မန္တလေးမြို့
မိုးကောင်းကျောင်းတိုက်၊ ဇယဝတီကျောင်း

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုဇနာဘိဝံသ

ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

ဇာတိအဋ္ဌကထာ နိဿယ

(ကေကနိပါတ်)

(ဇာ၊ဋ္ဌ၊၁။ ၂၇၉ - ၅၃၈)

သာသနာ ၂၅၅၈ ခုနှစ်
ကောဇာ ၁၃၇၆ ခုနှစ်
ခရစ် ၂၀၁၄ ခုနှစ်။

မန္တလေးမြို့
မိုးကောင်းကျောင်းတိုက်၊ ဇယဝတီကျောင်း

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုဇနာဘိဝံသ

ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

ဇာတိအဋ္ဌကထာ နိဿယ

(ဒေဝဒတ္တနိဗန္ဓ)

(ဇာ၊ဋ္ဌ၊၁။ ၂၇၉ - ၅၃၈)

သာသနာ ကောဇာ ခရစ်
၂၅၅၈ ခုနှစ် ၁၃၇၆ ခုနှစ် ၂၀၁၅ ခုနှစ်။

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၁၅-ခုနှစ်၊ ဇန္နဝါရီလ

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊
သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးဝင်းထင်အောင်
(မှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၃၈၄၃/၀၂၄၀၅)က ထုတ်ဝေ၍
ဦးကြင်ရွှေ (၀၃၁၀၅)၊ မိသားစုပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် (၉၀-အေ)၊ အောက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း၊
အလုံမြို့နယ်က ပုံနှိပ်သည်။

ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

(ဧကကနိပါတ်)

(ဇာ၊ဋ္ဌ၊၁။ ၂၃၉ - ၅၃၈)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၆။ အာသီသဝဂ္ဂ	
၁။ မဟာသီလဝဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁
၂။ စူဠဇနကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၇
၃။ ပုဏ္ဏပါတိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၈
၄။ ကိံဖလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၃
၅။ ပဉ္စာဝုဓဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၈
၆။ ကဉ္စနက္ခန္ဓဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၇
၇။ ဝါနရိန္ဒဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၃
၈။ တယောဓမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၉
၉။ ဘေရိဝါဒကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၄
၁၀။ သခ်ိမဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၇
၇။ ဣတ္ထိဝဂ္ဂ	
၁။ အသာတမန္တဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၉
၂။ အဏ္ဏဘူတဇာတကဝဏ္ဏနာ	၇၀
၃။ တက္ကပဏ္ဍိတဇာတကဝဏ္ဏနာ	၈၆
၄။ ဒုရာဇာနဇာတကဝဏ္ဏနာ	၉၅
၅။ အနဘိရတိဇာတကဝဏ္ဏာ	၁၀၀
၆။ မုဒုလက္ခဏဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၀၄

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ

၇။ ဥစ္ဆင်္ဂတကဝဏ္ဏနာ	၁၁၄
၈။ သာကေတဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၂၀
၉။ ဝိသဝန္တဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၂၃
၁၀။ ကုဒ္ဒါလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၂၇

၈။ ဝရုဏဝဂ္ဂ

၁။ ဝရုဏဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၃၈
၂။ သီလဝနာဂရာဇဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၄၇
၃။ သစ္စံကိရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၅၅
၄။ ရုက္ခမ္မေဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၆၇
၅။ မစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၇၂
၆။ အသင်္ကိယဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၈၀
၇။ မဟာသုပိနဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၈၆
၈။ ဣလ္လီသဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၁၈
၉။ ခရဿရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၄၂
၁၀။ ဘီမသေနဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၄၅

၉။ အပါယိမ္ဗဝဂ္ဂ

၁။ သုရာပါနဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၅၆
၂။ မိတ္တဝိန္ဒကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၆၄
၃။ ကာဠကဏ္ဏီဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၆၇
၄။ အတ္ထဿဒ္ဓါရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၇၂
၅။ ကိံပက္ကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၇၇
၆။ သီလဝီမံသကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၈၁
၇။ မဂ်ိလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၈၈

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၈။ သာရမ္ဘဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၉၇
၉။ ကုဟကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၉၉
၁၀။ အကတညုဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၀၃
၁၀။ လိတ္တဝဂ္ဂ	
၁။ လိတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၀၉
၂။ မဟာသာရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၁၃
၃။ ဝိဿာသဘောဇနဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၃၁
၄။ လောမဟံသဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၃၆
၅။ မဟာသုဒဿနဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၄၂
၆။ တေလပတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၄၇
၇။ နာမသိဒ္ဓိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၆၉
၈။ ကူဋဝါဏိဇဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၇၅
၉။ ပရောသဟဿဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၈၀
၁၀။ အသာတရူပဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၈၅
၁၁။ ပရောသတဝဂ္ဂ	
၁။ ပရောသတဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၉၃
၂။ ပဏ္ဍိကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၉၅
၃။ ဝေရိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၉၉
၄။ မိတ္တဝိန္ဒကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၀၁
၅။ ဒုဗ္ဗလကဋ္ဌဇာတက ဝဏ္ဏနာ	၄၀၄
၆။ ဥဒဉ္စနိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၀၈
၇။ သာလိတ္တကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၁၃

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၈။ ဘဟိယဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၁၉
၉။ ကုဏ္ဍကပူဝဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၂၃
၁၀။ သဗ္ဗသံဟာရကပဉ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၂၉
၁၂။ ဟံစိဝဂ္ဂ	
၁။ ဂဒြဘပဉ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၃၀
၂။ အမရာဒေဝီပဉ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၃၀
၃။ သိဂ်ာလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၃၀
၄။ မိတစိန္တီဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၃၄
၅။ အနုသောသိကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၃၉
၆။ ဒုဗ္ဗစဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၄၄
၇။ တိတ္တိရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၄၇
၈။ ဝဋ္ဋဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၅၁
၉။ အကာလရာဝိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၅၉
၁၀။ ဗန္ဓနမောက္ခဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၆၃
၁၃။ ကုသနာဠိဝဂ္ဂ	
၁။ ကုသနာဠိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၇၃
၂။ ဒုမ္မေဓဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၈၁
၃။ နဂ်ိလီသဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၈၈
၄။ အမ္ဗဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၉၅
၅။ ကဋ္ဌာဟကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၀၁
၆။ အသိလက္ခဏဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၁၀
၇။ ကလဏ္ဍုကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၁၈

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၈။ ဗိဇ္ဇာရဝတဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၂၃
၉။ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၂၇
၁၀။ ကောသိယဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၃၀
၁၄။ အသမ္ဘဒါနဝဂ္ဂ	
၁။ အသမ္ဘဒါနဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၃၈
၂။ ဘီရုကဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၄၃
၃။ ယတာသနဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၅၂
၄။ စျာနသောဓနဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၅၃
၅။ စန္ဒာဘဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၅၉
၆။ သုဝဏ္ဏဟံသဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၆၂
၇။ ဗဇ္ဈဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၆၈
၈။ ဂေါဓာဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၇၃
၉။ ဥဘတောဘဋ္ဌဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၈၂
၁၀။ ကာကဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၈၇
၁၅။ ကကဏ္ဍကဝဂ္ဂ	
၁။ ဂေါဓာဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၉၄
၂။ သိဂ်ီလဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၅၉၉
၃။ ဝိရောစဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၆၀၃
၄။ နဂ်ုဋ္ဌဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၆၁၀
၅။ ရာဓဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၆၁၄
၆။ သမုဒ္ဒကာကဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၆၁၈
၇။ ပုပ္ဖရတ္တဏှာတကဝဏ္ဏနာ	၆၂၄

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၈။ သိဂ်ါလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၂၉
၉။ ကေဝဏ္ဏဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၃၉
၁၀။ သဋ္ဌိဝဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၅၀
နိဿယ၏နိဂုံး	၆၆၂
ဂါထာသူစီ	၆၆၅
စာမျက်နှာအညွှန်း	၆၇၀

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဧကကနိပါတ်

(ဇာ၊ဋ္ဌ၊၁။ ၂၇၉ - ၅၃၈)

၆။ အာသီသဝဂ္ဂ

၁။ မဟာသီလဝေဒဘကဝဏ္ဏနာ

အာသီသေထေဝ ပုရိသောတိ ဣဒံ၊ အာသီသေထေဝ ပုရိသော စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သြဿဒ္ဒဝီရိယဿ ဘိက္ခုံ၊ စွန့်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တံ သတ္ထာ၊ ခဲ့ဦးအံ့ ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တံ၊ အို. . ရဟန်း သင်သည်။ သြဿဒ္ဒဝီရိယော၊ စွန့်အပ်သော ဝီရိယရှိသည်။ အသိ ကိရ သစ္စံ တိ၊ ဖြစ်သတဲ့ဟု ကြားရသည်ကား မှန်သလော"ဟု။ ပုစ္ဆိ မေးတော်မူပြီ။ အာမ ဘန္တေတိ စ ဝုတ္တေ၊ မှန်ပါ၏၊ အရှင်ဘုရားဟုလည်း လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခု တံ ကသ္မာ၊ အို. . ရဟန်း သင်သည် အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝရူပေ နိယျာနိကသာသနေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ ဝီရိယံ သြဿဇိ၊ ဝင်ရောက်ရှင်ရဟန်းပြုပြီး၍ ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်ရသနည်း။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ နှေးက ပညာရှိတို့သည်။ ရဇ္ဇာ ပရိဟာယိတ္တာပိ၊ မင်းအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်ကျဆင်းပြီး၍သော်မှလည်း။ အတ္တနော ဝီရိယေ ဌတ္တာဝ၊ မိမိ၏ ဝီရိယ၌ တည်၍ သာလျှင်။ နဋ္ဌမ္ပိ ယသံ၊ ပျက်စီးပြီးသည်လည်းဖြစ်သော စည်းစိမ် အခြံအရံကို။ ပုန ဥပ္ပါဒယိသူတိ ဝတ္တာ၊ တစ်ဖန် ဖြစ်စေဖူးကြပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ရညော၊ ဘုရားလောင်းသည် ပြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ ကုစ္ဆိမှိ နိဋ္ဌတ္တော၊

မိဖုရားခေါင်ကြီး၏ ဝမ်းဌ ဖြစ်ပြီ။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ တဿ နာမံ၊ နာမည်ယူရာ မှည့်ရာနေ့ဌ ထိုဘုရားလောင်း၏ အမည်ကို။ သီလဝကုမာရောတိ အင်္ဂသု၊ သီလဝမင်းသားဟူ၍ ပြုကြမှည့်ကြပြီ။ သော သောဋ္ဌသဝဿုဒ္ဒေသိကောဝ၊ ထိုသီလဝမင်းသားသည် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိသော်သာလျှင်။ သဗ္ဗသိပ္ပေသု နိပ္ဖတ္တိ ပတ္တော၊ အလုံးစုံသော အတတ်ပညာတို့ဌ အပြီးစီးသို့ ရောက်၍။ အပရဘာဂေ ပိတု အစ္စယေန၊ နောက်အဖို့ဌ ခမည်းတော်၏ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့်။ ရဇ္ဇေ ပတိဋ္ဌိတော၊ မင်းအဖြစ်ဌ တည်လျက်။ မဟာသီလဝရာဇာ နာမ အဟောသိ၊ မဟာသီလဝမင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မိကော ဓမ္မရာဇာ၊ မင်းကျင့်တရားရှိ၏ တရားသဖြင့် မင်းပြု၏။ သော နဂရဿ၊ ထိုသီလဝမင်းသည် ဗာရာဏသီမြို့၏။ စတူသု ဒ္ဒါရေသု စတဿော၊ လေးပေါက်ကုန်သော တံခါးအနီးနားတို့ဌ လေးဆောင်တို့ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေ ဧကံ၊ မြို့လယ်ဌ တစ်ဆောင်လည်းကောင်း။ နိဝေသနဒ္ဒါရေ ဧကံ၊ နေရာနန်းတံခါးအနီးဌ တစ်ဆောင်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဆ ဒါနသာလာ ယော ကာရာပေတ္တာ၊ ဤသို့ ဇရုပ်ခြောက်ဆောင်တို့ကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ ကပဏဒ္ဓိကာနံ နိစ္စံ ဒါနံ ဒေတိ၊ ဆင်းရဲသား, ခရီးသွားတို့အား အမြဲ အလျှူကို ပေးလျှူ၏။ သီလံ ရက္ခတိ၊ ငါးပါးသီလကို စောင့်ထိန်း၏။ ဥပေါသထကမ္မံ ကရောတိ၊ ဥပုသ်စောင့်မှုကို ပြု၏။ ခန္ဓိမေတ္တာနုဒ္ဒယသမ္ပန္နော၊ သည်းခံခြင်း ချစ်ခြင်း သနားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍။ အကော် နိသိန္နံ ပုတ္တံ၊ ရင်ခွင်ဌ နေသော သားသမီးကို။ ပရိတောသယမာနော ဝိယ၊ ဘေးပတ်လည်မှ နှစ်သက်စေဘိသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗသတ္တေ ပရိတောသယမာနော၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ နှစ်သက်စေ လျက်။ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေတိ၊ တရားသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြု၏။ တဿ ဧကော အမစ္စော၊ ထိုမဟာသီလဝမင်း၏ တစ်ယောက်သော အမတ်သည်။ အန္တေပုရေ ပဒုဋ္ဌော၊ နန်းတွင်းဌ ပြစ်မှား၍။ အပရဘာဂေ ပါကဋော ဇာတော၊ နောက်အဖို့ဌ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ အမစ္စာ ရညော အာရောစေသုံ၊ အမတ်တို့သည် မဟာ သီလဝမင်းကြီးအား လျှောက်ထားကြပြီ။ ရာဇာ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ မဟာသီလဝ မင်းသည် စူးစမ်းသော်။ အတ္တနာ ပစ္စက္ခတော ဥ တ္တာ၊ ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်အား ဖြင့် သိ၍။ တံ အမစ္စံ ပက္ကောသာပေတ္တာ၊ ထိုအမတ်ကို ခေါ်စေ၍။ "အန္ဓဗာလ၊ အို. . အကန်းအမိုက်။ တေ အယုတ္တံ ကတံ၊ သင်သည် မတော်သည်ကို ပြုအပ်ပြီ။ တ္ဝံ မမ ဝိဇိတေ၊ သင်သည် ငါ၏ နိုင်ငံဌ။ ဝသိတုံ နာရဟသိ၊ နေခြင်းငှာ မထိုက်။

အတ္တနော ဓနဉ္စ မိမိ၏ ပစ္စည်းကိုလည်းကောင်။ ပုတ္တဒါရေ စ ဂဟေတွာ၊ သားသမီး မယားတို့ကိုလည်းကောင်း ခေါ်ယူ၍။ အညတ္ထ ယာဟိတိ၊ အခြားနိုင်ငံသို့ သွားလော့"ဟု။ ရဋ္ဌာ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ တိုင်းပြည်မှ ထွက်သွားစေပြီ။ သော နိက္ခမိတွာ၊ ထိုအမတ်သည် ထွက်သွား၍။ ကာသိရဋ္ဌं အတိက္ကမ္မ၊ ကာသိတိုင်းနိုင်ငံကို ကျော်လွန်၍။ ကောသလဇနပဒं ဂန္တွာ၊ ကောသလတိုင်း ဇနပုဒ်သို့ သွားရောက်၍။ ကောသလရာဇာနံ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ ကောသလမင်းကို ခစားသော်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ရညော အဇ္ဈန္တရိကော၊ မင်း၏ အတွင်းသားသည်။ ဝိဿာသိကော ဇာတော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သူသည် ဖြစ်ပြီ။

သော ဧကဒိဝသं ကောသလရာဇာနံ၊ ထိုအမတ်သည် တစ်နေ့၌ ကောသလ မင်းကို။ "ဒေव ဘာရာဝါသိရဋ္ဌေ နာမ၊ အို. . အရှင်မင်းကြီး ဘာရာဝါသီမင်းအဖြစ်, ဘာရာဝါသီမင်းစည်းစိမ်မည်သည်။ နိမ္မက္ခိကမဝုပဋ္ဌလသဒိသं၊ ပျားကောင် မရှိသော ပျာလဘို့နှင့် တူ၏ (မစုတ်ပျားလဘို့နှင့် တူ၏)။ ရာဇာ အတိမုဒုကော၊ ဘာရာဝါသီမင်းသည် အလွန်နူးညံ့၏။ အပ္ပေနေဝ ဗလဝါဟနေန၊ အနည်း ငယ်သာဖြစ်သော စစ်သည်ဗိုလ်ပါဖြင့်။ ဘာရာဝါသိရဋ္ဌေ ဂဏှိတုं၊ ဘာရာဝါသီမင်း အဖြစ်ကို ယူခြင်းငှာ။ သက္ကာတိ အာဟ၊ တတ်ကောင်း၏"ဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ တဿ ဝစနं သုတ္တွာ၊ ထိုအမတ်၏ စကားကို ကြား၍။ ဘာရာဝါသိရဋ္ဌေ နာမ မဟာ၊ ဘာရာဝါသီမင်းအဖြစ်မည်သည် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် လှ၏။ အယဉ္စ ဤအမတ်ကလည်း။ အပ္ပေနေဝ ဗလဝါဟနေန၊ အနည်းငယ်သာ ဖြစ်သော စစ်သည်ဗိုလ်ပါဖြင့်။ ဘာရာဝါသိရဋ္ဌေ ဂဏှိတုं၊ ဘာရာဝါသီမင်းအဖြစ်ကို ယူခြင်းငှာ။ သက္ကာတိ အာဟ၊ တတ်ကောင်း၏"ဟု လျှောက်၏။ ပယုတ္တက စောရော၊ သူလျှိုသူခိုးသည်။ သိယာ ကိं နု ခေါ ပန၊ ဖြစ်လေသလော။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ တွေးမိ၍။ "ပယုတ္တကော အသိ မညေတိ အာဟ၊ သူလျှိုသည် ဖြစ်လေယောင်တကား"ဟု ပြောပြီ။ ဒေဝ အဟं နု ပယုတ္တကော၊ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုးသည် သူလျှိုမဟုတ်ပါ။ သစ္စမေဝ ဝဒါမိ၊ အမှန်ကိုသာ လျှောက်ပါ၏။ မေ သစေ နု သဒ္ဒဟထ၊ ကျွန်တော်မျိုးအား အကယ်၍ ယုံကြည်တော်မမူကြအုံ့။ မနုဿေ ပေသေတွာ၊ လူတို့ကို စေလွှတ်၍။ ပစ္စန္တဂါမံ ဟနာပေထ၊ ပစ္စန္တရစ်ရွာကို ဖျက်ဆီးခိုင်းကြပါလော့။ တေ မနုဿေ ဂဟေတွာ၊ ဖျက်ဆီးသည့် ထိုလူတို့ကို ဖမ်းယူ၍။ အတ္တနော သန္တကं နိတေ၊ မိမိ၏ အထံသို့ ပို့ဆောင်ခံရသူတို့ကို။ ဓနं

ဒတ္တာ ဝိဿဇ္ဇေသတိတိ၊ ဥစ္စာကို ပေး၍ လွှတ်လတ့်"ဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ "အယံ အတိဝိယ၊ ဤအမတ်သည် အလွန်လျှင်။ သူရော ဟုတ္တာ ဝဒတိ၊ ရဲရင့်သည်ဖြစ်၍ လျှောက်၏။ တာဝ ဝိမံသိဿာမိတိ၊ ရှေးဦးစွာ စုံစမ်းအုံ့"ဟု တွေး၍။ အတ္တနော ပုရိသေ ပေသေတ္တာ၊ မိမိကောသလမင်း၏ မင်းချင်းယောက်ျားတို့ကို စေလွှတ်၍။ ပစ္စန္တဂါမံ ဟနာပေသိ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီး၏ ပစ္စန္တရစ်ရွာကို ဖျက်ဆီးခိုင်းပြီ။ မနုဿာ တေ စောရေ ဂဟေတ္တာ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးလူတို့သည် ထိုခိုးသားတို့ကို ဖမ်းယူ၍။ ဗာရာဏသိရညော ဒဿေသုံ၊ ဗာရာဏသီမင်းအား ပြကြပြီ။ ရာဇာ တေ ဒိသ္မာ၊ မဟာသီလဝမင်းသည် ထိုခိုးသားတို့ကို တွေ့သော်။ "တာတ ကသ္မာ ဂါမံ၊ အို. . ချစ်သားတို့ ဘာ့ကြောင့် ရွာကို။ ဟနထာတိ ပုစ္ဆိ၊ ဖျက်ဆီးကြသလဲ"ဟု မေးပြီ။ ဇီဝိတုံ အသက္ကောန္တာ ဒေဝါတိ ဝုတ္တေ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြ၍ပါ အရှင်မင်းကြီးဟု ဖြေကြားအပ်သော်။ ရာဇာ၊ မဟာသီလဝမင်းသည်၊ "အထ ကသ္မာ၊ ထို့သို့ဖြစ်လျှင် ဘာ့ကြောင့်။ မမ သန္တိကံ နာဂမိတ္ထ၊ ငါ၏အထံသို့ မလာကြသလဲ။ ဣဒါနိ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ယခု ဤအချိန်မှ စ၍။ ဧဝရူပံ ကမ္မံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော နှိုးဆိုးမှုကို၊ မာ ကရိတ္ထာတိ၊ မပြုကြလင့်"ဟု ပြော၍။ တေသံ ဓနံ ဒတ္တာ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ထိုခိုးသားတို့အား ဥစ္စာကို ပေး၍ လွှတ်လိုက်ပြီ။ တေ ဂန္တ္မာ၊ ထိုကောသလမင်းလူတို့သည် သွား၍။ ကောသလရညော တံ ပဝတ္တိံ အာရောစေသုံ၊ ကောသလမင်းအား ထိုသတင်းကို လျှောက်ထားကြပြီ။ သော ဧတ္တကေနာပိ ဂန္တ္မာ အဝိသဟန္တော၊ ထိုကောသလမင်းသည် ဤမျှဖြင့်လည်း သွားခြင်းငှာ မတုံ့ရကား။ ပုန မဇ္ဈေဇနပဒံ ဟနာပေသိ၊ တစ်ဖန် တိုင်းပြည်ဇနပုဒ် အလယ်ကို ဖျက်ဆီးခိုင်းပြီ။ တေပိ စောရေ ရာဇာ တထေဝ၊ ထိုခိုးသားတို့ကိုလည်း မဟာသီလဝမင်းကြီးသည် ရှေးအတူပင်။ ဓနံ ဒတ္တာ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဥစ္စာကို ပေး၍ လွှတ်လိုက်ပြီ။ သော ဧတ္တကေနာပိ အဂန္တ္မာ၊ ထိုကောသလမင်းသည် ဤမျှဖြင့်လည်း တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန် မသွားသေးဘဲ။ ပုန ပေသေတ္တာ၊ တစ်ဖန် စေလွှတ်၍။ အန္တရဝီထိယံ ဝိလုမ္ပာပေသိ၊ မြို့တော်လမ်းကြား၌ လုယက်ခိုင်းပြီ။ ရာဇာ တေသမ္ပိ စောရာနံ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည် ထိုခိုးသားတို့အားလည်း။ ဓနံ ဒတ္တာ ဝိဿဇ္ဇေသိယေဝ၊ ဥစ္စာပေး၍ လွှတ်လိုက်သည်သာ။ တဒါ ကောသလရာဇာ၊ ထိုအခါ ကောသလမင်းသည်။ "အတိဝိယ ဓမ္မိကော ရာဇာတိ

ဥ တွေ့၊ အလွန်ပင် တရားရှိသော မင်းတည်း"ဟု သိ၍။ "ဗာရာဏသီရဇွဲ ဂဟေဿာမိတိ၊ ဗာရာဏသီမင်းအဖြစ်ကို ယူအံ့"ဟု တွေးရ၏။ ဗလဝါဟန် အာဒါယနိယျာသိ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါကို ခေါ်ယူ၍ စစ်ထွက်လာပြီ။

တဒါ ပန ဗာရာဏသီရညော၊ ထိုအခါ၌ကား ဗာရာဏသီမင်းမှာ။ မတ္တဝါရဏော အဘိမုခံ အာဂစ္ဆန္တေပိ၊ အမုန်ယစ်ဆင်သည် ရှေ့တည့်တည့် လာသော်လည်း။ အနိဝတ္တနဓမ္မော၊ နောက်မဆုတ်သော သဘောရှိကုန်သော။ အသနိယာ သီသေ ပတန္တိယာပိ၊ မိုးကြိုးသည် ခေါင်းကို ပစ်ချပါသော်လည်း။ အသန္တသနသဘာဝါ၊ မလန့်သော သဘောရှိကုန်သော။ သီလဝမဟာရာဇသ ရုစိယာ သတိ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီး၏ အလိုဆန္ဒသည်ရှိသော်။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ ရဇ္ဇံ၊ ဇမ္ဗူဒီပ်တစ်ကျွန်းလုံးက မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဟေတုံ သမတ္ထာ၊ ယူပေးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ သဟဿမတ္တာ အဘေဇ္ဇဝရသူရာ၊ တစ်ထောင်မျှကုန်သော ဖြိုခွဲမရ သတ္တိကောင်းလှကုန်သော။ မဟာယောဓာ ဟောန္တိ၊ စစ်ဗိုလ်ကြီးတို့သည် ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုစစ်ဗိုလ်ကြီးတို့သည်။ "ကောသလရာဇာ အာဂစ္ဆတီတိ သုတ္တာ၊ ကောသလမင်းသည် စစ်ခိုလာ၏"ဟု ကြားရ၍။ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "ဒေဝ ကောသလရာဇာ၊ အိုဒေ . . အရှင်မင်းမြတ် ကောသလမင်းသည်။ ဗာရာဏသိ ရဇ္ဇံ ဂဏှိဿာမိတိ၊ ဗာရာဏသီမင်းအဖြစ်ကို ယူအံ့"ဟု။ အာဂစ္ဆတိ ကိရ၊ စစ်ခိုလာသတဲ့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြစို့။ နံ အမှာကံ ရဇ္ဇသီမံ၊ ထိုကောသလမင်းကို အကျွန်ုပ်တို့၏ တိုင်းပြည်အပိုင်းအခြားသို့၊ အနောက္ကန္တမေဝ ပေါ်ထေတွာ၊ မဆိုက်ရောက်မီပင် ရိုက်ပုတ်၍။ ဂဏှာမာတိ ဝဒေသု၊ ဖမ်းကြပါစို့"ဟု လျှောက်ထားကြပြီ။ ရာဇာ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည်။ "တာတာ မံ နိဿာယ၊ အိုဒေ . . ခွစ်သားတို့ ငါ့ကို အမှီပြု၍၊ အညေသံ ကိလမနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ အခြားသူတို့အား ပင်ပန်းဖွယ်ကိစ္စသည် မရှိ။ ရဇ္ဇတ္ထိကော ရဇ္ဇံ ဂဏှာတု၊ မင်းအဖြစ် အလိုရှိသူသည် မင်းအဖြစ်ကို ယူပါစေ။ မာဂမိတ္တာတိ နိဝါရေသိ၊ မသွားကြလင့်"ဟု တားမြစ်ပြီ။ ကောသလရာဇာ ရဇ္ဇသီမံ အတိက္ကမိတ္တာ၊ ကောသလမင်းသည် တိုင်းပြည်အပိုင်းအခြားကို ကျော်လွန်၍။ ဇနပဒမဇ္ဈေ ပါဝိသိ၊ တိုင်းပြည်ဇနပုဒ်အလယ်သို့ ဝင်ရောက်ပြီ။ အမစ္စာ ပုနပိ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ဆိုင်ရာမှူးမတ်တို့သည် တစ်ဖန်လည်း မဟာသီလဝမင်းကြီးသို့ ချဉ်းကပ်၍။ တထေဝ ဝဒေသု၊ ထိုရှေးအတူသာ လျှောက်ထားကြပြီ။ ရာဇာ ပုရိမနယေနေဝ

နိဝါရေသိ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည် ရှေးနည်းဖြင့်သာ တားမြစ်ပြီ။ ကောသလ ရာဇာ ဗဟိ နဂရေ ဌတွာ၊ ကောသလမင်းသည် ဗာရာဏသီမြို့ပြင်၌ တည်၍။ ရဇ္ဇံ ဝါ ယုဒ္ဓံ ဝါ ဒေတူတိ၊ မင်းအဖြစ်ကိုသော်လည်းကောင်း စစ်တိုက်ခြင်းကိုသော်လည်းကောင်း ပေးလော့ဟု။ သီလဝမဟာရာဇသ သာသနံ ပေသေသိ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးအား သတင်းလွှာကို ပို့စေပြီ။ ရာဇာ တံ သုတွာ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည် ထိုသတင်းလွှာကို ကြားရ၍။ မယာ သဒ္ဓိံ ယုဒ္ဓံ နတ္ထိ၊ ငါနှင့်အတူ စစ်တိုက်ခြင်းသည် မရှိ။ ရဇ္ဇံ ဂဏှာတူတိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ယူလော့"ဟု။ ပဋိသာသနံ ပေသေသိ၊ ပြန်ကြားလွှာကို ပို့စေပြီ။ ပုနပိ အမစ္စာ၊ တစ်ဖန်လည်း ဆိုင်ရာမှူးမတ်တို့သည်။ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးကို ချဉ်းကပ်၍။ "ဒေဝ မယံ ကောသလရညော၊ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် ကောသလမင်းအား။ နဂရံ ပဝိသိတုံ နဒေမ၊ ဗာရာဏသီမြို့တော်သို့ ဝင်ခြင်းငှာ မပေးကုန်ဘုံ။ ဗဟိနဂရေယေဝ နံ ပေါ်ထေတွာ၊ မြို့တော်ပြင်ပ၌ပင် ထိုကောသလမင်းကို ရိုက်ပုတ်၍။ ဂဏှာမာတိ အာဟံသု၊ ဖမ်းယူကြပါမည်"ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ ပုရိမနယေနေဝ နိဝါရေတွာ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည် ရှေးနည်းဖြင့်ပင် တားမြစ်၍။ နဂရဒ္ဒါရာနိ ဝိဝရာပေတွာ၊ မြို့တော်တံခါးတို့ကို ဖွင့်လှစ်စေ၍။ အမစ္စ သဟဿေန သဒ္ဓိံ၊ အမတ်တစ်ထောင်နှင့် အတူ။ မဟာတလေ ပလ္လင်္ကမဠ္ဠေ နိသီဒိ၊ မြင့်မြတ်သောအပြင်၌ ပလ္လင်အလယ်၌ ထိုင်နေပြီ။

ကောသလရာဇာ မဟန္တေန ဗလဝါဟနေန၊ ကောသလမင်းသည် များစွာသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် အတူ။ ဗာရာဏသိं ပါဝိသိ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ ဝင်ပြီ။ သော ဧကမ္မိ ပဋိသတ္တေ အပဿန္တော၊ ထိုကောသလမင်းသည် တစ်ယောက်သော်မျှလည်း ဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူကို မတွေ့ရဘဲ။ ရညော နိဝေသနဒ္ဒါရံ ဂန္တွာ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီး၏ နန်းတော်တံခါးသို့ သွား၍။ အမစ္စဂဏပရိဝုတော အပါရုတဒ္ဒါရေ နိဝေသနေ၊ အမတ်အပေါင်းခြံရံအပ်လျက် မပိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော နန်းတော်၌။ အလက်တပဋ္ဌယတ္တံ မဟာတလံ အာရုယှ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့် ယှဉ်စပ်သော မြင့်မြတ်သော နန်းကြမ်းပြင်သို့ တက်၍။ နိသိန္နံ နိရာပရာဓံ သီလဝ မဟာရာဇာနံ၊ ထိုင်နေသော အပြစ်မရှိသော မဟာသီလဝမင်းကြီးကို။ အမစ္စ သဟဿေန သဒ္ဓိံ ဂဏှာပေတွာ၊ အမတ်တစ်ထောင်နှင့် အတူ ဖမ်းယူစေ၍။ "ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ။ ဣမံ ရာဇာနံ အမစ္စေဟိ သဒ္ဓိံ၊ ဤမဟာသီလဝမင်းကို

အမတ်တို့နှင့်အတူ။ ပဓာဘာဟံ ဂါဠ္ဍပန္ဓနံ ဗန္ဓိတ္တာ၊ နောက်၌ လက်မောင်းရှိသော ခိုင်မြဲသော ဖွဲ့ချည်ခြင်းကို ဖွဲ့ချည်၍။ အာမကသုသာနံ နေတ္တာ၊ အစိမ်းသေပစ်ရာ သုသာန်သို့ ဆောင်ယူ၍။ ဂလပ္ပမာဏော အာဝါဋော ခနိတ္တာ၊ လည်ပင်းပမာဏ အနက်ရှိကုန်သော တွင်းတို့ကို တူး၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (နိခနိယမာနော၊ မြှုပ်အပ်သော်)။ ဧကောပိ ဟတ္ထံ ဥက္ခိပိတုံ နသက္ကောတိ၊ တစ်ယောက်သည်သော်မှလည်း လက်ကို မြှောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဧवံ၊ ဤသို့ တစ်ယောက်မှ လက်မမြှောက်နိုင်အောင်။ ပံသုံ ပက္ခိပိတ္တာ နိခနထ၊ မြေမှုန့်ကို ထည့်၍ မြှုပ်ကြလော့။ ရတ္တိ သိဂ်ါလာ အာဂန္တာ၊ ညဉ့် တောခွေးတို့သည် လာကြ၍။ ဧတေသံ ကာတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ထိုမင်း, အမတ်တို့အပေါ် ပြုထိုက်သည်နှင့် ယှဉ်စပ်သည်ကို၊ ကရိဿန္တိတိ အာဟ၊ ပြုကြလိမ့်မည်"ဟု ပြောပြီ။ မနုဿာ စောရရညော၊ လူတို့သည် ခိုးသားဓားပြ မင်းကောသလ၏။ အာဏံ သုတ္တာ၊ အမိန့်အာဏာကို ကြားရ၍။ ရာဇာနံ အမစ္စေဟိ သဒ္ဓိ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးကို အမတ်တို့နှင့် အတူ။ ပဓာဘာဟံ ဂါဠ္ဍပန္ဓနံ၊ နောက်၌ လက်မောင်းရှိသော မြဲစွာသော ဖွဲ့ချည်ခြင်းကို။ ဗန္ဓိတ္တာ နိက္ခမိသု၊ ဖွဲ့ချည်၍ မြို့မှ ထွက်ခဲ့ကြပြီ။ တသ္မိံ ကာလေ သီလဝမဟာရာဇာ၊ ထိုအခါ၌လည်း မဟာသီလဝမင်းကြီးသည်။ စောရရညော အာယာတမတ္တမ္ပိ နာကာသိ၊ ဓားပြမင်း ကောသလအား စိတ်ဆိုးခြင်းကိုသော်မှလည်း မပြုပြီ။ ဧवं ဗန္ဓိတ္တာ နိယမာနေသု၊ ဤသို့ ဖွဲ့ချည်၍ ဆောင်ယူခံရကုန်သော၊ တေသုပိ အမစ္စေသု ဧကောပိ၊ ထိုအမတ်တို့တွင်လည်း အမတ်တစ်ယောက်သည်သော်မှလည်း။ ရညော ဝစနံ ဘိန္ဒိတုံ၊ မဟာသီလဝ မင်းကြီး၏ စကားကို ဖောက်ဖျက်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထော နာမ နာဟောသိ၊ စွမ်းနိုင်သူမည်သည် မရှိပြီ။ အဿ ပရိသာ၊ ထိုမဟာသီလဝမင်းကြီး၏ အခြွေအရံ ပရိသတ်ကို။ ဧवं သုဝိနီတာ ကိရ၊ ဤသို့အထိ ကောင်းစွာ ဆုံးမသင်ပြ ထားအပ်ပြီတဲ့။ အထ တေ ရာဇပုရိသာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုကောသလမင်း၏ မင်းချင်းယောက်ျား တို့သည်။ သာမစ္စံ သီလဝမဟာရာဇာနံ၊ အမတ်ပေါင်းနှင့် တကွသော မဟာ သီလဝမင်းကြီးကို။ အာမကသုသာနံ နေတ္တာ၊ အစိမ်းသေပစ်ရာ သုသာန်သို့ ဆောင်ယူ၍။ ဂလပ္ပမာဏော အာဝါဋော ခနိတ္တာ၊ လည်မျိုပမာဏအနက်ရှိကုန်သော တွင်းတို့ကို တူးကြ၍။ သီလဝမဟာရာဇာနံ မဇ္ဈေ၊ မဟာသီလဝ မင်းကြီးကို အလယ်၌။ ဥဘောသု ပယေသု သေသအမစ္စေ၊ ဘေးနံပါးနှစ်ဘက်တို့၌

ကျွန်အမတ်တို့ကို။ ဣတိ ဧဝံ သဗ္ဗေပိ၊ ဤသို့ မင်းနှင့် အမတ် အားလုံးတို့ကိုလည်း။ အာဝါဒေ့သု ဩတာရေတွာ၊ တွင်းတို့ဌ ဆင်းစေ၍။ ပံသု အာကိရိတွာ၊ မြေမှုန့်ကို လောင်းထည့်၍။ ယနံ အာကောဒ္ဓေတွာ အဂမံသု၊ တစ်ခဲနက် ဖိုထိပ်၍ သွားကြပြီ။ တဒါ သီလဝမဟာရာဇာ၊ ထိုအခါ မဟာသီလဝ မင်းကြီးသည်။ အမစ္စေ အာမန္တေတွာ၊ အမတ်တို့ကို အော်ပြော၍။ "စောရရညော ဥပရိ၊ ဓားပြမင်း ကောသလ၏ အပေါ်ဌ။ ကောပံ အကတွာ၊ အမျက်ဒေါသကို မပြုမူ၍။ မေတ္တံ ဧဝ ဘာဝေထ၊ မေတ္တာကိုသာ ပွားကြလော့။ တာတာ"တိ ဩဝဒိ၊ ချစ်သားတို့ဟု ဆုံးမပြီ။

အထ အမှုရတ္တသမယေ၊ ထိုအခါ ညသန်းခေါင်အချိန်ဌ။ "မနုဿမံသံ ခါဒိဿာမာတိ၊ လူသားကို စားကြအံ့"ဟု တွေးရ၍။ သိဂ်ါလာ အာဂမိသု၊ တောခွေးတို့သည် လာကြပြီ။ တေ ဒိသွာ၊ ထိုတောခွေးတို့ကို မြင်၍။ ရာဇာ စ အမစ္စာ စ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည်လည်းကောင်း အမတ်တို့သည် လည်းကောင်း တစ်ပဟိုရ်တည်း တစ်ချိန်တည်းဖြင့်ပင်။ သဒ္ဒံ အကံသု၊ အသံကို ပြုကုန်ပြီ။ သိဂ်ါလာ ဘီတာ ပလာယိံသု၊ တောခွေးတို့သည် ကြောက်ကြ၍ ပြေးကုန်ပြီ။ တေ နိဝတ္တိတွာ ဩလောကေန္တာ၊ ထိုတောခွေးတို့သည် ပြန်လည်၍ ကြည့်ကြသော်။ ပစ္ဆတော ကဿစိ၊ နောက်မှ တစ်ယောက်မျှ၏။ အနာဂမနဘာဝံ ဉ တွာ၊ မလာကြောင်းကို သိ၍။ ပုန ပစ္စာဂမိသု၊ တစ်ဖန် ပြန်လာကုန်ပြီ။ ဣတရေပိ တထေဝ၊ သည့်ပြင်မင်းနှင့်အမတ်တို့သည်လည်း ထိုရှေးအတူသာ၊ သဒ္ဒံ အကံသု၊ အသံကို ပြုကုန်ပြီ။ ဧဝံ ယာဝ တတိယံ ပလာယိတွာ၊ ဤသို့ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ပြေးကြပြီး၍။ ပုန ဩလောကေန္တာ၊ တစ်ဖန်ကြည့်ကုန်သော်။ တေသု ဧကဿပိ၊ ထိုမင်းနှင့်အမတ်တို့တွင် တစ်ယောက်၏သော်မှလည်း။ အနာဂမနဘာဝံ ဉ တွာ၊ မလာကြောင်းကို သိ၍။ "ဧတေ ဝဏ္ဏပ္ပတ္တာ ဘဝိဿန္တိ၊ ဤသူတို့ကား အသတ် ခံရမည့်သူအဖြစ် ရောက်ကြသူတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်"ဟု တွေးရ၍။ သုရာ ဟုတွာ နိဝတ္တိတွာ၊ ရဲကြသည် ဖြစ်၍ ပြန်လည်၍၊ ပုန တေသု၊ တစ်ဖန် ထိုမင်းနှင့်အမတ်တို့သည်။ သဒ္ဒံ ကရောန္တေသုပိ နပလာယိံသု၊ အသံကို ပြုကြသော်လည်း မပြေးကုန်ပြီ။ ဇေဋ္ဌကသိဂ်ါလော ရာဇာနံ ဥပဂဋ္ဌိ၊ အကြီးဆုံး တောခွေးသည် မဟာသီလဝမင်းကြီးသို့ ကပ်ရောက်ပြီ။ သေသာ သိဂ်ါလာ သေသာနံ အမစ္စာနံ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော တောခွေးတို့သည် ကြွင်းကျန်ကုန်သော

အမတ်တို့၏။ သန္ဓိကံ အဂမံသု၊ အထံသို့ သွားကြပြီ။ ဥပါယကုသလော ရာဇာ၊ နည်းလမ်းကျွမ်းကျင်သော မဟာသီလဝမင်းကြီးသည်။ တဿ အတ္တနော၊ ထိုတောခွေးကြီး၏ မိမိ၏။ သန္ဓိကံ အာဂတဘာဝံ ဥ တွာ၊ အထံသို့ လာကြောင်းကို သိ၍။ ဌဲသိတုံ သြကာသံ ဒေန္တော ဝိယ၊ ကိုက်ဖို့ရာ အခွင့်ကို ပေးသကဲ့သို့။ ဂီဝံ ဥက္ခိပိတွာ၊ လည်ပင်းကို မော့၍။ ဂီဝါယ ဌဲသမာနံ တံ၊ လည်ပင်း၌ ကိုက်ဖို့ ပြင်နေသော ထိုတောခွေးကြီးကို။ ဟနုကဋ္ဌကေန အာကမ္မိတွာ၊ မေးရိုးဖြင့် ဆွဲဝင်၍။ ယန္တေ ပက္ခိပိတွာ၊ သံညှပ်ယန္တရား၌ ထည့်၍။ (ဂဏ္ဍာတိ) ဝိယ၊ (ယူဘိ) သကဲ့သို့၊ ဂါဠ်ဠ ဂဏ္ဍိ၊ မြဲမြဲစွာ ဖမ်းယူပြီ။ နာဂဗလေန ရညာ၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့ အားရှိသော မဟာသီလဝ မင်းကြီးသည်။ ဟနုကဋ္ဌကေန အာကမ္မိတွာ၊ မေးရိုးဖြင့် ဆွဲဝင်၍။ ဂီဝါယ ဂါဠ်ဠ ဂဟိတသိဂ်ါလော၊ လည်ပင်း၌ မြဲစွာ ဖမ်းယူခံရသော တောခွေးကြီးသည်။ အတ္တာနံ မောစေတုံ အသက္ကောန္တော၊ မိမိကိုယ်ကို လွတ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရကား။ မရဏဘယတဇ္ဇိတော မဟာဝိရဝံ ဝိရဝိ၊ သေဘေးခြိမ်းခြောက်ခံရ၍ ကြီးစွာသော အသံကို မြည်တွန်ပြီ။ အဝသေသာ သိဂ်ါလာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော တောခွေးတို့သည်။ တဿ တံ အဋ္ဌသရံ သုတွာ၊ ထိုတောခွေးကြီး၏ ထိုနာကျင်၍ ကျယ်လောင်သော အသံကို ကြားကုန်၍။ "ဧကေန ပုရိသေန၊ တစ်ယောက်သော ယောကျ်ားသည်။ သုဂ္ဂဟိတော ဘဝိဿတိ တိ၊ ကောင်းစွာဖမ်းယူအပ်သည် ဖြစ်လတ့ံ"ဟု တွေး၍။ အမစ္စေ ဥပသင်္ကမိတုံ အသက္ကောန္တာ၊ အမတ်တို့ကို ချဉ်းကပ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြဘဲ။ မရဏဘယတဇ္ဇိတာ သဗ္ဗေ ပလာယိံသု၊ သေးဘေးခြိမ်းခြောက်ခံကြရ၍ ကျန်တောခွေးအားလုံးတို့သည် ပြေးကုန်ပြီ။ ရညော ဟနုကဋ္ဌကေန၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည် မေးရိုးဖြင့်။ ဒဠ္ဠံ ကတွာ ဂဟိတသိဂ်ါလေ၊ မြဲမြဲစွာ ပြု၍ ဖမ်းယူအပ်သော တောခွေးသည်။ အပရာပရံ သဠ္ဠရန္တေ၊ ဟိုမှ ဒီမှ လွန်စွာ သွားလာလှုပ်ရှားသော်။ ပံသု သိထိလာ အဟောသိ၊ မြေမှုန့်သည် လျော့သည် ဖြစ်ပြီ။ သောပိ သိဂ်ါလော မရဏဘယဘီတော၊ ထိုတောခွေးသည်လည်း သေဘေးကြောက်၍။ စတူဟိ ပါဒေဟိ၊ လေးချောင်းကုန်သော ခြေတို့ဖြင့်။ ရညော ဥပရိဘာဂေ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီး၏ အထက် အဖို့၌။ ပံသုံ အပဗ္ဗူဟိ၊ မြေမှုန့်ကို ယက်ထုတ်ပြီ။ ရာဇာ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည်။ ပံသုနော သိထိလဘာဝံ ဥ တွာ၊ မြေမှုန့်၏ လျော့ကြောင်းကို သိ၍။ သိဂ်ါလံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ တောခွေးကို လွှတ်၍။

နာဂဗလော ထာမသမ္ပန္နော၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့ အားရှိ၍ အားအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံ၍။ အပရာပရံ သဠ္ဠရန္တော၊ ဟိုမှဒီမှ ကောင်းစွာ လှုပ်ရှားလျက်။ ဥဘော ဟတ္ထေ ဥက္ခိပိတွာ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော လက်တို့ကို မြှောက်၍။ အာဝါဋမုခဝဋ္ဋိယံ သြလုဗ္ဘ၊ တွင်းနှုတ်ခမ်းရေး၌ ထောက်၍။ ဝါတစ္ဆိန္နဝလာဟကော ဝိယ နိက္ခမိတွာ၊ လေအဟုန်ဖြတ်ချလိုက်သော တိမ်တိုက်ကဲ့သို့ တွင်းမှထွက်၍ တက်၍။ ဒ္ဝိတော အမစ္စေ အသာသေတွာ၊ ရပ်လျက် အမတ်တို့ကို သက်သာရာ ရစေ၍။ ပံသုဝိယူဟိတွာ၊ မြေမှုန့်ကို ယက်၍။ သဗ္ဗေ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ အမတ်အားလုံးတို့ကို တွင်းမှ ထုတ်ဆောင်၍။ အမစ္စပရိဝုတော အာမကသုသာနေ အဋ္ဌာသိ၊ အမတ်အပေါင်း ခြံရံအပ်လျက် အစိမ်းသေပစ်ရာ သုသာန်၌ တည်နေပြီ။

တသ္မိံ သမယေ မနုဿာ၊ ထိုအခါ လူတို့သည်။ ဧကံ မတမနုဿံ၊ တစ်ယောက်သော လူသေကို။ အာမကသုသာနေ ဆဋ္ဌေန္တာ၊ အစိမ်းသေပစ်ရာ သုသာန်၌ စွန့်ပစ်ကြသော်။ ဒိန္နံ ယက္ခာနံ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော ဘီလူးတို့၏။ သီမန္တရိကာယ ဆဋ္ဌေသုံ၊ ပိုင်နက်အတွင်း၌ စွန့်ပစ်ကုန်ပြီ။ တေ ယက္ခာ တံ မတမနုဿံ၊ ထိုဘီလူးတို့သည် ထိုလူသေကို။ ဘာဇေတုံ အသက္ကောန္တာ၊ ခွဲဝေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြရကား။ "မယံ ဣမံ၊ ငါတို့သည် ဤလူသေကို။ ဘာဇေတုံ နိ သက္ကောမ၊ သင့်မြတ်အောင် ဝေခြင်းငှာ မစွမ်းကုန်။ အယံ သီလဝရာဇာ ဓမ္မိကော၊ ဤမဟာသီလဝမင်းကြီးသည် တရားရှိ၏။ ဧသော နော၊ ဤမဟာသီလဝမင်းကြီးသည် ငါတို့အား။ ဘာဇေတွာ ဒဿတိ၊ ဝေ၍ ပေးလတ္တံ့။ ဧတဿ သန္တိကံ၊ ထိုမဟာသီလဝမင်းကြီး၏ အထံသို့။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကြစို့"ဟု ပြော၍။ တံ မတမနုဿံ ပါဒေ ဂဟေတွာ၊ ထိုလူသေကောင်၏ ခြေကို ကိုင်၍။ အာကဍ္ဎန္တာ ရညော သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဆွဲကြလျက် မဟာသီလဝမင်းကြီး၏ အထံသို့ သွား၍။ "ဒေဝ အမှာကံ ဣမံ မတကံ၊ အရှင်မင်းကြီး အကျွန်ုပ်တို့အား ဤလူသေကောင်ကို။ ဘာဇေတွာ ဒေဟီတိ အာဟံသု၊ ဝေ၍ ပေးတော်မူပါ"ဟု ပြောကြပြီ။ ဘော ယက္ခာ အဟံ ဣမံ၊ အို. . ဘီလူးတို့ ငါသည် ဤအသေကောင်ကို။ တုမှာကံ ဘာဇေတွာ ဒဒေယျံ၊ သင်တို့အား ဝေ၍ ပေးချင်ပါ၏။ ပန အပရိသုဒ္ဓေါ အမှိ၊ သို့သော်လည်း မစင်ကြယ်သည် ဖြစ်၏။ နှာယိဿာမိ တာဝါတိ၊ မဝေမီ ရေအရင်ချိုးမည်ဟု ပြောပြီ။ ယက္ခာ စောရရညော ဌပိတံ၊ ဘီလူးတို့သည် ဓားပြမင်းအတွက် ထားအပ်သော။ ဝါသိတဥဒကံ အတ္တနော အာနုဘာဝေန အာဟရိတွာ၊

အမ္ပေးနဲ့သာ ထုံအပ်သော ရေကို မိမိတို့၏ တန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ယူ၍။ ရညော နာနုတ္ထာယ အဒံသု၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးအား ရေချိုးဖို့ ပေးဆက်ကုန်ပြီ။ နှတ္တာ ဌိတသ၊ ရေချိုးပြီး၍ ရပ်တည်နေသော မဟာသီလဝမင်းကြီးအား။ သံဟရိတ္တာ ဌပိတော၊ ခေါက်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ စောရရညော သာဋကေ၊ ဓားပြမင်း၏ အဝတ်တို့ကို။ အာဟရိတ္တာ အဒံသု၊ ဆောင်ယူ၍ ပေးကြပြီ။ တေ နိဝါသေတ္တာ ဌိတသ၊ ထိုအဝတ်တို့ကို ကိုယ်ပေါ်နေစေ၍(ဝတ်၍) ရပ်တည်နေသော မဟာသီလဝမင်းကြီးအား။ စတုဇ္ဇာတိယဂန္ဓသမုဂ္ဂံ အာဟရိတ္တာ အဒံသု၊ ကုက္ကုမ်, လေးညင်း, တောင်ဇလပ်, ကမျည်း နံ့သာလေးမျိုးရှိသော ကြုတ်ကို ယူ၍ ဆက်သကုန်ပြီ။ ဂန္ဓေ ဝိလိမ္ပိတ္တာ ဌိတသ၊ နံ့သာတို့ကို လိမ်းကျံပြီး၍ တည်နေ သော မဟာသီလဝမင်းကြီးအား။ သုဝဏ္ဏသမုဂ္ဂေ မဏိတာလဝဏ္ဏေသု၊ ရွှေကြုတ်ခွံလည်းကောင်း ပတ္တမြားယပ်ဝန်းတို့ခွံလည်းကောင်း။ ဌပိတာနိ နာနာပုပ္ဖါနိ၊ ထားအပ်ကုန်သော ပန်းအမျိုးမျိုးတို့ကို။ အာဟရိတ္တာ အဒံသု၊ ယူ၍ ဆက်ကုန်ပြီ။ ပုပ္ဖါနိ ပိဋ္ဌန္တိတ္တာ ဌိတကာလေ၊ ပန်းတို့ကို ပန်၍ တည်ရာအခါ၌။ "အည့် ကိုံ ကရောမာတိ ပုစ္ဆိသု၊ အခြားသော အဘယ်အမှုကို ပြုရကုန်အုံ့နည်း"ဟု မေးကြပြီ။ ရာဇာ အတ္တနော ဆာတကာကာရံ ဒသ္သေသိ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီး သည် မိမိ၏ ဆာလောင်ပုံကို ပြပြီ။ တေ ဂန္ဓာ၊ ထိုဘီလူးတို့သည် သွားကြ၍။ စောရရညော သမ္ဘာဒိတံ နာနဂ္ဂရသဘောဇနံ၊ ဓားပြမင်းအတွက် ကောင်းစွာ ဖြစ်စေအပ်သော အထူးထူးကောင်းမြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ အာဟရိတ္တာ အဒံသု၊ ဆောင်ယူ၍ ဆက်ကြပြီ။ ရာဇာ နှာတာနုလိတ္တော၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည် ရေချိုးပြီးလိမ်းကျံပြီးသော်။ သုမဏ္ဍိတပ္ပသာဓိတော၊ ကောင်းသော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ပြီးသော်။ နာနဂ္ဂရသဘောဇနံ ဘုဉ္ဇိ၊ အထူးထူးသော မြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို စားပြီ။ ယဏ္ဍာ စောရရညော ဌပိတံ၊ ဘီလူးတို့သည် ဓားပြမင်းအတွက် ထားအပ်သော။ ဝါသိတပါနီယံ သုဝဏ္ဏဘိင်္ဂါရေနေဝ၊ နံ့သာထုံအပ်သော သောက်ရေတော်ကို ရွှေကရားဖြင့်ပင်။ သုဝဏ္ဏသရကေနပိ သဒ္ဓိ၊ ရွှေရေသောက်ခွက်နှင့်လည်း အတူ။ အာဟရိံသု၊ ဆောင်ယူကြပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ မဟာသီလဝမင်းကြီး၏။ ပါနီယံ ပိဝိတ္တာ၊ သောက်ရေကို သောက်ပြီး၍။ မုခံ ဝိက္ခာလေတ္တာ၊ ခံတွင်းကို လုပ်ဆေး၍။ ဟတ္ထေ ဓောဝိတ္တာ၊ လက်တို့ကို ဆေးကြော၍။ ဌိတကာလေ၊

တည်ရာအခါ၌။ စောရရညော သမ္ဘာဒိတ်၊ ဓားပြမင်းအတွက် ဖြစ်စေအပ်သော။ ပဠုသုဂန္ဓိကသုပရိဘာဝိတ် တမ္ဗူလ်၊ အနံ့ကောင်းရှိသော ငါးမျိုးဖြင့် ကောင်းစွာ ထုံအပ်သော ကွမ်းကို။ အာဟာရိတ္တာ အဒ်သု၊ ယူ၍ ဆက်ကြပြီ။ တံ ခါဒိတ္တာ ဌိတကာလေ၊ ထိုကွမ်းကို စား၍ တည်ရာအခါ၌။ "အည့ ကိ၊ အခြားသော အဘယ်အမှုကို။ ကရောမာတိ ပုစ္ဆိသု၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း"ဟု မေးကြပြီ။ ဂန္ဓာ စောရရညော ဥဿီသကေ၊ သွား၍ ဓားပြမင်း၏ ခေါင်းရင်း၌။ နိက္ခိတ္တံ မဂ်လ-ခဂ္ဂ အာဟာရထာတိ၊ ထားအပ်သော မဂ်လာသန်လျက်ကို ဆောင်ယူခဲ့ကြဟု ပြောပြီ။ တမ္ပိ ဂန္ဓာ အာဟာရိသု၊ ထိုသန်လျက်ကိုလည်း သွား၍ ဆောင်ယူခဲ့ကြပြီ။ ရာဇာ တံ ခဂ္ဂံ ဂဟေတ္တာ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည် ထိုသန်လျက်ကို ကိုင်၍။ တံ မတမနုဿံ ဥဇုကံ ဌပါပေတ္တာ၊ ထိုလူသေကောင်ကို တည့်တည့်ထား ခိုင်း၍။ မတ္ထကမဗ္ဗေ အသိနာ ပဟရိတ္တာ၊ ခေါင်းအလယ်၌ သန်လျက်ဖြင့် ခွဲဖြတ်၍။ ဒ္ဝေ ကောဋ္ဌာသေ ကတ္တာ၊ နှစ်ပိုင်းတို့ကို ပြု၍။ ဒ္ဝိန္နံ ယက္ခာနံ သမဝိဘတ္တမေဝ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော ဘီလူးတို့အား အညီအမျှဝေဖန်အပ်သည်ကိုသာ။ ဝိဘဇိတ္တာ အဒါသိ၊ ဝေ၍ ပေးပြီ။ စ ပန ဒတ္တာ၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော် ဝေပေးပြီး၍။ ခဂ္ဂံ ဓောဝိတ္တာ၊ သန်လျက်ကို ဆေး၍။ သန္ဓယ္ဟိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ လွယ်၍ တည်ပြီ။ အထ တေ ယက္ခာ၊ ထိုအခါ ထိုဘီလူးနှစ်ကောင်တို့သည်။ မနုဿမံသံ ခါဒိတ္တာ၊ လူသားကို စားကြပြီး၍။ သုဟိတာ ဟုတ္တာ တုဋ္ဌစိတ္တာ၊ ဝကုန်သည်ဖြစ်၍ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကြ၍။ "မဟာရာဇ တေ၊ အို အရှင်မင်းကြီး သင်မင်းကြီး၏။ ကိ အည့၊ အဘယ်မည်သော အခြားအမှုကို။ ကရောမာတိ ပုစ္ဆိသု၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း"ဟု မေးကြပြီ။ တေန ဟိ တုမှေ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့သည်။ အတ္တနော အာနုဘာဝေန မံ၊ မိမိတို့၏ တန်ခိုးဖြင့် ငါ့ကို။ စောရရညော သိရိဂဗ္ဘေ သြတာရေထ၊ ဓားပြမင်း၏ ကျက်သရေခန်း၌ ချထားကြလော့။ ဣမေ စ အမစ္စေ၊ ဤအမတ်တို့ကိုလည်း။ အတ္တနော အတ္တနော ဂေဟေသု၊ မိမိ၏ မိမိ၏ အိမ်တို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေထာတိ၊ ထားကြလော့"ဟု ပြောပြီ။ တေ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်။ သာမု ဒေဝါတိ သမ္ဘဏ္ဍိတ္ဌတ္တာ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု ဝန်ခံကြ၍။ တထာ အကံသု၊ ထိုဝန်ခံသည့်အတူ ပြုကြပြီ။

တသ္မိံ သမယေ စောရရာဇာ၊ ထိုအခါ ဓားပြမင်းသည်။ အလက်တသိရိဂဗ္ဘေ သိရိသယနပိဋ္ဌေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ကျက်သရေတိုက်ခန်း၌ ကျက်သရေ

ရှိသော အိပ်ရာအပြင်၌။ နိပန္နော နိဒ္ဒါယတိ၊ လျောင်းလျက် အိပ်နေ၏။ ရာဇာ ပမတ္တသ နိဒ္ဒါယန္တသ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည် မေ့မေ့လျော့လျော့ အိပ်ပျော်နေ သော။ တသ ဥဒရံ ထိုကားပြမင်းကောသလ၏ ဝမ်းဗိုက်ကို။ ခဂ္ဂတလေန ပဟရိ သန်လျက်ပြားဖြင့် ရိုက်လိုက်ပြီ။ သော ဘီတော ပဗုဇ္ဇိတ္တာ၊ ထိုကောသလမင်းသည် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ နိုး၍။ ဒီပလောကေန သီလဝမဟာရာဇာနံ သဠာနိတ္တာ၊ ဆီမီးရောင်ဖြင့် မဟာသီလဝမင်းကြီးကို မှတ်မိ၍။ သယနာ ဥဋ္ဌာယ၊ အိပ်ရာမှ ထ၍။ သတိံ ဥပဋ္ဌာပေတ္တာ ဌိတော၊ သတိကို ဖြစ်စေ၍ ရပ်လျက်။ ရာဇာနံ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးကို။ "မဟာရာဇ ဧဝရူပါယ ရတ္တိယာ၊ အို. အရှင်မင်းကြီး ဤသို့ သဘောရှိသော ညဉ့်။ ဂဟိတာရက္ခေ ပိဟိတဒ္ဒါရေ ဘဝနေ၊ ယူအပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိသော ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော နန်းတော်၌။ အာရက္ခ မနုဿေဟိ နိရောကာသေ ဌာနေ၊ အစောင့်အရှောက်လူတို့ဖြင့် ဝင်ခွင့်မရှိသော ဌာန၌။ ခဂ္ဂံ သန္ဓယ်တာ အလက်တပဋ္ဌိယတ္တော၊ သန်လျက်ကို လွယ်၍ တန်ဆာ ဆင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်လျက်။ တွံ ဣမံ သယနပိဋ္ဌေ၊ သင်မင်းကြီးသည် ဤအိပ်ရာ ပေါ်သို့။ ကထံ နာမ အာဂတောဘာ အသီတိ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှင် ရောက်လာ တော်မူသည် ဖြစ်ပါသနည်း"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ အတ္တနော၊ မဟာသီလဝ မင်းကြီးသည် မိမိ၏။ အာဂမနာကာရံ သင်္ခေ၊ ရောက်လာပုံအခြင်းအရာ အလုံးစုံကို။ ဝိတ္ထာရတောဘာ ကထေသိ၊ အကျယ်အားဖြင့် ပြောကြားပြီ။ တံ သုတ္တာ၊ ထိုစကားကို ကြားရ၍။ စောရရာဇာ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ဓားပြမင်းကောသလသည် ထိတ်လန့် သော စိတ်ရှိ၍။ "မဟာရာဇ အဟံ၊ အို. မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်သည်။ မနုဿ ဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည် (လူစင်စစ်ဖြစ်သည်)။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်ပါလျက် လည်း။ တုမှာကံ ဂုဏော နတ္ထိ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏ ဂုဏ်တို့ကို မသိ။ ပရေသံ လောဟိတမံသခါဒကေဟိ၊ သူတစ်ပါးတို့၏အသွေးအသားစားတတ်ကုန်သော။ ကက္ခဋေဟိ ဖရုသေဟိ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော ရိုင်းစိုင်းကုန်သော။ ယက္ခေဟိ ပန၊ ဘီလူးတို့သည်ကား။ တဝ ဂုဏာ ဥတ္တာ၊ အရှင်မင်းကြီး၏ ဂုဏ်တို့ကို သိအပ် ကုန်ပြီ။ နရိန္ဒ ဣဒါနိ အဟံ၊ အို. မင်းမြတ် ယခု အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝရူပေ သီလ သမ္ပန္နေ တယိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အကျင့်သီလကောင်းသော အရှင်မင်းကြီး ၌။ နဒုဋ္ဌိသာမိတိ၊ မပြစ်မှားတော့အံ့"ဟု ပြော၍။ ခဂ္ဂံ အာဒါယ၊ သန်လျက်ကို ယူ၍။ သပထံ ကတ္တာ၊ ကျိန်ဆိုမှုကို ပြု၍။ ရာဇာနံ ခမာပေတ္တာ၊ မဟာသီလဝ

မင်းကြီးကို ကန်တော့၍။ မဟာသယနေ နိပဇ္ဇာပေတ္တာ၊ မြင့်မြတ်သော နေရာ၌ အိပ်စေ၍။ အတ္တနာ ခုဒ္ဒကမဠကေ နိပဇ္ဇိတ္တာ၊ မိမိကား ညောင်စောင်းငယ်၌ အိပ်၍။ ရတ္တိယာ ပဘာတာယ၊ ညဉ့်သည် လင်းသော်။ သူရိယေ ဥဋ္ဌိတေ၊ နေသည် ထွက်သော်။ ဘေရိံ စရာပေတ္တာ၊ စည်ကို လှည့်လည်စေ၍။ သဗ္ဗသေနိယော စ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါအားလုံးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အမစ္စပြာဟ္မဏဂဟပတိကေ စ၊ မှူးမတ်ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သန္နိပါတာပေတ္တာ၊ စုဝေးစေ၍။ တေသံ ပုရတော၊ ထိုစစ်သည်ဗိုလ်ပါ မှူးမတ် ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၏ ရှေ့၌။ အာကာသေ ပုဏ္ဏစန္ဒံ၊ ကောင်းကင်၌ လပြည့်ဝန်းကို။ ဥက္ခိပန္တော ဝိယ၊ မြှောက်ဘိသကဲ့သို့။ သီလဝရညော ဂုဏေ ကထေတ္တာ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီး၏ ဂုဏ်တို့ကို ပြောဆိုခိုးကျူး၍။ ပရိသမဇ္ဈေယေဝ၊ ပရိသတ်အလယ်၌ပင်။ ပုန ရာဇာနံ ခမာပေတ္တာ၊ တစ်ဖန် မဟာသီလဝမင်းကို သည်းခံစေ၍ (ကန်တော့၍)။ ရဇ္ဇံ ပဋိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ မင်းအဖြစ်ကို တစ်ဖန် လက်ခံစေ၍။ "မဟာရာဇ ဣဒါနိ ပဋ္ဌာယ၊ ဘုံ. . မင်းမြတ် ယနေ့မှစ၍။ တုမှာကံ ဥပဋ္ဌေါ စောရေ ပဒ္ဒဝေါ၊ သင်မင်းကြီးတို့မှာ ဖြစ်သော ခိုးသားဘေးပြဿနာ ရန်သည်။ မယှံ ဘာရော၊ အကျွန်ုပ်ကောသလမင်း၏ တာဝန်တည်း။ မယာ ဂဟိတာရက္ခာ၊ အကျွန်ုပ်သည် ယူအပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိကြ၍။ တုမှေ ရဇ္ဇံ၊ သင်မင်းကြီးတို့သည် မင်းအဖြစ်ကို။ ကရောထာတိ ဝတ္တာ၊ ပြုတော်မူကြပါကုန်"ဟု လျှောက်ထား၍။ ပေသုညကာရကဿ အာဏံ ကာရေတ္တာ၊ ကုန်းတိုက်မှုပြုသော အမတ်အား မင်းအာဏာကို ပြုစေ၍။ အတ္တနော ဗလဝါဟနံ အာဒါယ၊ မိမိ၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါကို ခေါ်ယူ၍။ သကရဋ္ဌမေဝ ဂတော၊ မိမိတိုင်းပြည်သို့သာ သွားပြီ။

သီလဝရာဇာပိ ခေါ အလက်တပဋ္ဌိယတ္တော၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည်လည်း တန်ဆာဆင်မှု ယှဉ်စပ်အပ်လျက်။ သေတစ္ဆတ္တသ ဟေဋ္ဌာ၊ ထီးဖြူ၏ အောက်၌။ သရဘပါဒကေ ကဉ္စနပလ္လင်္ကေ နိသိန္နော၊ သရဘသားကောင်ရုပ်အခြေရှိသော ရွှေပလ္လင်ပေါ်၌ ထိုင်နေလျက်။ အတ္တနော သမ္ပတ္တိ ဩလောကေတ္တာ၊ မိမိ၏ စည်းစိမ်ကို ကြည့်၍။ "ဧဝရူပါ အယံ သမ္ပတ္တိ စ၊ ဤသိုသဘောရှိသော ဤစည်းစိမ်သည်လည်းကောင်း။ အမစ္စသဟဿသ ဇီဝိတပဋ္ဌိလာဘော စ၊ အမတ်တစ်ထောင်၏ အသက်ပြန်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မယိ ဝိရိယံ

အကရောန္တေ့၊ ငါသည် ဝိရိယကို မပြုသော်။ ကိုယ် နှ အဘဝိသ၊ ဘာတစ်ခုသည်မျှ မဖြစ်ရာမဖြစ်လောက်ပြီ။ အဟံ ဝိရိယဗလေန ပန၊ ငါသည် ဝီရိယစွမ်းအား ကြောင့်ကား။ နဋ္ဌ ဣမံ ယသဉ္စ ပဋိလဘိ၊ ပျောက်ပျက်ပြီးသော ဤစည်းစိမ်ကို လည်း ပြန်ရပြီ။ အမစ္စသဟသဿ ဇီဝိတဒါနံ စ အဒါသိ၊ အမတ်တစ်ထောင် အား အသက်လျှုကိုလည်း လျှူရပြီ။ အာသစ္ဆေဒံ အကတ္တာ၊ ဝီရိယနှင့် ယှဉ်သော အာသာပြတ်မှုကို မပြုမူ၍။ ဝီရိယမေဝ ကတ္တာ ဗ္ဗ ဝတ၊ ဝီရိယကိုသာ ပြုထိုက်လေစွ တကား။ ဟိ ကတဝီရိယသ ဖလံ နာမ၊ မှန်၏ ပြုအပ်သော ဝီရိယရှိသူအား ကောင်းကျိုးမည်သည်။ ဧဝံ သမိဒ္ဓေ တိတိ၊ ဤသို့ပြီးစီးပြည့်စုံ၏"ဟု။ စိန္တေတွာ ဥဒါနဝသေန၊ တွေး၍ ဥဒါန်းကျူးသည့်အစွမ်းဖြင့်--

၅၁။ "အာသီသေထေဝ ပုရိသော၊ နှ နိဗ္ဗိန္ဒေယ္ယ ပဏ္ဍိတော။
ပဿာမိ ဝေါဟံ အတ္တာနံ၊ ယထာ ဣဒ္ဓိ တထာ အဟူ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အာသီသေထေဝ (ပ) ကထာ အဟု ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

ပဏ္ဍိတော ပုရိသော၊ ပညာရှိသော ယောကျ်ားသည်။ အာသီသေထေဝ နှ နိဗ္ဗိန္ဒေယ္ယ၊ ဝီရိယကောင်းကျိုး မျှော်ကိုးရမည်သာ ဝီရိယကျိုး မမျှော်ကိုးဘဲ ပျင်းရိပြီးငွေ့မနေရာ။ အဟံ အတ္တာနံ ပဿာမိ၊ ငါသည် မိမိကိုယ်ကို လက်တွေ့ မြင်ရ၏။ ယထာ ဣဒ္ဓိ အကြောင်းအခြင်းရာအားဖြင့် ဖြစ်မှုလိုလားခဲ့ပြီ။ တထာ အဟု၊ ထိုလိုလားသောအခြင်းရာဖြင့် ဖြစ်လာပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အာသီသေထေဝါတိ**၊ အာသီသေထေဝ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ အဟံ ဝီရိယံ အာရဗ္ဘန္တော၊ ဤသို့ ငါသည် ဝီရိယကို အားထုတ်သော်။ ဣမမှာ ဒုက္ခာ မုစ္စိဿာမီတိ၊ ဤဒုက္ခမှ လွတ်လတ့်ဟု တွေး၍။ အတ္တာနော ဝီရိယဗလေန၊ မိမိ၏ ဝီရိယစွမ်းအားဖြင့်။ အာသံ ကရောထေဝ၊ ကောင်းကျိုးမျှော်ကိုးမှုကို ပြုရ မည်သာတည်း။ **နှ နိဗ္ဗိန္ဒေယ္ယ ပဏ္ဍိတောတိ**၊ နှ နိဗ္ဗိန္ဒေယ္ယ ပဏ္ဍိတော ဟူသည် ကား။ ပဏ္ဍိတော ဉပါယကုသလော၊ ပညာရှိသော နည်းလမ်းနားလည်သူသည်။ ယုတ္တဋ္ဌာနေ ဝီရိယံ ကရောန္တော၊ သင့်လျော်ရာ၌ ဝီရိယကို ပြုလျက်။ "ဣမသ္မ ဝီရိယသ ဖလံ၊ ဤဝီရိယ၏ အကျိုးကို။ အဟံ နှ လဘိဿာမီတိ၊ ငါသည်

ရလိမ့်မည်မဟုတ်"ဟု တွေးမိ၏။ နဂ္ဂရေ္ဘယျ၊ မင်ြးဌေ့ရာ။ အာသစ္ဆေဒံ နကရေယျ၊ မျှော်လင့်ချက်ကင်းပြတ်မှုကို မပြုရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား နဂ္ဂရေ္ဘယျ၏ အနက်တည်း။ **ပဿာမိ ဝေါဟံ အတ္တာနန္တိ ဧတ္ထ**၊ ပဿာမိ ဝေါဟံ အတ္တာနံ ဟူသော ဤပါဋ္ဌ၌။ **ဝေါ**တိ နိပါတမတ္တံ၊ ဝေါဟူသည်ကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ အဟံ အဇ္ဇ အတ္တာနံ ပဿာမိ၊ ငါသည် ယနေ့ မိမိကိုယ်ကို တွေ့မြင်နေရ၏။ **ယထာ ဣစ္ဆိ တထာ အဟူတိ**၊ ယထာ ဣစ္ဆိ တထာ အဟု ဟူသည်ကား။ ဟိ အဟံ အာဝါဌေ နိခါတော၊ မှန်၏ ငါသည် တွင်းခ၌ မြှုပ်ခံထား ရသော်။ တမှာ ဒုက္ခာ မုစ္စိတွာ၊ ထိုမြှုပ်ခံရသည့်ဒုက္ခမှ လွတ်၍။ အတ္တာနော ရဇ္ဇသမ္ပတ္တိံ၊ မိမိ၏ မင်းအဖြစ် မင်းစည်းစိမ်ကို။ ပုန ဣစ္ဆိ၊ တစ်ဖန် အလိုရှိပြီ။ သော အဟံ ဣမံ သမ္ပတ္တိံ၊ ထိုငါသည် ဤမင်းစည်းစိမ်ကို။ ပတ္တံ အတ္တာနံ ပဿာမိ၊ ပြန်ရသော မိမိကိုယ်ကို တွေ့မြင်နေရ၏။ အဟံ ပုဗ္ဗေ၊ ငါသည် ရှေးက။ ယထေဝ ဣစ္ဆိ၊ အကြောင်အခြင်းရာအားဖြင့်သာ အလိုရှိခဲ့ပြီ။ တထေဝ မေ အတ္တာ ဇာတော ဣတိ၊ ထိုအလိုရှိသော အနေအားဖြင့်သာ ငါ၏ ကိုယ်သည် ဖြစ်နေပြီ ဤကား ဂါထာ ဖွင့်အပြီးတည်း။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားအလောင်းသည်။ "ဘော သီလသမ္ပန္နာနံ ဝိရိယဖလံ နာမ၊ အို အချင်းတို့ သီလပြည့်စုံသူ၏ ဝီရိယ အကျိုးမည်သည်။ အဟော ဝတ သမိဒ္ဓတိတိ၊ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းအောင် ပြည့်စုံ ပါပေ၏"ဟု။ ဣမာယ ဂါထာယ ဥဒါနံ ဥဒါနေတွာ၊ ဤဂါထာဖြင့် ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်၍။ ယာဝဇီဝံ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ အသက်ရှိသမျှကာလပတ်လုံး ကုသိုလ်တို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာပိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ဤတရား ဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေတိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ထင်ရှားပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာလေးပါး ပြီးအဆုံး၌။ ဩဿဋ္ဌ ဝီရိယော ဘိက္ခု၊ စွန့်လွှတ်အပ်ခဲ့ပြီးသော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းသည်။ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ အရဟာတ္တဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္ထာ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ပဒုဋ္ဌာမစ္စော၊ ထိုအခါက ပြစ်မှားသော အမတ်သည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ အမစ္စသဟာသဿ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ အမတ်တစ်ထောင်ကား ဘုရားပရိသတ်တို့တည်း။ သီလဝမဟာရာဇာ

ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ မဟာသီလဝမင်းကြီးသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မဟာသီလဝဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ မဟာသီလဝဇာတ်အဖွင့်သည် ပဌမတည်း။

၂။ စူဠဇနကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဝါယမေထေဝ ပုရိသောတိ ဣဒံ၊ ဝါယမေထေဝ ပုရိသော အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သြဿဌဝိရိယမေဝ အာရब्ब ကထေသိ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းကိုသာ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တတ္ထ ယံ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ထိုစူဠဇနကဇာတ်၌ အကြင်စကားကို ဆိုထိုက်၏။ တံ သဗ္ဗံ မဟာဇနကဇာတကေ၊ ထိုဆိုထိုက်သော စကားအားလုံးသည် မဟာဇနကဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဇနကရာဇာ ပန၊ စူဠဇနကမင်းသည်ကား။ သေတစ္ဆတ္တသ ဟေဋ္ဌာ နိသိန္နော၊ ထီးဖြူတော်၏ အောက်၌ စံတော်မူလျက်။

၅၂။ "ဝါယမေထေဝ ပုရိသော၊ နှ နိဗ္ဗိန္ဒေယျ ပဏ္ဍိတော။
　　ပဿာမိ ဝေါဟံ အတ္တာနံ၊ ဥဒကာ ထလမုဇ္ဇတ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဝါယမေထေဝ (ပ) ထလမုဇ္ဇတံဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

ပဏ္ဍိတော ပုရိသော၊ ပညာရှိသော ယောက်ျားစသား, ပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ ဝါယမေထေဝ နှ နိဗ္ဗိန္ဒေယျ။ မနစ်မဆုတ် အားထုတ်ရမည်သာ အားထုတ်ရမှာ မပြီးငြေ့ရာ။ ဥဒကာ ထလံ ဥဇ္ဇတံ၊ ပင်လယ်ရေပြင်ကျယ်မှ ကုန်းပေါ် သို့ ထုတ်ဆယ် ကယ်တင်အပ်သော။ အတ္တာနံ အဟံ ပဿာမိ၊ မိမိကိုယ်ကို ငါသည် မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရ၏။

တတ္ထ **ဝါယမေထေဝါတိ**၊ ထိုဂါထာ၌ ဝါယမေထေဝ ဟူသည်ကား။ ဝါယာမံ ကရောထေဝ၊ အားထုတ်မှုကို ပြုရမည်သာတည်း။ **ဥဒကာ ထလမုဇ္ဇတန္တိ**၊

ဥဒကာ ထလမုဇ္ဇတံ ဟူသည်ကား။ ဥဒကတော ထလံ ဥတ္တိဏ္ဏော၊ ရေပြင်ကျယ်မှ ကုန်ပေါ်သို့ တက်ရောက်လာသော။ ထလေ ပတိဋ္ဌိတံ၊ ကုန်းပေါ်၌ တည်နေသော။ အတ္တာနံ ပဿာမိ ဣတိ၊ မိမိကိုယ်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရ၏တည်း ဤကားဂါထာဖွင့် အပြီးတည်း။ ဣဒံ ဝပိ၊ ဤစူဠဇနကဇာတ်၌လည်း။ သြဿဋ္ဌ ဝီရိယော ဘိက္ခု၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းသည်။ အရဟတ္တံ ပတ္တော၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ ဇနရာဇာ၊ စူဠဇနကမင်းသည်။ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ အဟောသိ၊ ဘုရားရှင်သည်သာ ဖြစ်လာပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်ပါလေ။

စူဠဇနကဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ စူဠဇနကဇာတ်အဖွင့်သည် ဒုတိယတည်း။

၃။ ပုဏ္ဏပါတိဇာတကဝဏ္ဏနာ

တထေဝ ပုဏ္ဏာ ပါတိယောတိ ဣဒံ၊ တထေဝ ပုဏ္ဏာ ပါတိယော စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဝိသဝါရုဏိံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အဆိပ်ခပ်သော သေကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဧကံ သမယံ သာဝတ္ထိယံ၊ တစ်ပါးသော အခါ၌ သာဝတ္ထိမြို့၌။ သုရာဓုတ္တာ သန္ဓိပတိတ္တာ၊ သေသောက်ကြူးတို့သည် စုဝေးကြ၍။ "သုရာမူလံ နော ခီဏံ၊ သေရည်ဖိုးသည် ငါတို့အား ကုန်ပြီ။ ကဟံ လဘိဿာမ နု ခေါတိ မန္တယိંသု၊ အဘယ်မှ ရပါကုန်အံ့နည်း"ဟု တိုင်ပင်ကြပြီ။ အထ ဧကော ကက္ခဋဓုတ္တော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော လူကြမ်းသေသောက်ကြူးသည်။ "မာ စိန္တယိတ္ထ၊ မပူကြနှင့်။ ဧကော ဥပါယော၊ တစ်ခုသော နည်းလမ်းသည်။ အတ္ထိ တိ အာဟ၊ ရှိ၏"ဟု ပြောပြီ။ ကတရော နာမ ဥပါယောတိ၊ အဘယ်မည်သော နည်းလမ်းနည်းဟု မေးကြပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကော အဂ္ဂလိမုဒ္ဒိကာ ပိဋ္ဌန္ဓိတ္တာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် လက်စွပ်တို့ကို ဝတ်ဆင်၍။ မဌသာဋကနိဝတ္ထော ရာဇပဋ္ဌာနံ ဂစ္ဆတိ၊ ချောမွတ်သော အဝတ် ဝတ်လျက် မင်းခစားခြင်းငှာ သွား၏။ မယံ သုရာပါတိယံ၊ ငါတို့သည် သေရည်ခွက်၌။ ဝိသညီကရဏံ ဘေသဇ္ဇံ ပက္ခိပိတ္တာ၊ သည်ကင်းအောင် ပြုတတ်သော ဆေးကို ထည့်၍။ အာပါနံ သဇ္ဇေတ္တာ နိသီဒိတ္တာ၊

သေရည်ဝိုင်းကို စီရင်၍ ထိုင်နေကြ၏။ အနာထပိဏ္ဍိကသေ့ အာဂမနကာလေ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ လာရာအခါ၌။ ဣတော ဟေ မဟာသေဋ္ဌီတိ၊ ဤဘက်မှ ကြွလာတော်မူပါ သူဌေးကြီးဟု။ ပဋ္ဌောသိတ္တာ၊ ခေါ်၍။ တံ သုရံ ပါယေတ္တာ ဝိသညီဘူတသေ့၊ ထိုသေရည်ကို သောက်၍ သညာကင်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော်။ အဂ်ုလိမုဒ္ဓိကာ စ သာဒ္ဒုကေ စ ဂဟေတ္တာ၊ လက်စွပ်တို့ကိုလည်းကောင်း, ကိုယ်ဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ချွတ်ယူ၍။ သုရာမူလံ ကရိသောမာတိ၊ သေရည်ဖိုးကို ပြုကြအုံ့ဟု ပြောပြီ။ တေ "သာဓုတိ" သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့သည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံကြ၍။ တထာ ကတ္တာ၊ ထိုဝန်ခံသည့်အတိုင်း ပြု၍။ သေဋ္ဌိသ အာဂမနကာလေ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ လာရာကာလ၌။ ပဋ္ဌိမဂ္ဂံ ဂန္တ္နာ၊ ခရီးရင်ဆိုင် သွားပြီး၍။ "သာမိ ဣတော တာဝ အာဂစ္ဆထ၊ အိုအရှင်သူဌေးမင်း ဤဘက်မှ ကြွလာတော်မူကြပါ။ အမှာကံ သန္ဓိကေ၊ ကျွန်တော်တို့၏ အထံ၌။ အယံ သုရာ အတိမနာပါ၊ ဤသေရည်သည် အလွန်နှစ်သက်စရာ ကောင်းပါ၏။ ထောကံ ပိဝိတ္တာ၊ အနည်းငယ် သောက်၍။ ဂစ္ဆထာတိ ဝဒေသု၊ ကြွတော်မူကြပါ"ဟု ပြောကုန်ပြီ။ သောတာပန္နော အရိယသာဝကော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော အရိယာသာဝကသည်။ ကိံ သုရံ ပိဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ သေရည်ကို သောက်ပါအုံ့နည်း။ ပန၊ ထိုသို့မသောက်သော်လည်း။ အနတ္ထိကော သမာနော ပိ၊ အလိုမရှိသည် ဖြစ်ပါသော်လည်း။ ဣမေ ဓုတ္တေ ပရိဂ္ဂဏှိဿာမီတိ၊ ဤသေသောက်ကြူးတို့ကို စူးစမ်းအုံ့ဟု တွေး၍။ တေသံ အာပါနဘူမိံ ဂန္တ္နာ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့၏ သေရည်ဝိုင်းသို့ သွား၍။ တေသံ ကိရိယံ ဩလောကေတ္တာ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့၏ အမူအရာကို ကြည့်၍။ အယံ သုရာ ဣမေဟိ၊ ဤသေရည်ကို ဤသေသောက်ကြူးတို့သည်။ ဣမိနာ နာမ ကာရဏေန၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်။ ယောဇိတာတိ ဥ တ္တာ၊ ဖော်စပ်အပ်၏ဟု သိ၍။ ဣဒါနိ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ယခု ဤအချိန်မှ စ၍။ ဣမေ ဣတော၊ ဤသေသောက်ကြူးတို့ကို ဤနေရာမှ။ ပလာပေဿာမီတိ စိန္တေတ္တာ၊ ပြေးစေအုံ့ဟု ကြံ၍။ "ဟရေ ဒုဋ္ဌဓုတ္တာ တုမှေ၊ ဟယ်. . သေသောက်ကြူးပျက်တို့ သင်တို့သည်။ သုရာပါတိယံ ဘောသဇ္ဇံ ပဏ္ဍိပိတ္တာ၊ သေရည်ခွက်၌ ဆေးကို ထည့်၍။ အာဂတာဂတေ ပါယေတ္တာ၊ လာလာသမျှလူတို့ကို သောက်စေ၍ တိုက်၍။ ဝိသညီ ကတ္တာ ဝိလုမ္ပိဿာမာတိ၊ ကင်းသောသညာရှိသည်တို့ကို ပြု၍ လုယက်ကုန်အုံ့ဟု တွေးတော၍။ အာပါန

မဏ္ဍလ် သင်္ဂေတွာ နိသိန္နာ၊ သေရည်ဝိုင်းကို စီစဉ်၍ ထိုင်နေကြလျက်။ ကေဝလ် ဣမံ သုရံ ဝဏ္ဏေထ၊ သောက်မှုမဖက် သက်သက် ဤသေရည်ကို ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ ဧကောပိ တံ ဥက္ခိပိတွာ၊ တစ်ယောက်သည်သော်မှလည်း ထိုသေရည်ကို ချီ၊မ၍။ ပိဝိတုံ နဥဿဟတိ၊ သောက်ခြင်းငှာ မတုံ။ အယံ အယောဇိတာ သစေ အဿ၊ ဤ သေရည်သည် တစ်စုံတစ်ခု မရောစပ်အပ်သည် အကယ်၍ ဖြစ်အုံ။ ဣမံ တုမှေဝ ပိဝေယျာထာတိ၊ ဤသေရည်ကို သင်တို့ချည်းသာ သောက်ကြရာ၏"ဟု။ တေ ဓုတ္တေ တဇ္ဇေတွာ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့ကို ခြိမ်းခြောက်၍။ တတော ပလာပေတွာ၊ ထိုနေရာမှ ပြေးစေ၍။ အတ္တနော ဂေဟံ ဂန္တ္မာ၊ မိမိ၏အိမ်သို့ သွား၍။ "ဓုတ္တေဟိ ကတကာရဏံ၊ သေသောက်ကြူးတို့သည် ပြုအပ်သော အကြောင်းအရာကို။ တထာဂတဿ အာရောစေဿာမိတိ၊ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားအုံ"ဟု။ စိန္တေန္တော၊ ကြံစည်လျက်။ ဇေတဝနံ ဂန္တ္မာ အာရောစေသိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍ လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဂဟပတိ ဣဒါနိ၊ သူကြွယ် ယခုအခါ။ တေ ဓုတ္တာ တံ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့သည် သင်သူကြွယ်ကို။ ဝဏ္ဏေတုကာမာ တာဝ ဇာတာ၊ လှည့်ပတ်လိုကုန်သည် ဖြစ်ကြ၏။ ပုဗ္ဗေ ပန ပဏ္ဍိတေပိ၊ ရှေးကာလ၌ကား ပညာရှိတို့ကိုလည်း။ ဝဏ္ဏေတုကာမာ အဟေသုန္တိ ဝတ္တာ၊ လှည့်ပတ်ချင်ကုန်သည် ဖြစ်ကြပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတီတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိ အဟောသိ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဗာရာဏသီသူဌေးသည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါပိ ဧတေ ဓုတ္တာ၊ ထိုအခါကလည်း ထိုသေသောက်ကြူးတို့သည်။ ဧဝမေဝ သမ္မန္တေတွာ၊ ဤအတူသာ ကျုနစ္စာ တိုင်ပင်၍။ သုရံ ယောဇေတွာ၊ သေရည်ကို ယှဉ်စပ်၍။ ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိဿ အာဂမနကာလေ၊ ဗာရာဏသီသူဌေး၏ လာရာအခါ၌။ ပဋိမဂ္ဂံ ဂန္တ္မာ၊ ရင်ဆိုင်ခရီးသို့ သွား၍။ ဧဝမေဝ ကထယိံသု၊ ဤအတူသာ ပြောကြပြီ။ သေဋ္ဌိ အနတ္ထိကော ဟုတ္တာပိ၊ ဘုရားလောင်းသူဌေးသည် အလိုမရှိသည် ဖြစ်ပါသော်လည်း။ တေ ပရိဂ္ဂဏှိတုကာမော ဂန္တ္မာ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့ကို စုံစမ်းလိုရကား သွား၍။ တေသံ ကိရိယံ ဩလောဝ

ကေတွာ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့၏ အပြုအမူကို ကြည့်၍။ "ဣဒံ နာမ ဧတေ ကာတုကာမာ၊ ဤမည်သောအမှုကို ဤသေသောက်ကြူးတို့သည် ပြုလိုကြ၏။ နေ ဣတော ပလာပေဿာမိ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့ကို ဤနေရာမှ ပြေးစေအံ့"။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့တွေး၍။ "ဘောန္တော ဓုတ္တာ သုရံ ပိဝိတွာ၊ အို.. သေသောက်ကြူးတို့ သေရည်ကို သောက်၍။ ရာဇကုလံ ဂန္တ္မိ နာမ အယုတ္တံ၊ မင်းအိမ်တော်သို့ သွားခြင်းဌာမည်သည် မသင့်လျော်။ ရာဇာနံ ဒိသွာ၊ မင်းကို ဖူးမြင်၍။ ပုန အာဂစ္ဆန္တော ဇာနိဿာမိ၊ တစ်ဖန် ပြန်လာသော် သိရအံ့။ တုမှေ ဣဓေဝ နိသီဒထာတိ၊ သင်တို့သည် ဤနေရာ၌သာ နေကြ"ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဣတိ ရာဇုပဋ္ဌာနံ ဂန္တာ ပစ္စာဂဏ္ဍိ၊ ဤသို့ပြော၍ မင်းခစားဖို့ သွား၍ ပြန်လာပြီ။ ဓုတ္တာ၊ သေသောက်ကြူးတို့သည်။ ဣတော ဧထ သာမိတိ၊ ဤဘက်မှ ကြွတော်မူကြပါ အရှင်သူဌေးမင်းတို့ဟု ပြောကြပြီ။ သောပိ တတ္ထ ဂန္တွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသူဌေးသည်လည်း ထိုသေသောက်ကြူးတို့ရှိရာသို့ သွား၍။ ဘောသဇ္ဇေန သံယောဇိတာ၊ ဆေးနှင့် ယှဉ်စပ်အပ်ကုန်သော။ သုရာပါတိယော သြလောကေတွာ၊ သေရည်ခွက်တို့ကို ကြည့်၍။ "ဘောန္တော ဓုတ္တာ တုမှာကံ ကိရိယာ၊ အိုသေသောက်ကြူးတို့ သင်တို့၏ အပြုအမူသည်။ မယံ နု ရုစ္စတိ၊ ငါ့အား မနှစ်သက်။ တုမှာကံ သုရာပါတိယော၊ သင်တို့၏ သေရည်ခွက်တို့သည်။ ယထာပူရိတာဝ ဌိတာ၊ ပြည့်မြဲတိုင်းတို့သာ တည်ရှိကုန်၏။ တုမှေ ကေဝလံ၊ သင်တို့သည် မသောက်ဘဲသက်သက်သာ။ သုရံ ဝဏ္ဏေထ၊ သေရည်ကို ချီးမွမ်းကုန်၏။ နု ပန ပိဝထ၊ သောက်ကား မသောက်ကြကုန်။ အယံ မနာပါ၊ ဤသေရည်သည် နှစ်သက်ဖွယ်သည်။ သစေ အဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ တုမှေပိ ပိဝေ-ယျာထ၊ သင်တို့သည်လည်း သောက်ကုန်ရာ၏။ ပန ဣမာယ၊ စင်စစ်သော်ကား ဤသေရည်သည်။ ဝိသသံယုတ္တာယ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ အဆိပ်နှင့် ယှဉ်စပ်သည် ဖြစ်လောက်၏"။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍။ တေသံ မနောရထံ ဘိန္ဒန္တော၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့၏ အလိုဆန္ဒကို ဖျက်ဆီးလိုရကား။

၅၃။ "တထေဝ ပုဏ္ဏာ ပါတိယော၊ အညာ'ယံ ဝတ္တတေ ကထာ။
　　အာကာရဏ္ဏေန ဇာနာမိ၊ နု စာယံ ဘဒ္ဒိကာ သုရာ"တိ၊

တထေဝ ပုဏ္ဏာ ॥ပ॥ ဘဒ္ဒိကာ သုရာ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ပါတိယော တထေဝ ပုဏ္ဏာ၊ သေရည်ခွက်တို့သည်ကား ထိုရှေး အတိုင်းသာ ပြည့်မြဲပြည့်ကုန်၏။ အယ် ကထာ အညာ ဝတ္ထုတော၊ ဤချီးမွမ်း စကားသည်ကား တစ်မျိုးတစ်ခြားသည် ဖြစ်၏။ အယ် သုရာ နု စ ဘဒ္ဒိကာ၊ ဤသေရည်သည် မကောင်းဟု။ အာကာရဏော နု ဇာနာမိ၊ သိရန်နိုးကပ် အကြောင်းနှစ်ရပ်ကြောင့် ငါသိ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **တထေဝါတိ**၊ တထေဝဟူသည်ကား။ ဂမနကာလေ၊ သွားစဉ်ကာလ၌။ မယာ ဒိဋ္ဌာ ယထာ၊ ငါသည် တွေ့မြင်အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဣဒါနိပိ သုရာပါတိယော၊ ယခုလည်း ဤသေရည်ခွက်တို့သည်။ တထေဝ ပုဏ္ဏာ၊ ထိုရှေးအတူပင် ပြည့်မြဲပြည့်နေကုန်၏တည်း။ **အညာ'ယ် ဝတ္ထုတော ကထာတိ**၊ အညာ'ယ် ဝတ္ထုတော ကထာဟူသည်ကား။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ယာ အယ် သုရာဝဏ္ဏနကထာ ဝတ္ထုတိ၊ သေရည်ကို အကြင်ချီးမွမ်းစကားသည် ဖြစ်၏။ သာ အညာဝ၊ ထိုချီးမွမ်းစကားသည် တစ်ခြားသာတည်း။ အဘူတာ အတစ္ဆာ၊ မဟုတ်မမှန်။ ဟိ ဧသာ သုရာ၊ မှန်၏ ဤသေရည်သည်။ မနာပါ ယဒိ အသ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သည် အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ တုမ္ဟေပိ ပိဝေယျာထ၊ သင်တို့သည်လည်း သောက်ကုန်ရာ၏။ ဥပမုပါတိယော အဝသိဿယျုံ၊ ထက်ဝက်သော သေရည် ခွက်တို့သာ ကြွင်းကျန်ကုန်ရာ၏။ ပန တုမှာကံ၊ စင်စစ်သော်ကား သင်တို့တွင်။ ဧကေနာပိ သုရာ နု ပီတာ၊ တစ်ယောက်သည်သော်မှလည်း သေရည်ကို မသောက်အပ်။ **အာကာရဏော နု ဇာနာမိ**တိ၊ အာကာရဏော ဇာနာမိ ဟူသည်ကား။ တသ္မာ ဣမိနာ ကာရဏေန ဇာနာမိ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီး ဤအကြောင်း ကြောင့် ငါသိ၏တည်း။ **နု စာယ် ဘဒ္ဒိကာ သုရာ**တိ၊ နု စာယ် ဘဒ္ဒိကာ သုရာ ဟူသည်ကား။ အယ် သုရာ နေဝ ဘဒ္ဒိကာ၊ ဤသေရည်သည် မကောင်း။ ဧတာယ ဝိသ သံယောဇိတာယ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဤသေရည်သည် အဆိပ်နှင့်ယှဉ်စပ်အပ်သည် ဖြစ်လောက်၏တည်း။ ဣတိ ဓုတ္တော နိဂ္ဂဏ္ဌိတ္တာ၊ ဤကဲ့သို့ သေသောက်ကြူးတို့ကို နှိမ်နင်း၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့ ခြိမ်းခြောက်သော်။ ပုန ဧဝရူပံ နု ကရောန္တိ၊ တစ်ဖန် ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို မပြုရဲကုန်။ တထာ တေ တဇ္ဇေတ္တာ၊ ထိုမပြုရဲ လောက်သော အခြင်းရာအားဖြင့် ထိုသေသောက်ကြူးတို့ကို ခြိမ်းခြောက်၍။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်ပြီ။ သော ယာဝဇီဝံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသူဌေးသည်

အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ တဒါ ခုတ္တာ၊ ထိုအခါက သေသောက်ကြွေးတို့သည်။ ဇေတရဟိ ခုတ္တာ၊ ယခုအခါ သေသောက်ကြွေးတို့ပင်တည်း။ ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိ ပန အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ဗာရာဏသီသူဌေးသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ပုဏ္ဏပါတိဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ ပုဏ္ဏပါတိဇာတ်အဖွင့်သည် တတိယတည်း။

၄။ ကိမ်ဖလဇာတကဝဏ္ဏနာ

နာယံ ရုက္ခော ဒုရာရုဟောတိ ဣဒံ၊ နာယံ ရုက္ခော ဒုရာရုဟော စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဇေက် ဖလကုသလံ ဥပါသကံ၊ တစ်ယောက်သော သစ်သီးနားလည်သော ဥပါသကာကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိဝါသီ ဧကော ကုဋုမ্বိကော၊ သာဝတ္ထိမြို့ နေသော တစ်ယောက်သော သူကြွယ်သည်။ ပုဒ္ဓပ္ပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ နိမန္တေတ္တာ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို ပင့်ဖိတ်၍။ အတ္တနော အာရာမေ နိသီဒါပေတ္တာ၊ မိမိ၏ အာရာမ်ခြံ၌ နေစေ၍။ ယာဂုခဇ္ဇကံ ဒတ္တာ၊ ယာဂုခဲဖွယ်ကို ပေးလှူပြီး၍။ "ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိ၊ ရဟန်းတို့နှင့် အတူ။ ဥယျာနေ ဝိစရိတ္တာ၊ ဥယျာဉ်၌ လှည့်လည်၍။ အမ္ဗာဒီနိ နာနာဖလာနိ၊ သရက်သီး အစရှိကုန်သော အမျိုးမျိုးသော အသီးတို့ကို။ အယျာနံ ဒေဟီတိ၊ အရှင်ကောင်းတို့အား ပေးလှူလော့"ဟု။ ဥယျာနပါလံ အာဏာပေသိ၊ ဥယျာဉ်စောင့်ကို စေခိုင်းပြီ။ သော သာဓုတိ ပဋိဿုဏိတ္တာ၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ဘိက္ခုသံဃံ အာဒါယ၊ ရဟန်းသံဃာကို ပင့်ခေါ်၍။ ဥယျာနေ ဝိစရန္တော၊ ဥယျာဉ်၌ လှည့်လည်လျက်။ ရုက္ခံ ဥလ္လောကေတ္တာဝ၊ အပင်ကို မော့ကြည့်၍သာ။ "ဧတေ ဖလံ အာမံ၊ ဤအသီးကား စိမ်း၏။ ဧတေ နု သုပက္ကံ၊ ဤအသီးကား ကောင်းကောင်း

မမှည့်သေး။ ဧတံ သုပက္ကန္တိ ဇာနာတိ၊ ဤအသီးကား ကောင်းကောင်းမှည့်၏"ဟု သိ၏။ ယံ သော ဝဒတိ၊ အကြင်စကားကို ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည် ပြော၏။ တံ တထေဝ ဟောတိ ကိရ၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့် ပြောစကားသည် ထိုပြောသည့် အတိုင်းသာ ဖြစ်သတဲ့။ ဘိက္ခု ဝန္ဒာ တထာဂတသ၊ ရဟန်းတို့သည် သွား၍ ဘုရားရှင်အား။ ဘန္တေ ဖလကုသလော အယံ ဥယျာနပါလော၊ ရှင်တော်ဘုရား အသီးနားလည်သော ဤဥယျာဉ်စောင့်သည်။ ဘူမိယံ ဌိတောဝ၊ မြေပေါ်၌ တည်လျက်ပင်။ ရုက္ခံ ဥလ္လောကေတွာ၊ အပင်ကို မော့ကြည့်၍။ 'ဧတံ ဖလံ အာမံ၊ ဤအသီးကား စိမ်း၏။ ဧတံ နု သုပက္ကံ၊ ဤအသီးကား ကောင်းကောင်း မမှည့်။ ဧတံ သုပက္ကန္တိ ဇာနာတိ၊ ဤအသီးကား ကောင်းကောင်းမှည့်၏'ဟု သိပါ၏။ ယံ သော ဝဒတိ၊ အကြင်စကားကို ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည် ပြောဆို၏။ တံ တထေဝ၊ ထိုပြောစကားသည် ထိုပြောသည့်အတိုင်းသာ။ ဟောတိတိ အာရောစေသုံ၊ ဖြစ်ပါ၏"ဟု လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ အယမေဝ ဥယျာနပါလော၊ ရဟန်းတို့ ဤဥယျာဉ်စောင့်သည်သာ။ နု ဖလကုသလော၊ အသီးနားလည်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာပိ ဖလကုသလာယေဝ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့သည်လည်း အသီးနားလည်ကြသည်သာ။ အဟေသုန္တိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော သတ္ထဝါဟကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် လှည်းကုန်သည်မျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပတ္တော၊ အရွယ်ရောက်သော်။ ပဉ္စဟိ သကဋသတေဟိ ဝဏိဇံ ကရောန္တော၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့် ကုန်သွယ်မှုကို ပြုသော်။ ဧကသ္မိံ ကာလေ၊ တစ်ခုသော အခါ၌။ မဟာဝတ္တနိအဋဝိံ ပတ္တော၊ လမ်းကွေ့ကြီးရှိသော တောအုပ်သို့ရောက်၍။ အဋဝိမုခေ ဌတ္တော၊ တောအုပ်ဝ၌ ရပ်၍။ သဗ္ဗေ မနုဿေ သန္နိပါတာပေတ္တာ၊ အားလုံးကုန်သော လူတို့ကို စုဝေးစေ၍။ "ဣမိဿာ အဋဝိယာ ဝိသရုက္ခာ နာမ ဟောန္တိ၊ ဤတောအုပ်၌ အဆိပ်ပင်တို့မည်သည် ရှိကုန်၏။ ဝိသပတ္တာနိ ဝိသပုပ္ဖါနိ၊ အဆိပ်ရွက်တို့သည်လည်းကောင်း အဆိပ်ပွင့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိသဖလာနိ ဝိသမဇ္ဇနိ ဟောန္တိ ယေဝ၊ အဆိပ်သီးတို့သည်လည်းကောင်း အဆိပ်ပျားရည်တို့သည်လည်းကောင်း ရှိကုန်သည်သာ။ ပုဗ္ဗေ တုမှေဟိ အပရိဘုတ္တံ၊ ရှေးက သင်တို့သည် မစားဖူးသော။

ယဲ့ ကိုဗ္ဗ ပတ္တံ ဝါ ပုပ္ပံ ဝါ။ တစ်မျိုးမျိုးသော အရွက်ကိုသော်လည်းကောင်း အပွင့်ကို သော်လည်းကောင်း။ ဖလံ ဝါ ပလ္လဝံ ဝါ။ အသီးကိုသော်လည်းကောင်း အညွှန့်ကို သော်လည်းကောင်း။ မံ အပရိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ငါ့ကို မမေးမူ၍။ မာ ခါဒထာတိ အာဟ၊ မစားကြလင့်"ဟု မှာထားပြီ။ တေ "သာဓူတိ" သမ္ဘင်္ဓိစ္ဆိတ္တာ၊ ထိုနောက်လိုက်တို့သည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကြ၍။ အဋ္ဌဝီ သြတရိသု၊ တောအုပ်သို့ သက်ဝင်ကုန်ပြီ။ အဋ္ဌဝိမုခေ ဧကသ္မိံ ဂါမဒ္ဒါရေ စ၊ တောအုပ်အထွက်ဝ၌ တစ်ခုသော ရွာတံခါးနား၌လည်း။ ကိုဖလရုက္ခော နာမ အတ္ထိ၊ ဘာသီးမှန်းမသိသော အပင်မည်သည် ရှိ၏။ တသ သတ္ထာနိ ခန္ဓသာခါပလာသပုပ္ဖဖလာနိ၊ ထိုအပင်၏ အားလုံးကုန်သော ပင်စည်အခက်အရွက်အပွင့်အသီးတို့သည်။ အမ္ဘသဒိသာနေဝ ဟောန္တိ၊ သရက်နှင့် တူကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဝလံ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနတောဝ နု၊ အနုံအရသာနှင့် မရောမယှက်သက်သက် အဆင်းပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်သာ သရက်နှင့်တူသည် မဟုတ်သေး။ အသ အာမပက္ကာနိ ဖလာနိ၊ ထိုအပင်၏ အစိမ်း, အမှည့်ဖြစ်ကုန်သော အသီးတို့သည်။ ဂန္ဓရသေဟိပိ အမ္ဘဖလသဒိသာနေဝ၊ အနုံအရသာတို့ဖြင့်လည်း သရက်သီးနှင့် တူကြသည်သာတည်း။ ခါဒိတာနိ ပန ဟလာဟလဝိသဝိယ၊ စားအပ်ကုန်သော်ကား လတ်တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ တခ်ီဏညေဝ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေန္တိ၊ ထိုခဏ၌ပင် အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ ပုရတော ဂစ္ဆန္တာ၊ ရှေ့က သွားနှင့်ကုန်သော။ ဧကစ္စေ လောလ ပုရိသာ၊ အချို့ကုန်သော လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ အယံ အမ္ဘရုက္ခောတိ သညာယ၊ ဤအပင်ကား သရက်ပင်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဖလာနိ ခါဒိသု၊ အသီးတို့ကို စားကြကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သူတို့သည်။ သတ္ထဝါဟံ ပစ္ဆိတ္တာဝ၊ လှည်းကုန်သည်မျှားကို မေးပြီးမှသာ။ ခါဒိဿာမာတိ၊ စားကြအံ့ဟု တွေး၍။ ဟတ္ထေန ဂဟေတ္တာ အင်္ဃသု၊ လက်ဖြင့် ကိုင်၍ တည်ကုန်ပြီ။ တေ သတ္ထဝါဟေ အာဂတေ၊ ထိုနောက်လိုက်တို့သည် လှည်းကုန်သည်မျှားသည် လာသော်။ "အယျ ဣမာနိ အမ္ဘဖလာနိ၊ အရှင် ဤသရက်သီးတို့ကို။ ခါဒါမာတိ ပုစ္ဆိသု၊ စားကြရမ္မာလားဟု မေးကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အယံ နု အမ္ဘရုက္ခောတိ ဥ တွာ၊ ဤအပင်ကား သရက်ပင်မဟုတ်ဟု သိ၍။ "ဧသော ကိုဖလရုက္ခော နာမ၊ ဤအပင်ကား ဘာသီးမှန်းမသိသော အပင်မည်၏။ အယံ နု အမ္ဘရုက္ခော၊ ဤအပင်ကား သရက်ပင်မဟုတ်။ မာ ခါဒိတ္ထာတိ ဝါရေတွာ၊ မစားကြလင့်"ဟု

တားမြစ်၍။ ယေ ခါဒိသု၊ အကြင်သူတို့သည် စားပြီးကုန်ပြီ။ တေပိ ဝမာပေတွာ၊ ထိုစားပြီးသူတို့ကိုလည်း အန်စေ၍။ စတုမဓုရံ ပါယေတွာ၊ စတုမဓုရကို သောက်စေ၍(တိုက်၍)။ နိရောဂေ အကာသိ၊ ရောဂါကင်းသည်တို့ကို ပြုပြီ။

ပုဗ္ဗေ ပန ဣမသ္မိံ ရဋ္ဌမူလေ၊ ရှေးအခါ၌ကား ဤအပင်ရင်း၌။ မနုဿာ နိဝါသံ ကပ္ပေတွာ၊ ဧည့်သည်လူတို့သည် နေထိုင်မှုကို ပြု၍။ အမ္မဖလာနီတိ သညာယ၊ သရက်သီးတို့ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဣမာနိ ဝိသဖလာနိ ခါဒိတွာ၊ ဤအဆိပ်သီးတို့ကို စားကြ၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပုဏန္တိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ပုနဒိဝသေ ဂါမဝါသိနော နိက္ခမိတွာ၊ နောက်နေ့၌ ရွာနေလူတို့သည် ထွက်လာကြ၍။ မတမနုဿေ ဒိသွာ၊ လူသေတို့ကို မြင်၍။ ပါဒေ ဂဏှိတွာ၊ ခြေတို့ကို ကိုင်ဆွဲ၍။ ပဋ္ဌိစ္ဆန္နဋ္ဌာနေ ဆဒ္ဒေတွာ၊ ဖုံးကွယ်ရာအရပ်၌ စွန့်ပစ်၍။ သကရှေဟိ သဒ္ဓိယေဝ တေသံ၊ လှည်းတို့နှင့် အတူသာ ထိုခရီးသွားလူတို့၏။ သဗ္ဗံ သန္တကံ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆန္တိ၊ အားလုံးသော ပစ္စည်းကို ယူ၍ သွားကုန်၏။ တေ တံ ဒိဝသမ္ပိ အရဏ္ဏဂ္ဂမနကာလေယေဝ၊ ထိုရွာနေလူတို့သည် ထိုနေ့၌လည်း အရဏ်တက်ချိန်၌ပင်။ "ဗလိဗဒ္ဒေါ မယှံ ဘဝိဿတိ၊ နွားလားသည် ငါ့အတွက် ဖြစ်လတ့်။ သကဋံ မယှံ၊ လှည်းကား ငါ့အတွက်။ ဘဏ္ဍံ မယှန္တိ၊ ပစ္စည်းကား ငါ့အတွက်"ဟု။ ဝေဂေန တံ ရဋ္ဌမူလံ ဂန္တွာ၊ အဟုန်ဖြင့် ထိုအဆိပ်ပင်ရင်းသို့ သွားကြ၍။ မနုဿေ နိရောဂေ ဒိသွာ၊ လူတို့ကို ရောဂါမဖြစ်သည်တို့ကို တွေ့၍။ "တုမှေ ဣမံ ရဋ္ဌံ၊ သင်တို့သည် ဤအပင်ကို။ အယံ နု ဘမ္ဗရဋ္ဌောတိ၊ ဤအပင်ကား သရက်ပင်မဟုတ်ဟု။ ကထံ ဇာနိတ္ထာတိ ပုစ္ဆိသု၊ ဘယ်ကဲ့သို့ သိကြသနည်း"ဟု မေးကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည်။ "မယံ နု ဇာနာမ၊ ငါတို့ကား မသိကြပါ။ နော သတ္ထဝါဟ ဧဝ ကော၊ ငါတို့၏ လှည်းကုန်သည်မျှသည်။ ဇာနာတီတိ အာဟံသု၊ သိ၏"ဟု ပြောကြပြီ။ မနုဿာ ဘောဓိသတ္တံ၊ လူတို့သည် ဘုရားလောင်းကို။ "ပဏ္ဍိတ ကိန္တိ ကတ္တာ၊ ပညာရှိ ဘယ်လို ပြု၍။ ဣမသ္မိံ ရဋ္ဌသ္မိံ အနမ္ဗရဋ္ဌဘာဝံ၊ ဤအပင်၏ သရက်ပင်မဟုတ်ကြောင်းကို။ တွံ အညာသီတိ ပုစ္ဆိသု၊ သင် ပညာရှိသည် သိပါသနည်း"ဟု မေးကြပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ "ဒ္ဝိဟိ ကာရဏေဟိ အညာသိန္တိ ဝတ္တာ၊ နှစ်ချက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ငါသိပြီ"ဟု ပြော၍။

၅၄။ "နာယံ ရုက္ခော ဒုရာရုဟော၊ နပိ ဂါမတော အာရကာ။
အာကာရဏေန ဇာနာမိ၊ နာယံ သာဒုဖလော ဒုမော"တိ၊

နာယံ ရုက္ခော။ပ။ ဒုမော ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> အယံ ရုက္ခော နု ဒုရာရုဟော၊ ဤအပင်ကား တက်ဖို့ရာလည်း မခက်ခဲ။ ဂါမတောပိ နု အာရကာ၊ ရွာမှလည်း မဝေးလှ။ အာကာရဏေန၊ သိရန်နီးကပ် ကြောင်းနှစ်ရပ်ဖြင့်။ အယံ ဒုမော နု သာဒုဖလော၊ ဤအပင်ကား ချိုသော အသီးရှိသော အပင်မဟုတ် ဟု။ ဇာနာမိ၊ ငါသိ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **နာယံ ရုက္ခော ဒုရာရုဟောတိ**၊ နာယံ ရုက္ခော ဒုရာရုဟော ဟူသည်ကား။ အယံ ဝိသရုက္ခော နု ဒုက္ခာရုဟော၊ ဤအဆိပ်ပင်ကား တက်ဖို့ရာလည်း မခက်ခဲတည်း။ ဥက္ခိပိတ္တာ ဌပိတနိသေဏီ ဝိယ၊ ထောင်၍ ထားအပ်သော လှေခါးရှိသကဲ့သို့။ သုခေန အာရောဟိတုံ၊ ချမ်းသာလွယ်ကူစွာ တက်ခြင်းငှာ။ သက္ကာတိ ဝဒတိ၊ တတ်ကောင်း၏ဟု ပြော၏။ **နပိ ဂါမတော အာရကာတိ**၊ နပိ ဂါမတော အာရကာဟူသော ပါဋ္ဌဖြင့်။ ဂါမတော ဒူရေ၊ ရွာမှ အဝေးရပ်၌။ ဌိတောပိ နု ဟောတိ၊ တည်ရှိသည်လည်း မဟုတ်။ ဂါမဒ္ဒါရေယေဝ ဌိတောတိ ဒီပေတိ၊ ရွာတံခါးနား၌သာ တည်ရှိ၏ဟု ပြ၏။ **အာကာရဏေန ဇာနာမီတိ**၊ အာကာရဏေန ဇာနာမိ ဟူသည်ကား။ ဒုဝိဓေန ဣမိနာ ကာရဏေန၊ နှစ်မျိုးအပြားရှိသော ဤအကြောင်းဖြင့်။ အဟံ ဣမံ ရုက္ခံ အာဇာနာမိ၊ ငါသည် ဤသစ်ပင်ကို သိ၏။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့ သိသနည်း။ အယံ ဒုမော နု သာဒုဖလောတိ၊ ဤအပင်ကား ချိုသောအသီးရှိသော အပင်မဟုတ်ဟု သိ၏။ ဟိ အယံ၊ မှန်၏ ဤအပင်သည်။ မဓုရဖလော အမဓုရုက္ခော၊ ချိုသောအသီးရှိသော သရက်ပင်သည်။ သစေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ဘိ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။ အဝိဒူရေ ဌိတော၊ ရွာအနီး၌ တည်ရှိသော။ သုခါရုဠ္ဍေ ဧတသ္မိံ၊ တက်ဖို့ရာလည်း လွယ်ကူသော ဤအပင်၌။ ဧကံ ဖလမ္မိ နု တိဋ္ဌေယ္ယ၊ တစ်လုံးသော အသီးသည် မျှလည်း မတည်ရှိရာ (တစ်လုံးမျှ မကျန်ရာ)။ ဖလခါဒကမနုဿေဟိ၊ အသီးဆွတ်စားသူ လူတို့သည်။ နိစ္စံ ပရိဝုတောဝ အဿ၊ အမြဲဝိုင်းရံအပ်သည်သာ ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ အတ္တနော ဉာဏေန၊ ငါသည် မိမိ၏ စဉ်းစားဉာဏ်ဖြင့်။ ဧဝံ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ဤသို့ ပိုင်းခြား၍။ ဣမဿ ဝိသရုက္ခဘာဝံ အညာသိန္တိ၊ ဤအပင်၏ အဆိပ်ပင်ဖြစ်ကြောင်းကို သိပြီတည်းဟု။ မဟာဇနဿ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊

လူအများအား တရားကို ဟောရ၏။ သောတ္ထိဂမန် ဂတော၊ ချမ်းသာစွာ သွားခြင်းကို သွားပြီ။

သတ္ထာပါ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခဝေ ဧဝံ၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့သည်လည်း။ ဖလကုသလာ အဟေသုန္တိ၊ အသီးကျွမ်းကျင်ကြသည် ဖြစ်ကုန်ပြီ"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ပရိသာ၊ ထိုအခါက ပရိသတ်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ အဟေသုံ၊ ဘုရားပရိသတ်တို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ သတ္ထာပါဟော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ လှည်းကုန်သည်မှူးသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကိုဖလဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ ကိုဖလဇာတ်အဖွင့်သည် စတုတ္ထတည်း။

၅။ ပဠာဝုဇောတကဝဏ္ဏနာ

ယော အလီနေန စိတ္တေနာတိ ဣဒံ၊ ယော အလီနေန စိတ္တေန စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဇက် သြဿဒ္ဓ ဝိရိယံ ဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တံ ဘိက္ခုံ၊ မှန်၏ ထိုရဟန်းကို။ သတ္ထာ အာမန္တေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ခေါ်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခု တွံ၊ ရဟန်း သင်သည်။ သြဿဒ္ဓဝိရိယော အသိ ကိရ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသည် ဖြစ်သတဲ့။ ဣတိ သစ္စံ၊ ဤသို့ ကြားရသည်ကား မှန်သလော"။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၍။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ ဝုတ္တေ၊ မှန်ပါ၏ ရှင်တော်ဘုရားဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ ရဟန်း ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ ဝီရိယံ ကာတုံ ယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဝီရိယကို ပြုခြင်းဌာသင့်လျော်သော နေရာ၌။ ဝီရိယံ ကတ္တာ၊ ဝီရိယကို ပြု၍။ ရဇ္ဇသမ္ပတ္တိံ ပါပုဏိံသူတိ ဝတ္တာ၊ မင်းအဖြစ်စည်းစိမ်ကို ရဖွယ် ရောက်ဖွယ်ကြကုန်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော တသ္မိံ ရဋ္ဌေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ ကုစ္ဆိယံ နိဗ္ဗတ္တိ၊ မိဖုရားကြီး၏ ဝမ်း၌ ဖြစ်ပြီ။ တသ္သ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ နာမည်ယူရာ မှည့်ရာနေ့၌။ အဋ္ဌသတေ ဗြာဟ္မဏေ၊ တစ်ရာ့ရှစ်ယောက်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို။ သဗ္ဗကာမေဟိ သန္တပ္ပေတ္တွာ၊ လိုလားဖွယ်ပစ္စည်းအာလုံးတို့ဖြင့် ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေ၍။ လက္ခဏာနိ ပုစ္ဆိသု၊ လက္ခဏာတို့ကို မေးကုန်ပြီ။ လက္ခဏကုသလာ ဗြာဟ္မဏာ၊ လက္ခဏာနားလည်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ လက္ခဏသမ္ပတ္တိ ဒိသ္သာ၊ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံမှုကို မြင်၍။ "မဟာရာဇ ကုမာရော ပုညသမ္ပန္နော၊ အိုမင်းမြတ် မင်းသားသည် ဘုန်းကံပြည့်စုံ၏။ တုမှာကံ အစ္စယေန၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏ လွန်တော်မူရာအခါ၌။ ရဋ္ဌံ ပါပုဏာတိ၊ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပါလိမ့်လတံ့။ ပဠာဝုဓကမ္မေ ပညာတော ပါကဋော၊ လက်နက်ငါးပါးအမှု၌ အသိများသော ထင်ရှားသော။ ဇမ္ဗုဒီပေ အဂ္ဂပုရိသော၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်း၌ ယောက်ျားမြတ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ ဗျာကရိသု၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်"ဟု ဖြေကြားကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ် မင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ ဝစနံ သုတ္တွာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ စကားကို ကြား၍။ ကုမာရဿ နာမံ ဂဏှန္တော၊ သားတော်မင်းသား၏ နာမည်ကို ယူသော်မှည့်သော်။ ပဠာဝုဓကုမာရောတိ နာမံ အကာသိ၊ ပဠာဝုဓ မင်းသားဟု နာမည်ကို ပြုပြီမှည့်ပြီ။ အထ ဝိညုတံ ပတ္တော၊ ထိုအခါ နားလည်သူအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ သောဠသ-ဝဿုဒ္ဒေသေ ဌိတံ နံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်၌ တည်သော ထိုပဠာဝုဓ မင်းသားကို။ ရာဇာ အာမန္တေတ္တွာ၊ ခမည်းတော်မင်းတရားသည် ခေါ်၍။ "တာတ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှာဟီတိ အာဟ၊ သားတော် အတတ်ပညာကို သင်ယူချေလော့"ဟု မိန့်ပြီ။ ကဿ သန္တိကေ၊ မည်သူ၏ထံ၌။ ဥဂ္ဂဏှာမိ ဒေဝါတိ၊ သင်ယူရပါမည်နည်း မင်းကြီးဟု လျှောက်ပြီ။ "ဂစ္ဆ တာတ၊ သွားချေ သားတော်။ ဂန္ဓာရရဋ္ဌေ တက္ကသိလ-နဂရေ၊ ဂန္ဓာရတိုင်း၌ တက္ကသိုလ်မြို့၌။ ဒိသာပါမောက္ခဿ အာစရိယဿ၊ ဒိသာပါမောက္ခဖြစ်သော ဆရာ၏။ သန္တိကေ ဥဂ္ဂဏှ၊ အထံ၌ သင်ယူလော့။ ဣဒဉ္စ အာစရိယဘာဝံ၊ ဆရာ၏ ဤအဖို့ကိုလည်း (ဤဆရာခကိုလည်း)။ အသ ဒဇ္ဇေယ္ယာသီတိ၊ ထိုဆရာအား ပေးလော့"ဟု မှာ၍။ သဟဿံ ဒတ္တွာ ဥယျောဇေသိ၊ တစ်ထောင်ကို ပေး၍ လွှတ်လိုက်ပြီ။ သော တတ္ထ ဂန္တွာ၊ ထိုပဠာဝုဓမင်းသားသည်

ထိုတက္ကသိုလ်မြို့သို့ သွား၍။ သိပ္ပံ သိကၖိတွာ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူပြီး၍။ အာစရိယေန ဒိန္နံ ပဗ္ဗာဝုမံ ဂဟေတွာ၊ ဆရာသည် ပေးအပ်သော လက်နက်ငါးမျိုးကို ယူ၍။ အာစရိယံ ဝန္ဒိတွာ၊ ဆရာကို ရှိခိုး၍။ တက္ကသိလနဂရတော နိက္ခမိတွာ၊ တက္ကသိုလ်မြို့မှ ထွက်ခဲ့၍။ သန္ဒဒ္ဓပဗ္ဗာဝုဓော ဘရာဏသိမဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိ၊ လွယ်အပ်သော လက်နက်ငါးမျိုးရှိလျက် ဘရာဏသီလမ်းခရီးသို့ သွားပြီ။

သော အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ထိုပဗ္ဗာဝုဓမင်းသားသည် လမ်းခရီးအကြား၌။ သိလေသ လောမယကျွေန နာမ အဓိဋ္ဌိတံ၊ စေးကပ်သော အမွေးရှိသည်မည်သော ဘီလူးသည် (ကပ်စေးနဲ့ဘီလူးသည်) စိုးအုပ်တည်ရှိသော။ ဧကံ အဋ္ဌိတိ ပါပုဏိ၊ တစ်ခုသော တောအုပ်သို့ ရောက်ပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုပဗ္ဗာဝုဓမင်းသားကို။ အဋ္ဌိမုခေ မနုဿာ ဒိသ္မာ၊ တောအုပ်ဝ၌ လူတို့သည် မြင်၍။ "ဘော မာဏဝ ဣမံ အဋ္ဌိတိ၊ အမောင်လုလင် ဤတောအုပ်သို့။ မာ ပဝိသ၊ မဝင်လင့်။ သိလေသ လောမယကျွော နာမ စေးကပ်သော အမွေးရှိသော ဘီလူးမည်သည် (ကပ်စေးနဲ့ ဘီလူးသည်)။ ဧတ္ထ အတ္ထိ ဤတောဝ၌ ရှိ၏။ သော ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေ မနုဿေ၊ ထိုကပ်စေးနဲ့ ဘီလူးသည် မြင်မြင်သမျှကုန်သော လူတို့ကို။ ဇိဝိတကၖယံ ပါပေတိ ဝါရယိသု၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၏"ဟု တားမြစ်ကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အတ္တာနံ တက္ကေန္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် မိမိကိုယ်ကို တွေးတောအားကိုးလျက်။ အသမ္ဘိတကေသရသီဟော ဝိယ၊ မတုန်လှုပ်သော ကေသရာဇခြင်္သေ့ကဲ့သို့။ အဋ္ဌိတိ ပါဝိသိယေဝ၊ တောအုပ်သို့ ဝင်သည်သာတည်း။ တသ္မိံ အဋ္ဌိမဏ္ဍ သမ္မတ္တေ၊ ထိုပဗ္ဗာဝုဓမင်းသားသည် တောအုပ်အလယ်သို့ ရောက်သော်။ သော ယကၖော တာလမတ္တော ဟုတ္တာ၊ ထိုကပ်စေးနဲ့ဘီလူးသည် ထန်းပင်မျှရှိသည်ဖြစ်၍။ ကူဋာဂါရမတ္တံ သီသံ၊ အိမ်ထွင့်လောက်ရှိသော ဦးခေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ပတ္တပမာဏာနိ အက္ခီနိ၊ သပိတ်လောက်ရှိကုန်သော မျက်စိတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကဒလိမကုဋမတ္တာ ဒွေ ဒါဋာ စ မာပေတွာ၊ ငှက်ပျောဖူးမျှရှိကုန်သော နှစ်ချောင်းကုန်သော အစွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်း၍။ သေတမုခေါ ကဘရကုစ္ဆိ၊ ဖြူဖွေးသော မျက်နှာရှိသည် ပြောက်ကျားသော ဝမ်းဗိုက်ရှိသည်။ နီလဟတ္ထပါဒေါ ဟုတ္တာ၊ ညိုမဲသော လက်ခြေရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တဿ အတ္တာနံ ဒဿေတွာ၊ ဘုရားလောင်းအား မိမိကိုယ်ကို ပြ၍။ "ကဟံ ယာသိ၊ ဘယ်သို့ သွားအုံ့နည်း။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်။ မေ ဘက္ခော၊ ငါ၏ အစာသည်။ အသိ" ဣတိ အာဟ၊ ဖြစ်၏"ဟု

ပြောပြီ။ အထ နံ ဟောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုကပ်စေးနှဲဘီလူးကို ဘုရားလောင်းသည်။ "ယက္ခ အဟံ အတ္တာနံ တက္ကေတွာ၊ အို ဘီလူး ငါသည် မိမိကိုယ်ကို ကြံစည်အားကိုး၍။ ဣမဂ ပဝိဋ္ဌော၊ ဤတောအုပ်သို့ ဝင်ခဲ့ပြီ။ တွံ အပ္ပမတ္တောဟုတွာ၊ သင်သည် မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ မံ ဥပဂစ္ဆေယျာသိ၊ ငါသို့ ကပ်လော့။ ဟိ ဝိသပီတေန သရေန၊ မှန်၏ အဆိပ်လူးသော မြားဖြင့်။ တံ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ သင့်ကို ပစ်ဖောက်၍။ ဇေတ္ထော ပါတေဿာမိတိ သန္ဓဇ္ဇေတွာ၊ ဤနေရာ၌ပင် လဲကျစေအံ့"ဟု ခြိမ်းခြောက်၍။ ဟလာဟလဝိသပီတံ သရံ၊ လောလော လတ်လတ် သေစေတတ်သော အဆိပ်ဖြင့်လူးသော မြားကို။ သန္ဓယှိတွာ မုဉ္စိ၊ ဖွဲ့၍ (တင်၍) ပစ်လွှတ်ပြီ။ သော ယက္ခသ၊ ထိုမြားသည် ဘီလူး၏။ လောမေသုယေဝ အလ္လီယိ၊ အမွေးတို့၌သာ ကပ်ငြိပြီ။ တတော အညံ တတော အညံ၊ ထို့နောက်မှ အခြားမြား ထို့နောက်မှ အခြားမြား။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ ပညာသ သရေ မုဉ္စိ၊ ငါးဆယ်သော မြားတို့ကို ပစ်လွှတ်ပြီ။ သဗ္ဗေ တသ၊ မြားအားလုံးတို့သည် ထိုဘီလူး၏။ လောမေသုယေဝ အလ္လီယိသု၊ အမွေးတို့၌သာ ကပ်ငြိကုန်ပြီ။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ သဗ္ဗေပိ တေ သရေ ဖောရ္ဓေတွာ၊ အားလုံးလည်း ဖြစ်ကုန်သော ထိုမြားတို့ကို ခါချ၍။ အတ္တနော ပါဒမူလေယေဝ ပါတေတွာ၊ မိမိ၏ ခြေရင်း၌သာ ကျစေ၍။ ဟောဓိသတ္တံ ဥပသင်္ကမိ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်ပြီ။

ဟောဓိသတ္တော ပုနပိ တံ တရ္ဓေတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် တစ်ဖန်လည်း ထိုကပ်စေးနှဲဘီလူးကို ခြိမ်းခြောက်၍။ ခဏ္ဍ ကမ္မိတွာ ပဟရိ သံလျက်ကို ဆွဲထုတ်၍ ခုတ်ပြီ။ တေတ္တိံသဂ္ဂ်လာယတော ခဏ္ဍေ၊ (၃၂)လက်သစ်ရှည်သော သန်လျက်သည်။ လောမေသုယေဝ အလ္လီယိ၊ အမွေးတို့၌သာ ကပ်ငြိပြီ။ အထ နံ ကဏ္ဏယေန ပဟရိ ထို့နောက် ထိုကပ်စေးနှဲဘီလူးကို ခက်ရင်းဖြင့် ထိုးပြီ။ သောပိ လောမေသုယေဝ အလ္လီယိ၊ ထိုခက်ရင်းသည်လည်း အမွေးတို့၌သာ ကပ်ငြိပြီ။ တဿ အလ္လီနဘာဝံ ဉ တွာ၊ ထိုခက်ရင်း၏ ကပ်ငြိကြောင်းကို သိ၍။ မုဂ္ဂရေန ပဟရိ ဆောက်ပုတ်ဖြင့် ရိုက်ပြီ။ သောပိ လောမေသုယေဝ အလ္လီယိ၊ ထိုဆောက်ပုတ်သည်လည်း အမွေးတို့၌သာ ကပ်ငြိပြီ။ တဿ အလ္လီနဘာဝံ ဉ တွာ၊ ထိုဆောက်ပုတ်၏ ကပ်ငြိကြောင်းကို သိ၍။ ကုန္ဒေန ပဟရိ လှံဖြင့် ထိုးပြီ။ သောပိ လောမေသုယေဝ အလ္လီယိ၊ ထိုလှံသည်လည်း အမွေးတို့၌သာ ကပ်ငြိပြီ။ တဿ အလ္လီနဘာဝံ ဉ တွာ၊ ထိုလှံ၏ ကပ်ငြိကြောင်းကို သိ၍။ "ဘော ယက္ခ တေ

အဟ်၊ ဟယ်. . ဘီလူး သင်သည် ငါ့ကို။ ပဠာဝုဓကုမာရော နာမာတိ နံ သုတ ပုဗ္ဗော၊ ပဠာဝုဓမင်းသားမည်၏ဟု မကြားဖူးဘူးလော။ တယာ အဓိဋ္ဌိတံ အဋ္ဌိ၊ သင်သည် အုပ်စိုးတည်နေအပ်သော တောအုပ်သို့။ ပဝိသန္တော အဟံ၊ ဝင်ခဲ့သော ငါသည်။ ဓနုအာဒိနိ တဗ္ဗေတ္တာ နံ ပဝိဋ္ဌော၊ လေးစသည်တို့ကို ကြံစည်အားကိုး၍ ဝင်ခဲ့သည်မဟုတ်။ ပန အတ္တာနံယေဝ၊ စင်စစ်ကား မိမိကိုယ်ကိုသာ။ တဗ္ဗေတ္တာ ပဝိဋ္ဌော၊ ကြံစည်အားကိုး၍ ဝင်ခဲ့၏။ အဇ္ဇ တံ ပေါထေတ္တာ၊ ယနေ့ သင့်ကို ပုတ်ခတ်၍။ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏံ ကရိဿာမိတိ ဥန္နာဒေန္တော၊ မှုန့်မှုန့် ညက်ညက် ပြုအံ့"ဟု ဟစ်အော်လျက်။ အတ္တာနံ တဗ္ဗေတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို ကြံစည်အားကိုး၍။ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန ယက္ခံ ပဟရိ၊ ညာလက်ဖြင့် ဘီလူးကို ရိုက်ပြီ။ ဟတ္ထော လောမေသုယေဝ အလ္လီယိ၊ ညာလက်သည် အမွေးတို့ဌသာ ကပ်ငြိပြီ။ ဝါမဟတ္ထေန ပဟရိ၊ ဘယ်လက်ဖြင့် ရိုက်ပြီ။ သော ပိ အလ္လီယိ၊ ထိုဘယ်လက်သည်လည်း ကပ်ငြိပြီ။ ဒက္ခိဏပါဒေန ပဟရိ ညာခြေဖြင့် ကန်ပြီ။ သောပိ အလ္လီယိ၊ ထိုညာခြေသည်လည်း ကပ်ငြိပြီ။ ဝါမပါဒေန ပဟရိ၊ ဘယ်ခြေဖြင့် ကန်ပြန်ပြီ။ သောပိ အလ္လီယိ၊ ထိုဘယ်ခြေသည်လည်း ကပ်ငြိပြန်ပြီ။ "သီသေန တံ ပေါထေတ္တာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့် သင့်ကို တိုက်၍။ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏံ ကရိဿာမိတိ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ပြုအံ့"ဟု ပြော၍။ သီသေန ပဟရိ ဦးခေါင်းဖြင့် တိုက်ပြီ။ တမ္ပိ လောမေသုယေဝ အလ္လီယိ၊ ထိုဦးခေါင်းသည်လည်း အမွေးတို့ဌသာ ကပ်ငြိပြီ။ သော ပဠောဝ္ဍိတော၊ ထိုပဠာဝုဓမင်းသားသည် လက်ခြေခေါင်းငါးခုလုံး ဖမ်းမိလျက်။ ပဠသု ဌာနေသု ဗဒ္ဓေါ၊ ငါးဌာနတို့ဌ ဖွဲ့မိလျက်။ ဩလမ္ဗန္တော ပိ၊ တွဲရရဲဖြစ်နေသော်လည်း။ နိဗ္ဗယော နိဿာရဇ္ဇောဝ အဟောသိ၊ အကြောက်မရှိသည် အလန့်မရှိသည်သာ ဖြစ်ပြီ။

ယက္ခော၊ ကပ်စေးနဲ့ဘီလူးသည်။ "အယံ ဧကော၊ ဤလုလင်ကား တစ်ယောက်သော။ ပုရိသသီဟော ပုရိသာဇာနီယော၊ ယောက်ျားမြတ်တည်း ယောက်ျားအာဇာနည်တည်း။ နံ ပုရိသမတ္တောဝ၊ ယောက်ျားမည်ကာမတ္တသာ မဟုတ်။ မာဒိသေန ယက္ခေန၊ ငါကဲ့သို့သော ဘီလူးသည်။ ဂဟိတဿ အဿ၊ အဖမ်းခံရသော ဤယောက်ျား၏။ သန္ဓာသမတ္တမ္ပိ နံ ဘဝိဿတိ နာမ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသော်မျှလည်း မဖြစ်တုံဘိ၏။ ဣမံ မဂ္ဂံ ဟနန္တေန မယာ၊ ဤလမ်း ခရီးကို ဖျက်ဆီးနေသော ငါသည်။ ဧဝရူပေါ ဧကောပိ ပုရိသော၊ ဤသို့ သဘော ရှိသော တစ်ယောက်သော်မျှလည်းဖြစ်သော ယောက်ျားကို။ နံ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ ရှေးက မတွေ့ဖူးပေ။ ကဿ

ဒေသော၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤယောက်ျားသည်။ နှ ဘာယတိ နု ခေါတိ စိန္တေသိ၊ မကြောက်သနည်း"ဟု ကြံစည်ပြီ။ သော တံ ခါဒိတုံ အဝိသဟန္တော၊ ထိုကပ်စေးနဲ့ ဘီလူးသည် ထိုဘုရားလောင်းကို စားခြင်းငှာ မတ်ရကား။ "မာဏဝ ကသ္မာ တွံ၊ လုလင် အဘယ့်ကြောင့် သင်သည်။ မရဏဘယံ နှ ဘာယသိ နု ခေါတိ ပုစ္ဆိ၊ သေဘေးကို မကြောက်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ ယက္ခ ကိံ ကာရဏာ ဘာယိဿာမိ၊ ဟယ်. . ဘီလူး ဘာ့ကြောင့် ကြောက်ရအံ့နည်း။ ဟိ ဒေဝိဒ္ဓိ အတ္တဘာဝေ၊ မှန်၏ တစ်ခုသော ဘဝ၌။ ဒေဝ် မရဏံ နိယတမေဝ၊ တစ်ကြိမ်သော သေရခြင်းသည် ကိန်းသေသာတည်း။ အပိ စ မယ့် ကုစ္ဆိမှိ၊ စင်စစ်သော်ကား ငါ၏ ဝမ်းထဲ၌။ ဝဇိရာဝုဓံ အတ္ထိ၊ ဝရဇိန်လက်နက်သည် ရှိ၏။ သစေ မံ ခါဒိဿသိ၊ အကယ်၍ ငါ့ကို သင်စားအံ့။ တံ အာဝုဓံ ဇိရာပေတုံ နှ သက္ခိဿသိ၊ ထိုဝရဇိန်လက်နက်ကို အစာကြေစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ့်။ တံ တေ အန္တာနိ၊ ထိုဝရဇိန်လက်နက်သည် သင်၏ အူတို့ကို။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ အပိုင်းဝယ်အပိုင်းကြီး ဖြတ်၍။ ဇိဝိတက္ခယံ ပါပေဿတိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေလတ့်။ ဣတိ ဥဘောပိ နဿိဿာမ၊ ဤသို့လျှင် ငါတို့နှစ်ယောက်လုံးတို့သည်လည်း ပျက်စီးရကုန်အံ့။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ အဟံ နှ ဘာယာမိတိ၊ ငါသည် မကြောက်ဟု ပြောပြီ။ ဣဒံ ဘောဓိသတ္တော၊ ဤဝရဇိန်လက်နက်ဟူသော စကားကို ဘုရားလောင်းသည်။ အတ္တနော အဇ္ဈန္ဓရေ၊ မိမိ၏ ကိုယ်တွင်း၌။ ဉာဏဝုဓံ သန္ဓာယ ကထေသိ ကိရ၊ ဉာဏ်လက်နက်ကို ရည်ရွယ်၍ ပြောပြီတဲ့။ တံ သုတ္တာ ယက္ခော၊ ထိုစကားကို ကြားရ၍ ဘီလူးသည်။ "အယံ မာဏဝေါ သစ္စမေဝ ဘဏတိ၊ ဤလုလင်သည် အမှန်ကိုသာ ပြောဆို၏။ ဣမဿ ပုရိသသီဟဿ သရီရတော၊ ဤယောက်ျားမြတ်၏ ကိုယ်မှ။ မုဂ္ဂပီဇမတ္တမ္ပိ မံသခဏ္ဍံ၊ ပဲနောက်စေ့မျှ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော အသားပိုင်းကို။ မယ့် ကုစ္ဆိ၊ ငါ၏ ဝမ်းသည်။ ဇိရေတုံ နှ သက္ခိဿတိ၊ ကြေစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ့်။ နံ ဝိဿဇ္ဇေဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ထိုလုလင်ကို လွှတ်အံ့"ဟု ကြံပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံပြီး၍။ မရဏဘယတဇ္ဇိတော ဘောဓိသတ္တံ ဝိဿဇ္ဇေတ္တာ၊ သေဘေးခြိမ်းခြောက်အပ်ရကား ဘုရားလောင်းကို လွှတ်၍။ "မာဏဝ တွံ ပုရိသသီဟော၊ အမောင် လုလင် သင်ကား ယောက်ျားမြတ် တည်း။ တေ မံသံ၊ သင်၏ အသားကို။ အဟံ နှ ခါဒိဿာမိ၊ ငါသည် မစားအံ့။ တွံ အဇ္ဇ၊ သင်လုလင်သည် ယနေ့။ ရာဟုမုခါ မုတ္တစန္ဒော ဝိယ၊ ရာဟုခံတွင်းမှ

လွတ်သော လက္ခဏာကို။ မမ ဟတ္ထတော မုစ္စိတွာ၊ ငါ၏ လက်မှ လွတ်၍။ ဥတိ သုဟလ္ဒမဏ္ဍလံ တောသေန္တော၊ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေ အပေါင်းကို နှစ်သက်စေလျက်။ ယာဟိတိ အာဟ၊ သွားလော့"ဟု ပြောပြီ။

အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုကပ်စေးနဲ့ဘီလူးကို ဘုရားလောင်းသည်။ "ယက္ခ အဟံ၊ ဘီလူး ငါသည်။ တာဝ ဂစ္ဆိဿာမိ၊ သွားတော့မည်။ တွံ ပန ပုဗ္ဗေပိ၊ သင်သည်ကား ရှေးကလည်း၊ အကုသလံ ကတ္တာ၊ အကုသိုလ်ကို ပြု၍။ လုဒ္ဒေ ဂေါဟိတပါဏိ၊ ကြမ်းတမ်းသော လက်၌ဆွဲကိုင်ရှိသော။ ပရရုဟိရမံသဘက္ခော၊ သူများ၏ အသွေးအသားကို စားသော။ ယက္ခော ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဘီလူးသည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ။ ဣဒါနိ ဒ္ဒတွာ၊ ဤတောအုပ်၌လည်း တည်၍။ အကုသလမေဝ သစေ ကရိဿသိ၊ အကုသိုလ်ကိုသာ အကယ်၍ ဆက်ပြုအုံ့။ အန္ဓကာရာ အန္ဓကာရမေव၊ အမှောင်မှ အမှောင်သို့သာ။ ဂမိဿသိ၊ သွားရလိမ့်မည်။ မံ ဒိဋ္ဌကာလတော ပဋ္ဌာယ ပန၊ ငါ့ကို တွေ့ရာကာလမှ စ၍ကား။ တယာ အကုသလံ၊ သင်သည် အကုသိုလ်ကို။ ကာတုံ နာ သက္ကာ၊ ပြုခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း(မသင့်)။ ပါဏာတိပါတကမ္မံ နာမ နိရယေ၊ သူ့သက်သတ်မှုမည်သည် ငရဲ၌လည်းကောင်း။ တိရိစ္ဆာနယောနိယံ ပေတ္တိဝိသယေ၊ တိရိစ္ဆာန်မျိုး၌လည်းကောင်း ပြိတ္တာတုံ၌ လည်းကောင်း။ အသုရကာယေ စ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ အသုရကာယ်ဘုံ၌လည်းကောင်း ဖြစ်စေတတ်၏။ မနုဿေသု နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ လူဘဝတို့၌ ဖြစ်ရာဖြစ်ရာဌာန၌။ အပ္ပါယုကသံဝတ္တနိကံ ဟောတိတိ၊ အသက်တိုမှုဖြစ်စေတတ်သည် ဖြစ်၏"ဟု။ ဧဝမာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့်။ ပဠဒ္ဓံ ဒုဿီလျကမ္မာနံ အာဒီနဝံ၊ ငါးမျိုးကုန်သော သီလမဲ့မှုတို့၏ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဠဒ္ဓံ သီလာနံ အာနိသံသဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော သီလတို့၏ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ကထေတွာ၊ ဟောပြော၍။ နာနာကာရဏေဟိ ယက္ခံ တဇ္ဇေတွာ၊ အမျိုးမျိုးသော အကြောင်း တို့ဖြင့် ဘီလူးကို ခြိမ်းခြောက်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ ဒမေတွာ၊ တရားကို ဟော၍ ဆုံးမ၍။ နိဗ္ဗိသေဝနံ ကတွာ၊ အကုသိုလ်ကို အထူးမှီဝဲခြင်းမရှိသည်ကို ပြု၍။ ပဠဒ္ဓသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ငါးပါးကုန်သော သီလတို့၌ တည်စေ၍။ နံ တဿာယေဝ အဋ္ဌဝိယာ၊ ထိုကပ်စေးနဲ့ဘီလူးကို ထိုတောအုပ်၌ပင်။ ဗလိ ပဋိဂ္ဂါဟကံ ဒေဝတံ ကတွာ၊ ဗလိနတ်စာပူဇော်မှုခံယူတတ်သော နတ်ကို ပြု၍။ အပ္ပမာဒေန သြဝဒိတွာ၊ အပ္ပမာဒတရားဖြင့် ဆုံးမ၍။ အဋ္ဌဝိတော နိက္ခမိတွာ၊

တောအုပ်မှ ထွက်ခွါ၍။ အဋ္ဌဝိမုခေ မနုဿာနံ အာစိက္ခိတ္တာ၊ တောအုပ်ဝက လူတို့အား ပြောကြား၍။ သန္ဓဒ္ဓပဠာဝုဓော ဘာရာဏသီ ဂန္တာ၊ ကောင်းစွာဖွဲ့ယှက် အပ်သော လက်နက်ငါးမျိုးရှိသည်ဖြစ်၍ ဘာရာဏသီမြို့သို့ သွား၍။ မာတာ ပိတရော ဒိသွာ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့ကို ဖူးမြင်၍။ အပရဘာဂေ ရဇ္ဇေ ပတိဋ္ဌာယ၊ နောင်အခါ၌ မင်းအဖြစ်၌ တည်၍။ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေန္တော၊ တရားသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလျက်။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာပိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ဤတရား ဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၅၅။ "ယော အလီနေန စိတ္တေန· အလီနမနသော နရော။
ဘာဝေတိ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ယောဂက္ခေမဿ ပတ္ထိယာ။
ပါပုဏေ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယော အလီနေန စိတ္တေန (ပ) သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ ဟူသော ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ယော နရော အလီနေန စိတ္တေန၊ အကြောင်လူသည် နောက်မတွန့်သော စိတ်ထားဖြင့်။ အလီနမနသော၊ နောက်မတွန့်သော စိတ်ထား လိုလားချက် ရှိသည်သာ ဖြစ်၍။ ယောဂက္ခေမဿ ပတ္ထိယာ၊ ယောဂလေးဖြာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းငှာ။ ကုသလံ ဓမ္မံ ဘာဝေတိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော တရားကို ပွားများ၏။ (သော၊ ကုသိုလ်ပွားများ ထိုလူသားသည်) သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ သံယောဇဉ်အားလုံးကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အနုပုဗ္ဗေန ပါပုဏေ၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်ရ၏။

တတြ အယံ ပိဏ္ဍတ္ထော၊ ထိုဂါထာ၌ ဤကား အပေါင်းအနက်တည်း။ (ပိဏ္ဍတ္ထော ကော၊ အပေါင်းနက်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ ယော ပုရိသော အလီနေန၊ အကြောင်ယောက်ျားသည် မတွန့်သော။ အသံကုဋိတေန စိတ္တေန၊ နောက်မဆုတ်သော စိတ်ထားဖြင့်။ ပကတိယာပိ အလီနမနော၊ ပင်ကိုအားဖြင့်လည်း မတွန့်သော စိတ်ရှိသည်။ အလီနဇ္ဈာသယောဝ ဟုတ္တာ၊ နောက်

မဆုတ်သော လိုလားချက်ရှိသည်သာ ဖြစ်၏။ အနဝဇ္ဇေန ကုသလ၊ အပြစ်မရှိသော အနက်သဘောကြောင့် ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ သတ္တတိသ ဘောဓိပက္ခိယ-ဘေဒံ ဓမ္မံ၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဘောဓိပက္ခိယအပြားရှိသော တရားကို။ ဘာဝေတိ ဝဍ္ဎေတိ၊ ဖြစ်စေ၏ တိုးပွားစေ၏။ ဝိသာလေန စိတ္တေန၊ ပြန့်ပြူးသော စိတ်ထားဖြင့်။ စတူဟိ ယောဂေဟိ၊ လေးပါးကုန်သော ယောဂတို့ဖြင့်။ ခေမဿ နိဗ္ဗာနဿ ပတ္တိယာ၊ ဘေးကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းငှာ။ ဝိပဿနံ အနုယုဉ္ဇတိ၊ ဝိပဿနာကို အဖန်ဖန် အားထုတ်၏။ ဧဝံ သဗ္ဗသခ်ိရေသု၊ ဤသို့ သခ်ိရအားလုံးတို့၌။ "အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာတိ၊ မမြဲပါတကား ကြောက်စရာပါတကား အစိုးမရပါတကား"ဟု။ တိလက္ခဏံ အာရောပေတွာ၊ လက္ခဏာယာဉ် သုံးပါးသို့ တင်၏။ တရုဏဝိပဿနတော ပဋ္ဌာယ၊ နုသော ဝိပဿနာမှ စ၏။ ဥပ္ပန္နေ ဘောဓိပက္ခိယဓမ္မေ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သော မဂ်ဉာဏ်အဖွဲ့သား ဘောဓိပက္ခိယ တရားတို့ကို။ ဘာဝေန္တော သော၊ ဖြစ်စေ တိုးပွားစေသော ထိုယောဂျားသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဧကသံယောဇနမ္ပိ အနဝသေသေတွာ၊ တစ်ခုသော သံယောဇဉ်ကိုသော်မှလည်း မကြွင်းကျန်စေမူ၍။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယကရဿ စတုတ္ထမဂ္ဂဿ၊ သံယောဇဉ်အားလုံး ကုန်ဆုံးမှုပြုတတ်သော အရဟတ္တမဂ်၏။ ပရိယောသာနေ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ အဆုံး၌ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗသံယောဇန-က္ခယောတိ သခ်္မံ ဂတံ၊ သံယောဇဉ်အားလုံးကုန်ဆုံးရာဟု ခေါ်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ အရဟတ္တံ ပါပုဏောယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည် ပင်တည်း။

ဧဝံ သတ္ထာ အရဟတ္တေန၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သည် အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်။ ဓမ္မဒေသနာယ ကူဋံ ဂဟေတွာ၊ တရားဒေသနာ၏ အထွဋ်ကို ယူတော်မူ၍။ မတ္ထကေ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ ဒေသနာထိပ်ဆုံး၌ လေးပါးကုန်သော သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သော ဘိက္ခု၊ သစ္စာလေးပါး ပြပြီး အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည်။ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ သတ္ထာ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ယက္ခော၊ ထိုအခါက ကပ်စေးနဲ့ဘီလူးသည်။ အဂုံလိမာလော အဟောသိ၊ အင်္ဂုလိမာလသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပဠာဝုဓကုမာရော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊

ပဠာဝုဓမင်းသားသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက်သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ပဠာဝုဓဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဠမာ၊ ပဠာဝုဓဇာတ်အဖွင့်သည် ပဠမတည်း။

၆။ ကဠနက္ခန္ဓဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယော ပဟဗ္ဗေန စိတ္တေနာတိ ဣဒံ၊ ယော ပဟဗ္ဗေန စိတ္တေန စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ ဘိက္ခုံ၊ မထင်ရှားသော ရဟန်းကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိဝါသီ ဧကော ကုလပုတ္တော၊ သာဝတ္ထိမြို့၌နေသော တစ်ယောက်သော အမျိုးသားသည်။ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ ရတန-သာသနေ ဥရံ ဒတ္တာ ပဗ္ဗဇိ ကိရ၊ ရတနာဖြစ်သော သာသနာတော်အား ရင်ကိုပေး၍ ရဟန်းပြုပြီတဲ့။ အထ အသ အာစရိယုပဇ္ဈာယာ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်း၏ ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့သည်။ "အာဝုသော သီလံ နာမ၊ ဇ့ါရှင် သီလမည်သည်။ ဧကဝိဓေန ဒ္ဝိဓေန၊ တစ်ပါးသော အဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါးသော အဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း။ တိဝိဓေန စတုဗ္ဗိဓေန၊ သုံးပါးသော အဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း လေးပါးအဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဉ္စဝိဓေန ဆဗ္ဗိဓေန၊ ငါးပါးအဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း ခြောက်ပါးအဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သတ္တဝိဓေန အဋ္ဌဝိဓေန၊ ခုနစ်ပါးအဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း ရှစ်ပါးအဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း။ နဝဝိဓေန ဒသဝိဓေန၊ ကိုးပါးအဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း ဆယ်ပါးအဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ၊ ရှိ၏ ဖြစ်၏)။ ဗဟုဝိဓေန သီလံ နာမ၊ များစွာသော အစုအားဖြင့် သီလမည်သည်။ (ဟောတိ၊ ရှိ၏ ဖြစ်၏)။ ဣဒံ စူဠသီလံ နာမ၊ ဤကား အငယ်စားသီလမည်၏။ ဣဒံ မဇ္ဈိမသီလံ၊ ဤကား အလတ်စားသီလမည်၏။ ဣဒံ မဟာသီလံ နာမ၊ ဤကား အကြီးစားသီလမည်၏။ ဣဒံ ပါတိမောက္ခ-သံဝရသီလံ နာမ၊ ဤကား ပါတိမောက်စောင့်စည်းသည့် သီလမည်၏။ ဣဒံ ဣန္ဒြိယ-သံဝရသီလံ နာမ၊ ဤကား ဣန္ဒြေစောင့်စည်းသည့် သီလမည်၏။ ဣဒံ

အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ နာမ၊ ဤကား အသက်မွေးမှု စင်ကြယ်သည့် သီလမည်၏။ ဣဒံ ပစ္စယပဋိသေဝနသီလ နာမာတိ၊ ဤကား ပစ္စည်းသုံးစွဲကြောင်း သီလမည်၏"ဟု။ သီလ အာစိဏ္ဏန္တိ၊ သီလကို ပြောကြကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ "ဣဒံ သီလ နာမ အတိဗဟု၊ ဤသီလမည်သည် အလွန်များလှ၏။ အဟံ ဧတ္တကံ သမာဒါယ၊ ငါသည် ဤမျှရှိသော သီလကို ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိတုံ နဿာမိ၊ ဖြစ်ခြင်း ကျင့်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ့်။ သီလံ ပူရေတုံ၊ သီလကို ပြည့်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တသ နာမ စ၊ မစွမ်းနိုင်သူ မည်သည်၏လည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ ကော အတ္ထော၊ ရဟန်းပြုခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အဟံ ဂိဟီ ဟုတ္တာ၊ ငါသည် လူဝတ်ကြောင်သည် ဖြစ်၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ စ ကရိဿာမိ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း ပြုအံ့။ ပုတ္တဒါရဒ္ဓပေါသေဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ သားမယားကိုလည်း မွေးမြူအံ့"ဟု ကြံစည်ပြီ။ စ ပန ဧဝံ စိန္တေတ္တာ၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော် ဤသို့ ကြံစည်၍။ "ဘန္တေ အဟံ သီလံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ တပည့်တော်သည် သီလကို။ ရက္ခိတုံ နဿာမိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ့်။ အသက္ကောန္တသ နာမ စ၊ မစွမ်းနိုင်သူမည်သည်၏လည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ ကော အတ္ထော၊ ရဟန်းပြုခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အဟံ ဟီနာယ အာဝတ္တိဿာမိ၊ တပည့်တော်သည် ညံ့သော လူဘောင်သို့ ပြန်လည်ပါအံ့။ တုမှာကံ ပတ္တစီဝရံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဏှထာတိ အာဟ၊ ယူတော်မူကြပါဟု လျှောက်ပြီ။

အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို။ "အာဝုသော ဧဝံ သန္တေ ဒသဗလဿ၊ ငါ့ရှင် ဤသို့ဖြစ်သော် ဘုရားရှင်ကို။ ဝန္ဒိတ္တာဝ ယာဟိတိ အာဟံသု၊ ရှိခိုးပြီး၍သာ သွားလော့"ဟု ပြောကြပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြ၍။ တေ တံ အာဒါယ၊ ထိုဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်တို့သည် ထိုတပည့်ရဟန်းကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံသို့။ ဓမ္မသဘံ အဂမံသု၊ တရားသဘင်သို့ သွားကြပြီ။ သတ္ထာ ဒိသ္မာဝ၊ ဘုရားရှင်သည် မြင်တော်မူ၍ပင်။ "ဘိက္ခဝေ ကိံ၊ အိုရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့်။ အနတ္ထိကံ ဘိက္ခုံ၊ အာဒါယ၊ မလိုက်လိုသော ရဟန်းကို ခေါ်ယူ၍။ အာဝတာ အတ္ထာတိ အာဟ၊ လာကြသည် ဖြစ်ကုန်သနည်း"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ အယံ ဘိက္ခု၊ အို မြတ်စွာဘုရား ဤရဟန်းသည်။ "အဟံ သီလံ ရက္ခိတုံ၊ တပည့်တော်သည် သီလကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ နဿာမိတိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ့်"ဟုပြော၍။

ပတ္တစီဝရဲ့ နိယျာဒေတိ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို အပ်နှင်းပါ၏။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို။ မယံ ဂဟေတွာ၊ တပည့်တော်တို့သည် ခေါ်ယူ၍။ အာဝတာ အမှာတိ၊ လာကုန်သည် ဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြပြီ။ ဘိက္ခဝေ တုမှေ ကသ္မာ ပန၊ အို ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်ကား။ ဣမသ္မာ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းအား။ ဗဟုံ သီလံ အာစိက္ခထ၊ များစွာသော သီလကို ပြောကြသနည်း။ ယတ္ထက် ဧသော၊ အကြင်မျှလောက်ရှိသော သီလကို ဤရဟန်းသည်။ ရက္ခိတုံ သက္ကောတိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ တတ္ထကမေဝ ရက္ခိဿတိ၊ ထိုမျှလောက်ရှိသော သီလကိုသာ စောင့်ရှောက်လိမ့်မည်။ ဣတောဝ ပဋ္ဌာယ တုမှေ၊ ဤနေ့မှ စ၍ သင်တို့သည်။ ဧတံ ကိဉ္စိ မာအဝစုတ္ထ၊ ဤရဟန်းကို ဘာကိုမျှ မပြောကြလင့်။ အဟံ ဧတ္ထ ကတ္တာ့ဝ ဇာနိဿာမိ ငါဘုရားသည် ဤရဟန်း၌ ပြုထိုက်သည်ကို သိအံ့။ ဘိက္ခု တွံ ဧဟိ၊ အို ရဟန်း သင်သည် လာလော့။ ဗဟုနာ သီလေန တေ ကိံ၊ များစွာသော သီလဖြင့် သင့်အား ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ တိဏဿိယေဝ သီလာနိ၊ သုံးပါးတို့သာဖြစ်ကုန်သော သီလတို့ကို။ ရက္ခိတုံ သက္ခိဿသိတိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်အံ့လောဟု မေးတော်မူပြီ။ ရက္ခိဿာမိ ဘန္တေတိ၊ စောင့်ရှောက်နိုင်ပါလိမ့်မည် မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ထားပြီ။ တေန ဟိ တွံ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သင်သည်။ ဣတောဝ ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ ကာယဒ္ဓါရံ ဝစီဒ္ဓါရံ၊ ကာယဒ္ဓါရလည်းကောင်း ဝစီဒ္ဓါရလည်းကောင်း။ မနောဒ္ဓါရံ ဣတိ၊ မနောဒ္ဓါရလည်းကောင်း ဤသို့။ တီဏိ ဒ္ဓါရာနိ ရက္ခ၊ သုံးပါးကုန်သော ဒ္ဓါရတို့ကို စောင့်ရှောက်လော့။ ကာယေန ပါပကမ္မံ မာ ကရိ ကိုယ်ဖြင့် မကောင်းမှုကို မပြုလင့်။ ဝါစာယ ပါပကမ္မံ မာ ကရိ၊ နှုတ်ဖြင့် မကောင်းမှုကို မပြုလင့်။ မနသာ ပါပကမ္မံ မာ ကရိ၊ စိတ်ဖြင့် မကောင်းမှုကို မပြုလင့်။ ဣစ္ဆ ဟိနာယ မာ အာဝတ္တိ၊ သွား. . ယုတ်ညံ့သော လူဘောင်သို့ မပြန်လည်လင့်။ တိဏိယေဝ ဣမာနိ သီလာနိ၊ သုံးပါးသာဖြစ်ကုန်သော ဤသီလတို့ကို။ ရက္ခာတိ၊ စောင့်ရှောက်လော့ဟု မိန့်ပြီ။ ဧတ္တာဝတာ သော ဘိက္ခု တုဋ္ဌမာနသော၊ ဤမျှလောက်ရှိသော စကားဖြင့် ထိုရဟန်းသည် နှစ်သက်သောစိတ် ရှိ၍။ "သာဓု ဘန္တေ ကောင်းပါပြီ မြတ်စွာဘုရား။ ဣမာနိ တိဏိ သီလာနိ ရက္ခိဿာမိ၊ ဤသုံးပါးကုန်သော သီလတို့ကို စောင့်ရှောက်ပါအံ့။ ဣတိ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဤသို့လျှောက်၍ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ သဒ္ဓိံယေဝ အဂမာသိ၊ ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်တို့နှင့်အတူသာ လိုက်သွားပြီ။

သော တာနိ တီဏိ သီလာနိ၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုသုံးပါးကုန်သော သီလတို့ကို။ ပူရေန္တော၀၊ ဖြည့်ကျင့်လျက်ပင် (ဖြည့်ကျင့်ရင်းပင်)။ "အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ မယ္ဟိ ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့သည် ငါ့အား။ အာစိက္ခိတံ သီလမ္ပိ ဧတ္တကမေ၀၊ ပြောကြားအပ်သော သီလသည်လည်း ဤမျှသာရှိ၏။ ပန တေ၊ သို့သော်လည်း ထိုဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့သည်။ အတ္တနော အဗုဒ္ဓဘာ၀ေန၊ မိမိ၏ ဘုရားမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မံ ဗုဇ္ဈာပေတုံ နာသက္ခိသု၊ ငါ့ကို သိစေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အတ္တနော၊ ဘုရားရှင်သည် မိမိ၏။ ဗုဒ္ဓသုဗုဒ္ဓတာယ အနုတ္တရ၀ိမုတ္တိရသေန ဗုဇ္ဈတိ၊ ဘုရားစစ်ဘုရားမှန်၏အဖြစ်ကြောင့် အမြတ်ဆုံးတရားမင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတ္တကံ သီလံ၊ ဤမျှရှိသော သီလကို။ တီသုယေ၀ ဒ္ဝါရေသု ပက္ခိပိတ္တာ၊ သုံးပါးသာဖြစ်ကုန်သော ဒ္ဝါရတို့၌ ထည့်၍။ မံ ဂဏ္ဍာပေသိ၊ ငါ့ကို ယူစေ သိစေပြီ။ သတ္ထာ မေ အ၀ဿယော၊ ဘုရားရှင်သည် ငါ၏ မှီခိုရာသည်။ ဇာတော ၀တ ဣတိ အညာသိ၊ ဖြစ်လေစွတကားဟု သိပြီ။ ဣတိ ဝိပဿနံ ၀ဍ္ဎေတ္ဝာ၊ ဤသို့သိ၍ ဝိပဿနာကို ပွားစေ၍။ ကတိပါဟေနေ၀ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ နှစ်ရက်, သုံးရက်ဖြင့်ပင် ရဟန္တာအဖြစ်၌ တည်ပြီ။

တံ ပ၀တ္တိံ ဥ တတ္ဝာ၊ ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတာ ဘိက္ခူ၊ တရားသဘင်၌ စုဝေးကြကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ "အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဗဟုသီလာနိ ရက္ခိတုံ၊ များစွာသော သီလတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောမိတိ၊ မစွမ်းနိုင်ဟု တွေး၍။ ဟီနာယ အာ၀တ္တန္တံ တံ ဘိက္ခုံ၊ ယုတ်ညံ့သော လူ့ဘောင်သို့ ပြန်လည်လုဆဲဖြစ်သော ထိုရဟန်းကို။ သတ္ထာနိ သီလာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော သီလတို့ကို။ တီဟိ ကောဋ္ဌာသေဟိ၊ သုံးခုကုန်သော အစုတို့ဖြင့်။ သဓိပိတ္တာ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ အကျင့်ခံုးပြီး၍ ယူစေ၍။ သတ္ထာ အရဟတ္တံ ပါပေသိ ကိရ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်စေပြီတဲ့။ ဗုဒ္ဓါနံ ဗလံ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ စွမ်းအားမည်သည်။ အဟော အစ္ဆရိယန္တိ၊ အော် အံ့ဩဖွယ်ရှိစွတကားဟု။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ ကထေန္တာ နိသီဒိံသု၊ ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို ပြောဆိုကုန်လျက် ထိုင်နေကြပြီ။ အထ သတ္ထာ အာဂန္တ္ဝါ၊ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခ၀ေ ဧတရဟိ၊ အို ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နု ဣတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊

ဤမည်သော စကားဖြင့်ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ အတိဂရုကောပိ ဘာရော၊ အို ရဟန်းတို့ အလွန်ပင်လေးသော်လည်း ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးသည်။ ကောဌာသ-ဝသေန ဘာဇေတွာ ဒိန္နော၊ အစုအပိုင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ခွဲဝေ၍ပေးအပ်သော်။ လဟုကော ဝိယ ဟောတိ၊ ပေါ့သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗေပိ ပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးကလည်း ပညာရှိတို့သည်။ မဟန္တံ ကဠနက္ခန္ဓံ လဘိတ္တာ၊ ကြီးစွာသော ရွှေတုံးကို ရ၍။ ဥက္ခိပိတုံ အသက္ကောန္တာ၊ ခို့မခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကြသော်။ ဝိဘာဂံ ကတ္တာ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ခွဲဝေမှုကို ပြု၍ ခို့မ၍။ အဂမံသူတိ ဝတ္တာ၊ ယူသွားကြပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဘာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဘာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဧကသ္မိံ ဂါမကေ၊ ဘုရားလောင်းသည် တစ်ခုသော ရွာငယ်၌။ ကဿကော အဟောသိ၊ လယ်သမားသည် ဖြစ်ပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်နေ့၌။ အညတရသ္မိံ ဆဋ္ဌိတဂါမကေ ခေတ္တေ၊ တစ်ခုသော စွန့်ပစ်အပ်သော ရွာပျက်ကွင်းဖြစ်သော လယ်၌။ ကသိံ ကသတိ၊ လယ်ထွန်ခြင်းကို ထွန်မှုပြု၏။ ပုဗ္ဗေ စ တသ္မိံ ဂါမေ၊ ရှေးကလည်း ထိုရွာ၌။ ဧကော ဝိဘဝသမ္ပန္နော သေဋ္ဌိ၊ တစ်ယောက်သော ပစ္စည်းပြည့်စုံသော သူဌေးသည်။ ဥဒ်ရှမတ္တပရိဏာဟံ စတုဟတ္ထာယာမံ၊ ပေါင်မျှလုံးပတ်ရှိသော လေးတောင်အလျားရှိသော။ ကဠနက္ခန္ဓံ နိဓဟိတ္တာ၊ ရွှေတုံးကို မြှုပ်၍။ ကာလံ အကာသိ၊ ကွယ်လွန်မှုကို ပြုပြီ။ ဗောဓိ-သတ္တဿ နင်္ဂလံ တသ္မိံ၊ ဘုရားလောင်း၏ ထွန်တုံးသည် ထိုရွှေတုံး၌။ လဂ္ဂိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ ငြိ၍ တည်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ မူလသန္တာနကံ ဘဝိဿတီတိ၊ အမြစ်တန်းသည် ဖြစ်လတ့ံဟု တွေး၍။ ပံသုံ ဝိယူဟန္တော၊ မြေမှုန့်ကို ယက်သော်။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုရွှေတုံးကို မြင်၍။ ပံသုနာ ပဋိစ္ဆာဒေတ္တာ၊ မြေမှုန့်ဖြင့် ဖုံး၍။ ဒိဝသံ ကသိတ္တာ၊ နေ့အခါ၌ ထွန်၍။ သူရိယေ အတ္ထင်္ဂတေ၊ နေသည် ဝင်သော်။ ယုဂနင်္ဂလာဒီနိ ဧကမန္တံ နိက္ခိပိတ္တာ၊ ထမ်းပိုး, ထွန်တုံး စသည်တို့ကို သင့်လျော်ရာ၌ ထား၍။ "ကဠနက္ခန္ဓံ ဂဏှိတ္တာ၊ ရွှေတုံးကို ယူ၍။ ဂစ္ဆိဿာမိတိ၊ သွားအံ့"ဟု။ တံ ဥက္ခိပိတုံ နာသက္ခိ၊ ထိုရွှေတုံးကို မ,ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ အသက္ကောန္တော နိသီဒိတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်သော် ထိုင်၍။ ဧတ္တကံ ကုစ္ဆိဘရဏာယ ဘဝိဿတိ၊ ဤမျှရှိသည်ကား ဝမ်းကို မွေးမြူခြင်းငှာ (စားဖွယ်ရာ) ဖြစ်လတ့ံ။ ဧတ္တကံ

နိဒဟိတ္တာ ဌပေသောမိ၊ ဤမျှ ရှိသည်ကိုကား မြှုပ်၍ထားအံ့။ တွေ့ကေန ကမ္မဋ္ဌေ ပယောဇေသောမိ၊ ဤမျှ ရှိသည်ဖြင့် စီးပွားရေးအလုပ်တို့ကို ယှဉ်စေအံ့ပြီလုပ်အံ့။ ဧတ္တကံ ဒါနာဒိပုညကိရိယာယ ဘဝိဿတိတိ၊ ဤမျှရှိသည်ကား ဒါနစသော ကောင်းမှုပြုခြင်းငှာ ဖြစ်လတ့်"ဟု။ စတ္တာရော ကောဋ္ဌာသေ အကာသိ၊ လေးခုကုန်သော အပုံတို့ကို ပြုပြီ။ တဿ ဧဝं ဝိဘတ္တကာလေ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ဤသို့ လေးပုံခွဲဝေသော အခါ၌။ သော ကဠနက္ခန္ဓော သလ္လဟုကော ဝိယ အဟောသိ၊ ထိုရွှေတုံးသည် ပေါ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ သော တံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုရွှေတုံးကို မ,၍။ ယရံ နေတ္တာ၊ အိမ်သို့ ဆောင်ယူ၍။ စတုဓာ ဝိဘဇိတ္တာ၊ လေးပုံ ခွဲဝေ၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

ဣတိ ဘဂဝါ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၅၆။ "ယော ပဟဋ္ဌေန စိတ္တေန၊ ပဟဋ္ဌမနသော နရော။
ဘာဝေတိ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ယောဂက္ခေမဿ ပတ္တိယာ။
ပါပုဏော အနုပုဗ္ဗေန၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယော ပဟဋ္ဌေန စိတ္တေန (ပ) သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ ဟူသော ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ယော နရော၊ အကြင်လူသည်။ ပဟဋ္ဌေန စိတ္တေန၊ ရွှင်လန်းသော စိတ်ထားဖြင့်။ ပဟဋ္ဌမနသော၊ ရွှင်လန်းသော စိတ်ထားရှိ၍။ ယောဂက္ခေမဿ ပတ္တိယာ၊ ယောဂလေးဖြာ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းငှာ။ ကုသလံ ဓမ္မံ ဘာဝေတိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော တရားကို ပွားများ၏။ (သော၊ ကုသိုလ်ပွားများ ထိုလူသားသည်) သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ သံယောဇဉ်အားလုံးကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အနုပုဗ္ဗေန ပါပုဏော၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်ရ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ပဟဋ္ဌေနာ**တိ ဝိနိဝရဏေန၊ ရွှင်လန်းသောဟူသည်ကား နီဝရဏကင်းသောတည်း။ **ပဟဋ္ဌမနသော**တိ၊ ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိ၍ ဟူသည်ကား။

တာယ ဇဝ ဝိနိဝရဏတာယ ပဟဋ္ဌမနသော၊ ထိုနိဝရဏ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင် ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိ၍တည်း။ သုဝဏ္ဏ ဝိယ ပဟံသိတွာ၊ ရှေသည်ကဲ့သို့ ရွှင်လန်း၍။ သမုဒ္ဒေတိတသပ္ပဘာသစိတ္တော ဟုတ္တာ၊ လွန်စွာ တောက်ပ အရောင်နှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ပဟဋ္ဌမနသော၏အနက်တည်း။

ဇဝံ သတ္ထာ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည်။ အရဟတ္တဂူဌေန ဒေသနံ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် အထွဋ်ဖြင့် ဒေသနာကို ပြီးစေတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ကဠနက္ခန္ဓလဒ္ဓပုရိသော၊ ထိုအခါက ရွှေတုံးရသော ယောကျ်ားသည်။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကဠနက္ခန္ဓဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ ကဠနက္ခန္ဓဇာတ်အဖွင့်သည် ဆဋ္ဌတည်း။

၇။ ဝါနရိန္ဒဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယသော တေ စတုရော ဓမ္မာတိ ဣဒံ၊ ယသော တေ စတုရော ဓမ္မာ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တသ ဝမာယ ပရိသဏ္ဌန်း ဒေဝဒတ်၏ သတ်ဖို့ အားထုတ်ခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တသ္မိं သမယေ သတ္ထာ၊ ခဲ့ဦးဘုံ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည်။ "ဒေဝဒတ္တော ဝမာယ၊ ဒေဝဒတ်သည် သတ်ဖို့။ ပရိသဏ္ဌတိတိ သုတွာ၊ အားထုတ်၏"ဟု ကြားရ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ ဒေဝဒတ္တော မယံ ဝမာယ၊ ဒေဝဒတ်သည် ငါဘုရားကို သတ်ဖို့။ နံ ပရိသဏ္ဌတိ၊ အားထုတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ပရိသဏ္ဌိယေဝ၊ ရှေးကလည်း အားထုတ်ဖူးသည်သာ။ ပန တာသမတ္ထမ္ပိ၊ သို့သော်လည်း ထိတ်လန့်ရုံမျှကိုသော်လည်း။ ကာတုံ နာသက္ခိတိ ဝတ္တာ၊ ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ကပိယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် မျောက်မျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝုဏ္ဏိ အန္ဓာယ၊ ကြီးမှူကို စွဲ၍။ အဿပေါတကပွမာဏော ထာမသမ္ပန္နော၊ မြင်းငယ်ပမာဏရှိသည် အားနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဧကစရော ဟုတ္တာ၊ တစ်ကောင်တည်း ကျက်စားသည် ဖြစ်၍။ နဒီ တီရေ ဝိဟရတိ၊ မြစ်ကမ်းနား၌ နေ၏။ တဿာ နဒိယာ ဝေမဇ္ဈေ ပန၊ ထိုမြစ်၏ အလယ်၌ကား။ ဧကော ဒီပကော၊ တစ်ခုသော ကျွန်းငယ်သည်။ နာနပ္ပကာရေဟိ အမ္ဗပနသာဒီဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြား ကုန်သော သရက်,ပိန္နဲအစရှိကုန်သော။ ဖလရုက္ခေဟိ သမ္ပန္နော၊ သီးပင်တို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ နာဂဗလော ထာမသမ္ပန္နော ဗောဓိသတ္တော၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့ အားရှိသော အားနှင့်ပြည့်စုံသော ဘုရားလောင်းသည်။ နဒိယာ သြရိမတီရတော ဥပ္ပတိတ္တာ၊ မြစ်၏ ဤဘက်ကမ်းမှ ခုန်၍။ ဒီပကဿ သြရတော နဒီမဇ္ဈေ၊ ကျွန်းငယ်၏ ဤဘက်မှ မြစ်လယ်၌။ ဧကော ပိဋ္ဌိပါသာဏော အတ္ထိ၊ တစ်ခုသော ကျောက်ဖျာသည် ရှိ၏။ တတ္ထ နိပတတိ၊ ထိုကျောက်ဖျာ၌ ကျ၏။ တတော ဥပ္ပတိတ္တာ၊ ထိုကျောက်ဖျာမှ ခုန်၍။ တတ္ထ ဒီပကေ ပတတိ၊ ထိုကျွန်းငယ်၌ ကျ၏။ တတ္ထ နာနပ္ပကာရာနိ၊ ထိုကျွန်းငယ်၌ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော။ ဖလာနိ ခါဒိတ္တာ၊ သစ်သီးတို့ကို စားပြီး၍။ သာယံ တေနေဝ ဥပါယေန ပစ္စာဂန္တ္နာ၊ ညနေချမ်း၌ ထိုနည်းဖြင့်ပင် ပြန်လာ၍။ အတ္တနော ဝသနट्ठာနေ ဝသိတ္တာ၊ မိမိ၏ နေရာ၌ နေ၍။ ပုနဒိဝသေပိ တထေဝ ကရောတိ၊ နောက်နေ့များ၌လည်း ထိုအတူသာ ပြု၏။ ဣမိနာ နိယာမေန တတ္ထ၊ ဤနည်းဖြင့် ထိုမြစ်ကမ်းနား၌။ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ နေခြင်းကို ပြုပြီ။

တသ္မိံ ပန ကာလေ ဧကော၊ ထိုအခါ၌ကား တစ်ကောင်သော။ ကုမ္ဘီလော သပဇာပတိကော၊ မိချောင်းသည် မယားနှင့်တကွ။ တဿ နဒိယာ ဝသတိ၊ ထိုမြစ်၌ နေ၏။ တဿ ဘရိယာ၊ ထိုမိချောင်း၏ မယားသည်။ ဗောဓိသတ္တံ အပရာပရံ၊ ဘုရားလောင်းကို တစ်ဘက်မှတစ်ဘက်သို့။ ဂစ္ဆန္တံ ဒိသ္မာ၊ သွားသည်ကို တွေ့,ရ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ ဟဒယမံသေ၊ ဘုရားလောင်း၏ နှလုံးသား၌။ ဒေါဟဠံ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ စားလိုမှု အာသာကို ဖြစ်စေ၍။ "အယျ မယံ ခေါ၊ အရှင် ကျွန်မအား စင်စစ်။ ဣမဿ ဝါနရိန္ဒဿ ဟဒယမံသေ၊ ဤမျောက်မင်း၏ နှလုံးသား၌။

ဒေါဟဋ္ဌော ဥပ္ပန္နောတိ၊ စားလိုမှုအာသာသည် ဖြစ်နေပြီ"ဟု။ ကုမ္ဘီလဲ အာဟ၊ မိချောင်းကို ပြောပြီ။ ကုမ္ဘီလော၊ လင်မိချောင်းသည်။ "သာမု ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းပြီ ရှင်မ။ လစ္ဆသီတိ ဝတ္တာ၊ ရပါလိမ့်မည်"ဟု ပြော၍။ "အဇ္ဇ သာယံ၊ ယနေ့ ညနေချမ်း၌။ ဒီပကတော အာဂစ္ဆန္တမေဝ၊ ကျွန်းငယ်မှ ပြန်လာသည်သာဖြစ်သော။ တံ ဂဏှိဿာမီတိ ဂန္တာ၊ ထိုမျောက်မင်းကို ဖမ်းယူအံ့"ဟု သွား၍။ ပိဋ္ဌိပါသာဏေ နိပဇ္ဇိ၊ ကျောက်ဖျာ၌ ဝပ်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော ဒိဝသံ စရိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် နေ့၌ လှည့်လည် ကျက်စား၍။ သာယနှသမယေ ဒီပကေ ဌိတောဝ၊ ညနေချမ်းအခါ၌ ကျွန်းငယ်၌ တည်လျက်သာ။ ပါသာဏံ သြလောကေတ္တာ၊ ကျောက်ဖျာကို ကြည့်၍။ "အယံ ပါသာဏော ဣဒါနိ၊ ဤကျောက်ဖျာသည် ယခုအခါ၌။ ဥစ္စတရော ခါယတိ၊ အထူးမြင့်သည်ဖြစ်၍ ထင်၏။ ကာရဏံ ကိံ နု ခေါတိ စိန္တေသိ၊ အကြောင်းကား အဘယ်နည်း"ဟု တွေးတောပြီ။ တသ ဥဒကပ္ပမာဏဘာဝ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ရေပမာဏကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဏပ္ပမာဏဘာဝ၊ ကျောက်ဖျာပမာဏကို လည်းကောင်း။ သုဝဝတ္ထာပိတမေဝ ဟောတိ ကိရ၊ ကောင်းစွာမှတ်သားထားအပ်သည်သာ ဖြစ်သတဲ့။ တေန အသ၊ ထို့ကြောင့် ထိုဘုရားလောင်းမှာ "အဇ္ဇ ဣမိဿာ နဒိယာ ဥဒကံ၊ ယနေ့ ဤမြစ်၏ ရေသည်။ နေဝ ဟာယတိ နစ ဝမ္ဘတိ၊ လျော့လည်းမလျော့ တိုးလည်းမတိုး။ အထ စ ပန အယံ ပါသာဏော၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက် ဤကျောက်ဖျာသည်။ မဟာ ဟုတ္တာ ပညာယတိ၊ ကြီးသည် ဖြစ်၍ ထင်၏။ ကစ္စိ နု ခေါ၊ အသ္မိနည်း ဘယ်လိုလဲ။ ဇတ္ထ မယံ ဂဟာဏတ္ထာယ၊ ဤကျောက်ဖျာ၌ ငါ့ကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ ကုမ္ဘီလော နိပန္နောတိ၊ မိချောင်းသည် ဝပ်နေသလော"ဟု။ ဇတံ အဟောသိ၊ ဤအတွေးသည် ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း မျောက်မင်းသည်။ "နံ တာဝ ဝိမံသာမိတိ၊ ထိုမိချောင်းကို စုံစမ်းအံ့"ဟု တွေး၍။ တတ္ထေဝ ဌတ္တာ၊ ထိုကျွန်းငယ်၌ပင် တည်၍။ ပါသာဏေန သဒ္ဒိံ ကထေန္တော ဝိယ၊ ကျောက်ဖျာနှင့်အတူ ပြောသကဲ့သို့။ "ဘော ပါသာဏာတိ ဝတ္တာ၊ အိုး . ကျောက်ဖျာ"ဟု လှမ်းခေါ်၍။ ပဋိဝစနံ အလဘန္တော၊ စကားပြန်ကို မရသော်။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ "ဘော ပါသာဏာတိ အာဟ၊ အိုး . ကျောက်ဖျာ"ဟု ခေါ်ပြီ။ ပါသာဏော ပဋိဝစနံ ကိံ ဒဿတိ၊ ကျောက်ဖျာသည် စကားပြန်ကို ဘယ်မှာ ပေးအံ့နည်း။ ပုနပိ ဝါနရော၊ တစ်ဖန်လည်း မျောက်မင်းသည်။

"ဘော ပါသာဏ ကိုံ အဇ္ဈ အိုံ. . ကျောက်ဖျာ ဘာ့ကြောင့် ယနေ့။ မယ့် ပဋ္ဌိဝစန်၊ ငါ့အား စကားပြန်ကို။ နဒေသိတိ အာဟ၊ မပေးသနည်း"ဟု ပြောပြီ။ ကုမ္ဘီလော၊ မိချောင်းသည်။ "အဒ္ဓါ အညေသု ဒိဝသေသု၊ ဧကန် အခြားကုန်သော နေ့တို့၌။ အယံ ပါသာဏော ဝါနရိန္ဒဿ၊ ဤကျောက်ဖျာသည် မျောက်မင်းအား။ ပဋ္ဌိဝစန် အဒါသိ၊ စကားပြန်ကို ပေးခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ အဿ ပဋ္ဌိဝစန်၊ ယခု ထိုမျောက်မင်းအား စကားပြန်ကို။ ဒဿာမိတိ စိန္တေတွာ၊ ပေးအံ့"ဟု ကြံ၍။ ကိုံ ဘော ဝါနရိန္ဒာတိ အာဟ၊ ဘာလဲ အိုံ. . မျောက်မင်းဟု ပြောပြီ။ တွံ ကော အသိ ဣတိ၊ သင်ကား ဘယ်သူသည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ အဟံ ကုမ္ဘီလောတိ၊ ငါကား မိချောင်းတည်းဟု ပြောပြီ။ ကိမတ္ထံ ဧတ္ထ၊ ဘယ်အကျိုးငှာ ဤကျောက်ဖျာ၌။ နိပန္နော အသိတိ၊ ဝပ်သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ တဝ ဟဒယမံသံ၊ သင်၏ နှလုံးသားကို။ ပတ္ထယမာနောတိ၊ တောင့်တ၍ဟု ဖြေပြီ။ တောမိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "မေ အညော၊ ငါ့အား အခြားသော။ ဂမနမဂ္ဂေါ နတ္ထိ၊ သွားစရာ လမ်းသည် မရှိ။ အဇ္ဈ မယာ ဧသော ကုမ္ဘီလော၊ ယနေ့ ငါသည် ဤမိချောင်းကို။ ဝဏ္ဏေတဗ္ဗောတိ စိန္တေသိ၊ လှည့်ပတ်သင့်သည်"ဟု တွေးပြီ။ အထ နံ၊ ထိုမှနောက် ထိုမိချောင်းကို။ "သမ္မ ကုမ္ဘီလ အဟံ အတ္တာနံ၊ မိတ်ဆွေမိချောင်း ငါသည် မိမိကိုယ်ကို။ တုယ္ဟံ ပရိစ္စဇိဿာမိ၊ သင့်အား စွန့်လျှူပါအံ့။ တွံ မုခံ ဝိဝရိတ္တာ၊ သင်သည် ခံတွင်းကို ဖွင့်၍။ မံ တဝ သန္ဓိကံ၊ ငါ့ကို သင်၏ အထံသို့။ အာဂတကာလေ ဂဏှာဟီတိ၊ လာရာကာလ၌ ဖမ်းယူပါ"ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဟိ မုခေ ဝိဝဋ္ဋေ၊ မှန်၏ ခံတွင်းကို ဖွင့်အပ်သော်။ ကုမ္ဘီလာနံ အက္ခိနိ နိမ္မီလန္တိ၊ မိချောင်းတို့၏ မျက်စိတို့သည် ပိတ်သွားကုန်၏။ သော တံ ကာရဏံ အသလ္လက္ခေတွာ၊ ထိုမိချောင်းသည် ထိုမျက်စိပိတ်သွားသောအကြောင်းကို မသိ၍။ မုခံ ဝိဝရိ ခံတွင်းကို ဖွင့်ပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုမိချောင်း၏။ အက္ခိနိ ပိထိယိံသု၊ မျက်စိ တို့သည် ပိတ်သွားကုန်ပြီ။ သော မုခံ ဝိဝရိတ္တာ၊ ထိုမိချောင်းသည် ခံတွင်းကို ဖွင့်၍။ အက္ခိနိ နိမ္မီလေတွာ နိပဇ္ဇိ၊ မျက်စိတို့ကို ပိတ်၍ ဝပ်ပြီ။ တောမိသတ္တော တထာဘာဝံ ဉ တွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုမျက်စိပိတ်သွားကြောင်းကို သိ၍။ ဒီပကာ ဥပ္ပတိတောဝ ဂန္တွာ၊ ကျွန်းငယ်မှ ခုန်လျက်သွား၍။ ကုမ္ဘီလဿ မတ္ထကေ အဂ္ဂမိတ္တာ၊ မိချောင်း၏ ဦးထိပ်၌ နင်း၍။ တတော ဥပ္ပတိတောဝ၊ ထိုမိချောင်း ဦးထိပ်မှ ခုန်လျက်။ ဝိဇ္ဇလတာ ဝိယ ဝိဇ္ဇောတမာနော၊ လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ တောက်ပလျက်။ ပရတီရေ အဋ္ဌာသိ၊ ဟိုဘက်ကမ်း၌ တည်ပြီ။

ကုမ္ဘီလော တံ အစ္ဆရိယ ဒိသွာ၊ မိချောင်းသည် ထိုအံ့ဩဖွယ်ကို တွေ့ရ၍။ "ဣမိနာ ဝါနရိန္ဒေန အတိအစ္ဆေရက်၊ ဤမျောက်မင်းသည် အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကို။ ကတန္တိ စိန္တေတွာ၊ ပြုအပ်ပြီ"ဟု ကြံ၍။ "ဘော ဝါနရိန္ဒ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ အိ. . မျောက်မင်း ဤလောကဌ်။ စတူဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတောဝ၊ လေးပါးကုန်သော တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော ပစ္စာမိတ္တေ အဓိဘဝတိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆန့်ကျင်ဘက်တို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်၏(အပေါ်စီးရ၏)။ တေ သတ္ထေပိ တုယ့် အဘ္ဘန္နရေ ထိုတရားအားလုံးတို့သည်လည်း သင်၏ ကိုယ်တွင်း၌။ အတ္ထိ မညေတိ ဝတ္တာ၊ ရှိကြယောင်တကား"ဟု ပြော၍။

၅၇။ "ယသ္မေတေ စတုရော ဓမ္မာ၊ ဝါနရိန္ဒ ယထာ တဝ။
သစ္စံ ဓမ္မော ဓိတိ စာဂေါ၊ ဒိဋ္ဌိ သော အတိဝတ္တတိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယသ္မေတေ စတုရော (ပ) အတိဝတ္တတိ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဝါနရိန္ဒ တဝ ယထာ၊ မျောက်မင်း သင့်မှာကဲ့သို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်သူအား။ သစ္စံ ဓမ္မော ဓိတိ စာဂေါ၊ စကားမှန်လည်းကောင်း စည်းစားဥစ္စာလည်းကောင်း စွဲမြဲသော ဝီရိယလည်းကောင်း ကိုယ်အသက်စွန့်ခြင်းလည်းကောင်း။ စတုရော ဧတေ ဓမ္မာ၊ လေးပါးကုန်သော ဤဂုဏ်တရားတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏)။ သော ဒိဋ္ဌိ အတိဝတ္တတိ၊ ထိုဂုဏ်တရားလေးပါးရှိသူသည် ရန်သူကို လွှမ်းမိုး၍ ဖြစ်နိုင်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယသ္မာ**တိ ယသ္မ ကသ္မစိ ပုဂ္ဂလသ္မ၊ ယသ္မဟူသည်ကား အကြင် အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အားတည်း။ **ဧတေ**တိ၊ ဧတေဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ဣဒါနိ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ယခုဆိုထိုက်သည့် တရားတို့ကို။ ပစ္စက္ခတော နိဒ္ဒိသတိ၊ မျက်မှောက်အားဖြင့် ညွှန်ပြ၏။ **စတုရော ဓမ္မာ**တိ စတ္တာရော ဂုဏာ၊ စတုရော ဓမ္မာ ဟူသည်ကား လေးပါးကုန်သော ဂုဏ်တို့တည်း။ **သစ္စန္တိ** ဝစီသစ္စံ၊ သစ္စံဟူသည်ကား မှန်သော စကားတည်း။ "မမ သန္တိကံ၊ ငါမိချောင်း၏ အထံသို့။ အာဂမိဿာမီတိ ဝတ္တာ၊ လာမည်"ဟု ပြော၍။ မုသာဝါဒံ အကတ္တာ၊ မုသားစကားကို မပြုမူ၍။ အာဂတောယေဝ၊ လာသည်သာတည်း။ ဣတိ တေ၊ ဤသို့ သင်၏။ ဧတံ ဝစီသစ္စံ၊ ဤမှန်သော စကားတည်း။ ဝိစာရဏပညာ

ဓမ္မောတိ၊ စဉ်းစားတတ်သော ပညာသည် ဓမ္မမည်၏။ "ဧဝံ ကတေ၊ ဤသို့ ပြုအပ်သော်။ ဣဒံ နာမ ဘဝိဿတီတိ၊ ဤအကျိုးမည်သည် ဖြစ်လတ့်"ဟု။ တေ ဧသော ဝိစာရဏပညာ အတ္ထိ၊ သင်မျောက်မင်းအား ဤစဉ်းစားတတ်သော ပညာသည် ရှိ၏။ အဇ္ဈောစ္ဆိန္နံ ဝီရိယံ၊ စွဲမြဲသော ဝီရိယကို။ **မိတီ**တိ ဝုစ္စတိ၊ ဓိတိဟူ၍ ခေါ်အပ်၏။ ဧတမ္ပိ တေ အတ္ထိ၊ ဤစွဲမြဲသော ဝီရိယသည်လည်း သင်မျောက်မင်းအားရှိ၏။ **စာဂေ**တိ အတ္တပရိစ္စာဂေ၊ စာဂ ဟူသည်ကား ကိုယ်အသက်ကို စွန့်လွှတ်ခြင်းတည်း။ တံ့ အတ္တာနံ ပရိစ္စဇိတ္တာ၊ သင်မျောက်မင်းသည် မိမိကိုယ်ကို စွန့်လွှတ်၍။ မမ သန္တိကံ အာဂတော၊ ငါမိုးချောင်း၏ အထံသို့ လာပြီ။ ပန အဟံ၊ ထိုသို့လာသော်လည်း ငါသည်။ ဂဏ္ဍိတုံ ယံ နာသက္ခိ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ အကြင်မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဧသော မယ္ဟမေဝ ဒေါသော၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ ဤမစွမ်းနိုင်ခြင်းသည် ငါ၏ အပြစ်သာတည်း။ **ဒိဋ္ဌဓ**ဿ ပစ္စာမိတ္တံ၊ ဒိဋ္ဌဟူသည်ကား ရန်သူကိုတည်း။ **သော အတိဝတ္တတီ**တိ၊ သော အတိဝတ္တတိဟူသည်ကား။ တဝ ယထာ၊ သင့်မှာကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ယသ ပုဂ္ဂသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ စတ္တာရော ဧတေ ဓမ္မာ အတ္ထိ၊ လေးပါးကုန်သော ဤဂုဏ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ မံ အဇ္ဇ တံ့၊ ငါ့ကို ယနေ့ သင်သည်။ အတိက္ကန္တော ယထာ၊ ကျော်လွန်လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့။ တထေဝ အတ္တနော ပစ္စာမိတ္တံ၊ ထို့အတူသာ မိမိ၏ ရန်သူကို။ အတိက္ကမတိ အဘိဘဝတိ ဣတိ၊ ကျော်လွန်နိုင်၏ လွှမ်းမိုးနိုင်၏ ဤကား ဂါထာဖွင့်တည်း။ ဧဝံ ကမ္မိ**ကော**၊ ဤကဲ့သို့ မိချောင်းသည်။ ဟောဓိသတ္တံ ပသံသိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းကို ချီးကျူး၍။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ ဂတော၊ မိမိ၏ နေရာဌာနသို့ သွားပြီ။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခဝေ ဒေဝဒတ္တော ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ဒေဝဒတ်သည် ယခုအခါသာ။ မယံ ဝဓာယ နုပရိသက္ကတိ၊ ငါဘုရားကို သတ်ဖို့ ကြိုးစားသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ပရိသက္ကိယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း ကြိုးစားဖူးသည်သာ"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ကမ္မိ**ကော**၊ ထိုအခါက မိချောင်းသည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ အသ ဘရိယာ စိဉ္စမာဏဝိကာ၊ ထိုမိချောင်း၏ မယားမိချောင်းမသည် စိဉ္စမာဏာတည်း။ ဝါနရိန္ဒော**ပ**နမ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ မျောက်မင်းသည်ကား

ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောမာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝါနရိန္ဒဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ဝါနရိန္ဒဇာတ်အဖွင့်သည် သတ္တမတည်း။

၈။ တယောမွေ့ဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယသ ဧတေ တယော မမ္မာတိ၊ ယသ ဧတေ တယော မမ္မာ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တသ ဝတ္ထု ပရိသက္ကနမေဝ၊ ဒေဝဒတ်၏ သတ်ဖို့ ကြိုးစားမှုကိုပင်။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဒေဝဒတ္တော ဝါနရယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဒေဝဒတ်သည် မျောက်မျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တပ္ပဒေသေ ယူထံ ပရိဟာရန္တော၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌ မျောက်အုပ်ကို ကြီးမှူးဆောင်ယူသော်။ အတ္တာနံ ပဋိစ္စ၊ မိမိကို စွဲ၍။ ဇာတာနံ ဝါနရပေါတကာနံ၊ မွေးဖွားကုန်သော မျောက်ငယ်တို့ကို။ "ဝုမ္မိပ္ပတ္တာ ဣမေ၊ ကြီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ဤမျောက်ငယ်တို့သည်။ ယူထံ ပရိဟာရေယျုန္တိ ဘယေန၊ မျောက်အုပ်ကို ကြီးမှူးဆောင်ရွက်ကုန်ရာ၏"ဟု တွေးတောကြောက်သဖြင့်။ ဒန္ဒေဟိ ဆုံသိတ္တာ၊ သွားတို့ဖြင့် ကိုက်၍။ တေသံ ဗီဇာနိ ဥပ္ပါဋေတိ၊ ထိုသားမျောက်ငယ်တို့၏ ဥေးစေ့တို့ကို ထုတ်နုတ်၏။ တဒါ ဗောဓိသတ္တောပိ ထိုအခါ ဘုရားလောင်း သည်လည်း။ တညေव ပဋိစ္စ၊ ထိုဒေဝဒတ်အလောင်း မျောက်မင်းကိုပင် စွဲ၍။ ဧကိဿာ ဝါနရိယာ ကုစ္ဆိသ္မိံ တစ်ကောင်သော မျောက်မ၏ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ ဂဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ အထ သာ ဝါနရီ ထိုအခါ ထိုမျောက်မသည်။ ဂဗ္ဘသ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ ဉတ္တာ၊ ကိုယ်ဝန်၏ တည်ကြောင်းကို သိ၍။ အတ္တနော ဂဗ္ဘံ အနုရက္ခမာနာ၊ မိမိ၏ ကိုယ်ဝန်ကို စောင့်ရှောက်လျက်။ အညံ ပဗ္ဗတပါဒံ အဂမာသိ၊ အခြားသော တောင်ခြေသို့ သွားပြီ။ သာ ပရိပက္ကဂဗ္ဘာ၊ ထိုမျောက်မသည် ရင့်ကျက်သော ကိုယ်ဝန်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တံ ဝိဇာယိ၊ ဘုရားလောင်းကို မွေးဖွားပြီ။ သော ဝုမ္မိ အန္ဓာယ၊

ထိုဘုရားလောင်းသည် ကြီးမှူကို စွဲ၍။ ဝိညုတံ ပတ္တော. သိတတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်သော်။ ထာမသမ္ပန္နော အဟောသိ အားနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်ပြီ။ သော ဇေဒိဝသ် မာတရံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်နေ့၌ မိခင်ကို။ "အမ္မ မယ္ဟံ ပိတာ၊ မိခင် ငါ၏ ဖခင်သည်။ ကဟန္တိ ယ္ဟိ ဘယ်မှာနည်း"ဟု မေးပြီ။ တာတ အသုကသ္မိံ နာမ ပဒ္ဒတပါဒေ၊ ချစ်သား ထိုမည်သော တောင်ခြေ၌။ ယူထံ ပရိဟရန္တော၊ မျောက်အုပ်ကို ကြီးမှူဆောင်ရွက်လျက်။ ဝသတိတိ၊ နေ၏ဟု ဖြေပြီ။ အမ္ဗ မံ တသ၊ အမေ ငါ့ကို ထိုမျောက်မင်း၏။ သန္တိကံ နေဟိတိ၊ အထံသို့ ဆောင်ပို့ပါ လော့ဟုပြောပြီ။ တာတ တယာ၊ ချစ်သား သင်သည်။ ပိတုသန္တိကံ၊ ဖခင်မျောက် မင်း၏အထံသို့။ ဂန္တုံ နသက္ကာ၊ သွားခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း(မသင့်)။ ဟိ တေ ပိတာ၊ မှန်၏ သင်၏ ဖခင် မျောက်မင်းသည်။ အတ္တာနံ ပဋ္ဌစ္ဘ၊ မိမိကို စွဲ၍။ ဇာတာနံ ဝါနရပေါတကာနံ၊ မွေးဖွားကုန်သော မျောက်ငယ်တို့ကို။ ယူထပရိဟရဏာ ဘယေန၊ မျောက်အုပ်ကို ကြီးမှူးဆောင်ရွက်မည် ကြောက်သောကြောင့်။ ဒန္တေဟိ ဆုံသိတွာ၊ သွားတို့ဖြင့် ကိုက်၍။ ဝီဇနိ ဥပ္ပါဒေတိတိ၊ ဥေးစေ့တို့ကို ထုတ်နုတ်၏ဟု ပြောပြပြီ။ အမ္ဗ မံ တတ္ထ နေဟိ၊ မိခင် ငါ့ကို ထိုဖခင်ထံသို့ ဆောင်ပို့ပါလော့။ အဟံ ဇာနိဿာမိတိ၊ ငါသည် သိပါအုံ့ဟု ပြောပြီ။ သာ ပုတ္တံ အာဒါယ၊ ထို မျောက်မသည် သားဘုရားလောင်းကို ခေါ်ယူ၍။ တဿ သန္တိကံ အဂမာသိ၊ ထိုမျောက်မင်း၏ အထံသို့ သွားပြီ။

သော ဝါနရော အတ္တနော ပုတ္တံ ဒိသ္မာဝ၊ ထိုမျောက်မင်းသည် မိမိ၏ သားကို မြင်၍ပင်။ "အယံ ဝမ္ဘုန္တော၊ ဤမျောက်ကလေးသည် ကြီးသော်၊ ယူထံ ပရိဟာရိတုံ၊ မျောက်အုပ်ကို ကြီးမှူးဆောင်ယူခြင်းငှာ။ မယ္ဟံ နဒ္ဓဿတိ၊ ငါအား ပေးလိမ့်မည် မဟုတ်။ ဣဒါနေဝ မာရေတဗ္ဗောတိ၊ ယခုပင် သတ်သင့်၏"ဟု တွေး၍။ "ဧတံ အာလိဂ်န္တော ဝိယ၊ ဤမျောက်ကလေးကို ပွေ့ဖက်သကဲ့သို့။ ဂါဠ္ဠ ပီဠေတွာ၊ မြဲမြံစွာ ဖြစ်ညှစ်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေဿာမိတိ စိန္တေတွာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ အုံ့"ဟု ကြံ၍။ "ဧဟိ တာတ၊ လာ. . ငါ့သား။ ဧတ္တကံ ကာလံ ကဟံ၊ ဤမျှရှိသော ကာလပတ်လုံး ဘယ်သို့။ ဂတောဝ အသိတိ၊ သွားနေသည် ဖြစ်သနည်း"ဟု။ ဟောဓိ သတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ အာလိဂ်န္တော ဝိယ နိပ္ပီဠေသိ၊ ပွေ့ဖက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ညှစ်ပြီ။ ဟောဓိသတ္တော ပန၊ ဘုရားလောင်းသည်ကား။ နာဂဗလော ထာမသမ္ပန္နော၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့ အားရှိ၏ အားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သောပိ နံ နိပ္ပီဠေသိ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုမျောက်မင်းကို ဖြစ်ညှစ်ပြီ။ အထ အဿ အဋ္ဌိနိ၊ ထိုအခါ

ထိုမျောက်မင်း၏ အရိုးတို့သည်။ ဘိုလ္ဂနာကာရပ္ပတ္တာနိ အဟေသုံ၊ ကျိုးကွဲအံ့သော အခြင်းအရာသို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုမျောက်မင်းအား။ "အယံ ဝမ္ဘန္တော မံ မာရေဿတိ၊ ဤသားသည် ကြီးသော် ငါ့ကို သတ်လတ္တံ့။ ကေန ဥပါယေန ပုရေတရညေव၊ ဘယ်နည်းဖြင့် ရှေးဦးစွာသာ (ကြိုတင်၍သာ)။ မာရေယ္ယံ နု ခေါ်တိ၊ သတ်ရအံ့နည်း"ဟု ။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ "အဝိဒူရေ ရက္ခသပရိဂ္ဂဟိတော၊ မနီးမဝေးဌာ ရေစောင့်ဘီလူးသိမ်းပိုက်အပ်သော။ အယံ သရော အတ္ထိ၊ ဤရေအိုင်သည် ရှိ၏။ တတ္ထ နံ၊ ထိုရေအိုင်၌ ထိုမျောက်ကို။ ရက္ခသေန ခါဒါပေဿာမီတိ စိန္တေသိ၊ ရေစောင့်ဘီလူးကို အစားခိုင်းအံ့"ဟု ကြံပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုသားမျောက်ကို။ "တာတ အဟံ မဟာလ္လကော၊ ချစ်သား ငါသည် ကြီးပြီ။ ဣမံ ယူထံ တုယ္ဟံ နိယျာဒေမိ၊ ဤမျောက်အုပ်ကို သင့်အား အပ်နှင်းအံ့။ အဇ္ဇေव တံ၊ ယနေ့ပင် သင့်ကို။ ရာဇာနံ ကရောမိ၊ မင်းကို ပြုအံ့ (မင်းမြှောက်အံ့)။ အသုကသ္မိံ နာမ ဌာနေ၊ ထိုမည်သော ဌာန၌။ သရော အတ္ထိ၊ ရေအိုင်သည် ရှိ၏။ တတ္ထ ဒွေ ကုမုဒိနိယော၊ ထိုရေအိုင်၌ နှစ်ခုကုန်သော ကြာဖြူရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ တိသော ဥပ္ပလိနိယော၊ သုံးခုကုန်သော ကြာညိုရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စ ပဒုမိနိယော စ ပုပ္ဖန္တိ၊ ငါးခုကုန်သော ပဒုမ္မာကြာရုံတို့သည်လည်းကောင်း ပွင့်ကုန်၏။ ဂစ္ဆ တတော၊ သွားခဲ့ ထိုရေအိုင်မှ။ ပုပ္ဖါနိ အာဟရာတိ၊ ကြာပွင့်တို့ကို ဆောင်ခဲ့လော့"ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ သာမု တာတ၊ ကောင်းပါပြီ ဖခင်။ အာဟရိဿာမိတိ ဂန္တာ၊ ဆောင်ယူခဲ့ပါမည်ဟု သွား၍။ သဟသာ အနောတရိတ္တာ၊ အဆောတလျင် မဆင်းမူ၍။ သမန္တာ ပဒံ ပရိစ္ဆိန္ဒန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ခြေရာကို ဆုံးဖြတ်စုံစမ်းသော်။ သြတိဏ္ဏပဒညေव အဒ္ဒသ၊ ဆင်းသော ခြေရာကိုသာ တွေ့ရပြီ။ ဥတ္တိဏ္ဏပဒံ နာ၊ တက်သော ခြေရာကို ကား မတွေ့ရ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ "ဣမိနာ သရေန၊ ဤရေအိုင်သည်။ ရက္ခသပရိဂ္ဂဟိတေန ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသိမ်းပိုက်အပ်သည် ဖြစ်လောက်၏။ မယှံ ဝိတာ၊ ငါ့ဖခင် သည်။ အတ္တနာ မာရေတုံ အသက္ကောန္တော၊ ကိုယ်တိုင် သတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်၍။ ရက္ခသေန မံ၊ ရေစောင့်ဘီလူးကို ငါ့ကို။ ခါဒါပေတုကာမော ဘဝိဿတိ၊ အစားခိုင်းလိုသည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဟံ ဣမဿ သရံ၊ ငါသည် ဤရေအိုင်သို့လည်း နှ သြတရိဿာမိ၊ မဆင်းအံ့။ ပုပ္ဖါနိ စ

ဂဟေသာမိတိ၊ ကြာပန်းတို့ကိုလည်း ခူးယူအံ့"ဟု တွေး၍။ နိရုဒကဋ္ဌာနံ ဂန္တာ၊ ရေမရှိရာဋ္ဌာနသို့ သွား၍။ ဝေဂံ ဂဟေတွာ၊ အရှိန်အဟုန်ကို ယူ၍။ ဥပ္ပတိတွာ ပရတော ဂစ္ဆန္တော၊ ခုန်၍ ဟိုဘက်ကမ်းသို့ သွားသော်။ နိရုဒကေ သြကာသေ၊ ရေမထိသော အရပ်၌။ ဌိတာနေဝ ဒွေ ပုပ္ဖါနိ၊ တည်ရှိသည်သာဖြစ်ကုန်သော ကြာနှစ်ပွင့်တို့ကို။ ဂဟေတွာ ပရတီရေ ပတိ၊ ခူးယူ၍ ဟိုဘက်ကမ်း၌ ကျပြီ။ ပရတီရတောပိ၊ ဟိုဘက်ကမ်းမှလည်း။ သြရိမတီရံ အာဂစ္ဆန္တော၊ ဤဘက်ကမ်းသို့ ခုန်လာသော်။ တေနေဝ ဥပါယေန ဒွေ ဂဏ္ဍီ၊ ထိုနည်းဖြင့်ပင် ကြာနှစ်ပွင့်တို့ကို ခူးယူပြီ။ ဧဝံ ဥဘောသု ပယေသု၊ ဤကဲ့သို့ နှစ်ဖက်ကုန်သော ကမ်းနံပါးတို့၌။ ရာသိံ ကရောန္တော၊ အစုအပုံကို ပြုလျက်။ ပုပ္ဖါနိ စ ဂဏ္ဍီ၊ ကြာပန်းတို့ကိုလည်း ခူးယူပြီ။ ရက္ခသဿ အာဏဋ္ဌာနံ စ နဿ သြတရိ၊ ရေစောင့်ဘီလူး၏ အာဏာသက်ရာဋ္ဌာနသို့လည်း မသက်ဆင်း။

အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ "ဣတော ဥတ္တရိ ဥက္ခိပိတုံ၊ ဤထက်အလွန် မ,ယူခြင်းငှာ။ နဿ သက္ခိဿာမိတိ၊ စွမ်းနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်"ဟု တွေး၍။ တာနိ ပုပ္ဖါနိ ဂဟေတွာ၊ ထိုကြာပန်းတို့ကို ယူ၍။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ ရာသိံ ကရောန္တဿ၊ တစ်ခုသော ဌာန၌ အပုံကို ပြုနေစဉ်။ သော ရက္ခသော၊ ထိုရေစောင့်ဘီလူးသည်။ "မယာ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ငါသည် ဤမျှရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ဧဝရူပေါ ပညဝါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပညာရှိသော။ အစ္ဆရိယပုရိသော နဿ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ အံ့ဖွယ်ရှိသော ယောက်ျားကို ရှေးက မမြင်အပ်ဘူးပေ။ ပုပ္ဖါနိ စ နာမ၊ ကြာပန်းတို့မည်သည်ကိုလည်း။ ယာဝဒိစ္ဆကံ ဂဟိတာနိ၊ အလိုရှိတိုင်း ယူအပ်ကုန်ပြီ။ မယံ အာဏဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ငါ၏ အာဏာသက်ရာဋ္ဌာနကိုလည်း။ နဿ သြတရိတိ၊ မသက်ဆင်း"ဟု တွေး၍။ ဥဒကံ ဒ္ဝိဓာ ဘိန္ဒန္တော၊ ရေကို နှစ်ဖြာခွဲလျက်။ ဥဒကတော ဥဋ္ဌာယ၊ ရေမှ ထ၍။ ဟောမိသတ္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "ဝါနရိန္ဒ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ မျောက်မင်း ဤလောက၌။ ယဿ တယော ဓမ္မာ အတ္ထိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား သုံးပါးကုန်သော တရားတို့သည် ရှိကုန်၏။ သော ပစ္စာမိတ္တံ အဘိဘဝတိ၊ ထိုသူသည် ရန်သူကို လွှမ်းမိုးနိုင်၏။ တေ သဗ္ဗေပိ တဝ အတ္ထိ ဣဿ၊ ထိုတရားအားလုံးတို့သည်လည်း သင်မျောက်မင်း၏ ကိုယ်တွင်း၌။ အတ္ထိ မညေတိ ဝတ္တာ၊ ရှိကြကုန်ယောင်တကား"ဟု ပြော၍။ ဟောမိသတ္တသ ထုတိ ကရောန္တော၊ ဘုရားလောင်းအား ချီးမွမ်းမှုကို ပြုလိုရကား။

၅၈။ "ယသ ဧတေ တယော ဓမ္မာ။ ဝါနရိန္ဒ ယထာ တဝ။
ဒက္ခိယံ သူရိယံ ပညာ။ ဒိဋ္ဌံ သော အတိဝတ္တတိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယသ ဧတေ (ပ) အတိဝတ္တတိဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဝါနရိန္ဒ တဝ ယထာ၊ မျောက်မင်း သင့်မှာကဲ့သို့။ ယသ ဒက္ခိယံ သူရိယံ ပညာ၊ အကြင်သူအား ဉာဏ်ယှဉ်သော ဝီရိယလည်းကောင်း မကြောက်မရွံ့ ရဲရင့်ခြင်းလည်းကောင်း နည်းလမ်းနားလည်သော ပညာလည်းကောင်း။ တယော ဧတေ ဓမ္မာ၊ သုံးပါးကုန်သော ဤတရားတို့သည်။ (အတ္ထိ ရှိကုန်၏)။ သော ဒိဋ္ဌံ အတိဝတ္တတိ၊ ထိုသူသည် ရန်သူကို လွန်၍ဖြစ်၏(နိုင်၏)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒက္ခိယန္တိ ဒက္ခဘာဝေါ၊ ဒက္ခိယံ ဟူသည်ကား နားလည်သူ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဧတံ၊ ထိုဒက္ခိယဟူသော အမည်သည်။ သမ္ဘတ္တဘယံ ဝိဓမိတုံ၊ ရောက်လာသော ဘေးကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ။ ဇာနနပညာယ၊ နားလည်သော ပညာနှင့်။ သမ္ဘယုတ္တဥတ္တမဝီရိယသ၊ ယှဉ်တွဲမြင့်မြတ်သော ဝီရိယ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ သူရိယန္တိ သူရဘာဝေါ၊ သူရိယံ ဟူသည်ကား ရဲရင့်သူ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာတည်း။ ဧတံ နိဗ္ဗယဘာဝသ နာမံ၊ ဤသူရိယဟူသော အမည်သည် ကြောက်ရွံ့မှုမရှိခြင်း၏ အမည်တည်း။ ပညာတိ ဧတံ၊ ပညာဟူသော ဤအမည်သည်။ ပညာပဒဋ္ဌာနာယ၊ ပင်ကိုဉာဏ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိသော။ ဥပါယပညာယ နာမံ၊ နည်းလမ်းနားလည်သော ပညာ၏ နာမည်တည်း။

ဧဝံ သော ဒကရက္ခသော၊ ဤကဲ့သို့ ထိုရေစောင့်ဘီလူးသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဤဂါထာဖြင့် ဘုရားလောင်းအား။ ထုတိ ကတ္တာ၊ ချီးမွမ်းမှုကို ပြု၍။ "ဣမာနိ ပုပ္ဖါနိ ကိမတ္ထံ၊ ဤကြာပန်းတို့ကို ဘယ်အကျိုးငှာ။ ဟရသီတိ ပုစ္ဆိ ဆောင်ယူသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ပိတာ မဲ၊ ဖခင်သည် ငါ့ကို။ ရာဇာနံ ကာတုကာမော၊ မင်းကို ပြုစေလို၏။ တေန ကာရဏေန ဟရာမိတိ၊ ထို အကြောင်းကြောင့် ဆောင်ယူ၏ဟု ဖြေပြီ။ "တာဒိသေန ဥတ္တမပုရိသေန၊ သင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော ယောက်ျားမြတ်သည်။ ပုပ္ဖါနိ ဝဟိတုံ နု သက္ကာ၊ ကြာပန်းတို့ကို ကိုယ်တိုင်ဆောင်ယူခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း(မသင့်)။ အဟံ ဝဟိဿာမိတိ၊

ငါသည် ဆောင်ယူအံ့"ဟု။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ မ,၍။ တသ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော အဂမာသိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ နောက်မှ နောက်မှ လိုက်သွားပြီ။ အထ အသ ပိတာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏ ဖခင်သည်။ ဒူရတောဝ တံ ဒိသ္မာ၊ အဝေးမှပင် ထိုဘုရားလောင်းကို မြင်၍။ "အဟံ ဣမံ ငါသည် ဤသားကို။ ရက္ခသဘတ္တံ ဘဝိဿတီတိ၊ ရေစောင့်ဘီလူးအစာသည် ဖြစ်လတ့ံဟု။ ပဟိဏိ၊ စေခိုပြီ။ ဣဒါနိ သော ဧသော၊ ယခုအခါ ထိုသားသည်။ ရက္ခသံ ပုပ္ပါနိ၊ ရေစောင့်ဘီလူးကို ကြာပန်းတို့ကို။ ဂါဟာပေန္တော အာဂစ္ဆတိ၊ ယူစေလျက် လာ၏။ ဣဒါနိ နဒ္ဒော၊ ယခုအခါ ပျက်စီးသည်။ အမှိတိ စိန္တေန္တော၊ ဖြစ်၏"ဟု ကြံလျက်။ သတ္တာ ဟဒယ ဖာလနံ ပတ္တာ၊ ခုနစ်စိပ် နှလုံးကွဲခြင်းသို့ ရောက်၍။ တတ္ထေဝ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တော၊ ထိုနေရာ၌ပင် အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ သေသဝါနရာ သန္ဓိပတိတ္တာ၊ ကြွင်းကျန်သောမျောက်တို့သည် စုဝေး၍။ ဗောဓိသတ္တံ ရာဇာနံ အကံသု၊ ဘုရားလောင်းကို မင်းကို ပြုကြ မြောက်ကြပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ယူထပတိ၊ ထိုအခါက မျောက်မင်းသည် (မျောက်သင်းအုပ်သည်)။ ဒေဝ ဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ယူထပတိပုတ္တော ပန၊ မျောက် သင်းအုပ်သားသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာ ပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

တယောဓမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
တယောဓမ္မဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ ဘေရိဝါဒကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဓမေ ဓမေတိ ဣဒံ၊ ဓမေ ဓမေ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခုံ၊ မထင်ရှားသော ဆုံးမခက်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တံ ဘိက္ခုံ သတ္ထာ၊ မှန်၏ ထိုဆုံးမခက်သော ရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တွံ၊ ရဟန်း သင်သည်။

ဒုဗ္ဗစော အသိ ကိရ၊ ဆုံးမခက်သည် ဖြစ်သတဲ့။ ဣတိ သစ္စံ၊ ဤသို့ ကြားရသည်ကား မှန်သလော"။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၍။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ ဝုတ္တေ၊ မှန်ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခု တွံ၊ ရဟန်း သင်သည်။ ဣဒါနေဝ နု ဒုဗ္ဗစော၊ ယခုအခါ၌သာ ဆုံးမခက်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ ဒုဗ္ဗစောယေဝါတိ ဝတ္တွာ၊ ဆုံးမခက်သည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူပြီး၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဘေရိဝါဒကကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ စည်တီးသမားမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဂါမကေ ဝသတိ ရှာကလေး၌ နေ၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဗာရာဏသိယံ နက္ခတ္တံ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ နက္ခတ်ပွဲကို။ ယဒ္ဒုန္ဓိ သုတ္တာ၊ ကြွေးကြော် အပ်ပြီဟု ကြား၍။ သမဒ္ဓမဏ္ဍလေ ဘေရိံ ဝါဒေတွာ၊ ပွဲကွင်း၌ စည်ကို တီး၍။ ဓနံ အာဟရိဿာမိတိ၊ ဥစ္စာကို ဆောင်ယူအံ့"ဟု။ ပုတ္တံ အာဒါယ၊ သားကို ခေါ်ယူ၍။ တတ္ထ ဂန္တွာ၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့သို့ သွား၍။ ဘေရိံ ဝါဒေတွာ၊ စည်ကို တီး၍။ ဗဟုဓနံ လဘိ၊ ဥစ္စာများစွာကို ရပြီ။ သော တံ အာဒါယ၊ ထိုဘုရားလောင်း သည် ထိုဥစ္စာများစွာကို ယူ၍။ အတ္တနော ဂါမံ ဂစ္ဆန္တော၊ မိမိ၏ ရွာသို့ သွားသော်။ စောရာ ဒ္ဝေ ဝိ ပတ္တာ၊ ခိုးသူတို့နေရာ တောအုပ်သို့ ရောက်၍။ နိရန္တရံ ဘေရိံ ဝါဒေန္တံ ပုတ္တံ၊ အဆက်မပြတ် စည်ကို တီးသော သားကို။ "တာတ နိရန္တရံ အဝါဒေတွာ၊ ချစ်သား မပြတ်မတီးမူ၍။ မဂ္ဂပဋိပန္နသ ဣဿရသ၊ ခရီးသွားသော အစိုးရ သူ၏။ ဘေရိံ ဝိယ၊ စည်ကိုကဲ့သို့၊ အန္တရန္တရာ ဝါဒေဟိတိ၊ အကြားအကြား၌ တီးပါလော့"ဟု။ ဝါရေသိ၊ တားမြစ်ပြီ။ သော ပိတရာ ဝါရိယမာနောပိ၊ ထိုသား သည် အဖက တားမြစ်အပ်သော်လည်း။ "ဘေရိသဒ္ဒေနေဝ စောရေ၊ စည်သံဖြင့် ပင် ခိုးသားတို့ကို။ ပလာပေဿာမိတိ ဝတ္တွာ၊ ပြေးစေအံ့"ဟု ပြော၍။ နိရန္တရမေဝ ဝါဒေသိ၊ မပြတ်သာ တီးပြီ။ စောရာ၊ ခိုးသားတို့သည်။ ပဌမညေဝ ဘေရိသဒ္ဒံ သုတ္တွာ၊ ပဌမဆုံးသာဖြစ်သော စည်သံကို ကြား၍။ ဣဿရဘေရိ ဘဝိဿတိတိ၊ အစိုးရသူ၏ စည်သည် ဖြစ်လတံ့ဟု။ ပလာယိတ္တာ၊ ထွက်ပြေးကြ၍။ အတိဝိယ ဧကာဟဒ္ဒံ၊ အလွန်လျှင် တစ်စပ်တည်းသာဖြစ်သော။ သဒ္ဒံ သုတ္တွာ၊ စည်သံကို ကြား၍။ "အယံ ဣဿရဘေရိ၊ ဤစည်သည် အစိုးရသူ၏စည်သည်။ နု ဘဝိဿတိတိ၊ မဖြစ်

လတဲ့"ဟု။ အာဂန္တာ ဥပဓာရေန္တော၊ လာ၍ စူးစမ်းသော်။ ဒွေယေဝ ဇနေ ဒိသ္မာ၊ သားအဖနှစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်ကုန်သော လူတို့ကို မြင်၍။ ပေါထေတ္တာ ဝိလုမ်ပ်သု၊ ရိုက်ပုတ်၍ လုယူကုန်ပြီ။ ဘောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ကိစ္ဆေန နော၊ ဆင်းရဲစွာ ငါတို့သည်။ လဒ္ဓံ ဓနံ၊ ရအပ်ခဲ့သော ပစ္စည်းကို။ ဧကာဗဒ္ဓံ ကတ္တာ၊ တစ်စပ်တည်းကို ပြု၍။ ဝါဒေန္တော၊ တီးလျက်။ နာသေသိ ဝတာတိ ဝတ္တာ၊ ဖျက်ဆီး လေစွတကား"ဟု ပြော၍၊

၅၉။ "ဓမေ ဓမေ နာတိဓမေ၊ အတိဓန္တံ ဟိ ပါပကံ။
ဓန္တေန ဟိ သတံ လဒ္ဓံ၊ အတိဓန္တေန နာသိတ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဓမေ ဓမေ (ပ) နာသိတံ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဓမေ ဓမေ နာတိဓမေ၊ တီးရာ၏ တီးရာ၏ အလွန်ကားမတီးရာ။ ဟိ အတိဓန္တံ ပါပကံ၊ မှန်၏ အလွန်တီးခြင်းသည် မကောင်း။ ဟိ ဓန္တေန၊ မှန်၏ တီးသဖြင့်။ လဒ္ဓံ သတံ၊ ရအပ်သော ငွေတစ်ရာကို။ အတိဓန္တေန နာသိတံ၊ အလွန်တီးခြင်းဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဓမေ ဓမေ**တိ၊ ဓမေ ဓမေ ဟူသည်ကား။ ဓမေယျ, နဓမေယျ နော၊ တီးရာ၏ မတီးရသည်ကား မဟုတ်။ ဘေရိံ ဝါဒေယျ၊ စည်ကို တီးရာ၏။ နော နဝါဒေယျ၊ မတီးရသည်ကား မဟုတ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ဓမေယျ၏အနက်တည်း။ **နာတိဓမေ**တိ၊ နာတိဓမေ ဟူသည်ကား။ အတိဣမိတ္တာ ပန၊ ကျော်လွန်၍ကား။ နိရန္တရမေဝ ကတ္တာ၊ မပြတ်သာ ပြု၍။ နဝါဒေယျ၊ **မတီးရာ**။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း။ ဟိ အတိဓန္တံ ပါပကံ၊ အကြင့်ကြောင့် အလွန်တီးခြင်းသည် မကောင်း။ (ထို့ကြောင့်တည်း)။ နိရန္တရံ ဘေရိဝါဒနံ၊ မပြတ် စည်ကို တီးခြင်းသည်။ ဣဒါနိ အမှာကံ၊ ယခုအခါ ငါတို့အတွက်။ ပါပကံ လာမကံ ဇာတံ၊ မကောင်းသည် ဖြစ်၏။ **ဓန္တေန ဟိ သတံ လဒ္ဓန္တိ**၊ ဓန္တေန ဟိ သတံ လဒ္ဓံ ဟူသည်ကား။ နဂရေ ဓမန္တေန ဘေရိဝါဒနေန၊ မြို့၌ စည်တီးခြင်းဖြင့်။ ကဟာပဏသတံ လဒ္ဓံ၊ အသပြာတစ်ရာကို ရအပ်ပြီတည်း။ **အတိဓန္တေန နာသိတန္တိ**၊ အတိဓန္တေန နာသိတံ ဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ မေ ပုတ္တေန၊ ယခု အခါ၌ကား ငါ၏ သားသည်။ ဝစနံ အကတ္တာ၊ စကားကို လိုက်နာမှုမပြုမူ၍။ အဋ္ဌဝိယံ

ယဒိဒံ အတိဓန္တိ၊ တောအုပ်၌ အကြင်အလွန်တီးခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ တေန အတိဓန္တေန၊ ထိုအလွန်တီးခြင်းဖြင့်။ သဗ္ဗံ နာသိတံ ဣတိ၊ ရလာသည့် ငွေအားလုံးကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီတည်း ဤကား ဂါထာဖွင့်တည်း။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္မာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋ္ဋေတ္မာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ပုတ္တော၊ ထိုအခါက သားသည်။ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု အဟောသိ၊ ဆုံးမခက်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပိတာ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ အဖသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဘေရိဝါဒကဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက်သော ဘေရိဝါဒကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ သခ်ၿမဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဓမ္မေ ဓမ္မေတိ ဣဒံ၊ ဓမ္မေ ဓမ္မေ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒုဗ္ဗစမေဝ၊ ဆုံးမခက်သော ရဟန်းကိုပင်။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သခ်ၿမကကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ခရုသင်း မှုတ်သည့် အမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဗာရာဏသိယံ နက္ခတ္တေ ဃောဿေ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ နက္ခတ်ပွဲကို ကြွေးကြော်အပ်သော်။ ပိတရံ အာဒါယ၊ အဖကို ခေါ်ယူ၍။ သခ်ၿမနကမ္မေန ဓနံ လဘိတ္တာ၊ ခရုသင်း မှုတ်ခြင်းအမှုဖြင့် ပစ္စည်းဥစ္စာကို ရ၍။ အာဂမနကာလေ စောရာ ဌဝိယံ၊ ပြန်လာရာ ကာလ၌ ခိုးသူတို့တောအုပ်၌။ နိရန္တရံ သခ်ၿ ဓမ္ကံ၊ အကြားအလပ်မရှိ (မပြတ်) ခရုသင်းကို မှုတ်သော။ ပိတရံ ဝါရေသိ၊ အဖကို တားမြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုအဖသည်။ "သခ်ၿသဒ္ဒေန စောရေ၊ ခရုသင်းသံဖြင့်

ခိုးသားတို့ကို။ ပလာပေသာမီတိ၊ ပြေးစေအံ့"ဟု ပြော၍။ နိရန္တရမေဝ ဓမိ၊ အကြားအလပ်မရှိပင် မှုတ်ပြီ။ စောရာ ပုရိမနယေနေဝ၊ ခိုးသားတို့သည် ရှေးနည်းဖြင့်ပင်။ အာဂန္တာ ဝိလုမ္ပိတ္ဝာ၊ လာ၍ လုယူကြပြီ။ ဘောဓိသတ္တော ပုရိမနယေနေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် ရှေးနည်းဖြင့်ပင်--

၆၀။ "ဓမေ ဓမေ နာတိဓမေ၊ အတိဓန္ဓံ ဟိ ပါပကံ။
ဓန္ဓေနာဓိဂတာ ဘောဂါ၊ တေ တာတော ဝိဓမိ ဓမ"န္တိ

ဂါထံ အဘာသိ၊ ဓမေ ဓမေ (ပ) ဓမံ ဟူသော ဂါထာကို ရွတ်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဓမေ ဓမေ နာတိဓမေ၊ မှုတ်ရာ၏၊ မှုတ်ရာ၏, အလွန်ကား မမှုတ်ရာ။ ဟိ အတိဓန္ဓံ ပါပကံ၊ မှန်၏ အလွန်မှုတ်ခြင်းသည် မကောင်း။ ဓန္ဓေန ဘောဂါ အဓိဂတာ၊ မှန်မှန်မှုတ်သဖြင့် ပစ္စည်းတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ။ တေ တာတော၊ ထိုပစ္စည်းတို့ကို ဖခင်သည်။ ဓမံ ဝိဓမိ၊ လွန်စွာမှုတ်လျက် ဖျက်ဆီးပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **တေ တာတော ဝိဓမိ ဓမန္တိ**၊ တေ တာတော ဝိဓမိ ဓမံ ဟူသည်ကား။ သခီ ဓမိတ္တာ တေ လဒ္ဓဘောဂေ၊ ခရုသင်းကို မှန်မှန်မှုတ်၍ ထိုရအပ်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ မမ ပိတာ ပုနပ္ပုနံ၊ ငါ၏ ဖခင်သည် ထပ်ကာထပ်ကာ။ ဓမန္တော ဝိဓမိ၊ မှုတ်လျက် ဖျက်ဆီးပြီ။ ဝိဒ္ဓံသေသိ ဝိနာသေသိ ဣတိ၊ ပျက်စီးစေပြီတည်း ဤကား ဂါထာဖွင့် အပြီးတည်း။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋ္ဋေတ္ဝာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ပိတာ၊ ထိုအခါက ဖခင်သည်။ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု အဟောသိ၊ အပြောရခက်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ၊ အသ ပုတ္တော ပန၊ ထိုဖခင်၏ သားသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သခ်ၿမဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော သခ်ၿမဇာတ်အဖွင့်တည်း။

အာသီသဝဂ္ဂေါ ဆဋ္ဌော၊ အာသီသဝဂ်သည် ဆဋ္ဌတည်း။

တဿ ဥဒ္ဒါနံ၊ ထိအာသီသဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။ မဟာသီလဝ-ဇနကံ၊ မဟာသီလဝဇာတ် စူဠဇနကဇာတ်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏပါတိ စ ကိံဖလံ၊ ပုဏ္ဏပါတိဇာတ်လည်းကောင်း ကိံဖလဇာတ်လည်းကောင်း။ ပဠာဝုမကဠနဂ္ဃနံ၊ ပဠာဝုမဇာတ် ကဠနဂ္ဃနဇာတ်လည်းကောင်း။ ဝါနရိန္ဒံ တယောဓမ္မံ၊ ဝါနရိန္ဒဇာတ်လည်းကောင်း တယောဓမ္မဇာတ်လည်းကောင်း။ ဘေရိဝါဒသမ်ဓမန္တိ ဘေရိဝါဒက-ဇာတ် သမ်ဓမဇာတ်လည်းကောင်း ဤသည်ပင်တည်း။

၇။ ဣတ္ထိဝဂ်

၁။ အသာတမန္တဇာတကဝဏ္ဏနာ

အသာ လောကိ'တ္ထိယော နာမာတိ ဣဒံ၊ အသာ လောကိ'တ္ထိယော နာမ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဥက္ကဏ္ဌိတံ ဘိက္ခုံ၊ သာသနာတော်၌ ပြီးငွေ့သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တဿ ဝတ္ထု၊ ထိရဟန်း၏ ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ ဥမ္မာဒန္တိဇာတကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ဥမ္မာဒန္တိဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ ပန ဘိက္ခုံ သတ္ထာ၊ ထိရဟန်းကိုကား ရှင်တော်ဘုရားသည်။ "ဘိက္ခု ဣတ္ထိယော နာမ၊ ရဟန်း. . မိန်းမတို့မည်သည်။ အသာတာ အသတိယော၊ မသာယာထိုက်ကုန် အမှတ်သတိမရှိကုန်။ လာမိကာ ပစ္ဆိမိကာ၊ ယုတ်မာကုန်၏ အယုတ်တို့၏ နောက်ပိတ်ဆုံးဖြစ်ကုန်၏။ တွံ ဧဝရူပံ လာမိကံ၊ သင်သည် ဤသို့သဘောရှိသော ယုတ်မာသော။ ဣတ္ထိ နိဿာယ ကသ္မာ၊ မိန်းမကို မှီ၍ ဘာ့ကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဌိတောသိ ဝတ္တာ၊ ပြီးငွေ့သည် ဖြစ်ရသနည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဂန္ဓာရရဋ္ဌေ တက္ကသိလာယံ၊ ဂန္ဓာရတိုင်း၌ တက္ကသိုလ်မြို့၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝိညုတံ ပတ္တော၊ သိတတ်သူ အဖြစ်သို့ ရောက်သော်။ တီသု ဝေဒေသု သဗ္ဗသိပ္ပေသု စ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌

လည်းကောင်း အတတ်ပညာအားလုံးတို့၌လည်းကောင်း။ နိပ္ဖတ္တိ ပတ္တော၊ အပြီး အစီးသို့ ရောက်၍။ ဒိသာပါမောက္ခော အာစရိယော အဟောသိ၊ အရပ် မျက်နှာအကြီးအမှူးဖြစ်သော ဆရာကြီးသည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ဘာရာဏသိယံ၊ ထိုအခါက ဘာရာဏသီမြို့၌။ ဧကသ္မိံ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ တစ်ဦးသော ပုဏ္ဏားမိုး၌။ ပုတ္တသ ဇာတဒိဝသေ၊ သား၏ မွေးဖွားရာနေ့၌။ အဂ္ဂိ ဂဟေတွာ၊ မီးကို ယူ၍။ အနိဗ္ဗာယန္တော ဌပယိံသု၊ မငြိမ်းစေဘဲ ထားကုန်ပြီ။ အထ နံ ပြာဟ္မဏကုမာရံ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်ကို။ သောဠသဝဿကာလေ မာတာပိတရော၊ တစ်ဆယ့် ခြောက်နှစ်ရှိရာအခါ၌ မိဘတို့သည်။ "ပုတ္တ မယံ၊ ချစ်သား ငါတို့သည်။ တဝ ဇာတဒိဝသေ၊ သင်၏ မွေးရာနေ့၌။ အဂ္ဂိ ဂဟေတွာ ဌပယိမှ၊ မီးကိုယူ၍ ထားခဲ့ ကြပြီ။ ပြဟ္မလောကပရာယဏော သစေ ဘဝိတုကာမော၊ ပြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည် အကယ်၍ ဖြစ်လိုအံ့။ တံ အဂ္ဂိ အာဒါယ၊ သင်သည် မီးကို ယူ၍။ အရညံ ပဝိသိတွာ၊ တောသို့ ဝင်၍။ အဂ္ဂိ ဘာဝေန္တော နမဿမာနော၊ မီးဟူသော ဘုရားကို ရှိခိုးလျက်။ ပြဟ္မလောကပရာယဏော ဟောဟိ၊ ပြဟ္မာ့ ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည် ဖြစ်လော့။ အဂါရံ သစေ အဇ္ဈာဝသိတုကာမော၊ အိမ်၌ အကယ်၍ နေလိုအံ့။ တက္ကသိလံ ဂန္တွာ၊ တက္ကသိုလ်မြို့သို့ သွား၍။ ဒိသာပါမောက္ခဿ အာစရိယဿ သန္တိကေ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်သော ဆရာကြီး၏ အထံ၌။ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူ၍။ ကုဋုမ္ဗံ သဏ္ဌာပေဟိတိ အာဟ၊သု၊ စီးပွားဥစ္စာကို ကောင်းစွာတည်စေလော့"ဟု ပြောကြပြီ။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။"အဟံ အရညေ အဂ္ဂိံ၊ ကျွန်တော်သည် တောထဲ၌ မီးကို။ ပရိစရိတုံ နု သက္ခိဿामိ၊ ပြုစုခြင်းငှာ မတတ်နိုင်လတ့်။ ကုဋုမ္ဗမေဝ သဏ္ဌာပေဿာမိတိ၊ ဥစ္စာကိုသာ ကောင်းစွာတည်စေအံ့"ဟု။ မာတာပိတရော ဝန္ဒိတွာ၊ မိဘတို့ကို ရှိခိုး၍။ အာစရိယဘာဂံ သဟဿံ ဂဟေတွာ၊ ဆရာဖိုးဖြစ်သော ငွေတစ်ထောင်ကို ယူ၍။ တက္ကသိလံ ဂန္တွာ၊ တက္ကသိုလ်မြို့သို့ သွား၍။ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှိတွာ ပစ္စာဂမာသိ၊ ပညာကို သင်ယူ၍ ပြန်လာပြီ။

အဿ မာတာပိတရော ပန၊ ထိုလုလင်၏ မိဘတို့သည်ကား။ ယရာဝါသေန အနတ္ထိကာ၊ အိမ်၌ နေခြင်းဖြင့် အလိုမရှိကုန်။ အရညေ အဂ္ဂိံ၊ တောထဲ၌ မီးကို။ ပရိစရာပေတုကာမာ ဟောန္တိ၊ လုပ်ကျွေးစေလိုကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အထ နံ မာတာ၊ ထိုအခါ ထိုလုလင်ကို မိခင်သည်။ ဣတ္ထိနံ ဒေါသံ ဒဿေတွာ၊ မိန်းမတို့၏

အပြစ်ကို ပြ၍။ အရည် ပေသေတုကာမာ၊ တောထဲသို့ စေလွှတ်လို၍။ "သော အာစရိယော ပဏ္ဍိတော ဗျတ္တော၊ ထိုဆရာကြီးသည် ပညာရှိသော် လိမ္မာသော်။ မေ ပုတ္တသ၊ ငါ၏ သားအား။ ဣတ္ထိနံ ဒေါသံ ကထေတုံ၊ မိန်းမတို့၏ အပြစ်ကို ပြောပြခြင်းငှာ။ သက္ခိဿတိတိ စိန္တေတွာ၊ စွမ်းနိုင်လတ့"ဟု ကြံ၍။ "တာတ တေ၊ ချစ်သား သင်သည်။ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဟိတန္တိ အာဟ၊ ပညာကို သင်ယူအပ်ခဲ့ပြီလော"ဟု မေးပြီ။ အာမ အမ္မာတိ၊ မှန်ပါ သင်ယူခဲ့ပါပြီ အမေဟု ဖြေပြီ။ တေ အသာတ-မန္တောပိ၊ သင်သည် အသာတမန္တန်ကိုလည်း။ ဥဂ္ဂဟိတောတိ၊ သင်ယူအပ်ခဲ့ပြီလောဟုမေးပြီ။ နဥဂ္ဂဟိတောတိ အမ္မာတိ၊ မသင်ယူအပ်ခဲ့ပါ အမေဟု ဖြေပြီ။ တာတ တေ အသာတမန္တော၊ ချစ်သား သင်သည် အသာတမန္တန်ကို။ ယဒိ နဥဂ္ဂဟိတောတိ၊ အကယ်၍ မသင်ယူအပ်ခဲ့အံ့။ တေ ကိံ သိပ္ပံ နာမ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ သင်သည် ဘယ်ပညာမည်သည်ကို သင်ယူအပ်ခဲ့ပြီနည်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ ဧဟီတိ၊ သင်ယူ၍ လာလော့ဟု ပြောပြီ။ သော သာဓူတိ၊ ထိုလုလင်သည် ကောင်းပါပြီဟု ပြော၍။ ပုန တက္ကသိလာဘိမုခေါ ပါယာသိ၊ တစ်ဖန် တက္ကသိုလ်သို့ ရှေးရှု သွားပြီ။ တဿာပိ အာစရိယဿ မာတာ၊ ထိုတက္ကသိုလ်ဆရာကြီး၏လည်း အမိသည်။ မဟာလ္လိကာ ဝီသတိဝဿသတိကာ၊ ကြီးပြီ အသက်တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ရှိပြီ။ သော တံ သဟတ္ထာ၊ ထိုတက္ကသိုလ်ဆရာကြီးသည် ထိုမိခင်အိုကို မိမိလက်ဖြင့်။ နှာပေန္တော ဘောဇေန္တော၊ ရေချိုးပေးလျက် ကျွေးမွေးလျက်။ ပါယေန္တော ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ ရေတိုက်လျက် ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ အညေ မနုဿာ။ အခြားကုန်သော လူတို့သည်။ တထာကရောန္တံ နံ ဇဂုဇ္ဇန္တိ၊ ထိုသို့ပြုစုသော ထိုတက္ကသိုလ်ဆရာကြီးကို ရွံ့ကြကုန်၏။ သော၊ ထိုတက္ကသိုလ်ဆရာကြီးသည်။ အဟံ အရည် ပဝိသိတ္တာ၊ ငါသည် တောသို့ဝင်၍။ တတ္ထ မာတရံ ပဋိဇဂ္ဂန္တော၊ ထိုတောဌ် မိခင်ကို လုပ်ကျွေးလျက်။ ယံနူနဝိဟရေယ္ယန္တိ စိန္တေသိ၊ နေရပါမူကား ကောင်းလေစ"ဟု ကြံပြီ။ အထ ဧကသ္မိံ ဝိဝိတ္တေ၊ ထိုအခါ တစ်ခုသော ဆိတ်ငြိမ်သော။ အရညေ ဥဒကဟာသုကဌာနေ၊ တောထဲ၌ ရေချမ်းသာလွယ်ကူရာဌာန၌။ ပဏ္ဏသာလံ ကာရေတ္တာ၊ သစ်ရွက်မိုးဇရပ်ကို ပြုစေ၍။ သပ္ပိတဏ္ဍုလာဒီနိ အာဟာရာပေတ္တာ၊ ထောပတ်, ဆန်စသည်တို့ကို ဆောင်ယူစေ၍။ မာတရံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ မိခင်ကို မ,ချီ၍။ တတ္ထ ဂန္တ္မာ၊ ထိုတောဇရပ်သို့ သွား၍။ မာတရံ ပဋိဇဂ္ဂန္တော၊ မိခင်ကို ပြုစုလျက်။ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ နေခြင်းကို ပြုပြီ။

သောပိ ခေါ မာဏဝေါ တက္ကသိလံ ဂန္တာ၊ ထိုလုလင်သည်လည်း တက္ကသိုလ်မြို့သို့ သွား၍။ အာစရိယံ အပဿန္တော၊ ဆရာကို မတွေ့သော်။ အာစရိယော ကဟန္တိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဆရာကြီးသည် ဘယ်မှာနည်းဟု မေး၍။ တံ ပဝတ္တိံ သုတွာ၊ ထို အကြောင်းကို ကြား၍။ တတ္ထ ဂန္တာ၊ ထိုတောဇရပ်သို့ သွား၍။ ဝန္ဒိတွာ အဋ္ဌာသိ၊ ရှိခိုး၍ တည်ပြီ။ အထ နံ အာစရိယော၊ ထိုအခါ ထိုလုလင်ကို ဆရာကြီးသည်။ "တာတ ကိं နု ခေါ၊ ချစ်သား အဘယ့်ကြောင့်။ အတိသီယံ အာဂတော အသိတိ၊ အလွန်မြန်စွာ ပြန်လာသည် ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ အဟံ တုမှေဟိ၊ ကျွန်တော်ကို ဆရာကြီးတို့သည်။ အသာတမန္တော နာမ၊ အသာတမန္တန်မည်သည်ကို။ နဉ္စဂ္ဂဏှာပိတော နန္ဒုတိ၊ မသင်ယူစေအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။ (သင်မပေးအပ်သည် မဟုတ်ပါလော ဟုပြောပြီ။ ကော ပန တေ၊ အဘယ်သူသည်ကား သင့်အား။ အသာတမန္တေ၊ အသာတမန္တန်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတဗ္ဗေ ကတ္တာ၊ သင်ယူထိုက်သည်တို့ကို ပြု၍။ ကထေသီတိ၊ ပြောပြီနည်းဟု မေးပြီ။ မယံ မာတာ အာစရိယာတိ၊ ကျွန်တော်၏ အမေပါ ဆရာကြီးဟု ဖြေပြီ။ ဟောမိသတ္ထော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ကောစိ အသာတမန္တော နာမ နတ္ထိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အသာတမန္တန်မည်သည် မရှိ။ ဣမသ္မိံ မာတာ ပန၊ ဤ လုလင်၏ မိခင်သည်ကား။ ဣမံ ဣတ္ထိဒေါသေ၊ ဤလုလင်ကို မိန်းမအပြစ်တို့ကို။ ဇာနာပေတုကာမာ ဘဝိဿတိတိ စိန္တေသိ၊ သိစေလိုသည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးမိပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုလုလင်ကို။ "သာဓု တာတ၊ ကောင်းပြီ ချစ်သား။ တေ အသာတမန္တေ ဒဿာမိ၊ သင့်အား အသာတမန္တန်တို့ကို သင်ပေးအံ့။ တံ အဇ္ဇ အာဒိံ ကတ္တာ၊ သင်သည် ယနေ့ကို အစပြု၍။ မမ ဌာနေ ဌတွာ၊ ငါ၏ နေရာ၌ တည်၍။ မမ မာတရံ သဟတ္ထာ၊ ငါ၏ မိခင်ကို မိမိလက်ဖြင့်။ နှာပေန္တော ဘောဇေန္တော၊ ရေချိုးပေးလျက် ကျွေးမွေးလျက်။ ပါယေန္တော ပဋိဇဂ္ဂါဟိ၊ ရေတိုက်လျက် ပြုစုလော့။ အသာ၊ ထိုမိခင်ကို။ ဟတ္ထပါဒ သီသပိဋ္ဌသမ္ဘာဟနာဒီနိ စ ကရောန္တော၊ လက်, ခြေ, ဦးခေါင်း, ကျောဆုပ်နယ်ခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း ပြုလျက်။ 'အယ္ယေ ဇရံ ပတ္တကာလေပိ၊ အဖွား အိုခြင်းသို့ ရောက်ရာကာလ၌သော်မှလည်း။ တေ သရီရံ တာဝ ဧဝရူပံ၊ သင်အဖွား၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသေး၏။ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်စဉ်ကာလ၌။ ကီဒိသံ အဟောသီတိ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သည် ဖြစ်ခဲ့သနည်း'ဟု။ ဟတ္ထပါဒ ပရိကမ္မာဒိကရဏကာလေ၊ လက်ခြေဆုပ်နယ်မှု စသည်ပြုရာကာလ၌။ ဟတ္ထ

ပါဒါဒီနံ ဝဏ္ဏံ ကထေယျာသိ၊ လက်ခြေစသည်တို့၏ လှဂုဏ်ကို ပြောဆိုလော့။ တေ မမ မာတာ၊ သင့်အား ငါ၏ အမိသည်။ ယဉ္စ ကထေတိ၊ အကြင်စကားကို လည်း ပြောကြား၏။ တံ အလဇ္ဇေန္တော အနိဂုဟန္တော၊ ထိုအမေပြောသည့် စကားကို မရှက်ဘဲ မဖုံးကွယ်ဘဲ။ မယ့် အာရောစေယျာသိ၊ ငါ့အား ပြောလော့။ ဧဝံ ကရောန္တော၊ ဤသို့ ပြုသော်။ အသာတမန္တေ လစ္ဆသိ၊ အသာတမန္တန်တို့ကို ရလိမ့်မည်။ အကရောန္တော နေ လစ္ဆသိတိ အာဟ၊ မပြုသော် မရလတံ့"ဟု ပြောပြီ။ သော၊ ထိုလုလင်သည် "သာဓု အာစရိယာတိ၊ ကောင်းပါပြီ ဆရာကြီး"ဟု။ တဿ ဝစနံ သမ္မဋ္ဌစ္ဆိတ္တာ၊ ထိုဘုရာလောင်း၏ စကားကို ဝန်ခံ၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ သဗ္ဗံ ယထာဝုတ္တဝိဓာနံ အကာသိ၊ အားလုံးသော ဆိုအပ်ပြီးတိုင်း သော အစီရင်ကို ပြုပြီ။

အထ အသာ၊ ထိုအခါ ထိုအဖွားအိုအား။ တသ္မိံ မာဏဝေ၊ ထိုလုလင်သည်။ ပုနပ္ပုနံ ဝဏ္ဏယမာနေ၊ အဖန်ဖန် ချီးကျူးသော်။ "အယံ မယာ သဒ္ဓိံ၊ ဤလုလင် သည် ငါနှင့်အတူ။ အဘိရမိတုကာမော ဘဝိဿတိတိ၊ ပျော်မွေ့လိုသည် ဖြစ် လတံ့"ဟု။ အန္ဓာယ ဇရာဇိဏ္ဏာယ၊ ကန်းသော ဇရာဖြင့်အိုသော အဖွားအို၏။ အဘ္ဘန္တရေ ကိလေသော ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ကိုယ်တွင်း၌ ကိလေသာသည် ဖြစ်ပြီ။ သာ ဧက ဒိဝသံ၊ ထိုအဖွားအိုသည် တစ်နေ့၌။ အတ္တနော သရီရဝဏ္ဏံ၊ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ် အလှဂုဏ်ကို။ ကထယမာနံ မာဏဝံ၊ ပြောဆိုနေသော လုလင်ကို။ "မယာ သဒ္ဓိं၊ ငါနှင့်အတူ။ အဘိရမိတုံ ဣစ္ဆသိတိ အာဟ၊ မွေ့လျော်ခြင်းငှာ အလိုရှိ သလော"ဟု မေးပြီ။ အယျေ အာဟ၊ အဖွား ကျွန်တော်သည်။ တာဝ ဣစ္ဆေယျ၊ ဆန္ဒကား ရှိပါ၏။ အာစရိယော ပန ဂရုကောတိ၊ ဆရာကိုကား အလေးဂရု ထားရပါ၏ဟု ပြောပြီ။ သစေ မံ ဣစ္ဆသိ၊ အကယ်၍ ငါ့ကို အလိုရှိအံ့။ မေ ပုတ္တံ မာရေဟိတိ၊ ငါ၏ သားကို သတ်လော့ဟု ပြောပြီ။ အဟံ အာစရိယဿ သန္တိကေ၊ ငါသည် ဆရာ၏ အထံ၌။ ဧတ္တကံ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ ဤမျှရှိသော အတတ်ပညာကို သင်ယူပြီး၍။ ကိလေသမတ္တံ နိဿာယ၊ ကိလေသာမျှကို အမှီပြု၍။ ကိန္တိ ကတ္တာ၊ အဘယ်သို့ ပြု၍။ အာစရိယံ မာရေဿာမိတိ၊ ဆရာကို သတ်ရက်ပါအံ့နည်းဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ တွံ မံ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မင်းသည် ငါ့ကို။ သစေ နေ ပရိစ္ဆဇသိ၊ အကယ်၍ မစွန့်အံ့။ အဟမေဝ နံ၊ ငါသည်ပင် ထိုသား ကို။ မာရေဿာမိတိ၊ သတ်မည်ဟု ပြောပြီ။ ဧဝံ ဣတ္ထိယော နာမ အသာတာ၊

ဤသို့လျှင် မိန်းမတို့မည်သည် မသာယာအပ်ကုန်။ လာမိကာ ပစ္ဆိမိကာ၊ ယုတ်မာကုန်၏ အယုတ်ဆုံး၏ နောက်ပိတ်ဖြစ်ကုန်၏။ တထာရူပေ နာမ ဝယေ ဌိတာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်မည်သော အဖွားအိုအရွယ်၌ တည်ကုန်လျက်။ ရာဂစိတ္တံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ရာဂစိတ်ကို ဖြစ်စေ၍။ ကိလေသံ အနုဝတ္တမာနာ၊ ကိလေသာသို့ အစဉ်လိုက်ကြကုန်လျက်။ ဧဝံ ဥပကာရကံ ပုတ္တံ၊ သို့ကလောက် ကျေးဇူးပြုတတ်သော သားကို။ မာရေတုကာမာ ဇာတာ၊ သတ်လိုကုန်သည် ဖြစ်ကြပြီ။ မာဏဝေါ သင့်တံ ကထံ၊ လုလင်သည် အလုံးစုံသော ထိုစကားကို။ ဘောဓိသတ္တသ အာရောစေသိ၊ ဘုရားလောင်းအား ပြောပြပြီ။

ဘောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "မာဏဝ မယှံ အာရောစေန္တေန တေ၊ အိုဗ.. လုလင် ငါ့အား ပြောကြားသော သင်သည်။ သုဋ္ဌု ကတန္တိ ဝတ္တွာ၊ ကောင်းသည်ကို ပြုအပ်ပြီ"ဟု ပြော၍။ မာတု အာယုသခါရံ ဩလောကေန္တော၊ မိခင်၏ အာယုသင်္ခါရကို ကြည့်သော်။ အဇ္ဇေဝ မရိဿတီတိ ဉ တွာ၊ ယနေ့ပင် သေမည်ဟု သိ၍။ ဧဟိ မာဏဝ၊ လာလော့ အမောင်လုလင်။ နံ ဝိမံသိဿာမာတိ၊ ထိုမိခင်ကို စူးစမ်းကြအံ့ဟု။ ဧကံ ဥဒုမ္ဗရရုက္ခံ ဆိန္ဒိတွာ၊ တစ်ခုသော ရေသဖန်းပင်ကို ခုတ်ဖြတ်၍။ အတ္တနော ပမာဏေန၊ မိမိ၏ ပမာဏဖြင့်။ ကဋ္ဌရူပကံ ကတွာ၊ သစ်သားရုပ်ပုံကို ပြု၍။ သသီသံ ပါရုပိတွာ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ခြုံ၍။ အတ္တနော သယနဋ္ဌာနေ၊ မိမိ၏ အိပ်ရာ၌။ ဥတ္တာနံ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ ပက်လက်အိပ်စေ၍။ ရဇ္ဇုကံ ဗန္ဓိတွာ၊ ကြိုးတန်းကို ချည်၍။ အန္တေဝါသိကံ၊ တပည့်ကို။ "တာတ ဖရသုံ၊ ခွစ်သား ပေါက်ဆိန်ကို။ အာဒါယ ဂန္တွာ၊ ယူ၍ သွား၍။ မမ မာတု ငါ၏ မိခင်အား။ သည် ဒေဟီတိ အာဟ၊ အမှတ်သညာကို ပေးလော့"ဟု ပြောပြီ။ မာဏဝေါ ဂန္တွာ၊ လုလင်သည် သွား၍။ "အယ္ယေ အာစရိယော၊ အဖွား.. ဆရာသည်။ ပဏ္ဏာသာလာယ်၊ သစ်ရွက်မိုးတဲ၌။ အတ္တနော သယနဋ္ဌာနေ နိပန္နော၊ မိမိ၏ အိပ်ရာ၌ အိပ်နေ၏။ ရဇ္ဇုသညာ မေ ဗဒ္ဓါ၊ ကြိုးတန်းအမှတ်အသားကို ကျွန်တော်သည် ဖွဲ့ချည်အပ်ပြီ။ ဣမံ ဖရသုံ အာဒါယ၊ ဤပေါက်ဆိန်ကို ယူ၍။ ဂန္တွာ သစေ သဏ္ဌာသိ၊ သွား၍ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့။ နံ မာရေဟီတိ အာဟ၊ ထိုဆရာကို သတ်လော့"ဟု ပြောပြီ။ တံ ပန မံ၊ မင်းသည်ကား ငါ့ကို။ နံ ပရိစ္ဆဒိ ဿသီတိ၊ မစွန့်လတ်လောဟု မေးပြီ။ ကိं ကာရဏာ ပရိစ္ဆဒိဿာမိ၊ ဘာ့ကြောင့် စွန့်ရမည်နည်းဟု ပြောပြီ။ သာ ဖရသုံ အာဒါယ၊ ထိုအဖွားအိုသည် ပေါက်ဆိန်ကို

ယူ၍။ ပဝေဓမာနာ ဥဋ္ဌာယ၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ထ၍။ ရဒ္ဓသညာယ ဂန္တာ၊ ကြိုးတန်းအမှတ်အသားဖြင့် သွား၍။ ဟတ္ထေန ပရာမသိတွာ၊ လက်ဖြင့် စမ်းသပ်၍။ အယံ မေ ပုတ္တောတိ သညာယ၊ ဤကား ငါ၏ သားဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ကဋ္ဌရူပကဿ မုခတောဝ၊ သစ်သားရုပ်၏ မျက်နှာမှ။ သာဋ္ဌကံ အပနေတွာ၊ အဝတ်ကို ဖယ်၍။ ဖရသုံ အာဒါယ၊ ပေါက်ဆိန်ကို ယူ၍။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ မာရေသာမိတိ၊ တစ်ချက်တည်းပေါက်ခြင်းဖြင့်သာ သေစေအံ့ဟု။ ဂီဝါယမေဝ ပဟရိတွာ၊ လည်ပင်းခ်ိ၍သာ ပေါက်၍။ "ခ"ဗ္ဗိသဒ္ဒေ ဥပ္ပန္နေ၊ ခံဟူသော အသံသည် ဖြစ်ပေါ်လသော်။ ရုက္ခဘာဝံ အညာသိ၊ သစ်သားဖြစ်ကြောင်းကို သိပြီ။ အထ ဟောဓိသတ္တေန၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ "ကိံ ကရောသိ အမ္ဘာတိ ဝုတ္တေ၊ ဘာကို ပြုသနည်း အမေဟု မေးအပ်သော်။ သာ ဝဏ္ဏတာ အမ္ဘိတိ၊ ထိုအဖွားအိုသည် အညာခံရသည် (အလိမ်ခံရသည်) ဖြစ်၏ဟု သိ၍။ တတ္ထေဝ မရိတွာ ပတိတာ၊ ထိုနေရာ၌ပင် သေ၍ လဲသွားပြီ။ အတ္တနော ပဏ္ဏသာလယ၊ မိမိ၏ သစ်ရွက်မိုးဇရပ်၌။ နိပန္နာယပိ တခ်ဏညေဝ၊ အိပ်နေသော်လည်း ထိုအချိန်မှာပင်။ တာယ မရိတဗ္ဗမေဝ၊ ထိုအဖွားအိုသည် သေရမည်သာတည်း။

သော တသာ မတဘာဝံ ဥ တွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုမိခင်၏ သေကြောင်းကို သိ၍။ သရီရကိစ္စံ ကတွာ၊ အလောင်း၌ ပြုထိုက်သော ကိစ္စကို ပြု၍။ အာဠာဟနံ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ သဂြိုဟ်သည့်မီးပုံကို ငြိမ်းစေ၍။ ဝနပုပ္ဖေဟိ ပူဇေတွာ၊ တောပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ မာဏဝံ အာဒါယ၊ လုလင်ကို ခေါ်ယူ၍။ ပဏ္ဏသာလဒ္ဒါရေ နိသီဒိတွာ၊ သစ်ရွက်မိုးဇရပ်တံခါး၌ ထိုင်၍။ "တာတ ပါဠ်ဍယေဏ္ဏော၊ ချစ်သား. . သီးသန့်ဖြစ်သော။ အသာတမန္တော နာမ နတ္ထိ၊ အသာတမန္တန်မည်သည် မရှိ။ ဣတ္ထိယော အသာတာ နာမ၊ မိန်းမတို့သည် အသာတမည်ကုန်၏။ တဝ မာတာ၊ သင်၏ မိခင်သည်။ အသာတမန္တံ ဥဋ္ဌဏ္ဏာ'တိ၊ အသာတမန္တန်ကို သင်ယူချေလော့ဟု။ မမ သန္တိကံ ပေသယမာနာ၊ ငါ၏အထံသို့ စေလွှတ်သော်။ ဣတ္ထိနံ ဒေါသံ၊ မိန်းမတို့၏ အပြစ်ကို။ ဇာနနတ္ထံ ပေသေတိ၊ သိစေဖို့ စေလွှတ်ပြီ။ ဣဒါနိ ပန တေ ပစ္စက္ခမေဝ၊ ယခုအခါ၌ကား သင်သည် လက်တွေ့ပင်။ မမ မာတု၊ ငါ၏ မိခင်၏။ ဒေါသော ဒိဋ္ဌော၊ အပြစ်ကို တွေ့မြင်ရပြီ။ ဣမိနာ ကာရဏေန ဣတ္ထိယော နာမ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် မိန်းမတို့မည်သည်။ အသာတာ လာမိကာ၊ မသာယာအပ်ကုန် ယုတ်မာကုန်၏။ ပစ္ဆိမိကာတိ

ဇာနေယျာသိတိ၊ အယုတ်နောက်ပိတ်ဆုံးတို့ဟု သိလေလော့"ဟု။ တံ ဩဝဒိတ္တာ ဥယျောဇေသိ၊ ထိုလုလင်ကို ဆုံးမ၍ လွှတ်လိုက်ပြီ။ သောပိ အာစရိယံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ထိုလုလင်သည်လည်း ဆရာကို ရှိခိုး၍။ မာတာပိတူနံ သန္တိကံ အဂမာသိ၊ မိဘတို့၏ ထံသို့ သွားပြီ။ အထ နံ မာတာ၊ ထိုအခါ ထိုလုလင်ကို မိခင်သည်။ "တာတ တေ အသာတမန္တော၊ အို ချစ်သား သင်သည် အသာတမန္တန်ကို။ ဥဂ္ဂဟိတောတိ ပုစ္ဆိ၊ သင်ယူအပ်ခဲ့ပြီလောဟု မေးပြီ။ အာမ အမ္မာတိ၊ သင်ယူအပ်ခဲ့ပါပြီ မေမေဟု ဖြေပြီ။ ကဒါနိ ကိं ကရိဿသိ၊ ယခု ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ အဂ္ဂိं ဝါ ပရိစရိဿသိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍ မီးကိုသော်မူလည်း လုပ်ကျွေးအံ့လော။ အဂါရမဇ္ဈေ ဝါ ဝသိဿသိတိ၊ အိမ်၏ အလယ်၌သော်မူလည်း နေအံ့လော့ဟု မေးပြီ။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ "အမ္မ မယာ ပစ္စက္ခတောဝ၊ အို. . အမေ ကျွန်တော်သည် လက်တွေ့အားဖြင့်။ ဣတ္ထိနံ ဒေါသာ ဒိဋ္ဌာ၊ မိန်းမတို့၏ အပြစ်တို့ကို မြင်အပ်ကုန်ပြီ။ အဂါရေန မေ ကိစ္စံ နတ္ထိ၊ အိမ်နေခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်အား အလုပ်ကိစ္စသည် မရှိ။ အဟံ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ကျွန်တော်သည် ရသေ့ရဟန်းပြုအံ့ဟု။ အတ္တနော အဓိပ္ပါယံ ပကာသေန္တော၊ မိမိ၏ ဆန္ဒကို ထင်ရှားပြလိုရကား--

၆၁။ "အသာ လောကိ'တ္ထိယော နာမ၊ ဝေလာ တာသံ နဝိဇ္ဇတိ။
သာရတ္တာ စ ပဂဇ္ဈာ စ၊ သိခီ သဗ္ဗယသော ယထာ။
တာ ဟိတ္တာ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ဝိဝေကမနုဗြူဟယ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အသာ လောကိ'တ္ထိယော (ပ) ဝိဝေကမနုဗြူဟယံ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

လောကေ ဣတ္ထိယော နာမ အသာ၊ လောကဿ မိန်းမတို့မည်သည် အမှတ်သတိမရှိကုန် (မချမ်းသာကုန်)။ သာတံ ဝေလာ နဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုမိန်းမတို့အား စောင့်စည်းမှုစည်းကမ်းသည် မရှိ။ သာရတ္တာ စ ပဂဇ္ဈာ စ၊ ပြင်းစွာလည်း တပ်မက်တတ်ကုန်၏ ကိုယ်နှုတ်စိတ်လည်း ကြမ်းတမ်းကုန်၏။ သိခီ သဗ္ဗယသော ယထာ၊ မီးသည် ကောင်းဆိုးစသည် အလုံးစုံကို စားတတ်သကဲ့သို့တည်း။ တာ ဟိတ္တာ၊ ထိုမိန်းမတို့ကို စွန့်၍။ ဝိဝေကံ အနုဗြူဟယံ၊ ဝိဝေကသုံးပါးကို ပွားများလျက်။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုအံ့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အသာတ**ံ၊ အသာဟူသည်ကား။ အသတိယော လာမိကာ၊ အမှတ်သတိမရှိကုန် ယုတ်မာကုန်၏တည်း။ အထ ဝါ သုခံ၊ တစ်နည်းကား ချမ်းသာကို။ သာတံ ဝုစ္စတိ၊ သာတဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တံ တာသု နတ္ထိ၊ ထိုချမ်းသာသည် ထိုမိန်းမတို့၌ မရှိ။ အတ္ထနိ ပဋိပဒ္ဓစိတ္တာန်၊ မိမိ၌ တပ်မက်စိတ်ရှိသူတို့အား။ အသာတမေဝ ဒေန္တိ၊ မသာယာဖွယ်ကိုသာ ပေးတတ်ကုန်၏။ ဣတိပိ အသာ၊ ထို့ကြောင့်လည်း အသာမည်ကုန်၏။ ဒုက္ခာ ဒုက္ခဝတ္ထုဘူတာ၊ ဒုက္ခဖြစ်ကုန်၏ ဒုက္ခ၏တည်ရာ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အသာ၏ အနက်တည်း။ ဣမသ္မိ အတ္ထသ္မိ သာဓနတ္ထာယ ပန၊ ဤအနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ပြီးစေခြင်းအကျိုးငှာကား--

"မာယာ စေတာ မရီစိ စ၊ သောကော ရောဂေါ စုပဒ္ဒဝေါ။
ခရာ စ ပန္ဓနာ စေတာ၊ မစ္ဆုပါသာ ဂုဟာသယာ။
တာသု ယော ဝိဿသေ ပေါသော၊ သော နရေသု နရာဓမော"တိ

မာယာ စေတာ (၀) နရာဓမော ဟူသော။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို။ အာဟရိတဗ္ဗံ၊ ဆောင်ယူပြအပ်၏။ ဂါထာ နက်ကား--

စေတာ မာယာ စ မရီစိ စ၊ ထိုမိန်းမတို့သည် မျက်လှည့်နှင့်လည်း တူကုန်၏ တံလျှပ်နှင့်လည်း တူကုန်၏။ သောကော ရောဂေါ စ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ သောကဖြစ်ကြောင်းလည်း ဟုတ်၏ ရောဂါဖြစ်ကြောင်းလည်း ဟုတ်၏ ဘေးရန်ဖြစ်ကြောင်းလည်း ဟုတ်၏။ **စေတာ** ခရာ စ ပန္ဓနာ စ၊ ထိုမိန်းမတို့သည် ကြမ်းလည်း ကြမ်းတမ်းကုန်၏ နှောင်ဖွဲ့ခံရကြောင်းလည်းဟုတ်ကုန်၏။ ဂုဟာသယာ မစ္ဆုပါသာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ဂူ၌ တည်နေကြ၍ သေမင်း ကြောက်ခင်းလည်း ဟုတ်ကုန်၏။ တာသု ယော ပေါသော ဝိဿသေ၊ ထိုမိန်းမတို့၌ အကြင်ယောက်ျားသည် ချစ်ကျွမ်းဝင်၏။ သော နရေသု နရာဓမော၊ ထိုယောက်ျားသည် လူတို့တွင် လူဖျင်းလူညံ့ လူယုတ်တည်း။

လောကိ'တ္ထိယောတိ လောကေ ဣတ္ထိယော၊ လောကိ'တ္ထိယော ဟူသည်ကား လောက၌ မိန်းမတို့သည်တည်း။ **ဝေလာ တာသံ နဝိဇ္ဇတိ**တိ၊ ဝေလာ တာသံ နဝိဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား။ အမှ ကိလေသုပ္ပတ္တိ ပတ္တာ၊ အို. . မိခင် ကိလေသာ ဖြစ်ခြင်းသို့ ရောက်သော်။ တာသံ ဣတ္ထိနံ ဝေလာ၊ ထိုမိန်းမတို့အား ဝေလာ

မည်သည်။ သံဝရော မရိယာဒါ၊ စောင့်စည်းခြင်းမည်သည် စည်းကမ်းမည်သည်။ ပမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊ အတိုင်းအတာမည်သည် မရှိ။ **သာရတ္တာ စ ပဂ္ဂှာ စာတိ**၊ သာရတ္တာ စ ပဂ္ဂှာ စ ဟူသည်ကား။ ဧတာသံ ဝေလာ စ နတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမတို့အား စောင့်စည်းခြင်း အပိုင်းအခြားတို့သည်လည်း မရှိကုန်။ ပဠွသု ကာမဂုဏေသု၊ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့၌။ သာရတ္တာ အလ္လီနာ၊ ပြင်းစွာ တပ်မက်ကုန်၏ စွဲငြိကုန်၏။ တထာ ကာယပါဂဇ္ဈိယေန၊ ထို့အတူ ကိုယ်၏ ကြမ်းတမ်းမှုလည်းကောင်း။ ဝါစာပါဂဇ္ဈိယေန မနောပါဂဇ္ဈိယေန၊ စကားကြမ်းတမ်းမှုလည်းကောင်း စိတ်ထားကြမ်းတမ်းမှုလည်းကောင်း။ ဣတိ တိဝိဓေန ပါဂဇ္ဈိယေန၊ ဤသို့ သုံးပါးအပြားရှိသော ကြမ်းတမ်းမှုနှင့်။သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည် အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတာ ပဂ္ဂှာ စ၊ ထိုမိန်းမတို့သည် ကြမ်းတမ်းမှုလည်းရှိကုန်၏။ ဟိ တောသံ အတ္ထန္တရေ မှန်၏ ထိုမိန်းမတို့၏ ကိုယ်တွင်း၌။ ကာယဒ္ဓါရာဒီနိ ပတ္တာ၊ ကာယဒ္ဓါရ စသည်တို့သို့ ရောက်သော်။ သံဝရော နာမ နတ္ထိ၊ စောင့်စည်းခြင်းမည်သည် မရှိ။ လောလာ ကာကပဋ္ဌိဘာဂါတိ ဒဿေတိ၊ လျှပ်ပေါ်ကုန်၏ ကျီးကန်းနှင့် တူကုန်၏ဟု ပြ၏။ **သိခီ သဗ္ဗယသော ယထာတိ**၊ သိခီ သဗ္ဗယသော ယထာ ဟူသည်ကား။ အမ္မ၊ အို. . အမေ။ ဇာလသိခါယ၊ မီးတောက်မီးလျှံကြောင့်။ သိခီတိ သခီ ဂတော အဂ္ဂိ နာမ၊ သိခီဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်သော မီးမည်သည်။ ဂူထဂတာဒိဘေဒံ အသုစိမ္မိ၊ ကျင်ကြီးစသည်အပြားရှိသော မစင်ကြယ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပိမဓုဖာဏိတာဒိဘေဒံ သုစိမ္မိ၊ ထောပတ်, ပျား, တင်လဲ စသည်အပြားရှိသော စင်ကြယ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓမ္မိ အနိဋ္ဌမ္မိ၊ လိုလားဖွယ်ကိုလည်းကောင်း မလိုလားဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ယံ ယဒေဝ လဘတိ၊ အကြောင်းကြောင်းကိုပင် ရ၏။ တံ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုထိုရသမျှအားလုံးကို။ ယသတိ ခါဒတိ၊ စားတတ်၏ ကိုက်စားတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ရသမျှအားလုံးကို စားတတ်သောကြောင့်။ "သဗ္ဗယသော"တိ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ သဗ္ဗယသဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ တထေဝ တာ ဣတ္ထိယောပိ၊ ထို့အတူပင် ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း။ ဟိနဇစ္စာ ဟီနကမ္မန္တာ၊ ယုတ်ညံ့သော မျိုးရိုးရှိကုန်သော ယုတ်ညံ့သော အလုပ်ရှိကုန်သော။ ဟတ္ထိမေဏ္ဍာဂေါမေဏ္ဍာဒယော ဝါ ဟောန္တု၊ ဆင်ထိန်း နွားကျောင်းသား စသည်တို့သည်မူလည်း ဖြစ်ကြပါစေ။ ဥတ္တမကမ္မန္တာ ခတ္တိယာဒယော ဝါ ဟောန္တု၊ မြင့်မြတ်သော အလုပ်ရှိကုန်သော မင်းမျိုးစသည်တို့သည်မူလည်း

ဖြစ်ကြပါစေ။ ဟိနုဣတ္ထဒ္ဒဘာဝံ အစိန္တေတွာ၊ ယုတ်ညံ့ကြောင်း မြင့်မြတ်ကြောင်းကို မတွေးတောမူ၍။ လောကသာဒဝသေန၊ လောကသာယာဖွယ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကိလေသသန္ထဝေ ဥပ္ပန္နေ၊ ကိလေသာအပေါင်းအသင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ယံ ယံ လဘန္တိ၊ အကြင်အကြင်သူကို ရကုန်၏။ တံ တံ သဗ္ဗေမေဝ သေဝန္တိ၊ ထိုထိုရရသမျှသူအားလုံးကိုသာ မှီဝဲကုန်၏။ ဣတိ သဗ္ဗယသသိဒ္ဓိသဒ္ဒါ ဟောန္တိ၊ ဤသို့ အလုံးစုံကို စားတတ်သည့် မီးနှင့်တူကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သိဒ္ဓိ သဗ္ဗယသော ယထာ၊ မီးသည် အလုံးစုံကို စားတတ်သကဲ့သို့။ ဧတာ တထေဝ၊ ထိုမိန်းမတို့သည် ထို့အတူသာတည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဤသို့ သိထိုက်၏။

တာ ဟိတ္ဘာ ပဗ္ဗဇိဿာမီတိ၊ တာ ဟိတ္ဘာ ပဗ္ဗဇိဿာမိ ဟူသည်ကား။ လာမိကာ ဒုက္ခဝတ္ထုဘူတာ တာ ဣတ္ထိယော၊ ယုတ်မာကုန်သော ဒုက္ခ၏ နေရာ ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ထိုမိန်းမတို့ကို။ အဟံ ဟိတ္ဘာ၊ ကျွန်တော်သည် စွန့်၍။ အရညံ ပဝိသိတ္ဘာ၊ တောသို့ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်အံ့။ **ဝိဝေကမနုဗြူဟယန္တိ**၊ ဝိဝေကမနုဗြူဟယံဟူသော ပါဋ္ဌ။ ဝိဝေကာ၊ ဝိဝေကတို့သည်။ ကာယဝိဝေကော စိတ္တဝိဝေကော၊ ကာယဝိဝေကလည်းကောင်း စိတ္တဝိဝေကလည်းကောင်း။ ဥပဓိဝိဝေကော ဣဒါနိ ဘယော၊ ဥပဓိဝိဝေကလည်းကောင်း ဤသို့ သုံးပါးတို့တည်း။ တေသု ဣဓ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဤနေရာ၌။ ကာယဝိဝေကောပိ စိတ္တဝိဝေကောပိ ဝဋ္ဋတိ၊ ကာယဝိဝေကသည်လည်းကောင်း စိတ္တဝိဝေကသည်လည်းကောင်း သင့်၏။ "အမှ အဟံ ပဗ္ဗဇိတ္ဘာ၊ အို. . မေမေ ကျွန်တော်သည် ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ ကသိဏပရိကမ္မံ ကတ္ဘာ၊ ကသိုဏ်းပရိကမ်ကို ပြု၍။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော စ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စာဘိညာ စ ဥပ္ပါဒေတ္ဘာ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကို လည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍။ ဂဏတော ကာယ၊ အပေါင်းအသင်းအုပ်စုမှ ကိုယ်ကို လည်းကောင်း။ ကိလေသေဟိ စိတ္တံ စ ဝိဝေစေတ္ဘာ၊ ကိလေသာတို့မှ စိတ်ကို လည်းကောင်း ကင်းဆိတ်စေ၍။ ဣမံ ဝိဝေကံ ဗြူဟေန္တော ဝမေန္တော၊ ဤဝိဝေက နှစ်မျိုးကို ပွားစေလျက် တိုးစေလျက်။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏော ဘဝိဿာမိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရှိသည် ဖြစ်အံ့။ အဂါရေန မေ၊ အိမ်နေခြင်းဖြင့် ကျွန်တော့်အား။ အလန္တိ၊ အကျိုးမရှိ"ဟု။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို

ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။ ဧဝံ ဣတ္ထိယော ဂရဟိတွာ၊ ဤသို့ မိန်းမတို့ကို ကဲ့ရဲ့၍။ မာတာပိတရော ဝန္ဒိတွာ၊ မိဘတို့ကို ရှိခိုး၍။ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတွာ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်၍ ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ ဝိဝေကံ ဗြူဟေန္တော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ဝိဝေကကို ပွားများလျက်။ ဗြဟ္မလောက-ပရာယဏော အဟောသိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခု ဧဝံ ဣတ္ထိယော နာမ၊ အို. . ရဟန်း ဤကဲ့သို့ မိန်းမတို့မည်သည်။ အသာတာ လာမိကာ၊ သာယာဖွယ်မရှိကုန် ယုတ်မာကုန်၏။ ပစ္ဆိမိကာ ဒုက္ခဒါယိကာတိ ယုတ်ညံ့သူနောက်ပိတ်ဆုံးဖြစ်ကုန်၏ ဒုက္ခပေးတတ်ကုန်၏"ဟု။ ဣတ္ထိနံ အဂုဏ် ကထေတွာ၊ မိန်းမတို့၏ အပြစ်ကို ဟောတော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သော ဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးအဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္ထာ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မာတာ ဘဒ္ဒကာပိလာနီ၊ ထိုအခါက မိခင်သည် ဘဒ္ဒကာပိလာနီထေရီမသည်လည်းကောင်း။ ပိတာ မဟာကဿပေါ အဟောသိ၊ အဖသည် မဟာကဿပသည်လည်းကောင်း ဖြစ်လာပြီ။ အန္တေဝါသိကော အာနန္ဒော၊ တပည့်ကား အာနန္ဒာတည်း။ အာစရိယော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ဆရာကြီးသည်ကား ငါဘုရားသည် သာလျှင် ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အသာတမန္တဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ပထမဆုံးဖြစ်သော အသာတမန္တဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ **အဏ္ဏာဘူတဇာတကဝဏ္ဏနာ**

ယံ ဗြာဟ္မဏော အဝါဒေသီတိ ဣဒံ၊ ယံ ဗြာဟ္မဏော အဝါဒေသိ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဥက္ကဏ္ဌိတမေဝ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ သာသနာတော်ငြီးငွေ့သော ရဟန်းကိုပင် အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိတံ သတ္ထာ၊ မှန်၏ ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တွံ၊ အို့ရဟန်း သင်သည်။

ဥက္ကဏ္ဌိတော အသိ ကိရ၊ သာသနာတော်ပြီးဌေ့သည် ဖြစ်သတဲ့။ ကျွတ် သစ္စ၊ ဤသို့ ကြားရသည်ကား မှန်သလော"။ ကျွတ် ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ သစ္စန္တိ ဝုတ္တော၊ မှန်ပါ၏ဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခု ကျွတ်ထိယော နာမ အရကွိယာ၊ အို. . ရဟန်း မိန်းမတို့မည်သည် စောင့်ရှောက်၍ မရကုန်။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ ကျွတ်ထိ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့သည် မိန်းမကို။ ဂဗ္ဘတော ပဋ္ဌာယ ရက္ခန္တာပိ၊ ကိုယ်ဝန်မှ (ဗိုက်ထဲမှ) စ၍ စောင့်ရှောက်ကုန်သော်လည်း။ ရက္ခိတုံ နာသက္ခိသူတိ ဝတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဌာ မစွမ်းနိုင်ကြပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အတီတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော တဿ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ မိဖုရားကြီး၏။ ကုစ္ဆိသ္မိံ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဝမ်း၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော သဗ္ဗသိပ္ပေသု၊ အရွယ်ရောက်သော် အလုံးစုံသော အတတ်တို့၌။ နိပ္ဖတ္တိं ပတ္တော: အပြီးအစီးသို့ ရောက်၍။ ပိတု အစ္စယေန၊ ခမည်းတော်၏ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့်။ ရဇ္ဇေ ပတိဋ္ဌာယ၊ မင်းအဖြစ်၌ တည်၍။ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ တရားသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ သော ပုရောဟိတေန သဒ္ဓိं ထိုဘုရားလောင်းသည် ပုရောဟိတ်နှင့် အတူ။ ဇူတံ ကီဠတိ၊ ကြွေအန်ကို ကစား၏။ ကီဠန္တော ပန၊ ကစားသော်ကား။

"သဗ္ဗာ နဒီ ဝက်ဂတီ၊ သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊ လဘမာနေ နိဝါတကေ"တိ

ကျွမ်း ဇူတဂီတံ၊ သဗ္ဗာ နဒီ (ပ) နိဝါတကေ ဟူသော ဤကြွေအန်သီချင်းကို။ ဂါယန္တော ရဇတဖလကေ၊ သီဆိုလျက် ငွေပျဉ်ချပ်ပေါ်၌။ သုဝဏ္ဏပါသကေ ခိပတိ၊ ရွှေအန်စာတို့ကို ပစ်ချ၏။ ဧဝံ ကီဠန္တော ရာဇာ ပန၊ ဤသို့ ကစားသော မင်းသည်ကား။ နိစ္စံ ဇိနာတိ၊ အမြဲနိုင်၏။ ပုရောဟိတော ပရာဇိယတိ၊ ပုရောဟိတ်သည် ရှုံး၏။ ဂါထာနက်ကား--

သဗ္ဗာ နဒီ ဝက်ဂတီ၊ အားလုံးကုန်သော မြစ်တို့သည် ကောက်ကွေ့ သွားခြင်းရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ ဝနာ ကဋ္ဌမယာ၊ အားလုံးကုန်သော တောတို့သည် ထင်းသာဖြစ်ကုန်၏။ နိဝါတကေ လဘမာနေ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာကို ရအပ်သော်။

သင်္ဘာ ဣတ္ထိယော ပါပံ ကရေ၊ အားလုံးကုန်သော မိန်းမတို့သည် မကောင်းမှုကို ပြုတတ်ကုန်၏။

သော အနုဣတ္ထမေန၊ ထိုပုရောဟိတ်သည် အစဉ်အားဖြင့်။ ယရေ ဝိဘဝေ၊ အိမ်၌ စည်းစိမ်သည်။ ပရိက္ခယံ ဂစ္ဆန္တေ၊ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်သော်။ "ဧဝံ သန္တေ ဣမသ္မိံ ယရေ ဤသို့ ဖြစ်သော် ဤ၌အိမ်က။ သင်္ဘံ ဓနံ ခီယိဿတိ၊ အားလုံးသော ပစ္စည်းသည် ကုန်လိမ့်မည်။ ပုရိသန္တရံ အဂတံ၊ ယောကျ်ားတစ်ပါးသို့ မသွားလာဖူးသော။ ဧကံ မာတုဂါမံ ပရိယေသိတွာ၊ တစ်ယောက်သော မာတုဂါမကို ရှာ၍။ ယရေ ကရိဿာမီတိ စိန္တေသိ၊ အိမ်၌ (ထားသည်ကို) ပြုအံ့"ဟု တွေးပြီး။ အထ အသ၊ ထို့နောက် ထိုပုရောဟိတ်အား။ အညံ ပုရိသံ၊ အခြားသော ယောကျ်ားကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ ဣတ္ထိံ မြင်ဖူးသော မိန်းမကို။ ရက္ခိတုံ နသက္ခိဿာမိ၊ လုံအောင်စောင့်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်လတ်။ ဂဗ္ဘတောဝ ပဌာယ၊ ဝမ်ထဲရှိစဉ်မှ စ၍။ ဧကံ မာတုဂါမံ ရက္ခိတွာ၊ တစ်ယောက်သော မာတုဂါမကို စောင့်ရှောက်၍။ ဝယပတ္တံ တံ၊ အရွယ်ရောက်လာသော ထိုမာတုဂါမကို။ ဝသေ ဌပေတွာ၊ မိမိ အလိုဌ ထား၍။ ဧကပုရိသိတံ ကတွာ၊ ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့်သာ ဆက်ဆံသည်ကို ပြု၍။ ဂါဠှံ အာရက္ခံ သံဝိဒဟိတွာ၊ မြဲမြံသော အစောင့်အရှောက်ကို စီရင်၍။ ရာဇကုလတော ဓနံ၊ မင်းမျိုးတို့မှ ပစ္စည်းကို။ အာဟရိဿာမီတိ ဧတံ အဟောသိ၊ ဆောင်ယူအံ့'ဟူသော ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြန်ပြီ။ သော စ အဂ်ဝိဇ္ဇာယ၊ ထိုပုရောဟိတ်သည်လည်း အဂ်ဝိဇ္ဇာ၌။ ဆေကော ဟောတိ၊ နားလည်သည် ဖြစ်၏။ အထ ဧကံ ဂဠ္ဍိန်၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော ကိုယ်ဝန်ရှိသော။ ဒုဂ္ဂတိတ္ထိံ ဒိသ္မာ၊ ဆင်းရဲသူမကို တွေ့၍။ "ဓီတရံ ဝိဇာယိဿတီတိ ဥ တွာ၊ သမီးကို မွေးလိမ့်မည်ဟု သိ၍။ တံ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ထိုဆင်းရဲသူမကို ခေါ်စေ၍။ ပရိဗ္ဗယံ ဒတ္တွာ၊ စားနပ်ရိက္ခာကို ပေး၍။ ယရေယေဝ ဝသာပေတွာ၊ အိမ်၌သာ နေစေ၍။ ဝိဇာတကာလေ ဓနံ ဒတ္တွာ၊ ဖွားရာကာလ၌ ဥစ္စာကို ပေး၍။ ဥယျောဇေတွာ တံ ကုမာရိကံ၊ လွှတ်လိုက်၍ ထိုသူငယ်မကို။ အညေသံ ပုရိသာနံ၊ တစ်ခြားကုန်သော ယောကျ်ားတို့အား။ ဒဋ္ဌုံ အဒတ္တွာ၊ မြင်ခြင်းငှာ မပေးမူ၍။ ဣတ္ထိနံ ဟတ္ထေယေဝ ဒတ္တွာ၊ မိန်းမတို့၏ လက်၌သာ ပေး၍။ ပေါသာပေတွာ၊ မွေးမြူစေ၍။ ဝယပတ္တကာလေ တံ၊ အရွယ်ရောက်ရာကာလ၌ ထိုသူငယ်မကို။ အတ္တနော ဝသေ ဌပေသိ၊ မိမိ၏ အလိုဌ ထားပြီ။ ယာဝ စ ဧသော ဝမ္ဘတိ၊ အကြင်မျှတိုင်အောင်လည်း ထိုသူငယ်မသည်

ကြီးထွား၏။ တာဝ ရညာ သဒ္ဓိ ၊ ထိုကြီးထွားသည်တိုင်အောင် မင်းနှင့်အတူ။ ဇူတံ နှ ကီဋ္ဌိ၊ ကြွေအန်ကို မကစားပြီ။ တံ ဝသေ ဌပေတွာ ပန၊ ထိုသူငယ်မကို မိမိအလိုဌ ထားပြီး၍ကား။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ "မဟာရာဇ ဇူတံ၊ မင်းမြတ် ကြွေအန်ကို။ ကီဋ္ဌာမာတိ အာဟ၊ ကစားကြပါအုံ"ဟု ပြောပြီ။ ရာဇာ သာဓူတိ၊ ဘုရားလောင်းမင်းသည် ကောင်းပြီဟု။ ပုရိမနိယာမေနေဝ ကီဋ္ဌိ၊ ရှေးနည်းဖြင့်ပင် ကစားပြီ။ ပုရောဟိတော ရညော ဂါယိတွာ၊ ပုရောဟိတ်သည် မင်း၏ အန်သီချင်းသီဆို၍။ ပါသကံ ခိပနကာလေ၊ ရွှေအန်စာကို ပစ်ရာကာလ၌။ "မမ မာဏဝိကံ ဌပေတွာတိ အာဟ၊ ကျွန်တော်မျိုး၏ သူငယ်မကို ထား၍ဟု ဆိုပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုအခါမှ စ၍။ ပုရောဟိတော ဇိနာတိ၊ ပုရောဟိတ်သည် နိုင်၏။ ရာဇာ ပရာဇိယတိ၊ မင်းသည် ရှုံး၏။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ဣမသ္မ ယရေ၊ ဤပုရောဟိတ်၏ အိမ်၌။ ဧကပုရိသိကာယ ဧကာယ ဣတ္ထိယာ၊ ယောက်ျားတစ်ဦးနှင့်သာ ဆက်ဆံသော တစ်ယောက်သော မိန်းမသည်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ ပရိဂ္ဂဏှာပေန္တော၊ ဖြစ်တန်ရာ ရှိတန်ရာ၏"ဟု စူးစမ်းစေသော်။ အတ္ထိဘာဝံ ဉ တွာ၊ ရှိကြောင်းကို သိ၍။ အဿာ သီလံ၊ ထိုသူငယ်မ၏ သီလကို။ ဘိန္ဒာပေဿာမီတိ၊ ပျက်စီးစေအုံ့ဟု တွေး၍။ ဧကံ ဓုတ္တံ ပဏ္ဏာသာပေတွာ၊ တစ်ယောက်သော မိန်းမလိုက်စားသူကို ခေါ်စေ၍။ "ပုရောဟိတဿ ဣတ္ထိယာ သီလံ၊ ပုရောဟိတ်၏ မိန်းမ၏ သီလကို။ ဘိန္ဒိတုံ သက္ခိဿသီတိ အာဟ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်အုံ့လော"ဟု မေးပြီ။ သဏ္ဌောမိ ဒေဝါတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏ မင်းကြီးဟု လျှောက်ပြီ။ အထ အဿ ရာဇာ၊ ထိုအခါ ထိုမိန်းမလိုက်စားသူအား မင်းသည်။ ဓနံ ဒတ္တွာ၊ ဥစ္စာကို ပေး၍။ တေန ဟိ ခိပ္ပံ နိဋ္ဌာပေဟီတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် လျင်စွာ အလုပ်ကို ပြီးစေလော့"ဟု။ တံ ပဟိဏိ၊ ထိုမိန်းမလိုက်စားသူကို စေလွှတ်ပြီ။ သော ရညော သန္တိကာ၊ ထိုမိန်းမလိုက်စားသူသည် မင်း၏ အထံမှ။ ဓနံ အာဒါယ၊ ဥစ္စာကို ယူ၍။ ဂန္ဓဓူမစုဏ္ဏကပ္ပုရာဒီနိ ဂဟေတွာ၊ နံ့သာ, အခိုးအထုံ, အမှုန့်, ပရုပ်စသည်တို့ကို ယူ၍။ တဿ ယရတော အဝိဒူရေ၊ ထိုပုရောဟိတ်၏ အိမ်မှ မနီးမဝေး၌။ သဗ္ဗဂန္ဓာပဏံ ပသာရေသိ၊ နံ့သာမျိုးစုံစျေးဆိုင်ကို ဖြန့်ခင်းရောင်းချပြီ။ ပုရောဟိတဿ ဂေဟမ္မိ၊ ပုရောဟိတ်၏ အိမ်သည်လည်း။ သတ္တဘူမကံ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသည် (ခုနစ်ထပ်ရှိသည်)။ သတ္တဒ္ဒါရကောဋ္ဌကံ ဟောတိ၊ တံခါးမုခ်

ခုနစ်ခုရှိသည် ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေသု ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေသု၊ အားလုံးကုန်သော တံခါးမုခ်တို့၌။ ဣတ္ထိနံ အာရက္ခာယေဝ၊ မိန်းမတို့၏ အစောင့်အရှောက်သည်သာ။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)။ ဗြာဟ္မဏာ ဌပေတ္တာ ပန၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကို ထား၍ကား။ ဂေဟံ ပဝိသိတုံ လဘန္တော၊ အိမ်သို့ ဝင်ခြင်းငှာ ရသော။ အညော ပုရိသော၊ အခြားသော ယောကျ်ားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကစဝရဆဒ္ဒနပစ္ဆိမ္ပိ၊ အမှိုက်ပစ်သော တောင်းကို သော်မှလည်း။ သောဓေတ္တာယေဝ ပဝေသေန္တိ၊ သုတ်သင်စစ်ဆေး၍သာ သွင်းရကုန်၏။ တံ မာဏဝိကံ၊ ထိုမိန်းမငယ်ကို။ ပုရောဟိတောယေဝ ဒဋ္ဌုံ လဘတိ၊ ပုရောဟိတ်သည်သာ ကြည့်ရှုခြင်းငှာ ရ၏။ တဿာ စ ဧကော၊ ထိုသူငယ်မ အားလည်း တစ်ယောက်သော။ ပရိစာရိကာ ဣတ္ထီ အတ္ထि၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးသော မိန်းမသည် ရှိ၏။။။ အထ အဿာ၊ ထိုအခါ ထိုမိန်းမငယ်၏။ သာ ပရိစာရိကာ၊ ထိုပြုစုလုပ်ကျွေးသူမသည်။ ဂန္ဓပုပ္ဖမူလံ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆန္တီ၊ နံ့သာ, ပန်းဖိုးကို ယူ၍ သွားသော်။ တဿ ဓုတ္တဿ အာပဏသမီပေန ဂစ္ဆတိ၊ ထိုမိန်းမလိုက်စားသူ၏ နံ့သာစျေးဆိုင်အနီးဖြင့် သွား၏။ သော၊ ထိုမိန်းမလိုက်စားသူသည်။ "အယံ တဿာ ပရိစာရိကာတိ၊ ဤမိန်းမကား ထိုမိန်းမငယ်၏ အလုပ်အကျွေးတည်း"ဟု။ သုဒ္ဓ ဥ တွာ၊ ကောင်းစွာ သိ၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့၌။ အာဂစ္ဆန္တိံ တံ ဒိသ္မာ၊ လာနေသော ထိုအလုပ်ကျွေးမိန်းမကို မြင်၍။ အာပဏာ ဥဋ္ဌာယ ဂန္တွာ၊ နံ့သာဆိုင်မှ ထ၍ သွား၍။ တဿာ ပါဒမူလေ ပတိတွာ၊ ထိုအလုပ်ကျွေးမ၏ ခြေရင်းဌ ဝပ်စင်း၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ ပါဒေ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော လက်တို့ဖြင့် ခြေထောက်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ မြဲမြံစွာ ကိုင်ယူ၍။ "အမ္မ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ အို. . အမေ ဤမျှရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ကဟံ ဂတာ၊ ဘယ်သို့ သွားနေသည်။ အသီတိ ပရိဒေဝိ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟု ပြော၍ ငိုကျွေးပြီ။ အဝသေသာ ပယုတ္တကဓုတ္တာပိ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော သူလျှိုမိန်းမလိုက်စားသူတို့သည်လည်း။ ဧကမန္တံ ဌတွာ၊ သင့်လျော်ရာ၌ တည်ကြ၍။ "ဟတ္ထပါဒမုခသဏ္ဌာနေဟိ စ အာကပ္ပေန စ၊ လက်, ခြေ, မျက်နှာ, ပုံသဏ္ဌာန်တို့အားဖြင့်လည်းကောင်း အသွင်အပြင်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ မာတာပုတ္တာ၊ သားအမိတို့သည်။ ဧကသဒိသာယေဝ အာဟံသု၊ ချွတ်စွပ်တူကြသည်သာ"ဟု ပြောကြပြီ။ သာ ဣတ္ထီ တေသု တေသု ကထေန္တေသု၊ ထိုအလုပ်ကျွေးမသည် ထိုထိုသူတို့သည် ပြောကြသော်။ အတ္တနော အသဒ္ဒဟိတွာ၊ မိမိကိုယ်ကို မယုံကြည်မူ၍။ "အယံ မေ၊ ဤသူကား ငါ၏။ ပုတ္တော ဘာရိယတိတိ၊

သားသည် ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု တွေးရ၏။ သယမ္ဘိ ရောဒိတုံ အာရဘိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ငိုခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ တေ ဥဘောပိ ကန္ဒိတွာ ရောဒိတွာ၊ ထိုမိန်းမလိုက်စားသူနှင့် အလုပ်အကျွေးမ နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း မြည်တမ်းကြ၍ ငိုကျွေးကြ၍။ အညမည် အာလိင်္ဂိတွာ အင်္ဃသု၊ အချင်းချင်း လည်ပင်းဖက်၍ တည်ကုန်ပြီ။

အထ သော ဓုတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုမိန်းမလိုက်စားသူသည်။ "အမ္ဘ ကဟံ ဝသသီတိ အာဟ၊ အို. . အမေ ဘယ်၌ နေသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ကိန္နရိလီလာယ ဝသမာနာယ၊ ကိန္နရီမတင့်တယ်ခြင်းဖြင့် နေထိုင်သော။ ရူပသောဘဂ္ဂပ္ပတ္တာယ၊ ရုပ်တင့်တယ်မှုအစုသို့ ရောက်သော။ ပုရောဟိတသ ဒဟရိတ္ထိယာ၊ ပုရောဟိတ်၏ မိန်းမငယ်အား။ ဥပဋ္ဌာနံ ကုရုမာနာ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို ပြုလျက်။ ဝသာမိ တာတာတိ၊ နေ၏ ငါ့သားဟု ဖြေပြီ။ ဣဒါနိ ကဟံ၊ ယခု ဘယ်သို့။ ယာသိ အမ္မာတိ၊ သွားအုံ့နည်း အမေဟု မေးပြီ။ တဿာ ဂန္ဓမာလာဒီနံ၊ ထိုမိန်းမငယ်၏ နံ့သာ,ပန်း စသည်တို့၏။ အတ္ထာယာတိ၊ အကျိုးငှာဟု ဖြေပြီ။ "အမ္ဘ တေ၊ အို. . မိခင် သင်မိခင်အား။ အညတ္ထ ဂတာယ ကိံ၊ အခြားသို့ သွားခြင်းဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအုံ့နည်း။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ မမ သန္တိကာ ဧဝ ဟရာတိ၊ ကျွန်တော်၏ အထံမှသာ ဆောင်ယူပါ"ဟု ပြော၍။ မူလံ အဂ္ဃဟေတွာဝ၊ အဖိုးကို မယူမူ၍သာ။ ဗဟူနိ တမ္ဗူလတဏ္ဍုလကာဒီနိ စေဝ၊ များစွာကုန်သော ကွမ်း, ကရဝေး စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နာနာပုပ္ဖါနိ စ အဒါသိ၊ အမျိုးမျိုးသော ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း ပေးလိုက်ပြီ။ မာဏဝိကာ ဗဟူနိ၊ လုလင်ပျိုမသည် များစွာကုန်သော။ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒီနိ ဒိသ္မာ၊ နံ့သာ, ပန်းစသည်တို့ကို မြင်၍။ "အမ္ဘ အဇ္ဇ အမ္မာကံ၊ အို. . အမေ ယနေ့ ကျွန်မတို့အား။ ဗြာဟ္မဏော ပသန္နော ကိန္တိ အာဟ၊ ပုဏ္ဏားကြီးသည် ကြည်ညိုပါသလော"ဟု မေးပြီ။ ကသ္မာ ဧဝံ ဝဒသီတိ၊ ဘာ့ကြောင့် ဤသို့ ပြောသနည်းဟု မေးပြီ။ ဣမေသံ ဗဟုဘာဝံ၊ ဤနံ့သာ, ပန်းစသည်တို့၏ များသည့်အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာတိ၊ မြင်ရ၍ပါဟု ပြောပြီ။ ဗြာဟ္မဏော ဗဟုမူလံ နဒါသိ၊ ပုဏ္ဏားကြီးသည် များစွာသော အဖိုးငွေကို ပေးလိုက်သည် မဟုတ်ပါ။ ပန မယာ ဧတံ၊ စင်စစ်သော်ကား ငါသည် ဤနံ့သာ, ပန်း စသည်ကို။ မယ္ဟံ ပုတ္တသ သန္တိကာ၊ ငါ၏ သား၏ အထံမှ။ အာဘတန္တိ ဆောင်ယူအပ်ခဲ့ပြီဟု ပြောပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ သာ ဗြာဟ္မဏေန ဒိန္နမူလံ၊ ထိုအလုပ်ကျွေးမသည် ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည် ပေးသော တန်ဖိုးငွေကို။ အတ္တနာ

ဂဟေတွာ၊ မိမိသည် ယူ၍။ တသ သန္ဓိကာ ဧ၀၊ ထိုမိန်းမလိုက်စားသူ၏ အထံ မှသာ။ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒီနိ အာဟာရတိ၊ နံ့သာ,ပန်းစသည်တို့ကို ဆောင်ယူ၏။ ခုတ္တော ကတိပါဟာစ္စယေန၊ ဣတ္ထိခုတ္တဖြစ်သူသည် နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ဂိလာနာ လယံ ကတွာ နိပဇ္ဇိ၊ လူနာတို့၏လျှောင်းခြင်းကို ပြု၍ အိပ်ပြီ။ သာ တဿ၊ ထိုအလုပ်ကျွေးမသည် ထိုမိန်းမလိုက်စားသူ၏။ အာပဏဒ္ဒါရံ ဂန္တာ၊ နံ့သာဆိုင် တံခါးသို့ သွား၍။ တံ အဒိသွာ၊ ထိုမိန်းမလိုက်စားသူကို မတွေ့၍။ မေ ပုတ္တော၊ ငါ၏ သားသည်။ ကဟန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ဘယ်မှာနည်းဟု မေးပြီ။ တေ ပုတ္တာသ၊ သင်၏ သားအား။ အဖာသုကံ ဇာတန္တိ၊ မချမ်းသာခြင်းသည် ဖြစ်ပြီဟု ပြောကြပြီ။ သာ တဿ၊ ထိုအလုပ်ကျွေးမသည် ထိုမိန်းမလိုက်စားသူ၏။ နိပန္နဋ္ဌာနံ ဂန္တာ နိသီဒိတွာ၊ အိပ်ရာဌာနသို့ သွား၍ ထိုင်၍။ ပိဋ္ဌိ ပရိမဇ္ဇန္တိ၊ ကျောကို ပွတ်သပ်လျက်။ တာတ တေ၊ အို. . ချစ်သား သင့်အား။ ကိं အဖာသုကန္တိ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်မည်သော မချမ်းသာခြင်းပါနည်းဟု မေးပြီ။ သော တုဏ္ဏီ အဟောသိ၊ ထိုမိန်းမလိုက်စားသူ သည် ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ပြီ။ ကိं န ကထေသိ ပုတ္တာတိ၊ ဘာ့ကြောင့် မဖြေသနည်း ငါ့သားဟု ပြောပြီ။ အမ္မ မရဏ္ဏေနာပိ တုယ်၊ အို. . မိခင် သေရသော်လည်း သင်မိခင်အား။ ကထေတုံ န သက္ကာတိ၊ ပြောခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါဟု ဖြေပြီ။ တာတ မယ်ံ အကထေတွာ၊ အို. . ငါ့သား ငါ့အား မပြောသော်။ ကဿ ကထေယျာသိ၊ ဘယ်သူ့အား ပြောအံ့နည်း။ ကထေဟိ တာတာတိ၊ ပြောပါ ငါ့သားဟု ပြောပြီ။ အမ္မ မယ်ံ၊ အို. . မိခင် ကျွန်တော်အား။ အညံ အဖာသုကံ နတ္ထိ၊ အခြားသော မချမ်းသာခြင်းသည် မရှိပါ။ တဿာ မာဏဝိကာယ ဝဏ္ဏံ သုတ္တာ ပန၊ ထို လုလင်ပျိုမ၏ အဆင်းဂုဏ်ကို ကြားပြီး၍ကား။ ပဋ္ဌိပဒ္ဓစိတ္တော အသ္မိ၊ စွဲလန်း တပ်မက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၏။ တံ လဘန္တော ဇီဝိဿာမိ၊ ထိုလုလင်ပျိုမကို ရသော် အသက်ရှင်အံ့။ အလဘန္တော၊ မရသော်။ ဣဓေ၀ မရိဿာမိတိ၊ ဤနေရာ ၌ပင် သေအံ့ဟုပြောပြီ။ "တာတ ဧသော၊ အို. . ချစ်သား ထိုလုလင်ပျိုမ ရဖို့ ရာသည်။ မယ်ံ ဘာရော၊ ငါ၏ တာ၀နှ်တည်း။ တွံ ဧတံ နိဿာယ၊ သင် ချစ်သားသည် ထိုလုလင်ပျိုမကို အမှီပြု၍။ မာ စိန္တယီတိ၊ မပူလင့်"ဟု။ တံ အဿာသေတွာ၊ ထိုမိန်းမလိုက်စားသူကို သက်သာရာရစေ၍ (ချော့မော့ ပြောဆို၍)။ ဗဟူနိ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒီနိ အာဒါယ၊ များစွာကုန်သော နံ့သာ,ပန်းစသည်တို့ကို ယူ၍။ မာဏဝိကာယ သန္ဓိကံ ဂန္တာ၊ လုလင်ပျိုမ၏ အထံသို့ သွား၍။ "အမ္မ မေ

ပုတ္တော၊ ချစ်သမီး ငါ၏သားသည်။ မမ သန္ဓိကာ၊ ငါ၏ အထံမှ။ တဝ ဝဏ္ဏံ သုတ္တာ၊ နင်၏ အလှဂုဏ်ကို ကြားရ၍။ ပဋ္ဌိဗဒ္ဓစိတ္တော ဇာတော၊ တပ်မက်စွဲလန်းသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ကိံ ကာတဗ္ဗန္တိ၊ ဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း"ဟု မေးပြီ။ အာနေတုံ သစေ သက္ကောထ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှာ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်ကုန်အံ့။ မယာ ကတောကာသောယေဝါတိ၊ ကျွန်မသည် ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည် သာဟု ပြောပြီ။

သာ တသာ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးမသည် ထိုလုလင်ပျိုမ၏ စကားကို ကြားရ၍။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ တသ္မာ ဂေဟသ္မာ ကဏ္ဏကဏ္ဏေဟိ၊ ထိုအိမ်၏ ထောင့်တို့ ထောင့်တို့မှ။ ဗဟုံ ကစဝရံ သက်မိုတွာ၊ များစွာသော အမှိုက်ကို စုရုံး၍။ အာရကွိတ္ထိယာ ဥပရိ ဆဒ္ဒေသိ၊ အစောင့် အရှောက် မိန်းမတို့၏ အပေါ်၌ စွန့်လွှတ်ပစ်ချပြီ။ သာ တေန၊ ထိုအစောင့် အရှောက် မိန်းမသည် ထိုပစ်ချခြင်းသည်။ အဋ္ဌိယမာနာ အပေသိ၊ နာကျင် စေအပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍ နေရာမှ ဖဲခွါပြီ။ ဣတရာ တေနေဝ နိယာမေန၊ သည်ပြင် အလုပ်အကျွေးမသည် ထိုနည်းဖြင့်ပင်။ ယာ ယာ ကိဉ္စိ ကထေတိ၊ အကြင် အကြင် တံခါးစောင့်မသည် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောဆို၏။ တသာ တသာ ဥပရိ ထိုထိုပြောသူ တံခါးစောင့်မ၏ အပေါ်၌။ ကစဝရံ ဆဒ္ဒေသိ၊ အမှိုက်ကို စွန့်လွှတ်ပစ်ချပြီ။ တတော ပဌာယ ပန၊ ထိုအခါမှ စ၍ကား။ သာ ယံ ယံ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးမသည် အကြင်အကြင် အရာဝတ္ထုကို။ အာဟရတိ ဝါ ဟရတိ ဝါ၊ ယူမှုလည်း ယူလာ၏ ဆောင်မှုလည်း ဆောင်သွား၏။ တံ တံ ကာစိ၊ ထိုထိုဆောင်လာသော အရာဝတ္ထု ထုတ်သွားသော အရာဝတ္ထုကို တစ်စုံတစ်ယောက်သော တံခါးစောင့်မသည်။ သောဓေတုံ နဥ ဥဿဟတိ၊ သုတ်သင်စစ်ဆေးခြင်းငှာ မတုံ။ တသ္မိံ ကာလေ သာ၊ ထိုမစစ်ဆေးတုံရာ အခါ၌ ထိုအလုပ်အကျွေးမသည်။ တံ ဓုတ္တံ၊ ထိုမိန်းမလိုက်စားသူကို။ ပုပ္ဖပစ္ဆိယံ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ ပန်းထည့်သော တောင်း၌ အိပ်စေ၍။ မာဏဝိကာယ သန္ဓိကံ အဘိဟရိ၊ လုလင်ပျိုမ၏ထံသို့ ရွှေ့ရွှေ့ ဆောင်ခဲ့ပြီ။ ဓုတ္တော၊ မိန်းမလိုက်စားသူသည်။ မာဏဝိကာယ သီလံ ဘိန္ဒိတွာ၊ လုလင်ပျိုမ၏ သီလကို ဖျက်ဆီး၍။ ဧကာဟဒ္ဒိဟံ၊ တစ်ရက်နှစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပါသာဒေယေဝ အဟောသိ၊ ပြာသာဒ်၌သာ ဖြစ်ပြီ။ ပုရောဟိတေ ဗဟိ နိက္ခန္တေ၊ ပုရောဟိတ်သည် အပြင်သို့ ထွက်သော်။ ဥဘော အဘိရမန္တိ၊ နှစ်ယောက်တို့သည်

ပျော်မွေ့ကုန်၏။ တသို့ အာဂတေ၊ ထိုပုရောဟိတ်သည်လာသော်။ ဓုတ္တော နိလိယတိ၊ မိန်းမကြူးသူသည် ပုန်းနေ၏။

အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုမိန်းမကြူးသူကို။ သာ ဧကာဟဒ္ဒိဟာစ္စယေန၊ ထိုလုလင်ပျိုမသည် တစ်ရက် နှစ်ရက်လွန်သဖြင့်။ သာမိ ဣဒါနိ တယာ၊ ဘိုရ အရှင် ယခုအခါ ရှင်သည်။ ဂန္ဓံ ဝဏ္ဏတိတိ အာဟ။ သွားခြင်းငှါ သင့်၏ဟု ပြောပြီ။ အဟံ ဗြာဟ္မဏံ ပဟရိတ္တာ၊ ငါသည် ပုဏ္ဏားကို ထောင်း၍။ ဂန္ဓကာမောတိ၊ သွားချင်၏ဟု ပြောပြီ။ သာ ဧဝံ ဟောတူတိ၊ ထိုလုလင်ပျိုမသည် ဤသို့ ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်ရပါစေမည်ဟု ပြော၍။ ဓုတ္တံ နိလိယာပေတွာ၊ မိန်းမကြူးသူကို ပုန်းနေစေပြီး၍။ ဗြာဟ္မဏော အာဂတေ၊ ပုဏ္ဏားသည် လာသော်။"အယျ အဟံ၊ အရှင် ကျွန်တော်မသည်။ တုမှေသု ဝိဏံ ဝါဒေန္တေသု၊ အရှင်တို့သည် စောင်းကို တီးကုန်သော်။ နစ္စိတုံ ဣစ္ဆာမိတိ၊ ကခြင်းငှါ အလိုရှိ၏"ဟု။ ဧဝမာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သာဓု ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းပြီ ချစ်နှမ။ နစ္စသူတိ၊ ကလော့ဟု ပြော၍။ ဝိဏံ ဝါဒေသိ၊ စောင်းကို တီးပြီ။ တုမှေသု ဩလောကေန္တေသု လဇ္ဇာမိ၊ အရှင်တို့သည် ကြည့်နေကုန်သော် ရှက်ပါ၏။ ဝေါ မုခံ ပန၊ အရှင်တို့၏ မျက်နှာကိုကား။ သာဓုကေန ဗန္ဓိတ္တာ၊ အဝတ်ဖြင့် စည်း၍။ နစ္စိဿာမိတိ၊ ကအံ့ဟု ပြောပြီ။ သစေ လဇ္ဇသိ၊ အကယ်၍ ရှက်အံ့။ ဧဝံ ကရောဟိတိ၊ ဤသို့ပြုလော့ဟု ပြောပြီ။ မာဏဝိကာ ဃနသာဋကံ ဂဟေတွာ၊ လုလင်ပျိုမသည် ထူသော အဝတ်ကို ယူ၍။ တဿ အက္ခီနိ ပိဒဟမာနာ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏ မျက်စိတို့ကို ပိတ်လျက်။ မုခံ ဗန္ဓိ၊ မျက်နှာကို စည်းပြီ။ ဗြာဟ္မဏော မုခံ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ပုဏ္ဏားသည် မျက်နှာကို စည်းစေ၍။ ဝိဏံ ဝါဒေသိ၊ စောင်းကို တီးပြီ။ သာ မုဟုတ္တံ နစ္စိတွာ၊ ထိုလုလင်ပျိုမသည် တမုဟုတ်မျှ ကပြီး၍။ "အယျ အဟံ၊ အရှင် ကျွန်မသည်။ တေ သီသေ၊ အရှင်၏ ဦးခေါင်း၌။ ဧကဝါရံ၊ တစ်ကြိမ်။ ပဟရိတုကာမာတိ အာဟ၊ ထောင်းလိုပါ၏"ဟု ပြောပြီ။ ဣတ္ထိ လောလော ဗြာဟ္မဏော၊ မိန်းမကိစ္စ၌ လျှပ်ပေါ်သော ပုဏ္ဏားသည်။ ကိဋ္ဌိ ကာရဏာ အဇာနန္တော၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကို မသိရကား။ ပဟရာဟိတိ အာဟ၊ ထောင်းလော့ဟု ပြောပြီ။ မာဏဝိကာ၊ လုလင်ပျိုမသည်။ ဓုတ္တသ သည် အဒါသိ၊ မိန်းမကြူးသူအား သည်ကို ပေးပြီ။ သော သဏိကံ အာဂန္တာ၊ ထိုမိန်းမကြူးသူ သည် ဖြည်းဖြည်း လာ၍။ ဗြာဟ္မဏသ ပိဋ္ဌိပဿေ ဌတွာ၊ ပုဏ္ဏား၏ကျောဘက်၌ တည်၍။ သီသေ ကပ္ပရေန ပဟရိ၊ ဦးခေါင်း၌ တံတောင်ဖြင့် ထောင်းပြီ။ အက္ခီနိ၊

မျက်စိတို့သည်။ ပတနာကာရပတ္တာနိ အဟေသုံ၊ ထွက်ကျအံ့သော အခြင်းအရာသို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သီသေ ဂဏ္ဍော ဥဋ္ဌဟိ၊ ဦးခေါင်း၌ အဖုသည် ထပြီ။ သော ဝေဒနဋ္ဋော ဟုတ္တာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် ဝေဒနာဖြင့် နာကျင်သည် ဖြစ်၍။ တေ ဟတ္ထေ၊ နင်၏ လက်ကို။ အာဟရ ဣတိ အာဟ၊ ဆောင်ယူခဲ့လော့ဟု ပြောပြီ။ မာဏဝိကာ၊ လုလင်ပျိုမသည်။ အတ္တနော ဟတ္ထံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ မိမိ၏ လက်ကို မ,၍။ တဿ ဟတ္ထေ ဌပေသိ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏ လက်၌ ထားပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ "ဟတ္ထော မုဒုကော၊ လက်ကား နူးညံ့၏။ ပဟာရော ပန၊ ထောင်းမှုသည်ကား။ ထဒ္ဓေါတိ အာဟ၊ ပြင်းထန်၏ဟု ပြောပြီ။ ဒုတ္ထော၊ မိန်းမကြူးသူသည်။ ဗြာဟ္မဏံ ပဟရိတ္တာ နိလီယိ၊ ပုဏ္ဏားကို ထောင်း၍ ပုန်းနေပြီ။ မာဏဝိကာ တသ္မိံ နိလီနေ၊ လုလင်ပျိုမသည် ထိုမိန်းမကြူးသူသည် ပုန်းနေပြီးသော်။ ဗြာဟ္မဏသ မုခတော၊ ပုဏ္ဏား၏ မျက်နှာမှ။ သာဒ္ဒုကံ မောစေတ္တာ၊ အဝတ်ကို လွတ်စေ၍ (ဖြည်၍)။ တေလံ အာဒါယ၊ ဆီကို ယူ၍။ သီသံ ပရိသမ္မာဟိ၊ ဦးခေါင်းကို ထက်ဝန်းကျင် လိမ်းပေးပြီ။ ဗြာဟ္မဏော ဗဟိ နိက္ခန္တော၊ ပုဏ္ဏားသည် အပြင်သို့ ထွက်သွားသော်။ ပုန သာ ဣတ္ထီ ဒုတ္ထံ၊ တစ်ဖန် ထိုအလုပ်အကျွေးမသည် မိန်းမကြူးသူကို။ ပစ္ဆိယာ နိပဇ္ဇာပေတ္တာ နီဟရိ၊ တောင်းထဲ၌ အိပ်စေ၍ ထုတ်သွားပြီ။

သော ရညော သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ထိုမိန်းမကြူးသူသည် မင်း၏ ထံသို့ သွား၍။ သဗ္ဗံ တံ ပဝတ္တိံ အာရောစေသိ၊ အလုံးစုံသော ထိုအဖြစ်ကို လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ အတ္တနော ဥပဋ္ဌာနံ၊ မင်းသည် မိမိအား ခစားခြင်းငှါ။ အာဂတံ ဗြာဟ္မဏံ၊ လာသော ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကို။ ဇူတံ ကီဠာမ ဗြဟ္မဏာတိ အာဟ၊ အံ့ကို ကစားကြအံ့ ပုဏ္ဏားကြီးဟု ပြောပြီ။ သာဓု မဟာရာဇာတိ၊ ကောင်းပါပြီ မင်းမြတ်ဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ ဇူတမဏ္ဍလံ သဇ္ဇာပေတ္တာ၊ မင်းသည် ကြွေအံ့ဝိုင်းကို ပြင်ဆင်စေ၍။ ပုရိမနယေနေဝ ဇူတဂိတံ ဂါယိတ္တာ၊ ရှေးနည်းဖြင့်ပင် အံ့ချင်းကို သီဆို၍။ ပါသကေ ခိပတိ၊ အံ့စာတို့ကို ပစ်လိုက်၏။ ဗြာဟ္မဏော မာဏဝိကာယ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည် လုလင်ပျိုမ၏။ တပသ ဘိန္နဘာဝံ အဇာနန္တော၊ အကျင့်၏ ပျက်ကြောင်းကို မသိရကား။ "မမ မာဏဝိကံ၊ ကျွန်တော်မျိုး၏ လုလင်ပျိုမကို။ ဌပေတ္တာတိ အာဟ၊ ထား၍"ဟု ဆိုပြီ။ ဧဝံ ဝဒန္တောပိ ပရာဇိတောယေဝ၊ ဤသို့ ဆိုပါသော်လည်း ရှုံးသည်သာ။ ရာဇာ ဇိနိတ္တာ၊ ရှင်ဘုရင်သည် အနိုင်ရ၍။

ဗြာဟ္မဏ ကိ ဝဒေသိ၊ ပုဏ္ဏား ဘယ်ကဲ့သို့ ပြောသနည်း။ တေ မာဏဝိကာယ၊ သင်၏ လုလင်ပျိုမ၏။ တပေါ ဘိန္နော၊ အကျင့်သည် ပျက်ပြီ။ တွံ 'မာတုဂါမ'၊ သင်သည် မာတုဂါမကို။ ဂဒ္ဒတော ပဋ္ဌာယ ရက္ခန္တော၊ ဝမ်းထဲမှ စ၍ စောင့်ရှောက်လျက်။ သတ္တသု ဌာနေသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော ဌာနတို့၌။ အာရက္ခံ ကရောန္တော၊ စောင့်ရှောက်မှုကို ပြုလျက်။ ရက္ခိတုံ သက္ခိဿာမိတိ မညသိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်လိမ့်မည်'ဟု မှတ်ထင်၏။ မာတုဂါမော နာမ၊ မာတုဂါမမည်သည်။ ကုစ္ဆိယံ ပက္ခိပိတ္တာ စရန္တေနာပိ၊ ဝမ်းထဲ၌ ထည့်၍ သွားသူသည်သော်မှလည်း။ ရက္ခိတုံ နသက္ကာ၊ လုံအောင် စောင့်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဧကပုရိသိကာ ဣတ္ထီ နာမ နတ္ထိ၊ ယောကျ်ားတစ်ယောက်တည်းသာ ဆက်ဆံသော မိန်းမမည်သည် မရှိ။ တဝ မာဏဝိကာ၊ သင်၏ လုလင်ပျိုမသည်။ နစ္ဓိတုကာမာ အမ္ဘိတိ ဝတ္တာ၊ ကချင်သည် ဖြစ်၏ဟု ပြော၍။ ဝိဏံ ဝါဒေန္တသ တဝ၊ စောင်းကို တီးသော သင်၏။ မုခံ သာဌကေန ဗန္ဓိတ္တာ၊ မျက်နှာကို အဝတ်ဖြင့် စည်း၍။ အတ္တနော ဇာရံ မိမိ၏ သယောက်လင်ကို။ တဝ သီသေ၊ သင်၏ ဦးခေါင်း၌။ ကပ္ပရေန ပဟရာပေတ္တာ ဥယျောဇေသိ၊ တကောင်ဆစ်ဖြင့် ထောင်းခိုင်း၍ လွှတ်လိုက်ပြီ။ ဣဒါနိ ကိ၊ ယခုအခါ ဘယ်ကဲ့သို့။ ကထေသိတိ ဝတ္တာ၊ ပြောမည်နည်း"ဟု ဆို၍။

၆၂။ "ယံ ဗြာဟ္မဏော အဝါဒေသိ၊ ဝိဏံ သမုခဝေဌိတော။
အဏ္ဏာဘူတာဘတာ ဘရိယာ၊ တာသု ကော ဇာတု ဝိဿတေ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယံ ဗြာဟ္မဏော။ပ။ ဇာတု ဝိဿတေ"ဟူသော ဤ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဗြာဟ္မဏော သမုခဝေဌိတော၊ ပုဏ္ဏားသည် မျက်နှာနှင့်တကွ အဝတ်ရစ်ပတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ယံ ဝိဏံ အဝါဒေသိ၊ အကြင်ကြောင့် စောင်းကို တီးပြီ။ (တံ ကာရဏံ နဇာနာတိ၊ ထိုအကြောင်းကို မသိ)။ ဘရိယာ အဏ္ဏာဘူတာဘတာ၊ မယားကို မျိုးစေ့ဖြစ်၍ ဖြစ်သော အမိဝမ်းမှ မဖွားမီကပင် ဆောင်ယူအပ် မွေးမြူအပ်၏။ တာသု ကော၊ ထိုမိန်းမတို့၌ အဘယ်မည်သော ပညာရှိသည်။ ဇာတု ဝိဿသေ၊ ဧကန်ကျွမ်းဝင် ယုံကြည်ထိုက်အံ့နည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ 'ယံ ဗြာဟ္မဏော အဝါဒေသိ၊ **ဝိဏ်ံ သမုခ-ဝေဠိတော**'တိ၊ ယံ ဗြာဟ္မဏော အဝါဒေသိ ဝိဏ်ံ သမုခဝေဠိတော ဟူသည်ကား။ ယေန ကာရဏေန ဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့် ပုဏ္ဏားသည်။ ယနသာဌ္ဌကေန မုခေန သဟ၊ ထူသော အဝတ်ဖြင့် မျက်နှာနှင့်တကွ။ ဝေဠိတော ဟုတ္တာ၊ ရစ်ပတ်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဏ်ံ ဝါဒေသိ၊ စောင်းကို တီးပြီ။ တံ ကာရဏံ နဇာနာတိ၊ ထိုအကြောင်းကို မသိ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား 'ယံ ဗြာဟ္မဏော အဝါဒေသိ၊ ဝိဏ်ံ သမုခဝေဠိတော'ဟူသော ပါဠိ၏ အနက်တည်း။ ဟိ တံ၊ မှန်၏ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သာ ဝဠ္ဠေတုကာမာ၊ ထိုလုလင်ပျိုမသည် လိမ်ညာလို၍။ ဧဝံ အကာသိ၊ ဤသို့ ပြုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော ပန တံ ဣတ္ထိံ၊ ပုဏ္ဏားသည်ကား ထိုလုလင်ပျိုမကို။ ဗဟုမာယာဘာဝံ အဇာနန္တော၊ များသောမာယာရှိကြောင်းကို မသိရကား။ မာတုဂါမဿ သဒ္ဒဟိတ္တာ၊ လုလင်ပျိုမအား ယုံကြည်၍။ မံ ဧသော လဇ္ဇတီတိ၊ ငါ့ကို ဤလုလင်ပျိုမသည် ရှက်၏ဟု။ ဧဝံ သညီ အဟောသိ၊ ဤသို့ အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ တေန အသ၊ ထိုသို့အမှတ်ရှိခြင်းကြောင့် ထိုပုဏ္ဏား၏။ အညာဏာဘာဝံ ပကာသေန္တော၊ မသိကြောင်းကို ထင်ရှားပြလိုရကား။ ရာဇာ ဧဝံ အာဟ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ဤသို့ 'ယံ ဗြာဟ္မဏော အဝါဒေသိ၊ ဝိဏ်ံ သမုခဝေဠိတော'ဟု ဆိုပြီ။ အယံ ဧတ္ထ အဓိပ္ပါယော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား ဤ ယံ ဗြာဟ္မဏော စသော ပါဠိ၌ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ **အဏ္ဏာဘူတာဘတာ ဘရိယာတိ**၊ အဏ္ဏာဘူတာဘတာ ဘရိယာဟူသော ပါဠိ၌။ ဗီဇံ အဏ္ဏံ ဝုစ္စတိ၊ မျိုးစေ့ကို အဏ္ဏာဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဗီဇဘူတာ၊ မျိုးစေ့ ဖြစ်၍ဖြစ်သူကို။ မာတုဂစ္ဆိတော၊ အမိဝမ်းမှ။ အနိဂ္ဂန္တ္တကာလေ ယေဝ အာဘတာ အာနီတာ၊ မထွက်မီကပင် ဆောင်ယူအပ်ပြီ။ **ဘတာတိ** ဝါ၊ ဘတာဟုလည်း ဖြစ်သင့်၏။ ပုဋ္ဌာ၊ မွေးမြူအပ်ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ဘတာ၏ အနက်တည်း။ သာ ကာ၊ ထိုဆောင်ယူအပ် မွေးမြူအပ်သူဟူသည် အဘယ်သူနည်း။ **ဘရိယာ**၊ မယားတည်း။ ပဇာပတိ ပါဒပရိစာရိကာ၊ သားတို့မိခင်တည်း ခြေရင်းအလုပ်ကျွေးမတည်း။ ဟိ သာ၊ မှန်၏ ထိုမယားကို။ ဘတ္တာဝတ္ထာဒီဟိ ဘရိတဗ္ဗတာယ၊ အစားအဝတ် စသည်တို့ဖြင့် မွေးမြူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘိန္နသံဝရတာယ၊ ဗျက်သော စောင့်စည်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ လောကဓမ္မေဟိ ဘရိတာယ ဝါ၊ လောကတရားတို့နှင့် ပြည့်နှက်နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘရိယာတိ ဝုစ္စတိ၊ ဘရိယာ

ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တာသု ကော ဇာတု ဝိဿသေတိ၊ တာသု ကော ဇာတု ဝိဿသေဟူသော ပါဋ်၌။ ဇာတူတိ ဧကံသာမိဝစနံ၊ ဇာတုဟူသော သဒ္ဒါသည် ဧကန်ကို ဟောတတ်သော သဒ္ဒါတည်း။ မာတုကုစ္ဆိတော ပဋ္ဌာယ၊ မိခင်ဝမ်းမှ စ၍။ ရက္ခိယမာနာသုပိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ပါကုန်သော်လည်း။ ဧဝံ ဝိပ္ပကာရံ အာပဇ္ဇန္တိသု၊ ဤကဲ့သို့ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကုန်သော။ တာသု ဘရိယာသု၊ ထိုမယားတို့၌။ ကော နာမ ပဏ္ဍိတော ပုရိသော၊ အဘယ်မည်သော ပညာရှိသော ယောက်ျားသည်။ ဧကံသေန ဝိဿသေ၊ ဧကန်အားဖြင့် ကျွမ်းဝင်ယုံကြည်ထိုက်ပါအံ့နည်း။ ဧသာ မယိ နိဗ္ဗိကာရာတိ၊ ဤမိန်းမသည် ငါ့အပေါ်၌ ဖောက်ပြန်မှု မရှိဟု။ ကော သဒ္ဒဟေယျ၊ အဘယ်သူသည် ယုံကြည်ထိုက်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား တာသု ကော ဇာတု ဝိဿသေပါဋ်၏ အနက်တည်း။ ဟိ အသဒ္ဓမ္မဝသေန၊ မှန်၏ မသူတော်တရားအစွမ်းဖြင့်။ အာမန္တကေသု နိမန္တကေသု၊ ခေါ်သူတို့သည်လည်းကောင်း ဖိတ်မန်သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇမာနေသု မာတုဂါမော နာမ၊ ရှိကုန်သော် မာတုဂါမမည်သည်။ ရက္ခိတုံ နသက္ကာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ပြာဟ္မဏသ ဓမ္မဒေသေတိ၊ ပုဏ္ဏားအား တရားကို ဟောပြီ။ ပြာဟ္မဏော ဗောဓိသတ္တသ၊ ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားလောင်း၏။ ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ နိဝေသနံ ဂန္တာ တံ မာဏဝိကံ၊ အိမ်သို့ သွား၍ ထိုလုလင်ပျိုမကို။ "တယာ ဧဝရူပံ ပါပကမ္မံ၊ နင်သည် ဤသို့သဘောရှိသော ယုတ်မာမှုကို။ ကတံ ကိရာတိ အာဟ၊ ပြုအပ်ပြီတဲ့ဟု ကြားရ၏"ဟု ပြောပြီ။ အယ္ယ ကော ဧဝမာဟ၊ အို. . အရှင် ဘယ်သူသည် ဤသို့ပြောသနည်း။ နကရောမိ၊ မပြုရပါ။ အဟမေဝ ပဟရိံ ကျွန်မသည်ပင် ရိုက်ခဲ့ပါပြီ။ ကောစိ နအညော၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော အခြားလူမဟုတ်ပါ။ သစေ နသဒ္ဒဟထ၊ အကယ်၍ မယုံကုန်အံ့။ "တုမ္ဟေ ဌပေတွာ၊ သင်ပုဏ္ဏားကြီးတို့ကို ထား၍။ အညဿ ပုရိသဿ ဟတ္ထသမ္ဖဿံ၊ အခြားသော ယောက်ျား၏ လက်အတွေ့ကို။ နဇာနာမိတိ၊ မသိပါ"ဟု။ အဟံ သစ္စကိရိယံ ကတွာ၊ ကျွန်မသည် သစ္စာဆိုမှုကို ပြု၍။ အဂ္ဂိံ ပဝိသိတွာ၊ မီးသို့ ဝင်၍။ တုမ္ဟေ သဒ္ဒဟာပေဿာမိတိ၊ သင်ပုဏ္ဏားကြီးတို့ကို ယုံကြည်စေအံ့ဟု ပြောပြီ။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဧဝံ

ဟောတူတိ၊ ဤပြောသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေဟု ပြော၍။ မဟန်ဒ် ဒါရရာသီ ကာရေတွာ၊ ကြီးစွာသော ထင်းပုံကို ပြုစေ၍။ အဂ္ဂိ ကတ္တာ၊ မီးရှို့မှုကို ပြု၍။ တံ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ထိုလုလင်ပျိုမကို အခေါ်ခိုင်း၍။ အတ္တနော သစေ သဒ္ဒဟသိ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကယ်၍ ယုံကြည်အံ့။ အဂ္ဂိ ပဝိသာဟီတိ အာဟ၊ မီးထဲသို့ ဝင်လော့ဟု ပြောပြီ။

မာဏဝိကာ အတ္တနော၊ လုလင်ပျိုမသည် မိမိ၏။ ပရိစာရိကံ ပဋမမေဝ၊ အလုပ်အကျွေးမကို ပဋမကပင်။ "အမ္မ တဝ ပုတ္တံ၊ မိခင် သင်မိခင်၏ သားကို။ တတ္ထ ဂန္တ္မာ၊ ထိုမီးထဲဝင်မည့်နေရာသို့ သွား၍။ မမ အဂ္ဂိ ပဝိသနကာလေ၊ ကျွန်မ၏ မီးသို့ ဝင်ရာကာလ၌။ ဟတ္ထဂ္ဂဟဏံ ကာတုံ၊ လက်ကိုင်မှုကို ပြုခြင်းငှာ။ ဝဒေဟီတိ သိက္ခာပေသိ၊ ပြောပါလော့ဟု သင်ပေးထားပြီ။ သာ ဂန္တ္မာ၊ ထိုအလုပ်အကျွေး မသည် သွား၍။ တထာ အဝစ၊ ထိုသင်ပေးသည့်အတိုင်း ပြောထားပြီ။ ဓုတ္တော အာဂန္တ္မာ၊ မိန်းမလိုက်စားသူသည် လာ၍။ ပရိသမဗ္ဗေ အဌာသိ၊ ပရိသတ် အလယ်၌ တည်နေပြီ။ သာ မာဏဝိကာ၊ ထိုလုလင်ပျိုမသည်။ ဗြာဟ္မဏံ ဝန္ဓေတုကာမာ၊ ပုဏ္ဏားကို ညာလိုရ်။ မဟာဇနမဗ္ဗေ ဌတ္တာ၊ လူများအလယ်၌ တည်၍။ "ဗြာဟ္မဏ တံ ဌပေတွာ၊ ပုဏ္ဏား ရှင့်ကို ထား၍။ အညဿ ပုရိသဿ၊ အခြားသော ယောကျ်ား၏။ ဟတ္ထသမ္ဘဿ နာမ နဇာနာမိ၊ လက်အတွေ့အထိ မည်သည်ကို မသိပါ။ ဣမိနာ သစ္စေန အယံ အဂ္ဂိ၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့် ဤမီးသည်။ မံ မာ စ္စာပေသီတိ၊ ကျွန်မကို မလောင်စေသတည်း"ဟု ဆို၍။ အဂ္ဂိ ပဝိသိတုံ အာရဒ္ဓါ၊ မီးသို့ ဝင်ခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ ဓုတ္တော၊ ထိုအချိန်၌ မိန်းမကြူးသူသည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ ပုရောဟိတဗြာဟ္မဏသ ကမ္မံ ပဿထ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏ အလုပ်ကို ကြည့်ကြပါလော့။ ဧဝရူပံ မာတုဂါမံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မာတုဂါမကို။ အဂ္ဂိ ပဝေသာပေတီတိ၊ မီးသို့ ဝင်စေ၏"ဟု ပြော၍။ ဂန္တ္မာ တံ မာဏဝိကံ၊ သွား၍ ထိုလုလင်ပျိုမကို။ ဟတ္ထေ ဂဏှိ၊ လက်၌ ကိုင်ပြီ။ သာ ဟတ္ထံ ဝိဿဇ္ဇာပေတွာ၊ ထိုလုလင်ပျိုမသည် လက်ကို လွှတ်စေ၍။ "အယျ မမ၊ အို. . အရှင် ကျွန်မ၏။ သစ္စကိရိယာ ဘိန္နာ၊ သစ္စာဆိုမှုပြုခြင်းသည် ပျက်ပြီ။ အဂ္ဂိ ပဝိသိတုံ နဿတိ၊ မီးသို့ ဝင်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း"ဟု။ ပုရောဟိတံ အာဟ၊ ပုရောဟိတ်ကို ပြောပြီ။ ကိံ ကာရဏာတိ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်းဟု မေးပြီ။ "မမ သာမိကံ ဌပေတွာ၊ ငါ၏ လင်ကို ထား၍။

အညဿ ပုရိသဿ ဟတ္ထသမ္ဘဿ၊ အခြားသော ယောက်ျား၏ လက်အတွေ့-အထိကို။ နဇာနာမိတိ၊ မသိပါ"ဟု။ အဇ္ဇ မယာ၊ ယနေ့ ကျွန်မသည်။ ဧဝရူပါ သစ္စကိရိယာ ကတာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော သစ္စာဆိုမှုပြုခြင်းကို ပြုအပ်ပြီ။ ကွဒါနိ စ ကွမိနာ ပုရိသေန၊ ယခုအခါ၌လည်း ဤယောက်ျားသည်။ ဟတ္ထေ ဂဟိတာ အမ္မိတိ၊ လက်၌ ကိုင်အပ်သည် ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ "အဟံ ကွမာယ၊ ငါ့ကို ဤလုလင်ပျိုမသည်။ ဝဠ္ဠိတောတိ ဥ တွာ၊ ညာအပ်ပြီ"ဟု သိ၍။ တံ ပေါဏေတွာ နီဟရာပေသိ၊ ထိုလုလင်ပျိုမကို ရိုက်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်စေပြီ။ ဧဝံ အသဒ္ဓမ္မသမန္နာဂတာ၊ ဤသို့ သူယုတ်မာတရားနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သော။ ဧတာ ကွတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ တာဝ မဟန္တမ္ပိ၊ သို့ကလောက်ကြီးကျယ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပါပကမ်ဠ ကတွာ၊ မကောင်းမှုကို ပြု၍။ အတ္တနော သာမိကံ ဝဉ္စေတုံ၊ မိမိ၏ လင်ကို ညာခြင်းငှာ။ "အဟံ ဧဝရူပံ ကမ်ဠ၊ ကျွန်မသည် ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။ နကရောမိတိ၊ မပြုရပါ"ဟု။ ဒိဝသံ သပထံ ကုရုမာနာပိ၊ တစ်နေ့လုံး ကျိန်ဆိုမှုကို ပြုကြသော်လည်း။ နာနာစိတ္တာဝ ဟောန္တိ ကိရ၊ အမျိုးမျိုးသော စိတ်ရှိကြသည်သာ ဖြစ်ကြသတဲ့။ တေန၊ ထို့သို့ဖြစ်ကြခြင်းကြောင့်

"စောရိနံ ဗဟုဗုဒ္ဓိနံ၊ ယာသု သစ္စံ သုဒုလ္လဘံ။
ထိနံ ဘာဝေါ ဒုရာဇာနော၊ မစ္ဆဿေဝေါဒကေ ဂတံ။

မုသာ တာသံ ယထာ သစ္စံ၊ သစ္စံ တာသံ ယထာ မုသာ။
ဂါဝေါ ဗဟိ တိဏဿေဝ၊ ဩမသန္တိ ဝရံ ဝရံ။

စောရိယော ကထိနာ ဟေတာ၊ ဝါဠာ စ လပသက္ခရာ။
နတ္ထိ ကိဉ္စိ နဇာနန္တိ၊ ယံ မနုဿေသု ဝဉ္စနန်"တိ

ဝုတ္တံ၊ စောရိနံ ဗဟုဗုဒ္ဓိနံ (ပ) ယံ မနုဿေသု ဝဉ္စနံ ဟု ကုဏာလဇာတ်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ယာသု သစ္စံ သုဒုလ္လဘံ၊ အကြင်မိန်းမတို့၌ သစ္စာစကားကို အလွန်ရခဲ၏။ မစ္ဆဿ ဥဒကေ ဂတံ ကွဝ၊ ငါး၏ ရေ၌ သွားရာလမ်းကြောင်းကို ကဲ့သို့။ စောရိနံ ဗဟုဗုဒ္ဓိနံ၊ ပစ္စည်းခိုးဝှက်တတ်ကုန်သော များသော

ဉာဏ်ရှိကုန်သော။ (တာသံ) ထီနံ ဘာဝေါ ဒုရာဇာနော၊ ထိုမိန်းမတို့၏ သဘောဆန္ဒကို သိနိုင်ခဲ၏။

တာသံ မုသာ၊ ထိုမိန်းမတို့၏ မုသားစကားသည်။ သစ္စံ ယထာ၊ သစ္စာ စကားကဲ့သို့တည်း။ သစ္စံ တာသံ၊ သစ္စာစကားသည် ထိုမိန်းမတို့အတွက်။ မုသာ ယထာ၊ မုသားစကားကဲ့သို့တည်း။ ဂါဝေါ ဗဟိ တိဏာသ၊ နွားတို့သည် ပြင်ပကမြက်ကို။ သြမသန္ဓိ ဣဂ၊ သုံးသပ်ကြ စားကြသကဲ့သို့။ ဝရံ ဝရံ သြမသန္ဓိ၊ ကောင်းသည်ထင်ရာ ကောင်းသည်ထင်ရာကို သုံးသပ်မှိုဝဲကြကုန်၏။

ဟိ ဇတာ စောရိယော ကထိနာ၊ မှန်၏ ထိုမိန်းမတို့သည် ပစ္စည်းခိုးဝှက်တတ်ကုန်၏ ခက်ထန်သော စိတ်နှလုံးရှိကုန်၏။ ဝါဠာ စ လပသက္ခရာ၊ စိတ်လည်း ဆိုးလွယ်ကုန်၏ အကျိုးမဲ့ပြောကာ ချီသာလည်း ချီသာကုန်၏။ မနုဿေသု ယံ ဝဠနံ၊ လူတို့၌ အကြင်လိမ်ညာမှုသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ တာ ကိဠိ (တံ)၊ ထိုမိန်းမတို့သည် တစ်စုံတစ်ခုသော (ထိုလိမ်ညာမှုကို)။ န န ဇာနန္တိ၊ မသိသည် မဟုတ်ကြကုန်။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဇဝံ မာတုဂါမော အရက္ခိယောတိ၊ ဤသို့ မာတုဂါမကို စောင့်ရှောက်မရဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီး အဆုံး၌ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္ထာပိ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ထိုအခါက ဗာရာဏသီမင်းသည်။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အဏ္ဏာဘူတဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော အဏ္ဏာဘူတဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ တက္ကပဏ္ဍိတဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကောဓနာ အကတညူ စာတိ ဣဒံ၊ ကောဓနာ အကတညူ စ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခုညေဝ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ သာသနာတော်ငြီးငွေ့သော ရဟန်းကိုပင် အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တံ သတ္ထာ၊ မှန်၏ ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တွံ၊ ရဟန်းသင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတော အသိ ကိရ၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်သတဲ့။ ဣတိ သစ္စန္တိ ပဋ္ဌိတ္တာ၊ ဤသို့ ကြားရသည်ကား မှန်သလော"ဟု မေးတော်မူ၍။ သစ္စန္တိ ဝုတ္တေ၊ မှန်ပါ၏ဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခု ဣတ္ထိယော နာမ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့မည်သည်။ အကတညူ မိတ္တဒုဗ္ဘာ၊ ကျေးဇူးမသိတတ်ကုန် မိတ်ဆွေပြစ်မှားတတ်ကုန်၏။ ကသ္မာ တာ နိဿာယ၊ ဘာ့ကြောင့် ထိုမိန်းမတို့ကို မှီ၍။ ဥက္ကဏ္ဌိတော အသိတိ ဝတ္တာ၊ သာသနာတော်ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်ရသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ဂင်္ဂါတီရေ အဿမံ မာပေတ္တာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနားဌ ကျောင်းသခ်ိမ်းကို ဖန်ဆင်းဆောက်လုပ်၍။ သမာပတ္တိယော စေဝ အဘိညာယော စ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍။ ဈာနသုခေန ဝိဟရတိ၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့် နေ၏။ တသ္မိံ သမယေ ဗာရာဏသိသေဋ္ဌနော၊ ထိုအခါ ဗာရာဏသီသူဌေး၏။ ဓီတာ ဒုဋ္ဌကုမာရီ နာမ၊ သမီးဖြစ်သော ဒုဋ္ဌကုမာရီမည်သည်။ စက္ခာ ဖရုသာ အဟောသိ၊ ကြမ်းတမ်းသည် ရိုင်းပျသည် ဖြစ်ပြီ။ ဒါသကမ္မကာရေ အက္ကောသတိ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကို ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ ပဟရတိ၊ ခြိမ်းခြောက်၏ ရိုက်ပုတ်၏။ အထ နံ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ ထိုသူဌေးသမီးကို တစ်နေ့၌။ ပရိဝါရမနုဿာ ဂဟေတ္တာ၊ အခြံအရံလူတို့သည် ခေါ်ယူ၍။ ဂင်္ဂါယ ကီဠိဿာမာတိ အဂမံသု၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌ ကစားကုန်အံ့ဟု သွားကြပြီ။ တေသံ ကီဠန္တာနညေဝ၊ ထိုသူတို့သည် ရေကစားကုန်စဉ်ပင်။ သူရိယတ္ထင်မနဝေလာ

ဇာတာ၊ နေဝင်ချိန်သည် ဖြစ်ပြီ။ မယော ဥဒ္ဒဟိ၊ မိုးသည် တက်လာပြီ။ မနုဿာ မေယံ ဒိသ္မာ၊ လူတို့သည် မိုးတိမ်ကို မြင်၍။ ဣတော စိတော စ၊ ဤမှထိုမှလည်း။ ဝေဂေန ပလာယိံသု၊ အဟုန်ဖြင့် ပြေးကြပြီ။ သေဋ္ဌိဓီတာယ ဒါသကမ္မကရာပိ၊ သူဌေးသမီး၏ ကျွန်အမှုလုပ်တို့သည်လည်း။ "အဇ္ဇ အမ္မေဟိ၊ ယန္နေ ဝါတို့သည်။ ဇေသာ ပိဋ္ဌိ၊ ဤသူဌေးသမီး၏ ကျောကို။ ပသိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ကြည့်ခြင်းငှါ သင့်၏ဟု။ တံ အန္တောဥဒကသ္မိံယေဝ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို ရေထဲ၌ပင်။ ဆဋ္ဌေတွာ ဥတ္တာရိသု၊ စွန့်ပစ်၍ တက်လာကြပြီ။ ဒေဝေါ ပါဝဿိ၊ မိုးသည် ရွာပြီ။ သူရိယောပိ အတ္ထင်္ဂတော၊ နေသည်လည်း ဝင်ပြီ။ အန္ဓကာရော ဇာတော၊ အမှောင်သည် ဖြစ်လာပြီ။ တေ တာယ ဝိနာဝ၊ ထိုကျွန်အမှုလုပ်တို့သည် ထိုသူဌေးသမီးနှင့် ကင်းကွာ၍သာ။ ဂေဟံ ဂန္တွာ၊ အိမ်သို့ ပြန်သွားကြ၍။ သာ ကဟန္တိ ဝုတ္တေ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ဘယ်မှာနည်းဟု မေးအပ်သော်။ ဂဂ်ါတော တာဝ ဥတ္တိဏ္ဏာ၊ ဂဂ်ါမြစ်ထဲမှ အလျင်တက်သွားပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုသူဌေးသမီးကို။ ကဟံ ဂတာတိ နံ ဇာနာမာတိ၊ ဘယ်သို့ သွားသနည်းဟု မသိကုန်ဟု ပြောကြပြီ။ ဥတကာ ဝိစိနိတ္တာပိ နံ ပသိံသု၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ရှာဖွေကုန်သော်လည်း မတွေ့ကြပြီ။

သာ မဟာဝိရဝံ ဝိရဝန္တီ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် သည်းစွာသော မြည်တမ်းမှုကို မြည်တမ်းလျက်။ ဥဒကေန ဝုယ္ယမာနာ၊ ရေသည် ဆောင်ယူအပ်သော် (ရေမျှောပါသွားသော်)။ အမရတ္တသမယေ ဗောဓိသတ္တဿ၊ သန်းခေါင်အခါ၌ ဘုရားလောင်း၏။ ပဏ္ဏသာလာသမီပံ ပါပုဏိ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းအနီးသို့ ရောက်လာပြီ။ သော တဿာ သဒ္ဒံ သုတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းရသေ့သည် ထိုသူဌေးသို့၏ အသံကို ကြား၍။ "ဧသော မာတုဂါမဿ သဒ္ဒေါ၊ ဤအသံကား မာတုဂါမ၏ အသံတည်း။ အဿာ ပရိတ္တာဏံ ကရိဿာမီတိ၊ ထိုမာတုဂါမအား စောင့်ရှောက်မှုကို ပြုအံ့"ဟု။ တိဏုက္ကံ အာဒါယ၊ မျက်မီးရှူးကို ယူ၍။ နဒီတီရံ ဂန္တာ တံ ဒိသ္မာ၊ မြစ်ကမ်းသို့ သွား၍ ထိုသူဌေးသမီးကို မြင်၍။ "မာ ဘာယိ မာ ဘာယိတိ အဿာသေတွာ၊ မကြောက်လင့် မကြောက်လင့်"ဟု သက်သာရာ ရစေ၍။ နာဂဝလော ထာမသမ္ပန္နော ဗောဓိသတ္တော၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့ ခွန်အားရှိသော အားနှင့်ပြည့်စုံသော ဘုရားလောင်းသည်။ နဒိံ တရမာနော ဂန္တာ၊ မြစ်ကို ကူးလျက်သွား၍။ တံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို ချီမ,၍။ အဿမပဒံ အာနေတွာ၊

သခ်ိမ်းကျောင်းသို့ ဆောင်ယူ၍။ အဂ္ဂိ ကတ္တာ အဒါသိ၊ မီးကို ပြု၍ ပေးပြီ။ သီတေ ဝိဂတေ၊ အအေးသည် ကင်းပျောက်သော်။ မခုရာနိ ဖလာဖလာနိ ဥပနာမေသိ၊ ချိုသော အရသာရှိကုန်သော သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို ယူပေးပြီ။ တာနိ ခါဒိတ္တာ ဌိတံ၊ ထိုသစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို စား၍ တည်နေသော သူဌေးသမီးကို။ "ကတ္ထ ဝါသိကာ အသိ၊ ဘယ်မြို့ရွာ၌ နေသူသည် ဖြစ်သနည်း။ ကထဉ္စ ဂဂ်ါယံ၊ အဘယ်သို့လျှင် ဂဂ်ါမြစ်၌။ ပတိတာ အသီတိ ပုစ္ဆိ၊ ကျွသည် ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ သာ တံ ပဝတ္တိံ အာရောစေသိ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုသူဌေးသမီးကို။ တွံ ဣဒေဝ ဝသာတိ၊ သင်သည် ဤကျောင်းပေါ်၌ပင် နေလော့ဟု ပြော၍။ ပဏ္ဏသာလာယ ဝသာပေန္တော၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၌ နေစေလျက်။ ဒ္ဒိဟတိဟံ သယံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ပတ်လုံး ကိုယ်တိုင်ကား။ အဇ္ဇောကာသေ ဝသိတ္တာ၊ လွင်ပြင်၌ နေ၍။ ဣဒါနိ ဂစ္ဆာတိ အာဟ၊ ယခုအခါ သွားတော့ဟု ပြောပြီ။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ "ဣမံ တာပသံ သီလဘေဒံ ပါပေတ္တာ၊ ဤရသေ့ကို သီလပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ ဂဟေတ္တာ ဂမိဿာမိတိ နု ဂစ္ဆတိ' ခေါ်ယူ၍ သွားမည်"ဟု တွေးမသွားချေ။ အထ ကာလေ ဂစ္ဆန္တေ၊ ထိုအခါ အချိန်သည် ကုန်ကုန်သွားသော်။ ဣတ္ထိကုတ္တံ ဣတ္ထိလီလံ ဒဿေတ္တာ၊ မိန်းမအမူအရာကို မိန်းမတို့ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းကို ပြ၍။ တဿ သီလဘေဒံ ကတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်း ရသေ့၏ သီလပျက်စီးခြင်းကို ပြု၍။ စျာနံ အန္တရဓာပေသိ၊ စျာန်ကို ကွယ်ပျောက်စေပြီ။ သော တံ ဂဟေတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုသူဌေးသမီးကို ယူ၍။ အရညေ ယေဝ ဝသတိ၊ တောင်ပေါ်သာ နေ၏။ အထ နံ သာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို ထိုသူဌေးသမီးသည်။ "အယျ နော၊ အရှင် ကျွန်မတို့အား။ အရညဝါသေန ကိံ၊ တောင်ပေါ် နေခြင်းဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအုံ့နည်း။ မနုဿပထံ ဂမိဿာမာတိ အာဟ၊ လူတို့ လမ်းခရီးသို့ သွားကြအုံ့"ဟု ပြောပြီ။ သော တံ အာဒါယ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုသူဌေးသမီးကို ခေါ်ယူ၍။ ဧကံ ပစ္စန္တဂါမကံ ဂန္တွာ၊ တစ်ခုသော တိုင်းစွန်ပြည်နားရွာကလေးသို့ သွား၍။ တတ္ထ ဘတိယာ ဇီဝိကံ ကပ္ပေတ္တာ၊ ရက်တက်ရောင်းခဖြင့် အသက်မွေးမှုကို ပြု၍။ တံ ပေါသေတိ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို မွေးမြူ၏။ တတ္ထ ဝိတ္ထိဏ္ဏိတ္တာ ဇီဝတိတိ၊ ရက်တက်ကို ရောင်း၍ အသက်မွေး၏ ထို့ကြောင့်။ "တတ္ထပဏ္ဏိတောာ" တိ တဿ နာမံ အကံသု၊ "တတ္ထပဏ္ဏိတ"ဟု

ထိုဘုရားလောင်း၏ အမည်ကို ပြုကြ ခေါ်ကြပြီ။ အထ အသ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းအား။ ဂါမဝါသိနော ပရိဗ္ဗယ် ဒတ္တာ၊ ရွာနေလူတို့သည် အခကို ပေး၍။ "အမှာကံ သုယုတ္တာဒုယုတ္တာ၊ ငါတို့အား ကောင်းသည်နှင့်ယှဉ်သည် မကောင်းသည်နှင့်ယှဉ်သည်ကို။ အာစိက္ခန္တော ဇတ္ထ ဝသာတိ၊ ပြောကြားလျက် ဤတဲကုန်ရှိ နေလော့"ဟုပြော၍။ ဂါမဒ္ဒါရေ ကုဋ္ဌိယ် ဝါသေသုံ၊ ရွာတံခါးနားက တဲကုန်ရှိ နေစေကြပြီ။

တေန စ သမယေန စောရာ၊ ထိုအခါ၌လည်း ခိုးသားတို့သည်။ ပဗ္ဗတာ သြရုယ္ဟ တောင်ပေါ်မှ ဆင်း၍။ ပစ္စန္တံ ပဟရန္တိ၊ ပစ္စန္တရစ်ကို လုယက်ကြကုန်၏။ တေ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုခိုးသားတို့သည် တစ်နေ့၌။ တံ ဂါမံ ပဟရိတ္တာ၊ ထိုရွာကို လုယက်၍။ ဂါမဝါသိကေဟိယေဝ ဘဏ္ဍိကာ၊ ရွာသူရွာသားတို့ကိုပင် ပစ္စည်းထုပ်တို့ကို၊ ဥက္ခိပါပေတွာ ဂစ္ဆန္တာ၊ ထမ်းစေ ရွက်စေ၍ သွားကြသော်။ တမ္မိ သေဋ္ဌိဓီတရံ ဂဟေတွာ၊ ထိုသူဌေးသမီးကိုလည်း ခေါ်ယူ၍။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ ဂန္တာ၊ မိမိ၏ နေရာဌာနသို့ သွားကြ၍။ သေသဇနေ ဝိဿဇ္ဇေသုံ၊ ကျန်လူတို့ကို လွှတ်လိုက်ကုန်ပြီ။ စောရဇေ္ဌကော ပန တဿာ၊ ခိုးသူကြီးသည်ကား ထိုသူဌေးသမီး၏။ ရူပေ ဗဇ္ဈိတွာ၊ ရုပ်အဆင်း၌ တပ်မက်၍။ တံ အတ္တနော ဘရိယံ အကာသိ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို မိမိ၏မယားကို ပြုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော စ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ "ဣတ္ထန္နာမာ ကဟန္တိ ပဏ္ဍိ ဤအမည်ရှိသော မိန်းမသည် ဘယ်မှာနည်း"ဟု မေးပြီ။ "စောရဇေ္ဌကေန ဂဟေတွာ၊ ခိုးသူကြီးသည် ယူ၍။ အတ္တနော ဘရိယာ၊ မိမိ၏ မယားကို။ ကတာတိ သုတ္တာပိ၊ ပြုအပ်ပြီ"ဟု ကြားပါသော်လည်း။ "သာ တတ္ထ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ထိုခိုးသူကြီးထံ၌။ မယာ ဝိနာ နဝသိဿတိ၊ ငါနှင့် ကင်း၍ မနေနိုင်လတ့်။ ပလာယိတ္တာ အာဂစ္ဆိဿတိတိ၊ ထွက်ပြေး၍ ပြန်လာလိမ့်မည်"ဟု။ တဿာ အာဂမနံ သြလောကေန္တော၊ ထိုသူဌေးသမီး၏ ပြန်လာမှုကို မျှော်ကြည့်လျက်။ တတ္ထေဝ ဝသိ ထိုရွာ၌ပင် နေပြီ။

သေဋ္ဌိဓီတာပိ၊ သူဌေးသမီးသည်လည်း။ "အဟံ ဣဒါနိ သုခံ ဝသာမိ၊ ငါသည် ဤခိုးသူကြီးထံ၌ ချမ်းသာစွာ နေရ၏။ ကဒါစိ မံ၊ တစ်ရံတစ်ခါ ငါ့ကို။ တက္ကပဏ္ဍိတော ကိဠိဒေဝ နိဿာယ၊ တက္ကပဏ္ဍိတသည် တစ်စုံတစ်ရာကိုပင် အမှီပြု၍။ အာဂန္တာ ဣတော၊ လာ၍ ဤခိုးသူကြီးထံမှ။ အာဒါယ ဂစ္ဆေယ္ယ၊

ခေါ်ယူ၍ သွားလေရာ၏။ အထ ဧတသ္မာ သုခါ။ ထိုအခါ ဤချမ်းသာမှ။ ပရိဟာယိဿာမိ၊ ဆုတ်ယုတ်ရလိမ့်မည်။ အဟံ သမ္မိယာယမာနာ ဝိယ၊ ငါသည် ချစ်ခင်မြတ်နိုးသကဲ့သို့။ တံ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ထိုတက္ကပဏ္ဍိတကို ခေါ်စေ၍။ ယန္နူန ယာတာပေယျန္တိ စိန္တေသိ၊ သတ်စေရပါမူကား ကောင်းလေစွ"ဟု ကြံပြီ။ သာ ဧကံ မနုဿံ ပက္ကောသိတွာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် တစ်ယောက်သော လူကို ခေါ်၍။ "အဟံ ဣဓ၊ ငါသည် ဤခိုးသူကြီးထံ၌။ ဒုက္ခံ ဇီဝါမိ၊ ဆင်းရဲစွာ အသက်ရှင်ရ၏။ တက္ကပဏ္ဍိတော အာဂန္တွာ၊ တက္ကပဏ္ဍိတသည် လာ၍။ မံ အာဒါယ ဂစ္ဆတူတိ၊ ငါ့ကို ခေါ်ယူ၍ သွားပါ"ဟု။ သာသန် ပေသေသိ၊ သတင်းစကားကို ပို့စေပြီ။ သော တံ သာသန်၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုသတင်းစကားကို။ သုတွာ သဒ္ဒဟိတွာ၊ ကြားရ၍ ယုံကြည်၍။ တတ္ထ ဂန္တွာ၊ ထိုခိုးသူတို့ရှိသို့ သွား၍။ ဂါမဒ္ဒါရေ ဌတွာ၊ ရှာတံခါး၌ တည်၍။ သာသန် ပေသေသိ၊ သတင်းစကားကို ပို့စေပြီ။ သာ နိက္ခမိတွာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ထွက်ခဲ့၍။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုတက္ကပဏ္ဍိတကို မြင်၍။ "အယျ မယံ၊ အမောင် ငါတို့သည်။ ဣဒါနိ သစေ ဂစ္ဆိဿာမ၊ ယခုအခါ အကယ်၍သွားကြအုံ့။ စောရဇေဋ္ဌကော အနုဗန္ဓိတွာ၊ ခိုးသူကြီးသည် နောက်မှလိုက်၍။ ဥဘောပိ အမှေ ယာတေဿတိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့ကို သတ်လတ္တံ့။ ရတ္တိဘာဂေ ဂစ္ဆိဿာမာတိ၊ ညအဖို့၌ သွားကြအုံ့"ဟု ပြော၍။ တံ အာနေတွာ ဘောဇေတွာ၊ ထိုတက္ကပဏ္ဍိတကို ခေါ်ယူ၍ ကျွေးမွေး၍။ ကောဋ္ဌကေ နိသီဒါပေတွာ၊ စပါးကျီ၌ နေစေ၍။ သာယံ အာဂန္တွာ၊ ညနေချမ်း၌ လာ၍။ သုရံ ပိဝိတွာ၊ သေရည်ကို သောက်၍။ စောရ-ဇေဋ္ဌကဿ မတ္တကာလေ၊ ခိုးသူကြီး၏ ယစ်မူးရာအခါ၌။ "သာမိ ဣမာယ ဝေလာယ၊ အရှင် ဤအချိန်၌။ တဝ သတ္တုံ သစေ ပသေယျာသိ၊ ရှင်၏ ရန်သူကို အကယ်၍ တွေ့မြင်အုံ့။ ကိန္တိ နံ၊ အဘယ်သို့လျှင် ထိုရန်သူကို။ ကရေယျာသီတိ အာဟ၊ ပြုမည်နည်း"ဟု မေးပြီ။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ ကရိဿာမီတိ၊ ဤအမှုကိုလည်း ဤအမှုကိုလည်း ပြုမည်ဟု ပြောပြီ။ သော ဒူရေ ကိ ပန၊ ထိုရှင်ရန်သူသည် အဝေး၌ ဘယ်ဟုတ်မှာလဲ။ ကောဋ္ဌကေ နိသိန္နော နန္ဒတိ၊ စပါးကျီ၌ နေနေသည် မဟုတ်ပါလောဟု ပြောပြီ။ စောရဇေဋ္ဌကော ဥက္ကံ အာဒါယ၊ ခိုးသူကြီးသည် မီးရှူးကို ယူ၍။ တတ္ထ ဂန္တွာ၊ ထိုစပါးကျီသို့ သွား၍။ တံ ဒိသ္မာ ဂဟေတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို မြင်၍ ဖမ်းယူ၍။ ဂေဟမဇ္ဈေ ပါတေတွာ၊ အိမ်အလယ်၌

လဲကျစေ၍။ ကပ္ပရာဒီဟိ ယထာရုစိ ပေါထေသိ၊ တံတောင်စသည်တို့ဖြင့် အလို ရှိသလို ထောင်းထုပြီ။ သော ပေါထိယမာနောပိ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထောင်း ထု ရိုက်နှက်အပ်သော်လည်း။ အည် ကိဉ္စိ အဝတ္တာ၊ အခြားသော တစ်စုံတစ်ခု သော စကားကို မဆိုမူ၍။ ကောနော အကတညူ စ ပိသုဏာ မိတ္တဘေဒိကာတိ၊ "ကောနော အကတညူ စ ပိသုဏာ မိတ္တဘေဒိကာ"ဟု။ ဧတ္တကမေဝ ဝဒတိ၊ ဤမျှကိုသာ ပြောဆို၏။ စောရော တံ ပေါထေတွာ၊ ခိုးသူကြီးသည် ထိုဘုရား လောင်းကို ထောင်းထုရိုက်နှက်၍။ ဗန္ဓိတ္တာ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ ချည်တုတ်၍ အိပ်စေ၍။ သာယမာသံ ဘုဉ္ဇိတ္တာ သယိ၊ ညစာကို စား၍ အိပ်ပြီ။ ပဗုဒ္ဓေါ သုရာယ ဝိဏ္ဏာယ၊ နိုးသော် သေရည်သည် အစာကြေအမှုးပြေသော်။ ပုန တံ ပေါထေတုံ အာရဘိ၊ တစ်ဖန် ထိုဘုရားလောင်းကို ထောင်းထုရိုက်နှက်ခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ သောပိ တာနေဝ စတ္တာရိ ပဒါနိ ဝဒတိ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုလေးခုကုန်သော ပုဒ်တို့ကိုသာ ပြောဆို၏။

စောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ "အယံ ဧဝံ ပေါထိယမာနောပိ၊ ဤသူသည် ဤကဲ့သို့ ထောင်းထုရိုက်နှက်အပ်သော်လည်း။ အည် ကိဉ္စိ အဝတ္တာ၊ အခြားသော တစ်စုံ တစ်ခုသော စကားကို မပြောမူ၍။ ဣမာနေဝ စတ္တာရိ ပဒါနိ ဝဒတိ၊ ဤလေးခု ကုန်သော ပုဒ်တို့ကိုသာ ပြောဆို၏။ နံ ပုစ္ဆိဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ထိုအရိုက်ခံရသူကို မေးအံ့"ဟု တွေးပြီ။ ဣတိ တဿာ သုတ္တဘာဝံ ဉ တွာ၊ ဤသို့ တွေး၍ ထိုသူ့ဌေး သမီး၏ အိပ်ပျော်နေကြောင်းကို သိ၍။ တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ "အမ္ဘော တွံ၊ အမောင် သင်သည်။ ဧဝံ ပေါထိယမာနောပိ၊ ဤကဲ့သို့ ထောင်းထု ရိုက်နှက်ခံရ သော်လည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧတာနေဝ ပဒါနိ၊ ဤပုဒ်တို့ကိုသာ။ ဝဒသီတိ ပုစ္ဆိ၊ ဆိုပါသနည်း"ဟု မေးပြီ။ တက္ကပဏ္ဍိတော၊ တက္ကပဏ္ဍိတသည်။ "တေန ဟိ သုဏာဟီတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် နားထောင်လော့"ဟု ပြော၍။ တံ ကာရဏံ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအကြောင်းကို အစမှ စ၍။ "အဟံ ပုဗ္ဗေ အရညဝါသီကော၊ ဝါကား ရှေးက တောဌ်နေသော။ ဗ္ရာနလာဘီ ဧကော တာပသော၊ ဗ္ရာန်ရသော တစ်ပါးသော ရသေ့တည်း။ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဂဂ်ါယ ဝုယ္ဟမာနံ ဧတံ၊ ဂဂ်ါမြစ်သည် ဆောင်ယူအပ်သော (ဂဂ်ါမြစ်၌ မျောလာသော) ထိုအမျိုး သမီးကို။ ဥတ္တာရေတွာ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂိ၊ ဆယ်ယူ၍ ပြုစုခဲ့ပြီ။ အထ မံ၊ ထိုအခါ ငါ့ကို။

ဒေသာ ပလောဘေတွာ၊ ဤမိန်းမသည် ဖြားယောင်း၍။ စျာနာ ပရိဟာပေသိ၊ စျာန်မှ ဆုတ်ယုတ်စေပြီ။ သွာဟံ အရည် ပဟာယ၊ ထိုဂါသည် တောကို ပယ်စွန့်၍။ ဧတံ ပေါသေန္တော၊ ဤမိန်းမကို မွေးမြူလျက်။ ပစ္စန္တဂါမကေ ဝသာမိ၊ ပစ္စန္တရစ်ရွာ ငယ်၌ နေ၏။ အထ ဒေသာ၊ ထိုအခါ ဤမိန်းမသည်။ စောရေဟိ ဂ္ဂဓ အာနီတာ၊ ခိုးသူတို့သည် ဤနေရာသို့ ဆောင်ယူအပ်သော်။ အဟံ ဒုက္ခဲ ဝသာမိ၊ ကျွန်မသည် ဆင်းရဲစွာ နေရ၏။ အာဂန္တာ မံ နေတူတိ၊ လာ၍ ကျွန်မကို ဆောင်ယူလှည့်ပါဟု။ မယ္ပံ သာသနံ ပေသေတွာ၊ ငါ့အား သတင်းစကားကို ပို့စေ၍။ ဂ္ဂဒါနိ တဝ ဟတ္ထေ ပါတေသိ၊ ယခု သင့်၏ လက်၌ ကျရောက်စေပြီ။ ဂ္ဂမိနာ ကာရဏေန အဟံ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် ငါသည်။ ဧဝံ ကထေမိတိ ကထေသိ၊ ဤသို့ 'ကောမနာ အကတညူ စ ပိသုဏာ မိတ္တဘေဒိကာ'ဟု ပြောဆို၏"ဟု ပြောပြီ။ စောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ "ယာ ဒေသာ ဧဝရူပေ ဂုဏသမ္ပန္နေ၊ အကြင်ဆိုခဲ့ပြီး ဤမိန်းမသည် ဤသို့သဘောရှိသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥပကာရကေ ဧဝံ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သူ၌ ဤသို့ ဖေါက်ပြန်စွာ ကျင့်ပြီ။ သာ မယ္ပံ ကတရံ၊ ထိုမိန်းမသည် ငါ့အား အဘယ်မည်သော။ ဥပဒ္ဒဝံ နာမ နကရေယ္ယ၊ ဘေးရန်မည်သည်ကို မပြုဘဲရှိအံ့နည်း။ ဒေသာ မာရေတဗ္ဗာတိ စိန္တေသိ၊ ဤမိန်းမကို သတ်သင့်၏ဟု တွေးပြီ။ သော တက္ကပဏ္ဍိတံ အဃာသေတွာ၊ ထိုခိုးသူကြီးသည် တက္ကပဏ္ဍိတကို သက်သာရာရစေ၍။ တံ ပဘောဒေတွာ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို နိုးစေ၍(နှိုး၍)။ ခဂ္ဂံ အာဒါယ နိက္ခမ္မ၊ သန်လျက်ကို ယူ၍ အိမ်မှ ထွက်ခဲ့၍။ "ဧတံ ပုရိသံ ဂါမဒ္ဒါရေ ဤယောကျ်ားကို ရွာတံခါးအနီး၌။ ယာတေဃာမိတိ ဝတ္တာ၊ သတ်အံ့"ဟု ပြော၍။ တာယ သဒ္ဓိံ၊ ထိုသူဌေးသမီးနှင့် အတူ။ ဗဟိဂါမံ ဂန္တာ၊ ရွာပြင်သို့ သွား၍။ ဧတံ ဟတ္ထေ ဂဏှာတိ၊ ဤယောကျ်ားကို လက်၌ ကိုင်လော့ဟု ပြော၍။ တာယ တံ ဟတ္ထေ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို ထိုယောကျ်ား၏ လက်ကို။ ဂါဟာပေတွာ ခဂ္ဂံ အာဒါယ၊ ကိုင်စေ၍ သန်လျက်ကို ယူ၍။ တက္ကပဏ္ဍိတံ ပဟာရန္တော ဝိယ၊ တက္ကပဏ္ဍိတကို ခုတ်ဟန်ပြု၍။ တံ ဒ္ဝိဓာ ဆိန္ဒိတွာ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို နှစ်ပိုင်းဖြတ်၍။ သသီသံ တက္ကပဏ္ဍိတံ နှာပေတွာ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ တက္ကပဏ္ဍိတကို ရေချိုးစေ၍။ ကတိပါဟံ ပဏီတေန ဘောဇနေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ပတ်လုံး မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေတွာ၊ ရောင့်ရဲစေ၍။ ဂ္ဂဒါနိ ကဟံ ဂမိဿသီတိ အာဟ၊ ယခုအခါ ဘယ်သို့ သွားအံ့နည်းဟု မေးပြီ။ တက္ကပဏ္ဍိတော၊ တက္ကပဏ္ဍိတသည်။

"မေ ယရာဝါသေန ကိစ္စံ နတ္ထိ၊ ဝါအား အိမ်နေခြင်းဖြင့် အလုပ်ကိစ္စသည် မရှိ။ ဣသိပဠဂဲ့ ပဠဂဲတွေ၊ ရသေ့ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ တတ္ထေव အရညေ၊ ထိုတောခွဲပင်။ ဝသိဿာမီတိ အာဟ၊ နေအံ့"ဟုပြောပြီ။ "တေန ဟိ အဟမ္ပိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် ငါခိုးသားကြီးသည်လည်း။ ပဠဂဲဿာမီတိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုအံ့ဟု ပြော၍။ ဥဘောပိ ပဠဂဲတွေ၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့သည်လည်း ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ တံ အရညာယတနံ ဂန္တွာ၊ ထိုတောအုပ်သို့ သွား၍။ ပဗ္ဗ အဘိညာ၊ ငါးပါးကုန်သော အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော စ နိဗ္ဗတ္တေတွေ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ ပြဟ္မ-လောကူပဂါ အဟေသုံ၊ အသက်အဆုံး၌ ပြဟ္မာ့ပြည်ကပ်ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်ကြပြီ။

သတ္ထာ ဣမာနိ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤပစ္စုပ္ပန်အတိတ် နှစ်ခုကုန်သော ဝတ္ထုတို့ကို ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိं ဃဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုद्ध ဟုတွာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။

ဇာ။ "ကောဓနာ အကတညူ စ၊ ပိသုဏာ မိတ္တဘေဒိကာ။
ပြဟ္မစရိယံ စရ ဘိက္ခု၊ သော သုခံ နုပဟာဟိသိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ကောဓနာ ॥ပ॥ နုပဟာဟိသိ"ဟူသော ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ (ဣတ္ထိယော နာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်)။ ကောဓနာ အကတညူ စ၊ ဒေါသကိုလည်း မထိမ်းနိုင်ကုန် ကျေးဇူးကိုလည်း မသိတတ်ကုန်။ ပိသုဏာ မိတ္တဘေဒိကာ၊ ကုန်းလည်းတိုက်တတ်ကုန်၏ မိတ်ကိုလည်း ဖျက်တတ်ကုန်၏။ ပြဟ္မစရိယံ စရ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လော့။ သော သုခံ နုပဟာဟိသိ၊ ထိုသင်သည် စျာန်,မဂ်,ဖိုလ် ချမ်းသာကို မစွန့်လတ္တံ့။

တတြ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဘိက္ခု ဧတာ ဣတ္ထိယော နာမ ကောဓနာ၊ ရဟန်း . . ထိုမိန်းမတို့ မည်သည် ဒေါသကိုလည်း မထိမ်းနိုင်ကုန်။ ဥပ္ပန္နံ ကောဓံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဒေါသကို။ နိဝါရေတုံ နုသက္ကောန္တိ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အကတညူ စ၊ ကျေးဇူးကိုလည်း မသိတတ်ကုန်။ အတိမဟန္တံ ဥပကာရမ္ပိ

နဲ့ ဇာနန္တိ၊ အလွန်ကြီးမြတ်သော ကျေးဇူးကိုလည်း မသိတတ်ကုန်။ **ပိသုဏာ** စ၊ ကုန်းလည်းတိုက်တတ်ကုန်၏။ ပိယသုညဘာဝကရဏမေဝ ကထံ ကထေန္တိ၊ ချစ်ခင်မှုဆိတ်သုဉ်းခြင်းပြုတတ်သည်သာဖြစ်သော စကားကိုလည်း ပြောတတ်ကုန်၏။ **မိတ္တဘေဒိကာ**၊ မိတ်လည်းဖျက်တတ်ကုန်၏။ မိတ္တော ဘိန္ဒန္တိ၊ မိတ်တို့ကို ဖျက်တတ်ကုန်၏။ မိတ္တဘေဒနကထံ ကထနသီလာယေဝ၊ မိတ်ပျက်မှု ပြုတတ်သော စကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်သည်သာတည်း။ **ဧတာ**၊ ဤမိန်းမတို့သည်။ **ဧဝရူပေဟိ** ပါပမမ္မေဟိ သမန္နာဂတာ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော ယုတ်မာသော တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။ **ဧတာဟိ** တေ ကိ၊ ထိုမိန်းမတို့ဖြင့် သင့်အား အဘယ် **အကျိုးရှိအံ့**နည်း။ **ဘိက္ခု ပြဟ္မစရိယံ စရ** ရဟန်း. . . မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လော့။ ဟိ အယံ မေထုနဝိရတိ၊ မှန်၏ ဤမေထုန်ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓဋ္ဌေန ပြဟ္မစရိယံ နာမ၊ စင်ကြယ်သော အနက်သဘောကြောင့် မြတ်သော အကျင့်မည်၏။ တံ စရ၊ ထိုမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လော့။ **သော သုခံ န ဝိဟာဟိသိတိ**၊ သော သုခံ နဝိဟာဟိသိ ဟူသည်ကား။ သော တွံ **ဧတံ** ပြဟ္မစရိယဝါသံ ဝသန္တော၊ ထိုသင်သည် ဤမြတ်သော အကျင့်, ကျင့်သုံးနေခြင်းကို ကျင့်သုံးသော်။ စာနသုခံ မဂ္ဂသုခံ၊ စာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း မဂ်ချမ်းသာကို လည်းကောင်း။ ဖလသုခဉ္စ နဝိဟာဟိသိ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း မစွန့်လတ့်။ **ဧတံ** သုခံ နဝိဇဟိဿသိ၊ ဤချမ်းသာသုံးမျိုးကို မစွန့်လတ့်။ **ဧတသ္မာ** သုခါ နပရိဟာယိဿသိ၊ ဤချမ်းသာသုံးမျိုးမှ မဆုတ်ယုတ်လတ့်။ ဣတိ အယံ အတ္ထော ပိဏ္ဍတ္ထော၊ ဤအနက်သည်ကား အပေါင်းအနက်တည်း။ "နပရိဟာဟိသိ"တိပိ ပါဌော၊ နပရိဟာဟိသိ ဟူ၍လည်း ပါဋ္ဌရှိသေး၏။ အယမေဝ အတ္ထော၊ ဤ နပရိဟာယဿသိဟူသော အနက်ပင်တည်း။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူပြီ။ သစ္စ-ပရိယောသာနေ၊ သစ္စာပြပြီးအဆုံး၌။ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခု၊ သာသနာတော် ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "တဒါ စောရဇေ့ဌကော၊ ထိုအခါက ခိုးသူကြီးသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ တက္ကပဏ္ဍိတော ပန၊

တက္ကပဏ္ဍိတသည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာ။ အဟောသိန္တိ၊ ဖြစ်လာ ပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

တက္ကပဏ္ဍိတဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော တက္ကပဏ္ဍိတဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ ဒုရာဇာနဇာတကဝဏ္ဏနာ

မာသု နန္ဒိ ဣစ္ဆတိ မန္ဒိ ဣဒံ၊ မာသု နန္ဒိ ဣစ္ဆတိ မံ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဥပါသကံ၊ တစ်ယောက်သော ဥပါသကာကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဧကော သာဝတ္ထိဝါသီ ဥပါသကော၊ တစ်ယောက်သော သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော ဥပါသကာသည်။ တီသု သရဏေသု ပဉ္စသု သီလေသု စ၊ သုံးပါးကုန်သော ကိုးကွယ်ရာတို့၌ လည်းကောင်း ငါးပါးကုန်သော သီလတို့၌လည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ဗုဒ္ဓမာမကော ကိရ၊ ဘုရားမြတ်နိုးသတဲ့။ ဓမ္မမာမကော ကိရ၊ တရားမြတ်နိုးသတဲ့။ သံဃမာမကော ကိရ၊ သံဃာမြတ်နိုးသတဲ့။ အဿ ဘရိယာ ပန၊ ထိုဥပါသကာ၏ မယားသည်ကား။ ဒုဿီလာ ပါပဓမ္မာ ကိရ၊ သီလမရှိ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိ သတဲ့။ ယံ ဒိဝသံ မိစ္ဆာစာရံ စရတိ၊ အကြင်နေ့ရက်၌ မှားယွင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်၏။ တံ ဒိဝသံ၊ အကျင့်မှားရာ ထိုနေ့ရက်၌။ သတကိတဒါသီ ဝိယ ဟောတိ၊ ငွေတစ်ရာဖြင့် ဝယ်အပ်သော ကျွန်မကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာစာရဿ အကတဒိဝသေ ပန၊ မှားသော အကျင့်ကို မပြုရာ နေ့ရက်၌ကား။ သာမိနီ ဝိယ ဟောတိ၊ သခင်မ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ စဏ္ဍာ ဖရုသာ၊ ကြမ်းတမ်း၏ ရိုင်းပျ၏။ သော တဿာ ဘာဝံ၊ ထိုဥပါသကာသည် ထိုမိန်းမ၏ သဘောဆန္ဒကို။ ဇာနိတုံ နဿ ဣဏ္ဍောတိ၊ သိခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ အထ တာယ ဥဗ္ဘာဌ္ဌော၊ ထိုအခါ ထိုမိန်းမသည် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ နဂ္ဂတိ၊ ဘုရားခစားခြင်းငှာ မသွား။ အထ နံ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ ထိုဥပါသကာကို တစ်နေ့၌။ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒီနိ အာဒါယ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ကို ယူ၍။ အာဂန္တ္ဝာ ဝန္ဒိတ္ဝာ နိသိန္နံ၊ လာ၍ ရှိခိုး၍ ထိုင်နေသည်ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဥပါသက ကိန္တု ခေါ တွံ၊ ဥပါသကာ. . . အဘယ့်ကြောင့်လျှင်

သင်သည်။ သတ္တဋ္ဌဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက် ရှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာန်၊ ငါဘုရား ခစားခြင်းငှာ။ နာဂစ္ဆသီတိ အာဟ၊ မလာသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဘန္တေ မေ ယရဏီ၊ မြတ်စွာဘုရား. . . တပည့်တော်၏ အိမ်ရှင်မသည်။ ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ၊ တစ်ခုသော နေ့၌။ သတကိတဒါသီ ဝိယ ဟောတိ၊ ငွေတစ်ရာဖြင့် ဝယ်အပ်သော ကျွန်မကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ၊ တစ်နေ့၌ကား။ သာမိနီ ဝိယ စဏ္ဍာ ဖရုသာ၊ သခင်မကဲ့သို့ ကြမ်းတမ်း၏ ရိုင်းပျ၏။ အဟံ တဿာ ဘာဝံ၊ တပည့်တော်သည် ထိုအိမ်ရှင်မ၏ သဘောဆန္ဒကို။ ဇာနိတုံ နဿက္ခောမိ၊ သိခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ။ သွာဟံ တာယ ဥတ္ဌာဠ္ဟော၊ ထိုတပည့်တော်သည် ထိုအိမ်ရှင်မသည် နှိပ်စက်အပ်ရကား။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာန် နာဂစ္ဆာမီတိ၊ ရှင်တော်ဘုရားခစားခြင်းငှာ မလာဖြစ်ပါ"ဟု လျှောက်ပြီ။ အထ အဿ ဝစနံ၊ ထိုအခါ ထိုဥပါသကာ၏ စကားကို။ သုတ္တာ သတ္ထာ၊ ကြားတော်မူ၍ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ "ဥပါသက မာတုဂါမဿ၊ ဥပါသကာ. . . မာတုဂါမ၏။ ဘာဝေါ နာမ ဒုဇ္ဇာနောတိ၊ သဘောဆန္ဒမည်သည်ကို သိနိုင်ခဲ၏'ဟု။ ပုဗ္ဗေပိ တေ၊ ရှေးကလည်း သင့်အား။ ပဏ္ဍိတာ ကထယိသု၊ ပညာရှိတို့သည် ပြောဖူးကုန်ပြီ။ တွံ ပန တံ၊ သင်သည်ကား ထိုစကားကို။ ဘဝသခ်ေပဂတတ္တာ သလ္လက္ခေတုံ၊ ဘဝအကျဉ်းချုံးခြင်းသို့ ရောက်သည့်အဖြစ်ကြောင့် ကောင်းစွာ မှတ်သားခြင်းငှာ။ နဿက္ခောသီတိ ဝတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတော၊ ထို ဥပါသကာသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဒိသာပါမောက္ခော၊ ဘုရားလောင်းသည် အရပ်မျက်နှာအကြီးအမှူးဖြစ်သော။ အာစရိယော ဟုတ္တာ၊ ဆရာကြီးသည် ဖြစ်၍။ ပဉ္စမာဏဝကသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော လုလင်တို့ကို။ သိပ္ပံ သိက္ခာပေတိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူစေ၏။ အထ ဧကော တိရော ရဋ္ဌဝါသိကော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော တိုင်းတစ်ပါးနေသော။ ပြာဟ္မဏမာဏဝကော အာဂန္တွာ၊ ပုဏ္ဏားလုလင်သည် လာ၍။ တဿ သန္တိကေ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ အထံ၌။ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှန္တော၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူနေသော်။ ဧကာယ ဂ္ဂဏ္ဌိယာ၊ တစ်ယောက်သော မိန်းမ၌။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော ဟုတ္တာ၊ တပ်မက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ တံ ဘရိယံ ကတ္တာ၊ ထိုမိန်းမကို

မယားကို ပြု၍။ တသို့ယေဝ ဘာရာဏသိနဂရေ ဝသန္တော၊ ထိုဘာရာဏသီမြို့၌ပင် နေသော်။ ဒွေ တိသော ဝေလာယော၊ နှစ်ချိန်သုံးချိန်တို့ပတ်လုံး။ အာစရိယသ ဥပဇ္ဈာနံ နဂ္ဂတိ၊ ဆရာအား ခစားခြင်းငှာ မသွား။ အသ သာ ဘရိယာ ပန၊ ထိုလုလင်၏ ထိုမယားသည်ကား။ ဒုဿီလာ ပါပဓမ္မာ၊ သီလမရှိ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိ၏။ မိစ္ဆာစာရံ စိဏ္ဏဒိဝသေ၊ မှားသော အကျင့်ကို ကျင့်ရာနေ့ရက်၌ကား။ ဒါသီ ဝိယ ဟောတိ၊ ကျွန်မကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အစိဏ္ဏဒိဝသေ၊ မကျင့်ရာနေ့ရက်၌။ သာမိနီ ဝိယ ဟောတိ၊ သခင်မကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ စဏ္ဍာ ဖရုသာ၊ ကြမ်းတမ်း၏ ရိုင်းပျ၏။ သော တဿာ ဘာဝံ၊ ထိုလုလင်သည် ထိုမယား၏ သဘောဆန္ဒကို။ ဇာနိတုံ အသက္ကောန္တော၊ သိခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်၍။ တာယ ဥဗ္ဗာဠ္ဟော၊ ထိုမယားသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အာကုလစိတ္တော၊ ရှုပ်ထွေးသော စိတ်ရှိ၍။ အာစရိယသ ဥပဇ္ဈာနံ နဂ္ဂတိ၊ ဆရာအား ခစားခြင်းငှာ မသွား။ အထ သတ္တဒ္ဒဒိဝသေ၊ ထို အခါ ခုနစ်ရက်ရှစ်ရက်တို့ကို။ အတိက္ကမိတွာ အာဂတံ နံ၊ ကျော်လွန်ပြီး၍ လာသော ထိုလုလင်ကို။ "မာဏဝ ကိံ နု ပညာယသိတိ၊ အိုလုလင် အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှား သနည်း"ဟု။ အာစရိယော ပုစ္ဆိ၊ ဆရာသည် မေးပြီ။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ "အာစရိယ ဘရိယာ မံ၊ ဆရာကြီး. . မယားသည် ကျွန်တော့်ကို။ ဧကဒိဝသံ ဣစ္ဆတိ ပတ္ထေတိ၊ တစ်နေ့၌ အလိုရှိ၏ တောင့်တ၏။ ဒါသီ ဝိယ နိဟတမာနာ ဟောတိ၊ ကျွန်မသည်ကဲ့သို့ နှိမ့်ချအပ်သော မာနရှိသည် ဖြစ်၏။ ဧကဒိဝသံ သာမိနီ ဝိယ၊ တစ်နေ့၌ သခင်မကဲ့သို့။ ထဒ္ဒါ စဏ္ဍာ ဖရုသာ၊ ခက်ထန်၏ ကြမ်းတမ်း၏ ရိုင်းပျ၏။ အဟံ တဿာ ဘာဝံ၊ ကျွန်တော်သည် ထိုမယား၏ သဘောဆန္ဒကို။ ဇာနိတုံ နု သက္ကောမိ၊ သိခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ။ တာယ ဥဗ္ဗာဠ္ဟော အာကုလစိတ္တော၊ ထိုမယားသည် နှိပ်စက်အပ်ရကား ရှုပ်ထွေးသော စိတ်ရှိရကား။ တုမှာကံ ဥပဇ္ဈာနံ၊ အရှင်ဆရာကြီးတို့အား ခစားခြင်းငှာ။ နာဂတော အမှိတိ၊ မလာသည် ဖြစ်ပါ၏"ဟု ပြောပြီ။ အာစရိယော၊ ဆရာကြီးသည်။ မာဏဝ ဧတံ ဧဝံ၊ လုလင်. . ဤ သင်ပြောသော စကားသည် သင်ပြောသည့်အတိုင်း မှန်၏။ ဣတ္ထိယော နာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်။ အနာစာရံ စိဏ္ဏဒိဝသေ၊ မလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရာနေ့ ရက်၌။ သာမိကံ အနုဝတ္တန္တိ၊ လင်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ ဒါသီ ဝိယ၊ ကျွန်မတို့ ကဲ့သို့။ နိဟတမာနာ ဟောန္တိ၊ နှိမ့်ချသော မာနရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အနာစိဏ္ဏ ဒိဝသေ ပန၊ မကျင့်ရာနေ့ရက်၌ကား။ မာနတ္ထဒ္ဒါ ဟုတ္တာ၊ မာနခက်ထန်ကုန်သည်

ဖြစ်၍။ သာမိက် နဂရောန္တိ၊ လင်ကို အရေအတွက်ထဲ မထည့်ကြကုန်။ ဧဝံ ဧတာ ဣတ္ထိယော နာမ၊ ဤကဲ့သို့ ဤမိန်းမတို့မည်သည်။ အနာစာရာ ဒုဿီလာ၊ မလျော်သော အကျင့်ရှိကုန်၏ သီလမရှိကုန်။ တာသံ ဘာဝေါ နာမ ဒုဇ္ဇာနော၊ ထိုမိန်းမတို့၏ သဘောဆန္ဒမည်သည်ကို အသိခက်၏။ တာသု၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ဣဿရိယသုပိ အနိစ္ဆန္တိသုပိ၊ ချစ်ကြိုက်ကုန်သော်လည်းကောင်း မချစ်ကြိုက်ကုန်သော်လည်းကောင်း။ မဗ္ဗတ္တေနေဝ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ လျစ်လျူရှုသည်သာ ဖြစ်သင့်၏"ဟု။ ဝတ္တာ တဿ သြဝါဒဝသေန၊ ပြောပြီး၍ ထိုလုလင်အား ဆုံးမသည့်အစွမ်းဖြင့်။

၆၄။ "မာ သု နန္ဒိ ဣစ္ဆတိ မံ၊ မာ သု သောစိ နဝ မိစ္ဆတိ။
ထီနံ ဘာဝေါ ဒုရာဇာနော၊ မစ္ဆဿေဝေါဒကေ ဂတ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ မာ သု နန္ဒိ (ပ) ဂတံဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> မံ ဣစ္ဆတိ၊ ငါ့ကို ကြိုက်၏ဟုလည်း။ မာ သု နန္ဒိ၊ သဘောမကျလင့်။ မံ နဝ ဣစ္ဆတိ၊ ငါ့ကို မကြိုက်ဟုလည်း။ မာ သု သောစိ၊ မပူလင့်။ ဥဒကေ မစ္ဆဿ ဂတံ ဣဝ၊ ရေ၌ ငါး၏ သွားခြင်းကဲ့သို့။ ထီနံ ဘာဝေါ ဒုရာဇာနော၊ မိန်းမတို့၏ သဘောဆန္ဒကို သိနိုင်ခဲ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **မာ သု နန္ဒိ ဣစ္ဆတိ** **မန္တိ**၊ မာ သု နန္ဒိ ဣစ္ဆတိ မံဟူသော ပါဋ္ဌ၌။ **သုကာရော** နိပါတမတ္တံ၊ သုအက္ခရာသည် နိပါတ်မျှသာတည်း။ "အယံ ဣတ္ထိ မံ၊ ဤမိန်းမသည် ငါ့ကို။ ဣစ္ဆတိ ပတ္ထေတိ၊ ကြိုက်၏ တောင့်တ၏။ မယိ သိနေဟံ ကရောတီတိ၊ ငါ၌ ချစ်ခြင်းကို ပြု၏"ဟု။ မာ တုဿိ၊ မနှစ်သက်လင့်။ **မာ သု သောစိ နဝ မိစ္ဆတီ**တိ၊ မာ သု သောစိ နဝ မိစ္ဆတိဟူသည်ကား။ အယံ မံ နဝ ဣစ္ဆတီတိပိ၊ ဤမိန်းမသည် ငါ့ကို မကြိုက်ဟုလည်း။ မာ သောစိ၊ မပူလင့်။ ဣစ္ဆမာနာယ တဿာ နန္ဒိံ ကြိုက်သော ထိုမိန်းမ၌ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နဝ ဣစ္ဆမာနာယ တဿာ၊ မကြိုက်သော ထိုမိန်းမ၌။ သောကံ စ အကတ္တာ၊ ပူပန်မှုကိုလည်းကောင်း မပြုမူ၍။ မဗ္ဗတ္တောဝ ဟောဟိတိ၊ လျစ်လျူရှုသူသည်သာ ဖြစ်လော့ဟု။ (ဒ္ဝိဟိ ပါဒေဟိ၊ ရှေ့နှစ်ပါဒတို့ဖြင့်)။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ **ထီနံ ဘာဝေါ ဒုရာဇာနောတိ**၊ ထီနံ ဘာဝေါ ဒုရာဇာနော ဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိနံ ဘာဝေါ နာမ၊ မိန်းမတို့၏ သဘောဆန္ဒမည်သည်ကို။ ဣတ္ထိမာယာယ ပဋိစ္ဆန္နတ္တာ

ဒုရာဇာနော၊ မိန်းမမာယာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည့် အဖြစ်ကြောင့် သိနိုင်ခဲ၏။ ယထာ ကိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ **မစ္ဆသေဝေါဒကေ ဂတန္တိ**၊ **မစ္ဆသေဝေါဒကေ** ဂတံဟူသည်ကား။ **မစ္ဆသ** ဂမန်၊ ငါး၏ ပြေးသွားခြင်းကို။ ဥဒကေန **ပဋိစ္ဆန္နတ္တာ**၊ ရေဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုဇ္ဇာနံ ယထာ၊ သိနိုင်ခဲသကဲ့သို့တည်း။ တေနေဝ သော၊ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုငါးသည်။ ကေဝဋ္ဋေ အာဂတော၊ တံငါသည်သည် လာသော်။ ဂမနံ ဥဒကေန၊ သွားခြင်းကို ရေဖြင့်။ **ပဋိစ္ဆာဒေတွာ** ပလာယတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၍ ပြေး၏။ အတ္တာနံ ဂဏှိတုံ နဒေတိ၊ မိမိကိုယ်ကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ မပေး။ ဧဝမေဝ ကျွတ်ထိယော၊ ဤအတူသာ မိန်းမတို့သည်။ မဟန္တံ ဒုဿီလကမ္မံ ကတ္တာပိ၊ ကြီးမားသော သီလမရှိမှုကို ပြုပြီး၍လည်း။ "မယံ ဧဝရူပံ၊ ကျွန်မတို့သည် ဤသို့ သဘောရှိသော အမှုကို။ နဂရောမာတိ၊ မပြုကြရပါ"ဟု။ **အတ္တာနာ** ကတကမ္မံ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော အမှုကို။ ကျွတ်ထိမာယာယ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ မိန်းမမာယာဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍။ သာမိကေ ဝဉ္စေန္တိ၊ လင်သားတို့ကို လှည့်ပတ်ကုန်၏။ ဧဝံ ဧတာ ကျွတ်ထိယော နာမ၊ ဤကဲ့သို့ ဤမိန်းမတို့မည်သည်။ ပါပမမ္မာ ဒုရာဇာနာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်၏ သိနိုင်ခဲကုန်၏။ တာသု မဗ္ဗတ္တောယေဝ၊ ထိုမိန်းမ တို့၌ လျှစ်လျူရှုသူသည်သာ။ သုခီတော ဟောတိ ကျွတိ၊ ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏ ဤကား ဂါထာဖွင့်တည်း။

ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ **အန္ဓေဝါသိကဿ** ဩဝါဒံ **အဒါသိ**၊ **တပည့်အား** ဩဝါဒကို ပေးပြီ။ **တတော** ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ **သော** **တဿာ** ဥပရိ၊ ထိုလုလင်သည် ထိုမယား၏ **အပေါ**ဦ။ **မဗ္ဗတ္တောဝ** **အဟောသိ**၊ **လျှစ်လျူရှုသည်သာ** ဖြစ်ပြီ။ **အဿ** **သာပိ** ဘရိယာ၊ ထိုတပည့်၏ ထိုမယား **သည်လည်း**။ **မေ** ဒုဿီလဘာဝေါ၊ ငါ၏ **သီလမရှိကြောင်းကို**။ **အာစရိယေန** ဉာတော ကိရ ကျွတိ၊ ဆရာကြီးသည် **သိအပ်ပြီတဲ့ဟု** **ကြား၍**။ **တတော** ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ **အနာစာရံ** **နစရိ**၊ **မလျော်သော** **အကျင့်ကို** **မကျင့်ပြီ**။ **တဿ** ဥပါသကဿ **သာပိ** ကျွတ်ထိ၊ ထိုဥပါသကာ၏ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ "**မယံ** ဒုရာစာရဘာဝေါ၊ ငါ၏ **မကောင်းသော** **အကျင့်ရှိကြောင်းကို**။ **သမ္မာသမ္ဗုद्ध**ေ**န** ဉာတော ကိရ ကျွတိ၊ ဘုရားရှင်သည် **သိတော်မူအပ်ပြီတဲ့**"**ဟု** **ကြား၍**။ **တတော** ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ **ပါပကမ္မံ** **နာမ** **နအကာသိ**၊ **မကောင်းမှုမည်သည်ကို** **မပြုပြီ**။

သတ္တာပါ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟာရိတ္တာ၊ ဤတရား ဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သော ဥပါသကော၊ သစ္စာပြီးအဆုံး၌ ထိုဥပါသကာသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္ထာ အနုသန္ဓိ ယဋ္ဌေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဇယမ္ပတိကာယေ၀၊ ထိုအခါက မယားလင်တို့သည်ပင်။ ဣဒါနိ ဇယမ္ပတိကာ၊ ယခုအခါ မယားလင်တို့တည်း။ အာစရိယော ပန အဟမေ၀ အဟောသိန္တိ၊ ဆရာကြီးသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဒုရာဇာနဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော ဒုရာဇာနဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ အနဘိရတိဇာတကဝဏ္ဏာ

ယထာ နဒီ စ ပန္ထော စာတိ ဣဒံ၊ ယထာ နဒီ စ ပန္ထော စ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ တထာဂတံ ဥပါသကံယေ၀၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ဥပါသကာကိုပင်။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သော ပန ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ ထိုဥပါသကာသည်ကား စူးစမ်းသော်။ တဿာ ဒုဿီလဘာ၀ံ ဥ ဘုတ္တာ၊ ထိုမယား၏ သီလမရှိကြောင်းကို သိ၍။ ဘဏ္ဍိတော စိတ္တဗျာကုလတာယ၊ ငြင်းခုံ၍ စိတ်ရှုပ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တဋ္ဌဒိ၀သေ၊ ခုနစ်ရက်ရှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဥပဋ္ဌာနံ နာဂမာသိ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ မသွားပြီ။ သော ဧကဒိ၀သံ၊ ထိုဥပါသကာသည် တစ်နေ့၌။ ဝိဟာရံ ဂန္တွာ၊ ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ တထာဂတံ ၀န္ဒိတ္တာ နိသိန္နော၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ထိုင်နေသော်။ "ကဿ သတ္တဋ္ဌဒိ၀သာနိ၊ ဘာ့ကြောင့် ခုနစ်ရက် ရှစ်ရက်တို့ ပတ်လုံး။ နာဂတော အသိတိ ဝုတ္တော၊ မလာသည် ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးတော်မူ အပ်သော်။ ဘန္တေ မေ၊ မြတ်စွာဘုရား. . တပည့်တော်၏။ ဘရိယာ ဒုဿီလာ၊ မယားသည် သီလမရှိပါ။ တဿာ ဥပရိ၊ ထိုမယား၏ အပေါ်၌။ ဗျာကုလ-

စိတ္တတာယ၊ ရှုပ်ထွေးသော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နာဂတော အမှီတိ အာဟ၊ မလာသည် ဖြစ်ပါ၏"ဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ။ ဧတော အနာစာရာတိ၊ ဤမိန်းမတို့သည် မလျော်သော အကျင့်ရှိကုန်၏ဟု။ ဣတ္ထိသု ကောပ် အကတ္တာ၊ မိန်းမတို့၌ စိတ်ဆိုးမှုကို မပြုမူ၍။ မဗ္ဗတ္ထေနေဝ ဘဝိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ လျစ်လျူရှုသူသည်သာ ဖြစ်ခြင်းငှာ သင့်၏ဟု။ ပုဗ္ဗေပိ တေ၊ ရှေးကလည်း သင့်အား။ ပဏ္ဍိတာ ကထယိသု၊ ပညာရှိတို့သည် ပြောဖူးကုန်ပြီ။ တွံ ပန ဘဝန္တရေန ပဋိဗ္ဗဒ္ဓန္တာ၊ သင်သည်ကား ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ တံ ကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကို။ နှ သလ္လက္ခေသိတိ ဝတ္တာ၊ ကောင်းစွာမမှတ်မိ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတော၊ ထို ဥပါသကာသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ပုရိမနယေနေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် ရှေးနည်းဖြင့်ပင်။ ဒိသာပါမောက္ခော အာစရိယော အဟောသိ၊ အရပ်မျက်နှာအကြီးအမှူးဖြစ်သော ဆရာကြီးသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ အသ အန္တေဝါသိကော၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏ တပည့်သည်။ ဘရိယာယ ဒေါသံ ဒိသ္မာ၊ မယား၏ အပြစ်ကို မြင်၍။ ဗာဟုလစိတ္တတာယ ကတိပါဟံ အနာဂန္တ္မာ၊ ရှုပ်ထွေးသော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် နှစ်ရက်သုံးရက်ပတ်လုံး ဆရာ့ထံ မလာမူ၍။ ဧကဒိဝသံ အာစရိယေန ပုစ္ဆိတော၊ တစ်နေ့၌ ဆရာသည် မေးအပ်သော်။ တံ ကာရဏာ နိဝေဒေသိ၊ ထိုမိန်းမ မကောင်းကြောင်းကို သိစေပြီ။ အထ အသ အာစရိယော၊ ထိုအခါ ထိုတပည့်အား ဆရာသည်။ "တာတ ဣတ္ထိယော နာမ၊ ချစ်သား မိန်းမတို့မည်သည်။ သဗ္ဗသာဓာရဏာ၊ အားလုံးနှင့်သက်ဆိုင်ကုန်၏။ တာသု၊ ထိုမိန်းမတို့၌။ ဧတော ဒုဿီလာတိ၊ ဤမိန်းမတို့သည် သီလမရှိကုန်ဟု။ ပဏ္ဍိတာ ကောပ်၊ ပညာရှိတို့သည် စိတ်ဆိုးမှုကို။ နကရောန္တိတိ ဝတ္တာ၊ မပြုကြ"ဟု ပြောဆို၍။ ဩဝါဒဝသေန၊ ဩဝါဒပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။

၆၅။ "ယထာ နဒီ စ ပန္ထော စ၊ ပါနာဂါရံ သဘာ ပပါ။
ဧဝံ လောကိတ္ထိယော နာမ၊ နာသံ ကုဗ္ဗန္တိ ပဏ္ဍိတာတိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယထာ နဒီ စ ။ပ။ ပဏ္ဍိတာဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> နဒီ ယထာ စ၊ မြစ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပန္ထော ယထာ စ၊ လမ်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပါနာဂါရံ ယထာ စ၊ သေတင်းကုတ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သဘာ ယထာ စ၊ အစည်းအဝေးသဘင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပပါ ယထာ စ၊ ရေအိုးစင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ လောကေ ဣတ္ထိယော နာမ ဧဝံ၊ လောကဌ် မိန်းမတို့မည်သည် ဤအတူပင်တည်း။ ပဏ္ဍိတာ အာသံ နဂုဏ္ဍိ ပညာရှိတို့သည် ထိုမိန်းမတို့အား အမျက်မထွက်ကုန်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယထာ နဒီတိ၊ ယထာ နဒီဟူသည်ကား။ အနေကတိတ္ထာ နဒီ၊ ရေချိုးဆိပ်များစွာရှိသော မြစ်သည်။ နှာနတ္ထာယ သမ္ဘတ္ထသမ္ဘတ္ထာနံ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ ရောက်လာရောက်လာကုန်သော။ စဏ္ဍာလာဒီနမ္ပိ၊ စဏ္ဍာလမျိုးစသည်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ ခတ္တိယာဒီနမ္ပိ၊ မင်းမျိုးစသည်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ သာဓာရဏာ ယထာ၊ ဆက်ဆံသကဲ့သို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုမြစ်၌။ ကောစိ နှာယိတုံ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ရေချိုးခြင်းငှါ။ နနလဘတိ နာမ၊ မရသည်မည်သည် မရှိတည်း။ ပန္ထောတိအာဒီသုပိ၊ ပန္ထော ဤသို့စသည်တို့၌လည်း။ အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အဓိပ္ပါယ်နက်ကို ဤသို့ သိထိုက်၏။ မဟာမဂ္ဂေါပိ၊ လမ်းမကြီးသည်လည်း။ သဗ္ဗေသံ သာဓာရဏော ယထာ၊ သူအားလုံးတို့နှင့် သက်ဆိုင်သကဲ့သို့။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါသည်။ တေန ဂန္တုံ၊ ထိုလမ်းမကြီးဖြင့် သွားခြင်းငှာ။ နနလဘတိ ယထာ၊ မရသည် မရှိသကဲ့သို့။ ပါနာဂါရံ သုရာဂေဟမ္ပိ၊ သောက်ရာအိမ်ဖြစ်သော သေတင်းကုတ်သည်လည်း။ သဗ္ဗေသံ သာဓာရဏံ ယထာ၊ လူအားလုံးတို့နှင့် သက်ဆိုင်သကဲ့သို့။ ယော ယော ပါတုကာမော၊ အကြင်သူ အကြင်သူသည် သောက်လိုစ၏။ (သဗ္ဗော သော သော၊ အလုံးစုံသော ထိုသောက်လိုသူ သောက်လိုသူသည်။) တတ္ထ ပဝိသတေ၀၊ ထိုသေတင်းကုတ်သို့ ဝင်သွားသည်သာတည်း။ ပုညတ္ထိကေဟိ တတ္ထ တတ္ထ၊ ကုသိုလ်လိုချင်သူတို့သည် ထိုထိုအရပ်၌။ မနုဿာနံ နိ၀ါသတ္ထာယ၊ လူတို့၏ တည်းခိုနေဖို့အကျိုးငှာ။ ကတာ သဘာပိ၊ ပြုလုပ်အပ်သော နေရာသဘင်သည်လည်း။ သာဓာရဏာ၊ သူအားလုံးနှင့်ဆက်ဆံသည်သာ။ တတ္ထ ကောစိ၊ ထိုနေရာ သဘင်

သို့ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်။ ပဝိသိတုံ နနု` လဘတိ၊ ဝင်ခြင်းငှာ မရသည်မရှိ ရသည်သာတည်း။ မဟာမဂ္ဂေ၊ လမ်းမကြီး၌။ ပါနီယစာဋိယော ဌပေတွာ၊ သောက်ရေအိုးကြီးတို့ကို ထား၍။ ကတာ ပပါပိ၊ ပြုလုပ်အပ်သော ရေအိုးစင်သည်လည်း။ သဗ္ဗေသံ သာဓာရဏာ၊ သူခပ်သိမ်းတို့နှင့် သက်ဆိုင်၏။ တတ္ထ ကောစိ၊ ထိုရေအိုးစင်၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်။ ပါနီယံ ပိဝိတုံ၊ သောက်ရေကို သောက်ခြင်းငှာ။ နနုလဘတိ၊ မရသည် မရှိသည်သာ။ **ဇဝံ လောကိတ္ထိယော နာမာတိ**၊ ဇဝံ လောကိတ္ထိယော နာမဟူသည်ကား။ တာတ မာဏဝ ဇဝမေဝ၊ ချစ်သားလုလင်. . ဤအတူသာ။ ဣမသ္မိံ လောကေ ဣတ္ထိယော ပိ၊ ဤလောက၌ မိန်းမတို့သည်လည်း။ သဗ္ဗသာဓာရဏာဝ၊ သူခပ်သိမ်းနှင့် သက်ဆိုင်ကုန်သည်သာတည်း။ တေနေဝ စ သာဓာရဏဋ္ဌေန၊ ထိုသို့သက်ဆိုင် သော အနက်သဘောကြောင့်သာလည်း။ နဒီပန္ထပါနာဂါရသဘာပပါသဒီသာ၊ မြစ်, လမ်းမ, ဘုံဆိုင်, နေရာသဘင်, ရေအိုးစင်နှင့် တူကုန်၏။ တသ္မာ တာသံ၊ ထို့ကြောင့် ထိုအမျိုးသမီးတို့အား။ ပဏ္ဍိတာ နကုဋ္ဌန္တိ၊ ပညာရှိတို့သည် စိတ်မဆိုးကုန်. "ဒဘာ လာမိကာ၊ ဤမိန်းမတို့သည် ယုတ်မာကုန်၏။ အနာစာရာ ဒုဿီလာ မလျော်သော အကျင့်ရှိကုန်၏ သီလမရှိကုန်။ သဗ္ဗသာဓာရဏာတိ စိန္တေတွာ သူခပ်သိမ်းနှင့် သက်ဆိုင်ကုန်၏"ဟု တွေးလ၍။ ပဏ္ဍိတာ ဆေကာ ဘဝန္တိ သမ္မန္နာ၊ ပညာရှိတို့သည် လိမ်မာသူတို့သည် အသိဉာဏ် ပြည့်စုံသူတို့သည်။ ဇတာသံ ဣတ္ထိနံ နကုဋ္ဌန္တိ၊ ထိုမိန်းမတို့အား စိတ်မဆိုးကုန်။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်ဘည်း။

ဇဝံ တေမိသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ အန္တေဝါသိကဿ သြဝါဒံ အဒါသိ၊ တပည့်အား သြဝါဒကို ပေးပြီ။ သော တံ သြဝါဒံ သုတ္တာ၊ ထိုတပည့်သည် ထိုသြဝါဒကို ကြားနာရ၍။ မဗ္ဗတ္တော အဟောသိ၊ လျှစ်လျူရှုသူသည် ဖြစ်ပြီ။ အသ ဘရိယာပိ၊ ထိုတပည့်၏ မယားသည်လည်း။ "အာစရိယေန ဘတာ၊ ဆရာကြီးသည် သိအပ်သည်။ အမှိ ကိရ ဣတိ၊ ဖြစ်သတဲ့"ဟု သိ၍။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ပါပကမ္မံ နအကာသိ၊ မကောင်းမှုကို မပြုပြီ။ တဿပိ ဥပါသကဿ ဘရိယာ၊ ထိုဥပါသကာ၏လည်း မယားသည်။ "သတ္ထာရာ ဘတာ၊ ဘုရားရှင်သည် သိတော်မူအပ်သည်။ အမှိ ကိရ ဣတိ၊ ဖြစ်သတဲ့"ဟု သိ၍။

တတော ပဌာယ၊ ထိုသိရာနေ့မှ စ၍။ ပါပကမ္မံ နာ အကာသိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု တော့ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ဥပါသကော၊ သစ္စာပြပြီးအဆုံး၌ ဥပါသကာသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္ထာပိ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဇယမ္ပတိကာဝ၊ ထိုအခါက မယားလင်တို့သည်ပင်။ ဧတရဟိ ဇယမ္ပတိကာ၊ ယခုအခါ မယားလင် တို့တည်း။ အာစရိယပြာဟ္မဏော ပန ဆရာပုဏ္ဏားသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အနဘိရတိဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော အနဘိရတိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ မုဒုလက္ခဏဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဧကာ ဣတ္ထီ ပုရေ အာသိတိ ဣဒံ၊ ဧကာ ဣတ္ထီ ပုရေ အာသိ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သံကိလေသံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ပြင်းစွာ ကိလေသာပူလောင်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိဝါသီ ဧကော ကုလပုတ္တော၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော တစ်ယောက်သော အမျိုးကောင်း သားသည်။ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ ဟောကြားအပ်သော တရား ကို နာရ၍။ ရတနသာသနေ၊ ရတနာဖြစ်သော သာသနာအား။ ဥရံ ဒတ္တာ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရင်ကို ပေး၍ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ပဋိပန္နကော ယောဂါဝစရော၊ တရား ကျင့်တတ်သည် တရားအားထုတ်မှု၌ သက်ဝင်သည်။ အဝိဿဋ္ဌကမ္မဋ္ဌာနော ဟုတ္တာ၊ မစွန့်လွှတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဧကဒိဝသံ သာဝတ္ထိယံ၊ တစ်နေ့၌ သာဝတ္ထိမြို့၌။ ပိဏ္ဍာယ စရန္တော၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သော်။

ဧကံ အလက််တပဋိယတ္တံ၊ တစ်ယောက်သော တန်ဆာဆင်မှုနှင့်စပ်သော။ ကျွတ်ခြင်း ဒိသွာ၊ မိန်းမကို မြင်ရ၍။ သုဘဝေန၊ တင့်တယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကျွန်ုပ်ယာနိ ဘိန္ဒိတွာ ဩလောကေသိ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်၍ ကြည့်ပြီ။ တဿ အဘ္ဘန္တရေ၊ ထိုရဟန်း၏ ကိုယ်တွင်း၌။ ကိလေသော စလိ၊ ကိလေသာသည် လှုပ်ရှားပြီ။ ဝါသိယာ၊ ပဲခွပ်ဖြင့်။ အာကောဋိတခီရရဂ္ဂေါ ဝိယ အဟောသိ၊ ခုတ်အပ်သော နို့ရည်ရှိသော သစ်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ သော တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုနေ့မှ စ၍။ ကိလေသဝသိကော ဟုတ္တာ၊ ကိလေသာအလိုသို့ လိုက်သည် ဖြစ်၍။ ကာယသာဒံ နေဝ လဘတိ၊ ကိုယ်၏သက်သာရာကို မရ။ စိတ္တသာဒံ နေ လဘတိ၊ စိတ်၏သက်သာရာကိုလည်း မရ။ ဘန္တမိဂသပ္ပဋိဘာဂေါ၊ တုန်လှုပ်နေသော သမင်နှင့်တူသည်။ သာသနေ အနဘိရတော၊ သာသနာတော်၌ မပျော်ပိုက်သည်။ ပရိဋ္ဌကေသလောမနခေါ၊ ကြီးပွားစည်ပင်သော ဆံပင်, အမွေး, ခြေသည်း လက်သည်းရှိသည်။ ကိလိဋ္ဌစီဝရော အဟောသိ၊ ညစ်နွမ်းသော သင်္ကန်းရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်း၏။ ကျွန်ုပ်ယဝိကာရံ ဒိသွာ၊ ကျွန်ုပ်ဖောက်ပြန်မှုကို တွေ့ရ၍။ သဟာယကာ ဘိက္ခူ၊ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော ကိံ နု ခေါ၊ ငါ့ရှင်. . အဘယ့်ကြောင့်။ တေ ကျွန်ုပ်ယာနိ၊ သင်၏ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ နု ပေါရာဏာနိ ယထာ၊ ရှေးကကဲ့သို့ မဟုတ်ကုန်သနည်း"။ ကျွတ် ပဏ္ဍိသု၊ ဤသို့ မေးကြပြီ။ အနဘိရတော အသ္မိ အာဝုသောတိ၊ မပျော်ပိုက်သည် ဖြစ်၏ ငါ့ရှင်တို့ဟု ဖြေပြီ။

အထ နံ တေ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို ထိုသူငယ်ချင်းရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု သန္တိကံ နယိံသု၊ ဘုရားရှင်၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ကိံ၊ ရဟန်းတို့. . အဘယ့်ကြောင့်။ အနိစ္စမာနံ ဘိက္ခု အာဒါယ၊ မလိုက်လိုသော ရဟန်းကို ခေါ်ယူ၍။ အာဂတာ အတ္ထာတိ ပုစ္ဆိ၊ လာကြသည် ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ အယံ ဘိက္ခု၊ မြတ်စွာဘုရား ဤရဟန်းသည်။ အနဘိရတောတိ၊ သာသနာတော် မပျော်ပိုက်ပါဟု လျှောက်ကြပြီ။ သစ္စံ ဘိက္ခုတိ၊ မှန်သလား ရဟန်းဟု မေးတော်မူပြီ။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ၊ မှန်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ထားပြီ။ ကေန တံ၊ အဘယ်သူသည် သင့်ကို၊ ဥက္ကဏ္ဌာပေသိတိ၊ ပြီးငွေ့စေသနည်းဟု မေးပြီ။ ဘန္တေ အဟံ၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည်။ ပိဏ္ဍာယ စရန္တော၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သော်။ ဧကံ ကျွတ် ဒိသွာ၊

တစ်ယောက်သော မိန်းမကို မြင်၍။ ကျွန်ဖြစ်ယာနီ ဘိန္ဒိတ္တာ သြလောကေသိ၊ ကျွန်ရှေ့တို့ကို ဖောက်ဖျက်၍ ကြည့်မိပါပြီ။ အထ မေ၊ ထိုအခါ တပည့်တော်အား။ ကိလေသော စလိ၊ ကိလေသာသည် လှုပ်ရှားပါပြီ။ တေန ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ ထို့ကြောင့် မပျော်ပိုက်သည်။ အမှိ ကျွတိ၊ ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်ပြီ။ အထ နံ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တွံ၊ ရဟန်း သင်သည်။ ကျွန်ဖြစ်ယာနီ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ကျွန်ရှေ့တို့ကို ဖောက်ဖျက်၍။ ဝိသဘာဂါရမ္မဏံ၊ သဘောမတူသော အာရုံကို။ သုဘဝသေန သြလောကေန္တော၊ တင့်တယ်သည့် အစွမ်းဖြင့် ကြည့်သော်။ ကိလေသေဟိ ယံ ကမ္မိတော၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် အကြင် တုန်လှုပ်၏။ ဧတံ အနစ္ဆရိယံ၊ ဤတုန်လှုပ်ခြင်းသည် အံ့သြဖွယ်မရှိသေး။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍာဘိညာ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘိနော၊ ရှေးက အဘိညာဏ်ငါးပါး သမာပတ်ရှစ်ပါး ရကုန်သော။ ဈာနဗလေန ကိလေသေ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ဈာန်စွမ်းအားဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခွါ၍။ ဝိသုဒ္ဓစိတ္တာ၊ စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိကြကုန်သော။ ဂဂနတလစရာ ဟောမိသတ္တာပိ၊ ကောင်းကင်ပြင်က သွားတတ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သော်မှလည်း။ ကျွန်ဖြစ်ယာနီ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ကျွန်ရှေ့တို့ကို ဖောက်ဖျက်၍။ ဝိသဘာဂါရမ္မဏံ သြလောကယမာနာ၊ ဝိသဘာဂအာရုံကို ကြည့်ကုန်သော်။ ဈာနာ ပရိဟာယိတ္တာ၊ ဈာန်မှ ဆုတ်ယုတ်၍။ ကိလေသေဟိ ကမ္မိတာ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် တုန်လှုပ်ကြ၍။ မဟာဒုက္ခံ အနုဘဝိသု။ ကြီးစွာသော ဒုက္ခကို ခံစားရကုန်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ သိနေရုဥပ္ပါဠနကဝါတော၊ မြင့်မိုရ်တောင် ကျွတ်ထွက်အောင် တိုက်သော ကမ္ဘာဖျက်လေသည်။ ဟတ္ထိမတ္တံ မုဏ္ဍပဇ္ဇတံ၊ ဆင်မျှသာရှိသော တောင်ကတုံးကိုလည်းကောင်း။ မဟာဇမ္ဗုဥမ္မုလကဝါတော၊ ကျွန်းဦးသပြေပင် ကြီးကို အမြစ်ကျွမ်းထောင်အောင် တိုက်သော လေသည်။ ဆိန္နတဋ္ဌေ ဝိရူဠ္ဍဂစ္ဆကံ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌ စည်ပင်ပေါက်ရောက်သော ခြုံငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ ပန၊ ဥပမာ တစ်နည်း ပြရသော်။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကိုသော်မှလည်း။ သောသနက-ဝါတော၊ ခြောက်ခမ်းအောင် တိုက်သော လေသည်။ ခုဒ္ဒတဋ္ဌာကံ၊ တစ်ဘက်ဆည်ကန်ငယ်ကို။ ကိသ္မိဉ္စိဒေဝ နု ဂဏ္ဍောတိ၊ တစ်စုံတစ်ခု၌ပင် မရေတွက် (အရေအတွက် မထည့်)။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဥတ္တမပုဒ္ဓိနံ၊ မြင့်မြတ်သော အသိညာဏ်ရှိကုန်သော။ ဝိသုဒ္ဓစိတ္တာနံ ဟောမိသတ္တာနံ၊ စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့အား။ အညာဏဘာဝကရာ ကိလေသာ နာမ၊ မသိသည်၏အဖြစ် ပြုတတ်

ကုန်သော ကိလေသာတို့မည်သည်။ တယိ ကိ လဇ္ဇိဿန္တိ၊ သင်၌ အာဘယ်မှာ ရှက်ကြောဲ့နည်း။ ဝိသုဒ္ဓါ သတ္တာပိ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်သော် မှလည်း။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်နွမ်းကြရကုန်သေး၏။ ဥတ္တမယသသမင်္ဂိနောပိ၊ မြင့်မြတ်သော ကျော်ဇောမှုနှင့်ပြည့်စုံကြသူတို့သည်သော်မှလည်း။ အာယသက္ခိ ပါပုဏာန္တိ၊ အကျော်အစောမရှိခြင်းသို့ (နာမည်ပျက်ခြင်းသို့) ရောက်ကြရကုန်၏"။ ဣတိ ဝတ္တာ အတီတံ အာဟရိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ကာသိရဋ္ဌေ ဧကသေ၊ ကာသိတိုင်း၌ တစ်ယောက်သော။ မဟာဝိဘဝသေ ပြာဟ္မဏသေ၊ များစွာသော ပစ္စည်းရှိသော ပုဏ္ဏား၏။ ကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ အမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝိညုတံ ပတ္တော၊ သိတတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်သော်။ သဗ္ဗသိပ္ပါနံ ပါရံ ဂန္တာ၊ အလုံးစုံသော အတတ်ပညာတို့၏ တစ်ဘက်ကမ်းသို့ ရောက်၍။ ကာမေ ပဟာယ၊ ကာမတို့ကို ပယ်စွန့်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ကသိဏပရိကမ္မံ ကတ္တာ၊ ကသိုဏ်း ပရိကမ်ကို ပြု၍။ ပဉ္စ အဘိညာ စ၊ ငါးပါးကုန်သော အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော စ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော သမာပတ်တို့ကိုလည်း ကောင်း ဖြစ်စေ၍။ ဈာနသုခေန ဝီတိနာမေန္တော၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့် အချိန်ကုန်စေ လျက်။ ဟိမဝန္တပဒေသေ ဝါသं ကပ္ပေသိ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌ နေခြင်းကို ပြုပြီ။ သော ဧကသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်ခုသော အခါ၌။ လောဏမ္ဗိလ သေဝနတ္ထာယ၊ ဆားနှင့် မြီးပဲခြင်းအကျိုးငှာ။ ဟိမဝန္တာ သြတရိတ္တာ၊ ဟိမဝန္တာမှ ဆင်းခဲ့၍။ ဗာရာဏသိံ ပတ္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ ရောက်၍။ ရာဇုယျာနေ ဝသိတ္တာ၊ မင်းဥယျာဉ်၌ နေ၍။ ပုနဒိဝသေ ကတသရီရပဋိဇဂ္ဂနော၊ နောက်တစ်နေ့၌ ပြုအပ်ပြီးသော ကိုယ်လက်သုတ်သင်မှုရှိ၍။ ရတ္တဝါကမယံ၊ လျှော်တေနီဖြင့် ပြီးသော။ နိဝါသနပါရုပနံ သဏ္ဌာပေတ္တာ၊ ခါးဝတ်,ကိုယ်ရုံကို ကောင်းစွာ တည်စေ ၍။ အဇိနစမ္မံ၊ သစ်နက်ရေကို။ ဧကသ္မိံ အံသေ ကတ္တာ၊ တစ်ဘက်သော ပခုံး၌ တင်သည်ကို ပြု၍။ ဇဋာမဏ္ဍလံ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ဆံကျစ်ဝန်းကို ဖွဲ့ချည်၍။ ဘိက္ခာ ဘာဇနံ အာဒါယ၊ ဆွမ်းခံခွက်ကို ယူ၍။ ဗာရာဏသိယံ ဘိက္ခာယ စရမာနော၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သော်။ ရညော ယရဋ္ဌိရံ သမ္ဘာပုဏိ၊

မင်း၏ အိမ်တော်တံခါးသို့ ကောင်းစွာရောက်ပြီ။ ရာဇာ တဿ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည် ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဣရိယာပထေယေ၀ ပသီဒိတွာ၊ ဣရိယာပုတ်၌ပင် ကြည်ညိုရ၏။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ပင့်စေ၍။ မဟာရဟေ အာသနေ နိသီဒါပေတွာ၊ မြတ်သော သူတို့အားသာ ထိုက်သော နေရာ၌ ထိုင်နေစေ၍။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယဘောဇနီယေန၊ ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေတွာ၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲစေ၍။ ကတာနုမောဒနံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အနုမောဒနာရှိသော ဘုရားလောင်းကို။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်တော်၌။ ဝသနတ္ထာယ ယာစိ၊ နေခြင်းအကျိုးငှာ တောင်းပန်ပြီ။ သော သမ္ဗဒ္ဓိစ္ဆိတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ဝန်ခံ၍။ ရာဇဂေဟေ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ မင်းအိမ်တော်၌ ဘုဉ်းပေး၍။ ရာဇကုလံ ဩ၀ဒမာနော၊ မင်းမျိုးကို ဆုံးမလျက်။ တသ္မိံ ဥယျာနေ၊ ထိုဥယျာဉ်၌။ သောဠသ၀ဿာနိ ၀သိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး နေပြီ။

အထ ဧကဒိ၀သံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ရာဇာ ကုပိတံ ပစ္စန္တံ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ပျက်စီးပုန်ကန်သော တိုင်းစွန်ပြည်နားကို။ ဝူပသမေတုံ ဂစ္ဆန္တော၊ ငြိမ်းအေးစေခြင်းနှိမ်နင်းခြင်းငှာ သွားသော်။ မုဒုလက္ခဏံ နာမ အဂ္ဂမဟေသိံ၊ မုဒုလက္ခဏာမည်သော မိဖုရားကြီးကို။ "အပ္ပမတ္တာ အယျဿ၊ မမ္မမလ္လော့ အရှင်ရသေ့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ ကရောဟိ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို ပြုလော့"။ ဣတိ ဝတ္တာ အဂမာသိ။ ဤသို့ ပြောဆိုမှာထား၍ သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ရညော၊ ဘုရားလောင်းသည် ပြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ဂတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ စစ်ထွက်သွားရာကာလမှ စ၍။ အတ္တနော ရဏ္ဍနဝေလာယ၊ မိမိ၏ နှစ်သက်ရာအချိန်၌။ ရာဇဂေဟံ ဂစ္ဆတိ၊ မင်းအိမ်တော်သို့ သွား၏။ အထ ဧကဒိ၀သံ မုဒုလက္ခဏာ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ မုဒုလက္ခဏာမိဖုရားကြီးသည်။ ဗောဓိသတ္တသ အာဟာရံ သမ္မာဒေတွာ၊ ဘုရားလောင်းအတွက် အာဟာရကို ပြည့်စုံစေ၍။ "အဇ္ဇ အယျော စိရာယတိ၊ ယန္နေ ရှင်ရသေ့သည် ကြာမြင့်၏"ဟု တွေး၍။ ဂန္ဓောဒကေန နှာယိတွာ၊ နံ့သာရေဖြင့် ရေချိုး၍။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အဆင်တန်ဆာအားလုံးဖြင့် တန်ဆာဆင်၍။ မဟာတလေ၊ မြတ်သော နန်းကြမ်းပြင်၌။ စူဠသယနံ ပညာပေတွာ၊ အိပ်ရာ၀ယ်ကို ခင်းစေ၍။ ဗောဓိသတ္တသ အာဂမနံ၊ ဘုရားလောင်း၏ ကြွလာမှုကို၊ သြလောကယမာနာ နိပဇ္ဇိ၊ မျှော်လင့်ကြည့်ရှုလျက် လျောင်းပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ အတ္တနော၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း မိမိ၏။ ဝေလံ သလ္လက္ခေတွာ၊ ဆွမ်းခံ သွားချိန်ကို ကောင်းစွာမှတ်သား၍။

စျာနာ ဝုဋ္ဌာယ အာကာသေနေဝ၊ စျာန်မှ ထ၍ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်သာ။ ရာဇ
နိဝေသန် အဂမာသိ၊ မင်းအိမ်တော်သို့ ကြွသွားပြီ။ မုဒုလက္ခဏာ၊ မုဒုလက္ခဏာ
မိဖုရားကြီးသည်။ ဝါကစီရသဒ္ဒံ သုတ္တာဝ၊ လျှော်တေသက်နှုံးသံကို ကြား၍ပင်။
အယျော အာဂတောတိ၊ ရှင်ရသေ့သည် ကြွလာပြီဟု။ ဝေဂေန ဥဋ္ဌဟိ၊ အဟုန်ဖြင့်
ထပြီ။ ဝေဂေန ဥဋ္ဌဟန္တိယာ တသာ၊ အဟုန်ဖြင့် ထသော ထိုမိဖုရားကြီး၏။ မဋ္ဌ
သာဋကော ဘသိ၊ ချောမွေ့သော ထမီသည် လျှောကျပြီ ကျွတ်ကျပြီ။
တာပသောပိ သီဟပဉ္ဇရေန ပဝိသန္တော၊ ဘုရားလောင်းရသေ့သည်လည်း ခြင်္သေ့ခံ
လေသာပြူတင်းဖြင့် ဝင်လာသော်။ ဒေဝိယာ ဝိသဘာဂရူပါရမ္ဘဏ်၊ မိဖုရား၏
ဝိသဘာဂရူပါရုံကို။ ဣန္ဒြိယာနိ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ဖောက်ဖျက်၍။ သုဘ
ဝသေန သြလောကေသိ၊ တင့်တယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ကြည့်ပြီ။ အထ အသ
အဗ္ဘန္တရေ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏ ရင်တွင်း၌။ ကိလေသော စလိ၊ ကိလေသာ
သည် လှုပ်ရှားပြီ။ ဝါသိယာ၊ ပဲကွပ်ဖြင့်။ ပဟဋ္ဌခီရရုက္ခော ဝိယ အဟောသိ၊
ခုတ်အပ်သော နို့ရည်ရှိသော အပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ တာဝဒေဝ အသ၊ ထိုခဏ၌ပင်
ထိုဘုရားလောင်း၏။ စျာန် အန္တရဓာယိ၊ စျာန်သည် ကွယ်ပျောက်ပြီ။ ဆိန္နပက္ခော
ကာကော ဝိယ အဟောသိ၊ ကျီးသော အတောင်ရှိသော ကျီးကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။
သော ဌိတကောဝ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ရပ်လျက်ပင်။ အာဟာရံ ဂဟေတ္တာ၊
အာဟာရကို ခံယူ၍။ အဘုဋ္ဌိတ္တာဝ၊ မစားမူ၍သာ။ ကိလေသကမ္မိတော ပါသာဒါ
သြရုယ၊ ကိလေသာဖြင့် တုန်လှုပ်လျက် ပြာသာဒ်မှ ဆင်းခဲ့၍။ ဥယျာနံ ဂန္တာ၊
ဥယျာဉ်သို့ သွား၍။ ပဏ္ဏသာလံ ပဝိသိတ္တာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းသို့ ဝင်၍။
ဖလကတ္ထရဏသယနဿ ဟေဋ္ဌာ၊ ပျဉ်အခင်းရှိသော အိပ်ရာညောင်စောင်း၏
အောက်၌။ အာဟာရံ ဌပေတ္တာ၊ အာဟာရကို ထား၍။ ဝိသဘာဂါရမ္ဘဏေန
ဗဒ္ဓေါ၊ ဝိသဘာဂအာရုံသည် ဖွဲ့ချည်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ကိလေသဂ္ဂိနာ ဒယ္ဟမာနော၊
ကိလေသာမီးသည် ပူလောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ နိရာဟာရတာယ သုဿမာနော၊
အစာအာဟာရမရှိသည် အဖြစ်ကြောင့် ခြောက်သွေ့လျက်။ သတ္တာဒိဝသာနိ၊
ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဖလကတ္ထရဏေ နိပဇ္ဇိ၊ ပျဉ်ပြားအခင်း၌ အိပ်ပြီ။

သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်ဖြစ်သော နေ့၌။ ရာဇာ ပစ္စန္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ်
မင်းသည် တိုင်းစွန်ပြည်နားကို။ ဝူပသမေတ္တာ အာဂတော၊ ငြိမ်းအေးစေပြီး၍
ပြန်လာသော်။ နဂရံ ပဒက္ခိဏံ ကတ္တာ၊ မြို့တော်ကို လက်ယာရစ်လည်သည်ကို

ပြု၍။ နိဝေသန် အဂန္တာ၀၊ အိမ်တော်သို့ မသွားသေးမူ၍သာ။ အယ့ျ ပဿိဿာမိတိ၊ ရှင်ရသေ့ကို ဖူးမြင်အံ့ဟု။ ဥယျာန် ဂန္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ ပဏ္ဏာသာလ ပဝိသိတွာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းသို့ ဝင်သော်။ တံ နိပန္နကံ ဒိသွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို အိပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍။ "ဧကော် အဖာသုကော်၊ တစ်ခုသော မချမ်းသာမှုသည်။ ဇာတံ မညေတိ၊ ဖြစ်လေယောင်တကားဟု တွေး၍။ ပဏ္ဏာသာလ သောဓာပေတွာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းစေ၍။ ပါဒေ ပရိမဇ္ဇန္တော၊ ခြေတို့ကို ဆုပ်နယ်လျက်။ အယ့ျ ကိုံ၊ အရှင်ရသေ့ အဘယ်မည်သော။ အဖာသုကန္တိ ပုစ္ဆိ၊ မချမ်းသာခြင်းပါနည်းဟု မေးပြီ။ မဟာရာဇ မေ၊ အိုံ. မင်းမြတ် ငါ့အား။ အညံ အဖာသုကံ နတ္ထိ၊ အခြားသော မချမ်းသာခြင်းသည် မရှိ။ ကိလေသဝဏေန ပန ပဋ္ဌိဇ္ဇ၀ဒ္ဓစိတ္တော၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား တပ်မက်သော စိတ်ထားရှိသည်။ ဇာတော အမှိ ဣတိ၊ ဖြစ်သည် ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ အယ့ျ တေ စိတ္တံ၊ ရှင်ရသေ့. . အရှင်ရသေ့၏ စိတ်သည်။ ကဟံ ပဋ္ဌိဇ္ဇတိ၊ အဘယ်၌ တပ်မက်သနည်းဟု မေးပြီ။ မုဒုလက္ခဏာယ မဟာရာဇတိ၊ မုဒုလက္ခဏာ၌ အရှင်မင်းမြတ်ဟု ပြောပြီ။ "သာဓု အယ့ျ၊ ကောင်းပြီ အရှင်ဘုရား။ အဟံ မုဒုလက္ခဏံ၊ တပည့်တော်သည် မုဒုလက္ခဏာကို။ တုမှာကံ ဒမ္မိ"တိ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား ပေးပါ၏ဟု ပြော၍။ တာပသံ အာဒါယ၊ ရသေ့ကို ပင့်၍။ နိဝေသနံ ပဝိသိတွာ၊ အိမ်တော်သို့ ဝင်၍။ ဒေဝီ၊ မုဒုလက္ခဏာမိဖုရားကို။ သတ္ထာလက်ာရပဋ္ဌိမဏ္ဍိတံ ကတွာ၊ အဆင်တန်ဆာအားလုံးဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်ကို ပြု၍။ တာပသဿ အဒါသိ၊ ရသေ့အား လျှူလိုက်ပြီ။ ဒဒမာနောယေ၀ စ၊ လျှူစဉ်မှာသာလျှင်လည်း။ "တယာ အတ္တနော ဗလေန၊ သင်မိဖုရားသည် မိမိ၏ စွမ်းရည်ဖြင့်။ အယ့ျ ရက္ခိတုံ၊ ဆရာရှင်ရသေ့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဝါယမိတဗ္ဗန္တိ၊ ကြိုးစားရမည်"ဟု။ မုဒုလက္ခဏာယ သည် အဒါသိ၊ မုဒုလက္ခဏာမိဖုရားအား အမှတ်သညာကို ပေးလိုက်ပြီ။ သာဓု ဒေ၀၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းမြတ်။ ရက္ခိဿာမိတိ၊ စောင့်ရှောက်ပါမည်ဟု ပြောပြီ။ တာပသော ဒေဝီ ဂဟေတွာ၊ ဘုရားလောင်းရသေ့သည် မုဒုလက္ခဏာမိဖုရားကို ယူ၍။ ရာဇနိဝေသနာ သြတရိ၊ မင်းနန်းတော်မှ ဆင်းခဲ့ပြီ။

အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို။ မဟာဒ္ဓါရတော နိက္ခန္တကာလေ၊ နန်းတော်တံခါးကြီးမှ ထွက်ရာကာလ၌။ "အယ့ျ အမှာကံ၊ အရှင် ကျွန်မတို့ အတွက်။

ဧကံ ဂေဟံ၊ တစ်ဆောင်သော အိမ်ကို။ လဒ္ဓါ ဝဋ္ဋတိ၊ ရခြင်းငှာ သင့်၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါချေ။ ရာဇာနံ ဂေဟံ၊ မင်းကို အိမ်ကို။ ယာစာဟိတိ အာဟ၊ တောင်းပါချေဟု ပြောပြီ။ တာပသော ဂန္တ္မာ၊ ဘုရားလောင်းရသေ့သည် သွား၍။ ဂေဟံ ယာစိ၊ အိမ်ကို တောင်းပြီ။ ရာဇာ မနုဿာနံ၊ မင်းသည် လူတို့၏။ ဝစ္ဆကုဋ္ဌိကိစ္ဆံ သာဓယမာနံ၊ အိမ်သာကိစ္စကို ပြီးစေတတ်သော။ ဧကံ ဆဋ္ဌိတဂေဟံ ဒါပေသိ၊ တစ်လုံးသော စွန့်ပစ်ထားအပ်သော အိမ်ကို ပေးစေပြီ။ သော ဒေဝီ ဂဟေတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် မိဖုရားကို ခေါ်ယူ၍။ တတ္ထ အဂမာသိ၊ ထိုအိမ်သို့ သွားပြီ။ သာ ပဝိသိတုံ နဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ထိုမိဖုရားသည် ဝင်ခြင်းငှာ အလိုမရှိ။ ကိं ကာရဏာ နပဝိသသီတိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် မဝင်သနည်းဟု မေးပြီ။ အသုစိ-ဘာဝေနာတိ၊ မစင်ကြယ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်တည်းဟု ဖြေပြီ။ ဣဒါနိ ကိं ကရောမီတိ၊ ယခု ဘာကို ပြုရမည်နည်းဟု မေးပြီ။ နံ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂါဟိတိ ဝတ္တာ၊ ထိုအိမ်ကို ရှင်းလော့ဟု ပြော၍။ ရညော သန္တိကံ ပေသေတ္တာ၊ မင်း၏ထံသို့ စေလွှတ်၍။ ဂစ္ဆ ကုဒ္ဒါလံ အာဟရ၊ သွားချေ ပေါက်တူးကို ဆောင်ယူချေ။ ပစ္ဆိ အာဟရာတိ အာဟရာပေတ္တာ၊ တောင်းကို ဆောင်ယူချေဟု ဆောင်ယူခိုင်း၍။ အသုစိं စ သက်ာရဉ္စ ဆဋ္ဌာပေတ္တာ၊ မစင်မကြယ် ရွံ့စဖွယ်ကိုလည်းကောင်း အမှိုက်ကို လည်းကောင်း စွန့်ပစ်စေ၍။ ဂေါမယံ အာဟရာပေတ္တာ၊ နွားချေးကို ဆောင်ယူစေ၍။ လိမ္ပာပေတ္တာ ပုနပိ၊ လိမ်းကျံစေ၍ တစ်ဖန်လည်း။ ဂစ္ဆ မဏ္ဍံ အာဟရ၊ သွားချေ ညောင်စောင်းကို ဆောင်ယူချေ။ ပိဋ္ဌံ အာဟရ၊ အင်းပျဉ်ကို ဆောင်ယူချေ။ အတ္ထရဏံ အာဟရ၊ အခင်းကို ဆောင်ယူချေ။ စာဋိं အာဟရ၊ အိုးတုတ်ကြီးကို ဆောင်ယူချေ။ ယဋ္ဌိं အာဟရာတိ၊ ရေအိုးကို ဆောင်ယူချေဟု။ ဧကမေကံ အာဟရာပေတ္တာ၊ တစ်ခုစီ တစ်ခုစီကို ဆောင်ယူခိုင်း၍။ ပုန ဥဒကာဟရဏာဒီနံ၊ တစ်ဖန် ရေခပ်ခြင်းစသည်တို့၏။ အတ္ထာယ အာဏာပေသိ၊ အကျိုးငှာ စေခိုင်းပြီ။ သော ယဋ္ဌိं အာဒါယ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ရေအိုးကိုယူ၍။ ဥဒကံ အာဟရိတ္တာ၊ ရေကို ဆောင်ယူ၍ ခပ်၍။ စာဋိं ပူရေတ္တာ၊ အိုးတုတ်ကြီးကို ပြည့်စေ၍။ နှာနောဒကံ သဇ္ဇေတ္တာ၊ ချိုးရေကို စီစဉ်၍။ သယနံ အတ္ထရိ၊ အိပ်ရာကို ခင်းပြီ။ အထ သယနေ၊ ထိုအခါ အိပ်ယာ၌။ ဧကေတော နိသိန္နံ နံ၊ တပေါင်းတည်း ထိုင်နေသော ထိုဘုရားလောင်းကို။ ဒါဋ္ဌိကာသု ဂဟေတ္တာ၊ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်တို့၌ ကိုင်ယူ၍။ "တဝ သမဏာဘာ၀ံ ဝါ၊ အရှင်ဘုရား၏ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏာ

ဘာဝ ဝါ၊ ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နဇနာသီတိ သြဏမေတ္တာ၊ မသိတော့ပြီလောဟု အောက်သို့ ညွှတ်စေ၍။ အတ္တနော အဘိမုခ် အာကမိ၊ မိမိသို့ရှေးရှု ဆွဲဝင်လိုက်ပြီ။ သော တသ္မိ ကာလေ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုအခါ၌။ သတိ ပဋ္ဌိလဘိ၊ သတိကို ရပြီ။ ဧတ္တကံ ကာလံ ပန၊ ဤမျှရှိသော ကာလပတ်လုံးကား။ အညာဏီ အဟောသိ၊ အသိမရှိသူသည် ဖြစ်ပြီ။ ကိလေသာ နာမ ဧဝံ အညာဏကရဏာ၊ ကိလေသာတို့မည်သည် ဤသို့ မသိသူဖြစ်အောင် ပြုတတ်ကုန်၏။ "ဘိက္ခवे ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏံ၊ ရဟန်းတို့ ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏာသည်။ အန္ဓကရဏံ အညာဏကရဏံ၊ ကန်းအောင် ပြုတတ်၏ မသိအောင် ပြုတတ်၏။" ဣတိ အာဒိ စ ဧတ္ထ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဤသို့စသည်ကိုလည်း ဤနေရာ၌ ဆိုထိုက်၏။

သော သတိं ပဋ္ဌိလဘိတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် သတိကို ရ၍။"အယံ တဏှာ ဝမ္ဘမာနာ၊ ဤတဏှာသည် ပွားသော်။ မမ စတူဟိ အပါယေဟိ၊ ငါ့အား လေးပါးကုန်သော အပါယ်တို့မှ။ သီသံ ဥက္ခိပိတုံ နဒဿတိ၊ ဦးခေါင်းကို မော့ခြင်းငှာ မပေးလတ္တံ့။ အဇ္ဇေဝ မယာ၊ ယနေ့ပင် ငါသည်။ ဣမံ ရညော နိယျာဒေတ္တာ၊ ဤမိဖုရားကို မင်းအား အပ်နှင်း၍။ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတုံ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတီတိ စိန္တေသိ၊ သင့်၏"ဟု ကြံပြီ။ သော တံ အာဒါယ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုမိဖုရားကို ခေါ်ယူ၍။ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ မင်းသို့ချဉ်းကပ်၍။ "မဟာရာဇ တာဝ ဒေဝိယာ၊ မင်းမြတ် သင်မင်းမြတ်၏ မိဖုရားဖြင့်။ မယှံ အတ္ထော နတ္ထိ၊ ငါ့အား ကောင်းကျိုးသည် မရှိ၊ ကေဝလံ မေ၊ သင်မင်းမြတ်နှင့် မရောမယှက် သက်သက် ငါ့အား။ ဣမံ နိဿာယ၊ ဤမိဖုရားကို မှီ၍။ တဏှာ ဝမ္ဘိတာတိ ဝတ္တာ၊ တဏှာသည် ပွား၏ဟု ပြော၍

၆၆။ "ဧကာ ဣစ္ဆာ ပုရေ အာသိ၊ အလဒ္ဓါ မုဒုလက္ခဏံ။
ယတော လဒ္ဓါ အဋ္ဌာရက္ခိ၊ ဣစ္ဆာ ဣစ္ဆံ ဝိဇာယထာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဧကာ ဣစ္ဆာ။ပ။ ဝိဇာယထ"ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

မုဒုလက္ခဏံ အလဒ္ဓါ ပုရေ၊ မုဒုလက္ခဏာကို မရ၍ ရှေးက။ ဧကာ ဣစ္ဆာ အာသိ၊ တစ်ခုသော မုဒုလက္ခဏာလိုချင်မှုသည် ဖြစ်ပြီ။ အဋ္ဌာရက္ခိ ယတော လဒ္ဓါ၊ ပြုံးကျယ်တင့်တယ်သော မျက်စိရှိသော မုဒုလက္ခဏာကို အကြင်

အခါ၌ ရအပ်ပြီ။ (အထ၊ ရအပ်ရာ ထိုအခါ၌) ကျွန်ုပ် ကျွန်ုပ် ဝိဇယထ၊ ငယ်ငယ် ကြီးကြီး လိုလားမှုကို ဖြစ်စေပြီ။

တတြ၊ ထိုဂါထာ၌။ မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ မယုံ တဝ၊ ငါ့အား သင်မင်းမြတ်၏။ ဒေဝီ ကျွန်မ မုဒုလက္ခဏာ၊ မိဖုရားဖြစ်သော ဤမုဒုလက္ခဏာကို။ အလတိတ္တာ ပုရေ၊ မရ၍, မရမီ ရှေး၌။ အဟံ ဧတံ၊ ငါသည် ဤမုဒုလက္ခဏာကို။ လဘေယျံ အဟောဝတာတိ၊ ရပါမူကား အော်ကောင်းလေစွဟု။ **ဧကော ကျွန်ုပ် အာသိ**၊ တစ်ခုသော လိုလားမှုသည် ဖြစ်ပြီ။ ဧကော တဏှာဝ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ တစ်ခုသော လိုလားမှုသည်သာ ဖြစ်ပြီ၊ ယတော ပန မေ၊ အကြင်အခါ၌ကား ငါသည်။ ဝိသာလနေတ္တာ သောဘဏလောစနာ၊ ကျယ်သော မျက်စိရှိသော တင့်တယ်သော မျက်စိရှိသော။ အယံ **အဠာရကို လဒ္ဓါ**၊ ဤမျက်စိလှသူ မုဒုလက္ခဏာကို ရအပ်ပြီ။ အထ မေ၊ ထိုအခါ ငါ့အား။ ပုရိမိကာ သာ ကျွန်ုပ်၊ ရှေး၌ဖြစ်ခဲ့သော ထိုလောဘတဏှာသည်။ ဂေဟတဏှံ ဥပကရဏတဏှံ၊ အိမ်လိုချင်မှုလည်းကောင်း အဆောက်အဦးလိုချင်မှုလည်းကောင်း။ ဥပဘောဂတဏှန္တိ အသုံးအဆောင် လိုချင်မှုလည်းကောင်း စသော။ ဥပရူပရိ အည်၊ အထက်ထက် အခြားသော။ နာနပ္ပကာရံ ကျွန်ုပ်၊ အထူးထူးသော အပြားရှိသော လိုချင်မှုတဏှာကို။ **ဝိဇယထ** ဇနေသိ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ မေ ဧဝံ ဝမှမာနာ၊ ငါ့အား ဤသို့ တိုးပွားလာသော။ သာ ခေါ ပန ကျွန်ုပ်၊ ထိုတဏှာသည်ကား။ အပါယတော သီသံ၊ အပါယ်မှ ဦးခေါင်းကို။ ဥက္ခိပိတုံ နဒဿတိ၊ ဖေါ်ခြင်းငှာ မပေးလတ့်။ မေ ကျွမာယ အလ၊ ငါ့အား ဤမုဒုလက္ခဏာဖြင့် အကျိုးမရှိ။ တွညေဝ၊ သင်သည်ပင်။ တဝ ဘရိယံ ဂဏှ၊ သင်၏ မယားကို ယူလော့။ အဟံ ပန၊ ငါသည်ကား။ ဟိမဝန္တံ ဂမိဿာမိ၊ ဟိမဝန္တာသို့ သွားတော့အံ့။ ကျွတိ အယံ ပိဏ္ဍတ္ထော၊ ဤသည်ကား အပေါင်းအနက်တည်း။ တာဝဒေဝ နဋ္ဌ စာနံ၊ ထိုခဏ၌ပင် ပျောက်ပျက်ပြီးသော စာနာ့ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ အာကာသေ နိသိန္နော၊ ဖြစ်စေ၍ ကောင်းကင်၌ နေလျက်။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟောရ၍။ ရညော သြဝါဒံ ဒတ္တာ၊ မင်းအား သြဝါဒကို ပေး၍။ အာကာသေနေဝ ဟိမဝန္တံ ဂန္တာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်ပင် ဟိမဝန္တာသို့ သွား၍။ ပုန မနုဿပထံ နာမ နာဂမာသိ၊ တစ်ဖန် လူတို့လမ်းကြောင်း မည်သည်သို့ မလာပြီ။ ပြဟ္မဝိဟာရေ ဘာဝေတွာ ပန၊ ပြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ပွါးများပြီး၍ကား။ အပရိဟီနဇ္ဈာနော၊ မယုတ်သော စာနာ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သော ဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးအဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည်။ အရဟတ္တဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္တာပိ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ရာဇာ၊ ထိုအခါက မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ မုဒုလက္ခဏာ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ မုဒုလက္ခဏာသည်ကား ဥပ္ပလဝက်ထေရီမတည်း။ ဣသိ ပန အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ရသေ့သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မုဒုလက္ခဏာဇာတကဝဏ္ဏာ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော မုဒုလက္ခဏာဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ ဥစ္ဆင်္ဂဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဥစ္ဆင်္ဂေ ဒေဝ မေ ပုတ္တောတိ ဣဒံ၊ ဥစ္ဆင်္ဂေ ဒေဝ မေ ပုတ္တော စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ ဇာနပဒိတ္ထိံ၊ တစ်ယောက်သော ဇနပုဒ်နေ မိန်းမကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ ချဉ်းအံ့ တစ်ပါးသောအခါ၌။ ကောသလရဋ္ဌေ တယော ဇနာ၊ ကောသလတိုင်း၌ သုံးယောက်ကုန်သော လူတို့သည်။ အညတရသ္မိံ အဋ္ဌဝိမုခေ ကသန္တိ၊ တစ်ခုသော တောအုပ်ဝ၌ ထွန်ယက်ကုန်၏။ တသ္မိံ အန္တောအဋ္ဌဝိယံ စောရာ၊ ထိုအခါ၌ တောအုပ်တွင်း၌ ခိုးသားတို့သည်။ မနုဿေ ဝိလုမ္ပိတ္တာ ပလာယိံသု၊ လူတို့ကို လုယက်၍ ထွက်ပြေးကုန်ပြီ။ မနုဿာ တေ စောရေ၊ လူတို့သည် ထိုခိုးသားတို့ကို။ ပရိယေသိတ္တာ အပဿန္တာ၊ ရှာ၍ မတွေ့ကုန်သော်။ တံ ဌာနံ အာဂမ္မ၊ ထိုနေရာသို့ လာ၍။ "တုမ္ဟေ အဋ္ဌဝိယံ ဝိလုမ္ပိတ္တာ၊ သင်တို့သည် တောထဲ၌ လုယက်၍။ ဣဒါနိ ကဿကာ ဝိယ ဟောထာတိ၊ ယခုအခါ၌ လယ်သမားတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏"ဟု ပြော၍။ "ဣမေ တေ စောရာတိ၊ ဤသူတို့ကား ထိုလုယက်သည့် ခိုးသူတို့တည်း"ဟု။ ဣတိ ဗဒ္ဓိတ္တာ အာနေတ္တာ၊ ဤသို့

ပြောဖမ်း၍ ဆောင်ယူ၍။ ကောသလရညော အဒံသု၊ ကောသလမင်းအား ဆက်ကုန်ပြီ။ အထ ဧကာ ဣတ္ထီ အာဂန္တ္နာ၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော မိန်းမသည် လာ၍။ "မေ အစ္ဆာဒနံ ဒေထ၊ ဝ့ါအား အဝတ်ကို ပေးကြပါ။ မေ အစ္ဆာဒနံ ဒေထာတိ၊ ဝ့ါအား အဝတ်ကို ပေးကြပါ"ဟု။ ပရိဒေဝန္တီ ပုနပ္ပုနံ၊ ငိုကြွေးလျက် အဖန်ဖန်။ ရာဇနိဝေသနံ ပရိယာတိ၊ မင်းအိမ်တော်ကို လှည့်ပတ်၏။ ရာဇာ တဿာ သဒ္ဒံ သုတ္တာ၊ ကောသလမင်းသည် ထိုမိန်းမ၏ အသံကို ကြားရ၍။ "ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ။ ဣမိဿာ အစ္ဆာဒနံ၊ ဤမိန်းမအား အဝတ်ကို။ ဒေထာတိ အာဟ၊ ပေးလိုက်ကြ"ဟု ပြောပြီ။ မနုဿာ သာဒ္ဓုကံ ဂဟေတ္တာ အဒံသု၊ လူတို့သည် အဝတ်ကို ယူ၍ ပေးကြပြီ။ သာ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုမိန်းမသည် ထိုအဝတ်ကို မြင်၍။ "အဟံ ဧတံ အစ္ဆာဒနံ၊ ဝါသည် ဤအဝတ်ကို။ နယာစာမိ၊ မတောင်းပါ။ သာမိကစ္ဆာဒနံ၊ လင်ဟူသော အဝတ်ကို။ ယာစာမိတိ အာဟ၊ တောင်း၏"ဟု ပြောပြီ။ မနုဿာ ဂန္တ္နာ ရညော၊ လူတို့သည် သွား၍ ကောသလမင်းအား။ "ဧသာ ဣဒံ အစ္ဆာဒနံ၊ ထိုမိန်းမသည် ဤအဝတ်ကို။ နယာစတိ ကိရ၊ ပြောသည်မဟုတ်ဘူးတဲ့။ သာမိကစ္ဆာဒနံ၊ လင်ဟူသော အဝတ်ကို။ ကထေတိ ကိရာတိ၊ ပြောတာဖြစ်၏တဲ့"ဟု။ အာရောစယိသု၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုမိန်းမကို။ ရာဇာ ပဏ္ဏာသာပေတ္တာ၊ ကောသလမင်းသည် ခေါ်စေ၍။ "တွံ သာမိကစ္ဆာဒနံ၊ သင်သည် လင်ဟူသော အဝတ်ကို။ ယာစသိ ကိရာတိ ပုစ္ဆိ၊ တောင်းသတဲ့လား"ဟု မေးပြီ။ အာမ ဒေဝ၊ မှန်ပါ၏ အရှင်မင်းကြီး။ ဟိ ဣတ္ထိယာ၊ မှန်၏ အမျိုးသမီး၏။ သာမိကော အစ္ဆာဒနံ နာမ၊ လင်သည် အဝတ်မည်၏။ ဟိ သာမိကေ အသတိ၊ မှန်၏ လင်သည်မရှိသော်။ သဟာသမ္ပလ် သာဒ္ဓုကံ၊ အဖိုးတစ်ထောင်ထိုက်သော အဝတ်ကို။ နိဝတ္ထာပိ ဣတ္ထီ၊ ဝတ်ထားသော်လည်း မိန်းမသည်။ နဂ္ဂါယေဝ နာမ၊ အဝတ်မစည်းသည်သာ မည်၏။ ဣမသ္မာ အတ္ထသ သာဓနတ္ထံ ပန၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြီးစေခြင်း အကျိုးငှာကား။

အန္ဓဒကာ နဒီ နဂ္ဂါ၊ ရေမရှိသော မြစ်သည် အချည်းနှီးတည်း။ အရာဇကံ ရဋ္ဌံ နဂ္ဂံ၊ မင်းမရှိသော တိုင်းပြည်သည် အချည်းနှီးတည်း။ ယဿာပိ ဒသ ဘာတရော၊ အကြင်မိန်းမအားလည်း ဆယ်ယောက်ကုန်သော မောင်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏)။ ဝိဓဝါ သာ ဣတ္ထိပိ နဂ္ဂါ၊ လင်မရှိသော ထိုမိန်းမ

သည်လည်း အဝတ်မစည်း အချည်းနှီးသာတည်း။ ဣတိ ဣဒံ သုတ္တံ အာဟာရိတမ္ပိ၊ ဤသုတ်ကို ဆောင်ယူပြအပ်၏။

ရာဇာ တဿာ ပသန္နော၊ ကောသလမင်းသည် ထိုမိန်းမအား စိတ်ကြည်၍။ "ဣမေ တယော ဇနာ၊ ဤသုံးယောက်ကုန်သော သူတို့သည်။ တေ ကေ၊ သင်၏ ဘယ်သူတို့သည်။ ဟောန္တိ တိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဒေဝ ဧကော၊ အရှင်မင်းကြီး. . တစ်ယောက်သည်ကား။ မေ သာမိကော၊ ကျွန်တော်မ၏ လင်ပါတည်း။ ဧကော ဘာတာ၊ တစ်ယောက်သည်ကား မောင်ပါတည်း။ ဧကော ပုတ္တောတိ၊ တစ်ယောက်သည်ကား သားပါတည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ "အဟံ တေ တုဋ္ဌော၊ ငါသည် နင့်အား သဘောကျ၏။ ဣမေသု တီသု၊ ဤသုံးယောက်တို့တွင်။ ဧကံ ဒေမိ၊ တစ်ယောက်ကို ပေး၏။ ကတရံ၊ အဘယ်သူကို။ ဣစ္ဆသိတိ ပုစ္ဆိ၊ လိုချင်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဒေဝ အဟံ ဇီဝမာနာ၊ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုးမသည် အသက်ရှင်သော်။ ဧကံ သာမိကံ လဘိဿामि. တစ်ယောက်သော လင်ကို ရပါလတ့ဲ။ ပုတ္တမ္ပိ လဘိဿာမိယေဝ၊ သားကိုလည်း ရလိမ့်မည်သာတည်း။ မေ မာတာပိတူနံ ပန မတတ္တာ၊ ကျွန်တော်မျိုး၏ မိဘတို့၏ကား သေပြီးကြသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဘာတာဝ ဒုလ္လဘော၊ မောင်ကိုသာ ရခဲပါ၏။ ဘာတရံ မေ၊ မောင်ကို ကျွန်တော်မျိုးမအား။ ဒေဟိ ဒေဝါတိ၊ ပေးတော်မူပါ အရှင်မင်းမြတ်"ဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ တုဿိတ္တာ၊ ကောသလမင်းသည် သဘောကျ၍။ တယောပိ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ သုံးယောက်လုံးတို့ကိုလည်း လွှတ်ပေးပြီ။ ဒဝံ ဧကိကံ တံ နိဿာယ၊ ဤသို့ တစ်ယောက်တည်းသော ထိုမိန်းမကို မှီ၍။ တေ တယော ဇနာ၊ ထိုသုံးယောက်ကုန်သော လူတို့သည်။ ဒုက္ခတော မုတ္တာ၊ ဆင်းရဲမှ လွတ်ကြပြီ။ တံ ကာရဏာ ဘိက္ခဝေ၊ ထိုအကြောင်းသည် ရဟန်းအပေါင်း၌။ ပါကဋံ ဇာတ်၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ ဘိက္ခူ။ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတာ၊ တရားသဘင်၌ စုဝေးကြ၍။ "အာဝုသော ဧကံ ဣတ္ထိံ နိဿာယ၊ ငါ့ရှင်တို့ တစ်ယောက်သော မိန်းမကို မှီ၍။ တယော ဇနာ ဒုက္ခတော မုတ္တာတိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော လူတို့သည် ဒုက္ခမှ လွတ်ကြပြီ"ဟု။ တဿာ ဂုဏကထာယ နိသိဒိံသု၊ ထိုမိန်းမ၏ ဂုဏ်နှင့်စပ်သော စကားဖြင့် ထိုင်နေကြပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တ္မာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ

ဇောရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ ဘယ်စကားဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပဋ္ဌိတွာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ "ကျွမာယ နာမာတိ ဝုတ္တော၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဧသော ကျွတ္ထိ၊ ရဟန်းတို့ ဤမိန်းမသည်။ ကျွဒါနေဝ တေ တယော ဇနေ၊ ယခုအခါ၌သာ ထိုသုံးယောက်ကုန်သော လူတို့ကို။ ဒုက္ခာ နမောစေတိ၊ ဆင်းရဲမှ လွတ်စေသည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ မောစေသိ ယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ လွတ်စေဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ တယော ဇနာ အဋ္ဌဝိမုခေ ကသန္တိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော လူတို့သည် တောအုပ်ဝ၌ ထွန်ယက်ကြ၏။ ကျွတိသတ္ထံ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ဤသို့စသော အလုံးစုံသည် ရှေးပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုနှင့် တူသည်သာတည်း။ တဒါ ပန ရညာ၊ ထိုအခါ၌ကား မင်းသည်။ တီသု ဇနေသု ကံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော လူတို့တွင် ဘယ်သူကို။ ကျွစ္ဆသီတိ ဝုတ္တော၊ လိုချင်သနည်းဟု ပြောအပ်သော်။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ "တယောပိ ဒါတုံ၊ သုံးယောက်လုံးတို့ကိုလည်း ပေးခြင်းငှာ။ နု သက္ကောထ ဒေဝါတိ အာဟ၊ စွမ်းနိုင်တော်မမူကြသလား မင်းတရား"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ အာမ နု သက္ကောမီတိ၊ အေး မစွမ်းနိုင်ဟု မိန့်ပြီ။ တယော ဒါတုံ၊ သုံးယောက်တို့ကို ပေးခြင်းငှာ။ သစေ နု သက္ကောထ၊ အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်ကုန်အုံ့။ မေ ဘာတရံ ဒေထာတိ၊ ကျွန်တော်မ အား မောင်ကို ပေးတော်မူကြပါဟု လျှောက်ပြီ။ "ပုတ္တံ ဝါ သာမိကံ ဝါ ဂဏှ၊ သားကိုသော်လည်းကောင်း လင်ကိုသော်လည်းကောင်း ယူလော့။ တေ ဘာတရာ ကိံ၊ သင့်အား မောင်ဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအုံ့နည်း။ ကျွတိ စ ဝုတ္တာ၊ ဤသို့လည်း ပြောအပ်သော်။ ဒေဝ ဧတေ နာမ သုလဘာ၊ မင်းမြတ် ဤသား, လင်တို့ မည်သည်ကို ရလွယ်ကုန်၏။ ဘာတာ ပန ဒုလ္လဘော၊ မောင်သည်ကား ရဖွယ်ခက်၏"။ ကျွတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၍။

၆၇။ "ဥစ္ဆင်္ဂေ ဒေဝ မေ ပုတ္တော၊ ပထေ ဓာဝန္တိယာ ပတိ။
တဉ္စ ဒေသံ နပသ္သामိ၊ ယတော သောဒရိယ'မာနယေ"တိ

ကျွမ်း ဂါထံ အာဟ၊ ဥစ္ဆင်ရေ ဒေဝ (ပ) မာနယေဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဒေဝ မေ ပုတ္တော၊ မင်းမြတ်. . ကျွန်တော်မအား သားကို။ ဥစ္ဆင်ရေ ရင်ခွင်၌။ (သုလဘော၊ ရလွယ်၏)။ ပထေ ဓာဝန္တိယာ၊ လမ်းပေါ်၌ ပြေးသွားသော ကျွန်တော်မအား။ ပတိ၊ လင်ကို။ (သုလဘော၊ ရလွယ်၏)။ ယတော သောဒရိယ် အာနယေ၊ အကြင်နေ့ရာမှ တစ်အူတုံဆင်း မောင်အရင်းကို ဆောင်ယူရာ၏။ တဋ္ဌ ဒေသ် နု ပဿာမိ ထိုအရပ်ကိုကား မတွေ့ရတော့ပါ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဥစ္ဆင်ရေ ဒေဝ မေ ပုတ္တောတိ**၊ ဥစ္ဆင်ရေ ဒေဝ မေ ပုတ္တော ဟူသည်ကား။ ဒေဝ မယ္ပုတ္တော၊ အရှင်မင်းမြတ် ကျွန်တော်မအား သားကို။ ဥစ္ဆင်ရေယေဝ၊ ရင်ခွင်၌ပင်။ (သုလဘော၊ လွယ်ကူစွာ ရအပ်၏)။ ဟိ အရည် ပဝိသိတ္တာ၊ ထင်ရှားအောင် ပြရသော် တောသို့ ဝင်၍။ ဥစ္ဆင်ရေ ကတ္တာ၊ ရင်ခွင်ကို ပြု၍။ ဘာကံ ဥစ္စိနိတ္တာ၊ ဟင်းရွက်ကို ခူး၍။ တတ္ထ ပက္ခိပန္တိယာ၊ ထိုရင်ခွင်၌ ထည့်သော မိန်းမသည်။ ဥစ္ဆင်ရေ ဘာကံ နာမ၊ ရင်ခွင်၌ ဟင်းရွက်မည်သည်ကို။ သုလဘံ ဟောတိ ယထာ၊ လွယ်ကူစွာ ရအပ်သည် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ ဣတ္ထိယာ ပုတ္တောပိ၊ ဤအတူ မိန်းမသည် သားကိုလည်း။ ဥစ္ဆင်ရေ ဘာကသဒိသောဝ၊ ရင်ခွင်၌ ဟင်းရွက်အတူသာ။ သုလဘော၊ လွယ်ကူစွာ ရအပ်၏တည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဥစ္ဆင်ရေ ဒေဝ မေ ပုတ္တောတိ၊ ဥစ္ဆင်ရေ ဒေဝ မေ ပုတ္တော ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ အမျိုးသမီးသည် ဆိုအပ်ပြီ။ **ပထေ ဓာဝန္တိယာ ပတိတိ**၊ ပထေ ဓာဝန္တိယာ ပတိ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂံ အာရုယ္ဟ၊ လမ်းပေါ်သို့ တက်၍။ ဧကိကာယ ဂစ္ဆမာနာယ ဣတ္ထိယာပိ၊ တစ်ယောက်ထီးတည်း သွားနေသော မိန်းမသည်လည်း။ ဟိ ပတိ နာမ သုလဘော၊ အကြင့်ကြောင့် လင်မည်သည်ကို လွယ်ကူစွာ ရအပ်၏။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌော ယေဝ ဟောတိ၊ တွေ့တိုင်းတွေ့တိုင်း ယောက်ျားသည်ပင် လင်ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ "ပထေ ဓာဝန္တိယာ ပတိတိ၊ ပထေ ဓာဝန္တိယာ ပတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန်းမသည် ဆိုအပ်ပြီတည်း။ **တဋ္ဌ ဒေသ် နု ပဿာမိ ယတော သောဒရိယ'မာနယေတိ**၊ တဋ္ဌ ဒေသ် နု ပဿာမိ ယတော သောဒရိယ'မာနယေ ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ ပန မေ၊ အကြင့်ကြောင့်ကား ကျွန်တော်မျိုးမ၏။ မာတာပိတရော နတ္ထိ၊ မိဘတို့သည် မရှိကြပြီ။ တသ္မာ ဣဒါနိ၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ၌။ ယတော အဟံ၊

အကြင်အမိဝမ်းအရပ်မှ ကျွန်တော်မျိုးမသည်။ သမာနေ ဥဒရေ ဇာတသ၊ တူသော ဝမ်းခေါင်းခွဲ ဖြစ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ သဥဒရိယသခါတံ ဘာတရံ အာနေယျ၊ တစ်အူတုံ့ဆင်းဟု ဆိုအပ်သော မောင်ကို ဆောင်ယူရာ၏။ မာတု ကုစ္ဆိသခါတံ အည၊ အမိဝမ်းဟု ဆိုအပ်သော အခြားသော။ တံ ဒေသံ နပ ပဿာမိ၊ ထိုအရပ်ကို မမြင်ပါ။ တသ္မာ ဘာတရံယေဝ၊ ထို့ကြောင့် မောင်ကိုသာ။ မေ ဒေထ၊ ကျွန်တော်မျိုးမအား ပေးတော်မူကြပါတည်း။ ကျွတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့် အပြီးတည်း။

ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "သစ္စံ ဧသော ဝဒတီတိ၊ အမှန်ကို ဤမိန်းမသည် ပြော၏"ဟု။ တုဋ္ဌစိတ္တော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိ၍။ တယောပိ ဇနေ ဗန္ဓနာ-ဂါရတော၊ သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော လူတို့ကို ထောင်အိမ်မှ။ အာနေတွာ အဒါသိ၊ ဆောင်ယူ၍ ပေးပြီ။ သာ တယောပိ တေ၊ ထိုမိန်းမသည် သုံးယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ထိုလင်, သား, မောင်တို့ကို။ ဂဟေတွာ ဂတာ၊ ခေါ်ယူ၍ သွားပြီ။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခဝေ ကျွဒါနေဝ နု၊ ရဟန်းတို့ ယခု အခါ၌သာ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဧသော၊ ရှေးကလည်း ဤမိန်းမသည်။ ကျွမေ ဘယော ဇနေ၊ ဤသုံးယောက်ကုန်သော လင်, သား, မောင်တို့ကို။ ဒုက္ခတော မောစေသိယေဝါတိ၊ ဒုက္ခမှ လွတ်စေဖူးသည်သာ"ဟု။ ကျွမ် ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "အတီတေ စတ္တာရောပ၊ လွန်လေပြီးသော အခါက လေးယောက်တို့သည်ပင်။ ဧတရဟိ စတ္တာရော၊ ယခုအခါ လေးယောက်တို့တည်း ရာဇာ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဥစ္ဆဏ်ဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဥစ္ဆဏ်ဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ သာကေတဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယသ္မိ မနော နိဝိသတီတိ ဣဒံ၊ ယသ္မိ မနော နိဝိသတိ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ သာကေတံ နိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် သာကေတ မြို့ကို မှီ၍။ အဠနဝနေ ဝိဟာရန္တော၊ မျက်စဉ်းညိုတောင် နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဗြာဟ္မဏံ၊ တစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဘဂဝတော ဘိက္ခသံယပရိဝုတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း အပေါင်းခြံရံအပ်လျက်။ သာကေတံ ပိဏ္ဍာယ ပဝိသနကာလေ၊ သာကေတမြို့သို့ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝင်ရောကာလ၌။ ဧကော သာကေတနဂရဝါသီ၊ တစ်ယောက်သော သာကေတမြို့၌နေသော။ မဟာလ္လကဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားကြီးသည်။ နဂရတော ဝဟိ ဂစ္ဆန္တော၊ မြို့မှ အပြင်သို့ ထွက်သွားသော်။ အန္တရဒ္ဓါရေ ဒသဗလံ ဒိသ္မာ၊ မြို့နှင့် တံခါးအကြား၌ ဘုရားရှင်ကို တွေ့၍။ ပါဒေသု ပတိတ္တာ၊ ခြေတို့၌ ဝပ်စင်း၍။ ဂေါပ္ပကေသု ဂါဠှံ ဂဟေတ္တာ၊ ခြေမျက်စိတို့၌ မြစ္စာကိုင်၍။ "ဘာတ ပုတ္တေဟိ နာမ၊ ချစ်သား. . သားတို့မည်သည်။ မာတာပိတရော ဇိဏ္ဏကာလေ၊ မိဘတို့ကို အိုရာကာလ၌။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗာ နနု၊ လုပ်ကျွေးသင့်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။ ကသ္မာ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤမျှရှိသော ကာလပတ်လုံး။ အမှာကံ အတ္တာနံ နဒဿေသိ၊ ငါတို့အား မိမိကိုယ်ကို မပြသနည်း။ မယာ တာဝ ဒိဋ္ဌော အသိ၊ ငါသည်ကား တွေ့မြင်အပ်ပြီးသည် ဖြစ်၏။ မာတရံ ပသိတုံ ပန၊ မိခင်ကို ပြခြင်းငှာကား။ ဧဟိ တိ၊ လာပါလော့"ဟု။ သတ္ထာရံ ဂဟေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်ကို ပင့်ယူ၍။ အတ္တနော ဂေဟံ အဂမာသိ၊ မိမိ၏ အိမ်သို့ သွားပြီ။ သတ္ထာ တတ္ထ ဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုအိမ်သို့ ကြွတော်မူ၍။ ဘိက္ခသံယေန သဒ္ဓိံ၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့် တကွ။ ပညတ္တေ အာသနေ နိသီဒိ၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ ဗြာဟ္မဏိပိ အာဂန္တွာ၊ ပုဏ္ဏားမသည်လည်း လာ၍။ သတ္ထုဿ ပါဒေသု ပတိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်တို့၌ ဝပ်စင်း၍။ "ဘာတ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ချစ်သား. . ဤမျှရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ကဟံ ဂတော အသိ၊ ဘယ်သို့ သွားသည် ဖြစ်သနည်း။ မာတာပိတရော နာမ မဟာလ္လကကာလေ၊ မိဘတို့မည်သည်ကို ကြီးသော အခါ၌။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗာ နနု တိ ပရိဒေဝိ၊ လုပ်ကျွေးသင့်ကုန်သည် မဟုတ်လော"ဟု ငိုကြွေးမြည်တမ်းပြီ။ ပုတ္တဓီတရောပိ၊ သားသမီးတို့ကိုလည်း။ "ဧထ ဘာတရံ ဝန္ဒထ၊ လာကြ အစ်ကိုကြီးကို ရှိခိုးကြလော့"။ ဣတိ ဝန္ဒာပေသိ၊ ဤသို့ပြော၍ ရှိခိုး

ခိုင်းပြီ။ ဥဘော တုဋ္ဌမာနသာ၊ ပုဏ္ဏားလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကြ၍။ မဟာဒါန် အဒံသု၊ အလှူကြီးကို လှူကြပြီ။ သတ္တာ ဘတ္တကိစ္စံ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းကိစ္စကို ပြီးစေ၍။ တေသံ ဒ္ဝိန္နံ ဇနာနမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော လင်မယားတို့အားလည်း။ ဇရာသုတ္တံ ကထေသိ၊ ဇရာသုတ်ကို ဟောတော်မူပြီ။ သုတ္တပရိယောသာနေ ဥဘောပိ၊ ဇရာသုတ်အဆုံး၌ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ အနာဂါမိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ကြပြီ။ သတ္ထာ အာသနာ ဥट्ठာယ၊ ဘုရားရှင်သည် နေရာမှ ထတော်မူ၍။ အဠနဝနမေव အဂမာသိ၊ မျက်စဉ်းညိုတောသို့သာ ကြွတော်မူပြီ။

ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိသိန္နာ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာထိုင်နေကုန်လျက်။ "အာဝုသော ဗြာဟ္မဏော၊ ငါ့ရှင်တို့ ပုဏ္ဏားသည်။ 'တထာဂတသ ပိတာ သုဒ္ဓေါဒနော၊ ဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော်ကား သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးတည်း။ မာတာ မဟာမာယာတိ ဇာနာတိ၊ မယ်တော်ကား မဟာမာယာ မိဖုရားကြီးတည်း'ဟု သိ၏။ ဇာနန္တော၀၊ သိလျက်ပင်။ ဗြာဟ္မဏိယာ သဒ္ဓိံ တထာဂတံ၊ ပုဏ္ဏားမနှင့်အတူ ဘုရားရှင်ကို။ အမှာကံ ပုတ္တောတိ ဝဒတိ၊ ငါတို့၏ သားဟုပြော၏။ သတ္ထာပိ အဓိဝါသေတိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း လက်ခံတော်မူ၏။ ကာရဏံ ကိံ နု ခေါတိ၊ အကြောင်းကား အဘယ်နည်း"ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ တေသံ ကထံ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းတို့၏ စကားကို ကြားတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဥဘောပိ တေ၊ ရဟန်းတို့ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုပုဏ္ဏားလင်မယားတို့သည်။ အတ္တနော ပုတ္တမေ၀၊ မိမိ၏သားကိုပင်။ ပုတ္တောတိ ဝဒန္တိတိ ဝတ္တာ၊ သားဟု ခေါ်ကြ၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

ဘိက္ခဝေ အယံ ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန်းတို့ . ဤပုဏ္ဏားသည်။ အတီတေ နိရန္တရံ၊ လွန်လေပြီးသော အခါက မပြတ်တရစပ်။ ပဠဇာတိသတာနိ၊ ဘ၀ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ မယ့ဲ ပိတာ အဟောသိ၊ ငါ့ဘုရား၏ ဖခင်သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ပဠဇာတိသတာနိ စူဠပိတာ၊ ဘ၀ငါးရာတို့ပတ်လုံးကား ဘထွေးတည်း။ ပဠ ဇာတိသတာနိ မဟာပိတာ၊ ဘ၀ငါးရာတို့ပတ်လုံးကား ဘကြီးတည်း။ ဧသောပိ ဗြာဟ္မဏီ နိရန္တရမေ၀၊ ဤပုဏ္ဏားမသည်လည်း မပြတ်တရစပ်သာ။ ပဠ ဇာတိသတာနိ၊ ဘ၀ငါးရာတို့ပတ်လုံး။ မာတာ အဟောသိ၊ မယ်တော်သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ပဠဇာတိ

သတာနိ စူဠမာတာ၊ ဘဝင်းရာတို့ပတ်လုံးကား ဒွေးလေး, ဒေါ်လေးတည်း။ ပဠ္ဌ ဇာတိသတာနိ မဟာမာတာ၊ ဘဝင်းရာတို့ပတ်လုံးကား ဒွေးကြီး, ဒေါ်ကြီးတည်း။ ဧဝံ အဟံ ဒိယမ္ဘဇာတိသဟဿံ၊ ဤသို့ ငါဘုရားသည် ဘဝတစ်ထောင့်ငါးရာ ပတ်လုံး။ ဗြာဟ္မဏသ ဟတ္ထေ သံဝမော၊ ပုဏ္ဏား၏ လက်၌ ကြီးပြင်းခဲ့ရ၏။ ဒိယမ္ဘဇာတိသဟဿံ၊ ဘဝတစ်ထောင့်ငါးရာပတ်လုံး။ ဗြာဟ္မဏိယာ ဟတ္ထေ သံဝမောတိ၊ ပုဏ္ဏေးမ၏ လက်၌ ကြီးပြင်းခဲ့ရ၏ဟု။ တီဏိ ဇာတိသဟဿာနိ ကထေတွာ၊ ဘဝသုံးထောင်တို့ကို ဟောတော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၆၈။ "ယသ္မိံ မနော နိဝိသတိ၊ စိတ္တဗ္ဗာပိ ပသီဒတိ။
အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗကေ ပေါသေ၊ ကာမံ တသ္မိမ္မိ ဝိဿသေ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယသ္မိံ မနော (ပ) ဝိဿသေဟူသော ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ယသ္မိံ မနော နိဝိသတိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ စိတ်သည် သက်ဝင်တည်ရှိ၏။ စိတ္တဗ္ဗာပိ ပသီဒတိ၊ စိတ်သည်လည်း ကြည်လင်၏။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗကေ တသ္မိမ္မိ ပေါသေ၊ ရှေးကမမြင်ဘူးသော ထိုသူ၌လည်း။ ကာမံ ဝိဿသေ၊ စင်စစ် အကျွမ်းဝင်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယသ္မိံ မနော နိဝိသတီတိ**၊ ယသ္မိံ မနော နိဝိသတိ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ ဒိဋ္ဌမတ္တေယေဝ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ မြင်လျှင်မြင်ချင်းပင်။ စိတ္တံ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ခင်မင်စိတ်သည် တည်ရှိ၏တည်း။ **စိတ္တဗ္ဗာပိ ပသီဒတီတိ**၊ စိတ္တဗ္ဗာပိ ပသီဒတိ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ ဒိဋ္ဌေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်အပ်ခါမျှ၌။ စိတ္တံ ပသီဒတိ၊ စိတ်သည် ကြည်လင်၏။ မုဒုကံ ဟောတိ၊ နူးညံ့သည် ဖြစ်၏တည်း။ **အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗကေ ပေါသေတိ**၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗကေ ပေါသေ ဟူသည်ကား။ ပကတိယာ တသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ပင်ကိုအားဖြင့် ထိုဘဝ၌။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေပိ ပုဂ္ဂလေ၊ မမြင်ဖူးသည်လည်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌တည်း။ **ကာမံ တသ္မိမ္မိ ဝိဿသေတိ**၊ ကာမံ တသ္မိမ္မိ ဝိဿသေ ဟူသည်ကား။ အနုဘူတပုဗ္ဗသိနေဟေနေ၊ အဖန်ဖန်ဖြစ်သော ရှေးချစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ တသ္မိမ္မိ ပုဂ္ဂလေ ဇကန္တေန ဝိဿသေ၊ ထိုမမြင်ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း ဇကန်အားဖြင့် အကျွမ်းဝင်၏တည်း။ ဝိဿာသံ အာပဇ္ဇတိယေဝ၊

အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့ ရောက်သည်သာတည်း။ ကျွတိ အဲတ္ထော၊ ဤကား စတုတ္ထ ပါဒ၏ အနက်တည်း။

ဇဝံ သတ္ထာ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သည်။ ကျွမ်း ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရား ဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒ္ဓေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဗြာဟ္မဏော စ ဗြာဟ္မဏီ စ၊ ထိုဘဝတစ်ထောင့်ငါးရာက ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း ပုဏ္ဏားမသည်လည်းကောင်း။ ဧတေ ဧဝ အဟေသုံ၊ ဤသာကေတ ပုဏ္ဏား လင်မယားတို့သည်သာ ဖြစ်ကြပြီ။ ပုတ္တော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ သား, တူသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သာကေတဇာတကဝဏ္ဏနာ အဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော သာကေတဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ ဝိသဝန္တဇာတကဝဏ္ဏနာ

မိရတ္ထု တံ ဝိသံ ဝန္ဒန္တိ ကျွဒ်၊ မိရတ္ထု တံ ဝိသံ ဝန္ဒံ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဓမ္မသေနာပတိ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ တရား စစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ထေရဿ ပိဏ္ဍခဇ္ဇကခါဒနကာလေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ မုန့်ခဲဖွယ်စားရာကာလ၌။ မနုဿာ သံဃဿ၊ လူတို့သည် သံဃာအတွက်။ ဗဟုံ ပိဏ္ဍခါဒနီယံ ဂဟေတ္တာ၊ များစွာသော မုန့်ခဲဖွယ်ကို ယူ၍။ ဝိဟာရံ အဂမံသု၊ ကျောင်းတော်သို့ သွားကြပြီ။ ဘိက္ခုသံဃဿ ဂတိတာဝသေသံ၊ ရဟန်းသံဃာသည် အလှူခံအပ်ပြီးသည်မှ အကြွင်းအကျန်သည်။ အတိရိတ္တံ၊ အပိုသည်။ ဗဟု အဟောသိ၊ များစွာသည် ဖြစ်ပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ "ဘန္တေ အန္တောဂါမဂတာနမ္ပိ၊ အရှင်ဘုရားတို့ ရွာတွင်း ကြွရောက်ကုန်သော သံဃာတို့အတွက်လည်း။ ဂဏှထာတိ အာဟံသု၊ အလှူခံ တော်မူကြပါ"ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ ထေရဿ၊ ထိုခဏ၌ အရှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော ဒဟရော၊ အတူနေတပည့်ဖြစ်သော ရဟန်းငယ်သည်။ အန္တောဂါမေ ဟောတိ၊ ရွာတွင်း၌ ဖြစ်၏။ တဿ ကောဋ္ဌာသံ

ဂဟောတွေ၊ ထိုရဟန်းငယ်အတွက် ဝေစုကို ယူ၍။ တသို့ အနာဂစ္ဆန္တေ၊ ထိုရဟန်း ငယ်သည် မလာသော်။ "အတိဒိဝါ ဟောတိတိ၊ အလွန်နေမြင့်သည် ဖြစ်၏"ဟု တွေး၍။ ထေရဿ အဒံသု၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား လှူကြပြီ။ ထေရေန တသို့ ပရိဘုတ္တေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိုမုန့်ခဲဖွယ်ကို စားအပ်ပြီးသော်။ ဒဟရော အဂမာသိ၊ ရဟန်းငယ်သည် ရောက်သွားပြီ။ အထ နံ ထေရော၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းငယ်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ "အာဝုသော မယံ၊ ငါ့ရှင် ငါတို့ သည်။ တုယ္ဟံ ဌပိတခါဒနီယံ၊ ငါ့ရှင်အတွက် ထားအပ်သော မုန့်ခဲဖွယ်ကို။ ပရိ-ဘုဉ္ဇိမှာတိ အာဟ၊ စားလိုက်ကြပြီ"ဟု ပြောပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ "ဘန္တေ မဓုရံ နာမ၊ အရှင်ဘုရား အကောင်းမည်သည်ကို။ ကဿ အပ္ပိယန္တိ အာဟ၊ ဘယ်သူသည် မကြိုက်ဘဲ ရှိမည်နည်း"ဟု လျှောက်ပြီ။ မဟာထေရဿ သံဝေဂေါ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်မြတ်အား ဓမ္မသံဝေဂသည် ဖြစ်ပြီ။ သော ဣဒေါ ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ဤအပြောခံရသည့်နေမှ စ၍။ "ပိဋ္ဌ ခါဒနီယံ၊ မုန့်ခဲဖွယ်ကို။ နေ ခါဒိဿာမိတိ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မစားအံ့"ဟု အဓိဋ္ဌာန်တော် မူပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ရာ နေ့မှ စ၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရေန၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ ပိဋ္ဌခါဒနီယံ နာမ၊ မုန့်ခဲဖွယ်မည်သည်ကို။ နေ ခါဒိတပုဗ္ဗံ ကိရ၊ မစားတော့ဘူးတဲ့။ တဿ ပိဋ္ဌခါဒနီယံ အခါဒနဘာဝေါ၊ ထိုအရှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ မုန့်ခဲဖွယ်ကို မစားကြောင်းသည်။ ဘိက္ခုသံဃေ ပါကဋော ဇာတော၊ ရဟန်းသံဃာ၌ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခူ တံ ကထံ ကထေန္တာ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုစကားကို ပြောကြလျက်။ ဓမ္မသဘာယံ နိသီဒိံသု၊ တရားသဘင် ၌ ထိုင်နေကြပြီ။ အထ သတ္ထာ အာဂန္တာ၊ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော် မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်စကားဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုင်နေကုန်သည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဖြစ်ကြ သနည်း"ဟု မေးတော်မူရကား။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ သာရိပုတ္တော၊ ရဟန်းတို့ သာရိပုတ္တရာသည်။ ဧကဝါရံ ဇဟိတကံ၊ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ စွန့်အပ်ပြီးသည်ကို။ ဇိဝိတံ ပရိစ္စဇန္တော်ပိ၊ အသက်ကို စွန့်ရသော်လည်း။ ပုန နဂ္ဂဟိတပုဗ္ဗတော ဝတ္တာ၊ တစ်ဖန် မယူသည်သာဟု" မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဝိသဝေဇ္ဇကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ အဆိပ်ကုဆေးဆရာမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝေဇ္ဇကမ္မေန ဇီဝိကံ ကပ္ပေသိ၊ ဆေးကုမှုဖြင့် အသက်မွေးခြင်းကို ပြုပြီ။ အထ ဧကံ ဇနပဒမနုသဿ၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော ဇနပုဒ်နေလူကို။ သပ္ပေါ ဌသိ၊ မြွေသည် ကိုက်ပြီ။ တဿ ဉာတကာ၊ ထိုမြွေကိုက်ခံရသူ၏ ဆွေမျိုးတို့သည်။ ပမာဒံ အကတ္တာ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို မပြုမူ၍။ ခိပ္ပံ ဝေဇ္ဇံ အာနယိંသု၊ လျင်စွာ ဆေးဆရာကို ဆောင်ယူ ခေါ်ငင်ကြပြီ။ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးဆရာသည်။ "တာဝ ဩသဓေန၊ ရှေးဦးစွာ ဆေးဖြင့်။ ပရိဘာဝေတ္တာ ဝိသံ ဟရာမိ ကိં၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြန့်နှံ့ ထုံစေ၍ အဆိပ်ကို ဆောင်ယူရမည်လော။ ဒဋ္ဌသပ္ပံ အာဝါဟေတ္တာ၊ ကိုက်သော မြွေကို ခေါ်ယူ၍။ ဒဋ္ဌဋ္ဌာနတော တေနေဝ၊ ကိုက်ရာဌာနမှ ထိုကိုက်သော မြွေကိုပင်။ ဝိသံ အာကဍ္ဎာပေမိ ကိန္တိ အာဟ၊ အဆိပ်ကို ဆွဲငင်စေရမည်လော"ဟု မေးပြီ။ သပ္ပံ အာဝါဟေတ္တာ၊ ကိုက်သော မြွေကို ခေါ်ယူ၍။ ဝိသံ အာကဍ္ဎာပေဟီတိ၊ အဆိပ်ကို ဆွဲယူစေပါလော့ဟု ပြောကြပြီ။ သော သပ္ပံ အာဝါဟေတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်း ဆေးဆရာသည် ကိုက်သော မြွေကို ခေါ်ယူ၍။ တယာ အယံ၊ သင်သည် ဤလူကို။ ဒဋ္ဌောတိ အာဟ၊ ကိုက်အပ်သလောဟု မေးပြီ။ အာမ မယာ၊ အေး ငါသည်။ (ဒဋ္ဌော) ဣတိ၊ (ကိုက်အပ်ပြီ)ဟု ဖြေပြီ။ တယာ ဒဋ္ဌဋ္ဌာနတော၊ သင်သည် ကိုက်အပ်ရာ ဌာနမှ။ မုခေန တွညေဝ၊ ခံတွင်းဖြင့် သင်သည်ပင်။ ဝိသံ အာကဍ္ဎာဟီတိ၊ အဆိပ်ကို ဆွဲငင်လော့ဟု ပြောပြီ။ မယာ ဧကဝါရံ ဇဟိတကံ၊ ငါသည် တစ်ကြိမ် စွန့်အပ်ပြီးသည်ကို။ ပုန န ဂဟိတပုဗ္ဗံ၊ တစ်ဖန် မယူအပ်ဖူးပေ။ မယာ ဇဟိတဝိသံ၊ ငါသည် စွန့်အပ်သော အဆိပ်ကို။ အဟံ န အာကဍ္ဎိဿာမီတိ၊ ငါသည် မဆွဲငင်အံ့ဟု ပြောပြီ။ သော ဒါရုနိ အာဟရာပေတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထင်းတို့ကို ဆောင်ယူစေ၍။ အဂ္ဂိं ကတ္တာ၊ မီးကို ပြု၍။ "အတ္တနော ဝိသံ၊ မိမိ၏ အဆိပ်ကို။ သစေ န အာကဍ္ဎသိ၊ အကယ်၍ မဆွဲငင်အံ့။ ဣမံ အဂ္ဂိं ပဝိသာတိ အာဟ၊ ဤမီးသို့ ဝင်လော့"ဟု ပြောပြီ။ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ အဂ္ဂိं အပိ ပဝိသိဿာမိ၊ မီးသို့ဖြစ်သော်လည်း ဝင်အံ့။ အတ္တနာ ဧကဝါရံ ဇဟိတဝိသံ၊ မိမိသည် တစ်ကြိမ် စွန့်အပ်ပြီးသော အဆိပ်ကို။ နေဝ ပစ္စာဟရိဿာမီတိ ဝတ္တာ၊ တစ်ဖန် ပြန်မယူအံ့"ဟု ပြော၍။

၆၉။ "ဓီရတ္ထု တံ ဝိသံ ဝန္တံ၊ ယမဟံ ဇီဝိတကာရဏာ။
ဝန္တံ ပစ္စာဟရိဿာမိ၊ မတံ မေ ဇီဝိတာ ဝရ"န္တိ

ကျွမ်း ဂါထံ အာဟ၊ ဓီရတ္ထု ။ပ။ ဝရံဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာ နက်ကား--

အဟံ ဇီဝိတကာရဏာ၊ ငါသည် အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝန္တံ ယံ ပစ္စာဟရိဿာမိ၊ ပို့အန်အပ်ပြီးသော အကြင်အဆိပ်ကို ပြန်ဆောင် ယူအံ့။ ဝန္တံ တံ ဓီရတ္ထု၊ ပို့အန်အပ်ပြီးသော ထိုအဆိပ်သည် ကဲ့ရဲ့အပ်စွာ ရွံဖွယ်ပါတကား။ မေ ဇီဝိတာ၊ ငါ့အား အဆိပ်ပြန်ဆွဲကာ အသက်ရှင်ရသည်ထက်။ မတံ ဝရံ၊ မီးထဲဝင်ကာ သေရခြင်းသည် မြတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဓီရတ္ထု**တို ဂရဟတ္ထေ နိပါတော၊ ဓိရတ္ထု ဟူသည်ကား ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၌ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ **တံ ဝိသန္တိ**၊ တံ ဝိသံ ဟူသည်ကား။ အဟံ ဇီဝိတကာရဏာ၊ ငါသည် အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝန္တံ ယံ ဝိသံ ပစ္စာဟရိဿာမိ၊ ပို့အန်အပ်ပြီးသော အကြင်အဆိပ်ကို တစ်ဖန်ပြန်ယူအံ့။ တံ ဝန္တံ ဓိရတ္ထု၊ ထိုပို့အန်အပ်ပြီးသော အဆိပ်သည် ကဲ့ရဲ့အပ်စွာ ရွံတွယ်ပါတကား တည်း။ **မတံ မေ ဇီဝိတာ ဝရန္တိ**၊ မတံ မေ ဇီဝိတာ ဝရံ ဟူသည်ကား။ တဿ ဝိသဿ၊ ထိုအန်ပြီး အဆိပ်ကို၊ အပစ္စာဟရဏကာရဏာ၊ ပြန်လည်မဆောင်ယူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဂ္ဂိ ပဝိသိတ္တာ ယံ မရဏံ၊ မီးသို့ ဝင်၍ အကြင်သေခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ တံ ဇီဝိတတော၊ ထိုသေခြင်းသည် အသက်ရှင်သောထက်။ မမ ဝရံ၊ ငါ့အား မြတ်၏တည်း။ ကျွတိ အတ္ထော၊ ဤကား စတုတ္ထပါဒအနက်တည်း။

စ ပန၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော်။ ဧဝံ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ပြော၍။ အဂ္ဂိ ပဝိသိတုံ ပါယာသိ၊ မီးထဲသို့ ဝင်ခြင်းငှာ သွားပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုမြွေကို။ ဝေဒ္ဒေ နိဝါရေတ္တာ၊ မြွေဆိပ်ကုဆရာသည် တားမြစ်၍။ တံ ပုရိသံ၊ ထိုမြွေကိုက်ခံရသည့် ယောက်ျားကို။ ဩသဓေဟိ စ မန္တေဟိ စ၊ ဆေးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း မန္တန်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗိသံ အရောဂံ ကတ္တာ၊ မြွေဆိပ်မရှိသည်ကို ရောဂါမရှိသည်ကို ပြု၍။ သပ္ပဿ သီလာနိ ဒတ္တာ၊ မြွေအား ငါးပါးသီလတို့ကို ပေး၍။ "ကျွတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ ကဋ္ဌ မာ ဝိဟေဋ္ဌေသိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ မညှဉ်းဆဲလင့်။ ကျွတိ ဝတ္တာ ဝိသဿ ဇေသိ၊ ဤသို့ပြော၍ လွှတ်လိုက်ပြီ။

သတ္ထာပါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ ဧကဝါရံ ဇဟိတက်၊ တစ်ကြိမ် စွန့်လွှတ်အပ်ပြီးသည်ကို။ ဇိဝိတံ ပရိစ္စဇန္တောပိ၊ အသက်ကို စွန့်ရသော်လည်း။ ပုန နဂ္ဂဟိတပုဗ္ဗံ၊ တစ်ဖန် မယူ"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ သပ္ပေါ၊ ထိုအခါက မြွေသည်။ သာရိပုတ္တော အဟောသိ၊ သာရိပုတ္တရာသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဝေဒေါ ပန အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ မြွေဆိပ်ကုဆရာသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝိသဝန္တဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမား ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော ဝိသဝန္တဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ ကုဋ္ဌိလဇာတကဝဏ္ဏနာ

နတ္ထိ ဇိတံ သာဓု ဇိတန္တိ ဣဒံ၊ နတ္ထိ ဇိတံ သာဓု ဇိတံ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ စိတ္တဟတ္ထသာရိပုတ္တံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ စိတ္တဟတ္ထသာရိပုတ္တရာကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သော သာဝတ္ထိယံ၊ ထိုစိတ္တဟတ္ထသာရိပုတ္တရာသည် သာဝတ္ထိမြို့က။ ဧကော ကုလဒါရကော ကိရ၊ တစ်ယောက်သော အမျိုးသူငယ် ဖြစ်သတဲ့။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ကသိတ္တာ အာဂစ္ဆန္တော၊ ထွန်ယက်ပြီး၍ လာသော်။ ဝိဟာရံ ပဝိသိတ္တာ၊ ကျောင်းတော်သို့ ဝင်၍။ ဧကဿ ထေရဿ ပတ္တတော၊ တစ်ပါးသော မထေရ်၏ သပိတ်မှ။ သိနိဒ္ဓံ မဓုရံ၊ နူးညံ့သော ချိုဆိမ့်သော အရသာရှိသော။ ပဏီတဘောဇနံ လဘိတ္တာ၊ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို စားရ၍။ "မယံ ရတ္တိဒိဝံ သဟတ္ထေန၊ ငါတို့သည် ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး မိမိလက်ဖြင့်။ နာနာကမ္မာနိ ကုရုမာနာပိ၊ အမျိုးမျိုးသော အလုပ်တို့ကို လုပ်ကြပါသော်လည်း။ ဧဝရူပံ မဓုရာဟာရံ နလဘာမ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ချိုဆိမ့်သော အရသာရှိသော အာဟာရကို မစားရကုန်။ မယာပိ သမဏောနေ၊ ငါသည်လည်း ရဟန်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ စိန္တေသိ၊ ဖြစ်သင့်၏"ဟု တွေးပြီ။ သော ပဋ္ဌဇိတ္တာ၊ ထိုသူငယ်သည် ရှင်ရဟန်းပြု၍။ မာသမ္ဘမာသစ္ဆယေန၊

လ, လဝက်လွန်သဖြင့်။ အယောနိသော မနသိကရောန္တော၊ မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော်။ ကိလေသဝသိကော ဟုတ္တာ ဝိဇ္ဇမိတ္တာ၊ ကိလေသာအလိုသို့ လိုက်သည်ဖြစ်၍ လူထွက်၍။ ပုန ဘတ္တေန ကိလမန္တော၊ တစ်ဖန် စားရေးဖြင့် ပင်ပန်းသော်။ အာဂန္တာ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ လာ၍ ရဟန်းပြု၍။ အဘိဓမ္မံ ဥဂ္ဂဏှိ၊ အဘိဓမ္မာကို သင်ယူပြီ။ ဣမိနာဝ ဥပါယေန ဆ ဝါရေ၊ ဤနည်းဖြင့်ပင် ခြောက်ကြိမ်တို့ တိုင်တိုင်။ ဝိဇ္ဇမိတ္တာ ပဗ္ဗဇိတော၊ လူထွက်ပြီး၍ ရဟန်းပြန်ဝတ်ပြီ။ တတော သတ္တမေ ဘိက္ခုဘာဝေ၊ ထိုနောင် ခုနစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ရဟန်းအဖြစ်၌။ သတ္တ ပကရဏိကော ဟုတ္တာ၊ အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်း သင်ယူတတ်မြောက်သူသည် ဖြစ်၍။ ဗဟု ဘိက္ခူ ဓမ္မံ ဝါစေန္တော၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို အဘိဓမ္မာတရားကို ပို့ချလျက်။ ဝိပဿနံ ဝမေတ္တာ၊ ဝိပဿနာကို ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ ပါပုဏှိ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုစိတ္တဟတ္ထ၏။ သဟာယကာ ဘိက္ခူ။ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော စိတ္တဟတ္ထ ကိံ နု ခေါ၊ ငါ့ရှင်စိတ္တဟတ္ထ ဘယ်လိုလဲ။ ပုဗ္ဗေ ဝိယ တေ၊ ရှေးကကဲ့သို့ သင့်အား။ ဧတရဟိ ကိလေသာ၊ ဤယခုအခါ ကိလေသာတို့သည်။ နု ဝမ္ဘန္တိ၊ မတိုးပွားကြသလောဟု။ ပရိဟာသံ ကရိသု၊ ပြက်ရယ်မှုကို ပြုကုန်ပြီ။ အာဝုသော ဣဒါနိ၊ ငါ့ရှင်တို့ ယခုအခါ။ အဟံ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ငါသည် ဤနေ့မှ စ၍။ ဂိဟိဘာဝါယ အဘာဗောတိ၊ လူဖြစ်ခြင်းငှါ မထိုက်ပြီဟု ပြောပြီ။

ဇဝံ တသ္မိံ အရဟတ္တံ ပတ္တေ၊ ဤသို့ ထိုစိတ္တဟတ္ထထေရ်သည် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သော်။ "အာဝုသော ဇဝရူပသဿ နာမ၊ ငါ့ရှင်တို့ ဤသို့သဘောရှိသည် မည်သော။ အရဟတ္တသ္မိံ ဥပနိဿယော သတိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်၏ အားကြီးသော အကြောင်းသည် ရှိပါလျက်။ အာယသ္မာ စိတ္တဟတ္ထသာရိပုတ္တော၊ အရှင်စိတ္တဟတ္ထ သာရိပုတ္တရာသည်။ ဆက္ခတ္တုံ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတော၊ ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် လူထွက်ခဲ့၏။ ပုထုဇ္ဇနဘာဝေါ၊ ပုထုဇဉ်အဖြစ်သည်။ အဟော မဟာဒေါသော ဣတိ၊ အော်. . ကြီးသော အပြစ်ရှိပေစွ"ဟု။ ဓမ္မသဘာယံ ကထာ ဥဒပါဒိ၊ တရားသဘင်၌ စကားသည် ဖြစ်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ

ဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ပုထုဇနစိတ္တံ နာမ၊ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်တို့စိတ် မည်သည်။ လဟုကံ ဒုန္နိဂ္ဂဟံ၊ လျင်မြန်၏ နှိမ်နိုင်ခဲ၏။ အာရမ္မဏာဝသေန ဂန္ဓာ အလျှိယတိ၊ အာရုံပြုသည့်အစွမ်းဖြင့် သွား၍ ကပ်ငြိ၏။ ဧကဝါရံ အလျှိန်၊ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ကပ်ငြိသော်။ ခိပ္ပံ မောစေတုံ၊ လျင်စွာ လွတ်စေခြင်းငှာ။ သက္ကာ နဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သည် မဖြစ်။ ဧဝရူပဿ စိတ္တဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော စိတ်ကို။ ဒမထော သာဓု၊ ဆုံးမခြင်းသည် ကောင်း၏။ ဟိ ဒန္တမေဝ တံ၊ မှန်၏ ဆုံးမအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော ထိုစိတ်သည်။ သုခံ အာဝဟတိ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်ပေးတတ်၏။

ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ လဟုနော၊ ယတ္ထကာမနိပါတိနော။
စိတ္တဿ ဒမထော သာဓု၊ စိတ္တံ ဒန္တံ သုခါဝဟံ။

ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ လဟုနော၊ နှိမ်နင်းနိုင်ခဲသော လျင်မြန်သော။ ယတ္ထကာမ-နိပါတိနော၊ အကြင် အမှတ်မထား ကျလိုရာအာရုံ၌ ကျတတ်သော။ စိတ္တဿ ဒမထော သာဓု၊ စိတ်ကို ဆုံးမခြင်းသည် ကောင်း၏။ စိတ္တံ ဒန္တံ သုခါဝဟံ၊ စိတ်သည် ဆုံးမအပ်ပြီးသော် ချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်ပေးတတ်၏။

တဿ ဒုန္နိဂ္ဂဟတာယ ပန၊ ထိုစိတ်၏ ဆုံးမခက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ ဧကံ ကုဋ္ဌိလကံ နိဿာယ၊ တစ်ချောင်းသော ပေါက်တူးကို မှီ၍။ တံ ဇဟိတုံ အသက္ကောန္တာ၊ ထိုပေါက်တူးကို စွန့်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြ၍။ လောဘဝသေန ဆက္ခတ္တုံ ဥပ္ပဇ္ဇဇိတွာ၊ လောဘအစွမ်းဖြင့် ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် လူထွက်၍။ သတ္တမေ ပဇ္ဇဇိတဘာဝေ၊ ခုနစ်ကြိမ် မြောက်ဖြစ်သော ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်၌။ ဈာနံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဈာန်ကို ဖြစ်စေ၍။ တံ လောဘံ နိဂ္ဂဏှိသူတိ ဝတွာ၊ ထိုလောဘကို နှိမ်ဖျက်ကြပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပဏ္ဍိကကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဟင်းရွက်သည်မျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝိညုတံ ပါပုဏိ၊ သိတတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ "ကုဋ္ဌိလပဏ္ဍိတောတိ၊ ကုဋ္ဌိလပဏ္ဍိတ"ဟု။ အဿ နာမံ အဟောသိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ အမည်သည် ဖြစ်ပြီ။

သော ကုဋ္ဌိလကေန၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ပေါက်တူးဖြင့်။ ဘူမိပရိကမ္မံ ကတ္တာ၊ မြေပြုပြင်မှုကို ပြု၍။ ဌာကဌေ၀ ဟင်းရွက်ကိုလည်းကောင်း။ အလာဘုကုမ္ဘဏ္ဍ-ဇဋ္ဌာလုကာဒီနိ စ၊ ဘူး, ကျောက်ဖရဲ, သခွါး စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝပိတ္တာ တာနိ ဝိက္ကိဏာနေ၊ စိုက်ပျိုး၍ ထိုဟင်းရွက်စသည်တို့ကို ရောင်းချလျက်။ ကပဏ-ဇိ၀ိကံ ကပ္ပေသိ၊ ဆင်းရဲစွာ အသက်မွေးခြင်းကို ပြုပြီ။ ဟိ အသ၊ မှန်၏ ထိုဘုရားလောင်းမှာ။ တံ ဧကံ ကုဋ္ဌိလကံ ဌပေတ္တာ၊ ထိုတစ်ချောင်းသော ပေါက်တူးကို ထား၍။ အညံ ဓနံ နာမ နတ္ထိ၊ အခြားသော ပစ္စည်းမည်သည် မရှိ။ သော ဧကဒိ၀သံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်နေ့၌။ "ယရာ၀ါသေန မေ ကိံ၊ အိမ်၌ နေခြင်းဖြင့် ငါ့အား ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ နိက္ခမိတ္တာ၊ တောထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ရဟန်းပြုအံ့"ဟု ကြံပြီ။ အထ ဧကဒိ၀သံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ကုဋ္ဌိလကံ ပဋ္ဌိဋ္ဌနဋ္ဌာနေ ဌပေတ္တာ၊ ပေါက်တူးကို ဖုံးလွှမ်းရာဌာန၌ ထား၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ တံ ကုဋ္ဌိလကံ အနုဿရိတ္တာ၊ ထိုပေါက်တူးကို တစ်ဖန်အမှတ်ရ၍။ လောဘံ ဆိန္ဒိတုံ အသက္ကောန္တော၊ လောဘကို ဖြတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရကား။ ကုဏ္ဍကုဋ္ဌိလကံ နိဿာယ ဥပ္ပဇ္ဇဗေ၊ တုံးသော ပေါက်တူးကို မှီ၍ လူထွက်ပြီ။ ဧ၀ံ ဒုတိယမ္ပိ တတိယမ္ပိ၊ ဤသို့ ဒုတိယအကြိမ် လည်းကောင်း တတိယအကြိမ်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဆ၀ါရေ ဤသို့ ခြောက်ကြိမ်တို့တိုင်တိုင်။ တံ ကုဋ္ဌိလကံ၊ ထိုပေါက်တူးကို။ ပဋ္ဌိဋ္ဌနဋ္ဌာနေ နိက္ခိပိတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းရာဌာန၌ ထား၍။ ပဗ္ဗဇိတော စေ၀ ဥပ္ပဇ္ဇဗေတော စ၊ ရသေ့ရဟန်းလည်းပြု၏ လူလည်းထွက်၏။

သတ္တမေ ၀ါရေ ပန၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော အကြိမ်၌ကား။ "အဟံ ဣမံ ကုဏ္ဍကုဋ္ဌိလကံ၊ ငါသည် ဤတုံးသော ပေါက်တူးကို။ နိဿာယ ပုနပ္ပုနံ၊ မှီ၍ ထပ်ကာထပ်ကာ။ ဥပ္ပဇ္ဇဗေတော၊ လူထွက်ခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ နံ၊ ယခု ထိုပေါက်တူးကို။ မဟာနဒိယံ ပက္ခိပိတ္တာ၊ မြစ်ကြီး၌ ပစ်ချ၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့"ဟု တွေး၍။ နဒီတီရံ ဂန္တာ၊ မြစ်ကမ်းနားသို့ သွား၍။ "အသ ပတိတဋ္ဌာနံ၊ ဤပေါက်တူး၏ ကျရာဌာနကို၊ သစေ ပဿိဿာမိ၊ အကယ်၍ မြင်အံ့၊ ပုန အာဂန္တာ၊ တစ်ဖန်လာ၍။ ဥတ္တရိတုကာမတာ ဘ၀ေယျာတိ၊ ဆယ်ယူလို သည်၏အဖြစ်သည် ဖြစ်ရာ၏"ဟု တွေး၍။ တံ ကုဋ္ဌိလကံ၊ ထိုပေါက်တူးကို။ ဒဏ္ဍေ ဂဟေတ္တာ၊ အရိုး၌ ကိုင်၍။ နာ၀ဗဟလော ထာမသမ္ပန္နော၊ ဆင်ပြောင် ကဲ့သို့ အားရှိသော အားနှင့်ပြည့်စုံသော

ဘုရားလောင်းသည်။ သီသဿ ဥပရိဘာဂေ၊ ခေါင်း၏ အပေါ်၌။ တိက္ခတ္တုံ အာဝိဇ္ဈိတွာ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဝှေ့ရမ်း၍။ အက္ခိနိ နိမ္မိလေတွာ၊ မျက်စိတို့ကို မှိတ်၍။ နဒီမဇ္ဈေ ခိပိတွာ၊ မြစ်လယ်၌ ပစ်ချ၍။ "မေ ဇိတံ မေ ဇိတန္တိ၊ ငါသည် အနိုင်ရအပ်ပြီ ငါသည် အနိုင်ရအပ်ပြီ"ဟု။ တိက္ခတ္တုံ သီဟနာဒံ နဒိ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ခြင်္သေ့မင်းသို့ ရဲတင်းသော စကားကို ဟိန်းဟောက်ပြောဆိုပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ထိုခဏာ၌ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ပစ္စန္တံ ဝူပသမေတွာ အာဂတော၊ တိုင်းစွန်ပြည်နားကို အေးချမ်း ငြိမ်သက်စေ၍ ပြန်လာသော်။ နဒိယာ သီသံ နှာယိတွာ၊ မြစ်၌ ဦးခေါင်းကို ဆေး၍။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတော၊ အလုံးစုံသော အဆင်တန်ဆာတို့ ဆင်မြန်းအပ်လျက်။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေန ဂစ္ဆမာနော၊ ဆင်ပုခုံးဖြင့် စီးသွားသော်။ ဗောဓိသတ္တာသ တံ သဒ္ဒံ သုတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ထိုအသံကို ကြား၍။ "အယံ ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ မေ ဇိတံ မေ ဇိတန္တိ ဝဒတိ၊ ငါသည် အနိုင်ရအပ်ပြီ ငါသည် အနိုင်ရအပ်ပြီဟု ပြောဆို၏။ ကော ဇာနာတိ၊ အဘယ်သူကို ဤယောက်ျားသည်။ ဇိတောဝ နု ခေါ၊ အနိုင်ရအပ်လေသနည်း။ နံ ပဏ္ဍိတသဏ္ဌာတိ၊ ထိုယောက်ျားကို ခေါ်ခဲ့ကြ"ဟု။ ပဏ္ဍိတသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ "ဘော ပုရိသ အဟံ၊ အို. . ယောက်ျား ငါသည်။ ဝိဇိတ သင်္ဂါမော၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်ပွဲရှိ၍။ ဣဒါနိ ဇယံ ဂဟေတွာ၊ ယခု အနိုင်ကို ရယူ၍။ တာဝ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာ၏။ တယာ ပန ကော၊ သင်သည်ကား အဘယ်သူကို။ ဇိတောတိ ပုစ္ဆိ၊ အနိုင်ရအပ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "မဟာရာဇ တယာ၊ မင်းမြတ် သင်မင်းမြတ်သည်။ သင်္ဂါမသတမ္ပိ သင်္ဂါမသဟဿမ္ပိ၊ တိုက်ပွဲတစ်ရာကိုလည်းကောင်း တိုက်ပွဲတစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း။ သင်္ဂါမသတသဟဿမ္ပိ ဇိနန္တေနပိ၊ တိုက်ပွဲတစ်သိန်းကိုလည်းကောင်း အနိုင်ရသော်လည်း။ ကိလေသာနံ အဇိတတ္တာ၊ ကိလေသာတို့ကို အနိုင်မရသေးသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုဇ္ဇိတမေव၊ မကောင်းသော အနိုင်ရခြင်းသည်သာတည်း။ အဟံ ပန မမ အဘ္ဘန္တရေ၊ ငါသည်ကား ငါ၏ ရင်တွင်း၌။ လောဘံ နိဂ္ဂဏှန္တော၊ လောဘကို နှိမ်နင်းလျက်။ ကိလေသေ ဇိနိန္တိ ကိလေသာတို့ကို အနိုင်ရပြီ"ဟု။ ကထေန္တောယေव၊ ပြောလျက်ပင်။ မဟာနဒီ သြလောကေတွာ၊ မြစ်ကြီးကို ကြည့်၍။ အာပေါ ကသိဏာရမ္မဏံ ဈာနံ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ အာပေါကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ဈာန်ကို ဖြစ်စေ၍။ သမ္ပတ္တာနုဘာဝေါ၊ ရရောက်အပ်သော အာနုဘော်ရှိ၍။ အာကာသေ

နိသီဒိတ္တာ၊ ကောင်းကင်၌ ထိုင်၍။ ရညော ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ မင်းအား တရားကို ဟောလိုရကား။

၇၀။ "နတ် ဇိတ် သာဓု ဇိတ်၊ ယံ ဇိတ် အဝဇိယတိ။
တံ ခေါ ဇိတ် သာဓု ဇိတ်၊ ယံ ဇိတ် နာဝဇိယတီ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ နတံ ဇိတ် (ပ) နာဝဇိယတိ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ယံ ဇိတ် အဝဇိယတိ၊ အကြင်အနိုင်ရအပ်သည်ကို အရှုံးပြုနိုင်၏။ တံ ဇိတ်၊ ထိုအနိုင်ရအပ်သည်ကား။ သာဓု နဇိတ်၊ ကောင်းသော အနိုင်ရအပ်သည်မဟုတ်။ ယံ ဇိတ် နာဝဇိယတိ၊ အကြင်အနိုင်ရအပ်သည်ကို အရှုံးမပြုနိုင်။ တံ ခေါ ဇိတ်၊ ထိုအနိုင်ရအပ်သည်ကား။ သာဓု ဇိတ်၊ ကောင်းသော အနိုင်ရအပ်သည်တည်း။ (တစ်နည်း) ယံ ဇိတ် အဝဇိယတိ၊ အကြင် အနိုင်ရခြင်းသည် အရှုံးဖြစ်နိုင်၏။ တံ ဇိတ်၊ ထိုအနိုင်ရခြင်းကား။ သာဓု နဇိတ်၊ ကောင်းသော အနိုင်ရခြင်းမဟုတ်။ ယံ ဇိတ် နာဝဇိယတိ၊ အကြင် အနိုင်ရခြင်းသည် အရှုံးမဖြစ်နိုင်။ တံ ခေါ ဇိတ် သာဓု ဇိတ်၊ ထိုအနိုင်ရခြင်းသည်သာ ကောင်းသော အနိုင်ရခြင်းတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **နတံ ဇိတ် သာဓု ဇိတ် ယံ ဇိတ် အဝဇိယတီတိ**၊ 'နတံ ဇိတ် သာဓု ဇိတ် ယံ ဇိတ် အဝဇိယတိ' ဟူသည်ကား။ ပစ္စာမိတ္တေ ပရာဇိနိတ္တာ၊ ရန်သူတို့ကို ရှုံးပြီး၍။ ဇိတ် ပဋိလဒ္ဓံ ရင့် နိုင်အပ်သော ပြန်ရအပ်သော တိုင်းပြည်ကို။ ပုနပိ တေဟိ ပစ္စာမိတ္တေဟိ၊ တစ်ဖန်လည်း ထိုရန်သူတို့သည်။ အဝဇိယတိ၊ အရှုံးပြုနိုင်၏။ တံ ဇိတ်၊ ထိုအနိုင်ရအပ်သော အရာဝတ္ထုသည်။ သာဓု ဇိတ် နာမ နဟောတိ၊ ကောင်းစွာ အနိုင်ရအပ်သော အရာဝတ္ထုမည်သည် မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပုန အဝဇိယနတော၊ တစ်ဖန် အရှုံးခံရမည့်ဝတ္ထု ဖြစ်နိုင်သောကြောင့်တည်း။ အပရော နယော၊ တစ်ပါးသော နည်းကား။ ဇယော ဇိတ် ဝုစ္စတိ၊ အနိုင်ရခြင်းကို ဇိတဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ပစ္စာမိတ္တေဟိ သဒ္ဓိံ ယုဇ္ဈိတ္တာ၊ ရန်သူတို့နှင့်အတူ စစ်တိုက်၍။ အဓိဂတော ယော ဇယော၊ ရအပ်သော အကြင် နိုင်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုနိုင်ခြင်းသည်)။ ပုန တေသု ဇိနန္တေသု၊ တစ်ဖန် ထိုရန်သူတို့သည် နိုင်ကြသော်။ ပရာဇယော ဟောတိ၊ ရှုံးခြင်းသည် ဖြစ်၏။

သော နဿ ဘာဝ နသောဘနော၊ ထိုနိုင်ခြင်းသည် မကောင်း မတင့်တယ်။ ကဿ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း။ ယဿ မုနေ၊ အကြင့်ကြောင့် တစ်ဖန်။ ပရာဇယောဝ ဟောတိ၊ ရှုံးခြင်းသည်သာ ဖြစ်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။ **တံ ခေါ ဇိတံ သာဓု ဇိတံ၊ ယံ ဇိတံ နာဝဇီယတီတိ**၊ 'တံ ခေါ ဇိတံ သာဓု ဇိတံ ယံ ဇိတံ နာဝဇီယတိ' ဟူသည်ကား။ ပစ္စာမိတ္တေ နိမ္မထေတ္တာ၊ ရန်သူတို့ကို အကျန်မရှိ မွှေနှောက်ချောက်ချား၍။ ယံ ခေါ ပန ဇိတံ၊ အကြင်အနိုင်ရအပ်သည်ကိုကား။ ပုန တေဟိ နာဝဇီယတိ၊ တစ်ဖန် ထိုရန်သူတို့သည် အရှုံးခံရမှု မပြုနိုင်။ ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ ဧကဝါရံ လဒ္ဓေါ ယော ဇယော၊ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ရရှိအပ်သော အကြင်နိုင်ခြင်းသည်။ ပုန ပရာဇယော နဟောတိ၊ တစ်ဖန် ရှုံးခြင်းသည် မဖြစ်။ တံ ဇိတံ သာဓု ဇိတံ သောဘနံ၊ ထိုအနိုင်ရအပ်သည်ကား ကောင်းစွာ အနိုင်ရအပ်သည်တည်း ကောင်း၏တည်း။ သော ဇယော၊ ထိုနိုင်ခြင်းသည်။ သာဓု သောဘနော နာမ ဟောတိ၊ ကောင်းသည်မည်သည် ဖြစ်၏။ ကဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ပုန နာဝဇီယနတော၊ တစ်ဖန် အရှုံးမဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ မဟာရာဇ တသ္မာ တွံ၊ မင်းမြတ် ထို့ကြောင့် သင်မင်းမြတ်သည်။ သတက္ခတ္တုမ္ပိ သဟဿက္ခတ္တုမ္ပိ၊ အကြိမ်တစ်ရာသော်လည်းကောင်း အကြိမ်တစ်ထောင်သော်လည်းကောင်း။ သတသဟဿက္ခတ္တုမ္ပိ၊ အကြိမ်တစ်သိန်းသော်လည်းကောင်း။ သဂ်ါမသီသံ ဇိနိတ္ဝာပိ၊ စစ်မြေဦးကို အနိုင်ရ၍သော်လည်း။ သဂ်ါမယောဓော နာမ နဟောသိ၊ တိုက်ပွဲနိုင်သော သူရဲကောင်းမည်သည် မဖြစ်။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း။ အတ္တနော ကိလေသေ အဇိတတ္တာ၊ မိမိ၏ ကိလေသာတို့ကို အနိုင်မရသေးသည့် အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယော ပန ဧကဝါရမ္ပိ၊ အကြင်သူသည်ကား တစ်ကြိမ်တစ်ခါလည်း။ အတ္တနော အဘ္ဘန္တရေ မိမိ၏ ရင်တွင်းက။ ကိလေသေ ဇိနာတိ၊ ကိလေသာတို့ကို နိုင်၏။ အယံ၊ ဤသူသည်သာ။ ဥတ္တမော သဂ်ါမသီသယောဓော၊ မြင့်မြတ်သော စစ်မြေဦးကို အောင်နိုင်သည့် စစ်ဗိုလ်ကြီးတည်း။ ဣတိ အာကာသေ နိသိန္နကောဝ၊ ဤသို့ ကောင်းကင်၌ ထိုင်လျက်ပင်။ ဗုဒ္ဓလီလာယ၊ ဘုရားတို့၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ ရညော ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ တရာဏသီမင်းအား တရားကို ဟောပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤနေရာ၌။ ဥတ္တမသဂ်ါမယောဓောဝေါ ပန၊ တိုက်ပွဲအောင်မြင်သည့် မြင့်မြတ်သော ဗိုလ်ချုပ် ဖြစ်ကြောင်းကား။

"ယော သဟဿံ သဟဿေန၊ သင်္ဂါမေ မာနုသေ ဇိနေ။
ဧကञ္စ ဇေယျမတ္တာနံ၊ သ ဝေ သင်္ဂါမဇုတ္တမော"တိ

ဣဒံ သုတ္တံ၊ ယော သဟဿံ။ပ။သင်္ဂါမဇုတ္တမော စသော ဤသုတ်သည်။ သာဓက်၊ သက်သေသာဓကတည်း။ ဂါထာနက်ကား--

ယော သဟဿေန၊ အကြင်စစ်ဗိုလ်သည် တစ်ထောင်ဖြင့်။ (ဂုဏိတ်၊ မြှောက်အပ်သော) သဟဿံ မာနုသေ၊ တစ်ထောင်သော လူတို့ကို။ သင်္ဂါမေ ဇိနေ၊ တိုက်ပွဲတစ်ခုဌ် အောင်နိုင်ရာ၏။ (သဟဿေန သဟဿံ မာနုသေ သင်္ဂါမေ ဇိနေ၊ တစ်ထောင်ဖြင့်မြှောက် တစ်ထောင်သော (တစ်သန်းသော) လူတို့ကို တိုက်ပွဲတစ်ခုဌ် နိုင်ရာ၏။) [တစ်ယောက်စွမ်း တစ်သန်းဗိုလ်ခြေ ညက်ညက်ကြေ။ တစ်ယောက်ကောင်း တစ်သောင်းဗိုလ်ခြေ ညက်ညက်ကြေကား ဤပါဠိတော်နှင့် မညီ] (အယမ္ပိ ဥတ္တမော နာမ နဟောတိ၊ ဤစစ်ဗိုလ်သည်သော်မှလည်း မြင့်မြတ်သော တိုက်ပွဲအောင်နိုင်သူမည်သည် မဖြစ်)။ (ယော၊ အကြင်သူသည်ကား)။ ဇေယ္ယံ၊ နိုင်သင့်နိုင်ထိုက်သော။ ဧကဉ္စ အတ္တာနံ၊ တစ်ယောက်တည်းသာဖြစ်သော မိမိကိုယ်ကို။ (ဇိနေ၊ ကိလေသာ နိုင်သောအားဖြင့် နိုင်ရာ၏)။ သော ဝေ၊ ထိုသူသည်သာ စင်စစ်။ သင်္ဂါမဇုတ္တမော၊ တိုက်ပွဲအောင်သူ များဗိုလ်လူတွင် အမြတ်ဆုံးတည်း။

ရညော ပန ဓမ္မံ သုဏန္တသော၀၊ မင်းသည်ကား တရားကို နာယူစဉ်ပင်။ တဒင်ပဟာနဝသေန ကိလေသာ ပဟာနာ၊ တဒင်ပဟာန်၏အစွမ်းဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတယ စိတ္တံ နမိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုခြင်းငှာ စိတ်သည် ညွှတ်ပြီ။ ရာဇပလသိပိ တထေ၀၊ မင်း၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါသည်လည်း ထို့အတူပင်။ ကိလေသာ ပဟီယိံသု၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "ဣဒါနိ တုမှေ၊ ယခုအခါ အရှင်တို့သည်။ ကဟံ ဂမိဿထာတိ၊ ဘယ်သို့ကြွကြကုန်အံ့နည်း"ဟု။ ဗောဓိသတ္တံ ပုစ္ဆိ၊ ဘုရားလောင်းကို မေးပြီ။ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတ္တာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ မဟာရာဇာတိ၊ ကပ်ရောက်အံ့ မင်းမြတ်ဟု ပြောပြီ။ "တေန ဟိ အဟမ္ပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် တပည့်တော်သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမီတိ၊ ရသေ့ရဟန်း ပြုအံ့ဟု ပြော၍။ ဗောဓိသတ္တေန သဒ္ဓိံ ဧ၀ နိက္ခမိ၊ ဘုရားလောင်းနှင့် အတူသာ ထွက်ပြီ။ ဗလ

ကာယော ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ဇိလ်ပါအပေါင်းလည်းကောင်း ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာ သေနိယော၊ အလုံးစုံကုန်သော စစ်သည်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤသို့လျှင် ထိုဌာနခွဲ။ သန္ဓိပတိတော သဗ္ဗောပိ မဟာဇနကာယော၊ စည်းဝေးသော အားလုံးလည်းဖြစ်သော လူများအပေါင်းသည်။ ရညာ သဒ္ဓိယေဝ နိက္ခမိ၊ မင်းနှင့်အတူသာ ထွက်ပြီ။ ဗာရာဏသိ ဝါသိနောပိ၊ ဗာရာဏသီမြို့နေသူတို့သည်လည်း။ "အမှာကံ ရာဇာ၊ ငါတို့၏ မင်းတရားသည်။ ကုဋ္ဌိလပဏ္ဍိတသ ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ကုဋ္ဌိလပညာရှိ၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိမုခေါ ဟုတ္တာ၊ ရသေ့အဖြစ်သို့ ရှေးရှုသည် ဖြစ်၍။ ဗလကာယေန သဒ္ဓိ၊ ဇိလ်ပါအပေါင်းနှင့် အတူ။ နိက္ခန္တော ကိရ၊ ထွက်သွားပြီတဲ့။ မယံ ဣဓ၊ ငါတို့သည် ဤမြို့၌။ ကိं ကရိဿာမာတိ၊ ဘာကို ပြုကုန်အုံ့နည်း"ဟု တွေး၍။ ဒွါဒသယောဇနိကာယ ဗာရာဏသိယာ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော တရားဏသီမြို့၌။ သကလနဂရဝါသိနော နိက္ခမိံသု၊ အားလုံးသော မြို့နေသူတို့သည် ထွက်ကြကုန်ပြီ။ ဒွါဒသယောဇနိကာ ပရိသာ အဟောသိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော ပရိသတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တံ အာဒါယ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုပရိသတ်ကို ခေါ်ယူ၍ ဘုရားလောင်းသည်။ ဟိမဝန္တံ ပါဝိသိ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်ပြီ။

တသ္မိं ခဏေ ဒေဝရညော သက္ကဿ၊ ထိုခဏ၌ နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်း၏။ နိသိန္နာသနံ ဥဏ္ဍာကာရံ ဒဿေသိ၊ ထိုင်သောနေရာသည် ပူသော အခြင်းအရာကို ပြပြီ။ သော အာဝဇ္ဇမာနော၊ ထိုသိကြားမင်းသည် ဆင်ခြင်သော်။ "ကုဋ္ဌိလပဏ္ဍိတော၊ ကုဋ္ဌိလပညာရှိသည်။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြင့်မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို။ နိက္ခန္တောတိ ဒိသ္မာ၊ ထွက်လာပြီ"ဟု မြင်သိ၍။ "မဟာသမဂမော ဘဝိဿတိ၊ လူအများပေါင်းဆုံခြင်းသည် ဖြစ်လတ်။ ဝသနဋ္ဌာနံ လဒ္ဓုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ နေရာဌာနကို ရခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု တွေး၍။ ဝိဿကမ္မံ အာမန္တေတ္တာ၊ ဝိသကြံ့နတ်သားကို ခေါ်၍။ "တာတ ကုဋ္ဌိလပဏ္ဍိတော၊ အမောင် ဝိသကြံ့ ကုဋ္ဌိလပညာရှိသည်။ မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခန္တော၊ မြင့်မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို ထွက်လာပြီ။ ဝသနဋ္ဌာနံ လဒ္ဓုံ ဝဋ္ဋတိ၊ နေရာဌာနကို ရခြင်းငှါ သင့်၏။ တွံ ဟိမဝန္တပ္ပဒေသံ ဂန္တွာ၊ သင်သည် ဟိမဝန္တာအရပ်သို့ သွား၍။ သမေ ဘူမိဘာဂေ၊ ညီညာသော မြေအဖို့၌။ ဒီယတော တိသယောဇနံ၊ အလျားအားဖြင့် ယူဇနာ

သုံးဆယ်ရှိသော။ ဝိတ္ထာရတော ပန္နရသယောဇနံ၊ အနံအားဖြင့် တစ်ဆယ့်ငါး ယူဇနာရှိသော။ အဿမပဒံ မာပေဟိတိ အာဟ၊ သခ်မ်းကျောင်းကို ဖန်ဆင်းချေလော့"ဟု ပြောပြီ။ သော၊ ထိုဝိသကြဲနတ်သားသည်။ သာမု ဒေဝါတိ ပဋ္ဌိသုဏိတွာ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းမြတ်ဟု ဝန်ခံ၍။ ဂန္ဓာ တထာ အကာသိ၊ သွားပြီး၍ ထိုခိုင်းသည့်အတိုင်း ပြုပြီ။ အယံ ဧတ္ထ သခ်ေပေါ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သည်ကား ဤသခ်မ်းကျောင်းဖန်ဆင်းရာ၌ အကျဉ်းချုပ်တည်း။ ဝိတ္ထာရော ပန ဟတ္ထိပါလဇာတကေ၊ အကျယ်သည်ကား ဟတ္ထိပါလဇာတ်၌။ အာဝိ ဘာဝိဿတိ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ့်။ ဟိ ဣဒဉ္စ တဉ္စ၊ မှန်၏ ဤဇာတ်သည်လည်းကောင်း ထိုဟတ္ထိပါလဇာတ်သည်လည်းကောင်း။ ဧကပရိစ္ဆေဒမေဝ၊ တူသော အပိုင်း အခြား ရှိသည်သာတည်း။ ဝိဿကမ္မောပိ အဿမပဒေ၊ ဝိသကြဲနတ်သားသည် လည်း သခ်မ်းကျောင်း၌။ ပဏ္ဏာသာလံ မာပေတွာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ဖန်ဆင်းပြီး၍။ ဒုဿဒ္ဒေ မိဂေ စ သကုဏေ စ၊ မကောင်းသော အသံရှိကုန်သော သားကောင်တို့ကိုလည်းကောင်း ငှက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အမနုဿေ စ ပဋ္ဌိဏ္ဍာမာပေတွာ၊ ဘီလူးတို့ကိုလည်းကောင်း ရှောင်ရှားစေ၍။ တေန တေန ဒိသာဘာဂေန၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ ဧကပဒိကမဂ္ဂံ မာပေတွာ၊ ခြေတစ်ဖက်သာ ချလောက်သော လမ်းကို ဖန်ဆင်း၍။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာန-မေဝ အဂမာသိ၊ မိမိ၏ နေရာသို့သာ ပြန်သွားပြီ။ ကုဋ္ဌိလပဏ္ဍိတောပိ တံ ပရိသံ အာဒါယ၊ ကုဋ္ဌိလပညာရှိသည်လည်း ထိုပရိသတ်ကို ခေါ်ယူ၍။ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတွာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်၍။ သက္ကဒတ္တိယံ အဿမပဒံ ဂန္ဓာ၊ သိကြားမင်း လျှုအပ်သော သခ်မ်းကျောင်းသို့ သွား၍။ ဝိဿကမ္မေန မာပိတံ ပဗ္ဗဇိတပရိက္ခာရံ ဂဟေတွာ၊ ဝိသကြဲနတ်သားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော ရသေ့ပရိက္ခရာကို ယူ၍။ ပဌမံ အတ္တနာ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှေးဦးစွာ ကိုယ်တိုင် ရသေ့ဝတ်၍။ ပစ္ဆာ ပရိသံ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ နောက်၌ ပရိသတ်ကို ရသေ့ဝတ်ခိုင်း၍။ အဿမပဒံ ဘာဇေတွာ အဒါသိ၊ သခ်မ်းကျောင်းကို ခွဲဝေ၍ ပေးပြီ။ သတ္တ ရာဇာနော၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော မင်းတို့သည်။ သတ္တ ရဇ္ဇာနိ ဆဋ္ဌယိသု၊ ခုနစ်ခုကုန်သော မင်းစည်းစိမ်တို့ကို စွန့်ကြပြီ။ တီသယောဇနံ အဿမပဒံ ပူရိ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော သခ်မ်းကျောင်းသည် ပြည့်ပြီ။ ကုဋ္ဌိလပဏ္ဍိတော သေသကသိဏောသုပိ၊ ကုဋ္ဌိလပညာရှိသည် အာပေါမှ ကြွင်းသော ကသိုဏ်းတို့၌လည်း။ ပရိကမ္မံ ကတွာ၊ စီးဖြန်းမှုပရိကမ်ကို ပြု၍။

ပြဟ္မဝိဟာရေ ဘာဝေတွာ၊ ပြဟ္မဝိဟာရ တရားတို့ကို ဖြစ်စေ၍ ပွားမ၏။ ပရိသာယ ကမ္မဋ္ဌာန် အာစိက္ခိ၊ ပရိသတ်အား ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောကြားပြီ။ သဗ္ဗေ သမာပတ္တိ လာဘိနော ဟုတ္တာ၊ အားလုံးသော ရသေ့တို့သည် သမာပတ်ရကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပြဟ္မဝိဟာရေ ဘာဝေတွာ၊ ပြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ဖြစ်စေ၍ ပွားမ၏။ ပြဟ္မ-လောကပရာယဏာ အဟေသုံ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာ ရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယေ ပန တေသံ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား ထိုရသေ့တို့အား။ ပါရိစရိယံ အကံသု၊ လုပ်ကျွေးမှုကို ပြုကြပြီ။ တေ ဒေဝလောကပရာယဏာ အဟေသုံ၊ ထိုလုပ်ကျွေးသူတို့သည် နတ်ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာ ရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ "ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဧတံ စိတ္တं နာမ၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ဤစိတ်မည်သည်။ ကိလေသဝသေန အလ္လိန်၊ ကိလေသာအစွမ်းဖြင့် ကပ်ငြိသော်။ ဒုမ္မောစယံ ဟောတိ၊ လွတ်စေနိုင်ခဲသည် ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နာ လောဘမ္မာ ဒုပ္ပဇဟာ. ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော လောဘတရားတို့ကို ပယ်နိုင်ခဲကုန်၏။ ဧဝရူပေ ပဏ္ဍိတေပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော ပညာရှိတို့ကိုသော်မှလည်း။ အညာဏော ကရောန္တိ၊ မသိသူတို့ကို ပြုတတ်ကုန်၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ကေစိ၊ သစ္စာပြပြီးအဆုံး၌ အချို့သူတို့သည်။ သောတာပန္နာ အဟေသုံ၊ သောတာပန်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကေစိ သကဒါဂါမိနော၊ အချို့တို့သည် သကဒါဂါမ်တို့သည်။ (အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ)။ ကေစိ အနာဂါမိနော၊ အချို့တို့သည် အနာဂါမ်တို့သည်။ (အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ)။ ကေစိ အရဟတ္တံ ပါပုဏိံသု၊ အချို့တို့ကား ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကြပြီ။ သတ္ထာပိ အနုသန္ဓိं ယဇ္ဈေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ရာဇာ၊ ထိုအခါက ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ပရိသတ်ကား ဘုရားရှင်ပရိသတ်တည်း။ ကုဒ္ဒါလ-ပဏ္ဍိတော ပန၊ ကုဒ္ဒါလပညာရှိသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကုဒ္ဒါလဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ကုဒ္ဒါလဇာတ်အဖွင့်တည်း။

ဣတ္ထိဝဏ္ဏေ သတ္တမော၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဣတ္ထိဝဏ်တည်း။

တဿ ဥဒ္ဒါနံ၊ ထိုဣတ္ထိဝဏ်၏ အကျဉ်းချုပ် ခေါင်းစဉ်ကား။ အသာတ-မန္တဇာတကံ၊ အသာတမန္တဇာတ်, အဇ္ဈာဘူတဇာတ်လည်းကောင်း။ တက္ကပဏ္ဍိဒုရာဇာနံ၊ တက္ကပဏ္ဍိတဇာတ်, ဒုရာဇာနဇာတ်လည်းကောင်း။ အနဘိရတိ မုဒုလက္ခဏံ၊ အနဘိရတိဇာတ်, မုဒုလက္ခဏဇာတ်လည်းကောင်း။ ဥစ္ဆင်္ဂမ်ပိ စ သာကေတံ; ဥစ္ဆင်ဇာတ်လည်းကောင်း သာကေတဇာတ်လည်းကောင်း။ ဝိသဝန္တံ ကုဒ္ဒါလကံ၊ ဝိသဝန္တဇာတ်လည်းကောင်း, ကုဒ္ဒါလဇာတ်လည်းကောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အပြီးတည်း။

၈။ ဝရုဏဝဂ္ဂ

၁။ ဝရုဏဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယော ပုဗ္ဗေ ကရဏီယာနီတိ ဣဒံ၊ ယော ပုဗ္ဗေ ကရဏီယာနိ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရဟန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ်။ ကုဋုမ္ဗိကပုတ္တတိဿတ္ထေရံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ကုဋုမ္ဗိကပုတ္တတိဿတ္ထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ၊ တစ်နေ့သော ရက်၌။ သာဝတ္ထိဝါသိနော အညမညသဟာယကာ၊ သာဝတ္ထိမြို့နေကုန်သော အချင်းချင်း သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ တိသမတ္တာ ကုလပုတ္တာ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းရှည်ရှိကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ဂန္ဓပုပ္ဖဝတ္ထာဒီနိ ဂဟေတ္တာ၊ နံ့သာပန်း အဝတ်စသည်တို့ကို ယူ၍။ "သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုဏိဿာမာတိ၊ နာကြအံ့"ဟု။ မဟာဇနပရိဝုတာ ဇေတဝနံ ဂန္တ္နာ၊ များစွာသော လူခြံရံအပ်ကုန်လျက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ နာဂမာဠကသာလမာဠကာဒီသု၊ ကန်ကော်တန်ဆောင်းဝန်း, အင်ကြင်းတန်ဆောင်းဝန်းစသည်တို့၌။ ထောကံ နိသီဒိတ္တာ၊ အနည်းငယ် နေ၍။ သာယန္ဟသမယေ သတ္ထရိ၊ ညနေချမ်း၌ ဘုရားရှင်သည်။ သုရဘိဂန္ဓဝါသိတာယ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ကောင်းသော နံ့သာတို့ ထုံမွှမ်းအပ်သော ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မှ။ နိက္ခမိတ္တာ ဓမ္မသဘံ ဂန္တ္နာ၊ ထွက်တော်မူ၍ တရားသဘင်သို့ ကြွတော်မူ၍။

အလက််တပုဒ္ဓါသနေ နိသိန္နေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ဘုရားနေရာ၌ ထိုင်နေ တော်မူသော်။ သပရိဝါရာ ဓမ္မသဘံ ဂန္တာ၊ အခြံအရံတို့နှင့်တကွ တရားသဘင်သို့ သွားကြ၍။ သတ္ထာရံ ဂန္ဓပုပ္ဖေဟိ ပူဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို နံ့သာပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ စက္ကက်ိကတလေသု၊ စက်လက္ခဏာဖြင့် မှတ်သားအပ်သော အပြင်ရှိကုန်သော။ ဖုလ္လပဒုမသဿိရိကေသု၊ ပွင့်သော ပဒုမ္မာကြာသဖွယ် ကျက်သရေရှိကုန်သော။ ပါဒေသု ဝန္ဒိတွာ၊ ခြေတော်အစုံတို့ကို ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသိန္နာ၊ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်နေကြလျက်။ ဓမ္မံ သုဏိသု ကိရ၊ တရားကို နာယူကြပြီတဲ့။

အထ နေသံ၊ ထိုအခါ ထိုအမျိုးသားသုံးကျိပ်တို့အား။ "ယထာ ယထာ ခေါ မယံ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ငါတို့သည်။ ဘဂဝတာ ဒေသိတံ ဓမ္မံ အာဇာနာမ၊ ဘုရားရှင်သည် ဟောတော်မူအပ်သော တရားကို သိရှိနားလည် ကုန်၏။ (တထာ တထာ၊ ထိုထိုသိရှိသော အခြင်းရာအားဖြင့်)။ ပဗ္ဗဇေယျာမ၊ လူဘောင်မှ ထွက်ခွါကုန်အံ့"။ ဣတိ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤသို့အကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ တေ တထာဂတဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသုံးကျိပ်တို့သည် ဘုရားရှင်၏။ ဓမ္မသဘာတော နိက္ခန္တကာလေ၊ တရားသဘင်မှ ထွက်တော်မူရာအခါ၌။ တထာ ဂတံ ဥပသက်ိမိတ္တာ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုး၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ယာစိသု၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းကြပြီ။ သတ္ထာ တေသံ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုအမျိုး ကောင်းသား သုံးကျိပ်တို့အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ အဒါသိ၊ ရှင်အဖြစ်ကို ပေးပြီ။ တေ အာစရိယုပဇ္ဈာယေ၊ ထိုရှင်သုံးကျိပ်တို့သည် ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့ကို။ အာရာဓေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍။ ဥပသမ္ပဒံ လဘိတွာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရ၍။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ သန္တိကေ၊ ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့၏ အထံ၌။ ပဋ္ဌဝဿာနိ ဝသိတွာ၊ ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး နေ၍။ ဒွေ မာတိကာ ပဂုဏာ ကတွာ၊ ပါတိမောက် နှစ်စောင်တို့ကို ကျွမ်းကျင်သည်တို့ကို ပြု၍။ ကပ္ပိယာကပ္ပိယံ ဥ တွာ၊ အပ်, မအပ်ကို သိ၍။ တိသော အနုမောဒနာ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သုံးမျိုးကုန်သော အနု မောဒနာတရားတို့ကို သင်ယူ၍။ စီဝရာနိ သိဗ္ဗေတွာ ရဇိတွာ၊ သင်္ကန်းတို့ကို ချုပ်၍ ဆိုး၍။ "သမဏာဓမ္မံ ကရိဿာမာတိ၊ ရဟန်းတရားကို ပြုလုပ် အားထုတ် ကုန်အံ့"ဟု။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့ကို ပန်ကြား၍။ သတ္ထာရံ ဥပသက်ိမိတွာ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိတွာ၊ သင့်တော်ရာ၌ ထိုင်နေကြ၍။ "ဘန္တေ မယံ၊ မြတ်စွာဘုရား

တပည့်တော်တို့သည်။ ဘဝေသု ဥက္ကဏ္ဌိတာ၊ ဘဝတို့၌ ငြီးငွေ့ပါကုန်၏။ ဇာတိ ဇရာဗျာဓိမရဏာဘယဘီတာ၊ ဖြစ်, အို, နာ, သေ ဘေးလေးထွေမှ ကြောက်ပါကုန်၏။ တေသံ နော သံသာရပရိမောစနတ္ထာယ၊ ထိုတပည့်တော်တို့အား သံသရာမှ လွတ်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဒေထာတိ ယာစိသု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးတော်မူကြပါ"ဟု တောင်းကုန်ပြီ။ သတ္ထာ တေသံ၊ ဘုရားရှင် သည် ထိုရဟန်းသုံးကျိပ်တို့အား။ အဋ္ဌတိံသာယ ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။ သပ္ပါယံ ဝိစိနိတ္တာ၊ သင့်လျော်သည်ကို ရှာတော်မူ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ကထေသိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောတော်မူပြီ။ တေ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ထိုရဟန်း သုံးကျိပ်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတ္တာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကိုယူ၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ ကတ္တာ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို ပြု၍။ ပရိဝေဏံ ဂန္တ္မာ၊ ပရိဝုဏ်တိုက်ခန်းသို့ သွား၍။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေ ဩလောကေတ္တာ၊ ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့ကို ဖူးမြော်၍။ ပတ္တစီဝရံ အာဒါယ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူ၍။ "သမဏာဝမ္ဗံ ကရိဿာမာတိ နိက္ခမိသု၊ ရဟန်းတရားကို ပြုလုပ်အားထုတ်ကုန်အံ့"ဟု ထွက်သွားကြပြီ။

အထ နေသံ အဘ္ဘန္တရေ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသုံးကျိပ်တို့၏ အတွင်း၌။ နာမေန ကုဋုမ္ဗိကပုတ္တတိဿတ္ထေရော နာမ၊ အမည်အားဖြင့် သူကြွယ်သား တိဿထွေရ် မည်သော။ ဧကော ဘိက္ခု၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ ကုသိတော ဟီနဝီရိယော၊ ပျင်းရိ၏ ညံ့သော ဝီရိယရှိ၏။ ရသဂိဒ္ဓေ၊ အရသာတပ်မက်၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သား တိဿထေရ်သည်။ "အဟံ အရညေ ဝသိတုံ၊ ငါသည် တောင်၌ နေခြင်းငှာ။ နေဝ သက္ခိဿာမိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ့်။ ပဓာနံ ပဓဟိတုံ နေ သက္ခိဿာမိ၊ ပဓာနအလုပ်ကို အားထုတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ့်။ ဘိက္ခာစရိယာယ ယာပေတုံ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းဖြင့် မျှတခြင်းငှာ။ နေ သက္ခိဿာမိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ့်။ ဂမနေန မေ ကောဘ အတ္ထော၊ သွားခြင်းဖြင့် ငါ့အား ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ နိဝတ္တိဿာမီတိ၊ ပြန်နစ်အံ့"ဟု။ ဧဝံ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံပြီ။ ဣတိ သော၊ ဤသို့ကြံ၍ ထိုသူကြွယ်သား တိဿထေရ်သည်။ ဝီရိယံ ဩဿဇိတ္တာ၊ ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်၍။ တေ ဘိက္ခူ အနုဂန္တ္မာ နိဝတ္တိ၊ ထိုသူငယ်ချင်းရဟန်းတို့ကို။ အစဉ်လိုက်၍ (လိုက်ပို့၍) ပြန်ဆုတ်လာပြီ။ တေပိ ခေါ ဘိက္ခူ ကောသလေသု၊ ထိုနှစ်ကျိပ်ကိုးပါးသော ရဟန်းတို့သည်လည်း ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ စရမာနာ၊ ဒေသစာရိကို လှည့်လည်ကြသော်။

အညတရံ ပစ္စန္တဂါမံ ဂန္တာ၊ တစ်ခုသော အစွန်အဖျားရွာသို့ သွား၍။ တံ ဥပ-
နိဿာယ၊ ထိုရွာကို မှီ၍။ ဧကသ္မိံ အရညာယတနေ၊ တစ်ခုသော တောအုပ်ကြီး၌။
ဝဿံ ဥပဂန္တာ၊ ဝါသို့ ကပ်ကြ၍။ အန္တောတေမာသံ အပ္ပမတ္တာ၊ ဝါတွင်းသုံးလ
ပတ်လုံး မမေ့မလျော့ကြဘဲ။ ယဒေဿာ ဝါယမန္တာ၊ ကြိုးစားကြလျက် အားထုတ်ကြ
လျက်။ ဝိပဿနာဂဗ္ဘံ ဂါဟာပေတွာ၊ ဝိပဿနာ သန္ဓေသားကို ယူစေ၍။ ပထဝီ
ဥန္နာဒယမာနာ၊ မြေပြင်လုံးကို ပဲ့တင်ထပ်စေလျက်။ အရဟတ္တံ ပတ္တာ၊ ရဟန္တာ
အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူကြ၍။ ဝုတ္ထဝဿာ ပဝါရေတွာ၊ ဝါကျွတ်ပြီးကြသော်
ပဝါရဏာပြုပြီး၍။ "ပဒ္မိလဒ္ဓဂုဏ် သတ္ထု၊ ရအပ်သော ဂုဏ်အရည်အချင်းကို ဘုရား
ရှင်အား။ အာရောစေဿာမာတိ၊ လျှောက်ထားကုန်အံ့"ဟု တွေး၍။ တတော
နိက္ခမိတွာ၊ ထိုရွာမှ ထွက်ခဲ့၍။ အနုပုဗ္ဗေန ဇေတဝနံ ပတ္တာ၊ အစဉ်အားဖြင့်
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်၍။ ပတ္တစီဝရံ ပဒ္မိသာမေတွာ၊ သပိတ်သက်နှံကို
သိမ်းဆည်းကြ၍။ အာစရိယုဗ္ဈာယေ ဒိသ္မာ၊ ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့ကို ဖူးမြော်
၍။ တထာဂတံ ဒဋ္ဌုကာမာ၊ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်လိုကြ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္တာ၊
ဘုရားရှင်၏ အထံသို့ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္တာ နိသိဒိသု၊ ရှိခိုး၍ ထိုင်နေကြပြီ။ သတ္ထာ
တေဟိ သဒ္ဓိं၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုနှစ်ကျိပ်ကိုးပါးသော ရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ။
မဓုရပဒ္မိသန္ထာရံ အကာသိ၊ ချိုမြိန်သော လောကဝတ်စကားကို ပြုတော်မူပြီ။ တေ
ကတပဒ္မိသန္ထာရာ၊ ထိုနှစ်ကျိပ်ကိုးပါးသော ရဟန်းတို့သည် ပြုအပ်ပြီးသော လောက
ဝတ်စကားရှိကြပြီးသော်။ အတ္တနာ ပဒ္မိလဒ္ဓဂုဏ်၊ မိမိသည် ရရှိအပ်သော ဂုဏ်
အရည်အချင်းကို။ တထာဂတဿ အာရောစေသုံ၊ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထား
ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ တေ ဘိက္ခူ ပသံသိ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုနှစ်ကျိပ်ကိုးပါးသော
ရဟန်းတို့ကို ချီးမွမ်းတော်မူပြီ။ ကုဋ္ဌမ္ဘိကပုတ္တတိဿတ္ထေရော၊ သူကြွယ်သား တိဿ
ထေရ်သည်။ သတ္ထာရံ တေသံ၊ ဘုရားရှင်ကို ထိုနှစ်ကျိပ်ကိုးပါးသော ရဟန်းတို့၏။
ဂုဏကထံ ကထေန္တံ ဒိသ္မာ၊ ဂုဏ်နှင့်စပ်သော စကားကို ချီးမွမ်းပြောဆိုတော်
မူသည်ကို တွေ့ရ၍။ သယမ္ပိ သမဏမဒ္ဒံ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ရဟန်းတရားကို။
ကာတုကာမော ဇာတော၊ ပြုလုပ်အားထုတ်လိုသည် ဖြစ်ပြီ။ တေပိ ခေါ ဘိက္ခူ
ထိုနှစ်ကျိပ်ကိုးပါးသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ "ဘန္တေ မယံ၊ မြတ်စွာဘုရား
တပည့်တော်တို့သည် တမေဝ အရညဝါသံ ဂန္တာ၊ ထိုတောနေရာသို့ပင် သွား၍။
ဝသိဿာမာတိ၊ နေကြပါအံ့"ဟု။ သတ္ထာရံ အာပုစ္ဆိသု၊ ဘုရားရှင်ကို ပန်ကြားကုန်ပြီ။

သတ္တာ သာမူတိ အနုဇာနိ၊ ဘုရားရှင်သည် ကောင်းပြီဟု ခွင့်ပြုတော်မူပြီ။ တေ သတ္တာရဲ့ ဝန္ဒိတွာ၊ ထိုနှစ်ကျိပ်ကိုးပါးသော ရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်၍။ ပရိဝေဏ် အဂမံသု၊ အခန်းသို့ သွားကြပြီ။

အထ သော ကုဋ္ဌမ္ပိကပုတ္တတိဿတ္ထေရော၊ ထိုအခါ ထိုသူကြွယ်သား တိဿထေရ်သည်။ ရတ္တိဘာဂ သမနန္တရေ၊ ညဉ့်အဖို့အခြားမဲ့၌။ အစ္စာရဒ္ဓဝီရိယော ဟုတ္တာ၊ အလွန်အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသည် ဖြစ်၍။ အတိဝေဂေန သမဏာ-ဝမ္မံ ကရောန္တော၊ အလွန်ပြင်းသော အဟုန်ဖြင့် ရဟန်းတရားကို ပြုလုပ် အားထုတ်သော်။ မဇ္ဈိမယာမသမနန္တရေ၊ မဇ္ဈိမယာမ်၏အခြားမဲ့၌။ အာလမ္ဗနဖလကံ နိဿာယ၊ မှီရာ ဖျဉ်ပြားကို မှီ၍။ ဌိတကောဝ နိဒ္ဒါယန္တော၊ ရပ်လျက်ပင် ငိုက်မျဉ်းသော်။ ပရိဝတ္တိတွာ ပတိ၊ လဲ၍ ကျပြီ။ ဥိရုဋ္ဌိကံ ဘိဇ္ဇိ၊ ပေါင်ရိုးသည် ကျိုးပြီ။ မဟန္တာ ဝေဒနာ ဇာတာ၊ ကြီးစွာသော ဝေဒနာသည် ဖြစ်ပြီ။ တံ ပဋိဇဂ္ဂန္တာနံ၊ ထိုသူကြွယ်သားတိဿထေရ်ကို ပြုစုကြရကုန်သော။ တေသံ ဘိက္ခူနံ ဂမနံ နသမ္ဘဝတိ၊ ထိုနှစ်ကျိပ်ကိုးပါးသော ရဟန်းတို့အား သွားခြင်းသည် မပြည့်စုံပြီ (အဆင်မပြေပြီ)။ အထ ဥပဋ္ဌာနဝေလာယံ၊ ထိုအခါ ခစားရာအချိန်၌။ အာဂတေ နေ၊ ရောက်လာကုန်သော ထိုနှစ်ကျိပ်ကိုးပါးသော ရဟန်းတို့ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ တုမှေ၊ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည်။ သွေ ဂမိဿာမာတိ၊ နက်ဖန် သွားကုန်အံ့ဟု။ ဟိယျော အာပုစ္ဆိတ္တ နနု တိ၊ မနေ့က ပန်ကြားကြကုန်ပြီ မဟုတ်လော"ဟု။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူပြီ။ အာမ ဘန္တေ အပိ စ ခေါ ပန၊ မှန်ပါ မြတ်စွာဘုရား သို့သော်လည်း။ အမှာကံ သဟာယကောဝ တပည့်တော်တို့၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော။ ကုဋ္ဌမ္ပိကပုတ္တတိဿတ္ထေရော၊ သူကြွယ်သား တိဿထေရ်သည်။ အကာလေ အတိဝေဂေန၊ အခါမဟုတ်သည်၌ အလွန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့်။ သမဏာဝမ္ဝံ ကရောန္တော၊ ရဟန်း တရားကို ပြုလုပ်အားထုတ်သော်။ နိဒ္ဒါဘိဘူတော ပရိဝတ္တိတွာ ပတိတော၊ ငိုက်မျဉ်းမှုန်ပ်စက်ခံရ၍ လဲ၍ ကျပါပြီ။ အဿ ဥိရုဋ္ဌိ ဘိန္နံ၊ ထိုသူကြွယ်သားတိဿထေရ်၏ ပေါင်ရိုးသည် ကျိုးပါပြီ။ တံ နိဿာယ၊ ထိုတိဿထေရ်ကို အမှီပြု၍။ အမှာကံ ဂမနံ၊ တပည့်တော်တို့၏ သွားမှုသည်။ နသမ္ဘဝတိ၊ မပြည့်စုံပြီ (အဆင်မပြေပြီ)ဟုလျှောက်ကြပြီ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ ဇော၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ ဤသူကြွယ်သား တိဿထေရ်သည်။ အတ္တနော ဟိနဝီရိယဘာဝေန၊ မိမိ၏ ညံ့သော ဝီရိယရှိသည့်

အဖြစ်ကြောင့်။ အကာလေ အတိဝေဂေန၊ အခါမဟုတ်သည်၌ အလွန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့်။ ဝိရိယံ ကရောန္တော၊ ဝီရိယကို ပြုလျက်။ တုမှာကံ ဂမနန္တရာယ်၊ သင်တို့၏ သွားမှုအနန္တရာယ်ကို။ နဿ ကရောတိ၊ ပြုသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဧသော၊ ရှေးကလည်း ဤသူကြွယ်သားတိသသည်။ တုမှာကံ ဂမနန္တရာယ်၊ သင်တို့၏ သွားမှုအနန္တရာယ်ကို။ အကာသိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ပြုဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ ယာစိတော၊ ထိုနှစ်ကြိမ်ကိုးပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဂန္ဓာရရဋ္ဌေ တက္ကသိလာယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဂန္ဓာရတိုင်း၌ တက္ကသိုလ်မြို့၌။ ဗောဓိသတ္တော ဒိသာပါမောက္ခော၊ ဘုရားလောင်းသည် အရပ်မျက်နှာအကြီးအမှူးဖြစ်သော။ အာစရိယော ဟုတ္တာ၊ ဆရာသည် ဖြစ်၍။ ပဉ္စ မာဏဝကသတာနိ၊ ငါးလီကုန်သော လုလင်အရာတို့ကို။ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူစေပြီ (သင်ပြပေးပြီ)။ အထ အသ တေ မာဏဝါ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏ ထိုပညာသင်လုလင်တို့သည်။ ဧကဒိဝသံ ဒါရုံ အာဟရဏတ္ထာယ၊ တစ်နေ့၌ ထင်းကို ဆောင်ယူခြင်း ခွဲခြင်းငှာ။ အရညံ ဂန္တွာ၊ တောသို့ သွား၍။ ဒါရုနိ ဥဒ္ဓရိံသု၊ ထင်းတို့ကို ထုတ်ဆောင်ကြ ခွဲကြပြီ။ တေသံ အန္တရေ၊ ထိုလုလင်တို့၏ အတွင်း၌။ ဧကော ကုသီတမာဏဝေါ၊ တစ်ယောက်သော အပျင်းထူသော လုလင်သည်။ မဟန္တံ ဝရုဏရုက္ခံ ဒိသွာ၊ ကြီးစွာသော ခံတက်ပင်ကို မြင်၍။ ဧသော သုက္ခရုက္ခောတိ သညာယ၊ ဤအပင်ကား အပင်ခြောက်တည်းဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ "မုဟုတ္တံ တာဝ နိပဇ္ဇိတ္တာ၊ တစ်မုဟုတ် ရှေးဦးစွာ အိပ်ပြီး၍။ ပစ္ဆာ ရုက္ခံ အဘိရုဟိတ္တာ၊ နောက်၌ သစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်၍။ ဒါရုနိ ပါတေတ္တာ၊ ထင်းတို့ကို ကျစေ၍။ အာဒါယ ဂမိဿာမိတိ၊ ယူ၍ သွားမည်"ဟု တွေး၍။ ဥတ္တရိသာဋကံ ပတ္ထရိတ္တာ နိပဇ္ဇိတ္တာ၊ အပေါ်ရုံ အဝတ်ကို ဖြန့်ခင်း၍ အိပ်၍။ ကာကစ္ဆမာနော နိဒ္ဒံ ဩက္ကမိ၊ ကိုးသံပြုလျက် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဣတရေ မာဏဝကာ၊ ဤလုလင်မှ တစ်ပါးကုန်သော လုလင်တို့သည်။ ဒါရုကလာပေ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ထင်းစည်းတို့ကို ဖွဲ့ချည်၍။ အာဒါယ ဂစ္ဆန္တာ၊ ထမ်းယူ၍ သွားကြသော်။ တံ ပိဋ္ဌိယံ၊ ထိုလုလင်ကို ကျော၌။ ပါဒေန ပဟရိတ္တာ၊ ခြေဖြင့် ကန်၍။ ပဗောဓေတ္တာ အဂမံသု၊ နိုးစေ၍ နှိုး၍ သွားကြပြီ။ ကုသီတမာဏဝေါ ဥट्ठာယ၊ အပျင်းထူသော လုလင်သည် ထ၍။ အက္ခီနိ ပုဉ္ဆိတ္တာ ပုဉ္ဆိတ္တာ၊ မျက်စိ

တို့ကို ပွတ်၍ ပွတ်၍။ အဝိဂတနိဒ္ဒေါ၊ အိပ်ချင်မှု မကင်းမူ၍သာလျှင်။ ဝရ္ဏာရုက္ခံ အဘိရုဟိတွာ၊ ခံတက်ပင်ပေါ် သို့ တက်၍။ သာခံ ဂဟေတွာ၊ သစ်ကိုင်းကို ကိုင်ယူ၍။ အတ္တနော အဘိမုခံ၊ မိမိသို့ ရှေးရှု။ အာကမ္မိတွာ ဘဋ္ဌန္တော၊ ဆွဲငင်၍ ချီးသော်။ ဘိဇ္ဇိတွာ ဥဇ္ဇိတကောဋ္ဌိယာ၊ ကျိုး၍ ပေါ်ထွက်လာသော ကိုင်းစွန်းဖြင့်။ အတ္တနော အက္ခိ ဘိန္ဒာပေတွာ၊ မိမိ၏ မျက်စိကို ပျက်စီးစေ၍။ ဧကေန ဟတ္ထေန တံ ပိဓာယ၊ တစ်ဖက်သော လက်ဖြင့် ထိုမျက်စိကို ပိတ်၍။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ တစ်ဖက်သော လက်ဖြင့်။ အလ္လဒါရုနိ ဘဉ္ဇိတွာ၊ စိုသော ထင်းတို့ကို ချိုးချ၍။ ရုက္ခတော သြရုယ့၊ သစ်ပင်မှ ဆင်း၍။ ဒါရုကလာပံ ဗန္ဓိတွာ ဥက္ခိပိတွာ၊ ထင်းစည်းကို ဖွဲ့ချည်၍ ထမ်း၍။ ဝေဂေန ဂန္တာ၊ အဟုန်ဖြင့် သွား၍။ တေဟိ ပါတိတာနံ ဒါရူနံ၊ ထိုရှေး လုလင်တို့သည် ကျစေအပ်ကုန်သော ထင်းတို့၏။ ဥပရိ ပါတေသိ၊ အပေါ်၌ ကျစေပြီ ချပြီ။

တံ ဒိဝသဉ္စ ဇနပဒဂါမကေ၊ ထိုနေ့၌လည်း ဇနပုဒ်ရွာငယ်၌။ ဧကံ ကုလံ၊ တစ်ဦးသော အမျိုးသည်။ "သွေ ဗြာဟ္မဏဝါစနကံ၊ နက်ဖန်၌ ပုဏ္ဏားတို့အား ရွတ်ဖတ်စေခြင်းကို။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကြအံ့"ဟု တွေး၍။ အာစရိယံ နိမန္တေသိ၊ ဆရာကြီးကို ပင့်ဖိတ်ပြီ။ အာစရိယော မာဏဝကေ၊ ဆရာကြီးသည် လုလင်ငယ်တို့ကို။ တာတာ သွေ၊ ချစ်သားတို့ နက်ဖန်၌။ ဧကံ ဂါမကံ ဂန္တဗ္ဗံ၊ တစ်ခုသော ရွာငယ်သို့ သွားရမည်။ တုမှေ ပန နိရာဟာရာ၊ သင်တို့သည်ကား အစာမရှိကြဘဲ။ ဂန္တုံ နိ သက္ခိဿထ၊ သွားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြလတံ့။ ပါတောဝ ယာဂုံ ပစာပေတွာ၊ စောစောပင် ယာဂုကို ကျိုစေ၍။ တတ္ထ ဂန္တာ၊ ထိုရွာငယ်သို့ သွား၍။ အတ္တနာ လဒ္ဓကောဋ္ဌာသဉ္စ၊ မိမိသည် ရရှိအပ်သော ဝေစုကိုလည်းကောင်း။ အမှာကံ ပတ္တကောဋ္ဌာသဉ္စ၊ ငါတို့အတွက် ရထိုက်သော ဝေစုကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ အာဒါယ၊ အားလုံးကို ယူ၍။ အာဂစ္ဆထာတိ အာဟ၊ လာကြဟု ပြောပြီ။ တေ ပါတောဝ၊ ထိုလုလင်ငယ်တို့သည် စောစောပင်။ ယာဂုပစနတ္ထာယ ဒါသိံ ဥဋ္ဌာပေတွာ၊ ယာဂုကျိုခြင်းအကျိုးငှာ ကျွန်မကို ထစေ၍။ ခိပ္ပံ နော ယာဂုံ၊ လျင်စွာ ငါတို့အတွက် ယာဂုကို။ ပစာဟီတိ အာဟံသု၊ ကျိုလော့"ဟု ပြောကြပြီ။ သာ ဒါရုနိ ဂဏှန္တီ၊ ထိုကျွန်မသည် ထင်းတို့ကို ယူသော်။ ဥပရိ ဌိတာနိ၊ အထက်၌ တည်ကုန်သော။ အလ္လဝရုဏဒါရုနိ ဂဟေတွာ၊ စိုကုန်သော ခံတက်သားထင်းတို့ကို ယူ၍။ ပုနပ္ပုနံ မုခဝါတံ ဒဒမာနာပိ၊ ထပ်ကာထပ်ကာ ခံတွင်းလေကို ပေးပါ

သော်လည်း။ အဂ္ဂိ ဥဇ္ဇာလေတုံ အသက္ကောန္တိ၊ မီးကို တောက်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရကား။ သူရိယံ ဥဋ္ဌာပေသိ၊ နေကို ထွက်စေပြီ။ မာဏဝကာ၊ လုလင်ငယ်တို့သည်။ "အတိဒိဝါ ဇာတော၊ အလွန်နေမြင့်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဣဒါနိ ဂန္တုံ၊ ယခုအခါ သွားခြင်းငှာ။ နု သက္ကာတိ၊ မစွမ်းနိုင်"ဟု တွေး၍။ အာစရိယသ သန္တိကံ အဂမိသု၊ ဆရာ၏ထံသို့ သွားကြပြီ။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ "တာတာ ဂတာ၊ ချစ်သားတို့ သွားကြသည်။ နု အတ္ထ ကိန္တု၊ မဖြစ်ကြသလော"ဟု မေးပြီ။ အာမ အာစရိယ၊ မှန်ပါ ဆရာကြီး။ ဂတာ နု အမှာတိ၊ သွားကြသည် မဖြစ်ကြပါကုန်ဟု ဖြေပြီ။ ကိံ ကာရဏာတိ၊ ဘာကြောင့်နည်းဟု မေးပြီ။ အသုကော နာမ ကုသီတမာဏဝေါ၊ ထိုမည်သော အပျင်းထူသော လုလင်သည်။ အမှေဟိ သဒ္ဓိ၊ ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူ။ ဒါရုနံ အတ္ထာယ၊ ထင်းတို့၏အကျိုးငှာ။ အရညံ ဂန္တွာ၊ တောသို့ သွား၍။ ဝရုဏရုက္ခမူလေ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ ခံတက်ပင်ရင်း၌ အိပ်၍။ ပစ္ဆာ ဝေဂေန၊ နောက်၌ အဟုန်ဖြင့်။ ရုက္ခံ အာရုယှ၊ သစ်ပင်ပေါ် သို့ တက်၍။ အဂ္ဂိံ ဘိန္ဒာပေတွာ၊ မျက်စိကို ပျက်စီးစေ၍။ အလ္လဝရုဏဒါရုနိ အာဟာရိတွာ၊ စိုသော ခံတက်သားထင်းတို့ကို ဆောင်ယူ၍။ အမှေဟိ အာနီတဒါရုနံ၊ ကျွန်တော်တို့သည် ဆောင်ယူအပ်သော ထင်းတို့၏။ ဥပရိ ပက္ခိပိ၊ အပေါ်၌ ပစ်ချပြီ။ ယာဝုပါစိကာ တာနိ၊ ယာဝုကျိသော ကျွန်မသည် ထိုထင်းတို့ကို။ သုက္ခဒါရုသညာယ ဂဟေတွာ၊ ထင်းခြောက်အမှတ်ဖြင့် ယူ၍။ ယာဝ သူရိယုဂ္ဂမနာ၊ နေထွက်သည်တိုင်အောင်။ ဥဇ္ဇာလေတုံ နာ သက္ခိ၊ မီးတောက်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဣမိနာ ကာရဏေန နော၊ ဤအကြောင်းကြောင့် ကျွန်တော်တို့၏။ ဂမနန္တရာယော ဇာတောတိ၊ သွားမှု အနန္တရာယ်သည် ဖြစ်ပြီဟု ပြောကြပြီ။ မာဏဝေန ကတကမ္မံ၊ လုလင်သည် ပြုအပ်သော အမှုကို။ အာစရိယော သုတ္တာ၊ ဆရာကြီးသည် ကြား၍။ "အန္ဓဗာလာနံ ကမ္မံ နိဿာယ၊ ကန်းမိုက်သူတို့၏ အပြုအမှုကို မှီ၍။ ဧဝရူပါ ပရိဟာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဆုတ်ယုတ်မှုသည်။ ဟောတိတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ရ၏"ဟု ပြော၍။

၇၁။ "ယော ပုဗ္ဗေ ကရဏီယာနိ၊ ပစ္ဆာ သော ကာတုမိစ္ဆတိ။
ဝရုဏကဋ္ဌဘဏ္ဍော ဝ၊ သ ပစ္ဆာမနုတပ္ပတိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ၊ ယော ပုဗ္ဗေ ။ပ။ မနုတပ္ပတိ ဟူသော ဤဂါထာကို။ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ယော ပုဗ္ဗေ ကရဏီယာနိ၊ အကြင်သူသည် ရှေးခဏ ပြုထိုက်သည်တို့ကို။ ပစ္ဆာ ကာတုံ ဣစ္ဆတိ၊ နောက်ခဏ ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ [ဤဒုတိယပါဒရှိ 'သော'ကား အနက်မဲ့တည်း။] ဝရဏကဋ္ဌဘဏ္ဍောဝ၊ ခံတက်ထင်းချီးသော လုလင်ကဲ့သို့။ သော ပစ္ဆာ အနုတပ္ပတိ၊ အလျင်ပြုသင့်သည်ကို နောက်မှ ပြုသော ထိုသူသည် နောက်ခဏ အဖန်ဖန် ပူပန်ရ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သ ပစ္ဆာ မနုတပ္ပတီတိ**၊ သ ပစ္ဆာ မနုတပ္ပတိ ဟူသည်ကား။ ယော ကောစိ ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ "ဣဒံ ပုဗ္ဗေ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ဤအမှုကား ရှေးခဏ ပြုထိုက်သော အမှုတည်း။ ဣဒံ ပစ္ဆာတိ အဝိမံသိတ္တာ၊ ဤအမှုကား နောက်မှတည်း"ဟု မစူးစမ်းမူ၍။ ပုဗ္ဗေ ကရဏီယာနိ၊ ရှေးခဏ ပြုထိုက်ကုန်သော။ ပဌမမေဝ ကတ္တဗ္ဗကမ္မာနိ၊ ပဌမသာ ပြုထိုက်သော အမှုတို့ကို။ ပစ္ဆာ ကရောတိ၊ နောက်မှ ပြု၏။ ဝရဏကဋ္ဌဘဏ္ဍောဝ၊ ခံတက်ထင်းကို ချီးသော။ အမှာက် အယ် မာဏဝကော ဝိယ၊ ငါတို့၏ ဤလုလင်ကဲ့သို့။ သော ဗာလပုဂ္ဂလော ပစ္ဆာ၊ ထိုဖျင်းအသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နောက်ခဏ။ အနုတပ္ပတိ သောစတိ၊ ပူပန်ရ၏ စိုးရိမ်ရ၏။ ပရိဒေဝတိ ကြေကွဲ အတ္ထော၊ ငိုကျွေးရ၏တည်း ဤကား အနက်တည်း။

ဇဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ အန္ဓေဝါသိကာနံ ကြွမ်ကာရဏံ ကထေတ္တာ၊ တပည့်တို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောဆို၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကရိတ္တာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ဇီဝိတ-ပရိယောသာနေ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ အသက်အဆုံး၌ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ ဇသော၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါသာ ဤသူကြွယ်သား တိသထေရ်သည်။ တုမှာကံ အန္ဓရာယ် နာ ကရောတိ၊ သင်တို့၏ သွားမှုအန္ဓရာယ်ကို ပြုသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အကာသိယေဝါတိ၊ ရှေးက လည်း ပြုခဲ့ဖူးသည်သာ"ဟု။ ကြွမ်ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ အက္ခိဘေဒံ၊ ထိုအခါက မျက်စိပျက်ခြင်းသို့။ ပတ္တော မာဏဝေါ၊ ရောက်သော လုလင်သည်။ ဥဒ္ဓရဘေဒံ ပတ္တတိက္ခ အဟောသိ၊ ပေါင်ကျိုးခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ သေသမာဏဝါ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ကြွင်းသော လုလင်တို့ကား

ဘုရားပရိသတ်တို့တည်း။ အာစရိယပြာဟွဏော ပန၊ ဆရာပုဏ္ဏားကြီးသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောမာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝရုဏဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ပဌမဆုံးဖြစ်သော ဝရုဏဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ သီလဝနာဂရာဇဇာတကဝဏ္ဏနာ

အကတညူသ ပေါသသာတိ ဣဒံ၊ အကတညူသ ပေါသသ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူပြီ။ ဟိ ဓမ္မသဘာယံ ဘိက္ခူ။ ခဲ့ဦးအံ့ တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော ဒေဝဒတ္တော အကတညူ၊ ငါ့ရှင်တို့ ဒေဝဒတ်သည် ကျေးဇူးမသိတတ်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏော နဇာနာတီတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို မသိ"ဟု။ ကထေန္တာ နိသီဒိသု၊ ပြောကုန်လျက် နေကြပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နု တိ ပဿိတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါသာ။ ဒေဝဒတ္တော နု အကတညူ၊ ဒေဝဒတ်သည် ကျေးဇူးမသိသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အကတညူယေဝ၊ ရှေးကလည်း ကျေးဇူးမသိသည်သာတည်း။ ကဒါစိ မယံ ဂုဏ်၊ တစ်ရံတစ်ခါမျှ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ နဇာနာတီတိ ဝတ္တာ၊ မသိ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ ယာစိတော၊ ထိုရဟန်းတို့သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဟတ္ထိယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိ၊

ဆင်မျိုးဌ ဖြစ်ပြီ။ သော မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခန္တော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် အမိ ဝမ်းမှ ဖွားလာသော်။ သဗ္ဗသေတော၊ တစ်ကိုယ်လုံးဖြူသည်။ ရဇတပုဏ္ဍသန္ဓိဘော အဟောသိ၊ ငွေအစုအပုံနှင့်တူသည် ဖြစ်ပြီ။ အဿ အက္ခီနိ ပန၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ မျက်စိတို့သည်ကား။ မဏိဂုဠသဒိသာနိ၊ ပတ္တမြားရွဲလုံးနှင့် တူကုန်၏။ ပဠ္ဓ ပဿာဒါနိ၊ ငါးပါးကုန်သော ပသာဒရုပ်တို့သည်။ ပညာယမာနာနိ အဟေသုံ၊ သိသာထင်ရှားကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မုခံ ရတ္တကမ္ဗလသဒိသံ၊ ခံတွင်းကား ကမ္ဗလာနီနှင့်တူ၏။ သောဏ္ဏာ၊ နှာမောင်းကား။ ရတ္တသုဝဏ္ဏဇိန္ဒုပဋ္ဌိမဏ္ဍိတံ၊ ရွှေနီလုံးပြောက်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ရဇတဒါမ ဝိယ၊ ငွေပန်းဆိုင်းကဲ့သို့ တည်း။ စတ္တာရော ပါဒါ။ လေးချောင်းကုန်သော ခြေတို့သည်ကား။ ကတလာခါ-ရသပရိကမ္မာ ဝိယ၊ ပြုအပ်သော ချိပ်ရည်ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုအပ်ကုန်သကဲ့သို့ တည်း။ ဧဝံ ဒသဟိ ပါရမီဟိ၊ ဤသို့ ဆယ်ပါးကုန်သော ပါရမီတော်တို့သည်။ အလင်္ကတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ရူပသောဘဂ္ဂပတ္တော၊ ရုပ်တင့်တယ်မှု အစုသို့ ရောက်သော။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ အဿ အဟောသိ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို။ ဝိညုတံ ပတ္တံ၊ သိတတ်သော အရွယ်သို့ ရောက်သော်။ သကလဟိမဝန္တေ ဝါရဏာ၊ ဟိမဝန္တာတောအားလုံး၌ ဆင်တို့သည်။ သန္ဓိပတိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ကျရောက်စုဝေး၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တာ ဝိစရိံသု၊ လုပ်ကျွေးပြုစုကြလျက် လှည့်လည်ကြကုန်ပြီ။ ဧဝံ သော၊ ဤသို့ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ အသိတိသဟဿဝါရဏပရိဝါရော၊ ရှစ်သောင်းသော ဆင်အခြံအရံရှိ၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ ဝသမာနော၊ ဟိမဝန္တာ အရပ်၌ နေသော်။ အပရဘာဂေ ဂဏော၊ နောက်အဖို့၌ ဆင်အုပ်၌။ ဒေါသံ ဒိသ္မာ၊ အပြစ်ကို မြင်၍။ ဂဏမှာ ကာယဝိဝေကာယ၊ ဆင်အုပ်မှ ခန္ဓာကိုယ် ကင်းဆိတ်ခြင်းဖြင့်။ ဧကောဝ အရညေ၊ တစ်ကောင်တည်းသာ တောထဲ၌။ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ နေမှုကို ပြုပြီ။ အဿ သီလဝန္တတာယ စ ပန၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ သီလရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ။ သီလဝနာဂရာဇတ္တေဝ၊ သီလဝဆင်မင်းဟူ၍သာ။ နာမံ အဟောသိ၊ အမည်သည် ဖြစ်ပြီ။

အထ ဧကော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော။ ဗာရာဏသိဝါသိကော ဝန စရကော၊ ဗာရာဏသီမြို့နေသော မုဆိုးသည်။ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတ္တာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်၍။ အတ္တနော အာဇီဝဘဏ္ဍကံ၊ မိမိ၏ အသက်မွေးမှုပစ္စည်းကို။ ဂဝေသ

မာနော၊ ရှာသော်။ ဒီသာ ဝဝတ္ထာပေတုံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို မှတ်သားခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်။ မဂ္ဂမူဠ္ဠော ဟုတ္တာ၊ လမ်းခ္ခ တွေဝေသည် ဖြစ်၍။ မရဏဘယဘီတော၊ သေးဘေးကြောက်ရကား။ ဘာဟာ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ လက်မောင်းတို့ကို မြှောက်၍။ ပရိဒေဝမာနော ဝိစရတိ၊ ငိုကြွေးလျက် လှည့်လည်၏။ ဗောဓိသတ္တော တဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုမုဆိုး၏။ တံ ဗလဝပရိဒေဝိတံ သုတ္တာ၊ ထိုသည်းစွာသော ငိုကြွေးသံကို ကြားရ၍။ "ဣမံ ပုရိသံ ဒုက္ခာ၊ ဣယောက်ျားကို ဆင်းရဲမှု။ မောစေဿာမိတိ၊ လွတ်စေအံ့"ဟု။ ကာရုညေန စောဒိတော၊ သနားခြင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်ရကား။ တဿ သန္ဓိကံ အဂမာသိ၊ ထိုမုဆိုး၏ အထံသို့ သွားပြီ။ သော တံ ဒိသ္မာဝ၊ ထိုမုဆိုးသည် ထိုဘုရားလောင်းကို မြင်၍ သာလျှင်။ ဘီတော ပလာယိ၊ ကြောက်၍ ပြေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုမုဆိုးကို။ ပလာယန္တံ ဒိသ္မာ၊ ပြေးသည်ကို တွေ့၍။ တတ္ထေဝ အဋ္ဌာသိ၊ ထိုအရပ်၌ပင် ရပ်ပြီ။ သော ပုရိသော ဗောဓိသတ္တံ၊ ထိုမုဆိုးသည် ဘုရားလောင်းကို။ ဌိတံ ဒိသ္မာ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်သည်ကို မြင်၍ ရပ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ပုန အဂမာသိ၊ ဘုရားလောင်းသည် တစ်ဖန် သွားပြီ။ သော ပုန ပလာယိတ္တာ၊ ထိုမုဆိုးသည် တစ်ဖန် ပြေး၍။ တဿ ဌိတကာလေ ဌတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ရပ်ရာကာလ၌ ရပ်၍။ "မမ ပလာယနကာလေ၊ ငါ၏ ပြေးရာကာလ၌။ အယံ ဝါရဏော တိဋ္ဌတိ၊ ဣဆင်ပြောင်သည် ရပ်၏။ ဌိတကာလေ အာဂစ္ဆတိ၊ ရပ်ရာကာလ၌ လာ၏။ အယံ၊ ဣဆင်ပြောင်သည်။ မယ္ဟံ နိ အနတ္ထကာမော၊ ငါ၏ အကျိုးမဲ့ကို အလိုမရှိ။ မံ ဣမမှာ ပန ဒုက္ခာ၊ ငါ့ကို ဣဆင်းရဲမှုကား။ မောစေတုကာမော ဘဝိဿတိတိ၊ လွတ်စေလိုသည် ဖြစ်လတံ့"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးပြီ။ ဣတိ၊ ဣသို့တွေး၍။ သူရော ဟုတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ ရဲရင့်သည် ဖြစ်၍ ရပ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုမုဆိုးသို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဘော ပုရိသ တွံ၊ အို. . ယောက်ျားသင်သည်။ ကသ္မာ ပရိဒေဝမာနော၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်။ ဝိစရတိတိ ပုစ္ဆိ၊ လှည့်လည်သနည်းဟု မေးပြီ။ သာမိ ဒီသာ ဝဝတ္ထာပေတုံ၊ အို. . အရှင်ဆင်မင်း အရပ်မျက်နှာတို့ကို မှတ်သားခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်။ မဂ္ဂမူဠ္ဠော ဟုတ္တာ၊ လမ်းခ္ခ တွေဝေသည် ဖြစ်၍။ မရဏဘယေနာတိ၊ သေဘေးကြောင့်ပါဟု ဖြေပြီ။ အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုမုဆိုးကို ဘုရားလောင်းသည်။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ နေတ္တာ၊ မိမိ၏ နေရာဌာနသို့

ဆောင်ယူ၍။ ကတိပါတဲ့ ဖလာဖလေဟိ သန္တပ္ပေတွာ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ပတ်လုံး သစ်သီးကြီးငယ်တို့ဖြင့် တင်းတိမ်ရောင့်ရဲစေ၍။ "ဘော ပုရိသ မာ ဘာယိ၊ အို. . ယောက်ျား မကြောက်လင့်။ အဟံ တံ၊ ငါသည် သင့်ကို၊ မနုဿပထံ နေဿာမိတိ၊ လူတို့သွားရာ လမ်းသို့ ဆောင်ယူအံ့"ဟု ပြော၍။ အတ္တနော ပိဋ္ဌေ နိသီဒါပေတွာ၊ မိမိ၏ ကျောပေါ်၌ ထိုင်နေစေ၍။ မနုဿပထံ ပါယာသိ၊ လူတို့လမ်းသို့ သွားပြီ။

အထ ခေါ မိတ္တဒုဗ္ဘိ သော ပုရိသော၊ ထိုအခါ မိတ်ဆွေပြစ်မှားတတ်သော ထိုယောက်ျားသည်။ "သစေ ကောစိ ပုစ္ဆိဿတိ၊ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မေးအံ့။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ ဘဝိဿတိတိ၊ ပြောစရာသည် ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု တွေး၍။ ဗောဓိသတ္တဿ ပိဋ္ဌေ နိသိန္နောယေव၊ ဘုရားလောင်း၏ ကျောပေါ်၌ ထိုင်နေလျက်ပင်။ ရက္ခနိမိတ္တံ ပဋတနိမိတ္တံ၊ သစ်ပင်အမှတ်သားကိုလည်းကောင်း တောင်အမှတ်သားကိုလည်းကောင်း။ ဥပဓာရေန္တောဝ ဂစ္ဆတိ၊ စူးစမ်းမှတ်သားလျက်သာ သွား၏။ အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုမုဆိုးကို ဘုရားလောင်းသည်။ အရညာ နီဟရိတ္တာ၊ တောထဲမှ ထုတ်၍။ ဗာရာဏသိဂါမိမဟာမဂ္ဂေ ဌပေတွာ၊ ဗာရာဏသီသွားသည့်လမ်းမကြီး၌ ချထား၍။ "ဘော ပုရိသ၊ အို ယောက်ျား။ ဣမိနာ မဂ္ဂေန ဂစ္ဆ၊ ဤလမ်းဖြင့် သွားပါလေ။ မယှံ ဝသနဋ္ဌာနံ ပန၊ ငါ၏ နေရာကိုကား။ ပုစ္ဆိတောပိ အပုစ္ဆိတောပိ၊ မေးအပ်သော်လည်းကောင်း မမေးအပ်သော်လည်းကောင်း။ ကဿစိ မာ အာစိက္ခိတိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်အား မပြောပါလင့်"ဟု မှာထား၍။ တံ ဥယျောဇေတွာ၊ ထိုမုဆိုးကို လွှတ်လိုက်၍။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံယေဝ အဂမာသိ၊ မိမိ၏ နေရာဌာနသို့သာ သွားပြီ။ အထ သော ပုရိသော၊ ထိုအခါ ထိုယောက်ျားသည်။ ဗာရာဏသိံ ဂန္တာ အနုဝိစရန္တော၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ သွား၍ အစဉ်အားဖြင့် လှည့်လည်သော်။ ဒန္တကာရဝီထိံ ပတ္တော၊ ဆင်စွယ်သမားတို့လမ်းသို့ ရောက်၍။ ဒန္တကာရေ ဒန္တဝိကတိယော၊ ဆင်စွယ်သမားတို့ကို ဆင်စွယ်အထူးတို့ကို။ ကုရုမာနေ ဒိသ္မာ၊ ပြုလုပ်နေသည်တို့ကို တွေ့၍။ "ဘော ဇီဝဒန္တမ္ပိ၊ အချင်းတို့ သက်ရှိဆင်စွယ်ကိုလည်း။ လဘိတ္တာ ဂဏ္ဍေယျာထ ကိံ ပနာတိ၊ ရ၍ ယူကြမည်လား"ဟု မေးပြီ။ ဘော ကိံ ဝဒေသိ၊ အို. . အမောင် ဘယ်လိုပြောသလဲ။ ဇီဝဒန္တော နာမ၊ သက်ရှိဆင်စွယ်မည်သည်။ မတဟတ္ထိဒန္တတော၊ သက်မဲ့ဆင်စွယ်ထက်။ မဟဂ္ဃတရောတိ၊ သာ၍အဖိုးကြီး၏ဟု ပြောကြပြီ။ "တေန ဟိ အဟံ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ငါသည်။ ဝေါ ဇီဝဒန္တံ၊ သင်တို့

အတွက် သက်ရှိဆင်စွယ်ကို။ အာဟာရိသာမီတိ၊ ဆောင်ယူအုံ့"ဟု ပြော၍။ ပါထေယျံ ဂဟေတွာ၊ လမ်းစာရိက္ခာကို ယူ၍။ ခရကဂစ် အာဒါယ၊ လွှကြမ်းကို ယူ၍။ ဘောဓိသတ္တသ ဝသနဋ္ဌာနံ အဂမာသိ၊ ဘုရားလောင်း၏ နေရာဌာနသို့ သွားပြီ။

ဘောဓိသတ္တော တံ ဒိသ္မာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုမုဆိုးကို မြင်၍။ ကိမတ္ထံ အာဂတောဘာယ်အကျိုးငှာ လာသည်။ အသီတိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ "သာမိ အဟံ၊ အရှင်ဆင်မင်း အကျွန်ုပ်သည်။ ဒုဂ္ဂတော ကပဏော၊ ဆင်းရဲသည် အထီးကျန်သည်။ ဇီဝိတံ အသက္ကောန္တော၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍) တုမှေ ဒန္တခဏ္ဍံ ယာစိတ္တာ၊ အရှင်ဆင်မင်းတို့ကို အစွယ်ပိုင်းကို တောင်း၍။ သစေ ဒဿထ၊ အကယ်၍ ပေးကုန်အုံ့။ တံ အာဒါယ၊ ထိုအစွယ်ပိုင်းကို ယူ၍။ ဂန္တာ ဝိက္ကိဏိတ္တာ၊ သွား၍ ရောင်းချ၍။ တေန မူလေန ဇီဝိဿာမီတိ၊ ထိုဆင်စွယ်ဖိုးဖြင့် အသက်မွေးအုံ့"ဟု တွေး၍။ အာဂတောတိ၊ လာပါ၏ဟု ဖြေပြီ။ ဘော ဟောတု၊ အချင်း ဖြစ်ပါစေ ရှိပါစေ။ ဒန္တကပ္ပနတ္ထာယ ကကစ်၊ အစွယ်ဖြတ်ခြင်းအကျိုးငှာ လွှသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိအုံ့။ တေ ဒန္တံ ဒဿာမိ ဣတိ၊ သင့်အား အစွယ်ကို ပေးအုံ့ဟု ပြောပြီ။ ကကစံ ဂဟေတွာ၊ လွှကို ယူ၍။ အာဂတော အမှိ သာမီတိ၊ လာသည် ဖြစ်၏ အရှင်ဆင်မင်းဟု ပြောပြီ။ "တေန ဟိ ဒန္တေ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အစွယ်တို့ကို။ ကကစေန ကန္တိတ္တာ၊ လွှဖြင့် ဖြတ်၍။ အာဒါယ ဂစ္ဆာတိ၊ ယူ၍ သွားလော့ဟု ပြော၍။ ဘောဓိသတ္တော ပါဒေ သမိဋ္ဌိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ခြေတို့ကို ကွေး၍။ ဂေါနိသိန္နကံ နိသီဒိ၊ နွားဝပ်သကဲ့သို့ နေပြီ။ သော ဒွေပိ အဂ္ဂဒန္တေ ဆိန္ဒိ၊ ထိုမုဆိုးသည် နှစ်ချောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော အစွယ်ဖျားတို့ကို ဖြတ်ပြီ။ ဘောဓိသတ္တော တေ ဒန္တေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုဖြတ်ပြီး အစွယ်တို့ကို။ သောဏ္ဏာယ ဂဟေတွာ၊ နှာမောင်းဖြင့် ယူ၍။ "ဘော ပုရိသ အဟံ၊ အို . ယောက်ျား ငါသည်။ ဧတေ ဒန္တာ မယ္ဟံ၊ ဤအစွယ်တို့ကို ငါသည်။ အပ္ပိယာ အမနာပါတိ၊ မချစ်အပ်ကုန် မမြတ်နိုးအပ်ကုန်ဟု။ န ဒမ္မိ၊ ပေးသည်မဟုတ်။ ပန ဣမေဟိ ဒန္တေဟိ၊ စင်စစ်သော်ကား ဤအစွယ်တို့ထက်။ သတဂုဏေန သဟဿဂုဏေန သတသဟဿဂုဏေန၊ အဆပေါင်းတစ်ရာဖြင့် အဆပေါင်းတစ်ထောင်ဖြင့် အဆပေါင်းတစ်သိန်းဖြင့်။ သဗ္ဗမမ္ပဝဋ္ဌိဝေဒနသမတ္ထာ သဗ္ဗညုတညာဏဒန္တာဝ၊ တရားအားလုံး ထိုးထွင်း သိစွမ်းနိုင်ကုန်သော သဗ္ဗညုတ

ဉာဏ်အစွယ်တို့ကိုသာ။ မေ ပိယတရာ၊ ငါသည် သာ၍ချစ်မြတ် နိုးအပ်ကုန်ပြီ။ တဿ မေ ဣဒံ ဒန္တဒါနံ၊ ထိုငါ၏ ဤအစွယ် အလှူသည်။ သဗ္ဗညုတညာဏ ပဋိဝိဒ္ဓနတ္ထာယ ဟောတူတိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် ထိုးထွင်းသိခြင်းအကျိုးငှာ ဖြစ်ပါစေ"ဟု။ သဗ္ဗညုတညာဏသ အာရာဓနံ ကတ္တာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်အား နှစ်သက်တောင့်တခြင်းကို ပြု၍။ ဒန္တယုဂလံ အဒါသိ၊ စွယ်တော်အစုံကို ပေးလှူပြီ။

သော တံ အာဒါယ၊ ထိုမုဆိုးသည် ထိုအစွယ်ဖျားအစုံကို ယူ၍။ ဂန္တာ ဝိက္ကိဏိတ္တာ၊ သွား၍ ရောင်းချ၍။ တသ္မိံ မူလေ ခီဏေ ပုန၊ ထိုဆင်စွယ်ဖိုးသည် ကုန်သော် တစ်ဖန်။ ဟောဓိသတ္တသ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ထံသို့ သွား၍။ "သာမိ တုမှာကံ ဒန္တေ၊ အရှင်ဆင်မင်း အရှင်ဆင်မင်းတို့၏ အစွယ်တို့ကို။ ဝိက္ကိဏိတ္တာ လဒ္ဓမူလံ၊ ရောင်းချ၍ ရအပ်သော အဖိုးသည်။ မယှံ ဣဏဿေနမတ္တမေဝ ဇာတံ၊ ကျွန်တော်မျိုးအား ကြွေးရှင်းရုံမျှသာ ဖြစ်ပြီ။ အဝသေသဒန္တေ ဒေထာတိ အာဟ၊ ကျန်အစွယ်တို့ကို ပေးတော်မူကြပါ"ဟု ပြောပြီ။ ဟောဓိသတ္တော သာဓူတိ ပဋိဿုဏိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ပုရိမနယေနေဝ ကပ္ပါပေတ္တာ၊ ရှေးနည်းဖြင့်ပင် ဖြတ်စေ၍။ အဝသေသဒန္တေ အဒါသိ၊ ကျန်အစွယ်တို့ကို ပေးလှူပြီ။ သော တေပိ ဝိက္ကိဏိတ္တာ၊ ထိုမုဆိုးသည် ထိုအစွယ်တို့ကိုလည်း ရောင်းချ၍။ ပုန အာဂန္တာ၊ တစ်ဖန် လာပြန်၍။ သာမိ ဇီဝိတုံ နသက္ကောမိ၊ အရှင်ဆင်မင်း အသက်မွေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ။ မေ မူလဒါဌာ၊ ကျွန်တော်မျိုးအား အစွယ်ရင်းတို့ကို။ ဒေထာတိ အာဟ၊ ပေးတော်မူကြပါ"ဟု ပြောပြီ။ ဟောဓိသတ္တော သာဓူတိ ပဋိဿုဏိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ပုရိမနယေနေဝ နိသီဒိ၊ ရှေးနည်းဖြင့်ပင် နေပြီ။ သော ပါပပုရိသော မဟာသတ္တဿ၊ ထိုယုတ်မာသော ယောက်ျားသည် ဘုရားလောင်း၏။ ရဇတဒါမသဒိသံ သောဏ္ဏံ မဒ္ဒမာနော၊ ငွေပန်းဆိုင်းနှင့်တူသော နှာမောင်းကို နင်းလျက်။ ကေလာသကူဋသဒိသံ ကုမ္ဘံ အဘိရုဟိတ္တာ၊ ငွေတောင်ထွတ်နှင့်တူသော ဦးကင်းသို့ တက်၍။ ဥဘော ဒန္တကောဋိယော၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော အစွယ်ဝတ်တို့ကို။ ပဏ္ဍိယာ ပဟရန္တော၊ ခြေဖနောင့်ဖြင့် ကန်လျက်။ မံသံ ဝိယူဟိတ္တာ၊ အသားကို ယက်ထုတ်၍ တွန်း၍။ ကုမ္ဘံ အာရုယှ၊ ဦးကင်းသို့ တက်၍။ ခရကကစေန မူလ ဒါဌာ ကပ္ပေတ္တာ ပဏ္ဍိမိ၊ လွှကြမ်းဖြင့် အစွယ်ရင်းတို့ကို ဖြတ်ယူ၍ ဖယ်သွားပြီ။ ဟောဓိသတ္တဿ ဒဿနူပစာရံ ဘုရားလောင်း၏ မြင်လောက်ရာ ဥပစာကို။ တသ္မိं

ပါပပုရိသေ ဝိဇဟန္တေယေဝ ပန၊ ထိုယောက်ျား ယုတ်သည် စွန့်သော်ပင်လျှင်။ စတုနဟုတာဓိကဒ္ဓိယောဇနသတသဟဿဘဟလာ ဃနပထဝီ၊ ယူဇနာပေါင်း နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထုရှိသော တစ်လုံးတစ်ခဲသော မြေကြီးသည်။ သိနေရ ယုဂန္ဓရာဒယော မဟာဘာရေ၊ မြင့်မိုရ်တောင် ယုဂန်မိုရ်တောင် အစရှိကုန်သော ကြီးလေးသော ဝန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒုဂန္ဓဇေဏ္ဍာနိ ဂူထမုတ္တာဒီနိ စ၊ အနံ့လည်း မကောင်း စက်ဆုပ်ဖွယ်လည်းကောင်းကုန်သော ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဓာရေတုံ သမတ္ထာပိ၊ ဆောင်ထားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော်လည်း။ တဿ အဂုဏာရာသီ၊ ထိုယောက်ျားယုတ်၏ ကျေးဇူးမဲ့အစုကို။ ဓာရေတုံ အသက္ကောန္တိ ဝိယ၊ ဆောင်ထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဘိသကဲ့သို့။ ဘိဇ္ဇိတွာ ဝိဝရံ အဒါသိ၊ ကွဲ၍ ဟင်းလင်းကို ပေးပြီ။ တာဝဒေဝ အဝီစိမဟာနိရယတော၊ ထိုခဏ ၌ပင် အဝီစိဝရဲကြီးမှ။ အဂ္ဂိဇာလာ နိက္ခမိတွာ၊ မီးလျှံသည် ထွက်လာ၍။ တံ မ်ိတ္တဒုဗ္ဘိပုရိသံ' မိတ်ဆွေပြစ်မှား ထိုယောက်ျားကို။ ကုလသန္တကေန ကမ္မလေန ပါရုပန္တိ ဝိယ၊ အမျိုးဥစ္စာဖြစ်သော ကမ္မလာနီဖြင့် ခြုံဘိသကဲ့သို့။ ပရိက္ခိပိတွာ ဂဏ္ဍိ၊ ကာရံခြုံရုံ၍ ယူပြီ။

ဇဝံ တဿ ပါပပုဂ္ဂလဿ၊ ဤသို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ယုတ်၏။ ပထဝီ ပဝိဋ္ဌကာလေ၊ မြေသို့ ဝင်ရောကာလ၌။ တသ္မိ ဝနသဏ္ဍေ အဓိဝတ္ထာ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ထိုတောအုပ်၌ အုပ်စိုးနေသော ရုက္ခစိုးနတ်မင်းသည်။ "အကတညူ မိတ္တဒုဗ္ဘိ ပုဂ္ဂလော၊ ကျေးဇူး မသိတတ်သော မိတ်ဆွေပြစ်မှားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ စက္ကဝတ္တိရဇ္ဇံ ဒတ္တာပိ၊ စကြာမင်းအဖြစ်ကို ပေး၍သော်မှလည်း။ တောသေတုံ နိ သက္ကာတိ၊ နှစ်သက်စေ ခြင်း အားရစေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း"ဟု။ ဝနံ ဥန္နာဒေတွာ၊ တောအုပ်ကို ပဲ့တင် ထပ်စေ၍။ ဓမ္မံ ဒေသယမာနာ၊ တရားကို ဟောလိုရကား။

၇၂။ "အကတညုဿ ပေါသဿ၊ နိစ္စံ ဝိဝရဒဿိနော။
သတ္ပံ စေ ပထဝီ ဒဇ္ဈာ၊ နေဝ နံ အဘိရာဓယေ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အကတညုဿ ။ပ။ အဘိရာဓယေ"ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

အကတညုဿ နိစ္စံ ဝိဝရဒဿိနော၊ ကျေးဇူးမသိတတ်သော အမြဲ အကြားအပေါက် အခွင့်အလမ်းကိုသာ ကြည့်နေသော။ ပေါသဿ၊

ယောက်ျားအား။ သင့် ပထဝီ စေ ဒဇ္ဇာ၊ အလုံးစုံသော မြေပြင်ကို အကယ်၍ ပေးစေကာမူ။ နံ နေဝ အဘိရာဓယေ၊ ထိုယောက်ျားကို မနှစ်သက်စေနိုင်ရာ မကျေနပ်စေနိုင်ရာ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အကတညုဿာတိ**၊ အကတညုဿ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော ကတဂုဏ်၊ မိမိအား ပြုထားအပ်သော ကျေးဇူးကို။ အဇာနန္တဿ၊ မသိသောတည်း။ **ပေါသဿာတိ** ပုရိသဿ၊ ပေါသဿ ဟူသည်ကား ယောက်ျားအားတည်း။ **ဝိဝရဒဿိနောတိ**၊ ဝိဝရဒဿိနော ဟူသည်ကား။ ဆိဒ္ဒမေဝ ဩကာသမေဝ ဩလောကေန္တဿ၊ အကြားအပေါက်ကိုသာ အခွင့်အလမ်းကိုသာ ကြည့်နေသောတည်း။ **သင့် စေ ပထဝီ ဒဇ္ဇာတိ**၊ သင့် စေ ပထဝီ ဒဇ္ဇာ ဟူသည်ကား။ တာဒိသဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သကလံ စတုမ္ဗဝတ္တိရဇ္ဇံ၊ အလုံးစုံသော စကြာမင်းအဖြစ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဣမံ မဟာပထဝီ ပရိဝေတ္တိတွာ၊ ဤမြေကြီးကို ပြောင်းပြန်လှန်၍။ ပထဝေါဇံ ဝါ ပန၊ မြေဆီမြေလွှာမြေဩဇာကိုသော်လည်းကောင်း။ သစေပိ ဒဒေယျ၊ အကယ်၍လည်း ပေးစေကာမူတည်း။ **နေဝ နံ အဘိရာဓယေတိ**၊ နေဝ နံ အဘိရာဓယေ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ ကရောန္တောပိ၊ ဤသို့ပင် ပြုပါသော်လည်း။ ဧဝရူပံ ကတဂုဏဝိဒ္ဒသကံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပြုအပ်ပြီးကျေးဇူး ဖျက်ဆီးတတ်သူကို။ ကောစိ ပရိတောသေတုံ ဝါ၊ မည်သူသည်မျှ နှစ်သက်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပသာဒေတုံ ဝါ န သက္ကုဏောယျ၊ စိတ်ကြည်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း မစွမ်းနိုင်ရာတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဧဝံ သာ ဒေဝတာ၊ ဤသို့ ထိုရက္ခစိုးနတ်သည်။ ဝန်ခံနှာဒေတွာ၊ တောအုပ်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေ၍။ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ တရားကို ဟောပြီ။ ဟောမိသတ္တော ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် အသက်အပိုင်းခြားကာလပတ်လုံး တည်နေ၍။ ယထာကမ္မံ အဂမာသိ၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဒေဝဒတ္တော၊ ရဟန်းတို့ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ နံ အကတညူ၊ ယခုအခါ၌သာ ကျေးဇူးမသိတတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အကတညူယေဝါတိ ဝတ္တွာ၊ ရှေးကလည်း ကျေးဇူးမသိတတ်သည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်

မှု၍။ အနုသန္ဓိ ဃရွှေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မိတ္တာဒုဿ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုအခါက မိတ်ဆွေပြစ်မှားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ရက္ခဒေဝတာ သာရိပုတ္တော၊ ရက္ခစိုးနတ်မင်းသည်ကား သာရိပုတ္တရာတည်း။ သီလဝနာဂရာဇာ ပန၊ သီလဝဆင်မင်းသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သီလဝနာဂရာဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော သီလဝနာဂရာဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ သစ္စံကိရဏတကဝဏ္ဏနာ

သစ္စံ ကိရေဝမာဟံသူတိ ဣဒံ၊ သစ္စံ ကိရေဝမာဟံသု စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တသေ ဝမာယ ပရိသက္ကန်၊ ဒေဝဒတ်၏ သတ်ဖို့ ကြိုးစားခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဓမ္မသဘာယံ နိသိဒိတ္တာ၊ ချဉ်းအံ့ တရားသဘင်၌ ထိုင်နေကြ၍။ "အာဝုသော ဒေဝဒတ္တော၊ ငါ့ရှင်တို့ ဒေဝဒတ်သည်။ သတ္ထု ဂုဏံ နဇာနာတိ၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မသိတတ်။ ဝမာယယေဝ ပရိသက္ကတိတိ၊ သတ်ဖို့ရာသာ ကြိုးစား၏"ဟု။ ဒေဝဒတ္တသေ အဂုဏံ၊ ဒေဝဒတ်၏ ကျေးဇူးမဲ့အပြစ်ကို။ ဘိက္ခုသံဃသို့ ကထေန္တေ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ပြောဆိုနေသော်။ သတ္ထာ အာဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နု တိ ပဋ္ဌိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ဟု လျှောက်အပ်သော်။ ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ မယ္ယံ ဝမာယ၊ ငါဘုရားအား သတ်ဖို့။ ဒေဝဒတ္တော ပရိသက္ကတိ န၊ ဒေဝဒတ်သည် ကြိုးစားသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ပရိသက္ကိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ နှေးကလည်း ကြိုးစားဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ တဿ ဒုဋ္ဌကုမာရော နာမ ပုတ္တော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ ဒုဋ္ဌကုမာရမည်သော သားတော်သည်။ ကဏ္ဍော ဖရုသော၊ ကြမ်းတမ်းသည် ရိုင်းပျသည်။ ပဟဋ္ဌာသီဝိသူပမော အဟောသိ၊ ရိုက်ထားအပ်သောမြွေလျှင် ဥပမာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အနက္ကောသိတော ဝါ အပဟရိတော ဝါ၊ မဆဲမူ၍သော်လည်းကောင်း မရိုက်မူ၍သော်လည်းကောင်း။ ကေနစိ သဒ္ဒိံ နကထေတိ၊ မည်သူနှင့်မျှ အတူ စကားမပြော။ အန္တောဇနသ္မိံ စ ဗဟိဇနသ္မိံ စ၊ နန်းတွင်းသား လူအများသည်လည်းကောင်း နန်းပြင်ပ လူအများသည်လည်းကောင်း။ အက္ခီမှိ ပတိတရဇံ ဝိယ၊ မျက်စိ၌ ကျဝင်သော မြူကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ခါဒိတုံ အာဂတပိသာစော ဝိယ စ၊ စားခြင်းငှာ လာသော မြေဘုတ်ဘီလူးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သော အမနာပေါ။ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားကို မနှစ်သက်အပ်သည်။ ဥပ္ပေဇနီယော အဟောသိ၊ ထိတ်လန့်အပ်သည် ဖြစ်ပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားသည် တစ်နေ့၌။ နဒီကီဠံ ကီဠိတုကာမော၊ မြစ်ရေကစားခြင်းကို ကစားလိုလျှင်။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ နဒီတီရံ အဂမာသိ၊ မြစ်ကမ်းသို့ သွားပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ မဟာမေယော ဥဋ္ဌဟိ၊ ထိုခဏ၌ မိုးတိမ်ကြီးသည် တက်လာပြီ။ ဒိသာ အန္ဓကာရာ ဇာတာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည် မှောင်ကျကုန်သည် ဖြစ်ပြီ။ သော ဒါသပေဿေ ဇနံ၊ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရ မင်းသားသည် ကျွန်အစေအပါး လူအများကို။ "ဘဏေ ဧထ၊ အချင်းတို့ လာကြ။ မံ ဂဟေတ္တာ၊ ငါ့ကို ယူ၍။ နဒီ မဇ္ဈေ နေတ္တာ၊ မြစ်လယ်သို့ ဆောင်၍။ နှာပေတ္တာ အာနေထာတိ အာဟ၊ ရေချိုးပေး၍ ဆောင်ယူကြလော့"ဟု ပြောပြီ။ တေ တံ တတ္ထ နေတ္တာ၊ ထိုကျွန်အစေအပါး လူအများတို့သည် ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားကို ထိုမြစ်လယ်သို့ ဆောင်ယူ၍။ "ကိံ နော ရာဇာ ကရိဿတိ၊ ဘာကို ငါတို့အား မင်းသည် ပြုနိုင်လိမ့်မည်နည်း။ ဣမံ ပါပပုရိသံ ဧတ္ထေဝ၊ ဤယောက်ျားယုတ်ကို ဤမြစ်လယ်၌ပင်။ မာရေမာတိ မန္တယိတ္တာ၊ သတ်ကြအံ့"ဟု တိုင်ပင်၍။ "ကာဠကဏ္ဏိ ဧတ္ထ ဂစ္ဆ၊ ဟယ်ကျက်သရေယုတ် ဤမြစ်လယ်သို့ သွားလော့"။ ဣတိ ဥဒကေ၊ ဤသို့ပြော၍ ရေ၌။ နံ ဩပိလာပေတ္တာ၊ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားကို မျောစေ၍။ ပစ္ဆတ္တရိတ္တာ တီရေ အဋ္ဌသု၊ ရေမှတက်၍ မြစ်ကမ်း၌ တည်ကြပြီ။ "ကုမာရော ကဟံ တိ၊ မင်းသားသည် ဘယ်မှာလဲ"ဟု။ ဝုတ္တေ စ၊ မေးအပ်သော်ကား။ မယံ ကုမာရံ၊ ငါတို့သည် မင်းသား

ကို။ နေ ပသာမ၊ မတ္တေ့ရကုန်။ မေယ ဥဋ္ဌိတံ ဒိသွာ၊ မိုးကို တက်လာသည်ကို မြင်ရ၍။ ဥဒကေ နိမုဇ္ဇိတ္တာ၊ ရေ၌ ဝှက်၍။ ပုရတော အာဂတော၊ ရှေ့မှ လာသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ့ဲ"ဟု ပြောကြပြီ။ ရညော သန္ဓိကံ၊ မင်း၏ အထံသို့၊ အမစ္စာ အဂမံသု၊ အမတ်တို့သည် သွားကြပြီ။ "မေ ပုတ္တော ကဟန္တိ၊ ငါ၏ သားသည် ဘယ်မှာလဲ"ဟု။ ရာဇာ ပုစ္ဆိ၊ မင်းသည် မေးပြီ။ နေ ဇာနာမ ဒေဝ၊ မသိကြပါ အရှင်မင်းကြီး။ မေယော ဥဋ္ဌိတော၊ မိုးသည် တက်လာသော်။ "ပုရတော အာဂတော၊ ရှေ့မှ လာသည်။ ဘဝိဿတိတိ သညာယ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု အမှတ်ဖြင့်။ အာဂတာ အမှာတိ၊ လာကြသည် ဖြစ်ကုန်၏ဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ ဒွါရံ ဝိဝရာပေတွာ၊ မင်းသည် မြို့တံခါးကို ဖွင့်စေ၍။ "နဒီတီရံ ဂန္တွာ၊ မြစ်ကမ်းသို့ သွား၍။ ဝိစိနထာတိ၊ ရှာကြလော့"ဟု ပြော၍။ တတ္ထ တတ္ထ ဝိစိနာပေသိ၊ ထိုထိုအရပ်၌ ရှာစေပြီ။ ကောစိ ကုမာရံ နာဒ္ဒသ၊ မည်သူသည်မျှ မင်းသားကို မတွေ့ပြီ။

သောပိ ခေါ မေယန္ဓကာရေ၊ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားသည်လည်း မိုးမှောင်၌။ ဒေဝေ ဝဿန္တေ၊ မိုးသည် ရွာသော်။ နဒီယာ ဝုယ္ယမာနော၊ မြစ်ရေသည် ဆောင်ယူ အပ်သည် ဖြစ်၍ (မြစ်ထဲမျောပါလျက်)။ ကေ ဒါရုက္ခန္ဓံ ဒိသွာ၊ တစ်ခုသော သစ်တုံးကို မြင်၍။ တတ္ထ နိသီဒိတ္တာ၊ ထိုတုံး၌ နေ၍။ မရဏဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေးခြိမ်းခြောက်ခံရကား။ ပရိဒေဝမာနော ဂစ္ဆတိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက် ပါသွား၏။ တသ္မိံ ပန ကာလေ ဗာရာဏသိဝါသီ၊ ထိုအခါ၌ကား ဗာရာဏသီမြို့ နေသော။ ဧကော သေဋ္ဌိ နဒီတီရေ၊ တစ်ယောက်သော သူဌေးသည် မြစ်ကမ်းနား၌။ စတ္တာလီသကောဋိဓနံ၊ ကုဋေလေးဆယ်သော ဥစ္စာကို။ နိဒဟိတ္တာဝ မရန္တော၊ မြှုပ်ပြီး၍သာ သေသော်။ ဓနတဏှာယ ဓနပိဠေ၊ ပစ္စည်းတဏှာဖြင့် ပစ္စည်းပေါ်၌။ သပ္ပေါ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ မြွေသည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ။ အပရော တသ္မိံယေဝ ပဒေသေ၊ အခြားသူဌေးသည် ထိုမြစ်ကမ်းအနီး၌ပင်။ တိသကောဋိယော နိဒဟိတ္တာ၊ ကုဋေ သုံးဆယ်သော ပစ္စည်းတို့ကို မြှုပ်၍။ ဓနတဏှာယ တတ္ထေဝ၊ ပစ္စည်းတဏှာဖြင့် ထိုပစ္စည်းပေါ်၌ပင်။ ဥန္ဒုရော ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ကြွက်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ။ တေသံ ဝဿနဋ္ဌာနံ၊ ထိုမြွေ, ကြွက်တို့၏ နေရာဌာနသို့။ ဥဒကံ ပါဝိသိ၊ ရေသည် ဝင်ပြီ။ ဥဒကဿ ပဝိဋ္ဌမဂ္ဂေနေဝ၊ ရေ၏ ဝင်ရာလမ်းကြောင်းဖြင့်ပင်။ တေ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထိုမြွေ, ကြွက်တို့သည် ထွက်ခဲ့၍။ သောတံ ဆိန္ဒန္တာ ဂန္တွာ၊ ရေအလျဉ်ကို ဖြတ်ကြ လျက် သွား၍။ ရာဇကုမာရေန အဘိနိသိန္နံ၊ ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားသည် မှီနေ

အပ်သော။ တဲ့ ဒါရုကွန်ရွှံ့ ပတ္တာ၊ ထိုသစ်တုံးသို့ ရောက်၍။ ဧကော ဧကံ ကောဋ္ဌိ၊ တစ်ကောင်သည် တစ်ခုသော တုံးစွန်းကို။ ဣတရော ဣတရံ အာရုယ္ဟ၊ သည်ပြင် အကောင်သည် သည်ပြင်တုံးစွန်းကို တက်စီး၍။ ခန္ဓပိဋ္ဌေ ဝ နိပဇ္ဇိသု၊ သစ်တုံးပေါ်ဌပင် အိပ်ကြပြီ။ တဿာယေव ခေါ ပန နဒိယာ တီရေ၊ ထိုမြစ်၏ပင် ကမ်းနား၌။ ဧကော သိမ္ဗလိရုက္ခော အတ္ထိ၊ တစ်ပင်သော လက်ပံပင်သည် ရှိ၏။ ဧကော သုဝေါတကော၊ တစ်ကောင်သော ကျေးသားငယ်သည်။ တတ္ထ ဝသတိ၊ ထိုလက်ပံပင်၌ နေ၏။ ဥဒကေန ဓောတမူလော၊ ရေသည် ဆေးကြောအပ်သော အမြစ်ရှိသော (ရေတိုက်စားသော အမြစ်ရှိသော)။ သောပိ ရုက္ခော နဒီပဋ္ဌေ ပတိ၊ ထိုလက်ပံပင်သည်လည်း မြစ်ပြင်၌ လဲကျပြီ။ ဒေဝေ ဝဿန္တေ၊ မိုးသည် ရွာနေသော်။ ဥပ္ပတိတ္တာ ဂန္တ္မ၊ ပျံ၍ သွားခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော သုဝေါတကော၊ မစွမ်းနိုင်သော ကျေးသားငယ်သည်။ ဂန္တ္မာ တဿေव ခန္ဓဿ၊ သွား၍ ထိုသစ်တုံး၏ပင်။ ဧကပဿေ နိလီယိ၊ နံပါးတစ်ခု၌ နားပြီ။ တေ စတ္တာရော ဇနာ၊ ထိုမင်းသား, မြွေ, ကြွက်, ကျေးသားငယ်လေးဦးတို့သည်။ ဧဝံ ဧကတော၊ ဤကဲ့သို့ တပေါင်းတည်း။ ဝုယ္ဟမာနာ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဆောင်ယူခံရကုန်သည် ဖြစ်၍ သွားကုန်၏ (မျောပါသွားကုန်၏)။

ဟောဓိသတ္တောပိ ခေါ တသ္မိံ ကာလေ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုအခါက။ ကာသိရဋ္ဌေ ဥဒိစ္စပြာဟ္မဏကုလေ၊ ကာသီတိုင်း၌ ဥဒိစ္စပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ ဝုဒ္ဓိပ္ပတ္တော၊ ဖြစ်၍ ကြီးခြင်းသို့ ရောက်သော်။ ဣသိပဗ္ဗဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ဧကသ္မိံ နဒီနိဝတ္တနေ၊ တစ်ခုသော မြစ်ရေ ဆုတ်နစ်ရာဌာန၌ (မြစ်ကွေ့တစ်ခု၌)။ ပဏ္ဏသာလံ မာပေတ္တာ ဝသတိ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ဖန်ဆင်း၍ နေ၏။ သော အမှရတ္တသမယေ စင်္ကမမာနော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် သန်းခေါင်အခါ၌ စင်္ကြံလျှောက်သော်။ တဿ ရာဇကုမာရဿ၊ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသား၏။ ဗလဝပရိဒေဝနသဒ္ဒံ သုတ္တာ၊ သည်းစွာသော ငိုကြွေးသံကို ကြား၍။ "မေတ္တာနုဒ္ဒယသမ္ပန္နော၊ ချစ်ခင်မှုသနားမှုနှင့် ပြည့်စုံသော။ မာဒိသေ နာမ တာပသေ ပဿန္တေ၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်မည်သော ရသေ့သည် မြင်နေစဉ်။ ဧတဿ ပုရိသဿ မရဏံ အယုတ္တံ၊ ထိုယောက်ျား၏ သေခြင်းသည် မသင့်လျော်။ ဥဒကတော ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ရေမှ ထုတ်ဆယ်၍။ တဿ ဇီဝိတဒါနံ၊ ထိုယောက်ျားအား ဇီဝိတဒါနကို။ ဒဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ပေးလျှောက်ဏ"ဟု တွေးပြီ။ သော တံ၊ ထိုဘုရား

လောင်းရသေ့သည် ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားကို။ "မာ ဘာယိ မာ ဘာယီတိ၊ မကြောက်လင့် မကြောက်လင့်"ဟု။ တဿ အဿာသေတွာ၊ ထိုမင်းသားအား သက်သာရာ ရစေ၍ အားပေး၍။ ဥဒကသောတံ ဆိန္နန္တော ဂန္တာ၊ ရေအလျင်ကို ဖြတ်ကူးလျက် သွား၍။ တံ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ ထိုသစ်တုံးကို။ ဧကာယ ကောဋိယာ ဂဟေတွာ၊ တစ်ဖက်သော အစွန်း၌ ကိုင်၍။ အာကာသေန္တော၊ ဆွဲငင်လျက်။ နာဂ ဗလော ထာမသမ္ပန္နော၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့ အားရှိသော အားနှင့်ပြည့်စုံသော ဘုရားလောင်းသည်။ ဧကဝေဂေန တီရံ ပတ္တာ၊ တစ်ဟုန်တည်းဖြင့် ကမ်းသို့ ရောက်၍။ ကုမာရံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ မင်းသားကို ချီ၍။ တီရေ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ မြစ်ကမ်းပေါ်၌ တည်စေပြီ။ တေပိ သပ္ပါဒယော ဒိသ္မာ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ထိုမြွေစသည်တို့ကိုလည်း မြင်၍ ချီ၍။ အဿမပဒံ နေတ္တာ၊ ကျောင်းသစ်မ်းသို့ ဆောင်ယူ၍။ အဂ္ဂိံ ဇာလေတ္တာ၊ မီးကို မွှေး၍။ ဣမေ ဒုဋ္ဌလတရာတိ၊ ဤသူတို့ကား အထူးအားနည်းကုန်၏ဟု။ သပ္ပါဒီနံ သရီရံ၊ မြွေ, ကြွက်, ကျေးသားတို့၏ ကိုယ်ကို။ ပဌမံ သေဒေတ္တာ၊ ရှေးဦးစွာ နွေးထွေးစေ၍။ ရာဇကုမာရဿ သရီရံ၊ မင်းသား၏ ကိုယ်ကို။ ပစ္ဆာ သေဒေတ္တာ၊ နောက်မှ နွေးထွေးစေ၍။ တမ္မိ အရောဂံ ကတ္တာ၊ ထိုမင်းသားကိုလည်း ရောဂါမရှိသည်ကို ပြု၍။ အာဟာရံ ဒေန္တော ပိ၊ အာဟာရကို ပေးသော်လည်း။ ပဌမံ သပ္ပါဒီနံယေဝ ဒတ္တာ၊ ရှေးဦးစွာ မြွေ ကြွက် ကျေးသားတို့အား သာ ပေး၍။ ပစ္ဆာ တဿ၊ နောက်မှ ထိုမင်းသားအား။ ဖလာဖလာနိ ဥပနာမေသိ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို ကျွေးပြီ။ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ "အယံ ကူဋ္ဌတာပသော၊ ဤကောက်ကျစ်သော ရသေ့သည်။ ရာဇကုမာရံ မံ အဂဏှောတ္တာ၊ မင်းသားဖြစ်သော ငါ့ကို မရေတွက်မူ၍။ တိရစ္ဆာနဂတာနံ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော မြွေ ကြွက် ကျေးသားတို့အား။ သမ္မာနံ ကရောတိတိ၊ မြတ်နိုးမှုကို ပြု၏"ဟု။ ဗောဓိသတ္တော အာယာတံ ဗန္ဓိ၊ ဘုရားလောင်း၌ ရန်ငြိုးကို ဖွဲ့ပြီ။

တတော ကတိပါဟစ္စယေန၊ ထိုနေ့မှ နှစ်ရက်သုံးရက်ကျော်လွန်သဖြင့်။ သဗ္ဗေသုပိ တေသု ထာမဗလပ္ပတ္တေသု၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုမင်းသား မြွေ ကြွက် ကျေးသားတို့သည် စွမ်းအားရကြသော်။ နဒီယာ သြယေ ပစ္ဆိန္နေ၊ မြစ်၌ ကြီးစွာသော ရေအလျင်သည် ပြတ်သော်။ သပ္ပေါ တာပသံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ မြွေသည် ဘုရားလောင်းရသေ့ကို ရှိခိုး၍။ "ဘန္တေ တုမှေဟိ မယှံ၊ အရှင်ဘုရား

အရှင်ဘုရားတို့သည် တပည့်တော်အား။ မဟာဥပကာရော ကတော၊ မှားစွာ သော ကျေးဇူးကို ပြုအပ်ပါပြီ။ အဟံ ခေါ ပန နာ ဒလိဒ္ဓေ။ တပည့်တော်သည်ကား မဆင်းရဲပါ။ အသုကဌာနေ စတ္တာလီသဟိရညကောဋ္ဌိယော၊ ထိုမည်သော ဌာနဌ် ကုဋေလေးဆယ်သော ငွေတို့ကို။ မေ နိဓိတွာ ဌပိတာ၊ တပည့်တော်သည် မြှုပ်၍ ထားအပ်ပါကုန်ပြီ။ တုမှာကံ ဓနေန၊ အရှင်ဘုရားတို့အား ပစ္စည်းဖြင့်။ ကိစ္စော သတိ၊ အလုပ်ကိစ္စသည် ရှိခဲ့သော်။ သဗ္ဗမ္ပိ ဇတံ ဓနံ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော ထိုပစ္စည်းကို။ တုမှာကံ ဒါတုံ သက္ကောမိ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား ပေးလှူ ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ တံ ဌာနံ အာဂန္တွာ၊ ထိုဌာနသို့ လာ၍။ 'ဒီယာတိ ပက္ကောသေယျာထာတိ၊ ဂရှည်'ဟု ခေါ်တော်မူကြပါ"ဟု။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ ဣတိ ဝတ္တာ ပက္ကာမိ၊ ဤသို့လျှောက်၍ ဖဲသွားပြီ။ ဥန္ဒုရောပိ တထေဝ၊ ကြွက် သည်လည်း ထို့အတူသာ။ တာပသံ နိမန္တေတွာ၊ ရသေ့ကို ဖိတ်မန်၍။ အသုက-ဌာနေ ဌတွာ၊ ထိုမည်သော ဌာနဌ် ရပ်၍။ 'ဥန္ဒုရောတိ ပက္ကောသေယျာထာတိ၊ ဂကြွက်'ဟု ခေါ်တော်မူကြပါ'ဟု။ ဝတ္တာ ပက္ကာမိ၊ လျှောက်၍ ဖဲခွါသွားပြီ။ သုဝေါတကော ပန တာပသံ ဝန္ဒိတွာ၊ ကျေးဇူးငယ်သည်ကား ရသေ့ကို ရှိခိုး၍။ "ဘန္တေ မယှံ ဓနံ နတ္ထိ၊ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်အား ပစ္စည်းသည် မရှိပါ။ ရတ္တသာလီဟိ ပန ဝေါ၊ သလေးနီတို့ဖြင့်ကား အရှင်တို့အား။ အတ္ထော သတိ၊ အလိုဆန္ဒသည် ရှိခဲ့သော်။ အသုကံ နာမ မယှံ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ ထိုမည်သော အရပ်သည်ကား တပည့်တော်၏ နေရာဌာနတည်း။ တတ္ထ ဂန္တွာ၊ ထိုအရပ်သို့ သွား၍။ 'သုဝါတိ ပက္ကောသေယျာထ၊ ဂကျေး'ဟု ခေါ်တော်မူကြပါကုန်။ အဟံ ဥတကာနံ အာရောစေတွာ၊ တပည့်တော်သည် ဆွေမျိုးတို့အား ပြောကြား၍။ အနေကသကဋ္ဌပူရမတ္တာ ရတ္တသာလိယော၊ လှည်းပေါင်းများစွာ အပြည့်မျှ ရှိကုန်သော သလေးနီတို့ကို။ အာဟရာပေတွာ ဒါတုံ၊ ဆောင်ယူစေ၍ ပေးခြင်းငှာ။ သက္ကောမိတိ ဝတ္တာ ပက္ကာမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏'ဟု လျှောက်ထား၍ ဖဲခွါသွားပြီ။ မိတ္တဒ္ဒိ ဣတရော ပန၊ မိတ်ဆွေပြစ်မှားတတ်သော သည့်ပြင် မင်းသားသည်ကား။ "ဓမ္မသုဓမ္မတာယ ကိဠိ အဝတ္တာ၊ သဘောစစ် သဘောမှန် ကောင်းသောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုကို မလျှောက်ထားမူ၍။ ဂန္ဓံ အယုတ္တံ၊ သက်သက် သွားခြင်းငှာ မသင့်။ အတ္တနော သန္ဓိကံ၊ မိမိ၏ အထံသို့။ အာဂတံ တံ၊ လာသော ထိုရသေ့ကို။ ဧဝံ မာရေသာမီတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ သတ်မည်"ဟု ကြံ၍။ "ဘန္တေ

မယိ၊ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည်။ ရဇ္ဇေ ပတိဋ္ဌိတေ အာဂစ္ဆေယျာထ၊ မင်း အဖြစ်၌ တည်ရှိသော် ကြွလာတော်မူကြပါကုန်လော့။ အဟံ ဝေါ၊ တပည့်တော် သည် အရှင်ဘုရားတို့အား။ စတူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ လေးပါးကုန်သော ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိတိ ဝတ္တာ ပက္ကာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါမည်"ဟု လျှောက်၍ ဖဲသွားပြီ။ သော ဂန္ဓာ နု စိရသေဝ၊ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားသည် သွား၍ မကြာမီပင်။ ရဇ္ဇေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ မင်းအဖြစ်၌ တည်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။"နေ တာဝ ဝိမံသိဿာမိတိ၊ ထို ကယ်ဆယ်ထားသူတို့ကို စုံစမ်းလိုက်ဦးအုံ့"ဟု။ သပ္ပဿ သန္တိကံ၊ မြွေ၏ထံသို့။ ပဋမံ ဂန္ဓာ၊ ရှေးဦးစွာ သွား၍။ အဝိဒူရေ ဌတ္တာ၊ မနီးမဝေးက ရပ်၍။ ဒီဃာတိ ပက္ကောသိ၊ ဟေ့ ဝရှည်ဟု ခေါ်ပြီ။ သော ဧကဝစနေနေဝ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထိုမြွေသည် တစ်ခွန်းတည်းခေါ်သော စကားဖြင့်ပင် ထွက်လာ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းကို ရှိခိုး၍။ "ဘန္တေ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ အရှင်ဘုရား ဤနေရာ၌။ စတ္တာလီသဟိရညကောဋ္ဌိယော၊ လေးဆယ်သော ငွေကုဋေတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏)။ တာ သဗ္ဗာပိ နီဟရိတ္တာ၊ ထိုငွေအားလုံးတို့ကိုလည်း ထုတ်ဆောင်၍။ ဂဏ္ဍာထာတိ အာဟ၊ ယူတော်မူကြပါ"ဟု လျှောက်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား လောင်းသည်။ ဧဝံ အတ္ထု၊ ဤသို့ ရှိပါစေ။ ကိစ္စေ ဥပ္ပန္နေ၊ အလုပ်ကိစ္စသည် ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဇာနိဿာမိတိ၊ သိရလိမ့်မည်ဟု ပြော၍။ တံ နိဝတ္တေတ္တာ၊ ထိုမြွေကို နစ်စေ၍ နောက်ပြန်သွားစေ၍။ ဥန္ဒုရဿ သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ ကြွက်၏ ထံသို့ သွား၍။ သဒ္ဒံ အကာသိ၊ အသံကို ပြုပြီ (အသံပေးပြီ)။ သောပိ တထေဝ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ထိုကြွက်သည်လည်း ထိုမြွေအတူသာ ကျင့်သုံးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တမ္ပိ နိဝတ္တေတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုကြွက်ကိုလည်း ပြန်နစ်စေ၍။ သုဝဿ သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ ကျေးသား၏ထံသို့ သွား၍။ သုဝါတိ ပက္ကောသိ၊ ဟေ့ ဝကျေးဟု ခေါ်လိုက်ပြီ။ သောပိ ဧကဝစနေနေဝ၊ ထိုကျေးသားသည်လည်း တစ်ခွန်းတည်းခေါ်သော စကားဖြင့်ပင်။ ရုက္ခဂ္ဂတော ဩတရိတ္တာ၊ သစ်ပင်ထိပ်ဖျားမှ ပျံဆင်းလာ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းကို ရှိခိုး၍။ "ဘန္တေ မယံ ဥတကာနံ၊ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်၏ ဆွေမျိုးတို့၏။ သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ အထံသို့ သွား၍။ တုမှာကံ သယံ ဇာတသာလီ၊ အရှင်ဘုရားတို့အတွက် အလိုလိုပေါက်သော သလေးစပါးတို့ကို။ ဟိမဝန္တပဒေသတော၊ ဟိမဝန္တာအရပ်မှ။ အာဟရာပေမိ ကိန္တိ

ပုစ္ဆိ၊ ဆောင်ယူစေရမည်လော"ဟု မေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "အတ္တေ သတိ၊ အလိုဆန္ဒသည် ရှိသော်။ ဇာနိဿာမိတိ၊ သိရလိမ့်မည်"ဟု ပြော၍။ တမ်ပြီ နိဝတ္တေတွာ၊ ထိုကျေးသားကိုလည်း ဆုတ်နစ်စေ၍။ "ကွဒါနိ ရာဇာနံ၊ ယခုအခါ မင်းကို။ ပရိဂ္ဂဏှိဿာမိတိ ဂန္တာ၊ စူးစမ်းအံ့"ဟု သွား၍။ ရာဇဃျာနေ ဝသိတွာ၊ မင်းဥယျာဉ်တော်၌ နေ၍။ ပုနဒိဝသေ အာကပ္ပသမ္ပတ္တိ ကတွာ၊ နောက်နေ့၌ အသွင်အပြင်ပြည့်စုံမှုကို ပြု၍။ ဘိက္ခာစာရဝတ္တေန နဂရံ ပါဝိသိ၊ ဆွမ်းခံကျင့်ဝတ်ဖြင့် မြို့သို့ ဝင်ပြီ။ မိတ္တဒဋ္ဌိ သော ရာဇာ၊ မိတ်ဆွေပြစ်မှားတတ်သော ထိုမင်းသည်။ တသ္မိံ ခဏေ အလက်တဟတ္ထိကွန္ဓဝရဂတော၊ ထိုခဏ၌ တန်ဆာဆင်အပ်သော မြတ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်း၌ နေ၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ နဂရံ ပဒက္ခိဏံ ကရောတိ၊ မြို့ကို လက်ယာရစ်လှည့်သည်ကို ပြု၏။ သော ဗောဓိသတ္တံ၊ ထိုမင်းသည် ဘုရားလောင်းကို။ ဒူရတောဝ ဒိသ္မာ၊ အဝေးမှပင် မြင်၍။ "သော အယံ ကူဋ္ဌတာပသော၊ ထိုရှေးက သိခဲ့သော ဤရသေ့ကောက်သည်။ မမ သန္တိကေ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ငါ၏ ထံ၌ စား၍။ ဝသိတုကာမော အာဂတော၊ နေလိုရှိ လာပြီ။ ပရိသမဇ္ဈေ မယှံ၊ ပရိသတ်အလယ်၌ ငါ့အား။ အတ္တနော ကတဂုဏံ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ယာဝ နပကာသေသိ၊ အကြင်မျှလောက် ထင်ရှားမပြဖြစ်သေး။ တာဝဒေဝ အဿ၊ ထိုမပြမီပင် ထိုရသေ့၏။ သီသံ ဆိန္နာပေဿာမိတိ၊ ခေါင်းကို ဖြတ်စေမည်"ဟု တွေး၍။ ပုရိသေ သြလောကေသိ၊ ယောက်ျားတို့ကို ကြည့်ပြီ။ ကိံ ကရောမ ဒေဝါတိ စ ဝုတ္တေ၊ ဘာကို ပြုကြရပါမည်နည်း အရှင်မင်းကြီးဟုလည်း လျှောက်အပ်သော်။ "ဧသော ကူဋ္ဌတာပသော၊ ဤရသေ့ကောက်သည်။ မံ ကိဉ္စိ၊ ငါ့ကို တစ်စုံတစ်ခုကို။ ယာစိတုကာမော အာဂစ္ဆတိ မညေ၊ တောင်းလို၍ လာသည်ထင်၏။ ဧတဿ ကာဌကဏ္ဏိတာပသဿ၊ ဤကျွက်သရေမဲ့ ရသေ့အား။ မံ ပသိတုံ အဒတ္တာဝ၊ ငါ့ကို တွေ့ခြင်းငှာ မပေးမူ၍သာ။ ဧတံ ဂဟေတွာ၊ ဤရသေ့ကို ဖမ်းယူ၍။ ပစ္ဆာဘာဟံ ဗန္ဓိတွာ၊ နောက်၌ လက်မောင်းရှိသော ဖွဲ့ချည်ခြင်းကို (လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ခြင်းကို) တုပ်ခြို၍။ စတုက္ကေ စတုက္ကေ ပဟရန္တာ၊ လမ်းလေးခွ လမ်းလေးခွ၌ ရိုက်နှက်ကြလျက်။ နဂရာ နိက္ခာမေတွာ၊ မြို့မှ ထွက်စေ၍ ထုတ်၍။ အာဃာတနေ၊ သူသတ်ကုန်း၌။ အဿ သီသံ ဆိန္ဒိတွာ၊ ထိုရသေ့ကောက်၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်၍။ သရီရံ သူလေ၊ ကိုယ်ကောင်ကို တံကျင်၌။ ဥတ္တာသေထာတိ အာဟ၊

လျှိုကြလေ့ (အထက်အထက် နောက်ရက်၌ မြင်သူတို့ကို ထိတ်လန့်စေ ကြလေ့)ဟု အမိန့်ပေးပြီ။ တေ သာဓုတိ၊ ထိုမင်းချင်းတို့သည် ကောင်းပါပြီဟု။ သမ္ဘဝ္ဇိဏ္ဍိတွာ ဂန္ဓာ၊ ဝန်ခံ၍ သွား၍။ နိရပရာဓံ မဟာသတ္တံ ဗန္ဓိတွာ၊ အပြစ်မရှိသော ဘုရားလောင်းကို ချည်တုတ်၍။ စတုက္ကေ စတုက္ကေ ပဟရန္တာ၊ လမ်းလေးခွ လမ်းလေးခွ၌ ရိုက်နှက်ကြလျက်။ အာယာတနံ နေတုံ အာရဘိသု၊ သူသတ်ကုန်းသို့ ဆောင်ယူခြင်းငှါ အားထုတ်ကြပြီ။ တေဓိသတ္တော ပဟာဋပဟာဋဋ္ဌာနေ၊ ဘုရားလောင်းသည် အရိုက်ခံရရာ အရိုက်ခံရရာ နေရာတိုင်း၌။ အမ္ဘ တာတာတိ အကန္ဒိတွာ၊ မေမေ ဖေဖေဟု မမြည်တမ်းမူ၍။ နိဋ္ဌိကာရော၊ ဖေါက်ပြန်မှုမရှိဘဲ မျက်နှာမပျက်ဘဲ။

ဂ၃။ "သစ္စံ ကိရေဝမာဟံသု၊ နရာ ဧကစ္စိယာ ဣဓ။
　　ကဋ္ဌं နိပ္ပရိတံ သေယ္ယော၊ န တွေဝေကစ္စိယော နရော"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ သစ္စံကိရေဝ ။ပ။ နရောဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

နိပ္ပရိတံ ကဋ္ဌं သေယ္ယော၊ ဆယ်ယူအပ်သော ရေမျောပါလာ ထင်းသည် ချီးမွမ်းအပ် အထူးကောင်းမြတ်၏။ (နိပ္ပရိတော၊ ဆယ်ယူကယ်တင်အပ်သော)။ ဧကစ္စိယော နရော န တွေဝ၊ အချို့သော ရေမျောပါလာလူသည်ကား ဒုက္ခပေးတတ် မကောင်းမြတ်သည်သာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဓ ဧကစ္စိယာ နရာ၊ ဤလောကဌ် အချို့ကုန်သော ပညာရှိသူ လူတို့သည်။ သစ္စံ အာဟံသု ကိရ၊ အမှန်ကိုသာ ဆိုကြကုန်ပြီတဲ့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သစ္စံ ကိရေဝမာဟံသူ**တိ၊ သစ္စံ ကိရေဝမာဟံသု ဟူသည်ကား။ အဝိတထ မေဝ ဧဝံ ဝဒန္တိ ကိရ၊ မချွတ်မယွင်းသည်ကိုသာ ဤသို့ ပြောကြသတဲ့။ **နရာ ဧကစ္စိယာ ဣဓာ**တိ၊ နရာ ဧကစ္စိယာ ဣဓ ဟူသည်ကား။ ဣဓ ဧကစ္စေ ပဏ္ဍိတပုရိသာ၊ ဤလောကဌ် အချို့ကုန်သော ပညာရှိ ယောက်ျားတို့သည်တည်း။ **ကဋ္ဌं နိပ္ပရိတံ သေယ္ယော**တိ၊ ကဋ္ဌं နိပ္ပရိတံ သေယ္ယော ဟူသည်ကား။ ဥတ္တာရေတွာ ထလေ ဌပိတံ၊ ဆယ်ယူ၍ ကုန်း၌ ထားအပ်သော။ နဒိယာ ဝုယ္ယမာနံ၊ မြစ်ရေသည် ဆောင်ယူအပ်သော (မြစ်ရေ၌ မျောလာသော)။ နိပ္ပရိတံ သုက္ခဒါရု၊ ဆယ်ယူအပ်သော ထင်းခြောက်သည်။ သေယ္ယော သုန္ဒရ-

တရော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏ အထူးကောင်းမြတ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧဝံ ဝဒမာနာ တေ ပုရိသာ၊ ဤသို့ ပြောကြကုန်သော ထိုပညာရှိယောက်ျားတို့သည်။ သစ္စံ ဝဒန္တိ ကိရ၊ အမှန်ကိုသာ ပြောကြသတဲ့။ ကိं ကာရဏာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဆယ်ယူအပ်သော ထင်းခြောက်သည်။ ယာဂုဘတ္တာဒိနံ ပစနတ္ထာယ၊ ယာဂုထမင်းစသည်တို့ကို ကျိုချက်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ သီတာတုရာနံ ဝိသိဗ္ဗနတ္ထာယ၊ အအေးနှိပ်စက်သူတို့၏ မီးလှုံဖို့ရာ အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ အညေသမ္မိ ပရိဿယာနံ၊ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့ကို။ ဟရဏတ္ထာယ စ၊ ဆောင်ယူဖယ်ရှားခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဥပကာရံ ဟောတိ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည် ဖြစ်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။ **နံ တွေဝေကစ္ဆိယော နရောတိ**၊ နတွေဝေကစ္ဆိယော နရော ဟူသည်ကား။ သြယေန ဝုယ္ဟမာနော၊ ရေအဟုန်သည် ဆောင်ယူအပ်သော။ ဟတ္ထေန ဂဟေတ္တာ ဥတ္တာရိတော၊ လက်ဖြင့် ဆယ်ယူ၍ ကယ်တင်အပ်သော။ မိတ္တဒုဗ္ဘိ အကတညူ၊ မိတ်ဆွေပြစ်မှားတတ်သော ကျေးဇူးမသိတတ်သော။ ဧကစ္ဆော ပါပပုရိသော ပန၊ အချို့သော ယုတ်မာသော ယောက်ျားသည်ကား။ နံ တွေဝ သေယ္ယော၊ ဒုက္ခပေးတတ် မကောင်းမြတ်သည်သာ။ တထာ ဟိ အဟံ၊ ထို့ကြောင့်ပင် ငါသည်။ ဣမံ ပါပပုရိသံ ဥတ္တာရေတ္တာ၊ ဤယောက်ျားယုတ်ကို ဆယ်ယူကယ်တင်၍။ အတ္တနော ဣမံ ဒုက္ခံ၊ မိမိ၏ ဤဆင်းရဲကို။ အာဟရိံ ဆောင်ယူမိပြီတည်း။ ဣတိ၊ ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။ ဧဝံ ပဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာနေ၊ ဤသို့ ရိုက်ရာ ရိုက်ရာ ဌာနတိုင်း၌။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။

တံ သုတ္တာ၊ ထိုဂါထာကို ကြားရ၍။ တတ္ထ ယေ ပဏ္ဍိတပုရိသာ၊ ထိုရိုက်ရာဌာနဿ အကြင်ပညာရှိ ယောက်ျားတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏)။ တေ၊ ထိုပညာရှိ ယောက်ျားတို့သည်။ "ကိं ပန ဘော ပဋ္ဌဝိတ၊ ဘယ်လိုလဲ အရှင်ရသေ့။ တယာ အမှာကံ ရညော၊ သင်ရှင်ရသေ့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ မင်းအား။ ကတော ကောစိ ဂုဏော၊ ပြုအပ်သော တစ်စုံတစ်ခုသော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ အတ္ထိ ဣတိ အာဟံသု၊ ရှိပါသလား"ဟု မေးကြပြီ။ ဟောမိသတ္တော တံ ပဝတ္တိं အာရောစေတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုအဖြစ်ကို ပြောကြားပြီး၍။ "ဧဝံ ဣမံ၊ ဤကဲ့သို့ ဤ ရှင်ဘုရင်ကို။ မဟောယတော ဥတ္တာရေန္တော၊ ကြီးစွာသော ရေအဟုန်မှ ဆယ်ယူ ကယ်တင်သော။ အဟမေဝ အတ္တနော၊ ငါသည်သာ မိမိ၏။ ဒုက္ခံ အကာသိं၊

ဆင်းရဲကို ပြုမိပြီ။ 'ဝတ မေ၊ စင်စစ် ငါသည်။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာနံ ဝစနံ၊ ရှေးပညာရှိတို့၏ စကားကို။ နိ ကတန္တိ အနုသရိတ္တာ၊ မပြုအပ်မိ မလိုက်နာမိ'ဟု အဖန်ဖန် အမှတ်ရ၍။ ဧဝံ ဝဒါမိတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆိုပါ၏"ဟု ပြောပြီ။ တံ သုတ္တာ၊ ထိုစကားကို ကြားရ၍။ ခတ္တိယပြောဟွဏာဒယော၊ မင်းမျိုး, ပုဏ္ဏားမျိုး အစရှိကုန်သော။ နဂရဝါသိနော၊ မြို့နေသူတို့သည်။ "မိတ္တဒုဗ္ဘိ သွာယံ ရာဇာ၊ မိတ်ဆွေပြစ်မှားတတ်သော ထိုဆိုခဲ့ပြီး ဤမင်းသည်။ ဧဝံ ဂုဏသမ္ပန္နသ၊ ဤသို့ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ အတ္တနော ဇီဝိတဒါယကဿ၊ မိမိအား အသက်ကို ပေးတတ်သူ၏။ ဂုဏမတ္တမ္ပိ နိ ဇာနာတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသော်မျှလည်း မသိတတ်။ တံ နိဿာယ၊ ထိုမင်းကို မှီ၍။ ကုတော အမှာကံ ဝုဒ္ဓိ၊ ဘယ်မှာလျှင် ငါတို့အား ကြီးပွားပါအံ့နည်း။ နံ ဂဏှထ ဣတိ၊ ထိုမင်းကို ဖမ်းယူကြ"ဟု ပြော၍။ ကုပိတာ သမန္တတော ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ စိတ်ဆိုးကုန်၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထကြ၍။ ဥသုသတ္တိ ပါသာဏမုဂ္ဂရာဒိပ္ပဟာရေဟိ၊ မြား, လှံ, ကျောက်ခဲ, ဆောက်ပုတ်စသည် တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ရိုက်ပုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ဟတ္ထိကွန္ဓဂတမေဝ နံ၊ ဆင်ကျောခွံ တည်ရှိသည်သာ ဖြစ်သော ထိုမင်းကို။ ယာတေတ္တာ၊ သတ်ဖြတ်၍။ ပါဒေ ဂဟေတ္တာ ကမ္မိတ္တာ၊ ခြေတို့ကို ကိုင်၍ ဆွဲငင်၍။ ပရိခါပိဋ္ဌေ ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ ကျုံးအပြင်၌ စွန့်ပစ်၍။ ဟောမိ သတ္တံ အဘိသိဉ္စိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းကို အဘိသိက်သွန်း၍။ ရဇ္ဇေ ပတိဋ္ဌာပေသုံ၊ မင်းအဖြစ်၌ တည်စေကုန်ပြီ။

သော ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေန္တော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တရားသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ပုန ဧကဒိဝသံ၊ တစ်ဖန် တစ်နေ့၌။ သပ္ပါဒယော ပရိဂ္ဂဏှိတုကာမော၊ မြွေစသည်တို့ကို စူးစမ်းလိုလို၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ သပ္ပဿ ဝသနဋ္ဌာနံ ဂန္တ္ဝာ၊ မြွေ၏ နေရာဌာနသို့ သွား၍။ ဒီဃာတိ ပဏ္ဏာသိ၊ အို. . ဝရှည်ဟု ခေါ်ပြီ။ သပ္ပေါ အာဂန္တ္ဝာ ဝန္ဒိတ္တာ၊ မြွေသည် လာ၍ ရှိခိုး၍။ "သာမိ ဣဒံ ဓနံ၊ အရှင် ဤဥစ္စာကို။ တေ ဂဏှာတိ အာဟ၊ အရှင့်အတွက် ယူပါလော့"ဟု ပြောပြီ။ ရာဇာ စတ္တာလီသဟိရညကောဋိဓနံ၊ မင်းသည် ကုဋေ လေးဆယ်သော ဥစ္စာကို။ အမစ္စေ ပဋိစ္ဆာပေတ္တာ၊ အမတ်တို့ကို လက်ခံစေ၍။ ဥန္ဒုရဿ သန္တိကံ ဂန္တ္ဝာ၊ ကြွက်၏ အထံသို့ သွား၍။ ဥန္ဒုရာတိ ပဏ္ဏာသိ၊ အို. . ကြွက်ဟု ခေါ်ပြီ။ သောပိ အာဂန္တ္ဝာ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ထိုကြွက်သည်လည်း လာ၍ ရှိခိုး၍။ တိံသကောဋိဓနံ နိယျာဒေသိ၊ ကုဋေသုံးဆယ်သော ဥစ္စာကို အပ်နှင်းပြီ။ ရာဇာ

တမ်ို့၊ မင်းသည် ထိုကုဋေသုံးဆယ်ကိုလည်း။ အမစ္စေ ပဋ္ဌိစ္ဆာပေတ္တာ၊ အမတ်တို့ကို လက်ခံစေ၍။ သုဝဿ ဝဿနဋ္ဌာနံ ဂန္ဓာ၊ ကျေးသား၏ နေရာဌာနသို့ သွား၍။ သုဝါတိ ပဏ္ဏောသိ၊ အို. . ငကျေးဟု ခေါ်ပြီ။ သောပိ အာဂန္ဓာ၊ ထိုကျေးသား သည်လည်း လာ၍။ ပါဒေ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ခြေတို့ကို ရှိခိုး၍။ "သာမိ သာလိ၊ အို. . အရှင် သလေးစပါးကို။ အာဟရာမိ ကိ" ဣတိ အာဟ၊ ဆောင်ယူရမည်လော"ဟု မေးပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ "သာလီဟိ အတ္ထော သတိ၊ သလေးစပါးတို့ဖြင့် အလိုဆန္ဒသည် ရှိခဲ့သော်။ အာဟရိဿသိ၊ ဆောင်ယူရလိမ့်မည်။ ဧဟိ ဂစ္ဆာမာတိ၊ လာ. . သွားကြစို့"ဟု ပြော၍။ သတ္တတိယာ ဟိရညကောဋ်ီဟိ သဒ္ဓိ၊ ခုနစ်ဆယ်သော ငွေကုဋေတို့နှင့် အတူတကွ။ တေ တယောပိ ဇနေ ဂါဟာပေတ္တာ၊ မြွေ ကြွက် ကျေးသား တိုသုံးယောက်ကုန်သော သူတို့ကိုလည်း ခေါ်ယူစေ၍။ နဂရံ ဂန္ဓာ၊ မြို့သို့ သွား၍။ ပါသာဒဝရေ မဟာတလ အာရုယ္ဟ၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်၌ မြတ်သော အပြင်သို့ တက်၍။ ဓနံ သဏ္ဌာပေတ္တာ၊ ပစ္စည်းကို ကောင်းစွာလုံခြုံစေ၍။ သပ္ပဿ ဝဿနတ္ထာယ၊ မြွေ၏ နေဖို့အကျိုးငှာ။ သုဝဏ္ဏနာလီ၊ ရွှေကျည်တောက်ကို လည်းကောင်း။ ဥန္ဒုရဿ ဖလိကဂုဟံ၊ ကြွက်အတွက် ဖန်ဂူကိုလည်းကောင်း။ သုဝဿ သုဝဏ္ဏပဠရံ ကာရာပေတ္တာ၊ ကျေးသားအတွက် ရွှေလျှောင်ချိုင့်ကို လည်းကောင်း ပြုစေ၍။ သပ္ပဿ စ သုဝဿ စ ဘောဇနတ္ထာယ၊ မြွေ၏ လည်းကောင်း ကျေးသား၏လည်းကောင်း စားဖို့အကျိုးငှာ။ ဒေဝသိက၊ နေ့တိုင်း။ ကဠနတဋ္ဌကေ မဓုလာဇေ၊ ရွှေခွက်၌ ပျားရည်ဆန်း ပေါက်ပေါက်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဥန္ဒုရဿ ဂန္ဓသာလိတဏ္ဍုလေ၊ ကြွက်အတွက် နံ့သာထုံသည့် သလေးစပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေပြီ။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ စ ကရောတိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း ပြု၏။ ဧဝံ စတ္တာရောပိ၊ ဤသို့ မင်း မြွေ ကြွက် ကျေးသား လေးယောက်သားလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဇနာ ယာဝဇီဝံ၊ ထိုသူတို့သည် အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး။ သမဂ္ဂါ သမ္မောဒမာနာ ဝိဟရိတ္တာ၊ ညီညွတ်ကြလျက် ဝမ်းမြောက်ကြလျက် နေကုန်၍။ ဇီဝိတက္ခယေ ယထာကမ္မံ အဂမံသု၊ အသက်အဆုံး၌ ကံအားလျော်စွာ လားကြ ကုန်ပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဒေဝဒတ္တော၊ ရဟန်းတို့ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ မယံ ဝမာယ၊ ယခုအခါ၌သာ ငါဘုရားကို သတ်ခြင်းငှာ။ ပရိသက္ကတိ နု၊

အားထုတ်ဖူးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဇ္ဇေပိ ပရိသက္ကိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရှေးကလည်း အားထုတ်ခဲ့ဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဒုဋ္ဌရာဇာ၊ ထိုအခါက ပြစ်မှားသော မင်းသည်ကား။ ဒေဝ-ဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ သပ္ပေါ သာရိပုတ္တော၊ မြွေသည်ကား သာရိပုတ္တရာတည်း။ ဥန္ဒုရော မောဂ္ဂလ္လာနော၊ ကြွက်သည်ကား မောဂ္ဂလ္လာန်တည်း။ သုဝေါ အာနန္ဒော၊ ကျေးဘားသည်ကား အာနန္ဒာတည်း။ ပစ္ဆာ ရဇ္ဇပတ္တော ဓမ္မရာဇာ ပန၊ နောက်၌ မင်းအဖြစ်သို့ရောက်သော တရားမင်းသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သစ္စံကိရဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော
သစ္စံကိရဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ ရုက္ခမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ

သာဓု သမ္ဘဟုလာ ဉာတီတိ ဣဒံ၊ **သာဓု သမ္ဘဟုလာ ဉာတီ** စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ **သတ္ထာ** ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ **ဥဒကကလဟေ** အတ္တနော ဉာတကာနံ၊ ရေကြောင့်ဖြစ်သော ရန်ပွဲ၌ ကိုယ်တော်မြတ်၏ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏။ **မဟာဝိနာသံ** ပစ္စုပဋ္ဌိတံ ဥ တတ္တာ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရှေ့ရှုနီးကပ် တည်နေသည်ကို သိတော်မူ၍။ **အာကာသေန** ဂန္တ္မာ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွသွား၍။ **ရောဟိဏီနဒိယာ** ဥပရိ၊ ရောဟိဏီမြစ်၏ အထက်၌။ **ပလ္လင်္ကေန** နိသီဒိတ္တာ၊ ဘင်ပလ္လင်ခွေဖြင့် ထိုင်နေတော်မူ၍။ **နီလရံသိ** ဝိဿဇ္ဇေတ္တာ၊ ညိုသော ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူပြီး၍။ **ဉာတကေ** သံဝေဇေတ္တာ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို ထိတ်လန့်စေ၍။ **အာကာသာ** သြရုယ္ဟ၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်တော်မူ၍။ **နဒီတီရေ** နိသိန္နော၊ မြစ်ကမ်းနား၌ ထိုင်တော်မူလျက်။ **တံ ကလဟံ** အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ထိုရန်ပွဲကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ **အယံ ဧတ္ထ** သခေါ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား ဤ**ရုက္ခမ္မဇာတ်**အဖွင့်၌ **အကျဉ်းချုပ်**တည်း။ ဝိတ္ထာရော

ပန္ နုဏာလဇာတကေ၊ အကျယ်သည်ကား နုဏာလဇာတ်အဖွင့်၌။ အာဝိ ဘာဝိသတိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်လတ့်။ တဒါ ပန သတ္ထာ၊ ထိုအခါ၌ကား ဘုရားရှင်သည်။ ဥတကေ အာမန္တေတွာ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍။ "မဟာ-ရာဇ တုမှေ ဥတကာ၊ မင်းမြတ်တို့ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ဆွေမျိုးတို့တည်း။ ဥတကေဟိ နာမ၊ ဆွေမျိုးတို့မည်သည်။ သမဂ္ဂေဟိ သမ္မောဒမာနေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကြကုန်သည်။ ဘဝိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ သင့်၏။ ဟိ ဥတကာနံ၊ မှန်၏ ဆွေမျိုးတို့၏။ သာမဂ္ဂိယာ သတိ၊ ညီညွတ်မှုသည် ရှိသော်။ ပစ္စာမိတ္တာ သြကာသံ နလဘန္တိ၊ ရန်သူတို့သည် အခွင့်အလမ်းကို မရကြကုန်။ မနုဿဘူတာ တာဝ တိဋ္ဌန္တု၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သူတို့သည် တည်ရှိကြပါစေဦး ထားလိုက်ကြပါဦး။ အစေတနာနံ ရုက္ခာနမ္ပိ၊ စိတ်စေတနာ မရှိကုန်သော သစ်ပင်တို့သည်သော်မှလည်း။ သာမဂ္ဂိ လဒ္ဓါ ဝဋ္ဋတိ၊ ညီညွတ်မှုကို ရခြင်းငှာ သင့်၏။ ဟိ အတီတသ္မိံ ဟိမဝန္တပ္ပဒေသေ၊ မှန်၏ လွန်လေပြီးသောအခါ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ မဟာဝါတော သာလဝနံ ပဟရိ၊ လေကြီးသည် အင်ကြင်းတောကို ရိုက်ခတ်ပြီ တိုက်ခတ်ပြီ။ တဿ သာလဝနဿ အညမညံ၊ ထိုအင်ကြင်းတော၏ အချင်းချင်း။ ရုက္ခဂ္ဃဋ္ဋကမ္ဗလတာဟိ သမ္ဘန္ဓတ္တာ ပန၊ အပင်, ခြုံ, စည်ပင်သော နွယ်တို့ဖြင့် ဆက်စပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ဧကရုက္ခမ္ပိ ပါတေတုံ အသက္ကောန္တော၊ တစ်ပင်ကိုသော်မှလည်း လဲကျစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဘဲ။ မတ္ထက မတ္ထကေနေဝ အဂမာသိ၊ ထိပ်ထက်, ထိပ်ထက်ဖြင့်သာ တိုက်ခတ်သွားပြီ။ အဂ်ကော ဌိတံ၊ ကွင်းပြင်၌ တည်ရှိသော။ ဧကံ မဟာရုက္ခံ ပန၊ တစ်ခုသော အပင်ကြီးကိုကား။ သာခါဝိဋပသမ္ဘန္ဓမ္ပိ၊ အကိုင်းအခက် အခွတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသော်လည်း။ အညေဟိ ရုက္ခေဟိ အသမ္ဘန္ဓတ္တာ၊ အခြားကုန်သော အပင်တို့နှင့် မဆက်စပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဥမ္မူလေတွာ၊ အထက်၌ အမြစ်ရှိသည်ကို ပြု၍ (အမြစ်ကျွမ်းထောင်အောင် ပြု၍)။ ဘူမိယံ ပါတေသိ၊ မြေပေါ်၌ လဲကျစေပြီ။ ဣမိနာ ကာရဏေန တုမှေဟိပိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် သင်မင်းမြတ်တို့သည်လည်း။ သမဂ္ဂေဟိ သမ္မောဒမာနေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သည် အချင်းချင်း ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဘဝိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဝတွာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ ယာစိတော၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဘာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဘာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ပဌမံ ဥပ္ပန္နော၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခဲ့သော။ ဝေဿဝဏော မဟာရာဇာ စဝိ၊ ဝေဿဝဏ်မည်သော နတ်မင်းကြီးသည် စုတေပြီ။ သက္ကော အသုရိန္ဒော၊ သိကြားမင်းသည် အခြားနတ်သားကို။ ဝေဿဝဏံ ဌပေသိ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းရာထူး၌ တည်စေပြီ ထားပြီ။ ဧတသ္မိံ ဝေဿဝဏေ ပရိဝတ္တေ၊ ဤဝေဿဝဏ်နတ်မင်းရာထူးသည် ပြောင်းလဲသော်။ ပစ္ဆာ နိဗ္ဗတ္တဝေဿဝဏော၊ နောက်၌ ဖြစ်သော ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းသည်။ "ရုက္ခဂ္ဂဠုမ္ဗလတာနံ၊ အပင်, ခြုံ, စည်ပင်သော နွယ်တို့တွင်။ အတ္တနော အတ္တနော ရုစ္စနဋ္ဌာနေ၊ မိမိ မိမိ၏ နှစ်သက်ရာဌာန၌။ ဝိမာနံ ဂဏှန္တူတိ၊ ဗိမာန်ကို ယူကြ"ဟု။ သာသနံ ပေသေသိ၊ သတင်းစကားကို ပို့စေပြီ ဖြန့်ဝေပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ ဟိမဝန္တပ္ပဒေသေ သာလဝနေ ဧကသ္မိံ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌ အင်ကြင်းတောတစ်တော၌။ ရုက္ခဒေဝတာ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ။ သော ဥတကေ၊ ထိုဘုရားလောင်း ရုက္ခစိုးနတ်သည် ဆွေမျိုးတို့ကို။ "တုမှေ ဝိမာနာနိ ဂဏှန္တာ၊ သင်တို့သည် ဗိမာန်တို့ကို ယူကြသော်။ အဂ်ဏော ဌိတရုက္ခေသု၊ ကွင်းပြင်၌ တည်ရှိသော သစ်ပင်တို့၌။ မာ ဂဏှထ၊ မယူကြလင့်။ ပန ဣမသ္မိံ သာလဝနေ၊ စင်စစ်ကား ဤအင်ကြင်းတော၌။ မယာ ဂဟိတဝိမာနံ ပရိဝါရေတွာ၊ ငါသည် ယူအပ်သော ဗိမာန်ကို ဝိုင်းရံ၍။ ဌိတ ဝိမာနာနိ ဂဏှထာတိ အာဟ၊ တည်ရှိသော ဗိမာန်တို့ကို ယူကြ"ဟု ပြောပြီ။ တတ္ထ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ထိုဆွေမျိုးနတ်တို့တွင် ဘုရားလောင်း၏။ ဝစနကရာ ပဏ္ဍိတဒေဝတာ၊ စကားပြုကျင့်လိုက်နာကုန်သော ပညာရှိနတ်တို့သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ ဝိမာနံ ပရိဝါရေတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဗိမာန်ကို ဝိုင်းရံ၍။ ဌိတဝိမာနာနိ ဂဏှိံသု၊ တည်ရှိသော ဗိမာန်တို့ကို ယူကြပြီ။ အပဏ္ဍိတာ ဒေဝတာ ပန၊ ပညာမရှိကုန်သော နတ်တို့သည်ကား။ "အမှာကံ အရညဝိမာနေဟိ၊ ငါတို့အားတောတွင်းဗိမာန်တို့ဖြင့်။ ကိံ အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ မယံ မနုဿ-ပထေ၊ ငါတို့သည် လူတို့သွားရာ ခရီး၌။ ဂါမနိဂမရာဇဓာနိဒ္ဓါရေသု၊ ရွာ, နိုဂုံး, မင်းနေပြည်တံခါးတို့၌။ ဝိမာနာနိ ဂဏှိဿာမ၊ ဗိမာန်တို့ကို ယူကြအံ့။ ဟိ ဂါမာဒယော ဥပနိဿာယ၊ မှန်၏ ရွာစသည်တို့ကို မှီ၍။ ဝသမာနာ ဒေဝတာ၊ နေကြသော နတ်တို့သည်။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပ္ပတ္တာ၊ မြတ်သောလာဘ်, မြတ်သော

အခြံအရံအကျော်အစော ရကြကုန်သည်။ ဟောန္တီတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏"ဟု တွေးရ၍။ မနုဿပထေ အင်္ဂဏဋ္ဌာနေ၊ လူတို့သွားရာလမ်းခရီးဌာ ကွင်းပြင်ဌာနဌာ။ နိဗ္ဗတ္တ-မဟာရုက္ခေသု၊ ဖြစ်သော သစ်ပင်ကြီးတို့ဌာ။ ဝိမာနာနိ ဂဏှိသု၊ ဗိမာန်တို့ကို ယူကြပြီ။

အထ ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ထိုအခါ တစ်ခုသော နေ့ဌာ။ မဟတိ ဝါတဝုဋ္ဌိ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ကြီးစွာသော လေတိုက်ခြင်း မိုးရွာခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝါတဿ အတိဗလဝတာယ၊ လေ၏အလွန်အားကောင်းသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဒဠ္ဍမူလာ ဝနဇေ္ဌကရုက္ခာပိ၊ ခိုင်မြဲသော အမြစ်ရှိကုန်သော တောစိုးသစ်ပင်တို့သည်သော်မှလည်း။ သံဘဂ္ဂ-သာခါဝိဋပါ၊ ကျိုးသောအကိုင်း, အခက်, အခွဲရှိကြ၍။ သမူလာ နိပတိံသု၊ အမြစ်နှင့် တကွ ဖြစ်ကြ၍ လဲကုန်ပြီ။ အညမညံ သံဃဋ္ဋနေန ဌိတာ၊ အချင်းချင်း ဆက်စပ်သဖြင့် တည်နေသော။ တံ သာလဝနံ ပတ္တာ ပန၊ ထိုအင်ကြင်းတောသို့ ရောက်၍ကား။ ဣတော စိတော စ ပဟာရန္တော ဤမှဤမှလည်း တိုက်ခတ်လျက်။ ဧကရုက္ခမ္ပိ ပါတေတုံ နာသက္ခိ၊ တစ်ပင်ကိုသော်မှလည်း လဲစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဘဂ္ဂဝိမာနာ ဒေဝတာ၊ ကျိုးပျက်သော ဗိမာန်ရှိကုန်သော ရုက္ခစိုးနတ်တို့သည်။ နိပ္ပဌိသရဏာ၊ မှီရာမရှိကြဘဲ။ ဒါရကေ ဟတ္ထေသု ဂဟေတ္တာ၊ သားသမီးငယ်တို့ကို လက်တို့ဌာ ကိုင်ဆွဲ၍။ ဟိမဝန္တံ ဂန္တာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ သွား၍။ အတ္တနော ပဝတ္တိံ မိမိတို့၏ အဖြစ်ကို။ သာလဝနဒေဝတာနံ ကထယိံသု၊ အင်ကြင်းတောနေ နတ်တို့အား ပြောပြကုန်ပြီ။ တာသံ ဧဝံ အာဂတဘာဝံ၊ ကွင်းပြင်စသည် နေကြသော ထိုနတ်တို့၏ ဤသို့ လာကြောင်းကို။ တာ ဗောဓိသတ္တဿ အာရောစေသုံ၊ ထိုအင်ကြင်းတောနတ်တို့သည် ဘုရားလောင်အား ပြောကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းရုက္ခစိုးသည်။ "ပဏ္ဏိတာနံ ဝစနံ အဂ္ဂဟေတ္တာ၊ ပညာရှိတို့၏ စကားကို မနာယူမူ၍။ နိပ္ပစ္စယဌာနံ ဂတာ နာမ၊ ကျေးဇူးပြုမည့်သူ မရှိရာဌာနသို့ သွားကြသူတို့မည်သည်။ ဧဝရူပါ ဟောန္တိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ ဒုက္ခရောက်သော သဘောရှိကုန်သည်သာ ဖြစ်ကြရ၏"ဟု ပြော၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားကို ဟောလိုရကား။

၇၄။ "သာမ္ဘ သမ္ဘဟုလာ ဥတီ၊ အပိ ရုက္ခာ အရညဇာ။
ဝါတော ဝဟတိ ဧကဋ္ဌံ၊ ဗြဟန္တမ္ပိ ဝနပ္ပတိ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ သာမ္ဘ ॥ပ॥ ဝနပ္ပတိံဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဥတိ သမ္ဘဟုလာ သာမ္ဟ၊ ဆွေမျိုးတို့သည် လေးယောက်ကစ မျှားကြမှု ကောင်းကုန် အားရှိကုန်၏။ အရညဇာ ရုက္ခာ အပိ၊ တောင်ခြေဖြစ်ကုန်သော သစ်ပင်တို့သည်သော်မှလည်း။ (သမ္ဘဟုလာ သာမ္ဟ၊ လေးပင်ကစ မျှားကြပါမှု ကောင်းကုန် အားရှိကုန်၏။ ဝါတော ဧကဋ္ဌ၊ လေပြင်းသည် တစ်ပင်တည်း တည်နေသော။ ဝနပ္ပတိ ဗြဟန္တမ္ပိ၊ တောစိုးသစ်ပင်ကို ကြီးပင်ကြီးပါသော် လည်း။ ဝဟတိ၊ ဆောင်ယူနိုပ်စက်နိုင်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သမ္ဘဟုလာ ဥတိ**တိ၊ သမ္ဘဟုလာ ဥတိ ဟူသော ပါဋ်၌။ စတ္တာရော ဥပါဒါယ၊ လေးယောက်တို့ကို စ၍။ တတုတ္တရိ သတသဟဿမ္ပိ၊ ထိုလေးယောက်ထက်အလွန် တစ်သိန်းသည်လည်း။ သမ္ဘဟုလာ နာမ၊ သမ္ဘဟုလတို့မည်၏။ ဧဝံ သမ္ဘဟုလာ၊ ဤသို့ လေးယောက်ကစ မျှားကုန်သော။ အညမညံ နိဿာယ၊ အချင်းချင်း မှီ၍။ ဝသန္တာ ဥတကာ၊ နေကြသော ဆွေမျိုးတို့သည်။ (သာမ္ဟ၊ ကောင်းကုန်၏)။ **သာမ္ဟတိ** သောဘနာ ပသတ္ထာ၊ သာမ္ဟဟူသည်ကား ကောင်းကုန်၏ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏တည်း။ ပရေဟိ အပဓံသိယာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ကုန်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား သာမ္ဟ၏ အဓိပ္ပါယ်နက်တည်း။ **အပိ ရုက္ခာ အရညဇာတိ**၊ အပိ ရုက္ခာ အရညဇာ ဟူသည်ကား။ မနုဿဘူတာ တိဋ္ဌန္တု၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သူတို့သည် လူသားစစ်စစ်တို့သည် တည်ရှိကြပါစေဦး။ အရညေ ဇာတရုက္ခာပိ၊ တောင်ခြေ ပေါက်ကြသော သစ်ပင်တို့သည်သော်မှလည်း။ သမ္ဘဟုလာ၊ လေးပင်ကစ မျှားကြမှု။ အညမညူပတ္ထမ္ဘေန ဌိတာ၊ အချင်းချင်း ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့် တည်ကြရကား။ သာမ္ဟယေဝ၊ ကောင်းကြသည်သာတည်း။ ဟိ ရုက္ခာနမ္ပိ၊ မှန်၏ သစ်ပင်တို့အားသော်မှလည်း။ သပ္ပစ္ဆယဘာဝေါ လဒ္ဓေ ဝဋ္ဋေ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သူရှိသည့်အဖြစ်ကို ရခြင်းငှါ သင့်၏။ **ဝါတော ဝဟတိ ဧကဋ္ဌန္တိ**၊ ဝါတော ဝဟတိ ဧကဋ္ဌံ ဟူသည်ကား။ ပုရတ္ထိမာဒိဘေဒေါ ဝါယန္တော ဝါတော၊ အရှေ့လေ စသည်အပြားရှိသော တိုက်ခတ်လာသော လေသည်။ အဂ်ဏာဌာနေ ဌိတံ၊ ကွင်းပြင်၌ တည်ရှိသော။ ဧကဋ္ဌं ဧကကမေဝ ဌိတံ၊ တစ်ပင်တည်းသာ တည်ရှိသော။ ဝနပ္ပတိ ဗြဟန္တမ္ပိ၊ တောစိုးသစ်ပင်ကို အပင်ကြီးကိုသော်မှလည်း။ သာခါဝိဋပသမ္ပန္နံ မဟာရုက္ခမ္ပိ ဝဟတိ၊ အကိုင်း, အခက်, အခွပြည့်စုံသော သစ်ပင်ကြီးကိုသော်မှလည်း ဆောင်ယူနိုင်၏။ ဥမ္မူလေတွာ ပါတေသိ၊ အမြစ်ကျွမ်းထောင်အောင် ပြု၍ လဲကျစေနိုင်၏။ ဣတိ

အတ္တော၊ ဤကား ဝဟတိ၏ အဓိပ္ပါယ်နက်တည်း။ ဗောဓိသတ္တော ဣမံ ကာရဏံ ကထေတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြော၍။ အာယုက္ခယေ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ အသက်ကုန်သောအခါ၌ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "မဟာရာဇ ဧဝံ၊ မင်းမြတ်တို့ ဤကဲ့သို့။ ဥတကာနံ သာမဂ္ဂီယေဝ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ညီညွတ်မှုကိုသာ။ လဒ္ဓါ ဝဋ္ဋတိ၊ ရခြင်းငှါ သင့်၏။ သမဂ္ဂါ သမ္မောဒမာနာ၊ ညီညွတ်ကြ၍ ဝမ်းမြောက်ကြ၍။ ပိယ သံဝါသမေဝ ဝသထာတိ၊ ချစ်ခင်သူတို့ အတူနေမှုကိုသာ နေကြလော့"ဟု မိန့်၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဒေဝတာ၊ ထိုအခါက ရက္ခမိုးနတ်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ အဟေသုံ၊ ငါဘုရားပရိသတ်တို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ ပဏ္ဍိတ ဒေဝတာ ပန၊ ပညာရှိရက္ခစိုးနတ်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ရက္ခဓမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော ရက္ခဓမ္မဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ မစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ

အဘိတ္ထနယ ပဇ္ဇုန္နာတိ ဣဒံ၊ အဘိတ္ထနယ ပဇ္ဇုန္နစသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အတ္တနာ ဝဿာပိတဝဿံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည် ရှာစေအပ်သော မိုးကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဧကသ္မိံ သမယေ ကောသလရဋ္ဌေ၊ တစ်ပါးသော အခါ၌ ကောသလတိုင်း၌။ ဒေဝေါ နဝဿိ ကိရ' မိုးသည် မရွာပြီတဲ့။ သဿာနိ မိလာယန္တိ၊ စပါးကိုမှတ် အရုပ်ရုပ်သော သီးနှံတို့သည် ညှိုးနွမ်းကုန်၏။ တေသု တေသု ဌာနေသု၊ ထိုထိုဌာနတို့၌။ တဠာက-ပေါက္ခရဏီသရာနိ သုဿန္တိ၊ တစ်ဘက်ဆည်ကန်, လေးထောင့်ကန်, ရေအိုင်တို့သည် ခန်းခြောက်ကုန်၏။ ဇေတဝနဒ္ဓါရကောဋ္ဌကသမီပေ ဇေတဝနပေါက္ခရဏီယာပိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတံခါးမုခ်အနီးက ဇေတဝန်ရေကန်၌လည်း။ ဥဒကံ ဆိဇ္ဇိ ရေသည် ပြတ်ပြီ။ ကလလဂဟနံ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ညွန်ထဲသို့ ဝင်၍။ နိပန္နေ

မဒ္ဓကစ္ဆပေ၊ အိပ်နေကုန်သော ငါး, လိပ်တို့ကို။ ကာကကုလလာဒယော၊ ကျီး, စွန်ရဲ့ စသည်တို့သည်။ ကဏယဂ္ဂသဒိသေဟိ တုဏ္ဍေဟိ၊ ခက်ရင်းဖျားနှင့်တူ ကုန်သော နှုတ်သီးတို့ဖြင့်။ ကောဌေတ္တာ နီဟရိတ္တာ နီဟရိတ္တာ၊ ထိုးဆိတ်၍ ထုတ်ဆောင်၍ ထုတ်ဆောင်၍။ ဝိပ္ပန္နမာနေ ခါဒန္တိ၊ တစ်ဖျတ်ဖျတ် တုန်လှုပ်နေသည်တို့ကို ထိုးဆိတ်စားကုန်၏။

မဒ္ဓကစ္ဆပါနံ တံ ဗျသနံ၊ ငါးလိပ်တို့၏ ထိုပျက်စီးမှုကို။ သတ္ထာ ဒိသ္ဝာ၊ ဘုရားရှင်သည် မြင်တော်မူ၍။ မဟာကရုဏာယ ဥဿာဟိတဟဒယော၊ ကြီးစွာသော သနားခြင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူ၍။ "အဇ္ဇ မယာ၊ ယနေ့ ငါဘုရားသည်။ ဒေဝ ဝဿာပေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ မိုးကို ရွာစေခြင်းငှါ သင့်၏"ဟု တွေးတော်မူ၍။ ရတ္တိယာ ပဘာတာယ၊ ညဉ့်သည် လင်းလတ်သော်။ သရီရပဋိဇဂ္ဂနံ ကတ္တာ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်မှုကို ပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခာစာရဝေလံ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာ အခါကို ကောင်းစွာမှတ်သားတော်မူ၍။ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော ဗုဒ္ဓလီလာယ၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်လျက် ဘုရားတို့တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ သာဝတ္ထိ ပိဏ္ဍာယ ပဝိသိတ္တာ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝင်တော်မူ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်း၏နောက်အဖို့၌ ဆွမ်းခံရှာမှ ဖဲတော်မူ၍။ သာဝတ္ထိတော ဝိဟာရံ ဂစ္ဆန္တော၊ သာဝတ္ထိမြို့မှ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူလျက်။ ဇေတဝန ပေါက္ခရ-ဏိယာ သောပါနေ ဌတ္တာ၊ ဇေတဝန်ရေကန်၏ စောင်းတန်းဦး၌ ရပ်တော်မူ၍။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာထေရ်ကို။ "အာနန္ဒ ဥဒကသာဋိကံ အာဟရ၊ အာနန္ဒာ, ရေသနုပ်ကို ယူခဲ့။ ဇေတဝနပေါက္ခရဏိယံ နှာယိဿာမိတိ အာမန္တေသိ၊ ဇေတဝန်ရေကန်၌ ရေခိုးဘို့"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ ဇေတဝနပေါက္ခရဏိယံ၊ မြတ်စွာဘုရား ဇေတဝန်ရေကန်၌။ ဥဒကံ ဆိန္နံ နနု၊ ရေသည် ပြတ်နေပြီ မဟုတ်ပါလော။ ကလလ မတ္တမေဝ အဝသိဋ္ဌံ နနု ဣတိ၊ ညွန်မျှသည်သာ ကြွင်းကျန်သည်မဟုတ်ပါလောဟု လျှောက်ပြီ။ အာနန္ဒ ဗုဒ္ဓဗလံ နာမ မဟန္တံ၊ အာနန္ဒာ ဘုရားတို့ စွမ်းအားမည်သည် ကြီးမားလှ၏။ တွံ ဥဒကသာဋိကံ အာဟရ ဣတိ၊ သင်သည် ရေသနုပ်ကို ဆောင်ခဲ့ဟု မိန့်ပြီ။ ထေရော အာဟရိတ္တာ အဒါသိ၊ အာနန္ဒာထေရ်သည် ဆောင်ယူ၍ ဆက်ကပ်ပြီ။ သတ္ထာ ဧကေန အန္တေန၊ ဘုရားရှင်သည် တစ်ခုသော အစွန်းဖြင့်။ ဥဒကသာဋိကံ နိဝါသေတ္တာ၊ ရေသနုပ်ကို ဝတ်တော်မူ၍။ ဧကေန အန္တေန၊ တစ်ခု

သော အစွန်းဖြင့်။ သရီရံ ပါရုပိတ္တာ၊ ကိုယ်တော်ကို ခြုံရုံ၍။ "ဇေတဝန ပေါက္ခရဏီယံ နှာယိဿာမိတိ၊ ဇေတဝန်ရေကန်၌ ရေချိုးအံ့"ဟု ကြံတော်မူ၍။ သောပါနေ အဌာသိ၊ ရေကန် စောင်းတန်းဦး၌ ရပ်တော်မူပြီ။ တခ်ဏညေ သက္ကဿ၊ ထိုခဏ၌ပင် သိကြားမင်း၏။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလသိလာသန် ဥဏှာကာရံ ဒဿေသိ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ မြကျောက်ဖျာသည် ပူသော အခြင်းအရာကို ပြပြီ။ ကိ ဘုန္တေ ခေါတိ၊ ဘာလဲဟု။ သော အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ထိုသိကြားမင်းသည် ဆင်ခြင်သော်။ တံ ကာရဏံ ဥ တ္တာ၊ ဘုရားရှင် ရေချိုးလိုသော ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ ဝဿဝလာဟကဒေဝရာဇာနံ ပက္ကောသာပေတ္တာ၊ မိုးတိမ်စောင့်နတ်မင်းကို ခေါ်စေ၍။ "ဘာတ သတ္ထာ၊ ချစ်သား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဇေတဝနပေါက္ခဏိယံ နှာယိဿာမိတိ၊ ဇေတဝန်ရေကန်၌ ရေချိုးမည်ဟု တွေး၍။ ဓုရသောပါနေ ဋ္ဌိတော၊ ရေကန်စောင်းတန်းဦး၌ ရပ်တော်မူနေ၏။ သကလကောသလရဋ္ဌံ ဧကမေဃံ ကတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ကောသလတိုင်းကို အတူမိုးရွာခြင်းရှိသည်ကို ပြု၍။ ခိပ္ပံ ဝဿာပေဟိတိ၊ လျင်စွာ မိုးရွာစေလော့"ဟု ခိုင်းပြီ။ သော သာဓုတိ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ ထိုမိုးတိမ်စောင့်နတ်မင်းသည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ဧကံ ဝလာဟကံ နိဝါသေတ္တာ၊ တစ်ထည်သော မိုးတိမ် အဝတ်ကို ကိုယ်ပေါ်နေစေ၍ ဝတ်၍။ ဧကံ ပါရုပိတ္တာ၊ တစ်ထည်ကို ခြုံရုံ၍။ မေဃဂီတံ ဂါယန္တော၊ မိုးသီချင်းကို သီဆိုလျက်။ ပါစီနလောကဓာတုအဘိမုခေါ ပက္ခန္ဒိ အရှေ့လောကဓာတ်သို့ ရှေ့ရှု ပြေးသွားပြီ၊ ခလမဏ္ဍလမတ္တံ ဧကံ မေဃပဋလံ၊ ကောက်နယ်တလင်းဝန်း ပမာဏရှိသော တစ်ခုသော မိုးတိမ်ခဲသည်။ ပါစီန ဒိသာဘာဂေ ဥဋ္ဌာယ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာအဖို့၌ ထလာ၍။ သတပဋလံ သဟဿပဋလံ ဟုတ္တာ၊ မိုးတိမ်ခဲအရာသည် မိုးတိမ်ခဲအထောင်သည် ဖြစ်၍။ အဘိတ္ထနန္တံ ဝိဇ္ဇုလတာ နိစ္ဆာရေန္တံ ထစ်ချုန်းလျက် လျှပ်စစ်နွယ်တို့ကို ထွက်စေလျက်။ အဓောမုခံ ဌပိတ ဥဒကကုမ္ဘာကာရေန၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားအပ်သော ရေအိုးပုံစံဖြင့်။ ဝဿမာနံ၊ ရွာလျက်။ သကလကောသလရဋ္ဌံ၊ အလုံးစုံသော ကောသလတိုင်းကို။ မဟောဃေန ဝိယ အဗ္ဗောတ္ထရိ ကြီးစွာသော ရေအလျဉ်ဖြင့် ကဲ့သို့ လွှမ်းမိုးပြီ။ ဒေဝေါ အစ္ဆိန္နဓာရံ ဝဿန္တော၊ မိုးသည် မပြတ်သော ရေအလျဉ်ကို ရွာချလျက်။ မဟာတ္တောနေ ဇေတဝနပေါက္ခရဏိံ ပူရေသိ၊ တစ်မဟုတ်ချင်းပင် ဇေတဝန်ရေကန်ကို ပြည့်စေပြီ။ ဓုရသောပါနံ အာဟစ္စ၊ စောင်းတန်းဦးကို ထိ၍။ ဥဒကံ အဌာသိ၊ ရေသည် တည်ပြီ။

သတ္ထာ ပေါက္ခဏိယ နာယိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ရေကန်၌ ရေချိုးပြီး၍။ သုရတ္တာဒုပဋ္ဌ နိဝါသေတွာ၊ ကောင်းစွာနီမြန်းသော နှစ်ထပ်သင်းပိုင်ကို ဝတ်တော်မူ၍။ ကာယဗန္ဓနံ ပန္ဓိတွာ၊ ခါးပန်းကြိုးကို ဖွဲ့ချည်တော်မူ၍။ သုဂတ-မဟာစီဝရံ ဧကံသံ ကတွာ၊ မြတ်စွာဘုရားဧကသီတော်ကြီးကို လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ တင်သည်ကိုပြု၍။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော ဂန္တာ၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက် ကြွတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ခန်း၌။ ပညတ္တ-ဝရဗုဒ္ဓါသနေ နိသီဒိတွာ၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သော ဘုရားနေရာတော်၌ ထိုင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃေန ဝတ္တေ ဒဿိတေ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ဝတ်ကို ပြအပ်သော်။ ဥဋ္ဌာယ မဏိသောပါနဖလကေ ဌတွာ၊ ထတော်မူ၍ ပတ္တမြား စောင်းတန်းလှေခါးထစ်၌ ရပ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ သြဝါဒံ ဒတွာ၊ ရဟန်း အပေါင်းအား သြဝါဒကို ပေးတော်မူ၍။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်တော်မူ၍။ သုရဘိဂန္ဓကုဋိံ ပဝိသိတွာ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော ဂန္ဓကုဋီသို့ ဝင်တော်မူ၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ယာဖြစ်သော နံပါးဖြင့်။ သီဟသေယျံ၊ ကပ္ပေတွာ၊ မြတ်သော ကျိန်းစက်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၍။ သာယန္ဟသမယေ ဓမ္မသဘာယံ၊ ညနေ ချမ်းအခါ၌ တရားသဘင်၌။ သန္နိပတိတာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ကောင်းစွာ ကျရောက် စုဝေးကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ "အာဝုသော ဒသဗလဿ၊ ငါ့ရှင်တို့ ရှင်တော် ဘုရား၏။ ခန္ဓိမေတ္တာနုဒ္ဒယသမ္ပတ္တိ ပဿထ၊ သည်းခံခြင်း, ချစ်ခြင်း, သနားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမှုကို ရှုကြပါကုန်လော့။ ဝိဝိဓသသေသု မိလာယန္တေသု၊ ကောက်ပင်ကိုမှတ် အမျိုးမျိုးသော သီးနှံတို့သည် ညှိုးနွမ်းကုန်သော်။ နာနာဇလာသယေသု သုသ-ယန္တေသု၊ ရေ၏တည်ရာ နေရာအမျိုးမျိုးတို့သည် ခြောက်ကပ်ကုန်သော်။ မစ္ဆ ကစ္ဆပေသု မဟာဒုက္ခံ ပါပုဏာန္တေသု၊ ငါးလိပ်ကိုမှတ် အရပ်ရပ်သော ရေနေ သတ္တဝါ တို့သည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲသို့ ရောက်ကြသော်။ ကာရုညံ ပဋ္ဌိစ္စ၊ သနားခြင်းကို စွဲ၍။ မဟာဇန် ဒုက္ခာ၊ သတ္တဝါပေါင်းများစွာကို ဆင်းရဲမှ။ မောစေဿာမီတိ၊ လွတ်စေအံ့ဟု ကြံတော်မူ၍။ ဥဒကသာဋ္ဌိကံ နိဝါသေတွာ၊ ရေသနုပ်ကို ဝတ်တော် မူ၍။ ဇေတဝနပေါက္ခရဏိယာ၊ ဇေတဝန်ရေကန်၏။ ဓုရသောပါနေ ဌတွာ၊ စောင်းတန်းဦး၌ ရပ်တော်မူ၍။ မဟုတ္တေန သကလကောသလရဋ္ဌံ၊ တစ်မဟုတ် ခြင်းဖြင့် အလုံးစုံသော ကောသလတိုင်းကို။ မဟောယေန သြပိလာပေန္တော ဝိယ၊ ကြီးစွာသော ရေအလျှဉ်ဖြင့် နစ်မြုပ်စေဘိသကဲ့သို့။ ဒေဝံ ဝဿာပေတွာ၊ မိုးကို

ရွာစေ၍။ မဟာဇနံ၊ သတ္တဝါပေါင်းများစွာကို။ ကာယိကစေတသိကဒုက္ခတော မောစေတွာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်စေတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ ပဝိဋ္ဌောတိ၊ ကျောင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူပြီ"ဟု။ ကထာယ ဝတ္တမာနာယ၊ စကားသည် ဖြစ်လသော်။ ဂန္ဓကုဋိတော နိက္ခမိတွာ၊ ဂန္ဓကုဋိမှ ထွက်တော်မူ၍။ ဓမ္မသဘံ အာဂန္တွာ၊ တရားသဘင်သို့ ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဇေတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ ဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည်။ အတ္တ နုတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ တထာဂတော၊ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာ။ မဟာဇနေ ကိလမန္တေ၊ သတ္တဝါပေါင်းများစွာသည် ပင်ပန်းနေသော်။ ဒေဝ ဝဿာပေတိ နု၊ မိုးကို ရွာစေသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ တိရစ္ဆာနယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ရှေးက တိရစ္ဆာန်မျိုး၌ ဖြစ်၍။ မစ္ဆရာဇကာလေပိ၊ ငါးမင်းဖြစ်ရာ ကာလ၌လည်း။ ဝဿာပေတိယေဝါတိ ဝတ္တွာ၊ ရွာစေဖူးသည်သာ" ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဣမသ္မိံယေဝ ကောသလရဋ္ဌေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဤကောသလတိုင်း၌ပင်။ ဣမိဿာ သာဝတ္ထိယာ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၏။ ဣမသ္မိံယေဝ ဇေတဝနပေါက္ခရဏိဋ္ဌာနေ၊ ဤဇေတဝန်ရေကန်ဌာန၌ပင်။ ဝလ္လိဟဟနပရိက္ခိတ္တာ၊ နွယ်အရှုပ်အထွေး ကာရံအပ်သော။ ဧကာ ကန္ဒရာ အဟောသိ၊ တစ်ခုသော ရေကျချောက်သည် ရှိပြီ။ တဒါ ဟောမိသတ္ထော၊ ထိုအခါက ဘုရားလောင်းသည်။ မစ္ဆယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ငါးမျိုး၌ ဖြစ်၍။ မစ္ဆဂဏပရိဝုတော၊ ငါးအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက်။ တတ္ထ ပဋ္ဌိဝသတိ၊ ထိုရေကျချောက်၌ အားပြုနေ၏။ ဣဒါနိ ယထာ ပန၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အခါ၌ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူပင်။ တဒါပိ တသ္မိံ ရဋ္ဌေ၊ ထိုအခါကလည်း ထိုကောသလတိုင်း၌။ ဒေဝေါ နဝဿိ၊ မိုးသည် မရွာပြီ။ မနုဿာနံ သဿာနိ မိလာယိံသု၊ လူတို့၏ ကောက်ပင်ကိုမှတ် အရေပ်ရပ်သီးနှံတို့သည် ညှိုးကုန်ပြီ။ ဝါပိတဠာကကန္ဒရာဒီသု၊ မြစ်ကျိုးအင်း တစ်ဖက်ဆည်ကန် ရေကျချောက်စသည်တို့၌။ ဥဒကံ ဆိဇ္ဇိ၊ ရေသည် ပြတ်ပြီ။ မစ္ဆကစ္ဆပါ၊ ငါးလိပ်ကိုမှတ် ရေသတ္တဝါ အရေပ်ရပ်တို့သည်။ ကလလဂဟနံ ပဝိသိံသု၊ နွံအရှုပ်အထွေးသို့ ဝင်ကြရကုန်ပြီ။ ဣမိဿာပိ ကန္ဒရာယ၊ ဤရေကျချောက်၌လည်း။ မစ္ဆကစ္ဆပါ၊ ငါးလိပ်ကိုမှတ်

ရေသတ္တဝါအရပ်ရပ်တို့သည်။ ကလလဂဟန် ပဝိသိတ္တာ၊ နွံအရှုပ်အထွေးသို့ ဝင်ကြ၍။ တသွဲ့ တသွဲ့ ဌာနေ နိလီယိသု၊ ထိုထိုဌာနဌ ပုန်းအောင်းကြပြီ။ ကာကာ-ဒယော၊ ကျီးစသည်တို့သည်။ တုဏ္ဍေန ကောဌ္ဌေတ္တာ၊ နှုတ်သီးဖြင့် ထိုးဆိတ်၍။ နီဟရိတ္တာ ခါဒိသု၊ ထုတ်ဆောင်၍ စားကြပြီ။

ဥတိသ်ယသ တံ ဗျသန်၊ ဆွေမျိုးအပေါင်း၏ ထိုပွက်စီးမှုကို။ ဗောဓိသတ္တော ဒိသ္မာ၊ ဘုရားလောင်းသည် တွေ့ရ၍။ "တေသံ ဣမံ ဒုက္ခံ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့၏ ဤဆင်းရဲကို။ မံ ဌပေတ္တာ၊ ငါ့ကို ထား၍။ အညော မောစေတုံ သမတ္ထော နာမ နတ္ထိ၊ အခြားသော လွတ်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သူမည်သည် မရှိ။ သစ္စကိရိယံ ကတ္တာ၊ သစ္စာဆိုမှုကို ပြု၍။ ဒေဝ ဝဿာပေတ္တာ၊ မိုးကို ရွာစေ၍။ ဥတကေ မရဏဒုက္ခာ၊ ဆွေမျိုးတို့ကို သေခြင်းဆင်းရဲမှ။ မောစေဿာမိတိ၊ လွတ်စေအံ့"ဟု တွေး၍။ ကာဠဝဏ္ဏံ ကဒ္ဒမံ၊ မဲနက်သော အဆင်းရှိသော နွံကို။ ဒွိဓာ ဝိယူဟိတ္တာ၊ နှစ်ဖြာထက်ခြမ်း ယက်ထုတ်ပြီး၍။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ အဠနရက္ခသာရယဿ ကဝဏ္ဏော၊ မျက်စဉ်းညို သစ်သားအနှစ် ကျည်းသားအဆင်းရှိသော။ မဟာမဏ္ဍော၊ ငါးကြီးသည်။ သုမောတလောဟိတက်မဏိဂုဏ္ဌသဒိသာနိ၊ ကောင်းစွာ ဆေးကြောအပ်သော ပတ္တမြားနီရွှေလုံးနှင့်တူကုန်သော။ အက္ခိနီ ဥမ္မီလေတ္တာ၊ မျက်စိတို့ကို ဖွင့်၍။ အာကာသံ ဥလ္လောကေတ္တာ၊ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်၍။ ပဠဒ္ဓနဒေဝရာဇဿ သဒ္ဒံ ဒတ္တာ၊ မိုးနတ်မင်းအား အသံကို ပေး၍။ "ဘော ပဠဒ္ဓ အဟံ၊ ဘို့. . မိုးနတ်မင်း ငါသည်။ ဥတကေ နိဿာယ ဒုက္ခိတော၊ ဆွေးမျိုးတို့ကို မှီ၍ ဆင်းရဲ၏။ သီလ-ဝန္တေ မယိ ကိလမန္တေ၊ သီလရှိသော ငါသည် ဆင်းရဲနေသော်။ တွံ ကသ္မာ၊ သင် မိုးနတ်မင်းသည် ဘာ့ကြောင့်။ ဒေဝ န ဝဿာပေသိ၊ မိုးကို မရွာစေသနည်း။ သမာနဇာတိကာနံ ခါဒနဋ္ဌာနေ၊ တူသော ဇာတ်ရှိသူတို့ကို စားရာဌာနဌ။ မယာ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ငါသည် ဖြစ်၍။ တဏ္ဍုလပွမာဏံ မစ္ဆမှိ၊ ဆန်စေ့ပမာဏရှိသော ငါးကို သော်မှလည်း။ အာဒိ ကတ္တာ၊ အစကို ပြု၍။ ခါဒိတပုဗ္ဗော နာမ နတ္ထိ၊ စားအပ်ဖူးသည်မည်သည် မရှိ။ အညော ပါဏောပိ၊ အခြားသော သတ္တဝါကိုလည်း။ မေ ဇီဝိတာ န ဝေါရောပိတပုဗ္ဗော၊ ငါသည် အသက်မှ မချအပ်ဖူးပေ။ ဣမိနာ သစ္စေန၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ ဒေဝ ဝဿာပေတ္တာ၊ မိုးကို ရွာစေ၍။ မေ ဥတိသ်ယ၊ ငါ၏ ဆွေမျိုးအပေါင်းကို။ ဒုက္ခာ မောစေဟိတိ ဝတ္တာ၊ ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်စေလော့"ဟု ပြော၍။ ပရိစာရကစေဋကံ အာဏာပေန္တော ဝိယ၊ အလုပ်ကျွေး

ငယ်ကလေးကို စေခိုင်းဘိသကဲ့သို့။ ပဗ္ဗန္နဒေဝရာဇာနံ အာလ ဣတော၊ မိုးနတ်မင်းကို ခေါ်ပြောလိုရကား။

၇၅။ "အဘိတ္ထနယ ပဗ္ဗန္ဒ၊ နိမိံ ကာကဿ နာသယ။
ကာကံ သောကာယ ရန္ဓေဟိ၊ မဠ္ဍ သောကာ ပမောစယာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အဘိတ္ထနယ (ပ) ပမောစယဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ပဗ္ဗန္ဒ အဘိတ္ထနယ၊ မိုးနတ်မင်း ထစ်ချုန်းရွာသွန်းပါလော့။ ကာကဿ နိမိံ နာသယ၊ ကျီးအပေါင်း၏ အစာအိုးကို ဖျက်ဆီးပါလော့။ ကာကံ သောကာယ ရန္ဓေဟိ၊ ကျီးအပေါင်းကို စိုးရိမ်ခြင်းငှာ ကျိုချက်ပါလော့။ မဠ္ဍ သောကာ ပမောစယ၊ ငါ့ကိုလည်း စိုးရိမ်ပူပန်မှုမှ လွတ်မြောက်စေပါလော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အဘိတ္ထနယ ပဗ္ဗန္ဒာ**တိ၊ အဘိတ္ထနယ ပဗ္ဗန္ဒ ဟူသော ပါဋ္ဌ၌။ မေယော ပဗ္ဗန္ဒော ဝုစ္စတိ၊ မိုးတိမ်ကို ပဗ္ဗန္ဒဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ အယံ ပန မေယ္ယဝသေန၊ ဤဘုရားလောင်းသည်ကား မိုးတိမ်၏အစွမ်းဖြင့်။ လဒ္ဓနာမံ ဝဿဝလာဟကဒေဝရာဇာနံ၊ ရအပ်သော ပဗ္ဗန္ဒအမည်ရှိသော မိုးနတ်မင်းကို။ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ ဒေဝေါ နာမ အနဘိတ္ထနဿ၊ မိုးမည်သည် မထစ်ချုန်းဘဲ။ ဝိဇ္ဇုလတာ အနိစ္ဆာရေဿ၊ လျှပ်စစ်နွယ်တို့ကို မထွက်စေဘဲ။ ဝဿဿောပိ နသောဘတိ၊ ရွာသော်လည်း မတင့်တယ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ အဘိတ္ထနဿ၊ သင်မိုးနတ်မင်းသည် ထစ်ချုန်းလျက်။ ဝိဇ္ဇုလတာ နိစ္ဆာရေဿ၊ လျှစ်စစ်နွယ်တို့ကို ထွက်စေလျက်။ ဝဿာပေဟိ၊ ရွာစေပါလော့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ အဓိပ္ပါယော ဂါရ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ပြောလိုသော အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သတဲ့။ **နိမိံ ကာကဿ နာသယာ**တိ၊ နိမိံ ကာကဿ နာသယဟူသည်ကား။ ကလလံ ပဝိသိတ္တာ၊ နွံသို့ ဝင်၍။ ဌိတေ မဠ္ဍေ၊ တည်နေကုန်သော ငါးတို့ကို။ ကာကာ တုဏ္ဏေန ကောဏ္ဍေတ္တာ၊ ကျီးတို့သည် နှုတ်သီးဖြင့် ထိုးဆိတ်၍။ နီဟရိတ္တာ ခါဒန္တိ၊ ထုတ်ဆောင်၍ စားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အန္တောကလလေ မဠ္ဍာ၊ နွံအတွင်းက ငါးတို့ကို။ တေသံ နိမိတ္တံ ဝုစ္စန္တိ၊ ထိုကျီးတို့၏ ဥစ္စာအိုးဟူ၍ ခေါ်ဆို ထိုက်ကုန်၏။ ကာကသ်ယသ တံ နိမိ၊ ကျီးအပေါင်း၏ ထိုဥစ္စာအိုးကို။ ဒေဝ ဝဿာပေဿော၊ မိုးကို ရွာစေလျက်။ ဥဒကေန ပဋ္ဌိစ္ဆာဒေတ္တာ၊ ရေဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍။ နာသေဟိ၊

ဖျက်ဆီးပါလော့တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဒုတိယပါဒအနက်တည်း။ **ကာကံ သောကာယ ရန္ဓေဟိ**တိ၊ ကာကံ သောကာယ ရန္ဓေဟိ ဟူသည်ကား။ ဣမိဿာ ကန္ဒရာယ ဥဒကေန ပုဏ္ဏာယ၊ ဤရေကျချောက်သည် ရေဖြင့် ပြည့်သော်။ ကာကသံယော မဏ္ဍေ၊ ကျီးအပေါင်းသည် ငါးတို့ကို။ အလဘာမာနေ သောစိဿတိ၊ မရသော် ပူပန်လတ္တံ့။ တွဲ ဣမံ ကန္ဒရံ ပူရေန္တော၊ သင်မိုးနတ်မင်းသည် ဤရေကျချောက်ကို ပြည့်စေလျက်။ တံ ကာကဂဏံ သောကာယ ရန္ဓေဟိ၊ ထိုကျီးအပေါင်းကို ပူပန်စေခြင်းငှာ ကျိုချက်ပါလော့။ သောကဿ အတ္ထာယ၊ ကျီးအပေါင်း သောက၏ အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ မဇ္ဈဿ အဿာသတ္ထာယ၊ ငါးအပေါင်း၏ သက်သာရာ ရခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဒေဝ ဝဿာပေဟိ၊ မိုးကို ရွာစေပါလော့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းရာဖြင့် (တယိ ကရောန္တော၊ သင်မိုးနတ်မင်းသည် ပြုသော်) အန္တောနိဗ္ဗာနလက္ခဏံ သောကံ၊ ရင်တွင်းပူပန်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သောကသို့။ (ကာကသံယော၊ ကျီးအပေါင်းသည်)။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဧဝံ ကရောဟိ၊ ဤသို့ ကျီးအပေါင်း သောကရောက်အောင် ပြုပါလော့တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား တတိယပါဒအနက်တည်း။ **မဏ္ဍ သောကာ ပမောစယာတိ** ဧတ္ထ၊ မဏ္ဍ သောကာ ပမောစယဟူသော ပါဋ္ဌ၌။ **စ** ကာရော သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထော၊ **စ** အက္ခရာသည် ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ မဏ္ဍ မမ ဥတကေ **စ**၊ ငါ့ကိုလည်းကောင်း ငါ၏ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ အားလုံးတို့ကိုပင်။ ဣမမှာ မရဏသောကာ မောစေဟိ၊ သေရမည်တွေးသည့် ဤစိုးရိမ်မှုမှ လွတ်မြောက်စေပါလော့။ ဣတိ၊ ဤကား စတုတ္ထပါဒအနက်တည်း။

ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ပရိစာရကစေဋကံ အာဏာပေန္တော ဝိယ၊ အလုပ်ကျွေးငယ်လေးကို စေခိုင်းဘိသကဲ့သို့။ ပဇ္ဇုန္နံ အာလပိတ္တာ၊ မိုးနတ်မင်းကို ခေါ်၍။ သကလကောသလရဋ္ဌေ မဟာဝဿံ ဝဿာပေတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ကောသလတိုင်း၌ မိုးကြီးကို ရွာစေ၍။ မဟာဇနံ၊ သတ္တဝါပေါင်း များစွာကို။ မရဏဒုက္ခာ မောစေတ္တာ၊ သေမည့်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်စေ၍။ ဇီဝိတ ပရိယောသာနေ၊ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ အသက်၏ အဆုံး၌ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ တထာဂတော ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် ယခုအခါသာ။ ဒေဝံ နဝဿာပေတိ၊ မိုးကို ရွာစေသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ မဇ္ဈယောနိယံ၊ ရှေးက ငါးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တောပိ ဝဿာပေသိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊

ဖြစ်စဉ်ကလည်း ရွာစေ့ဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ် ယဋ္ဌေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မစ္ဆဂဏာ၊ ထိုအခါက ငါးအပေါင်းတို့သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ အဟေသုံ၊ ငါဘုရားပရိသတ်တို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ ပဋ္ဌန်ဒေဝရာဇာ အာနန္ဒော၊ မိုးနတ်မင်းကား အာနန္ဒာတည်း။ မစ္ဆရာဇာ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါးမင်းသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော
မစ္ဆဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ အသက်ီယဇာတကဝဏ္ဏနာ

အသက်ီယောမှိ ဂါမမှိတိ ဣဒံ၊ အသက်ီယောမှိ ဂါမမှိ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ သာဝတ္ထိဝါသိံ ဥပါသကံ၊ တစ်ယောက်သော သာဝတ္ထိမြို့နေသော ဥပါသကာကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သောတာပန္နော သော အရိယသာဝကော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော ထိုအရိယာတပည့်သည်။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသာဖြစ်သော ပြဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ ဧကေန သကဋ္ဌသတ္ထဝါဟေန သဒ္ဓိं၊ တစ်ယောက်သော လှည်းကုန်သည်မှူးနှင့် အတူ။ မဂ္ဂं ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ လမ်းသို့ သွား၍။ ဧကသ္မိं အရညဋ္ဌာနေ၊ တစ်ခုသော တောအုပ်ဌာန၌။ သကဋ္ဌာနိ မောစေတ္တာ၊ လှည်းတို့ကို လွှတ်စေ၍ (ချွတ်၍)။ ခန္ဓာဝါရတ္ထေ ကတေ၊ လှည်းဝိုင်းဖွဲ့ခြင်းကို ပြုအပ်သော်။ သတ္ထဝါဟာသ အဝိဒူရေ၊ လှည်းဝိုင်း၏ မနီးမဝေးဖြစ်သော။ အညတရသ္မိं ရုက္ခမူလေ စက်မတိ၊ တစ်ခုသော သစ်ပင်အနီး၌ စင်္ကြံသွားနေ၏။ အထ အတ္တနော၊ ထိုအခါ မိမိတို့၏။ ကာလံ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ အချိန်ကို ကောင်းစွာ မှတ်၍။ ပဌမတာ စောရာ၊ ငါးရာကုန်သော ခိုးသားတို့သည်။ ခန္ဓာဝါရံ ဝိလုမ္ပိတ္ဝာ၊ လှည်းဝိုင်းကို လုကြအံ့ဟု။ ဓနုမုဂ္ဂရာဒိဟတ္ထာ၊ လေး ဆောက်ပုတ်စသည် လက်၌ ရှိကြကုန်လျက်။ တံ ဌာနံ ပရိဝါရယိंသု၊ ထိုလှည်းဝိုင်းဌာနကို ဝိုင်းကြပြီ။ ဥပါသကောပိ စက်မတိယေဝ၊

ဥပါသကာသည်လည်း စကြီ်လျှောက်မြဲ လျှောက်နေသည်သာတည်း။ စောရာ နံ ဒိသွာ၊ ခိုးသားတို့သည် ထိုဥပါသကာကို မြင်၍။ "အဒ္ဓါ ဧသော၊ စင်စစ် ဤသူသည်။ ခန္ဓာဝါရရက္ခကော ဘဝိဿတိ၊ လှည်းဝိုင်းစောင့်ရှောက်သူသည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဣမဿ နိဒ္ဒံ သြဂ္ဂန္တ္မကာလေ၊ ဤသူ၏ အိပ်ခြင်းသို့ သက်ရောက်ရာ ကာလ၌။ ဝိလုမ္ပိဿာမာတိ၊ လုယက်ကြအံ့"ဟု တွေး၍။ အရ္ဓောတ္ထရိတုံ အသက္ကောန္တာ၊ လွှမ်းမိုးလုယက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြဘဲ။ တတ္ထ တတ္ထေဝ အဋ္ဌသု၊ ထိုထိုနေရာ၌သာ တည်ကြပြီ။ သောပိ ဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်လည်း။ ပဌမယာမေပိ မဇ္ဈိမယာမေပိ ပစ္ဆိမယာမေပိ၊ ပဌမယံ၌လည်းကောင်း မဇ္ဈိမယံ၌ လည်းကောင်း ပစ္ဆိမယံ၌လည်းကောင်း။ စက်မန္ဒြောယေဝ အဌာသိ၊ စကြီ်သွား လျှက်သာ တည်ပြီ။ ပစ္ဆုသကာလေ ဇာတေ၊ မိုးသောက်ကာလသည် ဖြစ်သော်။ စောရာ သြကာသံ အလဘန္တာ၊ ခိုးသားတို့သည် လုယက်ခွင့်ကို မရကြ၍။ ဂဟိတေ ပါသာဏမုဂ္ဂရာဒယော၊ ကိုင်စွဲအပ်ကုန်သော ကျောက်ခဲ, ဆောက်ပုတ်စသည် တို့ကို။ ဆဋ္ဌေတ္တာ ပလာယိံသု၊ စွန့်ပစ်၍ ပြေးကြပြီ။

ဥပါသကောပိ၊ ဥပါသကာသည်လည်း။ အတ္တနော ကမ္မံ နိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ မိမိ၏ အလုပ်ကိစ္စကို ပြီးစေ၍။ ပုန သာဝတ္ထိံ အာဂန္တာ၊ တစ်ဖန် သာဝတ္ထိမြို့သို့ ပြန်လာ၍။ သတ္ထာရံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။"ဘန္တေ အတ္တာနံ ရက္ခမာနာ၊ မြတ်စွာဘုရား မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်သူတို့သည်။ ပရရက္ခကာ၊ သူတစ်ပါးကို စောင့်ရှောက်ရာရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိတိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်ကြပါသလား"ဟု မေး လျှောက်ပြီ။ "အာမ ဥပါသက၊ မှန်၏ ဥပါသကာ။ အတ္တာနံ ရက္ခန္တော၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်သူသည်။ ပရမ္မိ ရက္ခတိ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း စောင့်ရှောက်ရာ ရောက်၏။ ပရံ ရက္ခန္တော၊ သူတစ်ပါးကို စောင့်ရှောက်သူသည်။ အတ္တာနမ္မိ ရက္ခတိတိ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း စောင့်ရှောက်ရာ ရောက်၏"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်။ "ဘန္တေ ဣဒံ၊ မြတ်စွာဘုရား ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ ယာဝ သုဘာသိတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျှင်ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သည် သာတည်း။ ဧကေန သတ္ထဝါဟေန သဒ္ဓိံ၊ တစ်ယောက်သော လှည်းကုန်သည်နှင့် အတူ။ အဟံ မဂ္ဂံ ပဋိပန္နော၊ တပည့်တော်သည် လမ်းသို့ သွားသော်။ ရုက္ခမူလေ စက်မန္ဒြော၊ သစ်ပင်အနီး၌ စကြီ်လျှောက်လျက်။ မံ ရက္ခိဿာမီတိ၊ ငါ့ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်အံ့"ဟု တွေး၍။ သကလသတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော လှည်းကုန်သည်

အပေါင်းကို။ ရက္ခိန္တိ အာဟ၊ စောင့်ရှောက်ရာ ရောက်ခဲ့ပြီ"ဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဥပါသက ပုဗ္ဗေပိ ပဏ္ဍိတာ၊ ဥပါသကာ ရှေးကလည်း ပညာရှိတို့သည်။ အတ္တာနံ ရက္ခန္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်လျက်။ ပရံ ရက္ခိသူတိ ဝတ္တာ၊ သူတစ်ပါးကို စောင့်ရှောက်ရာ ရောက်ခဲ့ကြပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတော၊ ထိုဥပါသကာသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ ဝယပ္ပတ္တော၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၍ အရွယ်ရောက်သော်။ ကာမေသု အာဒီနဝံ ဒိသ္မာ၊ ကာမတို့၌ အပြစ်ကို မြင်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ဟိမဝန္တေ ဝသန္တော၊ ဟိမဝန္တာ၌ နေသော်။ လောဏမ္ဗိလသေဝနတ္ထာယ၊ ဆား,ချဉ်မှိုဝဲခြင်းငှာ။ ဇနပဒံ အာဂန္တာ၊ ဇနပုဒ်သို့ လာ၍။ ဇနပဒစာရိကံ စရန္တော၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရီကို လှည့်လည်သော်။ ဧကေန သတ္ထဝါဟေန သဒ္ဓိं၊ တစ်ယောက်သော လှည်းကုန်သည်မျှနှင့် အတူ။ မဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ လမ်းသို့ သွား၍။ ဧကသ္မိံ အရညဋ္ဌာနေ၊ တစ်ခုသော တောအုပ်ဌာန၌။ သတ္ထေ နိဝိဋ္ဌေ၊ လှည်းဝိုင်းသည် ရပ်နားသော် (စခန်းချသော်)။ သတ္ထကော အဝိဒူရေ၊ လှည်းဝိုင်းမှ မနီးမဝေး၌။ ဗျာနသုခေန ဝီတိနာမေန္တော၊ ဗျာန်ချမ်းသာဖြင့် အချိန်ကုန်စေလျက်။ အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ တစ်ခုသော သစ်ပင်အနီး၌။ စင်္ကမန္တော အဋ္ဌာသိ၊ စင်္ကြံသွားလျက် တည်ပြီ။ အထ ခေါ ပဠသတာ စောရာ၊ ထိုအခါ ငါးရာကုန်သော ခိုးသားတို့သည်။ "သာယမာသ-ဘတ္တသ ဘုတ္တကာလေ၊ ညစာထမင်းကို စားရာအချိန်၌။ တံ သကဋသတ္ထံ ဝိလုမ္ပိဿာမာတိ၊ ထိုလှည်းဝိုင်းကို လုယက်ကြအံ့"ဟု။ အာဂန္တာ ပရိဝါရယိံသု၊ လာ၍ ဝိုင်းကြပြီ။ တေ တံ တာပသံ ဒိသ္မာ၊ ထိုခိုးသားတို့သည် ထိုရသေ့ကို မြင်၍။ "အယံ အမှေ၊ ဤရသေ့သည် ငါတို့ကို။ သစေ ပဿိဿတိ၊ အကယ်၍ မြင်အံ့။ သတ္ထဝါသိကာနံ အာရောစေဿတိ၊ လှည်းဝိုင်းနေ လူတို့အား ပြောကြားလတ္တံ့။ ဧတဿ နိဒ္ဒူပဂတဝေလာယ၊ ဤရသေ့၏ အိပ်ခြင်းသို့ ကပ်ရောက်ရာ အခါ၌။ ဝိလုမ္ပိဿာမာတိ၊ လုယက်ကြအံ့"ဟု တွေး၍။ တတ္ထေव အဋ္ဌသု၊ ထိုနေရာ၌ပင် တည်ကြပြီ။ တာပသော၊ ဘုရားလောင်းရသေ့သည်။ သကလံ ရတ္တိမ္ပိ

စက်မိယေဝ အလုံးစုံသော ညဉ့်ပတ်လုံးလည်း စကြီးသွားသည်သာ။ စောရာ သြကာသ် အလဘိတ္တာ၊ ခိုးသားတို့သည် လုယက်ခွင့်ကို မရကြမူ၍။ ဂဟိတ ဂဟိတေ၊ ကိုင်ဆွဲအပ် ကိုင်ဆွဲအပ်ကုန်သော။ မုဂ္ဂရပါသာဏေ ဆဆ္ဆေတ္တာ၊ ဆောက်ပုတ် ကျောက်ခဲတို့ကို စွန့်ပစ်၍။ သကဋ္ဌသတ္ထဝါသီနံ သဒ္ဒံ ဒတ္တာ၊ လှည်းဝိုင်းနေလူတို့အား အသံကို ပေး၍။ "ဘဝန္တော သတ္ထဝါသိနော၊ အို. . လှည်းဝိုင်းနေသူတို့။ ရက္ခမူလေ ဧသော စက်မနကတာပသော၊ သစ်ပင်အနီးဌ် စကြီးသွားသော ဤရသေ့သည်။ သစေ အဇ္ဇ နာဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ယနေ့ မရှိအုံ။ သဗ္ဗေ မဟာဝိလောပံ၊ အလုံးစုံကုန်သော သင်တို့သည် ကြီးစွာသော လုယက်ခံရခြင်းသို့၊ ပတ္တာ အဘဝိဿထ၊ ရောက်ကြသည် ဖြစ်ကြရာပြီ။ သွေ တာပသဿ မဟာသက္ကာရံ နက်ဖန်ဌ် ရသေ့အား ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရေယျာ-ထာတိ ဝတ္တာ ပက္ကမိသု၊ ပြုကြလော့"ဟု ပြော၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

တေ ရတ္တိယာ ပဘာတာယ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည် ညဉ့်သည် လင်းသော်။ စောရေဟိ ဆဌ္ဌိတေ၊ ခိုးသားတို့သည် စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။ မုဂ္ဂရပါသာဏာ-ဒယော ဒိသ္မာ၊ ဆောက်ပုတ်, ကျောက်ခဲစသည်တို့ကို တွေ့ကြ၍။ ဘီတာ၊ ကြောက်လန့်ကြ၍။ ဗောဓိသတ္တသ သန္တိကံ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့။ ဂန္တ္မာ ဝန္ဒိတ္တာ၊ သွား၍ ရှိခိုး၍။ "ဘန္တေ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားတို့သည်။ စောရာ ဒိဋ္ဌာတိ ပုစ္ဆိသု၊ ခိုးသားတို့ကို မြင်အပ်ပါကုန်သလော"ဟု မေးကြပြီ။ "အာမ အာဝုသော ဒိဋ္ဌာတိ၊ အေး. . ဒါယကာတို့ မြင်အပ်ကုန်ပြီ"ဟု ပြောပြီ။ "ဘန္တေ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဧတ္တကေ စောရေ ဒိသ္မာ၊ ဤမျှရှိကုန်သော ခိုးသားတို့ကို တွေ့ရ၍။ ဘယံ ဝါ သာရဇ္ဇံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း သံသယဝင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နဉ္စပ္ပဋိတိ၊ မဖြစ်ပြီလော"ဟု လျှောက်ထားကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း သည်။ "အာဝုသော စောရေ ဒိသ္မာ၊ အို. . ဒါယကာတို့ ခိုးသားတို့ကို မြင်ရ၍။ ဘယံ နာမ သဓနဿ ဟောတိ၊ ကြောက်ခြင်းမည်သည် ပစ္စည်းရှိသူအားသာ ဖြစ်၏။ အဟံ ပန နိဒ္ဓနော၊ ငါသည်ကား ပစ္စည်းမရှိ။ သွာဟံ ကိं ဘာယိဿာမိ၊ ထိုငါသည် ဘာကို ကြောက်ရအုံ့နည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဂါမေပိ အရညေပိ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း တောထဲ၌လည်းကောင်း။ ဝသန္တဿ မယှံ၊ နေသော ငါ့အား။ ဘယံ ဝါ သာရဇ္ဇံ ဝါ။ ကြောက်ခြင်းသည်

လည်းကောင်း သံသယဝင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိတိ ဝတ္တာ၊ မရှိ"ဟု ပြောရ။ တေသံ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ ထိုလှည်းဝိုင်းနေသူတို့အား တရားကို ဟောလိုရကား။

၇၆။ "အသက်ယောမှိ ဂါမမှိ၊ အရညေ နတ္ထိ မေ ဘယံ။
ဥဒုမဂ္ဂံ သမာရုဇ္ဇော၊ မေတ္တာယ ကရုဏာယ စာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အသက်ယောမှိ (ပ) ကရုဏာယ စ ဟူသော ဤဂါထာကို ဟောပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

(အဟံ၊ ငါသည်)။ ဂါမမှိ အသက်ယော အမှိ၊ ရွာထဲ၌ ကြောက်ဖွယ်အတွေး မဝင်သည် ဖြစ်၏။ အရညေ မေ၊ တောထဲ၌ ငါ့အား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ကြောက်မှုသည် မရှိ၊ မေတ္တာယ ကရုဏာယ စ၊ မေတ္တာဖြင့်လည်းကောင်း ကရုဏာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဒုမဂ္ဂံ သမာရုဇ္ဇော၊ ဖြောင့်မတ်သော ငြဟ္မာ့ပြည် လမ်းကြောင်းသို့ ကောင်းစွာတက်ရောက်နေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အသက်ယောမှိ ဂါမမှိ**တိ၊ အသက်ယောမှိ ဂါမမှိ ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ သက်ယ၊ အတွေးဝင်မှု၌။ နိယုတ္တော ပတိဋ္ဌိတော၊ ယှဉ်၏ တည်၏။ ဣတိ သက်ယော၊ ထို့ကြောင့် သက်ယမည်၏။ သက်ယော နာ၊ အတွေးဝင်မှု၌ ယှဉ်သူ တည်သူသည် မဟုတ်သည်။ အသက်ယော၊ အတွေးဝင်မှု၌ မယှဉ်သူ မတည်သူသည်။ အဟံ ဂါမေ ဝသန္တောပိ၊ ငါသည် ရွာထဲ၌ နေသော်လည်း။ သက်ယ အပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊ အတွေးဝင်မှု၌ မတည်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ အသက်ယော နိဗ္ဘယော၊ အတွေးဝင်မှု၌မတည် အကြောက်အလန့်မရှိ။ နိရာသင်္ကော်တိ ဒီပေတိ၊ သံသယအတွေးမရှိဟု ပြ၏။ **အရညေ**တိ၊ အရညေ ဟူသည်ကား။ ဂါမဂါမူပစာရဝိနိမုတ္တေ ဌာနေ၊ ရွာ, ရွာဥပစာမှ ကင်းလွတ်သော ဌာန၌တည်း။ **ဥဒုမဂ္ဂံ သမာရုဇ္ဇော မေတ္တာယ ကရုဏာယ စာ**တိ၊ ဥဒုမဂ္ဂံ သမာရုဇ္ဇော မေတ္တာယ ကရုဏာယ စ ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိက စတုက္ကဇ္ဈာနိကာဟိ၊ စျာန်သုံးပါးအပေါင်း စျာန်လေးပါးအပေါင်း၌ ယှဉ်ကုန်သော။ မေတ္တာကရုဏာဟိ၊ မေတ္တာကရုဏာတို့ဖြင့်။ ကာယဝက်ဒီဝိရဟိတံ၊ ကိုယ်ကောက်ကျစ်မှု စသည်မှ ကင်းသော။ ဥဇုံ ငြဟ္မလောကဂါမိမဂ္ဂံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ငြဟ္မာ့ပြည်သွားကြောင်းလမ်းသို့။ အာရုဇ္ဇောတိ ဝဒတိ၊ တက်နေပြီဟု ပြော၏။ အထ ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ ပရိသုဒ္ဓသီလတာယ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော

သီလရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ကာယဝစီမနောဝက်ဝိရဟိတ်၊ ကိုယ်, နှုတ်, စိတ် ကောက်ကျစ်မှုမှ ကင်းသော။ ဥဇုံ ဒေဝလောကမဂ္ဂ၊ ဖြောင့်မတ်သော နတ်ပြည်သွားကြောင်းလမ်းသို့။ အာရုဏ္ဌော အမှီတိ၊ တက်နေသည် ဖြစ်၏ဟု။ ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍။ တတော ဥတ္တရိ၊ ထိုနတ်ပြည်သွားကြောင်းလမ်းထက် အလွန်။ မေတ္တာယ ကရုဏာယ စ၊ မေတ္တာ၌လည်းကောင်း ကရုဏာ၌လည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌိတတ္တာ ဥဇုံ၊ တည်သည့်အဖြစ်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်စွာသော။ ဗြဟ္မလောကမဂ္ဂမှိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သွားကြောင်းလမ်းသို့လည်း။ အာရုဏ္ဌော အမှိ၊ တက်ရောက်နေသည် ဖြစ်၏။ ဣတိပိ ဒဿေတိ၊ ဤသို့လည်း ပြ၏။ ဟိ အပရိဟီနဗျာနဿ၊ မှန်၏ မယုတ်သော စွာန်ရှိသူ၏။ ဧကန္တေန ဗြဟ္မလောကပရာယနတ္တာ၊ ဧကန်အားဖြင့် ဗြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ မေတ္တာကရုဏာဒယော ဥဇုမဂ္ဂါ နာမ၊ မေတ္တာကရုဏာ စသည်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သော လမ်းတို့မည်၏။

ဇဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ဤဂါထာဖြင့် တရားကို ဟောပြီး၍။ ဘုဋ္ဌစိတ္တေဟိ တေဟိ မနုဿေဟိ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော ထိုလူတို့သည်။ သက္ကတော ပူဇိတော၊ အရိုအသေပြုအပ်၍ ပူဇော်အပ်၍။ ယာဝဇီဝံ စတ္တာရော ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ အသက်အပိုင်းအခြားပတ်လုံး လေးပါးကုန်သော ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို။ ဘာဝေတွာ ဗြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပွားစေ၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍ "တဒါ သတ္ထု ဝါသိနော၊ ထိုအခါက လှည်းဝိုင်းနေသူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ အဟေသုံ၊ ငါဘုရား ပရိသတ်တို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ တာပသော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ရသေ့သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အသက္ကိယဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော အသက္ကိယဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ မဟာသုပိနဇာတကဝဏ္ဏနာ

လာဘူနိ သီဒန္တိတိ ဣဒံ၊ လာဘူနိ သီဒန္တိ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟာရန္တေ၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သောဌသ မဟာသုပိနေ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်ကုန်သော အိပ်မက်ကြီးတို့ကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဧကဒိဝသံ ကောသလ မဟာရာဇာ၊ တစ်နေ့၌ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ရတ္တိं နိဒ္ဒူပဂတော၊ ညဉ့်၌ အိပ်ခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သော်။ သောဌသ မဟာသုပိနေ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်ကုန်သော အိပ်မက်ကြီးတို့ကို။ ပစ္ဆိမယာမေ ဒိသွာ၊ ပစ္ဆိမယာမ်၌ မြင်မက်၍။ ဘီတတသိတော ပဋိဗုဇ္ဈိတွာ၊ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် နိုးပြီး။ "ဣမေသံ သုပိနာနံ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ဤအိပ်မက်တို့ကို မြင်မက်အပ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ကိं နု ခေါ မေ ဘဝိဿတီတိ၊ အဘယ်သည် ငါ့အား ဖြစ်လတ့်နည်း"ဟု။ မရဏဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေး ခြိမ်းခြောက်ခံရ၍။ သယနပိဋ္ဌေ နိသိန္နကောဝ၊ အိပ်ရာပေါ်၌ ထိုင်လျက်သာ။ ရတ္တိं ဝီတိနာမေသိ၊ ညဉ့်ကို ကုန်လွန်စေပြီ။

အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုကောသလမင်းကြီးကို။ ရတ္တိယာ ပဘာတာယ၊ ညဉ့်သည် လင်းသော်။ ဗြာဟ္မဏပုရောဟိတာ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားပုရောဟိတ်တို့သည် ချဉ်းကပ်ကြ၍။ "သုခံ သယိတ္ထ မဟာရာဇာတိ ပုစ္ဆိသု၊ ချမ်းသာစွာ စက်တော်ခေါ်ကြရပါ၏လော အရှင်မင်းကြီး"ဟု မေးလျှောက်ကုန်ပြီ။ အာစရိယာ မေ ဆရာတို့ ငါ့အား။ ကုတော သုခံ၊ ဘယ်မှာ ချမ်းသာပါအံ့နည်း"။ အဇ္ဇ အဟံ ပစ္ဆူသသမယေ၊ ယနေ့ ငါသည် မိုးသောက်ထအခါ၌။ သောဌသ မဟာသုပိနေ ပဿိं၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်ကုန်သော အိပ်မက်ကြီးတို့ကို မြင်မက်ပြီ။ တေသံ ဒိဋ္ဌကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအိပ်မက်ကြီးတို့ကို မြင်မက်ရာကာလမှ စ၍။ သော ဘယပ္ပတ္တော အမှိ၊ ထိုငါသည် ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ "ဝဒေထ မဟာရာဇ မိန့်တော်မူကြပါ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ သုတ္တာ ဇာနိဿာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ကြားရပြီး၍ အကောင်းအဆိုး သိရပါကုန်အံ့"ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဗြာဟ္မဏာနံ ဒိဋ္ဌသုပိနေ ကထေတွာ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား မြင်မက်သော အိပ်မက်တို့ကို ပြောကြားပြီး၍။ "ဣမေသံ ဒိဋ္ဌကာရဏာ၊ ဤအိပ်မက်ကြီးတို့ကို မြင်မက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မေ ကိं နု ခေါ၊ ငါ့အား အဘယ်သည်။ ဘဝိဿတီတိ

ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်လတ့်နည်း"ဟု မေးပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ ဟတ္ထေ ဝိဓုနိ"သု၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် လက်တို့ကို အထူးလှုပ်ရှားကုန်ပြီ။ "ကသ္မာ ဟတ္ထေ၊ အဘယ့်ကြောင့် လက်တို့ကို၊ ဝိဓုနထာတိ စ ဝုတ္တေ၊ ခါကြသနည်းဟုလည်း" မေးအပ်သော်၊ "မဟာရာဇ သုပိနာ ကဗ္ဗဒ္ဓာတိ၊ မင်းမြတ် အိပ်မက်တို့ကား ကြမ်းတမ်းဆိုးဝါးကုန်၏"ဟု လျှောက်ကြပြီ။ တေသံ နိပ္ပတ္တိ၊ ထိုအိပ်မက်တို့၏ ပြီးစီးမှုအကျိုးသည်။ ကာ ဘဝိဿတီတိ၊ အဘယ်သည် ဖြစ်လတ့်နည်းဟု မေးပြီ။ ရဇ္ဇနရာယော ဇိဝိတန္တရာယော၊ မင်းအဖြစ် အန္တရာယ်လည်းကောင်း အရှင်မင်းကြီးအသက်အန္တရာယ်လည်းကောင်း။ ဘောဂန္တရာယော ဣတိ၊ ထီးနန်းစည်းစိမ်အန္တရာယ်လည်းကောင်း ဤသို့၊ တိဏ္ဏံ ဣမေသံ အန္တရာယာနံ၊ သုံးမျိုးကုန်သော ဤအန္တရာယ်တို့တွင်။ အညတရော၊ တစ်မျိုးမျိုးသော အန္တရာယ်သည်။ (ဘဝိဿတိ) ဣတိ၊ (ဖြစ်လတ့်)ဟု လျှောက်ကြပြီ။ သပ္ပဒ္ဓိကမ္မာ အပ္ပဒ္ဓိကမ္မာတိ၊ ကုစား၍ရကုန်သလော ကုစားမရကုန်သလောဟု မေးပြီ။ ကာမံ ဧတေ သုပိနာ၊ စင်စစ်ကား ဤအိပ်မက်တို့သည်။ အတိဖရုသတ္တာ အပ္ပဒ္ဓိကမ္မာ၊ အလွန်ကြမ်းတမ်း ဆိုးဝါးကုန်သည့် အဖြစ်ကြောင့် ကုစားမရနိုင်ကုန်။ ပန မယံ၊ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်။ တေ သပ္ပဒ္ဓိကမ္မေ ကရိဿာမ၊ ထိုအိပ်မက်ကြီးတို့ကို ကုစားရသည်တို့ကို ပြုပါကုန်အံ့။ ဧတေ ပဋ္ဌိဏ္ဏမာပေတုံ၊ ထိုအိပ်မက်မကောင်းကျိုးတို့ကို ဖယ်ရှား သွားစေခြင်းငှာ။ အသဏ္ဌောန္ဓာနံ အမ္ဘာကံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သော ကျွန်တော်မျိုးတို့၏။ သိက္ခိတဘာဝေါ နာမ ကိ" ကရိဿတီတိ၊ ပညာသင်ထားအပ်သည့် အဖြစ်မည်သည် ဘာလုပ်မည်နည်းဟု ပြောကြပြီ။ ကိ" ပန ကတ္တာ၊ အဘယ်ကိုကား ပြုကြ၍။ ပဋ္ဌိဏ္ဏမာပေဿထာတိ၊ မကောင်းကျိုး ဖယ်ရှားသွားစေကုန်အံ့နည်းဟု မေးပြီ။ သတ္ဘစတုက္ကေန ယည်၊ အလုံးစုံလေးခုစီဖြင့် ယဇ်ကို။ ယဇိဿာမ မဟာရာဇာတိ၊ ပူဇော်ကြပါမည် အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ ဘီတတသိတော၊ ကောသလမင်းသည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်၍။ "အာစရိယာ တေန ဟိ၊ ဆရာတို့ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ မမ ဇီဝိတံ၊ ငါ၏ အသက်သည်။ တုမှာကံ ဟတ္ထေ ဟောတု၊ သင်ဆရာတို့၏ လက်၌ ဖြစ်ပါစေ။ မေ သောတ္ထိ၊ ငါ၏ ချမ်းသာမှုကို။ ခိပ္ပံ ကရောထာတိ အာဟ၊ လျင်စွာ ပြုကြလော့"ဟု ပြောပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ "ဗဟုံ ဓနံ လဘိဿာမ၊ များစွာသော ပစ္စည်းကို ရတော့မည်။ ဗဟုံ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇံ၊ များစွာသော ခဲဖွယ်စားဖွယ်ကို။ အာဟရာပေဿာမာတိ၊ ဆောင်ယူခိုင်းကြရတော့မည်"ဟု။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်ကြ၍။ "မာ

စိန္တယိတ္ထ မဟာရာဇာတိ၊ တွေးမပူကြပါနှင့် အရှင်မင်းကြီး"ဟု။ ရာဇာနံ သမဿာသေတွာ၊ ကောသလမင်းကို သက်သာရာရစေ၍။ ရာဇနိဝေသနာ နိက္ခမိတွာ၊ မင်းနန်းတော်မှ ထွက်ခဲ့ကြ၍။ ဗဟိနဂရေ ယညာဝါဋံ့ ကတွာ၊ မြို့ပြင်ပ၌ ယဇ်တွင်းကို ပြု၍။ ဗဟူ စတုပ္ပဒဂဏေ၊ များစွာကုန်သော ခြေလေးချောင်းရှိ သားကောင်အပေါင်းတို့ကို။ ထူဏူပနီတေ ကတွာ၊ ယဇ်တိုင်အနီး ဆောင်ယူအပ်သည်တို့ကို ပြု၍။ ပက္ခိဂဏေ သမာဟရိတွာ၊ ငှက်အပေါင်းတို့ကို ကောင်းစွာ ဆောင်ယူ၍။ "ဣဒဠ္ဠိဒ္ဓ လဒ္ဓါ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ဤပစ္စည်းကိုလည်း ဤပစ္စည်းကိုလည်း ရခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု။ ပုနပ္ပုနံ သဠ္ဓရန္ဓိ၊ အဖန်ဖန် နန်းတွင်းသွားလာကုန်၏။

အထ ခေါ မလ္လိကာ ဒေဝီ၊ ထိုအခါ မလ္လိကာမည်သော မိဖုရားသည်။ တံ ကာရဏံ ဉ တွာ၊ ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကောသလ မင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "မဟာရာဇ ကိံ နု ခေါ၊ မင်းမြတ် အဘယ်ကြောင့်။ ပြာဟွဏာ ပုနပ္ပုနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် အဖန်ဖန်။ သဠ္ဓရန္ဓိတိ ပုစ္ဆိ၊ နန်းတွင်း ဝင်ထွက်သွားလာကြ ပါသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဘဒ္ဒေ တွံ သုဝိတာ၊ မိဖုရား ရှင်မိဖုရားကား ချမ်းသာ၏။ အမှာကံ ကဏ္ဏမူလေ၊ ငါတို့၏ နားရင်းခ်ာ။ အာသီဝိသံ စရန္တံ၊ မြွေဟောက်ကို သွားနေသည်ကို။ နဇာနာသိတိ၊ မသိဟု ပြောပြီ။ ဧတံ ကိံ မဟာရာဇာတိ၊ ဤစကားသည် ဘာစကားပါနည်း ရှင်မင်းကြီးဟု မေးပြီ။ ဧဝရူပါ ဒုဿုပိနာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော မကောင်းသော အိပ်မက်တို့ကို။ မယာ ဒိဋ္ဌာ၊ ငါသည် မြင်မက်အပ်ကုန်ပြီ။ တိဏ္ဏံ အန္တရာယာနံ၊ သုံးမျိုးကုန်သော အန္တရာယ်တို့တွင်။ အညတရော ပညာယတီတိ၊ တစ်မျိုးမျိုးသော အန္တရာယ်သည် ထင်ရှား၏ဟု။ ပြာဟ္မဏာ ဝတွာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် ပြောကြ၍။ တေသံ ပဋိယာတာယ၊ ထို အန္တရာယ်တို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ။ ယညံ ယဇိဿာမာတိ ဝတွာ၊ ယဇ်ကို ပူဇော်ကြမည်ဟု ပြော၍။ ပုနပ္ပုနံ သဠ္ဓရန္ဓိတိ၊ အဖန်ဖန် နန်းတွင်းဝင်ထွက် သွားလာကြ၏ဟု ပြောပြီ။ မဟာရာဇ တေ၊ မင်းမြတ် သင်မင်းမြတ်သည်။ သဒေဝကေ လောကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကခ်ာ။ အဂ္ဂပြာဟ္မဏော သုပိနပဋိကမ္မံ၊ အမြတ်ဆုံးပုဏ္ဏားကို အိပ်မက်ကုစားမှုကို။ ပုစ္ဆိတော ကိံ ပနာတိ၊ မေးအပ်ပြီလောဟု ပြောပြီ။ ဘဒ္ဒေ သဒေဝကေ လောကေ၊ မိဖုရား နတ်နှင့်တကွသော လောကခ်ာ။ ဧသော အဂ္ဂပြာဟ္မဏော၊ ဤအမြတ်ဆုံးပုဏ္ဏားဟူသည်။ ကတရော ပန ဣတိ၊ အဘယ်သူပါနည်းဟု မေးပြီ။ သဒေဝကေ လောကေ၊ နတ်နှင့်

တက္ခသော လောကဋ္ဌ။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလ သတ္ဌည်၊ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော အလုံးစုံ သိသော။ ဝိသုဒ္ဓံ နိက္ကိလေသံ၊ အထူးစင်ကြယ်သော ကိလေသာမရှိသော။ မဟာပြာဟ္မဏံ နဝ ဇာနာသိ၊ မြင့်မြတ်သော ပုဏ္ဏားကြီးကို မသိသလော။ ဟိ သော ဘဂဝါ၊ မှန်၏ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပိနန္တရံ ဇာနေယျ၊ အိပ်မက် အကြောင်းကို သိတော်မူရာ၏။ တွံ ဂစ္ဆ၊ အရှင်မင်းကြီးသည် သွားပါခေ့။ တံ ပုစ္ဆ မဟာရာဇာတိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို မေးပါခေ့ အရှင်မင်းကြီးဟု ပြောပြီ။ "သာဓု ဒေဝိတိ၊ ကောင်းပြီ မိဖုရား"ဟု ပြော၍။ ရာဇာ ဝိဟာရံ ဂန္တွာ၊ ကောသလ မင်းသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတ္တာ နိသီဒိ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ထိုင်နေပြီ။

သတ္ထာ မဓုရသရံ နိစ္ဆာရေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် သာယာချိုမြိန်သော အသံကို ထွက်စေတော်မူ၍။ "မဟာရာဇ ကိံ နု ခေါ အတိပ္ပဂေါ၀၊ မင်းမြတ် အဘယ်ကြောင့် အလွန်စောစွာသာလျှင်။ အာဂတောဝ အသီတိ အာဟ၊ လာသည် ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဘန္တေ အဟံ ပစ္ဆာသသမယေ၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် မိုးသောက် အခါ၌။ သောဋ္ဌသ မဟာသုပိနေ ဒိသ္မာ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်ကုန်သော အိပ်မက်ကြီးတို့ကို မြင်မက်၍။ ဘီတော ပြာဟ္မဏာနံ အာရောစေသိ၊ ကြောက်ရွံ့ ၍ ပုဏ္ဏားတို့အား ပြောကြားပြီ။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ "မဟာရာဇ သုပိနာ ကက္ခဋာ၊ မင်းမြတ် အိပ်မက်တို့သည် ကြမ်းတမ်းဆိုးဝါးကုန်၏။ ဧတေသံ ပဋိဃာတတ္ထာယ၊ ထိုအိပ်မက်တို့၏ မကောင်းကျိုးပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ။ သတ္ဌ စတုက္ကေန ယည်၊ အလုံးစုံ လေးခုစီဖြင့် ယဇ်ကို။ ယဇိဿာမာတိ၊ ပူဇော်ကြအံ့"ဟု ပြော၍။ ယည် သဗ္ဗေန္တိ ယဇ်ကို စီရင်ကြကုန်၏။ ဗဟူ ပါဏာ မရဏာဘယတဇ္ဇိတာ၊ များစွာကုန်သော သတ္တ၀ါတို့သည် သေဘေး ခြိမ်းခြောက်ခံရကုန်၏။ တုမ္ဟေ စ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း။ သဒေ၀ကေ လောကေ အဂ္ဂပုဂ္ဂလာ၊ နတ်နှင့်တက္ခ သော လောကဋ္ဌ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါတည်း။ ဝေါ ဉာဏမုခေ၊ အရှင်ဘုရား တို့၏ ဉာဏ်ဝ၌။ ယော အာပါထံ နာဂစ္ဆတိ၊ အကြင်တရားသည် ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ မရောက်။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ ဥပါဒါယ၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ကို အစ ပြု၍။ သော ဥ ယျမမ္မော နတ္ထိ၊ ဘုရားဉာဏ်တော်၀ ရှေးရှုမထင်သော ထို ဥ ယျမမ်တရားသည် မရှိပါ။ ဧတေသံ သုပိနာနံ နိပ္ပတ္တိ၊ ထိုအိပ်မက်တို့၏ ပြီးစီးမှုအကျိုးကို။ မေ ကထေထ ဘဂဝါတိ၊ တပည့်တော်အား ဟောတော်မူကြပါ

မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ ဇော် ဇဝ်၊ မင်းမြတ် သင်မင်းမြတ် လျှောက်ထားသည့် ဤစကားသည်. လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း မှန်ပေ၏။ သဒေဝကေ လောကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကတွင်။ မံ ဌပေတွာ၊ ငါဘုရားကို ထား၍။ ဇတေသံ သုပိနာနံ၊ ဤအိပ်မက်တို့၏။ အန္တရဲ ဝါ နိပ္ပတ္တိ ဝါ၊ အကြောင်းကို လည်းကောင်း ပြီးစီးမှုအကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိတုံ သမတ္ထောဟု၊ သိခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ အညော နာမ နတ္ထိ၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် မရှိ။ အဟံ တေ ကထေဿာမိ၊ ငါဘုရားသည် သင်မင်းကြီးအား ဟောပြပေအံ့။ အပိ စ ခေါ တွံ၊ စင်စစ်သော်ကား သင်မင်းကြီးသည်။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌနိယာမေနေဝ၊ မြင်အပ်မြင်အပ်တိုင်းသော နည်းဖြင့်ပင်။ သုပိနေ ကထေဟိတိ၊ အိပ်မက်တို့ကို လျှောက်ထားလော့ဟု မိန့်ပြီ။ သာဓု ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ မြတ်စွာဘုရားဟု။ ရာဇာ ဒိဋ္ဌနိယာမေနေဝ၊ ကောသလမင်းသည် မြင်အပ်တိုင်းသော နည်းဖြင့်ပင်။ ကထေန္တော၊ လျှောက်ထားလိုရကား။

"ဥသဘာ ရုက္ခာ ဂါဝိယော ဂဝါ စ၊
အဿော ကံသော သိဂ်ါလီ စ ကုမ္ဘော၊
ပေါက္ခရဏီ စ အပါကစန္ဒနံ။
လာဇုနိ သီဒန္တိ သိလာ ပ္ပဝန္တိ၊ မဏ္ဍူကိယော ကဏ္ဌသပ္ပေ ဂိလန္တိ။
ကာကံ သုဝဏ္ဏာ ပရိဝါရယန္တိ၊ တသာ ဝကာ ဌေကာနံ ဘယာ ဟိ"တိ

ဣမံ မာတိကံ၊ ဥသဘာ (ပ) ဘယာ ဟိ ဟူသော ဤမာတိကာကို။ နိက္ခိပိတ္စာ ကထေသိ၊ ထား၍ လျှောက်ထားပြီ။ မာတိကာနက်ကား--

ဥသဘာ ရုက္ခာ၊ ဝှေယောင်ပြု၍ မဝှေသော နွားလားတို့လည်းကောင်း, ငယ်ငယ်ဖြင့် သီးပွင့်ကြသော သစ်ပင်တို့လည်းကောင်း။ ဂါဝိယော ဂဝါ စ၊ နွားကလေးနို့ စို့ကြသော နွားမတို့လည်းကောင်း, ဝန်မရုန်းနိုင်သည့် နွားကလေးတို့လည်းကောင်း။ အဿော ကံသော၊ ခေါင်းနှစ်လုံးရှိသော မြင်းလည်းကောင်း, ရွှေခွက်လည်းကောင်း။ သိဂ်ါလီ စ ကုမ္ဘော၊ ကျွစ်သမျှ ကြိုးကို စားသော တောခွေးမလည်းကောင်း, ရေပြည့်လျှံသည့် ရေအိုးကြီး လည်းကောင်း။ ပေါက္ခရဏီ စ အပါကစန္ဒနံ၊ ကမ်းနားကြည်၍ အလယ် နောက်သော ရေကန်လည်းကောင်း, တစ်အိုးတည်းချက် မကျက်တကျက်

ပျော့သောထမင်း, ရက်တက်ရေနှင့် လဲလှယ်စားသော စန္ဒကူးလည်းကောင်း။ လာဘူနိ သီဒန္တိ, ဗူးတောင်းတို့သည် နစ်မြုပ်ကုန်၏။ သိလာ ပ္လဝန္တိ, ကျောက်ဖျာတို့သည် ပေါလောပေါ်ကုန်၏။ မဏ္ဍူကိယော ကဏ္ဌသပ္ပေ ဂိလန္တိ, ဖားမတို့သည် မြွေဟောက်တို့ကို စားမျိုကုန်၏။ ကာကံ သုဝဏ္ဏာ ပရိဝါရယန္တိ, ကျီးကို ရွှေဟင်္သာတို့သည် ခြံရံကုန်၏။ ဧဋ္ဌာကာနံ ဘယာ ဟိ, သိုးတို့ကို ကြောက်သောကြောင့်သာ။ ဝကာ တသာ, ဝံပုလွေတို့သည် လန့်နေကုန်၏။

(၁) ဘန္တေ အဟံ, ရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်သည်။ ဧကံ သုပိနံ, တစ်ခုသော အိပ်မက်ကို။ တာဝ ဧဝံ အဒ္ဒသံ, ရှေးဦးစွာ ဤသို့ မြင်မက်ပါပြီ။ စတ္တာရော အဠန ဝဏ္ဏာ, လေးကောင်ကုန်သော မျက်စဉ်းညိုအဆင်းရှိကုန်သော။ ကာဠဥသဘာ ယုဗ္ဗိဿာမာတိ, နွားနက်ကြီးတို့သည် "ဝှေ့ကြမည်"ဟု။ စတူဟိ ဒိသာဟိ, လေးပါးကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့မှ။ ရာဇဂ်ဏ် အာဂန္တာ, မင်းရင်ပြင်သို့ ရောက်လာကြ၍။ "ဥသဘယုဒ္ဓံ ပဿိဿာမာတိ, နွားဝှေ့ပွဲကို ကြည့်ကြမည်"ဟု။ မဟာဇနေ သန္နိပတိတေ, များစွာသောလူသည် ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးသော်။ ယုဗ္ဗနာကာရံ ဒဿေတွာ, ပျော်မည့်အခြင်းအရာကို ပြကြ၍။ နဒိတွာ ဂဇ္ဇိတွာ, တွန်၍ ဟိန်းဟောက်၍။ အယုဇ္ဈိတွာဝ ပဋိက္ကန္တာ, မဝှေ့ကြမူ၍သာ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ ပဌမံ ဣမံ သုပိနံ အဒ္ဒသံ, ပဌမဆုံးသော ဤအိပ်မက်ကို မြင်မက်ပါပြီ။ ဣမသ ဝိပါကော ကောတိ, ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်ပြီ။ "မဟာရာဇ ဣမသ ဝိပါကော, မင်းမြတ် ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးသည်။ တဝ, သင်မင်းကြီး၏။ (ကာလေ, လက်ထက်၌)။ နေဝ (ဘဝိဿတိ)၊ မဖြစ်လတ့ဲ)။ မမ ကာလေ နေ ဘဝိဿတိ, ငါ့ဘုရား၏ လက်ထက်၌ မဖြစ်လတ့ဲ။ အနာဂတေ ပန, နောင်အခါ၌ကား။ အမှိကာနံ ကပဏာရာဇူနံ, တရားမရှိကုန်သော မင်းဆင်းရဲတို့၏လည်းကောင်း။ အမှိကာနံ မနုဿာနဉ္စ, တရားမရှိကုန်သော လူတို့၏ လည်းကောင်း။ ကာလေ, လက်ထက်၌။ လောကေ ဝိပရိဝတ္တမာနေ, လူ့လောကသည် ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော်။ ကုသလေ ဩဿန္နေ, ကုသိုလ်သည် နည်းပါးသော်။ အကုသလေ ဥဿန္နေ, အကုသိုလ်သည် များပြားသော်။ လောကဿ ပရိဟာယန ကာလေ, လူ့လောက၏ သူတော်ကောင်းတရား ဆုတ်ယုတ်ရာ ကာလ၌။ ဒေဝေါ သမ္မာ နေ ဝဿိဿတိ, မိုးသည် ကောင်းစွာ မရွာလတ့ဲ။ မေယပါဒါ ပစ္ဆိဒ္ဒိဿန္တိ, မိုးတိမ်အခြေတို့သည် ပြတ်ကုန်လတ့ဲ။ သဿာနိ မိလာယိဿန္တိ, ကောက်ကို

မှတ်သား သီးနှံများတို့သည် ညိုးနွမ်းကုန်လတ်။ ဒုတ္ထိကွဲ့ ဘဝိသတိ၊ စားနပ်ရိက္ခာ ရှားပါးခြင်းသည် ဖြစ်လတ်။ ဝဿိတုကာမာ ဝိယ၊ ရွာလိုကုန်သကဲ့သို့။ စတူဟိ ဒိသာဟိ၊ လေးပါးကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့မှ။ မေဃာ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ မိုးတိမ်တို့သည် တက်လာကြ၍။ အာတပေ ပတ္တဌာနံ ဝိဟိအာဒီနံ၊ နေပူ၌ ဖြန့်လှန်းထားအပ်ကုန်သော ကောက်စသည်တို့ကို။ တေမနဘယေန၊ မိုးစိုမည်ကြောက်သဖြင့်။ ဣတ္ထိကာဟိ အန္တောပဝေသိတကာလေ၊ အမျိုးသမီးတို့သည် အိမ်တွင်းသွင်းပြီးရာကာလ၌။ အာဠိဗန္ဓနတ္ထာယ၊ ကံသင်းဖွဲ့ခြင်း အကျိုးငှာ။ ကုဒ္ဒါလပိဋ္ဌကဟတ္ထေသု၊ ပေါက်တူး, ခြင်းတောင်း လက်စွဲကုန်သော။ ပုရိသေသု၊ ယောကျ်ားတို့သည်။ နိက္ခန္တေသု၊ ထွက်ကုန်သော်။ ဝဿနာကာရံ ဒသေတွာ ဂဇ္ဇိတွာ၊ ရွာမည့်အခြင်းအရာကို ပြ၍ ခြိမ်း၍။ ဝိဇ္ဇုလတာ နိစ္ဆာရေတွာ၊ လျှပ်စစ်နွယ်တို့ကို ထွက်စေ၍။ တေ ဥသဘာ အယုဇ္ဈိတွာ၊ ထိုနွားလားတို့သည် မဝှေ့ကြမူ၍။ (ပလာယန္တိ) ဝိယ၊ ပြေးကြကုန်သကဲ့သို့။ အဝဿိတွာဝ ပလာယိဿန္တိ၊ မရွာမူ၍သာ ပြေးကြဟောက်ကြလတ်။ အယံ ဧတဿ ဝိပါကော၊ ဤသည်ကား ထိုပဌမအိပ်မက်၏ အကျိုးတည်း။ တုယ္ဟံ တပ္ပစ္စယာ ပန၊ သင်မင်းကြီးအား ထိုအိပ်မက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်ကား။ ကောစိ အန္တရာယော နတ္ထိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အန္တရာယ်သည် မရှိ။ အနာဂတံ အာရဗ္ဘ၊ အနာဂတ်အရေးကို အကြောင်းပြု၍။ ဧသော သုပိနော ဒိဋ္ဌော၊ ဤအိပ်မက်ကို မြင်မက်အပ်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ ပန၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်ကား။ အတ္တနော ဇီဝိတဝုတ္တိံ နိဿာယ၊ မိမိ၏ အသက်မွေးမှုကို မှီ၍။ ကထယိသူတိ၊ ပြောကြပြီဟု။ ဧဝံ သတ္တာ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပိနသ နိပ္ပတ္တိ ကထေတွာ၊ အိပ်မက်၏ ပြီးစီးမည့်အကျိုးကို ဟောတော်မူပြီး၍။ "ဒုတိယံ ကထေဟိ မဟာရာဇာတိ အာဟ၊ ဒုတိယအိပ်မက်ကို လျှောက်ထားလော့ မင်းကြီး"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။

(၂) ဘန္တေ အဟံ ဒုတိယံ၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ဒုတိယအိပ်မက်ကို။ ဧဝံ အဒ္ဒသံ၊ ဤသို့ မြင်မက်ပါပြီ။ ခုဒ္ဒကာ ရုက္ခာ ဧဝ ဂစ္ဆာ စ၊ ငယ်ကုန်သော သစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း ခြုံပင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပထဝိ ဘိန္နာ၊ မြေကို ဖောက်ခွဲ၍။ ဝိဒတ္ထိမတ္တာမ္ပိ ရတနမတ္တာမ္ပိ၊ တစ်ထွာမျှကိုသော်လည်းကောင်း တစ်တောင်မျှကိုသော်လည်းကောင်း။ အနုဂ္ဂန္တွာဝ၊ မတက်ကြသေးမူ၍သာ။ ပုပ္ဖန္တိ ဧဝ ဖလန္တိ စ၊ ပွင့်လည်းပွင့်ပါကုန်၏ သီးလည်းသီးပါကုန်၏။ ဣမံ ဒုတိယံ

အဒ္ဒသ်၊ ဤဒုတိယအိပ်မက်ကို မြင်မက်ပါပြီ။ ဣမသ္မိ ကောဝိပါကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု မေးပြီ။ မဟာရာဇ ဣမသ္မာပိ ဝိပါကော၊ မင်းမြတ် ဤအိပ်မက်၏လည်း ဆိုးကျိုးသည်။ လောကသ္မိ ပရိဟာယနကာလေ၊ လူ့လောက၏ သူတော်ကောင်းတရား ဆုတ်ယုတ်ရာ ကာလ၌။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ပရိတ္တာယုကကာလေ ဘဝိဿတိ၊ အသက်တိုရာ ကာလ၌ ဖြစ်လတ့်၊ ဟိ အနာဂတသ္မိံ သတ္တာ၊ မှန်၏ နောင်အခါ၌ သတ္တဝါတို့သည်။ တိဗ္ဗရာဂါ ဘဝိဿန္တိ၊ ထက်သော ရာဂရှိကုန်သည် ဖြစ်ကြလတ့်။ အသမ္ဘတ္တဝယာ ဝ ကုမာရိယော၊ အရွယ်မရောက်သေးသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော သူငယ်မတို့သည်။ ပုရိသန္တရံ ဂန္တ၊ ယောကျ်ားအထူးသို့ သွားကြ၍။ ဥတုနိယော စေဝ ဂဗ္ဘိနိယော စ ဟုတ္တာ၊ ဥတုပန်းပွင့်ကုန်သည်လည်းကောင်း ကိုယ်ဝန်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကြ၍။ ပုတ္တဓီတာဟိ ဝမ္မိဿန္တိ၊ သားသမီးတို့ဖြင့် ကြီးပွားကြလတ့်။ ဟိ၊ ဥပမာဥပမေယျနိဿောပြရသော်။ ခုဒ္ဒကရုက္ခာနံ ပုပ္ဖံ ဝိယ၊ သစ်ပင်ငယ်တို့၏ ပွင့်ခြင်းသည်ကဲ့သို့။ တာသံ ဥတုနိဘာဝေါ၊ ထိုသူငယ်မတို့၏ ဥတုပန်းပွင့်သည့် အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဖလံ ဝိယ၊ သီးခြင်းကဲ့သို့။ ပုတ္တဓီတရော ဘဝိဿန္တိ၊ သားသမီးတို့သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကြလတ့်။ ဣဒေါ နိဒါနမ္မိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ။ တတိယံ ကထေဟိ မဟာရာဇာတိ၊ တတိယအိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ မင်းကြီးဟု မိန့်တော်မူပြီ။

(၃) ဘန္တေ ဂါဝိယော၊ မြတ်စွာဘုရား နွားမကြီးတို့သည်။ တဒဟုဇာတာနံ ဝစ္ဆကာနံ၊ ယနေ့ ဖွားစဖြစ်ကုန်သော နွားမငယ်တို့၏။ ခီရံ ပိဝန္တိယော အဒ္ဒသ်၊ နို့ကို စို့နေသည်တို့ကို မြင်မက်ပါပြီ။ အယံ မေ၊ ဤအိပ်မက်သည် တပည့်တော်၏။ တတိယော သုပိနော၊ တတိယဖြစ်သော အိပ်မက်ပါတည်း။ ဣမသ္မာ ဝိပါကော ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးသည် အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ဣမသ္မာပိ ဝိပါကော၊ ဤအိပ်မက်၏လည်း အကျိုးသည်။ အနာဂတေ ဧဝ၊ နောင်ခါ၌သာ။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဇေဋ္ဌာပစာယိကကမ္မဿ နဋ္ဌကာလေ၊ ကြီးသူကို ရိုသေလေးစားမှု ပြုခြင်း၏ ပျောက်ပျက်ရာကာလ၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ့်။ ဟိ အနာဂတသ္မိံ သတ္တာ၊ ချဲ့ပြောရသော် အနာဂတ်၌ သတ္တဝါတို့သည်။ မာတာ-ပိတူသု ဝါ သဿုသသုရေသု ဝါ၊ မိဘတို့၌လည်းကောင်း ယောဂ္ဂမအမ,

ယောက္ခမအထီးတို့ဦးလည်းကောင်း။ လင်ရဲ့ အနုပဋ္ဌာပေတွေ၊ ရှက်ကြောက်မှုကို မဖြစ်စေကြမူ၍။ သယမေဝ ကုဋ္ဌမ္ပိ သံဝိဒဟန္တာဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာ စည်းပွားဥစ္စာကို စီမံကြကုန်လျက်သာ။ ယာသစ္ဆာဒနမတ္တမ္ပိ၊ စားရုံ, ဝတ်ရုံမျှကိုလည်း။ မဟာလ္လကာနံ ဒါတုကာမာ ဒဿန္တိ၊ ကြီးသူတို့အား ပေးလိုသူတို့သည် ပေးကြလတံ့။ အဒါတုကာမာ နဒဿန္တိ၊ မပေးလိုသူတို့သည် မပေးကြလတံ့။ တဒဟုဇာတာနံ ဝစ္ဆကာနံ၊ ယနေ့ဖွားစဖြစ်ကုန်သော နွားမငယ်တို့၏။ ခိရံ ပိဝန္တိယော၊ နို့ရည်ကို စို့ကုန်သော။ မဟာဂါဝိယော ဝိယ၊ နွားမကြီးတို့ကဲ့သို့။ မဟာလ္လကာ အနာထာ အသယံဝသီ၊ ကြီးသူတို့သည် မှီခိုရာမရှိကုန်သည် မိမိဆန္ဒအတိုင်း မဖြစ်ကြကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍)။ ဒါရကေ အာရာဓေတွာ ဇီဝိဿန္တိ၊ ငယ်သူတို့ကို နှစ်သက်စေ၍ အသက်မွေးကြရလတံ့။ ဣတောနိဒါနမ္ပိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ၊ စတုတ္ထံ ကထေဟိ မဟာရာဇတိ၊ စတုတ္ထအိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ မင်းကြီးဟု မိန့်တော်မူပြီ။

(၄) ဘန္တေ ဓုရဝါဟေ၊ မြတ်စွာဘုရား ဝန်ကိုဆောင်နိုင်ကုန်သော။ အာရောဟပရိဏာဟသမ္ပန္နေ မဟာဂေါဏေ၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော နွားကြီးတို့ကို။ ယုဂပရမ္မရာယ အယောဇေတွာ၊ ထမ်းပိုးအဆင့်ဆင့်၌ မယှဉ်မကြမူ၍။ တရုဏော ဂေါဒမ္မေ၊ ငယ်ရွယ်ကုန်သော ဆုံးမလောက်သည့် နွားပေါက်တို့ကို။ ဓုရေ ယောဇေန္တေ အဒ္ဒသ၊ ထမ်းပိုး၌ ယှဉ်ကသည်တို့ကို မြင်မက်ပါ!ပြီ။ တေ ဓုရံ၊ ထိုနွားပေါက်တို့သည် ထမ်းပိုးဝန်ကို။ ဝဟိတုံ အသက္ကောန္တာ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြ၍။ ဆဋ္ဌေတွာ အဋ္ဌသု၊ စွန့်ပစ်၍ တည်ကြပါကုန်ပြီ။ သကဋာနိ နပ္ပဝဋ္ဋိသု၊ လှည်းတို့သည် မလိမ့်ကုန်ပြီ။ အယံ မေ၊ ဤအိပ်မက်သည် တပည့်တော်၏။ စတုတ္ထော သုပိနော၊ စတုတ္ထဖြစ်သော အိပ်မက်ပါတည်း။ ဣမဿ ဝိပါကော ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု မေးပြီ။ ဣမဿာပိ ဝိပါကော အနာဂတေ ဇဝ၊ ဤအိပ်မက်၏လည်း မကောင်းကျိုးသည် နောင်အခါ၌သာ။ အဓမ္မိကရာဇုနံ ကာလေ၊ တရားမစောင့်သော မင်းတို့၏ လက်ထက်၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဟိ အနာဂတသ္မိံ၊ မှန်၏ နောင်အခါ၌။ အဓမ္မိကကပဏ္ဏရာဇာနော၊ တရားမရှိ ဆင်းရဲသော မင်းတို့သည်။ ပဏ္ဏိတာနံ ပဝေဏိကုသလာနံ၊ ပညာရှိကုန်သော အစဉ်အလာ နားလည်ကုန်သော။ ကမ္မံ နိတ္ထရဏသမတ္ထာနံ၊ လုပ်ငန်းကို ထုတ်ဆောင်စွမ်းနိုင်ကုန်သော (အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်

ကုန်သော)။ မဟာမတ္တာနံ ယသံ နဿန္တိ အမတ်ကြီးတို့အား စည်းစိမ်အခြံအရံကို မပေးကြလတံ့။ ဓမ္မသဘာယံ ဝိနိစ္ဆယဌာနေပိ၊ တရားသဘင်၌ ဝိနိစ္ဆယရုံး၌လည်း။ ပဏ္ဍိတေ ဝေါဟာရကုသလေ၊ ပညာရှိကုန်သော ဥပဒေနားလည်ကုန်သော။ မဟလ္လကေ အမစ္စေ နဿေယ္ယုန္တိ ကြီးကုန်သော အမတ်တို့ကို မထားကြလတံ့။ တတ္ထိပရိတာနံ တရုဏာတရုဏာနံ ပန၊ ထိုမှပြောင်းပြန်ဖြစ်ကုန်သော ငယ်သူငယ်သူတို့အားကား။ ယသံ ဒဿန္တိ၊ စည်းစိမ်အခြံအရံကို ပေးကြလတံ့။ တထာရူပေ ဧဝ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော သူတို့ကိုသာ။ ဝိနိစ္ဆယဌာနေ ဌပေယ္ယုန္တိ၊ ဝိနိစ္ဆယရုံး၌ ထားကြလတံ့။ တေ ရာဇကမ္မာနိ စေဝ၊ ထိုရာထူးရှိသူတို့သည် မင်းမှုကိစ္စတို့ကို လည်းကောင်း။ ယုတ္တာယုတ္တဿ အဇာနနန္တာ၊ သင့်, မသင့်ကိုလည်းကောင်း မသိကြရကား။ တံ ယသံ ဥက္ခိပိတုံ နဿန္တိ၊ ထိုစည်းစိမ်အခြံအရံကို ဆောင်ရွက်ထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြလတံ့။ ရာဇကမ္မာနိ နိတ္ထရိတုံ၊ မင်းမှုကိစ္စတို့ကို ထုတ်ဆောင်ခြင်း အောင်မြင်အောင် လုပ်ခြင်းငှာ။ နဿန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကြလတံ့။ တေ အသက္ကောန္တာ၊ ထိုငယ်ရွယ်သူတို့သည် မစွမ်းနိုင်ကြ၍။ ကမ္မဝုဋ္ဌိ ဆဋ္ဌေ ဿန္တိ၊ လုပ်ငန်းတာဝန်ကို စွန့်ပစ်ကြလတံ့။ မဟလ္လကာ ပဏ္ဍိတာ မစ္စာပိ၊ ကြီးကုန်သော ပညာရှိအမတ်တို့သည်လည်း။ ယသံ အလဘန္တာ၊ စည်းစိမ်အခြံအရံကို မရကြ၍။ ကိစ္စာနိ နိတ္ထရိတုံ သမတ္ထာပိ၊ အလုပ်ကိစ္စတို့ကို ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကြသော်လည်း။ "အမှာကံ ဧတေဟိ ကိံ၊ ငါတို့အား ဤအလုပ်ကိစ္စတို့ဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ မယံ ဗာဟိရကာ ဇာတာ၊ ငါတို့သည် အပြင်လူတို့သည် ဖြစ်ကြပြီ။ အဗ္ဘန္တရိကာ တရုဏာဒါရကာ၊ အတွင်းသားဖြစ်ကုန်သော နုပျိုသူလူငယ်တို့သည်။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကြလတံ့"ဟု ပြော၍။ ဥပ္ပန္နာနိ ကမ္မာနိ နဿန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော လုပ်ငန်းတို့ကို မပြုကြလတံ့။ ဧဝံ သဗ္ဗထာပိ၊ ဤသို့ အလုံးစုံသော အပြားအားဖြင့်လည်း။ တေသံ ရာဇူနံ၊ ထိုမင်းတို့အား။ ဟာနိယေဝ ဘဝိဿတိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်သာ ဖြစ်လတံ့။ ဝုဋ္ဌ ဝဟိတုံ၊ ဝန်ကို ရွက်ဆောင်ခြင်းငှာ။ အသမတ္ထာနံ ဝစ္ဆဒမ္မာနံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သော ဆုံးမလောက်သည့် နွားပေါက်တို့ကို။ ဝုရေ ယောဇိတကာလော ဝိယ၊ ဝန်၌ ယှဉ်က,ရာ ကာလကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝုရဝါဟာနံ မဟာဂေါဏာနံ၊ ဝန်ကိုဆောင်နိုင်ကုန်သော နွားကြီးတို့ကို။ ယုဂ ပရမ္မရာယ၊ ထမ်းပိုးအဆင့်ဆင့်ဖြင့်။ အယောဇိတကာလော ဝိယ စ ဘဝိဿတိ၊ မယှဉ် မက,ရာ ကာလကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်လတံ့။ ဣဒါနိ ပန ဒေ၊

ဤအိပ်မက်ကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယ် နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ။ ပဠမ်ကထေဟိ မဟာရာဇာတိ၊ ပဠမ အိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ မင်းကြီးဟု မိန့်ပြီ။

(၅) ဘန္တေ ဥဘတောမုခံ၊ ရှင်တော်ဘုရား ခံတွင်းနှစ်ပေါက်ရှိသော။ ဧကံ အသဿ အဒ္ဒသ၊ တစ်ကောင်သော မြင်းကို မြင်မက်ပါပြီ။ ဒ္ဝိသု ပသေသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော နံပါးတို့၌။ တသ ယဝသ ဒေန္တိ၊ ထိုမြင်းအား မုယောအစာကို ပေးကြကျွေးကြကုန်၏။ သော ဒ္ဝိဟိ မုခေဟိ ခါဒတိ၊ ထိုမြင်းသည် နှစ်ပေါက်ကုန်သော ခံတွင်းတို့ဖြင့် စား၏။ အယံ မေ၊ ဤသည်ကား တပည့်တော်၏။ ပဠမော သုပိနော၊ ပဠမအိပ်မက်ပါတည်း။ ဣမသ ဝိပါကော ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု မေးပြီ။ ဣမဿာပိ ဝိပါကော အနာဂတေ၊ ဤအိပ်မက်၏ လည်း အကျိုးသည် နောင်အခါ၌။ အမှိုကရာဇကာလေယေဝ ဘဝိဿတိ၊ တရားမစောင့်သော မင်းတို့လက်ထက်၌သာ ဖြစ်လတ့်။ ဟိ အနာဂတသ္မိံ၊ မှန်၏ နောင်အခါ၌။ အမှိုကာ ဘာလရာဇာနော၊ တရားမစောင့်ကုန်သော ဖျင်းအသော မင်းတို့သည်။ အမှိုကေ လောလမနုဿေ၊ တရားမရှိကုန်သော လျှပ်ပေါ်သူ လူတို့ကို။ ဝိနိစ္ဆယေ ဌပေဿန္တိ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ၌ ထားကြလတ့်။ ပါပပုညေသု အနာဒရာ၊ မကောင်းမှု ကောင်းမှုတို့၌ ရိုသေလေးစားမှု မရှိကုန်သော။ တေ ဘာလာ သဘာယ် နိသီဒိတ္တာ၊ ထိုဖျင်းအသူတို့သည် တရားသဘင်၌ ထိုင်နေကြ၍။ ဝိနိစ္ဆယံ ဒေန္တာ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို ပေးကြကုန်သော်။ ဥဘိန္နမ္ပိ အတ္ထပစ္စတ္ထိကာနံ၊ နှစ်ဘက်လည်းဖြစ်ကုန်သော တရားတွေ့တို့၏။ ဟတ္ထတော လဉ္စံ ဂဟေတ္တာ၊ လက်မှ တံစိုးလက်ဆောင်ကို ယူ၍။ အဿော ဒ္ဝိဟိ မုခေဟိ၊ မြင်းသည် နှစ်ပေါက်ကုန်သော ခံတွင်းတို့ဖြင့်။ ယဝသ၊ မုယောအစာကို။ (ခါဒတိ ဝိယ၊ စားဘိသကဲ့သို့)။ ခါဒိဿန္တိ၊ စားကြလတ့်။ ဣတော နိဒါနမ္ပိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယ် နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ။ ဆဋ္ဌ ကထေဟိ မဟာရာဇာတိ၊ ဆဋ္ဌအိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ မင်းကြီးဟု မိန့်ပြီ။

(၆) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မဟာဇနော၊ လူအများသည်။ သတသဟဿဂ္ဃနိကံ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော။ သုဝဏ္ဏပါတိံ သမ္ဘဇ္ဇိတ္တာ၊ ရွှေခွက်ကို ဆေးကြော သုတ်သင်၍။ "ဣမေ ပဿာဝံ ကရောဟိတိ၊ ဤရွှေခွက်၌ ကျင်ငယ်ကို ပြုပါလော့"ဟု။ ဧကဿ ဇရသိဂ်ါလဿ၊ တစ်ကောင်သော မြေခွေးအိုအား။

ဥပနာမေသိ၊ ချပေးပြီ။ တံ တတ္ထ၊ ထိုမြေခွေးအိုကို ထိုရွှေခွက်၌။ ပဿာဝံ ကရောန္တံ အဒ္ဒသ၊ ကျင်ငယ်ကို ပြုသည် စွန့်သည်ကို မြင်မက်ပါပြီ။ အယံ မေ၊ ဤအိပ်မက်သည်ကား တပည့်တော်၏။ ဆဋ္ဌော သုပိနော၊ ဆဋ္ဌဖြစ်သော အိပ်မက်ပါတည်း။ ဣမသ္မိ ဝိပါကေ ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ဣမသ္မိ ဝိပါကောပိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးသည်လည်း။ အနာဂတေ ယေဝ ဘဝိဿတိ၊ နောင်အခါ၌သာ ဖြစ်လတ့်။ ဟိ အနာဂတသ္မိံ၊ မှန်၏ နောင်အခါ၌။ အဓမ္မိကာ ဝိဇာတိရာဇာနော၊ တရားမရှိကုန်သော အမျိုးညံ့မင်းတို့သည်။ ဇာတိသမ္ဘန္နာနံ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးဇာတ် ကောင်းကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့အား။ အာသင်္ကာယ၊ သံသယရှိသဖြင့်။ ယသံ နဒဿန္တိ၊ စည်းစိမ်အခြံအရံကို မပေးကြလတ့်။ အကုလီနာနံယေဝ ဒဿန္တိ၊ အမျိုးညံ့သူတို့အားသာ ပေးကြလတ့်။ ဧဝံ မဟာကုလာနိ၊ ဤသို့ပေးကြသော် ဆွေးကြီးမျိုးကြီးတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတာနိ ဘဝိဿန္တိ၊ ဆင်းရဲကြသည် ဖြစ်ကုန်လတ့်။ လာမကကုလာနိ ဣဿရာနိ၊ အမျိုးညံ့တို့သည် အစိုးရကုန်သည်။ (ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလတ့်)။ တေ စ ကုလီနပုရိသာ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်လည်း။ ဇိဝိတုံ အသက္ကောန္တာ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြရကား။ "ဣမေ နိဿာယ၊ ဤအစိုးရသူတို့ကို မှီ၍။ ဇိဝိဿာမာတိ၊ အသက်မွေးကြအံ့"ဟု တွေး၍။ အကုလီနာနံ ဓီတရော ဒဿန္တိ၊ အမျိုးယုတ်တို့အားသမီးတို့ကို ပေးကြလတ့်။ ဣတိ တာသံ ကုလဓီတာနံ၊ ဤသို့ ထိုအမျိုးကောင်းသမီးတို့၏။ အကုလီနေဟိ သဒ္ဓိံ သံဝါသော၊ အမျိုးယုတ်တို့နှင့်အတူ ပေါင်းသင်းခြင်းသည်။ ဇရသိဂါလဿ သုဝဏ္ဏပါတိယံ၊ မြေခွေးအို၏ ရွှေခွက်၌။ ပဿာဝကရဏသဒိသော ဘဝိဿတိ၊ ကျင်ငယ်စွန့်မှုပြုခြင်းနှင့်တူသည် ဖြစ်လတ့်။ ဣတော နိဒါနမ္ပိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ။ သတ္တမံ ကထေဟိ တိ၊ သတ္တမအိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ဟု မိန့်ပြီ။

(၇) ဘန္တေ ဧကော ပုရိသော၊ အရှင်ဘုရား တစ်ယောက်သော ယောက်ျားသည်။ ရတ္တိံ ဝဇ္ဇေတွာ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြိုးကို ကျစ်၍ ကျစ်၍။ ပါဒမူလေ နိက္ခိပတိ၊ ခြေရင်း၌ ချထား၏။ တေန နိသိန္နပိ ဌသ ဟေဌာ၊ ထိုယောက်ျားသည် ထိုင်နေသော အင်းပျဉ်၏ အောက်၌။ သယိတာ ဧကာ ဆာတသိဂါလီ၊ ဝပ်နေသော တစ်ကောင်သော ဆာလောင်လှသည့် မြေခွေးမသည်။ တဿ အဇာနန္တသ္သေဝ၊ ထိုယောက်ျားသည် မသိစဉ်ပင်။ တံ ခါဒတိ၊ ထိုကျစ်ကျစ်သမျှ ကြိုးကို စား၏။

ဒေ၀ အဟံ အဒ္ဒသံ၊ ဤသို့ တပည့်တော်သည် မြင်မက်ပါပြီ။ အယံ မေ၊ ဤ အိပ်မက်သည် တပည့်တော်၏။ သတ္တာမော သုပိနော၊ သတ္တမဖြစ်သော အိပ်မက်ပါတည်း။ ဣမဿ ဝိပါကော ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ဣမဿာပိ ဝိပါကော၊ ဤအိပ်မက်၏လည်း မကောင်းကျိုးသည်။ အနာဂတေယေ၀ ဘ၀ိဿတိ၊ နောင်အခါ၌သာ ဖြစ်လတ့်။ ဟိ အနာဂတသို့ မှန်၏ နောင်အခါ၌။ ဣတ္ထိယော ပုရိသလောလာ၊ အမျိုးသမီးတို့သည် ယောကျ်ား၌ လော်လည်ကုန်သည်။ သုရာလောလာ အလက်ာရလောလာ၊ သေရည်၌ လော်လည်ကုန်သည် အဆင်တန်ဆာ၌ လော်လည်ကုန်သည်။ ဝိသိခါလောလာ အာမိသလောလာ၊ ခရီးသွားမှု၌ လော်လည်ကုန်သည် အာမိသ၌ လော်လည်ကုန်သည်။ ဒုဿီလာ ဒုရာစာရာ၊ သီလမရှိကုန်သည် အကျင့်မကောင်းကုန်သည်။ ဘ၀ိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလတ့်။ တာ သာမိကေဟိ၊ ထိုအမျိုးသမီးတို့သည် အိမ်ထောင်ရှင်တို့သည်။ ကသိဂေါရက္ခာဒီနိ ကမ္မာနိ ကတ္တာ၊ လယ်ထွန်ခြင်း နွားကျောင်းခြင်း အစရှိကုန်သော အမှုတို့ကို လုပ်ကြ၍။ ကိစ္ဆေန ကသိရေန၊ ဆင်းရဲစွာ ပင်ပန်းစွာ။ သမ္ဘတံ ဓနံ၊ ဆည်းပူး ရှာဖွေအပ်သော ဥစ္စာကို။ ဇာရေဟိ သဒ္ဓိ၊ လင်ငယ်တို့နှင့် အတူ။ သုရံ ပိ၀န္တိယော၊ သေအရက်ကို သောက်ကြလျက်။ မာလာဂန္ဓ၀ိလေ၀နံ ဓာရယမာနာ၊ ပန်း, နံ့သာ, နံ့သာဖျောင်းကို ပန်ဆင်ခြယ်သကြလျက်။ အန္တောဂေဟေ အစ္စာယိတ်၊ အိမ်တွင်း၌ အလျင်အမြန် ပြုထိုက်သော။ ကိစ္စမ္ပိ အနောလောကေတ္တာ၊ ကိစ္စကိုသော်မှလည်း မကြည့်ကြမူ၍။ ဂေဟေ ပရိက္ခေ၀ယဿ၊ အိမ်၌ အကာအရံ၏။ ဥပရိဘာဂေနပိ ဆိဒ္ဒဋ္ဌာနေဟိပိ၊ အထက်အဖျားဖြင့်လည်းကောင်း အပေါက်ရှိရာဌာနတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇာရေ ဥပဓာရယမာနာ၊ လင်ငယ်တို့ကို ဧုးစမ်းရှာဖွေကြလျက်။ သွေ ဝပိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ နက်ဖန်၌ စိုက်သင့်သော။ ဗီဇမ္ပိ ကောဌေတ္တာ၊ မျိုးစပါးကို သော်မှလည်း ထောင်းထု၍။ ယာဂုဘတ္တာဒေ့ဇဒီနိ သမ္ဘာဒေတ္တာ၊ ယာဂု, ထမင်း, ခဲဖွယ်စသည်တို့ကို ပြည့်စုံစေ၍။ ခါဒမာနာ၊ ခဲစားကြကုန်လျက်။ ဟေဋ္ဌာ ပီ၌ကေ၊ အင်းပျဉ်အောက်၌။ နိ၀ိန္ဒဆာတသိဂ်ါလိ၊ ဝပ်နေသည့် ဆာလောင်လှသော မြေခွေးမသည်။ ဝဋ္ဋေတ္တာ ဝဋ္ဋေတ္တာ၊ ကျစ်၍ကျစ်၊ ပါဒမူလေ နိကွ်ိတ္တာရ၏ ခြေရင်း၌ ချထားအပ်သော သားရေကြီးကို၊ (ခါဒမာနာ ဝိယ၊ စားသကဲ့သို့)။ ဝိလုမ္ပိဿန္တိ၊ လုယက်ကြလတ့်။ ဣတော နိဒါနမ္ပိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ ဘေးသည် မရှိ။ အဋ္ဌမံ ကထေဟိတိ၊ အဋ္ဌမအိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ဟု မိန့်ပြီ၊

(၈) ဘန္တေ ရာဇဂွါရေ၊ မြတ်စွာဘုရား မင်းတံခါးအနီး၌။ ဗဟူဟိ တူဆွေကုမ္ကေဟိ၊ များစွာကုန်သော ရေမရှိသော အိုးတို့ဖြင့်။ ပရိဝါရေတွာ ၎ပိတံ၊ ခြုံရံ၍ ထားအပ်သော။ ဧကံ မဟန္တံ၊ တစ်လုံးသော ကြီးသော။ ပူရိတကုမ္ဘံ အဒ္ဒသ၊ ရေပြည့်အိုးကို မြင်မက်ပါပြီ။ ပန စတ္တာရော ဝဏ္ဏာပိ၊ ထူးခြားသည်ကား လေးမျိုးလည်းဖြစ်ကုန်သော အမျိုးတို့သည်လည်း။ စတူဟိ ဒိသာဟိ၊ လေးပါးကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့မှလည်းကောင်း။ စတူဟိ အနုဒိသာဟိ စ၊ လေးပါးကုန်သော ထောင့်အရပ်တို့မှလည်းကောင်း။ ယဒေဟိ ဥဒကံ၊ အိုးတို့ဖြင့် ရေကို။ အာဟရိတွာ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍ ဆောင်ယူ၍။ ပူရိတကုမ္ဘမေဝ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်နေသော အိုးကိုသာ ဖြည့်ကြ လောင်းကြကုန်၏။ ပူရိတပူရိတံ ဥဒကံ၊ ဖြည့်တိုင်း ဖြည့်တိုင်းသော ရေသည်။ ဥတ္တရိတွာ ပလာယတိ၊ လျှံ၍ ပြေးသွား၏။ တေပိ ပုနပ္ပုနံ၊ ထိုအမျိုးလေးပါးတို့သည်လည်း ထပ်ကာထပ်ကာ။ တတ္ထေဝ ဥဒကံ အာသိဉ္စန္တိ၊ ထိုပြည့်နေသော အိုး၌သာ ရေကို လောင်းကြကုန်၏။ တူဆွေကုမ္ကေ ပန၊ ရေမရှိသော အိုးတို့ကိုကား။ သြလောကေန္တာပိ နတ္ထိ၊ ကြည့်သူတို့သည်သော်မှလည်း မရှိကုန်။ အယံ မေ၊ ဤအိပ်မက်သည် တပည့်တော်၏။ အဋ္ဌမော သုပိနော၊ အဋ္ဌမဖြစ်သော အိပ်မက်ပါတည်း။ ဣမသ္မိ ဝိပါကေ ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ဣမသ္မာပိ ဝိပါကေ၊ ဤအိပ်မက်၏လည်း အကျိုးသည်။ အနာဂတေ ယေ ဘဝိဿတိ၊ နောင်အခါ၌သာ ဖြစ်လတ့်။ ဟိ အနာဂတသ္မိံ၊ မှန်၏ နောင်အခါ၌။ လောကော ပရိဟာယိဿတိ၊ လူ့လောကသည် ဆုတ်ယုတ်လိမ့်လတ့်။ ရဋ္ဌံ နိရောဇံ ဘဝိဿတိ၊ တိုင်းနိုင်ငံသည် အဆီသြဇာမရှိသည် ဖြစ်လတ့်။ ရာဇာနော ဒုဂ္ဂတာ၊ မင်းတို့သည် ဆင်းရဲကုန်သည်။ ကပဏာ ဘဝိဿန္တိ၊ အထီးကျန်သူတို့သည် ဖြစ်ကြလတ့်။ ယော ဣဿရော ဘဝိဿတိ၊ အကြင်သူသည် အစိုးရသည် ဖြစ်အံ့၊ တဿ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ ထိုအစိုးရဖြစ်မည့်သူ၏ ဘဏ္ဍာတိုက်၌။ သတသဟဿမတ္တာ ကဟာပဏာ ဘဝိဿန္တိ၊ တစ်သိန်းမျှသာ ရှိကုန်သော ကျပ်ဒင်္ဂါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ့်။ တေ ဧဝံ ဒုဂ္ဂတာ၊ ထိုအစိုးရသူတို့သည် ဤသို့ ဆင်းရဲကြသော်။ သဗ္ဗေ ဇာနပဒေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဇနပုဒ်နေလူတို့ကို။ အတ္တနော ကမ္မေ ဧဝ ကာရေဿန္တိ၊ မိမိ၏ အမှုတို့ကိုသာ ပြုစေကုန်လတ့်။ ဥပဒ္ဒုတာ မနုဿာ၊ နှိပ်စက်ခံရကုန်သော လူတို့သည်။ သကေ ကမ္မေ ဆဋ္ဌေတွာ၊ ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်ကုန်သော လုပ်ငန်းတို့ကို စွန့်ပစ်၍။ ရာဇုနံ အတ္ထာယ

ဝေ၊ မင်းတို့၏ အကျိုးငှာသာ။ ပုဗ္ဗဏ္ဏာပရဏ္ဏာနိ၊ ကောက်ပဲသီးနှံတို့ကို။ ဝပန္တာ ရက္ခန္တာ၊ စိုက်ပျိုးကုန်လျက် စောင့်ရှောက်ကုန်လျက်။ လာယန္တာ မဒ္ဒန္တာ၊ ရိတ်ကုန်လျက် နယ်ကုန်လျက်။ ပဝေသေန္တာ၊ ဂိုထောင်ထဲ သွင်းကုန်လျက်။ ဥစ္ဆုခေတ္တာနိ ကရောန္တာ၊ ကြံခင်းတို့ကို ပြုကုန်လျက်။ ယန္တာနိ ကရောန္တာ၊ ကြံကြိတ်စက်တို့ကို ပြုကုန်လျက်။ ယန္တာနိ ဝါဟေန္တာ၊ ကြံကြိတ်စက်တို့ကို လည်ပတ်စေကုန်လျက်။ ဖာဏိတာဒီနိ ပစန္တာ၊ တင်လဲစသည်တို့ကို ကျိုချက်ကုန်လျက်။ ပုပ္ပါရာမေ စ ဖလာရာမေ စ ကရောန္တာ၊ ပန်းခြံတို့ကိုလည်းကောင်း သစ်သီးခြံတို့ကိုလည်းကောင်း ပြုကြလျက်။ တတ္ထ တတ္ထ နိပ္ဖန္နာနိ၊ ထိုထိုအရပ်၌ ပြီးစီးကုန်သော။ ပုဗ္ဗဏ္ဏာဒီနိ အာဟရိတ္တာ၊ စပါးစသည်တို့ကို ဆောင်ယူကြ၍။ ရညော ကောဋ္ဌာဂါရမေဝ၊ မင်း၏ ဘဏ္ဍာတိုက်ကိုသာ။ ပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်စေကြကုန်လတ့်။ အတ္ထနော ဂေဟေသု၊ မိမိ၏ အိမ်တို့၌။ တုစ္ဆကောဋ္ဌေ၊ အချိုးနှိုးသော ကျီကြတို့ကို။ ဩလောကေန္တာပိ န ဘဝိဿန္တိ၊ ကြည့်သူတို့သည်သော်မှလည်း မရှိကုန်လတ့်။ တုစ္ဆကုမ္ဘေ အနောလောကေတ္တာ၊ အချည်းနှီးသော အိုးတို့ကို မကြည့်မူ၍။ ပူရိတကုမ္ဘေ ပူရဏာသဒိသမေဝ၊ ပြည့်နေသော အိုး၌ ဖြည့်သည်နှင့်တူသည်သာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ့်။ ဣတောဘာ နိဒါနမ္ပိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ၊ နဝမံ ကထေဟိတိ၊ နဝမအိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ဟု မိန့်ပြီ။

(၉) ဘန္တေ ဧကံ၊ မြတ်စွာဘုရား တစ်ခုသော။ ပဠသုဝဏ္ဏပဒုမသဏ္ဌာနံ ဂမ္ဘီရံ၊ ကြာမျိုးငါးပါးကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော နက်သော။ သဗ္ဗတော တိတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော ဘက်မှ သက်ဆင်း၍ရသော။ ပေါက္ခရဏီ အဒ္ဒသံ၊ ရေကန်ကို မြင်မက်ပြီ။ သမန္တတော ဒ္ဝိပဒစတုပ္ပဒါ သြတရိတ္တာ၊ ပတ်ပတ်လည်မှ ခြေနှစ်ချောင်း သတ္တဝါ ခြေလေးချောင်းသတ္တဝါတို့သည် သက်ဆင်း၍။ တတ္ထ ပါနီယံ ပိဝန္တိ၊ ထိုရေကန်၌ ရေကို သောက်ကုန်၏။ တဿာ မဇ္ဈေ ဂမ္ဘီရဋ္ဌာနေ၊ ထိုရေကန်၏ အလယ်ခေါင်ဖြစ်သော ရေနက်ရာဌာန၌။ ဥဒကံ အာဝိလံ၊ ရေသည် နောက်ကျ၏။ တီရပ္ပဒေ-သေသု၊ ကမ်းစပ်အရပ်တို့၌။ ဒ္ဝိပဒစတုပ္ပဒါနံ အက္ကမဋ္ဌာနေ၊ ခြေနှစ်ချောင်းသတ္တဝါ ခြေလေးချောင်းသတ္တဝါတို့၏ သက်ဆင်းရာဌာန၌။ အစ္ဆံ ဝိပ္ပသန္နံ အနာဝိလံ၊ ကြည်၏ အထူးကြည်လင်၏ မနောက်။ ဧဝံ အဟံ အဒ္ဒသံ၊ ဤသို့ တပည့်တော်သည် မြင်မက်ပါပြီ။ အယံ မေ၊ ဤအိပ်မက်သည် တပည့်တော်၏။ နဝမော

သုပိနော၊ နဝမဖြစ်သော အိပ်မက်ပါတည်း။ ဣမသာပိ ဝိပါကော ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏လည်း အကျိုးသည် အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ဣမသ ဝိပါကောပိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးသည်လည်း။ အနာဂတေယေဝ ဘဝိဿတိ၊ နောင်ခါ၌သာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဟိ အနာဂတသ္မိ၊ မှန်၏ နောင်အခါ၌။ ရာဇာနော အဓမ္မိကာ ဘဝိဿန္တိ၊ မင်းတို့သည် တရားမစောင့်ကုန်သည် ဖြစ်ကြလတ့်။ ဆန္ဒာဒိ ဝသေန၊ ချစ်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဂတိं ဂစ္ဆန္တာ၊ အဂတိကို လိုက်ကြကုန်လျက်။ ရဋ္ဌं ကာရေဿန္တိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုကြလတ့်။ ဓမ္မေန ဝိနိစ္ဆယံ နာမန ဒဿန္တိ၊ တရားသဖြင့် အဆုံးအဖြတ် မည်သည်ကို မပေးကြလတ့်။ လဘ္ဘဝိတ္တကာ၊ လာဘ်စားခြင်းလျှင် ဥစ္စာရှိကုန်သည်။ ဓနလောလာ ဘဝိဿန္တိ၊ ပစ္စည်း၌ လော်လည်ကုန်သည် ဖြစ်ကြလတ့်။ ရဋ္ဌဝါသိကေသု၊ တိုင်းပြည်နေလူတို့အပေါ်၌။ နေသံ ခန္ဓိမေတ္တာနုဒ္ဒယာ နာမ၊ ထိုမင်းတို့၏ သည်းခံခြင်း, မေတ္တာထားခြင်း, သနားခြင်းတို့မည်သည်။ န ဘဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကြလတ့်။ ကက္ခဋာ ဖရုသာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သည် ရိုင်းပျကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍)။ ဥစ္ဆုယန္တေ ဥစ္ဆုဂဏ္ဍိကာ ဝိယ၊ ကြံကြိတ်စက်၌ ကြံဆစ်တို့ကိုကဲ့သို့။ မနုဿေ ပိဋ္ဌေန္တာ၊ လူတို့ကို နှိပ်စက်ကုန်လျက်။ နာနပ္ပကာရေန ဗလိं ဥပ္ပါဒေန္တာ၊ အမျိုးမျိုးအစားအစား အပြားပြားဖြင့် အခွန်အတုတ်ကို ဖြစ်စေကြလျက်။ ဓနံ ဂဏှိဿန္တိ၊ ဥစ္စာကို ယူကြလတ့်။ ဗလိ ပီဋ္ဌိတာ မနုဿာ၊ အခွန်အတုပ် နှိပ်စက်ခံရကုန်သော လူတို့သည်။ ကိဉ္စိ ဒါတုं အသက္ကောန္တာ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို ပေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြဘဲ။ ဂါမနိဂမာဒယော ဆဏ္ဍေတ္တာ၊ ရွာနိုင်ငုံစသည်တို့ကို စွန့်ပစ်၍။ ပစ္စန္တं ဂန္ဒာ၊ တိုင်းစွန်ပြည်နားသို့ သွားကြ၍။ ဝါသं ကပ္ပေဿန္တိ၊ နေမှုကို ပြုကြလတ့်။ ပေါက္ခရဏီယာ မဏ္ဍေ၊ ရေကန်၏ အလယ်၌။ ဥဒကံ အာဝိလं သေယျထာပိ၊ ရေသည် နောက်ကျူသကဲ့သို့။ ပရိယန္တေ ဝိပ္ပသန္နံ သေယျထာပိ၊ ကမ်းစပ်၌ ကြည်လင်သကဲ့သို့။ မဇ္ဈိမဇနပဒေ သုညော၊ မဇ္ဈိမဇနပုဒ်သည် လူသူ ကင်းဆိတ်သည်။ ပစ္စန္တော ဃနဝါသော၊ တိုင်းစွန်ပြည်နားသည် လူနေထူထပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ့်။ ဣတော နိဒါနမ္ပိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ။ ဒသမံ ကထေဟိတိ၊ ဒသမအိပ်မက်ကို လျှောက်ကြားလော့ဟု မိန့်ပြီ။

(၁၀) ဘန္တေ ဧကိသာယေဝ ကုမ္ဘိယာ၊ မြတ်စွာဘုရား တစ်လုံးတည်းသာ ဖြစ်သော အိုးဌ်။ ပစ္စမာနံ သြဒနံ၊ ချက်အပ်သော ထမင်းကို။ အပါကံ အဒ္ဒသ၊ အကျက်မည်သည်ကို မြင်မက်ပါပြီ။ အပါကန္တိ၊ "အကျက်မည်"ဟူသည်ကား။ ဝိစာရေတွာ ဝိဘဇိတွာ ဌပိတံ ဝိယ၊ စီစဉ်၍ ခွဲဝေ၍ ထားအပ်သကဲ့သို့။ တီဟိ အာကာရေဟိ ပစ္စမာနံ၊ သုံးပါးကုန်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ချက်အပ်သည်တည်း။ ဧကသ္မိံ ပသေ၊ တစ်ဖက်သော နံပါးဌ်။ အတိကိလိန္နော ဟောတိ၊ အလွန်စိုစွတ်သည် ဖျော့သည် ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံ ဥတ္တရေ ကုမ္ဘေ၊ နံပါးတစ်ဘက်ဌ် မကျက်။ ဧကသ္မိံ သုပက္ကောတိ၊ နံပါးတစ်ဘက်ဌ် ကောင်းစွာကျက်၏ဟု မှတ်။ အယံ မေ ဒသမော သုပိနော၊ ဤအိပ်မက်သည်ကား တပည့်တော်၏ ဒသမဖြစ်သော အိပ်မက်ပါတည်း။ ဣမဿ ဝိပါကော ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ဣမဿ ဝိပါကောပိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးသည်လည်း။ အနာဂတေယေဝ ဘဝိဿတိ၊ နောင်ခါဌ်သာ ဖြစ်လတ့်။ ဟိ အနာဂတသ္မိံ၊ မှန်၏ နောင်အခါဌ်။ ရာဇာနော အမ္မိကာ ဘဝိဿန္တိ၊ မင်းတို့သည် တရားမစောင့်ကုန်သည် ဖြစ်ကြလတ့်။ တေသု အမ္မိကေသု၊ ထိုမင်းတို့သည် တရားမစောင့်ကြသော်။ ရာဇယုတ္တာပိ၊ မင်းနှင့်စပ်သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏာဂဟပတိကာပိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ နေဂမ-ဇာနပဒါပိ၊ နိဂုံးနေသူ, ဇနပုဒ်နေသူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမဏဗြာဟ္မဏေ ဥပါဒါယ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို အစပြု၍။ သဗ္ဗေ မနုဿာ၊ အားလုံးကုန်သော လူတို့သည်။ အမ္မိကာ ဘဝိဿန္တိ၊ တရားမစောင့်ကုန်သည် ဖြစ်ကြလတ့်။ တတော တေသံ အာရက္ခဒေဝတာ၊ ထို့ကြောင့် ထိုမင်းစသည်တို့၏ အစောင့်အရှောက်နတ်တို့လည်းကောင်း။ ဗလိပဋိဂ္ဂါဟိကာဒေဝတာ၊ ဗလိနတ်စာ ခံယူကုန်သော နတ်တို့လည်းကောင်း။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခစိုးနတ်တို့လည်းကောင်း။ အာကာသဋ္ဌဒေဝတာ၊ အာကာသစိုးနတ်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ ဒေဝတာပိ၊ ဤသို့ နတ်တို့သည်လည်း။ အမ္မိကာ ဘဝိဿန္တိ၊ တရားမစောင့်ကုန်သည် ဖြစ်ကြလတ့်။ အမ္မိကရာဇူနံ ရဇ္ဇေ စ၊ တရားမစောင့်သော မင်းတို့၏ မင်းပြုရာ ကာလဌ်ကား။ ဝိသမာ ခရာ၊ မညီညွတ်ကုန်သော ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ဝါတာ ဝါယိ-ဿန္တိ၊ လေတို့သည် တိုက်ခိုက်ကုန်လတ့်။ တေ အာကာသဋ္ဌဝိမာနာနိ ကမ္မေဿန္တိ၊ ထိုမညီမညွတ်ကြမ်းတမ်းသည့် လေတို့သည် ကောင်းကင်တည်ရှိ ဗိမာန်တို့ကို

တုန်လှုပ်စေကုန်လတ်။ တေသု ကမ္မိတေသု၊ ထိုကောင်းကင်တည်ရှိ ဗိမာန်တို့သည် တုန်လှုပ်ကုန်သော်။ ဒေဝတာ ကုပိတာ၊ နတ်တို့သည် စိတ်ဆိုးကြ၍။ ဒေဝ ဝဿိတုံ နဒဿန္တိ၊ မိုးကို ရွာခြင်းငှာ မပေးကြလတ်။ ဝဿမာနောပိ သကလရဋ္ဌေ၊ ရွာသော်လည်း အလုံးစုံသော နိုင်ငံ၌။ ဧကပ္ပဟာရေန နဝဿိဿတိ၊ တစ်ပဟိုရ်တည်း တစ်ချိန်တည်းဖြင့် မရွာလတ်။ ဝဿမာနောပိ သဗ္ဗတ္ထ၊ ရွာသော်လည်း ရွာသည့်နေရာ အားလုံး၌။ ကသိကမ္မသ ဝါ ဝပ္ပကမ္မသ ဝါ၊ ထွန်ယက်မှုလုပ်ငန်းအားလည်းကောင်း စိုက်ပျိုးမှုလုပ်ငန်းအားလည်းကောင်း။ ဥပကာရကော ဟုတ္တာ နဝဿိဿတိ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်ဖြစ်၍ မရွာလတ်။ ရဋ္ဌေ ယထာ စ၊ မြို့ပြပြည်ရွာ၌ကဲ့သို့ပင်။ ဧဝံ ဇနပဒေပိ ဂါမေပိ၊ ဤအတူ ဇနပုဒ်၌လည်းကောင်း ရွာ၌လည်းကောင်း။ ဧကတဋ္ဌာကေပိ ဧကသရေပိ၊ တစ်ခုသော တစ်ဖက်ဆည်ကန်၌လည်းကောင်း တစ်ခုသော ရေအိုင်၌လည်းကောင်း။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ နဝဿိဿတိ၊ တစ်ချိန်တည်းဖြင့်သာ မရွာလတ်။ တဋ္ဌာကဿ ဥပရိဘာဂေ ဝဿန္တော၊ တစ်ဖက်ဆည်ကန်၏ အထက် ရေညာအဖို့၌ ရွာသော်။ ဟေဋ္ဌာ-ဘာဂေ နဝဿိဿတိ၊ အောက်အဖို့၌ မရွာလတ်။ ဟေဋ္ဌာဝဿန္တော၊ ဆည်အောက်ရွာသော်။ ဥပရိ နဝဿိဿတိ၊ အထက်ပိုင်း ဆည်ညာ၌ မရွာလတ်။ ဧကသ္မိံ ဘာဂေ သသ၊ တစ်ခုသော အရပ်အဖို့၌ ကောက်ကိုမှတ်သား သီးနှံများသည်။ အတိဝဿေန နသိဿတိ၊ မိုးများသဖြင့် ပျက်လိမ့်လတ်။ ဧကသ္မိံ အဝဿနေန မိလာယိဿတိ၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ မိုးမရွာသဖြင့် ညှိုးနွမ်းလတ်။ ဧကသ္မိံ သမ္မာ ဝဿမာနော၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ကောင်းစွာ မိုးရွာ၍။ သမ္မာဒေဿတိ၊ ကောက်ပဲသီးနှံ ပြည့်စုံလတ်။ ဧဝံ ဧကဿ ရညော ရဋ္ဌေ ဤသို့ တစ်ပါးသော မင်း၏ တိုင်းပြည်၌။ ဝုတ္တသဿ၊ ကောက်ကို မှတ်သားစိုက်ပျိုးအပ်သော သီးနှံများသည်။ ဧကကုမ္ဘိယာ သြဒနော ဝိယ၊ တစ်အိုးတည်းဖြင့် ချက်အပ်သော ထမင်းကဲ့သို့။ တိပ္ပကာရာ ဘဝိဿန္တိ၊ သုံးမျိုးအပြားရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လတ်။ ဣဒါနိ ပန ဣဒါနိ ဟေ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ။ ဧကာဒသမံ ကထေဟိ၊ ဧကာဒသမအိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ဟု မိန့်ပြီ။

(၁၁) ဘန္တေ သတသဟဿဂ္ဃနိကံ စန္ဒနသာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော စန္ဒကူးနှစ်ကို။ ပူတိတဏ္ဍေန ဝိကိရိတ္ဝါ အဒ္ဒသ၊ ပုပ်သော ရက်တက်

ဖြင့် ရောင်းဝယ်လဲလှယ်နေသည်တို့ကို မြင်မက်ပြီ။ အယ် မေ ဧကာဒသမော သုပိနော၊ ဤအိပ်မက်သည် တပည့်တော်၏ ဧကာဒသမဖြစ်သော အိပ်မက်ပါ တည်း။ ဣမသ္မာ ဝိပါကော ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါ နည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ဣမသ္မာ ဝိပါကောပိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးသည်လည်း။ မယှံ သာသနေ ပရိဟာယန္တေ၊ ငါဘုရား၏ သာသနာသည် ဆုတ်ယုတ်သော်။ အနာဂတေယေဝ ဘဝိဿတိ၊ နောင်အခါ၌သာ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိ အနာဂတသ္မိံ၊ မှန်၏ နောင်အခါ၌။ ပစ္စယလောလာ အလဇ္ဇီ ဘိက္ခူ။ ပစ္စည်း၌ လော်လည်ကုန် သော အလဇ္ဇီဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟူ ဘဝိဿန္တိ၊ များကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ ပစ္စည်းလော်လည် ထိုရဟန်းတို့သည်။ မယာ ပစ္စယလောလုပ္ပ နိမ္မထေတွာ၊ ငါဘုရားသည် ပစ္စည်းလော်လည်သူအဖြစ်ကို မွှေနှောက်ချောက်ချား ၍။ ကထိတမမ္မဒေသနံ၊ ဟောကြားအပ်သော တရားဒေသနာတော်ကို။ စီဝရာဒိ စတုပစ္စယဟေတု၊ သင်္ကန်းစသော ပစ္စည်းလေးပါး အကြောင်းကြောင့်။ ပရေသံ ဒေသေဿန္တိ၊ သူတစ်ပါးတို့အား ဟောကြားကြလတ္တံ့။ ပစ္စယေဟိ မုစ္ဆိတာ၊ ပစ္စည်း တို့ဖြင့် တွေဝေကြသော ရဟန်းတို့သည်။ နိဿရဏပက္ခေ ဌိတာ၊ ဝဋ္ဋမှထွက် မြောက်ရာဘက်၌ တည်ကြလျက်။ နိဗ္ဗာနာဘိမုခံ ကတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်ရှေးရှုသည်ကို ပြု၍။ ဒေသေတုံ နေ သက္ခိဿန္တိ၊ ဟောခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြလတ္တံ့။ ကေဝလံ၊ နိဿရဏတ္ထနှင့် မရောမယှက် သက်သက်။ "ပဒဗျဉ္ဇနသမ္ပတ္တိံ စေဝ၊ ပုဒ် ဗျည်းပြည့်စုံ မှုကိုလည်းကောင်း။ မဓုရသဒ္ဒတ္ထ သုတ္တာ၊ သာယာသော အသံကိုလည်းကောင်း ကြား၍။ မဟဗ္ဘယနိ စီဝရာဒီနိ၊ များစွာအဖိုးထိုက်ကုန်သော သင်္ကန်းစသည်တို့ကို။ ဒဿန္တိ၊ လှူကြလတ္တံ့"။ ဣဒ္ဓေဝံ ဒေသေဿန္တိ၊ ဤသို့ စိတ်ကူး၍ ဟောကြလတ္တံ့။ အပရေ၊ အခြားရဟန်းတို့သည်။ အန္ဓရဝီထိစတုက္ကရာဇဒ္ဒါရာဒီသု နိသီဒိတ္တာ၊ လမ်းကြား, လမ်းလေးခွ, မင်းတံခါးစသည်တို့၌ ထိုင်၍။ ကဟာပဏာအမ ကဟာပဏပါဒမာသကရူပါဒီနိပိ၊ တစ်ကျပ်, ငါးမူး, တစ်မတ်, တစ်ပဲစသည်တို့ကို လည်း။ နိဿာယ ဒေသေဿန္တိ၊ စွဲမှီ၍ ဟောကြလတ္တံ့။ ဣတိ မယာ၊ ဤသို့လျှင် ငါဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာနဋ္ဌနကံ ကတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်တန်ဖိုးထိုက်သည်ကို ပြု၍။ ဒေသိတံ ခမ္မံ၊ ဟောအပ်သော တရားကို။ စတုပစ္စယတ္ထာယ စေဝ၊ ပစ္စည်းလေးပါးအကျိုးငှာ လည်းကောင်း။ ကဟာပဏမကဟာပဏာဒီနံ အတ္ထာယ စ၊ တစ်ကျပ်, ငါးမူး စသည်တို့၏ အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဝိက္ကိဏိတ္တာ ဒေသေန္တာ၊ ရောင်းချ၍

ဟောကြသော်။ သတသဟဿဝတ္ထုနှင့် စန္ဒနသာရ၊ တစ်သိန်းအဖိုးထိုက်သော စန္ဒကူးနှစ်ကို။ ပူတိတက္ကေန ဝိက္ကိဏာန္တာ ဝိယ၊ ပုပ်သော ရက်တက်ဖြင့် ရောင်းချကုန်သကဲ့သို့။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလတ့်။ ဣတော နိဒါနမ္ပိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ။ ဒွါဒသမံ ကထေဟိတိ၊ ဒွါဒသမအိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ဟု မိန့်ပြီ။

(၁၂) ဘန္တေ တုစ္ဆလာဇူနိ၊ အရှင်ဘုရား အချည်းနှီးသော ပူးတောင်းတို့ကို။ ဥဒကေ သီဒန္တာနိ အဒ္ဒသံ၊ ရေ၌ နစ်မြုပ်သည်တို့ကို မြင်မက်ပါပြီ။ ဣမဿ ဝိပါကော ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ဣမဿ ဝိပါကောပိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးသည်လည်း။ အနာဂတေ အဓမ္မိက-ရာဇကာလေ၊ နောင်အခါ၌ တရားမစောင့်သော မင်းတို့လက်ထက်၌။ လောကေ ဝိပရိဝတ္တန္တေယေဝ၊ လူ့လောကသည် ပြောင်းပြန်လှန် ဖောက်ပြန်သော်သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ့်။ ဟိ တဒါ ရာဇာနော၊ မှန်၏ ထိုအခါ မင်းတို့သည်။ ဇာတိ-သမ္ပန္နာနံ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးဇာတ်ပြည့်စုံကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့အား။ ယသံ နဒဿန္တိ စည်းစိမ်အခြံအရံကို မပေးကြလတ့်။ အကုလီနာနံယေဝ ဒဿန္တိ၊ အမျိုးယုတ်တို့အားသာ ပေးကြလတ့်။ တေ ဣဿရာ ဘဝိဿန္တိ၊ ထိုအမျိုးယုတ်တို့သည် အစိုးရကုန်သည် ဖြစ်ကြလတ့်။ ဣတရေ ဒလိဒ္ဒါ၊ သည်ပြင် အမျိုးကောင်းတို့သည် ဆင်းရဲကုန်သည်။ (ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလတ့်)။ ရာဇယမ္မုခေပိ ရာဇဒ္ဒါရေပိ၊ မင်းမျက်မှောက်၌လည်းကောင်း မင်းအိမ်တံခါး၌လည်းကောင်း။ အမစ္စသမ္မုခေပိ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေပိ၊ အမတ်တို့မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း တရား ဆုံးဖြတ်ရာဌာန၌လည်းကောင်း။ တုစ္ဆလာဇုသဒိသာနံ အကုလီနာနံ၊ အချည်းနှီးသော ပူးတောင်းနှင့် တူကုန်သော အမျိုးယုတ်တို့၏။ ကထာဝ ဩသီဒိတ္တာ ဌိတာ ဝိယ၊ ပြောစကား သည်သာ နစ်မြုပ်၍ တည်ဘိသကဲ့သို့။ နိစ္စလာ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ ဘဝိဿတိ၊ မလှုပ်ရှားသည် ကောင်းစွာတည်သည် ဖြစ်လတ့်။ သံဃသန္ဓိပါတေသုပိ၊ သံဃာ အစည်းဝေးတို့၌လည်း။ သံဃကမ္မဂဏကမ္မဋ္ဌာနေသု စေဝ၊ သံဃကိစ္စ, ဂိုဏ်းကိစ္စ လုပ်ရာဌာနတို့၌လည်းကောင်း။ ပတ္တစီဝရပရိဝေဏာဒိဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေသု စ၊ သပိတ်, သင်္ကန်း, ပရိဝုဏ်စသည်တို့ ဆုံးဖြတ်ရာဌာနတို့၌လည်းကောင်း။ ဒုဿီလာနံ ပါပပုဂ္ဂလာနံယေဝ၊ သီလမရှိကုန်သော ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သာ။ ကထာ နိယ္ယာနိကာ ဘဝိဿတိ၊ ပြောစကားသည် လုပ်ငန်းကိစ္စထုတ်ဆောင်တတ်သည်

(အရာရောက်သည်) ဖြစ်လတ့်။ လင်္ဂီဘိက္ခုန်း၊ လင်္ဂီရဟန်းတို့၏။ ကထာ၊ ပြော စကားသည်။ နှ၊ အရာမရောက်လတ့်။ ဣတိ ၉၀ သဗ္ဗတ္ထာပိ၊ ဤကဲ့သို့ ရဟန်း ရှင်လူ အလုံးစုံသော ပြောစကားအပြားအားဖြင့်လည်း။ တုစ္ဆလာပုသီဒနကာလော ဝိယ ဘဝိဿတိ၊ အချည်းနှီးသော ပူးတောင်းတို့ နစ်ရာကာလကဲ့သို့ ဖြစ်လတ့်။ ဣတောဘာ နိဒါနမ္မိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သင် မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ။ တေရသမံ ကထေဟိတိ၊ တေရသမ အိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ဟု မိန့်ပြီ။

(၁၃) ဘန္တေ မဟန္တမဟန္တာ၊ အရှင်ဘုရား ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ ကူဋ-ဂါရပ္ပမာဏာ ယနသိလာ၊ အိမ်ထွတ်ပမာဏရှိကုန်သော တစ်လုံး တစ်ခဲတည်း သော ကျောက်တုံးတို့သည်။ နာဝါ ဝိယ၊ လှေတို့ကဲ့သို့။ ဥဒကေ ပ္ပဝမာနာ အဒ္ဒသံ၊ ရေ၌ ပေါလောမျှောနေသည်တို့ကို မြင်မက်ပါပြီ။ ဣမသ္မိ ဝိပါကော ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ဣမသ္မိ ဝိပါကောပိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးသည်လည်း။ တာဒိသေယေဝ ကာလေ ဘဝိဿတိ၊ ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သည်သာ ဖြစ်သော လူ့လောကဖောက်ပြန်ရာ အချိန်၌ ဖြစ်လတ့်။ ဟိ တဒါ အဓမ္မိကရာဇာနော၊ မှန်၏ ထိုအခါ တရားမစောင့်သော မင်းတို့သည်။ အကုလိနာနံ ယသံ ဒဿန္တိ၊ အမျိုးယုတ်တို့အား စည်းစိမ်အခြံအရံကို ပေးကြလတ့်။ တေ ဣဿရာ ဘဝိဿန္တိ၊ ထိုအမျိုးယုတ်တို့သည် အာဏာရှိကုန်သည် ဖြစ်ကြ လတ့်။ ကုလိနာ ဒုဂ္ဂတာ၊ အမျိုးကောင်းတို့သည် ဆင်းရဲကြသည်။ (ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလတ့်)။ တေသု ကေစိ၊ ထိုအမျိုးကောင်းတို့၌ မည်သူတို့သည်မျှ။ ဂါရဝံ နကရိဿန္တိ၊ ဂရုစိုက်မှုကို မပြုကြလတ့်။ ဣတရေသုယေဝ ကရိဿန္တိ၊ သည်ပြင်အမျိုး ယုတ်တို့၌သာ ဂရုစိုက်မှု ပြုကြလတ့်။ ရာဇသမ္မုခေ ဝါ အမစ္စသမ္မုခေ ဝါ၊ မင်း မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း အမတ်တို့မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း။ ဝိနိစ္ဆယ-ဋ္ဌာနေ ဝါ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ ဌာန၌လည်းကောင်း။ ဝိနိစ္ဆယကုသလာနံ ယန-သိလာသဒိသာနံ၊ တရားအဆုံးအဖြတ်နားလည်ကုန်သော တစ်လုံးတစ်ခဲတည်း သော ကျောက်တုံးနှင့် တူကုန်သော။ ကုလပုတ္တာနံ ကထာ၊ အမျိုးကောင်းသား တို့၏ ပြောစကားသည်။ ဩဂါဟိတာ နပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ စွဲမြဲသက်ဝင်၍ မတည် လိမ့်လတ့်။ တေသု ကထေန္တေသု၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည် ပြောကြသော်။ ကိं ဣမေ ကထေန္တိတိ၊ ဘာကို ဤသူတို့သည် ပြောကြသနည်းဟု။ ဣတရေ

သည်ပြင် အမျိုးယုတ်တို့သည်။ ပရိဟာသမေဝ ကရိသန္တိ၊ ပြောင်လှောင်မှုကိုသာ ပြုကြလတ့်။ ဘိက္ခုသန္ဓိပါတေသုပိ၊ ရဟန်းသံဃာအစည်းဝေးတို့၌လည်း။ ဝုတ္တပ္ပကာရေသု ဌာနေသု၊ ဆိုအပ်ပြီးအပြားရှိကုန်သော ဌာနတို့၌။ ပေသလေ ဘိက္ခူ။ သီလချစ်မြတ်နိုးကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဂရုကာတဗ္ဗေ နမည်သန္တိ၊ ဂရုစိုက်မှုပြုသင့်ကုန်၏ဟု မထင်မှတ်ကြကုန်လတ့်။ တေသံ ကထာ၊ ထို သီလဝန္တရဟန်းတို့၏ ပြောစကားသည်။ ပရိယောဂါဟိတွာ နာပိ ပတိဋ္ဌဟိသတိ၊ စွဲမြဲသက်ဝင်၍ မတည်လတ့်။ သိလာနံ၊ ကျောက်တုံးကြီးတို့၏။ ပ္ပဝနကာလော ဝိယ ဘဝိဿတိ၊ ပေါ်လောပေါ်ရာ ကာလကဲ့သို့ ဖြစ်လတ့်။ ဣတော နိဒါနမ္ပိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ။ စုဒ္ဒသမ် ကထေဟိတိ၊ စုဒ္ဒသမအိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ဟု မိန့်ပြီ။

(၁၄) ဘန္တေ ခုဒ္ဒကမဓုကပုပ္ဖပ္ပမာဏာ မဏ္ဍူကိယာ၊ အရှင်ဘုရား မည်စည် ပွင့်ငယ် ပမာဏရှိကုန်သော ဖားမကလေးတို့သည်။ မဟန္တမဟန္တေ ကဏ္ဏသပ္ပေ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော မြွေဟောက်တို့ကို။ ဝေဂေန အနုဝန္ဓိတ္တာ၊ အဟုန်ဖြင့် အစဉ်လိုက်ကြ၍။ ဥပ္ပလနာဠေ ဝိယ ဆိန္ဒိတ္တာ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ကြာရိုးတို့ကိုကဲ့သို့ ဖြတ်၍ ဖြတ်၍။ မံသံ ခါဒိတ္တာ၊ အသားကို ကိုက်စား၍။ ဂိလန္တိယော အဒ္ဒသံ၊ မျိုချနေသည်တို့ကို မြင်မက်ပါပြီ။ ဣမသ္မိ ဝိပါကော ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ဣမသ္မိ ဝိပါကောပိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးသည်လည်း။ လောကေ ပရိဟာယန္တေ၊ လူလောကသည် သူတော်ကောင်းတရား ဆုတ်ယုတ်သော်။ အနာဂတေ ဧဝ ဘဝိဿတိ၊ နောင်အခါ၌သာ ဖြစ်လတ့်။ ဟိ တဒါ မနုဿာ၊ မှန်၏ ထိုအခါ လူတို့သည်။ တိဋ္ဌရာဂဇာတိကာ၊ ထက်မြက်သော ရာဂသဘောရှိကုန်သည်။ ကိလေသာနုဝတ္တကာ ဟုတ္တာ၊ ကိလေသာအစဉ်လိုက်ကုန်သည် ဖြစ်ကြ၍။ အတ္တနော တရုဏတရုဏာနံ ဘရိယာနံ၊ မိမိအောက်ငယ်ကုန်ငယ်ကုန်သော မယားတို့၏။ ဝသေ ဝတ္တိဿန္တိ၊ အလိုဆန္ဒ၌ ဖြစ်ကြလတ့်။ ဂေဟေ ဒါသကမ္မကရာဒယောပိ၊ အိမ်၌ ကျွန်အလုပ်သမားစသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဂေါမဟိံသာဒယောပိ၊ နွားကျွဲစသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟိ ရညာ သုဝဏ္ဏမ္ပိ၊ ငွေရွှေသည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ တာသညေव၊ ရှိသမျှပစ္စည်းအားလုံးသည် ထိုမယားတို့နှင့်သာ။ အာယတ္တံ ဘဝိဿတိ၊ ဆက်စပ်သည်

ဖြစ်လတ့်။ "အသုဂ် ဟိရညသုဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ထိုမည်သော ငွေရွှေသည်လည်းကောင်း။ ပရိစ္စဒါဒိဇာတံ ဝါ။ ဖုံးလွှမ်းထားသော တန်ဆာစသော ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း။ ကဟန္တိ ဝုတ္တော၊ ဘယ်မှာနည်း"ဟု မေးအပ်သော်။ "ယတ္ထ ဝါ တတ္ထ ဝါ ဟောတု၊ အကြောင်အရပ်၌သော်လည်းကောင်း ထိုအရပ်၌သော်လည်းကောင်း ရှိပါစေ (ရှိချင်ရာမှာ ရှိပါစေ)။ တုယ္ဟံ ဣမိနာ ဗျာပါရေန ကိ၊ ရှင့်အား ဤကြောင့်ကြစိုက်ခြင်းဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ တွံ မယ္ဟံ ယရေ၊ နင်သည် ငါ၏ အိမ်၌။ သန္တံ ဝါ အသန္တံ ဝါ ဇာနိတုကာမော၊ ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း သိချင်သည်။ ဇာတောတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏"ဟု ပြော၍။ နာနပ္ပကာရေဟိ အက္ကောသိတ္တာ၊ အမျိုးမျိုးသော အပြားတို့ဖြင့် ဆဲရေး၍။ မုခသတ္တိဟိ ကောဋ္ဋေတ္တာ၊ နှုတ်လုံ့တို့ဖြင့် ထိုးကြ၍။ ဒါသစေဋကေ ဝိယ၊ ကျွန်, အစေအပါးကလေးတို့ကို ကဲ့သို့။ အတ္တနော ဝသေ ကတ္တာ၊ မိမိ၏ အလိုဆန္ဒ၌ ပြု၍။ အတ္တနော ဣဿရိယံ ပဝတ္တေသန္တိ၊ မိမိ၏ အစိုးရသူအဖြစ်ကို ဖြစ်စေကြလတ့်။ ဧဝံ မခုကပုဗ္ဗပုမာဏာနံ၊ ဤကဲ့သို့ မည်စည်ပွင့်ပမာဏရှိကြကုန်သော။ မဏ္ဍူကပေါတိကာနံ၊ ဖားမကလေးတို့၏။ အာသီဝိသေ ကဏ္ဍသပ္ပေ၊ လျင်သော အဆိပ်ရှိကုန်သော (အဆိပ်တက်မြန်ကုန်သော) မြွေဟောက်တို့ကို။ ဂိလနကာလော ဝိယ ဘဝိဿတိ၊ စားမျိုရာကာလကဲ့သို့ ဖြစ်လတ့်။ ဣတော နိဒါနမ္ပိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ။ ပန္နရသမံ ကထေဟိတိ၊ ပန္နရသမအိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ဟု မိန့်ပြီ။

(၁၅) ဘန္တေ ဒသဟိ အသဒ္ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတံ၊ အရှင်ဘုရား ဆယ်မျိုးကုန်သော မသူတော်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဂါမဂေါစရံ ကာကံ၊ ရွာ၌ ကျက်စားသော ကျီးကို။ ကဠနုဝဏ္ဏတာယ သုဝဏ္ဏာတိ လဒ္ဓနာမေ၊ ရွှေအဆင်း ရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့် "သုဝဏ္ဏ"ဟု အမည်ရကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဟံသရာဇေ ရွှေဟသ်မင်းတို့ကို။ ပရိဝါရေန္တေ အဒ္ဒသံ၊ ခြံရံနေသည်တို့ကို မြင်မက်ပြီ။ ဣမဿ ဝိပါကော ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ဣမဿ ဝိပါကောပိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးသည်လည်း။ အနာဂတေ ဒုဗ္ဘလရာဇကာလေ ယေဝ၊ နောင်အခါ၌ အားနည်းသော မင်းတို့လက်ထက်၌သာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ့်။ ဟိ အနာဂတသ္မိံ ရာဇနော၊ မှန်၏ နောင်ခါ၌ မင်းတို့သည်။ ဟတ္ထိ-သိပ္ပါဒီသု အကုသလာ၊ ဆင်အတတ်စသည်တို့၌ မကျွမ်းကျင်ကုန်သည်။ ယုဒ္ဓေသု

အဝိသာရဒါ ဘဝိဿန္တိ၊ စစ်ပွဲတို့၌ ရှဲ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းမှု မရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေ အတ္တနော၊ ထိုမင်းတို့သည် မိမိ၏။ ရဇ္ဇဝိပတ္တိ အာသင်္ကာနာ၊ မင်းအဖြစ်ပျက်စီးမှုကို သံသယရှိကြ၍။ သမာနဇာတိကာနံ ကုလပုတ္တာနံ၊ တူသော အမျိုးဇာတ်ရှိကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့အား။ ဣဿရိယံ အဒတ္တာ၊ အစိုးရခြင်းကို မပေးမူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါဒမူလိကနှာပကကပ္ပကာဒီနံ ဒဿန္တိ၊ ခြေရင်းစောင့်, ရေချိုးပေးသူ, ဆတ္တာသည် စသည်တို့အား ပေးကြလတ္တံ့။ ဇာတိဂေါတ္တသမ္ပန္နာ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးအနွယ်ကောင်းကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ရာဇကုလေ ပတိဋ္ဌံ အလဘမာနာ၊ မင်းမျိုး၌ တည်ရာကို မရကုန်သည်။ ဇိဝိတံ ကပ္ပေတုံ၊ အသက်မွေးမှုကို ပြုခြင်းငှာ။ အသမတ္ထာ ဟုတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဣဿရိယေ ဌိတေ၊ အစိုးရခြင်း၌ တည်ရှိကုန်သော။ ဇာတိဂေါတ္တဟီနေ အကုလီနေ၊ အမျိုးအနွယ်ညံ့ကုန်သော အမျိုးယုတ်တို့ကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တာ ဝိစရိဿန္တိ၊ ခစားလုပ်ကျွေးကုန်လျက် လှည့်လည်ကြလတ္တံ့။ သုဝဏ္ဏရာဇာသေဟိ ကာကဿ၊ ရွှေဟင်္သာမင်းတို့သည် ကျီးကို။ ပရိဝါရိတကာလော ဝိယ ဘဝိဿတိ၊ ခြံရံအပ်ရာ ကာလကဲ့သို့ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတော နိဒါနမ္ပိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း အရှင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးရန်သည် မရှိ။ သောဠသမံ ကထေဟိ တိ၊ သောဠသမအိပ်မက်ကို လျှောက်လော့ဟု မိန့်ပြီ။

(၁၆) ဘန္တေ ပုဗ္ဗေ ဒီပိနော၊ အရှင်ဘုရား ရှေးက ကျားသစ်တို့သည်။ ဧဠကေ ခါဒန္တိ၊ သိုးတို့ကို စားကုန်၏။ အဟံ ပန ဧဠကေ၊ တပည့်တော်သည်ကား သိုးတို့ကို။ ဒီပိနော အနုပန္ဓိတ္တာ၊ ကျားသစ်တို့ကို အစဉ်တစိုက်လိုက်၍။ မုရုမုရုတိ၊ မြဲ့မြဲ့,မြဲ့,မြဲ့,ပြု၍။ ခါဒန္တေ အဒ္ဒသံ၊ ကိုက်စားနေသည်တို့ကို မြင်မက်ပြီ။ အထ အညေ၊ ထိုအခါ တစ်ပါးကုန်သော။ တသာ ဝကာ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သော ဝံပုလွေတို့သည်။ ဧဠကေ ဒူရတောဒိသ္မာ၊ သိုးတို့ကို အဝေးမှပင် မြင်ကြ၍။ တသိတာ တာသပ္ပတ္တာ ဟုတ္တာ၊ ထိတ်လန့်ကြ၍ လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဧဠကာနံ ဘယာ၊ သိုးတို့ကို ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပလာယိတ္တာ၊ ပြေးကြ၍။ ဂုမ္ဗဂဟနာဒီနိ၊ ခြုံရှုပ်ထွေးရာစသည်တို့သို့။ ပဝိသိတ္တာ နိလီယိံသု၊ ဝင်၍ ပုန်းအောင်းကြပြီ။ ဧဝံ အဟံ အဒ္ဒသံ၊ ဤသို့ တပည့်တော်သည် မြင်မက်ပါပြီ။ ဣမဿ ဝိပါကော ကောတိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်ပြီ။ ဣမဿ ဝိပါကောပိ၊ ဤအိပ်မက်၏ အကျိုးသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။

အဓမ္မိကရာဇကာလေယေဝ ဘဝိဿတိ၊ တရား မစောင့်သော မင်းတို့လက်ထက်ဌာ ဖြစ်လတ့်။ ဟိ တဒါ၊ မှန်၏ ထိုအခါ။ အကုလိနာ ရာဇဝလ္လဘာ၊ အမျိုးယုတ်သူတို့သည် မင်းကျွမ်းဝင်ကုန်သည်။ ဣဿရာ ဘဝိဿန္တိ၊ အစိုးရကုန်သည် ဖြစ်ကြလတ့်။ ကုလီနာ အပညာတာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည် မထင်ရှားကုန်သည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ (ဘဝိဿန္တိ ဖြစ်ကြလတ့်)။ တေ ရာဇဝလ္လဘာ၊ မင်းကျွမ်းဝင်သည့် ထိုအမျိုးယုတ်တို့သည်။ ရာဇာနံ အတ္တနော ကတံ ဂါဟာပေတွာ၊ မင်းကို မိမိတို့၏ စကားကို ယူစေ၍။ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနာဒီသု ဗလဝန္တော ဟုတွာ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာဌာနစသည်တို့၌ အားရှိကုန်သည် ဖြစ်ကြ၍။ ကုလီနာနံ ပဝေဏိ အာဂတာနိ၊ အမျိုးကောင်းသူတို့၏ အစဉ်အဆက် ပိုင်ဆိုင်လာကုန်သော။ ခေတ္တ ဝတ္ထာဒီနိ၊ လယ်ယာစသည်တို့ကို။ "တောနိ အမှာကံ၊ ဤလယ်ယာစသည်တို့သည် ငါတို့၏။ သန္တကာနိတိ အဘိယုဇ္ဈိတွာ၊ ဥစ္စာတို့တည်း"ဟု တရားစွဲကုန်သော်။ တေသု ထိုအမျိုးကောင်းတို့က။ "တုမှာကံ နု၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာတွေမဟုတ်။ အမှာကန္တိ ငါတို့၏ ဥစ္စာတွေ"ဟု။ အာဂန္တာ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနာဒီသု၊ လာ၍ ဆုံးဖြတ်ရာဌာနစသည်တို့၌။ ဝိဝဒန္တေသု၊ ငြင်းကြသော်။ ဝေတ္တလတာဒီဟိ ပဟရာပေတွာ၊ ကြိမ်နွယ်စသည်တို့ဖြင့် ရိုက်ပုတ်စေ၍။ ဂီဝါယံ ဂဟေတွာ၊ လည်ပင်းက ကိုင်၍။ အပကဍာပေတွာ၊ ဆွဲဝင်ထုတ်စေ၍။ "အတ္တနော ပမာဏံ နု ဇာနာထ၊ မိမိ၏ ပမာဏကို မသိကြ။ အမှေဟိ သဒ္ဓိं ဝိဝဒထ၊ ငါတို့နှင့် အတူ ငြင်းကြဘိ၏။ ဣဒါနိ ရညော ကထေတွာ၊ ယခု မင်းတရားအား လျှောက်ထား၍။ ဝေါ ဟတ္ထပါဒစ္ဆေဒနာဒီနိ၊ သင်တို့၏ လက်ခြေဖြတ်ခြင်းစသည်တို့ကို။ ကာရေဿာမာတိ သန္တဇ္ဇေဿန္တိ၊ ပြုစေကုန်အံ့"ဟု ခြိမ်းခြောက်ကြလတ့်။ တေ တေသံ ဘယေန၊ ထိုအမျိုးကောင်းတို့သည် ထိုအမျိုးယုတ်တို့ကို ကြောက်သဖြင့်။ အတ္တနော သန္တကာနိ ဝတ္ထူနိ၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ "တုမှာကံယေဝ ဇောနိ၊ သင်တို့အတွက်သာ ဤလယ်ယာစသည်တို့ကို။ ဂဏှထာတိ နိယျာဒေတွာ၊ ယူကြပါ"ဟု အပ်နှင်း၍။ အတ္တနော ဂေဟာနိ ပဝိသိတွာ၊ မိမိတို့၏ အိမ်တို့သို့ ဝင်၍။ ဘီတာ နိပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်၍ အိပ်ကြလတ့်။ ပါပဘိက္ခူပိ ပေသလေ ဘိက္ခူ။ ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့သည်လည်း သီလချစ်မြတ်နိုးကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ယထာရုစိ ဝိဟေဋ္ဌေဿန္တိ၊ အလိုရှိသလို ညှဉ်းဆဲကြလတ့်။ ပေသလာ တေ ဘိက္ခူ။ သီလကို ချစ်မြတ်နိုးကုန်သော ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပဋိသရဏံ အလဘမာနာ၊ မှီခိုအားထားရာကို မရကြ၍။ အရညံ ပဝိသိတွာ၊

တောသို့ ဝင်၍။ ဂဟနဌာနေသု နိလီယိသဿန္တိ၊ ရှုပ်ထွေးရာဌာနတို့၌ ပုန်းအောင်းကြရလတ့်။ ဒေဝ ဟီနဇစ္စေဟိ စေဝ ပါပဘိက္ခူဟိ စ၊ ဤကဲ့သို့ အမျိုးယုတ်တို့သည်လည်းကောင်း ရဟန်းယုတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပဒ္ဒုတာနံ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ ဇာတိမန္တကုလပုတ္တာနဉ္စေဝ၊ မျိုးရိုးကြီးသူ မျိုးရိုးမြတ်သူ အမျိုးကောင်းတို့၏လည်းကောင်း။ ပေသလဘိက္ခူနဉ္စ၊ သီလချစ်မြတ်နှိုးကုန်သော ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း။ ဇဋ္ဌကာနံ ဘယေန၊ သိုးတို့ကို ကြောက်သဖြင့်။ တသဝကာနံ ပလာယနကာလော ဝိယ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သော ဝံပုလွေတို့၏ ပြေးရာကာလကဲ့သို့၊ (ပလာယနကာလော၊ ပြေးရာကာလသည်)။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ့်။ ဣဒါနိ ပန ဒါနမ္ပိ တေ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးရန်သည် မရှိ။ ဟိ အယမ္ပိ သုပိနော၊ မှန်၏ ဤအိပ်မက်ကိုလည်း။ အနာဂတံယေဝ အာရဗ္ဘ ဒိဋ္ဌော၊ နောင်အခါကိုပင် အကြောင်းပြု၍ မြင်မက်အပ်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ ပန ဓမ္မသုဓမ္မတာယ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်ကား သဘောစစ် သဘောမှန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တယိ သိနေဟေန၊ သင်မင်းကြီး၌ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းဖြင့်။ န ကထယိံသု၊ ပြောကြသည် မဟုတ်ကုန်။ "ဗဟုနံ လဘိဿာမာတိ၊ များစွာသော ပစ္စည်းကို ရကြတော့မည်"ဟု တွေး၍။ အာမိသာပေက္ခတာယ၊ ပစ္စည်းအာမိသကို ငဲ့ကုန်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဇိဝိတဝုတ္တိं နိဿာယ၊ အသက်မွေးမှုကို မှီ၍။ ကထယိံသူတိ၊ ပြောကြပြီဟု မိန့်တော်မူပြီ။

ဒေဝ သတ္ထာ၊ ဤကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သောဌသန္ခ် မဟာသုပိနာနံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်ကုန်သော အိပ်မက်ကြီးတို့၏။ နိပ္ပတ္တिं ကထေတွာ၊ ပြီးစီးမှုအကျိုးကို ဟောတော်မူပြီး၍။ "မဟာရာဇ ဧတေ ရဟိ၊ မင်းမြတ် ယခုအခါ။ တွညေဝ ဣမေ သုပိနေ၊ သင်မင်းကြီးသည်သာ ဤအိပ်မက်တို့ကို။ နေ ခေါ အဒ္ဒသ၊ မြင်မက်သည် မဟုတ်။ ပေါရာဏကရာဇာနောပိ အဒ္ဒသံသု၊ ရှေးမင်းတို့သည်လည်း မြင်မက်ဖူးကုန်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာပိ နေသံ ဧဝမေဝ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း ထိုရှေးမင်းတို့အား ဤအတူပင်။ ဣမေ သုပိနေ ဂဟေတွာ၊ ဤအိပ်မက်တို့ကို ယူ၍။ ယညမတ္ထကေ ခိပိံသု၊ ယဇ်ပူဇော်မှုအပေါ်၌ ပစ်ချကြပြီ (ယဇ်ပူဇော်ဖို့ အားထုတ်ကြပြီ)။ တတော ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ထိုနောင်မှ ပညာရှိတို့သည်။ ဒိန္နနယေန ဂန္တွာ၊ ပေးအပ်သော နည်းဖြင့် သွား၍။ ဗောဓိသတ္တं ပုစ္ဆိံသု၊ ဘုရားလောင်းကို မေးကြပြီ။ ပေါရာဏာ ပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးကဖြစ်ကုန်သော ပညာရှိတို့သည်လည်း။

ဣမေ သုပိနေ ကထေန္တာ၊ ဤအိပ်မက်တို့ကို ပြောကြကုန်သော်။ ဣမိနာဝ နိယာမေဝ နေသဲ၊ ဤနည်းဖြင့်သာ ထိုမင်းတို့အား။ ကထေသုန္တိ ဝတ္တာ၊ ဖြေကြား ကြပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတောဝ၊ ထိုကောသလမင်းသည် တောင်းပန် အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား လောင်းသည်။ ဥဒီစ္စပြာဟ္မဏကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ မြင့်မြတ်သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ အရွယ်ရောက်သော် ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ အဘိညာ စေဝ သမာပတ္တိယော စ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ အဘိညာဏ် တို့ကိုလည်းကောင်း သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဈာနကီဠံ ကီဠန္တော ဝိဟရတိ၊ ဈာန်ကစားခြင်းကို ကစားလျက် နေ၏။ တဒါ ဗာရာဏသိယံ ပြဟ္မဒတ္တော၊ ထိုအခါက ဗာရာဏသီမြို့၌ ပြဟ္မဒတ် မင်းသည်။ ဣမိနာဝ နိယာမေန ဤနည်းဖြင့်ပင်။ ဣမေ သုပိနေ ဒိသ္မာ၊ ဤအိပ်မက် တို့ကို မြင်မက်၍။ ဗြာဟ္မဏေ ပဏ္ဍိတေ ပုဏ္ဏားတို့ကို မေးပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ ဧဝမေဝ၊ ပုဏ္ဏား တို့သည် ဤအတူပင်။ ယည် ယဒိတုံ အာရဘိသု၊ ယင်ကို ပူဇော်ခြင်းငှာ အားထုတ် ကြပြီ။ တေသု ပုရောဟိတသ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့တွင် ပုရောဟိတ်၏။ ပဏ္ဍိတော ဗျတ္တော၊ ပညာရှိသော ထူးခြားသော စိတ်ထားရှိသော။ အန္တေဝါသိကမာဏဝေါ အာစရိယံ၊ တပည့်လုလင်သည် ဆရာပုရောဟိတ်ကို။ "အာစရိယ တုမှေဟိ၊ ဆရာ အရှင်ဆရာ ကြီးတို့သည်။ မယံ တယော ဝေဒေ၊ ကျွန်တော်တို့ကို သုံးပုံကုန်သော ဝေဒကျမ်းတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှာပိတာ၊ သင်ယူစေအပ်ကုန်ပြီ။ တေသု ဧကံ မာရေတွာ၊ ထိုဝေဒကျမ်းတို့၌ တစ်ယောက်ကို သတ်၍။ ဧကဿ သောတ္ထိကမ္မဿ၊ တစ်ယောက်၏ ချမ်းသာမှု ပြုခြင်း၏။ ကာရဏံ နာမ နတ္ထိ နနု တိ အာဟ၊ အကြောင်းမည်သည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော"ဟု ပြောပြီ။ တာတ ဣမိနာ ဥပါယေန၊ ချစ်သား ဤနည်းလမ်းဖြင့်။ အမှာကံ ဗဟုဓနံ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ငါတို့အား များစွာသော ဥစ္စာသည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ တွံ ပန ရညော ဓနံ၊ မင်းသည်ကား (မင်းကတော့) ရှင်ဘုရင်၏ ဥစ္စာကို။ ရက္ခိတုံ ကာမော မညေတိ၊ စောင့်ရှောက်ချင်ဟန် ထင်၏"ဟု ပြောပြီ။ မာဏဝေါ၊ လုလင် သည်။ "အာစရိယ တေန ဟိ၊ ဆရာ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တုမှေ တုမှာကံ၊ အရှင်ဆရာကြီး တို့သည် အရှင်ဆရာကြီးတို့၏။ ကမ္မံ ကရောထ၊ အလုပ်ကို လုပ်ကြပါကုန်။ အဟံ

တုမှာက် သန္ဓိကော၊ ကျွန်တော်သည် အရှင်ဆရာကြီးတို့၏ အထံ၌။ ကိုယ်ကရိယာမီတိ၊ ဘာကို ပြုရမည်နည်း"ဟု ပြော၍။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သော်။ ရညော ဥယျာနံ အဂမာသိ၊ မင်း၏ ဥယျာဉ်တော်သို့ ရောက်သွားပြီ။

တံ ဒိဝသမေဝ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ထိုနေ့၌ပင် ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ တံကာရဏာ ဥ တွာ၊ ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ "အဇ္ဇ မယိ၊ ယနေ့ ငါသည်။ မနုဿ ပထံ ဂတော၊ လူတို့ခရီးသို့သွားသော်။ မဟာဇနသ ဗန္ဓနာမောက္ခော၊ သတ္တဝါများစွာ၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ့"ဟု တွေး၍။ အာကာသေန ဂန္တာ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် သွား၍။ ဥယျာနေ သြတရိတွာ၊ ဥယျာဉ်တော်၌ ဆင်းသက်၍။ သုဝဏ္ဏပဋိမာ ဝိယ၊ ရွှေဆင်းတုကဲ့သို့။ မဂ်လ သိလာတလေ နိသီဒိ၊ မဂ်လာကျောက်ဖျာအပြင်၌ ထိုင်နေပြီ။ မာဏဝေါ ဗောဓိ သတ္တံ၊ လုလင်သည် ဘုရားလောင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ ဝန္ဒိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိတွာ၊ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်နေ၍။ ပဋိသန္ထာရံ အကာသိ၊ ပျူငှာ လောကဝတ်ကို ပြုပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ တေန သဒ္ဓိံ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုလုလင်နှင့်အတူ။ မဓုရပဋိသန္ထာရံ ကတွာ၊ ချိုမြိန်သော ပျူငှာလောကဝတ်ကို ပြု၍။ "မာဏဝ ကိံ နု ခေါ၊ အမောင်လုလင် ဘယ်လိုလဲ။ ရာဇာ ဓမ္မေန၊ မင်းသည် တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ ကာရေတိတိ ပုစ္ဆိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုပါ၏လော"ဟု မေးပြီ။ ဘန္တေ ရာဇာ နာမ ဓမ္မိကော၊ အရှင်ဘုရား မင်းမည်သည်ကား တရားရှိပါ၏။ အပိ စ ခေါ တံ၊ သို့သော်လည်း ထိုမင်းကို။ ဗြာဟ္မဏာ အတိတ္တေ ပဗ္ဗန္နာပေန္တိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် မသင့်လျော်သော အကုသိုလ်ဆိပ်ကမ်း၌ ပြေးသွားစေကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သောဋ္ဌသသုပိနေ ဒိသ္မာ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်ကုန်သော အိပ်မက်တို့ကို မြင်မက်၍။ ဗြာဟ္မဏာနံ အာရောစေသိ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား ပြောကြားပြီ။ "ယည် ယဇိဿာမာတိ၊ ယဇ်ကို ပူဇော်ကုန်အံ့"ဟု။ ဗြာဟ္မဏာ အာရဒ္ဓါ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် အားထုတ်နေကြပါပြီ။ ဘန္တေ ကိံ နု ခေါ၊ အရှင်ဘုရား ဘယ်လိုပါလဲ။ "အယံ နာမ၊ ဤမည်သည်ကား။ ဣမေသံ သုပိနာနံ၊ ဤအိပ်မက်တို့၏။ နိပ္ဖတ္တိတိ၊ ပြီးစီးခြင်းအကျိုး"ဟု။ ရာဇာနံ သညာပေတွာ၊ မင်းကို သိစေ၍။ မဟာဇနံ ဘယာ၊ သတ္တဝါများစွာကို ဘေးမှ။ တုမှာကံ မောစေတုံ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် လွတ်စေခြင်းငှာ။ နု ဝဋ္ဋတိတိ၊ မသင့်ပါလောဟု လျှောက်ထားပြီ။ မာဏဝ မယံ ခေါ၊ လုလင် ငါတို့သည် စင်စစ်။ ရာဇာနံ နု ဇာနာမ၊ မင်းကို မသိကုန်။ ရာဇာပိ

အမှေ့ နဇာနာတိ၊ မင်းကလည်း ငါတို့ကို မသိ။ ဣမ အာဂန္တာ၊ ဤဥယျာဉ်တော်သို့ လာ၍။ သစေ ပန ပုစ္ဆေယ္ယ၊ အကယ်၍ကား မေးငြားအံ့။ အသ မယံ ကထေ-ယျာမာတိ၊ ထိုမင်းအား ငါတို့သည် ဖြေဆိုကုန်အံ့ဟု မိန့်ပြီ။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ "ဘန္တေ အဟံ၊ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည်။ တံ အာနေဿာမိ၊ ထိုမင်းကို ခေါ်ဆောင်ခဲ့ပါအံ့။ တုမှေ မမ အာဂမနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် တပည့်တော်၏ လာခြင်းကို။ ဥဒိက္ခန္တာ မုဟုတ္တံ၊ မျှော်ကြည့်ကုန်လျက် တစ်မုဟုတ်မျှ။ နိသီဒထာတိ၊ ထိုင်နေတော်မူကြပါ"ဟု။ ဗောဓိသတ္တံ ပဋိဇာနာပေတွာ၊ ဘုရားလောင်းကို ဝန်ခံစေ၍။ ရညော သန္တိကံ ဂန္တာ၊ မင်း၏ အထံသို့ သွား၍။ "မဟာရာဇ ဧကော၊ မင်းမြတ် တစ်ပါးသော။ အာကာသစာရိကော တာပသော၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် သွားလာလှည့်လည်သော ရသေ့သည်။ တုမှာကံ ဥယျာနေ သြတရိတွာ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့၏ ဥယျာဉ်တော်၌ သက်ဆင်း၍။ တုမှေဟိ ဒိဋ္ဌသုပိနာနံ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့သည် မြင်မက်အပ်ကုန်သော အိပ်မက် တို့၏။ နိပ္ဖတ္တိံ ကထေဿာမိတိ၊ ပြီးစီးမှုအကျိုးကို ဟောမည်'ဟု။ တုမှေ ပဏ္ဏောသတိတိ အာဟ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့ကို ခေါ်နေပါ၏"ဟု လျှောက်ပြီ။

ရာဇာ တဿ ကထံ သုတ္တာ၊ မင်းသည် ထိုလုလင်၏ စကားကို ကြား၍။ တာဝဒေဝ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ ထိုခဏ၌ပင် မှားစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ ဥယျာနံ ဂန္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ တာပသံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရသေ့ကို ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသိန္နော၊ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်လျက်။ "ဘန္တေ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မယာ ဒိဋ္ဌသုပိနာနံ၊ တပည့်တော်သည် မြင်မက်အပ်ကုန်သော အိပ်မက်တို့၏။ နိပ္ဖတ္တိံ ဇာနာထ ကိရာတိ ပုစ္ဆိ၊ ပြီးစီးမှုအကျိုးကို သိတော်မူကြသတဲ့လား"ဟု မေးပြီ။ အာမ မဟာရာဇာတိ၊ အေး. သိ၏ မင်းကြီးဟု မိန့်ပြီ။ တေန ဟိ ကထေထာတိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် မိန့်တော်မူကြပါဟု လျှောက်ပြီ။ ကထေမိ မဟာရာဇ မိန့်မည် အရှင်မင်းကြီး။ ယထာဒိဋ္ဌေ သုပိနေ၊ အကြင်အကြင် မြင်မက်အပ်ကုန်သော အိပ်မက်တို့ကို။ မံ သာဝေဟိတိ၊ ငါ့ကို ကြားစေလော့ လျှောက်ထားလော့ဟု မိန့်ပြီ။ သာဓု ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟု လျှောက်၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။

> ၇၇။ "ဥသဘာ ရုက္ခာ ဂါဝီယော ဂဝါ စ၊
> အသော ကံသော သိဂ်ါလီ စ ကုမ္ဘော။
> ပေါက္ခရဏီ စ အပါကစန္ဒနံ။

လာဗူနိ သီဒန္တိ သိလာ ပ္ပဝဏ္ဏိ၊
မဏ္ဍူကိယော ကဏ္ဌသပ္ပေ ဂိလန္တိ။
ကာကံ သုဝဏ္ဏာ ပရိဝါရယန္တိ၊
တသာ ဝကာ ဧဠကာနံ ဘယာ ဟီ"တိ

ဝတ္တာ၊ "ဥသဘာ(ပ)ဘယာ ဟိ"ဟု လျှောက်ထား၍။ ပသေနဒိရညာ ကထိတနိယာမေနေဝ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည် လျှောက်ထားအပ်သော နည်းဖြင့်ပင်။ သုပိနေ ကထေသိ၊ အိပ်မက်တို့ကို လျှောက်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဥသဘာ ရုက္ခာ၊ ဝေ့ယောင်ပြု၍ မဝေ့သော နွားလားတို့လည်းကောင်း ငယ်ငယ်ဖြင့် သီးပွင့်ကြသော သစ်ပင်တို့လည်းကောင်း။ ဂါဝိယော ဂဝါ စ၊ နွားကလေးနို့ စို့ကြသော နွားမကြီးတို့လည်းကောင်း ဝန်မရှန်းနိုင်သည့် နွားကလေးတို့လည်းကောင်း။ အသော ကဲသော၊ ခေါင်းနှစ်လုံးရှိသော မြင်းလည်းကောင်း, ရွှေခွက်လည်းကောင်း။ သိဂါလီ စ ကုမ္ဘော၊ ကျစ်သမျှကြီးကို စားသော တောခွေးမလည်းကောင်း ရေပြည့်လျှံသည့် ရေအိုးကြီးလည်းကောင်း။ ပေါက္ခရဏီ စ အပါကစန္ဒန်၊ ကမ်းနားကြည်၍ အလယ်နောက်သော ရေကန်လည်းကောင်း တစ်အိုးတည်းချက် မကျက်[3] အကျက်[4] ပျော့[5]သော ထမင်း, ရက်တက်ရည်နှင့် လဲစားသော စန္ဒကူးလည်းကောင်း။ လာဗူနိ သီဒန္တိ၊ ဗူးတောင်းတို့သည် နစ်မြုပ်ကုန်၏။ သိလာ ပ္ပဝဏ္ဏိ၊ ကျောက်ဖျာတို့သည် ပေါလောပေါ်ကုန်၏။ မဏ္ဍူကိယော ကဏ္ဌသပ္ပေ ဂိလန္တိ၊ ဖားမတို့သည် မြွေဟောက်တို့ကို စားမျိုကုန်၏။ ကာကံ သုဝဏ္ဏာ ပရိဝါရယန္တိ၊ ကျီးကို ရွှေဟင်္သာတို့သည် ခြံရံကုန်၏။ ဧဠကာနံ ဘယာ ဟိ၊ သိုးတို့ကို ကြောက်သောကြောင့်သာ။ ဝကာ တသာ၊ ဝံပုလွေတို့သည် လန့်နေကုန်၏။

ဣဒါနိ သတ္ထာရာ ကထိတနိယာမေနေဝ၊ ယခုအခါ ဘုရားရှင်သည် ဖြေဆိုအပ်သော နည်းဖြင့်ပင်။ ဗောဓိသတ္တောပိ တေသံ နိပ္ပတ္တိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုအိပ်မက်တို့၏ ပြီးစီးမှုအကျိုးကို။ ဝိတ္ထာရတော ကထေတွာ၊ အကျယ်အားဖြင့် ဖြေကြားပြီး၍။ ပရိယာသာနေ သယံ၊ ဖြေကြားပြီးအဆုံး၌ ကိုယ်တိုင်။ "ဝိပရိယာသော ဝတ္တတိ နု ယိဓမတ္ထိ"တိ ဣဒံ ကထေသိ၊ ဝိပရိယာသော ဝတ္တတိ နု ယိဓမတ္ထိဟူသော ဤစကားကို မိန့်ကြားပြီ။ (ဝိပရိယာသော ဝတ္တတိ၊ ဖောက်ပြန်

သောအားဖြင့် ဖြစ်၏။ မေ ဣမ၊ သင်နှင့်ငါ၏ ဤလက်ထက်၌။ နိ အတ္ထိ၊ အိမ်မက် အကျိုး မဖြစ်,မရှိ)။

တတြ အယံ အတ္ထော၊ ထိုဝိပရိယာသော ဝတ္တတိ နိ ယိဓမတ္ထိဟူသော ပါဋ္ဌ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား အနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း။ (အတ္ထော ကော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ် ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ မဟာရာဇ ဣမေသံ သုပိနာနံ၊ မင်းမြတ် ဤအိပ်မက် တို့၏။ အယံ နိပ္ပတ္တိ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးကား ပြီးစီးခြင်းအကျိုးတည်း။ တေသံ ပဋိယာ-တတ္ထာယ၊ ထိုအကျိုးတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ။ ယံ ပနေတံ ယညကမ္မံ၊ အကြောင် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုသည် ဖြစ်၏။ **တံ ဝိပရိယာသော ဝတ္တတိ**၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမှုသည် ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ဝိပရီတတော ဝတ္တတိ၊ လွဲမှားသော အားဖြင့် ဖြစ်၏။ ဝိပလ္လာသေန ဝတ္တတိ၊ မမှန်သောအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤသို့ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိ ဣမေသံ နိပ္ပတ္တိ နာမ၊ အကြင်ကြောင့် ဤအိပ်မက်တို့၏ ပြီးစီးမှုအကျိုးမည်သည်။ လောကဿ ဝိပရိဝတ္တနကာလေ၊ လူ့လောက၏ ဖောက်ဖောက် ပြန်ပြန် ဖြစ်ရာ ကာလ၌။ အကာရဏဿ ကာရဏန္တိ ဂဟဏကာလေ၊ အကြောင်း မဟုတ်သည် ကို အကြောင်းဟု ယူဆရာ ကာလ၌။ အကာရဏန္တိ ကာရဏဿ ဆဋ္ဌနကာလေ၊ အကြောင်းမဟုတ်ဟု ယူဆ၍ အကြောင်းဟုတ်သည်ကို စွန့်ပစ်ရာ ကာလ၌။ အဘူတဿ ဘူတန္တိ ဂဟဏကာလေ၊ မဟုတ်သည်ကို အဟုတ်ဟု ယူဆရာ ကာလ၌။ ဘူတဿ အဘူတန္တိ ဇဟနကာလေ၊ အဟုတ်ကို မဟုတ်ဟု ပယ်စွန့်ရာ ကာလ၌။ အလဒ္ဓိနံ ဥဿန္နကာလေ၊ အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ထူထပ်များပြားရာ ကာလ၌။ လဒ္ဓိနဉ္စ ပရိဟီနကာလေ၊ လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း ဆုတ်ယုတ် နည်းပါးရာ ကာလ၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။ **နိ ယိဓမတ္ထိ**တိ၊ နိ ယိဓမတ္ထိ ဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ တဝ ဝါ မမ ဝါ ကာလေ၊ သင်မင်းကြီး၏လည်းကောင်း ငါ၏လည်းကောင်း လက်ထက် ကာလ၌။ ဣမသ္မိံ ပုရိသယုဂေ၊ ဤယောက်ျားအစုံသည်။ ဣဓ ဝတ္တမာနေ၊ ဤဖြစ်ဆဲကာလ၌။ ဧတေသံ နိပ္ပတ္တိ နတ္ထိ၊ ထိုအိပ်မက်တို့၏ ပြီးစီးခြင်းအကျိုးသည် မရှိ။ တသ္မာ တေသံ ပဋိယာတာယ၊ ထို့ကြောင့် ထိုအကျိုးတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ။ ဝတ္တမာနံ ယည ကမ္မံ၊ ဖြစ်နေသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုသည်။ ဝိပလ္လာသေန ဝတ္တတိ၊ ဖောက်ပြန် သောအားဖြင့် ဖြစ်၏။ တေန အလံ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုဖြင့် အကျိုးမရှိ။ တေ

ဣတော နိဒါန်း သင်မင်းကြီးအား ဤအိပ်မက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘယ် ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တဝါ နတ္ထိ၊ ကြောက်စရာသည်လည်းကောင်း ခန္ဓာကိုယ်ခက်ထန်သည့် အဖြစ်သည်လည်းကောင်း မဖြစ်, မရှိ။ (ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း)။ ဣတိ မဟာ ပုရိသော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းရသေ့သည်။ ရာဇာနံ သမသာသေတွာ၊ ရှင်ဘုရင်ကို သက်သာရာ ရစေ၍။ မဟာဇနံ ဗန္ဓနာ မောစေတွာ၊ သတ္တဝါများစွာကို အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်စေ၍။ ပုန အာကာသေ ဌတွာ၊ တစ်ဖန် ကောင်းကင်၌ တည်၍။ ရညော သြဝါဒံ ဒတွာ၊ မင်းအား သြဝါဒကို ပေး၍။ ပဗ္ဗသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ငါးပါးကုန်သော သီလတို့၌ တည်စေ၍။ "မဟာရာဇ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ မင်းမြတ် ဤနေ့မှ စ၍။ ဗြာဟ္မဏောဟိ သဒ္ဓိံ၊ ပုဏ္ဏားတို့နှင့် အတူ။ ဧကတော ဟုတွာ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်၍။ ပသုယာတယည် မာ ယဇိတိ၊ သားကောင်တို့ကို သတ်သည့် ယဇ်ပူဇော်မှုကို မပူဇော်လင့်"ဟု။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟောရ၍။ အတ္တနော ဝသနट္ဌာနံ၊ မိမိ၏ နေရာဌာနသို့။ အာကာသေနေဝ အဂမာသိ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်ပင် ကြွသွားပြီ။ ရာဇာပိ တဿ သြဝါဒေ ဋ္ဌတွာ၊ မင်းသည်လည်း ထိုဘုရားလောင်း၏ သြဝါဒ၌ တည်လျက်။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရား ဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "သုပိနပစ္စယာ တေ၊ အိပ်မက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ကြောက်စရာသည် မရှိ။ ဧတံ ယည် ဟရ ဣတိ၊ ဤယဇ်ပူဇော်မှုကို ဖယ်ရှားလော့"ဟု။ ယည် ဟာရေတွာ၊ ယဇ်ပူဇော်မှုကို ဖယ်ရှားစေ၍။ မဟာဇနဿ ဇီဝိတဒါနံ ဒတွာ၊ သတ္တဝါ အများအား ဇီဝိတဒါနကို ပေးလျှ၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋ္ဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ရာဇာ၊ ထိုအခါက မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ မာဏဝေါ သာရိပုတ္တော၊ လုလင်ကား သာရိပုတ္တရာတည်း။ တာပသော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ရသေ့သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓေနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ပန ဘဂဝတိ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ထူးခြားသည်ကား ဘုရားရှင်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသော်။ သဂီတိကာရကာ၊ သင်္ဂီယနာတင်မှ ပြုတော်မူကြကုန်သော မထေရ်

တို့သည်။ ဥသဘာတိအာဒီနိ၊ "ဥသဘာ" ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ တီဏိ ပဒါနိ၊ သုံးပါဒတို့ကို။ အဋ္ဌကထံ အာရောပေတွာ၊ အဋ္ဌကထာသို့ သက်ရောက်စေ၍။ လာဘူနိတိအာဒီနိ၊ "လာဘူနိ"ဤသို့အစရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ ပဒါနိ၊ လေးခုကုန်သော ပါဒတို့ကို။ ဧကံ ဂါထံ ကတ္တာ၊ တစ်ခုသော ဂါထာကို ပြု၍။ ဧကကနိပါတပါဠိံ အာရောပေသုံ၊ ဧကကနိပါတ်ပါဠိတော်သို့ တက်ရောက်စေကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်ပါလေ။

မဟာသုပိနဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော မဟာသုပိနဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ ဣန္ဒလိသဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဥဘော ခဠာတိ ဣဒံ၊ ဥဘော ခဠာ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ မစ္ဆရိယကောသိယသေဋ္ဌိ အာရब्ब ကထေသိ၊ မစ္ဆရိယကောသိယသူဌေးကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ရာဇဂဟနဂရသ အဝိဒူရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ မနီးမဝေး၌။ သက္ကာရံ နာမ နိဂမော အဟောသိ ကိရ၊ သက္ကာရမည်သော နိဂုံးသည် ရှိခဲ့ပြီတဲ့။ တတ္ထ ဧကော၊ ထိုသက္ကာရနိဂုံး၌ တစ်ယောက်သော။ မစ္ဆရိယ-ကောသိယော နာမ အသီတိကောဋိဝိဘဝေါ၊ မစ္ဆရိယကောသိယမည်သော ကုဋေ ရှစ်ဆယ်ဥစ္စာရှိသော။ သေဋ္ဌိ ပဋိဝသတိ၊ သူဌေးသည် နေ၏။ သော တိဏဂ္ဂေန၊ ထိုမစ္ဆရိယကောသိယသူဌေးသည် မြက်ဖျားဖြင့်။ တေလဝိန္ဒုမတ္တမ္ပိ၊ ဆီပေါက်မျှ လောက်ကိုသော်မှလည်း။ ပရေသံ နေဝ ဒေတိ၊ သူတစ်ပါးတို့အား မပေး။ အတ္တနာ နပရိဘုဉ္ဇတိ၊ မိမိသည် မသုံးဆောင်။ ဣတိ တဿ၊ ဤသို့လျှင် ထိုသူဌေး၏။ တံ ဝိဘဝဇာတံ၊ ထိုဥစ္စာအပေါင်းသည်။ ပုတ္တဒါရာဒီနံ အတ္ထံ၊ သားသမီးမယားစသည်တို့၏ အကျိုးကိစ္စကို။ နေဝ အနုဘောတိ၊ မပြီးစေ။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အတ္ထံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏ အကျိုးကိစ္စကို။ နေ အနုဘောတိ၊ မပြီးစေ။ ရက္ခသ ပရိဂ္ဂဟိတပေါက္ခရဏီ ဝိယ၊ ရေစောင့်ဘီလူး စောင့်ရှောက်အပ်သော ရေကန်ကဲ့သို့။ အပရိဘောဂံ တိဋ္ဌတိ၊ အသုံးမဝင်သည်ဖြစ်၍ တည်ရှိ၏။

သတ္တာ ဧကဒိဝသံ ပစ္ဆိုသသမယေ၊ ဘုရားရှင်သည် တစ်နေ့ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော ဝုဋ္ဌာယ၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍။ သကလလောကမောတုယံ၊ အလုံးစုံသော လောကမောတ်၌။ ဗောဓ-နေယျဗန္ဓဝေ ဩလောကေန္တော၊ သိစေထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို ကြည့်တော်မူ သော်။ ပဠစတ္တာလီသယောဇနမတ္ထကေ ဝသန္တဿ၊ လေးဆယ့်ငါးယူဇနာထက်၌ နေသော။ သပဇာပတိကဿ တဿ သေဋ္ဌနော၊ မယားနှင့် တကွသော ထိုသူဌေး၏။ သောတာပတ္တိဖလဿ ဥပနိဿယံ အဒ္ဒသ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ အားကြီး သော မှီရာဥပနိဿယကို မြင်တော်မူပြီ။ တတော ပုရိမဒိဝသေ ပန၊ ထိုမြင်တော် မူရာ နေ့မှ ရှေးဖြစ်သော နေ့၌ကား။ ရာဇာနံ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ မင်းအား ခစားခြင်းငှာ။ ရာဇဂေဟံ ဂန္တာ၊ မင်းအိမ်တော်သို့ သွား၍။ ရာဇူပဋ္ဌာနံ ကတ္တာ အာဂစ္ဆန္တော၊ မင်းခစားမှုကို ပြု၍ ပြန်လာသော်။ ဆာတဗ္ဗတ္တံ ဧကံ ဇနပဒမနုဿံ၊ ဆာလောင်မှု နှိပ်စက်သော တစ်ယောက်သော ဇနပုဒ်သားကို။ ကုမ္ဘာသပူရံ ကပလ္လပူဝံ၊ မုယော ဖြင့် ပြည့်သော အိုးကင်းကြော်မုန့်ကို။ ခါဒန္တံ ဒိသွာ၊ ကိုက်စားနေသည်ကို တွေ့ရ၍။ တတ္ထ ပိပါသံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ထိုအိုးကင်းကြော်မုန့်၌ စားလိုမှုကို ဖြစ်စေ၍။ အတ္တနော ယရံ ဂန္တွာ၊ မိမိ၏ အိမ်သို့ သွား၍။ "အဟံ ကပလ္လပူဝံ၊ ငါသည် အိုးကင်းကြော် မုန့်ကို။ ခါဒိတုကာမော အမှိ၊ စားချင်သည် ဖြစ်၏ဟု။ သစေ ဝက္ခာမိ၊ အကယ်၍ ပြောအံ့။ ဗဟူ မယာ သဒ္ဓိံ၊ လူများစွာတို့သည် ငါနှင့် အတူ။ ခါဒိတုကာမာ ဘဝိဿန္တိ၊ စားချင်ကုန်သည် ဖြစ်ကြလတံ့။ ဧဝံ မေ၊ ဤသို့ စားချင်ကြသော် ငါ၏။ ဗဟူနိ တဏ္ဍုလသပ္ပိမဓုဖာဏိတာဒီနိ၊ များစွာကုန်သော ဆန်, ထောပတ်, ဟျားရည်, တင်လဲစသည်တို့သည်။ ပရိက္ခယံ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ လတံ့။ ကဿစိ နု ကထေဿာမိတိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်အား မပြောအံ့"ဟု ကြံပြီ။ ဣတိ တဏ္ဍုလာ၊ ဤသို့ကြံ၍ စားလိုမှုတဏှာကို။ အဓိဝါသေန္တော ဝိစရတိ၊ အောင့် အည်းလျက် လှည့်လည်၏။ သော ကာလေ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ ထိုသူဌေးသည် အချိန်ကာလသည် ကုန်သွား ကုန်သွားသော်။ ဥပ္ပဏ္ဏုပ္ပဏ္ဏကဇာတော၊ ဖျော့တော့ သည်ထက် ဖျော့တော့သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဓမနိသန္ထတဂတ္တော ဇာတော၊ အကြောဖြင့် ခင်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ တတော တဏှံ၊ ထို့ကြောင့် စားလိုမှုတဏှာကို။ အဓိဝါသေတုံ အသက္ကောန္တော၊ အောင့်အည်းခြင်းငှာ မစွမ်း နိုင်ရကား။ ဂန္ဒံ ပဝိသိတွာ၊ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်၍။ မဏ္ဍကံ ဥပဂူဟိတွာ နိပဇ္ဇိ၊

ညောင်စောင်းငယ်ကို မြှီ၍အိပ်ပြီ။ ဧဝံဂတောပိ ဓနဟာနိဘယေန၊ ဤသို့ဖြစ်သော် လည်း ပစ္စည်းလျော့မည်ကို ကြောက်သော ကြောင့်။ ကဿစိ ကိဉ္စိ နကထေသိ၊ မည်သူအားမျှ ဘာကိုမျှ မပြောပြီ။

အထ နံ ဘရိယာ၊ ထိုအခါ မစ္ဆရိယကောသိယသူဌေးကို သူဌေးကတော်သည်။ ဥပသက်မိတ္တာ ပိဋ္ဌိ ပရိမဇ္ဇိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍ ကျောကို ပွတ်သပ်၍။ "သာမိ တေ၊ အရှင် အရှင့်အား။ ကိं အဖာသုကန္တိ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်မည်သော မချမ်းသာခြင်း ပါနည်း"ဟု မေးပြီ။ မေ ကိဉ္စိ အဖာသုကံ၊ ငါ့အား တစ်စုံတစ်ခုသော မချမ်းသာ ခြင်းသည်။ နဿ အတ္ထိတိ၊ မရှိဟုဖြေပြီ။ ကိန္နု ခေါ တေ၊ အသို့နည်း အရှင့်အား။ ရာဇာ ကုပိတောတိ၊ မင်းသည် စိတ်ဆိုးပါသလောဟု မေးပြီ။ ရာဇာပိ မေ၊ မင်းသည်လည်း ငါ့အား။ နဿ ကုပ္ပတီတိ၊ စိတ်မဆိုးဟု ဖြေပြီ။ အထ တေ၊ ထိုသို့ဖြစ် လျှင် အရှင်သည်။ ပုတ္တမီတာဟိ ဝါ၊ သားသမီးတို့သည်သော်လည်းကောင်း။ ဒါသကမ္မကရာဒီဟိ ဝါ၊ ကျွန်, အလုပ်သမား စသည်တို့သည်သော်လည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ အမနာပံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော မနှစ်သက်ဖွယ်သော။ ကတံ အတ္ထိ ကိန္တိ၊ ပြုအပ်သော အမှုသည် ရှိပါသလောဟု မေးပြီ။ ဧဝရူပမ္ပိ နတ္ထိတိ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော အမှုသည်လည်း မရှိပါဟု ဖြေပြီ။ ကိသ္မိဉ္စိ ပန တေ၊ တစ်စုံတစ်ခု၌ကား ရှင်၏။ တဏှာ အတ္ထိတိ၊ လိုချင်မှုတဏှာသည် ရှိနေပါသလောဟု မေးပြီ။ ဧဝံ ဝုတ္တေပိ ဓနဟာနိဘယေန၊ ဤသို့ မေးအပ်သော်လည်း ပစ္စည်းလျော့မည် ကြောက်သောကြောင့်။ ကိဉ္စိ အဝတ္တာ၊ ဘာကိုမျှ မပြောမူ၍။ နိဿဒ္ဒေါ နိပဇ္ဇိ၊ အသံမပြုမူ၍သာ အိပ်ပြီ။ အထ နံ ဘရိယာ၊ ထိုအခါ ထိုသူဌေးကို သူဌေး ကတော်သည်။ ကထေဟိ သာမိ၊ ပြောပါ အရှင်။ ကိသ္မိं တေ၊ အဘယ်၌ ရှင်၏။ တဏှာတိ အာဟ၊ တဏှာဖြစ်နေသနည်းဟု မေးပြီ။ သော ဝစနံ ပရိဂိလန္ဓော ဝိယ၊ ထိုသူဌေးသည် စကားကို မျိုချသကဲ့သို့။ "မေ ဧကာ တဏှာ၊ ငါ့မှာ တစ်ခုသော တဏှာသည်။ အတ္ထိ ဣတိ အာဟ၊ ရှိနေ၏"ဟု ပြောပြီ။ ကိं တဏှာ သာမိတိ၊ ဘာတဏှာလဲ အရှင်သူဌေးကြီးဟု မေးပြီ။ ကပလ္လပူဝံ ခါဒိတုကာမော၊ အိုးကင်းကြော်မုန့်ကို စားချင်သည်။ အမ္မိတိ၊ ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ အထ ကိမတ္ထं နကထေသိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ့်ကြောင့် မပြောသနည်း။ တံ ဒလိဒ္ဒေါ ကိံ၊ ရှင်သည် ဆင်းရဲလို့လား။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ သကလသဏ္ဌာရနိဂမဝါသိနံ၊ သဏ္ဌာရနိုင်ငံနေ လူအားလုံးတို့အတွက်။ ပဟောနကေ ကပလ္လပူဝေ၊ စားလောက်

ကုန်သော အိုးကင်းကြော်မုန့်တို့ကို။ ပစိဿာမီတိ၊ ကြော်အံ့ဟု ပြောပြီ။ တေ ဧတေဟိ ကိ၊ ရှင်မ၏ ထိုလူတို့ဖြင့် ဘာလုပ်ဖို့လဲ။ တေ အတ္တနော ကမ္မံ ကတ္တာ၊ ထိုလူတို့သည် မိမိ၏ အလုပ်ကို လုပ်၍။ ခါဒိဿန္တိတိ၊ စားကြလိမ့်မည်ဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ ဧကရတ္ထိဝါသိနံ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် တစ်လမ်းထဲ နေသူတို့အတွက်။ ပဟောနကေ ပစာမီတိ၊ စားလောက်ကုန်သော မုန့်တို့ကို ကြော်အံ့ဟု ပြောပြီ။ တဝ မဟာဗ္ဗနဘာဝံ၊ နင်၏ များစွာပစ္စည်းရှိကြောင်းကို။ အဟံ ဇာနာမိ ဣတိ၊ ငါသည် သိပါ၏ဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ ဣမသ္မိံ ဂေဟမတ္တေ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ဤတစ်အိမ်မျှ၌။ သဗ္ဗေသံ ပဟောနကံ ကတ္တာ၊ အားလုံးသော လူတို့အတွက် လောက်ငသည်ကို ပြု၍။ ပစာမီတိ၊ ကြော်မည်ဟု ပြောပြီ။ တဝ မဟာဗ္ဗာသယ-ဘာဝံ၊ ရှင်မ၏ သဘောကောင်းရှိကြောင်းကို။ အဟံ ဇာနာမိ ဣတိ၊ ငါသည် သိပါ၏ဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ တေ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ရှင်သူဌေးမင်း၏။ ပုတ္တဒါရ မတ္တသေဝ၊ သားသမီးသားမယားမျှအတွက်သာ။ ပဟောနကံ ကတ္တာ၊ လောက်ငသည်ကို ပြု၍။ ပစာမီတိ၊ ကြော်မည်ဟု ပြောပြီ။ တေ ဧတေဟိ၊ ရှင်မ၏ ထိုသားသမီးစသည်တို့ဖြင့်။ ကိံ ပန ဣတိ၊ ဘာလုပ်မှာလဲဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ တုယ္ဘံ ဣမယ္ဘံ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ရှင့်အတွက်လည်းကောင်း ကျွန်မအတွက်လည်းကောင်း။ ပဟောနကံ ကတ္တာ ပစာမီတိ၊ လောက်ငသည်ကို ပြု၍ ကြော်မည်ဟု ပြောပြီ။ တံ ကိံ ကရိဿသီတိ၊ ရှင်မသည် ဘာလုပ်ဖို့လဲဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ ဧကဿေဝ တေ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် တစ်ယောက်တည်းသာဖြစ်သော ရှင့်အတွက်။ ပဟောနကံ ကတ္တာ ပစာမီတိ၊ လောက်ငသည်ကို ပြု၍ ကြော်အံ့ဟု ပြောပြီ။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ ပစ္စမာနံ၊ ဤနေရာ၌ ကြော်ခဲ့သော်။ ဗဟူ ပစ္စာသီသန္တိ၊ များစွာသော လူတို့သည် မျှော်ကြကုန်၏။ သကလတဏ္ဍုလေ ဌပေတ္တာ၊ ဆန်ဖြူ ဆန်ကောင်း အားလုံးတို့ကို ထား၍။ ဘိန္နတဏ္ဍုလေ စ ဥဒ္ဓနကပလ္လာဒီနိ စ၊ ဆန်ကျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း ဖိုခုံလောက်, အိုးကင်းစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ထောက်ခံရသပ္ပိမဓုဖာဏိတဉ္စ ဂဟေတ္တာ၊ အနည်းငယ်သော နို့ရည်, ထောပတ်, ဟုားရည်, တင်လဲကိုလည်း ယူ၍။ သတ္တဘူမိကဿ ပါသာဒဿ၊ ခုနစ်ထပ်ရှိသော ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလဲ အာရုယှ ပစ၊ အထက်ဆုံးအထပ်သို့ တက်၍ ကြော်လော့။ တတ္ထ အဟံ၊ ထိုအထက်ဆုံးအထပ်၌ ငါသည်။ ဧကကောဝ နိသီဒိတ္တာ၊ တစ်ယောက်တည်းသာ ထိုင်၍။ ခါဒိဿာမီတိ အာဟ၊ စားမည်ဟု ပြောပြီ။

သာ သာမူတိ ပဋ္ဌိဿုဏိတွာ၊ ထိုသူဌေးကတော်သည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ဂဟေတဋ္ဌ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူသင့်သည်ကို ယူစေ၍။ ပါသာဒ အာရုယ၊ ပြာသာဒ်သို့ တက်၍။ ဒါသိယော ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ကျွန်မတို့ကို လွှတ်လိုက်၍။ သေဋ္ဌိ ပဏ္ဏောသာပေသိ၊ သူဌေးကို ခေါ်စေပြီ။ သော အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုသူဌေးသည် အစဆုံးအထပ်မှ စ၍။ ဒ္ဝါရာနိ ပိဒဟန္တော၊ လူဝင်ပေါက်တို့ကို ပိတ်လျက်။ သပ္ပဒ္ဒါရေသု သူစိယဋ္ဌိကာနိ ဒတွာ၊ လူဝင်တံခါးအားလုံးတို့၌ တံခါးကျည် မင်းတုပ်တို့ကို ပေး၍။ သတ္တမတလံ အဘိရုဟိတွာ၊ သတ္တမအထပ်သို့ တက်၍။ တတ္ထပိ ထိုသတ္တမအထပ်၌လည်း။ ဒ္ဝါရံ ပိဒဟိတွာ နိသီဒိ၊ လူဝင်တံခါးကို ပိတ်၍ ထိုင်နေပြီ။ အဿ ဘရိယာပိ၊ ထိုသူဌေး၏ မယားသည်လည်း။ ဥဒ္ဓနေ အဂ္ဂိံ ဇာလေတွာ၊ ဖိုခွင်၌ မီးကို မွှေး၍။ ကပလ္လကံ အာရောပေတွာ၊ အိုးကင်းကို တင်၍။ ပူဝေ ပစိတုံ အာရဘိ၊ မုန့်တို့ကို ကြော်ခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။

အထ သတ္ထာ ပါတောဝ၊ ထိုအခါ ရှင်တော်ဘုရားသည် စောစော၌ပင်။ မဟာ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရံ၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်ကို။ "မောဂ္ဂလ္လာန ရာဇဂဟ-နဂရဿ၊ မောဂ္ဂလ္လာန် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏။ အဝိဒူရေ သက္ကာရနိဂမေ၊ မနီးမဝေးဖြစ်သော သက္ကာရနိဂုံး၌။ ဧသော မစ္ဆရိယကောသိယသေဋ္ဌိ၊ ထိုမစ္ဆရိယကောသိယသူဌေးသည်။ ကပလ္လပူဝေ ခါဒိဿာမိတိ၊ အိုးကင်းကြော်မုန့်တို့ကို စားမည်ဟု တွေး၍။ အညေသံ ဒဿနဘယေန၊ အခြားသူတို့၏ မြင်မည်မှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ သတ္တဘူမိကေ ပါသာဒေ၊ ခုနစ်ထပ်ရှိသော ပြာသာဒ်အထက်၌။ ကပလ္လပူဝေ ပစာပေသိ၊ အိုးကင်းကြော်မုန့်တို့ကို ကြော်စေပြီ။ တံ တတ္ထ ဂန္တာ၊ သင်သည် ထိုနေရာသို့ သွား၍။ တံ သေဋ္ဌိ ဒမေတွာ၊ ထိုသူဌေးကို ဆုံးမ၍။ နိပ္ပိသေဝနံ ကတွာ၊ နှမြှောမှုကို အထူးမှီဝဲမှုမရှိသည်ကို ပြု၍။ ဥဘောပိ ဇယမ္ပတိကေ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးတို့ကိုလည်း။ ပူဝေ စ၊ မုန့်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ခီရသပ္ပိမဓုဖာဏိတာဒီနိ စ၊ နို့ရည်, ထောပတ်, ပျားရည် တင်လဲစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ အတ္ထနော ဗလေန၊ မိမိ၏ စွမ်းအားဖြင့်။ ဇေတဝနံ အာနေဟိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့လော့။ အဇ္ဇ အဟံ၊ ယနေ့ ငါဘုရားသည်။ ပဠဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဒ္ဓိ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်အတူ။ ဝိဟာရေယေဝ နိသီဒိဿာမိ၊ ကျောင်းတော်၌သာ နေအံ့။ ပူဝေဟေဝ ဘတ္တကိစ္စံ၊ မုန့်တို့ဖြင့်သာ ဆွမ်းကိစ္စကို။ ကရိဿာမိတိ အာမန္တေသိ၊

ပြုအုံ့"ဟု ခေါ်ပြောပြီ။ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည်။ သာဓု ဘန္တေတီ၊ ကောင်းပါပြီ ဘုရားဟု။ သတ္တုဝစနံ သမ္မဒ္ဓိစ္ဆိတွာ၊ ဘုရားရှင်၏ စကားတော်ကို ဝန်ခံ၍။ တာဝဒေဝ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ ထိုခဏာ၌ပင် တန်ခိုးစွမ်းအားဖြင့်။ တံ နိဂမံ ဂန္တာ၊ ထိုသဣာရနိဂုံးသို့ ကြွတော်မူ၍။ တဿ ပါသာဒဿ၊ မုန့်ကြော်နေသည့် ထိုပြာသာဒ်၏။ သီဟပဉ္ဇရဒ္ဒါရေ၊ ခြင်္သေ့ရုပ်ခံသည့် လေသောက် ပြူတင်းတံခါး၌။ သုနိဝတ္ထော သုပါရုတော၊ ကောင်းစွာဝတ်လျက် ကောင်းစွာရုံလျက်။ အာကာသေယေဝ၊ ကောင်းကင်၌သာ။ မဏိရူပကံ ဝိယ အဋ္ဌာသိ၊ ပတ္တမြားရုပ်တုကဲ့သို့ ရပ်တော်မူပြီ။

ထေရံ ဒိသွာဝ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်ကို မြင်၍ပင်။ မဟာသေဋ္ဌိနော ဟဒယမံသံ ကမ္မိ၊ မစ္ဆရိယကောသိယသူဌေးကြီး၏ နှလုံးသားသည် တုန်လှုပ်သွားပြီ။ သော၊ ထိုမစ္ဆရိယကောသိယသူဌေးသည်။ "အဟံ ဧဝရူပါနံ ဘယေန ဧဝ၊ ငါသည် ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကြောက်သောကြောင့်ပင်။ ဣမံ ဌာနံ အာဂတော၊ ဤနေရာသို့ ရောက်လာ၏။ အယဉ္စ အာဂန္တာ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း လာ၍။ ဝါတပါနဒ္ဒါရေ ဌိတောတိ၊ ပြူတင်းပေါက်၌ ဆွမ်းရပ် နေ၏" ဟု တွေး၍။ သော ဂဟေတဗ္ဗဂဟဏံ အပဿန္တော၊ ထိုမစ္ဆရိယကောသိယသူဌေးသည် ယူသင့်ယူကြောင်းကို မတွေ့မြင်၍။ အဂ္ဂိမှိ ပက္ခိတ္တလောဏသက္ခရာ ဝိယ၊ မီးခဲ ထည့်အပ်သော ဆားပွင့်ကဲ့သို့။ ဒေါသေန တဋ္ဌတဋ္ဌာယန္တော၊ ဒေါသဖြင့် တဖျစ်ဖျစ် မြည်လျက်။ "သမဏ, အာကာသေ ဌတွာ၊ ရဟန်း, ကောင်းကင်၌ ရပ်၍။ တွံ ကိံ လဘိဿသိ၊ သင်သည် ဘာကိုရလိမ့်မည်နည်း။ အပဒေ အာကာသေ၊ ခြေရာမထင်သော ကောင်းကင်၌။ ပဒံ ဒဿေတွာ စက်မန္တောပိ၊ ခြေရာကို ပြ၍ စကြီးလျှောက်နေသော်လည်း။ နေဝ လဘိဿသိတိ၊ ရလိမ့်မည် မဟုတ်"ဟု။ ဧवं အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ထေရော တသ္မိံယေဝ ဌာနေ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည် ထိုဌာန၌ပင်။ အပရာပရံ စက်မိ၊ လူးလာတုံ့ခေါက် စကြီးလျှောက်ပြီ။ "စက်မန္တော ကိံ လဘိဿသိ၊ စကြီးလျှောက်သော်လည်း ဘာကို ရလိမ့်မည်နည်း။ အာကာသေ ပလ္လင်္ကေန၊ ကောင်းကင်၌ တင်ပလ္လင်ခွေဖြင့်။ နိသီဒမာနောပိ၊ ထိုင်နေသော်လည်း။ နေ လဘိဿသိယေဝါတိ၊ ရလိမ့်မည် မဟုတ်သည်သာတည်း"ဟု။ သေဋ္ဌိ အာဟ၊ သူဌေးသည် ပြောပြီ။ ထေရော ပလ္လင််၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည် တင်ပလ္လင်ကို။ အာဘုဇိတွာ နိသီဒိ၊ ခွေ၍ နေပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ

ထိုအရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်ကို။ "နိသိန္နော ကိုလဘိဿသိ၊ ထိုင်နေသော်လည်း ဘာကို ရလိမ့်မည်နည်း။ အာဂန္တာ ဝါတပါနဉ္ဇမ္ဘာရေ၊ လာ၍ ပြုတင်းတံခါးခုံ၌။ ဌိတောပိ နု လဘိဿသိသိ အာဟ၊ ရပ်သော်လည်း ရလိမ့် မည်မဟုတ်"ဟု ပြောပြီ။ အထ ထေရော၊ ထိုအခါ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည်။ ဉမ္ဘာရေ အဋ္ဌာသိ၊ ပြုတင်းတံခါးခုံ၌ ရပ်တော်မူပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်ကို။ "ဉမ္ဘာရေ ဌိတော၊ ပြုတင်းတံခါးခုံ၌ ရပ်သော်လည်း။ ကိုလဘိဿသိ၊ ဘာကို ရလိမ့်မည်နည်း။ ခူမာယန္တော်ပိ၊ မီးခိုးထွက် မီးခိုးလွှတ်သော်လည်း။ နု လဘိဿသိယေဝါတိ အာဟ၊ မရလတ့်သာတည်း"ဟု ပြောပြီ။ ထေရော ခူမာယိ၊ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည် မီးခိုးထွက် မီးခိုးလွှတ်ပြီ။ သကလ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်တစ်ဆောင်လုံးသည်။ ဧကခူမော အဟောသိ၊ မီးခိုးတစ်လုံးတည်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သေဋ္ဌိနော အက္ခီနံ၊ သူဌေးကြီး၏ မျက်စိတို့ကို။ သုစိယာ၊ အပ်ဖြင့်။ ဝိဗ္ဗနကာလော ဝိယ ဇာတော၊ ထိုးရာကာလကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ဂေဟဗ္ဗာယန-ဘယေန ပန နံ၊ အိမ်မီးလောင်မည်ကြောက်သောကြောင့်ကား ထိုအရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်ကို။ "ပဇ္ဇလန္တော်ပိ၊ မီးလျှံလွှတ်သော်လည်း။ နု လဘိဿသိတိ အဝတ္တာ၊ မရလတ့်"ဟု မပြောမူ၍။ "အယံ သမဏော သုဌု လဂ္ဂေါ၊ ဤရဟန်းသည် လွန်စွာ မက်မောနေ၏။ အလဒ္ဓါ နု ဂမိဿတိ၊ မရသော် မသွားလတ့်။ အဿ ဇေဋ္ဌံ ပူဇံ၊ ဤရဟန်းအား တစ်ခုသော မုန့်ကို။ ဒါပေဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ လျှစေအံ့"ဟု တွေးပြီ။ ဣတိ ဘရိယာ၊ ဤသို့တွေး၍ မယားကို။ "ဘဒ္ဒေ ဇေဋ္ဌံ ခုဒ္ဒကပူဇံ၊ နှမ တစ်ခုသော မုန့်ကလေးကို။ ပစိတ္တာ သမဏဿ ဒတ္တာ၊ ကြော်၍ ရဟန်းအား လှူ၍။ နံ ဉယျောဇေဟီတိ အာဟ။ ထိုရဟန်းကို လွှတ် လိုက်ပါ"ဟု ပြောပြီ။ သာ ထောကညေဝ ပိဋ္ဌံ၊ ထိုမယားသည် အနည်းငယ်သာ ဖြစ်သော မုန့်ရည်ကို။ ကပလ္လပါတိယံ ပက္ခိပိ၊ ဒယ်အိုးကင်း၌ ထည့်ပြီ။ မဟာပူဝေါ ဟုတ္တာ၊ မုန့်ကြီးသည် ဖြစ်၍။ သကလပါတိံ ပူရေတ္တာ၊ အိုးကင်းတစ်ခုလုံးကို ပြည့်စေ၍။ ဥဒ္ဓုမာတောဝ အဋ္ဌာသိ၊ အထက်၌ ပွတက်၍ (ပွပွရွရွကြီး) တည်ပြီ။

သေဋ္ဌိ တံ ဒိသ္မာ၊ မစ္ဆရိယကောသိယသူဌေးသည် ထိုမုန့်ကြီးကို မြင်ရ၍။ "တယာ ဝဟု ပိဋ္ဌံ၊ နင်သည် များစွာသော မုန့်ရည်ကို။ ဂဟိတံ ဘဝိဿတိတိ၊ ယူအပ်သည် ဖြစ်လတ့်"ဟု ပြော၍။ သယမေဝ ဒဗ္ဗိကဏ္ဍေန၊ ကိုယ်တိုင်ပင် ဇွန်းဖျားဖြင့်။ ထောကတရံ ပိဋ္ဌံ၊ သာ၍နည်းသော မုန့်ရည်ကို။ ဂဟေတ္တာ ပက္ခိပိ၊

ယူ၍ ထည့်ပြီ။ ပူဝေါ ပုရိမပူဝတော၊ နောက်မုန့်သည် ရှေးမုန့်ထက်။ မဟာနွတရော ဇာတော၊ သာ၍ကြီးသည် ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံ ယံ ယံ ပစတိ၊ ဤသို့ အကြင်အကြင်မုန့်ကို ကြော်၏။ သော သော၊ ထိုထိုနောက်ကြော်သော မုန့်သည်။ မဟန္တမဟန္တောဝ ဟောတိ၊ ကြီးသည်ထက် ကြီးသည်သာ ဖြစ်၏။ သော နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ထိုသူဌေးသည် ငြီးငွေ့၍။ "ဘဒ္ဒေ ဣမသ၊ ရှင်မ ဤရဟန်းအား။ ဧကံ ပူဝံ ဒေဟိတိ၊ တစ်ချပ်သော မုန့်ကို လျှူလိုက်ပါ"ဟု။ ဘရိယံ အာဟ၊ မယားကို ပြောပြီ။ ပစ္ဆိတော ဧကံ ပူဝံ၊ တောင်းထဲမှ တစ်ချပ်သော မုန့်ကို။ ဂဏှန္တိယာ တဿာ၊ ယူသော ထိုသူဌေးမအား။ သဗ္ဗေ ဧကာဗဒ္ဓါ အလ္လိယိံသု၊ မုန့်အားလုံးတို့သည် တပေါင်းတည်း ဖွဲ့စပ်၍ ကပ်နေကုန်ပြီ။ သာ သေဋ္ဌိ၊ ထိုသူဌေးကတော်သည် သူဌေးကြီးကို။ "သာမိ သဗ္ဗေ ပူဝါ၊ အရှင် အားလုံးကုန်သော မုန့်တို့သည်။ ဧကတော လဂ္ဂါ၊ တပေါင်းတည်း ကပ်နေကုန်၏။ ဝိသုံ ကာတုံ၊ တစ်ခုစီဖြစ်အောင် ပြုခြင်းငှာ။ နဿက္ကောမိတိ အာဟ၊ မစွမ်းနိုင်"ဟု ပြောပြီ။ အဟံ ကရိဿာမိတိ၊ ငါသည် ပြုအံ့ဟု ပြော၍။ သောပိ ကာတုံ နာသက္ခိ၊ ထိုသူဌေးသည်လည်း ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဥဘောပိ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော လင်မယားတို့သည်။ ကောဋ္ဌိယံ ဂဟေတ္တာ ကမ္မန္တာပိ၊ အစွန်းဌ ကိုင်၍ ဆွဲကြသော်လည်း။ ဝိယောဇေတုံ နာသက္ခိသုယေဝ၊ ခွါခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြသည်သာ။ အထ ပူဝေဟိ သဒ္ဓိ၊ ထိုအခါ မုန့်တို့နှင့် အတူ။ ဝါယမန္တသ္မေ ဝ အသ၊ အားထုတ်သည်သာဖြစ်သော ထိုသူဌေး၏။ သရီရတော သေဒါ မုစ္စိသု၊ ကိုယ်မှ ချွေးတို့သည် လွတ်ကုန် ထွက်ကုန်ပြီ။ ပိပါသာ စ ပစ္ဆိဇ္ဈိ၊ စားချင်မှုသည်လည်း ပြတ်သွားပြီ။ တတော ဘရိယံ၊ ထို့ကြောင့် မယားကို။ "ဘဒ္ဒေ မေ၊ ရှင်မ ဝဏ္ဏအား။ ပူဝေဟိ နု အတ္ထော၊ မုန့်တို့ဖြင့် အလိုမရှိ။ ပစ္ဆိယာ သဒ္ဓိယေဝ၊ တောင်းနှင့် အတူသာ။ ဣမသ ဘိက္ခုဿ၊ ဤရဟန်းအား။ ဒေဟိတိ အာဟ၊ လျှူလိုက်ပါ"ဟု ပြောပြီ။ သာ ပစ္ဆိံ အာဒါယ၊ ထိုသူဌေးကတော်သည် မုန့်တောင်းကို ယူ၍။ ထေရံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ သဗ္ဗေ ပူဝေ၊ အားလုံးကုန်သော မုန့်တို့ကို။ ထေရဿ အဒါသိ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်အား လျှူပြီ။ ထေရော ဥဘိန္နမ္ပိ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည် လင်မယားနှစ်ယောက်တို့အားလည်း။ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ တရားကို ဟောပြီ။ တိဏ္ဏံ ရတနာနံ၊ သုံးပါးကုန်သော ရတနာတို့၏။ ဂုဏေ ကထေသိ၊ ဂုဏ်တို့ကို ဟောပြောပြီ။ "ဒိန္နံ အတ္ထိ၊ အလှူအကျိုးသည် ရှိ၏။ ယိဋ္ဌံ အတ္ထိတိ၊ ပူဇော်မှုအကျိုးသည် ရှိ၏"ဟု။ ဒါနာဒီနံ ဖလံ၊ ဒါနစသည်တို့၏

ကောင်းကျိုးကို။ ဂဂနတလေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌။ ပုဏ္ဏာစန္ဒ ဝိယ ဒဿေသိ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ဟောပြပြီ။

တံ သုတ္တာ၊ ထိုတရားစကားကို ကြားနာရ၍။ ပသန္နစိတ္တော သေဋ္ဌိ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသော သူဌေးကြီးသည်။ "ဘန္တေ အာဂန္တာ၊ အရှင်ဘုရား ကြွလာ၍။ ဣမသ္မိံ ပလ္လင်္ကေ နိသီဒိတ္တာ၊ ဤပလ္လင်ပေါ်၌ ထိုင်တော်မူ၍။ ပူဇေ ပရိဘုဥ္ဇထာတိ အာဟ၊ မုန့်တို့ကို ဘုဉ်းပေးတော်မူကြပါ"ဟု လျှောက်ပြီ။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည်။ "မဟာသေဋ္ဌိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သူဌေးကြီး ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ပူဇေ ခါဒိဿာမီတိ၊ အိုးကင်းကြော်မုံ့တို့ကို ဘုဉ်းပေးတော်မူမည်ဟု။ ပဠဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဒ္ဓိं၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့် အတူ။ ဝိဟာရေ နိသိန္နော၊ ကျောင်းတော်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။ တုမှာကံ ရုစိယာ သတိ၊ သင်သူဌေးကြီးတို့၏ အလိုဆန္ဒသည် ရှိခဲ့သော်။ သေဋ္ဌိဘရိယံ ပူဇေ စ၊ သူဌေးကတော်ကို မုန့်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ခီရာဒီနိ စ ဂဏ္ဍာပေထ၊ နွားနို့စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း ယူစေကုန်လော့။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံသို့။ ဂမိဿာမာတိ အာဟ၊ သွားကြမည်"ဟု မိန့်ပြီ။ ဘန္တေ ဇေတဝနဟိ၊ အိုအရှင်ဘုရား ယခုအခါ၌။ သတ္ထာ ကဟံ ပန ဣဒါနိ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် ဘယ်မှာနည်းဟု မေးပြီ။ ဣဒါနိ ပဠ စတ္တာလီသယောဇနမတ္တကေ၊ ဤသဣာရနိုင်ငံမှ လေးဆယ့်ငါးယူဇနာ ထက်၌။ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေတိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး၌ဟု ဖြေပြီ။ ဘန္တေ ကာလံ အနတိက္ကမိတ္တာ၊ အရှင်ဘုရား ဆွမ်းစားချိန်ကို မကျော်လွန်မူ၍။ ဧတ္တကံ အဒ္ဓါနံ၊ ဤမျှရှိသော ခရီးကို။ ကထံ ဂမိဿာမာတိ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ သွားကြ မည်နည်းဟု မေးပြီ။ မဟာသေဋ္ဌိ တုမှာကံ၊ သူဌေးကြီး သင်တို့၏။ ရုစိယာ သတိ၊ အလိုဆန္ဒသည် ရှိခဲ့သော်။ အတ္တနော ဣဒ္ဓိဗလေန၊ မိမိ၏ တန်ခိုးစွမ်းအားဖြင့်။ အဟံ ဝေါ နေဿာမိ၊ ငါသည် သင်တို့ကို ဆောင်ပို့အံ့။ တုမှာကံ ပါသာဒေ၊ သင်တို့၏ ပြာသာဒ်၌။ သောပါနသီသံ၊ စောင်းတန်းဦးသည်။ အတ္တနော ဌာနေ ယေဝ ဘဝိဿတိ၊ မိမိ၏ နေရာ၌ပင် ဖြစ်လတ္တံ့။ သောပါနပရိယောသာနံ ပန၊ စောင်းတန်းလှေခါးအဆုံးသည်ကား။ ဇေတဝနဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ ဘဝိဿတိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တံခါးမုခ်၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဥပရိပါသာဒါ ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်မှ ပြာသာဒ်အောက်သို့။ ဩတရဏကာလမတ္တေန၊ သက်ဆင်းရာ အချိန်မျှဖြင့်။ ဝေါ ဇေတဝနံ နေဿာမိတိ၊ သင်တို့ကို ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ ဆောင်ပို့

အုံ့ဟု ပြောပြီ။ သော၊ ထိုသူဌေးကြီးသည်။ သာဓု ဘန္တေတိ သမ္မဋ္ဌိ၏ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟု လျှောက်ထားလက်ခံပြီ။ ထေရော သောပါနသီသံ၊ အရှင် မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည် စောင်းတန်းဦးကို။ တတ္ထေဝ ကတ္တာ၊ ထိုရှိမြဲနေရာ၌ပင် ပြုတော်မူ၍။ "သောပါနပါဒမူလံ၊ စောင်းတန်းခြေရင်းသည်။ ဇေတဝနဒ္ဒါရ-ကောဋ္ဌကေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တံခါးမုခ်၌။ ဟောတူတိ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ဖြစ်စေ" ဟု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူပြီ။ တထေဝ အဟောသိ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်သည်အတိုင်းသာ ဖြစ်ပြီ။

ကျွတိ ထေရော၊ ဤကဲ့သို့ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည်။ သေဋ္ဌိ စ သေဋ္ဌိဘရိယာ စ၊ သူဌေးကိုလည်းကောင်း သူဌေးကတော်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပရိပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်ထက်မှ။ ဟေဋ္ဌာ ဩတရဏကာလတော ခိပ္ပတရံ၊ ပြာသာဒ်အောက် ဆင်းရာအချိန်ထက် သာ၍ မြန်စွာ။ ဇေတဝနံ သမ္ပာပေသိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ကောင်းစွာ ရောက်စေပြီ။ တေ ဥဘောပိ သတ္ထာရံ၊ ထိုသူဌေးလင်မယား နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း ဘုရားရှင်ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုး၍။ ကာလံ အာရောစေသုံ၊ ဆွမ်းစားချိန်ကို လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ သတ္ထာ ဘတ္တကိစ္စံ ပဝိသိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ ဝင်တော်မူ၍။ ပညတ္တဝရ-ပုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သော ဘုရားနေရာ၌။ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ နိသီဒိ၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ထိုင်တော်မူပြီ။ မဟာသေဋ္ဌိ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ သူဌေးကြီးသည် ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ ဒက္ခိဏေယ္ယဒက်ံ အဒါသိ၊ အလှူရေစက်ကို ပေးလှူပြီ။ သေဋ္ဌိဘရိယာ တထာဂတဿ ပတ္တေ၊ သူဌေးကတော်သည် ဘုရားရှင်၏ သပိတ်တော်၌။ ပူဝေ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ မုန့်တို့ကို ထည့်ပြီ လောင်းလှူပြီ။ သတ္ထာ အတ္တနော၊ ဘုရားရှင်သည် ကိုယ်တော် အတွက်။ ယာပနမတ္တံ ဂဏှိ၊ မျှတရုံမျှကို အလှူခံယူတော်မူပြီ။ ပဠ္ဌသတာ ဘိက္ခူပိ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ တထေဝ ဂဏှိံသု၊ ထို့အတူသာ အလှူခံယူတော်မူကြပြီ။ ခီရသပ္ပိမဓုဖာဏိတသက္ခရာဒီနိ၊ နွားရည်, ထောပတ်, ဖျားရည်, တင်လဲ သကာခဲစသည်တို့ကို။ သေဋ္ဌိ ဒဒမာနော အဂမာသိ၊ သူဌေးကြီးသည် ပေးလှူ လျက် သွားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ပဠ္ဌဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဒ္ဓိံ၊ ရဟန်းငါးရာ တို့နှင့် အတူ။ ဘတ္တကိစ္စံ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို ပြီးစေတော်မူပြီ။ မဟာသေဋ္ဌိပိ၊ သူဌေးကြီးသည်လည်း။ ဘရိယာယ သဒ္ဓိံ၊ မယားနှင့် အတူ။ ယာဝဒတ္ထံ ခါဒိ၊ အလိုရှိတိုင်း စားပြီ။ ပူဝါနံ ပရိယောသာနမေဝ၊ မုန့်တို့၏ ကုန်ဆုံးမှုသည်ပင်။ နှ

ပညာယတိ၊ မထင် မတွေ့ရ။ သကလဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတိုက်တစ်ခုလုံးကို။ ဘိက္ခူနဉ္စ ဝိယာသာဒါနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း စားကြွင်းစားတို့အားလည်းကောင်း။ ဒိန္နေပိ၊ ပေးလျှအပ်ပါသော်လည်း။ ပရိယန္တော နာ ပညာယတိ၊ အဆုံးအပိုင်းခြားသည် မထင်ရှား။ "ဘန္တေ ပူဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား မုန့်တို့သည်။ ပရိက္ခယံ နဂစ္ဆန္တိတိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ မရောက်ကြပါ"ဟု။ ဘဂဝတော အာရောစေသုံ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဇေတဝန-ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ ဇေတဝန်တံခါးမုခ်၌။ ဆဋ္ဌေထာတိ၊ စွန့်ကြဟု မိန့်တော်မူပြီ။ အထ နေ၊ ထိုအခါ ထိုမုန့်တို့ကို။ ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကဿ အဝိဒူရေ၊ ကျောင်းတိုက်တံခါးမုခ်၏ မနီးမဝေး၌။ ပတ္တာရညာနေ ဆဋ္ဌယိသု၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာဌာန၌ စွန့်ပစ်ကြပြီ။ အဇ္ဈတနာပိ တံ ဌာနံ၊ ယနေ့တိုင်အောင်လည်း ထိုဌာနသည်။ ကပလ္လပူဝ-ပဗ္ဗာရောတ္တေ ပညာယတိ၊ ဘိုးကင်းကြော်မုန့်ချိုင့်ဝှမ်းဟူ၍သာ ထင်ရှား၏။ မဟာသေဋ္ဌိ ဘရိယာယ သဒ္ဓိံ၊ သူဌေးကြီးသည် မယားနှင့် အတူ။ ဘဂဝန္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ သင့်လျော်ရာ၌ တည်ပြီ။ ဘဂဝါ အနုမောဒနံ အကာသိ၊ ဘုရားရှင်သည် ဝမ်းမြောက်ကြောင်း တရားစကားကို ဟောကြားမူ ပြုတော်မူပြီ။ အနုမောဒနာပရိယောသာနေ၊ အနုမောဒနာတရားအဆုံး၌။ ဥဘောပိ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာယ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ကြ၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ သောပါနံ အာရုယ္ဟ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတိုက်တံခါးမုခ်၌ စောင်းတန်းသို့ တက်ကြ၍။ အတ္တနော ပါသာဒေယေဝ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ မိမိ၏ပြာသာဒ်၌သာ တည်ကြပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ အသီတိကောဋိယာ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်သော ဥစ္စာကို။ ဗုဒ္ဓသာသနေယေဝ ဝိကိရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌သာ စွန့်ကြလျှဒါန်းပြီ။

ပုနဒိဝသေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ နောက်နေ့၌ ဘုရားရှင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ ပိဏ္ဍာယ စရိတွာ၊ သာဝတ္ထိမြို့ ၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်၍။ ဇေတဝနံ အာဂမ္မ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ လာ၍။ ဘိက္ခူနံ သုဂတောဝါဒံ ဒတ္တွာ၊ ရဟန်းတို့အား ဘုရားတို့ ဩဝါဒကို ပေးတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိံ ပဝိသိတွာ ပဋိသလ္လီနေ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့ ဝင်တော်မူ၍ ကိန်းအောင်းတော်မူသော်။ သာယနှသမယေ ဓမ္မသဘာယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌ တရားသဘင်၌။ သန္နိပတိတာ ဘိက္ခူ၊ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးကုန်သော

ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရသ၊ ငါ့ရှင်တို့ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်၏။ အာနုဘာဝံ ပသဿထ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို ကြည့်ကြပါ ကုန်။ "သဒ္ဓံ အနုပဟစ္စ၊ သဒ္ဓါတရားကို မထိပါးမူ၍။ ဘောဂေ အနုပဟစ္စ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့ကို မထိခိုက်မူ၍။ မစ္ဆရိယသေဋ္ဌိ၊ မစ္ဆရိယသူဌေးကို။ မဟုတ္တေနေဝ ဒမေတွာ၊ တစ်မဟုတ်ခြင်းဖြင့်သာ ဆုံးမ၍။ နိဋ္ဌိသေဝနံ ကတ္တာ၊ နှမြှောမှုဌ် အထူးမှီဝဲမှုမရှိ သည်ကို ပြု၍။ ပူဝေ ဂါဟာပေတ္တာ၊ အိုးကင်းကြော်မုန့်တို့ကို ယူစေ၍။ ဇေတဝနံ အာနေတ္တာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်၍။ သတ္ထု သမ္မုခံ ကတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ မျက်မှောက်ကို ပြု၍။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်ဌ် တည်စေပြီ။ ထေရော အဟော မဟာနုဘာဝေါတိ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် ထေရ်သည် အော်. တန်ခိုးကြီးပါပေစွ"ဟု။ ထေရဿ ဂုဏကထံ၊ အရှင် မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်၏ ဂုဏ်နှင့်စပ်သော စကားကို။ ကထေန္တာ နိသီဒိံသု၊ ပြောကြ လျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အဘယ် မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန် သနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကား ဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ကုလဒမကေန ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းတို့ ဒါယကာဒါယိကာမတို့အား ဆုံးမသော ရဟန်းမည်သည်။ ကုလေ၊ ဒါယကာဒါယိကာမတို့ကို။ အဝိဟေဌေတွာ အကိလမေတွာ၊ မညှင်းဆဲမူ၍ မပင်ပန်းစေမူ၍။ ပုပ္ဖတော ရေဏုံ၊ ပန်းပွင့်မှ ဝတ်ရည်ကို။ ဂဏှန္တေန ဘမရေန ဝိယ၊ စုပ်ယူသော ပျားပိတုံးကဲ့သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဗုဒ္ဓဂုဏော ဇာနာပေတဗ္ဗန္တိ ဝတ္တာ၊ ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို သိစေထိုက်၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ထေရံ ပသံသန္တော၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်ကို ချီးမွမ်းလိုရကား။

"ယထာပိ ဘမရော ပုပ္ဖံ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓမဟေဌယံ။
ပလေတိ ရသမာဒါယ၊ ဧवံ ဂါမေ မုနီ စရေ"တိ၊

ယထာပိ (ပ) မုနီ စရေ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ ဓမ္မပဒေ ဝတ္တာ၊ ဤဂါထာကို ဓမ္မ ပဒ၌ ဟောတော်မူ၍။ ဥတ္တာရိပိ ထေရဿ၊ ထို့ထက်အလွန်လည်း အရှင် မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်၏။ ဂုဏံ ပကာသေတုံ၊ ဂုဏ်ကို ထင်ရှားပြခြင်းငှာ။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ မောဂ္ဂလ္လာနေန၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ မောဂ္ဂလ္လာန်သည်။ မစ္ဆရိယ-

သေဋ္ဌိ ဒမိတော နဲ့ မစ္ဆရိယသူဌေးကို ဆုံးမအပ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ တံ ဒမေတ္တာ၊ ရှေးကလည်း ထိုမစ္ဆရိယသူဌေးကို ဆုံးမ၍။ ကမ္မဖလသမ္ဗန္ဓံ ကံ၏အကျိုးနှင့် စပ်သည်ကို။ ဇာနာပေသိယေဝါသိ ဝတ္တာ၊ သိစေဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။ ဂါထာနက်ကား---

ပုပ္ပံ ဝဏ္ဏဂန္ဓံ၊ အပ္ပဋ်ကိုလည်းကောင်း အဆင်းအနံ့ကိုလည်းကောင်း။ အဟေဌယ်၊ မည်ရင်းဆဲ မထိခိုက်စေမူ၍။ ရသံ အာဒါယ၊ ပန်းဝတ်ရည်ကို စုပ်ယူ၍။ ဘမရော ပလေတိ ယထာပိ၊ ပျားပိတုံးသည် ပျံသွားဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ မုနိ၊ ဤအတူသာ ရဟန်းတော်သည်။ ဂါမေ စရေ၊ ရွာကိုမှတ်သား လူနေဌာနမျှားဌ ကျင့်သုံးရာ၏။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ အသီတိကောဋိဝိဘဝေါ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်စည်းစိမ်ရှိသော။ ပုရိသဒေါသသမန္နာဂတော၊ ယောက်ျားယုတ် အပြစ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ခဠော ကုဏီ၊ ခြေခွင်သော လက်ကောက်သော။ ဝိသမက္ခိ မဏ္ဍလော၊ မညီညွတ်သော မျက်ဝန်းရှိသော။ အဿဒ္ဓေါ အပ္ပသန္နော၊ သဒ္ဓါတရား မရှိသော သူတော်ကောင်းမကြည်ညိုသော။ မစ္ဆရီ ဝန်တိုသော။ ကုလ္လသော နာမ သေဋ္ဌိ အဟောသိ၊ ကုလ္လသမည်သော သူဌေးသည် ရှိပြီ။ အညေသံ နေဝ ဒေတိ၊ အခြားသူတို့အား လုံးဝမပေး။ သယံ နဲ့ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း အသုံးမပြု။ အဿ ဂေဟံ၊ ထိုကုလ္လသသူဌေး၏ အိမ်သည်။ ရက္ခသပရိဂ္ဂဟိတပေါက္ခရဏီ ဝိယ အဟောသိ၊ ရေစောင့်ဘီလူး သိမ်းပိုက်အပ်သော ရေကန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ အဿ မာတာပိတရော ပန၊ ထိုကုလ္လသသူဌေး၏ မိဘဘိုးဘွားတို့သည်ကား။ ယာဝကုလ ပရိဝဋ္ဋာ၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်တိုင်အောင်သော အမျိုးအစဉ်ဆက်တိုင်အောင်။ ဒါယကာ ဒါနပတိနော၊ အလှူဒါယကာတို့ဖြစ်ကုန်၏။ အလှူရှင်တို့ဖြစ်ကုန်၏။ သော သေဋ္ဌိဌာနံ လဘိတ္တာယေဝ၊ ထိုကုလ္လသသည် သူဌေးရာထူးကို ရ၍ပင်။ ကုလဝံသံ နာသေတ္တာ၊ အမျိုးအနွယ်အစဉ်လာကို ဖျက်ဆီး၍။ ဒါနသာလံ ဈာပေတ္တာ၊ အလှူ မဏ္ဍပ်ကို မီးရှို့၍။ ယာစကေ ပေါဏေတ္တာ နိက္ကမိတ္တာ၊ တောင်းသူတို့ကို ရိုက်ပုတ်၍ ဆွဲငင်ထုတ်၍။ ဓနမေဝ သဏ္ဌာပေသိ၊ ပစ္စည်းကိုသာ ကောင်းစွာတည်စေပြီ။

သော ဧကဒိဝသ်၊ ထိုဣလ္လီသသူဌေးသည် တစ်နေ့၌။ ရာဇူပဌာန် ဂန္တာ၊ မင်းခစားခြင်းငှာ သွား၍။ အတ္တနော ဃရံ အာဂစ္ဆန္တော၊ မိမိ၏ အိမ်သို့ ပြန်လာသော်။ ဧကံ မဂ္ဂကိလန္တံ ဇာနပဒမနုဿံ၊ တစ်ယောက်သော ခရီးပန်းသော ဇနပုဒ်သားကို၊ ဧကံ သုရာဝါရကံ အာဒါယ၊ တစ်ခုသော သေရည်ထည့်သော ပုံးငယ်ကို ယူ၍။ ပိဌကေ နိသီဒိတ္တာ၊ ကုလားထိုင်ငယ်၌ ထိုင်၍။ အမ္မိလသုရာယ ကောသကံ၊ ချဉ်စုတ်သော သေရည်ဖြင့် ခွက်ငယ်ကို။ ပူရေတ္တာ ပူရေတ္တာ၊ ပြည့်စေ၍ ပြည့်စေ၍။ ပူတိမစ္ဆကေန ဥတ္တရိဘာဂေ်န၊ ငါးပုပ်ခြောက်ဟူသော လက်သုပ်ဟင်းလျာဖြင့် (လက်သုပ်အမြည်းဖြင့်)။ ပိဝန္တံ ဒိသ္မာ၊ သောက်နေသည်ကို တွေ့ရ၍။ သုရံ ပါတုကာမော ဟုတ္တာ၊ သေရည်ကို သောက်လိုသည် ဖြစ်၍။ "အဟံ သုရံ၊ ငါသည် သေရည်ကို။ သစေ ပိဝိဿာမိ၊ အကယ်၍ သောက်အုံ့။ မယိ ပိဝန္တေ၊ ငါသည် သောက်သော်။ ဗဟူ ပိဝိတုကာမာ ဘဝိဿန္တိ၊ လူများစွာတို့သည် သောက်ခွင့်ကြသည် ဖြစ်ကုန်လတ့်။ ဧဝံ မေ ဓနပရိက္ခယော၊ ဤသို့ ဖြစ်သော် ငါ၏ ပစ္စည်းကုန်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိတိ စိန္တေသိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု တွေးပြီ။ သော တဏှံ အဓိဝါသေန္တော၊ ထိုဣလ္လီသသူဌေးသည် သောက်ချင်သော တဏှာကို အောင့်အည်းလျက်။ ဝိစရိတ္တာ၊ လှည့်လည်၍။ ကာလေ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ အချိန်သည် ကုန်သွားကုန်သွားသော်။ အဓိဝါသေတုံ အသက္ကောန္တော၊ အောင့်အည်းခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရကား။ ဝိဟာတကပ္ပါသော ဝိယ ပဏ္ဏာသရိရော၊ ဖယ်ထားအပ်သော ဝါဂွမ်းကဲ့သို့ ဖျော့တော့သော ကိုယ်ရှိသည်။ ဓမ္မနိသန္ဓတဂတ္တော၊ အကြောဖြင့် ခင်းအပ်သောကိုယ်ရှိသည်။ ဇာတော အဟောသိ၊ ဖြစ်သည် ဖြစ်ပြီ (တကယ်ဖြစ်ပြီ)။ အထ ဧကဒိဝသ်၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဂဇ္ဇံ ပဝိသိတ္တာ၊ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်၍။ မဉ္စကံ ဥပဂူဟိတ္တာ နိပဇ္ဇိ၊ ညောင်စောင်းငယ်ကို ဖက်၍ အိပ်ပြီ။ တမေနံ ဘရိယာ၊ ထိုဣလ္လီသသူဌေးကို မယားသည်။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ ပိဋ္ဌိ ပရိမဇ္ဇိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍ ကျောကို ပွတ်သပ်၍။ "သာမိ တေ ကိံ၊ အရှင် အရှင့်အား အဘာယ်မည်သော။ အဖာသုကန္တိ ပုစ္ဆိ၊ မချမ်းသာခြင်းပါနည်း"ဟု မေးပြီ။ သတ္ထဲ ဟေဋ္ဌာ၊ အလုံးစုံကို အောက်ခေါ်သော ရှေးပစ္ဆိမပွန်ဝတ္ထုဟု။ ကထိတနိယာမေနေဝ ဝေဒိတတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်ပင် သိပါလေ။ "တေန ဟိ ဧကသေဝ တော၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် တစ်ယောက်တည်းသာဖြစ်သော ရှင့်အား။ ပဟောနကံ သုရံ၊ သောက်လောက်သော သေကို။ ကရောမိတိ ဝုတ္တေ ပန၊ ပြုမည်" ဟု ပြောအပ်သော်ကား။ "ဂေဟေ

သုရာယ ကာရိယမာနာယ၊ အိမ်၌ သေကို ပြုလုပ်အပ်သော်။ ဗဟု ပစ္စာသီသန္တိ၊ လူများစွာတို့သည် သောက်လိုကြ မျှော်ကြကုန်၏။ အန္တရာပဏတော အာဟရာပေတွာပိ၊ ဈေးအတွင်းမှ ဆောင်ယူစေ၍လည်း။ ဣမေ နိသိန္နေန၊ ဤအိမ်၌ နေသောအားဖြင့်။ ပိဝိတုံ နေ သက္ကာတိ၊ သောက်ခြင်းငှာ မသင့်"ဟု ပြော၍။ မာသကမတ္တံ ဒတ္တွာ၊ တစ်ပဲမျှကို ပေး၍။ အန္တရာပဏတော သုရာဝါရကံ အာဟရာပေတွာ၊ ဈေးအတွင်းမှ သေရည် ဖုံးငယ်ကို ဆောင်ယူစေ၍။ စေတကေန ဂါဟာပေတွာ၊ အလုပ်အကျွေးငယ်ကို ယူစေ၍။ နဂရာ နိက္ခမ္မ၊ မြို့မှ ထွက်၍။ နဒီတီရံ ဂန္တွာ၊ မြစ်ကမ်းနားသို့ သွား၍။ မဟာမဂ္ဂသမီပေ၊ လမ်းမကြီးအနီး၌။ ဧကံ ဂုမ္ဗံ ပဝိသိတ္တာ၊ တစ်ခုသော ခြုံသို့ ဝင်၍။ သုရာဝါရကံ ဌပါပေတွာ၊ သေရည်ဖုံးငယ်ကို ထားစေ၍။ "တွံ ဂစ္ဆ ဣတိ၊ မင်းသည် သွားတော့"ဟု။ စေတကံ ဒူရေ နိသီဒါပေတွာ၊ အခိုင်းအစေလေးကို အဝေး၌ နေစေ၍။ ကောသကံ ပူရေတွာ၊ ခွက်ငယ်ကို ပြည့်စေ၍။ သုရံ ပါတုံ အာရဘိ၊ သေရည်ကို သောက်ခြင်းငှာ ပြင်ဆင်ပြီ။

အဿ ပိတာ ပန၊ ထိုဣလ္လိသသူဌေး၏ ဖခင်သည်ကား။ ဒါနာဒီနံ ပုညာနံ ကတတ္တာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုအပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ သက္ကော ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ သိကြား၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ သော တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုဖခင်သိကြားမင်းသည် ထိုခဏာ၌။ မေ ဒါနဂ္ဂိ၊ ငါ၏ အလှူမဏ္ဍပ်သည်။ ပဝတ္တတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု နောတိ အာဝဇ္ဇေ-န္တော၊ သို့မဟုတ် မဖြစ်သလော"ဟု ဆင်ခြင်သော်။ တဿ အပ္ပဝတ္တိံ ဉ တွာ စ၊ ထိုအလှူမဏ္ဍပ်၏ မဖြစ်ကြောင်းကို သိ၍လည်းကောင်း။ ပုတ္တဿ ကုလဝံသံ နာသေတွာ၊ သားကျွန်လိသ၏ မျိုးနွယ်စဉ်လာကို ဖျက်ဆီး၍။ ဒါနသာလံ စျာပေတွာ၊ အလှူမဏ္ဍပ်ကို မီးရှို့၍။ ယာစကေ နိက္ကမိတ္တာ၊ တောင်းသူတို့ကို ဆွဲငင်ထုတ်၍။ မစ္ဆရိယဘာဝေ ပတိဋ္ဌာယ၊ ဝန်တိုသူအဖြစ်၌ တည်၍။ "အညေသံ ဒါတဗ္ဗံ ဘဝိဿတိ၊ အခြားသူတို့အား ပေးရသည် ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု။ ဘယေန၊ ပေးရမည်ကြောက်သဖြင့်။ ဂုမ္ဗံ ပဝိသိတ္တာ၊ ခြုံထဲသို့ ဝင်၍။ ဧကကယော၊ တစ်ယောက်တည်းသာ။ သုရံ ပိဝနဘာဝံ ဒိသ္မာ စ၊ သေရည်ကို သောက်သည့်အဖြစ်ကို တွေ့မြင်၍လည်းကောင်း။ "ဂစ္ဆာမိ၊ သွားမည်။ နံ သခေါ်ဘောတ္တာ ဒမေတွာ၊ ထိုဣလ္လိသသူဌေးကို ကောင်းစွာချောက်ချားစေ၍ ဆုံးမ၍။ ကမ္မဖလ သမ္မန္ဓံ ဇာနာပေတွာ၊ ကံ၏အကျိုးနှင့် ဆက်စပ်သည်ကို သိစေ၍။ ဒါနံ ဒါပေတွာ၊

အလျှကို လျှစေ၍။ ဒေဝလောကေ နိဗ္ဗတ္တနာရဟ်၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ထိုက်သည်ကို။ ကရောမိတိ၊ ပြုအံ့"ဟု တွေး၍။ မနုဿပထံ သြတရိတ္တာ၊ လူတို့လမ်းကြောင်းသို့ သက်ဆင်း၍။ ဣလ္လီသသေဋ္ဌိနာ သဒ္ဓိသ်၊ ဣလ္လီသသူဌေးနှင့် တူသော။ ခဏ္ဍ ကုဏ္ဍိ၊ ခြေခွင်သော လက်ကောက်သော။ ဝိသမစက္ခုမဏ္ဍလ၊ မညီသော မျက်ဝန်းရှိသော။ အတ္တဘာဝံ နိမ္မိနိတ္တာ၊ အတ္တဘောကို ဖန်ဆင်း၍။ ဘရာဏသိနဂရံ ပဝိသိတ္တာ၊ ဘရာဏသီမြို့သို့ဝင်၍။ ရညော နိဝေသနဒ္ဒါရေ ဌတ္တာ၊ မင်း၏ နန်းတံခါး၌ တည်၍။ အတ္တနော အာဂတဘာဝံ အာရောစာပေတ္တာ၊ မိမိ၏ လာကြောင်းကို လျှောက်ထားစေ၍။ ပဝိသတူတိ ဝုတ္တေ၊ ဝင်စေဟု မိန့်အပ်သော်။ ပဝိသိတ္တာ၊ နန်းတွင်းဝင်၍။ ရာဇာနံ ဝန္ဒိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ မင်းကို ရှိခိုး၍ တည်ပြီ။ ရာဇာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "မဟာသေဋ္ဌိ အဝေလာယ၊ သူဌေးကြီး အခါမဟုတ်သည်၌။ ကိं အာဂတောအဘယ်ကြောင့်လာသည်။ အသီတိ အာဟ၊ ဖြစ်သနည်း "ဟု မေးပြီ။ အာမ အာဂတောအမှိ၊ မှန်ပါ လာသည် ဖြစ်ပါ၏။ ဒေဝ မေ ယရေ၊ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုး၏ အိမ်၌။ အသီတိကောဋိမတ္တံ ဓနံ အတ္ထိ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်မျှသော ပစ္စည်းသည် ရှိပါ၏။ တံ ဒေဝေါ အာဟရာပေတ္တာ၊ ထိုပစ္စည်းကို အရှင်မင်းကြီးသည် ဆောင်ယူစေ၍။ အတ္တနော ဘဏ္ဍာဂါရံ၊ မိမိ၏ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို။ ပူရာပေတူတိ၊ ပြည့်စေတော်မူပါဟု လျှောက်ပြီ။ အလံ မဟာသေဋ္ဌိ၊ တော်ပြီ သူဌေးကြီး။ တာဝ ဓနတော၊ သင်သူဌေးကြီး၏ ပစ္စည်းထက်။ အမှာကံ ဂေဟေ၊ ငါတို့၏ အိမ်တော်၌။ ဓနံ ဗဟုတရန္တိ ပစ္စည်းကား သာ၍များ၏ဟု ပြောပြီ။ ဒေဝ တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်တို့အား။ ကမ္မံ သစေ နတ္ထိ၊ ပြုလုပ်စရာအမှုသည် အကယ်၍ မရှိဘုံ။ ယထာရုစိယာ ဓနံ ဂဟေတ္တာ၊ အလိုရှိသည်အားလျော်စွာ ပစ္စည်းကို ယူ၍။ ဒါနံ ဒမ္မိတိ၊ အလျှကို လျှပါမည်ဟု လျှောက်ပြီ။ ဒေဟိ မဟာသေဋ္ဌိတိ၊ လျှပါ သူဌေးကြီးဟု ပြောပြီ။ သော "သာမု ဒေဝါတိ၊ ထိုသိကြားမင်းသည် ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီး"ဟု။ ရာဇာနံ ဝန္ဒိတ္တာ နိက္ခမိတ္တာ၊ မင်းကို ရှိခိုး၍ နန်းတော်မှ ထွက်ခဲ့၍။ ဣလ္လီသသေဋ္ဌိနော ဂေဟံ အဂမာသိ၊ ဣလ္လီသသူဌေး၏ အိမ်သို့ သွားပြီ။ သဗ္ဗေ ဥပဋ္ဌာကမနုဿာ ပရိဝါရေသုံ၊ အလုံးစုံကုန်သော အလုပ်အကျွေးလူတို့သည် ခြံရံကုန်ပြီ။ အယံ နဣလ္လီသောတိ၊ ဤသူကား ဣလ္လီသသူဌေးအစစ် မဟုတ်ဟု။ ဧကောပိ ဇာနိတုံ၊ တစ်ယောက်သော်မှလည်း သိခြင်းငှာ။ သမတ္ထော နာမ နတ္ထိ၊ စွမ်းနိုင်သူမည်သည် မရှိ။

သော ဂေဟံ ပဝိသိတ္တာ၊ ထိုသိကြားမင်းသည် အိမ်သို့ ဝင်၍။ အန္တော ဥမ္မာရေ ဌတ္တာ၊ တံခါးခုံအတွင်း၌ ရပ်၍။ ဒေါဝါရိကံ ပဏ္ဏာသာပေတ္တာ၊ တံခါးစောင့်ကို ခေါ်စေ၍။"မယာ သမာနရူပေါ၊ ငါနှင့် တူသော ရုပ်သွင်ရှိသော။ အညော ယော အာဂန္တာ၊ ငါမှအခြားသော အကြင်သူသည် လာ၍။ ဧတံ မမ ဂေဟန္တိ၊ ဤအိမ်ကား ငါ၏ အိမ်ဟု ပြော၍။ ပဝိသိတုံ အာဂစ္ဆတိ၊ ဝင်ခြင်းငှါ လာအံ့။ တံ ပိဋ္ဌယံ ပဟရိတ္တာ၊ ထိုလာသူကို ကျောဘက် ရိုက်ပုတ်၍။ နိဟရေယျာထာတိ ဝတ္တာ၊ နှင်ထုတ်ကြလော့"ဟု ပြော၍။ ပါသာဒံ အာရုယှ၊ ပြာသာဒ်သို့ တက်၍။ မဟာ ရဟော အာသနေ နိသီဒိတ္တာ၊ မြင့်မြတ်သူတို့အားသာ ထိုက်သော နေရာ၌ ထိုင်နေ၍။ သေဋ္ဌိဘရိယံ ပဏ္ဏာသာပေတ္တာ၊ သူဌေးကတော်ကို ခေါ်စေ၍။ သိတာကာရံ ဒဿေတ္တာ၊ ပြုံးရယ်ဟန်ကို ပြ၍။"ဘဒ္ဒေ ဒါနံ၊ နှမ အလျှူကို။ ဒေမာတိ အာဟ၊ လျှူကြအံ့"ဟု ပြောပြီ။ တဿ တံ ဝစနံ သုတ္တာဝ၊ ထိုသိကြားမင်း၏ ထိုပြောစကား ကို ကြားရ၍ပင်။ သေဋ္ဌိဘရိယာ စ ပုတ္တဓီတရော စ၊ သူဌေးကတော်သည် လည်းကောင်း သားသမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒါသကမ္မကရာ စ၊ ကျွန်အလုပ် သမားတို့သည်လည်းကောင်း။ "ဧတ္တကံ ကာလံ ဒါနံ၊ ဤမျှရှိသော ကာလပတ်လုံး အလျှူကို။ ဒါတုံ စိတ္တမေဝ နတ္ထိ၊ ပေးလျှူခြင်းငှာ စိတ်သည်ပင် မရှိ။ ပန အဇ္ဇ ထူးခြားသည်ကား ယနေ့။ သုရံ ပိဝိတ္တာ၊ သေရည်ကို သောက်၍။ မုဒုစိတ္တော ဟုတ္တာ၊ နူးညံ့သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဒါတုကာမော ဇာတော၊ ပေးလိုသည် ဖြစ်သည်။ ဘဝိဿတိ ဝဒိ"သု၊ ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု ပြောကြပြီ။ အထ နံ သေဋ္ဌ-ဘရိယာ၊ ထိုအခါ ထိုသိကြားမင်းကို သူဌေးကတော်သည်၊" ယထာရုစိယာ ဒေထ သာမီတိ အာဟ၊ ဆန္ဒအားလျော်စွာ လျှူတော်မူကြပါ၊ အရှင်သူဌေးမင်း"ဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ ဘောရိဝါဒကံ ပဏ္ဏာသာပေတ္တာ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် စည်တီးတတ်သူကို ခေါ်စေ၍။ "သုဝဏ္ဏရဇတမဏိမုတ္တာဒီဟိ၊ ရွှေ, ငွေ, ပတ္တမြား, ပုလဲစသည်တို့ဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိသူတို့သည်။ ဣတ္ထိသသေဋ္ဌိသ ယံ ရဏံ၊ ဣတ္ထိသသူဌေး၏ အိမ်သို့။ ဂစ္ဆန္တူတိ၊ သွားကြလေဟု။ သကလနဂရေ၊ တစ်မြို့လုံး၌။ ဘေရီ စရာပေဟီတိ၊ စည်ကို လှည့်လည်စေပါဟု ပြောပြီ။ သာ စ တထာ ကာရေသိ၊ ထိုသူဌေးကတော်သည်လည်း ထိုသိကြားမင်းပြောသည့်အတိုင်း ပြုစေပြီ။ မဟာဇနော၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ ပစ္ဆိပသိဒ္ဓကာဒီနိ ဂဟေတ္တာ၊ တောင်း, ခြင်းစသည်တို့ကို ယူ၍။ ဂေဟဒ္ဒါရေ သန္နိပတိ၊ အိမ်တံခါးအနီး၌

ကောင်းစွာ ကျရောက်စုဝေးပြီ။ သင်္ကြာ သတ္တရတနပူရေ၊ သိကြားမင်းသည် ရတနာခုနစ်ပါးပြည့်နေကုန်သော။ ဂင်္ဂေ ဝိဝရာပေတွာ၊ ပစ္စည်းထားသည့် တိုက်ခန်းတို့ကို ဖွင့်စေ၍။ "တုမှာကံ ဒမ္မိ၊ သင်တို့အား ပေးလျှ၏။ ယာဝဒိစ္ဆကံ ဂဟေတွာ၊ အလိုရှိတိုင်းကို ယူ၍။ ဂစ္ဆထာတိ အာဟ၊ သွားကြ"ဟု ပြောပြီ။ မဟာဇနော ခန် နီဟရိတွာ၊ မျှားစွာသော လူအပေါင်းသည် ရွှေငွေစသော ဥစ္စာကို အပြင်ထုတ်၍။ မဟာတလေ ရာသိ ကတွာ၊ ကျယ်သော မြေပြင်၌ အပုံကို ပြု၍။ အာဘတဘာဇနာနိ ပူရေတွာ ဂစ္ဆတိ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော ထည့်စရာတို့ကို ပြည့်စေ၍ ယူသွား၏။

အညတရော ဇနပဒမနုဿော၊ မထင်ရှားသော ဇနပုဒ်သားတစ်ယောက်သည်။ ကျလ္လိသသေဋ္ဌိနော ဂေါဏော၊ ကျလ္လိသသူဌေး၏ နွားတို့ကို။ တဿေဝ ရထေ ယောဇေတွာ၊ ထိုကျလ္လိသသူဌေး၏သာ လှည်းရထား၌ ယှဉ်ကာ၍။ သတ္တဟိ ရတနေဟိ ပူရေတွာ၊ ခုနစ်မျိုးကုန်သော ရတနာတို့ဖြင့် ပြည့်စေ၍။ နဂရာ နိက္ခမ္မ၊ မြို့မှ ထွက်၍။ မဟာမဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ လမ်းမကြီးသို့ မောင်းသွားပြီး၍။ တဿ ဂုမ္ဗဿ အဝိဒူရေန၊ ကျလ္လိသသူဌေး သေရည်သောက်နေသော ထိုချုံ၏ မနီးမဝေးဖြင့်။ ရထံ ပေသေန္တော၊ လှည်းရထားကို မောင်းသွားစေသော်။ "သာမိ ကျလ္လိသသေဋ္ဌိ၊ အရှင်ကျလ္လိသသူဌေးမင်း။ ဝဿသတံ ဇီဝ၊ နှစ်တစ်ရာပတ်လုံး အသက်ရှည်ပါစေ။ တံ နိဿာယ၊ သင်သူဌေးမင်းကို မှီ၍။ ကျဒါနိ မေ၊ ယခုအခါ အကျွန်ုပ်သည်။ ယာဝဇီဝံ ကမ္မံ အကတွာ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး အလုပ်ကို မလုပ်မူ၍။ ဇီဝိတဇ္ဇ ဇာတံ၊ အသက်မွေးနိုင်သည် ဖြစ်ပြီ။ တဝ ရထောဝ၊ သင်သူဌေးမင်း၏ လှည်းရထားသာတည်း။ တဝ ဂေါဏာဝ၊ သင်သူဌေးမင်း၏ နွားတို့သာတည်း။ တဝ ဂေဟော၊ သင်သူဌေးမင်း၏ အိမ်က။ သတ္တရတနာနိ ဧဝ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့သာတည်း။ မာတရာ နေဝ ဒိန္နာနိ၊ မွေးမိခင်သည် ပေးအပ်သည် မဟုတ်ကုန်။ ပိတရာ နေ၊ မွေးဖခင်သည် ပေးအပ်သည်မဟုတ်ကုန်။ တံ နိဿာယ၊ သင်သူဌေးမင်းကို မှီ၍။ လဒ္ဓါနိ သာမိတိ၊ ရအပ်ကုန်ပြီ အရှင်သူဌေးမင်း"ဟု။ သေဋ္ဌိနော ဂုဏကထံ၊ ကျလ္လိသသူဌေး၏ ကျေးဇူးစကားကို။ ကထေန္တော ဂစ္ဆတိ၊ ပြောဆိုလျက် သွား၏။ သော တံ သဒ္ဒံ သုတွာ၊ ထိုကျလ္လိသသူဌေးသည် ထိုပြောသံကို ကြားရ၍။ ဘီတတသိတော၊ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်။ "အယံ မမ နာမံ ဂဟေတွာ၊ ဤသူသည် ငါ၏ နာမည်ကို ယူ၍။ ကျဒါနိ ဒါနိ ဝဒတိ၊ ဤစကား

ဤစကားကိုလည်း ပြောဆို၏။ ကစ္စိ နု ခေါ၊ အသို့နည်း။ မမ ဓနံ ရညာ၊ ငါ၏ ပစ္စည်းကို မင်းသည်။ လောကဿ ဒိန္နန္တိ၊ လူအပေါင်းအား ပေးလျှံ အပ်သလော" ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးတောပြီ။ ဣတိ ဂုမ္ဗာ နိက္ခမိတွာ၊ ဤသို့ တွေး၍ ခြုံထည်းမှ ထွက်ခဲ့၍။ ဂေါဏော စ ရထဉ္စ သဉ္ဇာနိတွာ၊ နွားတို့ကိုလည်းကောင်း လှည်းရထားကိုလည်းကောင်း မှတ်မိ၍။"အရေ စေဋ္ဌက မယံ ဂေါဏာ၊ ဟယ်. အစေအပါးလေး ငါ၏ နွားတို့တည်း။ မယံ ရထောတိ၊ ငါ၏ လှည်းရထားတည်း"ဟု။ ဝတွာ ဂန္တာ၊ ပြော၍ သွား၍။ ဂေါဏော နာသာရဇ္ဇုယံ ဂဏှိ၊ နွားတို့ကို နဖားကြိုးခ်ိ ကိုင်ယူပြီ။ ဂဟပတိကော ရထာ သြရုယှ၊ အိမ်ရှင်ဇနပုဒ်သားသည် လှည်းရထားမှ ဆင်းသက်၍။"အရေ ဒုဋ္ဌစေဋ္ဌက၊ ဟယ် အစေအပါးပျက်။ ဣဒါနိ ဒေတိ၊ အလျှံကို လျှံနေ၏။ တွံ ကိံ အဟောသိတိ၊ သင်သည် ဘာဖြစ်နေသနည်း"ဟု ပြော၍။ ပဏ္ဍိတွာ၊ ပြေးသွားတည့်၍။ အသနိ ပါတေန္တော ဝိယ၊ မိုးကြိုးကို ကျစေဘိသကဲ့သို့။ ခန္ဓေ ပဟရိတွာ၊ ပခုံးခ်ိ ရိုက်ပုတ်၍။ ရထံ အာဒါယ အဂမာသိ၊ လှည်းရထားကို ယူ၍ မောင်းသွားပြီ။ သော ပုန၊ ထိုကျွဲလိုသ သူကျွေးသည် တစ်ဖန်။ ကမ္ပမာနော ဥဋ္ဌာယ၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ထ၍။ ပံသုံ ပုဉ္ဇိတွာ ပုဉ္ဇိတွာ၊ မြေမှုန့်ကို သုတ်၍ သုတ်၍။ ဝေဂေန ဂန္တာ၊ အဟုန်ဖြင့် သွား၍။ ရထံ ဂဏှိ၊ လှည်းရထားကို ဆွဲကိုင်ပြီ။ ဂဟပတိကော ရထာ သြတရိတွာ၊ အိမ်ရှင်ဇနပုဒ်သားသည် လှည်းရထားမှ ဆင်းသက်၍။ ကေသေသု ဂဟေတွာ သြနာ-မေတွာ၊ ဆံပင်တို့ကို ဆွဲကိုင်၍ ညွှတ်ကိုင်းစေ၍။ ကပ္ပရပဟာရေဟိ ကောဋ္ဋေတွာ၊ ရိုက်ပုတ်ကြောင်း တံတောင်တို့ဖြင့် ထောင်းထု၍။ ဂလေ ဂဟေတွာ၊ လည်ဂုတ်ခ်ိ ကိုင်၍။ အာဂတမဂ္ဂါဘိမုခံ၊ လာရာလမ်းသို့ ရှေးရှု။ ခိပိတွာ ပဏ္ဍာမိ၊ ပစ်ချ၍ ထွက်သွားပြီ။ ဇေတ္တာဝတာ အသ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော နှိပ်စက်ခံရမှုဖြင့် ထိုကျွဲလိုသသူကျွေးမှာ။ သုရာမဒေါ ဆိဇ္ဇိ၊ သေရည်ယစ်မူးခြင်းသည် ကင်းပြတ်ပြီ။ သော ကမ္ပမာနော၊ ထိုကျွဲလိုသသူကျွေးသည် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်။ ဝေဂေန နိဝေသန-ဋ္ဌါရံ ဂန္တာ၊ အဟုန်ဖြင့် အိမ်တံခါးသို့ သွား၍။ ဓနံ အာဒါယ ဂစ္ဆန္တေ၊ ပစ္စည်းကို ယူ၍ သွားကြကုန်သော။ မဟာဇနေ ဒိသွာ၊ များစွာသော လူတို့ကို တွေ့ရ၍။ "အမ္ဘော ဇေဋ္ဌ ကိံ နာမ၊ အို အမောင်တို့ ဤအမှုသည် ဘယ်မည်သော အမှုနည်း။ ရာဇာ မမ ဓနံ၊ မင်းကြီးသည် ငါ၏ ပစ္စည်းကို။ ဝိလုမ္ပတေသိ ကိန္တု၊ လုယက်စေ

သလော"ဟု ပြော၍။ တံ တံ ဂန္ဓာ ဂဏ္ဍာတိ၊ ထိုထိုသူကို သွား၍ ကိုင်၏။ ဂဟိတဂဟိတာ ပဟရိတ္တာ၊ ကိုင်အပ် ကိုင်အပ်ကုန်သော လူတို့သည် ရိုက်ပုတ်၍။ ပါဒမူလေယေဝ ပါတေန္တိ၊ ခြေရင်း၌သာ လဲကျစေကုန်၏။ သော ဝေဒနာပတ္တော၊ ထိုဣလ္လိသသူဌေးသည် ဆင်းရဲဝေဒနာသို့ ရောက်၍။ ဂေဟံ ပဝိသိတုံ အာရဘိ၊ အိမ်သို့ ဝင်ခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ ဒ္ဝါရပါလာ၊ တံခါးစောင့်တို့သည်။"အရေ ဒုဗ္ဗဂဟပတိ၊ ဟယ်. သူကြွယ်ပျက်။ ကဟံ ပဝိသသိတိ၊ ဘယ်သို့ ဝင်အုံ့နည်း"ဟု ပြော၍။ ဝံသပေသိကာဟိ ပေါ်ထေတ္တာ၊ ဝါးခြမ်းစိပ်တို့ဖြင့် ရိုက်ပုတ်၍။ ဂီဝါယံ ဂဟေတ္တာ နီဟရိံသု၊ လည်ဂုတ်၌ ကိုင်၍ နှင်ထုတ်ကုန်ပြီ။

သော၊ ထိုဣလ္လိသသူဌေးသည်။ "ဣဒါနိ ရာဇာနံ ဌပေတ္တာ၊ ယခုအခါ မင်းကို ထား၍။ မေ အညော ကောစိ၊ ငါ့အား မင်းမှတစ်ပါးသော တစ်စုံတစ်ယောက် သော။ ပဋိသရဏော နတ္ထိတိ၊ ကိုးကွယ်ရာသည် မရှိ"ဟု တွေးမိ၍။ ရညော သန္တိကံ ဂန္တာ၊ မင်း၏ အထံသို့ သွား၍။ "ဒေဝ မမ ဂေဟံ တုမှေ၊ အရှင်မင်းမြတ် ကျွန်တော်မျိုး၏ အိမ်ကို ဒေရှင်မင်းမြတ်တို့သည်။ ဝိလုမ္ပာပေထာတိ အာဟ၊ လုယက်စေကြပါသလောဟု လျှောက်ပြီ။ သေဋ္ဌိ အဟံ နု ဝိလုမ္ပာပေမိ၊ သူဌေး ငါသည် မလုယက်စေပါ။ တွမေဝ အာဂန္တာ၊ သင်သည်ပင် လာ၍။ "တုမှေ သစေ နု ဂဏှထ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည် အကယ်၍ မယူကုန်အုံ့။ အဟံ မမ ဓနံ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် ကျွန်တော်မျိုး၏ ပစ္စည်းကို။ ဒါနံ ဒဿာမိတိ၊ အလျှူကို လျှူအုံ့"ဟု လျှောက်၍။ နဂရေ ဘေရိံ စရာပေတ္တာ၊ မြို့၌ စည်ကို လှည့်လည် စေ၍။ ဒါနံ အဒါသိ နန္ဒတိ၊ အလျှူကို လျှူပြီမဟုတ်လောဟု မေးပြီ။ ဒေဝ အဟံ တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းမြတ် ကျွန်တော်မျိုးသည် အရှင်မင်းမြတ်တို့၏။ သန္တိကံ နု အာဂစ္ဆာမိ၊ အထံသို့ မလာပါ။ တုမှေ မယ္ဟံ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့သည် ကျွန်တော် မျိုး၏။ မစ္ဆရိယဘာဝံ နု ဇာနာထ ကိံ၊ နှမျောကြောင်းကို မသိကြပါကုန်သလော။ အဟံ တိဏဂ္ဂေန တေလဗိန္ဒုမ္ပိ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် မြက်ပင်အဖျားဖြင့် ဆီပေါက် ကိုသော်မှလည်း။ ကဿစိ နဒေမိ၊ မည်သူအားမျှ မပေးပါ။ ယော ဒါနံ ဒေတိ၊ အကြင်သူသည် အလျှူကို လျှု၏။ တံ ပဏ္ဍောသာပေတ္တာ၊ ပေးလျှုသည့် ထိုသူကို ခေါ်စေ၍။ ဝိမံသထ ဒေဝါတိ၊ စူးစမ်းတော်မူကြပါ မင်းမြတ်ဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ သက္ကံ ပဏ္ဍောသာပေသိ၊ မင်းသည် သိကြားမင်းကို ခေါ်စေပြီ။ ဒ္ဝိန္နံ ဇနာနံ ဝိသေသံ၊ သိကြား,ဣလ္လိသသူဌေး နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့၏ အထူးကို။ ရာဇာ နေဝ

ဇာနာတိ၊ မင်းသည် မသိ။ အမစ္စာ နု၊ အမတ်တို့သည် မသိကြ။ မစ္စရိယသေဋ္ဌိ၊ ဝန်တိုနှမ္မောသော ဣလ္လိသသူဌေးသည်။ "ဒေဝ အယံ၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤသူသည်။ သေဋ္ဌိ ကိံ၊ ဣလ္လိသသူဌေးလော။ အဟံ သေဋ္ဌိ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည်ပင် ဣလ္လိသသူဌေးလော"။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ မယံ နု သဗ္ဗာနာမ၊ ငါတို့သည် ကွဲကွဲပြားပြား မသိကြ။ တေ သဗ္ဗာနနကော၊ သင့်ကို ကောင်းစွာသိရှိမှတ်မိသော။ ကောစိ အတ္ထိတိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ရှိသလောဟု မေးပြီ။ ဒေဝ မေ ဘရိယာ၊ အရှင်မင်းမြတ် ကျွန်တော်မျိုး၏ မယားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဘရိယံ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ သူဌေးကတော်ကို ခေါ်စေ၍။ "တေ သာမိကော၊ သင်၏ လင်ကား။ ကတရောတိ ပုစ္ဆိသု၊ ဘယ်သူနည်း"ဟု မေးကြပြီ။ သာ အယန္တိ၊ ထိုသူဌေးကတော်သည် "ဤသူပါ"ဟု ပြော၍။ သဏ္ဌာသ သန္ဓိကေ ဇဝ အဋ္ဌာသိ၊ သိကြား၏ အထံ၌သာ တည်ပြီ။ ပုတ္တမီတရော၊ သားသမီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒါသကမ္မကရေ စ၊ ကျွန်အလုပ်သမားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ ပုစ္ဆိသု၊ ခေါ်စေ၍ မေးကြပြီ။ သဇ္ဇေပိ သဏ္ဌာသ၊ သားသမီး, ကျွန်အလုပ်သမား အားလုံးတို့သည်လည်း သိကြားမင်း၏။ သန္ဓိကေဝ တိဋ္ဌန္တိ၊ အထံ၌သာ တည်ကုန်၏။

ပုန သေဋ္ဌိ၊ တစ်ဖန် ဣလ္လိသသူဌေးသည်။ "မယှံ သီသေ၊ ငါ၏ ခေါင်း၌။ ကေသေဟိ ပဋိစ္ဆန္နာ၊ ဆံပင်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ပိဋ္ဌကာ အတ္ထိ၊ အဖုသည် ရှိ၏။ တံ ခေါ ပန၊ ထိုအဖုကိုကား။ ကပ္ပကော ဇဝ ဇာနာတိ၊ ဆတ္တာသည်သည်သာ သိ၏။ တံ ပဏ္ဏောသာပေ ဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ထိုဆတ္တာသည်ကို ခေါ်စေအံ့"ဟု ကြံပြီ။ သော၊ ထိုဣလ္လိသသူဌေးသည်။ "ဒေဝ မံ၊ အိုအရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုးကို။ ကပ္ပကော သဗ္ဗာနာတိ၊ ဆတ္တာသည်သည် ကောင်းစွာ သိရှိမှတ်မိ၏။ တံ၊ ထိုဆတ္တာသည်ကို။ ပဏ္ဏောသာပေထာတိ အာဟ၊ ခေါ်စေတော်မူကြပါ"ဟု လျှောက်ပြီ။ တသ္မိံ ပန ကာလေ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ကား ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ ကပ္ပကော အဟောသိ၊ ထိုဣလ္လိသသူဌေး၏ ဆတ္တာသည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ တံ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဆတ္တာသည်ကို ခေါ်စေ၍။ ဣလ္လိသသေဋ္ဌိ၊ ဣလ္လိသသူဌေးကို။ ဇာနာသိတိ ပုစ္ဆိ၊ သင်သိသလောဟု မေးပြီ။ သီသံ ဩလောကေတွာ၊ ခေါင်းကို ကြည့်၍။ ဇာနိဿာမိ ဒေဝါတိ၊ သိပါလိမ့်မည် အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ပြီ။ တေနဟိ ဒ္ဝိန္နမ္ပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် နှစ်ယောက်လုံးတို့၏လည်း။ သီသံ ဩလောကေဟီတိ၊ ဦးခေါင်းကို ကြည့်လော့ဟု အမိန့်ချပြီ။

တသို့ ခဏော သကြော၊ ထိုခဏာ၌ သိကြားမင်းသည်။ သီသေ ပိဋ္ဌက် မာပေသိ၊ ခေါင်း၌ အဖုကို ဖန်ဆင်းပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဒွိန္နမ္မိ၊ ဘုရားလောင်းသည် နှစ်ယောက်လုံးတို့၏လည်း။ သီသံ ဩလောကေန္တော၊ ခေါင်းကို ကြည့်သော်။ ပိဋ္ဌကာ ဒိသ္မာ၊ အဖုတို့ကို တွေ့ရ၍။ "မဟာရာဇ ဒွိန္နမ္မိ၊ မင်းမြတ် နှစ်ယောက်လုံးတို့၏လည်း။ သီသေ ပိဋ္ဌကာ အတ္ထေ၀၊ ဦးခေါင်း၌ အဖုသည် ရှိသည်သာ။ အဟံ ဧတေသု၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် ဤနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကဿာပိ၊ တစ်ယောက်၏သော်မှ လည်း။ ကျွန်လျှိသဘာ၀ं သဏ္ဌာနိတုं၊ ကျွန်လျှိသအစစ်ဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းစွာ မှတ်မိသိရှိခြင်းငှာ။ နဿ သကြောမိတိ ဝတ္တာ၊ မစွမ်းပါ"ဟု လျှောက်ထား၍။

ဂ၈။ "ဥဘော ခဏ္ဍာ ဥဘော ကုဏီ၊ ဥဘော ဝိသမစက္ခုကာ။
　　ဥဘိန္နံ ပိဋ္ဌကာ ဇာတာ၊ နာဟံ ပဿာမိ ကျွန်လျှိသ"န္တိ

ကျွမ်း ဂါထံ အာဟ၊ ဥဘော (ပ) ပဿာမိ ကျွန်လျှိသံ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ဥဘော ခဏ္ဍာ၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့သည် ခြေခွင်ကြကုန်၏။ ဥဘော ကုဏီ၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့သည် လက်ကောက်ကြကုန်၏။ ဥဘော ဝိသမစက္ခုကာ၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့သည် မညီမညာ စွေသော မျက်စိရှိကြကုန်၏။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၏။ (သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌)။ ပိဋ္ဌကာ ဇာတာ၊ အဖုတို့သည် ဖြစ်ကြရှိကြကုန်၏။ အဟံ ကျွန်လျှိသံ နဿာမိ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် ကျွန်လျှိသ သူဌေးအစစ်ကို မမြင်သိပါ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဥဘောတိ** ဒွေပိ ဇနာ၊ ဥဘော ဟူသည်ကား နှစ်ယောက်လုံးလည်းဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်တည်း။ **ခဏ္ဍာတိ** ကုဏ္ဍပါဒါ၊ ခဏ္ဍာ ဟူသည်ကား တုံးသော ခြေရှိကြကုန်၏တည်း။ **ကုဏီတိ** ကုဏ္ဍဟတ္ထာ၊ ကုဏီဟူသည်ကား တုံးသော လက်ရှိကြကုန်၏တည်း။ **ဝိသမစက္ခုကာတိ** ဝိသမက္ခိမဏ္ဍလာ ကေကရာ၊ ဝိသမစက္ခုကာဟူသည်ကား မညီညွှတ်သော မျက်ဝန်းရှိကုန်သော မျက်စိစွေကုန်၏တည်း။ **ပိဋ္ဌကာတိ** ဒွိန္နမ္မိ၊ ပိဋ္ဌကာ ဟူသည်ကား နှစ်ယောက်လုံးတို့၏လည်း။ ဧကသ္မိံယေ၀ သီသပဒေသေ၊ နေရာတူသာဖြစ်သော ဦးခေါင်းအရပ်၌။ ဧကသဏ္ဌာနာ၀ ပိဋ္ဌကာ ဇာတာ၊ တူသော သဏ္ဌာန်သာရှိကုန်သော အဖုတို့သည် ဖြစ်ကြ ရှိကြကုန်၏တည်း။ **နာဟံ ပဿာမီတိ**၊ နာဟံ ပဿာမိ

ဟူသည်ကား။ အဟ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည်။ "ဣမေသု အယ၊ ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင် ဤသူကား။ ဣလ္လိသော နာမတိ နှ ပဿာမိ၊ ဣလ္လိသမည်ပါ၏"ဟု မသိမြင်ပါ။ ဧကဿာပိ ဣလ္လိသဘာဝ၊ တစ်ယောက်၏သော်မှလည်း ဣလ္လိသ အစစ်ဖြစ်ကြောင်းကို။ နှ ဇာနာမိ၊ မသိမြင်ပါတည်း။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။

ဗောဓိသတ္တဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ဘုရားလောင်း၏ စကားကို ကြားရ၍။ သေဋ္ဌိ ကမ္မမာနော၊ ဣလ္လိသသူဌေးသည် တုန်လှုပ်လျက်။ ဓနသောကေန သတိံ၊ ပစ္စည်းသောကကြောင့် သတိကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတုံ အသက္ကောန္တော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရကား။ တတ္ထေဝ ပတိ၊ ထိုနေရာ၌ပင် လဲကျပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ သက္ကော၊ ထိုခဏ၌ သိကြားမင်းသည်။ "မဟာရာဇ အဟံ၊ မင်းမြတ် ငါကား။ နှ ဣလ္လိသော၊ ဣလ္လိသအစစ် မဟုတ်။ အဟံ သက္ကော၊ ငါကား သိကြားမင်းသည်။ အသ္မိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟု ပြော၍။ မဟာတိယာ သက္ကလီလာယ၊ မြင့်မြတ်သော သိကြားတို့ စမ္မယ်တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ အာကာသေ အဋ္ဌာသိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ပြီ။ ဣလ္လိ-သသ မုခံ ပဋ္ဌိတ္တာ၊ ဣလ္လိသသူဌေး၏ မျက်နှာကို သုတ်၍။ ဥဒကေန သိဉ္စိသု၊ ရေဖြင့် ဖျန်းကြကုန်ပြီ။ သော ဥဋ္ဌာယ၊ ထိုဣလ္လိသသူဌေးသည် ထ၍။ ဒေဝရာဇာနံ သက္ကံ၊ နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းကို။ ဝန္ဒိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ ရှိခိုး၍ တည်ပြီ။ အထ နံ သက္ကော၊ ထိုအခါ ထိုဣလ္လိသသူဌေးကို သိကြားမင်းသည်။ "ဣလ္လိသ ဣဒံ ဓနံ၊ ဣလ္လိသ ဤဥစ္စာကား။ မမ သန္တကံ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ တဝ နှ၊ သင်၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ ဟိ အဟံ၊ မှန်၏ ငါကား။ တေ ပိတာ၊ သင်၏ ဖခင်တည်း။ တံ့ မမ ပုတ္တော၊ သင်သည်ကား ငါ၏ သားတည်း။ အဟံ ဒါနာဒီနိ၊ ငါသည် ဒါနအစရှိ ကုန်သော။ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ သက္ကတ္တံ ပတ္တော၊ သိကြားမင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ တံ့ ပန၊ သင်ဣလ္လိသသည်ကား။ မေ ဝံသံ ဥပစ္ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ငါ၏ အမျိုးအနွယ်အစဉ်ကို ဖြတ်၍။ အဒါနသီလော ဟုတ္တာ၊ လှူလေ့မရှိသည် ဖြစ်၍။ မစ္ဆရိယေ ပတိဋ္ဌာယ၊ ဝန်တိုခြင်း၌ တည်၍။ ဒါနသာလာယော စျာပေတ္တာ၊ အလှူမဏ္ဍပ်တို့ကို မီးရှို့၍။ ယာစကေ နိဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ တောင်းသူတို့ကို ဆွဲငင်ထုတ်၍။ ဓနမေဝ သဏ္ဌာပေသိ၊ ပစ္စည်းကိုသာ ကောင်းစွာ တည်စေပြီ။ တံ တံ့ နေဝ ပရိ-ဘုဉ္ဇသိ၊ ထိုပစ္စည်းကို သင်သည် မသုံးဆောင်။ အညေသံ နှ ဒေသိ၊ အခြားသူ တို့အား မပေးလှူ။ ရက္ခသပရိဂ္ဂဟိတံ ဝိယ တိဋ္ဌတိ၊ ရေစောင့်ဘီလူးစောင့်ရှောက်

အပ်သကဲ့သို့ တည်ရှိ၏။ မေ ဒါနသာလာ၊ ငါ၏ အလျှုမဏ္ဍပ်တို့ကို။ ပါကတိကာ ကတ္တာ၊ ပင်ကိုအတိုင်းတို့ကို ပြု၍။ ဒါနံ သစေ ဒဿသိ၊ အလျှုကို အကယ်၍ လျှုအံ့။ ကျွန်ဗွေတံ ကုသလံ၊ ဤသို့ လျှုခြင်းသည် အပြစ်မရှိ ကောင်း၏။ စေ နော ဒဿသိ၊ အကယ်၍ မလျှုအံ့။ တေ သဗ္ဗံ ဓနံ၊ သင်၏ အလုံးစုံသော ပစ္စည်းကို။ အန္တရဓာပေတွာ၊ ကွယ်ပျောက်စေ၍။ ကျွမိနာ ကျွန္ဒဝဇိရေန၊ ဤသိကြားလက်နက် ဖြင့်။ တေ သီသံ ဆိန္ဒိတွာ၊ သင်၏ ဦးခေါင်းကို ပစ်ဖြတ်၍။ ဇီဝိတကွယံ ပါပေဿာမီတိ အာဟ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေမည်"ဟု ပြောပြီ။ ကျွန်လျှိသ-သေဋ္ဌိ၊ ကျွန်လျှိသသူဌေးသည်။ မရဏာဘယေန သန္တ္တဇ္ဇိတော၊ သေဘေးသည် ခြိမ်းခြောက်အပ်ရကား။ "ကျွတော ပဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ ဒါနံ ဒဿာမီတိ၊ အလျှုကို လျှုပါမည်"ဟု။ ပဋိညံ အဒါသိ၊ ဝန်ခံမှုကို ပေးပြီ။ သကျော၊ သိကြားမင်း သည်။ တဿ ပဋိညံ ဂဟေတွာ၊ ထိုကျွန်လျှိသသူဌေး၏ ဝန်ခံမှုကို ယူပြီး၍။ အာကာသေ နိသိန္နော၀၊ ကောင်းကင်၌ ထိုင်လျက်ပင်။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟော၍။ တံ သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ထိုကျွန်လျှိသသူဌေးကို ငါးပါးသီလတို့၌ တည်စေ၍။ သကဋ္ဌာနမေ၀ အဂမာသိ၊ မိမိဌာနသို့သာ ပြန်သွားပြီ။ ကျွန်လျှိသောပိ၊ ကျွန်လျှိသသူဌေးသည်လည်း။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှု တို့ကို ပြု၍။ သဂ္ဂပရာယဏော အဟောသိ၊ နတ်ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ကျွဒါနေ၀၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ မောဂ္ဂလ္လာနော မစ္ဆရိယသေဋ္ဌီ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်သည် မစ္ဆရိယသူဌေးကို။ ဒမေတိ နဲ၊ ဆုံးမသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဇသော၊ ရှေးကလည်း ဤမစ္ဆရိယသူဌေးကို။ ကျွမိနာ ဒမိတောယေ၀ါတိ၊ ဤမောဂ္ဂလ္လာန်သည် ဆုံးမအပ်ဖူးသည်သာ"ဟု။ ဝတ္တွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ကျွမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ကျွလ္လိသော၊ ထိုအခါက ကျွလ္လိသသူဌေးသည်။ မစ္ဆရိယသေဋ္ဌိ အဟောသိ၊ မစ္ဆရိယ သူဌေးသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဒေ၀ရာဇာ သကျော၊ နတ်တို့ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်း သည်ကား။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်တည်း။ ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကား အာနန္ဒာတည်း။ ကပ္ပကော ပန၊ ဆတ္တာသည်သည်ကား။

အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာ-နေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဣတ္ထိသဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဣတ္ထိသဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ ခရဿရဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယတော ဝိလုတ္တာ စ ဟတာ စ ဂါဝေါတိ ဣဒံ၊ ယတော ဝိလုတ္တာ စ ဟတာ စ ဂါဝေါ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟာရန္တေ၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ အမစ္စံ၊ တစ်ယောက်သော အမတ်ကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ကောသလရညော ဧကော အမစ္စော၊ ကောသလမင်း၏ တစ်ယောက်သော အမတ်သည်။ ရာဇဂဟံ အာရာဓေတွာ၊ ကောသလမင်းကို နှစ်သက်စေ၍။ ပစ္စန္တဂါမေ ရာဇဗလီ လဘိတွာ၊ ပစ္စန္တရစ်ရွာ၌ မင်းခွန်စိုးခွန်ကို ရ၍။ စောရေဟိ သဒ္ဓိံ၊ ခိုးသားတို့နှင့် အတူ။ ဧကတော ဟုတွာ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်၍။ "အဟံ မနုဿေ အာဒါယ၊ ငါသည် ရွာနေလူတို့ကို ခေါ်ယူ၍။ အရညံ ပဝိသိဿာမိ၊ တောသို့ ဝင်အုံ့။ တုမ္မေ ဂါမံ ဝိလုမ္ပိတွာ၊ သင်တို့သည် ရွာကို လုယက်၍။ ဥပမံ မယှံ၊ တစ်ဝက်ကို ဂဏှိအား။ ဒဒေယျာထာတိ ဝတွာ၊ ပေးကြ"ဟု ပြော၍။ ပဂေဝ မနုဿေ သန္ဓိပါတေတွာ၊ ရှေးဦးစွာပင် ရွာနေလူတို့ကို ကောင်းစွာ ကျရောက်စုဝေးစေ၍။ အရညံ ဂန္တွာ၊ တောသို့ သွား၍။ စောရေသု အာဂန္တွာ၊ ခိုးသားတို့သည် လာ၍။ ဂါဝိယော ယာတေတွာ၊ နွားမတို့ကို သတ်ဖြတ်၍။ မံသံ ခါဒိတွာ၊ အသားကို စား၍။ ဂါမံ ဝိလုမ္ပိတွာ ဂတေသု၊ ရွာကို လုယက်၍ သွားကြသော်။ သာယနှသမယေ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ မဟာဇနပရိဝုတော အာဂစ္ဆတိ၊ များစွာသော လူအပေါင်းခြံရံအပ်လျက် ပြန်လာ၏။ တဿ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမတ်၏ ထိုလုပ်ရပ်သည်။ နိ စိရဿေဝ ပါကဋံ ဇာတံ၊ မကြာမီပင် ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ မနုဿာ ရညော အာရောစေသုံ၊ ရွာနေလူတို့သည် ကောသလမင်းအား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ တံ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ကောသလမင်းသည် ထိုအမတ်ကို ခေါ်စေ၍။ ဒေါသံ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ အပြစ်ကို အမှန်အတိုင်း

တည်စေ၍။ သုနိဂ္ဂဟိတံ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ မှန်မှန်ကန်ကန် နှိမ်နင်းအပ်သည်ကို နှိမ်နင်း၍။ အည ဂါမဘောဇကံ ပေသေတွာ၊ အခြားသော ရွာစားကို ပို့လွှတ်၍။ ဇေတဝန်ဂန္ဓာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ ဘဂဝတော ဧတမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ဘုရားရှင်အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားပြီ။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "မဟာရာဇ ကွဒါနေဝ၊ မင်းမြတ် ယခုအခါသာ။ ဧသော နု ဧဝံသီလော၊ ဤအမတ်သည် ဤသို့အကျင့်ရှိသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ ဧဝံ သီလော ယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ အကျင့်ရှိသည်သာတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတော၊ ထိုကောသလမင်းသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဧကစ္စယ အမစ္စယ၊ တစ်ယောက်သော အမတ်အား။ ပစ္စန္တဂါမံ အဒါသိ၊ ပစ္စန္တရစ်ရွာကို ရွာစားပေးပြီ။ သဗ္ဗံ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ အားလုံးသော အဖြစ်အပျက်သည် ရှေးပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုနှင့် တူသည်သာတည်း။ တဒါ ပန ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ကား ဘုရားလောင်းသည်။ ဝဏိဇဇယ ပစ္စန္တေ ဝိစရန္တော၊ ကုန်သွယ်ခြင်းငှာ ပစ္စန္တရစ်အရပ်၌ လှည့်လည်လုက်။ တသ္မိံ ဂါမကေ နိဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ ထိုရွာဝယ်၌ နေထိုင်မှုကို ပြုပြီ။ သော တသ္မိံ ဂါမဘောဇကေ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုရွာစားသည်။ သာယန္ဟသမယေ မဟာဇနပရိဝါရေန၊ ညနေချမ်းအခါ၌ များစွာသော လူအခြံအရံဖြင့်။ ဘေရိယာ ဝဇ္ဇမာနာယ အာဂစ္ဆန္တေ၊ စည်ကို တီးခတ်အပ်လျက် ပြန်လာသော်။ "အယံ ဒုဗ္ဗဂါမဘောဇကော၊ ဤရွာစားပျက်သည်။ စောရေဟိ သဗ္ဗံ ခိုးသားတို့နှင့် အတူ။ ဧကတော ဟုတ္တာ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်၍။ ဂါမံ ဝိလုမ္ပါပေတွာ၊ ရွာကို လုယက်ခိုင်း၍။ စောရေသု ပလာယိတ္တာ၊ ခိုးသားတို့သည် ပြေးကြ၍။ အဋ္ဌဝီ ပဝိဋ္ဌေသု၊ တောအုပ်သို့ ဝင်ကြသော်။ ကွဒါနိ ဥပသန္တူပသန္တော ဝိယ၊ ယခုအခါ၌ ငြိမ်သက်သည်ထက် ငြိမ်သက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ ဘေရိယာ ဝဇ္ဇမာနာယ၊ စည်ကို တီးခတ်အပ်လျက်။ အာဂစ္ဆတိတိ ဝတ္တာ၊ ပြန်လာ၏"ဟု ပြောဆို၍။

၇၉။ "ယတော ဝိလုတ္တာ စ ဟတာ စ ဂါဝေါ၊
ဒဟာနိ ဂေဟာနိ ဇနော စ နိတ္တော။

အထာဂမာ ပုတ္တဟတာယ ပုတ္တော၊
ခရဿရံ ဦဏ္ဍိမံ ဝါဒယန္တော တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယတော ။ပ။ ဝါဒယန္တော ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ယတော ဂါဝေါ၊ အကြင်အခါ၌ နွားတို့ကို။ ဝိလုတ္တာ စ ဟတာ စ၊ လုလည်း လုယက်အပ်ကုန်ပြီ, သတ်လည်း သတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဂေဟာနိ ဒမ္မာနိ၊ အိမ်တို့ကို လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဇနော စ နီတော၊ ရွာနေလူများကိုလည်း ဆောင်ယူအပ်ပြီ။ အထ ပုတ္တဟတာယ ပုတ္တော၊ ထိုအခါ သားသေသော မိန်းမ၏သားသည်။ ခရဿရံ ဦဏ္ဍိမံ ဝါဒယန္တော၊ ကြမ်းတမ်းသော အသံရှိသော တိုက်စည်ကို တီးလျက်။ အာဂမာ၊ ပြန်လာပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယတောတိ** ယဒါ၊ ယတော ဟူသည်ကား အကြင်အခါ၌တည်း။ **ဝိလုတ္တာ စ ဟတာ စာတိ**၊ ဝိလုတ္တာ စ ဟတာ စ ဟူသည်ကား။ ဝိလုမ္ပိတ္တာ ဗန္ဓိတ္တာ စ နီတာ၊ လုယက်၍လည်းကောင်း ချည်တုပ်၍လည်းကောင်း ဆောင်လည်း ဆောင်ယူအပ်ကုန်ပြီတည်း။ မံသံ ခါဒနတ္ထာယ ဟတာ စ၊ အသားကို စားဖို့ရာ သတ်လည်း သတ်အပ်ကုန်ပြီတည်း။ **ဂါဝေါတိ** ဂေါရူပါနိ၊ ဂါဝေါ ဟူသည်ကား နွားတို့ကိုတည်း။ **ဒမ္မာနီတိ**၊ ဒမ္မာနိ ဟူသည်ကား။ အဂ္ဂိ ဒတ္တာ စျာပိတာနိ၊ မီးကို ပေး၍ လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီတည်း။ **ဇနော စ နီတောတိ**၊ ဇနော စ နီတော ဟူသည်ကား။ ကရုမရဂ္ဂါဟံ ဂဟေတ္တာ နီတော၊ သံပန်းဖမ်းယူခြင်းကို ဖမ်းယူ၍ ဆောင်အပ်ပြီတည်း။ **ပုတ္တဟတာယ ပုတ္တောတိ**၊ ပုတ္တဟတာယ ပုတ္တော ဟူသည်ကား။ ဟတပုတ္တာယ ပုတ္တော၊ သတ်အပ်သော သားရှိသော မိန်းမ၏ သားသည်တည်း။ နိလ္လဇ္ဇော ဣတိ အတ္ထော၊ အရှက်မရှိသူတည်း ဤကား အဓိပ္ပါယ်နက်တည်း။ ဟိ ဆိန္နဟိရောတ္တပ္ပဿ၊ အကြင့်ကြောင့် ပြတ်သော အရှက်အကြောက်ရှိသူမှာ။ မာတာ နာမ နတ္ထိ၊ မိခင်မည်သည် မရှိ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တဿာ သော၊ ထိုမိန်းမ၏ ထိုသားသည်။ ဇီဝန္တောပိ၊ အသက်ရှင်နေပါသော်လည်း။ ဟတပုတ္တဋ္ဌာနေ၊ သတ်အပ်သော သားအရာ၌။ ဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤကဲ့သို့၊ ဟတပုတ္တာယ၊ သတ်အပ်သော သားရှိသော မိန်းမ၏။ ပုတ္တော နာမ ဟောတိ၊ သားမည်သည် ဖြစ်၏။ **ခရဿရန္တိ** ထဒ္ဒသဒ္ဒံ၊ ခရဿရံ

ဟူသည်ကား ကြမ်းတမ်းသော အသံရှိသောတည်း။ ဦးဏှိမန္တိ ပဌမဟာဘေရီ ဦးဏှိမ်ဟူသည်ကား တိုက်စည်ကို ထက်စည်ကိုတည်း။

ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ တံ ပရိဘာသိ၊ ထိုအမတ်ကို ရေရွတ်ခြိမ်းခြောက်ပြီ။ နစိရေနေဝ စ တဿ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်လည်း ထိုအမတ်၏။ တံ ကမ္မံ ပါကဋံ ဇာတံ၊ ထိုလုပ်ရပ်သည် ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ အဿ ရာဇာ၊ ထိုအခါ ထိုအမတ်အား မင်းသည်။ ဒေါသာနုရူပံ၊ အပြစ်အားလျော်စွာ။ နိဂ္ဂဟံ အကာသိ၊ နှိမ်နင်းမှုကို ပြုပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "မဟာရာဇ ဣဒါနေဝ၊ မင်းမြတ် ယခုအခါ၌သာ။ ဧသော နဧဝ သီလော၊ ဤအမတ်သည် ဤသို့အကျင့်ရှိသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ရှေးကလည်း။ ဧဝံသီလောယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့အကျင့်ရှိသည်သာတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ အမစ္စော၊ ထိုအခါက အမတ်သည်။ ဣဒါနိ အမစ္စောယေဝ၊ ဤယခုအခါ အမတ်ပင်တည်း။ ဂါထာယ ဥဒါဟာရကပဏ္ဍိတမနုဿော ပန၊ ဂါထာကို ထုတ်ဆောင်ရွတ်ဆိုသော ပညာရှိသူလူသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ခရဿရဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော ခရဿရဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ ဘီမသေနဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယံ တေ ပဝိကတ္ထိကံ ပုရေတိ ဣဒံ၊ ယံ တေ ပဝိကတ္ထိကံ ပုရေ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ ဝိကတ္ထိတံ ဘိက္ခုံ၊ အညတရဖြစ်သော ကြွားဝါတတ်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဧကော ဘိက္ခု၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ "အာဝုသော အမှာကံ၊

င့်ရှင်တို့ ငါတို့၏။ ဇာတိသမာ ဇာတိ၊ ဇာတ်နှင့်တူသော ဇာတ်သည်လည်းကောင်း။ ဂေါတ္တသမံ ဂေါတ္တံ နာမ နတ္ထိ၊ အနွယ်နှင့်တူသော အနွယ်မည်သည်လည်းကောင်း မရှိ။ မယံ ဧဝရူပေ နာမ၊ ငါတို့သည် ဤသို့ သဘောရှိသည်မည်သော။ မဟာ ခတ္တိယကုလေ ဇာတာ၊ ခတ္တိယအမျိုးကြီး၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂေါတ္တေန ဝါ ဓနေန ဝါ၊ အနွယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း ပစ္စည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကုလပဓဒေသေန ဝါ အမှေဟိ၊ ညွှန်ကြားအပ်သော အမျိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း ငါတို့နှင့်။ သဒိသော နာမ နတ္ထိ၊ တူသူမည်သည် မရှိ။ အမှာကံ သုဝဏ္ဏရဇတာဒီနံ၊ ငါတို့၏ ရွှေငွေ စသည်တို့၏။ အန္တော နတ္ထိ၊ အရေအတွက် အပိုင်းအခြားသည် မရှိ။ နော ဒါသကမှကရာပိ၊ ငါတို့၏ ကျွန်အလုပ်သမားတို့သည်သော်မှလည်း။ သာလိ မံသောဒနံ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ သလေးသားပြွမ်းထမင်းကို စားရကုန်၏။ ကာသိကဝတ္ထံ နိဝါသေန္တိ၊ ကာသိတိုင်းဖြစ်အဝတ်ကို ဝတ်ကြရကုန်၏။ ကာသိကဝိလေပနံ ဝိလိမ္ဗန္တိ၊ ကာသိတိုင်းဖြစ်နံ့သာပျောင်းကို လိမ်းကျံရကုန်၏။ မယံ ပဗ္ဗဇိတာဘာဝေန၊ ငါတို့သည် ရဟန်းအဖြစ်ကြောင့်။ ဧတရဟိ ဧဝရူပါနိ၊ ယခုအခါ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ လူခါနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇာမ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော ဘောဇဉ်တို့ကို စားရကုန်၏။ လူခါနိ စီဝရာနိ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ ဓာရေမာတိ၊ ဆောင်ရွက်ဝတ်ရုံကြရ၏"ဟု။ ထေရနဝမဝဂ္ဂေ မာနံ ဘိက္ခုနံ၊ ထေရ်ကြီး, ထေရ်ငယ်, ထေရ်လတ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ အန္တရေ ဝိကတ္ထေန္တော၊ အကြား၌ ကြွားဝါလျက်။ ဇာတိအာဒိဝသေန ဝမ္မေန္တော၊ အမျိုးဇာတ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရှုတ်ချလျက်။ ခုံသေန္တော ဝိစရတိ ကိရ၊ ဆဲရေးလျက် လှည့်လည်ကျက်စားသတဲ့။ အထ ဧကော ဘိက္ခု၊ ထိုအခါ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ အဿ ကုလပဓေသံ ပရိဂ္ဂဏှိတွာ၊ ထိုရဟန်း၏ ညွှန်ပြအပ်သော အမျိုးကို စူးစမ်း၍။ တံ ဝိကတ္ထနဘာဝံ၊ ထိုရဟန်းကို ကြွားဝါကြောင်းကို။ ဘိက္ခုနံ အာရောစေသိ၊ ရဟန်းတို့အား ပြောကြားပြီ။ ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတာ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာ ကျရောက် စုဝေးကြသော်။ "အာဝုသော အသုကော နာမ ဘိက္ခု၊ င့်ရှင်တို့ ထိုမည်သော ရဟန်းသည်။ ဧဝရူပေ နိယျာနိကသာသနေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ဝင့်ဆင်းရဲမှ ထုတ်ဆောင်တတ်သော သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ ဝိကတ္ထေန္တော၊ ရဟန်းပြု၍ ကြွားဝါလျက်။ ဝမ္မေန္တော ခုံသေန္တော၊ သူများရှုတ်ချလျက် ဆဲရေးလျက်။ ဝိစရတိတိ၊ သွားလာလှည့်လည်၏"ဟု။

ဘေသ အဂုဏ် ကထယိုံသူ၊ ထိုရဟန်း၏ အပြစ်ကို ပြောဆိုကြပြီ။ သတ္တာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်ထား အပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ သော ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ ထိုရဟန်းသည်။ ဣဒါနေဝ ဝိကတ္ထေန္တော၊ ယခုအခါ၌သာ ကြွားဝါလျက်။ ဝမ္ဘေန္တော ခုံသေန္တော၊ သူများရှုတ်ချ လျက် ဆဲရေးလျက်။ န ဝိစရတိ၊ ကျက်စားလှည့်လည်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဝိကတ္ထေန္တော၊ ရှေးကလည်း ကြွားဝါလျက်။ ဝမ္ဘေန္တော ခုံသေန္တော၊ သူများရှုတ်ချ လျက် ဆဲရေးလျက်။ ဝိစရိတိ ဝတ္တာ၊ ကျက်စားသွားလာ ဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဧကသ္မိံ နိဂမဂါမေ ဥဒိစ္စဗြာဟ္မဏကုလေ၊ တစ်ခုသော နိဂုံးရွာ၌ မြင့်မြတ်သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဖြစ်၍ အရွယ် ရောက်သော်။ တက္ကသိလာယံ ဒိသာပါမောက္ခသ အာစရိယဿ၊ တက္ကသိုလ်မြို့၌ ဒိသာပါမောက္ခဖြစ်သော ဆရာကြီး၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ တယော ဝေဒေ၊ သုံးပုံ ကုန်သော ဝေဒကျမ်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌာရသ ဝိဇ္ဇာဌာနာနိ ဥဂ္ဂဟေတ္တာ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်ကုန်သော ချမ်းသာမှုတည်ရာ အတတ်ပညာတို့ကိုလည်းကောင်း သင်ယူ၍။ သဗ္ဗသိပ္ပေသု နိပ္ဖတ္တိं ပတ္တာ၊ အားလုံးသော အတတ်ပညာတို့၌ အပြီး အစီးသို့ ရောက်၍။ စူဠဇနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတော နာမ အဟောသိ၊ စူဠဇနုဂ္ဂဟပညာရှိ မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သော တက္ကသိလာတော နိက္ခမိတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တက္ကသိုလ်မြို့မှ ထွက်ခွဲ၍။ သဗ္ဗသမယသိပ္ပါနိ ပရိယေသမာနော၊ အားလုံးသော အယူဝါဒအတတ်ပညာတို့ကို ရှာဖွေဆည်းပူးလျက်။ မဟိသကရဋ္ဌ အဂမာသိ၊ မဟိသကတိုင်းသို့ သွားပြီ။ ဣမသ္မိံ ပန ဇာတကေ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤဘီမသေန ဇာတ်၌ကား ဘုရားလောင်းသည်။ ထောကံ ရဿော၊ အနည်းငယ် ပုသည်။ သြဏတာကာရော အဟောသိ၊ ကုန်းကွသော ပုံစံရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ "အဟံ ကဠိရာဇနံ၊ ငါသည် တစ်စုံတစ်ယောက်သော

မင်းသို့။ သစေ ဥပသက်မိဿာမိ၊ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်အံ့။ သော၊ ထိုချဉ်းကပ်အပ်သော မင်းသည်။ ဧဝံ ရဿသရီရော တွံ၊ ဤကဲ့သို့ ပုဏ္ဍသော ကိုယ်ရှိသော သင်သည်။ အမှာကံ ကိံ ကမ္မံ၊ ငါတို့၏ အဘယ်မည်သော အမှုကို။ ကရိဿသီတိ ဝက္ခတိ၊ ပြုနိုင်လိမ့်မည်နည်း"ဟု ပြောလတံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာရောဟ-ပရိဏာဟသမ္ပန္နံ၊ အရုပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသော။ အဘိရူပံ ကေ ပုရိသံ၊ ရုပ်အဆင်းတင့်တယ်သော တစ်ယောက်သော ယောကျ်ားကို။ ဖလကံ ကတ္တာ၊ အကာအကွယ်အမှီကို ပြု၍။ တဿ ပိဋ္ဌိဘာယာယ၊ ထိုယောကျ်ား၏ ကျောရိပ်ဖြင့်။ ဇိဝိကံ ကပ္ပေယ္ယ၊ အသက်မွေးခြင်းကို ပြုရပါမူကား။ ယန္ဒူနာတိ စိန္တေသိ၊ ကောင်းလေစွ" ဟု ကြံပြီ။ သော တထာရူပံ ပုရိသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုသို့ သဘောရှိသော ယောကျ်ားကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာဖွေသော်။ ဘီမသေနဿ နာမ၊ ဘီမသေနမည်သော။ ဧကဿ တန္တ္ဝါယဿ၊ တစ်ယောက်သော ရက်ကန်းသည်၏။ တန္တ-ဝိတဋ္ဌာနံ ဂန္တာ၊ ရက်ကန်းရှယ်ရာ ဌာနသို့ (ရက်ကန်း ရက်ရာ ဌာနသို့) ရောက်သွား၍။ တေန သဒ္ဓိံ၊ ထိုဘီမသေနနှင့် အတူ။ ပဋ္ဌိသန္ထာရံ ကတ္တာ၊ ပျူဇာလောကဝတ်ကို ပြု၍။ "သမ္မ တွံ ကိန္နာမော၊ မိတ်ဆွေ သင်သည် အဘယ်အမည်ရှိသည်။ အသီတိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ အဟံ ဘီမသေနော နာမာတိ၊ ငါသည် ဘီမသေနမည်၏ဟု ဖြေပြီ။ ကိံ ပန တွံ၊ အဘယ့်ကြောင့်ကား သင်သည်။ ဧဝံ အဘိရူပေါ၊ ဤသို့ ရုပ်အဆင်းတင့်တယ်သူသည်။ ဥပဓိသမ္ပန္နော ဟုတ္တာ၊ ဥပဓိရုပ်ကောင်းသူသည် ဖြစ်ပါလျက်။ ဣမံ လာမကကမ္မံ၊ ဤအောက်တန်းကျသော အလုပ်ကို။ ကရောသီတိ၊ လုပ်နေရသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဇိဝိတုံ အသက္ကောန္တောတိ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်၍ဟု ဖြေပြီ။ "သမ္မ ဧတံ ကမ္မံ မာ ကရိ၊ မိတ်ဆွေ ဤအောက်တန်းစားအလုပ်ကို မလုပ်ပါလင့်။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်တစ်ကျွန်းလုံး၌။ မယာ သဒိသော၊ ငါနှင့် တန်းတူသော။ ဓနုဂ္ဂဟော နာမ နတ္ထိ၊ လေးသမားမည်သည် မရှိ။ ပန အဟံ၊ သို့သော်လည်း ငါသည်။ ကဠိ ရာဇာနံ သစေ ပဿေယ္ယံ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော မင်းကို အကယ်၍ ဖူးမြင်အံ့။ သော မံ၊ ထိုမင်းသည် ငါ့ကို။ "ဧဝံ ရဿော အယံ၊ ဤသို့ ပုဏ္ဍသော ဤသူသည်။ အမှာကံ ကိံ ကမ္မံ၊ ငါတို့၏ ဘယ်မည်သော အလုပ်ကို။ ကရိဿတီတိ ကောပေယ္ယ၊ ပြုနိုင်လိမ့်မည်နည်းဟု တွေး၍ စိတ်ဆိုးရာ၏။ တံ ရာဇာနံ ဒိသ္ဝာ၊ သင်သည် မင်းကြီးကို ဖူးမြင်၍။ အဟံ ဓနုဂ္ဂဟောတိ ဝက္ခသိ၊ ကျွန်တော်မှီးသည် လေးသမားပါဟု လျှောက်ထားအံ့။ ရာဇာ

တော၊ မင်းသည် သင့်အား။ ပရိဗ္ဗယ် ဒတ္တာ၊ လစာရိက္ခာကို ပေး၍။ ဝုတ္တိ နိဗဒ္ဓ ဒဿတိ၊ အသက်မွေးခြင်းကို မပြတ်ပေးလတ့်။ အဟံ တေ၊ ငါသည် သင့်အတွက်။ ဥပ္ပန္နကမ္မံ ကရောန္တော၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော အမှုကို ပြုလျက်။ တဝ ပိဋ္ဌိဗ္ဘာယာယ၊ သင်၏ ကျောရိပ်ဖြင့်။ ဇီဝိဿာမိ၊ အသက်မွေးအံ့။ ဧဝံ ဥဘောပိ၊ ဤသို့လျှင် ဒို့နှစ်ယောက်လုံးတို့သည်လည်း။ သုခိတာ ဘဝိဿာမ၊ ချမ်းသာကြသည် ဖြစ်ကုန်လတ့်။ မမ ဝစနံ၊ ငါ၏ စကားကို။ ကရောဟိတိ အာဟ၊ ပြုလုပ်ပါ လိုက်နာပါ"ဟု ပြောပြီ။ သော သာဓူတိ သမ္မဋ္ဌိတ္တိ၊ ထိုဘီမသေနသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံပြီ။

အထ နံ အာဒါယ၊ ထိုအခါ ထိုဘီမသေနကို ခေါ်ယူ၍။ ဘရာဏသိံ ဂန္တွာ၊ ဘရာဏသီမြို့သို့ သွား၍။ သယံ စူဠုပဋ္ဌာကော ဟုတ္တာ၊ ကိုယ်တိုင်က အလုပ်အကျွေးငယ်သည် ဖြစ်၍။ တံ ပုရတော ကတ္တာ၊ ထိုဘီမသေနကို ရှေ့မှ ထားသည်ကို ပြု၍။ ရာဇဒ္ဒါရေ ဌတ္တာ၊ မင်းတံခါးအနီး၌ ရပ်၍။ ရညော အာရောစာပေသိ၊ မင်းအား လျှောက်ထားစေပြီ။ အာဂစ္ဆန္တု၊ တိ ဝုတ္တော၊ လာကြပါစေဟု မိန့်အပ်သော်။ ဥဘောပိ ပဝိသိတ္တာ၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့သည်လည်း ဝင်၍။ ရာဇာနံ ဝန္ဒိတ္တာ အဋ္ဌံသု၊ မင်းကို ရှိခိုး၍ တည်ကြပြီ။ "ကိं ကာရဏာ အာဂတာ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့် လာကုန်သည်။ အတ္ထာတိ စ ဝုတ္တော၊ ဖြစ်ကြသနည်း" ဟုလည်း မေးအပ်သော်။ ဘီမသေနော၊ ဘီမသေနသည်။ "အဟံ ဓနုဂ္ဂဟော၊ ကျွန်တော်မျိုး ကား လေးသမားတည်း။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်တစ်ကျွန်းလုံး၌။ မယာ သဒိသော၊ ကျွန်တော်မျိုးနှင့်တူသော။ ဓနုဂ္ဂဟော နတ္ထိတိ အာဟ၊ လေးသမားသည် မရှိ"ဟု လျှောက်ပြီ။ ကိं ပန လဘန္တော၊ အဘယ်ကိုကား ရသော်။ မံ ဥပဋ္ဌဟိဿသီတိ၊ ငါ့ကို ခစားအံ့နည်းဟု မေးပြီ။ အဒ္ဓမာသေ သဟဿံ လဘန္တော၊ လခွဲတိုင်း၌ တစ်ထောင်ကို ရသော်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ ဒေဝါတိ၊ ခစားပါမည် အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ပြီ။ အယံ ပုရိသော တေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သော ယောကျ်ားသည် သင်နှင့်။ ကိं ဟောတီတိ၊ ဘာဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ စူဠုပဋ္ဌာကော ဒေဝါတိ၊ အလုပ်ကျွေးငယ်ပါ အရှင်မင်းကြီးဟုလျှောက်ထားပြီ။ သာဓု ဥပဋ္ဌဟာတိ၊ ကောင်းပြီ ခစားလော့ဟု မိန့်ပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ဘီမသေနော ရာဇာနံ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ ဘီမသေနသည် မင်းကိုခစား၏။ ပန အဿ၊ သို့သော်လည်း ထိုဘီမသေနအတွက်။ ဥပ္ပန္နကိစ္စံ ဟောဒိသတ္ထောဝ နိတ္ထရတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကိစ္စကို ဘုရားလောင်းသည်သာ ထုတ်ဆောင် ဆောင်ရွက်ရ၏။

တေန ခေါ် ပန သမယေန ကာသိရဋ္ဌေ၊ ထိုအခါ ကာသီတိုင်း၌။ ဧကသို့ အရည်ရ၊ တစ်ခုသော တောအုပ်၌။ ဗဟူန် မနုဿာနံ သဗ္ဗရဏမဂ္ဂ၊ များစွာကုန်သော လူတို့၏ သွားလာရာလမ်းကြောင်းကို။ ဗျဂ္ဃော ဆဒ္ဒါပေတိ၊ ကျားသည် စွန့်လွှတ်စေ၏။ ဗဟူ မနုဿေ၊ များစွာကုန်သော လူတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ ဂဟေတ္တာ ခါဒတိ၊ ဖမ်းယူ၍ ဖမ်းယူ၍ စား၏။ တံ ပဝတ္တိံ ရညော အာရောစေသုံ၊ ထိုအကြောင်းကို မင်းအား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ ဘီမသေနံ ပက္ကောသာပေတ္တာ၊ မင်းသည် ဘီမသေနကို ခေါ်စေ၍။ "တာတ နံ ဗျဂ္ဃံ၊ ချစ်သား ထိုကျားကို။ ဂဏှိတုံ သက္ခိဿသိတိ အာဟ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်အံ့လော"ဟု မေးပြီ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ ဗျဂ္ဃံ ဂဟေတုံ၊ ကျားကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ ယဒိ နံ သက္ကောမိ၊ အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်အံ့။ အဟံ ကိं ဓနုဂ္ဂဟော နာမ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် ဘယ်မှာ လေးသမားမည်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ တဿ၊ မင်းသည် ထိုဘီမသေနအား။ ပရိဗ္ဗယံ ဒတ္တာ ဥယျောဇေသိ၊ ရိက္ခာကို ပေး၍ လွှတ်လိုက်ပြီ။ သော ဃရံ ဂန္တာ၊ ထိုဘီမသေနသည် အိမ်သို့ သွား၍။ ဘေဓိသတ္ထဿ ကထေသိ၊ ဘုရားလောင်းအား ပြောပြပြီ။ သာဓု သမ္မ ဂစ္ဆာတိ၊ ကောင်းပြီ မိတ်ဆွေ သွားပါဟု။ ဘေဓိသတ္ထော အာဟ၊ ဘုရားလောင်းသည် ပြောပြီ။ တွံ ပန နဂမိဿသိတိ၊ သင်သည်ကား မသွားအံ့လောဟု မေးပြီ။ အာမ နဂမိဿာမိ၊ အေး မသွားအံ့။ ပန တေ၊ သို့သော်လည်း သင့်အား။ ဥပါယံ အာစိက္ခိဿာမိတိ၊ နည်းလမ်းကို ပြောလိုက်မည်ဟု ပြောပြီ။ အာစိက္ခ သမ္မာတိ၊ ပြောကြားပါ မိတ်ဆွေဟု ပြောပြီ။ တွံ ဗျဂ္ဃဿ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ သင်သည် ကျား၏ နေရာဌာနသို့။ သဟသာ ဧကောဝ၊ အဆောတလျှင် တစ်ယောက်တည်းသာ။ မာ အဂမာသိ၊ မသွားလင့်။ ဇနပဒ မနုဿေ သန္နိပါတေတ္တာ ပန၊ ဇနပုဒ်နေလူတို့ကို ကောင်းစွာ ကျရောက် စုဝေးစေပြီး၍ကား။ ဧကံ ဝါ ဒွေ ဝါ မနုဿဟဿာနိ၊ လေးတစ်ထောင်တို့ကိုလည်းကောင်း လေးနှစ်ထောင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂါဟာပေတ္တာ တတ္ထ ဂန္တာ၊ ယူစေ၍ ထိုကျားရှိရာသို့ သွား၍။ ဗျဂ္ဃဿ ဥဒ္ဓိတဘာဝံ၊ ကျား၏ ထကြောင်းကို။ ဥ တတ္ထ ပလာယိတ္တာ၊ သိ၍ ပြေးသွား၍။ ဧကံ ဂုမ္ဗံ ပဝိသိတ္တာ၊ တစ်ခုသော ခြုံသို့ ဝင်၍။ ဥရေန နိပဇ္ဇေယ္ယာသိ၊ ရင်ဖြင့် ဝပ်နေလော့။ ဇနပဒါ၀၊ ဇနပုဒ်နေ လူတို့သည်ပင်။ ဗျဂ္ဃံ ပေါထေတ္တာ ဂဏှိဿန္တိ၊ ကျားကို ရိုက်နှက်၍ ဖမ်းယူကြလတံ့။ ဗျဂ္ဃေ တေဟိ ဂဟိတေ၊ ကျားကို ထိုဇနပုဒ်သားတို့သည် ဖမ်းယူအပ်ပြီးသော်။ တွံ ဒန္တေဟိ၊

သင်သည် သွားတို့ဖြင့်။ ဧက ဝလ္လိ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ တစ်ချောင်းသော နွယ်ကို ကိုက်ဖြတ်၍။ ကောဋ္ဌိယ ဂဟေတ္တာ၊ နွယ်စဉ် ကိုင်၍။ မတဗျတ္ထသ သန္ဓိကံ ဂန္ဓာ၊ သေသော ကျားဇ၊ ထံသို့ သွား၍။ "ဘော ကေန၊ အချင်းတို့ အဘယ်သူသည်။ ဧသော ဗျဂ္ဃော မာရိတော၊ ဤကျားကို သတ်အပ်သနည်း။ အဟံ ဂ္ဂမ်ဗျ ဗျဂ္ဃံ၊ ငါသည် ဤကျားကို။ ဂေါဏံ ဝိယ ဝလ္လိယာ ဗန္ဓိတ္တာ၊ နွားကိုကဲ့သို့ နွယ်ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့ချည်၍။ ရညော သန္ဓိကံ၊ မင်းဇ၏ အထံတော်သို့။ နေသာမိတိ၊ ဆောင်ယူအံ့"ဟု တွေး၍။ ဝလ္လိအတ္ထာယ ဂုမ္ဗံ ပဝိဋ္ဌော၊ နွယ်ကြိုးအကျိုးငှာ ခြုံသို့ ဝင်ပြီ။ မယာ ဝလ္လိယာ အနာဘတာယ ဧဝ၊ ငါသည် နွယ်ကြိုးကို မဆောင်ယူအပ်မီသာ။ ကေန ဧသော၊ အဘယ်သူသည် ဤကျားကို။ မာရိတောတိ ကထေယျာသိ၊ သတ်အပ်သနည်းဟု ပြောလော့။ အထ တေ ဇာနပဒါ၊ ထိုအခါ ထိုဇနပုဒ်သားတို့သည်။ ဘီတတသိတာ၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြလျက်။ "သာမိ ရညော၊ အရှင် မင်းကြီးအား။ မာ အာစိက္ခိတ္ထ၊ မလျှောက်ပါလင့်"ဟု ပြော၍။ ဗဟုံ ဓနံ ဒဿန္တိ၊ များစွာသော ဥစ္စာကို ပေးကြလတံ့။ ဗျဂ္ဃော၊ ကျားကို။ တယာ ဂဟိတော ဘဝိဿတိ၊ သင်သည် ဖမ်းယူရာရောက်သည် ဖြစ်လတံ့။ ရညော သန္ဓိကာပိ၊ မင်းကြီး၏ အထံမှလည်း။ ဗဟုံ ဓနံ လဘိဿတိတိ၊ များစွာသော ပစ္စည်းကို ရလိမ့်မည်ဟု ပြောပြပြီ။ သော သာမူတိ သမ္ဗဒ္ဓိတ္တာ၊ ထိုဘီမသေနသည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ဟောဓိသတ္တေန ကထိတနိယာမေနေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် ပြောအပ်သော နည်းဖြင့်ပင်။ ဗျဂ္ဃံ ဂဟေတ္တာ၊ ကျားကို ဖမ်းယူ၍။ အရညံ ခေမံ ကတ္တာ၊ တောကို ဘေးမရှိသည်ကို ပြု၍။ မဟာဇနပရိဝုတော၊ များစွာသော လူအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက်။ ဘာရာဏသိံ အာဂန္တာ၊ ဘာရာဏသီမြို့သို့ လာ၍။ ရာဇာနံ ဒိသ္မာ၊ မင်းကို ဖူးမြင်၍။ "ဒေဝ မေ၊ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုးသည်။ ဗျဂ္ဃော ဂဟိတော၊ ကျားကို ဖမ်းယူအပ်ခဲ့ပါပြီ။ အရညံ ခေမံ၊ တောအုပ်ကို ဘေးမရှိသည်ကို။ ကတန္တိ အာဟ၊ ပြုအပ်ခဲ့ပါပြီ"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ တုဋ္ဌော၊ မင်းသည် နှစ်သက်၍။ ဗဟုံ ဓနံ အဒါသိ၊ များစွာသော ပစ္စည်းကို ပေးပြီ။ ပုန ဧကဒိဝသံ၊ တစ်ဖန် တစ်နေ့၌။ "ဧကမဂ္ဂံ မဟိံသော၊ တစ်ခုသော လမ်းခရီးကို ကျွဲရိုင်းသည်။ ဆဒ္ဒန္တာပေတိတိ အာရောစေသုံ၊ စွန့်ပစ်စေ၏"ဟု လာရောက် လျှောက်ထားကြပြီ။ ရာဇာ တထေဝ၊ မင်းသည် ထိုရှေးအတူပင်။ ဘီမသေနံ ပေသေသိ၊ ဘီမသေနကို စေလွှတ်ပြီ။ သောပိ ဟောဓိသတ္တေန၊ ထိုဘီမသေနသည်လည်း ဘုရားလောင်းသည်။

ဒိန္နနယေန ဗျဏ္ဍ ဝိယ၊ ပေးအပ်သောနည်းဖြင့် ကျားကိုကဲ့သို့။ တမ်ပို ဂဟေတွာ အာဂဠိ၊ ထိုကျွဲရိုင်းကိုလည်း ဖမ်းယူ၍ ပြန်လာပြီ။ ရာဇာ ပုန၊ မင်းသည် တစ်ဖန်။ ဗဟုံ ဓန် အဒါသိ၊ များစွာသော ပစ္စည်းကို ပေးပြီ။ မဟန္တံ ဣဿရိယံ ဇာတံ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော အစိုးရမှုသည် ဖြစ်ပြီ။ သော ဣဿရိယမဒမတ္တော၊ ထိုဘီမသေနသည် အစိုးရခြင်းမာန်ဖြင့် ယစ်၍။ ဗောဓိသတ္တံ အဝမည် ကတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းကို မထီမဲ့မြင်ကို ပြု၍။ တဿ ဝစနံ န ဂဏှာတိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ စကားကို မနာယူ။ "တံ နိဿာယ၊ သင့်ကို အမှီပြု၍။ အဟံ န ဇီဝါမိ၊ ငါသည် အသက်မမွေး။ တွညော ပုရိသော ကိ၊ သင်သည်သာ ယောက်ျားလော။ ဣတိအာဒီနိ ဖရုသဝစနာနိ ဝဒတိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော ရိုင်းပျသော စကားတို့ကို ပြောဆို၏။

အထ ကတိပါဟစ္စယေန၊ ထိုအခါ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ဧကော သာမန္တရာဇာ အာဂန္တာ၊ တစ်ပါးသော ပြည်နီးချင်းမင်းသည် လာ၍။ ဗာရာဏသိံ ဥပရုန္ဓိတ္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို အနီးကပ်ပိတ်ဆို့၍။ ရဇ္ဇံ ဝါ ယုဇ္ဈံ ဝါ ဒေတု ဣတိ၊ မင်းအဖြစ်ကိုသော်လည်းကောင်း စစ်ထိုးမှုကိုသော်လည်းကောင်း ပေးလော့ဟု။ ရညော သာသနံ ပေသေသိ၊ မင်းအား သတင်းကို ပို့စေပြီ။ ရာဇာ ယုဇ္ဈာဟီတိ၊ မင်းသည် စစ်တိုက်လော့ဟု စေခိုင်းပြီ။ သော သဗ္ဗသန္နာဟသန္နဒ္ဓေါ၊ ထို ဘီမသေနသည် အလုံးစုံချပ်ဝတ်တန်ဆာ ဝတ်ဆင်လျက်။ ရာဇဂေသံ ဂဟေတွာ၊ မင်းအသွင်ကို ယူ၍။ သုသန္နဒ္ဓဿ ဝါရဏဿ၊ ကောင်းစွာချပ်ဝတ်တန်ဆာ ဆင်မြန်းအပ်သော ဆင်တော်၏။ ပိဋ္ဌေ နိသီဒိ၊ ကျောပြင်၌ ထိုင်နေပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ တဿ မရဏဘယေန၊ ထိုဘီမသေန၏ သေမည်ကို ကြောက်သဖြင့်။ သဗ္ဗသန္နာဟသန္နဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံချပ်ဝတ်တန်ဆာ ဝတ်ဆင်လျက်။ ဘီမသေနဿ ပစ္ဆိမာသနေ ဇဝ နိသီဒိ၊ ဘီမသေန၏ နောက်ဖြစ်သော နေရာ၌သာ ထိုင်နေပြီ။ ဝါရဏော မဟာဇနပရိဝုတော၊ ဆင်တော်သည် လူအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက်။ နဂရဒ္ဒါရေန နိက္ခမိတ္တာ၊ မြို့တံခါးဖြင့် ထွက်ခဲ့ပြီး၍။ သင်္ဂါမသီသံ ပါပုဏိ၊ စစ်မြေဦးသို့ ရောက်ပြီ။ ဘီမသေနော ယုဒ္ဓဘေရိသဒ္ဒံ သုတ္တာဝ၊ ဘီမသေနသည် စစ်စည်သံကို ကြား၍ပင်။ ကမ္မိတုံ အာရဒ္ဓေါ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ဣဒါနိ ဧသော၊ ယခုအခါ၌ ဤဘီမသေနသည်။ ဟတ္ထိပိဋ္ဌိယံ ဝတိတ္တာ၊ ဆင်ကျောပေါ်မှ ကျ၍။ မရိဿတိတိ၊

သေလိမ့်မည်"ဟု တွေးမိ၍။ ဟတ္ထိကွန္ဒတော အပတနတ္ထဲ၊ ဆင်ကျောမှ မကျစေခြင်းငှါ။ ဘီမသေန်၊ ဘီမသေနကို။ ယောတ္တေန ပရိကွိပိတွာ ဂဏ္ဍိ၊ ကြိုးဖြင့် ကာရံ၍ယူပြီ။ ဘီမသေနော၊ ဘီမသေနသည်။ သမ္ဘဟာရဗ္ဗာန် ဒိသွာ၊ ထိုးခုတ်ပစ်ခတ်ရာဌာနကို မြင်ရ၍။ မရဏဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေးခြိမ်းခြောက်ခံရကား။ သရီရဝလဇ္ဇေန၊ ခန္ဓာကိုယ်အညစ်အကြေးဖြင့်။ ဟတ္ထိပိဋ္ဌိ ဒုသေသိ၊ ဆင်ကျောကို ဖျက်ဆီးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။"ဘီမသေန တေ၊ ဘီမသေန သင်၏။ ပုရိမေန ပစ္ဆိမံ၊ ရှေးကအဖြစ်နှင့် ယခုနောက်အဖြစ်သည်။ န ခေါ် သမေတိ၊ မညီညွတ်။ တွံ ပုဗ္ဗေ၊ သင်သည် ရှေးက။ သဂ်ါမယောဓော ဝိယ အဟောသိ၊ တိုက်ပွဲဝင်စစ်သားကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ဣဒါနိ ဟတ္ထိပိဋ္ဌိ၊ ယခုတော့ ဆင်ကျောကို။ ဒုသေသိတိ ဝတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးပြီ"ဟုပြော၍။

၈၀။ "ယံ တေ ပဝိကတ္ထိတံ ပုရေ၊ အထ တေ ပူတိသရာ သဇန္တိ ပစ္ဆာ။
ဥဘယံ နု သမေတိ ဘီမသေန၊ ယုဒ္ဓကထာ စ ဣဒ္ဓ တေ ဝိဟညန္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယံ တေ ။ပ။ တေ ဝိဟညံ"ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဘီမသေန၊ ဘီမသေန။ တေ ပုရေ၊ သင်သည် ရှေးက။ ယံ ပဝိကတ္ထိတံ၊ အကြင်ကြွားဝါ ရှုတ်ချသော စကားကို။ (ဝုတ္တံ၊ ပြောဆိုအပ်ပြီ)။ (ဣဒံ တာဝ ဧကံ၊ ဤကြွားဝါရှုတ်ချသော စကားသည် တစ်ခုတည်း။ အထ ပစ္ဆာ၊ ထိုကြွားဝါရှုတ်ချပြီးနောက်၌။ တေ ပူတိသရာ သဇန္တိ၊ ထိုကိုယ်ပုပ်ရည်တို့သည် ယိုစီးကုန်၏။ တေ ယုဒ္ဓကထာ စ၊ သင်၏ တိုက်ပွဲနှင့်စပ် စကားအရပ်ရပ်သည်လည်းကောင်း။ တေ ဣဒ္ဓ ဝိဟညံ၊ သင်၏ ဆင်ကျောပျက်အောင် ဤပင်ပန်းမှုသည်လည်းကောင်း။ ဥဘယံ နု သမေတိ၊ နှစ်မျိုးစုံသည် ရှေ့နောက်မညီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယံ တေ ပဝိကတ္ထိတံ ပုရေတိ**၊ ယံ တေ ပဝိကတ္ထိတံ ပုရေ ဟူသည်ကား။ တယာ ပုဗ္ဗေ၊ သင်သည် ရှေးက။ "တွံယေဝ ပုရိသော ကိ၊ မင်းသည်သာ ယောက်ျားလော။ အဟံ နု ပုရိသော၊ ငါကား ယောက်ျား မဟုတ်သလော။ **အဟမ္ပိ** သဂ်ါမယောဓောတိ၊ ငါသည်လည်း တိုက်ပွဲဝင်စစ်သားတည်း" ဟု။ ယံ ဝိကတ္ထိတံ ယံ ဝမ္ဘနဝစနံ ဝုတ္တံ၊ အကြင်ကြွားဝါစကားကို အကြင်ရှုတ်ချ

စကားကို ပြောဆိုအပ်ပြီ။ ဣဒံ တာဝ ဧကံ၊ ဤသည်ကား ရှေးဦးစွာ ပြောစကား တစ်ခုတည်း။ **အထ တေ ပူတိသရာ သဇန္တိ ပစ္ဆာတိ**၊ အထ တေ ပူတိသရာ သဇန္တိ ပစ္ဆာ ဟူသည်ကား။ အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ ပူတိဘာဝေန သရဏဘာဝေန စ၊ ပုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း ယိုစီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပူတိသရာတိ လဒ္ဓနာမာ၊ အပုပ်ရည်တို့ဟု ရအပ်သော အမည်ရှိကုန်သော။ တေ ဣမေ သရီရဝလဗ္ဘမာရာ၊ ထိုရွံ့စရာ ဤခန္ဓာကိုယ် အညစ်အကြေးအလျဉ်တို့သည်။ သဇန္တိ ဝလဗ္ဘန္တိ ပဋ္ဌရန္တိ၊ အသုံးပြုကုန်၏ ယိုစီးကုန်၏။ **ပစ္ဆာတိ**၊ ပစ္ဆာဟူသည်ကား။ ပုရေ တတော ဝိကတ္ထိတတော အပရဘာဂေ၊ ရှေးက ထိုကြွားဝါရှုတ်ချသည်မှ နောက်အဖို့၌တည်း။ ဣဒါနိ ဣမသ္မိံ သဂ်ါမသီသေ၊ ယခုအခါ ဤစစ်မြေဦး၌။ ဣဒါနိ ဣမသ္မိံ သဂ်ါမသီသေ ဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ ဣမသ္မိံ သဂ်ါမသီသေ ဣဒါနိ ဣမသ္မိံ ဘီမသေနာတိ၊ ဣဒါယံ နိ သမေတိ ဘီမသေန ဟူသည်ကား။ ဘီမသေန ဣဒံ ဣဒါယံ၊ ဘီမသေန ဤစကား နှစ်ရပ်သည်။ နိ သမေတိ၊ ရှေ့နောက်မညီတည်း။ ကတရံ၊ အဘယ်စကား နှစ်ရပ်နည်း။ တေ ယုဒ္ဓကထာ စ၊ သင်၏ စစ်ပွဲနှင့်စပ်စကားရပ်လည်းကောင်း။ တေ ဣဒ္ဓ ဝိဟာသိ၊ သင်၏ ဆင်ကျောပျက်အောင် ဤပင်ပန်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဣဒံ၊ ဤစကား နှစ်ရပ်တည်း။ ပုရေ ကထိတာ၊ ရှေးက ပြောအပ်ခဲ့သော။ ယာ စ ယုဒ္ဓကထာ၊ အကြင်စစ်ပွဲနှင့်စပ် စကားရပ်လည်းကောင်း။ တေ ဣဒါနိ၊ သင်၏ ယခုအခါ၌။ ယဉ္စ ဝိဟာသိ ကိလမထော၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိပိဋ္ဌိ ဒူသနာကာရပ္ပတ္တော၊ ဆင်ကျောပျက်သော အခြင်းအရာသို့ ရောက်သော။ ယော စ ဝိယာတော၊ အကြင် ပင်ပန်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဣဒံ၊ ဤကား။ အတ္ထော၊ စတုတ္ထပါဒ၏ အနက်တည်း။

ဇဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ တံ ဂရဟိတ္တာ၊ ထိုဘီမသေနကို ကဲ့ရဲ့၍။ "မာ ဘာယိ သမ္မ၊ မကြောက်ပါလင့် မိတ်ဆွေ။ မယိ ဌိတေ၊ ငါသည် တည်ရှိနေပါလျက်။ ကသ္မာ ဝိဟညသီတိ၊ ဘာကြောင့် ပင်ပန်းရသနည်း"ဟု ပြော၍။ ဘီမသေနံ ဟတ္ထိပိဋ္ဌိတော သြတာရေတ္တာ၊ ဘီမသေနကို ဆင်ကျောပေါ်မှ ဆင်းစေ၍။ "နှာယိတ္တာ၊ ရေချိုး၍။ ဂေဟမေဝ ဂစ္ဆာတိ ဥယျောဇေတ္တာ၊ အိမ်သို့သာ သွားပါလေ"ဟု လွှတ်လိုက်ပြီး၍။ "အဇ္ဇ မယာ၊ ယနေ့ ငါသည်။ ပါကဋေန ဘဝိတုံ၊ ထင်ရှားသူသည် ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု တွေး၍။ သဂ်ါမံ ပဝိသိတ္တာ

ဥန္နဒီတွေ၊ စစ်ပွဲသို့ ဝင်၍ ကြွေးကြော်၍။ ဗလကောဌက် ဘိန္ဒိတွေ၊ ဗိုလ်ပါအစုကို ဖေါက်ခွဲ၍။ သပတ္တရာဇာန်း ရန်သူမင်းကို။ ဇီဝဂ္ဂါဟ် ဂါဟာပေတွေ၊ အရှင်ဖမ်းယူ ခြင်းကို ဖမ်းယူစေ၍။ ဗာရာဏသီရညော သန္ဓိက် အဂမာသိ၊ ဗာရာဏသီမင်း၏ ထံသို့ သွားပြီ။ ရာဇာ တုဋ္ဌော ဗောဓိသတ္တသ၊ မင်းသည် နှစ်သက်၍ ဘုရား လောင်းအား။ မဟန္တံ ယသံ အဒါသိ၊ မျှားစွာသော စည်းစိမ်အခြံအရံကို ပေးပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ စူဠဓနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတောတိ၊ စူဠဓနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတဟူ၍။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗူဒီပ်တစ်ကျွန်းလုံး၌။ ပါကဋော အဟောသိ၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ သော ဘီမသေနသ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ဘီမသေနအား။ ပရိဗ္ဗယ် ဒတွေ၊ ရိက္ခာကို ပေး၍။ သကဋ္ဌာနမေဝ ပေသေတွေ၊ မိမိဌာနသို့သာ စေလွှတ်ပြီး ၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွေ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာ ကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါသာ။ ဧသော ဘိက္ခု နဝိကတ္ထောတိ၊ ဤရဟန်းသည် ကြွားဝါသည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ နှေးကလည်း။ ဝိကတ္ထိယေဝါဟိ ဝတွေ၊ ကြွားဝါသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွေ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒ္ဓေတွေ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဘီမသေနော၊ ထိုအခါက ဘီမသေနသည်။ ဝိကတ္ထိတဘိက္ခု အဟောသိ၊ ကြွားဝါသော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ စူဠဓနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတော ပန၊ စူဠဓနုဂ္ဂဟပညာရှိသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရား သည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဘီမသေနဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဘီမသေနဇာတ်အဖွင့်တည်း။

ဝရုဏဝဂ္ဂေါ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဝရုဏဝဂ်တည်း။

တသ ဥဒ္ဒါနံ၊ ထိုဝရုဏဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ် ခေါင်းစဉ်ကား။ ဝရုဏံ သီလဝနာဂ၊ ဝရုဏဇာတ်လည်းကောင်း, သီလဝနာဂဇာတ်လည်းကောင်း။

သစ္စံကိရ ရုက္ခမမ္ပ၊ သစ္စံကိရဇာတ်, ရုက္ခမမ္ပဇာတ်လည်းကောင်း။ မစ္ဆရာဇာ အသက်ယ်၊ မစ္ဆရာဇဇာတ်လည်းကောင်း, အသက်ယဇာတ်လည်းကောင်း။ မဟာသုပိနဂ္ဂလ္လိသ်၊ မဟာသုပိနဇာတ်, ဂ္ဂလ္လိသဇာတ်လည်းကောင်း။ ခရဿရံ ဘီမသေနံ ဂ္ဂတိ၊ ခရဿရဇာတ်လည်းကောင်း ဘီမသေနဇာတ်လည်းကောင်း ဤသည်ပင်တည်း။

၉။ အပါယိမ္ဗဝဂ္ဂ

၁။ သုရာပါနဇာတကဝဏ္ဏနာ

အပါယိမ္ဗ အနစ္ဆိမ္ဘာတိ ဣဒံ၊ အပါယိမ္ဗ အနစ္ဆိမ္ဘ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ကောသမ္ဗိံ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ကောသမ္ဗီမြို့ကို အမှီပြု၍။ ယောသိတာရာမေ ဝိဟရန္တော၊ ယောသိတာရုံကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သာဝတ္ထေရံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ သာဝတ္ထိမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဘဝေတိ၊ ခဲ့အံ့ ဘုရားရှင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ ဝဿံ ဝသိတွာ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ ဝါလေးတပ်လုံး နေတော်မူ၍။ စာရိကာဝမနေန၊ ဒေသစာရီကြွချီတော်မူသောအားဖြင့်။ ဘဒ္ဒဝတိကံ နာမ နိဂမံ သမ္ပတ္တော၊ ဘဒ္ဒဝတိကာမည်သော နိဂုံးသို့ ကောင်းစွာ ဆိုက်ရောက်သော်။ ဂေါပါလကာ ပသုပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်လည်းကောင်း သိုး, ဆိတ် ကျောင်းသူတို့သည်လည်းကောင်း။ ကဿကာ ပထာဝိနော စ၊ လယ်သမားတို့သည်လည်းကောင်း ခရီးသွားတို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္ထာရံ ဒိသွာ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို တွေ့မြင်၍ ရှိခိုး၍။ "ဘန္တေ ဘဝေါ၊ အရှင်ဘုရား ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အမှတိတ္ထံ မာအဂမာသိ၊ သရက်ပင်ဆိပ်သို့ ကြွတော်မမူပါလင့်။ အမှတိတ္ထေ ဇဋိလသ အဿမေ၊ သရက်ပင်ဆိပ်၌ ရသေ့၏ သခ်မ်းကျောင်း၌။ အမှတိတ္ထကော နာမ နာဂေါ၊ သရက်ပင်ဆိပ်၌ နေသော နဂါးသည်။ အာသီဝိသော ယောရဝိသော၊ လျှင်မြန်သော အဆိပ်ရှိပါ၏ ပြင်းထန်သော အဆိပ်ရှိပါ၏။ သော ဘဝေန္တံ၊ ထိုသရက်ပင်ဆိပ်နဂါးသည် ရှင်တော်ဘုရားကို။ ဝိဟေဌေယျာတိ ဝါရယီသု၊

ညှဉ်းဆဲရာ၏"ဟု တွေးမြင်ကြပြီ။ ဘဂဝါပိ တေသံ ကထံ၊ ဘုရားရှင်သည် လည်း ထိုနွားကျောင်းသားစသူတို့၏ လျှောက်ထားသော စကားကို။ အသုဏာန္တော ဝိယ၊ ကြားတော်မမူဘိသကဲ့သို့။ တေသု ယာဝ တတိယံ၊ ထိုနွားကျောင်းသား စသူတို့သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ ဝါရယမာနေသုပိ အဂမာသိယေဝ၊ တားမြစ် ကုန်သော်လည်း ကြွမြဲကြွတော်မူသည်သာတည်း။

ဘဂဝါ တတြ ဘဒ္ဒဝတိကာယ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် ထိုဘဒ္ဒဝတိကာနိုဂုံး၏။ အဝိဒူရေ အညတရသို့၊ မနီးမဝေးဖြစ်သော တစ်ခုသော။ ဝနသဏ္ဍေ ဝိဟရတိ၊ တောအုပ်၌ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကော၊ ထိုအခါက ဘုရားအလုပ်ကျွေးဖြစ်သော။ ပေါထုဇ္ဇနိကာယ ဣဿိယာ သမန္နာဂတော၊ ပုထုဇဉ် တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော။ သာဂတော နာမ ထေရော၊ သာဂတ မည်သော ထေရ်သည်။ တံ အဿမံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ထိုရသေ့ကျောင်း သစ်မင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ တဿ နာဂရာဇဿ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ ထိုနဂါးမင်း၏ နေရာဌာန၌။ တိဏသန္ထာရကံ ပညာပေတ္တာ၊ မြက်အခင်းကို ခင်းပြီး၍။ ပလ္လင်္ကေန နိသီဒိ၊ တင်ပလ္လင်ခွေဖြင့် ထိုင်နေပြီ။ နာဂေါ မဂ္ဂံ၊ နဂါးသည် ကျေးဇူးဖွယ်သည့် ဒေါသကို။ အသဟမာနော ဓူမာယိ၊ မအောင့်နိုင်၍ အခိုးပြုပြီ။ ထေရောပိ ဓူမာယိ၊ သာဂတ ထေရ်သည်လည်း အခိုးကို ပြုပြီ။ နာဂေါ ပဇ္ဇလိ၊ နဂါးသည် အလျှံလွှတ်ပြီ။ ထေရောပိ ပဇ္ဇလိ၊ သာဂတထေရ်သည်လည်း အလျှံလွှတ်ပြီ။ နာဂဿ တေဇော၊ နဂါး၏ တန်ခိုး သည်။ ထေရံ န ဘဝတိ၊ သာဂတထေရ်ကို မနှိပ်စက်နိုင်။ ထေရဿ တေဇော၊ သာဂတထေရ်၏ တန်ခိုးသည်။ နာဂံ ဘဝတိ၊ နဂါးကို နှိပ်စက်နိုင်၏။ ဧဝံ သော ခဏေန၊ ဤသို့ ထိုသာဂတထေရ်သည် တစ်ခဏချင်းဖြင့်။ တံ နာဂရာဇာနံ ဒမေတ္တာ၊ ထိုနဂါးမင်းကို ဆုံးမ၍။ သရဏေသု စ သီလေသု စ ပတိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ကိုးကွယ်ရာ ရတနာသုံးပါးတို့၌လည်းကောင်း ငါးပါးသီလတို့၌လည်းကောင်း တည်စေ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ အဂမာသိ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံသို့ သွားပြီ။

သတ္ထာ ဘဒ္ဒဝတိကာယံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဒ္ဒဝတိကာနိုဂုံး၌။ ယထာဘိရန္တံ ဝိဟရိတ္တာ၊ အလိုရှိတော်မူရွေ့ နေတော်မူ၍။ ကောသမ္ဗိံ အဂမာသိ၊ ကောသမ္ဗီ မြို့သို့ ကြွတော်မူပြီ။ သာဂတတ္ထေရေန နာဂဿ ဒမိတဘာဝေါ၊ သာဂတထေရ် သည် နဂါးကို ဆုံးမအပ်ခဲ့ကြောင်းသည်။ သကလဇနပဒံ ပတ္ထရိ၊ ဇနပုဒ် တစ်ခုလုံး ကို ပျံ့နှံ့သွားပြီ။ ကောသမ္ဗိနဂရဝါသိနော၊ ကောသမ္ဗီမြို့နေ လူတို့သည်။ သတ္ထု

ပစ္စုဂ္ဂမနံ ကတ္တာ၊ ဘုရားရှင်အား ခရီးဦးကြိုဆိုမှုကို ပြုကြ၍။ သတ္တာရဲ့ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ သာဂတတ္ထေရသ သန္ဓိကံ ဂန္တာ၊ သာဂတထေရ်၏ အထံသို့ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္တာ ဧကမန္တံ ဋ္ဌိတာ၊ ရှိခိုးပြီး၍ သင့်လျော်ရာ၌ တည်ကြလျက်။ "ဘန္တေ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားတို့အား။ ယံ ဒုလ္လဘံ၊ အကြင်ပစ္စည်းသည် ရနိုင်ခဲ၏။ တံ ဝဒေယျာထ၊ ရနိုင်ခဲသည့် ထိုပစ္စည်းကို မိန့်တော်မူကြပါ။ တဒေဝ မယံ၊ ထိုရနိုင်ခဲသည့် ပစ္စည်းကိုသာ တပည့်တော်တို့သည်။ ပဋိယာဒေဿာမာတိ၊ စီရင်ကြပါကုန်အုံ့"ဟု။ ဧဝမာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ကြပြီ။ ထေရော တုဏ္ဏီ အဟောသိ၊ ရှင်သာဂတထေရ်သည် ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ပြီ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ပန၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့သည်ကား။ "အာဝုသော ပဗ္ဗဇိတာနံ နာမ၊ ဒါယကာတို့ ရဟန်းတို့အား မည်သည်။ ကာပေါတိကာ သုရာ၊ ခိုခြေအဆင်းရှိသော သေရည်သည်။ ဒုလ္လဘာ စေဝ မနာပါ စ၊ ရလည်းရခဲ၏ နှစ်လည်းနှစ်သက်၏။ တုမှေ ထေရသ၊ သင်တို့သည် သာဂတထေရ်အား။ သစေ ပသန္နာ၊ အကယ်၍ ကြည်ညိုကြအုံ့။ ကာပေါတိကံ သုရံ၊ ခိုခြေအဆင်းရှိသော သေရည်ကို။ ပဋိယာဒေထာတိ အာဟံသု၊ စီရင်ကြ"ဟု ပြောကုန်ပြီ။ တေ သာဓူတိ သမ္မဒ္ဓိတ္ဌတွာ၊ ထိုလူတို့သည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၍။ သတ္ထာရံ ဘုရားရှင်ကို။ သွာတနာယ နိမန္တေတွာ၊ နက်ဖန်ကုသိုလ်ဖြစ်ရန်အကျိုးငှာ ပင့်ဖိတ်၍။ နဂရံ ပဝသိတွာ၊ မြို့သို့ ဝင်၍။ အတ္တနော အတ္တနော ဂေဟေ၊ မိမိ၏ မိမိ၏ အိမ်၌။ "ထေရသ ဒဿာမာတိ၊ ရှင်သာဂတထေရ်အား လှူကြမည်"ဟု တွေး၍။ ပသန္နံ ကာပေါတိကံ သုရံ၊ ကြည်လင်စွာသော ခိုခြေအဆင်းရှိသော သေရည်ကို။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍။ ထေရံ နိမန္တေတွာ၊ သာဂတထေရ်ကို ပင့်ဖိတ်၍။ ယရေ ယရေ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်းက။ ပသန္နံ သုရံ အဒံသု၊ ကြည်လင်စွာသော သေရည်ကို လှူကြပြီ။ ထေရော ပိဝိတွာ၊ သာဂတထေရ်သည် သောက်ပြီး၍။ သုရာမဒမတ္တော၊ သေရည်ယစ်မူးခြင်းဖြင့် မူးယစ်သည်ဖြစ်၍။ နဂရတော နိက္ခမန္တော၊ ကောသမ္ဗီမြို့ထဲမှ ထွက်သော်။ ဒ္ဝါရန္တရေ ပတိတွာ၊ တံခါးကြားဌ၌ လဲကျ၍။ ဝိလပမာနော နိပဇ္ဇိ၊ ယောင်ရမ်းမြည်တမ်းလျက် အိပ်ပြီ။

သတ္တာ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ဘုရားရှင်သည် ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းကိစ္စရှိ၍။ နဂရာ နိက္ခမန္တော၊ မြို့ထဲမှ ထွက်တော်မူသော်။ ထေရံ တေနာကာရေန၊ သာဂတထေရ်ကို ထိုမူးရစ်သောအခြင်းရာအားဖြင့်။ နိပန္နံ ဒိသွာ၊ အိပ်နေသည်ကို

တွေ့တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ သာဂတံ ဂဏှထ ဣတိ၊ ရဟန်းတို့ သာဂတကို ယူခဲ့ကြ"ဟု မိန့်၍။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ အာရာမံ အဂမာသိ၊ ယောသိတာရဲ့ ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူပြီ။ ဘိက္ခူ ထေရသ သီသံ၊ ရဟန်းတို့သည် သာဂတ ထေရ်၏ ဦးခေါင်းကို။ တထာဂတသ ပါဒမူလေ ကတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ ခြေတော် ရင်း၌ ပြု၍။ တံ နိပဇ္ဇာပေသုံ၊ ထိုသာဂတထေရ်ကို အိပ်စေကုန်ပြီ။ သော ပရိဝတ္တိတ္တာ ပါဒေ၊ ထိုသာဂတထေရ်သည် ချာချာလှည့်၍ ခြေထောက်တို့ကို။ တထာဂတာဘိမုခေ ကတ္တာ နိပဇ္ဇိ၊ ဘုရားရှင်သို့ ရှေ့ရှုသည်တို့ကို ပြု၍ အိပ်ပြီ။ သတ္ထာ ဘိက္ခူ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ၊ ရဟန်းတို့ ရှေးက။ သာဂတသ မယိ ယံ ဂါရဝံ၊ သာဂတ၏ ငါဘုရား၌ အကြင်ဂါရဝတရားသည်။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏)။ တံ ဣဒါနိ၊ ထိုဂါရဝတရားသည် ယခုအခါ၌။ အတ္တိ ကိ နု ခေါ်တိ ပဋိပုစ္ဆိ၊ ရှိသေး၏လော"ဟု မေးတော်မူပြီ။ နတ္ထိ ဘန္တေ၊ မရှိတော့ပါ အရှင် ဘုရားဟုလျှောက်ထားကြပြီ။ ဘိက္ခဝေ အမ္ဗတိတ္ထက် နာဂရာဇာနံ၊ ရဟန်းတို့ သရက်ပင်ဆိပ်၌ နေသော နဂါးမင်းကို။ ကော ဒမေတီတိ၊ အဘယ်ရဟန်းသည် ဆုံးမသနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ သာဂတော ဘန္တေ၊ ရှင်သာဂတပါ အရှင် ဘုရားဟု လျှောက်ထားကြပြီ။ ဘိက္ခဝေ ဇေတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ သာဂတော ဥဒကဒေဝ္ဗဘကမ္မံ၊ သာဂတသည် ရေမြွေကိုသော်မှလည်း။ ဒမေတုံ သက္ကုဏောယျ၊ ကိ ပန ဣတိ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါမည်လောဟုမေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ဇေတံ နောဟိ၊ အရှင်ဘုရား ထိုရေမြွေကိုသော်မှလည်းဆုံးမနိုင်ခြင်းသည် မဖြစ်သင့်တော့ပါ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံ ပိတ္တာ၊ အကြင်အရည်ကို သောက်၍။ ဇဝံ ဝိသညီ ဟောတိ၊ ဤသို့ ကင်းသော သညာရှိသည် ဖြစ်၏။ ဇဝရူပံ (တံ)၊ ဤသို့ သဘောရှိသော (ထိုအရည်ကို)။ ပါတုံ ယုတ္တံ အပိ နု ခေါ်တိ၊ သောက်ခြင်းငှာ သင့်ပါမည်လောဟု မေးတော်မူပြီ။ အယုတ္တံ ဘန္တေ၊ မသင့်ပါ အရှင်ဘုရားဟု လျှောက်ကြပြီ။ အထ ခေါ် ဘဂဝါ၊ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည်။ ထေရံ ဂရဟိတ္တာ၊ သာဂတထေရ်ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ ဘိက္ခူ အာမန္တေတ္တာ၊ ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍။ "သုရာမေရယပါနေ ပါစိတ္တိယန္တိ၊ သေရည်အရက်ကို သောက်ခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏"ဟု။ သိက္ခာပဒံ ပညာပေတ္တာ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၍။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှ ထတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိံ ပါဝိသိ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့ ဝင်တော်မူပြီ။

ဓမ္မသဘာယံ သန္ဓိပတိတာ ဘိက္ခု။ တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာ ကျမ်းရောက်စုဝေး ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော ဧတံ သုရာပါနံ နာမ၊ ငါရှင်တို့ ဤ သေအရက်သောက်ခြင်းမည်သည်။ ယာဝ မဟာဒေါသံ စ၊ အလွန်လည်း အပြစ် ကြီးပါပေ၏။ တာဝ ပညာသမ္ပန္နံ နာမ၊ သို့ကလောက် ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည် မည်သော။ ဣဒ္ဓိမန္တံ သာဂတံ၊ တန်ခိုးကြီးသော သာဂတထေရ်ကို။ ယထာ၊ အကြင်သို့ပြုသော်။ သတ္ထု ဂုဏမတ္တမ္ပိ၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်မျှကိုလည်း။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ တထာ အကာသီတိ၊ ထိုကဲ့သို့ ဘုရားရှင်ကို မသိအောင်ပင် ပြုပါပေ၏"ဟု။ သုရာပါနသ အဝဏ္ဏံ ကထယိသု၊ သေအရက်သောက်ခြင်း၏ အပြစ်ကို ပြောကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အဘယ် မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာ စုဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန် သနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကား ဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါသာ။ သုရံ ပိဝိတ္တာ၊ သေရည်ကို သောက်၍။ ပဗ္ဗဇိတာ ဝိသညိနော နဟောန္တိ၊ ရသေ့ ရဟန်းရှင်သာမဏေတို့သည် ကင်းသော သညာရှိကုန်သည် ဖြစ်ကြသည်မဟုတ် သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ အဟောသုံ ယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ခဲ့ကြဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ကာသိရဋ္ဌေ ဥဒိစ္စဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ကာသိတိုင်း၌ မြင့်မြတ် သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဖြစ်၍ အရွယ်ရောက်သော်။ ဣသိ ပဗ္ဗဇ်တ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ အဘိညာ စ သမာပတ္တိ-ယော စ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း သမာပတ်တို့ကိုလည်း ကောင်း ဖြစ်စေ၍။ ဈာနကီဠံ ကီဠန္တော၊ ကစားအပ်သော ဈာန်ကို ကစားလျက်။ ပဗ္ဗတေ အန္တေဝါသိကသတေဟိ၊ တပည့်ငါးရာတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်လျက်။ ဟိမဝန္တပ္ပဒေသေ ဝသတိ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌ နေ၏။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရား လောင်းကို။ ဝဿာနသမယေ သမ္ပတ္တေ အန္တေဝါသိကာ၊ မိုးအခါသည် ရောက်သော် တပည့်တို့သည်။ "အာစရိယ မနုဿပထံ ဂန္တွာ၊ ဆရာ လူတို့ခရီးသို့ သွား၍။

လောဏမ္ပိလ် သေဝိတ္တာ၊ ဆား,ချဉ်ကို မှီဝဲသုံးဆောင်၍။ အာဂစ္ဆာမ ဣတိ အာဟံသု၊ ပြန်လာကြပါမည်"ဟု လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ အာဝုသော အဟံ၊ တပည့်တို့ ငါသည်။ ဣဒေဝ ဝသိဿာမိ၊ ဤဟိမဝန္တာ၌ပင် နေအံ့။ တုမ္ဟေ ပန ဂန္တာ၊ သင်တို့သည်ကား သွားကြ၍။ သရီရံ သန္တပ္ပေတ္တာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေ၍။ ဝဿံ ဝိတိနာမေတ္တာ၊ မိုးကာလကို ကုန်လွန်စေ၍။ အာဂစ္ဆထာတိ၊ လာခဲ့ကြဟု ပြောပြီ။ တေ သာဓူတိ၊ ထိုတပည့်တို့သည် ကောင်းပါပြီဟု။ အာစရိယံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဆရာကို ရှိခိုး၍။ ဗာရာဏသိ ဂန္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ သွား၍။ ရာဇုယျာနေ ဝသိတ္တာ၊ မင်းဥယျာဉ်တော်၌ နေ၍။ ပုနဒိဝသေ ဗဟိဒ္ဓါရဂါမေယေဝ၊ နောက်နေ့၌ မြို့တံခါးပြင်ဘက်ရွာ၌သာ။ ဘိက္ခာယ စရိတ္တာ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်၍။ သုဟိတာ ဟုတ္တာ၊ တင်းတိမ် အားရ, ဝကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပုနဒိဝသေ နဂရံ ပဝိသိံသု၊ နောက်နေ့၌ မြို့ထဲသို့ ဝင်ကြပြီ။ မနုဿာ သမ္မိယာယမာနာ၊ လူတို့သည် လွန်စွာချစ်မြတ်နိုးကြလျက်။ ဘိက္ခံ အဒံသု၊ ဆွမ်းကို လောင်းလှူကုန်ပြီ။ ကတိပါဟစ္စယေန စ ရညောပိ၊ နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်လည်း မင်းအားလည်း။ "ဒေဝ ဟိမဝန္တတော၊ အရှင်မင်းမြတ် ဟိမဝန္တာမှ။ ယောရတပါ၊ ပြင်းထန်သော အကျင့်ရှိကုန်သော။ ပရမဓိတိန္ဒြိယာ၊ လွန်စွာတည်ကြည်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ သီလဝန္တော၊ အကျင့်သီလကောင်းကုန်သော။ ပဠဝသတာ ဣသယော အာဂန္တာ၊ ငါးရာကုန်သော ရသေ့တို့သည် ကြွလာကြ၍။ ဥယျာနေ ဝသန္တိတိ အာရောစေသုံ၊ ဥယျာဉ်တော်၌ နေကြကုန်၏"ဟု လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ တေသံ ဂုဏေ သုတ္တာ၊ ထိုရသေ့တို့၏ ဂုဏ်တို့ကို ကြားရ၍။ ဥယျာနံ ဂန္တာ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားပြီး၍ ရှိခိုး၍။ ကတပဋိသန္ထာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ပျူဇာလောကဝတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဿာနံ စတုမာသံ၊ မိုးကာလတို့၏ လေးလပတ်လုံး။ တတ္ထေဝ ဝသနဋ္ဌာယ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်၌ပင် နေခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋိညံ ဂဟေတ္တာ နိမန္တေသိ၊ ဝန်ခံမှုကို ယူ၍ ပင့်ဖိတ်ပြီ။ တေ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုရသေ့တို့သည် ထိုအခါမှ စ၍။ ရာဇဂေဟေယေဝ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ မင်းနန်းတော်၌သာ ဆွမ်းစား၍။ ဥယျာနေ ဝသန္တိ၊ ဥယျာဉ်တော်၌ နေကြကုန်၏။

အထ ဧကဒိဝသံ နဂရေ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ မြို့၌။ သုရာနက္ခတ္တံ နာမ အဟောသိ၊ သေသောက်နက္ခတ်ပွဲမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ "ပဇ္ဇဇိတာနံ သုရာ ဒုလ္လဘာတိ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့အား သေအရက်သည်

ရခဲ့၏"ဟု တွေး၍။ ဗဟုံ ဥတ္တမသုရံ ဒါပေသိ၊ များစွာသော အကောင်းစားသေရည်ကို ပေးလှူစေပြီ။ တာပသာ သုရံ ပိဝိတွာ၊ ရသေ့တို့သည် သေရည်ကို သောက်၍။ ဥယျာနံ ဂန္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ သုရာမဒမတ္တာ ဟုတွာ၊ သေရည်မူးခြင်းဖြင့် မူးကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဧကစ္စေ ဥဋ္ဌာယ နစ္စိသု၊ အချို့ရသေ့တို့သည် ထ၍ ကကြပြီ။ ဧကစ္စေ ဂါယိသု၊ အချို့ရသေ့တို့သည် သီဆိုကုန်ပြီ။ နစ္စိတွာ ဂါယိတွာ၊ ကကြပြီး၍ သီဆိုကြပြီး၍။ ခါရိကာဒီနိ အဝတ္ထရိတွာ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ ထမ်းပိုးစသည်တို့ကို ဖြိ၍ အိပ်ကြ၍။ သုရာမဒေ ဆိန္နေ ပဗုဇ္ဈိတွာ၊ သေရည်မူးသည် ပြတ်ပြေသော် နိုးကြ၍။ အတ္တနော တံ ဝိပ္ပကာရံ ဒိသ္မာ၊ မိမိတို့၏ ထိုဖောက်ပြန်မှုကို တွေ့မြင်၍။ "အမ္ဘော ပဗ္ဗဇိတသာရုပ်၊ ငါတို့သည် ရသေ့ရဟန်းတို့အား လျှောက်ပတ်သည်ကို။ နကတန္တိ၊ မပြုအပ်မိ"ဟု။ ရောဒိတွာ ပရိဒေဝိတွာ၊ ငိုကြွေးကြ၍ မြည်တမ်းကြ၍။ "မယံ အာစရိယေန၊ ငါတို့သည် ဆရာနှင့်။ ဝိနာဘူတတ္တာ၊ ကင်းသည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝရူပံ ပါပကမ္မံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မကောင်းမှုကို။ ကရိမှာတိ၊ ပြုမိကြပြီ"ဟု တွေး၍။ တခ်ီဏာညေဝ ဥယျာနံ ပဟာယ၊ ထိုခဏ၌ပင် ဥယျာဉ်တော်ကို ပယ်စွန့်၍။ ဟိမဝန္တံ ဂန္တာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ သွား၍။ ပဒ္ဓိသာမိတ ပရိက္ခာရာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ပြီးသော ပရိက္ခရာရှိကြ၍။ အာစရိယံ ဝန္ဒိတွာ နိသီဒိတွာ၊ ဆရာကို ရှိခိုး၍ထိုင်နေကြ၍။ "တာတာ ကိံ နု ခေါ၊ ချစ်သားတို့ အသို့နည်း။ မနုဿပထေ ဘိက္ခာယ၊ လူတို့လမ်းခရီး၌ ဆွမ်းဖြင့်။ အကိလမမာနာ သုခံ ဝသိတ္ထ၊ မပင်ပန်းကြဘဲ ချမ်းသာစွာ နေရပါကုန်၏လော။ သမဂ္ဂဝါသဋ္ဌ ဝသိတ္ထာတိ၊ ညီညွတ်စွာနေရမှုကိုလည်း နေကြရပါ၏လော"ဟု။ ပုစ္ဆိတာ၊ အမေးခံရသော တပည့်တို့သည်။ "အာစရိယ သုခံ ဝသိမှ၊ ဆရာ ချမ်းသာစွာ နေခဲ့ရပါကုန်၏။ အပိ စ ခေါ ပန မယံ၊ သို့သော်လည်း တပည့်တော်တို့သည်။ အပါတဗ္ဗယုတ္တကံ ပိဝိတွာ၊ မသောက်သင့်သည်နှင့် ယှဉ်စပ်သည်ကို သောက်မိ၍။ ဝိသညီဘူတာ၊ ကင်းသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကြ၍။ သတိံ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတုံ၊ သတိကို ရှေ့ရှုအနိုး တည်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကြရကား။ နစ္စိမှ စေဝ ဂါယိမှ စာတိ၊ ကလည်း ကမိခဲ့ပါကုန်ပြီ, သီဆိုလည်း သီဆိုမိခဲ့ပါကုန်ပြီ"ဟု။ ဧတမတ္ထံ အာရောစေန္တာ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို လျှောက်ထားကြလိုရကား။

၈၁။ "အပါယိမှ အနစ္စိမှ၊ အဂါယိမှ ရုဒိမှ စ။
ဝိသညီကရဏီ ပိတွာ၊ ဒိဋ္ဌာ နာဟုမှ ဝါနရာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ သမုဋ္ဌာပေတွာ အာဟံသု၊ အပါယိမ္ဘ (ပ) ဝါနရ ဟူသော ဤဂါထာကို ဖြစ်စေ၍ လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> အပါယိမ္ဘ အနစ္စိမ္ဘ၊ သောက်လည်း သောက်မိခဲ့ကြပါပြီ, ကလည်း ကမိခဲ့ကြပါပြီ။ အဂါယိမ္ဘ ရုဒိမ္ဘ စ၊ သီဆိုလည်း သီဆိုမိခဲ့ကြပါပြီ, ငိုလည်း ငိုခဲ့ကြရပါပြီ။ ဝိသညီကရဏီ ပိတ္တာ၊ ကင်းသော သညာရှိသည်ကို ပြုတတ်သော သေကို သောက်ပြီး၍။ ဝါနရာ နာဟုမ္ဘ ဒိဋ္ဌာ၊ မျောက်တို့သည် မဖြစ်ကြ၍ ဆရာတပည့်တွေ့မြင်ကြရသည်မှာ တော်ပါသေးသည်ဘုရား။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အပါယိမ္ဘာ**တိ သုရံ ပိဝိမ္ဘ၊ အပါယိမ္ဘ ဟူသည်ကား သေကို သောက်လည်း သောက်မိခဲ့ကြပါပြီတည်း။ **အနစ္စိမ္ဘာ**တိ တံ ပိဝိတ္တာ၊ အနစ္စိမ္ဘ ဟူသည်ကား ထိုသေကိုသောက်ပြီး၍။ ဟတ္ထပါဒေ လာဇေန္တာ၊ လက်ခြေတို့ကို တင့်တယ် စံပယ်စေကုန်လျက်။ နစ္စိမ္ဘ၊ ကလည်း ကမိခဲ့ကြပါပြီဟုတည်း။ **အဂါယိမ္ဘာ**တိ မုခံ ဝိဝရိတ္တာ၊ အဂါယိမ္ဘ ဟူသည်ကား ခံတွင်းကို ဖွင့်၍။ အာယတကေန သရေန၊ ရှည်စွာသော အသံဖြင့်။ ဂါယိမ္ဘ၊ **သီဆိုလည်း သီဆိုမိခဲ့ကြပါပြီ**တည်း။ **ရုဒိမ္ဘ စာ**တိ ပုန ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ ရုဒိမ္ဘ စ ဟူသည်ကား တစ်ဖန် ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် အဖန်ဖန်အမှတ်ရကြ၍။ "ဧဝရူပံ နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မလျော်သော အမှုမည်သည်ကို။ အမှေဟိ ကတန္တိ၊ ငါတို့သည် ပြုအပ်ခဲ့မိပြီ"ဟု။ ရောဒိမ္ဘ စ၊ ငိုလည်းငိုခဲ့ကြရပါပြီ။ **ဝိသညီကရဏီ ပိတ္တာ ဒိဋ္ဌာ နာဟုမ္ဘ ဝါနရာ**တိ၊ ဝိသညီကရဏီ ပိတ္တာ ဒိဋ္ဌာ နာဟုမ္ဘ ဝါနရ ဟူသည်ကား။ သညာဝိနာသနတော ဝိသညီကရဏီ၊ အမှတ်သညာကို ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့် ကင်းသော သညာရှိသည်ကို ပြုတတ်သော။ ဧဝရူပံ သုရံ ပိတ္တာ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော သေရည်ကို သောက်၍။ "ဝါနရာ ယံ နာဟုမ္ဘ၊ မျောက်တို့သည် အကြင်မဖြစ်ခဲ့ကြပြီ။ ဧတဒေဝ သာမ၊ ထိုမျောက်မဖြစ်ခြင်းသည်ပင် ကောင်းမြတ် ပါသေး, တော်ပါသေး၏"တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအဖွင့် အပြီးတည်း။ ဧဝံ တေ၊ ဤသို့ ထိုတပည့်ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော အဂုဏံ ကထေသုံ၊ မိမိတို့၏ အပြစ်ကို လျှောက်ထားကြပြီ။

ဇောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ဂရုသံဝါသရဟိတာနံ နာမ၊ အလေးဂရုပြုရမည်သူနှင့် အတူနေမှုကင်းကွာကြသော သူတို့အား မည်သည်။ ဧဝရူပံ ဟောတိ ယေဝါတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မလျော်မှုသည် ဖြစ်တတ်သည်သာ"ဟု။ တေ

တာပသေ ဂရဟိတ္တာ၊ ထိုတပည့်ရသေ့တို့ကို ကဲ့ရဲ့ပြီး၍။ "ပုန ဧဝရူပ၊ တစ်ဖန် ဤသို့ သဘောရှိသော မလျော်မှုကို။ မာ ကရိတ္ထာတိ၊ မပြုကြလင့်"ဟု။ တေသံ သြဝါဒံ ဒတ္တာ၊ ထိုတပည့်တို့အား သြဝါဒကို ပေး၍။ အပရိဟီနဇ္ဈာနော၊ မလျော့သော စျာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပြဟ္မလောကပရာယဏော အဟောသိ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ ဟိ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ အမှာစကားချပ် ညွှတ်လိုက်ဦးအံ့ ဤဇာတ်မှ စ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒ္ဓေတ္တာတိ၊ အနုသန္ဓိ ယဒ္ဓေတ္တာ ဟူသော။ ဣဒမ္ပိ နဝဂ္ဂါမ၊ ဤစကားကိုလည်း မဆိုကုန်တော့အံ့။ တဒါ ဣသိဂဏော၊ ထိုအခါက ရသေ့အပေါင်းသည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ အဟောသိ၊ ဘုရားပရိသတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ဂဏသတ္ထာ ပန၊ ဂိုဏ်းဆရာသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား အပြီးတည်း။

သုရာပါနဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော
သုရာပါနဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ မိတ္တာဝိန္ဒကဇာတကဝဏ္ဏနာ

အတိဣမ္ဘမ္မ ရမဏကန္တိ ဣဒံ၊ အတိဣမ္ဘမ္မ ရမဏကံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဒုဗ္ဘစဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော ခက်ခဲစွာ ပြောဆိုရသော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ပန ဣမသ္မိံ ဇာတကသ္မိံ ဝတ္ထု၊ ထူးခြားသည်ကား ဤမိတ္တာဝိန္ဒကဇာတ်၏ အတိတ်ဝတ္ထု ကြောင်းသည်။ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ဖြစ်၏။ တံ ဒသကနိပါတေ၊ ထိုအတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းသည် ဒသကနိပါတ်၌။ မဟာမိတ္တာဝိန္ဒကဇာတကေ၊ မဟာမိတ္တာဝိန္ဒကဇာတ်၌။ အာဝိ ဘာဝိဿတိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်လတ့်။ တဒါ ပန ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ကား ဘုရားလောင်းသည်။

၈၂။ "အတိက္ကမ္မ ရမဏက၊ သဒါမတ္တဗ္ဗ ဒ္ဒဘက်။
သ္ဝာသိ ပါသာဏမာသီနော၊ ယသ္မာ ဇီဝံ နမောက္ခသိတိ

ကျမ်ဂါထံ အာဟ၊ အတိက္ကမ္မ ။ပ။ နမောက္ခသိ" ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီး။ ဂါထာနက်ကား--

ရမဏက် သဒါမတ္တဗ္ဗ ဒ္ဒဘက်၊ ဖလ်ပြာသာဒ်ကိုလည်းကောင်း ငွေပြာသာဒ်ကိုလည်းကောင်း, ပတ္တမြားပြာသာဒ်ကိုလည်းကောင်း။ သော အတိက္ကမ္မ၊ ထိုသင်သည် ကျော်လွန်ခဲ့ပြီး၍။ ယသ္မာ ဇီဝံ နမောက္ခသိ၊ အကြောင်းသင်တုံးစက်မှ အသက်ရှင်လျက် မလွတ်မြောက်နိုင်။ ပါသာဏမာသီနော အာသိ၊ ထိုသင်တုံးစက် သက်ဝင်အပ်, လွှမ်းမိုးအပ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တစ်နည်း၊ တံ ပါသာဏံ အာသီနော၊ ထိုသင်တုံးစက်သို့ ကပ်ရောက်တည်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ရမဏကန္တိ**၊ ရမဏက် ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါက။ ဖလိကဿ နာမံ၊ ဖလ်၏ နာမည်တည်း။ ဖလိကပါသာဒဗ္ဗ၊ ဖလ်ပြာသာဒ်ကိုလည်း။ အတိက္ကန္တော၊ ကျော်လွန်ခဲ့သည်။ အသီတိ ဒီပေတိ၊ ဖြစ်၏ဟု ပြ၏။ **သဒါ မတ္တဗ္ဗာတိ**၊ သဒါ မတ္တဗ္ဗ ဟူသည်ကား။ ရဇတဿ နာမံ၊ ငွေ၏ နာမည်တည်း။ ရဇတပါသာဒဗ္ဗ၊ ငွေပြာသာဒ်ကိုလည်း။ အတိက္ကန္တော၊ ကျော်လွန်ခဲ့သည်။ အသီတိ ဒီပေတိ၊ ဖြစ်၏ဟု ပြ၏။ **ဒ္ဒဘကန္တိ**၊ ဒ္ဒဘက် ဟူသည်ကား။ မဏိနော နာမံ၊ ပတ္တမြား၏ နာမည်တည်း။ မဏိပါသာဒဗ္ဗ၊ ပတ္တမြားပြာသာဒ်ကိုလည်း။ အတိက္ကန္တော၊ ကျော်လွန်ခဲ့သည်။ အသီတိ ဒီပေတိ၊ ဖြစ်၏ဟု ပြ၏။ **သ္ဝာသီတိ**၊ သ္ဝာသိ ဟူသည်ကား။ သော တံ အသိ၊ ထိုသင်သည် ဖြစ်၏။ **ပါသာဏမာသီနောတိ**၊ ပါသာဏမာသီနော ဟူသော ပါဋ္ဌ၌။ ခုရစက္ကံ နာမ၊ သင်တုံးစက်မည်သည်။ ပါသာဏမယံ ဝါ၊ ကျောက်ဖြင့် ပြီးသည်သော်လည်းကောင်း။ ရဇတမယံ ဝါ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသည်သော်လည်းကောင်း။ မဏိမယံ ဝါ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသည်သော်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ပန ပါသာဏ-မယမေဝ၊ မိတ္တဝိန္ဒက ကြဲ့ရသည့် ထိုသင်တုံးစက်သည်ကား ကျောက်ဖြင့်ပြီးသည်သာတည်း။ သော စ တေန၊ ထိုသင့်ကိုလည်း ထိုကျောက်သင်တုံးစက်သည်။ အာသီနော အဘိနိဝိဋ္ဌော အဇ္ဈောတ္ထဋ္ဌော၊ သက်ဝင်အပ်ပြီ, လွှမ်းမိုးအပ်ပြီ။

ပါသာဏေန တသ္မာ အာသီနတ္တာ၊ ကျောက်သားသင်တုံးစက်သည် ထိုသို့ သက်ဝင်လွှမ်းမိုးအပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ပါသာဏာသီနောတိ ဝတ္တေ၊ ပါသာဏာသီနောဟု ဆိုသင့်လျက်။ ဗျဉ္ဇနသန္ဓိဝသေန၊ ဗျဉ္ဇနသန္ဓိအစွမ်းဖြင့်။ မကာရံ အာဒါယ၊ မအက္ခရာကို ယူ၍။ ပါသာဏမာသီနောတိ ဝုတ္တံ၊ ပါသာဏ-မာသီနောဟု ဘုရားလောင်းဆိုအပ်ပြီ။ ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ ပါသာဏံ၊ ကျောက်သားသင်တုံးစက်သို့။ အာသီနော၊ ကပ်ရောက်တည်သည်။ (အသိ၊ ဖြစ်၏)။ တံ ခုရစက္ကံ၊ ထိုသင်တုံးစက်သို့။ အာသဒ္ဓ ပါပုဏိတ္တာ၊ ကပ်၍ ရောက်၍။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ပါသာဏမာသီနော၏ အနက်တည်း။ ယသ္မာ ဇီဝံ နမောဂ္ဂသိတိ၊ ယသ္မာ ဇီဝံ နမောဂ္ဂသိဟူသည်ကား။ တေ ပါပဲ၊ သင်၏ မကောင်းမှုသည်။ ယာဝ နဒီယတိ၊ အကြောင်မျှလောက် မကုန်သေး။ တာဝ ဇီဝန္တော်ယေဝ၊ ထိုမကောင်းမှု မကုန်သေးသမျှ အသက်ရှင်လျက်သာ။ ယသ္မာ ခုရစက္ကာ နမုစ္စိဿသိ၊ အကြောင်သင်တုံးစက်မှ မလွတ်နိုင်တည်း။ တံ အာသီနော အသိ၊ ထိုသင်တုံးစက်သို့ ကပ်ရောက် တည်သည် ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဣမံ ဂါထံ ဝတ္တာ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီး၍ ဘုရားလောင်းနတ်သားသည်။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံယေဝ ဂတော၊ မိမိ၏ နေရာ နတ်ပြည်ဌာနသို့သာ သွားပြီ။ မိတ္တဝိန္ဒကောပိ ခုရစက္ကံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ မိတ္တဝိန္ဒကသည်လည်း သင်တုံးစက်ကို ရွက်၍။ မဟာဒုက္ခံ အနုဘဝမာနော၊ ကြီးစွာသောဒုက္ခကို ခံစားလျက်။ ပါပကမ္မေ ပရိက္ခီဏေ၊ မကောင်းမှုကံသည် ကုန်ခန်းသော်။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ မိတ္တဝိန္ဒကော၊ ထိုအခါက မိတ္တဝိန္ဒကသည်။ ဒုဋ္ဌစိတ္တော အဟောသိ၊ ခက်ခဲစွာဆုံးမရသော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဒေဝရာဇာ ပန၊ နတ်မင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မိတ္တဝိန္ဒကဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
မိတ္တဝိန္ဒကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ ကာဠကဏ္ဏီဇာတကဝဏ္ဏနာ

မိတ္တော ဟဝေ သတ္တပဒေန ဟောတီတိ ဣဒံ၊ မိတ္တော ဟဝေ သတ္တပဒေန ဟောတိ အစရိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟာရေန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အနာထပိဏ္ဍိသ ဧကံ မိတ္တံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ တစ်ယောက်သော မိတ်ဆွေကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကေန သဒ္ဓိံ၊ အနာထပိဏ် သူဌေးနှင့်အတူ။ သဟပံသုကီဠိကော၊ အတူမြေမှုန့်ကစားဘက်ဖြစ်သော။ ဧကာ-စရိယသ သန္တိကေ၀၊ တစ်ဦးတည်းသော ဆရာ၏ အထံ၌ပင်။ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပေါ သော၊ သင်ယူအပ်သော အတတ်ပညာရှိသော ထိုမိတ်ဆွေသည်။ နာမေန ကာဠ-ကဏ္ဏီ နာမ ကိရ၊ အမည်အားဖြင့် ကာဠကဏ္ဏီမည်သတဲ့။ သော ကာလေ ဂစ္ဆန္တေ၊ ထိုကာဠကဏ္ဏီသည် အချိန်သည် ကုန်သွားသော်။ ဒုဂ္ဂတော ဟုတ္တာ၊ ဆင်းရဲသည် ဖြစ်၍။ ဇီဝိတုံ အသက္ကောန္တော၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရကား။ သေဋ္ဌိဿ သန္တိကံ အဂမာသိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အထံသို့ ရောက်သွားပြီ။ သော တံ သမဿာသေတွာ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် ထိုကာဠကဏ္ဏီကို သက်သာရာ ရစေ၍။ ပရိဗ္ဗယံ ဒတ္တွာ၊ ရိက္ခာကို ပေး၍။ အတ္တနော ကုဋုမ্ဗံ ပဋိစ္စာပေသိ၊ မိမိ၏ ပစ္စည်းကို လက်ခံစေပြီ။ သော သေဋ္ဌိနော၊ ထိုကာဠကဏ္ဏီသည် အနာထပိဏ် သူဌေးအား။ ဥပကာရကော ဟုတ္တာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည် ဖြစ်၍။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ ကရောတိ၊ အားလုံးသော ကိစ္စတို့ကို ပြု၏။ တံ သေဋ္ဌိဿ သန္တိကံ၊ ထိုကာဠကဏ္ဏီ ကို အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အထံသို့။ အာဂတကာလေ၊ လာရာကာလ၌။ "တိဋ္ဌ ကာဠကဏ္ဏိ၊ ရပ်ပါ ကာဠကဏ္ဏီ။ နိသီဒ ကာဠကဏ္ဏိ၊ ထိုင်ပါ ကာဠကဏ္ဏီ။ ဘုဉ္ဇ ကာဠကဏ္ဏိတိ ဝဒန္တိ၊ စားပါ ကာဠကဏ္ဏီ"ဟု ပြောကြကုန်၏။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ သေဋ္ဌိနော မိတ္တာမစ္စာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ မိတ်ဆွေ သူဌေးချင်းတို့သည်။ သေဋ္ဌိံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "မဟာသေဋ္ဌိ ဧတံ၊ သူဌေးကြီး ဤကာဠကဏ္ဏီကို။ တဝ သန္တိကေ မာ ကရိ၊ သင်သူဌေးကြီး၏ အထံ၌ မပြုပါလင့်။ 'တိဋ္ဌ ကာဠကဏ္ဏိ၊ ရပ်ပါ ကာဠကဏ္ဏီ။ နိသီဒ ကာဠကဏ္ဏိ၊ ထိုင်ပါ ကာဠကဏ္ဏီ။ ဘုဉ္ဇ ကာဠကဏ္ဏိတိ၊ စားပါ ကာဠကဏ္ဏီ'ဟု။ ဣမိနာ သဒ္ဒေန၊ ဤအသံကြောင့်။ ဟိ ယက္ခေါ ပလာပေယျ၊ အမှန်သော်ကား

ဘီလူးသည်သော်မှလည်း ထွက်ပြေးရာ၏။ စ ဧသော၊ သည်သာမကသေး ဤကာဋ္ဌကဏ္ဍီသည်။ တယာ နု သမာနော၊ သင် သူ့ဌေးကြီးနှင့် တန်းမတူပါ။ ဒုဂ္ဂတော ဒုရူပေတော၊ ဆင်းရဲ၏ မကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ တေ ဣမိနာ ကိန္တိ၊ သင်သူ့ဌေးကြီးအား ဤကာဋ္ဌကဏ္ဍီဖြင့် ဘာပြုအံ့နည်း"ဟု။ ဧဝမာဟံသု၊ ဤသို့ ပြောကြပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်သူ့ဌေးသည်။ "နာမံ နာမ ဝေါဟာရမတ္တံ၊ နာမည်မည်သည် ခေါ်ဝေါ်ရုံမျှသာတည်း။ တံ ပဏ္ဍိတာ၊ ထိုနာမည်ကို ပညာရှိတို့သည်။ ပမာဏံ နု ကရောန္တိ၊ ပမာဏကို မပြုကြကုန်။ သုတမင်္ဂလိကေန နာမ၊ သုတမင်္ဂလာအယူရှိရှု့ မည်သည်။ ဘဝိတုံ နု ဝဋ္ဋတိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ မသင့်။ မယာ နာမမတ္တံ နိဿာယ၊ ငါသည် နာမည်မျှကို အမှီပြု၍။ သဟပံသုကီဠိကံ သဟာယံ၊ အတူမြေမှုန့် ကစားဖော်ဖြစ်သော သူငယ်ချင်းကို။ ပရိစ္ဆဒိတုံ နု သက္ကာတိ၊ စွန့်ပစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်"ဟု တွေး၍။ တေသံ ဝစနံ အနာဒါယ၊ ထိုမိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတို့၏ ပြောစကားကို မနာယူမူ၍။ ဧကဒိဝသံ အတ္တနော၊ တစ်နေ့၌ မိမိ၏။ ဘောဂဂါမံ ဂစ္ဆန္တော၊ အပိုင်စားရသော ရွာသို့ သွားသော်။ တံ ဂေဟရက္ခကံ ကတ္တာ အဂမာသိ၊ ထိုကာဋ္ဌကဏ္ဍီကို အိမ်စောင့်ကို ပြု၍ သွားပြီ။

စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ "သေဋ္ဌိ ဘောဂဂါမံ ဂတော ကိရ၊ အနာထပိဏ်သူ့ဌေးသည် စားရာရွာသို့ သွားသတဲ့။ အသေ ဂေဟံ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူ့ဌေး၏ အိမ်ကို။ ဝိလုမ္ပိဿာမာတိ၊ လုယက်ကုန်အံ့"ဟု တွေး၍။ နာနာဝုဓဟတ္ထာ၊ အမျိုးမျိုးသော လက်နက်လက်စွဲကုန်လျက်။ ရတ္တိဘာဂေ အာဂန္တ္မာ၊ ညဉ့်အဖို့၌ လာ၍။ ဂေဟံ ပရိဝါရေသုံ၊ အနာထပိဏ်သူ့ဌေးအိမ်ကို ဝိုင်းကြပြီ။ ဣတရောပိ၊ သည်ပြင် ကာဋ္ဌကဏ္ဍီသည်လည်း။ စောရာနံ အာဂမနံ ဇဝ၊ ခိုးသူတို့၏ လာခြင်းကိုပင်။ အာသင်္ကမာနော၊ သံသယရှိ၍။ အနိဒ္ဒါယန္တော ဝ နိသီဒိ၊ မအိပ်မူ၍သာလျှင် ထိုင်နေပြီ။ သော စောရာနံ၊ ထိုကာဋ္ဌကဏ္ဍီသည် ခိုးသူတို့၏။ အာဂတဘာဝံ ဉ တွာ၊ လာကြောင်းကို သိ၍။ မနုဿေ ပဟေဓေတုံ၊ အိမ်ရှိလူတို့ကို နိုးစေခြင်းငှာ။ "တွံ သမ်ီ ဓမ၊ သင်သည် ခရုသင်းကို မှုတ်လော့။ တွံ မုဒိဂ် ဝါဒေဟီတိ၊ သင်သည် မရိုးစည်ကို တီးလော့"ဟုပြော၍။ မဟာသမဒ္ဒေ ကရောန္တော ဝိယ၊ ပွဲလမ်းသဘင်ကြီးကို ပြုလုပ်ဘိသကဲ့သို့။ သကလနိဝေသနံ၊ တစ်အိမ်လုံးကို။ ဧကသဒ္ဒံ ကာရေသိ၊ တပေါင်းတည်းအသံရှိသည်ကို ပြုစေပြီ။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ "ဂေဟံ သုညန္တိ၊ အိမ်သည် လူသူကင်းဆိပ်၏"ဟု။ အမှေဟိ ဒုဿုတံ၊

ငါတို့သည် မကောင်းသဖြင့် ကြားအပ်ပြီ။ ဣမ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ဤအိမ်၌ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည်။ အတ္ထေ၀ ဣတိ၊ ရှိသည်သာပင်"ဟု တွေး၍။ ပါသာဏမုဂ္ဂရာဒီနိ၊ ကျောက်ခဲ, ဆောက်ပုတ်စသည်တို့ကို။ တတ္ထေ၀ ဆဠေတ္ဝာ ပလာယိသု၊ ထိုအိမ်ဘေး၌ပင် စွန့်ပစ်၍ ထွက်ပြေးကြပြီ။

ပုနဒိ၀သေ မနုဿာ၊ နောက်နေ့၌ လူတို့သည်။ တတ္ထ တတ္ထ ဆဠိတေ၊ ထိုထို အရပ်၌ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။ ပါသာဏမုဂ္ဂရာဒယော ဒိသ္ဝာ၊ ကျောက်ခဲ, ဆောက်ပုတ်စသည်တို့ကို တွေ့ရ၍။ သံ၀ေဂပ္ပတ္တာ ဟုတ္ဝာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ "အဇ္ဇ ဧ၀ရူပေါ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော၊ ယနေ့ ဤသို့သဘော ရှိသော အသိဉာဏ်ပြည့်စုံသော။ ယရဝိစာရကော သစေ နာဘ၀ိဿ၊ အိမ်ကို စီမံသူသည် အကယ်၍ မရှိအုံ့။ စောရေဟိ ယထာရုစိယာ၊ ခိုးသားတို့သည် အလိုရှိသလို။ ပ၀ိသိတ္ဝာ သဗ္ဗံ ဂေဟံ၊ ဝင်ရောက်ပြီး၍ အလုံးစုံသော အိမ်ကို။ ဝိလုတ္တံ အဿ၊ လုယက်ခံရသည် ဖြစ်ရာ၏။ ဣမံ ဒဠ္ဌမိတ္တံ နိဿာယ၊ ဤမြဲမြံသော မိတ်ဆွေကို အမှီပြု၍။ သေဋ္ဌိနော ဝုဏ္ဏိ ဇာတာတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးအား ကြီးပွားခြင်းသည် ဖြစ်ပါပေ၏"ဟု။ တံ ပသံသိတ္ဝာ၊ ထိုကာဠကဏ္ဏီကို ချီးကျူး၍။ သေဋ္ဌိဿ ဘောဂဝိမတော၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ စားရာရွာမှ။ အာဂတ-ကာလေ၊ ပြန်လာရာအခါ၌။ သဗ္ဗံ တံ ပ၀တ္တိံ အာရောစယိသု၊ အလုံးစုံသော ထိုအဖြစ်ကို ပြောကြားကြပြီ။ အထ နေ သေဋ္ဌိ၊ ထိုအခါ ထိုပြောကြားသူတို့ကို အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ "တုမှေ ဧ၀ရူပ၊ သင်တို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော။ မမ ဂေဟရက္ခကံ မိတ္တံ၊ ငါ၏ အိမ်ကို စောင့်တတ်သော မိတ်ဆွေကို။ နိက္ကမ္မာ-ပေထ၊ နှင်ထုတ်စေကုန်၏။ အယံ တုမှာကံ ဝစနေန၊ ဤကာဠကဏ္ဏီကို သင်တို့၏ ပြောစကားကြောင့်။ မယာ နိက္ကမိတော၊ ငါသည် နှင်ထုတ်အပ်သည်။ သစေ အဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ အဇ္ဇ မေ ကုဋ္ဌမ္ပိ၊ ယနေ့ ငါ၏ ပစ္စည်းသည်။ ကိဉ္စိ နာဘ၀ိဿ၊ ဘာမျှ မရှိတော့ရာ။ နာမံ နာမ အပ္ပမာဏံ၊ နာမည်မည်သည် ပမာဏ မဟုတ် (အဓိကမဟုတ်)။ ဟိတစိတ္တမေ၀ ပမာဏန္တိ အ၀ေါစ၊ အကျိုးစီးပွား လိုလားသော စိတ်သည်သာ အဓိကတည်း"ဟု ပြောပြီ။ ဣတိ တဿ ဥတ္တရိတရံ ဤသို့ပြော၍ ထိုကာဠကဏ္ဏီအား သာ၍ပိုသော။ ပရိဋ္ဌယံ ဒတ္ဝာ၊ လစာရိက္ခာကို ပေး၍။ "ဒါနိ မေ၊ ယခု ငါ့အား။ ဣဒံ ကထာပါဘတံ၊ ဤစကားလက်ဆောင်သည်။ အတ္ထိ ဣတိ၊ ရှိ၏"ဟု တွေး၍။ သတ္တု သန္ဓိကံ ဂန္ဓာ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံသို့

သွားရ၏။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊ အစမှ စ၍။ သင်္ခ တံ ပဝတ္တိ အာရောစေသိ၊ အလုံးစုံသော ထိုအဖြစ်ကို လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဂဟပတိ ဣဒါနေဝ၊ သူကြွယ် ယခုအခါ၌သာ။ ကာဠကဏ္ဏိမိတ္တော အတ္တနော မိတ္တသ၊ ကာဠကဏ္ဏီမိတ်ဆွေသည် မိမိ၏ မိတ်ဆွေ၏။ ယရေ ကုဋ္ဌမ္ပိ နေ ခေါ ရက္ခတိ၊ အိမ်ကပစ္စည်းကို စောင့်ရှောက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ရက္ခတိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရှေးကလည်း စောင့်ရှောက်ဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာယသော သေဋ္ဌိ အဟောသိ၊ များစွာသော စည်းစိမ် အခြံရံရှိသော သူဌေးသည် ဖြစ်ပြီ။ တဿ မိတ္တော ကာဠကဏ္ဏီ နာမ၊ ထို ဘုရားလောင်း၏ မိတ်ဆွေသည် ကာဠကဏ္ဏီမည်၏။ ဣတိ သင်္ခ၊ ဤသို့စသော အလုံးစုံသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထုသဒိသမေव၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းနှင့် တူသည်သာတည်း။ ဗောဓိသတ္တော ဘောဂဂါမတော အာဂတော၊ ဘုရားလောင်းသည် စားရာရွာမှ ပြန်လာသော်။ တံ ပဝတ္တိ သုတ္တာ၊ ထိုအဖြစ်ကို ကြားရ၍။ "မယာ တုမှာကံ ဝစနေန၊ ငါသည် သင်တို့၏ ပြောစကားကြောင့်။ ဧဝရူပေါ မိတ္တော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော မိတ်ဆွေကို။ နိက္ကမိတော သစေ အဿ၊ နှင်ထုတ်အပ်မိသည် အကယ်၍ ဖြစ်အုံ။ အဇ္ဇ မေ ကုဋ္ဌမ္ပိ၊ ယနေ့ ငါ၏ ပစ္စည်းသည်။ ကိဉ္စိ နာဘရိဿာတိ ဝတ္တာ၊ ဘာမျှ မရှိတော့ရာ"ဟု ပြော၍။

ဧဝံ။ "မိတ္တော ဟဝေ သတ္တပဒေန ဟောတိ၊
သဟာယော ပန ဒ္ဝါဒသကေန ဟောတိ။
မာသမ္ပိ မာသေန စ ဥတိ ဟောတိ၊
တတုတ္တရိ အတ္တသမောပိ ဟောတိ။
သောဟံ ကထံ အတ္တသုခဿ ဟေတု၊
စိရသန္ထုတံ ကာဠကဏ္ဏိံ ဇဟေယ္ယ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ မိတ္တော (ပ) ဇဟေယ္ယ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဟဝေ မိတ္ထော၊ စင်စစ် မိတ်ဆွေသည်။ သတ္တပဒေန ဟောတိ၊ ခုနစ်လှမ်း အတူသွားကာမျှဖြင့် ဖြစ်၏။ သဟာယော ပန၊ အတူဖြစ်တတ်သူ သူငယ်ချင်းကား။ ဒွါဒသကေန ဟောတိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ရက် အတူနေကာမျှဖြင့် ဖြစ်၏။ မာသမှမာသေန စ ဉာတိ ဟောတိ၊ တစ်လ, လဝက်အတူ နေခြင်းဖြင့်ကား ဆွေမျိုးသည် ဖြစ်၏။ တတော ဥတ္တရိ၊ ထိုတစ်လထက် အလွန်။ (ဧကတော ဝါသေန၊ အတူတကွ နေခြင်းဖြင့်ကား)။ အတ္တသမောပိ ဟောတိ၊ ကိုယ်အသက်နှင့် တူသူသည်လည်း ဖြစ်၏။ သော အဟ၊ ထိုငါသည်။ အတ္တ-သုခသေ ဟေတု၊ မိမိချမ်းသာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စိရသန္ထုတံ ကာဠကဏ္ဏီ၊ ကြာမြင့်စွာ ပေါင်းသင်းလာခဲ့သော ကာဠကဏ္ဏီကို။ ကထံ ဇဟေယျံ၊ အဘယ်မှာ စွန့်နိုင်ပါအံ့နည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဟဝေ**တိ နိပါတမတ္တံ၊ ဟဝေ ဟူသည်ကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ မေတ္တာယတိ ဣတိ **မိတ္ထော**၊ မေတ္တာကို ပြုတတ်၏ ထို့ကြောင့် မိတ်ဆွေမည်၏။ မေတ္တံ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတိ၊ မေတ္တာကို အနီးတည့်တည့် တည်စေတတ်၏။ သိနေဟံ ကရောတိ၊ ခင်မင်မှုကို ပြုတတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ သော ပန ဧသော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီး ဤမိတ်ဆွေသည်ကား။ **သတ္တပဒေန ဟောတိ**၊ ခုနစ်လှမ်း သွားကာမျှဖြင့် ဖြစ်၏။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ သတ္တပဒဝီတိဟာရဂမနမတ္တေန၊ ခုနစ်ဖဝါးလှမ်းကာ သွားခြင်းမျှဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ **သဟာယော ပန ဒွါဒသကေန ဟောတီ**တိ၊ သဟာယော ပန ဒွါဒသကေန ဟောတိဟူသော ပါဋ္ဌ၌။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ကို။ ဧကတော ကရဏဝသေန၊ တပေါင်းတည်း ပြုခြင်းအစွမ်းဖြင့်။ သဗ္ဗိရိယာပထေသု၊ အားလုံးသော ဣရိယာပုထ်တို့၌။ သဟ ဂစ္ဆတိ၊ အတူဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ သဟာယော၊ ထို့ကြောင့် သူငယ်ချင်းမည်၏။ သော ပန ဧသော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသည့် ဤသူငယ်ချင်းသည်ကား။ ဒွါဒသကေန ဟောတိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ရက်မျှဖြင့် ဖြစ်၏။ ဒွါဒသာဟံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဧကတော နိဝါသေန၊ တပေါင်းတည်း နေခြင်းဖြင့်။ ဟောတိ ဣတိ အတ္ထော၊ ဖြစ်၏ ဤကား အနက်တည်း။ **မာသမှမာသေန စာ**တိ၊ မာသမှမာသေန စ ဟူသည်ကား။ မာသေန ဝါ၊ တစ်လဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ အမှမာသေန ဝါ၊ လဝက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်းတည်း။ **ဉာတိ ဟောတီ**တိ၊ ဉာတိ ဟောတိ ဟူသည်ကား။

ဥာတိသမော ဟောတိ၊ ဆွေးမျိုးနှင့်တူသည် ဖြစ်၏တည်း။ တတုတ္တရိန္တိ၊ တတုတ္တရိ ဟူသည်ကား။ တတော ဥတ္တရိ၊ ထိုလဝက်, တစ်လထက် အလွန်။ ဧကတော ဝါသေန၊ တပေါင်းတည်း နေခြင်းဖြင့်။ အတ္တသမောပိ ဟောတိယေဝ၊ ကိုယ် အသက်နှင့် တူသူသည်လည်း ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဇဟေယျန္တိ၊ ဇဟေယျ ဟူသည်ကား။ ဧဝရူပံ သဟာယံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော သူငယ်ချင်းကို။ ကထံ ဇဟေယျ၊ အဘယ်မှာ စွန့်နိုင်ပါအံ့နည်းတည်း။ ဣတိ မိတ္တသ ဂုဏံ ကထေသိ၊ ဤသို့ မိတ်ဆွေ၏ ကျေးဇူးကို ပြောဆိုပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ပုန ကောစိ၊ တစ်ဖန် မည်သူမျှ။ တသ အန္တရေ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ အိမ်တွင်းက။ ဝတ္ထာ နာမ နာဟောသိ၊ ပြောတတ်သူ မည်သည် မရှိပြီ မဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္မာ၊ ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ကာဠကဏ္ဏီ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ ထိုအခါက ကာဠကဏ္ဏီသည် အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဘရာဏသိသေဋ္ဌိ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ဘရာဏသီသူဋ္ဌေးသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကာဠကဏ္ဏီဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ကာဠကဏ္ဏီဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ အတ္ထသန္ဓိရဇာတကဝဏ္ဏနာ

အာရောဂျမိဇ္ဇေ ပရမဠ္ဠ လာဘန္တိ ဣဒံ၊ အာရောဂျမိဇ္ဇေ ပရမဠ္ဠ လာဘံ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ အတ္ထကုသလံ ကုလပုတ္တံ၊ တစ်ယောက်သော ကောင်းကျိုးစီးပွားကျွမ်းကျင်သော အမျိုးကောင်းသားကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ သာဝတ္ထိယံ၊ ချဉ်ဦးအံ့ သာဝတ္ထိမြို့၌။ ဧကဿ မဟာဝိဘဝဿ သေဋ္ဌိနော၊ တစ်ယောက်သော စည်းစိမ် ဥစ္စာ များစွာရှိသော သူဋ္ဌေး၏။ ဇာတိယာ သတ္တဝဿော ပုတ္တော၊ မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာရှိသေးသော သားသည်။ ပညဝါ အတ္ထကုသလော၊ ပညာကြီး၏

ကောင်းကျိုးစီးပွား ကျွမ်းကျင်၏။ သော ဇေဒိဝသ၊ ထိုခုနစ်နှစ်သားကလေးသည် တစ်နေ့၌။ ပိတရဲ့ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ဖခင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ အတ္ထသ ဒ္ဓါရပဉ္စ နာမ ပုစ္ဆိ၊ ကြီးပွားခြင်း၏ အကြောင်း သိလိုသည့်ပြဿနာမည်သည်ကို မေးပြီ။ သော တံ နု ဇာနာတိ၊ ထိုဖခင်သူဌေးသည် ထိုအမေးကို ဖြေဖို့ရန် မသိ။ အထ အသ၊ ထိုအခါ ထိုဖခင်သူဌေး၏။ "အယံ ပဠော အတိသုခုမော၊ ဤအမေးသည် အလွန်သိမ်မွေ့၏။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓံ ဌပေတ္တာ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို ချန်ထား၍။ ဥပရိ ဘဝဂ္ဂေန၊ အထက်၌ ဘဝဂ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ အဝီစိနာ စ၊ အောက်၌ အဝီစိဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိစ္ဆိန္နေ လောကသန္ဓိဝါသေ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သတ္တဝါတို့နေရာဌာန၌။ ဇတံ ပဠံ ကထေတုံ၊ ဤအမေးကို ဖြေဆိုခြင်းငှာ။ အညော သမတ္ထော နာမ၊ ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားသော စွမ်းနိုင်သူမည်သည်။ နတ္ထိတိ ဇတံ အဟောသိ၊ မရှိ"ဟူသော ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ သော ပုတ္တံ အာဒါယ၊ ထိုသူဌေးသည် သားငယ်ကို ခေါ်ယူ၍။ ဗဟုံ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ ဂါဟာပေတ္တာ၊ မျိုးစွာသော ပန်း, နံ့သာ, နံ့သာမျောင်းကို ယူစေ၍။ ဇေတဝနံ ဂန္တာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သတ္ထာရံ ပူဇေတ္တာ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်ကို ပူဇော်၍ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသိန္နော ဘဂဝန္တံ၊ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်လျက် မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ အယံ ဒါရကော၊ အရှင်ဘုရား ဤကလေးသည်။ ပညဝါ အတ္ထကုသလော၊ ပညာကြီး၏ ကောင်းကျိုးစီးပွားကျွမ်းကျင်၏။ အတ္ထသ ဒ္ဓါရပဉ္စ နာမ၊ ကြီးပွားခြင်း၏ အကြောင်းသိလိုသည့် ပြဿနာမည်သည်ကို။ မံ ပုစ္ဆိ၊ တပည့်တော်ကို မေးပြီ။ အဟံ တံ ပဠံ အဇာနန္တော၊ တပည့်တော်သည် ထိုအမေးကို ဖြေရန် မသိ ရကား။ တုမှာကံ သန္တိကံ အာဂတော၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ ထံတော်သို့ လာခဲ့ပါပြီ။ သာဓု ဘန္တေ၊ တောင်းပန်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ မေ ဘဂဝါ၊ တပည့်တော်အား မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ ပဠံ ကထေတူတိ၊ ထိုအမေးကို ဖြေကြားတော်မူပါ"ဟု။ ဇတံ အဝေါစ၊ ဤစကားကို လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဥပါသက ပုဗ္ဗေပိ အဟံ၊ ဥပါသကာ ရှေးကလည်း ငါဘုရားကို။ ဣမိနာ ကုမာရကေန၊ ဤကလေးသည်။ ဇတံ ပဠံ ပုဋ္ဌော၊ ဤအမေးကို မေးအပ်ဖူးပြီ။ မယာ စ အသ ကထိတော၊ ငါသည်လည်း ဤကလေးအား ဖြေကြားအပ်ဖူးပြီ။ တဒါ နံ၊ ထိုအခါက ထိုအဖြေကို။ ဇသော ဇာနာတိ၊ ဤကလေးသည် သိ၏။ ဣဒါနိ ပန ဘဝသခေါ်ပဂတတ္တာ၊ ယခုအခါ၌ကား ဘဝအကျဉ်းချုံး ရောက်သည့် အဖြစ်

ကြောင့်။ နံ သလ္လကွေတီတိ ဝတ္တာ၊ မမ္ပတ်မိ"ဟု မိန့်တော် မူ၏။ တေန ယာစိတော၊ ထိုသူဌေးသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာဝိဘဝေါ သေဋ္ဌိ အဟောသိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာမျိုးစုံ ရှိသော သူဌေးသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဇာတိယာ သတ္တဝဿိကော ပုတ္တော၊ မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာရှိသေးသော သားသည်။ ပညဝါ အတ္ထကုသလော၊ ပညာကြီး၏ ကောင်းကျိုးစီးပွား ကျွမ်းကျင်၏။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုသားငယ်သည် တစ်နေ့၌။ ပိတရံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ဖခင်ဘုရား လောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "တာတ အတ္ထသ၊ ဖခင် ကြီးပွားခြင်း၏။ ဒွါရံ နာမ ကိန္တိ၊ အကြောင်းမည်သည် အဘယ်နည်း"ဟု။ အတ္ထသ ဒွါရပဒံ ပုစ္ဆိ၊ ကြီးပွား ခြင်း၏အကြောင်း သိလိုကြောင်းကို မေးပြီ။ အထ အဿ ပိတာ၊ ထိုအခါ ထိုသားငယ်အား ဖခင်ဘုရားလောင်းသည်။ တံ ပဒံ ကထေန္တော၊ ထိုသိလိုသော အမေးကို ဖြေလိုရကား။

၈၄။ "အာရောဂျမိစ္ဆေ ပရမဉ္စ လာဘံ၊ သီလဉ္စ ဝုဒ္ဓါနုမတံ သုတဉ္စ။
ဓမ္မာနုဝတ္တီ စ အလီနတာ စ၊ အတ္ထသ ဒွါရာ ပမုခါ ဆဋ္ဌေတေတိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အာရောဂျမိစ္ဆေ ။ပ။ ဆဋ္ဌေတေ"ဟူသောဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

အာရောဂျံ ပရမံ လာဘံ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ရောဂါမရှိခြင်းဖြစ်သော မြင့်မြတ်သော လာဘ်ကိုလည်းကောင်း။ သီလဉ္စ ဝုဒ္ဓါနုမတံ သုတဉ္စ၊ ကိုယ်ကျင့် သီလကိုလည်းကောင်း, ပညာဂုဏ်ကြီးသူတို့ညြှောဒကိုလည်းကောင်း, ကြောင်း ကျိုးမြို့သည့် ဗဟုသုတကိုလည်းကောင်း။ ဣဿ ဓမ္ဓာနုဝတ္တီ စ၊ သုစရိုက်တရား အစဉ်လိုက်စားသည်လည်း။ (သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏)။ အလီနတာ စ၊ စိတ်ဓာတ်ရေရာ မတွန့်ဆုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ (သိယာ၊ ရှိရာ၏)။ ပမုခါ ဧတေ ဆ၊ မြင့်မြတ်ကုန်သော ဤတရားခြောက်ပါးတို့သည်။ အတ္ထသ ဒွါရာ၊ ကြီးပွားခြင်း၏ အကြောင်းတို့တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အာရောဂျမိစ္ဆေ ပရမဉ္စ** လာဘန္တိ၊ အာရောဂျမိစ္ဆေ ပရမဉ္စ လာဘံ ဟူသော ပါဋ္ဌ၌။ **စကာရော** နိပါတမတ္တံ၊ **စ**အက္ခရာသည် နိပါတ်မျှ သာတည်း။ တာတ ပဌမမေ၀၊ ချစ်သား ပဌမဆုံးပင်။ အာရောဂျသခ်ါတံ ပရမံ လာဘံ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ရောဂါမရှိခြင်းဟုဆိုအပ်သော မြတ်သော လာဘ်ကို။ ဣဒ္ဓေ့ယျာတိ၊ အလိုရှိရာ၏ဟု။ ဣမံ အတ္တံ ဒီပေန္တော၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြလိုရကား။ **ဧ**ဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ တတ္ထ အာရောဂျ နာမ၊ ထိုစကားရပ်၌ အာရောဂျ မည်သည်။ သရီရဿ စေ၀ စိတ္တဿ စ၊ ရုပ်ကိုယ်၏လည်းကောင်း စိတ်၏လည်းကောင်း။ အရောဂဘာ၀ေါ၊ ရောဂါမရှိသည့်အဖြစ်တည်း။ အနာတုရတာ၊ နာကျင်မှုမရှိသည့်အဖြစ်တည်း။ ဟိ သရီရေ၊ ချဲ့ဦးအံ့ ရုပ်ကိုယ်သည်။ ရောဂါတုရေ၊ ရောဂါဖြင့် နာကျင်သော်။ အလဒ္ဓံ ဘောဂလာဘံ၊ မရအပ်သေးသော ရထိုက်သည့် စည်းစိမ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ နေ၀ သက္ကောတိ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ လဒ္ဓံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နေ၊ ရအပ်ပြီးသော စည်းစိမ်ကို သုံးဆောင်ခံစားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ အနာတုရေ ပန၊ မနာကျင်သော်ကား။ **ဧ**တံ ဥဘယမ္ပိ သက္ကောတိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံကိုလည်း စွမ်းနိုင်၏။ စိတ္တေ စ ကိလေသာတုရေ၊ စိတ်သည်လည်း ကိလေသာဖြင့် နာကျင်သော်။ အလဒ္ဓံ ဈာနာဒိဘေဒံ၊ မရအပ်သေးသော ဈာန်စသည် အပြားရှိသော။ လာဘံ ဥပ္ပါဒေတုံ နေ၀ သက္ကောတိ၊ ရထိုက်သည်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ လဒ္ဓံ ပုန၊ ရအပ်ပြီးဈာန်စသည်ကို တစ်ဖန်။ သမာပတ္တိ ၀သေန ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နေ၊ သမာပတ်၀င်စားခြင်းအစွမ်းဖြင့် သုံးဆောင်ခံစားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ **ဧ**တသ္မိံ အနာရောဂျေ သတိ၊ ဤအာရောဂျမရှိမှုသည် ဖြစ်ခဲ့သော်။ အလဒ္ဓေါ လာဘောပိ၊ မရအပ်သေးသော လာဘ်ကိုလည်း။ နေ လဘ္ဘတိ၊ မရအပ်မရနိုင်။ လဒ္ဓေါပိ၊ ရအပ်ပြီးသော လာဘ်သည်လည်း။ နိရတ္ထကော အဟောသိ၊ အသုံးမ၀င် အကျိုးမရှိသည် ဖြစ်၏။ **ဧ**တသ္မိံ အသတိ ပန၊ ဤမကျန်းမာခြင်းသည် မရှိသော်ကား။ အလဒ္ဓေါ လာဘောပိ၊ မရအပ်သေးသော လာဘ်ကိုလည်း။ လဘ္ဘတိ၊ ရနိုင်၏။ လဒ္ဓေါပိ၊ ရအပ်ပြီးသော လာဘ်သည်လည်း။ သာတ္ထကော ဟောတိ၊ အသုံး၀င်အကျိုးရှိသည် ဖြစ်၏။ ဣတိ အာရောဂျ၊ ထို့ကြောင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ရောဂါမရှိခြင်းသည်။ ပရမော လာဘော နာမ၊ မြင့်မြတ်သော လာဘ် မည်၏။ တံ သ၀ပဌမံ ဣဒ္ဓိတ၀ံ၊ ထိုကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ရောဂါမရှိခြင်းကို အလုံးစုံတို့မှ ရှေးဦးစွာ အလိုရှိထိုက်၏။ ဣဒံ အတ္ထသ၊ ဤကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ရောဂါမရှိ

ခြင်းသည် ကြီးပွားခြင်း၏။ ဧကံ ဒွါရံ၊ တစ်ခုသော အကြောင်းတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအာရောဂျမိစ္ဆေ ပရမဠ္ဠ လာဘံ ပါဒ်၌။ အတ္ထော၊ အကျယ်အနက်တည်း။ **သီလဠ္ဠာတိ**၊ သီလဠ္ဠ ဟူသည်ကား။ အာစာရ-သီလံ၊ ကိုယ်ကျင့်သီလကိုတည်း။ ဣမိနာ၊ ဤသီလဠ္ဠ,ပုဒ်ဖြင့်။ လောကစာရိတ္တံ၊ လောကစာရိတ္တအကျင့်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ **ဝုဒ္ဓါနုမတန္တိ**၊ ဝုဒ္ဓါနုမတံ ဟူသည်ကား။ ဝုဏ္ဏဝုဒ္ဓါနံ ပဏ္ဍိတာနံ အနုမတံ၊ ဝုဏ်ကြီးကုန်သော ပညာရှိတို့၏ လျော်သော အသိတည်း။ ဣမိနာ၊ ဤဝုဒ္ဓါနုမတံ ပုဒ်ဖြင့်။ ဉာဏသမ္ပန္နာနံ ဂရူနံ၊ ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော အလေးဂရုပြုထိုက်သူတို့၏။ သြဝါဒံ ဒဿေတိ၊ သြဝါဒကို ပြ၏။ **သုတဠ္ဠာတိ**၊ သုတဠ္ဠ ဟူသည်ကား။ ကာရဏနိဿိတံ သုတံ၊ အကြောင်းကို မှီသော ဗဟုသုတကိုတည်း။ ဣမိနာ၊ ဤသုတဠ္ဠပုဒ်ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ လောကေ အတ္ထနိဿိတံ၊ ဤလောကဌ် ကြောင်းကျိုးကို မှီသော။ ဗာဟုဿစ္စံ ဒဿေတိ၊ ဗဟုသုတများခြင်းကို ပြ၏။ **ဓမ္မာနုဝတ္တီ စာတိ**၊ ဓမ္မာနုဝတ္တီ စ ဟူသည်ကား။ တိဝိဓဿ သုစရိတဓမ္မဿ အနုဝတ္တနံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော သုစရိုက်တရားကို လျော်စွာကျင့်ခြင်းသည်တည်း။ ဣမိနာ၊ ဓမ္မာနုဝတ္တီ စ ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတဓမ္မံ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ဒုစရိုက်တရားကို ရှောင်ကြဉ်၍။ သုစရိတဓမ္မဿ၊ သုစရိုက်တရားကို။ အနုဝတ္တနဘာဝံ ဒဿေတိ၊ ကျင့်ကြောင်းကို ပြ၏။ **အလီနတာ စာတိ**၊ အလီနတာ စဟူသည်ကား။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အလီနတာ အနီစတာ၊ မတွန့်ဆုတ်သည်၏အဖြစ်တည်း မည့်သည်၏အဖြစ်တည်း။ ဣမိနာ၊ ဤအလီနတာ စ ပုဒ်ဖြင့်။ စိတ္တဿ အသင်္ကော်စတံ၊ စိတ်၏ မတွန့်ဆုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဏီတဘာဝံ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတ္တမဘာဝံ ဒဿေတိ၊ မြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြ၏။ **အတ္ထဿ ဒွါရာ ပမုခါ ဆဠေဒေတေ**တိ၊ အတ္ထဿ ဒွါရာ ပမုခါ ဆဠေဒေတေ ဟူသော ပါဌ်၌။ အတ္ထော နာမ ဝုဒ္ဓိ၊ အတ္ထမည်သည် ကြီးပွားခြင်းတည်း။ ဝုဒ္ဓိသခ်ါတဿ၊ ဝုဒ္ဓိဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော။ လောကိယ-လောကုတ္တရဿ၊ လောကီ,လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ တဿ အတ္ထဿ၊ ထိုကြီးပွားခြင်း၏။ ဒွါရာ ဥပါယာ အဓိဂမမုခါနိ၊ အကြောင်းတို့သည် ရကြောင်းတို့သည်။ ပမုခါ ဥတ္တမာ၊ မြင့်မြတ်ကုန်သော။ ဧတေ ဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဧ၀ံ ဗောဓိသတ္တော ပုတ္တသ၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည် သားငယ်အား။ အတ္ထသ ဒ္ဓါရပဉ္စ ကထေသိ၊ ကြီးပွားခြင်း၏ သိလိုသောအကြောင်းကို ဖြေဆိုပြီ။ သော တတော ပဌာယ၊ ထိုသားငယ်သည် ထိုနေ့မှ စ၍။ တေသု ဆသု ဓမ္မေသု ဝတ္တိ၊ ထိုခြောက်ပါးကုန်သော ကြီးပွားကြောင်းတရားတို့၌ ဖြစ်ပြီ ကျင့်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပါ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ပုတ္တောဝ၊ ထိုအခါက သားသည်ပင်။ ပစ္စုပ္ပန္နပုတ္တော၊ ယခု ပစ္စုပ္ပန်သားတည်း။ မဟာသေဋ္ဌိ ပန၊ သူဌေးကြီးသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အတ္ထသ ဒ္ဓါရဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော အတ္ထသ ဒ္ဓါရဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ ကိပက္ကဇာတကဝဏ္ဏနာ

အာယတိ ဒေါသံ နာညာယာတိ ဣဒံ၊ အာယတိ ဒေါသံ နာညာယ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော သာသနာပြီးငွေ့သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ အညတရော ကုလပုတ္တော၊ တစ်ယောက်သော အမျိုးကောင်းသားသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ ဥရံ ဒတ္တာ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ၌ ရင်ကိုပေး၍။ ပဗ္ဗဇိတော ဧကဒိဝသံ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍ တစ်နေ့၌။ သာဝတ္ထိယံ ပိဏ္ဍာယ စရန္တော၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သော်။ ဧကံ အလက်တက္ကတ္ထိ၊ တစ်ယောက်သော တန်ဆာ ဆင်အပ်သော မိန်းမကို။ ဒိသွာ ဥက္ကဏ္ဌိ၊ မြင်ရ၍ ငြီးငွေ့ပြီ။ အထ နံ အာစရိယုပဇ္ဈာယာ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်။ သတ္ထု သန္တိကံ အာနယိံသု၊ ဘုရားရှင်၏ထံသို့ ဆောင်ယူကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တွံ၊ ရဟန်း သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတောဝ၊ ငြီးငွေ့သည်။ အသိ ကိရ ဖြစ်သတဲ့

ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စန္တိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မှန်သလော"ဟု မေးတော်မူ၍။ သစ္စန္တိ ဝုတ္တေ၊ မှန်ပါ၏ဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခု ဧတေ ပဠ္ဍ ကာမဂုဏာ နာမ၊ ရဟန်း ဤငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့မည်သည်။ ပရိဘောဂကာလေ ရမဏီယာ၊ သုံးဆောင်ခံစားရာ အခါ၌ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်၏။ ပန တေသံ သော ပရိဘောဂေါ၊ သို့သော်လည်း ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို ထိုသုံးဆောင်ခံစားခြင်းသည်။ နိရယာဒီသု ပဋိသန္ဓိဒါယကတ္တာ ဝေရဲစသည်တို့၌ ပဋိသန္ဓေကျိုးပေးတတ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ကိံပက္ကဖလပရိဘောဂသဒိသော ဟောတိ၊ အဆိပ်သီးမှည့် သုံးဆောင်ခြင်းနှင့်တူသည် ဖြစ်၏။ ကိံပက္ကဖလံ နာမ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသသမ္ပန္နံ၊ အဆိပ်သီးမှည့်မည်သည့် အဆင်း, အနံ့, အရသာကောင်း၏။ ခါဒိတံ ပန၊ စားအပ်မိသော်ကား။ အန္တောနိ ခဏ္ဍိတ္တာ၊ အူတို့ကို ဖြတ်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေတိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်၏။ ပုဗ္ဗေ ဗဟူ ဗာလဇနာ၊ ရှေးက များစွာကုန်သော လူမိုက်တို့သည်။ တဿ ဒေါသံ အဒိသ္ဝာ၊ ထိုအဆိပ်သီးမှည့်၏ အပြစ်ကို မသိမြင်ကြ၍။ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသေသု ဗဇ္ဈိတ္တာ၊ အဆင်း, အနံ့, အရသာတို့၌ စွဲမက်၍။ တံ ဖလံ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ ထိုအဆိပ်သီးမှည့်ကို စားသုံး၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပုဏိသူတိ ဝတ္တာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ဖူးကြပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ ယာစိတော၊ ထိုရဟန်းတို့သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော သတ္ထဝါဟော ဟုတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် လှည်းကုန်သည်မှူးသည် ဖြစ်၍။ ပဉ္စဟိ သကဋသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ ပုဗ္ဗန္တာပရန္တံ ဂစ္ဆန္တော၊ ဇမ္ဗူဒီပ် အရှေ့စွန်းမှ အနောက်စွန်းသို့ သွားသော်။ အဋဝိမုခံ ပတ္တော၊ တောအုပ်အဝင်ဝသို့ ရောက်၍။ မနုဿေ သန္ဓိပါတေတ္တာ၊ လူတို့ကို ကောင်းစွာ ကျရောက်စုဝေးစေ၍။ "ဣမိဿာ အဋဝိယာ၊ ဤတောအုပ်၌။ ဝိသရုက္ခာ နာမ အတ္ထိ၊ အဆိပ်ပင်တို့ မည်သည် ရှိကုန်၏။ မံ အနာပုစ္ဆာ၊ ငါ့ကို မပန်ကြားမူ၍။ ပုဗ္ဗေ အခါဒိတပုဗ္ဗာနိ၊ ရှေးက မစားဘူးကုန်သော။ ဖလာဖလာနိ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ မာ ခေါ ခါဒိတ္ထာတိ ဩဝဒိ၊ မစားကြလင့်"ဟု ဆုံးမပြီ။ မနုဿာ အဋဝိံ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လူတို့သည် တောအုပ်ကို ကျော်လွန်၍။ အဋဝိမုခေ ဧကံ၊ တောအုပ်အထွက်ဝ၌

တစ်ပင်သော အဆိပ်ပင်ကို။ ဖလဘာရသြဏမိတသာခံ အဒ္ဒသံသု၊ အသီးဝန်ဖြင့် ကိုင်းညွှတ်သော အခက်ရှိသည်ကို တွေ့ကြပြီ။ တဿ ခန္ဓသာခါပတ္တဖလာနိ၊ ထိုအဆိပ်ပင်၏ ပင်စည်, အခက်, အရွက်, အသီးတို့သည်။ သဏ္ဌာနဝဏ္ဏရသ-ဂန္ဓေဟိ၊ ပုံသဏ္ဌာန်, အဆင်း, အရသာ, အနံ့တို့ဖြင့်။ အမ္ဘသဒိသာနေဝ၊ သရက်နှင့် တူကုန်သည်သာတည်း။ တေသု ဧကစ္စေ၊ ထိုလူတို့တွင် အချို့သူတို့သည်။ ဝဏ္ဏ-ဂန္ဓရသေသု ဗဇ္ဈိတွာ၊ အဆင်း, အနံ့, အရသာတို့၌ စွဲမက်၍။ အမ္ဘဖလသညာယ၊ သရက်သီးအမှတ်ဖြင့်။ ဖလာနိ ခါဒိံသု၊ အသီးတို့ကို စားကြပြီ။ ဧကေစ္စေ၊ အချို့သူ တို့သည်။ "သတ္ထဝါဟ် ပစ္ဆိတွာ၊ လှည်းကုန်သည်မှူးကို မေး၍။ ခါဒိဿာမာတိ၊ စားကြမည်"ဟု တွေး၍။ ဂဟေတွာ အဠံသု၊ ကိုင်၍ တည်ကုန်ပြီ။ ဟောဒိသတ္ထော တံ ဌာနံ ပတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုဌာနသို့ ရောက်လာပြီး၍။ ယေ ဂဟေတ္တာ ဌိတာ၊ အကြင်သူတို့သည် ကိုင်၍တည်နေကုန်ပြီ။ တေ ဖလာနိ ဆဒ္ဒါပေတ္တာ၊ ထိုကိုင်နေသူတို့ကို အဆိပ်သီးတို့ကို စွန့်ပစ်စေ၍။ ယေ ခါဒမာနာ အဋ္ဌံသု၊ အကြင် သူတို့သည် စားနေကြလျက် တည်ကုန်ပြီ။ တေ ဝမနံ ကာရေတ္တာ၊ ထိုစားနေသူ တို့ကို အန်ထုတ်မှုကို ပြုစေ၍။ တေသံ ဘေသဇ္ဇံ အဒါသိ၊ ထိုအန်ပြီးသူတို့အား ဆေးကို ပေးပြီ။ တေသု ဧကစ္စေ၊ ထိုဆေးစားသူတို့တွင် အချို့သူတို့သည်။ အရောဂါ ဇာတာ၊ ရောဂါမရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမမေဝ၊ စောစောကပင်။ ခါဒိတ္တာ ဌိတာ ပန၊ စား၍ တည်နေသူတို့သည်ကား။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တာ၊ အသက် ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။ ဟောဒိသတ္ထောပိ ဣဒ္ဓိတဌာနံ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း လိုရာဌာနသို့။ သောတ္ထိနာ ဂန္တာ၊ ချမ်းသာစွာ သွား၍။ လာဘံ လဘိတ္တာ၊ ရထိုက် သည်ကို ရ၍။ ပုန သကဌာနမေဝ အာဂန္တာ၊ တစ်ဖန် မိမိဌာနသို့သာ လာ၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ တံ ဝတ္ထုံ ကထေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုအတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၈၅။ "အာယတိ ဒေါသံ နာညာယ၊ ယော ကာမေ ပဠိသေဝတိ။
ဝိပါကန္တေ ဟနန္တိ နံ၊ ကိုပဏ္ဍမိဝ ဘက္ခိတန္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အာယတိ ။ပ။ ဘက္ခိတံ" ဟူသော ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

အာယတိ ဒေါသံ နာညာယ၊ နောင်အခါ၌ ခံရမည့်အပြစ်ကို မသိ၍။ ယော ကာမေ ပဋိသေဝတိ၊ အကြင်သူသည် ဝတ္ထု၊ ကိလေကာမနှစ်ထွေ တို့ကို မှီဝဲ၏။ နံ ဝိပါကန္တေ ဟနန္တိ၊ ထိုမှီဝဲသူကို အကျိုးဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော အဆုံး၌ သတ်တတ်ကုန်၏။ (ကထံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း)။ ဘက္ခိတံ ကိပဏ္ဍမိဝ၊ စားအပ်သော အဆိပ်သီးကဲ့သို့တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အာယတိ ဒေါသံ နာညာယာတိ**၊ အာယတိ ဒေါသံ နာညာယ ဟူသည်ကား။ အနာဂတေ ဒေါသံ နအညာယ၊ နောင်အခါ၌ ခံရမည့် အပြစ်ကို မသိ၍တည်း။ အဇာနိတ္တာ ဣတိ အတ္ထော၊ မသိ၍ ဤကား နအညာယ၏ အနက်တည်း။ **ယော ကာမေ ပဋိသေဝတီတိ**၊ ယော ကာမေ ပဋိသေဝတိ ဟူသည်ကား။ ယော ဝတ္ထုကာမေ စ၊ အကြင်သူသည် ဝတ္ထုကာမ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသကာမေ စ ပဋိသေဝတိ၊ ကိလေသာကာမတို့ကို လည်းကောင်း မှီဝဲ၏။ **ဝိပါကန္တေ ဟနန္တိ နန္တိ**၊ ဝိပါကန္တေ ဟနန္တိ နံ ဟူသည်ကား။ တေ ကာမာ၊ ထိုကာမနှစ်မျိုးတို့သည်။ အတ္တနော ဝိပါကသင်္ခါတေ အန္တေ၊ မိမိ၏ အကျိုးဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော အဆုံး၌။ နိရယာဒီသု ဥပ္ပန္နံ တံ ပုရိသံ၊ ငရဲစသည် တို့၌ဖြစ်သော ထိုမှီဝဲသူယောက်ျားကို။ နာနာပဋကာရေန ဒုက္ခေန၊ အထူးထူး အပြားပြားသော ဆင်းရဲနှင့်။ သံယောဇယမာနာ ဟနန္တိ၊ ယှဉ်တွဲစေကြလျက် သတ်တတ်ကုန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ဘက္ခိတံ ကိပဏ္ဍမိဝ၊ စားအပ် မိသော အဆိပ်သီးကဲ့သို့တည်း။ **ကိပဏ္ဍမိဝ ဘက္ခိတန္တိ**၊ ကိပဏ္ဍမိဝ ဘက္ခိတံ ဟူသည်ကား။ ပရိဘောဂကာလေ၊ သုံးဆောင်ရာကာလ၌။ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသ-သမ္ပတ္တိယာ မနာပံ ကိပဏ္ဍဖလံ၊ အဆင်း, အနံ့, အရသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော အဆိပ်သီးသည်။ အနာဂတဒေါသံ အဒိသ္မာ ဘက္ခိတံ၊ နောင်တွေ့မည့်အပြစ်ကို မသိမြင်မူ၍ စားအပ်သော်။ အန္တေ ဟနတိ ယထာ၊ အဆုံး၌ သတ်တတ်သကဲ့သို့။ ဇိဝိတဂ္ဃယံ ပါပေတိ ယထာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေသကဲ့သို့။ ဧဝံ ပရိဘောဂကာလေ၊ ဤအတူ သုံးဆောင်ရာကာလ၌။ မနာပါ ကာမာပိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိကုန်သော ကာမတို့သည်လည်း။ ဝိပါကကာလေ ဟနန္တိ၊ အကျိုးပေးရာကာလ၌ သတ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ ဒေသနံ၊ ဤကဲ့သို့ တရား ဒေသနာကို။ ယထာနုသန္ဓိံ ပါပေတွာ၊ အနုသန္ဓေအားလျော်စွာသို့ ရောက်စေ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ဥက္ကဏ္ဌိတ-

ဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးအဆုံး၌ သာသနာတော်ကြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာ ပတ္တိဖလ ပါပုဏာ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီ။ သေသပရိသာယပိ ကေစိ သောတာပန္နာ၊ ကြွင်းကျန်သော ပရိသတ်တွင်လည်း အချို့တို့သည် သောတာပန် တို့သည်လည်းကောင်း။ ကေစိ သကဒါဂါမိနော၊ အချို့တို့သည် သကဒါဂါမ် တို့သည်လည်းကောင်း။ ကေစိ အနာဂါမိနော၊ အချို့တို့သည် အနာဂါမ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ကေစိ အရဟန္တော အဟေသုံ၊ အချို့တို့သည် ရဟန္တာတို့သည် လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်ပြီ။

သတ္ထာပိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ဤတရား ဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ပရိသာ၊ ထိုအခါက ပရိသတ်သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ အဟောသိ၊ ဘုရားပရိသတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ သတ္ထဝါဟော ပန၊ လှည်းကုန်သည်မှူးသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ" ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကိပဏ္ဍဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ကိပဏ္ဍဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ သီလဝိမံသကဇာတကဝဏ္ဏနာ

သီလံ ကိရေဝ ကလ္ယာဏန္တိ ဣဒံ၊ သီလံ ကိရေဝ ကလ္ယာဏံ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဇက် သီလဝိမံသက် ဗြာဟ္မဏ်၊ တစ်ယောက်သော သီလကို စုံစမ်းသော ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တိသရဏံ ဂတော၊ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်သော။ အခဏ္ဍပဋ္ဌသီလော၊ မကျိုးသော ငါးပါးသီလရှိသော။ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ ပါရဂူ၊ သုံးပုံကုန်သော ဝေဒကျမ်းတို့ကို တစ်ဘက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ကောသလရာဇာနံ နိဿာယ၊ ကောသလမင်းကို အမှီပြု၍။ ဇီဝတိ ကိရ၊ အသက်မွေးသတဲ့။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ အယံ သီလဝါတိ၊ ဤပုဏ္ဏားကား သီလရှိ၏ဟု။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ အတိရေက-သမ္မာနံ ကရောတိ၊ လွန်စွာမြတ်နိုးမှုကို ပြု၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ "အယံ

ရာဇာ မယ့်၊ ဤကောသလမင်းသည် ငါ့အား။ အညေဟိ ဗြာဟ္မဏောဟိ၊ အခြား ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ထက်။ အတိရေကသမ္မာနံ ကရောတိ၊ လွန်စွာမြတ်နိုးမှုကို ပြု၏။ အတိဝိယ မံ၊ အလွန်လျှင် ငါ့ကို။ ဂရုံ ကတ္တာ ပသတိ၊ အလေးဂရုကို ပြု၍ ကြည့်ရှု၏။ ကိं နု ခေါ ဧသော၊ ဘယ်လိုလဲ ဤကောသလမင်းသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဇာတိဂေါတ္တကုလပဒေသသိပ္ပသမ္ပတ္တိं နိဿာယ၊ ဇာတ်, အနွယ်, ရည်ညွှန်း အပ်သော အမျိုး, အတတ်ပညာပြည့်စုံမှုကို မှီ၍။ ဣမံ သမ္မာနံ ကရောတိ၊ ဤမြတ်နိုးမှုကို ပြုသလော။ ဥဒါဟု သီလသမ္ပတ္တिं၊ သို့မဟုတ် သီလပြည့်စုံမှုကို။ (နိဿာယ ဣမံ သမ္မာနံ ကရောတိ၊ မှီ၍ ဤမြတ်နိုးမှုကို ပြုသလော)။ တာဝ ဝိမံသိဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ စုံစမ်းဦးမည်"ဟု ကြံပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် တစ်နေ့၌။ ရာဇုပဋ္ဌာနံ ဂန္တ္မာ၊ မင်းခစားခြင်းငှာ သွား၍။ ယဒါ အာဂစ္ဆန္တော၊ အိမ်သို့ ပြန်လာသော်။ ဧကဿ ဟေရညိကဿ၊ တစ်ယောက်သော ပန်းထိမ်သည်၏။ ဖလကတော အနာပုစ္ဆိတ္တာ၊ ပျဉ်ပြားပေါ်မှ မပန်ကြားမူ၍။ ဧကံ ကဟာပဏံ၊ တစ်ကျပ်ကို။ ဂဟေတ္တာ အဂမာသိ၊ ယူ၍ သွားပြီ။ ဟေရညိကော၊ ပန်းထိမ်သည် သည်။ ဗြာဟ္မဏော ဂရုဘာဝေန၊ ပုဏ္ဏား၌ အလေးဂရုပြုသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ကိဉ္စိ အဝတ္တာ နိသီဒိ၊ ဘာကိုမျှ မပြောမူ၍ ထိုင်နေပြီ။ ပုနဒိဝသေ၊ နောက်နေ့၌။ ဒွေ ကဟာပဏေ ဂဏှိ၊ ဒွေနှစ်ကျပ်တို့ကို ယူပြီ။ ဟေရညိကော တထေव အဓိဝါသေသိ၊ ပန်းထိမ်သည်သည် ထိုရှေးနေ့အတူသာ သည်းခံပြီ။ တတိယ ဒိဝသေ ကဟာပဏမုဋ္ဌिं အဂ္ဂဟေသိ၊ တတိယနေ့၌ကား ဒင်္ဂါးတစ်ဆုပ်ကို ယူပြီ။ အထ နံ ဟေရညိကော၊ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားကို ပန်းထိမ်သည်သည်။ "ရာဇကုဋုမ္ဗိဿ ဝိလုမ္ပန္တသ တေ၊ ဘုရင့်ပစ္စည်းကို လုယက်သော သင်၏။ အဇ္ဇ တတိယော ဒိဝသောတိ၊ ယနေ့ကား တတိယမြောက်သော နေ့တည်း"ဟု ပြော၍။ "ရာဇကုဋုမ္ဗ ဝိလုမ္ပကစောရော၊ ဘုရင့်ပစ္စည်းလုယက်သော ခိုးသားကို။ မေ ဂဟိတောတိ၊ ငါသည် ဖမ်းယူအပ်ပြီ"ဟု။ တိက္ခတ္တုं ဝိဝရိ၊ သုံးကြိမ် သုံးခါ အော်ပြီ။ အထ နံ မနုဿာ၊ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားကို လူတို့သည်။ ဣတော စိတော စ အာဂန္တ္မာ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း လာကြ၍။ "တွံ သီလဝါ ဝိယ၊ သင်သည် သီလရှိသကဲ့သို့။ စိရံ ဒါနိ ဝိစရိတိ၊ ကြာမြင့်စွာ ယခု လှည့်လည်ပြီ"ဟု ပြော၍။ ဒွေ တယော ပဟာရေ ဒတ္တာ၊ နှစ်ချက်သုံးချက်ကုန်သော ရိုက်ပုတ်မှုတို့ကို ပေး၍။ ဗဇ္ဈိတ္တာ ရညော ဒဿေသုं၊ ဖမ်း၍ မင်းအား ပြကြပြီ။

ရာဇာ ဝိပွဋ္ဌိသာရီ ဟုတ္တာ၊ ကောသလမင်းသည် နှလုံးမသာယာသည် ဖြစ်၍။ "ဗြာဟ္မဏ ကသ္မာ၊ အိုပုဏ္ဏား အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝရူပ ဒုဿီလကမ္မံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော သီလမရှိသူ၏ အမှုကို။ ကရောသိတိ ဝတ္တာ၊ ပြုရတိသနည်း"ဟု မိန့်၍။ "ဂစ္ဆထ တသ၊ သွားကြ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ရာဇာဏံ ကရောထာတိ အာဟ၊ မင်းအာဏာကို ပြုကြ"ဟု ပြောပြီ။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ "မဟာရာဇ အဟံ၊ အရှင်မင်းမြတ် ကျွန်တော်မျိုးကား။ နာ စောရောတိ အာဟ၊ သူခိုးမဟုတ်ပါ"ဟု ပြောပြီ။ အထ ကသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်ကြောင့်။ ရာဇကုဋ္ဌမ္ဘိကသ ဖလကတော၊ မင်းခန့်သူကြွယ် ပန်းထိမ်သည်၏ ပျဉ်ချပ်ပေါ်မှ။ ကဟာပဏော ဂဏှိတိ၊ အသပြာတို့ကို ယူရသနည်း"ဟု မေးပြီ။ "တယိ မမ၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ကျွန်တော်မျိုးအား။ အတိသမ္ဘာနံ ကရောန္တေ၊ အလွန်မြတ်နိုးမှုကို ပြုသော်။ 'ကိံ နု ခေါ ရာဇာ၊ ဘယ်လိုလဲ မင်းတရားသည်။ မမ ဇာတိအာဒိနိ နိဿာယ၊ ငါ၏ ဇာတ်စသည်တို့ကို အမှီပြု၍။ အတိသမ္ဘာနံ ကရောတိ၊ အလွန်မြတ်နိုးမှုကို ပြုသလော။ ဥဒါဟု သီလံ၊ သို့မဟုတ် သီလကို။ နိဿာယာတိ၊ မှီ၍လော'ဟု။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ စုံစမ်းခြင်းအကျိုးငှာ။ ဧတံ မယာ ကတံ၊ ထိုအသပြာယူမှုကို ကျွန်တော်မျိုးသည် ပြုအပ်ပါပြီ။ ဣဒါနိ ပန မယာ၊ ယခုအခါ၌ကား ကျွန်တော်မျိုးသည်။ ဧကံသေန ဥတ္တံ၊ ဧကန်အားဖြင့် သိအပ်ပါပြီ။ သီလမေဝ နိဿာယ၊ သီလကိုသာ အမှီပြု၍။ တယာ မမ၊ အသင်မင်းကြီးသည် ကျွန်တော်မျိုးအား။ သမ္ဘာနော ကတော ယထာ၊ မြတ်နိုးမှုကို ပြုအပ်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ ထို့အတူ)။ ဇာတိအာဒိနိ၊ ဇာတ်စသည်တို့ကို။ (နိဿာယ တယာ၊ မှီ၍ အရှင်မင်းကြီးသည်။ မမ သမ္ဘာနော၊ ကျွန်တော်မျိုးအား မြတ်နိုးခြင်းကို)။ နာ၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်။ တထာ ဟိ မေ၊ ထို့ကြောင့်ပင် ကျွန်တော်မျိုးအား။ ဣဒါနိ ရာဇာဏံ ကာရေသိ၊ ယခုအခါ မင်းအာဏာကို ပြုစေပြီ။ သွာဟံ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ထိုကျွန်တော်မျိုးသည် ဤအကြောင်းကြောင့်။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ သီလမေဝ ဥတ္တမံ၊ ကိုယ်ကျင့်သီလသည်သာ မြတ်၏။ သီလံ ပမုခန္တိ၊ ကိုယ်ကျင့်သီလသည် အကြီးအမှူးဖြစ်၏'ဟု။ သန္ဓိဋ္ဌာနံ ဂတော၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ အဟံ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည်။ ဣမသ္မာ သီလသ၊ ဤသီလအား။ အနုစ္ဆဝိကံ ကရောန္တော ပန၊ သင့်လျော်သည်ကို ပြုသော်ကား။ ဂေဟေ ဌိတော၊ အိမ်၌ တည်လျက်။ ကိလေသေ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ ကိလေသာတို့ကို ခံစားလျက်။ ကာတုံ နာ သက္ခိဿာမိ၊

ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ့်။ အဇ္ဇေ၀ ဇေတ၀နံ ဂန္တာ၊ ယနေ့ပင် ဇေတ၀နက္ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သတ္တု သန္ဓိကေ ပဗ္ဗဇိသာမိ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ အထံတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြုပါအုံ့။ မေ ပဗ္ဗဇ္ဇ ကျွန်တော်မျိုးအား ရှင်ရဟန်းပြုခွင့်ကို။ ဒေထ ဒေ၀ါတိ ၀တ္တာ၊ ပေးတော်မူကြပါ အရှင်မင်းကြီး"ဟု လျှောက်ထား၍။ ရာဇာနံ အနုဇာနာ-ပေတ္တာ၊ ကောသလမင်းကို ခွင့်ပြုစေ၍။ ဇေတ၀နာဘိမုခေါ ပါယာသိ၊ ဇေတ၀နက္ကျောင်းတော်သို့ ရှေးရှုသွားပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ။ ဥတိသုဟဇ္ဇ၀ဇ္ဇ၀ါ သန္ဓိပတိတ္တာ၊ ဆွေမျိုး, စိတ်ကောင်းရှိသူ မိတ်ဆွေတို့သည် ကောင်းစွာကျရောက် စုဝေးကြ၍။ နံ နိ၀ါရေတုံ အသက္ကောန္တာ နိ၀တ္တိံသု၊ ထိုပုဏ္ဏားကို တားမြစ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကြရကား နောက်ပြန်လှည့်ကုန်ပြီ။ သော သတ္တု သန္ဓိကံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့။ ဂန္တာ ပဗ္ဗဇ္ဇ ယာစိတ္တာ၊ သွား၍ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇဉ္စ ဥ၀သမ္ပဒဉ္စ လဘိတ္တာ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ရ၍။ အ၀ိဿဋ္ဌကမ္မဋ္ဌာနော၊ မစွန့်လွှတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိ၍။ ၀ိပဿနံ ၀ဍ္ဎေတ္တာ၊ ၀ိပဿနာကို ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ ပတ္တာ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ သတ္ထာရံ ဥ၀သင်္ကမိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘန္တေ မယံ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်၏ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည်။ မတ္ထကံ ပတ္တာတိ၊ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပါပြီ"ဟု။ အည် ဗျာကာသိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လျှောက်ထားပြီ။ တဿ တံ အညဗျာကရဏံ၊ ထိုရဟန်း၏ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် လျှောက်ထားခြင်းသည်။ ဘိက္ခူသံယေ ပါကဋံ ဇာတံ၊ ရဟန်းသံဃာ၌ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကဒိ၀သံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဓမ္မသဘာယံ သန္ဓိပတိတာ ဘိက္ခူ၊ တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာ ကျရောက်စုဝေးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ "အာ၀ုသော ရညော၊ ငါ့ရှင်တို့ ကောသလမင်း၏။ အသုကော နာမ ဥ၀ဋ္ဌကပြောဟ္မဏော၊ ထိုမည်သော အလုပ်အကျွေးပုဏ္ဏားသည်။ အတ္တနော သီလံ ဝိမံသိတ္တာ၊ မိမိ၏ သီလကို စုံစမ်း၍။ ရာဇာနံ အာပုစ္ဆိတ္တာ၊ ကောသလမင်းကို ပန်ကြား၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌိတောတိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်၌ တည်ပြီ"ဟု။ တဿ ဂုဏံ၊ ထိုရဟန်း၏ ဂုဏ်ကို။ ကထယမာနာ နိသိဒိံသု၊ ပြောကုန်လျက် ထိုင်နေကြပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခ၀ေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ ဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာ

ထိုင်နေကြသည်။ အတ္တ နှုတိ ပဏ္ဍိတွာ၊ ဖြစ်ကြသနည်းဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တော၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်အပ်သော်။"ဘိက္ခဝေ ဣဒါနိ အယမေဝ ဗြဟ္မဏော၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ ဤပုဏ္ဏားသည်သာ။ အတ္တနော သီလံ၊ မိမိ၏ သီလကို။ ဝိမံသိတွာ ပတ္ထဝိတွာ၊ စူးစမ်း၍ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ အတ္တနော ပတိဋ္ဌ နအကာသိ၊ မိမိ၏ မှီရာကို ပြုသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့သည်လည်း။ အတ္တနော သီလံ၊ မိမိ၏ သီလကို။ ဝိမံသိတွာ ပတ္ထဝိတွာ၊ စူးစမ်း၍ ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ အတ္တနော ပတိဋ္ဌ၊ မိမိမှီရာကို။ ကရိ"သူတိ ဝတ္တာ၊ ပြုဖူးကုန်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ ယာစိတော၊ ထိုရဟန်းတို့သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေနွေ့၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော တဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ဒါနာဓိမုတ္တော သီလဝါသယော၊ အလွန် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် လှူခြင်းရှိသော ကိုယ်ကျင့်ကောင်းရန် ဆန္ဒရှိသော။ အခဏ္ဍပဋ္ဌသီလော၊ မကျိုးသော ငါးပါးသီလရှိသော။ ပုရောဟိတော အဟောသိ၊ ပုရောဟိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ သေသဗြဟ္မဏေဟိ အတိရေက၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ကြွင်းကျန်သော ပုဏ္ဏားတို့ထက် ပိုလွန်စွာ။ တဿ သမ္မာနံ ကရောတိ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား မြတ်နိုးခြင်းကို ပြု၏။ ဣတိ သဗ္ဗံ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ဤသို့ စသော အလုံးစုံသည် ရှေးပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုနှင့် တူသည်သာတည်း။ ဗောဓိသတ္တော ဗန္ဓိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းကို ဖွဲ့ချည်၍။ ရညော သန္တိကံ နီယမာနေ ပန၊ မင်း၏ထံသို့ ဆောင်ယူအပ်သော်ကား။ အဟိတုဏ္ဍိကာ အန္ဓရဝိထိယံ၊ အလမ္ပါယ်သမားတို့သည် မြို့တွင်းလမ်း၌။ သပ္ပံ ကီဠာပေန္တာ၊ မြွေကို ကစားစေကုန်လျက်။ နဂ်ုဋ္ဌေ ဂဏှန္တိ၊ မြီးထူး၌ ကိုင်ကုန်၏။ ဂီဝါယ ဂဏှန္တိ၊ လည်ပင်း၌ ကိုင်ကုန်၏။ ဂလေ ဝေဋ္ဌေန္တိ၊ လည်၌ ရစ်ပတ်ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော တေ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုအလမ္ပါယ်သမားတို့ကို မြင်၍။ "တာတာ ဧဝံ သပ္ပံ၊ ချစ်သားတို့ ဤကဲ့သို့ မြွေကို။ နဂ်ုဋ္ဌေ မာ ဂဏှထ၊ မြီးထူး၌ မကိုင်ကြလင့်။ ဂီဝါယ မာ ဂဏှထ၊ လည်ပင်း၌ မကိုင်ကြလင့်။ ဂလေ မာ ဝေဋ္ဌေထ၊ လည်၌ မရစ်ပတ်ကြလင့်။ ဟိ အယံ ဝေါ၊ မှန်၏ ဤမြွေသည် သင်တို့ကို။ ဌုသိတွာ ဇီဝိတက္ခယံ၊ ကိုက်၍ အသက် ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေယျာတိ အာဟ၊ ရောက်စေရာ၏"ဟု ပြောဆိုပြီ။ အဟိတုဏ္ဍိကာ၊

အလမ္ပါယ်သမားတို့သည်။ "ဗြာဟ္မဏ အယံ သပ္ပေါ။ ပုဏ္ဏား ဤမြွေသည်။ သီလဝါ အာစာရသမ္ပန္နော၊ သီလရှိ၏၊ အကျင့်ကောင်း၏။ တာဒိသော ဒုဿီလော နဟောတိ၊ သင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သီလမရှိသူသည် မဖြစ်။ တွံ ပန၊ သင်သည်ကား။ အတ္တနော ဒုဿီလတာယ၊ မိမိ၏ သီလမရှိသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ အနာစာရေန၊ အကျင့်မကောင်းသဖြင့်။ ရာဇကုဋ္ဌမ္ဘဝိလုမ္ဘကစောရောတိ၊ ဘုရင့်ပစ္စည်း လုယက်သော ခိုးသားဟူ၍။ ဗန္ဓိတ္တာ နိယသိတိ၊ ဖွဲ့ချည်၍ ဆောင်ယူခံရ၏"ဟု။ အာဟံသု၊ ပြောကြပြီ။

သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ "သပ္ပါပိ အဠုံသန္တာ၊ မြွေတို့သည်သော်မှလည်း မကိုက်ကြသော်။ အဝိဟေဌေန္တာ၊ မညှင်းဆဲကြသော်။ သီလဝန္တောတိ နာမ၊ သီလရှိ၏ဟူသော အမည်ကို။ တာဝ လဘန္တိ၊ ရကြကုန်သေး၏။ မနုဿဘူတာ ပန ကိမင်္ဂ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သူတို့သည်ကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။ သီလမေဝ ဣမသ္မိံ လောကေ ဥတ္တမံ၊ သီလသည်သာ ဤလောကဌ အမြတ်ဆုံးတည်း။ တတော ဥတ္တရိတရံ၊ ထိုသီလထက် သာ၍ မြတ်သောအရာသည်။ နတ္ထိ ဣဒံ စိန္တေသိ၊ မရှိ"ဟု ကြံပြီ။ အထ နံ နေတွာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို ဆောင်ယူ၍။ ရညော ဒဿေသုံ၊ မင်းကြီးအား ပြကုန်ပြီ။ ဣဒံ ကိံ တာတာတိ၊ ဤကား ဘာလဲ ချစ်သားတို့ဟု။ ရာဇာ ပုစ္ဆိ၊ မင်းသည် မေးပြီ။ ရာဇကုဋ္ဌမ္ဘ-ဝိလုမ္ဘကော စောရော ဒေဝါတိ၊ ဘုရင့်ပစ္စည်းလုယက်သော ခိုးသားတည်း အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ကြပြီ။ တေန ဟိ အဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ထိုပုဏ္ဏားအား။ ရာဇာဏံ ကရောထာတိ၊ မင်းအာဏာကို ပြုကြဟု ပြောပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဘုရားလောင်းပုဏ္ဏားသည်။ "မဟာရာဇ အဟံ၊ မင်းမြတ် ကျွန်တော်မျိုးသည်။ နဟောရော တိ အာဟ၊ ခိုးသူမဟုတ်ပါ"ဟု လျှောက်ပြီ။ "အထ ကသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ့်ကြောင့်။ ကဟာပဏော အဂ္ဂဟေသိ၊ အသပြာတို့ကို ယူသနည်း"။ ဣတိ စ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့လည်း မေးအပ်သော်။ ပုရိမနယေနေဝ သဗ္ဗံ အာရောစေန္တော၊ ရှေးနည်းဖြင့်ပင် အလုံးစုံကို ပြောကြားပြီး၍။ "သွာဟံ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ထိုကျွန်တော်မျိုးသည် ဤအကြောင်းကြောင့်။ ဣမသ္မိံ လောကေ သီလမေဝ ဥတ္တမံ၊ ဤလောကဌ သီလသည်သာ အမြတ်ဆုံးတည်း။ သီလံ ပါမောက္ခန္တိ၊ သီလသည်သာ ပမာနတည်းဟု။ သန္ဓိဌာနံ ဂတောတိ ဝတ္တာ၊ သန္ဓိဌာန်ချခြင်းသို့ ရောက်ပြီ"ဟု ပြော၍။ "ဣဒံ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ ဤအကြောင်း

အရာသည် တည်ပါစေဦး ရှိပါစေဦး။ အာသီဝိသောပိ အဋ္ဌသန္ဓော၊ မြွေသည် သော်မှလည်း မကိုက်သော်။ အဝိဟေဌေန္တော၊ မညှင်းဆဲသော်။ သီလဝါတိ ဝတ္တာဗွတ်၊ သီလရှိ၏ဟု ခေါ်ဆိုထိုက်သူအဖြစ်ကို။ တာဝ လဘတိ၊ ရတုံသေး၏။ ဣမိနာပိ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သီလမေဝ ဥတ္တမံ၊ သီလသည်သာ အမြတ်ဆုံးတည်း။ သီလံ ပဝရန္တိ၊ သီလသည်သာ အသာဆုံးတည်း"ဟု။ သီလံ ဝဏ္ဏေန္တော၊ သီလကို ချီမွမ်းလိုရကား။

၈၆။ "သီလံ ကိရေဝ ကလျာဏံ၊ သီလံ လောကေ အနုတ္တရံ။
ပဿ ယောရဝိသော နာဂေါ၊ သီလဝါတိ နု ဟညတီတိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ သီလံ ကိရေဝ ။ပ။ နု ဟညတီ"ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> သီလံ ဧဝ ကလျာဏံ ကိရ၊ သီလသည်သာ ကောင်းသတဲ့။ သီလံ လောကေ အနုတ္တရံ ကိရ၊ သီလသည်သာ လောကဌ် အမြတ်ဆုံးတဲ့။ ပဿ၊ ကြည့်ပါလော့။ ယောရဝိသော နာဂေါ၊ ပြင်းသော အဆိပ်ရှိသော မြွေနဂါးကို။ သီလဝါတိ နု ဟညတိ၊ သီလရှိ၏ဟု မသတ်အပ်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သီလံ ကိရေဝါတိ**၊ သီလံ ကိရေဝ ဟူသည်ကား။ ကာယဝါစာစိတ္တေဟိ အဝီတိက္ကမသင်္ခါတံ အာစာရသီလမေဝ၊ ကိုယ်, နှုတ်, စိတ်တို့ဖြင့် မလွန်ကျူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကိုယ်ကျင့်သီလသည်သာတည်း။ အနုဿဝ-ဝသေန၊ တစ်ဆင့်ကြား၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကိရာတိ ဝဒတိ၊ ကိရဟု ဘုရားလောင်းဆို၏။ **ကလျာဏန္တိ** သုန္ဒရတရံ ကလျာဏံဟူသည်ကား သာ၍ ကောင်း၏တည်း။ **အနုတ္တရန္တိ** ဧဌေဟိ သဗ္ဗဂုဏဒါယကံ၊ အနုတ္တရံ ဟူသည်ကား အကြီးဆုံး အသာဆုံးတည်း အားလုံးသော ဂုဏ်ကို ပေးတတ်၏တည်း။ အတ္တနာ ဒိဋ္ဌကာရဏံ၊ မိမိသည် တွေ့မြင်အပ်သော အကြောင်းအရာကို။ အဘိမုခံ ကရောန္တော၊ ရှေ့ရှု တည့်တည့်ကို ပြုလိုရကား။ **ပဿာတိ** ကထေတိ၊ ကြည့်ပါဟု ဘုရားလောင်း ပြော၏။ **သီလဝါတိ နု ဟညတီတိ**၊ သီလဝါတိ နု ဟညတိ ဟူသည်ကား။ ယောရဝိသော သမာနောပိ၊ ပြင်းသော အဆိပ်ရှိသည် ဖြစ်ပါသော်လည်း။ အဋ္ဌသနအဝိဟေဌနမတ္တကေန၊ မကိုက်ခြင်း, မညှင်းဆဲခြင်းမျှဖြင့်။ သီလဝါတိ ပသံသံ လဘတိ၊ သီလရှိ၏ဟု ချီးမွမ်းခံရမှုကို ရ၏။ နု ဟညတိ နု ဝိဟညတိ၊

အသတ်မခံရ အညှဉ်းဆဲမခံရ ။ကြွတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။ ကြွမိနာပိ ကာရ-ဏော၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သီလမေဝ ဥတ္တမံ၊ သီလသည်သာ အမြတ်ဆုံးတည်း။ ကြွတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ဇဝံ ဟောဓိသတ္တော ကြမာယ ဂါထာယ၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည် ဤဂါထာဖြင့်။ ရညော ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ မင်းအား တရားကို ဟော၍။ ကာမေ ပဟာယ၊ ကာမတို့ကို ပယ်စွန့်၍။ ကြသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတွာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်၍။ ပဠာဘိညာ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏော အဟောသိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်လျှင်လဲလျောင်းရာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ကြမံ မမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ရာဇာ၊ ထိုအခါက ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ ရာဇပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ မင်း၏ ပရိသတ်ကား ဘုရား၏ ပရိသတ်တည်း။ ပုရောဟိတော ပန၊ ပုရောဟိတ်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာ-နေသိ၊ ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူပြီ။

သီလဝီမံသကဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော သီလဝီမံသကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ မဂ်လဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယသ မဂ်လာ သမ္ဘူတတာတိ ကြွဒ်၊ ယသ မဂ်လာ သမ္ဘူတတာအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ သာဝကလက္ခဏပြာဟ္မဏံ၊ တစ်ယောက်သော အဝတ်လက္ခဏာဖတ်ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ရာဇဂဟဝါသိကော၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့နေသော။ တီသု ရတနေသု အပ္ပသန္နော၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌ မကြည်ညိုသော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော အမှော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော ကြွယ်ဝသော။ မဟဒ္ဓနော မဟာဘောဂေါ၊ မျိုးသော

ဥစ္စာရှိသော မျှားသော အသုံးအဆောင်ရှိသော။ ဧကော ဗြာဟ္မဏော၊ တစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားသည်။ ကောတုဟလမင်္ဂလိကော ကိရ၊ ကောတုဟလ မင်္ဂလာအယူရှိသတဲ့။ တသ သမုဂ္ဂေ ဌပိတံ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏ သေတ္တာ၌ ထားအပ်သော။ သာဒ္ဓကယုဂံ မူသိကာ ခါဒိသု၊ အဝတ်အစုံကို ကြွက်တို့သည် ကိုက်ကုန်ပြီ။ အထ အသ၊ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားအား။ သီသံ နှာယိတွာ၊ ဦးခေါင်းကို ရေချိုးပြီး၍။ "သာဒ္ဓကေ အာဟရထာတိ ဝုတ္တကာလေ၊ အဝတ်တို့ကို ဆောင်ယူခဲ့ကြ"ဟု ပြောရာကာလ၌။ မူသိကာယ ခါဒိတဘာဝံ၊ ကြွက်သည် ကိုက်အပ်ကြောင်းကို။ အာရောစယိသု၊ ပြောကြားကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ မူသိကာဒဋ္ဌ ဣဒံ သာဒ္ဓကယုဂံ၊ ကြွက်ကိုက်အပ်သော ဤပုဆိုးအစုံသည်။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ သစေ ဘဝိဿတိ၊ ဤအိမ်၌ အကယ်၍ရှိအံ့။ မဟာဝိနာသော ဘဝိဿတိ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ "ဟိ ဣဒံ၊ မှန်၏ ဤအဝတ်အစုံသည်။ အဝမင်္ဂလံ ကာဌကဏ္ဏိသဒိသံ၊ မင်္ဂလာမရှိ ကျက်သရေ ယုတ်သူနှင့်တူ၏။ ပုတ္တမိတာဒီနံ ဝါ၊ သားသမီးစသည်တို့အားလည်းကောင်း။ ဒါသကမ္မကရာဒီနံ ဝါ၊ ကျွန်,အလုပ်သမားစသည်တို့အားလည်းကောင်း။ ဒါတုံ နသက္ကာ၊ ပေးခြင်းငှာ မသင့်။ ဟိ ယော၊ မှန်၏ အကြောင်သူသည်။ ဣဒံ ဂဏှိဿတိ၊ ဤအဝတ်အစုံကို ယူအံ့။ တသ သဗ္ဗသ၊ ထိုယူသူအားလုံးအား။ မဟာဝိနာသော ဘဝိဿတိ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ အာမကသုသာနေ၊ အစိမ်းသေပစ်ရာ သုသာန်၌။ တံ ဆဍ္ဍာပေဿာမိ၊ ထိုကြွက်ကိုက်အဝတ်အစုံကို စွန့်စေအံ့။ ဒါသကမ္မကရာဒီနံ ဟတ္ထေ၊ ကျွန်,အလုပ်သမားစသည်တို့၏ လက်၌။ ဒါတုံ နခေါ ပန သက္ကာ၊ ပေးခြင်းငှာ မသင့်တော်။ ဟိ တေ၊ မှန်၏ ထိုကျွန်စသည်တို့သည်။ ဧတ္ထ လောဘံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဤကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံ၌ လိုချင်မှုကို ဖြစ်စေ၍။ ဣမံ ဂဟေတွာ၊ ဤကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံကို ယူကြသော်။ ဝိနာသံ ပါပုဏေယ္ယုံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ပုတ္တသ ဟတ္ထေ၊ သား၏ လက်၌။ တံ ဒဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ထိုကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံကို ပေးအံ့"ဟု ကြံပြီ။ သော ပုတ္တံ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် သားကို ခေါ်စေ၍။ တမတ္ထံ အာရောစေတွာ၊ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြား၍။ "တာတ တွမ္မိ နံ၊ အိုချစ်သား သင်သည်လည်း ထိုကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံကို။ ဟတ္ထေန အဖုသိတွာ၊ လက်ဖြင့် မထိမူ၍။ ဒဏ္ဍကေန ဂဟေတွာ၊ ဒုတ်ဖြင့် ကော်ယူ၍။ အာမကသုသာနေ ဆဍ္ဍေတွာ၊ အစိမ်းသေပစ်ရာသုသာန်၌

စွန့်ပစ်၍။ သီသံ နှာယိတ္တာ၊ ဦးခေါင်းကို လျှော်၍။ ဧဟိတိ ပေသေသိ၊ လာခဲ့လော့"ဟု စေပြီ။

သတ္တာပိ ခေါ တံ ဒိဝသံ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုနေ့၌။ ပစ္ဆာသသမယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ဗောဓနေယျဗန္ဓဝေ သြလောကေန္တော၊ ကျွတ်ထိုက်သူ သတ္တဝါတို့ကို ကြည့်တော်မူသော်။ ဣမေသံ ပိတာ ပုတ္တာနံ၊ ဤအဖနှင့်သားတို့၏။ သောတာပတ္တိဖလဿ ဥပနိဿယံ ဒိသ္မာ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ အားကြီးသော မှီရာအကြောင်းကို မြင်တော်မူ၍။ မိဂဝိထိံ ဂဟေတ္တာ မိဂလုဒ္ဓကော ဝိယ၊ သားကောင်တို့သွားရာ လမ်းကြောင်းကို ယူ၍ တည်နေသော သားမုဆိုးကဲ့သို့။ ဂန္တာ အာမကသုသာနဒ္ဓါရေ၊ သွား၍ အစိမ်းသေပစ်ရာသုသာန်တံခါးအနီး၌။ ဆဗ္ဗဏ္ဏဗုဒ္ဓရသ္မိယော ဝိဿဇ္ဇေန္တော နိသီဒိ၊ ခြောက်မျိုးသော ဘုရားရောင်ခြည်တို့ကို လွှတ်လျက် ထိုင်နေတော်မူပြီ။ မာဏဝေါပိ ပိတု ဝစနံ သမ္မဒ္ဓိစ္စိတ္တာ၊ လုလင်သည်လည်း ဖခင်ပုဏ္ဏား၏ စကားကို ဝန်ခံ၍။ အဇ္ဈာရသပ္ပ ဝိယ၊ စပါးကြီးမြွေကိုကဲ့သို့။ တံ ယုဂသာဋကံ၊ ထိုကြွက်ကိုက် ဝတ်စုံကို။ ယဋ္ဌိကောဋိယာ ဂဟေတ္တာ၊ ဒုတ်အစွန်းဖြင့် ကော်ယူ၍။ အာမကသုသာနဒ္ဓါရံ ပါပုဏိ၊ အစိမ်းသေပစ်ရာသုသာန်တံခါးသို့ ရောက်လာပြီ။ အထ နံ သတ္တာ၊ ထိုအခါ ထိုလုလင်ကို ဘုရားရှင်သည်။ "ကိं ကရောသိ မာဏဝါတိ အာဟ၊ ဘာကို ပြုသလဲ အမောင်လုလင်"ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘော ဂေါတမ မှသိကာဒဠ္ဠံ၊ အို. . ရှင်ဂေါတမ ကြွက်ကိုက်အပ်သော။ ဣဒံ သာဋကယုဂံ၊ ဤအဝတ်အစုံသည်။ ကာဠကဏ္ဏိ သဒိသံ၊ ကျွက်သရေယုတ်သူနှင့်တူ၏။ ဟလာဟလဝိသူပမံ၊ လတ်တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်လျှင်ဥပမာရှိ၏။ မမ ပိတာ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဖခင်သည်။ "အညော ဧတံ ဆဏ္ဍေန္တော၊ အခြားသူသည် ဤကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံကို စွန့်ပစ်သော်။ လောဘံ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ လိုချင်မှုကို ဖြစ်စေ၍။ ဂဏ္ဍေယျာတိ ဘယေန၊ ယူရာ၏"ဟု တွေးကြောက်သဖြင့်။ မံ ပဟိဏိ၊ အကျွန်ုပ်ကို စေခိုင်းပြီ။ အဟံ ဧတံ ဆဏ္ဍေတ္တာ၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံကို စွန့်ပစ်၍။ သီသံ နှာယိဿာမိတိ၊ ဦးခေါင်းကို လျှော်မည်ဟုတွေး၍။ အာဂတော အမှိ ဘော ဂေါတမာတိ၊ လာသည်ဖြစ်၏ အရှင်ဂေါတမဟုလျှောက်ပြီ။ တေန ဟိ ဆဏ္ဍေဟီတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် စွန့်ပစ်လော့ဟုမိန့်ပြီ။ မာဏဝေါ ဆဏ္ဍေသိ၊ လုလင်သည် စွန့်ပစ်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "အမှာကံ ဒါနိ ဝဋ္ဋတီတိ၊ ငါတို့အား ယခု သင့်၏"ဟုမိန့်၍။ တဿ

သမ္မုခါဝ ဂဏ္ဍီ၊ ထိုလုလင်၏ မျက်မှောက်၌ပင် ကောက်ယူတော်မူပြီ။ "ဘော ဂေါတမ ဧတံ၊ အိုး . . အရှင်ဂေါတမ ဤကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံသည်။ အဝမဂ်လ၊ မဂ်လာမရှိ။ ကာဠကဏ္ဏိသဒိသ၊ ကျက်သရေယုတ်သူနှင့်တူ၏။ မာ ဂဏ္ဍီ မာ ဂဏ္ဍီတိ၊ မယူပါလင့် မယူပါလင့်"ဟု။ တသို့ ဝါရယမာနေယေဝ၊ ထိုလုလင်သည် တားမြစ်နေစဉ်ပင်။ တံ ဂဟေတွာ၊ ထိုဝတ်စုံကို ကောက်ယူတော်မူ၍။ ဝေဠုဝနာ-ဘိမုခေါ ပါယာသိ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရှေးရှု ကြွသွားတော်မူပြီ။

မာဏဝေါ ဝေဂေန ဂန္တာ ပိတု၊ လုလင်သည် အဟုန်ဖြင့် သွား၍ ဖခင်အား။ "တာတ မယာ၊ အိုး . . ဖခင် ကျွန်တော်သည်။ အာမကသုသာနေ ဆဋ္ဌိတံ သာဋကယုဂံ၊ အစိမ်းသေပစ်ရာသုသာန်၌ စွန့်ပစ်အပ်သော ကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အမှာကံ ဝဏ္ဏတီတိ၊ ငါတို့အား သင့်လျှော်၏ဟုပြော၍။ မယာ ဝါရိယမာနောပိ ဂဟေတွာ၊ ကျွန်တော်သည် တားမြစ်အပ်ပါသော်လည်း ကောက်ယူ၍။ ဝေဠုဝနံ ဂတောတိ အာရောစေသိ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့ ကြွသွားပါပြီ"ဟု ပြောကြားပြီ။ ပြာဟွဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ "တံ သာဋကယုဂံ၊ ထိုကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံသည်။ အဝမဂ်လ၊ မဂ်လာမရှိ။ ကာဠကဏ္ဏိ သဒိသံ၊ ကျက်သရေယုတ်သူနှင့်တူ၏။ တံ ဝဠဉ္ဇေန္တော၊ ထိုကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံကို ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သော်။ သမဏောပိ ဂေါတမော နသိသိယတိ၊ ရဟန်းဂေါတမ သည်လည်း ပျက်စီးလတ့်။ ဝိဟာရောပိ နသိသိယတိ၊ ကျောင်းသည်လည်း ပျက်စီး လတ့်။ တတော အမှာကံ၊ ထိုသို့ပျက်စီးခြင်းကြောင့် ငါတို့အား။ ဂရဟာ ဘဝိသိယတိ၊ ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်းသည် ဖြစ်လတ့်။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ အညေ ဗဟူ သာဋကေ၊ အခြားကုန်သော များစွာကုန်သော အဝတ်တို့ကို။ ဒတ္တာ တံ၊ ပေးပြီး၍ ထိုကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံကို။ ဆဒ္ဒါပေသာမိတိ စိန္တေသိ၊ စွန့်ပစ်စေအံ့"ဟု ကြံပြီ။ သော ဗဟူ သာဋကေ ဂါဟာပေတွာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် များစွာကုန်သော အဝတ်တို့ကို ယူစေ၍။ ပုတ္တေန သဒ္ဓိံ၊ သားနှင့် တကွ။ ဝေဠုဝနံ ဂတွာ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သတ္ထာရံ ဒိသွာ၊ ဘုရားရှင်ကို တွေ့မြင်၍။ ဧကမန္တံ ဌိတော၊ သင့်လျော်ရာ၌ ရပ်လျက်။ "ဘော ဂေါတမ ဝေါ၊ အိုး . . ရှင်ဂေါတမ အရှင်တို့သည်။ အာမကသုသာနေ သာဋကယုဂံ၊ အစိမ်းသေပစ်ရာသုသာန်၌ ဝတ်စုံကို။ ဂဟိတံ ကိရ၊ ယူအပ်သတဲ့ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော" ဟု။ ဧဝမာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ သစ္စံ ပြာဟွဏာတိ၊ မှန်သည် ပုဏ္ဏားကြီး

ဟုမိန့်ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ အို. . အရှင်ဂေါတမ။ တံ သာဌကယုဂ် အဝမဂ်လ်၊ ထိုကြွက်ကိုက် ဝတ်စုံသည် မဂ်လာမရှိ။ တုမှေ တံ ပရိဘုဥ္ဇမာနာ၊ အရှင်ဂေါတမ တို့သည် ထိုကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံကို ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ကြသော်။ နဿိဿထ၊ ပျက်စီးကြလတံ့။ သကလဝိဟာရောပိ နဿိဿတိ၊ တစ်ကျောင်းလုံးသည်လည်း ပျက်စီးလတံ့။ ဝေါ နိဝါသနံ ဝါ ပါရုပနံ ဝါ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား ခါးဝတ်သည်လည်းကောင်း ကိုယ်ရုံသည်လည်းကောင်း။ သစေ နပ္ပဟောတိ၊ အကယ်၍ မလောက်အံ့။ ဣမေ သာဌကေ ဂဟေတွာ၊ ဤအဝတ်တို့ကို ယူ၍။ တံ ဆဏ္ဍာပေထာတိ၊ ထိုကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံကို စွန့်ပစ်စေကြပါဟုလျှောက်ပြီ။ အထနံ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဗြာဟ္မဏ မယံ ပဋ္ဌဝိတာ နာမ၊ အို. . ပုဏ္ဏား ငါတို့သည် ရှင်ရဟန်းတို့မည်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အာမကသုသာနေ အန္တရဝီထိယံ၊ အစိမ်းသေပစ်ရာ သုသာန်လည်းကောင်း လမ်းကြားလည်းကောင်း။ သက်ာရဌာနေ နှာနတိတ္ထေ၊ အမှိုက်ပုံလည်းကောင်း ရေချိုးဆိပ်လည်းကောင်း။ မဟာမဂ္ဂေ၊ လမ်းမကြီးလည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝရူပေသု ဌာနေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော ဌာနတို့၌။ ဆဒ္ဒိတာ ဝါ ပတိတာ ဝါ၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော ကျနေသည်လည်းဖြစ်သော။ ပိလောတိကာ ဝဋ္ဋတိ၊ ပုဆိုးကြမ်းသည် သင့်လျော်၏။ တွံ ပန ဣဒါနေဝ၊ သင်ပုဏ္ဏားသည်ကား ယခုအခါ၌သာ။ နဿ ဧဝံ လဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ အယူရှိသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဧဝံလဒ္ဓိကောယေဝ၊ ရှေးအခါကလည်း ဤသို့ အယူရှိသည်သာတည်း"။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ မဂဓရဋ္ဌေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ မဂဓတိုင်း၌။ ရာဇဂဟနဂရေ ဓမ္မိကော၊ ရာဇဂြိဟ်မြို့၌ တရားရှိသော။ မဂဓရာဇာ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ မဂဓမင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ ဧကသ္မိံ ဥဒိစ္စဗြာဟ္မဏကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ တစ်ဦးသော မြင့်မြတ်သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝိညုတံ ပတ္တော၊ သိတတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်သော်။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ အဘိညာ စ သမာပတ္တိယော စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဟိမဝန္တေ ဝသမာနော၊ ဟိမဝန္တာတ်၌ နေလျက်။ ဧကသ္မိံ ကာလေ၊ တစ်ပါး

သော အခါ၌။ ဟိမဝန္တတောဟု နိုက္ခမိတွာ၊ ဟိမဝန္တာမှ ထွက်ခဲ့၍။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ရာဇယျာနံ ပတွာ၊ မင်းဥယျာဉ်တော်သို့ ရောက်၍။ တတ္ထ ဝသိတွာ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်၌ နေ၍။ ဒုတိယဒိဝသေ ဘိက္ခာစာရတ္ထာယ၊ ဒုတိယနေ့၌ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းအကျိုးငှာ။ နဂရံ ပါဝိသိ၊ မြို့သို့ ဝင်ပြီ။ ရာဇာ တံ ဒိသ္မာ၊ မဂဓမင်းသည် ထိုဘုရားလောင်းကို ဖူးမြင်ရ၍။ ပဇ္ဇောသာပေတွာ၊ ပင့်ခေါ်စေ၍။ ပါသာဒေ နိသီဒါပေတွာ၊ ပြာသာဒ်တော်၌ နေစေ၍။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ဥယျာနေယေဝ ဝသနတ္ထာယ၊ ဥယျာဉ်တော်၌သာ နေခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋိညံ ဂဏှိ၊ ဝန်ခံမှုကို ယူပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ရညော၊ ဘုရားလောင်းသည် မင်း၏။ နိဝေသနေ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ အိမ်တော်၌ ဘုဉ်းပေး၍။ ဥယျာနေ ဝသတိ၊ ဥယျာဉ်တော်၌ နေ၏။ တသ္မိံ ကာလေ ရာဇဂဟနဂရေ ထိုအခါ၌ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဒုဿလက္ခဏာ ဗြာဟ္မဏော နာမ အဟောသိ၊ အဝတ်လက္ခဏာဖတ်သော ပုဏ္ဏားမည်သည် ရှိခဲ့ပြီ။ တဿ သမုဋ္ဌေ ထိုပုဏ္ဏား၏ သေတ္တာ၌။ ဌပိတံ သာဋကယုဂံ၊ ထားအပ်သော အဝတ်အစုံသည်။ ဣတိ သဗ္ဗံ ပုရိမသဒိသမေव၊ ဤသို့စသော အလုံးစုံသည် ရှေးနှင့်တူသည်သာတည်း။

မာဏဝေ သုသာနံ ဂစ္ဆန္တေ ပန၊ လုလင်သည် သုသာန်သို့ သွားသော်ကား။ ဗောဓိသတ္တော ပဌမ တရံ ဂန္တွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် အထူးရှေးဦးစွာ သွား၍။ သုသာနဒ္ဒါရေ နိသီဒိတွာ၊ သုသာန်တံခါး အနီး၌ ထိုင်နေ၍။ တေန ဆဒ္ဒိတံ၊ ထိုလုလင်သည် စွန့်ပစ်အပ်သော။ သာဋကယုဂံ ဂဟေတွာ၊ ကြွက်ကိုက်ဝတ်စုံကို ကောက်ယူ၍။ ဥယျာနံ အဂမာသိ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားပြီ။ မာဏဝေါ ဂန္တွာ၊ လုလင်သည် သွား၍။ ပိတု အာရောစေသိ၊ အဖအား ပြောကြားပြီ။ ပိတာ၊ ဖခင်သည်။ "ရာဇကုလူပကော တာပသော နသေယျာတိ၊ မင်းအိမ်ကပ်သော မင်းဆရာရသေ့သည် ပျက်စီးရာ၏"ဟုတွေး၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကံ ဂန္တွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ သွား၍။ "တာပသ တယာ၊ အို. ရှင်ရသေ့ အရှင်ဘုရားသည်။ ဂဟိတ သာဋကေ ဆဒ္ဒေဟိ၊ ကောက်ယူအပ်သော အဝတ်တို့ကို စွန့်ပစ်ပါလော့။ မာ နသီတိ အာဟ၊ မပျက်စီးပါလင့်"ဟု လျှောက်ပြီ။ တာပသော၊ ဘုရားလောင်းရသေ့သည်။ "သုသာနေ ဆဒ္ဒိတပိလောတိကာ၊ သုသာန်၌ စွန့်ပစ်အပ်သော ပုဆိုးကြမ်းသည်။ အမှာကံ ဝဋ္ဋတိ၊ ငါတို့အား သင့်လျော်,အပ်စပ်၏။ မယံ နု ကောတုဟလမဂ်လိကာ၊ ငါတို့သည် ကောတုဟလမဂ်လာအယူအဆ

မရှိကုန်။ ဧတံ ကောတုဟလမင်္ဂလံ နာမ၊ ဤကောတုဟလမင်္ဂလာမည်သည်ကို။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓဗောဓိသတ္တေဟိ နဝဏ္ဏိတံ၊ ဘုရား,ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ,ဘုရားလောင်းတို့သည် မချီးမွမ်းအပ်။ တသ္မာ ပဏ္ဍိတေန နာမ၊ ထို့ကြောင့် ပညာရှိမည်သည်။ ကောတုဟလမင်္ဂလိကေန နဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ကောတုဟလမင်္ဂလာအယူရှိသူသည် မဖြစ်သင့်"ဟု။ ဗြာဟ္မဏသ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ ပုဏ္ဏားအား တရားကို ဟောပြီ။ ဗြာဟ္မဏော ဓမ္မံ သုတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားသည် တရားကို နာရ၍။ ဒိဋ္ဌိ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ အယူမှားကို ဖျက်၍။ ဗောဓိသတ္တံ သရဏံ ဂတော၊ ဘုရားလောင်းကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ အပရိဟီနဇ္ဈာနော၊ ဘုရားလောင်သည်လည်း မယုတ်သော စျာန်ရှိ၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏော အဟောသိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာပိ ဣမံအတီတံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ဤအတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းကို ဆောင်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။ ဗြာဟ္မဏသ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ ပုဏ္ဏားအား တရားကို ဟောလိုရကား။

၈၇။ "ယသ မင်္ဂလာ သမ္ဘတာ၊ ဥပ္ပါတာ သုပိနာ စ လက္ခဏာ စ။
သော မင်္ဂလဒေါသဝိတိဝတ္တော၊ ယုဂယောဂါမိဂတော နဇာတုမေတီတိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယသ မင်္ဂလာ ။ပ။ နဇာတုမေတီဟုသော ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။ (ဂါထာနက်ကား)---

ယသ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မင်္ဂလာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာစသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါတာ၊ လကြွတ်ခြင်း စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုပိနာ၊ အိပ်မက်အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ လက္ခဏာ စ၊ အကောင်း,အဆိုးလက္ခဏာအမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ဘတာ၊ ကောင်းစွာပယ်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ မင်္ဂလဒေါသ ဝိတိဝတ္တော၊ မင်္ဂလာ၏ အပြစ်တို့ကို ကျော်လွန်ပြီးသော။ ယုဂယောဂါမိဂတော၊ စုံတွဲမကောင်းတရား, ယောဂလေးပါးတို့ကို လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်သော။ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇာတု၊ စင်စစ်။ နဇ ဧတိ၊ တဖန် ဤလောကသို့ ပဋိသန္ဓေမနေလာ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယသ မဂ်လာ သမ္ဘဟတာတိ**၊ ယသ မဂ်လာ သမ္ဘဟတာဟူသည်ကား။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးခံတော်မူထိုက်သော။ ယသ ခီဏာသဝဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလံ သုတမင်္ဂလံ မုတမင်္ဂလန္တိ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာလည်းကောင်း သုတမင်္ဂလာလည်းကောင်း မုတမင်္ဂလာလည်းကောင်း ဤသို့။ ဧတေ မင်္ဂလာ သမ္ဘိန္နာ၊ ဤမင်္ဂလာတို့ကို ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ကုန်ပြီတည်း။ **ဥပ္ပါတာ သုပိနာ စ လက္ခဏာ စာတိ**၊ ဥပ္ပါတာ သုပိနာ စ လက္ခဏာ စဟူသည်ကား။ " ဧဝရူပေါ စန္ဒဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော လကြွတ်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ့်။ ဧဝရူပေါ သူရိယဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော နေကြွတ်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ့်။ ဧဝရူပေါ နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော နက္ခတ်ကြွတ်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ့်။ ဧဝရူပေါ ဥက္ကာပါတော ဘဝိဿတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဥက္ကာကျခြင်းသည် ဖြစ်လတ့်။ ဧဝရူပေါ ဒိသာဒါဟော ဘဝိဿတီတိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အရပ်မျက်နှာလောင်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ့်"ဟု။ ဣမေ ပဋ္ဌ မဟာဥပ္ပါတာ၊ ဤငါးမျိုးကုန်သော ဥပါတ်ကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ နာနပ္ပကာရာ သုပိနာ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော အိပ်မက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုဘဂလက္ခဏံ၊ ကံကောင်းသူ လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဘဂလက္ခဏံ၊ ကံဆိုးသူလက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိလက္ခဏံ၊ မိန်းမလက္ခဏာလည်းကောင်း။ ပုရိသလက္ခဏံ၊ ယောကျ်ားလက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒါသိလက္ခဏံ၊ ကျွန်မလက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒါသလက္ခဏံ၊ ကျွန်ထီးလက္ခဏာလည်းကောင်း။ အသိလက္ခဏံ၊ သံလျက်လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိလက္ခဏံ၊ ဆင်၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ အဿလက္ခဏံ၊ မြင်း၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဥသဘလက္ခဏံ၊ နွားဂေါလက္ခဏာလည်းကောင်း။ အာဝုဓလက္ခဏံ၊ လေးလက်နက်၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဝတ္ထလက္ခဏန္တိ၊ အဝတ်၏လက္ခဏာလည်းကောင်းဟု။ ဧဝမာဒိကာနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာဟူကုန်သော။ ဣမေ စ ဒိဋ္ဌိဌာနာ၊ အယူမှား၏ ဤအကြောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ယသ သမ္ဘဟတာ၊ အကြင်ရဟန္တာသည် ကောင်းစွာပယ်ဖျက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဧတေဟိ ဥပ္ပါတာဒီဟိ၊ ဤဥပါတ်စသည်တို့ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိအတွက်။ မင်္ဂလံ ဝါ၊ မင်္ဂလာရှိမှုကိုလည်းကောင်း။ အမင်္ဂလံ ဝါ၊ မင်္ဂလာမရှိမှုကိုလည်းကောင်း။ နပ ပစ္ဆေတိ၊ မယုံကြည်။ သော

မဂ်လဒေါသဝိတိဝတ္ထောတိ. သော မဂ်လဒေါသဝိတိဝတ္ထောဟူသည်ကား။ သဗ္ဗမဂ်လဒေါသေ၊ မဂ်လာအားလုံးအပြစ်တို့ကို။ ဝိတိဝတ္ထော၊ လွန်ပြီးသော။ အတိက္ကန္တော၊ ကျော်ပြီးသော။ ပဇဟိတ္တာ ဌိတော၊ ပယ်စွန့်ပြီး၍ တည်သော။ သော ခီဏာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာသည်တည်း။ **ယုဂယောဂါဓိဂတောတိ**၊ ယုဂယောဂါဓိဂတောဟူသော ပါဠိ၌။ "ကောဓော စ ဥပနာဟော စ၊ စိတ်ဆိုးခြင်းလည်းကောင်း ရန်ပြိုးဖွဲ့ခြင်းလည်းကောင်း။ မက္ခော စ ပဠာသော စ၊ ကျေးဇူးကန်းခြင်းလည်းကောင်း ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိအာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်။ ဒွေ ဒွေ ဧကတော၊ နှစ်ပါးနှစ်ပါးတို့သည် တပေါင်းတည်း။ အာဂတကိလေသာ၊ လာရှိသော ကိလေသာတို့သည်။ ယုဂါ နာမ၊ ယုဂတို့မည်၏။ ကာမယောဂေါ၊ ကာမယောဂလည်းကောင်း။ ဘဝယောဂေါ၊ ဘဝယောဂလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိယောဂေါ၊ ဒိဋ္ဌိယောဂလည်းကောင်း။ အဝိဇ္ဇာယောဂေါ၊ အဝိဇ္ဇာယောဂလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ သံသာရေ ယောဇနဘာဝတော၊ သံသရာ၌ ယှဉ်စေတတ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ယောဂါ နာမ၊ ယောဂတို့မည်၏။ တေ ယုဂေ စ၊ ထိုယုဂတို့လည်းကောင်း။ တေ ယောဂေ စ၊ ထိုယောဂတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ယုဂယောဂေ၊ ယုဂ,ယောဂတို့ကို။ အဓိဂတော၊ လွန်မိုးမို့၍ဖြစ်သော။ အဘိဘဝိတ္တာ ဂတော၊ လွန်မိုးမို့၍ ဖြစ်သော။ ဝိတိဝတ္ထော၊ လွန်သော။ သမတိက္ကန္တော၊ ကောင်းစွာကျော်လွန်သော။ ခီဏာသဝေါ ဘိက္ခု၊ ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ (နဇ ဇတိ၊ တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေမနေလာ)။ **နဇ ဇာတုမေတီတိ**၊ နဇ ဇာတုမေတိဟူသည်ကား။ ပုန ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေအစွမ်းဖြင့်။ ဧကံသေနေဝ၊ စင်စစ်သာ။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလောကသို့။ နဇ ဇတိ နဇ အာဂစ္ဆတိ၊ မလာ။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဇဝံ သတ္ထာ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤဂါထာဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏသ ခမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ပုဏ္ဏာအား တရားကို ဟောတော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာလေးပါး ပြပြီးအဆုံး၌။ ဗြာဟ္မဏော ပုတ္တေန သဒ္ဓိ၊ ပုဏ္ဏားသည် သားနှင့်အတူ။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ "တဒါ ဇတေဝ ပိတာပုတ္တာ၊ ထိုအခါက ထိုအဖနှင့်သားတို့သည်ပင်။ ဣဒါနိ ပိတာပုတ္တာ

အဟောသုံ၊ ယခုအခါ သားနှင့်အဖတို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ တာပသော ပန အဟာမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ရသေ့သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ သတ္တာ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဘုရားရှင်သည် ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မဂ်လဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
မဂ်လဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ သာရမ္ဘဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကလျာဏိမေဝ မုဠ္ဍေယျာတိ ဣဒံ၊ ကလျာဏိမေဝ မုဠ္ဍေယျစသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဩမသဝါဒ သိက္ခာပဒံ အာရब्ब ကထေသိ၊ ဩမသဝါဒသိက္ခာပုဒ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဒွေပိ ဝတ္ထူနိ၊ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု နှစ်တန်တို့သည်လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဟုခေါ်သော ရှေး၌။ နန္ဒိဝိသာလဇာတကေ ဝုတ္တသဒိသာနေဝ၊ နန္ဒိဝိသာလဇာတ်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့် တူကုန်သည်သာတည်း။ ဣမသ္မိံ ဇာတကေ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသာရမ္ဘဇာတ်၌ ကား ဘုရားလောင်းသည်။ ဂန္ဓာရရဋ္ဌေ တက္ကသိလာယံ၊ ဂန္ဓာရတိုင်း တက္ကသိုလ်မြို့၌။ အညတရသ္မိံ ဗြာဟ္မဏသဒ္ဓေ၊ မထင်ရှားသော ပုဏ္ဏားတို့။ သာရမ္ဘော နာမ ဗလိဗဒ္ဒေါ အဟောသိ၊ သာရမ္ဘမည်သော နွားလားသည် ဖြစ်ပြီ။ သတ္တာ ဣဒံ အတီတဝတ္ထုံ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤအတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားသည်ဖြစ်တော် မူ၍ (ဘုရားဖြစ်တော်မူမှ)။

၈၈။ "ကလျာဏိမေဝ မုဠ္ဍေယျ၊ နှ ဟိ မုဠ္ဍေယျ ပါပိကံ။
မောဂ္ဂေါ ကလျာဏိယာ သာဓု၊ မုတ္တာ တပ္ပတိ ပါပိက"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ကလျာဏိမေဝ ။ပ။ ပါပိကံဟူသော ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။ (ဂါထာနက်ကား). . .

ကလျာဏိမေဝ မုဠ္ဍေယျ၊ ကောင်းသည်ကိုသာ နှုတ်မှလွှတ်ရာ၏။ ပါပိကံ နှ ဟိ မုဠ္ဍေယျ၊ မကောင်းသည်ကို နှုတ်မှမလွှတ်ရာသည်သာတည်း။ ကလျာဏိယာ မောဂ္ဂေါ သာဓု၊ ကောင်းသည်ကို နှုတ်မှလွှတ်ခြင်းသည်

ကောင်း၏။ ပါပိကံ မုတ္တာ တပ္ပတိ၊ မကောင်းသည်ကို နှုတ်မှလွှတ်မိ၍ ပူပန်ရ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကလျာဏိမေဝ မုဠ္ဆေယျာတိ**၊ ကလျာဏိမေဝ မုဠ္ဆေယျ ဟူသည်ကား။ စတုဒေါသ ဝိနိမုတ္တံ ကလျာဏီ သုန္ဒရံ၊ အပြစ်လေးမျိုးလွတ်သော ကောင်းသော။ အနဝဇ္ဇံ ဝါစမေဝ မုဠ္ဆေယျ၊ အပြစ်မရှိသော စကားကိုသာ နှုတ်မှ လွှတ်ရာ၏တည်း။ ဝိဿဇ္ဇေယျ ကထေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏တည်း ပြောရာ၏တည်း။ **နေ ဟိ မုဠ္ဆေယျ ပါပိကန္တိ**၊ နေ ဟိ မုဠ္ဆေယျ ပါပိကံဟူသည်ကား။ ပါပိကံ လာမိကံ၊ မကောင်းသော။ ပရေသံ အပ္ပိယံ အမနာပံ၊ သူတစ်ပါးတို့သည် မချစ်အပ်သော မနှစ်သက်အပ်သော စကားကို။ နေ မုဠ္ဆေယျ နေ ကထေယျ၊ နှုတ်မှမလွှတ်ရာတည်း မပြောရာတည်း။ **မောက္ခော ကလျာဏိယာ သာဓူတိ**၊ မောက္ခော ကလျာဏိယာ သာဓု ဟူသည်ကား။ ကလျာဏဝါစာယ ဝိဿဇ္ဇနမေဝ၊ ကောင်းသော စကားကို ဖြေဆိုခြင်းသည်သာ။ ဣမသ္မိံ လောကေ သာဓု၊ ဤလောက၌ ကောင်း၏။ သုန္ဒရံ ဘဒ္ဒကံ၊ တင့်တယ်၏တည်း။ **မုတ္တာ တပ္ပတိ ပါပိကန္တိ**၊ မုတ္တာ တပ္ပတိ ပါပိကံ ဟူသည်ကား။ ပါပိကံ ဖရုသဝါစံ၊ ယုတ်မာသော ရိုင်းပြသော စကားကို။ မုဠ္ဆိတ္တာ ဝိဿဇ္ဇေတ္တာ ကထေတ္တာ၊ နှုတ်မှလွှတ်မိ၍ ဖြေဆိုမိ၍ ပြောမိ၍။ သော ပုဂ္ဂလော တပ္ပတိ၊ ထိုပြောမိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပူပန်ရ၏တည်း။ သောစတိ ကိလမတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏တည်း ပင်ပန်းရ၏တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဒေဝ သတ္ထာ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ မေဃဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုအခါက ပုဏ္ဏားသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဗြာဟ္မဏီ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ပုဏ္ဏေးမကား ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမတည်း။ သာရမ္ဘော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ သာရမ္ဘနွားလားသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သာရမ္ဘဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
သာရမ္ဘဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ ကုဟကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဝါစာဝ ကိရ တေ အာသီတိ ဣဒံ၊ ဝါစာဝ ကိရ တေ အာသိစသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ကုဟကံ ဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော အုံ့သြဖွယ် ပြုတတ်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ကုဟကဝတ္ထု၊ အုံ့သြဖွယ်ပြုမှု ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ ဥဒ္ဒါလကဇာတကေ အာဝိ-ဘဝိဿတိ၊ ဥဒ္ဒါလကဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာဖြစ်လတ္တံ့။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဧကံ ဂါမကံ ဥပနိဿာယ၊ တစ်ခုသော ရွာဝယ်ကို အမှီပြု ၍။ ဧကော ကုဋုမ्बိကော၊ တစ်ပါးသော ကောက်ကျစ်သော ရသေ့ဖြစ်သော။ ကုဟကတာပသော ဝသတိ၊ အုံ့သြဖွယ်ပြုတတ်သော ရသေ့သည် နေ၏။ ဧကော ကုဋုမ्बိကော၊ တစ်ယောက်သော သူကြွယ်သည်။ တဿ အရညေ၊ ထိုရသေ့အတွက် တောထဲ၌။ ပဏ္ဏသာလံ ကာရေတွာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ တတ္ထ နံ ဝါသေန္တော၊ ထိုကျောင်း၌ ထိုရသေ့ကို နေစေလျက်။ အတ္တနော ဂေဟေ၊ မိမိ၏ အိမ်၌။ ပဏီတာဟာရေန ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ မွန်မြတ်သော အာဟာရဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ သော တံ ကုဋုမ्बိကံ၊ ထိုသူကြွယ်သည် ထိုကောက်ကျစ်သော ရသေ့ကို။ "ဧသော သီလဝါတိ သဒ္ဒဟိတွာ၊ ဤရသေ့ကား သီလရှိ၏"ဟု ယုံကြည်၍။ စောရဘယေန သုဝဏ္ဏနိက္ခသတံ၊ ခိုးသားဓားပြဘေးကြောင့် ရွှေစင်နိက္ခတစ်ရာကို။ တဿ ပဏ္ဏသာလံ နေတွာ၊ ထိုရသေ့၏ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းသို့ ဆောင်ယူ၍။ ဘူမိဂတံ ကတွာ၊ မြေထဲရောက်သည်ကို ပြု၍။ "ဣဒံ သြလောကေယျာသိ ဘန္တေတိ အာဟ၊ ဤပစ္စည်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ အရှင်ဘုရား"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ အထ နံ တာပသော၊ ထိုအခါ ထိုသူကြွယ်ကို ရသေ့သည်။ "အာဝုသော ပဗ္ဗဇိတာနံ နာမ၊ အို. . ဒါယကာ ရသေ့ရဟန်းတို့အားမည်သည်။ ဝေရုပ် ကထေတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော စကားကို ပြောခြင်းငှာ မသင့်။ အမှာကံ ပရသန္တကေ၊ ငါတို့အားကား သူတစ်ပါးပစ္စည်း၌။ လောဘော နာမ နတ္ထိတိ အာဟ၊ လိုချင်မှုမည်သည် မရှိ"ဟု ပြောပြီ။ သော သာဓု ဘန္တေတိ၊ ထိုသူကြွယ်သည် ကောင်းပါပြီ

အရှင်ဘုရားဟုလျှောက်၍။ တဿ ဝစနံ သဒ္ဒဟိတွာ ပက္ကာမိ၊ ထိုရသေ့၏ ပြောစကားကို ယုံကြည်၍ ဖဲသွားပြီ။ ဒုဋ္ဌတာပသော၊ ရသေ့ပျက်သည်။ "ဧတ္တကေန ဇီဝိတုံ သက္ကာတိ၊ ဤမျှရှိသော ပစ္စည်းဖြင့် အသက်မွေးခြင်းငှာ တတ်ကောင်း၏"ဟုတွေး၍။ ကတိပါဟံ အတိက္ကမိတွာ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကို ကျော်လွန်၍။ တံ သုဝဏ္ဏံ ဂဟေတွာ၊ ထိုရွှေကို ဖေါ်ယူ၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းအကြားဌ။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တစ်ခုသော ဌာနဌ။ ဌပေတွာ အာဂန္တာ၊ ထား၍ ပြန်လာ၍။ ပဏ္ဏသာလာယမေဝ ဝသိတွာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းဌပင် နေ၍။ ပုန ဒိဝသေ တဿ ဂေဟေ၊ နောက်နေ့ဌ ထိုသူကြွယ်၏ အိမ်ဌ။ ဘတ္တကိစ္စံ ကတွာ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးမှုကိစ္စကို ပြုပြီး၍။ "အာဝုသော မယံ၊ အိုဗျ. . ဒါယကာ ငါတို့သည်။ တုမှေ နိဿာယ၊ သင်တို့ကို အမှီပြု၍။ စိရံ ဝသိမှ၊ ကြာမြင့်စွာ နေခဲ့ကုန်ပြီ။ အတိစိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ ဝသန္တာနံ၊ တစ်နေရာတည်းဌ နေကြသော ရသေ့ရဟန်းတို့အား။ မနုဿေဟိ သဒ္ဓိံ၊ လူတို့နှင့် အတူ။ သံသဂ္ဂေါ ဟောတိ၊ ရောနှောခြင်းသည် ဖြစ်၏။ သံသဂ္ဂေါ စ နာမ၊ ရောနှောခြင်းမည်သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတာနံ မလံ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့၏ အညစ်အကြေးတည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ ဂစ္ဆာမိတိ ဝတ္တွာ၊ ငါသည် သွားတော့အုံ"ဟု ပြော၍။ တေန ပုနပ္ပုနံ ယာစိယမာနောပိ၊ ထိုသူကြွယ်သည် ထပ်ခါထပ်ခါ တောင်းပန်အပ်ပါသော်လည်း။ နိဝတ္တိတုံ နာ ဣစ္ဆိ၊ ပြန်ဆုတ်ခြင်းငှာ အလိုမရှိပြီ။ အထ နံ သော၊ ထိုအခါ ထိုရသေ့ကို ထိုသူကြွယ်သည်။ "ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ ဂစ္ဆထ ဘန္တေတိ၊ ကြွတော်မူကြပါ အရှင်ဘုရား"ဟု လျှောက်၍။ ယာဝဂါမဒ္ဒါရံ၊ ရွာတံခါးတိုင်အောင်။ အနုဂန္တွာ နိဝတ္တိ၊ အစဉ်လိုက်သွား၍ ပြန်ဆုတ်ခဲ့ပြီ။ တာပသောပိ ထောကံ ဂန္တွာဝ၊ ရသေ့သည်လည်း အတန်ငယ် သွားပြီး၍သာလျှင်။ "ဣမံ ကုဋ္ဌမ္ဘိုကံ မယာ၊ ဤသူကြွယ်ကို ငါသည်။ ဝဏ္ဏေတုံ ဝဏ္ဏတိတိ စိန္တေတွာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု တွေး၍။ ဇဏ္ဍာနံ အန္တရေ၊ ဆံကျစ်တို့၏ အတွင်းဌ။ တိဏံ ဌပေတွာ ပဋ္ဌိနိဝတ္တိ၊ မြက်ပင်ကို ထည့်ထား၍ ပြန်ဆုတ်ခဲ့ပြီ။ ကုဋ္ဌမ္ဘိကော၊ သူကြွယ်သည်။ "ဘန္တေ ကိံ၊ အိုဗျ. . အရှင်ဘုရား ဘာ့ကြောင့်။ နိဝတ္တိတ္ထာတိ ပုစ္ဆိ၊ ပြန်ဆုတ်ခဲ့ကြပါသလဲ"ဟု မေးပြီ။ အာဝုသော တုမှာကံ၊ အိုဗျ. . ဒါယကာ သင်ဒါယကာတို့၏။ ဂေဟစ္ဆဒနတော မေ ဇဏ္ဍာသု၊ အိမ်အမိုးမှ ငါ၏ ဆံကျစ်တို့ဌ။ ဧကတိဏံ လဂ္ဂံ၊ မြက်တစ်ပင်သည် ငြိပါလာပြီ။ အဒိန္နာဒါနဿ နာမ၊ အဒိန္နာဒါန

မည်သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတာနံ နဝဋ္ဌတိ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့အား မသင့်။ တံ အာဒါယ၊ ဋ္ဌိပါလာသော ထိုမျက်ကို ယူ၍။ အာဂတော အမှိတိ၊ လာသည် ဖြစ်၏"ဟု ပြောပြီ။ ကုဋ္ဌမ္ဖိကော၊ သူကြွယ်သည်။ "ဆဋ္ဌေတ္ဝာ ဂစ္ဆထ ဘန္တေတိ ဝတ္ဝာ၊ စွန့်ပစ်၍ သွားကော်မူကြပါ အရှင်ဘုရား"ဟု လျှောက်ထားပြီး၍။ "တိဏသလာကမ္ပိ နာမ ပရသန္တကံ၊ မျက်ပင် ဝါးခြမ်းစိပ်မည်သည်ကိုသော်မှလည်း သူတစ်ပါးဥစ္စာကို။ နဂဏှာတိ၊ မယူရာ။ မေ အယ္ယော၊ ငါ၏ အရှင်ရသေ့သည်။ အဟော ကုတ္တ္ဝစ္ဆ-ကောတိ ပသီဒိတ္ဝာ၊ အော်. . ကုတ္တ္ဝစ္ဆကြီးပါပေစ"ဟု ကြည်ညိုပြီ။ ဝန္ဒိတ္ဝာ ဥယ္ယောဇေသိ၊ ရှိခိုး၍ လွှတ်လိုက်ပြီ။

တဒါ ပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ ဘဏ္ဍာဂ္ဂါယ ပစ္စန္တေ၊ ပစ္စည်းအကျိုးငှာ ပစ္စန္တရာဇ ရှာသို့။ ဂစ္ဆန္တေန ဗောဓိသတ္တေန၊ သွားသော ဘုရားလောင်းသည်။ တသ္မိံ နိဝေသနေ နိဝါသော၊ ထိုအိမ်၌ နေထိုင်မှုကို။ ဂဟိတော ဟောတိ၊ ယူအပ်သည် ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တာပသဿ ဝစနံ သုတ္ဝာဝ၊ ရသေ့၏ စကားကို ကြား၍ပင်။ "အဒ္ဓါ ဣမိနာ ဒုဋ္ဌတာပသေန၊ ဧကန် ဤရသေ့ဖျက်သည်။ ဣမဿ ကိဉ္စိ၊ ဤသူကြွယ်၏ ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ခုကို။ ဂဟိတံ ဘဝိဿတိတိ၊ ယူအပ်ပြီးသည် ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟုတွေး၍။ "သမ္မ တေ၊ အို. . မိတ်ဆွေ သင်၏။ ဧတဿ တာပသဿ သန္တိကေ၊ ထိုရသေ့၏ အထံ၌။ နိက္ခိတ္တံ ကိဉ္စိ၊ ထားအပ်သော ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ခုသည်။ အတ္ထိ ပန ဣဒါနိ၊ ရှိပါသလား"ဟု။ ကုဋ္ဌမ္ဖိကံ ပုစ္ဆိ၊ သူကြွယ်ကို မေးပြီ။ သမ္မ၊ အို. . မိတ်ဆွေ။ သုဝဏ္ဏနိက္ခသတံ၊ ရွှေစင်နိက္ခတစ်ရာ သည်။ အတ္ထိ ဣဒါနိ၊ ရှိ၏ဟုဖြေပြီ။ တေန ဟိ ဂစ္ဆ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သွားပါချေ။ တံ ဥပဓာရေဟိတိ၊ ထိုရွှေစင်နိက္ခတစ်ရာကို စူးစမ်းကြည့်ရှုပါလော့ဟုပြောပြီ။ သော ပဏ္ဏာသာလံ ဂန္တ္ဝာ၊ ထိုသူကြွယ်သည် သစ်ရွက်မိုးကျောင်းသို့ သွား၍။ တံ အဒိသ္ဝာ၊ ထိုရွှေစင်နိက္ခတစ်ရာကို မတွေ့ရ၍။ ဝေဂေန အာဂန္တ္ဝာ၊ အဟုန်ဖြင့် ပြန်လာ၍။ နတ္ထိ သမ္မာတိ အာဟ၊ မရှိတော့ဘုံ မိတ်ဆွေဟု ပြောပြီ။ "တေ သုဝဏ္ဏံ၊ သင်သူကြွယ်၏ ရွှေကို။ အညေန နဂဟိတံ၊ အခြားသူသည် မယူအပ်။ တေနေဝ ကုဟကတာပသေန ဂဟိတံ၊ ထိုအံ့ဖွယ်ပြုတတ်သော ရသေ့သည်ပင် ယူအပ်ပြီ။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တံ အနုဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ထိုရသေ့ကို အစဉ်လိုက်၍။ ဂဏှာမာတိ၊ ဖမ်းယူကြစို့"ဟုပြော၍။ ဝေဂေန ဂန္တ္ဝာ၊ အဟုန်ဖြင့် သွား၍။ ကူဋဂတာပသံ ဂဏှိတ္ဝာ၊ ကောက်ကျစ်သော ရသေ့ကို ဖမ်းယူ၍။ ဟတ္ထေဟိ စ ပါဒေဟိ စ ပေါထေတ္ဝာ၊

လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း ရိုက်ပုတ်ကန်ကျောက်၍။ သုဝဏ္ဏော် အာဟာရာပေတွာ ဂဏ္ဍီသု၊ ရွှေကို ဆောင်ယူစေ၍ ပြန်ယူကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော သုဝဏ္ဏော် ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ရွှေကို တွေ့ရ၍။ "နိက္ခသတံ ဟရမာနော၊ ရွှေစင်နိက္ခတစ်ရာကို ခိုးယူသော အရှင်ဘုရားသည်။ အသဇ္ဇိတ္တာ၊ မငြိကပ်မူ၍။ တိဏမတ္တေ၊ မြက်ပင်လေးမျှ၌။ သတ္တော အသီတိ ဝတ္တာ၊ ငြိကပ်သည် ဖြစ်၏"ဟု ပြောဆို၍။ တံ ဂရဟန္တော၊ ထိုရသေ့ကို ကဲ့ရဲ့လိုရကား. . .

စ၉။ "ဝါစာဝ ကိရ တေ အာသိ၊ သဏ္ဌာ သခိလဘာဏိနော။
တိဏမတ္တေ အသဇ္ဇိတ္ထော၊ နော စ နိက္ခသတံ ဟရ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဝါစာဝ ။ပ။ ဟရံ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ (ဂါထာနက်ကား). . .

သခိလဘာဏိနော တေ၊ ပြေပြစ်သည်ကို ပြောဆိုတတ်သော အရှင်ဘုရား၏။ ဝါစာဝ သဏ္ဌာ အာသိ ကိရ၊ စကားမျှသည်သာ ပြေပြစ်သည် ဖြစ်ပြီတဲ့။ တိဏမတ္တေ အသဇ္ဇိတ္ထော၊ မြက်မျှ၌ကား ကျင့်ဝတ်ကို ငြိကပ်ခဲ့ပြီ။ နိက္ခသတံ ဟရံ၊ ရွှေစင်နိက္ခတစ်ရာကို ခိုးယူသော်ကား။ နော စ အသဇ္ဇိတ္ထော၊ ကျင့်ဝတ်နှင့်စပ် မငြိကပ်တော့ဘူးလားဘုရား။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဝါစာဝ ကိရ တေ အာသိ သဏ္ဌာ သခိလဘာဏိ-နောတိ**၊ ဝါစာဝ ကိရ တေ အာသိ သဏ္ဌာ သခိလဘာဏိနောဟူသည်ကား။ "ပဗ္ဗဇိတာနံ တိဏမတ္တာမ္ပိ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့အား မြက်မျှကိုလည်း။ အဒိန္နံ အာဒါတုံ၊ ပိုင်ရှင်မပေးသည်ကို ယူခြင်းငှာ။ နေ ဝဋ္ဋတိတိ၊ မသင့်"ဟု။ ဧဝံ သခိလံ မုဒုဝစနံ၊ ဤသို့ ပြေပြစ်သော နူးညံ့သော စကားကို၊ ဝဒန္တသ္ဌ တေ ဝါစာ ဧဝ၊ ပြောဆိုသော အရှင်ဘုရား၏ စကားသည်သာ။ သဏ္ဌာ အာသိ ကိရ၊ ပြေပြစ်သည် ဖြစ်ပြီတဲ့။ ဝစနမတ္တမေဝ မဠ္ဍ အဟောသိ၊ စကားမျှသည်သာ ပြေပြစ်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ရှေ့ထက်ဝက်၏ အနက်တည်း။ **တိဏမတ္တေ အသဇ္ဇိတ္ထောတိ**၊ တိဏမတ္တေ အသဇ္ဇိတ္ထောဟူသည်ကား။ ကုဋ္ဌဇဋိလ၊ အို. . ရသေ့ကောက်။ ဧကိဿာ တိဏသလာကာယ၊ တစ်ချောင်းသော မြက်ပင်ချောင်း၌။ ကုဏ္ဍကစ္ဆံ ကုရုမာနော တွဲ၊ ကျင့်ဝတ်ကုဏ္ဍကစ္ဆကို ပြုသော အရှင်ဘုရားသည်။ သတ္တော အာသတ္တော လဂ္ဂေါ အဟောသိ၊ ကျင့်ဝတ်နှင့်စပ် ငြိကပ်သည် ဖြစ်ပြီတည်း။

နော စ နိက္ခသတံ ဟရန္တိ၊ နော စ နိက္ခသတံ ဟရံဟူသည်ကား။ ဣမံ နိက္ခသတံ ဟရန္တော ပန၊ ဤရွှေစင်နိက္ခတစ်ရာကို ဆောင်ယူသော်ကား။ အသတ္တော နိလ္လဂ္ဂေါ၀၊ ကျင့်ဝတ်နှင့်စပ် မငြိကပ်သည်သာ။ ဇာတော အသိ၊ ဖြစ်သည် ဖြစ်၏တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဧ၀ံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ တံ ဂရဟိတ္တာ၊ ထိုရသေ့ကို ကဲ့ရဲ့၍။ "ကုဋ္ဌဇဋိလ ပုန၊ ရသေ့ကောက် တဖန်။ ဧ၀ရူပ် မာအကာသိတိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်ကို မပြုလင့်"ဟု။ သြ၀ါဒံ ဒတ္တာ၊ သြ၀ါဒကို ပေး၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေ၀၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ ဧသော ဘိက္ခု နကုဟကော၊ ဤရဟန်းသည် အံ့ဖွယ်ပြုတတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ကုဟကောယေ၀ါတိ ဝတ္တာ၊ ရှေးကလည်း အံ့ဖွယ်ပြုတတ်သည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ "တဒါ ကုဋ္ဌတာပသော၊ ထိုအခါက ရသေ့ကောက်သည်။ ကုဟကဘိက္ခု အဟောသိ၊ အံ့သြဖွယ်ပြုတတ်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပဏ္ဏိတပုရိသော ပန၊ ပညာရှိယောကျ်ားသည်ကား။ အဟမေ၀ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကုဟကဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော
ကုဟကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ အကတညုဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယော ပုဗ္ဗေ ကတကလျာဏောတိ ဣဒံ၊ ယော ပုဗ္ဗေ ကတကလျာဏော စသော ဤဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ အာရ၀ ကထေသိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဧကော ပစ္စန္တ၀ါသိကော သေဋ္ဌိ၊ တစ်ယောက်သော ပစ္စန္တရာဇ်၌နေသော သူဌေးသည်။ တဿ အဒ္ဓ သဟာယော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏ လူချင်းမတွေ့ဘူးသော သူ၀ယ်ချင်းသည်။

အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်ပြီတဲ့။ သော ဧကဒါ၊ ထိုပစ္စန္တရာဇ်သူဌေးသည် တရံရောအခါ၌။ ပစ္စန္တေ ဥဌာနကဘဏ္ဍသ၊ ပစ္စန္တရာဇ်၌ ထွက်ပေါ်သော ပစ္စည်းဖြင့်။ ပဠသကဋ္ဌသတာနိ ပူရေတွာ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို ပြည့်စေ၍။ ကမ္မန္တိကမနုဿေ၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်သူ လူတို့ကို။ "ဂစ္ဆထ ဘောဟ၊ သွားကြအမောင်တို့။ ဣမံ ဘဏ္ဍံ သာဝတ္ထိ နေတွာ၊ ဤပစ္စည်းကို သာဝတ္ထိမြို့သို့ ဆောင်ယူ၍။ အမှာကံ သဟာယကဿ၊ ငါတို့၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော။ အနာထပိဏ္ဍိကမဟာသေဋ္ဌိဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးအား။ ပစ္စဗ္ဗေန ဝိက္ကိဏိတွာ၊ လက်ရှိတန်ဘိုးဖြင့် ပေါက်ဈေးဖြင့် ရောင်းချ၍။ ပဋိဘဏ္ဍံ အာဟရထာတိ အာဟ၊ ပြန်ကုန်ကို ဆောင်ယူခဲ့ကြ"ဟု ပြောပြီ။ တေ သာဓူတိ၊ ထိုရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်းလုပ်သူတို့သည် ကောင်းပါပြီဟု။ တဿ ဝစနံ သမ္မဋ္ဌိ စ္ဆိတွာ၊ ထိုပစ္စန္တရာဇ်သူဌေး၏ စကားကို နာယူ၍။ သာဝတ္ထိ ဂန္တွာ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွား၍။ မဟာသေဋ္ဌိ ဒိဿွာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကို တွေ့၍။ ပဏ္ဏာကာရံ ဒတွာ၊ လက်ဆောင်ကို ပေး၍။ တံ ပဝတ္တိံ အာရောစေသုံ၊ ထိုမှာလိုက်သောအဖြစ် ကို ပြောကြားကုန်ပြီ။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည်။ ဝေါ သွာဂတန္တိ၊ သင်တို့အား ကောင်းသောလာခြင်းတည်းဟုပြော၍။ တေသံ အာဝါသဉ္စ၊ ထိုရောက်လာသူတို့အား နေရာကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘောဇနဉ္စ ဒါပေတွာ၊ စားနပ်ရိက္ခာကို လည်းကောင်း ပေးစေ၍။ သဟာယကဿ သုခံ ပုစ္ဆိတွာ၊ သူငယ်ချင်း သူဌေး၏ ချမ်းသာကြောင်းကို မေးမြန်း၍။ ဘဏ္ဍံ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ပါလာသော ပစ္စည်းကို ရောင်းချပေး၍။ ပဋိဘဏ္ဍံ ဒါပေသိ၊ ပြန်ကုန်ကို ဝယ်ပေးစေပြီ။ တေ ပစ္စန္တံ ဂန္တွာ၊ ထိုကုန်ရောင်းလာသူတို့သည် ပစ္စန္တရာဇ်သို့ ပြန်သွားကြပြီး၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အတ္တနော သေဋ္ဌိဿ အာရောစေသုံ၊ မိမိတို့၏ ပစ္စန္တရာဇ်သူဌေးအား ပြောကြားကုန်ပြီ။

အပရဘာဂေ အနာထပိဏ္ဍိကောပိ၊ နောင်အဘို့၌ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်လည်း။ တထေဝ ပဠ သကဋ္ဌသတာနိ၊ ထိုနည်းအတူပင် ကုန်လှည်းငါးရာတို့ကို။ တတ္ထ ပေသေသိ၊ ထိုပစ္စန္တရာဇ်သို့ စေလွှတ်ပြီ။ မနုဿာ တတ္ထ ဂန္တွာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးလူတို့သည် ထိုပစ္စန္တရာဇ်သို့ သွားကြ၍။ ပဏ္ဏာကာရံ အာဒါယ၊ ပေးစရာလက်ဆောင်ကို ယူ၍။ ပစ္စန္တဝါသိကသေဋ္ဌိ ပဿိံသု၊ ပစ္စန္တရာဇ်နေသူဌေးကို တွေ့ကြပြီ။ သော၊ ထိုပစ္စန္တရာဇ်သူဌေးသည်။ ကုတော အာဂစ္ဆထာတိ ပုစ္ဆိတွာ၊

ဘယ်မှ လာကြသနည်းဟု မေး၍။"သာဝတ္ထိတော တုမှာကဲ၊ သာဝတ္ထိမြို့မှ သင်သူဌေးမင်းတို့၏။ သဟာယကသဲ အနာထပိဏ္ဍိကသဲ၊ သူငယ်ချင်း ဖြစ်သော အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ သန္ဓိကာတိ ဝုတ္တော၊ အထံမှပါ"ဟု ပြောအပ်သော်။"အနာထပိဏ္ဍိကောတိ၊ အနာထပိဏ်ဟူသည်။ ကဿစိ ပုရိသဿ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ယောကျ်ား၏။ နာမံ ဘဝိဿတီတိ၊ နာမည်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု။ ပရိဟာသံ ကတ္တာ၊ ပြောင်လှောင်မှုကို ပြု၍။ ပဏ္ဏာကာရံ ဂဟေတ္တာ၊ ပေးသော လက်ဆောင်ကို ယူ၍။ တုမှေ ဂစ္ဆထာတိ ဥယ္ယောဇေသိ၊ သင်တို့သည် သွားကြဟုပြော၍ လွှတ်လိုက်ပြီ။ နိဝါသံ နေဝ ဒါပေသိ၊ နေစရာကို မပေးစေ။ ပရိဗ္ဗယံ နဒါပေသိ၊ စားနပ်ရိက္ခာကို မပေးစေ။ တေ သယမေဝ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးလူတို့သည် ကိုယ်တိုင်သာ။ ဘဏ္ဍံ ဝိက္ကိဏိတ္တာ၊ ပစ္စည်းကို ရောင်းချ၍။ ပဋ္ဌိဘဏ္ဍံ အာဒါယ၊ ပြန်ကုန်ကို ဝယ်ယူကြ၍။ သာဝတ္ထိံ အာဂန္တာ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ပြန်လာကြ၍။ သေဋ္ဌိဿ တံ ပဝတ္တိံ အာရောစေသုံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးအား ထိုအဖြစ်ကို ပြောကြားကုန်ပြီ။

အထ သော ပစ္စန္တဝါသီ၊ ထို့နောက် ထိုပစ္စန္တရာဇနေ သူဌေးသည်။ ပုနပိ ဧကဝါရံ၊ တစ်ဖန်လည်း နောက်တစ်ကြိမ်။ တထေဝ ပဋ္ဌသကဒ္ဒသတာနိ၊ ထိုရှေးအတူပင် ကုန်လှည်းငါးရာတို့ကို။ သာဝတ္ထိံ ပေသေသိ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ စေလွှတ်ပြီ။ မနုဿာ ပဏ္ဏာကာရံ အာဒါယ၊ ပစ္စန္တရာဇသူဌေးလူတို့သည် ပေးဖို့လက်ဆောင်ကို ယူလာ၍။ မဟာသေဋ္ဌိံ ပဿိံသု၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကို တွေ့ကြပြီ။ တေ ဒိသ္မာ ပန၊ ထိုပစ္စန္တရာဇသူဌေးလူတို့ကို တွေ့မြင်ပြီး၍ကား။ အနာထပိဏ္ဍိကသ မနုဿာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ လူတို့သည်။ "သာမိ မယံ၊ အို. အရှင်သူဌေးမင်း ကျွန်တော်တို့သည်။ ဧတေသံ နိဝါသဋ္ဌာ ဘတ္တဋ္ဌာ၊ ဤလူတို့အတွက် နေရာကို လည်းကောင်း ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိဗ္ဗယဋ္ဌာ ဇာနိဿာမာတိ ဝတ္တာ၊ စားနပ်ရိက္ခာကိုလည်းကောင်း အလိုက်သိကြပါမည်"ဟု ပြောကြ၍။ တေသံ သကဒ္ဒနာနိ၊ ထိုလူတို့၏ လှည်းတို့ကို။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့ပြင်၌။ တထာရူပေ ဌာနေ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော ဌာန၌။ မောစာပေတ္တာ၊ ဖြုတ်စေ၍ချတ်စေ၍။ "တုမှေ ဣဓေဝ ဝသထ၊ သင်တို့သည် ဤနေရာ၌သာ နေကြ။ ဝေါ အမှာကံ ယရေ၊ သင်တို့အတွက် ငါတို့၏ အိမ်၌။ ယာဝဘတ္တဋ္ဌ ပရိဗ္ဗယော စ၊ ယာဝုနှင့်ထမင်းသည်လည်းကောင်း စားရေရိက္ခာသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတီတိ ဝန္တာ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်"ဟု

ပြောသွားကြ၍။ ဒါသကမ္မကရေ သန္ဓိပါတေတွာ၊ ကျွန်အလုပ်သမားတို့ကို ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးစေ၍။ မရ္ဓိမယာမသမနန္တရေ၊ မရ္ဓိမယာမ်အခြားမဲ့၌ (မရ္ဓိမယာမ်အဆုံး၌)။ ပဠိသကဋ္ဌသတာနိ ဝိလုမ္ပိတွာ၊ ကုန်လှည်းငါးရာတို့ကို လုယက်၍။ နေသံ နိဝါသနပါရုပနာနိပိ အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ထိုပစ္စန္တရာဇ်သူဌေးလူတို့၏ ခါးဝတ်ကိုယ်ရုံတို့ကိုလည်း လုယက်၍။ ဂေါဏေ ပလာပေတွာ၊ နွားတို့ကို ပြေးစေ၍။ သကဋာနိ ဝိစက္ကာနိ ကတွာ၊ လှည်းတို့ကို ဘီးမှကင်းသည်တို့ကို ပြု၍။ ဘူမိယံ ဌပေတွာ၊ မြေပေါ်၌ ချထား၍။ စက္ကာနိပိ ဂဏှိတွာဝ အဂမံသု၊ လှည်းဘီးတို့ကိုလည်း ယူ၍သာ သွားကြပြီ။ ပစ္စန္တဝါသိနော၊ ပစ္စန္တရာဇ်နေလူတို့သည်။ နိဝါသနမတ္တသပိ၊ ခါးဝတ်မျှ၏လည်း။ သာမိကာ အဟုတွာ၊ ပိုင်ရှင်တို့သည် မဖြစ်ကြမူ၍။ ဘီတာ ဝေဂေန ပလာယိတွာ၊ ကြောက်ကြ၍ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ပြေး၍။ ပစ္စန္တမေဝ ဂတာ၊ ပစ္စန္တရာဇ်သို့သာ သွားကြပြီ။ သေဋ္ဌိမနုဿာပိ တမတ္ထံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးလူတို့သည်လည်း ထိုအကြောင်းကို။ မဟာသေဋ္ဌိနော အာရောစေသုံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးအား ပြောကြားကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ "ဣဒါနိ ဣဒံ ကထာပါဘတံ၊ ယခုအခါ ဤစကားလက်ဆောင်သည်။ အတ္ထိ ဣတိ၊ ရှိ၏"ဟုတွေး၍။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ထံတော်သို့ သွား၍။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊ အစမှ စ၍။ သဗ္ဗံ တံ ပဝတ္တိံ အာရောစေသိ၊ အလုံးစုံသော ထိုအဖြစ်ကို လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဂဟပတိ သော ပစ္စန္တဝါသီ၊ အို. သူကြွယ် ထိုပစ္စန္တရာဇ်နေသူဌေးသည်။ ဣဒါနေဝ နခေါ ဧဝံ သီလော၊ ယခုအခါ၌သာ ဤသို့အကျင့်ရှိသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဧဝံ သီလောယေဝ၊ ရှေးကလည်း ဤသို့အကျင့်ရှိသည်သာ။ အဟောသိတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတောဝ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဗာရာဏသိယံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဗာရာဏသီမြို့၌။ မဟာဝိဘဝေါ သေဋ္ဌိ အဟောသိ၊ မျိုးစွာသော စည်းစိမ်ရှိသော သူဌေးသည် ဖြစ်ပြီ။ ဧကော ပစ္စန္တဝါသိကော သေဋ္ဌိ၊ တစ်ယောက်သော ပစ္စန္တရာဇ်၌နေသော သူဌေးသည်။ တဿ အဒိဋ္ဌ သဟာယော အဟောသိ၊ ထိုဘုရားလောင်းသူဌေး၏ မမြင်ဘူးသော

မိတ်ဆွေသည် ဖြစ်ပြီ။ သင်္ခ အတိတဝတ္ထု၊ အလုံးစုံသော အတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထုသဒိသမေव၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းနှင့်တူသည်သာတည်း။ ဟောဒိ သတ္တော ပန အတ္တနော မနုဿေဟိ၊ ဘုရားလောင်းသည်ကား မိမိ၏ လူတို့သည်။ "အဇ္ဇ အမ္မေဟိ၊ ယနေ့ ကျွန်တော်တို့သည်။ ဣဒံ နာမ ကတန္တိ၊ ဤမည်သောအမှုကို ပြုအပ်ပါပြီ" ဟု။ အာရောစိတေ၊ ပြောကြားအပ်သော်။ "အတ္တနော ကတံ၊ မိမိ၏အပေါ်၌ ပြုအပ်သော။ ပဌမံ ဥပကာရံ၊ ပဌမဖြစ်သော ကျေးဇူးကို။ အဇာနန္တာ၊ မသိတတ်သူတို့သည်။ ပစ္ဆာ ဧဝရူပံ၊ နောက်၌ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲကို။ လဘန္တိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရကြကုန်သည်သာ"ဟု ပြောပြီး၍။ သမ္ဗတ္တပရိသာယ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား တရားကို ဟောလိုရကား

၉၀။ "ယော ပုဗ္ဗေ ကတကလ္ယာဏော၊ ကတတ္ထော နာဝဗုဇ္ဈတိ။
ပစ္ဆာ ကိစ္စေ သမုပ္ပန္နေ၊ ကတ္တာရံ နာဓိဂစ္ဆတိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယော ပုဗ္ဗေ ။ပ။ နာဓိဂစ္ဆတိဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီး။ (ဂါထာနက်ကား)...

ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဗ္ဗေ ကတကလ္ယာဏော၊ ရှေးက အခြားသူပြုအပ်သော ကောင်းမှုကျေးဇူးရှိပါလျက်။ ကတတ္ထော၊ အခြားသူ ပြီးစီးအောင်ပြုအပ်သော ကိစ္စရှိပါလျက်။ နာ အဝဗုဇ္ဈတိ၊ ပြန်လည်၍ကျေးဇူးမသိတတ်။ (သော၊ ထိုသူသည်)။ ပစ္ဆာ ကိစ္စေ သမုပ္ပန္နေ၊ နောက်၌ မိမိအလုပ်ကိစ္စသည် ဖြစ်ပေါ်လာသော်။ ကတ္တာရံ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပေးမည့်သူကို မရနိုင်။

တတြ အယံ ပိဏ္ဍတ္ထော၊ ထိုဂါထာ၌ ဤဆိုလတံ့သည်ကား အပေါင်းအနက်တည်း။ (ကော၊ အပေါင်းအနက်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ ခတ္တိယာဒီသု **ယော** ကောစိ ပုရိသော၊ မင်းမျိုးစသည်တို့တွင် အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော ယောကျ်ားသည်။ ပုဗ္ဗေ ပဌမတရံ၊ ရှေးက အထူးဦးစွာ။ အညေန၊ အခြားသူသည်။ **ကတ-ကလ္ယာဏော** ကတူပကာရော၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကျေးဇူးရှိသည်။ **ကတ-တ္ထော** နိပ္ဖါဒိတကိစ္စော၊ ပြီးစီးအောင်ပြုပေးအပ်သော ကိစ္စရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ပရေန အတ္တနိ ကတံ၊ အခြားသူ သည် မိမိအပေါ်၌ ပြုအပ်သော။ တံ

ကလျာဏခ္ဓေ၀ တံ အတ္ထဗ္ဗ နဇာနာတိ၊ ထိုကျေးဇူးကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း ထိုဆောင်ရွက်ပေးသည့်ကိစ္စကိုလည်းကောင်း ပြန်လည်၍ မသိတတ်။ သော၊ ထိုသူသည်။ **ပစ္ဆာ** အတ္တနော **ကိစ္စေ**၊ နောက်၌ မိမိ၏ အလုပ်ကိစ္စသည်။ **သမုပ္ပ-န္နေ**၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော်။ တဿ ကိစ္စဿ **ကတ္တာရံ**၊ ထိုဖြစ်ပေါ်သည့်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်မည့်သူကို။ **နာဓိဂစ္ဆတိ** နဝါတိ၊ မရနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၆၀ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ ဓမ္မဒေသေတွာ၊ ဤဂါထာဖြင့် တရားကို ဟောကြားပြီး၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူပြီး၍။ "တဒါ ပစ္စန္တ၀ါသီ၊ ထိုအခါက ပစ္စန္တရာဇ်နေ သူဌေးသည်။ ဣဒါနိပိ ပစ္စန္တ၀ါသိယေ၀၊ ယခုငါဘုရားလက်ထက်၌လည်း ပစ္စန္တရာဇ်နေ သူဌေးပင်တည်း။ ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိ ပန၊ ဗာရာဏသီသူဌေးသည်ကား။ အဟမေ၀ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အကတညုဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော အကတညုဇာတ်အဖွင့်တည်း။

အပါယိမ္ဘ၀ဂ္ဂေါ နဝမော၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော အပါယိမ္ဘ၀ဂ်တည်း။

တဿ ဥဒ္ဒါနံ၊ ထိုအပါယိမ္ဘ၀ဂ်၏ ဥဒါန်းကား။ သုရာပါနံ မိတ္တ၀ိန္ဒ၊ သုရာပါနဇာတ်လည်းကောင်း မိတ္တ၀ိန္ဒကဇာတ်လည်းကောင်း။ ကာဠကဏ္ဏီ အတ္ထ ဒ္ဓါရံ၊ ကာဠကဏ္ဏီဇာတ်လည်းကောင်း အတ္ထသဒ္ဓါရဇာတ်လည်းကောင်း။ ကိံပက္ကံ သီလ၀ီမံသံ၊ ကိံပက္ကဇာတ် သီလ၀ီမံသဇာတ်လည်းကောင်း။ မဂ်ဂ ဠာပိ သာရမ္ဘံ၊ မဂ်လဇာတ်လည်းကောင်း သာရမ္ဘဇာတ်လည်းကောင်း။ ကုဟ ကံ အကတညူ စ၊ ကုဟကဇာတ်လည်းကောင်း အကတညုဇာတ်လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၁၀။ လိတ္ထဝဂ္ဂ

၁။ လိတ္ထဇာတကဝဏ္ဏနာ

လိတ္ထံ ပရမေန တေဇသာတိ ဣဒံ၊ လိတ္ထံ ပရမေန တေဇသာအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မူ၍ သုံးဆောင်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တသ္မိံ ကာလေ ဘိက္ခူ ထိုအချိန်က ရဟန်းတို့သည်။ စီဝရာဒီနိ လဘိတ္တာ၊ သက်နှံးစသည်တို့ကို ရ၍။ ယေဘုယ္ယေန အပစ္စဝေက္ခိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ များသောအားဖြင့် မဆင်ခြင်မူ၍ သုံးဆောင်ကုန်၏။ တေ စတ္တာရော ပစ္စယေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် လေးပါးကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ အပစ္စဝေက္ခိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇမာနာ၊ မဆင်ခြင်မူ၍ သုံးဆောင်ကြသော်။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ နိရယ တိရစ္ဆာနယောနိတော နိ မုစ္စန္တိ၊ ငရဲတိရစ္ဆာန်မျိုးမှ မလွတ်ကြကုန်။ သတ္ထာ တံ ကာရဏံ ဥ တ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုအကြောင်းကို သိတော်မူ၍။ ဘိက္ခူနံ အနေကပရိယာယေန၊ ရဟန်းတို့အား များစွာသော ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဓမ္မိံ ကထံ ကထေတ္တာ၊ တရားရှိသော စကားကို ဟောကြားတော်မူ၍။ အပစ္စဝေက္ခိတ ပရိဘောဂေ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မူ၍ သုံးဆောင်ခြင်း၌။ အာဒီနဝံ ဒဿေတ္တာ၊ အပြစ်ကို ပြတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာနာမ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ရဟန်းမည်သည်။ စတ္တာရော ပစ္စယေ လဘိတ္တာ၊ လေးပါးကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို ရရှိ၍။ အပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ မသင့်။ တသ္မာ ဣဒေါ ပဋ္ဌာယ၊ ထို့ကြောင့် ဤနေ့မှ စ၍။ စတ္တာရော ပစ္စယေ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ လေးပါးကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်၍။ ပရိဘုဉ္ဇေယျာထာတိ၊ သုံးဆောင်ကြလော့"ဟု မိန့်၍။ ပစ္စဝေက္ခဏ ဝိဓိံ ဒဿေ-တ္တော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်မှု အစီရင်ကို ပြတော်မူလိုရကား။ "ဘိက္ခဝေ ဣမ ပန ဘိက္ခု၊ အို. . ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်က ရဟန်းသည်။ ယောနိသော ပဋိသင်္ခါယ၊ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ သီတဿ ပဋိဃာတာယ၊ အအေးကို ပယ်ဖျောက်ကာကွယ်ခြင်းငှာ။ စီဝရံ ပဋိသေဝတိ၊ သက်နှံးကို မှီဝဲပါ၏။ ဣဒံ အာဒီနာ နယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ တန္တိ ဌပေတ္တာ၊ ပါဠိတော်ကို ထားပြီး

၍။ "ဘိက္ခဝေ စတ္တာရော ပစ္စယေ၊ အို. . ရဟန်းတို့ လေးပါးကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ ဧဝं ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုं ဝဋ္ဋတိ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ သင့်၏။ အပစ္စဝေက္ခိတ္တာ ပရိဘောဂေါ နာမ၊ မဆင်ခြင်မူ၍ သုံးဆောင်ခြင်းမည်သည်။ ဟလာဟလဝိသပရိဘောဂသဒိသော၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်သုံးဆောင်ခြင်းနှင့်တူ၏။ ဟိ ပေါရာဏာ၊ မှန်၏ ရှေးကလူတို့သည်။ အပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ မဆင်ခြင်မူ၍။ဒေါသं အဇာနိတ္တာ၊ အပြစ်ကို မသိကြ၍။ ဝိသं ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ အဆိပ်ကို သုံးဆောင်ကြ၍။ ဝိပါကေ၊ အကျိုးပေးအဆုံး၌။ မဟာဒုက္ခं အနုဘဝိသူတိ ဝတ္တာ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို ခံစားရကုန်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇं ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော အညတရသ္မိं မဟာဘောဂကုလေ၊ ဘုရားလောင်းသည် တစ်ဦးသော များစွာသော ဥစ္စာရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဖြစ်၍ အရွယ်ရောက်သော်။ အက္ခမုတ္တော အဟောသိ၊ ကြွေအံကြိုးသူသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ အပရော ကုဋုကမုတ္တော၊ ထိုအခါ တစ်ခြားသော ကောက်ကျစ်သော ကြွေအံကြိုးသူသည်။ ဗောဓိသတ္တေန သဒ္ဓိं ကီဠန္တော၊ ဘုရားလောင်းနှင့် အတူကစားသော်။ အတ္တနော ဇယေ ဝတ္တမာနေ၊ မိမိ၏ အနိုင်ရမူသည် ဖြစ်နေသော်။ ကေဠိမဏ္ဍလံ နိ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ကစားဝိုင်းကို မဖျက်။ ပရာဇယကာလေ ပန၊ ရှုံးရာအခါ၌ကား။ အက္ခं မုခေ ပက္ခိပိတ္တာ၊ အံစာကို ခံတွင်း၌ ထည့်၍။ အက္ခော နဒ္ဒောတိ၊ အံစာသည် ပျောက်၏ ဟုပြော၍။ ကေဠိမဏ္ဍလံ ဘိန္ဒိတ္တာ ပက္ကမတိ၊ ကစားဝိုင်းကို ဖျက်၍ ထွက်သွား၏။ ဗောဓိသတ္တော တဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုကောက်ကျစ်သော ကြွေအံကြိုးသူ၏။ တံ ကာရဏံ ဥ တ္တာ၊ ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ "ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ ရှိပါစေ။ ဧတ္ထ ပတိရူပကာရဏံ၊ ဤအံစာပျောက်ရာ၌ သင့်လျော်သော အကြောင်းကို။ ဇာနိဿာမိ ဣတိ၊ သိရတော့အုံ"ဟုတွေးမိ၍။ အက္ခေ အာဒါယ၊ အံစာတို့ကို ယူ၍။ အတ္တနော ဃရေ၊ မိမိ၏ အိမ်၌။ ဟလာဟလဝိသေန ရဏ္ဍိတ္တာ၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်ဖြင့် ဆေးဆိုး၍။ ပုနပ္ပုနံ သုက္ခာပေတ္တာ၊ ထပ်ခါထပ်ခါ ခြောက်စေ၍။ တေ အာဒါယ၊ ထိုအံစာတို့ကို ယူ၍။ တဿ သန္ဓိကံ ဂန္တ္နာ၊ ထိုကောက်ကျစ် သောကြွေအံကြိုးသူ၏ အထံသို့ သွား၍။ "ဧဟိ သမ္ဘ၊

လာပါ မိတ်ဆွေ။ အကျွေဟိ ကိုဌာမာတိ အာဟ၊ အံ့စာတို့ဖြင့် ကစားကြအံ့"ဟု ပြောပြီ။ သော၊ ထိုကောက်ကျစ်သော ကြွေအံ့ကြူးသူသည်။ "သာဓု သမ္မာတိ၊ ကောင်းပြီ မိတ်ဆွေ"ဟု။ ကေဠိမဏ္ဍလံ သင်္ခေတွာ၊ ကစားဝိုင်းကို ပြင်ဆင်၍။ တေန သဒ္ဓိं ကီဠန္တော၊ ထိုဘုရားလောင်းနှင့် အတူကစားသော်။ အတ္တနော ပရာဇယကာလေ၊ မိမိ၏ ရှုံးရာအခါ၌။ ဧကံ အက္ခံ၊ တစ်လုံးသော အံ့စာကို။ မုခေ ပက္ခိပိ၊ ခံတွင်း၌ ထည့်ပြီ။ အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုကောက်ကျစ်သော ကြွေအံ့ကြူးသူကို ဘုရားလောင်းသည်။ တထာ ကရောန္တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုသို့ပြုသည်ကို တွေ့မြင်၍။ "ဂိလာဟိ တာဝ၊ မျိုလိုက်ပါဦး။ ပစ္ဆာ ဧတံ၊ နောက်အခါ၌ ဤအံ့စာသည်။ ကွဒံ နာမ ဣတိ၊ ဤမည်သည်ဟု။ ဇာနိဿသိ တိ၊ သိရလတံ့"ဟု ပြော၍။ စောဒေတုံ၊ အပြစ်တင်ခြင်းငှာ။

၉၁။ "လိတ္တं ပရမေန တေဇသာ၊ ဂိလ'မက္ခံ ပုရိသော နု ဗုဇ္ဈတိ။
ဂိလ ရေ ဂိလ ပါပဓုတ္တက၊ ပစ္ဆာ တေ ကဋ္ဌက် ဘဝိဿတိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ လိတ္တံ(ပ)ဘဝိဿတိဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ (ဂါထာနက်ကား). . .

ပရမေန တေဇသာ၊ ထက်မြက်သော တန်ခိုးရှိသော အဆိပ်ဖြင့်။ လိတ္တံ အက္ခံ၊ လိမ်းကျံအပ်သော အံ့စာကို။ ဂိလံ ပုရိသော၊ မျိုသော ယောကျ်ားသည်။ နု ဗုဇ္ဈတိ၊ ဘာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မသိ။ ဂိလ ရေ၊ မျိုလိုက်စမ်းပါ ဟေ့ကောင်။ ဂိလ ပါပဓုတ္တက၊ မျိုလိုက်စမ်းပါ လူယုတ်မာကြွေအံ့ကြူးသူ။ ပစ္ဆာ တေ၊ နောက်၌ သင့်အား။ ကဋ္ဌက် ဘဝိဿတိ၊ ထက်မြက်သော အဆိပ်သည် ဖြစ်လတံ့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **လိတ္တန္တိ**၊ လိတ္တံဟူသည်ကား။ မက္ခိတံ ရဉ္ဇိတံ၊ လိမ်းကျံအပ်သည်တည်း ဆိုးအပ်သည်တည်း။ **ပရမေန တေဇသာတိ**၊ ပရမေန တေဇသာဟူသည်ကား။ ဥတ္တမတေဇသမ္ပန္နေန၊ ထက်မြက်သော အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဟလာဟလဝိသေန၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်ဖြင့်တည်း။ **ဂိလန္တိ**၊ ဂိလန္တော၊ ဂိလံဟူသည်ကား မျိုသောတည်း။ **အက္ခန္တိ**၊ အက္ခံဟူသည်ကား။ ဂုဋ္ဌကံ၊ **အံ့စာ**ကိုတည်း။ **နု ဗုဇ္ဈတိ**တိ၊ နု ဗုဇ္ဈတိဟူသည်ကား။ "အယံ၊ ဤအံ့စာသည်။ ဂိလတော မေ၊ မျိုသော ငါ့အား။ ကွဒံ နာမ ကရိဿတိတိ၊ ဤမည်သော

ဆိုးကျိုးကို ပြုလတ့်"ဟု။ နဂ္ဂ ဇာနာတိ၊ မသိ။ **ဂိလ ရေတိ**၊ ဂိလ ရေ ဟူသည်ကား။ ဂိလာဟိ အရေ၊ မျိုလိုက်စမ်းပါ ဟော့ကောင်တည်း။ ပုနပိ စောဒေန္တော၊ နောက်ထပ်လည်း အပြစ်တင်လိုရကား။ **ဂိလာတိ** ဝဒတိ၊ ဂိလဟု ပြောဆို၏။ **ပစ္ဆာ တေ ကဋ္ဌကံ ဘဝိဿတီတိ**၊ ပစ္ဆာ တေ ကဋ္ဌကံ ဘဝိဿတိဟူသည်ကား။ တေ ဣမသ္မိံ အဂ္ဂေ ဂိလိတေ၊ သင်သည် ဤအံ့စကို မျိုအပ်သော်။ ပစ္ဆာ ဇတော ဝိသံ၊ နောက်၌ ဤအဆိပ်သည်။ တိခိဏံ ဘဝိဿတိ၊ ထက်မြက်သည် ဖြစ်လတ့်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား စတုတ္ထပါဒအနက်တည်း။

သော၊ ထိုကောက်ကျစ်သော ကြွေအံ့ကြူးသူသည်။ ဗောဓိသတ္တသ ကထေန္တ-ဿေव၊ ဘုရားလောင်းသည် ပြောနေစဉ်ပင်။ ဝိသဝေဂေန မစ္စိတော၊ အဆိပ်ရှိန်ဖြင့် တွေဝေ၍။ အဂ္ဂိနိ ပရိဝတ္တေတွာ၊ မှက်စိတို့ကို ချာချာလည်စေ၍။ ခန္ဓံ နာမေတွာ ပတိ၊ ပုခုံးကို ညွတ်စေ၍ ကျပြီ (ဂုတ်ကျိုးကျပြီ)။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ဣဒါနိ အသ၊ ယခုအခါ ထိုကောက်ကျစ်သော ကြွေအံ့ကြူးသူအား။ ဇီဝိတဒါနံ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ဇီဝိတဒါနကို ပေးခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု တွေး၍။ သြသဓပရိဘာဝိတံ၊ ဆေးဖြင့် ထုံမွမ်းအပ်သော။ ဝမနယောဂံ၊ အံ့ဆေးကို၊ ဒတ္တာ ဝမေတွာ၊ ပေး၍ အံ့စေ၍။ သပ္ပိဖာဏိတမဓုသက္ကရာဒယော ခါဒါပေတွာ၊ ထောပတ်, တင်လဲ, ပျားရည်, သကာစသည်တို့ကို စားစေ၍။ အရောဂံ ကတ္တာ၊ ရောဂါမရှိသည်ကို ပြု၍။ "ပုန ဇဝရုပ်၊ နောက် ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော အမှုကို။ မာ အကာသီတိ သြဝဒိတ္တာ၊ မပြုလင့်"ဟု ဆုံးမ၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာလားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခवे၊ အို. . ရဟန်းတို့၊ အပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂေါ နာမ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်ဘဲ ပစ္စည်းလေးပါးသုံးစွဲခြင်းမည်သည်။ အပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ မဆင်ခြင်မူ၍။ ကတဝိသပရိဘောဂသဒိသော၊ သုံးဆောင်မှုပြုအပ်သော အဆိပ်နှင့်တူသည်။ ဟောတိတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ "တဒါ ပဏ္ဍိတမုတ္တော၊ ထိုအခါက ပညာရှိကြွေအံ့ကြူးသူသည်။ အဟမေव အဟောသိံ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ။ ဇတ္ထ ကဋ္ဌမုတ္တော ပန၊ ဤလိတ္တဇာတ်က ကောက်ကျစ်သော ကြွေအံ့ကြူးသူကိုကား။ နဂ ကထိယတိ၊ ဘယ်သူဟူ၍ ဘုရား မဟောအပ်။ ဇတ္ထ ယထာ စ၊ ဤဇာတ်၌ကဲ့သို့လည်း။ ဇဝံ သဗ္ဗတ္ထ၊ ဤအတူ အလုံးစုံသော ဇာတ်၌

တည်း။ ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဤငါတို့ဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ယော ပန နပညာယတိ၊ အကြင်သူသည်ကား မထင်ရှား။ သော နကထီယတေဝါတိ၊ ထိုမထင်ရှားသူကို မဟောအပ်သည်သာ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

လိတ္ထဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော လိတ္ထဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ မဟာသာရဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဥက္ကဋ္ဌေ သူရမိစ္ဆန္တီတိ ဣဒံ၊ ဥက္ကဋ္ဌေ သူရမိစ္ဆန္တိ စသော ဤဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ ချဉ်းအံ့ အခါတစ်ပါး၌။ ကောသလရညော ဣတ္ထိယော၊ ကောသလမင်း၏ မောင်းမတို့သည်။ "ဗုဒ္ဓပြါဒေါ နာမ ဒုလ္လဘော၊ ဘုရားပွင့်ရာအခါမည်သည် ရခဲ၏။ မနုဿ ပဋိလာဘော ပရိပုဏ္ဏာယတနတာ စ တထာ၊ လူအဖြစ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း ပြည့်စုံသော အာယတနရှိသူအဖြစ်သည်လည်းကောင်း ထို့အတူ ရခဲ၏။ မယဉ္စ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲသော။ ဣမံ ခဏသမဝါယံ လဘိတ္တာပိ၊ ဤအခါ အခွင့်ကို ရကြ၍သော်လည်း။ အတ္တနော ရုစိယာ၊ မိမိတို့၏ ဆန္ဒဖြင့်။ ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ ဓမ္မံ ဝါ သောတုံ၊ တရားကိုလည်း နာယူခြင်းငှာ။ ဗုဒ္ဓပူဇံ ဝါ ကာတုံ၊ ဘုရားပူဇော်မှုကိုလည်း ပြုခြင်းငှာ။ ဒါနံ ဝါ ဒါတုံ နလဘာမ၊ ဒါနဝတ္ထုကိုလည်း ပေးလှူခြင်းငှာ မရကြကုန်။ မဏ္ဍူသာယ၊ သေတ္တာ၌။ ပက္ခိတ္တာ ဝိယ ဝသာမ၊ ထည့်ထားအပ်ကုန်သကဲ့သို့ နေကြရပြီ။ ရညော ကထေတွာ၊ ကောသလမင်းအား လျှောက်ထား၍။ အမှာကံ ဓမ္မံ ဒေသေတုံ၊ ငါတို့အား တရားကို ဟောခြင်းငှာ။ အနုစ္ဆဝိကံ ဇေတံ ဘိက္ခုံ၊ သင့်လျော်သော တစ်ပါးသော ရဟန်းကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ပင့်ခိုင်း၍။ တဿ သန္တိကေ၊ ထိုရဟန်း၏ အထံ၌။ ဓမ္မံ သောဿာမ၊ တရားကို နာကုန်အံ့။ တတော ယံ သက္ခိဿာမ၊ ထိုရဟန်းထံမှ အကြင်တရားကို သင်ယူ စွမ်းနိုင်ကြအံ့။ တံ ဥဂ္ဂဏှိဿာမ၊ ထိုတရားကို သင်ယူကုန်အံ့။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ စ ကရိဿာမ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း

ပြုကြအုံ့။ ဧဝံ နော၊ ဤသို့ ပြုကြသော် ငါတို့အား။ အယံ ခဏပဋ္ဌိလာဘော၊ ဤအခါအခွင့်ကို ရခြင်းသည်။ သဖလော ဘဝိဿတိတိ စိန္တယိသု၊ အကျိုးရှိသည် ဖြစ်လတံ့"ဟု ကြံကြပြီ။ တာ သတ္ထာပိ၊ ထိုမောင်းမအားလုံးတို့သည်လည်း။ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကောသလမင်းသို့ ချဉ်းကပ်ကြ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ စိန္တိတ-ကာရဏံ ကထယိသု၊ ကြံစီအပ်သော အကြောင်းအရာကို လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ သာဓုတိ သမ္မဒ္ဓိတ္ဝာ၊ ကောသလမင်းသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ဥယျာန-ကီဠံ ကီဠိတုကာမော၊ ဥယျာဉ်ကစားမှုကို ကစားလိုလျှင်။ ဥယျာနပါလံ ပက္ကောသာ-ပေတ္မာ၊ ဥယျာဉ်စောင့်ကို ခေါ်စေ၍။ "ဥယျာနံ သောဓေဟိတိ အာဟ၊ ဥယျာဉ်ကို ရှင်းလင်းလော့"ဟု ပြောပြီ။ ဥယျာနပါလော၊ ဥယျာဉ်စောင့်သည်။ ဥယျာနံ သောဓေန္တော၊ ဥယျာဉ်ကို ရှင်းလင်းသော်။ အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်း၌။ သတ္ထာရံ နိသိန္နံ ဒိသ္မာ၊ ဘုရားရှင်ကို ထိုင်နေတော်မူသည်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ ရညော သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ကောသလမင်း၏ အထံသို့ သွား၍။ "ဒေဝ ဥယျာနံ သုဒ္ဓံ၊ အရှင်မင်းကြီး ဥယျာဉ်သည် ရှင်းလင်းပါပြီ။ အပိစ ဧတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား ဤဥယျာဉ်ထဲ၌။ အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်း၌။ ဘဂဝါ နိသိန္နောတိ အာဟ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုင်နေတော်မူ၏"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ "သာဓု သမ္မ၊ ကောင်းပြီ အချင်းဥယျာဉ်စောင့်။ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌။ ဓမ္မမ္ပိ သောသာမာတိ၊ တရားတော်ကိုလည်း နာယူကုန်အုံ့"ဟု တွေးရ၍။ အလင်္ကာရထံ အဘိရုယှ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ရထားကို တက်စီး၍။ ဥယျာနံ ဂန္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ သတ္ထု သန္တိကံ အဂမာသိ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွားပြီ။

တသ္မိံ စ သမယေ၊ ထိုအခါကလည်း။ ဆတ္တပါဏိနာမ ဧကော၊ ဆတ္တပါဏိမည်သော တစ်ယောက်သော။ အနာဂါမိ ဥပါသကော၊ အနာဂါမ်ဖြစ်သော ဥပါသကာသည်။ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌။ ဓမ္မံ သုဏမာနော၊ တရားတော်ကို နာယူလျက်။ နိသိန္နော ဟောတိ၊ ထိုင်နေသည် ဖြစ်၏။ ရာဇာ တံ ဒိသ္မာ၊ ကောသလမင်းသည် ထိုဥပါသကာကို တွေ့ရ၍။ အာသင်္ကမာနော၊ သံသယရှိ၍။ မဟုတ္တံ ဌတ္ဝာ ပုန၊ တမဟုတ်မျှ ရပ်၍ တဖန်။ "သစေ အယံ၊ အကယ်၍ ဤသူသည်။ ပါပကော ဘဝေယျ၊ ယုတ်မာသူသည် ဖြစ်အုံ့။ သတ္ထု သန္တိကေ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ဘုရားရှင်

၏ အထံတော်၌ ထိုင်၍။ ဓမ္မ နှ သုဏောယျ၊ တရားတော်ကို မနာယူရာ။ ဣမိနာ အပါပကေန၊ ဤသူသည် မယုတ်မာသူသည်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ စိန္တေတွာ၊ ဖြစ်လောက်၏"ဟု တွေးမိ၍။ သတ္ထာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ ဝန্ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်နေပြီ။ ဥပါသကော ဗုဒ္ဓဂါရဝေန၊ ဥပါသကာသည် ဗုဒ္ဓဂါရဝဖြင့်။ ရညော ပစ္စုဋ္ဌာနံ ဝါ၊ မင်းအား ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝန্ဒနံ ဝါ နှ အကာသိ၊ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း မပြုပြီ။ တေန အသေ ရာဇာ၊ ထို့ကြောင့် ထိုဥပါသကာအား ကောသလမင်းသည်။ အနတ္တမနော အဟောသိ၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သတ္ထာ တသ္မာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုကောသလမင်း၏။ အနတ္တမနဘာဝံ ဉ တွာ၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိကြောင်းကို သိတော်မူ၍။ "မဟာရာဇ အယံ ဥပါသကော၊ အို. . မင်းမြတ် ဤဥပါသကာသည်။ ဗဟုဿုတော အာဂတာဂမော၊ ဗဟုသုတရှိ၏၊ လာသောပါဠိအာဂုမ်ရှိ၏။ ကာမေသု ဝီတရာဂေါ၊ ကာမတို့၌ ကင်းသော ရာဂရှိ၏"ဟု။ ဥပါသကဿ ဂုဏံ ကထေသိ၊ ဥပါသကာ၏ ဂုဏ်အရည်အချင်းကို ပြောပြတော်မူပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ "ယဿ ဂုဏံ၊ အကြင်ဥပါသကာ၏ ဂုဏ်အရည်အချင်းကို။ သတ္ထာ ဝဏ္ဏေသိ၊ ဘုရားရှင်သည် ချီးမွမ်းတော်မူပြီ။ ဣမိနာ ဩရကေန၊ ဤဥပါသကာသည် အညံ့စားသည်။ နှ ဘဝိတဗ္ဗံ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ မဖြစ်တန်ရာ"ဟု ကြံစိ၍။ "ဥပါသက၊ အို. . ဥပါသကာ။ ယေန တေ အတ္ထော၊ အကြင်အရာဝတ္ထုဖြင့် သင့်အား အလိုရှိ၏။ (တံ၊ အလိုရှိသော ထိုအရာဝတ္ထုကို)။ ဝဒေယျာသိ၊ ပြောလော့"။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ သာဓူတိ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံပြီ။ ရာဇာ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ကောသလမင်းသည် ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌။ ဓမ္မံ သုတ္တာ၊ တရားတော်ကို နာယူ၍။ သတ္ထာရံ ဘုရားရှင်ကို။ ပဒက္ခိဏံ ကတ္တာ ပက္ကာမိ၊ အရိုအသေကို ပြု၍ ဖဲသွားပြီ။

သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုကောသလမင်းသည် တစ်နေ့၌။ ဥပရိပါသာဒေ မဟာဝါတပါနံ၊ ပြာသာဒ်ထက်၌ ပြတင်းပေါက်ကြီးကို။ ဝိဝရိတ္တာ ဌိတော၊ ဖွင့်၍ ရပ်နေသော်။ ဘုတ္တပါတရာသံ တံ ဥပါသကံ၊ စားပြီးသော နံနက်စာရှိသော ထိုဥပါသကာကို။ ဆတ္တံ အာဒါယ၊ ထီးကို ကိုင်ယူ၍။ ဇေတဝနံ ဂစ္ဆန္တံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားနေသည်ကို။ ဒိသ္မာ ပက္ကောသာပေတွာ၊ မြင်၍ ခေါ်စေ၍။ "ဥပါသက တွံ၊ အို. . ဥပါသကာ သင်ကား။ ဗဟုဿုတော ကိရ၊ ဗဟုသုတရှိသတဲ့။ အမှာကံ

ကျွတ္ထိယော စ၊ ငါတို့၏ မောင်းမတို့သည်လည်း။ ဓမ္မံ သောတုကာမာ စေဝ၊ တရားကို နာလည်းနာလိုကုန်၏။ ဥဂ္ဂဟေတုကာမာ စ၊ သင်ယူလည်း သင်ယူလိုကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုမင်းမောင်းမတို့အား။ သစေ ဓမ္မံ ဝါစေယျာသိ၊ အကယ်၍ တရားကို သင်ပေးအံ့။ ဝတ သာဓု အသ၊ စင်စစ် ကောင်းသည် ဖြစ်ရာ၏"။ ကျွတိ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဒေဝ ဂိဟိနံ နာမ၊ အရှင်မင်းမြတ် လူတို့အား မည်သည်။ ရာဇန္တေပုရေ၊ မင်းနန်းတော်တွင်း၌။ ဓမ္မံ ဒေသေတုံ ဝါ၊ တရားကို ဟောခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဝါစေတုံ ဝါ နု ပဋ္ဌရုပ်၊ သင်ပြပေးခြင်းငှာလည်းကောင်း မသင့်လျော်ပါ။ အယျာနံ ဧဝ ပဋ္ဌရုပန္တိ၊ ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်တို့အားသာ သင့်လျော်ပါ၏ဟုလျှောက်ပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ "ဧသော သစ္စံ ဝဒတီတိ၊ ဤဥပါသကာသည် အမှန်ကို လျှောက်ထား၏"ဟု။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ ကျွတ္ထိယော ပက္ကောသာပေတွာ၊ မောင်းမတို့ကို ခေါ်စေ၍။ "ဘဒ္ဒေ အဟံ၊ အို. . ရှင်မတို့ ငါသည်။ တုမှာကံ ဓမ္မဒေသနတ္ထာယ စ၊ သင်တို့အား တရားဟောခြင်းအကျိုးငှာလည်း ကောင်း။ ဓမ္မဝါစနတ္ထာယ စ၊ တရားသင်ပြပေးခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွား၍။ ဧကံ ဘိက္ခုံ ယာစာမိ၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းကို တောင်းပေးအံ့။ အသီ-တိယာ မဟာသာဝကေသု၊ ရှစ်ကိုးပ်သော တပည့်ကြီးတို့တွင်။ ကတရံ ယာစာမိတိ အာဟ၊ အဘယ်ရဟန်းကို တောင်းပေးရအံ့နည်း"ဟု ပြောပြီ။ တာ သဗ္ဗာပိ မန္ဒေတွာ၊ ထိုမောင်းမအားလုံးတို့သည်လည်း တိုင်ပင်၍။ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကံ၊ တရားဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သော။ အာနန္ဒတ္ထေရမေဝ အာရောစေသုံ၊ အာနန္ဒာထေရ်ကို သာ ရလိုကြောင်းလျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ကောသလမင်းသည် ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့။ ဂန္တာ ဝန္ဒိတွာ၊ သွားပြီး၍ ရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ နိသိန္နော၊ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်နေလျက်။ "ဘန္တေ အမှာကံ ဂေဟေ၊ အို. . ရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်တို့၏ အိမ်တော်၌။ ကျွတ္ထိယော၊ မင်းမောင်းမတို့သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ သန္တိကေ၊ အာနန္ဒာထေရ်၏ အထံ၌။ ဓမ္မံ သောတုံ စ၊ တရားတော်ကို နာယူခြင်းငှာလည်း ကောင်း။ ဥဂ္ဂဏှိတုံ စ ကျွန္တိ၊ သင်ယူခြင်းငှာလည်းကောင်း အလိုရှိကုန်၏။ ထေရော အမှာကံ ဂေဟေ၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည် တပည့်တော်တို့၏ အိမ်တော်၌။ သစေ ဓမ္မံ၊ အကယ်၍ တရားကို။ ဒေသေယျ စေဝ ဝါစေယျ စ၊ ဟောမူလည်း ဟောအံ့ သင်ပြမူလည်း သင်ပြအံ့။ သာဓု ဝတ ကျွတိ၊

ကောင်းလေစွ တကား"ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရား ရှင်သည်။ သာမူတိ သမ္ဘဋ္ဌိတ္ထိတွာ၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ထေရံ အာဏာပေသိ၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်ကို စေခိုင်းတော်မူပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ရညော ဣတ္ထိယော၊ ကောသလမင်း၏ မောင်းမတို့သည်။ ထေရဿ သန္တိကေ၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏ အထံ၌။ ဓမ္မံ သုဏန္တိ စေဝ ဥဂ္ဂဏှန္တိ စ၊ တရားတော်ကို နာလည်းနာယူကုန်၏ သင်လည်းသင်ယူကုန်၏။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ရညော စူဠာမဏိ နဒ္ဒော၊ ကောသလ မင်း၏ ပတ္တမြားဆံထိုးသည် ပျောက်ပြီ။ တဿ နဒ္ဒဘာဝံ၊ ထိုပတ္တမြားဆံထိုး၏ ပျောက်ကြောင်းကို။ ရာဇာ သုတ္တာ၊ ကောသလမင်းသည် ကြားရ၍။"သဗ္ဗေ အန္တောဝဋ္ဋဂနကေ၊ အလုံးစုံကုန်သော နန်းတွင်းသုံးဆောင်ကုန်သော။ မနုဿ ဂဟေတွာ၊ လူတို့ကို ခေါ်ယူ၍။ စူဠာမဏိ အာဟရာပေထာတိ၊ ပတ္တမြားဆံထိုးကို ဆောင်ယူခိုင်းကြလော့" ဟု။ အမစ္စေ အာဏာပေသိ၊ အမတ်တို့ကို အာဏာပေး ပြီ။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ မာတုဂါမေ အာဒိ ကတ္တာ၊ မာတုဂါမတို့ကို အစကို ပြု၍။ စူဠာမဏိ ပရိပုစ္ဆန္တာ၊ ပတ္တမြားဆံထိုးကို မေးမြန်းစီစစ်ကြသော်။ အဒိသ္သာ၊ မတွေ့ကြရ၍။ မဟာဇနံ ကိလမေန္တိ၊ မျှားစွာသော လူအပေါင်းကို ပင်ပန်းစေ ကုန်၏။ တံ ဒိဝသံ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ ထိုနေ့၌ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်။ ရာဇနိဝေသနံ ပဝိဋ္ဌော၊ မင်းနန်းတော်သို့ ကြွဝင်သွားပြီ။ တာ ဣတ္ထိယော ပုဗ္ဗေ၊ ထိုမင်းမောင်းမတို့သည် ရှေးက။ ထေရံ ဒိသ္သာဝ၊ ရှင်အာနန္ဒထေရ်ကို ဖူးရ၍ပင်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ ဓမ္မံ၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်ကုန်လျက် တရားတော်ကို။ သုဏန္တိ ယထာ စေဝ၊ နာယူကြကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဏှန္တိယထာ စ၊ သင်ယူကြသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ တထာ အကတ္တာ၊ ထိုကဲ့သို့ မပြုကြမူ၍။ သဗ္ဗာ၊ မင်းမောင်းမ အားလုံးတို့သည်။ ဒေါမနဿပဋ္ဌာဝ အဟေသုံ၊ စိတ်မကောင်းသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ကြသည်သာ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတော ထေရေန၊ ထို့ကြောင့် ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ "ကသ္မာ တုမှေ၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်တို့သည်။ အဇ္ဇ ဧဝရူပါ ဇာတာတိ၊ ယနေ့ ဤသို့စိတ်မကောင်းသော သဘောရှိကြသည် ဖြစ်ကြသနည်း" ဟု။ ပုစ္ဆိတာ၊ အမေးခံရကုန်သော်။ "ဘန္တေ ရညော၊ အို. . အရှင်ဘုရား မင်းကြီး၏။ စူဠာမဏိ ပရိယေသာမာတိ၊ ပတ္တမြားဆံထိုးကို ရှာကြမည်"ဟုပြော၍။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ မာတုဂါမေ ဥပါဒါယ၊ မာတုဂါမတို့ကို အစပြု၍။ အန္တော

ဝဋ္ဋနကေ ကိလမေန္တိ၊ နန်းတွင်းသုံးဆောင်သူအားလုံးတို့ကို ပင်ပန်းစေကုန်၏။ ကဿ ကိ ဘဝိဿတီတိ၊ ဘယ်သူအား ဘာသည် ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု။ နဇာနာမ၊ တပည့်တော်မျှား မသိကြကုန်။ တေန ဒေါမနဿပ္ပတ္တာ၊ ထို့ကြောင့် စိတ်မကောင်းသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ အမှ ဣတိ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏"ဟု။ ဧဝမာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ထေရော မာစိန္တေထာတိ၊ ရှင်အာနန္ဒာ ထေရ်သည် တွေးမယူကြနှင့်ဟု။ တာ သမဿာသေတွာ၊ ထိုမင်းမောင်းမတို့ကို သက်သာရာ ရစေ၍။ ရညော သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ကောသလမင်း၏ ထံသို့ ကြွသွား၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိတ္တာ၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူ၍။"မဟာရာဇ တေ၊ အို. မင်းမြတ် သင်မင်းမြတ်၏။ မဏိ၊ ပတ္တမြားဆံထိုး သည်။ နဌော ကိရ ဣတိ ပုစ္ဆိ။ ပျောက်သတဲ့လားဟု မေးပြီ။ အာမ ဘန္တေတိ၊ ပျောက်သည် မှန်ပါ၏ ဘုရားဟုလျှောက်ပြီ။ တံ အာဟရာပေတုံ၊ ထိုပတ္တမြားဆံထိုးကို ဆောင်ယူစေခြင်းငှါ။ အသက္ခိ ပန ဣတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါပြီလားဟုမေးပြီ။ ဘန္တေ သတ္ပံ အန္တောဇနံ၊ အို. အရှင်ဘုရား အားလုံးသော နန်းတွင်းသားအပေါင်းကို။ ဂဟေတ္တာ ကိလမေ-န္တောပိ၊ ခေါ်ယူ၍ စစ်ဆေးမေးမြန်းပင်ပန်းစေသော်လည်း။ အာဟရာပေတုံ၊ ဆောင်ယူစေခြင်းငှါ။ နဿက္ကောမိ ဣတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါဟုလျှောက်ပြီ။ မဟာရာဇ မဟာဇနံ၊ အို. မင်းမြတ် မျှားစွာသော လူအပေါင်းကို။ အကိလမိတ္တာဝ၊ မပင်ပန်း စေမူ၍သာ။ အာဟရဏ္ဍုပါယော၊ ဆောင်ယူရရှိဘို့ နည်းလမ်းသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟုမိန့်ပြီ။ ကတရော ဘန္တေတိ၊ အဘယ်နည်းလမ်းပါနည်း အရှင်ဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ ပိဏ္ဍဒါနံ မဟာရာဇတိ၊ အဆုပ်အခဲပေးသော နည်းလမ်းတည်း မင်းကြီးဟုမိန့်ပြီ။ ဘန္တေ ပိဏ္ဍဒါနံ၊ အို. အရှင်ဘုရား အဆုပ်အခဲပေးသော နည်းလမ်းဟူသည်။ ကတရံတိ၊ အဘယ်နည်းဟု လျှောက်ပြီ။ "မဟာရာဇ ယတ္တကေသု၊ အို. မင်းမြတ် အကြင်မျှရှိသော သူတို့၌။ အာသက်ာ အတ္ထိ၊ သံသယသည် ရှိ၏။ တေ ဂဟေတ္တာ၊ ထိုသံသယရှိသူတို့ကို ခေါ်ယူ၍။ ဧကေကဿ ဧကေကံ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်အား တစ်ခုတစ်ခုသော။ ပလာလပိဏ္ဍံ ဝါ၊ ကောက်ရိုးထုံးကိုသော်လည်းကောင်း။ မတ္တိကာပိဏ္ဍံ ဝါ ဒတ္တာ၊ မြေစိုင်ခဲကိုသော်လည်းကောင်း ပေးပြီး၍။ ဣမံ ပစ္ဆိုသကာလေ၊ ဤကောက်ရိုးထုံး မြေစိုင်ခဲကို မိုးသောက်ထအခါ၌။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ အသုကဋ္ဌာနေ နာမ၊ ဤမည်သော ဌာန၌။ ပါတေထာတိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ချထားကြလော့ဟု အမိန့်ထုတ်

ရမည်။ ယေန ဂဟိတောဿ ဘဝိဿတိ၊ အကြောင်သူသည် ယူထားအပ်သည် ဖြစ်လ
တံ့။ သော တသ္မိံ၊ ထိုယူထားသူသည် ထိုကောက်ရိုးထုံး မြေစိုင်ခဲ၌။ ပက္ခိပိတ္တာ
အာဟရိဿတိ၊ ထည့်ယူ၍ ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်။ ပဌမဒိဝသေယေव၊ ပဌမဆုံးနေ့၌
ပင်။ သစေ ပါတေန္တိ၊ အကယ်၍ ချထားကုန်အံ့။ ဣဒ္ဓေတံ ကုသလံ၊ ဤသို့ချထား
ခြင်းသည် အပြစ်မရှိ ကောင်း၏။ စေ နော ပါတေန္တိ၊ အကယ်၍ ချမထားကုန်အံ့။
ဒုတိယဒိဝသေပိ တတိယဒိဝသေပိ၊ ဒုတိယနေ့၌လည်းကောင်း တတိယနေ့၌လည်း
ကောင်း။ တထေဝ ကာတဗ္ဗံ၊ ထိုအတူပင် ပြုရမည်။ ဧဝံ မဟာဇနော စ၊ ဤသို့
ပြုသော် များစွာသော လူအပေါင်းသည်လည်း။ နိ ကိလမိဿတိ၊ မပင်ပန်းလတ့်။
မဏိ စ လဘိဿတိ၊ ပတ္တမြားဆံထိုးကိုလည်း သင်မင်းကြီးပြန်ရလိမ့်မည်ဟု။
ဧवं ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်၍။ ထေရော အဂမာသိ၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည် ကြွသွားပြီ။

ရာဇာ ဝုတ္တနယေနေव၊ ကောသလမင်းသည် ရှင်အာနန္ဒာပြောသော နည်းဖြင့်
ပင်။ တယော ဒိဝသေ ဒါပေသိ၊ သုံးရက်တို့တိုင်တိုင် အဆုပ်ပေးစေပြီ။ မဏိံ
နေဝ အာဟရိသု၊ ပတ္တမြားဆံထိုးကို မဆောင်ယူခဲ့ကြကုန်ပြီ။ ထေရော၊ ရှင်
အာနန္ဒာထေရ်သည်။ တတိယဒိဝသေ အာဂန္တာ၊ တတိယနေ့၌ ကြွလာတော်မူ
၍။ "ကိံ မဟာရာဇ၊ ဘယ်လိုလဲ မင်းမြတ်။ မဏိပါတိတောတိ ပုစ္ဆိ၊ ပတ္တမြားဆံထိုး
ကို ချထားအပ်ပြီလော"ဟု မေးပြီ။ နိ ပါတေန္တိ ဘန္တေတိ၊ ချမထားကြပါ အရှင်ဘုရား
ဟုလျှောက်ပြီ။ "မဟာရာဇ တေန ဟိ၊ အို. မင်းမြတ် ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ မဟာ
တလသ္မိံယေဝ ပဒ္ဓိစ္ဆန္နဋ္ဌာနေ၊ ကွင်းပြင်ကျယ်၌ပင် ဖုံးကွယ်ရာဌာန၌။ မဟာစာဋိ
ဌပါပေတွာ၊ အိုးတုတ်ကြီးကို ထားစေ၍။ ဥဒကဿ ပူရာပေတွာ၊ ရေဖြင့် ပြည့်စေ
၍။ သာဏိံ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ တင်းတိမ်ကို ကာရံစေ၍။ သတ္ထေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။
အန္တောဝလ္ဇနကမနုဿာ စ၊ နန်းတွင်းသုံးဆောင်သူတို့သည်လည်းကောင်း။
ဣတ္ထိယော စ၊ မင်းမောင်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ ကတ္တာ၊
အပေါ်ရုံကို ဝတ်ရုံမူပြု၍။ ဧကေကောဝ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်စီသာ။ အန္တော
သာဏိံ ပဝိသိတ္တာ၊ တင်းတိမ်တွင်းသို့ ဝင်၍။ ဟတ္ထံ ဓောဝိတ္တာ၊ လက်ကို ဆေး၍။
အာဂစ္ဆန္တူတိ၊ လာခဲ့ကြဟု။ ဝဒေဟိတိ၊ အမိန့်ချလော့ဟုပြော၍။ ထေရော ဣမံ
ဥပါယံ၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည် ဤနည်းလမ်းကို၊ အာစိက္ခိတ္တာ ပဏ္ဏာမိ၊ ပြောကြား
၍ ဖဲကြွသွားပြီ။ ရာဇာ တထာ ကာရေသိ၊ ကောသလမင်းသည် ထို ရှင်အာနန္ဒာ
နည်းပေးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုစေပြီ။ မဏိစောရော၊ ပတ္တမြားဆံထိုး

သူခိုးသည်။ "ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ တရားဘဏ္ဍာစိုး ရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဣမံ အဓိကရဏံ၊ ဤပတ္တမြားဆံထိုး ပျောက်သည့် ကိစ္စအဓိကရုဏ်းကို။ အာဒါယ၊ လက်ခံယူပြီး၍။ မဏိ အဒသေတွာ၊ ပတ္တမြားဆံထိုးကို မပြနိုင်မူ၍။ သြသက္ကိ-သတိတိ၊ နောက်ဆုတ်လတ့ဲဟူသော။ ဧတေ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အဌာနံ၊ သင့်လျော်သော အကြောင်းမဟုတ်။ ဒါနိ ပါတေတုံ၊ ယခုအခါ ချထားခြင်းငှါ။ ဝတ္တတိတိ၊ သင့်၏ဟုတ္တေး၍။ မဏိ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ပတ္တမြားဆံထိုးကို ဖုံးကွယ်အပ်သည်ကို။ ကတ္တာ အာဒါယ၊ ပြု၍ ယူခဲ့၍။ အန္တောသာဏိ ပဝိသိတ္တာ၊ တင်းတိမ်တွင်းသို့ဝင်၍။ စာဋိယံ ပါတေတ္တာ နိက္ခမိ၊ အိုးတုတ်ကြီးထဲ၌ ချထား၍ ထွက်သွားပြီ။ သဗ္ဗေသံ နိက္ခန္တကာလေ၊ လူအားလုံးတို့၏ ထွက်သွားပြီးရာအခါ၌။ ဥဒကံ ဆဋ္ဌေတွာ၊ ရေကို စွန့်သွန်ပစ်၍။ မဏိ အဒ္ဒသံသု၊ ပတ္တမြားဆံထိုးကို တွေ့ကြကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ "ထေရံ နိဿာယ၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်ကို အမှီပြု၍။ မဟာဇနံ အကိလမေတွာဝ၊ များစွာသော လူအပေါင်းကို မပင်ပန်းစေမူ၍သာ။ မေ မဏိ၊ ငါသည် ပတ္တမြားဆံထိုးကို။ လဒ္ဓါတိ တုဿိ၊ ရအပ်ပြီ"ဟု သဘောကျပြီ။ အန္တောဝလ္ဍနကမနုဿာပိ၊ နန်းတွင်းအသုံးပြုသူ လူတို့သည်လည်း။ "ထေရံ နိဿာယ၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်ကို အမှီပြု၍။ မဟာဒုက္ခတော မုတ္တာ၊ ဒုက္ခကြီးမှ လွတ်ကုန်သည်။ အမှာတိ သုဿိသု၊ ဖြစ်ကြရပြီ"ဟု သဘောကျကုန်ပြီ။ "ထေရဿ အာနုဘာဝေန၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏ အစွမ်းအာနုဘော်ကြောင့်။ ရညော စူဠာမဏိ၊ ကောသလမင်းသည် ပတ္တမြားဆံထိုးကို။ လဒ္ဓါတိ၊ ရအပ်ပြီဟု။ ထေရဿ အာနုဘာဝေါ၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏ အစွမ်းအာနုဘော်သည်။ သကလ နဂရေ စေဝ ဘိက္ခုသံဃေ စ၊ တစ်မြို့လုံး၌လည်းကောင်း ရဟန်းအပေါင်း၌လည်းကောင်း။ ပါကဋော ဇာတော၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။

ဓမ္မသဘာယံ သန္ဓိသိန္နာ ဘိက္ခူ။ တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အို. ငါ့ရှင်တို့ အာနန္ဒာထေရ်သည်။ အတ္တနော ဗဟုဿုတတာယ၊ မိမိ၏ ဗဟုသုတရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဍိစ္စေန ဥပါယကုသလတာယ၊ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် နည်းလမ်းနားလည်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာဇနံ အကိလမေတွာ၊ လူအများကို မပင်ပန်းစေမူ၍။ ဥပါယေနေဝ ရညော၊ နည်းလမ်းဖြင့်ပင် ကောသလမင်းအား။ မဏိ ဒဿေသိတိ၊ ပတ္တမြားဆံထိုးကို ပြပြီ"ဟု။ ထေရဿ ဂုဏ် ဝဏ္ဏယိသု၊

ရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏ ဂုဏ်အရည်အချင်းကို ခီးမွှမ်းကြပြီ။ သတ္တာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အိ. ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အာဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပဋ္ဌိတ္ထာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနိ၊ အိ. ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ပရဟတ္ထဂတံ ဘဏ္ဍံ၊ သူများလက်,ရောက်နေသော ပစ္စည်းကို။ အာနနွေနေဝ နဒဿိတံ၊ အာနန္ဒာသည်သာ ပြန်ခိုင်ပြအပ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့သည်လည်း။ မဟာဇနံ အကိလမေတ္တာ၊ လူအများကို မပင်ပန်းစေမူ၍။ ဥပါယေနေဝ၊ နည်းလမ်းဖြင့်ပင်။ တိရစ္ဆာနဟတ္ထဂတံ ဘဏ္ဍံ၊ တိရစ္ဆာန်လက်ထဲ ရောက်နေသော ပစ္စည်းကို။ ဒဿယိသူတိ ဝတ္တာ၊ ပြဖူးကြပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော သဗ္ဗသိပ္ပေသု၊ ဘုရားလောင်းသည် အလုံးစုံသော အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း အတတ်တို့၌။ နိပ္ဖတ္တိं ပတ္တော၊ အပြီးအစီးသို့ ရောက်၍။ တသ္မေ အမစ္စော အဟောသိ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ပင် အမတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ရာဇာ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် များစွာသော အခြံအရံ ဖြင့်။ ဥယျာနံ ဂန္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ ဝနန္တရာနိ ဝိစရိတ္တာ၊ တောကြီးတောကြားတို့သို့ လှည့်လည်၍။ ဥဒကကီဠं ကီဠိတုကာမော၊ ရေကစားမှုကို ကစားလိုလျှင်။ မဂ်လ ပေါက္ခရဏိं ဩတရိတ္တာ၊ မင်္ဂလာရေကန်တော်သို့ သက်ဆင်း၍။ ဣဒါနိ ပဏ္ဍိတာ ဝါ ရမ္မိ ပဏ္ဍိတာ ဝါ၊ မင်းမောင်းမအပေါင်းကိုလည်း ခေါ်ပြီ။ ဣတ္ထိယော အတ္ထနော အတ္ထနော၊ မင်းမောင်းမတို့သည် မိမိ၏ မိမိ၏။ သီသူပဂဏ္ဍုပဂါဒီနိ အာဘရဏာနိ၊ ခေါင်းဝတ်တန်းဆာ, လည်ဝတ်တန်ဆာအစရှိကုန်သော အဆင်တန်ဆာတို့ကို။ ဩမုစ္စိတ္တာ၊ ချွတ်ကြ၍။ ဥတ္တရာသင်္ကေသု ပက္ခိပိတ္တာ၊ အပေါ်ရုံတို့၌ ထည့်၍။ သမုဂ္ဂပိဋ္ဌေသု ဌပေတ္တာ၊ သေတ္တာတို့၌ ထည့်၍။ ဒါသိယော ပဋိစ္ဆာပေတ္တာ၊ ကျွန်မတို့ကို အပ်နှင်း၍။ ပေါက္ခရဏိं ဩတရိသု၊ ရေကန်တော်သို့ သက်ဆင်းကုန်ပြီ။ အထ ဧကော ဥယျာန-မဂ္ဂေါ၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော ဥယျာဉ်ထဲရှိမျောက်မသည်။ သာခန္တရေ နိသိန္နော၊ သစ်ခက်ကြား၌ နေလျက်။ ဒေဝိं ပိဋ္ဌန္တနာနိ ဩမုစ္စိတ္တာ၊ မိဖုရားကြီးကို အဆင်

တန်ဆာတို့ကို ချွတ်၍။ ဥတ္တရာသင်္ဂေါ ပက္ခိပိတ္တာ၊ အပေါ်ရုံ၌ ထည့်၍။ သမုဂ္ဂပိဋ္ဌေ ဌပယမာနံ ဒိသ္မာ၊ သေတ္တာထဲ၌ ထားနေသည်ကို မြင်၍။ တဿာ မုတ္တာဟာရံ၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏ ပုလဲသွယ်ကို။ ပိဋ္ဌန္ဓိတုကာမာ ဟုတ္တာ၊ ဆင်မြန်းလိုသည် ဖြစ်၍။ ဒါသိယာ ပမာဒံ၊ ကျွန်မ၏ မေ့လျော့မှုကို။ သြလောကယမာနာ နိသီဒိ၊ ကြည့်လျက် ထိုင်နေပြီ။ ဒါသိပိ တံ ရက္ခမာနာ၊ ကျွန်မသည်လည်း ထိုပုလဲသွယ်ကို စောင့်ရှောက်လျက်။ တဟံ တဟံ သြလောကေတ္တာ၊ ထိုထိုအရပ်ကို ကြည့်၍။ နိသိန္နာ ယေဝ နိဒ္ဒါယိတုံ အာရဘိ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင် ငိုက်မြည်းခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ မက္ကဋီ၊ မျောက်မသည်။ တဿာ ပမာဒဘာဝံ ဉ တ္တာ၊ ထိုကျွန်မ၏ မေ့လျော့ကြောင်းကို သိ၍။ ဝါတဝေဂေန သြတရိတ္တာ၊ လေ၏အဟုန်ဖြင့် ဆင်းသက်၍။ မဟာမုတ္တာဟာရံ ဂိဝါယ ပဋိမုဉ္စိတ္တာ၊ ပုလဲသွယ်ကြီးကို လည်ပင်း၌ စွပ်၍။ ဝါတ-ဝေဂေန ဥပ္ပတိတ္တာ၊ လေ၏အဟုန်ဖြင့် ခုန်တက်၍။ သာခန္တရေ နိသီဒိတ္တာ၊ သစ်ခက်ကြား၌ နေ၍။ အညာသံ မက္ကဋီနံ ဒဿနဘေဒေန၊ အခြားကုန်သော မျောက်မတို့၏ မြင်မည်ကို ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဧကသ္မိံ ရုက္ခသုသိရဋ္ဌာနေ ဌပေတ္တာ၊ တစ်ခုသော သစ်ခေါင်းရှိရာဌာန၌ ထား၍။ ဥပသန္တုပသန္တာဝိယ၊ ငြိမ်သက်သည်ထက် ငြိမ်သက်သည်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ တံ ရက္ခမာနာ နိသီဒိ၊ ထိုပုလဲသွယ်ကို စောင့်ရှောက်လျက် ထိုင်နေပြီ။

သာပိ ခေါ ဒါသီ ပဋိဗုဇ္ဈိတ္တာ၊ ထိုကျွန်မသည်လည်း တဖန်နိုးလာ၍။ မုတ္တာဟာရံ အပသဿန္တီ ကမ္မမာနာ၊ ပုလဲသွယ်ကို မတွေ့ရကား တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်။ အညံ ဥပါယံ အဒိသ္မာ၊ တစ်ခြားသော နည်းလမ်းကို မမြင်၍။ "ပုရိသော ဒေဝိယာ၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် မိဖုရားကြီး၏။ မုတ္တာဟာရံ ဂဟေတ္တာ၊ ပုလဲသွယ်ကို လုယူ၍။ ပလာတောတိ၊ ပြေးပါသည်"ဟု။ မဟာဝိရဝံ ဝိရဝိ၊ ကြီးစွာသော မြည်တမ်းမှုကို မြည်တမ်းပြီ။ အာရက္ခမနုဿာ၊ အစောင့်အရှောက်လူတို့သည်။ တတော တတော သန္ဓိပတိတ္တာ၊ ထိုမှ ထိုမှ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးကြ၍။ တဿာ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ထိုကျွန်မ၏ အော်သော စကားကို ကြားရ၍။ ရညော အာရောစယိသု၊ မင်းအားလျှောက်ထားကြပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "စောရံ ဂဏှထာတိ အာဟ၊ ခိုးသူကို ဖမ်းယူကြ"ဟု အမိန့်ရှိပြီ။ ပုရိသာ ဥယျာနာ နိက္ခမိတ္တာ၊ ယောက်ျားတို့သည် ဥယျာဉ်တော်မှ ထွက်ခဲ့ကြ၍။ "စောရံ ဂဏှထ၊ ခိုးသူကို ဖမ်းကြ။ စောရံ ဂဏှထာ-တိ၊ ခိုးသူကို ဖမ်းကြ"ဟုအော်၍။ ဣတောစိတော စ သြလောကေန္တိ၊ ထိုမှဤမှ

လည်း ကြည့်ကြကုန်၏။ အထ ဧကော ဇာနပဒေါ၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော ဇနပုဒ်၌ နေသော။ ဗလိကာရကပုရိသော၊ အခွန်ထမ်းယောက်ျားသည်။ တံ သဒ္ဒံ သုတ္တာ၊ ထိုအော်သံကို ကြားရ၍။ ကမ္မမာနော ပလာယိ၊ တုံတုံလှုပ်လှုပ် ပြေးပြီ။ တံ ဒိသ္မာ ရာဇပုရိသာ၊ ထိုပြေးသူကို တွေ့ရ၍ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ "အယံ စောရော ဘဝိဿတိတိ၊ ဤသူကား ခိုးသူသည်ဖြစ်လတ့ံ"ဟု။ အနုဗန္ဓိတ္တာ တံ ဂဟေတ္တာ၊ အစဉ်လိုက်၍ ထိုယောက်ျားကို ဖမ်းယူ၍။ ပေါထေတ္တာ၊ ရိုက်နှက်၍။ "အရေ ဒုဋ္ဌစောရ၊ ဟယ်. . ခိုးသူပျက်။ ဧဝံ မဟာသာရံ နာမ၊ ဤသို့ မျှားစွာအနှစ်ရှိသည်မည်သော။ ပိဋ္ဌနွံ အဝဟရိဿသိတိ၊ အဆင်တန်းဆာကို ခိုးယူဘိ၏"ဟု။ ပရိဘာသိ'သု၊ ရေရွတ်ခြိမ်းခြောက်ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဇနပုဒ်သား ယောက်ျားသည်။ "နာ ဂဏ္ဍာမိတိ၊ မယူရပါဟု။ သစေ အဟံ ဝဏ္ဏာမိ၊ အကယ်၍ ငါသည် ပြောအံ့။ အဇ မေ၊ ယနေ ငါ၏။ ဇီဝိတံ နတ္ထိ၊ အသက်သည် မရှိလတ့ံ။ ပေါထေန္တာယေဝ၊ ရိုက်နှက်ကုန်လျှက်သာ။ မံ မာရေဿန္တိ၊ ငါ့ကို သတ်ကြလတ့ံ။ နံ သမ္ဘိန္ဒိတ္ဝာမိတိ၊ ထိုခိုးမှုကို ဝန်ခံအံ့"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးမိပြီ။ သော၊ ထိုဇနပုဒ်သား ယောက်ျားသည်။ "သာမိ မေ၊ အို. . အရှင် ကျွန်တော်မျိုးသည်။ အာမ ဂဟိတန္တိ၊ မှန်ပါ ယူအပ်ပါပြီ"ဟု။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ အထ နံ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ထိုအခါ ထိုဇနပုဒ်သား ယောက်ျားကို ဖွဲ့ချည်၍။ ရညော သန္တိကံ အာနယိ'သု၊ မင်း၏ ထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ရာဇပိ နံ၊ မင်းသည်လည်း ထိုဇနပုဒ်သားကို။ "မဟာသာရ ပိဋ္ဌနွံ၊ မျှားစွာသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော အဆင်တန်ဆာကို။ တေ ဂဟိတန္တိ၊ သင်သည် ယူအပ်သလော"ဟု။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ အာမ ဒေဝါတိ၊ မှန်ပါ ယူမိပါ၏ အရှင်မင်းကြီးဟုလျှောက်ပြီ။ ကွဒါနိ တံ ကဟန္တိ၊ ယခု ထိုအဆင်တန်းဆာသည် ဘယ်မှာနည်းဟုမေးပြီ။ ဒေဝ မယာ၊ အို. . အရှင် မင်းမြတ် ကျွန်တော်မျိုးသည်။ မဟာသာရံ နာမ၊ မျှားစွာသော အနှစ်ရှိသည်မည်သော။ မဏ္ဍပိဋ္ဌမှိ နံ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ ညောင်စောင်းအင်းဖျဉ်ကိုသော်မှလည်း မမြင်ဘူးပါ။ ပန သေဋ္ဌိ မံ၊ သို့သော်လည်း သူဌေးကြီးသည် ကျွန်တော်မျိုးကို။ မဟာသာရပိဋ္ဌနွံ ဂဏ္ဍာပေသိ၊ မျှားစွာသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော အဆင်တန်ဆာကို အယူခိုင်းပြီ။ သော အဟံ တံ ဂဟေတ္တာဝ၊ ထိုကျွန်တော်မျိုးသည် ထိုမဟာသာရတန်ဆာကို ယူပြီး၍ပင်။ တဿ အဒါသိ၊ ထိုသူဌေးကြီးအား ပေးလိုက်ပါပြီ။ သော နံ၊ ထိုသူဌေးကြီးသည် ထိုမဟာသာရ တန်ဆာကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိပါ၏ဟုလျှောက်ထားပြီ။

ရာဇာ သေဋ္ဌီ ပင္လြှာသာပေတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် သူဌေးကို ခေါ်စေ၍။ "တေ ဣမသ္မိ ဟတ္ထတော၊ သင်သူဌေးသည် ဤဇနပုဒ်သား၏ လက်မှ။ မဟာသာရပိဋ္ဌန္ဓနံ၊ မဟာသာရတန်ဆာကို။ ဂဟိတန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ယူအပ်သလော"ဟု မေးပြီ။ အာမ ဒေဝါတိ၊ မှန်ပါ ယူမိပါ၏အရှင်မင်းကြီးဟုဖြေပြီ။ တံ ကဟန္တိ၊ ထိုမဟာသာရတန်ဆာသည် ဘယ်မှာနည်းဟုမေးပြီ။ ပုရောဟိတသ၊ ပုရောဟိတ်အား။ မေ ဒိန္နန္တိ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် ပေးအပ်ပါပြီဟုဖြေပြီ။ ပုရောဟိတမ္ပိ ပင္လြှာသာပေတွာ၊ ပုရောဟိတ်ကိုလည်း ခေါ်စေ၍။ တထေဝ ပုစ္ဆိ၊ ထို့အတူပင် မေးပြီ။ သောပိ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ထိုပုရောဟိတ်သည်လည်း ယူကြောင်း ဝန်ခံ၍။ "ဂန္ဓဗ္ဗသ မေ၊ စောင်းသမားအား ကျွန်တော်မျိုးသည်။ ဒိန္နန္တိ အာဟ၊ ပေးအပ်ပါပြီ"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ တမ္ပိ ပင္လြှာသာပေတွာ၊ ထိုစောင်းသမားကိုလည်း ခေါ်စေ၍။ "ပုရောဟိတသ ဟတ္ထတော၊ ပုရောဟိတ်၏ လက်မှ။ တေ မဟာသာရပိဋ္ဌန္ဓနံ၊ သင်သည် မဟာသာရတန်ဆာကို။ ဂဟိတန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ယူအပ်သလော"ဟု မေးပြီ။ အာမ ဒေဝါတိ၊ မှန်ပါ ယူမိပါ၏ အရှင်မင်းကြီးဟုဖြေပြီ။ တံ ကဟန္တိ၊ ထိုမဟာသာရတန်ဆာသည် ဘယ်မှာနည်းဟု မေးပြီ။ ကိလေသဝသေန မေ၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်းဖြင့် ကျွန်တော်မျိုးသည်။ ဝဏ္ဏဒါသိယာ ဒိန္နန္တိ၊ ပြည့်တန်ဆာမအား ပေးအပ်ပါပြီဟု လျှောက်ထားပြီ။ တမ္ပိ ပင္လြှာသာပေတွာ ပုစ္ဆိ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမကိုလည်း ခေါ်စေ၍ မေးပြီ။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ "နာ ဂဏ္ဍာမိတိ အာဟ၊ မယူရပါ" ဟု လျှောက်ပြီ။ တေ ပဠဇနေ၊ ထိုလူငါးယောက်တို့ကို။ ပုစ္ဆန္ဏာနညေဝ၊ မေးမြန်းကြကုန်စဉ်ပင်။ သူရိယော အတ္ထင်္ဂတော၊ နေသည် ဝင်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "ဣဒါနိ ဝိကာလော ဇာတော၊ ယခုအခါ အချိန်မဲ့သည် ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သွေ ဇာနိဿာမာ-တိ၊ နက်ဖန်၌ သိကြရလိမ့် မည်"ဟု ပြော၍။ တေ ပဠဇနေ၊ ထိုငါးယောက်သောလူတို့ကို။ အမစ္စာနံ ဒတ္တာ၊ အမတ်တို့အား ပေးအပ်ခဲ့၍။ နဂရံ ပါဝိသိ၊ မြို့တော်သို့ ဝင်သွားပြီ။

ဘောမိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ဣဒံ ပိဋ္ဌန္ဓနံ၊ ဤမဟာသာရတန်ဆာသည်။ အန္တောဝဋ္ဋေ နဋ္ဌ၊ နန်းတွင်းသားတို့အသုံးပြုသည့်နေရာ၌ ပျောက်ခဲ့၏။ အယဉ္စ ဂဟပတိကော၊ ဤဇနပုဒ်သား သူကြွယ်သည်ကား။ ဗဟိဝဋ္ဋေ၊ နန်းပြင်သုံးဆောင်သူတည်း။ ဒ္ဝါရေပိ ဗလဝါရက္ခေ၊ ဥယျာဉ်တော်တံခါး၌လည်း အားကောင်းသော အစောင့်အရှောက်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အန္တောဝဋ္ဋေန-

ကာနမ္မိ၊ နန်းတွင်းသုံးဆောင် သူတို့သည်လည်း။ တံ ဂဟေတွာ၊ ထိုမဟာသာရ တန်ဆာကို ယူ၍။ ပလာယိတုံ နာ သက္ကာ၊ ထွက်ပြေးခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ ဗဟိဝဇ္ဇနကာနံ၊ နန်းပြင်သုံးဆောင်သူတို့၏။ ဂဟဏူပါယော၊ ယူဖို့ရာ နည်းလမ်းကို။ နေဝ ဒိဿတိ၊ မတွေ့ရ။ အန္ဓောဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်တော် အတွင်း၌။ ဝဇ္ဇနကာနံ၊ သုံးဆောင်သူတို့၏။ ဂဟဏူပါယော၊ ယူဖို့နည်းလမ်းကို။ နာ ဒိဿတိ၊ မတွေ့ရ။ ဣမိနာ ဒုဂ္ဂတမနုဿေန၊ ဤဆင်းရဲသားလူသည်။ သေဋ္ဌိသ မေ ဒိန္နန္တိ၊ သူဌေးအား ကျွန်တော်မျိုးသည် ပေးအပ်ပါပြီဟု။ ကထေန္တေန ပြောဆို သဖြင့်။ အတ္တနော မောက္ခတ္ထာယ၊ မိမိ၏ လွတ်မြောက်ဖို့အကျိုးငှာ။ ကထိတံ ဘဝိဿတိ၊ ပြောဆိုအပ်သည် ဖြစ်လတ့ံ။ 'ပုရောဟိတဿ မေ ဒိန္နန္တိ၊ ပုရောဟိတ် အား ကျွန်တော်မျိုးသည် ပေးအပ်ပါပြီ"ဟု။ ကထေန္တေန သေဋ္ဌိနာပိ၊ ပြောဆိုသော သူဌေးကြီးသည်လည်း။ ဧကတော ဟုတ္တာ၊ တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ နိတ္ထရိ-ဿာမိတိ စိန္တေတ္တာ၊ အမှုထုတ်ဆောင်ပြီဟု တွေး၍။ ကထိတံ ဘဝိဿတိ၊ ဆိုအပ် သည် ဖြစ်လတ့ံ။ ဂန္ဓဗ္ဗဿ မေ ဒိန္နန္တိ၊ စောင်းသမားအား ကျွန်တော်မျိုးသည် ပေးအပ်ပြီဟု။ ကထေန္တေန ပုရောဟိတေနာပိ၊ ပြောဆိုသော ပုရောဟိတ်သည် လည်း။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်ထဲ၌။ ဂန္ဓဗ္ဗံ နိဿာယ၊ စောင်းသမားကို အမှီပြု၍။ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝသိဿာမာတိ စိန္တေတ္တာ၊ နေကြမည်ဟု တွေး၍။ ကထိတံ ဘဝိဿတိ၊ ပြောဆိုအပ်သည် ဖြစ်လတ့ံ။ ဝဏ္ဏဒါသိယာ မေ ဒိန္နန္တိ၊ ပြည့်တန်ဆာမ အား ကျွန်တော်မျိုးသည် ပေးအပ်ပါပြီဟု။ ကထေန္တေန ဂန္ဓဗ္ဗေနာပိ၊ ပြောဆိုသော စောင်းသမားသည်လည်း။ ဧကန္တေန အနုက္ကဏ္ဌိတာ၊ ဧကန်အားဖြင့် မငြီးငွေ့ကြ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမာတိ စိန္တေတ္တာ၊ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု တွေး၍။ ကထိတံ ဘဝိဿတိ၊ ဆိုအပ်သည် ဖြစ်လတ့ံ။ ဣမေဟိ ပဠဟိပိ၊ ဤငါးယောက်တို့သည် လည်း။ စောရေဟိ နာ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ခိုးသူတို့သည် မဖြစ်တန်ရာ။ ဥယျာနေ မဂ္ဂဋ္ဌာ ဗဟူ၊ ဥယျာဉ်တော်၌ မျောက်တို့သည် များလှကုန်၏။ ပိဋ္ဌန္ဓနေန၊ မဟာသာရ တန်ဆာသည်။ ဧကိဿာ မဂ္ဂဋိယာ ဟတ္ထေ၊ တစ်ကောင်သော မျောက်မ၏ လက်၌။ အာရုဠ္ဍေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ရောက်နေသည် ဖြစ်တန်ရာ၏"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးမိပြီ။ သော ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် မင်းသို့ ချဉ်းကပ် ၍။ "မဟာရာဇ စောရေ၊ အို. . မင်းမြတ် ခိုးသူတို့ကို။ အမှာကံ နိယျာဒေထ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့အား အပ်နှင်းကြပါကုန်။ မယံ တံ ကိစ္စံ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်

ထိုပစ္စည်းပျောက်မှုကိစ္စကို။ သောဧသောမာတိ အာဟ၊ ရှင်းလင်းကြပါမည်"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "သာဓု ပဏ္ဍိတ၊ ကောင်းပြီ အို. . ပညာရှိ။ သောဧဟိတိ၊ ရှင်းလင်းပေးပါလော့" ဟု။ တသ နိယျာဒေသိ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား အပ်နှင်းပြီ။

ဘောဓိသတ္တော အတ္တနော၊ ဘုရားလောင်းသည် မိမိ၏။ ဒါသပုရိသေ ပကြော-သာပေတွာ၊ ကျွန်ယောက်ျားတို့ကို ခေါ်စေ၍။ တေ ပဋ္ဌဇနေ၊ ထိုငါးယောက်သော လူတို့ကို။ ဧကသ္မိံယေဝ ဌာနေ ဝသာပေတွာ ၊ တစ်နေရာတည်း၌ပင် နေစေ၍။ သမန္တာ အာရက္ခံ ကတွာ၊ ပတ်ပတ်လည်မှ အစောင့်အရှောက်ကို ထားမှုပြု၍။ ကဏ္ဏံ ဒတ္တွာ၊ နားကို ပေး၍။ "ယံ တေ၊ အကြင်စကားကို ထိုငါးယောက်တို့သည်။ အညမညံ ကထေန္တိ၊ အချင်းချင်း ပြောကြကုန်၏။ တံ မယ္ဟံ၊ ထိုပြောစကားကို ငါ့အား။ အာရောစေထာတိ၊ ပြောကြလော့"ဟု။ ဝတ္တာ ပက္ကာမိ၊ မှာထား၍ ထွက်သွားပြီ။ တေ တထာ အကံသု၊ ထိုဘုရားလောင်းကျွန်တို့သည် ထိုဘုရား လောင်းမှာသည့်အတိုင်း ပြုကြပြီ။ တတော မနုဿာနံ၊ ထိုအခါမှ လူတို့၏။ သန္ဓိ သိန္ဓဝေလာယ၊ ကောင်းစွာချမ်းသာစွာနေသည့်အချိန်၌။ သေဋ္ဌိ တံ ဂဟပတိကံ၊ သူဌေးကြီးသည် ထိုဇနပုဒ်သားလူကို။ "အရေ ဒုဋ္ဌဂဟပတိ၊ ဟယ်သူကြွယ်ဖျက်။ တယာ အဟံ၊ သင်သည် ငါ့ကိုလည်းကောင်း။ မယာ တွံ ဝါ၊ ငါသည် သင့်ကိုလည်း ကောင်း။ ကဟံ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ ဘယ်နေရာ ဘယ်အခါက တွေ့မြင်ဖူးသနည်း။ ကဒါ တေ၊ ဘယ်ခါက သင်သည်။ မယ္ဟံ ပိဋ္ဌန္ဓနံ၊ ငါ့အား မဟာသာရတန်ဆာကို။ ဒိန္နန္တိ အာဟ၊ ပေးအပ်သနည်း"ဟု ပြောပြီ။ [ရှေးအာဟဖြစ်စေ နောက်အာဟဖြစ်စေ ပိုသည်]။ သော၊ ထိုဇနပုဒ်သားသည်။ "သာမိ မဟာသေဋ္ဌိ၊ အို. အရှင်သူဌေးကြီး။ အဟံ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည်။ မဟာသာရံနာမ၊ မဟာသာရမည်သော။ ရုက္ခသာရ ပါဒကံ၊ သစ်သားနှစ်အခြေရှိသော။ မဠပိဋ္ဌမ္ပိ နာ ဇာနာမိ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို သော်မှလည်း မသိပါ။ 'ပန တံ နိဿာယ၊ သို့သော်လည်း အရှင်သူဌေးကြီးကို အမှီပြု၍။ မောက္ခံ လဘိဿာမီတိ၊ လွတ်မြောက်မှုကို ရလိမ့်မည်'ဟု တွေး၍။ ဧဝံ အဝစ၊ ဤသို့ ပြောမိခဲ့ပါပြီ။ မေ မာကုဗ္ဗ သာမီတိ အာဟ၊ ကျွန်တော်မျိုးအား စိတ်မဆိုးပါလင့် အရှင်သူဌေးကြီးဟု ပြောပြီ။ ပုရောဟိတောပိ၊ ပုရောဟိတ်သည် လည်း။ "မဟာသေဋ္ဌိ တွံ၊ အို. သူဌေးကြီး သင်သည်။ ဣမိနာ အတ္တနော အဒိန္နက မေဝ၊ ဤဇနပုဒ်သားသည် မိမိအား မပေးအပ်သော မဟာသာရတန်ဆာကိုပင်။

မယ့် ကထံ အဒါသီတိ၊ ငါအား ဘယ်ကဲ့သို့ ပေးပြီနည်း"ဟု။ သေဋ္ဌိ အာဟ၊ သူဌေးကို ပြောပြီ။ "ဒေ့ မယမ္မိ ဣသရာ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ငါတို့သည်လည်း အစိုးရသူဖြစ်ကုန်၏။ အမှာကံ ဧကတော ဟုတ္တာ၊ ငါတို့နှစ်ယောက်၏ တပေါင်းတည်း ဖြစ်၍။ ဌိတကာလေ ကမ္မံ၊ တည်ရှိရာကာလ၌ လုပ်ငန်းကိစ္စသည်။ ခိပ္ပံ နိပ္ဖဇ္ဇိဿတိတိ၊ လျင်စွာ ပြီးစီးလိမ့်မည်ဟု။ ကထေသိန္တိ၊ ပြောမိပါပြီ"ဟု။ (သေဋ္ဌိ အာဟ၊ သူဌေးသည် ပြောပြီ)။ ဂန္ဓဗ္ဗောပိ၊ စောင်းသမားသည်လည်း။ "ဗြာဟ္မဏ ကဒါ၊ အို, ပုဏ္ဏား ဘယ်အခါက။ တယာ မယ့်၊ သင်သည် ငါ့အား။ ပိဋ္ဌန္ဓနံ ဒိန္နန္တိ၊ မဟာသာရတန်ဆာကို ပေးအပ်သနည်း"ဟု။ ပုရောဟိတံ အာဟ၊ ပုရောဟိတ်ကို ပြောပြီ။ "အဟံ တံ နိဿာယ၊ ငါပုရောဟိတ်သည် သင်စောင်းသမားကို မှီ၍။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာဌာန၌။ သုခံ ဝသိဿာမိတိ၊ ချမ်းသာစွာ နေမည်ဟုတွေး၍။ ကထေသိန္တိ၊ ပြောမိခဲ့ပြီ"ဟု။ (ပုရောဟိတော အာဟ၊ ပုရောဟိတ်က ပြောပြီ)။ ဝဏ္ဏဒါသီပိ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ အဆင်းကျွန်မ ပြည့်တန်ဆာမသည်လည်း စောင်းသမားကို။ "အရေ ဒုဋ္ဌဂန္ဓဗ္ဗ အဟံ၊ ဟယ်စောင်းသမားပျက် ငါသည်။ ကဒါ တဝ၊ ဘယ်အခါက သင်၏။ သန္တိကံ ဂတပုဗ္ဗာ၊ အထံသို့ ရောက်ဖူးသနည်း။ တွံ ဝါ မမ သန္တိကံ၊ သင်သည်မူလည်း ငါ၏ ထံသို့။ အာဂတပုဗ္ဗော၊ လာဖူးသနည်း။ ကဒါ တေ မယ့်၊ ဘယ်အခါက သင်သည် ငါ့အား။ ပိဋ္ဌန္ဓနံ ဒိန္နန္တိ အာဟ၊ မဟာသာရတန်ဆာကို ပေးအပ်သနည်း"ဟု ပြောပြီ။ "ဘဂိနိ ကိံကာရဏာ ကုဗ္ဗသိ၊ အို, ချစ်နှမ အဘယ့်ကြောင့် စိတ်ဆိုးသနည်း။ ပဋ္ဌသု အမှေသု၊ ငါးယောက်ကုန်သော ငါတို့သည်။ ဧကတော ဝသန္တေသု၊ တစ်ပေါင်းတည်း နေကြရသော်။ ယရာဝါသော ဘဝိဿတိ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် နေရခြင်းသည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ အနုဋ္ဌာဏ္ဌာမာနာ သုခံ၊ မငြီးမငွေ့ပျော်မွေ့ကြလျှက် ချမ်းသာစွာ။ ဝသိဿာမာတိ၊ နေကြရလိမ့်မည်ဟု တွေး၍။ ကထေသိန္တိ၊ ပြောခဲ့ပြီ"ဟု။ (ဂန္ဓဗ္ဗော အာဟ၊ စောင်းသမားသည် ပြောကြားပြီ)။ တောမိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပယောဇိတမနုဿာနံ သန္တိကာ၊ စေခိုင်းအပ်သူလူတို့၏ ထံမှ။ တံ ကထံ သုတ္တာ၊ ပြောကြသည်ထိုစကားကို ကြားရ၍။ တေသံ အစောရဘာဝံ၊ ထိုငါးဦးတို့၏ ခိုးသူမဟုတ်ကြောင်းကို။ တထတော ဉ တ္တာ၊ အမှန်အားဖြင့် သိရ၍။ "မဂ္ဂဒ္ဓိယာ ဂဟိတ ပိဋ္ဌန္ဓနံ၊ မျောက်မသည် ယူအပ်သော မဟာသာရတန်ဆာကို။ ဥပါယေနေဝ ပါတေဿာမိတိ၊ နည်းလမ်းဖြင့်ပင် ကျစေမည်"ဟု တွေး၍။ ဂေဏ္ဍုမယာနိ ဗဟူနိ၊

ဘောလုံးဖြင့်ပြီးကုန်သော များစွာကုန်သော။ ပိဋ္ဌန္ဓနာနိ ကာရေတွာ၊ အဆင်တန်ဆာတို့ကို ပြုစေ၍။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်ထဲက။ မဂ္ဂဋ္ဌိယော ဂါဟာပေတွာ၊ မျောက်မတို့ကို ဖမ်းယူစေ၍။ ဟတ္ထပါဒဂီဝါသု ဂေဏ္ဍုပိဋ္ဌန္ဓနာနိ၊ လက်,ခြေ, လည်ပင်းတို့၌ ဘောလုံးတန်ဆာတို့ကို။ ပိဋ္ဌန္ဓာပေတွာ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဆင်မြန်းစေ၍ လွှတ်လိုက်ပြီ။ ဣတရာ မဂ္ဂဋ္ဌိ၊ ဤမှတစ်ပါးသော မျောက်မသည်။ ပိဋ္ဌန္ဓနံ ရက္ခမာနာ၊ မဟာသာရတန်ဆာကို စောင့်ရှောက်လျက်။ ဥယျာနေ ဧဝ နိသီဒိ၊ ဥယျာဉ်ထဲ၌သာ နေပြီ။

ဗောဓိသတ္တော မနုဿေ၊ ဘုရားလောင်းသည် မိမိလူတို့ကို။ "တုမှေ ဂစ္ဆထ၊ သင်တို့သည် သွားကြကုန်။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်ထဲက။ သဗ္ဗာ မဂ္ဂဋ္ဌိယော၊ အားလုံးကုန်သော မျောက်မတို့ကို။ ဥပဓာရေထ၊ စူးစမ်းကြကုန်လော့။ ယဿ၊ အကြင်မျောက်မ၏။ (သန္တိကေ၊ အထံ၌)။ တံ ပိဋ္ဌန္ဓနံ ပဿထ၊ ထိုမဟာသာရတန်ဆာကို တွေ့ရကုန်၏။ တံ ဥတ္တာသေတွာ၊ ထိုမျောက်မကို ထိတ်လန့်စေ၍။ ပိဋ္ဌန္ဓနံ ဂဏှထာတိ၊ မဟာသာရတန်ဆာကို ယူကြ"ဟု။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်းထားပြီ။ တာပိ ခေါ မဂ္ဂဋ္ဌိယော၊ ဘောလုံးတန်ဆာရှိကြသည့် ထိုမျောက်မတို့သည်လည်း။ "ပိဋ္ဌန္ဓနံ နော လဒ္ဓန္တိ၊ အဆင်တန်ဆာကို ငါတို့သည် ရအပ်ပြီ" ဟု။ တုဋ္ဌ-ပဟဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ရွင်လန်းကြ၍။ ဥယျာနေ ဝိစရန္တိယော၊ ဥယျာဉ်ထဲ၌ လှည့်လည်ကြလျှက်။ တဿာ သန္တိကံ ဂန္တွာ၊ မဟာသာရတန်ဆာယူထားသော ထိုမျောက်မ၏ အထံသို့ သွားကြ၍။ အမှာကံ ပိဋ္ဌန္ဓနံ၊ ငါတို့၏ အဆင်တန်ဆာကို။ ပဿဏ္ဍတိ အာဟံသု၊ ကြည့်ပါဟု ပြောကြပြီ။ သာ မဂ္ဂဋ္ဌိ အသဟမာနာ၊ ထိုမျောက်မသည် မခံနိုင်ရကား။ ဣမိနာ ဂေဏ္ဍုပိဋ္ဌန္ဓနေန၊ ဤဘောလုံးတန်ဆာဖြင့်။ ကိန္တိ၊ ဘာလုပ်မည်နည်းဟုပြော၍။ မုတ္တာဟာရံ ပိဋ္ဌန္ဓိတွာ နိက္ခမိ၊ မဟာသာရပုလဲသွယ်ကို ဆင်မြန်း၍ ထွက်လာပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုမျောက်မကို။ တေ ပုရိသာ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ထိုလူတို့သည် မြင်ကြ၍။ ပိဋ္ဌန္ဓနံ ဆဏ္ဍာပေတွာ၊ ပုလဲသွယ်တန်ဆာကို စွန့်ပစ်စေ၍။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့ပြီး၍။ ဗောဓိသတ္တဿ အဒံသု၊ ဘုရားလောင်းအား ပေးကြပြီ။ သော တံ အာဒါယ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုပုလဲသွယ်ကို ယူခဲ့၍။ ရညော ဒဿေတွာ၊ မင်းအား ပြုပြီး၍။ "ဒေဝ ဣဒံ၊ အို. အရှင်မင်းကြီး ဤသည်ကား။ တေ ပိဋ္ဌန္ဓနံ၊ အရှင်မင်းကြီး၏ ပုလဲသွယ်တန်ဆာပါတည်း။ တေ ပဋ္ဌပိ အစောရာ၊ ထိုငါးယောက်ကုန်သော သူတို့သည်

လည်း ခိုးသူမဟုတ်ကြပါ။ ဣဒံ ပန ဥယျာနေ၊ ဤမဟာသာရပုလဲသွယ်ကိုကား ဥယျာဉ်ထဲက။ မဂ္ဂဋ္ဌိယာ အာဘာတန္တိ အာဟ၊ မျောက်မသည် ယူထားအပ်ပါပြီ"ဟု လျှောက်ပြီ။ ပဏ္ဏိတ ကထံ ပန၊ အိုံ. ပညာရှိ အဘယ်သို့လျှင်။ မဂ္ဂဋ္ဌိယာ ဟတ္ထံ အာရုဠ္ဍဘာဝေါ၊ မျောက်မ၏ လက်သို့ ပုလဲသွယ်ရောက်နေကြောင်းကို။ တေ ဥတော၊ သင်ပညာရှိသည် သိအပ်ပါသနည်း။ ကထံ တေ ဂဟိတန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင် သင်ပညာရှိသည် ရအောင်ယူအပ်ပါသနည်းဟုမေးပြီ။ သော သဗ္ဗံ အာစိက္ခိ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် အကြောင်းအရာအလုံးစုံကို လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ တုဋ္ဌမာနသော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိ၍။ "သဂ်ါမ သီသာဒီသု နာမ၊ ရှေ့တန်းစစ်မြေစသည်တို့မည်သည်၌။ သူရာဒယော၊ ရဲရင့်သူစသည်တို့ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ ဟောန္တိတိ၊ အလိုရှိထိုက်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏"ဟု ပြော၍။ ဗောဓိသတ္တဿ ထုတိံ ကရောန္တော၊ ဘုရားလောင်းအား ချီးမွမ်းမှုကို ပြုလိုရကား။

၉၂။ "ဥက္ကဋ္ဌေ သူရမိစ္ဆန္တိ၊ မန္ဒိသူ အကုတူဟလ်။
ပိယဠ္ဆ အန္ဒပါနမ္ပိ၊ အတ္ထော ဇာတေ စ ပဏ္ဏိတန္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဥက္ကဋ္ဌေ ။ပ။ ပဏ္ဏိတံ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ (ဂါထာနက်ကား). . .

ဥက္ကဋ္ဌေ သူရံ ဣစ္ဆန္တိ၊ တိုက်ပွဲနီးကပ်သော် ရဲရင့်သူကို အလိုရှိကုန်၏။ မန္ဒိသု အကုတူဟလ်၊ ပြုသင့် မပြုသင့်တိုင်ပင်သူတို့တွင် စကားမပေါက်ကြားသူကို။ (ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏) အန္ဒပါနမ္ပိ ပိယဠ္ဆ၊ စားကောင်းသောက်ဖွယ်ရှိသော်ကား ချစ်သူကိုလျှင်။ (ဣစ္ဆန္တိ၊ လိုလားတောင့်တကုန်၏။ အတ္ထော ဇာတေ စ ပဏ္ဏိတံ၊ ခက်ခဲနက်နဲသည့် အကြောင်းအရာသည် ဖြစ်နေရှိနေသော်ကား ပညာရှိသူကို။ (ဣစ္ဆန္တိ၊ လိုလားတောင့်တကုန်၏)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဥက္ကဋ္ဌေတိ ဥပကဋ္ဌေ၊ ဥက္ကဋ္ဌေဟူသည်ကား စစ်ပွဲနီးကပ်သော်တည်း။ သဂ်ါမေ သမ္မဟာရေ၊ စစ်မြေပြင်၌ တိုက်ပွဲသည်။ ဥဘတောဗ္ယူဠှေ ဝတ္တမာနေ၊ နှစ်ဘက်ရှေးရှု နီးနီးကပ်ကပ်သည် ဖြစ်နေသော်တည်း။ ဣဒံ အတ္ထော၊ ဤကား ဥက္ကဋ္ဌေ၏ အနက်တည်း။ **သူရမိစ္ဆန္တိ**တိ၊ သူရမိစ္ဆန္တိ ဟူသည်ကား။ မတ္ထကေ အသနိယာ၊ ထိပ်၌ မိုးကြိုးသည်။ ပတမာနာယပိ၊ ကျပါသော်

လည်း။ အပလာယိနံ သူ့ရဲ့ ဣစ္ဆန္တိ၊ ထွက်မပြေးသော ရဲရင့်သူကို အလိုရှိကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏေ ဧဝရူပေါ။ ထိုတိုက်ပွဲ နီးကပ်ရာအခါ၌ ဤသို့သတ္တိကောင်းသော သဘောရှိသော။ သဂ်ါမယောဓော၊ တိုက်ပွဲဝင်စစ်သားကို။ ပတ္ထေတဗ္ဗော ဟောတိ၊ တောင်းတထိုက်သည် ဖြစ်၏။ **မန္ဒိသု အကုတူဟလန္တိ**၊ **မန္ဒိသု** အကုတူဟလံဟူသည်ကား။ ကတ္တမ္ဘာကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုသင့်မပြုသင့်ကိစ္စကို။ သမ္မန္တနကာလေ ဥပ္ပန္နေ၊ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရာအခါသည် ဖြစ်လသော်။ **မန္ဒိသု**၊ တိုင်ပင်သူတို့တွင်။ ယော အကုတူဟလော အဝိကိဏ္ဏဝါစော၊ အကြောင်သူသည် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် မရှိ၍ ဖရိုဖရဲကျဲသော စကားမရှိ၍။ မန္ဒံ နဿတိ၊ တိုင်ပင်ထားသည်ကို မဖျက်ဆီးတတ်။ တံ ဣစ္ဆန္တိ၊ ထိုစကားလုံးသူကို အလိုရှိကြကုန်၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ရှုအပ်သော စကားလုံးသူသည်။ တေသု ဌာနေသု၊ ထိုအရေးကြီးတိုင်ပင်ရာဌာနတို့၌။ ပတ္ထေတဗ္ဗော ဟောတိ၊ တောင့်တထိုက်သည် ဖြစ်၏တည်း။ ပိယဿ အန္ဓပါနမ္ပိတိ၊ ပိယဿ အန္ဓပါနမ္ပိဟူသည်ကား။ မဓုရေ အန္ဓ-ပါနေ ပစ္စုပဋ္ဌိတေ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်သော စားသောက်ဖွယ်သည် ရှေ့ရှုအနီးတည်လသော်။ သဟပရိဘုဥ္ဇနတ္ထာယ၊ အတူစားသောက်ဖို့ရာအကျိုးငှာ။ ပိယပုဂ္ဂလံ ပတ္ထေန္တိ၊ ချစ်ခင်သူပုဂ္ဂိုလ်ကို တောင့်တကြကုန်၏တည်း။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ရှုအပ်သော ချစ်ခင်သူကို။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုစားကောင်းသောက်ဖွယ်ရှိရာ အခါ၌။ ပတ္ထေတဗ္ဗော ဟောတိ၊ တောင့်တထိုက်သည် ဖြစ်၏။ **အတ္ထေ ဇာတေ စ ပဏ္ဍိတန္တိ**၊ အတ္ထေ ဇာတေ စ ပဏ္ဍိတံဟူသည်ကား။ အတ္ထဂမ္ဘီရေ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် နက်နဲသော။ ဓမ္မဂမ္ဘီရေ၊ ပါဠိစကားလုံးအားဖြင့် နက်နဲသော။ ကိသ္မိန္ဓိဒေဝ ကာရဏေ ဝါ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းသည်သော် လည်းကောင်း။ အညေ ဝါ ဥပ္ပန္နေ၊ အမေးပြဿနာသည်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေါ်လသော်။ ပဏ္ဍိတံ ဝိစက္ခဏံ ဣစ္ဆန္တိ၊ တတ်သိမျှော်မြင် ပညာရှင်ကို အလိုရှိကုန်၏တည်း။ ဟိ တထာရူပေါ၊ မှန်၏ ထိုသို့သဘောရှိသော တတ်သိမျှော်မြင် ပညာရှင်ကို။ တသ္မိံ သမယေ၊ ခက်ခဲနက်နဲသည့် အကြောင်းပြဿနာပေါ်လာရာ ထိုအခါ၌။ ပတ္ထေတဗ္ဗော ဟောတိ၊ တောင့်တထိုက်သည် ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဧဝံ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဤသို့ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်းအမတ်ကို။ ဝဏ္ဏေတွာ ထောမေတွာ၊ ခီးကျူး၍ ထောမနာ၍။ ဃနဝဿံ ဝဿေန္တော မဟာ-

မေယော ဝိယ၊ သဲသဲမဲမဲမိုးကို ရွာချစေသော မိုးကြီးကဲ့သို့။ သတ္တဟိ ရတနေဟိ ပူဇေတွာ၊ ခုနှစ်ပါးကုန်သော ရတနာတို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ တဿ သြဝါဒေ ဌတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ သြဝါဒ၌ တည်၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။ တောမိ-သတ္တောပိ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ ထေရဿ ဂုဏ် ကထေတွာ၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏ ဂုဏ်အရည်အချင်းကို ဟောတော်မူ၍။ "တဒါ ရာဇာ၊ ထိုအခါက မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော ပန၊ ပညာရှိ အမတ်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မဟာသာရဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
မဟာသာရဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ ဝိဿာသဘောဇနဇာတကဝဏ္ဏနာ

နဝိဿသေ အဝိဿတ္ထေတိ ဣဒံ၊ နဝိဿသေ အဝိဿတ္ထေ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဝိဿာသ ဘောဇနံ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကျွမ်းဝင်၍လျှပ်သောဘောဇဉ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တသ္မိံ သမယေ ယေဘုယ္ယေန ဘိက္ခူ၊ ထိုအခါက များသောအားဖြင့် ရဟန်းတို့သည်။ "မာတရာ နော ဒိန္နံ၊ မယ်တော်သည် ငါတို့အား ပေးလှူအပ်ပြီ။ နော ပိတရာ ဒိန္နံ၊ ငါတို့၏ ခမည်းတော်သည် လှူအပ်ပြီ။ ဘာတရာ၊ ညီ,အကိုသည်လည်းကောင်း။ ဘဂိနိယာ၊ အမ,နှမသည်လည်းကောင်း။ စူဠမာတရာ၊ ဒေါ်လေးသည်လည်းကောင်း။ စူဠပိတရာ၊ ဘထွေးသည်လည်းကောင်း။ မာတုလေန၊ ဦးကြီးသည်လည်းကောင်း။ မာတုလာနိယာ ဒိန္နံ ဦးကြီးမယားသည်လည်းကောင်း ပေးလှူအပ်ပြီ။ အမှာကံ ဂိဟိကာလေပိ၊ ငါတို့၏ လူဖြစ်စဉ်အခါ၌လည်းကောင်း။

ဘိက္ခုကာလေပ၊ ရဟန်းဖြစ်စဉ်အခါ၌လည်းကောင်း။ ဧတေ ဒါတုံ၊ ဤမိဘ စသူတို့သည် ပေးလှူခြင်းငှာ။ ယုတ္တာရူပါဝါတိ၊ သင့်လျော်သော သဘောရှိသူတို့ ပင်တည်း"ဟု။ ဥတိဟိ ဒိန္နေ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့က ပေးလှူအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရော ပစ္စယေ၊ လေးပါးကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ ဝိဿတ္ထာ ဟုတ္တာ၊ အကျွမ်း ဝင်ကြသည် ဖြစ်၍။ အပစ္စဝေက္ခိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ ကိရ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်မူ ၍ သုံးဆောင်ကြသတဲ့။ သတ္ထာ တံ ကာရဏံ ဥ တ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထို အကြောင်းကို သိတော်မူ၍။ "ဘိက္ခုနံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ရဟန်းတို့အား တရားဒေသနာ ကို။ မယာ ကာတုံ ဝဋ္ဋတီတိ၊ ငါဘုရားသည် ပြုခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု။ ဘိက္ခု သန္ဓိ-ပါတာပေတ္တာ၊ ရဟန်းတို့ကို ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးစေ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ အိ. . ရဟန်းတို့ ရဟန်းမည်သည်။ ဥတိဟိပိ အညာတိဟိပိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း ဆွေမျိုးမဟုတ်သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိန္နကေ စတ္တာရော ပစ္စယေ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်သော လေးပါးကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာဝ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်၍သာ။ ပရိဘောဂေါ ကာတဗ္ဗော၊ သုံးဆောင်မှုကို ပြုအပ် ပြုသင့်၏။ ဟိ အပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ မှန်၏ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မူ၍။ ပရိဘောဂံ ကတ္တာ၊ သုံးဆောင်မှုကို ပြု၍။ ကာလံ ကုရုမာနော ဘိက္ခု၊ သေခြင်းကို ပြုသော ရဟန်းသည်။ ယက္ခပေတအတ္တဘာဝတော နမုစ္စတိ၊ ဘီလူးဘဝ ပြိတ္တာဘဝမှ မလွတ်။ ဧသော အပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂေါ နာမ၊ ဤပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ပဲ သုံးဆောင်မှုမည်သည်။ ဝိသပရိဘောဂသဒိသော၊ အဆိပ်သုံးဆောင်မှုနှင့်တူ၏။ ဟိ ဝိသံ၊ မှန်၏ အဆိပ်သည်။ ဝိဿာသိကေန ဒိန္နကမ္ပိ၊ အကျွမ်းဝင်သူက ပေးအပ်သော်လည်းကောင်း။ အဝိဿာသိကေန ဒိန္နကမ္ပိ၊ အကျွမ်းမဝင်သူက ပေးအပ်သော်လည်းကောင်း။ မာရေတိယေဝ၊ သေစေတတ်သည်သာတည်း။ ပုဗ္ဗေပိ ဝိဿာသေန၊ ရှေးကလည်း အကျွမ်းဝင်သူသည်။ ဒိန္နံ ဝိသံ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ ပေးအပ်သော အဆိပ်ကို သုံးဆောင်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တာတိ ဝတ္တာ၊ အသက်ကုန် ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင် တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာဝိဘဝေါ သေဋ္ဌိ အဟောသိ၊ များစွာသော ပစ္စည်းရှိ

သော သူဌေးသည် ဖြစ်ပြီ။ တသ ဧကော ဂေါပါလကော၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ တစ်ယောက်သော နွားကျောင်းသားသည်။ ကိဋ္ဌသမ္ဘာဝေသမယေ၊ ကောက်ပဲသီးနှံ တို့ဖြင့် နွားကျောင်းဖို့ ကျဉ်းမြောင်းရာအခါ၌။ ဂါဝေါ ဂဟေတွာ၊ နွားတို့ကို ယူ၍။ အရည်ပဝိသိတွာ၊ တောထဲသို့ ဝင်၍။ တတ္ထ ဂေါသာလံ ကတွာ၊ ထိုတောထဲ၌ နွားတင်းကုတ်ကို ဆောက်လုပ်၍။ ရက္ခန္တော ဝသတိ၊ စောင့်ရှောက်လျက် နေ၏။ သေဋ္ဌိနော စ ကာလေနကာလံ၊ သူဌေးအတွက်လည်း သင့်လျော်ရာအခါအခါ၌။ ဂေါရသံ ဟရတိ၊ ဂေါရသငါးမျိုးကို ဆောင်ယူခဲ့၏။ အထ အသ ဂေါသာ-လာယ၊ ထိုအခါ ထိုနွားကျောင်းသား၏ နွားတင်းကုတ်၏။ အဝိဒူရေ သီဟော၊ မနီးမဝေးဝ၌ ခြသေ့သည်။ နိဝါသံ ဂဏှိ၊ နေရာကို ယူပြီ။ သီဟသန္တာသေန မိလာတာနံ၊ ခြသေ့လန့်သဖြင့် ညှိုးနွမ်းကုန်သော။ ဂါဝီနံ ခီရံ၊ နွားမတို့၏ နို့ရည်သည်။ မန္ဒံ အဟောသိ၊ အထွက်နည်းသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုနွားကျောင်းသားကို။ ဧကဒိဝသံ သပ္ပိ၊ တစ်နေ့၌ ထောပတ်ကို။ အာဒါယ အာဂတံ၊ ယူ၍ လာသည်ကို။ "သမ္မ ဂေါပါလက ကိံ နုခေါ၊ အို. . မိတ်ဆွေ နွားကျောင်းသား အဘယ့်ကြောင့်ကား။ သပ္ပိ မန္ဒန္တိ၊ ထောပတ်သည် နည်းရပါသနည်း"ဟု။ သေဋ္ဌိ ပုစ္ဆိ၊ သူဌေးက မေးပြီ။ သော တံ ကာရဏံ အာစိက္ခိ၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည် ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားပြီ။ သမ္မ တသ သီဟသ၊ အို. . မိတ်ဆွေ ထိုခြသေ့အား။ ကတ္ထစိ ပဋ္ဌိဘန္ဓော၊ တစ်စုံတစ်ရာ၌ ဖွဲ့ရှက်စွဲလမ်းမှုသည်။ အတ္ထိ ပန ဣတိ၊ ရှိပါသလောဟုမေးပြီ။ သာမိ အသ၊ အို. . အရှင်သူဌေးမင်း ထိုခြသေ့၏။ ဧကာယ မိဂမာတုကာယ သဒ္ဓိ၊ တစ်ကောင်သော ဆတ်မနှင့် အတူ။ သံသဂ္ဂေါ အတ္ထိ ဣတိ၊ ရောယှက်မှုသည် ရှိ၏ဟုပြောပြီ။ တံ ဂါဟာပေတုံ၊ ထိုဆတ်မကို ဖမ်းယူစေခြင်းငှာ။ သဣ္ဓာ ပန ဣတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါအံ့လောဟုမေးပြီ။ သဣ္ဓာ သာမီတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏ အရှင်သူဌေးမင်းဟုပြောပြီ။ "တေန ဟိ တံ ဂဟေတွာ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ထိုဆတ်မကို ဖမ်းယူ၍။ နလာဋေ ပဋ္ဌာယ၊ နဖူးမှ စ၍။ တသ သရီရေ လောမာနိ၊ ထိုဆတ်မ၏ ကိုယ်က အမွှေးတို့ကို။ ဝိသေန ပုနပ္ပုနံ၊ အဆိပ်ဖြင့် ထပ်ခါထပ်ခါ။ ရဇိတွာ သုက္ခာပေတွာ၊ ဆိုး၍ ခြောက်စေ၍။ ဒွေတယော ဒိဝသေ အတိက္ကာမေတွာ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ကို ကျော်လွန်စေ၍။ တံ မိဂမာတုကံ ဝိဿဇ္ဇေဟိ၊ ထိုဆတ်မကို လွှတ်လော့။ သော တဿ သိနေ-ဟေန၊ ထိုခြသေ့သည် ထိုဆတ်မကို ချစ်သဖြင့်။ သရီရံ လေဟိတွာ၊ ကိုယ်ကို

လျက်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပုဏာိသတိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ အထ အသ၊ ထိုအခါ ထိုခြသေ့၏။ စမ္မနခဒါဋ္ဌာ စေဝ ဝသဉ္စ၊ အရေ, ခြေသည်း, လက်သည်း, အစွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း အဆီကိုလည်းကောင်း။ မံသဉ္စ ဂဟေတွာ၊ အသားကိုလည်းကောင်း ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျာသီတိ၊ လာလော့"ဟုပြော၍။ ဟလာဟလဝိသံ ဒတ္တာ၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်ကို ပေး၍။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်ပြီ။

သော ဂေါပါလကော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်။ ဇာလံ ခိပိတ္တာ၊ ပိုက်ကို ပစ်၍။ ဥပါယေန၊ နည်းလမ်းဖြင့်။ တံ မိဂမာတုကံ ဂဏှိတ္တာ၊ ထိုဆတ်မကို ဖမ်းယူ၍။ တထာ အကာသိ၊ ထိုသူဌေးပြောသည့်အတိုင်း ပြုပြီ။ သီဟော တံ ဒိသ္မာဝ၊ ခြသေ့သည် ထိုဆတ်မကို မြင်၍သာလျှင်။ ဗလဝသိနေဟေန၊ အားကြီးစွာသော ချစ်ခြင်းဖြင့်။ တဿာ သရီရံ လေဟိတ္တာ၊ ထိုဆတ်မ၏ ကိုယ်ကို လျက်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပုဏာိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဂေါပါလကောပိ၊ နွားကျောင်းသားသည်လည်း။ စမ္မာဒီနိ ဂဟေတွာ၊ ခြသေ့ရေစသည်တို့ကို ယူ၍။ ဟောမိ သတ္ထာသ သန္တိကံ အဂမာသိ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ သွားပြီ။ ဟောမိသတ္ထောတံ ကာရဏံ ဥ တွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဆတ်မလျက်၍ ထိုခြသေ့သေကြောင်းကို သိရ၍။ "ပရေသု သိနေဟော နာမ၊ အခြားသူတို့၌ တဏှာချစ်မည်သည်ကို။ နဿတ ကာတဗ္ဗော၊ မပြုသင့်မပြုထိုက်။ ဧဝံ ဗလသမ္ပန္နော၊ ဤသို့ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသော။ မိဂရာဇာ သီဟောပိ၊ သားကောင်တို့မင်းဖြစ်သော ခြသေ့သည်သော်မှ လည်း။ ကိလေသဝသေန သံသဋ္ဌ နိဿာယ၊ ကိလေသာအစွမ်းဖြင့် ရောနှောမှုကို မှီ၍။ မိဂမာတုကာယ သရီရံ၊ ဆတ်မ၏ ကိုယ်ကို။ လေဟန္တော ဝိသပရိဘောဂံ ကတ္တာ၊ လျက်၍ အဆိပ်သုံးဆောင်မှုကို ပြု၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တောတိ ဝတ္တာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရပြီ"ဟု ပြောကြား၍။ သမ္ဘတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားကို ဟောလိုရကား။

၉၃။ "နေ ဝိဿသေ အဝိဿတ္ထေ၊ ဝိဿတ္ထေပိ နေ ဝိဿသေ။
ဝိဿာသာ ဘယမန္ဝေတိ၊ သီဟံဝ မိဂမာတုကာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ နေ ဝိဿသေ (ပ) မိဂမာတုကာဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ (ဂါထာနက်ကား) . . .

အဝိဿတ္ထေ နာ ဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်သေးသူ၌ တဏှာဖြင့် အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ဝိဿတ္ထေပိ နာ ဝိဿသေ၊ အကျွမ်းဝင်ပြီးသူ၌လည်း တဏှာဖြင့် အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ဝိဿာသာ ဘယံ အနေတိ၊ တဏှာဖြင့် အကျွမ်းဝင်သူထံမှ ဘေးသည် ရောက်လာတတ်၏။ (ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့နည်းဟူမူ)။ မိဂမာတုကာ မိဂမာတုကာယ၊ ဆတ်မအထံမှ။ သီဟ၊ ခြသေ့သို့။ (ဘယံ အနေတိ ဣဝ၊ ဘေးသည် ရောက်လာသကဲ့သို့တည်း)။

တတြ အယံ သခေါ်ပတ္တော၊ ထိုဂါထာ၌ ဤဆိုလတံ့သည်ကား အကျဉ်းချုပ်အနက်တည်း။ (သော ကော၊ ထိုအကျဉ်းချုပ်အနက်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပုဗ္ဗေ သဘယော၊ ရှေးက ဘေးရှိစေကာမူ။ အတ္တနိ အဝိဿတ္ထော အဟောသိ၊ မိမိ၌ အကျွမ်းမဝင်သေးသည် ဖြစ်ပြီ။ တသ္မိံ **အဝိဿတ္ထေ**၊ ထိုအကျွမ်းမဝင်သေးသူ၌လည်းကောင်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပုဗ္ဗေ နိဗ္ဘယော၊ ရှေးကဘေးမရှိသော်လည်း။ အတ္တနိ ဝိဿသိကောယေव၊ မိမိ၌ အကျွမ်းဝင်သည်သာတည်း။ တသ္မိံ **ဝိဿတ္ထေပိ**၊ ထိုအကျွမ်းဝင်ပြီးသူ၌ လည်းကောင်း။ **နာ ဝိဿသေ**၊ တဏှာဖြင့် အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ဝိဿာသံ နေဝ ကရေယျ၊ တဏှာဖြင့် အကျွမ်းဝင်မှုကို မပြုရာ။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဘာကြောင့်နည်း။ **ဝိဿာသာ ဘယံ အနေတိ**၊ တဏှာဖြင့် အကျွမ်းဝင်သူအထံမှ ဘေးသည် ရောက်လာတတ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ မိတ္တေဟိ အမိတ္တေဟိ၊ မှန်၏ မိတ်ဆွေဟုတ်သူ၌လည်းကောင်း မိတ်ဆွေမဟုတ်သူ၌ လည်းကောင်း။ ယော ဝိဿာသော၊ အကြင်တဏှာဖြင့် အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ တတော ဘယမေဝ အာဂစ္ဆတိ၊ တဏှာဖြင့် ထိုအကျွမ်းဝင်ခြင်းမှ ဘေးရန်သည်သာ ရောက်လာ၏။ ကထံ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ **မိဂမာတုကာ သီဟံ ဣဝ**၊ ဆတ်မအထံမှ ခြသေ့ထံကဲ့သို့တည်း။ မိတ္တသန္ထဝဝသေန၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကတဝိဿာသာယ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဏှာအကျွမ်းဝင်ခြင်းရှိသော။ မိဂမာတုကာယ သန္ဓိကာ၊ ဆတ်မ၏ အထံမှ။ သီဟာသ ဘယံ အနေတိ ယထာ၊ ခြသေ့အား ဘေးသည် ရောက်လာသကဲ့သို့။ ဥပဂတံ သမ္ဗတ္တံ၊ ရောက်လာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား စတုတ္ထပါဒအနက်တည်း။ ဝါ ဝိဿာသ ဝသေန၊ တစ်နည်းကား တဏှာအကျွမ်းဝင်သည့်အစွမ်းအားဖြင့်။ သီဟ၊ ခြသေ့သို့၊ မိဂမာတုကာ၊ ဆတ်မသည်။ အနေတာ ဥပဂတာ ယထာ၊ ကပ်ရောက်သကဲ့သို့တည်း။ ဣတိပိ အတ္ထော၊ ဤသည်လည်း စတုတ္ထပါဒ၏ အနက်ပင်တည်း။

ဧ၀ံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ သမ္ဘတ္တပရိသာယ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား တရားကို ဟောကြား၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျှော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ထိုအခါက သူဌေးကြီးသည်။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ" ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝိဿာသဘောဇနဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ဝိဿာသဘောဇနဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ ဓလောမဟံသဇာတကဝဏ္ဏနာ

သောတတ္ထော သောသိန္ဓော စေ၀ါတိ ဣဒံ၊ သောတတ္ထော သောသိန္ဓော စေ၀အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဝေသာလိ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေသာလီမြို့ကို အမှီပြု၍။ ပါဋိကာရာမေ ဝိဟရန္တော၊ ပါဋိကာရုံကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သုနက္ခတ္တံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ သုနက္ခတ္တကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ ခဲ့ဦးအံ့ အခါတစ်ပါး၌။ သုနက္ခတ္တော သတ္ထု၊ သုနက္ခတ္တရဟန်းသည် ဘုရားရှင်၏။ ဥပဋ္ဌာကော ဟုတ္တာ၊ အလုပ်အကျွေးသည် ဖြစ်၍။ ပတ္တစီ၀ရံ အာဒါယ ဝိစရမာနော၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူ၍ လှည့်လည်သော်။ ကောရက္ခတ္တိယသ္မိံ ဓမ္မံ ရောစေန္တော၊ ကောရက္ခတ္တိယ တက္ကတွန်း၏ တရားကို နှစ်သက်လျက်။ ဒသဗလဿ ပတ္တစီ၀ရံ ဘုရား၏ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဒသဗလဿ နိယျာဒေတွာ၊ ဘုရားရှင်အား အပ်နှင်း၍။ ကောရက္ခ-တ္တိယံ နိဿာယ ၀သတိ၊ ကောရက္ခတ္တိယတက္ကတွန်းကို မှီ၍ နေ၏။ တဿ ကာလကဏ္ဏိကအသုရယောနိယံ၊ ထိုကောရက္ခတ္တိယတက္ကတွန်း၏ ကာလကဏ္ဏိက အသူရကာယ်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တကာလေ၊ ဖြစ်ရာကာလ၌။ ဂိဟီ ဟုတ္တာ၊ လူ၀တ်ကြောင်သည် ဖြစ်၍။ "သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ မနုဿ ဓမ္မာ၊ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။

အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ ကိလေသာဖျက်ဆီးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော မြတ်သော ဉာဏ်အမြင်အထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ အကြံဖြင့် စဉ်းစားအပ်သော။ ဝီမံသာနုစရိတံ၊ စူးစမ်းမှုဖြင့် အဖန်ဖန်လေ့ကျင့်အပ်သော။ သယံပဋိဘာန် ဓမ္မံ၊ မိမိဉာဏ်အား ထင်ပေါ်လာသော တရားကို။ သမဏောဂေါတမော ဒေသေတိ၊ ရဟန်းဂေါတမသည် ဟောတ်။ ယဿ စ ခေါ အတ္ထာယ၊ အကြင်အကျိုးငှာလည်း။ အဿ ဓမ္မော ဒေသိတော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမသည် တရားကို ဟောအပ်ပြီ။ သော၊ ထိုဟောအပ်သော တရားသည်။ တက္ကရဿ၊ ထိုတရားပြုကျင့်သူအား။ သမ္မာ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ကောင်းစွာ ဒုက္ခကုန်ရာသို့။ နနိယျာတိ၊ ထုတ်ဆောင်မသွားတတ်"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေသာလိယ်၊ ဝေသာလီမြို့၌။ တိဏ္ဏံ ပါကာရာနံ အန္တရေ၊ သုံးထပ်ကုန်သော တံတိုင်းတို့၏ အကြား၌။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်လျက်။ သတ္ထု အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဘုရားရှင်၏ အပြစ်ကို ပြောဆို၏။

အထ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပိဏ္ဍာယ စရန္တော၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သော်။ ဧဝံ အဝဏ္ဏံ ဘာသန္တသ၊ ဤသို့ အပြစ်မရှိ,အပြစ်ရှာဘုရားအပြစ်ကို ပြောဆိုသော။ တဿ (ဝစနံ) သုတ္တာ၊ ထိုသုနက္ခတ္တ၏ (စကားကို) ကြားရ၍။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော တမတ္ထံ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခွါခဲ့ပြီးသော် ထိုအကြောင်းအရာကို။ ဘဂဝတော အာရောစေသိ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား လျှောက်ထားပြီ။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "သာရိပုတ္တ သုနက္ခတ္တော၊ အို. . သာရိပုတ္တရာ သုနက္ခတ္တမည်သော။ မောဃပုရိသော ကောဓနော၊ မဂ်ဖိုလ်မမှီး အချီးနှီးသော ယောက်ျားသည် စိတ်ဆိုးလေ့ရှိ၏။ ကောဓဝေသန ဧဝံ အာဟ၊ ဒေါသ၏ အစွမ်းဖြင့် ဤသို့ပြောဆိုပြီ။ ပန ကောဓဝေသန၊ စင်စစ်ကား ဒေါသ၏ အစွမ်းဖြင့်။ 'သော တက္ကရဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမတရားသည် ထိုတရားပြုကျင့်သူအား။ သမ္မာ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ကောင်းစွာ ဒုက္ခကုန်ရာသို့။ နနိယျာတိ၊ ထုတ်ဆောင်မသွားတတ်။ ဣတိ ဝဒန္တောပိ၊ ဤသို့ပြောသော်လည်း။ အဇာနိတ္တာ၊ မသိ၍။ မယံ ဂုဏမေဝ ဘာသတိ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုသာ ပြောရာရောက်၏။ သော မောဃပုရိသော၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မမှီးအချီးနှီးသော ယောက်ျားသည်။ မယံ ဂုဏံ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ နခေါ ပန ဇာနာတိ၊ မသိရှာချေ။ ဟိ သာရိပုတ္တ၊ မှန်၏ အို. သာရိပုတ္တရာ။ မယံ၊ ငါဘုရားအား။ ဆ အဘိညာနာမ အတ္ထိ၊ ခြောက်ပါးကုန်

သော အဘိညာဉ်တို့မည်သည် ရှိကုန်၏။ အယမ္ပိ ဤအဘိညာဉ်ခြောက်ပါးသည်လည်း။ မေ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မောဝ၊ ငါဘုရား၏ လူတို့တရားထက် မြင့်မြတ်သော တရားပင်တည်း။ ဒသဗလညာဏာနိ အတ္ထိ၊ ဆယ်ပါးသော ဉာဏ်အားတို့သည် ရှိကုန်၏။ စတုဝေသာရဲ့ညာဏ် အတ္ထိ၊ ကြောက်ရွံ့မှုကင်း ရဲတင်းသည့် ဉာဏ်လေးပါးသည် ရှိ၏။ စတုယောနိပရိစ္ဆေဒကညာဏ် အတ္ထိ၊ ယောနိလေးပါးပိုင်းခြားနိုင်သည့်ဉာဏ်သည် ရှိ၏။ ပဉ္စဂတိပရိစ္ဆေဒကညာဏ် အတ္ထိ၊ ဂတိငါးပါးပိုင်းခြားနိုင်သည့်ဉာဏ်သည် ရှိ၏။ အယမ္ပိ၊ ဤဒသဗလညာဏ်စသည်သည်လည်း။ မေ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မောဝ၊ ငါဘုရား၏ လူတို့တရားထက် လွန်မြတ်သော တရားပင်တည်း'။ ဧဝံ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသမန္နာဂတံ၊ ဤသို့လျှင် လူတို့တရားထက်လွန်မြတ်သော တရားနှင့် ပြည့်စုံသော။ မံ ပန၊ ငါဘုရားကိုကား။ သမဏာသဏေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော နတ္ထိတိ၊ လူတို့တရားထက်လွန်မြတ်သော တရားမရှိဟု။ ယော ဧဝံ ဝဒေယျ၊ အကြင်သူသည် ဤသို့ပြောဆိုရာ၏။ သော တံ ဝါစံ အပ္ပဟာယ၊ ထိုပြောဆိုသူသည် ထိုပြောစကားကို မပယ်စွန့်သော်။ တံ စိတ္တံ အပ္ပဟာယ၊ ထိုစိတ်ထားကို မပယ်စွန့်သော်။ တံ ဒိဋ္ဌိံ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇိတ္တာ၊ ထိုအယူမှားကို မစွန့်လွှတ်သော်။ အာဘတံ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ဆောင်ယူ၍ ချထားအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ နိရယေ၊ ဤအတူ ငရဲ၌။ (နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏)"။ ဣတိ ဧဝံ အတ္တနော၊ ဤကဲ့သို့ မိမိ၏။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဿ၊ လူတို့တရားထက်လွန်မြတ်သော တရား၏။ ဝိဇ္ဇမာနံ ဂုဏံ ကထေတ္တာ၊ ထင်ရှားရှိသော ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူ၍။ "သာရိပုတ္တ၊ အို. . သာရိပုတ္တရာ။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ္တသည်။ ကောရက္ခတ္တိယဿ၊ ကောရက္ခတ္တိယတက္ကတွန်း၏။ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ခဲရင်းစွာပြုအပ်သည်ကို ပြုခြင်း၌။ မိစ္ဆာတပေ ပသန္နော ကိရ၊ မှားသော အကျင့်၌ ကြည်ညိုသတဲ့။ မိစ္ဆာတပေ ပသီဒန္တေန ပန၊ မှားသော အကျင့်၌ ကြည်ညိုသူသည်ကား။ မယိ ဧဝ ပသီဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ငါဘုရား၌သာ ကြည်ညိုခြင်းငှာ သင့်၏။ ဟိ အဟံ၊ မှန်၏ ငါဘုရားသည်။ ဣတော ဧကနဝုတိကပ္ပမတ္ထကေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ ဧတ္ထ သာရော၊ ဤအကျင့်မှား၌ အနှစ်သာရသည်။ အတ္ထိ နုခေါတိ၊ ရှိလေသလောဟုတွေး၍။ ဗာဟိရကံ မိစ္ဆာတပံ၊ ပုဒ္ဓသာသနာအပြင်ပဖြစ်သော မိစ္ဆာအကျင့်ကို။ ဝီမံသန္တော၊ စုံစမ်းလို၍။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ ဗြဟ္မစရိယဝါသံ ဝသိ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဗြဟ္မစရိယ

အကျင့်ကျင့်သုံးခြင်းကို ကျင့်သုံးခဲ့ပြီ။ တပသီ ပရမတပသီ၊ ခေါင်းပါးသော အကျင့်ရှိသည် အလွန်ပင်ခေါင်းပါးသော အကျင့်ရှိသည်။ သုဒ် ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ လူခေါ် ပရမလူခေါ်၊ ခေါင်းပါးသည် အလွန်ခေါင်းပါးသည်။ သုဒ် ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ဇော့ဆို့ ပရမဇော့ဆို့ စက်ဆုပ်တတ်သည် အလွန်စက်ဆုပ်တတ်သည်။ သုဒ် ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ပဝိဝိတ္တော ပရမပဝိဝိတ္တော၊ ကင်းဆိတ်သည် အလွန်ကင်းဆိတ်သည်။ သုဒ် ဟောမိ၊ ဖြစ်၏"။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ထေရေန ယာစိတော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဧကနဝုတိကပ္ပမတ္ထကေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ဗာဟိရကတပ်၊ ဗုဒ္ဓသာသနာပြင်ပ အကျင့်ကို။ ဝိမံသိဿာမိတိ၊ စုံစမ်းမည်"ဟု ကြံ၍။ အာဇီဝကပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ တက္ကတ္ထန်းရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ အစေလကော၊ အဝတ်မဝတ်သည်။ ရဇောဇလ္လိကော၊ မြူအညစ်ကြေးဆောင်သူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကင်းဆိတ်သူသည်။ ဧကဝိဟာရီ၊ တစ်ယောက်တည်းသာ နေလေ့ရှိသူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မနုဿေ ဒိသ္မာ၊ လူတို့ကို တွေ့သော်။ မိဂေါ ဝိယ ပလာယိ၊ သားသမင်ကဲ့သို့ ပြေးပြီ။ မဟာဝိကတိဘောဇနော အဟောသိ၊ ကြီးစွာ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသော ကျင်ကြီးကို စားလေ့ရှိသူသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝစ္ဆကဂေါမယာဒီနိ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ နွားကလေး ချေးစသည်တို့ကို စားပြီ။ အပ္ပမာဒဝိဟာရတ္ထာယ၊ မမေ့မလျော့နေခြင်းငှာ။ ဧကသ္မိံ ဘိက္ခုနကော၊ တစ်ခုသော ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော။ အရညေ ဝနသဏ္ဍေ ဝိဟာသိ၊ တောထဲ၌ တောအုပ်ထဲ၌ နေပြီ။ တသ္မိံ ဝိဟရန္တော၊ ထိုတောထဲတောအုပ်ထဲ၌ နေသော်လည်း။ ဟိမပါတသမယေ၊ ဆီးနှင်းကျရာ အခါ၌။ အန္တရဋ္ဌကေ၊ တပို့တွဲတပေါင်းအကြားရှစ်ရက်၌။ ရတ္တိံ ဝနသဏ္ဍာ နိက္ခမိတ္တာ၊ ညအခါ တောအုပ်မှ ထွက်၍။ အဇ္ဈောကာသေ ဝိဟရိတ္တာ၊ လွင်ပြင်၌ နေ၍။ သူရိယေ ဥဂ္ဂတေ၊ နေသည် ထွက်သော်။ ဝနသဏ္ဍံ ပဝိသတိ၊ တောအုပ်ထဲသို့ ဝင်သွား၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ရတ္တိံ အဇ္ဈောကာသေ၊ ညအခါ လွင်ပြင်၌။ ဟိမောဒကေန တိန္တော ယထာ၊ နှင်းရေပေါက်ဖြင့် စိုစွပ်သကဲ့သို့။ တထေဝ ဒိဝါ၊ ထို့အတူသာ နေ့အခါ၌။ ဝနသဏ္ဍတော ပဋ္ဌရန္တေဟိ၊ တောအုပ်ထဲမှ ယိုစီးကျကုန်သော။ ဥဒကဗိန္ဒူဟိ တေမယိ၊ ရေပေါက်တို့ဖြင့် စိုစွပ်ပြီ။ ဧဝံ

အဟောရတ္တံ၊ ဤကဲ့သို့ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ သီတဒုက္ခံ အနုဘောတိ၊ အအေးကြောင့်ဖြစ်သည့် ဆင်းရဲကို ခံစား၏။ ဂိမှာနံ ပစ္ဆိမေ မာသေ ပန၊ နွေဥတုတို့၏ နောက်ဆုံးဖြစ်သော နယုန်လ၌ကား။ ဒိဝါ အဗ္ဘောကာသေ ဝိဟာရိတ္တာ၊ နေ့အခါ လွင်ပြင်၌ နေ၍။ ရတ္တိं ဝနသဏ္ဍံ ပဝိသတိ၊ ညဉ့်အခါ တောအုပ်ထဲသို့ ဝင်သွား၏။ သော ဒိဝါ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် နေ့အခါ၌။ အဗ္ဘောကာသေ အာတပေန၊ လွင်ပြင်၌ နေပူဖြင့်။ ပရိဠာဟပ္ပတ္တော ယထာ၊ ပူခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့။ တထေဝ ရတ္တိ၊ ထို့အတူသာ ညအခါ၌။ နိဝါတေ ဝနသဏ္ဍေ၊ လေမတိုက်သော တောအုပ်ထဲ၌။ ပရိဠာဟံ ပါပုဏာတိ၊ ပူခြင်းသို့ ရောက်၏။ သရီရာ သေဒဓာရာ မုစ္စန္တိ၊ ခန္ဓာကိုယ်မှ ချွေးရည်အလျင်တို့သည် ထွက်ကုန်ယိုစီးကုန်၏။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းအား။ ပုဗ္ဗေ အသုတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးက မကြားဘူးသော။ အယံ ဂါထာ ပဋိဘာသိ၊ ဤဆိုမည့် ဂါထာသည် ဉာဏ်တွင်ထင်လာပြီ။ (ကာ၊ အဘယ်ဂါထာနည်း)။

၉၄။ "သောတတ္တော သောသိနော စေဝ၊ ဧကော ဘိံသနကေ ဝနေ။
နဂ္ဂေါ နဿ စဂ္ဂိမာသီနော၊ ဧသနာပသုတော မုနိ"တိ၊

သော တတ္တော (ပ) မုနိဟူသော ဤဂါထာပင်တည်း။ (ဂါထာအနက်ကား)။

ဘိံသနကေ ဝနေ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော တောထဲ၌။ ဧသနာ ပသုတော မုနိ၊ အကျင့်မြတ်ရှာမှီးအားထုတ်သော ရဟန်းသည်။ ဧကော၊ တစ်ပါးတည်း။ သောတတ္တော၊ အလွန်လည်းအပူခံ၏။ သောသိနော၊ အလွန်လည်းအစိုခံအအေးခံ၏။ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မစီး ကိုယ်လုံး တီးလည်းဖြစ်၏။ အဂ္ဂိं စ နဿ အာသီနော၊ မီးသို့လည်း မကပ်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သောတတ္တော**တိ၊ သောတတ္တောဟူသည်ကား။ သူရိယသန္တာပေန သုဋ္ဌု တတ္တော၊ နေပူဖြင့် ကောင်းစွာလွန်စွာ ပူလောင်၏တည်း။ **သောသိနော**တိ၊ သောသိနောဟူသည်ကား။ ဟိမောဒကေန သုသိနော၊ ဆီးနှင်းရည်ဖြင့် ကောင်းစွာစိုစွတ်၏တည်း။ သုဋ္ဌု တိန္တော၊ ကောင်းစွာစို၏တည်း။ **ဧကော ဘိံသနကေ ဝနေ**တိ၊ ဧကော ဘိံသနကေ ဝနေဟူသော ပါဋ်ဖြင့်။ ယတ္ထ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ အကြင်တောသို့ ဝင်ရောက်ကြသူတို့၏။ လောမာနိ ယေဘုယ္ယေန ဟံသန္တိ၊ အမွေးတို့သည် များသောအားဖြင့် ရှင်ကုန်၏။ (ကြက်သီးထကုန်၏)။

တထာရူပေ ဘိသနကေ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုသို့ကြက်သီးထလောက်သော သဘော ရှိသော ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော တောအုပ်ထဲ၌။ **ဧကော** အဒုတိယောဝ အဟောသိ၊ တစ်ယောက်တည်းသည် အဖော်မရှိသည်သာ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ ဒီပေတိ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြ၏။ **နဂ္ဂေါ နု စဂ္ဂိမာသိ နော**တိ၊ နဂ္ဂေါ နု စဂ္ဂိမာသိနော ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ နဂ္ဂေါ စ၊ အဝတ်မစီး ကိုယ်လုံးတီးလည်း ဖြစ်၏။ အဂ္ဂိ နု စ အာသိနော၊ မီးသို့ ကပ်လည်း မကပ်။ တထာ သီတေန ပီဠိယမာနောပိ၊ ထိုကဲ့သို့ အအေးသည် နှိပ်စက်အပ်ပါသော်လည်း။ နိဝါသနပါရုပနံ ဝါ၊ ခါးဝတ်ကိုယ်ရုံကို လည်း။ န အာဒိယိ၊ မယူမဝတ်ပြီ။ အဂ္ဂိं အာဂမ္မ၊ မီးနားသို့ လာရောက်၍။ န စ နိသီဒိ၊ နေလည်းမနေပြီ။ ဣတိ ဒီပေတိ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဖော်ပြ၏။ **ဧသနာ ပသုတောတိ**၊ ဧသနာပသုတောဟူသောပါဠိဖြင့်။ တသ္မိं အပြဟ္မစရိယေပိ၊ ထိုမမြတ်သော အကျင့်၌လည်း။ ပြဟ္မစရိယသညီ ဟုတ္တာ၊ မြတ်သော အကျင့်ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ "ဧတေ၊ ဤအကျင့်သည်။ ပြဟ္မလောကဿ၊ ပြဟ္မပြည်ကို၊ ဧသနာ ဂဝေသနာ၊ ရှာကြောင်းဖြစ်သော။ ဥပါယော၊ ရောက်ကြောင်းနည်းလမ်း ဖြစ်သော။ ပြဟ္မစရိယမေဝ ဣတိ၊ မြတ်သော အကျင့်သာတည်း"ဟု။ ဧဝံ တာယ ပြဟ္မစရိယေသနာယ၊ ဤကဲ့သို့ ထိုမြတ်သော အကျင့်ရှာမှီးခြင်းကို။ ပသုတောအနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်။ ဥဿုက္ကံ အာပန္နော၊ ကြောင့်ကျစိုက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ အဟောသိန္တိ ဒီပေတိ၊ ဖြစ်ပြီဟု ပြ၏။ **မုနီ**တိ၊ မုနိဟူသော ပါဠိဖြင့်။ "ဧသော မုနိ၊ ဤရဟန်းသည်။ ခေါ မောနတ္ထာယ၊ စင်စစ် သိခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋိ ပန္နောတိ၊ ကျင့်နေ၏"ဟု။ ဧဝံ လောကေန၊ ဤကဲ့သို့ လူအပေါင်းသည်။ သမ္ဘာဝိ-တော၊ ချီးမွန်းအပ်သည်။ အဟောသိန္တိ ဒီပေတိ၊ ဖြစ်ပြီ ဟု ပြ၏။

ဧဝံ စတုရော်သမန္နာဂတံ၊ ဤသို့ အင်္ဂါလေးချက်ပြည့်စုံသော။ ပြဟ္မစရိယံ စရိတ္တာ၊ ပြဟ္မစရိယဟု ထင်သည့်အကျင့်ကို ကျင့်၍။ ဗောဓိသတ္တော မရဏကာလေ၊ ဘုရားလောင်းသည် သေခါနီးကာလ၌။ ဥပဋ္ဌိတံ နိရယနိမိတ္တံ ဒိသ္မာ၊ အနီးကပ် တည်လာသော ငရဲနိမိတ်ကို မြင်၍။ "ဣဒံ ဝတ သမာဒါနံ၊ ဤကျင့်ဝတ်ဆောက် တည်ခြင်းကား။ နိရတ္ထကန္တိ ဥ တ္တာ၊ ကောင်းကျိုးမရှိ"ဟု သိ၍။ တခ်ဏာညေဝ၊ သိရာ ထိုခဏ၌ပင်။ တံ လဒ္ဓိं ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ထိုအယူကို ဖျက်၍။ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိं ဂဟေတ္တာ၊ မှန်သော အယူကို ယူ၍။ ဒေဝလောကေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "အဟံ တေန သမယေန၊ ငါဘုရားသည် ထိုကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်ကာလ၌။ သော အာဇီဝကော အဟော သိန္ဓ၊ ထိုတက္ကတွန်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

လောမဟံသဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော လောမဟံသဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ မဟာသုဒဿနဇာတကဝဏ္ဏနာ

အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာတိ ဣဒံ၊ အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို၊ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ပရိနိဗ္ဗာနမญ္စေ နိပန္နော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ ညောင်စောင်း၌ လျောင်းလျက်။ အာနန္ဒ ထေရဿ၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏။ "ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ အိ. . မြတ်စွာဘုရား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဣမသ္မိံ ခုဒ္ဒကနဂရကေ၊ ဤမြို့ပေါက်စလေး၌။ မာ (ပရိနိဗ္ဗာယိ)၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မမူပါလင့်"။ ဣတ္တာဒိ ဝစနံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဤသို့စသော စကားကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တထာဂတော၊ ချဲ့ဦးအံ့ ဘုရားရှင်သည်။ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ နာဠကဂါမကေ၊ နာဠကရွာ၌။ ဇာတောဝရကေ၊ ဖွားတော်မူရာတိုက်ခန်း၌။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာယံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌လည်းကောင်း။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည်။ ကတ္တိမာသသော၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၏ပင်။ ကာဠပက္ခအမာဝသိယံ၊ လဆုပ်ပက္ခ လကွယ်နေ့၌လည်းကောင်း။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဧဝံ အဂ္ဂသာဝကယုဂေ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ဤကဲ့သို့ တပည့်မြတ်အစုံသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော်။ "အဟမ္ပိ ကုသိနာရာယံ၊ ငါဘုရားသည်လည်း ကုသိနာရုံမြို့အနီး၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူအံ့"ဟု ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ အနုပုဗ္ဗေန စာရိကံ၊ အစဉ်အားဖြင့် ခရီးဒေသစာရီကို။ စရမာနော တတ္ထ ဂန္တွာ၊ လှည့်လည်တော်မူသော် ထိုကုသိနာရုံမြို့သို့ ရောက်သွားတော်မူ၍။ ယမကသာလာနံ အန္တရေ၊ အင်ကြင်းပင်ဖျိုအစုံတို့၏ အကြား၌။ ဥတ္တရသီသကေ မဉ္စကေ၊ မြောက်ဘက်၌ ခေါင်းရင်းရှိသော ညောင်စောင်းငယ်၌။ အနုဋ္ဌာနသေယ္ယာယ

နိပဇ္ဇိ၊ မထသော အိပ်ခြင်းဖြင့် လျောင်းတော်မူပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို။ အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်။ "ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ အို. . ရှင်တော်ဘုရား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဝိသမေ၊ ဥဇ္ဇင်လ နဂရကေ၊ မြေမညီညာသော ရေရှားသည့်မြို့ငယ်လေးဖြစ်သော။ သာခါနဂရကေ၊ မြို့လက်တက် လေးဖြစ်သော။ ဣမသ္မိံ ခုဒ္ဒကနဂရကေ၊ ဤမြို့ပေါက်စလေး၌။ မာ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မမူပါလင့်။ အညေသံ စမ္ပါရာဇဂဟာဒီနံ၊ အခြားကုန်သော စမ္ပါရာဇဂြိုဟ်အစရှိကုန်သော။ မဟာနဂရာနံ အညတရသ္မိံ၊ မြို့ကြီးပြကြီးတို့တွင် တစ်မြို့မြို့၌။ ဘဂဝါ ပရိနိဗ္ဗာယတူတိ ယာစိ၊ ရှင်တော်မြတ် ဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါ"ဟု တောင်းပန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "အာနန္ဒ ဣမံ၊ အို. . အာနန္ဒာ ဤကုသိနာရုံမြို့ကို။ ခုဒ္ဒကနဂရကံ၊ မြို့ပေါက်စ ကလေး။ ဥဇ္ဇင်လနဂရကံ၊ ရေရှားသော မြို့ကလေး။ သာခါနဂရကန္တိ မာ ဝဒေဟိ၊ မြို့လက်တက်ကလေး'ဟု မပြောပါလင့်။ ဟိ အဟံ ပုဗ္ဗေ၊ မှန်၏ ငါဘုရားသည် ရှေးက၊ သုဒဿနစက္ကဝတ္တိရာဇကာလေ၊ မဟာသုဒဿနစကြာမင်းလက်ထက်၌။ ဣမသ္မိံ နဂရေ ဝသိံ၊ ဤကုသိနာရုံမြို့၌ နေခဲ့ပြီ။ တဒါ ဣဒံ၊ ထိုအခါက ဤကုသိနာရုံ မြို့သည်။ ဒွါဒသယောဇနိကေန၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော။ ရတနပါကာရေန ပရိက္ခိတ္တံ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးတံတိုင်းဖြင့် ကာရံအပ်သော။ မဟာနဂရံ အဟောသိ တိ ဝတ္တာ၊ မြို့တော်ကြီးသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ထေရေန ယာစိတော၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရန္တော၊ အတီတ်ကို ဆောင်ပြတော်မူလျက်။ မဟာသုဒဿနသုတ္တံ ကထေသိ၊ မဟာသုဒဿန သုတ်တော်ကို ဟောတော်မူပြီ။

တဒါ ပန မဟာသုဒဿနံ၊ ထိုအခါ၌ကား မဟာသုဒဿနစကြာမင်းကြီးကို။ သုဓမ္မပါသာဒါ သြတရိတ္တာ၊ သုဓမ္မနန်းပြာသာဒ်မှ ဆင်းသက်၍။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးဖြစ်သော။ သတ္တရတနမယေ တာလဝနေ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော ထန်းတောဥယျာဉ်၌။ ပညတ္တသ္မိံ ကပ္ပိယမဉ္စကေ၊ ခင်းထားအပ်သော အပ်စပ်သော ညောင်စောင်းငယ်၌။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ယာဖြစ်သော နံပါးဖြင့်။ အနုဋ္ဌာန သေယျာယ နိပန္နံ ဒိသ္မာ၊ မထသော အိပ်ခြင်းဖြင့် လျောင်းနေသည်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ "ဒေဝ တေ၊ အို. . အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်၏။ ဣမာနိ စတုရာသီတိ နဂရ သဟဿာနိ၊ ဤရှစ်သောင်းလေးထောင်သောမြို့တို့သည်။ ကုသာဝတိရာဇ

မာနိပ္ပမုခါနိ၊ ကုသာဝတီမင်းနေပြည်လျှင် အမွန်အမြတ်ရှိပါကုန်၏။ ဧတ္ထ ဆန္ဒံ ကရောဟိတိ၊ ဤမြို့တော်တို့၌ အလိုဆန္ဒကို ပြုတော်မူပါ"ဟု။ သုဘဒ္ဒါယ ဒေဝိယာ ဝုတ္တေ၊ သုဘဒ္ဒါမည်သော မိဖုရားကြီးသည် လျှောက်ထားအပ်သော်။ မဟာ သုဒဿနော၊ မဟာသုဒဿနစကြာမင်းကြီးသည်။ "ဒေဝိ ဧဝံ မာ အဝစ၊ အို. . သုဘဒ္ဒါမိဖုရား ဤသို့ မလျှောက်လင့်။ အထ ခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား။ ဧတ္ထ ဆန္ဒံ ဝိနေဟိ၊ ဤမြို့တို့၌ အလိုဆန္ဒကို ပယ်ဖျောက်တော်မူပါ။ အပေက္ခ မာ အကာသိတိ၊ ကြည့်ရှုခဲ့ကွက်မှုကို မပြုပါလင့်'ဟု။ ဧဝံ မံ၊ ဤကဲ့သို့ ငါမဟာ သုဒဿနစကြာမင်းကို။ သြဝဒါတိ ဝတ္တာ၊ ဆုံးမပါ"ဟု ပြောသော်။ "ကိံ ကာရဏာ ဒေဝါတိ ပဿိတောဟု၊ ဘာကြောင့်ပါလဲ အရှင်မင်းတရား"ဟု မေးလျှောက်အပ်သော်။ "အဇ္ဇ အဟံ၊ ယနေ ဝါသည်။ ကာလကိရိယံ ကရိဿာမိတိ၊ နတ်ရွာစံမှုကို ပြုရလိမ့်မည်"ဟု မိန့်ပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုမဟာသုဒဿနစကြာမင်းကို။ ဒေဝိ ရောဒမာနာ၊ သုဘဒ္ဒါမိဖုရားသည် ငိုယိုလျက်။ အက္ခီနိ ပုဏ္ဍိတ္တာ၊ မျက်စိ မျက်ရည် တို့ကို သုတ်၍။ ကိစ္ဆေန ကသိရေန၊ ပင်ပန်းစွာ ဆင်းရဲစွာ။ တထာ ဝတ္တာ၊ ထိုမင်းကြီးပြောသည့်အတိုင်း လျှောက်ထားပြီး၍။ ရောဒိ ပရိဒေဝိ၊ ငိုယိုပြီ မြည်တမ်းပြီ။ သေသာ စတုရာသီတိသဟဿာ ဣတ္ထိယောပိ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော မောင်းမတို့သည်လည်း။ ရောဒိသု ပရိဒေဝိသု၊ ငိုယိုကုန်ပြီ မြည်တမ်းကုန်ပြီ။ အမစ္စာဒီသုပိ ဧကောပိ၊ အမတ်စသည်တို့တွင်လည်း တစ်ယောက်သည်သော်မှလည်း။ အဓိဝါသေတုံ နာသက္ခိ၊ အောင့်အီးထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ သဗ္ဗေပိ ရောဒိသု၊ အားလုံးတို့သည်လည်း ငိုယိုကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "အလံ ဘဏေ၊ မတော်ဘူး အချင်းတို့၊ သဒ္ဒံ မာ အကတ္ထ-တိ၊ အသံကို မပြုကြလင့်"ဟု။ သဗ္ဗေ နိဝါရေတ္တာ၊ လူအားလုံးတို့ကို မငိုရန် တားမြစ်ပြီး၍။ ဒေဝိ အာမန္တေတ္တာ၊ သုဘဒ္ဒါမိဖုရားကို ခေါ်တော်မူ၍။ "ဒေဝိ တွံ၊ အို. . မိဖုရား သင်မိဖုရားသည်။ မာ ရောဒိ မာ ပရိဒေဝိ၊ မငိုယိုလင့် မမြည်တမ်းလင့်။ ဟိ တိလဖလမတ္တောပိ၊ မှန်၏ နှမ်းစေ့မျှသော်လည်းဖြစ်သော။ နိစ္စော သခီရော နာမ၊ မြဲသော သခီရမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗေပိ၊ သခီရအားလုံး တို့သည်လည်း။ အနိစ္စာ ဘေဒနမဗ္ဗာ ဧဝါတိ ဝတ္တာ၊ မမြဲကုန် ပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိကုန်သည်သာတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဒေဝိ သြဝဒန္တော၊ သုဘဒ္ဒါ မိဖုရားကို သြဝါဒပေးလိုရကား။

၉၅။ "အနိစ္စာ ဝတ သခ်ါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော။
ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ တေသံ ဝူပသမော သုခေါ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အနိစ္စာ (ပ) ဝူပသမော သုခေါ ဟူသော ဤဂါထာကို ဟောပြီ။ (ဂါထာနက်ကား)။ . .

သခ်ါရာ၊ သခ်ါရဟူသမျှတို့သည်။ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်ခြင်းသဘော ပျက်ခြင်းသဘောရှိကြ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ (ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်)။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ပျက်ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်) သခ်ါရာ ဝတ အနိစ္စာ၊ သခ်ါရဟူသမျှတို့သည် စင်စစ် မမြဲကြကုန်။ တေသံ၊ ထိုသခ်ါရဟူသမျှတို့၏။ ဝူပသမော သုခေါ၊ ငြိမ်းအေးရာနိဗ္ဗာန်သည် ချမ်းသာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အနိစ္စာ ဝတ သခ်ါရာ**တိ၊ အနိစ္စာ ဝတ သခ်ါရာဟူသည်ကား။ ဘဒ္ဒေ သုဘဒ္ဒါ ဒေဝိ၊ အို. . ချစ်နှမ သုဘဒ္ဒါမိဖုရား။ ကေဟိစိ ပစ္စယေဟိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကုန်သော အကြောင်းတို့သည်။ သမာဂန္တာ ကတာ၊ ပေါင်းဆုံ၍ ပြုအပ်ကုန်သော။ ခန္ဓာယတနာဒယော၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိကုန်သော။ ယတ္ထကာ သခ်ါရာ၊ အကြင်မျှရှိကုန်သော သခ်ါရတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏)။ သဗ္ဗေ တေ အနိစ္စာယေဝ နာမ၊ အလုံးစုံကုန်သော ထိုသခ်ါရဟူသမျှတို့သည် မမြဲသည်သာမည်ကုန်၏။ ဟိ ဧတေသု၊ မှန်၏ ထိုသခ်ါရတို့တွင်။ ရူပံ အနိစ္စံ၊ ရုပ်သည်လည်း မမြဲ။ (ပ) ဝိညာဏံ အနိစ္စံ၊ ဝိညာဉ်သည်လည်း မမြဲ။ စက္ခု အနိစ္စံ၊ စက္ခုသည်လည်း မမြဲ။ (ပ) ဓမ္မာ အနိစ္စာ၊ သခ်ါရဓမ္မတို့သည်လည်း မမြဲကြကုန်။ ယံ ကိဉ္စိ သဝိညာဏကံ၊ အလုံးစုံသော သက်ရှိရတနာသည်လည်းကောင်း။ အဝိညာဏကံ ရတနံ၊ သက်မဲ့ဖြစ်သော ရတနာသည်လည်းကောင်း (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ သဗ္ဗံ တံ အနိစ္စမေဝ၊ အလုံးစုံသော ထိုသက်ရှိသက်မဲ့ရတနာသည် မမြဲသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သခ်ါရာ ဝတ အနိစ္စာတိ ဂဏှ၊ သခ်ါရဟူသမျှတို့သည် စင်စစ် မမြဲကြဟု စိတ်၌ စွဲယူလော့။ ကသ္မာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း။ **ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော**၊ ဖြစ်ခြင်းသဘော ပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအုံ့။ သဗ္ဗေ ဧတေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဤသခ်ါရတို့သည်။ ဥပ္ပါဒဓမ္မိနော စေဝ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောလည်းရှိကုန်၏။ ဝယဓမ္မိနော စ၊ ပျက်ခြင်းသဘောလည်းရှိကုန်၏။ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇရနသဘာဝါယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း

သဘောရှိကုန်သည်သာတည်း။ တသွာ အနိစ္စာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထို့ကြောင့် မမြဲကုန်ဟု သိသင့်ကုန်၏။ ယသ္မာ စ အနိစ္စာ၊ အကြင့်ကြောင့်လည်း မမြဲကုန်။ တသ္မာ **ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ နိရုဇ္ဈန္တိ**၊ ထို့ကြောင့် ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်ပျက်ကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ ဌိတိ၊ ဖြစ်ပြီး၍ အဖြစ်ရပ်ခြင်းသို့။ ပတ္တာပိ နိရုဇ္ဈန္တိယေဝ၊ ရောက်ပြီး၍ ပျက်ကြသည်သာ။ ဟိ သဗ္ဗေဝ ဧတေ၊ မှန်၏ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော ဤသခါရတို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ နာမ၊ ဖြစ်နေဆဲဖြစ်ကုန်သော် ဖြစ်ဆဲတို့မည်၏။ ဘိဇ္ဇမာနာ နိရုဇ္ဈန္တိ နာမ၊ ပျက်ဆဲဖြစ်ကုန်သော် ပျက်သည်တို့မည်၏။ တေသံ ဥပ္ပါဒေ၊ ထိုသခါရတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိယေဝ စ၊ ရှိသော်သာလျှင်လည်း။ ဌိတိ နာမ ဟောတိ၊ အဖြစ်ရပ်ခြင်းမည်သည် ဖြစ်၏ ရှိ၏။ ဌိတိယာ သတိယေဝ၊ အဖြစ်ရပ်ခြင်းသည် ရှိသော်သာ။ ဘင်္ဂေါ နာမ ဟောတိ၊ ပျက်ခြင်းမည်သည် ဖြစ်၏ ရှိ၏။ ဟိ အနုပ္ပန္နသ၊ မှန်၏ ဖြစ်မနေသောတရား၏။ ဌိတိ နာမ နတ္ထိ၊ အဖြစ်ရပ်ခြင်းမည်သည် မရှိနိုင်မဖြစ်နိုင်။ ဌိတံ အဘိဇ္ဇနကံ နာမ၊ အဖြစ်ရပ်နေသောတရားသည် မပျက်သည်မည်သည်။ နာပိ အတ္ထိ၊ ရှိလည်းမရှိ။ ဣတိ သဗ္ဗေပိ သခါရာ၊ ဤသို့ အားလုံးလည်းဖြစ်ကုန်သော သခါရတို့သည်။ တီဏိ လက္ခဏာနိ ပတ္တာ၊ သုံးပါးကုန်သော ဥပါဒ်ဌိတဘင်လက္ခဏာတို့သို့ ရောက်ကြ၍။ တတ္ထ တတ္ထေဝ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ထိုထိုခဏာ၌ပင် ပျက်ကုန်၏။ တသ္မာ သဗ္ဗေပိ ဣမေ၊ ထို့ကြောင့် အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ဤသခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ခဏိကာ၊ ဣတ္တရာ၊ ခဏကလေးသာဖြစ်ကုန်၏ တိုတောင်းကုန်၏။ အဓုဝါ ပဘင်္ဂနော၊ မခိုင်မြဲကုန် ကျိုးပျက်တတ်ကုန်၏။ စလိတာ သမီရိတာ၊ တုန်လှုပ်ကုန်၏ မတည်ငြိမ်ကုန်။ အနဒ္ဓနိယာ ပယာတာ၊ အရှည်မခံ့ကုန် ပြေးသွားတတ်ကုန်၏။ တာဝ ကာလိကာ နိဿာရာ၊ အခိုက်အတန့်သာ ဖြစ်ကုန်၏ အခိုင်အမာ အနှစ်သာရ မရှိကုန်။ တာဝကာလိကဋ္ဌေန၊ အခိုက်တန့်ဖြစ်တတ်သော သဘောကြောင့်။ မာယာ,မရီစိ,ဖေဏသဒိသာ၊ မျက်လှည့်,တံလျှပ်,ရေမြူတို့နှင့်တူကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ သုဘဒ္ဒါဒေဝိ၊ အို. . ချစ်နှမ သုဘဒ္ဒါမိဖုရား။ တေသု သုခသည်၊ ထိုသခါရတို့၌ ချမ်းသာ၏ဟူသော အမှတ်သညာကို။ ကသ္မာ ဥပ္ပါဒေသိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်စေတိသနည်း။ **တေသံ ဝူပသမော သုခေါ**၊ ထိုသခါရတို့၏ ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန်သည်ကား ချမ်းသာ၏ဟု။ ဧဝံ ပန ဂဏှ၊ ဤသို့ကား စိတ်မှာစွဲမှတ်ပါလေ။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ သဗ္ဗဝဋ္ဋဝူပသမနတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအားလုံးကို ငြိမ်းစေတတ်ခြင်း

ကြောင့်။ တေသံ ဝူပသမော နာမ၊ ထိုသခါရတို့၏ ငြိမ်းအေးရာမည်၏။ တဒေဝ ဧကံ၊ ထိုတစ်ခုတည်းသော နိဗ္ဗာန်သည်သာ။ ဧကန္တတော သုခံ၊ ဧကန္တအားဖြင့် ချမ်းသာ၏။ တတော အညံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်မှ အခြားသော။ သုခံ နာမ နတ္ထိ၊ ချမ်းသာ မည်သည် မရှိ။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဒေဝ မဟာသုဒဿနော၊ ဤကဲ့သို့ မဟာသုဒဿနစကြာမင်းကြီးသည်။ အမတမဟာနိဗ္ဗာနေန၊ မသေရာနိဗ္ဗာန်မြတ်ဖြင့်။ ဒေသနာယ ကူဋံ ဂဟေတွာ၊ ဒေသနာတော်၏ အထွဋ်အထိပ်ကို ယူပြီး၍။ အဝသေသသ မဟာဇနဿပိ၊ ကြွင်းကျန်သော လူပေါင်းများစွာအားလည်း။ "ဒါနံ ဒေထ၊ အလ္ဝကို လှူကြ။ သီလံ ရက္ခထ၊ ငါးပါးသီလကို စောင့်ရှောက်ကြ။ ဥပေါသထကမ္မံ ကရောထ၊ ဥပုသ်စောင့်မှုကို ပြုကြ"ဟု။ သြဝါဒံ ဒတ္တွာ၊ သြဝါဒကို ပေး၍။ ဒေဝလောက ပရာယဏော အဟောသိ၊ နတ်ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ သုဘဒ္ဒါဒေဝီ၊ ထိုအခါက သုဘဒ္ဒါမည်သော မိဖုရားကြီးသည်။ ရာဟုလမာတာ အဟောသိ၊ ရာဟုလာမယ်တော်သည် ဖြစ်လာ ပြီ။ ပရိဏာယကရတနံ ရာဟုလော၊ သားကြီးရတနာသည်ကား ရာဟုလာ တည်း။ သေသပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ကြွင်းကျန်သော ပရိသတ်တို့သည်ကား ငါဘုရားပရိသတ်တို့တည်း။ မဟာသုဒဿနော ပန၊ မဟာသုဒဿနစကြာမင်းကြီး သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မဟာသုဒဿနဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဋ္ဌမာ၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော
မဟာသုဒဿနဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ တေလပတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ

သမတိတ္တိကံ အနဝသေသကန္တိ ဣဒံ၊ သမတိတ္တိကံ အနဝသေသကံ အစ ရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ သဗ္ဗညုရဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်သည် သမ္ဗတ္တိုင်း ၌။ သေဒကံ နာမ နိဂမံ ဥပနိဿာယ၊ သေဒကမည်သော နိဂုံးကို အမှီပြု၍။ အညတရသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ ဝိဟရန္တော၊ တစ်ခုသော တောအုပ်၌ နေတော်မူစဉ်။

ဇနပဒကလျာဏီသုတ္တံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဇနပဒကလျာဏီသုတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တတြ ဘဂဝါ၊ ချဉ်းအံ့ ထိုသေဒကနိဂုံးတစ်ခုသော တောအုပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည်။

"ဘိက္ခဝေ သေယျထာပိ၊ အိုရဟန်းတို့ ဥပမာသော်ကား။ 'ဇနပဒကလျာဏီ ဇနပဒကလျာဏီတိ ခေါ (ဝတ္တာ)၊ ဇနပုဒ်၌အလှမယ် ဇနပုဒ်၌အလှမယ်ဟုလျှင် ပြောကြား၍။ မဟာဇနကာယော၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ ဘိက္ခဝေ သန္ဓိ-ပတေယ္ယ၊ အိုရဟန်းတို့ စည်းဝေးရာ၏။ သာ ခေါ ပန ဇနပဒကလျာဏီ၊ ထိုဇနပုဒ် အလှမယ်သည်လည်း။နစ္စေ ပရမပါသာဝိနီ၊ ကမ္မ၌ ကောင်းမြတ်သော ကိုယ်ဟန် အမူအရာရှိသည်။ ဂီတေ ပရမပါသာဝိနီ၊ သီဆိုမှု၌ ကောင်းမြတ်သော သံနေသံထား အမူအရာရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ အိုရဟန်းတို့၊ 'ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပုဒ်အလှမယ်သည်။ နစ္စတိ ဂါယတီတိ ခေါ၊ ကနေ၏ သီဆိုနေ၏'ဟုလျှင်။ (ဝတ္တာ၊ ပြောဆိုရ)။ ဘိယ္ယောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ မဟာဇန-ကာယော သန္ဓိပတေယ္ယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည် စုဝေးရာ၏။ အထ ဇီဝိတုကာမော၊ ထိုအခါ အသက်ရှင်လိုသော။ အမရိတုကာမော၊ မသေလိုသော။ သုခကာမော ဒုက္ခပဋိကူလော၊ ချမ်းသာကိုသာလို လားသော ဆင်းရဲကို ရွံရှာသော။ ပုရိသော အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ ယောက်ျားသည် ရောက်လာရာ၏။ တမေနံ၊ ရောက်လာသော ထိုယောက်ျားကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ သမတိတ္တိကော၊ အိုရဟန်း အမောင်ယောက်ျား နှုတ်ခမ်းနှင့်အမျှပြည့်နေသော။ အယံ တေလပတ္တော၊ ဤဆီခွက်ကို။ မဟာဇန-ကာယသ အန္တရေန စ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ အလယ်မှလည်းကောင်း။ ဇနပဒကလျာဏိယာ အန္တရေန စ၊ ဇနပုဒ်အလှမယ်၏ အလယ်မှလည်းကောင်း။ တေ ပရိဟရိတဗ္ဗော၊ သင်အမောင်ယောက်ျားသည် ဆောင်ယူရမည်။ 'ယတ္ထေဝ-နံ၊ အကြင်အရပ်၌ပင် ထိုဆီခွက်ကို၊ ထောကမ္မိ ဆဉ္ဆေဿသိ၊ အနည်းငယ်ကိုသော် မှလည်း သင်ဖိတ်စင်စေအံ့။ တတ္ထေဝ တေ သီသံ၊ ထိုဖိတ်စင်စေရာ အရပ်၌ပင် သင်၏ ဦးခေါင်းကို။ ပါတေဿာမိတိ၊ ကျစေအံ့ (ခုတ်ချအံ့)ဟု။ တံ ဥက္ခိတ္တာသိကော ပုရိသော စ၊ သင့်ကို မြှောက်ချီအပ်သော (မိုးထားအပ်သော) သံလျှက်ရှိသော ယောက်ျားသည်လည်း။ တံ ပိဋ္ဌတော ပိဋ္ဌတော၊ သင်၏ နောက်မှ နောက်မှ။ အနု-ဗန္ဓိဿတိတိ၊ လိုက်လိမ့်မည်"ဟု။ ဧဝံ ဝဒေယ္ယ၊ ဤသို့ပြောရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တံ ကိं မညထ၊ အိုရဟန်းတို့ ငါဘုရားမိန့်ကြားမည့်ထိုစကားကို ဘယ်ကဲ့သို့

မှတ်ထင်ကြသနည်း။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ အမုံ တေလပတ္တံ၊ ထိုပြည့်နေသော ဆီခွက်ကို။ အမနသိကရိတ္တာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍။ ဗဟိဒ္ဓါ ပမာဒံ၊ ဆီခွက်ပြင်ပ၌ မေ့မေ့လျော့လျော့။ အာဟရေယ္ယ အပိနု၊ ဆောင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ဧတံ နော ဟိ၊ အို. . မြတ်စွာဘုရား ဤသို့ မေ့မေ့လျော့လျော့ဆောင်ယူခြင်းသည် မဖြစ်ရာပါတည်း။ ဘိက္ခဝေ မေ၊ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်။ အတ္ထသေ ဝိညာပနာယ၊ ဆိုလိုသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိစေခြင်းငှာ။ အယံ ခေါ ဥပမာ ကတာ၊ ဤဥပမာကို ပြုအပ်ပြီ။ ဧတ္ထ အယမေဝ၊ ဤဥပမာ၌ ဤဆိုလတ္တံ့သည်သာ။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း။ (ကော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ 'ဘိက္ခဝေ၊ အို. . ရဟန်းတို့၊ သမတိတ္တိကော တေလပတ္တော တိ ခေါ ဧတံ၊ နှုတ်ခမ်းနှင့် အညီပြည့်နေသော ဆီခွက်ဟူသော ဤအမည်သည်။ ကာယဂတာယ သတိယာ၊ ကာယဂတာသတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ တသ္မာ ဣဟ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ထို့ကြောင့် ဤသာသနာတော်၌။ နော ကာယဂတာသတိ၊ ငါတို့သည် ကာယဂတာသတိကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးစေအပ်သည်။ သုသမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ့'ဟု။ ဧဝံ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဤသို့ကျင့်ကြံကိုးကုတ် အားထုတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ ဝေါ၊ အို. . ရဟန်းတို့ သင်တို့သည်။ ဧဝဋ္ဌိ သိက္ခတဗ္ဗန္တိ၊ ဤသို့လျှင် ကျင့်ကြံကိုးကုတ်အားထုတ်အပ်၏ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣဒါ ဤကဲ့သို့။ သာတ္ထံ သဗ္ယဉ္ဇနံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒံ ဇနပဒကလျာဏီသုတ္တံ ကထေသိ၊ ဤဇနပဒကလျာဏီသုတ်ကို ဟောတော်မူပြီ။

တတြ အယံ သခေါ်ပတ္တော၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီသုတ်၌ ဤဆိုလတ့်သည်ကား အကျဉ်းချုပ်အနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း။ (ကော၊ အကျဉ်းချုပ်အနက်အဓိပ္ပါယ်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ **ဇနပဒကလျာဏီ**တိ၊ ဇနပဒကလျာဏီဟူသည်ကား။ ဇနပဒမှ ကလျာဏီ၊ ဇနပုဒ်၌ လှသူဟုရေတွက်ထိုက်သူတည်း။ ဥတ္တမာ၊ မြတ်သူတည်း။ ဆသရီရဒေါသရဟိတာ၊ ခန္ဓာကိုယ်အပြစ်ခြောက်မျိုးမှ ကင်းသူတည်း။ ပဓ္ဓ ကလျာဏသမန္နာဂတာ၊ ကောင်းခြင်းငါးသွယ်နှင့် ပြည့်စုံသူတည်း။ ဟိ သာ၊ ခဲ့ပြောရသော် ထိုအလှမယ်သည်။ ယသ္မာ နာတိဒီဃာ နာတိရဿာ၊ အကြင့်ကြောင့် မမြင့်လွန်း မပုလွန်း။ နာတိကိသာ နာတိထူလာ၊ မပိန်လွန်း မဝလွန်း။ နာတိကာဠာ နာစ္စောဒါတာ၊ မမဲလွန်း မဖြူလွန်း။ မာနုဿကဝဏ္ဏော အတိက္ကန္တာ၊ လူတို့၏ လှပသော

အဆင်းကို သာလွန်၏။ ဒီဗွဝဏ္ဏော အပတ္တာ၊ နတ်တို့၏ အဆင်းလှမှုကို မမြို။ တသ္မာ ဆသရီရဒေါသရဟိတာ၊ ထို့ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်အပြစ်ခြောက်မျိုးကင်း၏။ ဆဝိ ကလျာဏာ၊ အရေကောင်းခြင်းလည်းကောင်း။ မံသကလျာဏာ၊ အသားကောင်းခြင်း လည်းကောင်း။ နှာရုကလျာဏာ၊ အကြောကောင်းခြင်းလည်းကောင်း။ အဋ္ဌိ ကလျာဏာ၊ အရိုးကောင်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဝယောကလျာဏာ၊ အရွယ်ကောင်းခြင်း လည်းကောင်း။ ပဠေဟိ၊ ငါးမျိုးကုန်သော။ ဣတိ ဣမေဟိ ကလျာဏေဟိ ပန၊ ဤကောင်းခြင်းတို့နှင့်ကား။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ပဠ ကလျာဏသမန္နာဂတာ နာမ၊ ကောင်းခြင်းငါးသွယ် ပြည့်စုံသည်မည်၏။ ဟိ တသာ၊ ခဲ့ပြောရသော် ထိုအမျိုးသမီးအတွက်။ အာဂန္တုကောဘာသကိစ္စံ နာမ နတ္ထိ၊ ပြင်ပအလင်းရောင်ကိစ္စမည်သည် မရှိ (မလို)။ အတ္တနော သရီရောဘာသေ နေ၀၊ မိမိ၏ ကိုယ်ရောင်ဖြင့်ပင်။ ဒ္ဝါဒသဟတ္ထေ ဌာနေ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်ရှိသော အရပ်၌။ အာလောကံ ကရောတိ၊ အလင်းရောင်ကို ပြုနိုင်၏။ ပိယဂုံသာမာ ဝါ၊ ကြာညိုအဆင်ရှိသည်သော်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏသာမာ ဝါ၊ ဝါ၀င်းသော အဆင်ရှိသည်သော်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ အသာ **ဆ၀ိကလျာဏာ**တာ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား ထိုဇနပဒကလျာဏီအလှမယ်၏ အရေကောင်းခြင်းတည်း။ ပန၊ နောက်တစ်မျိုးကား။ အသာ၊ ထိုဇနပုဒ် အလှမယ်၏။ စတ္တာရော ဟတ္ထပါဒါ၊ လေးချောင်းကုန်သော လက်ခြေတို့သည်လည်းကောင်း။ မုခ၀ရိယောသာနဉ္စ၊ ခံတွင်း အဆုံးနှုတ်ခမ်းသည်လည်းကောင်း။ လာခါရသပရိကမ္မကတံ ဝိယ၊ ချိတ်ရည်ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုထားအပ်တိသကဲ့သို့၊ ရတ္တပ၀ါဠရတ္တကမ္ဗလသဒိသံ ဟောတိ၊ သန္ဓာနီ ကမ္ဗလာနီနှင့်တူသည် ဖြစ်၏။ အယံ အသာ **မံသကလျာဏာ**တာ၊ ဤသည်ကား ထိုဇနပုဒ်အလှမယ်၏ အသားကောင်းခြင်းတည်း။ ဝိသတိ နခ၀ဋ္ဋာနိ၊ နှစ်ဆယ် သော ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည်။ မံသတော အမုတ္တဌာနေ၊ အသားမှ မလွတ် ရာဌာန၌။ လာခါရသပူရိတာနိ ဝိယ၊ ချိတ်ရည်ပြည့်နေကုန်သကဲ့သို့။ မုတ္တဌာနေ၊ အသားမှ လွတ်ရာဌာန၌။ ခီရမာရာသဒိသာနိ၊ နို့ရည်စီးကြောင်းနှင့်တူကုန်သည်။ (ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏)။ အယံ အသာ **နှာရုကလျာဏာ**တာ၊ ဤသည်ကား ထိုဇနပုဒ် အလှမယ်၏ အကြောကောင်းခြင်းတည်း။ ဒ္ဝတ္တိံသ ဒန္တာ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ချောင်း ကုန်သော သွားတို့သည်။ သုဖုသိတာ၊ ကောင်းစွာထိကုန်၏။ သုဓောတ၀ဇိရပန္တိ ဝိယ၊ ကောင်းစွာ ပွတ်တိုက်အပ်သော စိန်အစဉ်အတန်းကဲ့သို့၊ ခါယန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်

၏။ အယ် အသာ **အဋ္ဌကလျှာဏာတာ**၊ ဤသည်ကား ထိုဇနပုဒ်အလှမယ်၏ အရိုးကောင်းခြင်းတည်း။ ပန၊ နောက်တစ်မျိုးကား။ ဝိသတိဝဿသတိကာ သမာနာ ပိ၊ အသက်တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ရှိလည်းဖြစ်ပါသော်လည်း။သောဠသဝဿုဒ္ဒေ သိကာ ဝိယ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် သူငယ်မကဲ့သို့။ နိဗ္ဗလိပလိတာ၊ အရေ မတွန့်ဆံမဖြူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယ် အသာ **ဝယောကလျှာဏာတာ**၊ ဤသည်ကား ထိုဇနပုဒ်အလှမယ်၏ အရွယ်ကောင်းခြင်းတည်း။

ပရမပါသာဝိနီတိ ဇတ္ထ ပန၊ ပရမပါသာဝိနီဟူသော ဤပုဒ်၌ကား။ ပသဝန်၊ ဖြစ်ခြင်း။ ပသဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်း။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသည်ကား အနက်တည်း။ ပသဝေါ ဧဝ၊ ပသဝသည်ပင်။ ပါသာဝေါ၊ ပါသာဝမည်၏။ ပရမော၊ ကောင်းမြတ်သော။ ပါသာဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပရမပါသာဝေါ၊ ကောင်းမြတ်သော ဖြစ်ခြင်းတည်း။ အသာ၊ ထိုဇနပုဒ်အလှမယ်အား။ သော၊ ထိုကောင်းမြတ်သော ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပရမပါသာဝိနီ၊ ပရမပါသာဝိနီ မည်၏။ နစ္ဓေ စ၊ ကခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဂီတေ စ၊ သီဆိုခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဥတ္တမပ္ပဝတ္တိ၊ အဆင့်အတန်းမြင့်သော ဖြစ်ခြင်းတည်း။ သေဋ္ဌကိရိယာ၊ အထူးခိုးမွန်း အပ်သော အပြုအမူတည်း။ နစ္ဓံ ဥတ္တမေ နစ္ဓတိ၊ ကလျှင် အဆင့်မြင့်မြင့်သာ က၏။ ဂီတဉ္စ၊ သီဆိုလျှင်လည်း။ ဥတ္တမေ ဂါယတိ၊ အဆင့်မြင့်မြင့်သာလျှင် သီဆို၏။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤသို့ ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။

အထ ပုရိသော အာဂစ္ဆေယျာတိ၊ အထ ပုရိသော အာဂစ္ဆေယျဟူသည်ကား။ အတ္ထနော ရုစိယာ၊ မိမိ၏ အလိုဆန္ဒဖြင့်။ နဿ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ မလာရာတည်း။ အယ် ပန ဇတ္ထ အဓိပ္ပါယော၊ ဤဆိုလတ့ံသည်ကား ဤအထ ပုရိသော အာဂစ္ဆေယျပါဠ် ၌ ဆိုလိုသော အဓိပ္ပါယ်တည်း။ (ကော၊ ဆိုလိုသော အဓိပ္ပါယ်ဟူသည် အဘယ် နည်း)။ အထ ဧဝံ၊ ထိုအခါ ဤကဲ့သို့။ မဟာဇနမဇ္ဈေ၊ လူများအလယ်၌။ ဇနပဒ ကလျာဏိယာ နစ္ဓမာနာယ၊ ဇနပုဒ်အလှမယ်သည် ကနေလတ်သော်။ သာဓု သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ ကောင်း၏ဟု။ သာဓု ကာရေသု၊ ကောင်းခိုးပေးခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိလိဖောဋ္ဌနေသု၊ လက်ချောင်းခါခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ စေလုက္ခေပေသု စ၊ အဝတ်ပစ်မြှောက်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝတ္တမာနေသု၊ ဖြစ်နေကုန်သော်။ တံ ပဝတ္တိံ သုတ္တာ၊ ထိုအဖြစ်ကို ကြားရ၍။ ရာဇာ ဗန္ဓနာဂါရ-တောဝ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ထောင်ထဲမှ။ ဧကံ စောရပုရိသံ၊ တစ်ယောက်သော

ခိုးသားယောက်ျားကို။ ပကြော်သာပေတော့၊ ခေါ်စေ၍။ နိဂဋ္ဌာနိ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ထိပ်တုံးတို့ကို ဖြတ်ဖြတ်၍။ သမတိတ္ထိက်၊ နှုတ်ခမ်းရေးနှင့် အညိုပြည့်နေသော။ သုပရိပုဏ္ဏာ၊ ကောင်းစွာပြည့်သော။ တေလပတ္တံ၊ ဆီခွက်ကို။ တသ ဟတ္ထေ ဒတ္တာ၊ ထိုခိုးသားယောက်ျား၏ လက်၌ ပေး၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော လက်တို့ဖြင့်။ ဒဠ္ဠံ ဂါဟာပေတ္တာ၊ မြဲစွာ ကိုင်စေ၍။ ဧကံ အသိဟတ္ထံ ပုရိသံ၊ တစ်ယောက်သော သံလျက်လက်စွဲသော ယောက်ျားကို။ "ဧတံ ဂဟေတ္တာ၊ ဆီပြည့်နေသော ဤခွက်ကို ယူ၍။ ဇနပဒကလျာဏီယာ၊ ဇနပုဒ်အလှမယ်၏။ သမဇ္ဇဋ္ဌာနံ ဂစ္ဆ၊ ကပြသီဆိုရာ ဌာနသို့ သွားလော့။ ယတ္ထေဝ စ ဧသော၊ အကြင်အရပ်၌သာလျှင်လည်း နှောင်အိမ်မှထုတ်လာသော ထိုခိုးသားသည်။ ပမာဒံ အာဂမ္မ၊ မေ့လျော့မှုကို အကြောင်းပြု၍။ ဧကမ္မိ တေလပိန္ဓံ၊ ဆဋ္ဌေတိ၊ တစ်ပေါက်သော်လည်းဖြစ်သော ဆီပေါက်ကို စွန့်စေအံ့ ဖိတ်စေအံ့။ တတ္ထေဝ အသ သီသံ၊ ထိုဆီဖိတ်စေသည့်နေရာ၌ပင် ထိုခိုးသား၏ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒာတိ၊ ဖြတ်လော့"ဟု။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်ပြီ။ သော ပုရိသော ၊ အခိုင်းခံရသော ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည်။ အသိ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ သံလျက်ကို ရွယ်မိုး၍။ တံ တဇ္ဇေန္တော၊ ထိုခိုးသားကို ချိမ်းခြောက်လျက်။ တတ္ထ နေသိ၊ ဇနပုဒ်အလှမယ် ကပြသီဆိုနေသော ထိုအရပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီ။ သော မရဏဘယတဇ္ဇိတော၊ ထိုခိုးသားသည် သေဘေးအချိမ်းခြောက်ခံရ၍။ ဇိဝိတုကာမတာယ၊ အသက်ရှင်လိုသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ပမာဒဝသေန၊ မေ့လျော့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တံ အမနသိကရိတ္တာ၊ ထိုဇနပုဒ်အလှမယ် ကပြသီဆိုမှုကို နှလုံးမသွင်းမူ၍။ အက္ခီနိ ဥမ္မီလေတ္တာ၊ မျက်စိတို့ကို ဖွင့်၍။ တံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ ထိုဇနပုဒ်အလှမယ်ကို။ သကိမ္မိ နိ သြလောကေသိ၊ တစ်ကြိမ်သော်မျှလည်း မကြည့်ပြီ။ ဧဝံ ဧတံ ဝတ္ထု၊ ဤကဲ့သို့ ဤဝတ္ထုကြောင်းသည်။ ဘုတပုဗ္ဗမေဝ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်သာ။ ပန သုတ္တေ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော်လည်း ဇနပဒကလျာဏီသုတ်၌။ ပရိကပ္ပဝသေန၊ ကြံစီသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧတံ ဝတ္ထုန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤသေယျ ထာပိ ဘိက္ခဝေစသည်ကို ဟောအပ်ပြီဟု သိထိုက်၏။

ဥပမာခေါ ပန **မျာယန္တိ** ဧတ္ထ ပန၊ ဥပမာခေါ ပန မျာယဟူသော ပါဠိ၌ကား။ တေလပတ္တသ၊ ဆီပြည့်နေသော ခွက်၏။ ကာယဂတာသတိယာ၊ ကာယဂတာသတိနှင့်။ သြပမ္မသံသန္ဒနံ၊ ဥပမာ ဥပမေယျ နှီးနှောမှုကို။ တာဝ ကတမေဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်သာ။ ဧတ္ထ ပန ရာဇာ ဝိယ၊ ဤနေရာ၌ကား မင်းကိုကဲ့သို့။ ကမ္မံ

ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ပြုလုပ်မှုကို မှတ်ထိုက်၏။ ကိလေသာ အသီ ဝိယ၊ ကိလေသာတို့သည်ကား မိုးထားအပ်သော သံလျှက်ကဲ့သို့တည်း။ မာရော၊ မာရ်ငါးပါးကား။ ဥက္ခိတ္တာသိက ပုရိသော ဝိယ၊ မြှောက်မိုးထားအပ်သော သန်လျက်ရှိသော မင်းချင်းယောက်ျားကဲ့သို့တည်း။ ကာယဂတာသတိဘာဝကော၊ ကာယဂတာသတိ ဖြစ်စေပွားစေတတ်သော။ ဝိပဿကဂေါစရော၊ ဝိဿနာရှုတတ် အားထုတ်မှုသက်ဝင်သော သူကား။ တေလပတ္တဟတ္ထော ပုရိသော ဝိယ၊ ဆီးပြည့်ခွက်လက်ဦးရှိသော ခိုးသားယောက်ျားကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ ဘဂဝါ၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင်သည်။ "ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို။ ဘာဝိတုကာမေန ဘိက္ခုနာ၊ ဖြစ်စေပွားစေလိုသော ရဟန်းသည်။ တေလပတ္တဟတ္ထေန တေန ပုရိသေန ဝိယ၊ ဆီပြည့်ခွက်လက်ဦးရှိသော ထိုထောင်သားခိုးသားကဲ့သို့။ သတိ အဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ သတိကို မလွတ်စေမူ၍။ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့သော သတိဖြင့်။ ကာယဂတာသတိ ဘာဝေတဗ္ဗာတိ၊ ကာယဂတာသတိကို ဖြစ်စေထိုက်ပွားစေထိုက်၏"ဟု။ ဣမံ သုတ္တံ အာဟရိတွာ ဒသေသိ၊ ဤသုတ်ကို ဆောင်၍ ပြတော်မူပြီ။

ဘိက္ခု။ ဣမံ သုတ္တဉ္စ၊ ရဟန်းတို့သည် ဤဇနပဒကလျာဏီသုတ်ကို လည်းကောင်း။ အတ္ထဉ္စ သုတ္တာ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်းကောင်း ကြားနာရ၍။ "ဘန္တေ တထာရူပိ၊ အိုး . ရှင်တော်ဘုရား ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဇနပဒကလျာဏီ အနောလောကေတွာ၊ ဇနပုဒ်အလှမယ်ကို မကြည့်မူ၍။ တေလပတ္တံ အာဒါယ၊ ဆီပြည့်သော ခွက်ကို ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တေန တေန ပုရိသေန၊ သွားသော ထိုယောက်ျားသည်။ ဒုက္ခရံ ကတန္တိ၊ ခဲရင်းစွာပြုလုပ်ရသည့်အလုပ်ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါပေ၏"ဟု။ ဧဝမာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ တေန၊ အိုး . ရဟန်းတို့ ထိုခိုးသားယောက်ျားသည်။ ကတံ နု ဒုက္ခရံ၊ ပြုနိုင်သော အလုပ်သည်ကား ခဲရင်းစွာပြုလုပ်ရသည့်အလုပ်မဟုတ်။ ဧတံ၊ ဤခိုးသားယောက်ျားပြုလုပ်ရသော အမှုသည်။ သုကရမေဝ၊ ပြုရလွယ်ကူသော အမှုသာတည်း။ ကသ္မာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း။ ဥက္ခိတ္တာသိကေန ပုရိသေန၊ ချီမိုးအပ်သော သံလျှက်ရှိသော မင်းချင်းယောက်ျားသည်။ သန္တဇ္ဇေတွာ နိယမာနတာယ၊ ပြင်းစွာချိမ်းခြောက်၍ ခေါ်ဆောင်အပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပန ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ ဆန်ကျင်ဘက်ပြောရသော် ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ အပ္ပမာဒေန သတိ အဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ မမေ့လျော့ခြင်းဖြင့် သတိကို မစွန့်လွှတ်မူ၍။ အဘိသခ်တံ ဒိဋ္ဌရူပမ္ပိ၊

ပြုပြင်ဖန်ဆင်းအပ်သော နတ်အဆင်းကိုသော်မှလည်း။ ဣန္ဒြိယာနိ ဘိန္နိတ္တာ၊ မျက်စိစသော ဣန္ဒြေတို့ကို ဖောက်ဖျက်၍။ ယံ အနောလောကေတ္တာဝ၊ အကြင်မကြည့်မူ၍သာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရဋ္ဌံ ပါပုဏိသု၊ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကြကုန်ပြီ။ ဧတံ၊ နတ်အဆင်းကိုသော်မှလည်း ဤမကြည့်ရှုခြင်းသည်သာ။ ဒုက္ခရန္တိ ဝတ္တာ၊ ခဲရင်းစွာ ပြုလုပ်ရသော အလုပ်တည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတီတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဋ္ဌံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ ရညော ပုတ္တသတဿ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ သားတစ်ရာတွင်။ သတ္ထကနိဋ္ဌော ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အားလုံးတို့ထက် အငယ်ဆုံးသည် ဖြစ်၍ဖြစ်ပြီ။ သော အနုပုဗ္ဗေန၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် အစဉ်အားဖြင့်။ ဝိညုတံ ပါပုဏိ၊ သိတတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ တဒါ စ ရညော ဂေဟေ၊ ထိုအခါက လည်း ဗာရာဏသီမင်း၏ အိမ်တော်၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ဆွမ်းစားကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော တေသံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ ဝေယျာဝစ္စံ ကရောတိ၊ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုပေး၏။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်နေ့၌။ "မမ ဘာတရော ဗဟူ၊ ငါ၏ နောင်တော်တို့သည် များကုန်၏။ အဟံ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ငါသည် ဤဗာရာဏသီမြို့၌။ ကုလသန္တကံ ရဋ္ဌံ၊ အမျိုးဥစ္စာဖြစ်သော မင်းအဖြစ်ကို။ လစ္ဆာမိ နု ခေါ၊ ရအံ့လော့။ ဥဒါဟု နောတိ စိန္တေသိ၊ သို့မဟုတ် မရအံ့လော"ဟု တွေးမိပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းအား။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို မေးလျှောက်၍။ ဇာနိဿာမိတိ၊ သိရလိမ့်မည်"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအတွေးသည် ဖြစ်ပြန်ပြီ။ သော ဒုတိယဒိဝသေ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ဒုတိယနေ့၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသု အာဂတေသု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ကြွလာကုန်သော်။ ဓမကရဏ်အာဒါယ၊ ရေစစ်ကို ယူ၍။ ပါနီယံ ပရိဿာဝေတ္တာ၊ သောက်ရေကို စစ်၍။ ပါဒေဓောဝိတ္တာ၊ ခြေတော်တို့ကို ဆေးပေးပြီး၍။ တေလေန မက္ခေတ္တာ၊ ခြေနယ်ဆီဖြင့် လိမ်းကျံပြီး၍။ တေသံ အန္တရဓဇ္ဇကံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ဆွမ်းမစားမီ အကြားခဲဖွယ်ကို။ ခါဒိတ္တာ နိသိန္နကာလေ၊ ဘုန်းပေး၍ ထိုင်နေရာကာလ၌။ ဝန္ဒိတ္တာ ဧကမန္တံ နိသိန္နော၊ ဦးချ၍ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်နေလျက်။ တမတ္ထံ ပုစ္ဆိ၊

ထိုမင်းဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်သော အကြောင်းကို မေးလျှောက်ပြီ။ အထ နံ တေ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ "ကုမာရ တွံ၊ အိုမင်းသား သင်သည်။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤဗာရာဏသီမြို့၌။ ရဇ္ဇံ နိ လဘိဿသိ၊ မင်းအဖြစ်ကို မရလတံ့။ ဣတော ဝီသယောဇနသတမတ္တကေ၊ ဤဗာရာဏသီမြို့မှ ယူဇနာတစ်ရာ့နှစ်ဆယ်အထက်ဖြစ်သော။ ဂန္ဓာရရဋ္ဌေ၊ ဂန္ဓာရတိုင်း၌။ တက္ကသိလာ နဂရံ နာမ အတ္ထိ၊ တက္ကသိလမြို့မည်သည် ရှိ၏။ တတ္ထ ဂန္ဓံ သဏ္ဌောန္တော ပန၊ ထိုတက္ကသိလမြို့သို့ သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော်ကား။ ဣတော သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ဤနေ့မှ ခုနှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ရဇ္ဇံ လစ္ဆသိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ရလတံ့။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီးအကြား၌။ မဟာဝတ္တနိအဋဝိယံ ပန၊ ဖြတ်လမ်းကြီးရှိသော တောအုပ်ကြီး၌ကား။ ပရိပန္ထော အတ္ထိ၊ ဘေးအန္တရာယ်သည် ရှိ၏။ တံ အဋဝိं ပရိဟာရိတွာ၊ ထိုတောအုပ်ကြီးကို ရှောင်ရှား၍။ ဂစ္ဆန္တသ မဂ္ဂေါ၊ သွားသူအတွက် လမ်းခရီးသည်။ ယောဇနသတိကော ဟောတိ၊ ယူဇနာတစ်ရာဝေးသည် ဖြစ်၏။ ဥဇုကံ ဂစ္ဆန္တသ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် သွားသူအတွက်။ ပညာသယောဇနာနိ ဟောန္တိ၊ ယူဇနာငါးဆယ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ သော၊ မှန်၏ ထိုခရီးသည်။ အမနုဿကန္တာရော နာမ၊ ဘီလူးတို့ကြောင့် ခက်ခဲသော ခရီးမည်၏။ တတ္ထ ယက္ခိနိယော၊ ထိုအဖြောင့်ခရီး၌ ဘီလူးမတို့သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီးအကြား၌။ ဂါမေ စ သာလာယော စ၊ ရွာတို့ကိုလည်းကောင်း ဇရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မာပေတွာ ဥပရိ ဖန်ဆင်းပြီး၍ အထက်က။ သုဝဏ္ဏတာရကဝိစိတ္တဝိတာနံ၊ ရွှေကြယ်တိုဖြင့် ဆန်းကြယ်သော မျက်နှာကျက်ရှိသော။ မဟာရဟသေယ္ယံ ပညာပေတွာ၊ မြင့်မြတ်သူတို့ အိပ်ဖို့ရာ ထိုက်တန်သော နေရာကို ခင်းထားစေ၍။ နာနာဝိရာဂပဋသာဏိယော ပရိက္ခိပိ-တွာ၊ ဆေးရောင်အမျိုးမျိုးဆိုးထားအပ်သော အဝတ်ကန့်လန့်ကာတို့ကို ကာရံ၍။ ဒိဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ၊ နတ်အဆင်တန်ဆာတို့ဖြင့်။ အတ္တဘာဝံ မဏ္ဍေတွာ၊ မိမိကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်၍။ သာလာသု နိသီဒိတွာ၊ ဇရပ်တို့၌ ထိုင်နေကြ၍။ အာဂစ္ဆန္တေ ပုရိသေ၊ ရောက်လာကုန်သော ယောက်ျားတို့ကို။ မဓုရာဟိ ဝါစာဟိ သင်္ဂဏှိတွာ၊ သာယာချိုမြိန်ကုန်သော စကားတို့ဖြင့် ခိုးမြှောက်စည်းရုံး၍။ "ကိလန္တရူပါ ဝိယ ပညာယထ၊ ပင်ပန်းသော သဘောရှိကြသကဲ့သို့ ထင်ရကုန်၏။ ဣဓ အာဂန္တွာ နိသီဒိတွာ၊ ဤဇရပ်သို့ လာရောက်၍ အပန်းဖြေထိုင်၍။ ပါနီယံ ပိဝိတွာ၊ သောက်ရေကို အမောပြေသောက်၍။ ဂစ္ဆထာတိ ပဏ္ဏောသိတွာ၊ သွားကြပါ"ဟု

ခေါ်၍။ အာဝတာဝတာန်၊ ရောက်လာသမျှယောက်ျားတို့အား။ အာသနာနိ ဒတ္တာ၊ နေရာတို့ကို ပေး၍။ အတ္တနော ရူပလီလာဝိလာသေဟိ၊ မိမိ၏ ရုပ်တင့်တယ် စံပါယ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ပလောဘေတ္တာ၊ ဖျားယောင်း၍။ ကိလေသဝသိကေ ကတ္တာ၊ ကိလေသာအလိုလိုက်သည်တို့ကို ပြု၍။ အတ္တနာ သဒ္ဓိं၊ မိမိနှင့် အတူ။ အမ္ဗာ-စာရေ ကတေ၊ လွန်ကျူးမှုကို ပြုအပ်ပြီးသော်။ တတ္ထေव နေ၊ ထိုပြုရာနေရာ၌ပင် ထိုယောက်ျားတို့ကို။ ပဋ္ဌရန္တေန လောဟိတေန ခါဒိတ္တာ၊ တစက်စက်ယိုထွက်သော သွေးရှိ၍ စား၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေန္တိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေကုန်၏။ ရူပဂေါစရံ သတ္တံ၊ အဆင်းအာရုံကျက်စားသော သတ္တဝါကို။ ရူပေနေव ဂဏှန္တိ၊ အဆင်းဖြင့်ပင် ဆွဲဆောင်ယူကုန်၏။ သဒ္ဒဂေါစရံ၊ အသံအာရုံကျက်စားသူကို။ မဓုရေန၊ သာယာချိုမြိန်သော။ ဂီတဝါဒိတသဒ္ဒေန၊ သီဆိုသံ တီးမှုတ်သံဖြင့် လည်းကောင်း။ ဂန္ဓဂေါစရံ၊ အနံ့အာရုံလိုက်စားသူကို။ ဒိဗ္ဗဂန္ဓေဟိ၊ နတ်အနံ့တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ရသဂေါစရံ၊ အရသာအာရုံလိုက်စားသူကို။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော။နာနဂ္ဂရသဘောဇနေန၊ အမျိုးမျိုးမြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဖောट္ဌဗ္ဗဂေါစရံ၊ ဖောट္ဌဗ္ဗာရုံလိုက်စားသူကို ဥဘတောလောဟိ တကူပဓာနေဟိ၊ ခြေရင်းခေါင်းရင်းနီသော အုံးရှိကုန်သော။ ဒိဗ္ဗသယနေဟိ၊ နတ်အိပ်ရာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂဏှန္တိ၊ ဆွဲဆောင်ယူကုန်၏။ ဣတ္ထိယာနိ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ မျက်စိစသော ဣန္ဒြေတို့ကို ဖောက်ဖျက်၍။ တာ အနောလောကေတ္တာ၊ ထိုဘီလူးမတို့ကို မကြည့်မူ၍။ သတိं ပစ္စုပဋ္ဌာပေတ္တာ၊ သတိကို ရှေ့ရှု အနီးကပ် တည်စေ၍။ သစေ ဂမိဿသိ၊ အကယ်၍ သွားအုံ့။ သတ္တမေ ဒိဝသေ တတ္ထ၊ ခုနှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ ထိုတက္ကသိုလ်မြို့၌။ ရဇ္ဇုံ လစ္ဆသိတိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ရလိမ့်မည်"ဟု။ အဝေါစုံ၊ မိန့်ကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းမင်းသားငယ်သည်။ "ဘန္တေ ဟောတု၊ အိုအရှင် ဘုရားတို့ ဖြစ်ပါစေ ရှိပါစေ။ တုမှာကံ သြဝါဒံ ဂဟေတ္တာ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ သြဝါဒကို ခံယူပြီး၍။ ကိं တာ သြလောကေဿာမိတိ၊ ဘာ့ကြောင့် ထိုဘီလူးမတို့ကို ကြည့်ရအုံ့နည်း"ဟု လျှောက်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေဟိ ပရိတ္တं ကာရာပေတ္တာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို ပရိတ်အရံအတားကို ပြုစေ၍။ ပရိတ္တဝါလုကဠေ၊ ပရိတ်သဲကို လည်းကောင်း။ ပရိတ္တသုတ္တဠ္ဆ အာဒါယ၊ ပရိတ်ချည်ကိုလည်းကောင်း ယူ၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ စ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုလည်းကောင်း။ မာတာပိတရော စ ဝန္ဒိတ္တာ၊

မယ်တော်ခမည်းတော်တို့ကိုလည်းကောင်း ရှိခိုး၍။ နိဝေသန် ဂန္တာ၊ အိမ်တော်သို့ သွား၍။ အတ္တနော ပုရိသေ၊ မိမိ၏ လူတို့ကို။ "အဟံ တက္ကသိလာယံ၊ ငါသည် တက္ကသိုလ်မြို့၌။ ရဇ္ဇံ ဂဟေတုံ ဂစ္ဆာမိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ယူခြင်းငှာ သွားအံ့။ တုမှေ ဣဓေဝ တိဋ္ဌထာတိ၊ သင်တို့သည် ဤ၌ပင် တည်ရစ်ကြ"ဟု။ အာဟ၊ ပြောပြပြီ။ အထ နံ ပဠဇနာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို လူငါးယောက်တို့သည်။ "မယမ္ပိ အနုဂစ္ဆာမာတိ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်လည်း နောက်မှလိုက်ကြပါမည်"ဟု။ အာဟံသု၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ တုမှေဟိ အနုဂန္တ္မ၊ သင်တို့သည် နောက်မှလိုက်ခြင်းငှာ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ ယက္ခိနိယော၊ လမ်းအကြား၌ ဘီလူးမတို့သည်။ ရူပါဒိဂေါစရေ မနုဿေ၊ အဆင်းစသော အာရုံလိုက်စားကုန်သော လူတို့ကို။ ဧဝဉ္စ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း ဤသို့လည်း။ ရူပါဒီဟိ ပလောဘေတွာ၊ အဆင်းစသည်တို့ဖြင့် ဖျားယောင်း၍။ ဂဏ္ဍန္တိ ကိရ၊ ဆွဲဆောင်ယူကြသတဲ့။ ပရိပန္ထော မဟာ၊ ဘေးရန်သည် ကြီးလှ၏။ အဟံ ပန အတ္တာနံ တက္ကေတွာ၊ ငါသည်ကား ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြံဆအားကိုး၍။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ သွားမည်ဟုပြောပြီ။ ဒေဝ၊ အို. . အရှင်မင်းသား။ တုမှေဟိ သဒ္ဓိ၊ ရှင်မင်းသားတို့နှင့် အဟူ။ ဂစ္ဆန္တာ မယံ၊ သွားကြသော ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်။ အတ္တနာ ပိယာနိ၊ မိမိသည် ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ ရူပါဒီနိ၊ အဆင်းစသည်တို့ကို၊ ကိं ပန သြလောကေဿာမ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား ကြည့်ရကုန်အံ့နည်း။ မယမ္ပိ တထေဝ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်လည်း ထိုအရှင်မင်းသားကဲ့သို့သာ။ ဂမိဿာမာတိ၊ သွားကြပါမည်ဟုပြောကုန်ပြီ။ ဘောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "တေန ဟိ အပ္ပမတ္တာ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မမေ့မလျော့ကြကုန်သည်။ ဟောထာတိ၊ ဖြစ်ကြလော့"ဟုပြော၍။ တေ ပဠဇနေ အာဒါယ၊ ထိုနောက်ပါလူငါးယောက်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ မဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိ၊ လမ်းသို့ သွားပြီ။

ဂါမာဒီနိ မာပေတွာ၊ ရွာစသည်တို့ကို ဖန်ဆင်း၍။ ယက္ခိနိယော နိသီဒိံသု၊ ဘီလူးမတို့သည် နေကြပြီ။ တေသု ရူပဂေါစရော ပုရိသော၊ ဘုရားလောင်းနောက်လိုက် ထိုလူငါးယောက်တို့တွင် ရူပါရုံလိုက်စားသော ယောက်ျားသည်။ တာ ယက္ခိနိယော သြလောကေတွာ၊ ထိုဘီလူးမတို့ကို ကြည့်၍။ ရူပါရမ္မဏော ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ ရူပါရုံ၌ တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍။ ထောကံ သြဟီယိ၊ အနည်းငယ် နောက်ချန်ရစ်ပြီ။ ဘောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းမင်းသားသည်။ "ဘော ကိं ထောကံ၊ အို. . အချင်း ဘာ့ကြောင့် အတန်ငယ်။ သြဟီယသိတိ အာဟ၊

နောက်ချန် နေသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဒေဝ မေ ပါဒေ ရုဠ္ဍန္တိ၊ အိုး . . အရှင်မင်းသား ကျွန်တော်မျိုး၏ ခြေထောက်တို့သည် နာကျင်ကုန်၏။ ထောက် သာလာယံ နိသီဒိတွာ၊ အတန်ငယ် ဇရပ်၌ ထိုင်၍။ အာဂစ္ဆာမိတိ၊ လာပါမည်ဟုပြောပြီ။ အမ္ဘော ဧတာ ယက္ခိနိယော၊ အိုး . . အမောင် ဤမိန်းမတို့ကား ဘီလူးမတို့တည်း။ မာ ခေါ ပတ္ထေသိတိ၊ မလိုချင်လင့်ဟုပြောပြီ။ ယံ ဟောတိ၊ အကြင်အကြောင်းအရာ သည် ဖြစ်၏။ တံ ဟောတု၊ ထိုဖြစ်ချင်သမျှအကြောင်းအရာသည် ဖြစ်ပါစေ။ နသက္ကောမိ ဒေဝါတိ၊ ဆက်သွားရန် မစွမ်းနိုင်တော့ပါ အရှင်မင်းသားဟုဖြေပြီ။ တေန ဟိ ပညာယိဿသိတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ထင်ရှားလတ်ံဟု ပြော၍။ ဣတရေ စတ္တာရော၊ ဤချန်နေသော ယောက်ျားမှတစ်ပါးကုန်သော ယောက်ျား လေးယောက်တို့ကို။ အာဒါယ အဂမာသိ၊ ခေါ်ယူ၍ ဆက်လက်သွားပြီ။ သောပိ ရူပဂေါစရကောဝ၊ ထိုရူပါရုံလိုက်စားသော ယောက်ျားသည်လည်း။ တာသံ သန္ဓိကေ အဂမာသိ၊ ထိုဘီလူးမတို့၏ အထံသို့ သွားပြီ။ တာ အတ္တနာ သဒ္ဓိं ၊ ထိုဘီလူးမတို့သည် မိမိနှင့်အတူ။ အဇ္ဈာဘာရေ ကတေ၊ လွန်ကျူးမှုကို ပြုအပ်ပြီးသော်။ တံ တတ္ထေव၊ ထိုရူပါရုံလိုက်စားသော ယောက်ျားကို ထိုလွန်ကျူးရာ၌ပင်။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ ပုရတော ဂန္ဓာ၊ ရှေ့သို့ သွားကြ၍။ အညံ သာလံ မာပေတွာ၊ အခြားသော ဇရပ်ကို ဖန်ဆင်းကြ၍။ နာနာတူရိယာနိ ဂဟေတွာ၊ တူရိယာအမျိုးမျိုးတို့ကို ကိုင်ယူ၍။ ဂါယမာနာ နိသီဒိံသု၊ သီဆိုကြလျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ တတ္ထ သဒ္ဒဂေါစရကောဝ ဩဟီယိ၊ ထိုသီဆိုနေထိုင်ရာဇရပ်၌ သဒ္ဒါရုံလိုက်စားသော ယောက်ျားသည် ချန်နေခဲ့ပြီ။ ပုရိမနယေနဝ တမ္မိ ခါဒိတွာ၊ ရှေးနည်းဖြင့်ပင် ထိုသဒ္ဒါရုံလိုက်စားသော ယောက်ျား ကိုလည်း စားပစ်ကြ၍။ ပုရတော ဂန္ဓာ၊ ရှေ့သို့ သွားကြ၍။ နာနပ္ပကာရေ ဂန္ဓကရဏ္ဍကေ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော နံ့သာကြုတ်တို့ကို။ ပူရေတွာ အာပဏံ၊ ပြည့်စေ၍ နံ့သာစျေးကို။ ပသာရေတွာ နိသီဒိံသု၊ ဖြန့်ခင်း၍ ထိုင်နေကြပြီ။ တတ္ထ ဂန္ဓဂေါစရကောဝ ဩဟီယိ၊ ထိုနံ့သာစျေးဖြန့်ခင်း ထိုင်နေရာ၌ ဂန္ဓာရုံလိုက်စားသော ယောက်ျားသည် ချန်နေခဲ့ပြီ။ တမ္မိ ခါဒိတွာ၊ ဂန္ဓာရုံလိုက်စား သည်ထို ယောက်ျားကိုလည်း ကိုက်စား၍။ ပုရတော ဂန္ဓာ၊ ရှေ့သို့ သွားကြ၍။ နာနဂ္ဃရသာနံ ဒိဗ္ဗဘောဇနာနံ၊ အမျိုးမျိုးမြတ်သော အရသာရှိကုန်သော နတ်ဘောဇဉ်တို့ဖြင့်။ ဘာဇနာနိ ပူရေတွာ၊ အိုးခွက်တို့ကို ပြည့်စေ၍။ သြဒနိကာပဏံ၊

ထမင်းဆိုင်တန်းကို။ ပသာရေတွာ နိသီဒီသု၊ ခင်းကျင်း၍ ထိုင်နေကြပြီ။ တတ္ထ ရသဂေါစရကော သြဟီယိ၊ ထိုထမင်းဆိုင်တန်း၌ ရသာရုံလိုက်စားသည့် ယောက်ျားသည် ချန်နေရစ်ပြီ။ တမ်ပြီ ခါဒိတွာ၊ ရသာရုံလိုက်စားသည့် ထိုယောက်ျား ကိုလည်း ကိုက်စားကြ၍။ ပုရတော ဝန္တာ၊ ရှေ့သို့ သွားကြ၍။ ဒိဋ္ဌသယနာနိ ပညာပေတွာ နိသီဒိသု၊ နတ်အိပ်ရာနေရာတို့ကို ခင်းထား၍ ထိုင်နေကြပြီ။ တတ္ထ၊ နတ်အိပ်ရာတို့ခင်းထားသည့်ထိုနေရာ၌။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဂေါစရကော သြဟီယိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံလိုက်စားသည့် ယောက်ျားသည် ချန်နေခဲ့ပြီ။ တမ်ပြီ ခါဒိသု၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံလိုက်စား သည့် ထိုယောက်ျားကိုလည်း ကိုက်စားကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဧကကောဝ အဟောသိ၊ ဘုရားလောင်းသည် တစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်ပြီ။

အထ ဧကာ ယက္ခိနီ၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော ဘီလူးမသည်။ "အယံ အတိခရမန္တော ဝတ၊ ဤလုလင်ကား အလွန်ထက်မြက်သော ဉာဏ်ရှိစွတကား။ အဟံ တံ၊ ငါသည် ထိုယောက်ျားကို။ ခါဒိတွာဝ နိဝတ္တိဿာမိတိ၊ စားပြီး၍သာ ဆုတ်နစ်အံ့"ဟုတွေး၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော အဂမာသိ၊ နောက်မှ နောက်မှ လိုက်ပါသွားပြီ။ အဌဝိယာ ပရဘာဂေ၊ တောအုပ်၏ ပြင်ဘက်အဖို့၌။ ဝနကမ္မိကာဒယော၊ တောအလုပ်သမားစသည်တို့သည်။ ယက္ခိနိံ ဒိသွာ၊ ဘီလူးမကို မြင်၍။ "တေ ပုရတော၊ နင်၏ ရှေ့မှ။ ဂစ္ဆန္တော အယံ ပုရိသော၊ သွားသော ဤယောက်ျားကား။ ကိံ ဟောတိတိ ပုစ္ဆိသု ဘာသည် ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးကြပြီ။ မေ၊ ကျွန်မ၏။ ကောမာရသာမိကော အယျာတိ၊ ငယ်လင်ပါ အရှင်" ဟုဖြေကြားပြီ။ အမ္ဟော ဧဝံ သုကုမာလာ၊ အို.. အမောင်ယောက်ျား ဤသို့ နုနယ်သော။ ပုပ္ပဒါမသဒိသာ၊ ပန်းကုံးနှင့်တူသော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေကဲ့သို့ အဆင်းရှိသော။ အယံ ကုမာရိကာ၊ ဤသူငယ်မသည်။ အတ္တနော ကုလံ ဆဏ္ဍေတွာ၊ မိမိ၏ ဆွေမျိုးကို စွန့်ပစ်၍။ ဘဝန္တံ တဏ္ဍေတွာ နိက္ခန္တာ၊ အမောင့်ကို ကြံစီ အားကိုး၍ ထွက်လိုက်လာပြီ။ ကသ္မာ ဧတံ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤသူငယ်မကို။ အကိလမေတွာ အာဒါယ၊ မပင်ပန်းစေမူ၍ ခေါ်ယူ၍။ နဂ္ဃသိတိ၊ မသွားသနည်းဟု မေးကြပြီ။ အယျာ ဧသော၊ အို.. အရှင်တို့ ဤကောင်မကား။ မယံ နပဏ္ဍိတိ၊ ကျွန်တော်၏ မယားမဟုတ်။ ဧသော ယက္ခိနီ၊ ဤကောင်မကား ဘီလူးမတည်း။ မေ ပဠု မနုဿာ၊ ကျွန်တော်၏ ငါးယောက်ကုန်သော နောက်လိုက်လူတို့ကို။ ဧတာယ ခါဒိတာတိ၊ ဤဘီလူးမ

သည် စားပစ်အပ်ကုန်ပြီဟုပြောပြပြီ။ အယျာ ပုရိသာ နာမ၊ အို. . အရှင်တို့ လင်ယောကျ်ားတို့မည်သည်။ ကုဒ္ဓကာလေ၊ စိတ်ဆိုးရာကာလ၌။ အတ္တနော ပဇာပတိယော၊ မိမိ၏ အိမ်ရှင်မတို့ကို။ ယက္ခိနိယောပိ ကရောန္တိ၊ ဘီလူးမတို့ကို သော်လည်း ပြောဆိုပြုလုပ်ကြကုန်၏။ ပေတိနိယောပိ ကရောန္တိတိ၊ ပြိတ္တာမတို့ကို သော်လည်း ပြောဆိုပြုလုပ်ကြကုန်၏ဟုပြောပြီ။ သာ ဂစ္ဆမာနာ၊ ထိုဘီလူးမသည် သွားနေစဉ်။ ဂဇ္ဈိနိဝဏ္ဏံ ဒသေတွာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မအသွင်ကို ပြ၍။ ပုနသကိုဝိဇာတဝဏ္ဏံ ကတွာ၊ တဖန် တစ်ကြိမ်ဖွားပြီးမိန်မအသွင်ကို ပြု၍။ ပုတ္တံ အဂေါ်နာ အာဒါယ၊ သားငယ်ကို ရင်ခွင်ဖြင့် ချီယူ၍။ ဟောမိသတ္တံ အနုဗန္ဓိ၊ ဘုရားလောင်းသို့ အစဉ်လိုက်ပြီ။ ဒဋ္ဌဒီဋ္ဌာ ပုရိမနယေနေဝ ပစ္ဆန္ဒိ၊ မြင်မြင်သမျှလူတို့သည် ရှေးနည်းဖြင့်ပင် မေးကြကုန်၏။ ဟောမိသတ္တောပိ တထေဝ ဝတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုရှေးကဲ့သို့ပင် ပြောဆို၍။ ဂစ္ဆန္တော တက္ကသိလံ ပါပုဏိ၊ သွားသော် တက္ကသိုလ်မြို့နားသို့ ရောက်ပြီ။ သာ ပုတ္တံ အန္တရဓာပေတွာ၊ ထိုဘီလူးမသည် သားကို ကွယ်ပျောက်စေ၍။ ဧကိကာဝ အနုဗန္ဓိ၊ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်၍သာ အစဉ်လိုက်ပြီ။ ဟောမိသတ္တော နဂရဒ္ဒါရံ ဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် မြို့တံခါးအနီးသို့ သွား၍။ ဧကိဿာ သာလာယ နိသိဒိ၊ တစ်ဆောင်သော ဇရပ်၌ ထိုင်နေပြီ။ သာ ဟောမိသတ္တဿ တေဇေန၊ ထိုဘီလူးမသည် ဘုရားလောင်း၏ တန်ခိုးကြောင့်။ ပဝိသိတုံ အသက္ကောန္တီ၊ ဇရပ်သို့ ဝင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်၍။ ဒိဗ္ဗရူပံ မာပေတွာ၊ နတ်အဆင်းကို ဖန်ဆင်း၍။ သာလာဒ္ဒါရေ အဋ္ဌာသိ၊ ဇရပ်တံခါးအနီး၌ တည်နေပြီ။

တသ္မိံ သမယေ တက္ကသိလရာဇာ၊ ထိုအခါ၌ တက္ကသိုလ်ဘုရင်သည်။ ဥယျာနံ ဂစ္ဆန္တော၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားသော်။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုဘီလူးမကို မြင်၍။ ပဠိဗဒ္ဓစိတ္တော ဟုတွာ၊ အဖန်ဖန်ဖွဲ့အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ "ဂစ္ဆ ဣမိဿာ၊ သွားပါ ချေ ဤအမျိုးသမီး၏။ သဿာမိကအဿာမိကဘာဝံ၊ လင်ရှိကြောင်း လင်မရှိကြောင်းကို။ ဇာနာဟိတိ၊ သိအောင်လုပ်လော့"ဟုမှာ၍။ မနုဿံ ပေသေသိ၊ အမှုထမ်းလူကို စေခိုင်းလိုက်ပြီ။ သော တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ထိုအမှုထမ်းလူသည် ထိုဘီလူးမသို့ ချဉ်းကပ်၍။ သဿာမိကာ အသိတိ ပုစ္ဆိ၊ လင်ရှိသည် ဖြစ်သလောဟု မေးပြီ။ အာမ အယျ၊ မှန်ပါ အရှင်။ သာလာယ နိသိန္နော အယံ၊ ဇရပ်ပေါ်၌ ထိုင်နေသော ဤသူကား။ မေ သာမိကောတိ၊ ကျွန်မ၏ လင်ပါတည်းဟု ဖြေပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ဧသာ မယ္ဍ နပဇာပတိ၊ ဤကောင်မကား ငါ၏ မယားမဟုတ်။ ဧသာ ယက္ခိနီ၊ ဤကောင်မကား ဘီလူးမတည်း။ မေ ပဋ္ဌမနုဿာ၊ ငါ၏ ငါးယောက်ကုန်သော နောက်ပါလူတို့ကို။ ဧတာယ၊ ဤဘီလူးမ သည်။ ခါဒိတာတိ အာဟာ၊ စားအပ်ကုန်ပြီဟု ပြောပြပြီ။ သာပိ၊ ထိုဘီလူးမသည် လည်း။ "အယျာ၊ အမောင်။ ပုရိသာ နာမ၊ လင်သားတို့မည်သည်။ ကုဒ္ဓကာလေ ယံ ဣစ္ဆန္တိ၊ စိတ်ဆိုးချိန်၌ အကြင်စကားကို ပြောလိုကုန်၏။ တံ ဝဒန္တိတိ အာဟာ၊ ထိုပြောလိုသည့်စကားကို ပြောကြပါ၏"ဟု ပြောပြပြီ။ သော ဥဘိန္နမ္ပိ ဝစနံ၊ ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားသည် နှစ်ယောက်လုံးတို့၏လည်း စကားကို။ ရညော အာရောစေသိ၊ တက္ကသိုလ်ဘုရင်အား လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ တက္ကသိုလ်ဘုရင် သည်။ အဿာမိကဘဏ္ဍံ နာမ၊ အရှင်မရှိသော ပစ္စည်းမည်သည်။ ရာဇသန္တကံ ဟောတိတိ၊ ဘုရင့်ပစ္စည်းသည် ဖြစ်၏ဟုပြော၍။ ယက္ခိနိံ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ဘီလူးမကို ခေါ်စေ၍။ ဧကဟတ္ထိပိဋ္ဌေ နိသီဒါပေတွာ၊ ဆင်တစ်ကောင်ကျောပေါ် ၌ ထိုင်နေစေ၍။ နဂရံ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ၊ မြို့ကို လက်ယာရစ်လှည့်သည်ကို ပြု၍။ ပါသာဒံ အဘိရုယှ၊ ပြာသာဒ်သို့ တက်၍။ တံ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ ဌပေသိ၊ ထိုဘီလူးမကို မိဖုရားကြီးအရာ၌ ထားပြီ။

သော နှာတဝိလိတ္တော၊ ထိုတက္ကသိုလ်ဘုရင်သည် ရေချိုးပြီးလိမ်းကျံပြီးသော်။ သာယမာသံ ဘုဉ္ဇိတ္တာ။ ညစာကို စားပြီး၍။ သိရိသယနံ အဘိရုဟိ၊ ကျက်သရေ ရှိသော အိပ်ရာသို့ တက်ပြီ။ သာပိ ယက္ခိနီ၊ ထိုဘီလူးမသည်လည်း။ အတ္တနော ဥပကပ္ပနကံ၊ မိမိအား သင့်တော်လောက်သော။ အာဟာရံ အာဟရိတ္တာ။ အာဟာရကို စားမျိုပြီး၍။ အလက်တပဋ္ဌိယတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် ယှဉ်စပ် လျက်။ သိရိသယနေ ရညာ သဒ္ဓိံ၊ ကျက်သရေရှိသော အိပ်ရာ၌ မင်းနှင့်အတူ။ နိပဇ္ဇိတ္တာ၊ အိပ်ပြီး၍။ ရတိဝသေန သုခံ၊ မွေ့လျော်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ချမ်းသာကို။ သမပ္ပိတသ ရညော၊ သွင်းထားအပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီးသော မင်း၏။ နိပန္နကာလေ ဧကေန ပဿေန၊ အိပ်ရာကာလ၌ တစ်ဘက်သော နံပါးဖြင့်။ ပရိဝတ္တိတ္တာ ပရောဒိ၊ လူးလှိမ့်၍ ငိုပြီ။ အထ နံ ရာဇာ၊ ထိုအခါ ထိုဘီလူးမကို တက္ကသိုလ်မင်း သည်။ "ဘဒ္ဒေ ကိံ၊ အို ချစ်နှမ ဘာကြောင့်။ ရောဒသိတိ ပုစ္ဆိ၊ ငိုရသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဒေဝ အဟံ၊ အို. . အရှင်မင်းမြတ် ကျွန်တော်မကို။ တုမှေဟိ မဂ္ဂေ ဒိဋ္ဌာ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့သည် လမ်း၌ တွေ့မြင်၍။ အာနီတာ၊ ကောက်ယူအပ်ပါပြီ။

တုမ္ဘာက် ဂေဟေ စ၊ ရှင်မင်းမြတ်တို့၏ အိမ်တော်၌လည်း။ ကျွတ္ထိယော ဗဟူ၊ မိန်းမတို့သည် များလှကုန်၏။ အဟံ သပတ္တိနံ အန္တရေ ကျွန်တော်မသည် လင်တူရန်ဘက်မိန်းမတို့၏ အကြား၌။ ဝသမာနာ၊ နေရ၍။ ကထာယ ဥပ္ပန္နာယ၊ ရန်စကားသည် ဖြစ်ပွားသော်။ "ကော တုယ်၊ ဘယ်သူသည် သင်၏။ မာတရံ ဝါ ပိတရံ ဝါ၊ အမိကိုသော်လည်းကောင်း အဖကိုသော်လည်းကောင်း။ ဂေါတ္တံ ဝါ ဇာတိ ဝါ၊ အနွယ်ကိုသော်လည်းကောင်း အမျိုးဇာတ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဇာနာတိ၊ သိလို့လဲ?။ တွံ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ သင်သည် လမ်းအကြား၌။ ဒိသ္မာ အာနီတာ နာမာတိ၊ မြင်၍ ကောက်ယူအပ်သော မိန်းမမည်၏"ဟု။ သီသေ ဂဟေတ္တာ၊ ခေါင်းက ကိုင်၍။ နိပ္ပိဋ္ဌယမာနာ ဝိယ၊ နှိပ်အပ်သကဲ့သို့။ မဂ္ဂံ ဘဝိဿာမိ၊ မျှော်နှာ မလှ အရှက်ရသည် ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။ တုမ္မေ သကလရဋ္ဌေ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည် အလုံးစုံသော မင်းအဖြစ်၌။ ဣဿရိယဿ အာဏာ၌၊ အစိုးရခြင်းကိုလည်းကောင်း အမိန့်အာဏာကိုလည်းကောင်း။ မယံ သစေ ဒဒေယျာထ၊ ကျွန်တော်မအား ပေးကုန်အံ့။ ကောစိ မယ်၊ မည်သူသည်မျှ ကျွန်တော်မ၏။ စိတ္တံ ကောပေတ္တာ၊ စိတ်ကို ပျက်စီးစေ ဆိုးစေ၍။ ကထေတုံ နဿက္ခိဿတိတိ၊ ပြောခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ပါလတ့ဟုလျှောက်ပြီ။ ဘဒ္ဒေ သကလရဋ္ဌဝါသိနော၊ အို. . ချစ်နှမ တစ်တိုင်းပြည်လုံး၌ နေသူတို့သည်။ မယံ ကစ္စိ နဟောန္တိ၊ ငါ၏ တစ်စုံတစ်ခုသည် မဖြစ်ကြကုန်။ အဟံ ဧတေသံ နဿာမိကော၊ ငါသည် ဤတစ်နိုင်ငံလုံးနေသူတို့၏ ပိုင်ရှင်မဟုတ်။ ယေ ပန ရာဇာဏော် ကောပေတ္တာ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား မင်းမိန့်အာဏာကို ဖျက်ဆီး၍။ အကတ္တဗ္ဗံ ကရောန္တိ၊ မပြုထိုက်သည်ကို ပြုကြကုန်၏။ အဟံ တေသညေဝ သာမိကော၊ ငါသည် ထိုအပြစ်ကျူးလွန်သူတို့၏သာ ပိုင်ရှင်တည်း။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ သကလရဋ္ဌေဝါ နဂရေ ဝါ၊ တစ်နိုင်ငံလုံး၌လည်းကောင်း မြို့တော်၌လည်းကောင်း။ ဣဿရိယဿ အာဏာ၌၊ အစိုးရခြင်းကိုလည်းကောင်း အမိန့်အာဏာကိုလည်းကောင်း။ တုယ် ဒါတုံ၊ သင်ချစ်နှမအား ပေးခြင်းငှာ။ နဿက္ခာ ဣတိ၊ မစွမ်းနိုင်ဟုပြောပြီ။ ဒေဝ တေန ဟိ၊ အိုအရှင်မင်းမြတ် ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ရဋ္ဌေ ဝါ နဂရေ ဝါ၊ တစ်တိုင်းပြည်လုံး၌လည်းကောင်း မြို့တော်၌လည်းကောင်း။ အာဏံ ဒါတုံ၊ အမိန့်အာဏာကို ကျွန်တော်မအား ပေးခြင်းငှာ။ သစေ နဿက္ခောထ၊ အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်ကုန်အံ့။ အန္တောနိဝေသနေ၊ နန်းတော်တွင်းက။ အန္တောဝဋ္ဋဋ္ဌကာနံ ဥပရိ၊ နန်းတွင်းသုံးလူတို့၏ အထက်၌။

မမ ဝသ် ဝတ္တာနတ္ထာယ၊ ကျွန်တော်မျိုးမ၏ အလိုဆန္ဒကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အာဏာ ဒေထာတိ၊ အမိန့်အာဏာကို ပေးတော်မူကြပါ"ဟု ပြောပြီ။ ရာဇာ ဒိဋ္ဌဖောဌဗ္ဗေန ဗဒ္ဓေါ၊ တက္ကသိုလ်ဘုရင်သည် နတ်အတွေ့သည် ဖွဲ့တုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ တဿာ ဝစနံ၊ ထိုဘီလူးမ၏ အာဏာတောင်းစကားကို။ အတိက္ကမိတုံ အသက္ကောန္တော၊ ကျော်လွန်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရကား။ "ဘဒ္ဒေ သာဓု၊ ချစ်နှမ ကောင်းပါပြီ။ အန္တော ဝဍ္ဎနကေသု၊ နန်းတွင်းအသုံးပြုသူတို့ အပေါ်၌။ တုယ္ဟं အာဏာ ဒမ္မိ၊ သင်ချစ်နှမ အား အမိန့်အာဏာကို ငါပေး၏။ တွံ ဧတေ၊ သင်ချစ်နှမသည် ထိုနန်းတွင်းအသုံးပြု သူလူတို့ကို။ အတ္တနော ဝသေ၊ မိမိ၏ အလိုဆန္ဒ၌။ ဝတ္တာပေဟိတိ အာဟ၊ ဖြစ်စေလော့"ဟု ပြောပြီ။ သာ သာဓူတိ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ ထိုဘီလူးမသည် ကောင်းပါပြီ ဟု လက်ခံ၍။ ရညော နိဒ္ဒံ သြက္ကန္တကာလေ၊ မင်း၏ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ သက်ရောက် ရာအချိန်၌။ ယက္ခနဂရံ ဂန္တာ၊ ဘီလူးမြို့သို့ သွား၍။ ယက္ခေ ပက္ကောသိတ္တာ၊ ဘီလူးတို့ကို ခေါ်၍။ အတ္တနာ ရာဇာနံ၊ မိမိသည် မင်းကို။ ဇိဝိတက္ခယံ ပါပေတ္တာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ အဋ္ဌိမတ္တံ သေသေတ္တာ၊ အရိုးမျှကို ကျန်စေ၍။ သပ္ပံ နှာရုစမ္မမံသလောဟိတံ ခါဒိ၊ အလုံးစုံသော အကြောဟ,အရေ,အသား,အသွေး ကို စားပြီ။ အဝသေသာ ယက္ခာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော ဘီလူးတို့သည်။ မဟာ ဒါရုတောပဋ္ဌာယ၊ တံခါးကြီးမှ စ၍။ အန္တောနိဝေသနေ၊ နန်းတော်တွင်း၌။ ကုက္ကုဠ ကုက္ကုရေ၊ ကြက်ခွေးတို့ကို။ အာဒိံ ကတ္တာ၊ အစကို ပြု၍၊ သဗ္ဗေ ခါဒိတ္တာ၊ အားလုံး တို့ကို စားပြီး၍။ အဋ္ဌိမတ္တသေသေ အကံသု၊ အရိုးမျှကြွင်းကျန်သည်တို့ကို ပြုကုန် ပြီ။

ပုန ဒိဝသေ ဒ္ဝါရံ နောက်နေ့၌ နန်းတံခါးကို။ ယထာပိဟိတမေဝ ဒိသ္မာ၊ ပိတ်မြဲ ပိတ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍။ မနုဿာ ဖရသူဟိ၊ လူတို့သည် ပေါက်ဆိန်တို့ဖြင့်။ ကဝါဋာနိ ကောဋ္ဌေတ္တာ၊ တံခါးရွက်တို့ကို ပေါက်ခွဲ၍။ အန္တော ပဝိသိတ္တာ၊ နန်းတွင်း ဝင်ကြ၍။ သပ္ပံ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်တစ်ခုလုံးကို။ အဋ္ဌကပရိကိဏ္ဏံ ဒိသ္မာ၊ အရိုးတို့ ဖရိုဖရဲပြန့်ကျဲနေသည်ကို တွေ့ရ၍။ "အယံ မယှံ နပ္ပဟပတိ၊ ဤကောင်မကား ငါ၏ မယားမဟုတ်။ ဧသာ ယက္ခိနီတိ၊ ဤကောင်မကား ဘီလူးမတည်း'ဟု။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သစ္စံ ဝတ အာဟ၊ အမှန်ကို စင်စစ် ပြောပါ ပေ၏။ ပန ရာဇာ၊ သို့သော်လည်း ငါတို့မင်းတရားသည်။ ကိဉ္စိ အဇာနိတ္တာ၊ ဘာကိုမျှ မသိမူ၍။ တံ ဂဟေတ္တာ၊ ထိုဘီလူးမကို ကောက်ယူ၍။ အတ္တနော

ဘရိယ် အကာသိ၊ မိမိ၏ မယားကို ပြုပြီ။ သာ ယကွေ့ ပတ္ကောသိတွာ၊ ထိုဘီလူးမ သည် ဘီလူးတို့ကို ခေါ်၍။ သင့် ဇနံ၊ အားလုံးသော နန်းတွင်းသူလူကို။ ခါဒိတွာ ဂတာ၊ စားပြီး၍ သွားသည်။ ဘဝိဿတိတိ အာဟံသု၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်"ဟု ပြောကြ ပြီ။ တေမိသတ္တောပိ တံ ဒိဝသံ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုနေ့၌။ တဿာယေव သာလာယ်၊ ထိုဇရပ်၌ပင်။ ပရိတ္တဝါဠကံ သိသေ ကတွာ၊ ပရိတ်သဲကို ခေါင်းပေါ်၌ တင်သည်ကိုပြု၍။ ပရိတ္တသုတ္တဿ ပရိကွိပိတွာ၊ ပရိတ်ချည်ကိုလည်း ကာရံ၍။ ခဂ္ဂံ ဂဟေတွာ၊ သံလျက်ကို စွဲကိုင်၍။ ဌိတကောဝ အရုဏံ ဥဋ္ဌာပေသိ၊ ရပ်လျက် သာ အရုဏ်ကို တက်စေပြီ။ မနုဿာ သကလရာဇနိဝေသနံ၊ လူတို့သည် မင်း နန်းတော်တစ်ခုလုံးကို။ သောခေတွာ၊ သုခ်သင်ရှင်းလင်း၍။ ဟရိတ္တူပလိတ္တံ ကတွာ၊ နွားခြေးစိုလိမ်းကျံအပ်သည်ကို ပြု၍။ ဥပရိဂန္ဓေဟိ ဝိလိမ္ပိတွာ၊ နွားချေး ပေါ်၌ နံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံ၍။ ပဋ္ဌါနိ ဝိကိရိတွာ၊ ပန်းတို့ကို ကဲ့ဖြန့်ကြဲ၍။ ပဋ္ဌဒါမာနိ ဩသာရေတွာ၊ ပန်းဆိုင်းတို့ကို ဆွဲ၍။ ဓူမံ ဒတွာ၊ နံ့သာအခိုးအထုံကို ပေး၍။ နဝမာလာ ဗန္ဓိတွာ၊ အသစ်ဖြစ်သော ပန်းတို့ကို ဖွဲ့ခြီကြ၍။ အမ္ဘော ယော ပုရိသော၊ အို. . အမောင်တို့ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ဒိဋ္ဌရူပံ မာပေတွာ၊ နတ်တို့အဆင်းကို ဖန်ဆင်း၍။ ပစ္ဆတော အာဂစ္ဆန္တိ ယက္ခိနိ၊ နောက်မှ လိုက်လာသော ဘီလူးမကို။ ဣဒ္ဓိယာနိ ဘိန္ဒိတွာ၊ မျက်စိစသော ဣန္ဒြေတို့ကို ဖောက်ဖျက်၍။ သြလောကန မတ္တမ္ပိ နံ အကာသိ၊ ကြည့်ရှုခြင်းမျှကိုသော်လည်း မပြုပြီ။ သော အတိဝိယ ဥဋ္ဌာရသတ္တော၊ ထိုယောကျ်ားကား အလွန်ပင် မြင့်မြတ်သူပါပေတည်း။ ဓိတိမာ ဉာဏသမ္ပန္နော၊ တည်ကြည်မှုရှိပါပေ၏ ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တာဒိသေ ပုရိသေ၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော ယောကျ်ားသည်။ ရဇ္ဇံ အနုသာသန္တေ၊ မင်းအဖြစ်ကို သွန်သင် ပြသဆိုဆုံးမသော်။ သတ္ထရဏ္ဍ သုခိတံ ဘဝိဿတိ၊ တစ်နိုင်ငံလုံးသည် ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ တံ ရာဇာနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို မင်းကို။ ကရောမာတိ သမ္မန္တယိသု၊ ပြုကြစို့"ဟု တိုင်ပင်ကြပြီ။ အထ သတ္ထေ အမစ္စာ စ၊ ထိုအခါ အားလုံး ကုန်သော အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ နာဂရာ စ ဧကစ္ဆန္ဒာ ဟုတ္တာ၊ မြို့သူ မြို့သားတို့သည်လည်းကောင်း တစ်ခုတည်းသော ဆန္ဒရှိကြသည် ဖြစ်၍။ တေမိ သတ္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်ကြ၍။ "ဒေဝ တုမှေ၊ အို. . အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်တို့သည်။ ဣမံ ရဇ္ဇံ ကာရေထာတိ၊ ဤတက္ကသိုလ် ပြည်ကို မင်းအဖြစ်ကို ပြုတော်မူကြပါ"ဟု။ နဂရံ ပဝေသေတွာ၊ မြို့တော်သို့

သွင်း၍။ ရတနရာသိမ့် ၅ပေတွာ၊ ရတနာပုံပေါ်၌ ထား၍။ အဘိသိဒ္ဓိတွာ၊ အဘိသိက်သွင်း၍။ တက္ကသိလရာဇာန် အက်သု၊ တက္ကသိုလ်ပြည်မင်းကို ပြုကြပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ စတ္တာရိ အဂတိဂမနာနိ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လေးမျိုးကုန်သော အဂတိလိုက်ခြင်းတို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍။ ဒသ ရာဇဓမ္မေ အကောပေတွာ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော မင်းကျင့်တရားတို့ကို မပျက်စေမူ၍။ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေန္တော၊ တရားဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလျက်။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ အတီတံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤအတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းကို ဆောင်ပြတော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၉၆။ "သမတိတ္တိကံ အနဝသေသကံ၊ တေလပတ္တံ ယထာ ပရိဟရေယျ။
ဧဝံ သစိတ္တမနုရက္ခေ၊ ပတ္ထယာနော ဒိသံ အဂတပုဗ္ဗ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ သမတိတ္တိကံ ॥ပ॥ အဂတပုဗ္ဗံ ဟူသော ဤဂါထာကို မိန့်တော်မူပြီ။ (ဂါထာနက်ကား)။ . .

သမတိတ္တိကံ တေလပတ္တံ၊ နှုတ်ခမ်းရေနှင့်အညီပြည့်နေသော ဆီခွက်ကို။ အနဝသေသကံ၊ မဖိတ်မစင်သည်ကို။ (ကတွာ၊ ပြု၍) ပရိဟရေယျ သေယျ-ထာပိ၊ ဆောင်ယူဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အဂတပုဗ္ဗံ ဒိသံ၊ တရံတခါမျှ မရောက်ဘူးသော နိဗ္ဗာန်အရပ်ကို။ ပတ္ထယာနော၊ တောင်းတသူသည်။ သစိတ္တံ အနုရက္ခေ၊ မိမိစိတ်ကို စောင့်ရှောက်ရာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သမတိတ္တိကန္တိ**၊ သမတိတ္တိကံဟူသည်ကား။ အန္တောမုခဝဋ္ဋိလေခံ၊ အတွင်းနှုတ်ခမ်းလုံးအရေးသို့။ ပါပေတွာ သမဘာရိတံ၊ ရောက်စေ၍ အညီပြည့်သောတည်း။ **အနဝသေသကန္တိ**၊ အနဝသေသကံဟူသည်ကား။ အနဝသိဋ္ဌနက်၊ ဖိတ်လျှံမကျသည်ကို။ အပရိဿာဝနက် ကတွာ၊ မလျှံသည်ကို ပြု၍တည်း။ **တေလပတ္တန္တိ**၊ တေလပတ္တံဟူသည်ကား။ ပက္ခိတ္တတိလတေလပတ္တံ၊ ထည့်အပ်သော နှမ်းဆီရှိသော ခွက်ကိုတည်း။ ပရိဟရေယျာတိ၊ ပရိဟရေယျဟူသည်ကား။ ဟရေယျ၊ ဆောင်ယူရာ၏တည်း။ အာဒါယ ဂစ္ဆေယျ၊ ယူ၍သွားရာ၏တည်း။ **ဧဝံ သစိတ္တမနုရက္ခေ**တိ၊ ဧဝံ သစိတ္တမနုရက္ခေဟူသည်ကား။ တေလဘာရိတံ တံ ပတ္တံ ဝိယ၊ ဆီဖြင့်ပြည့်သော ထိုခွက်ကိုကဲ့သို့။ အတ္တနော စိတ္တံ၊ မိမိ၏

စိတ်ကို, စိတ်သည်။ ကာယဂတာသတိယာ၊ ကာယဂတာသတိ၏။ ဂေါစရေ စေဝ၊ အာရုံလည်းကောင်း။ သမ္မယုတ္တာသတိယာ စ၊ ယှဉ်ဘက်သတိလည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘိန္နံ အန္တရေ ပက္ခိပိတ္တာ၊ တရားနှစ်ပါးတို့၏ အကြားမ်ိုး ထည့်ထား၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့ စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေသော်။ မုဟုတ္တမ္ပိ ဗဟိဒ္ဓါ ဂေါစရေ၊ တမုဟုတ်ခ်ိန်သော်လည်း ပြင်ပဖြစ်သော အာရုံ၌။ နဝိက္ခိပတိ၊ မပြန့်လွင့်။ တထာ၊ ထိုသို့ မပြန့်လွင့်အောင်။ ပဏ္ဍိတော ယောဂါဝစရော၊ ပညာရှိသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရက္ခေယျ ဂေါပေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏ လုံခြုံစေရာ၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဘာကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။

ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ လဟုနော၊ အနှိမ်ရခက်ခဲသော လျင်မြန်စွာဖြစ်တတ်သော။ ယတ္ထ ကာမနိပါတိနော၊ ကျလိုရာအာရုံ၌ ကျတတ်သော။ စိတ္တဿ ဒမထော သာဓု၊ စိတ်ကို ဆုံးမခြင်းသည်ကောင်း၏။ ဒန္တံ စိတ္တံ သုခါဝဟံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီး သော စိတ်သည် ချမ်းသာကို ဆောင်ပေးတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤကြောင့်တည်း။

တသ္မာ၊ ထို့သို့ချမ်းသာကိုဆောင်ပေးတတ်သောကြောင့်။

သုဒုဒ္ဒသံ သုနိပုဏံ၊ အလွန်မြင်ဖို့ရန် ခက်ခဲသော အလွန်သိမ်မွေ့သော။ ယတ္ထကာမနိပါတိနံ စိတ္တံ၊ ကျလိုရာအာရုံ၌ ကျတတ်သော စိတ်ကို။ မေဓာဝီ ရက္ခေထ၊ ပညာရှိသည် စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ဂုတ္တံ စိတ္တံ သုခါဝဟံ၊ စောင့်ရှောက် အပ်သော စိတ်သည် ချမ်းသာကို ဆောင်ပေးတတ်၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဒုရဂ်မ် ဧကစာရံ၊ အဝေးအာရုံသို့ သွားတတ်သော တစ်ပါး တည်းသာ ကျက်စားတတ်သော။ အသရီရံ ဂုဟာသယံ၊ အထည်ကိုယ်မရှိ သော ဟဒယဝတ္ထုဂုဟာ ကိန်းအောင်းသော။ ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်ကို။ ယေ သံယမေဿန္တိ၊ အကြင်သူတို့သည် စောင့်စည်းကုန်အံ့။ (တေ၊ ထိုစိတ်စောင့် စည်းသူတို့သည်) မာရဗန္ဓနာ မောက္ခန္တိ၊ ကိလေသာမာန်အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ကြလတံ့။

အနဝဋ္ဌိတစိတ္တဿ၊ မတည်တန့်သော စိတ်ရှိသော။ သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာန-တော၊ သူတော်ကောင်းတရားကို မသိနားမလည်သော။ ပရိပ္ပဝပသာဒဿ၊ ပေါလောပေါ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ဣတရဿ ပန၊ စိတ်မစောင့် ရှောက်သူ သည့်ပြင်လူအားကား။ ပညာ နပရိပူရတိ၊ ဉာဏ်ပညာသည် မပြည့်စုံ။

အနဝဿုတစိတ္တသ၊ ရာဂမစိုစွတ်သော စိတ်ရှိသော။ အနန္ဓာဟတစေတသော၊ ဒေါသမထိပါးအပ်သော စိတ်ရှိသော။ ပုညပါပပဟီနသ၊ ကောင်းမှု မကောင်းမှုပယ်ပြီးသော။ ဇာဂရတော၊ တရားကျီးစား နိုးကြားနေသော။ ထိရကမ္မဌာနသဟာယသ ပန၊ ခိုင်မြဲသော ကမ္မဋ္ဌာန်းသူငယ်ချင်းရှိသူ အားကား။ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဘေးသည် မရှိ။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဖန္ဒနံ စပလံ၊ တုန်တတ်သော လှုပ်တတ်သော။ ဒုရက္ခံ ဒုန္နိဝါရယံ၊ စောင့်ရခက်ခဲသော တားမြစ်ရခက်ခဲသော။ ဧတံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်ကို။ မေဓာဝီ ဥဇုံ ကရောတိ၊ ပညာရှိသည် ဖြောင့်မတ်သည်ကို ပြု၏။ (ကိမိဝ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား) ဥသုကာရော တေဇနံ၊ မြားလုပ်သမားသည် မြားကို။ (ဥဇုံ ကရောတိ ဣဝ၊ ဖြောင့်မတ်သည်ကို ပြုသကဲ့သို့တည်း။) ဧဝံ ဥဇုံ ကရောန္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်သည်ကို. ပြုလျက်။ သစိတ္တံ အနုရက္ခေ၊ မိမိစိတ်ကို စောင့်ရှောက်ရာ၏။

ပတ္ထယာနော ဒိသံ အဂတပုဗ္ဗန္တိ၊ ပတ္ထယာနော ဒိသံ အဂတပုဗ္ဗံ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ဤကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ကမ္မံ အာရဘိတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကို အားထုတ်၍။ အနမတဂ္ဂေ သံသာရေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော သံသရာ၌။ အဂတပုဗ္ဗံ ဒိသံ၊ တရံတခါမျှ မရောက်ဘူးသော နိဗ္ဗာန်အရပ်မျက်နှာကို။ ပတ္ထေန္တော ပိဟေန္တော၊ တောင့်တသူသည် လိုလားသူသည်။ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သကံ စိတ္တံ၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်သော စိတ်ကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား စတုတ္ထပါဒအနက်တည်း။ ဧသော ဒိသော နာမ၊ ဤဒိသာမည်သည်။ ကာ ပန၊ အဘယ်သည်လေနည်း?

မာတာပိတာ ပုဗ္ဗာ ဒိသာ၊ မိဘနှစ်ပါးတို့သည် အရှေ့ဖြစ်သော အရပ်မည်၏။ အာစရိယာ ဒက္ခိဏာ ဒိသာ၊ ဆရာသမားတို့သည် တောင်ဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာမည်၏။ ပုတ္တဒါရာ ပစ္ဆာ ဒိသာ၊ သားသမီး သားမယားတို့သည် အနောက်ဖြစ်သော အရပ်မည်၏။ မိတ္တာမစ္စာ စ ဥတ္တရာ၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတို့သည်ကား မြောက်အရပ်မည်၏။ ဒါသကမ္မကရာ ဟေဋ္ဌာ၊ ကျွန်အလုပ်သမားတို့သည်ကား အောက်အရပ်တည်း။ သမဏာဗြဟ္မဏာ ဥဋ္ဌံ၊ ရဟန်း

ပုဏ္ဏားတို့သည်ကား အထက်အရပ်တည်း။ ဧတာ ဒိသာ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးအရပ်မျက်နှာတို့ကို။ အလမတ္တော၊ စွမ်းဆောင်နိုင်သော စိတ်နေသဘောထား ရှိသော။ ကုလေ ဂိဟိ၊ အမျိုးဥ၌ လူဝတ်ကြောင်သည်။ နမသေယ္ယ၊ ရှိခိုးရာ၏။

ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ ပုတ္တဒါရာဒယော၊ သားသမီး သားမယားစသူတို့ကို။ ဒိသာတိ တာဝ ဝုတ္တာ၊ ဒိသာဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။

စတသော ဒိသာ၊ လေးခုကုန်သော တူရူအရပ်မျက်နှာတို့လည်းကောင်း။ စတသော ဝိဒိသာ၊ လေးခုကုန်သော ထောင့်အရပ်တို့လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓံ အဓော၊ အထက်အရပ်လည်းကောင်း အောက်အရပ်လည်းကောင်း။ ဣမာယော၊ ဤသည်တို့ကား။ ဒသ ဒိသာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့တည်း။ ယံ ဆဗ္ဗိသာဏံ၊ အရောင်ခြောက်မျိုးရှိသော အစွယ်ရှိသော အကြင်ဆင်ကို။ သုပိနေ အဒ္ဒသ၊ အိပ်မက်ထည်း၌ ရှင်မိဖုရား တွေ့မြင်ပြီ။ (သော) နာဂရာဇာ၊ ထိုဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းသည်။ (တာသု၊ ထိုအရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့တွင်)။ ကတမံ ဒိသံ တိဋ္ဌတိ၊ အဘယ်အရပ်မျက်နှာ၌ တည်ရှိပါသနည်း။

ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ ပုရတ္ထိမာဒိဘေဒါ ဒိသာဝ၊ အရှေ့စသည်အပြားရှိကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကိုပင်။ ဒိသာတိ ဝုတ္တာ၊ ဒိသာဟူ၍ ဆိုအပ်ပြီ။

ယေ အဂါရိနော၊ အကြင်လူဝတ်ကြောင်တို့သည်။ အန္ဓဒပါနဝတ္ထာဒါ၊ အစားအသောက်အဝတ်အရံကို ပေးလျှူတတ်ကုန်၏။ အဘိယိကာ၊ အလျှုခံကြွတော်မူပါဟုပင့်တတ်ကုန်၏။ တမ္မိ ဒိသံ ဝဒန္တိ၊ ထိုလျှုဒါန်းသူ ဒကာ ဒကာမများကိုလည်း အရပ်မျက်နှာဟု ပညာရှိတို့ ပြောဆိုကြကုန်၏။ (တစ်နည်း) (ယေသံ၊ အကြင်သမဏာဗြာဟ္မဏာတို့အား)။ အဂါရိနော၊ လူဝတ်ကြောင်တို့သည်။ အန္ဓဒပါနဝတ္ထာဒါ၊ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်ဝတ်ရုံဖွယ်ကို လျှူတတ်ကုန်၏။တမ္မိ၊ ထိုသမဏာဗြာဟ္မဏာအပေါင်းကိုလည်း။ အဘိယိကာ၊ အထက်အထက် နတ်ပြည်ခေါ်တတ်ကြ၍။ ဒိသံ၊ အထက်အရပ်မျက်နှာဟု။ ဝဒန္တိ၊ ခေါ်ကြကုန်၏။ သေတကေတု၊ အမောင် သေတကေတု။ ယံ ပတ္တာ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၍။ ဒုက္ခီ သုခိနော ဘဝန္တိ၊ ဆင်းရဲသူတို့သည် ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဧသော ပရမာ ဒိသာ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်ကား အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာပေတည်း။

ဣတိ ဇတ္ထ ပန၊ ဤဂါထာဒ္ဒကား။ နိဗ္ဗာန် ဒိသာတိ ဝုတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဒိသာဟု ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣဟပိ၊ ဤတေလပတ္တဇာတ်ဂါထာဒ္ဒလည်း။ တဒေဝ အဓိ-ပ္ပေတံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်အရပ်ကိုပင် အလိုရှိအပ်၏။ ဟိ တံ၊ အကြင့်ကြောင့် ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ "ခယံ ဝိရာဂန္တိ အာဒီဟိ၊ ဆင်းရဲကုန်ရာ ရာဂကင်းရာ ဤသို့ အစရှိ သည်တို့ဖြင့်။ ဒိဿတိ အပဒိဿတိ၊ ညွှန်ပြအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ညွှန်ပြအပ်သောကြောင့်။ ဒိသာတိ ဝုစ္စတိ၊ ဒိသာဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ အနမတဂ္ဂေ သံသာရေ ပန၊ မသိအပ်သော အစရှိသော သံသရာဒ္ဒကား။ ကေနစိ ဘလပုထုဇ္ဇနေန၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဘလပုထုဇဉ်သည်။ သုပိနေနပိ၊ အိပ်မက်ဖြင့်သော်မှလည်း။ အဂတပုဗ္ဗတာယ၊ မရောက်ဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဂတပုဗ္ဗာ ဒိသာ နာမာတိ ဝုတ္တံ၊ မရောက်ဘူးသော အရပ်မျက်နှာမည်၏ဟု မိန့်တော်မူအပ်ပြီ။ တံ ပတ္ထယ-န္တေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို တောင်းတသူသည်။ ကာယဂတာသတိယာ၊ ကာယဂတာသတိ၌။ ယောဂေါ ကရဏီယော၊ အားထုတ်မှုကို ပြုထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဇဝံ သတ္ထာ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သည်။ နိဗ္ဗာနေန ဒေသနာယ ကူဋံ ဂဟေတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ဒေသနာတော်၏ အထွဋ်ကို ယူတော်မူ၍။ "တဒါ ရာဇပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ အဟောသိ၊ ထိုအခါက မင်းပရိသတ်သည် ငါဘုရားပရိသတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ရဇ္ဇပတ္တကုမာရော ပန၊ မင်းအဖြစ်ရောက်သော မင်းသားသည်ကား အဟမေဝ အဟောသိန္တိ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာ-နေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

တေလပတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော တေလပတ္တဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ နာမသိဒ္ဓိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဇီဝကဠ္ဗ မတံ ဒိသ္မာတိ ဣဒံ၊ ဇီဝကဠ္ဗ မတံ ဒိသ္မာအစရှိသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ နာမသိဒ္ဓိကံ ဇေဋ္ဌံ ဘိက္ခုံ၊ နာမည်အယူသည်းသော တစ်ပါးသော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။

ဧကော ကုလပုတ္တော၊ တစ်ယောက်သော အမျိုးသားသည်။ နာမေန ပါပကော နာမ ကိရ၊ နာမည်အားဖြင့် ပါပကမည်သတဲ့။ သော သာသနေ၊ ထိုပါပကသည် သာသနာတော်အား။ ဥရဲ ဒတ္တာ၊ ရင်ကို ပေး၍။ ပဗ္ဗဇိတော ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းပြုသော် ရဟန်းတို့က။ "ဧဟိ အာဝုသော ပါပက၊ လာလော့ ငါ့ရှင် ပါပက။ တိဋ္ဌ အာဝုသော ပါပကာတိ၊ ရပ်လော့ ငါ့ရှင်ပါပကစသည်ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော၊ အပြောခံရသော်။ "လောကေ ပါပကံ နာမ၊ လောကဋ္ဌ ပါပကမည်သည်ကို။ လာမကံ ကာဌကဏ္ဏိဘူတံ ဝုစ္စတိ၊ ယုတ်မာသူကို ကျက်သရေမဲ့သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သူကို ဆိုအပ်၏။ အည် မင်္ဂလပဋ္ဌိသံယုတ္တံ၊ အခြားသော ကျက်သရေ မင်္ဂလာနှင့်ယှဉ်စပ်သော။ နာမံ အာဟရာပေဿာမိတိ၊ ဘွဲ့ကို ဆောင်စေမည် ပေးစေမည်"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးပြီ။ သော၊ ထိုဦးပါပကသည်။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘန္တေ မယှံ နာမံ၊ အို. . အရှင်ဘုရားတို့ တပည့်တော်၏ ဘွဲ့သည်။ အဝမင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမရှိပါ။ မေ အည် နာမံ၊ တပည့်တော်အား အခြားသော ဘွဲ့ကို။ ကရောထာတိ အာဟ၊ ပြုတော်မူကြပါ, ပေးတော်မူကြပါ"ဟု လျှောက်ပြီ။ အထ နံ တေ၊ ထိုအခါ ထိုဦးပါပကကို ထိုဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်။ "အာဝုသော နာမံ နာမ၊ အို. . ငါ့ရှင် ရဟန်းဘွဲ့မည်သည်။ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တံ၊ ပညတ်မျှသာတည်း။ နာမေန၊ ဘွဲ့အမည်ကြောင့်။ ကာစိ အတ္ထသိဒ္ဓိ နာမ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အကျိုးပြီးစီးမှုမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္ထနော နာမေနေဝ၊ မိမိ၏ ပင်ကိုယ်ဘွဲ့အမည်ဖြင့်ပင်။ သန္ဓဒ္ဒော ဟောဟိတိ၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲသည် ကျေနပ်သည် ဖြစ်လော့"ဟု။ ဧဝံ အာဟံသု၊ ဤသို့ ပြောကြပြီ။ သော ပုနပ္ပုနံ ယာစိယေဝ၊ ထိုဦးပါပကသည် ထပ်ခါထပ်ခါ ဘွဲ့မည်သစ်ကို တောင်းသည်သာတည်း။ တဿ အယံ နာမသိဒ္ဓိကဘာဝေါ၊ ထိုဦးပါပက၏ ဤနာမည်အယူသည်းကြောင်းသည်။ ဘိက္ခုသံယေ ပါကဋော ဇာတော၊ ရဟန်းသံဃာ၌ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိသိန္နာ ဘိက္ခူ၊ တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာထိုင်နေကြကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော အသုကော ဘိက္ခု၊ အို. . ငါ့ရှင်တို့ ထိုမည်သော ရဟန်းသည်။ နာမသိဒ္ဓိကော၊ နာမည်အယူသည်း၍။ မင်္ဂလံ နာမံ၊ ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိသော ဘွဲ့နာမည်ကို။ အာဟရာပေတိ ကိရာတိ၊ ဆောင်စေသတဲ့ ပေးစေသတဲ့"ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ အထ သတ္ထာ ဓမ္မသဘံ အာဂန္တွာ၊ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် တရား

သဘင်သို့ ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘာယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ အတ္ထနုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည် ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ သော၊ ရဟန်းတို့ ထိုဦးပါပကသည်။ ဣဒါနေဝ နု၊ ယခုအခါ၌ သာ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ နာမသိဒ္ဓိကောယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ အမည်အယူသည်းသည်သာဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတီတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ တက္ကသိလာယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ တက္ကသိုလ်မြို့၌။ ဗောဓိသတ္တော ဒိသာပါမောက္ခော အာစရိယော ဟုတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် အရပ်မျက်နှာအကြီးမှူးဖြစ်သော ဆရာသည် ဖြစ်၍။ ပဉ္စ မာဏဝကသတာနိ၊ ငါးရာသော လုလင်တို့ကို။ မန္တေ ဝါစေသိ၊ ဝေဒကျမ်းတို့ကို ရွတ်ဖတ်စေပြီ သင်ပြပေးပြီ။ တဿ ဧကော မာဏဝေါ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ တစ်ယောက်သော ပညာသင် လုလင်သည်။ နာမေန ပါပကော နာမ၊ နာမည်အားဖြင့် ငယုတ်မာမည်၏။ သော၊ ထိုမောင်ပါပကသည်။ "ဧဟိ ပါပက၊ လာ ပါပက။ ယာဟိ ပါပကာတိ၊ သွားပါပကစသည်ဖြင့်"။ ဝုစ္စမာနော၊ အပြောခံရသော်။ "မယှံ နာမံ အဝမဂ်လံ၊ ငါ၏ နာမည်သည် ကျက်သရေမဂ်လာမရှိ။ အညံ နာမံ၊ တစ်ခြားသော နာမည်ကို။ အာဟရာ ပေဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ဆောင်ယူစေမည် ပေးခိုင်းမည်"ဟု တွေးပြီ။ သော အာစရိယံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ထိုမောင်ပါပကသည် ဘုရားလောင်းဆရာသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "အာစရိယ မယှံ နာမံ၊ အို. . ဆရာကြီး ကျွန်တော်၏ နာမည်သည်။ အဝမဂ်လံ၊ ကျက်သရေမဂ်လာမရှိပါ။ အညံ နာမံ၊ အခြားသော နာမည်ကို။ မေ ကရောထာတိ အာဟ၊ ကျွန်တော့်အား ပြုတော်မူကြပါ ပေးတော်မူကြပါ"ဟု ပြောပြီ။ အထ နံ အာစရိယော၊ ထိုအခါ ထိုမောင်ပါပကကို ဘုရားလောင်းဆရာကြီးသည်။ "ဂစ္ဆ တာတ၊ သွားပါချေ ချစ်သား။ ဇနပဒစာရိကံ စရိတ္တာ၊ ဇနပုဒ် ဒေသစာရီကို လှည့်လည်၍။ အတ္တနော အဘိရုစိတံ၊ မိမိသည် ကြိုက်နှစ်သက်အပ်သော။ ဧကံ မဂ်လနာမံ၊ တစ်ခုသော ကျက်သရေမဂ်လာရှိသော နာမည်ကို။ ဂဟေတ္တာ ဧဟိ၊ ရှာယူ၍ လာခဲ့ပါ။ အာဂတဿ တေ၊ ပြန်လာသော သင်၏။ နာမံ ပရိဝတ္တေတ္တာ၊ နာမည်ကို ပြောင်းလဲ၍။ အညံ နာမံ ကရိဿာမိတိ၊ အခြားသော နာမည်ကို ပြုမည်ပေးမည်"ဟု။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ သော သာဓုတိ

ထိုမောင်ပါပကသည် ကောင်းပါပြီဟုပြော၍။ ပါထေယျဲ့ ဂဟေတွာ၊ ခရီးရိက္ခာကို ယူ၍။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သော်။ ဂါမေန ဂါမံ စရန္တော၊ တစ်ရွာမှ တစ်ရွာသို့ သွားသော်။ ဧကံ နဂရံ ပါပုဏိ၊ တစ်ခုသော မြို့သို့ ရောက်သွားပြီ။ တတ္ထ စ၊ ထိုမြို့၌ လည်း။ နာမေန ဇီဝကော နာမ၊ နာမည်အားဖြင့် မောင်သက်ရှည်မည်သော။ ဧကော ပုရိသော၊ တစ်ယောက်သော ယောကျ်ားသည်။ ကာလကတော၊ ကွယ်လွန်ပြီ။ သော တံ၊ ထိုမောင်ပါပကသည် ထိုမောင်သက်ရှည်ကို။ ဥတိဇနေန အာဠာဟနံ၊ ဆွေးမျိုးအပေါင်းသည် သင်းချိုင်းသို့။ နီယမာနံ ဒိသွာ၊ ဆောင်ယူနေအပ်သည်ကို တွေ့ရ၍။ "ဧသော ပုရိသော၊ သင်းချိုင်းဆောင် ယူအပ်သော ဤယောကျ်ားသည်ကား။ ကိံ နာမကောတိ ပုစ္ဆိ၊ ဘယ်အမည်ရှိသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဧသော ဇီဝကော နာမ ဣတိ၊ သင်းချိုင်းဆောင်ယူအပ်သော ဤယောကျ်ားသည်ကား မောင်သက်ရှည်မည်၏ဟု ဖြေကြားပြီ။ ဇီဝကောပိ မရတီတိ၊ မောင်သက်ရှည်သည်လည်း သေသလားဟုမေးပြီ။ ဇီဝကောပိ မရတိ၊ မောင်သက်ရှည်သည်လည်း သေ၏။ အဇီဝကောပိ မရတိ၊ မောင်သက်ရှည်မဟုတ်သူသည်လည်း သေ၏။ နာမံ နာမ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တံ၊ နာမည်မည်သည် ပညတ်မျှသာတည်း။ တွံ ဗာလော မညေတိ၊ သင်ကား လူအ, ထင်၏ ဟုပြောကြပြီ။ သော တံ ကထံ သုတ္တာ၊ ထိုမောင်ပါပကသည် ထိုပြော စကားကို ကြားရ၍။ နာမေ မဗျတ္တော ဟုတ္တာ၊ နာမည်၌ အယူမသည်း လျစ်လျူ ရှုသည် ဖြစ်၍။ အန္တောနဂရံ ပါဝိသိ၊ မြို့တွင်းသို့ ဝင်သွားပြီ။

အထ ဘတိ အဒဒမာနံ၊ ထိုအခါ လုပ်ခကို မပေးသော။ ဧကံ ဒါသိံ၊ တစ်ယောက်သော ကျွန်မကို။ သာမိကာ၊ ကျွန်ပိုင်ရှင်တို့သည်။ ဒွါရေ နိသီဒါပေတွာ၊ တံခါးနား၌ ထိုင်နေစေ၍။ ရတ္တိယာ ပဟာရန္တိ၊ ကြိုးဖြင့် ရိုက်ကြကုန်၏။ တဿာ နာမံ စ၊ ထိုကျွန်မ၏ နာမည်သည်လည်း။ ဓနပါလီတိ ဟောတိ၊ သူဌေးမဟု ဖြစ်၏။ သော အန္တရဝီထိယာ ဂစ္ဆန္တော၊ ထိုမောင်ပါပကသည် မြို့တွင်းလမ်းခရီးဖြင့် သွားသော်။ တံ ပေါထိယမာနံ ဒိသွာ၊ ထိုကျွန်မကို အရိုက်ခံနေရသည်ကို တွေ့၍။ ကသ္မာ ဣမံ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤကျွန်မကို။ ပေါထေထာတိ ပုစ္ဆိ၊ ရိုက်နေကြပါသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဘတိ ဒါတုံ၊ လုပ်ခကို ပေးခြင်းငှာ။ နိ သက္ကောတိတိ ၊ မစွမ်းနိုင်ဟု ပြောကြပြီ။ "အယံ နာမံ၊ ထိုကျွန်မ၏ နာမည်ကား။ ကိं ပန ဣတိ၊ ဘာပါလဲ"ဟု မေးပြီ။ ဓနပါလီ နာမာတိ၊ သူဌေးမ,မည်၏ဟုဖြေကြပြီ။ နာမေန ဓနပါလီ သမာနာပိ၊ နာမည်အားဖြင့် သူဌေးမသည် ဖြစ်ပါသော်လည်း။ ဘတိမတ္တံ ဒါတုံ၊ လုပ်ခမျှကို

ပေးခြင်းငှာ။ နှ သင်္ကြောတိတိ၊ မစ္စမ်းနှင့်ရှာဟု ပြောပြီ။ ဓနပါလိယောပိ အဓနပါလိ ယောပိ၊ သူဌေးမ,မည်သူတို့သည်လည်းကောင်း သူဌေးမ,မမည်သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂတာ ဟောန္တိ၊ ဆင်းရဲကြသည် ဖြစ်ကုန်၏။ နာမံ နာမ ပဏ္ဏတ္တိ မတ္တံ၊ နာမည်မည်သည် ပညတ်မျှသာတည်း။ တွံ ဗာလော မညေတိ၊ သင်ကား လူအ,ထင်၏ဟုပြောကြပြီ။ သော နာမေ၊ ထိုမောင်ပါပကသည် နာမည်၌။ မဗ္ဗတ္တ တရော ဟုတ္တာ၊ အထူးလျစ်လျူရှုသူသည် ဖြစ်၍။ နဂရာ နိက္ခမ္မ၊ မြို့မှ ထွက်ခဲ့၍။ မဂ္ဂံ ပဋိပန္နော၊ လမ်းသို့ သွားသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းအကြား၌။ မဂ္ဂမူဠ္ဠပုရိသံ ဒိသ္မာ၊ လမ်းတွေဝေနေသော ယောကျ်ားကို (မျက်စိလည်သော ယောကျ်ားကို) တွေ့ရ၍။ "အမ္ဘော ကိं ကရောန္တော၊ အို. . အမောင် ဘာကို ပြုလုပ်လျက်။ ဝိစရသိတိ ပုစ္ဆိ၊ လှည့်လည်နေသနည်း"ဟု မေးပြီ။ သာမိ၊ အိုအရှင်။ မဂ္ဂမူဠ္ဠော အမှိ ဣတိ၊ လမ်း၌ တွေဝေနေသည် (မျက်စိလည်နေသည်) ဖြစ်၏ဟုပြောပြီ။ တေ နာမံ ပန၊ သင်၏ နာမည်သည်ကား။ ကိं ဣတိ၊ ဘာပါလဲဟု မေးပြီ။ပန္ထ-ကော နာမာတိ၊ မောင်လမ်းမည်ပါ၏ဟု ဖြေပြီ။ ပန္ထကောပိ မဂ္ဂမူဠ္ဠော၊ မောင်လမ်း သည်လည်း လမ်း၌ တွေဝေသည် (မျက်စိလည်သည်)။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်ရသလား ဟု ပြောပြီ။ ပန္ထကောပိ အပန္ထကောပိ၊ မောင်လမ်းသည်လည်းကောင်း မောင်လမ်း, မဟုတ်သူသည်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂမူဠ္ဠော ဟောတိ၊ လမ်းတွေဝေသည် (မျက်စိ လည်သည်) ဖြစ်၏။ နာမံ နာမ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တံ၊ နာမည်မည်သည် ပညတ်မျှသာ တည်း။ တွံ ပန ဗာလော မညေတိ၊ သင်သည်ကား လူအ, ထင်၏ဟုပြောပြီ။ သော နာမေ၊ ထိုမောင်ပါပကသည် နာမည်၌။ အတိမဗ္ဗတ္တော ဟုတ္တာ၊ အလွန်ဂရု မစိုက်တော့သည် ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်းဆရာကြီး ၏ အထံသို့ သွား၍။ "တာတ နာမံ ရောစေတွာ၊ အို. . ချစ်သား နာမည်ကို နှစ်သက်ပြီး၍။ အာဂတော အသိကိ၊ လာသည် ဖြစ်ပြီလော" ဣတိ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ မေးအပ်သော်။ "အာစရိယ၊ အို. . ဆရာကြီး။ ဇီဝကာပိ နာမ၊ မောင်သက် ရှည်မည်သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အဇီဝကာပိ မရန္တိ၊ မောင်သက်ရှည်မမည်သူ တို့သည်လည်းကောင်း သေကြကုန်၏။ ဓနပါလိယောပိ အဓနပါလိယောပိ၊ သူဌေးမ,မည်သူတို့သည်လည်းကောင်း သူဌေးမ,မမည်သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂတာ ဟောန္တိ၊ ဆင်းရဲကုန်သည် ဖြစ်ကြ၏။ ပန္ထကာပိ အပန္ထကာပိ၊ ငလမ်းမည် သူတို့သည်လည်းကောင်း ငလမ်းမဟုတ်သူတို့သည်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂမူဠ္ဠာ

ဟောန္တိ၊ လမ်းဌ်ဘွေဝေကြကုန်သည် (မျက်စိလည်ကြကုန်သည်) ဖြစ်ကြ၏။ နာမ်နာမ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တံ၊ နာမည်မည်သည် ပညတ်မျှသာတည်း။ နာမေန သိဒ္ဓိ နတ္ထိ၊ နာမည်ဖြင့် ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးပြီးစီးခြင်းသည် မရှိ၊ ကမ္မေနေဝ သိဒ္ဓိ၊ အလုပ်ဖြင့်သာ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးပြီး၏။ မယံ အညေန နာမေန၊ ကျွန်တော့်အား အခြားသော နာမည်ဖြင့်။ အလံ၊ အလိုမရှိပြီ။ တဒေဝ နာမံ၊ ထိုမူရင်းပါပကနာမည်သည်ပင်။ မေ ဟောတူတိ အာဟ၊ ကျွန်တော့်အား ဖြစ်ပါစေ"ဟု ပြောပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တေန ဒိဋ္ဌဋ္ဌာ၊ ထိုမောင်ပါပကသည် တွေ့မြင်အပ်သည်ကို လည်းကောင်း။ ကတဋ္ဌ သံသန္ဒေတ္တာ၊ ပြုလုပ်အပ်သည်ကိုလည်းကောင်း ရောနှော၍။

၉၇။ "ဇိဝကဋ္ဌ မတံ ဒိသ္မာ၊ ဓနပါလိဋ္ဌ ဒုဂ္ဂတံ။
ပန္ထကဋ္ဌ ဝနေ မူဠ္ဠံ၊ ပါပကော ပုနရာဂတော"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဇိဝကဋ္ဌ ။ပ။ ပုနရာဂတောဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ (ဂါထာနက်ကား). . .

ဇိဝကံ မတံ ဒိသ္မာ စ၊ မောင်သက်ရှည်ကို သေနေသည်ကို တွေ့ရ၍ လည်းကောင်း။ ဓနပါလိ ဒုဂ္ဂတံ ဒိသ္မာ စ၊ သူဌေးမ,မည်သူကို ဆင်းရဲနေသည်ကို တွေ့ရ၍လည်းကောင်း။ ပန္ထကံ ဝနေ မူဠ္ဠံ ဒိသ္မာ စ၊ မောင်လမ်းကို တောင်၌ မျက်စိလည်နေသည်ကို တွေ့ရ၍လည်းကောင်း။ ပါပကော ပုနအာဂတော၊ ငယုတ်မာမည်သူသည် တဖန်နေရင်းသို့ ပြန်လာပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ပုနရာဂတော**တိ၊ ပုနရာဂတော ဟူသည်ကား။ တီဏိ ဣမာနိ ကာရဏာနိ ၊ သုံးမျိုးကုန်သော ဤအကြောင်းအရာတို့ကို။ ဒိသ္မာ ပုနအာဂတော၊ တွေ့မြင်ခဲ့၍ တဖန်နေရင်းဌာန ပြန်လာပြီတည်း။ ရကာရော သန္ဓိဝသေန ဝုတ္တော၊ ရအက္ခရာကို အာဂမသန္ဓိအစွမ်းဖြင့် ဘုရားလောင်းဆိုအပ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ နု၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဧသော၊ ရှေးကလည်း ဤရဟန်းသည်။ နာမသိဒ္ဓိကော ယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ နာမည်အယူအဆရှိသည်သာတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ "တဒါ

နာမသိဒ္ဓိကော၊ ထိုအခါက အမည်အယူအဆရှိသော ကျောင်းသားငယ်တော်မာ သည်။ ဣဒါနိပိ နာမသိဒ္ဓိကောယေव၊ ယခုအခါ၌လည်း နာမည်အယူအဆရှိ သော ဦးပါပကသာတည်း။ အာစရိယပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ဆရာ၏ပရိသတ်ကား ငါဘုရား၏ပရိသတ်တည်း။ အာစရိယော ပန အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ဆရာ သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နာမသိဒ္ဓိဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော နာမသိဒ္ဓိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ ကူဋ္ဌဝါဏိဇာတကဝဏ္ဏနာ

သာဓု ခေါ ပဏ္ဍိတော နာမာတိ ဣဒံ၊ သာဓု ခေါ ပဏ္ဍိတော နာမ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ကူဋ္ဌဝါဏိဇံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ တစ်ယောက်သော ကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော် မူပြီ။ ဟိ သာဝတ္ထိယံ၊ ချဲ့ပြောရသော် သာဝတ္ထိမြို့၌။ ဒွေ ဇနာ ဧကတော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော လူတို့သည် တစ်ပေါင်းတည်း။ ဝဏ္ဏိဇ္ဇံ ကရောန္တာ၊ ကုန်သွယ် မှုကို ပြုလိုကုန်ရကား။ ဘဏ္ဍံ သကဋေန အာဒါယ၊ ပစ္စည်းကို လှည်းဖြင့် တင်ယူ၍။ ဇနပဒံ ဂန္တွာ၊ တောရွာဇနပုဒ်သို့ သွားကြ၍။ လဒ္ဓလာဘာ ပစ္စာဂမိံသု၊ ရအပ်သော အမြတ်အစွန်းလာဘ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ပြန်လာကြပြီ။ တေသု ကူဋ္ဌဝါဏိဇော၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင် ကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်သည်။ "အယံ ဗဟူ ဒိဝသေ၊ ဤလူသည် များစွာကုန်သော ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဒုဗ္ဘောဇနေန၊ အစားအသောက် မကောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခသေယ္ယာယ ကိလန္တော၊ ဆင်းရဲစွာ အိပ်ရခြင်း ဖြင့်လည်းကောင်း ပင်ပန်းခဲ့၏။ ဣဒါနိ အတ္တနော ယဒေ၊ ယခုအခါ မိမိ၏ အိမ်၌။ နာနဂ္ဃရသေဟိ ယာဝဒတ္ထံ၊ အထူးထူးမြတ်သော အရသာတို့ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း။ သုဘောဇနံ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ကောင်းသော ဘောဇဉ်ကို စားသောက်ပြီး၍။ အဇိရကေန မရိဿတိ၊ အစာမကြေသဖြင့် သေလတ့်။ အထ အဟံ၊ ထိုသေရာအခါ၌ ငါသည်။ ဣမံ ဘဏ္ဍံ၊ ဤပစ္စည်းကို။ တယော ကောဋ္ဌာသေ ကတွာ၊ သုံးခုကုန်သော အစု

အပုံတို့ကို ပြု၍။ ဧကံ တဿ၊ တစ်စုတစ်ပုံကို ထိုသေသော ကုန်သည်၏။ ဒါရ-ကာနံ ဒဿာမိ၊ ကလေးငယ်တို့အား ပေးမည်။ ဒွေ ကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်ခုကုန်သော အစုအပုံတို့ကို။ အတ္တနာ ဂဟေဿာမိတိ၊ ကိုယ်တိုင်ယူမည်"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးပြီ။ သော၊ ထိုကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်သည်။ "အဇ္ဇ ဘာဇေဿာမ၊ ယနေ့ ဝေကြေမည်။ သွေ ဘာဇေဿာမာတိ၊ နက်ဖန် ဝေကြေမည်"ဟုပြော၍။ ဘဏ္ဍံ ဘာဇေတုံ နဂ္ဂစ္ဆိ၊ ပါလာသော ပစ္စည်းကို ဝေခြင်းငှာ အလိုမရှိပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်ကို။ ပဏ္ဍိတဝါဏိဇော အကာမကံ၊ ပညာရှိကုန်သည်သည် သူ့အလိုမပါပဲ။ နိပ္ပိဋ္ဌေတွာ ဘာဏပေတွာ၊ ဖိနှိပ်၍ ဝေဖန်စေ၍။ ဝိဟာရံ ဂန္တွာ၊ ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီး၍။ ကတပဋိသန္ထာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ပျူဇာလောကဝတ်ရှိ၍။ "တေ အတိပပဉ္စော ကတော၊ သင်ဥပါသကာသည် အလွန်ကြာမြင့်မှုကို ပြုအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ အာဂန္တွာပိ၊ ဤမြို့သို့ ပြန်လာပြီး၍လည်း။ စိရေန ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊ ကြာမြင့်မှ ငါဘုရားဆည်းကပ်ခြင်းငှာ။ အာဂတော အသိတိ ဝုတ္တော၊ လာသည် ဖြစ်၏"ဟု မိန့်တော်မူအပ်သော်။ တံ ပဝတ္တိံ ဘဂဝတော၊ ထိုအဖြစ်ကို မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဥပါသက သော၊ အို. . ဥပါသကာ ထိုကုန်သည်သည်။ ဣဒါနေဝ ကူဋဝါဏိဇော နု၊ ယခုအခါ၌သာ ကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ကူဋဝါဏိဇော ယေव၊ ရှေးကလည်း ကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်သည်သာတည်း။ ဣဒါနိ ပန တံ၊ ယခုအခါ၌ကား သင့်ကို။ ဝဉ္စေတုကာမော ဇာတော၊ လှည့်ပတ်လိုသည် ဖြစ်ပြီ။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတေပိ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့ကိုလည်း။ ဝဉ္စေတုံ ဥဿဟိတိ ဝတ္တာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတော၊ ထိုကုန်သည်သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဝါဏိဇကုလေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ကုန်သည်မျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ စ၊ နာမည်ယူရာ နေ့၌ကား။ အဿ နာမံ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ အမည်ကို။ ပဏ္ဍိတောတိ အကံသု၊ ပညာရှိဟု မှည့်ကြပြီ။ သော ဝယပ္ပတ္တော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် အရွယ်ရောက်သော်။ အညေန

ဝါဏိဇေန သဒ္ဓိ၊ အခြားသော ကုန်သည်တစ်ယောက်နှင့် အတူ။ ဧကတော ဟုတ္တာ၊ တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်၍။ ဝဏိဇ်ရဲ့ ကရောတိ၊ ကုန်ကူးမှုကို ပြု၏။ တဿ နာမံ၊ ထိုတွဲဖက်ကုန်သည်၏ နာမည်သည်ကား။ အတိပဏ္ဍိတောတိ အဟောသိ၊ အလွန်ပညာရှိသူဟု ဖြစ်ပြီ။ တေ ဗာရာဏသိတော၊ ထိုကုန်သည်နှစ်ယောက်တို့သည် ဗာရာဏသီမြို့မှ။ ပဋ္ဌဟိ သကဋသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ ဘဏ္ဍံ အာဒါယ၊ ပစ္စည်းကို တင်ယူ၍။ ဇနပဒံ ဂန္တာ၊ တောရွာဇနပုဒ်သို့ သွားကြ၍။ ဝဏိဇ်ရဲ့ ကတ္တာ၊ ကုန်ရောင်းမှုကို ပြု၍။ လဒ္ဓလာဘာ ပုန၊ ရအပ်သော အမြတ်အစွန်းလာဘ်ရှိကုန်၍ တစ်ဖန်။ ဗာရာဏသိ အာဂမိံသု၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ လာကြပြီ။ အထ နေသံ၊ ထိုအခါ ထိုကုန်သည်နှစ်ယောက်တို့၏။ ဘဏ္ဍာဘာဇနကာလေ အတိပဏ္ဍိတော၊ ပစ္စည်းဝေဖန်ရာအခါ၌ အလွန်ပညာရှိမည်သူသည်။ "မယာ ဒွေ ကောဋ္ဌာသာ၊ ငါသည် နှစ်စုတို့ကို။ လဒ္ဓဗ္ဗာတိ အာဟ၊ ရထိုက်ကုန်၏"ဟု ပြောပြီ။ ကိं ကာရဏာတိ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်းဟု မေးပြီ။ တွံ ပဏ္ဍိတောတိ၊ သင်ကား ပညာရှိသူမည်၏။ အဟံ အတိပဏ္ဍိတောတိ၊ ငါကား အလွန်ပညာရှိသူမည်၏။ ပဏ္ဍိတော ဧကံ၊ ပညာရှိမည်သူသည် တစ်စုကို။ လဒ္ဓုံ အရဟတိ၊ ရခြင်းငှာ ထိုက်တန်၏။ အတိပဏ္ဍိတော၊ အလွန်ပညာရှိသူမည်သော ငါကား။ ဒွေ၊ နှစ်စုတို့ကို။ (လဒ္ဓုံ အရဟတိ) ဣတိ၊ (ရခြင်းငှာ ထိုက်တန်၏)ဟု ပြောပြီ။ ဒ္ဝိန္နံ အမှာကံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ငါတို့၏။ ဘဏ္ဍမူလကမ္မံ၊ အရင်းအနှီးပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း။ ဂေါဏာဒယောပိ၊ ကုန်ရောင်းသွားသည့်နွားစသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ သမသမာယေဝ နု၊ ထပ်တူထပ်မျှတို့သာ မဟုတ်ပါလော။ တွံ ကသ္မာ၊ သင်သည် ဘာ့ကြောင့်။ ဒွေ ကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်စုတို့ကို။ လဒ္ဓုံ အရဟသီတိ၊ ရခြင်းငှာ ထိုက်တန်သနည်းဟုမေးပြီ။ အတိပဏ္ဍိတဘာဝေနာတိ၊ အလွန်ပညာရှိသူမည်သောကြောင့်တည်းဟုပြောပြီ။ ဧवं တေ၊ ဤကဲ့သို့ ထို ကုန်သည်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ကထံ ဝမေတ္တာ၊ စကားကို ပွားစေကြ၍(စကားများကြ၍)။ ကလဟံ အကံသု၊ ငြင်းခုံမှုကို ပြုကုန်ပြီ။

တတော အတိပဏ္ဍိတော၊ ထိုနောင်မှ အလွန်ပညာရှိသူမည်သော ကုန်သည်သည်။ "ဧကော ဥပါယော၊ တစ်ခုသော နည်းလမ်းသည်။ အတ္ထိ ဣတိ စိန္တေတ္တာ၊ ရှိ၏"ဟု တွေးမိ၍။ အတ္တနော ပိတရံ၊ မိမိ၏ ဖခင်ကို။ ဧကသ္မိं သုသိရရုက္ခေ ပဝေသေတ္တာ၊ တစ်ပင်သော အခေါင်းရှိသစ်ပင်၌ ဝင်နေစေ၍။ "တွံ အမှေသု

အာဂတေသု၊ သင်ဖခင်သည် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် လာကြသော်။ အတိပဏ္ဍိတော ဒွေ ကောဌာသေ၊ အလွန်ပညာရှိသူမည်သော ကုန်သည်သည် နှစ်စုတို့ကို။ လဒ္ဓါ အရဟတိတိ၊ ရခြင်းငှာ ထိုက်တန်၏ဟု။ ဝဒေယျာသိတိ ဝတ္တာ၊ ပြောဆိုပါလော့"ဟု ပြော၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "သမ္မ မယ္ဟ၊ အို. . မိတ်ဆွေ ငါ့အား။ ဒ္ဝိန္နံ ကောဌာသာနံ၊ နှစ်စုတို့ကို။ ယုတ္တဘာဝံ ဝါ အယုတ္တဘာဝံ ဝါ၊ ရရန်သင့်လျော်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း ရရန်မသင့်လျော်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ သော ရုက္ခဒေဝတာ ဇာနာတိ၊ ဟို. ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးသည် သိ၏။ ဧဟိ တံ၊ လာပါ ထိုရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီး ကို။ ပစ္ဆိဿာမာတိ၊ မေးကြမည်"ဟုပြော၍။ တံ တတ္ထ နေတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို ထိုရုက္ခစိုးနတ်ရှိရာသို့ ခေါ်ဆောင်၍။ "အယျ ရုက္ခဒေဝတေ၊ အို. . အရှင်ရုက္ခစိုးနတ်မင်း။ အမှာကံ အင်္ဂုံ၊ ကျွန်တော်တို့၏ အငြင်းအခုံတရားကို။ ပစ္ဆိန္နာတိ အာဟ၊ ဆုံးဖြတ်ပေးပါ"ဟု ပြောပြီ။ အထ အဿ ပိတာ၊ ထိုအခါ ထိုကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်၏ ဖခင်သည်။ သရံ ပရိဝတ္တေတ္တာ၊ အသံကို ပြောင်းလဲ၍။ တေန ဟိ ကထေထာ-တိ အာဟ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ပြောကြဟု ဆိုပြီ။ အယျ အယံ ပဏ္ဍိတော၊ အို အရှင်ရုက္ခစိုးနတ်မင်း ဤသူကား ပညာရှိမည်သူပါတည်း။ အယံ အတိပဏ္ဍိတော၊ ကျွန်တော်ကား အလွန်ပညာရှိမည်သူပါတည်း။ အမှေဟိ ဧကတော၊ ကျွန်တော်တို့သည် တစ်ပေါင်းတည်း။ ဝေါဟာရော ကတော၊ ကုန်သွယ်မှုကို ပြုအပ်ပါပြီ။ တတ္ထ ကေန၊ ထိုကုန်သွယ်ရသည့်ပစ္စည်းဌ မည်သူသည်။ ကိံ လဒ္ဓဗ္ဗန္တိ၊ အဘယ်မျှကို ရထိုက်ပါသနည်းဟုမေးပြီ။ ပဏ္ဍိတေန၊ ပဏ္ဍိတမည်သူသည်။ ဧကော ကောဌာ-သော၊ တစ်စုတစ်ပုံကိုလည်းကောင်း။ အတိပဏ္ဍိတေန ပန၊ အတိပဏ္ဍိတမည်သူသည်ကား။ ဒွေ ကောဌာသာ၊ နှစ်စုတို့ကိုလည်းကောင်း။ လဒ္ဓဗ္ဗာတိ၊ ရထိုက်ကုန်၏ဟုပြောပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဧဝံ ဝိနိစ္ဆိတံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဤကဲ့သို့ ဆုံးဖြတ်အပ်သော။ အင်္ဂုံ သုတ္တာ၊ အဆုံးအဖြတ်တရားကို ကြားရ၍။ "ကဒါနိ ဒေဝတာ ဘာဝံ ဝါ၊ ယခုအခါ နတ်ဟုတ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အဒေဝတာဘာဝံ ဝါ၊ နတ်မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိဿာမီတိ၊ သိရမည်"ဟု ပြော၍။ ပလာလံ အာဟရိတ္တာ၊ ကောက်ရိုးကို ဆောင်ယူ၍။ သုသိရံ ပူရေတ္တာ၊ သစ်ခေါင်းကို ပြည့်စေ၍။ အဂ္ဂိ အဒါသိ၊ မီးကို ပေးပြီ (မီးရှို့ပြီ)။ အတိပဏ္ဍိတဿ ပိတာ၊ အလွန်ပညာရှိမည်သူ၏ ဖခင်သည်။ ဇာလာယ ဖုဋ္ဌကာလေ၊ မီးလျှံ၏ အထိခံရရာ

အခါ၌။ အမှန္ဟာမေန သရီရေန၊ တစ်ဝက်လောင်ထားသော ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်။ ဥပရိ အာရုယ္ဟ၊ အပေါ်သို့ တက်၍။ သာခံ ဂဟေတ္တာ သြလမ္ဗန္တော၊ ကိုင်းကို ကိုင်၍ တွဲရဲ့ခိုလျက်။ ဘူမိယံ ပတိတ္တာ၊ မြေပေါ်သို့ ကျပြီး၍။

၉၈။ "သာဓု ခေါ ပဏ္ဍိတော နာမ၊ နတ္ထေ အတိပဏ္ဍိတော။
အတိပဏ္ဍိတေန ပုတ္တေန၊ မနမ္ဘိ ဥပကူဋ္ဌိတော"တိ၊

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ သာဓု ခေါ ။ပ။ ဥပကူဋ္ဌိတောဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ (ဂါထာနက်ကား). . .

ပဏ္ဍိတော နာမ သာဓု ခေါ၊ ပညာရှိမည်သူသည်ကား ကောင်းသည်သာ တည်း။ အတိပဏ္ဍိတော နတ္ထေ၊ အလွန်ပညာရှိမည်သူသည်ကား မကောင်းသည်သာတည်း။ အတိပဏ္ဍိတေန ပုတ္တေန၊ အလွန်ပညာရှိမည် သော သားကြောင့်။ မနံ ဥပကူဋ္ဌိတော အမှိ၊ အနည်းငယ် မီးလောင်ခံရသည် ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ **သာဓု ခေါ ပဏ္ဍိတော နာမာတိ**၊ သာဓု ခေါ ပဏ္ဍိတော နာမဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ ပဏ္ဍိစ္စေန သမန္နာဂတော၊ ပညာရှိဖြစ်ကြောင်းဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကာရဏာ ကာရဏညူ ပုဂ္ဂလော၊ အကြောင်းဟုတ်မဟုတ်သိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာဓု သောဘနော၊ ကောင်းမြတ် တင့်တယ်၏တည်း။ **အတိပဏ္ဍိတောတိ**၊ အတိပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား။ နာမ မတ္တေန အတိပဏ္ဍိတော၊ နာမည်မျှဖြင့် အလွန်ပညာရှိသည်မည်သော။ ကူဋ ပုရိသော နတ္ထေ ဝရံ ကောက်ကျစ်သော ယောက်ျားသည်ကား မမြတ်သည်သာ တည်း။ **မနမ္ဘိ ဥပကူဋ္ဌိတောတိ**၊ မနမ္ဘိ ဥပကူဋ္ဌိတောဟူသည်ကား။ ထောကေန စ္စာမော အမှိ၊ အနည်းငယ် မီးလောင်ခံရသည် ဖြစ်၏။ **အမှန္ဟာမကောဝ**၊ တစ်ဝက် မီးလောင်ပြီးမှသာ။ မုတ္တော ဣတိ အတ္ထော၊ လွတ်မြောက်ရ၏ ဤကား စတုတ္ထ ပါဒအနက်တည်း။ တေ ဥဘောပိ မဣ္ဃ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ထိုကုန်သည် နှစ်ယောက်တို့ သည်လည်း အလယ်၌ ခွဲခြမ်း၍။ သမညော ကောဋ္ဌာသံ ဂဏှိတ္တာ၊ အတူအမျှသာ ဖြစ်သော အဖို့အစုကို ရယူကြ၍။ ယထာကမ္မံ ဂတာ၊ ကံအားလျော်စွာ လားကြကုန်ပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ပုဗ္ဗေပိ ဧသော၊ ရှေးကလည်း ဤကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်သည်။ ကူဋ္ဌဝါဏိဇေယေဝါတိ၊ ကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်သည်သာ"ဟု။ ဣမံ အတီတံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤအတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းကို ဆောင်ပြတော်မူ၍။ "တဒါ ကူဋ္ဌဝါဏိဇော၊ ထိုရှေးအခါက ကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နေပိ ကူဋ္ဌဝါဏိဇေယေဝ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၌လည်း ကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်ပင်တည်း။ ပဏ္ဍိတဝါဏိဇော ပန၊ ပညာရှိမည်သူကုန်သည်သည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကူဋ္ဌဝါဏိဇဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ကူဋ္ဌဝါဏိဇဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ ပရောသဟဿဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပရောသဟဿမ္ပိ သမာဂတာနန္တိ ဣဒံ၊ ပရောသဟဿမ္ပိ သမာဂတာနံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ပုထုဇ္ဇနပုစ္ဆာပဉ္စကံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ပုထုဇဉ်ကစမေးသည့်ပုစ္ဆာငါးခုအပေါင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဝတ္ထု သရဘဇာတကေ၊ ဝတ္ထုကြောင်းသည် သရဘဇာတ်၌။ အာဝိဘဝိဿတိ၊ ထင်စွာဖြစ်လတ့်။ ဧကသ္မိံ သမယေ ပန ဘိက္ခူ အခါတစ်ပါး၌ကား ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတွာ၊ တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးကြ၍။ "အာဝုသော ဒသဗလေန၊ အို. . ငါရှင်တို့ ဘုရားရှင်သည်။ သံခိတ္တေန ကထိတံ၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် မေးတော်မူအပ်သည်ကို။ ဓမ္မသေနာပတိ သာရိပုတ္တော၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဝိတ္ထာရေန ဗျာကာသိတိ၊ အကျယ်အားဖြင့် ဖြေဆိုနိုင်ပါပေ၏"ဟု။ ထေရဿ ဂုဏ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ဂုဏ်အရည်အချင်းကို။ ကထယမာနာ နိသိဒိသု၊ ခိုးမွမ်းပြောဆိုကြလျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထနုတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဖြစ်ကြ

သနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တော၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ" ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ သာရိပုတ္တော၊ အိ. . ရဟန်းတို့ သာရိပုတ္တရာသည်။ ဣဒါနေဝ မယာ၊ ယခုအခါ၌သာ ငါဘုရားသည်။ သံဓိတ္တေန ဘာသိတံ၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဟောကြားအပ်သည်ကို။ ဝိတ္ထာရေန နေ ဗျာကရောတိ၊ အကျယ်အားဖြင့် ဖြေကြားနိုင်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဗျာကာသိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရှေးကလည်း ဖြေကြားနိုင်ဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဥဒီစ္စဗြာဟ္မဏကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ မြင့်မြတ်သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၍။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်မြို့၌။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ အလုံးစုံသော အတတ်ပညာတို့ကို သင်ယူ၍။ ကာမေ ပဟာယ၊ ကာမတို့ကို ပယ်စွန့်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ပဏ္ဍာဘိညာ အဋ္ဌသမာပတ္တိ-ယော၊ အဘိညာ၌ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ ဟိမဝန္တေ ဝိဟာသိ၊ ဖြစ်စေ၍ ဟိမဝန္တာ၌ နေပြီ။ အဿ ပရိဝါရောပိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ အခြံအရံသည်လည်း။ ပဏ္ဍိတာပသသတာနိ အဟေသုံ၊ ရသေ့ငါးရာတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ အဿ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကော၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏ တပည့်ကြီး ရသေ့သည်။ ဝဿာရတ္တာသမယေ၊ မိုးဖြင့် စိုစွတ်ရာအခါ၌။ ဥပမုံ ဣသိဂဏံ အာဒါယ၊ ထက်ဝက်သော ရသေ့အပေါင်းကို ခေါ်ယူ၍။ လောဏမ္ဗိလသေဝနတ္ထာယ၊ ဆားချဉ်မှိုဝါခြင်းအကျိုးငှာ။ မနုဿပထံ အဂမာသိ၊ လူတို့နေရာလမ်းသို့ သွားပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းရသေ့၏။ ကာလကိရိယာသမယော ဇာတော၊ သေမှုပြုရာအခါသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ အန္တေဝါသိကာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို တပည့်တို့သည်။ "အာစရိယ ဝေါ၊ အိ. . ဆရာ အရှင်ဆရာကြီးတို့သည်။ ကတရော ဝုဏ္ဏော၊ အဘယ်မည်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတရားထူးကို။ လဒ္ဓေါတိ၊ ရအပ်ပါသနည်း"ဟု။ အဓိဂမံ ပုစ္ဆိသု၊ ရရှိထားအပ်သည့်တရားထူးကို မေးကြပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ "ကိဉ္စိ နတ္ထိတိ ဝတ္တာ၊ တစ်စုံတစ်ခုသည် မရှိ"ဟု ပြော၍။ အာဘဿရ ဗြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အာဘဿရဗြဟ္မာပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။ ဟိ ဗောဓိသတ္တာ၊ မှန်၏

ဘုရားလောင်းတို့သည်။ အရှုပသမာပတ္တိလာဘီနော ဟုတ္တာပိ၊ အရှုပသမာပတ် ရကုန်သည် ဖြစ်ကြသော်လည်း။ အဘာဗဋ္ဌာနတ္တာ၊ ကျွတ်ထိုက်သော ဌာနမဟုတ် သောကြောင့်။ အာရုပ္ပေ နိ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ အရှုပဘုံ၌ မဖြစ်ကုန်။ အန္တေဝါသိကာ၊ တပည့်တို့သည်။ "အာစရိယသ၊ ဆရာရသေ့အား။ အဓိဂမော နတ္ထိတိ၊ ရအပ် သော တရားထူးသည် မရှိ"ဟု တွေး၍။ အာဠာဟနေ သက္ကာရံ နကရိသု၊ မီးသပြိုဟ်ရာသုသာန်၌ ပူဇော်သက္ကာရကို မပြုကြပြီ။

ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကော အာဂန္တာ၊ တပည့်ကြီးရသေ့သည် ပြန်လာ၍။ "အာစရိ-ယော ကဟန္တိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဆရာသည် ဘယ်မှာလဲ"ဟု မေး၍။ ကာလကတောတိ သုတ္တာ၊ ကွယ်လွန်ပြီ"ဟု ကြားရ၍။ အာစရိယံ အဓိဂမံ၊ ဆရာကို ရအပ်သော တရားထူးကို။ အပိ ပုစ္ဆိတ္တာတိ အာဟ၊ မေးလိုက်ကြပါရဲ့လားဟု ပြောပြီ။ အာမ ပုစ္ဆိမှာတိ၊ မှန်ပါ မေးလိုက်ကြပါ၏ဟု ဖြေကြပြီ။ ကိं ကထေသီတိ၊ အဘယ်ကို ပြောဆိုခဲ့သနည်းဟု မေးပြီ။ ကိဉ္စိ နတ္ထိတိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသည် မရှိဟု။ တေန ဝုတ္တं၊ ထိုဆရာကြီးသည် ပြောအပ်ခဲ့ပြီ။ အထ အမှေဟိ၊ ထိုအခါ ငါတို့သည်။ အဿ သက္ကာရော၊ ထိုဆရာကြီးအား ပူဇော်သက္ကာရကို။ နကတောတိ အာဟံသု၊ မပြုအပ်ပါဟု ပြောကြပြီ။ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကော၊ တပည့်ကြီးရသေ့သည်။ "တုမှေ အာစရိယဿ၊ သင်တို့သည် ဆရာရသေ့၏။ ဝစနတ္ထံ နဇာနာထ၊ ပြောစကား အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မသိကြကုန်။ အာစရိယော၊ ဆရာရသေ့သည်။ အာကိဉ္စည-ယတနသမာပတ္တိလာဘီတိ အာဟ၊ အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ် ရ၏"ဟု ပြောပြပြီ။ တေ တသ္မိं ပုနပ္ပုနံ၊ ထိုတပည့်ရသေ့တို့သည် ထိုတပည့်ကြီးရသေ့သည် ထပ်ခါထပ်ခါ။ ကထေန္တေပိ နဿဒ္ဓိသု၊ ပြောပြသော်လည်း မယုံကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံ ကာရဏံ ဉ တ္တာ၊ ဘုရားလောင်းပြဟ္မာသည် ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ "အန္ဓဗာလာ၊ ကန်းမိုက်သူတပည့်ငယ်တို့သည်။ မမ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကဿ၊ ငါ၏ တပည့်ကြီးရသေ့၏။ ဝစနံ နဿဒ္ဓဟန္တိ၊ ပြောစကားကို မယုံကြကုန်။ တေသံ ဣမံ ကာရဏံ၊ ထိုတပည့်ငယ်တို့အား ဤအကြောင်းအရာကို။ ပါကဋံ ကရိဿာမိ-တိ၊ ထင်ရှားသည်ကို ပြုအံ့"ဟု တွေး၍။ ပြဟ္မလောကာ အာဂန္တာ၊ အာဘဿရာ ပြဟ္မာ့ပြည်မှ လာခဲ့၍။ အဿမပဒမတ္ထကေ၊ သခ်မ်းကျောင်း အထက်၌။ မဟန္တေန အာနုဘာဝေန၊ ကြီးစွာသော အာနုဘော်ဖြင့်။ အာကာသေ ဌတ္တာ၊ ကောင်းကင်၌

တည်၍။ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကဿ၊ တပည့်ကြီးရသေ့၏။ ပညာနုဘာဝံ ဝဏ္ဏေန္တော၊ ပညာအာနုဘော်ကို ခိုးမွမ်းလိုရကား။

၉၉။ "ပရောသဟဿမ္ပိ သမာဂတာနံ၊
ကန္ဒေယ္ယုံ တေ ဝဿသတံ အပညာ။
ဧကောဝ သေယ္ယော ပုရိသော သပညော၊
ယော ဘာသိတဿ ဝိဇာနာတိ အတ္ထ"န္တိ၊

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ပရောသဟဿမ္ပိ ။ပ။ ဝိဇာနာတိ အတ္ထံ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ (ဂါထာနက်ကား)...

သမာဂတာနံ၊ စုဝေးရောက်လာသူတို့၏။ ပရောသဟဿမ္ပိ၊ တစ်ထောင်ကျော်လည်းဖြစ်သော။ တေ အပညာ၊ ထိုပညာမရှိသူတို့သည်။ ဝဿသတံ ကန္ဒေယ္ယုံ၊ နှစ်တစ်ရာပတ်လုံးလည်း ငိုကြွေးကုန်ရာ၏။ (ရောဒမာနာပိ နေဝ ဇာနေယ္ယုံ၊ ငိုကြွေးကြသော်လည်း အမှန်မသိကုန်ရာ)။ ယော ဘာသိတဿ၊ အကြင်တပည့်သည် ငါပြောဆိုအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ ဝိဇာနာတိ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ထူးခြားစွာသိ၏။ သပညော၊ ပညာရှိသော။ ဧကောဝ၊ တစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်သော။ (သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်)။ သေယ္ယော၊ အထူးခိုးမွမ်းအပ်မြတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ပရောသဟဿမ္ပိ**တိ၊ ပရောသဟဿမ္ပိဟူသည်ကား။ အတိရေကသဟဿမ္ပိ၊ တစ်ထောင်ကျော်သည်လည်းတည်း။ **သမာဂတာနန္တိ**၊ သမာဂတာနံဟူသည်ကား။ သန္နိပတိတာနံ၊ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးကုန်သော။ ဘာသိတဿ အတ္ထံ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကား၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဇာနိတုံ အသက္ကောန္တာနံ၊ သိခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်သော။ ဗာလာနံ၊ မိုက်သူတို့၏တည်း။ **ကန္ဒေယ္ယုံ တေ ဝဿသတံ အပညာ**တိ၊ ကန္ဒေယ္ယုံ တေ ဝဿသတံ အပညာဟူသော ပါဋ်ဖြင့်။ ဧဝံ သမာဂတာ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာရောက်လာကြကုန်သော။ အပညာ၊ ပညာမရှိကုန်သော။ ဣမေ ဗာလတာပသာ ဝိယ၊ ဤ အ,သော ရသေ့တို့ကဲ့သို့။ ဝဿသတမ္ပိ ဝဿသဟဿမ္ပိ၊ နှစ်အရာပတ်လုံးလည်းကောင်း နှစ်အထောင်ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ရောဒေယ္ယုံ ပရိဒေဝေယ္ယုံ၊ ငိုကြွေးကုန်အံ့ မြည်တမ်းကုန်အံ့။ ရောဒမာနာပိ ပန၊ ငိုကြွေးကုန်သော်လည်း။ အတ္ထံ

၀ါ ကာရဏ ၀ါ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်းကောင်း အကြောင်းအရာကိုလည်း ကောင်း။ နေ၀ ဇာနေယျုန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်ရာဟု။ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ဧကောဝ သေယျော ပုရိသော သပညောတိ၊ ဧကောဝ သေယျော ပုရိသော သပညောဟူသည်ကား။ ဧ၀ရူပါနံ ဗာလာနံ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော မိုက်,အ,သူတို့၏။ ပရော သဟာသတောပိ၊ တစ်ထောင်ကျော်ထက်လည်း။ ဧကော ပဏ္ဍိတပုရိသော၀၊ တစ်ယောက်သော ပညာရှိယောက်ျားသည်သာ။ သေယျော ၀ရတရော၊ အထူးအား ဖြင့် ခိုးမွမ်းအပ်၏ အထူးအားဖြင့် မြတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား တတိယပါဒ အနက်တည်း။ ကိဒိသော သပညော၊ အဘယ်သို့ရှုအပ်သော ပညာရှိသူနည်း။ ဣတိ၊ ဤကားအမေးတည်း။ အယံ ဇေ္ဇန္ဓော၀ါသိကော ဝိယ၊ ဤတပည့်ကြီးရသေ့ ကဲ့သို့။ ယော ဘာသိတသ၊ အကြင်သူသည် ငါပြောစကား၏။ **အတ္ထံ ဝိဇာနာတိ**၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ထူးခြားစွာသိ၏။ ဣတိ၊ ဤကားအဖြေတည်း။

ဧ၀ံ မဟာသတ္တော၊ ဤသို့ဘုရားလောင်းသည်။ အာကာသေ ဌိတောဝ၊ ကောင်းကင်၌ တည်လျက်ပင်။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟောကြား၍။ တာပသ ဂဏံ ဗုဒ္ဓာပေတွာ၊ ရသေ့အပေါင်းကို သိစေ၍။ ပြဟ္မလောကမေ၀ ဂတော၊ အာဘ သရာပြဟ္မာ့ပြည်သို့သာ သွားပြီ။ တေပိ တာပသာ ဇီ၀ိတပရိယောသာနေ။ ထိုရသေ့တို့သည်လည်း အသက်အဆုံး၌။ ပြဟ္မလောကပရာယဏာ အဟေသုံ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိကုန်သည် ဖြစ်ကြပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ဇေ္ဇန္ဓော၀ါသိကော၊ ထိုအခါက တပည့်ကြီးရသေ့သည်။ သာရိပုတ္တော အဟောသိ၊ သာရိပုတ္တရာသည် ဖြစ်လာပြီ။ မဟာပြဟ္မာ ပန၊ အာဘ သရာပြဟ္မာကြီးသည်ကား။ အဟမေ၀ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာ ပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ပရောသဟာသဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော ပရောသဟာသဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ အသာတရူပဇာတကဝဏ္ဏနာ

အသာတံ သာတရူပေနာတိ ဣဒံ၊ အသာတံ သာတရူပေနစသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ကုဏ္ဍိယနဂရံ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ကုဏ္ဍိယ မြို့ကို မှီ၍။ ကုဏ္ဍမာနဝနေ ဝိဟာရန္တော၊ ကုဏ္ဍမာနတောင် နေတော်မူစဉ်။ ကောလိယရာဇမိတရံ သုပ္ပဝါသံ ဥပါသိကံ၊ ကောလိယမင်း၏ သမီးဖြစ်သော သုပ္ပဝါသာမည်သော ဥပါသိကာမကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ သာ တသ္မိံ သမယေ၊ ချဲ့ပြောရသော် ထိုသုပ္ပဝါသာသည် ထိုအခါက။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ကုစ္ဆိနာ ဂဗ္ဘံ ပရိဟရိတ္တာ၊ ဝမ်းဖြင့် ကိုယ်ဝန်ကို ဆောင်ယူ၍ လွယ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မူဠှဂဗ္ဘာ အဟောသိ၊ တွေဝေသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အဓိမတ္တာ ဝေဒနာ ပဝတ္တိသု၊ လွန်ကဲပြင်းထန်ကုန်သော ဝေဒနာတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သာ ဧဝံ အဓိမတ္တဝေဒနာ ဘိဘူတာပိ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာသည် ဤကဲ့သို့ လွန်ကဲ ပြင်းထန်သော ဝေဒနာဖိစီး ခံရသော်လည်း။ "ယော ဧဝရူပဿ ဒုက္ခဿ၊ အကြင်ရှင်တော်ဘုရားသည် ဤသို့ သဘောရှိသော ဆင်းရဲကို။ ပဟာနာယ ဓမ္မံ ဒေသေတိ၊ ပယ်နိုင်ခြင်းငှါ တရားကို ဟောတော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ ဝါယခု ခံစားနေရသော ဆင်းရဲကဲ့သို့သော ဆင်းရဲ မျိုးပယ်ရှားနိုင်ဖို့ရာ တရားဟောသော ထိုရှင်တော်ဘုရားသည်။ သမ္မာသမ္ဗုद्ध ဝတ၊ တရားအာလုံးကို မှန်စွာကိုယ်တိုင် သိတော်မူပါပေစွတကား။ ယော ဧဝရူပဿ ဒုက္ခဿ၊ အကြင်တပည့်သားအပေါင်းသည် ဤသို့သဘောရှိသော ဒုက္ခကို။ ပဟာနာယ ပဋိပန္နော၊ ပယ်နိုင်ခြင်းငှါ ကျင့်ကြံတော်မူ၏။ တဿ ဘဂဝ-တော သော သာဝကသံဃော၊ ထိုရှင်တော်ဘုရား၏ ထိုတပည့်သားအပေါင်း သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော ဝတ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကြံတော်မူပါပေစွတကား။ ယတ္ထ ဧဝရူပံ ဒုက္ခံ နတ္ထိ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌ ဤသို့သဘောရှိသော ဒုက္ခသည် လုံးဝမရှိ။ တံ နိဗ္ဗာနံ သုသုခံ ဝတ ဣတိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည် အလွန်ချမ်းသာပေစွတကား"ဟု။ ဣမေဟိ တီဟိ ဝိတက္ကေဟိ၊ ဤသုံးမျိုးကုန်သော မြင့်မြတ်သည့်အကြံတို့ဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ အောင့်အည်းသီးခံနေပြီ။ သာ သာမိကံ ပဋိပ္ကောသေတွာ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာသည် လင်ကို ခေါ်၍။ အတ္တနော တဋ္ဌ ပဝတ္တိံ၊ မိမိ၏ ထိုအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝန္ဒနသာ သနဋ္ဌ အာရောစေတုံ၊ ရှိခိုးသော သတင်းစကားကိုလည်းကောင်း လျှောက်ထား စေခြင်းငှါ။ သတ္ထု သန္တိကံ ပေသေသိ၊ ဘုရာရှင်၏ ထံသို့ စေလွှတ်ပြီ။ သတ္ထာ

ဝန္ဒနသာသနံ သုတ္တာဝ၊ ဘုရားရှင်သည် ရှိခိုးကြောင်းသတင်းကို ကြားတော်မူ၍ပင်။ "ကောလိယဓီတာ သုပ္ပဝါသာ၊ ကောလိယမင်းသမီးဖြစ်သော သုပ္ပဝါသာသည်။ သုခိနီ ဟောတု၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည် ဖြစ်ပါစေ။ သုခိနီ အရောဂါ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည် ရောဂါမရှိသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍)။ အရောဂံ ပုတ္တံ၊ ရောဂါမရှိသော သားကို။ ဝိဇာယတူတိ အာဟ၊ ဖွားမြင်ပါစေ"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝတော ဝစနနေန သဟ ၈၀ ပန၊ ဘုရားရှင်၏ မိန့်တော်မူသော စကားနှင့် အတူသာပင်။ ကောလိယဓီတာ သုပ္ပဝါသာ၊ ကောလိယမင်းသမီးဖြစ်သော သုပ္ပဝါသာသည်။ သုခိနီ အရောဂါ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည် ရောဂါမရှိသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍)။ အရောဂံ ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ ရောဂါမရှိသော သားကို ဖွားပြီ။ အထ အဿာ သာမိကော၊ ထိုအခါ ထိုသုပ္ပဝါသာ၏ လင်သည်။ ဂေဟံ ဂန္တွာ၊ အိမ်သို့ သွား၍။ တံ ဝိဇာတံ ဒိသ္မာ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာကို သားဖွားပြီးနေသည်ကို တွေ့.ရ၍။ "ဘော အစ္ဆရိယံ ဝတာတိ၊ အို. အချင်းတို့ အံ့ခြီးထိုက်ပါပေစွတကား"ဟု။ တထာဂတဿ အာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ အတိဝိယ၊ အလွန်သာ။ အစ္ဆရိယဗ္ဘူတစိတ္တဇာတော အဟောသိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော အံ့ဩသောစိတ် မဖြစ်ဘူးသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

သုပ္ပဝါသာပိ ပုတ္တံ ဝိဇာယိတ္တာ၊ သုပ္ပဝါသာသည်လည်း သားကို ဖွားမြင်ပြီး၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ သံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အား။ သတ္ထာဟံ ဒါနံ ဒါတုကာမာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အလှူကို ပေးလှူလိုလ်။ နိမန္တနတ္ထာယ တံ၊ ဆွမ်းစားပင့်ခြင်းအကျိုးငှာ ထိုအိမ်ထောင်ရှင်ကို။ ပုန ပေသေသိ၊ တဖန် စေလွှတ်ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါက။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ ဥပဋ္ဌာကေန၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၏ အလုပ်ကျွေးဥပါသကာသည်။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခေါ သံဃော၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာကို။ နိမန္တိတော ဟောတိ၊ ဆွမ်းစားပင့်အပ်ပြီးသည် ဖြစ်၏။ သတ္ထာ သုပ္ပဝါသာယ၊ ဘုရားရှင်သည် သုပ္ပဝါသာ၏။ ဒါနဿ သြကာသဒါနတ္ထာယ၊ အလှူ၏ လှူခွင့်ရခြင်းအကျိုးငှာ။ ထေရံ တဿ သန္တိကံ၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်ကို ထိုပင့်ထားပြီး ဥပါသကာ၏ အထံသို့။ ပေသေတွာ တံ သညာပေတွာ၊ စေလွှတ်ပြီး၍ ထိုပင့်ထားပြီး ဥပါသကာကို သိစေပြီး၍။ သတ္ထာဟံ တဿာ ဒါနံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထိုသုပ္ပဝါသာ၏ အလှူကို။ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ရဟန်းသံဃာနှင့် အတူ အလှူခံတော်မူပြီ။ သတ္ထာမေ ဒိဝသေ ပန၊

ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ကား။ သုပ္ပဝါသာ ပုတ္တဲ၊ သုပ္ပဝါသာသည် သားဖြစ်သော။ သီဝလိကုမာရံ မဏ္ဍေတွာ၊ သီဝလိမင်းသားကို တန်ဆာဆင်၍။ သတ္ထာရဠေ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ ဝန္ဒာပေသိ၊ ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း ရှိခိုးစေပြီ။ တသ္မိံ ပဋိပါဋိယာ၊ ထိုသီဝလိမင်းသားကို အစဉ်အတိုင်း။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ သန္တိကံ နီတော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ အထံသို့ ဆောင်ယူအပ်သော်။ ထေရော တေန သဒ္ဓိံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိုသီဝလိမင်းသားနှင့် အတူ။ "ကစ္စိ သီဝလိ၊ ဘယ်လိုလဲ သီဝလိ။ တေ ခမနီယန္တိ၊ သင့်အား ခံ့ကျန်းပါ၏လော"ဟု။ ပဋိသန္ထာရံ အကာသိ၊ ပျူဇာလောကဝတ်ကို ပြုတော်မူပြီ။ သော၊ ထိုသီဝလိမင်းသားသည်။ "ဘန္တေ ကုတော မေ သုခံ၊ အိုဘုရား. . အရှင်ဘုရား ဘယ်မှာ တပည့်တော်အား ချမ်းသာပါမည်နည်း။ သွာဟံ သတ္တဝဿာနိ၊ ထိုတပည့်တော်သည် ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ လောဟိတကုမ္ဘိယံ ဝသိန္တိ၊ သွေးအိုးထဲ၌ နေခဲ့ရပါပြီ"ဟု။ ထေရေန သဒ္ဓိံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်နှင့် အတူ။ ဧဝရူပံ ကထံ ကထေသိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော တရားသံပါသော စကားကို ပြောဆိုပြီ။ သုပ္ပဝါသာ တဿ၊ မယ်တော်သုပ္ပဝါသာသည် ထိုသားသီဝလိ၏။ ဝစနံ သုတ္တာ၊ စကားကို ကြားရ၍။ "မေ သတ္တာဟဇာတော ပုတ္တော၊ ငါ၏ ဖွားပြီးခုနစ်ရက်သာရှိသေးသော သားသီဝလိသည်။ အနုဗုဒ္ဓေန ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ ဘုရားငယ်ဖြစ်သော တရားစစ်သူကြီးရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့်။ သဒ္ဓိံ မန္တေတိ၊ အတူ တိုင်ပင်ပြောဆို၏"ဟု။ သောမနဿပတ္တာ အဟောသိ၊ စိတ်လက်ရှင်ပြ သောမနဿရသည် ဖြစ်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "သုပ္ပဝါသေ အညေပိ၊ အိုဘုရား. . သုပ္ပဝါသာ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧဝရူပေ ပုတ္တေ၊ ဤသီဝလိလိုသဘောရှိကုန်သော သားတို့ကို။ အပိနု ဣဒ္ဓသိတိ အာဟ၊ လိုချင်ပါသေးသလား"ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ဧဝရူပေ အညေ၊ အိုဘုရား. . မြတ်စွာဘုရား ဤသီဝလိကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သော အခြားကုန်သော။ သတ္ထာ ပုတ္တေ သစေ လဘေယျ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော သားတို့ကို အကယ်၍ ရနိုင်အံ့။ အဟံ ဣဒ္ဓေ့ယျမေဝ ဣဒါ၊ တပည့်တော်မသည် လိုချင်သည်သာဟု လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ ဥဒါနံ ဥဒါနေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အသာတံ သာတရူပေန စသော ဥဒါန်းကို ကျူးရှင်တော်မူပြီး၍။ အနုမောဒနံ ကတ္တာ ပဏ္ဏာမိ၊ အနုမောဒနာတရား ဟောခြင်းကို ပြုတော်မူ၍ ဖဲကြွတော်မူပြီ။ သီဝလိကုမာရောပိ ခေါ၊ သီဝလိမင်းသားသည်လည်း။ သတ္တဝဿိကကာလေယေဝ၊ ခုနစ်နှစ်သားရှိရာအခါ၌ပင်။

သာသနေ ဥရဲ့ ဒတ္တာ၊ သာသနာတော်အား ရင်ကို ပေး၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ ပရိပုဏ္ဏာ ဝဿော၊ ရှင်ပြု၍ ပြည့်သော အသက်နှစ်ဆယ်ရှိသော်။ ဥပသမ္ပဒံ လဘိတ္တာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရ၍။ ပုညဝါ လာဘဂ္ဂပ္ပတ္တော ဟုတ္တာ၊ ဘုန်းကံကြီးသူသည် လာဘ်လာဘအထွဋ်အထိပ်ရသူသည် ဖြစ်၍။ ပထဝီ ဥန္နာဒေတ္တာ၊ မြေပြင်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေ၍။ အရဟတ္တံ ပတ္တာ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ ပုညဝန္တာနံ အန္တရေ၊ ဘုန်းကြီးသော ရဟန်းတို့၏ အတွင်း၌။ ဧတဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ ပါပုဏိ၊ အထွဋ်အထိပ်ဧတဒဂ်ရာထူးကို ရရှိပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတ္တာ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးကြ၍။ "အာဝုသော၊ ငါရှင်တို့၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သီဝလိတ္ထေရော နာမ၊ သီဝလိထေရ်မည်သည်။ မဟာပုညော ပတ္ထိတပတ္ထနော၊ ဘုန်းကံကြီးမားသူဖြစ်ပါလျက် တောင်းအပ်သော ဆုတောင်းရှိလျက်။ ပစ္ဆိမဘဝိကသတ္တော၊ ကျွတ်ရမည့်ဘဝ ရောက်နေသော သတ္တဝါဖြစ်ပါလျက်။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ လောဟိတကုမ္ဘိယံ ဝသိတ္တာ၊ သွေးအိုးထဲ၌ နေ၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မူဋ္ဌဂဗ္ဘာဝံ အာပဇ္ဇိ၊ တွေဝေသော ကိုယ်ဝန်သားအဖြစ်သို့ ရောက်ရ၏။။ မာတာ ပုတ္တာ၊ အမိသားတို့သည်။ မဟန္တံ ဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို။ အဟော အနုဘဝိသု၊ အော်. ခံစားရကုန်ပြီ။ ကိံ နု ခေါ ကမ္မံ အကံသူတိ၊ အဘယ်မည်သော မကောင်းမှုကို ပြုမိခဲ့ကြလေသနည်း"ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကြပြီ။ သတ္ထာ တတ္ထ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုတရားသဘင်သို့ ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထနုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ မဟာပုညဝတော သီဝလိနော၊ အို. . ရဟန်းတို့ ဘုန်းကံကြီးမားသော သီဝလိ၏။။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ လောဟိတကုမ္ဘိယံ နိဝါသော စ၊ သွေးအိုးထဲ၌ နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မူဋ္ဌဂဗ္ဘာဝပတ္တိ စ၊ မဖွားနိုင်သော ကိုယ်ဝန်သားအဖြစ်ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္တနာ ကတကမ္မမူလကာဝ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော ကံသာလျှင်အရင်းရှိကုန်၏။။ သုပ္ပဝါသာယပိ၊

သုပ္ပဝါသာ၏လည်း။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ကုစ္ဆိနာ ဂဗ္ဘပရိဟာရဏာ ဒုက္ခဿ၊ ဝမ်းဖြင့် ကိုယ်ဝန်လွယ်ရခြင်းဒုက္ခသည်လည်းကောင်း။ သတ္တာဟံ မူဌ ဂဗ္ဘဒုက္ခဿ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တွေဝေသော ကိုယ်ဝန်သားကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္တနာ ကတကမ္မမူလကမေဝ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော ကံသာ အရင်းရှိပေ၏"။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ ယာစိတော၊ ထိုရဟန်းတို့သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ မိဖုရားကြီး၏။ ကုစ္ဆိသ္မိံ ပဋိသန္ဓိं ဂဏှိတွာ၊ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီး၍။ ဝယပ္ပတ္တော တက္ကသိလာ-ယံ၊ အရွယ်ရောက်သော် တက္ကသိုလ်မြို့၌။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ အတတ်ပညာ အားလုံးတို့ကို သင်ယူ၍။ ပိတု အစ္စယေန၊ ခမည်းတော်၏ ကွယ်လွန်သဖြင့်။ ရဇ္ဇံ ပတ္တာ၊ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ တရားဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တသ္မိံ သမယေ ကောသလမဟာရာဇာ၊ ထိုအခါ ကောသလမင်းကြီးသည်။ မဟန္တေန ဗလေန အာဂန္တွာ၊ များစွာသော ဗိုလ်ပါဖြင့် လာရောက်၍။ ဗာရာဏသိံ ဂဟေတွာ၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို သိမ်းယူ၍။ ရာဇာနံ မာရေတွာ၊ ဗာရာဏသီမင်းကို သတ်ဖြတ်၍။ တဿ အဂ္ဂမဟေသိံ ဇေ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း၏ မိဖုရားကြီးကိုပင်။ အတ္တနော အဂ္ဂမဟေသိံ အကာသိ၊ မိမိ၏ မိဖုရားကြီးကို ပြုပြီ။ ဗာရာဏသိရညော ပုတ္တော ပန၊ ဗာရာဏသီမင်း၏ သားသည်ကား။ ပိတု မရဏကာလေ၊ ဖခင်၏ ကွယ်လွန်ရာကာလ၌။ နိဒ္ဒမနဒ္ဓါရေန ပလာယိတွာ၊ ရေထွက်ပေါက်တံခါးဖြင့် ထွက်ပြေး၍။ ဗလံ သံဟရိတွာ၊ ဗိုလ်ပါကို ကောင်းစွာစုရုံး၍။ ဗာရာဏသိံ အာဂန္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ လာ၍။ အဝိဒူရေ နိသီဒိတွာ၊ မနီးမဝေး၌ နေ၍။ တဿ ရညော၊ ထိုရန်သူကောသလမင်းအား။ "ရဇ္ဇံ ဝါ ယုဒ္ဓံ ဝါ ဒေတူတိ၊ မင်းအဖြစ်ကိုသော်လည်းကောင်း စစ်တိုက်မှုကိုသော်လည်းကောင်း ပေးလော့"ဟု။ ပဏ္ဏံ ပေသေသိ၊ သဝဏ်လွှာကို ပို့လိုက်ပြီ။ သော၊ ထိုရန်သူမင်းသည်။ ယုဒ္ဓံ ဒေမီတိ၊ စစ်တိုက်မှုကို ပေးမည်ဟု။ ပဋိပဏ္ဏံ ပေသေသိ၊ တုံ့ပြန်သဝဏ်လွှာကို ပို့လိုက်ပြီ။ ရာဇကုမာရသ မာတာ ပန၊ မင်းသား၏ မယ်တော်သည်ကား။ တံ သာသနံ သုတ္တာ၊ ထိုသတင်းကို ကြားရ၍။ "ယုဒ္ဓေန ကမ္မံ နတ္ထိ၊ စစ်တိုက်မှုဖြင့် လုပ်စရာ

အမှုသည် မရှိ။ သဗ္ဗဒိသာသု သဠာရဲ့ ပစ္ဆိန္ဒိတ္တာ၊ အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့၌ သွားလာမှုကို ဖြတ်ပစ်၍။ ဗာရာဏသိနဂရဲ့ ပရိဝါရေတု၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို ဝိုင်းရံထားလော့။ တတော၊ ထိုသို့ ဝိုင်းရံထားခြင်းကြောင့်။ ဒါရုဒကဘတ္တပရိက္ခဿေန၊ ထင်းရေစားနပ်ရိက္ခာကုန်ခန်းသဖြင့်။ ကိလန္တမနုဿံ နဂရံ၊ လူအားလုံးပင်ပန်းနေသော မြို့ကို။ ယုဒ္ဓေန ဝိနာဝ၊ စစ်တိုက်မှုနှင့် ကင်း၍သာ။ ဂဏ္ဍိသသီတိ၊ သင်ယူနိုင်လိမ့်မည်"ဟု။ ပဏ္ဏံ ပေသေသိ၊ သဝဏ်လွှာကို ပို့စေပြီ။ မာတုသာသနံ၊ မယ်တော်၏ သတင်းစကားကို။ သော သုတ္တာ၊ ထိုမင်းသားသည် ကြားသိရ၍။ သတ္တာ ဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ သဠာရဲ့ ပစ္ဆိန္ဒိတ္တာ၊ သွားလာမှုကို ဖြတ်ပစ်၍။ နဂရံ ရုန္ဓိ၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို ပိတ်ဆို့ပြီ။ နာဂရာ သဠာရဲ့ အလဘမာနာ၊ မြို့သူမြို့သားတို့သည် သွားလာမှုကို မရကုန်ရကား။ သတ္တာမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ တဿ ရညော သီသံ ဂဟေတ္တာ၊ ထိုရန်သူမင်း၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ယူ၍။ ကုမာရဿ အဒံသု၊ မင်းသားအား ဆက်သကုန်ပြီ။ ကုမာရော ပန နဂရံ ပဝိသိတ္တာ၊ မင်းသားသည်ကား ဗာရာဏသီမြို့သို့ ဝင်၍။ ရဇ္ဇံ ဂဟေတ္တာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ယူ၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သော သတ္တဒိဝသာနိ၊ ထိုသီဝလိသည် ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ သဠာရဲ့ ပစ္ဆိန္ဒိတ္တာ၊ သွားလာမှုကို ဖြတ်တောက်၍။ နဂရံ ရုန္ဓိတ္တာ၊ မြို့ကို ပိတ်ဆို့ပြီး၍။ ဂဟိတကမ္မနိဿန္ဒေန၊ ယူခဲ့သော အကုသိုလ်ကံ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ ဇေတရဟိ သတ္တ ဝဿာနိ၊ ယခုအခါ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ လောဟိတကုမ္ဘိယံ ဝသိတ္တာ၊ သွေးအိုးထဲ၌ နေရပြီး၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မုဒ္ဓဂ္ဂဘာဝံ အာပဇ္ဇိ၊ တွေဝေသော ကိုယ်ဝန်သားအဖြစ်သို့ ရောက်ရပြီ။ သော၊ ထိုသီဝလိသည်။ ပဒုမုတ္တရဿ ဘဂဝ-တော၊ ပဒုမုတ္တရမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ "လာဘိနံ အဂ္ဂေါ ဘဝေယျန္တိ၊ လာဘ်လာဘရသူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးအသာဆုံးသည် ဖြစ်ရပါလို၏"ဟု။ မဟာဒါနံ ဒတ္တာ၊ အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ ယံ ပန ပတ္ထနံ အကာသိ၊ အကြင်ဆုတောင်းခြင်းကိုကား ပြုခဲ့ပြီ။ ဝိပဿိဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဝိပဿီဘုရားလက်ထက်တော်၌။ နာဂရေဟိ သဒ္ဓိံ၊ မြို့သူမြို့သားတို့နှင့် အတူ။ သဟသဿဂ္ဃနကံ၊ အဖိုးတစ်ထောင်ထိုက်သော။ ဂုဋ္ဌဒဓိံ ဒတ္တာ၊ တင်လဲနို့ခမ်းကို လှူ၍။ ယဠ္ဆ ပတ္ထနံ အကာသိ၊ အကြင်ဆုတောင်းမှုကိုလည်း ပြုခဲ့ပြီ။ တဿ

အာနုဘာဝေန၊ ထိုဆုတောင်းမှုပြုခဲ့သည်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ လာဘီနံ အဂ္ဂေါ ဇာတော၊ လာဘ်လာဘရှိသူတို့တွင် အမြတ်ဆုံး အသာဆုံးသည် ဖြစ်ရပြီ။ သုပ္ပဝါသာပိ၊ သုပ္ပဝါသာသည်လည်း။ "နဂရံ ရုန္ဓိတ္တာ၊ မြို့ကို ပိတ်ဆို့၍။ ဂဏ္ဍာ တာတာတိ၊ ယူလော့ ချစ်သား"ဟု။ ပေသိတဘာဝေန၊ စေခိုင်းအပ်ဖူးသည် အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တဝဿာနိ ကစ္ဆိနာ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဝမ်းဖြင့်။ ဂဏ္ဍ ပရိဟာရိ-တ္တာ၊ ကိုယ်ဝန်ကို ဆောင်ယူ၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မူဠ္ဍဂဏ္ဍာ ဇာတာ၊ တွေဝေသော ကိုယ်ဝန်သားရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ အတီတံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤအတိတ်ဝတ္ထုကို ဆောင်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၁၀၀။ "အသာတံ သာတရူပေန၊ ပိယရူပေန အပ္ပိယံ။
ဒုက္ခံ သုခဿ ရူပေန၊ ပမတ္တမတိဝတ္တတိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အသာတံ သာတရူပေန ။ပ။ မတိဝတ္တတိ၊ ဟူသော ဤဂါထာကို မိန့်တော်မူပြီ။ (ဂါထာနက်ကား)...

> **အသာတံ** သာတရူပေန၊ မသာယာဖွယ်သည် သာယာဖွယ်အသွင်ဖြင့် လည်းကောင်း။ **အပ္ပိယံ** ပိယရူပေန၊ မချစ်ခင်ဖွယ်သည် ချစ်ခင်ဖွယ်အသွင်ဖြင့် လည်းကောင်း။ **ဒုက္ခံ** သုခဿ ရူပေန၊ ဒုက္ခသည် သုခ၏ အသွင်ဖြင့်လည်း ကောင်း။ **ပမတ္တံ** အတိဝတ္တတိ၊ သတိမေ့လျော့ပျေါ်ဆသူကို လွှမ်းမိုးဖိစီး နှိပ်စက်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အသာတံ** သာတရူပေနာတိ၊ အသာတံ သာတရူပေနဟူ သည်ကား။ အမဓုရမေဝ မဓုရပတိရူပကေန၊ မသာယာဖွယ်သည်ပင် သာယာဖွယ် အသွင်ဖြင့်တည်း။ **ပမတ္တမတိဝတ္တတီ**တိ၊ ပမတ္တမတိဝတ္တတိဟူသည်ကား။ အသာတံ အပိယံ ဒုက္ခန္တိ၊ မသာယာဖွယ် မချစ်ခင်ဖွယ် ဆင်းရဲဟူသော။ ဧတံ တိဝိဓမ္မိ၊ သုံးမျိုးရှိသော ဤသဘောသည်လည်း။ သာတရူပါဒိနာ၊ သာယာဖွယ် အသွင်အစရှိသော။ ဧတေန အာကာရေန၊ ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သတိ ဝိပ္ပဝါသဝသေန၊ သတိကင်းကွာနေထိုင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပမတ္တံ ပုဂ္ဂလံ၊ မေ့လျော့ သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသမျှကို။ အတိဝတ္တတိ အဘိဘဝတိ၊ ကျော်လွန်၍ ဖြစ်၏ ဖိစီး၍ ဖြစ်၏။ အရ္ဓောတ္ထရတိ ဣတိ အတ္ထော၊ လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်၏ ဤကား အဘိဘဝတိ

အနက်တည်း။ ဣဒံ ဘဂဝတာ၊ ဤဂါထာတရားတော်ကို ဘုရားရှင်သည်။ [သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၌ 'ဤဂါထာတရားတော်ကို ဟောတော်မူအပ်ပြီ'ဟု စာခြင်းတွဲစပ် အဓိပ္ပါယ်ယူပါ]။ (တေ မာတာပုတ္တာ၊ သုပ္ပဝါသာနှင့် ရှင်သီဝလိဟူသော ထိုအမိနှင့်သားတို့ကို။ ဝါ၊ ထိုအမိနှင့်သားတို့သည် [တို့ကို အဗ္ဗောတ္ထတာ၊ လွှမ်းမိုးအပ်ဟု စာခြင်းတွဲစပ်။ တို့သည် ထည့်ပါ၍ အကံသုံ၊ ပြုခဲ့ပြီ အဓိပ္ပါယ်ယူ]။ ဂဗ္ဘပရိဟရဏာဂဗ္ဘဝါသသခ်ီတေန၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရခြင်း အမိဝမ်းနေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဣမိနာ အသာတာဒိနာ၊ ဤမသာယာဖွယ် စသည်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝက။ နဂရရန္ဓနသာတာဒိပတိရူပကေန၊ မြို့ကို ပိတ်ဆို့ခြင်းသာယာဖွယ်စသည့် အသွင်ဖြင့်။ အဗ္ဗောတ္ထဋ္ဌာ၊ လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍)။ ယဉ္စ၊ အကြင်မြို့ပိတ်ခိုင်းခြင်းကိုလည်း။ (အကံသု၊ ပြုခဲ့ကုန်ပြီ)။ ဣဒါနိ သာ ဥပါသိကာ၊ ယခုအခါ ထိုသုပ္ပဝါသာ ဥပါသိကာမကို။ ဝါ- သည်။ [ကို အဗ္ဗတ္ထဋ္ဌာ၊ လွှမ်းမိုးအပ်ဟု စာခြင်းတွဲစပ်။ သည် အဝစ၊ ပြောဆိုပြီဟု စာခြင်းတွဲစပ် အဓိပ္ပါယ်ယူ။] ပေမဝတ္ထုဘူတေန၊ ချစ်ခင်မှုတည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပုတ္တသခ်ီတေန၊ သားဟုဆိုအပ်သော။ သာတာဒိပတိရူပကေန၊ သာယာဖွယ်စသော အသွင်ဖြင့်။ အဗ္ဗတ္ထဋ္ဌာ ဟုတ္တာ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သည် ဖြစ်၍။ ပုနပိ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ တဖန်လည်း ခုနစ်ကြိမ်။ ဇဝရူပ်၊ ဤသို့ခုနစ်နှစ် ခုနစ်ရက် ဆင်းရဲခြင်းသဘောရှိသော။ ယဉ္စ အသာတံ၊ အကြင်မသာယာဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ယဉ္စ အပ္ပိယံ၊ အကြင်မချစ်ခင်ဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ယဉ္စဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ တထာ အဝစ၊ ထိုကဲ့သို့ ရလျှင်လိုခြင်ပါ၏ဟုလျှောက်ထားပြီး။) [ဤကွင်းတွင်း ပါဠိကို မြန်မာပြန်ဆိုရာ၌ ဤနိဿယ ဆရာအဖို့ ပင်ပန်းလှသည် အခြားဌ၌လည်း သည်အဖွင့်မျိုး မတွေ့ရ။ သည်ထက် ကောင်းအောင် မှန်အောင် မြန်မာပြန်ဆိုနိုင်ဖို့ အရှင်ကောင်းတို့ ကြိုးစားကြပါ။] တံ သမ္ဘမ္ပိ၊ ထိုမြို့ပိတ်ခိုင်းခြင်း မြို့ပိတ်ခြင်း လျှောက်ထားခြင်း အလုံးစုံကိုလည်း။ သန္ဓာယ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူအပ်ပြီဟု သိပါလေ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ နဂရာ ရုန္ဓိတ္တာ၊ ထိုအခါက မြို့ကို ပိတ်ဆို့၍။ ရဇ္ဇပတ္တကုမာရော၊ မင်းအဖြစ်ရခဲ့သော မင်းသားသည်။ သီဝလိ အဟောသိ၊ သီဝလိသည် ဖြစ်လာပြီ။ မာတာ သုပ္ပဝါသာ၊ ထိုအခါကမယ်တော်ကား ယခုအခါ

သုပ္ပဝါသာတည်း။ ပိတာ ဗာရာဏသိရာဇာ ပန၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သော ဗာရာဏသီမင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အသာတရူပဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော အသာတရူပဇာတ်အဖွင့်တည်း။

လိတ္တဝဂ္ဂေါ ဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော လိတ္တဝဂ်တည်း။

တသ ဥဒ္ဒါနံ၊ ထိုလိတ္တဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။

လိတ္တတေ၊ မဟာသာရံ၊ လိတ္တံ တေဇောဖြင့် မှတ်အပ်သော လိတ္တဇာတ်လည်းကောင်း မဟာသာရဇာတ်လည်းကောင်း။ ဝိဿာသ လောမဟံသနံ၊ ဝိဿာသဘောဇနဇာတ် လောမဟံသဇာတ်လည်းကောင်း။ သုဒဿနတေလပတ္တံ၊ မဟာသုဒဿနဇာတ် တေလပတ္တဇာတ်လည်းကောင်း။ နာမသိဒ္ဓိ ကူဋဝါဏိဇ၊ နာမသိဒ္ဓိဇာတ် ကူဋဝါဏိဇဇာတ်လည်းကောင်း။ ပရောသဟဿ အသာတရူပံ၊ ပရောသဟဿဇာတ် အသာတရူပဇာတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသကော နိဋ္ဌိတော၊ အလယ်ဇာတ်ငါးဆယ်သည် ပြီးပြီ။

၁၁။ ပရောသတဝဂ္ဂ

၁။ ပရောသတဇာတကဝဏ္ဏနာ

၁၀၁။ "ပရောသတဉ္စေပိ သမာဂတာနံ၊
ဗျာယေယျုံ တေ ဝဿသတံ အပညာ။
ဧကောဝ သေယ္ယော ပုရိသော သပညော၊
ယော ဘာသိတဿ ဝိဇာနာတိ အတ္ထ"န္တိ

ဣဒံ ဇာတကံ၊ ပရောသတဠေပိ ။ပ။ အတ္ထံ ဟူသော ဤဇာတ်သည်။ ဝတ္ထု-တော စ ဝေယျာကရဏတော စ၊ ဝတ္ထုကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း နတ္ထိ ကိဉ္စိ,ဟူသော သဒ္ဒါအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သမောဓာနတော စ၊ ဇာတ်ပေါင်းခန်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရောသဟဿဇာတကသဒိသမေဝ၊ ပရောသဟဿဇာတ်နှင့် တူသည်သာတည်း။ ဟိ ကေဝလံ ဇတ္ထု၊ မှန်၏ ကျန်ပုဒ်များနှင့် မရောမယှက်သက်သက် ဤပရောသတဇာတ်ခု။ စျာယေယျန္တိ ပဒမတ္တမေဝ ဝိသေသော၊ စျာယေယျုဟူသော ပုဒ်မျှသည်သာ ထူးခြား၏။ (ဂါထာနက်ကား)

> သမာဂတာနံ၊ စုဝေးရောက်လာသူတို့တွင်။ အပညာ၊ ပညာမရှိကုန်သော။ တေ ပရောသတမ္မိ၊ ထိုတစ်ရာကျော်သော သူတို့သည်လည်း။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး။ စေ စျာယေယုံ၊ အကယ်၍ ကြည့်ရှုစုံစမ်းကြစေကာမူ။ (နှ ပဿန္တိ၊ ကြောင်းကျိုးမှန်ကို မသိမြင်နိုင်ကုန်)။ ယော ဘာသိတဿ၊ အကြင်သူသည် ငါပြောစကား၏။ အတ္ထံ ဝိဇာနာတိ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ထူးခြားစွာသိ၏။ ဧကော သပ္ပညော၊ တစ်ယောက်ထည်းသော ပညာရှိသော (သော) ပုရိသောဝ သေယျော၊ ထိုယောက်ျားသည်သာ အထူးခြိုးမွမ်းအပ်မြတ်၏။

တဿ အတ္ထော၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏ အနက်ကား။ ဝဿသတမ္မိ အပညာ၊ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံးလည်း ပညာမရှိသူတို့သည်။ စျာယေယုံ ဩလောကေယုံ၊ ရှေးရှုကြည့်ကြစေကာမူ။ ဥပဓာရေယုံ၊ စူးစမ်းကြစေကာမူ။ ဧဝံ ပန ဩလောကေန္တာပိ၊ ဤသို့ ကြည့်ရှုစူးစမ်းကြကုန်သော်လည်း။ အတ္ထံ ဝါ၊ အနက်မှန်အကျိုးမှန်ကို လည်းကောင်း။ ကာရဏံ ဝါ နပဿန္တိ၊ အကြောင်းမှန်ကိုလည်းကောင်း မသိမြင်နိုင်ကုန်။ တသ္မာ ယော ဘာသိတဿ၊ ထို့ကြောင့် အကြင်သူသည် ငါပြောစကား၏။ အတ္ထံ ဇာနာတိ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိ၏။ သပ္ပညော သော ဧကောဝ၊ ပညာရှိသော ထိုသူတစ်ယောက်သည်သာ။ သေယျော ဣတိ၊ အထူးခြိုးမွမ်းအပ်မြတ်၏ ဤသည်ပင်တည်း။

ပရောသတဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ ရှေးဦးစွာသော
ပရောသတဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ ပဏ္ဏိကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ ဘဝေယျ တာဏန္တိ ဣဒံ၊ ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ ဘဝေယျ တာဏံစသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ပဏ္ဍိကံ ဥပါသကံ၊ တစ်ယောက်သော ဟင်းရွက်သည်ဖြစ်သော ဥပါသကာကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိဝါသီ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော။ သော ဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်။ နာနာပွကာရာနိ မူလပဏ္ဏာဒီနိ စေဝ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော အမြစ်အရွက်စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ လာဘုက္ကဏ္ဌာဒီနိ စ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ဗူးဖရုံစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း ရောင်းချ၍။ ဇီဝိတံ ကပ္ပေတိ ကိရ၊ အသက်မွေးမှုကို ပြုသတဲ့။ တဿ ဧကာ ဓီတာ၊ ထိုဥပါသကာ၏ တစ်ယောက်သော သမီးသည်။ အဘိရူပါ ပါသာဒိကာ၊ အလွန်လှသော အဆင်းရှိ၏ မြင်သူတို့စိတ်ကို ကြည်စေတတ်၏။ အာစာရသီလသမ္ပန္နာ၊ အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဟိရောတ္တပ္ပသမန္နာဂတာ၊ အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ကေဝလံ နိစ္စပ္ပဟသိတမုခါ၊ အကျင့်စသည်နှင့် မရောမယှက်သက်သက် အမြဲပြုံးရွှင်သော မျက်နှာရှိ၏။ တဿာ သမာနကုလေသု၊ ထိုသမီးအတွက် တူသော မျိုးရိုးရှိသူတို့သည်။ ဝါရေယျတ္ထာယ အာဂတေသု၊ တောင်းရမ်းထိမ်းမြားခြင်းငှါ လာကြသော်။ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်။ "ဣမိဿာ ဝါရေယျံ ဝတ္တတိ၊ ဤသမီးအား ထိမ်းမြားခြင်းသည် ဖြစ်သင့်၏။ အယဉ္စ နိစ္စပ္ပဟသိတမုခါ၊ ဤသမီးသည်လည်း အမြဲပြုံးရွှင်သော မျက်နှာရှိ၏။ ကုမာရိကာဓမ္မေ အသတိ ပန၊ သူငယ်မတို့ကိုယ်ကျင့်တရားသည် မရှိခဲ့သော်ကား။ ကုမာရိကာယ ပရကုလံ ဂတာယ၊ သတို့သမီးသည် လင့်အိမ်သို့ လိုက်ပါသွားသော်။ မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ ဂရဟာ ဟောတိ၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်သည် ဖြစ်တတ်၏။ ဣမိဿာ ကုမာရိကာဓမ္မော၊ ဤသမီး၌ သူငယ်မတို့ကိုယ်ကျင့်တရားသည်။ အတ္ထိ နုခေါ နတ္ထိတိ၊ ရှိလေသလော မရှိလေသလောဟု။ နံ ဝိမံသိဿာမိ ဣတိ၊ ထိုသမီးကို စုံစမ်းအံ့ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးမိပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ ဓီတရံ ထိုဥပါသကာသည် တစ်နေ့၌ သမီးကို။ ပဏ္ဍိ ဂါဟာပေ-တွာ၊ တောင်းကို ယူစေ၍။ ပဏ္ဍေတ္ထာယ အရညံ ဂန္တွာ၊ ဟင်းရွက်ခူးခြင်းငှါ တောထဲသို့ သွား၍။ ဝိမံသနဝသေန၊ စုံစမ်းသည့်အစွမ်းဖြင့်။ ကိလေသသန္ဓိဿိတောဝိယ ဟုတ္တာ၊ ကိလေသာမှီသူသည်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ ရဟသ္သကထံ ကထေတွာ၊

ကွယ်ရာပြောသင့်သည့်စကားကို ပြောကြား၍။ တံ ဟတ္ထေ ဂဏှိ ထိုသမီးကို လက်၌ကိုင်ပြီ။ သာ ဂဟိတမတ္တာဝ၊ ထိုသမီးသည် ကိုင်အပ်ကာမျှ ဖြစ်သော်သာ။ ရောဒန္တီ ကန္ဒန္တီ ငိုကြွေးလျက် မြည်တမ်းလျက်။ "တာတ ဧတံ အယုတ္တံ၊ အို. . ဖခင် ဤအမှုသည် မလျော်ပါ။ ဥဒကတော အဂ္ဂိပါတုဘာဝသဒိသံ၊ ရေထဲမှ မီးထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းနှင့် တူပါ၏။ ဧဝရူပံ မာ ကရောထာတိ အာဟ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို မပြုပါကုန်လင့်"ဟု ပြောပြီ။ အမ္မ မယာ၊ အို. . ချစ်သမီး ငါဖခင်သည်။ ဝိမံသနတ္ထာယ တံ၊ စုံစမ်းခြင်းအကျိုးငှါ သင်ချစ်သမီးကို။ ဟတ္ထေ ဂဟိတာ၊ လက်၌ကိုင်အပ်ပြီ။ ကိလေသဝသေန စ နံ၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား မဟုတ်ပါ။ ဝဒေဟိ၊ ပြောစမ်းလော့။ ဒါနိ တေ၊ ယခုအခါ သင့်အား။ ကုမာရိကာမမ္မော၊ သူငယ်မတို့သဘောသည်။ အတ္ထိ ဣတိ၊ ရှိပါ၏လောဟုမေးပြီ။ အာမ တာတ အတ္ထိ၊ မှန်ပါ၏ ဖခင် ရှိပါ၏။ ဟိ မယာ၊ မှန်၏ ကျွန်မသည်။ လောဘဝသေန၊ လိုချင်လောဘ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကောစိ ပုရိသော၊ တစုံတစ်ယောက်သော ယောကျ်ားကိုမျှ။ နဿေ လောကိတပုဗ္ဗောတိ၊ မကြည့်ဘူးပါဟု ပြောပြီ။ သော ဓီတရံ အဿာသေတွာ၊ ထိုဟင်းရွက်သည်သည် သမီးကို သက်သာရာရစေ၍။ ယရံ နေတွာ၊ အိမ်သို့ ဆောင်ယူ၍။ မဂ်လံ ကတွာ၊ မင်္ဂလာဆောင်မှုကို ပြု၍။ ပရကုလံ ပေသေတွာ၊ လင်သားအိမ်သို့ ပို့လွှတ်လိုက်၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိဿာမီတိ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးအံ့ဟု။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထော၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ လက်၌ရှိလျက်။ ဇေတဝနံ ဂန္တာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတွာ ပူဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ပူဇော်၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်နေပြီ။ စိရဿံ အာဂတော၊ ကြာမြင့်သော အခါမှ လာသည်။ အသီတိ စ ဝုတ္တော၊ ဖြစ်၏ဟုလည်း မိန့်တော်မူအပ်သော်။ တမတ္ထံ ဘဂဝတော အာရောစေသိ၊ သမီးနှင့်စပ်သည့် ထိုအကြောင်းအရာကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဥပါသက ကုမာရိကာ၊ အို. . ဥပါသကာ သင့်သမီးသူငယ်မသည်။ စိရံ ပဌာယ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလမှ စ၍။ အာစာရ သီလသမ္ပန္နာဝ၊ အကျင့်သီလပြည့်စုံသည်သာတည်း။ ပန တံ၊ သို့သော်လည်း သင်ဥပါသကာသည်။ ဣဒါနေဝ ဧဝံ နဝိမံသသိ၊ ယခုအခါ၌သာ ဤကဲ့သို့ စူးစမ်းသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဝိမံသိယေဝါတိ ဝတ္တွာ၊ ရှေးကလည်း စူးစမ်းဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတော၊ ထိုဥပါသကာသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အရညေ ရုက္ခဒေဝတာ၊ တောထဲ၌ ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ ဟုတ္ဝာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော။ ဗာရာဏသိယံ ပဏ္ဍိကဥပါသကော၊ ဗာရာဏသီမြို့က ဟင်းရွက်ရောင်းသည့် ဥပါသကာသည်။ ဣတိ အတီတဝတ္ထု၊ ဤသို့စသော အတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နသဒိသ မေव၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းနှင့် တူသည်သာတည်း။ ပန တေန သာ၊ ထူးခြားသည်ကား ထိုဖခင်သည် ထိုသမီးကို။ ဝါ၊ ထိုသမီးသည်။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ စူးစမ်းခြင်းအကျိုးငှာ။ ဟတ္ထေ ဂဟိတမတ္တာ၊ လက်၌ ကိုင်အပ်ခါမျှဖြစ်သော်။ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလိုရကား။

၁၀၂။ "ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ ဘဝေယျ တာဏံ၊
သော မေ ပိတာ ဒုဗ္ဘိ ဝနေ ကရောတိ။
သာ ကဿ ကန္ဒာမိ ဝနဿ မဇ္ဈေ၊
ယော တာယိတာ သော သဟသံ ကရောတိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ ॥ပ॥ ကရောတိဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. . .

ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ၊ အကြင်ဖခင်သည် ဒုက္ခတွေ့သော ငါ့အတွက်။ တာဏံ ဘဝေယျ၊ အားကိုးရာသည် ဖြစ်သင့်၏။ မေ သော ပိတာ၊ ငါ၏ ထိုဖခင်သည်။ ဝနေ ဒုဗ္ဘိ ကရောတိ၊ တောထဲ၌ ပြစ်မှားမှုကို ပြုမည်ထင်၏။ သာ၊ ထိုငါသည်။ ဝနဿ မဇ္ဈေ၊ တောအုပ်၏ အလယ်၌။ ကဿ ကန္ဒာမိ၊ ဘယ်သူ့အား (အားကိုး၍) ငိုရပါအံ့နည်း။ ယော တာယိတာ၊ အကြင်ဖခင်သည် စောင့်ရှောက်သင့်၏။ သော သဟသံ ကရောတိ၊ ထိုဖခင်သည်ပင် အနိုင်ကျင့်မှုကို ပြုမည်ထင်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ ဘဝေယျ တာဏန္တိ**၊ ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ ဘဝေယျ တာဏံ ဟူသည်ကား။ ကာယိကစေတသိကေဟိ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်စိတ်၌ဖြစ်ကုန်သော ဒုက္ခတို့ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာယ၊ တွေ့ထိသော ငါ့အတွက်။ တာယိတာ ပရိတာယိတာ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သူသည် ထက်ဝန်းကျင်စောင့်

ရှောက်တတ်သူသည်။ ပတိဋ္ဌာ ဘဝေယျ။ တည်ရာသည် ဖြစ်သင့်၏။ **သော မေ ပိတာ ဒုဋ္ဌိ ဝနေ ကရောတီ**တိ၊ သော မေ ပိတာ ဒုဋ္ဌိ ဝနေ ကရောတီ ဟူသည်ကား။ မယ့် ဒုက္ခပရိတာယကော၊ ငါ၏ ဒုက္ခကာကွယ်စောင့် ရှောက်တတ်သော။ သော ပိတာဝ ဣမသ္မိံ ဝနေ၊ ထိုဖခင်သည်ပင် ဤတောထဲ၌။ **ဧဝရူပ**မိတ္တဒုဋ္ဌိကမ္မံ ကရောတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မိတ်ဆွေပြစ်မှားမှုကို ပြုမည်ထင်၏။ အတ္တနော ဇာတာယ ဓိတရိ၊ မိမိမှ မွေးဖွားသော သမီး၌။ ဝီတိက္ကမံ ကာတုံ မည်တိ၊ လွန်ကျူးမှုကို ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်ထင်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ကရောတိ၏ အနက်တည်း။ **သာ ကဿ ကန္ဒာမိ**တိ၊ သာ ကဿ ကန္ဒာမိဟူသော ပါဋ္ဌဖြင့်။ ကဿ ရောဒါမိ၊ ဘယ်သူအား (အားကိုး၍) ငိုရပါအံ့နည်း။ ကော မေ၊ ဘယ်သူသည် ငါ၏။ ပတိဋ္ဌာ ဘဝိဿတိ၊ တည်ရာအားကိုးရာသည် ဖြစ်တော့အံ့နည်း။ ဣတိ ဒီပေတိ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို ပြ၏။ **ယော တာယိတာ သော သဟသံ ကရောတီ**တိ၊ ယော တာယိတာ သော သဟသံ ကရောတီဟူသည်ကား။ ယော မယ့်၊ အကြင်ဖခင်သည် ငါ၏။ တာယိတာ ရက္ခိတာ၊ ကာကွယ်တတ်သူသည် စောင့်ရှောက်တတ်သူသည်။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။ ဘဝိတုံ အရဟတိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ ထိုက်၏။ သော ပိတာယေव၊ ထိုဖခင်သည်ပင်။ သဟသိကကမ္မံ ကရောတိ၊ အနိုင်ကျင့်မှုကို ပြုမည်ထင်၏တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား စတုတ္ထပါဒအနက်တည်း။

အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုသမီးကို။ ပိတာ အဿာသေတွာ၊ ဖခင်သည် နှစ်သိမ့်၍။ "အမ္မ ရက္ခိတတ္တာ၊ အို. . ချစ်သမီး မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်မှုရှိသည်။ အသီတိ ပုဏ္ဏိ ဖြစ်ပါ၏လော"ဟု မေးပြီ။ အာမ တာတ၊ မှန်ပါတယ် အို. အဖေ။ မေ အတ္ထာ၊ ကျွန်မသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို။ ရက္ခိတောတိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ပါ၏ဟု ဖြေပြီ။ သော တံ ဃရံ နေတွာ၊ ထိုဖခင်သည် ထိုသမီးကို အိမ်သို့ ဆောင်ယူ၍။ မဏ္ဍောတွာ မဂ်လံ ကတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍ မင်္ဂလာဆောင်မှုကို ပြု၍။ ပရကုလံ ပေသေသိ၊ လင့်အိမ်သို့ ပို့လိုက်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ မမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေတွာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပြတော်မူပြီး၍။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ဥပါသကော၊ သစ္စာလေးပါးပြပြီးအဆုံး၌ ဥပါသကာသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ

ပတိဋ္ဌဟိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ တဒါ ပိတာ၊ ထိုရှေးအခါက ဖခင်သည်။ ဧတရဟိ ပိတာဝ၊ ယခုဘဝ၌ ဖခင်ပင်တည်း။ ဓီတာ စ၊ ထိုရှေးအခါကသမီးသည်လည်း။ ဧတရဟိ ဓီတာဝ၊ ယခုဘဝ သမီးပင်တည်း။ တံ ကာရဏံ ပစ္စက္ခတော၊ ထိုအကြောင်းအရာကို မျက်မြင်အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌရက္ခဒေဝတာ ပန၊ တွေ့မြင်အပ်သောရက္ခစိုးနတ်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိံ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ဇာတ်ပေါင်းခန်းအပြီးတည်း။

ပဏ္ဏိကဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ပဏ္ဏိကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ ဝေရိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယတ္ထ ဝေရီ နိဝိသတိတိ ဣဒံ၊ ယတ္ထ ဝေရီ နိဝိသတိအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကော ဘောဂဂါမံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် အပိုင်စားရာရွာသို့။ ဂန္တာ အာဂစ္ဆန္တော၊ သွားပြီး၍ ပြန်လာသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ စောရေ ဒိသ္မာ၊ လမ်းခရီးအကြား၌ ခိုးသားတို့ကို တွေ့ရ၍။ "အန္တရာမဂ္ဂေ ဝသိတုံ နု ယုတ္တံ၊ လမ်းခရီး အကြား၌ နေခြင်းငှာ မသင့်။ သာဝတ္ထိမေဝ ဂမိဿာမိတိ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့သာ အရောက်သွားအံ့"ဟုတွေးမိ၍။ ဝေဂေန ဂေါဏော ပါဇေတွာ၊ အဟုန်ဖြင့် နွားတို့ကို မောင်းနှင်၍။ သာဝတ္ထိမေဝ အာဂန္တာ၊ သာဝတ္ထိသို့သာ ပြန်လာပြီး၍။ ပုန ဒိဝသေ ဝိဟာရံ ဂတော၊ နောက်နေ့၌ ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သွားသော်။ သတ္ထာ ဇေတမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ဘုရားရှင်အား ဤအကြောင်းအရာကို လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဂဟပတိ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာပိ၊ အို. . သူကြွယ် ရှေးက ပညာရှိတို့သည်လည်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ စောရေ ဒိသ္မာ၊ လမ်းခရီးအကြား၌ ခိုးသားတို့ကို တွေ့မြင်၍။ အန္တရာ အဝိလမ္ဗမာနာ၊ လမ်းခရီးအကြားကို အချိန်မဆွဲငန့်ကြပဲ။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိ၏နေရာဌာနသို့သာ။ ဂမိသူတိ ဝတ္တာ၊ သွားကြဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတောဝ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇေ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာဝိဘဝေါ သေဋ္ဌိ ဟုတ္တာ၊ များစွာသော ပစ္စည်းရှိသော သူဌေးသည် ဖြစ်၍။ ဧကံ ဂါမကံ နိမန္တေန်၊ တစ်ခုသော ရွာငယ်သို့ ဖိတ်ထားအပ်သည်ကို။ ဘုဉ္ဇနတ္ထာယ ဂန္တွာ ပစ္စာဂစ္ဆန္တော၊ စားခြင်းအကျိုးငှာ သွားပြီး၍ ပြန်လာသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ စောရေ ဒိသွာ၊ လမ်းခရီးအကြား၌ ခိုးသားတို့ကို တွေ့မြင်ရ၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ အဝသိတ္တာဝ၊ လမ်းခရီးအကြား၌ မနေမူ၍သာ။ ဝေဂေန ဂေါဏော ပါဒေန္တော၊ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် နွားတို့ကို မောင်းနှင်လျက်။ အတ္တနော ဂေဟမေဝ အာဂန္တွာ၊ မိမိ၏ အိမ်သို့သာ ပြန်လာ၍။ နာနဂ္ဂရသေဟိ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ အမျိုးမျိုးမြတ်သော အရသာတို့ဖြင့် ထမင်းစားပြီး၍။ မဟာသယနေ နိသိန္နော၊ မြင့်မြတ်သော အိပ်ရာထက်၌ ထိုင်နေလျက်။ "စောရာနံ ဟတ္ထတော မုစ္စိတ္တာ၊ ခိုးသားတို့၏ လက်မှ လွတ်မြောက်၍။ နိဗ္ဘယဋ္ဌာနံ၊ ဘေးမရှိရာဖြစ်သော။ အတ္တနော ဂေဟံ၊ မိမိ၏ အိမ်သို့။ အာဂတော အမှိ၊ ရောက်လာပြီးသည် ဖြစ်၏"ဟု။ ဥဒါနဝသေန၊ ဥဒါန်းကျူးသည့်အစွမ်းဖြင့်။

၁၀၃။ "ယတ္ထ ဝေရီ နိဝိသတိ၊ နဝသေ တတ္ထ ပဏ္ဍိတော။
ဧကရတ္တံ ဒိရတ္တံ ဝါ၊ ဒုက္ခံ ဝသတိ ဝေရိသု"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယတ္ထ ဝေရီ ။ပ။ ဝေရိသုဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီး။ ဂါထာနက်ကား. . .

ယတ္ထ ဝေရီ နိဝိသတိ၊ အကြင်ဌာနဌ၌ ရန်သူသည် တည်ရှိ၏။ တတ္ထ ပဏ္ဍိတော နဝသေ၊ ရန်သူရှိရာ ထိုဌာနဌ၌ ပညာရှိသည် (နဲနဲမျှ) မနေရာ။ ဧကရတ္တံ ဒိရတ္တံ ဝါ၊ တစ်ညဉ့်ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း နှစ်ညဉ့်ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း။ ဝေရိသု၊ ရန်သူတို့၌။ (ရန်သူရှိရာတို့၌)။ (ဝသန္တော၊ နေထိုင်ရသူသည်)။ ဒုက္ခံ ဝသတိ၊ ဆင်းရဲစွာသာ နေရ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဝေရီတိ**၊ ဝေရီဟူသည်ကား။ ဝေရစေတနာသမ္မာပုဂ္ဂလော၊ ရန်သူစေတနာနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ **နိဝိသတီတိ** ပတိဋ္ဌာတိ၊ နိဝိသတိ ဟူသည်ကား တည်ရှိ၏တည်း။ **နဝသေ တတ္ထ ပဏ္ဍိတောတိ**၊ နဝသေ တတ္ထ ပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား။ သော ဝေရိပုဂ္ဂလော၊ ထိုရန်သူပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယသ္မိံ ဌာနေ

ပတိဋ္ဌိတော၊ အကြောင်ဌာနဌ် တည်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ ဝသတိ၊ ဖြစ်၍ နေ၏။ တတ္ထ ပဏ္ဍိတော၊ ရန်သူရှိရာ ထိုဌာနဌ် ပညာရှိသည်။ ပဏ္ဍိစ္စေန သမန္နာဂတော၊ ပညာရှိကြောင်းဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ နဝသေယ္ယ၊ မနေရာ။ ကိं ကာရဏာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း။ **ဝေရီသု**၊ ရန်သူရှိရာဌာနတို့၌။ **ဇာရတ္တံ ဒီဃတ္တံ ဝါ**၊ တစ်ညလုံးသော်လည်းကောင်း နှစ်ညလုံးသော်လည်းကောင်း။ ဝသန္တော၊ နေသူသည်။ **ဒုက္ခံ ဝသတိ**၊ ဆင်းရဲ စွာသာ နေရ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဟိ ဝေရိနံ အန္တရေ၊ အကြင့်ကြောင့် ရန်သူတို့၏ အကြား၌။ ဝသန္တော၊ နေသူသည်။ ဧကာဟမ္မိ ဒွိဟမ္မိ၊ တစ်ရက်ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း နှစ်ရက်ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခ-မေဝ ဝသတိ၊ ဆင်းရဲစွာသာ နေရ၏။ (ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား စတုတ္ထပါဒအနက်တည်း။

ဒေဝ မဟာသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဥဒါနံ ဥဒါနေတွာ၊ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ အဟမေဝ၊ ထိုအခါက ငါဘုရားသည်ပင်။ ဗာရာဏသိ သေဋ္ဌိ အဟောသိန္တိ၊ ဗာရာဏသီသူဌေးသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာ-နေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝေရိဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ဝေရိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ မိတ္တဝိန္ဒကဇာတကဝဏ္ဏနာ

စတုတ္ထိ အဋ္ဌ'ဗ္ဗဂမာတိ ဣဒံ၊ စတုတ္ထိ အဋ္ဌ'ဗ္ဗဂမာအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဒုဗ္ဘစတိက္ခိုံ၊ တစ်ပါးသော အပြောရခက်သော ရဟန်းကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဝတ္ထု ဟေဋ္ဌာ၊ ဝတ္ထုကြောင်းကို အောက်ခေါ်ရှေးက။ မိတ္တဝိန္ဒကဇာတကေ ဝုတ္တနယေန ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ မိတ္တဝိန္ဒက

ဇာတ်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် အကျယ်ချဲ့ရမည်။ ပန ဣဒံ ဇာတကံ၊ ထူးခြားသည်ကား ဤမိတ္တဝိန္ဒကဇာတ်သည်။ ကဿပဘုဒ္ဓကာလိကံ၊ ကဿပဘုရားလက်ထက်တော်၌ ဖြစ်၏။ ဟိ တသ္မိံ ကာလေ၊ အနည်းငယ်ချဲ့ပြောရသော် ထိုအခါက။ ဥရစက္ကံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ သင်ခုန်းသွားစက်ကို ခေါင်းရွက်၍။ နိရယေ ပစ္စမာနော၊ ငရဲ၌ ကျက်နေခံစားနေရသော။ ဧကော နေရယိကသတ္တော၊ တစ်ယောက်သော ငရဲသားသတ္တဝါသည်။ "ဘန္တေ ကိံ ပါပကမ္မံ၊ အို. . အရှင်နတ်သား အဘယ်မကောင်းမှုကို။ အကာသိ နုခေါတိ၊ ကျွန်တော်မျိုး ပြုမိခဲ့ပါသနည်း"ဟု။ ဗောဓိသတ္တံ ပုစ္ဆိ၊ ဘုရားလောင်းနတ်သားကို မေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်း နတ်သားသည်။ တယာ ဣဒ္ဓေ ဣဒ္ဓေ၊ သင်ငရဲသားသည် ဤမည်သည်လည်းဖြစ်သော ဤမည်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပါပကမ္မံ ကတံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုအပ်ပြီ"။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ ပြောပြီး၍။

၁၀၄။ "စတုဋ္ဌိ အဋ္ဌ'ဗ္ဗဂမာ၊ အဋ္ဌာဟိပိ စ သောဋ္ဌသ။
သောဋ္ဌသာဟိ စ ဗာတ္တိံသ၊ အတ္ထိ ဗ္ဗဏ္ဏမာသဒေါ။
ဣဒ္ဓာဟတသ ပေါသသ၊ စက္ကံ ဘမတိ မတ္ထကေ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ စတုဋ္ဌိ ။ပ။ မတ္ထကေဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီး။ ဂါထာနက်ကား. . .

စတုဋ္ဌိ၊ ဝေမာနိကပြိတ္တာမ လေးယောက်တို့ဖြင့်။ (အသန္ဓဗ္ဘော၊ မရောင့်ရဲရကား)။ အဋ္ဌ အဗ္ဗဂမာ၊ ရှစ်ယောက်တို့ကို ရရှိပြီ။ အဋ္ဌာဟိပိ စ၊ ရှစ်ယောက်တို့ဖြင့်လည်း။ (အသန္ဓဗ္ဘော၊ မတင်းတိမ်ရကား)။ သောဋ္ဌသ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ယောက်တို့ကို။ အဗ္ဗဂမာ၊ ရပြန်ပြီ။ သောဋ္ဌသာဟိ စ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ယောက်တို့ဖြင့်လည်း။ (အသန္ဓဗ္ဘော၊ မတင်းတိမ်ရကား)။ ဗာတ္တိံသ၊ သုံးဆယ်နှစ်ယောက်ကို။ အဗ္ဗဂမာ၊ ရပြန်ပြီ။ အတ္ထိ ဗ္ဗ အတ္ထိ ဗ္ဗ ဣဒ္ဓေ၊ ထိုအာရုံ ထိုအာရုံကို လိုလားရကား။ စက္ကံ အာသဒေါ၊ သင်တုန်းဓားစက်ကို သင်ဆိုက်ရောက်ရရှိပြီ။ ဣဒ္ဓာဟတသ ပေါသသ၊ တဏှာလောဘ နှိပ်စက်ခံရသော သင်ယောကျ်ား၏။ မတ္ထကေ စက္ကံ ဘမတိ၊ ဦးထိပ်၌ သံသင်တုန်းသွားစက်သည် ချာချာလည်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **စတုဇ္ဇိ အဌဝ္ဍဂမာတိ**၊ စတုဇ္ဇိ အဌဝ္ဍဂမာ ဟူသည်ကား။ သမုဒ္ဒန္တရေ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌။ စတသော ဝိမာနပေတိယော၊ လေးယောက် ကုန်သော ဗိမာန်ရှိသည့်ပြိတ္တာမတို့ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရပြီး၍။ တာဟိ အသန္တုဋ္ဌော၊ ထိုပြိတ္တာမတို့ဖြင့် မရောင့်ရဲရကား။ အတ္ထိစ္ဆတာယ၊ ဟိုဟာ ဟိုဟာလိုလားမှုရှိသူ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရတော ဂန္တာ၊ အခြားတစ်ပါးသို့ ထွက်သွား၍။ အပရာ အဌ၊ အခြားကုန်သော ဝေမာနိကပြိတ္တာမရှစ်ယောက်တို့ကို။ အဓိဂတော အသိ၊ ရပြန်သည် ဖြစ်၏တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ပဌမပါဒအနက်တည်း။ သေသပဒဒွယေပိ၊ ကျန်ဒုတိယပါဒ တတိယပါဒ နှစ်ပါးအပေါင်း၌လည်း။ **ဧသော** ဣဂ်ဝ နယော၊ ဤကဲ့သို့ သော နည်းတည်း။ တနည်း၊ **ဧသော** ဧဝ နယော၊ ဤနည်းပင် တည်း။ **အတ္ထိစ္ဆ စဏ္ဍမာသဒေါတိ**၊ အတ္ထိစ္ဆ စဏ္ဍမာသဒေါဟူသည်ကား။ **ဧဝံ** သကလာဘေန အသန္တုဋ္ဌော၊ ဤသို့ မိမိရထားသည်ဖြင့် မတင်းတိမ်၍။ အတြ အတြ ဣစ္ဆန္တော၊ ဟိုဟာ ဟိုဟာလိုလားရကား။ ပရတော ပရတော လာဘံ ပတ္ထေန္တော၊ အခြားတစ်ပါး မှ အခြားတစ်ပါးမှ လာဘ်ကို တောင့်တရကား။ ဣဒါနိ စဏ္ဍ အာသဒေါ၊ ယခုအခါ သံသင်တုန်းဓားသွားစက်ကို သင်ဆိုက်ရောက်ရရှိပြီ။ ဣဒံ ဥရစဏ္ဍ ပတ္ထော အသိ၊ ဤသံသင်တုံးဓားစက်ကို ရရောက်ပြီးသည် ဖြစ်၏။ **ဧဝံ ဣစ္ဆာဟတဿ**၊ ဤကဲ့သို့ တဏှာလောဘ နှိပ်စက်ခံရသော။ **တဿ** တေ **ပေါသဿ**၊ ထိုသင်ယောက်ျား၏။ တဏှာယ ဟတဿ၊ တဏှာ၏ နှိပ်စက်ခံရသော။ ဥပဟတဿ တဝ၊ ကပ်၍ အနှိပ်စက်ခံရသော သင်၏။ **မတ္ထကေ စဏ္ဍံ ဘမတိ**၊ ဦးခေါင်းထက်၌ သံသင်တုန်းသွားစက်သည် ချာချာလည်၏။ ပါသာဏစဏ္ဍံ အယစဏ္ဍန္တိ၊ ကျောက်သားစက်လည်းကောင်း သံဖြင့်ပြီးသော စက်လည်းကောင်းဟု။ ဣမေသု ဒ္ဝိသု၊ ဤစက်နှစ်မျိုးတို့တွင်။ ခုရဓာရံ အယစဏ္ဍံ၊ သင်တုန်းဓားသွားရှိသော သံဖြင့်ပြီးသော စက်ကို။ တဿ မတ္ထကေ၊ ထိုမိတ္ထဝိန္ဒက၏ ထိပ်ထက်၌။ ပုနပ္ပုနံ ပတနဝသေန၊ အဖန်ဖန် ကျရောက်သည့်အစွမ်းဖြင့်။ ဘမန္တံ ဒိသွာ၊ ချာချာလည် နေသည်ကို တွေ့ရ၍။ **ဧဝံ** အာဟ၊ ဤသို့ '**စဏ္ဍံ ဘမတိ** မတ္ထကေ'ဟု ရွတ်ဆိုပြီ။ စ ပန ဝတ္တာ၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော် ဤသို့ပြောပြီး၍။ အတ္ထနော ဒေဝလောက မေဝ ဂတော၊ မိမိ၏ နေရာနတ်ပြည်သို့သာ သွားပြီ။ သောပိ နေရယိကသတ္တော၊ ထိုငရဲသား သတ္တဝါသည်လည်း။ အတ္ထနော ပါပေ ခီဏော၊ မိမိ၏ မကောင်းမှုသည် ကုန်သော်။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ မိတ္တဝိန္ဒကော၊ ထိုကဿပဘုရားလက်ထက်တော်က မိတ္တဝိန္ဒကသည်။ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု အဟောသိ၊ ဆုံးမရခက်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဒေဝပုတ္တော ပန၊ နတ်သားသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မိတ္တဝိန္ဒကဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော မိတ္တဝိန္ဒကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ ဒုဗ္ဗလကဋ္ဌဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဗဟုမ္ပေတံ ဝနေ ကဋ္ဌန္တိ ဣဒံ၊ ဗဟုမ္ပေတံ ဝနေ ကဋ္ဌံ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဥတ္တသိတဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော ထိတ်လန့်လွန်းတတ်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိဝါသီ ဧကော သော ကုလပုတ္တော၊ သာဝတ္ထိမြို့၌နေသော တစ်ယောက်သော ထိုအမျိုးသားသည်။ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာကို။ သုတ္တာ ပဋိဝိဇ္ဈိတ္တာ၊ နာကြားရ၍ ရဟန်းပြု၍။ မရဏဘီရုကော အဟောသိ ကိရ၊ သေမည်ကို ကြောက်လေ့ရှိသည် ဖြစ်ပြီတဲ့။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနေသု၊ ညသန့်ရာနေ့သန့်ရာဌာနတို့၌။ ဝိဇဇ္ဇသု ဝါတသု ဝါ။ ခပ်ပြင်းပြင်းတိုက်သော လေ၏သော်လည်းကောင်း။ ပတန္တေသု သုက္ခဒဏ္ဍကသု ဝါ၊ ကျိုးကျသော ကိုင်းခြောက်၏သော်လည်းကောင်း။ ပက္ခိစတုပ္ပဒါနံ ဝါ၊ ငှက်ဆိုး, ခြေ လေးချောင်းသားကောင်တို့၏သော်လည်းကောင်း။ သဒ္ဒံ သုတ္တာ၊ အသံကို ကြားရ၍။ မရဏဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေးခြိမ်းခြောက်ခံရ၍။ မဟာရဝံ ရဝန္တော ပလာယတိ၊ ကျယ်စွာသော အသံကိုအော်လျက် ထွက်ပြေး၏။ ဟိ တသ၊ ခဲ့ပြောရသော် ထိုရဟန်းမှာ။ မယာ မရိတဗ္ဗန္တိ၊ ငါသည် သေရမည်ဟု။ သတိမတ္တာမ္ပိ နတ္ထိ၊ သတိထားမှုမျှသည်လည်း မရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ မရိဿာမိတိ၊ ငါသည် သေရလိမ့်မည်ဟု။ သော သစေ ဇာနေယျ၊ ထိုရဟန်းသည် အကယ်၍ သိအံ့။ မရဏံ နု ဘာယေယျ၊ သေခြင်းကို မကြောက်ရာ။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ မရဏသတိကမ္မဋ္ဌာနသ၊

မရဏာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ တဿ အဘာဝိတတ္တာဝ၊ ထိုရဟန်းသည် မပွားများ အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာ။ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ တဿ သော မရဏာ ဘီရုကဘာဝေါ၊ ထိုရဟန်း၏ ထိုသေမှုကြောက်ကြောင်းသည်။ ဘိက္ခသ်ယေ ပါကဋော ဇာတော၊ ရဟန်းသံဃာ၌ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တနေ့၌။ ဓမ္မသဘာယံ ဘိက္ခူ။ တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော အသုကော နာမ ဘိက္ခု၊ အို. ငါ့ရှင်တို့ ထိုမည်သော ရဟန်းသည်။ မရဏာဘီရုကော၊ သေခြင်းကြောက်လေ့ရှိ၏။ မရဏံ ဘာယတိ၊ သေခြင်းကို ကြောက်တတ်လေ၏။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ အဝဿံ မယာ မရိတဗ္ဗန္တိ၊ မချွတ် ငါသည် သေရလိမ့်မည်ဟု။ မရဏာဿတိကမ္မဋ္ဌာန်၊ မရဏာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ဖြစ်စေ ပွားစေခြင်းငှါ အပ်၏ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တ္မာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. ရဟန်တို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေ ကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ တံ ဘိက္ခုံ ပက္ကောသာပေတ္တာ၊ ထိုကြောက်တတ်လွန်းသော ရဟန်းကို ခေါ်စေတော် မူ၍။ တွံ မရဏာဘီရုကော ကိရ၊ သင်သည် သေခြင်းကို ကြောက်လေ့ရှိသတဲ့ဟု တဆင့်ကြားရသည်ကား။ သစ္စန္တိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မှန်သလောဟု မေးတော်မူ၍။ သစ္စံ ဘန္တေတိ ဝုတ္တေ၊ မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု ဖြေကြားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဧတဿ ဘိက္ခုနော၊ အို. ရဟန်းတို့ ဤရဟန်းအား။ အနတ္တမနာ မာ ဟောထ၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကြလင့်။ အယံ ဣဒါနေဝ၊ ဤရဟန်းသည် ယခုအခါသာ။ နု မရဏာဘီရုကော၊ သေခြင်းကို ကြောက်လေ့ရှိသည် မဟုတ် သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ မရဏာဘီရုကောယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ သေခြင်းကို ကြောက်လေ့ရှိသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊

ဘုရားလောင်းသည်။ ဟိမဝန္တေ ရက္ခဒေဝတာ၊ ဟိမဝန္တာဌ် ရက္ခစိုးနတ်သည်။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၍ဖြစ်ပြီ။ တသ္မိံ ကာလေ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ထိုအခါ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ အတ္တနော မင်္ဂလဟတ္ထိ၊ မိမိ၏ မင်္ဂလာဆင်တော်ကို။ အာနေဠကာရဏာ သိက္ခာပေတုံ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို သင်ယူစေခြင်းငှါ။ ဟတ္ထာစရိယာနံ အဒါသိ၊ ဆင်ဆရာတို့အား ပေးလိုက်ပြီ။ တံ အာဌာနေ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်ကို ချည်တိုင်ဌ်။ နိစ္စလံ ဗန္ဓိတ္တာ၊ မလှုပ်နိုင်အောင် ချည်ပြီး၍။ တောမရဟတ္ထာ မနုဿာ၊ မှိန်းလက်ဌ်ရှိကုန်သော လူတို့သည်။ ပရိဝါရေတ္တာ၊ ဝိုင်းရံ၍။ အာနေဠကာရဏာ ကာရေန္တိ၊ မတုံလှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြုစေကုန်၏။ သော တံ ကာရဏာ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်သည် ထိုမတုန်လှုပ်ကြောင်းကို။ ကာရိယမာနော၊ ပြုစေအပ်သော်။ ဝေဒနံ အမိဝါသေတုံ အသက္ကောန္တော၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို အောင့်အည်းသီးခံခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ရကား။ အာဌာနံ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ချည်တိုင်ကို ဖျက်ဆီး၍။ မနုဿေ ပလာပေတ္တာ၊ လူတို့ကို ထွက်ပြေးစေ၍။ ဟိမဝန္တံ ပါဝိသိ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်ပြီ။ မနုဿာ တံ ဂဟေတုံ၊ လူတို့သည် ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်ကို ဖမ်းယူခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ နိဝတ္တိံသု၊ မစွမ်းနိုင်ကြရကား ဆုတ်နစ်ကြကုန်ပြီ။ သော တတ္ထ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်သည် ထိုဟိမဝန္တာဌ်။ မရဏဘိရုကော အဟောသိ၊ သေခြင်းကို ကြောက်လေ့ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝါတသဒ္ဒါနိ သုတ္တာ ကမ္မမာနော၊ လေတိုက်သော အသံတို့ကို ကြားရ၍ တုန်လှုပ်လျက်။ မရဏဘယ တဇ္ဇိတော၊ သေဘေးခြိမ်းခြောက်ခံရ၍။ သောဏ္ဍံ ဝိဓုနိတ္တာ၊ နှာမောင်းကို ခါ၍။ ဝေဂေန ပလာယတိ၊ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ထွက်ပြေး၏။ အာဌာနေ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ချည်တိုင်ဌ် ချည်၍။ အာနေဠကာရဏာ ကရဏကာလော ဝိယ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြုရာအခါကဲ့သို့။ အယ ဟောတိ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်အား ဖြစ်၏။ ကာယသာဒံ ဝါ စိတ္တသာဒံ ဝါ၊ ကိုယ်၏ သက်သာမှုကိုလည်းကောင်း စိတ်၏ သက်သာမှုကိုလည်းကောင်း။ အလဘန္တော၊ မရရှာဘဲ။ ကမ္မမာနော ဝိစရတိ၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် လှည့်လည်နေရရှာ၏။ ရက္ခဒေဝတာ၊ ရက္ခစိုးနတ်မင်းသည်။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်ကို တွေ့ရ၍။ ခန္ဓဝိဌပေ ဌတ္တာ၊ သစ်ပင်ခွကြား၌ တည်၍။

၁၀၅။ "ဗဟုမ္ပေ'တံ ဝနေ ကဋ္ဌံ၊ ဝါတော ဘဉ္ဇတိ ဒုဗ္ဗလံ။
ဘသ္ဝ စေ ဘာယတိ နာဂ၊ ကိသော နုန ဘဝိဿသိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဗဟုမ္ပေ'တံ ။ပ။ ဘဝိဿသိဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား . . .

> ၀ါတော ၀နေ၊ လေသည် တောထဲက။ ဒုတ္ထလ (ယဲ) ကဋ္ဌ ဘဲ့ရတိ၊ အားနည်းသော အကြင်သစ်ကိုင်းကို ချိုးချ၏။ ဧတံ ဗဟုပိ၊ တောထဲ လေချိုးချသော ထိုသစ်ကိုင်းသည် များလှစွာ၏။ နာဂ၊ အို. . ဆင်မင်း။ တဿ၊ ထိုကိုင်းကို။ စေ ဘာယတိ၊ အကယ်၍ ကြောက်နေအံ့။ ကိသော၊ သွေးသားခေါင်းပါးကြုံလို့သွားသည်။ နူန ဘဝိဿသိ၊ စင်စစ်ဖြစ်လိမ့်မည်တည်း။

တတ္ထ အယံ ပိဏ္ဍတ္ထော၊ ထိုဂါထာ၌ ဤဆိုလတ့ံကား အပေါင်းအနက် အဓိပ္ပါယ်တည်း။ (ကော၊ အပေါင်းအနက်အဓိပ္ပါယ်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ ဒုတ္ထလ ယဲ ဧတံ ကဋ္ဌ၊ အားနည်းသော မခိုင်သော အကြင်သစ်ကိုင်းကို။ ပုရတ္ထိမာဒိဘေဒေါ ၀ါတော၊ အရှေ့လေစသည်အပြားရှိသော လေသည်။ ဘဲ့ရတိ၊ ချိုးချ၏။ တံ ဣမသ္မိံ ၀နေ၊ လေချိုးချသည့် ထိုသစ်ကိုင်းသည် ဤတောထဲ၌။ ဗဟု သုလဘံ၊ များလှ၏ ရလွယ် တွေ့လွယ်၏။ တတ္ထ တတ္ထ သံ၀ိဇ္ဇတိ၊ ထိုထိုနေရာ၌ပင် ရှိနေ၏။ တံ တဿ၊ သင်ဆင်မင်းသည် ထိုသစ်ကိုင်းကို။ သစေ ဘာယသိ၊ အကယ်၍ ကြောက်နေအံ့။ ဧ၀ံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။ နိစ္စံ ဘီတော၊ အမြဲ ကြောက်နေ၍။ မံသလောဟိတက္ခယံ ပတ္တော၊ အသားအသွေးကုန်ခမ်းခြင်းသို့ ရောက်၍။ ကိသော နူန ဘဝိဿသိ၊ ကြုံလို့သွားသည် စင်စစ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပန ဣမသ္မိံ ၀နေ၊ စင်စစ်သော်ကား ဤတောထဲ၌။ တ၀ ဘယံ နာမ နတ္ထိ၊ သင်ဆင်မင်းအား ကြောက်ဖွယ်မည်သည် မရှိ။ တသ္မာ ဣတော ပဋ္ဌာယ မာဘာယိ၊ ထို့ကြောင့် ဤနေ့မှ စ၍ မကြောက်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

ဧ၀ံ ဒေ၀တာ၊ ဤကဲ့သို့ ရှုကွစိုးနတ်မင်းသည်။ တဿ သြ၀ါဒံ အဒါသိ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်အား သြ၀ါဒကို ပေးပြီ။ သောပိ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်သည်လည်း သြ၀ါဒပေးပြီးရာ ထိုနေ့မှစ၍။ နိဗ္ဗယော အဟောသိ၊ အကြောက်အလန့်မရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္မာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေတ္မာ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီး၍။

ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ သစ္စာပရိယောသာနေ သောဘိက္ခု၊ သစ္စာလေးပါးပြီးအဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ တဒါ နာဂေါ၊ ထိုလွန်လေပြီးသော အခါက မင်္ဂလာဆင်တော်သည်။ အယံ ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ဤကြောက်တတ်လှသော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ရုက္ခဒေဝတာ ပန၊ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ဇာတ်ပေါင်း အပြီးတည်း။

ဒုတ္ထလကဋ္ဌဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဋ္ဌမာ၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ဒုတ္ထလကဋ္ဌဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ ဥဒ္ဒါနိဇာတကဝဏ္ဏနာ

သုခံ ဝတ မံ ဇီဝန္တန္တိ ဣဒံ၊ သုခံ ဝတ မံ ဇီဝန္တံ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ထုလ္လကုမာရိကာပလောဘနံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အပျိုကြီးဖျားယောင်းခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဝတ္ထု တေရသကနိပါတေ၊ ဝတ္ထုကြောင်းသည် တေရသကနိပါတ်၌။ **စူဠနာရဒကဿပဇာတကေ**၊ **စူဠနာရဒကဿပဇာတ်**၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ပန တံ ဘိက္ခုံ သတ္ထာ၊ အထူးကား ထိုအပျိုကြီးဖျားယောင်းသော ရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တွံ၊ အို. ရဟန်း သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတော အသိ ကိရ၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်သတဲ့ဟုကြားရသည်ကား။ သစ္စံ ဣတိ ပဏ္ဍိတာ၊ မှန်သလော"ဟု မေးတော်မူ၍။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ ဝုတ္တေ၊ မှန်ပါသည် ရှင်တော်ဘုရားဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ ကတ္ထ တေ စိတ္တံ၊ အဘယ်၌ သင်၏ စိတ်သည်။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ ပုစ္ဆိ၊ တပ်မက်သနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ "ဧကိဿာ ထုလ္လကုမာရိကာယာတိ၊ တစ်ယောက်သော အပျိုကြီး၌ပါ"ဟု။ သော အာဟ၊ ထိုရဟန်းက လျှောက်ထားပြီ။ အထ နံ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို ရှင်တော်ဘုရားသည်။ "ဘိက္ခု အယံ၊ အို ရဟန်း ဤအပျိုကြီးသည်။ တေ အနတ္ထကာရိကာ၊ သင်၏ အကျိုးမဲ့ပြုတတ်၏။ ပုဗ္ဗေပိ တွံ၊ ရှေးကလည်း သင်သည်။ ဧတံ နိဿာယ၊ ဤအပျိုကြီးကို မှီ၍။

သီလဗျသနံ ပတ္တာ၊ သီလပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍။ ကမ္မန္တော ဝိစရမာနော၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် လှည့်လည်လျှက်။ ပဏ္ဍိတေ နိဿာယ၊ ပညာရှိတို့ကို မှီ၍။ သုခံ လဘိတိ ဝတ္တာ၊ ချမ်းသာကို ရဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဣတိ အတီတဝတ္ထုပိ၊ စသော အတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းသည်လည်း။ စူဠနာရဒကဿပဇာတကေယေဝ၊ စူဠနာရဒကဿပဇာတ်၌ပင်လျှင်။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်လတ့်။ တဒါ ပန ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ကား ဘုရားလောင်းသည်။ သာယံ ဖလာဖလေ၊ ညနေချမ်း၌ သစ်သီးငယ်သစ်သီးကြီးတို့ကို။ အာဒါယ ဂန္တွာ၊ ယူ၍ လာ၍။ ပဏ္ဏသာလဒ္ဒါရဲ့ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတံခါးကို။ ဝိဝရိတ္တာ ပဝိသိတ္တာ၊ ဖွင့်၍ ဝင်၍။ ပုတ္တေ စူဠတာပသံ၊ သားဖြစ်သော ရသေ့ငယ်ကို။ "တာတ တ္ပ၊ အို. ချစ်သား သင်သည်။ အညေသု ဒိဝသေသု၊ အခြားကုန်သော နေ့တို့၌။ ဒါရုနိ အာဟရသိ၊ ထင်းတို့ကို ဆောင်ယူထား ခွေထား၏။ ပါနီယံ ပရိဘောဇနီယံ၊ သောက်ရေကို သုံးရေကို။ အာဟရသိ၊ ဆောင်ယူထား၏ ခပ်ထား၏။ အဂ္ဂိ ကရောသိ၊ မီးကို ပြုထား၏ မွှေးထား၏။ အဇ္ဇ ပန ဧကမ္မိ အကတ္တာ၊ ယနေ့၌ကား တစ်ခုကိုမျှလည်း မပြုမူ၍။ ကသ္မာ ဒုမ္မုခေါ ပဇ္ဇာယန္တော၊ အဘယ့်ကြောင့် မျက်နှာမလှဘဲ ကြုံမိုင်လျက်။ နိပန္နော အသီတိ၊ အိပ်နေသည် ဖြစ်သနည်း"ဟု။ ဧတံ အဝေါစ၊ ဤစကားကို ပြောပြီ။ တာတ တုမှေသု၊ အို. ဖခင် သင်ဖခင်တို့သည်။ ဖလာ ဖလတ္ထာယ ဂတေသု၊ သစ်သီးငယ်,သစ်သီးကြီးအကျိုးငှါ သွားကြသော်။ ဧကာ ဣတ္ထီ အာဂန္တွာ၊ တစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးသည် လာ၍။ မံ ပလောဘေတွာ၊ အကျွန်ုပ်ကို ဖြားယောင်း၍။ အာဒါယ ဂန္တ္မ အာရဘိ၊ ခေါ်ယူ၍ သွားခြင်းငှါ အားထုတ်ပြီ။ အဟံ ပန၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။"တုမှေဟိ ဝိယုတ္တော၊ သင်ဖခင်တို့သည် လွတ်အပ်သော်။ ဂမိဿာမိတိ နု ဝစ္ဆိ၊ သွားမည်"ဟုတွေး၍ လိုက်မသွားပြီ။ အသုကဋ္ဌာနေ ပန၊ ထိုမည်သော ဌာန၌ကား။ နံ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုအမျိုးသမီးကို နေစေ၍။ အာဂတော အမှိ၊ လာသည် ဖြစ်၏။ တာတ အဟံ၊ အို. ဖခင် အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒါနိ ဂစ္ဆာမိ ဣတိ၊ ယခု သွားတော့မည် ဤသို့ ပြောပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဧတံ နိဝတ္တေတုံ၊ ဤသားရသေ့ငယ်ကို

နစ်စေခြင်းငှါ။ နှ သက္ကာတိ ဥ တွာ၊ မတတ်ကောင်းဟု သိ၍။ "တာတ တောန ဟိ ဂစ္ဆ၊ အို. ချစ်သား ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သွားလော့။ ဩသာ ပန တံ နေတွာ၊ ဤအမျိုးသမီးသည်ကား သင်ချစ်သားကို ခေါ်ယူ၍။ မစ္ဆမ်သာဒီနိ ဝါ ယဒါ၊ ငါး,အမဲစသည်တို့ကိုမူလည်း အကြင်အခါ၌။ ခါဒိတုကာမာ ဘဝိဿတိ၊ စားလိုသည် ဖြစ်အံ့။ သပ္ပိလောဏတက္ကာဒီဟိ ဝါ ပန၊ ထောပတ်,ဆား,ဆန်စသည်တို့ဖြင့်သော်လည်း။ အဿာ အတ္ထော ဘဝိဿတိ၊ ထိုအမျိုးသမီးအား အလိုရှိသည် ဖြစ်အံ့။ တဒါ၊ အလိုရှိရာ ထိုအခါ၌။ ဣဒဉ္စ ဣဒဉ္စ အာဟရာတိ၊ ဤပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း ဤပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း ဆောင်ယူချေလော့ဟုပြော၍။ တံ ကိလမေဿတိ၊ သင်ချစ်သားကို ပင်ပန်းစေလတ့်။ တဒါ မယ္ဟံ ဂုဏ၊ ထိုအခါ ငါ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ သရိတ္တာ ပလာယိတ္တာ၊ အမှတ်ရ၍ ထွက်ပြေးလာ၍။ ဣဓေဝ အာဂစ္ဆေယျာသိတိ၊ ဤကျောင်းသို့သာ လာခဲ့လော့"ဟုမှာ၍။ ဝိဿ-ဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်ပြီ။ သော တာယ သဒ္ဓိံ၊ ထိုသားရသေ့ငယ်သည် ထိုအမျိုးသမီးနှင့် အတူ။ မနုဿပထံ အဂမာသိ၊ လူတို့လမ်းကြောင်းသို့ လိုက်သွားပြီ။ အထ နံ သာ၊ ထိုအခါ ထိုသားရသေ့ငယ်ကို ထိုအမျိုးသမီးသည်။ အတ္တနော ဝသံ ဂမေတွာ၊ မိမိ၏ အလိုဆန္ဒသို့ လိုက်စေ၍။ "မံသံ အာဟရ၊ အသားကို ဆောင်ယူခဲ့လော့။ မစ္ဆံ အာဟရာတိ၊ ငါးကို ဆောင်ယူခဲ့လော့"ဟု။ ယေန ယေန၊ အကြင်အကြင်ပစ္စည်းဖြင့်။ အတ္ထိကာ ဟောတိ၊ အလိုရှိသည် ဖြစ်၏။ တံ တံ အာဟရာ-ပေတိ၊ ထိုထိုအလိုရှိသော ပစ္စည်းကို ဆောင်ယူခိုင်း၏။ တဒါ သော၊ ခိုင်းရာ ထိုအခါ၌ ထိုသားရသေ့ငယ်သည်။ "အယံ မဲ၊ ဤအမျိုးသမီးသည် ငါ့ကို။ အတ္တနော ဒါသံ ဝိယ၊ မိမိ၏ ကျွန်ကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကမ္မကာရံ ဝိယ စ ကတ္တာ၊ အမှုလုပ်ကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း ပြု၍။ ပိဠေတိတိ ပလာယိတ္တာ၊ နှိပ်စက်၏"ဟုတွေး၍ ထွက်ပြေး၍။ ပိတုသန္တိကံ အာဂန္တာ၊ ဖခင်ဘုရားလောင်း၏ထံသို့ လာ၍။ ပိတရံ ဝန္ဒိတ္တာ ဌိတကောဝ၊ အဖကို ရှိခိုး၍ ရပ်လျက်ပင်။

၁၀၆။ သုခံ ဝတ မံ ဇီဝန္တံ၊ ပစမာနာ ဥဒဗ္ဗနိ။
စောရီ ဇာယပ္ပဝါဒေန၊ တေလံ လောဏဉ္စ ယာစတိတိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ သုခံ ဝတ ॥ပ॥ ယာစတိ"ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား . . .

ဝတ သုခံ၊ စင်စစ် ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝန္တံ မံ၊ အသက်မွေးနေသော အကျွန်ုပ်ကို။ ဥဒဒ္ဓနိ၊ ရေခပ်အိုးငယ်နှင့်တူသော မိန်းမသည်။ ပစမာနာ၊ ပူပန်စေလျက် နှိပ်စက်လျက်။ ဝါ၊ စားလိုရာရာကို ချက်စားလျက်။ စောရီ ဇာယပ္ပဝါဒေန၊ သူခိုးမတစ်ယောက်သည် မယားဟူသော နာမည်ဖြင့်။ တေလ် လောဏာ၊ ဆီကိုလည်းကောင်း ဆားကိုလည်းကောင်း။ ယာစတိ၊ တောင်း၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သုခံ ဝတ မံ ဇီဝန္တန္တိ**၊ သုခံ ဝတ မံ ဇီဝန္တံဟူသည်ကား။ တာတ တုမှာကံ သန္တိကေ၊ အို, ဖခင် သင်တို့၏ အထံ၌။ မံ သုခံ ဇီဝန္တံ၊ အကျွန်ုပ်ကို ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးနေသည်ကိုတည်း။ **ပစမာနာတိ**၊ ပစမာနာဟူသည်ကား။ တာပယမာနာ ပီဠယမာနာ၊ ပူပန်စေလျက် နှိပ်စက်လျက်တည်း။ (ဝါ၊ တစ်နည်းကား)။ ယံ ယံ၊ အကြောင်အကြောင်ကို။ ခါဒိတုကာမာ ဟောတိ၊ စားလိုသည် ဖြစ်၏။ တံ တံ ပစမာနာ၊ ထိုထိုစားလိုရာရာကို ချက်စားလျက်တည်း။ ဧတာယ၊ ဤရေပုံး, အိုးငယ်ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အဠ္ဆန္တိ၊ ဆွဲငင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ **ဥဒဒ္ဓနိ**၊ ဥဒဒ္ဓနိမည်၏။ ဧတံ၊ ဤဥဒဒ္ဓနိဟူသော နာမည်သည်။ စာဠိတော ဝါ၊ အိုးတုတ်ကြီးမှလည်းကောင်း။ ကူပတော ဝါ၊ ရေတွင်းမှလည်းကောင်း။ ဥဒကဥသိဠ္ဆနယဠိကာယ၊ ရေခတ်ယူသော ပုံး,အိုးငယ်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ သာ ပန၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်ကား။ ဥဒဒ္ဓနိ ဝိယ၊ ရေခပ်ကြောင်းပုံး,အိုးငယ်နှင့် တူ၏။ ယဠိကာ၊ ရေငင်ပုံး,အိုးငယ်သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ (အာကမ္ခတိ) ဝိယ၊ ငင်ယူတိ သကဲ့သို့။ (ဧဝံ၊ ဤအတူ)။ ယေန ယေန၊ အကြောင်အကြောင်ပစ္စည်းဖြင့်။ အတ္ထိကာ ဟောတိ၊ အလိုရှိသည် ဖြစ်၏။ တံ တံ၊ ထိုထိုအလိုရှိရာရာကို။ အာကမ္ခတိယေဝ၊ ဆွဲငင်ယူသည်သာတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ဥဒဒ္ဓနိ၏ အဓိပ္ပါယ်နက်တည်း။ **စောရီ ဇာယပ္ပဝါဒေနာတိ**၊ စောရီဇာယပ္ပဝါဒေနဟူသည်ကား။ ဘရိယာတိ နာမေန၊ မယားဟူသော နာမည်ဖြင့်။ ဧကာ စောရီ၊ တစ်ယောက်သော သူခိုးမသည်။ မံ မဇ္ဈေဝစနေန၊ အကျွန်ုပ်ကို ချိုသာသော စကားဖြင့်။ ဥပလာပေတ္တာ၊ ဖြားယောင်း၍။ တတ္ထ နေတ္တာ၊ ထိုလူတို့နေရာသို့ ဆောင်ယူ၍။ **တေလ် လောဏာ**၊ ဆီကိုလည်းကောင်း ဆားကိုလည်းကောင်း။ အည် ယံ ဣဒ္ဓတိ၊ ဆီ ဆားမှတစ်ပါးသော အကြောင်ပစ္စည်းကို အလိုရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ စ **ယာစတိ**၊ ထိုလိုချင်သည့် အလုံးစုံကိုလည်း တောင်း၏။ ဒါသံ ဝိယ၊ ကျွန်ကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကမ္မကာရံ ဝိယ စ၊ အလုပ်သမားကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကတ္တာ

အာဟရာပေတီတိ၊ ပြုလုပ်၍ ဆောင်ယူခိုင်း၏ဟု။ တဿာ အဂ္ဂေ၊ ကထေသိ၊ ထိုအမျိုးသမီး၏ အပြစ်ကို ပြောပြပြီ။

အထ နံ ဟေမိသတ္ထော၊ ထိုအခါ ထိုရသေ့ယေါ်ကို ဘုရားလောင်းသည်။ အဿာသေတ္တာ၊ သက်သာရာရစေ၍။ "တာတ ဟောတု၊ အို. ချစ်သား ဖြစ်ပါစေ ရှိပါစေ။ တွံ ဧဟိ၊ သင်ချစ်သားသည် လာလော့။ မေတ္တံ ဘာဝေဟိ၊ မေတ္တာကို ဖြစ်စေပွားစေလော့။ ကရုဏံ ဘာဝေဟိတိ၊ ကရုဏာကို ဖြစ်စေပွားစေလော့" ဟု။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပြဟ္မဝိဟာရေ အာစိက္ခိ၊ ပြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ပြောကြားပြီ။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ပြောကြားပြီး၍။ ကသိဏပရိကမ္မံ အာစိက္ခိ၊ ကသိုဏ်းပရိကမ်ကို ပြောကြားပြီ။ သော နံ စိရသေဝ၊ ထိုသားရသေ့ယေါ်သည် မကြာမီပင်။ အဘိညာ စ သမာပတ္တိယော စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပြဟ္မဝိဟာရေ ဘာဝေတ္တာ၊ ပြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ပွားစေ၍။ ပိတရာ သဒ္ဓိံ၊ အဖနှင့် အတူ။ ပြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေတ္တာ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူ၍။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သော ဘိက္ခု၊ သစ္စာလေးပါးပြပြီးအဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ တဒါ ထုလ္လကုမာရိကာဝ၊ ထိုရှေးကအပျိုကြီးသည်ပင်။ ဧတရဟိ ထုလ္လကုမာရိကာ၊ ယခုဘုရားလက်ထက်တော်၌ အပျိုကြီးတည်း။ စူဠတာပသော၊ သားရသေ့ယေါ်သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခု၊ အဟောသိ၊ သာသနာတော်ပြီးဌေသော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပိတာ ပန၊ အဖရသေ့သည်ကား။ အဟမေव အဟောသိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဥဒ္ဓနိဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော ဥဒ္ဓနိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ သာလိတ္တကဇာတကဝဏ္ဏနာ

သာမု ခေါ် သိပ္ပကံ် နာမာတိ ဣဒံ၊ သာမု ခေါ် သိပ္ပကံ် နာမ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဟံသပဟရနကံ ဘိက္ခု၊ တစ်ပါးသော ဟသ်ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်သော ရဟန်းကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဧကော သာဝတ္ထိဝါသီ၊ တစ်ယောက်သော သာဝတ္ထိမြို့နေသော။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ သာလိတ္တကသိပ္ပေ၊ ခဲပစ်အတတ်၌။ နိပ္ဖတ္တိं ပတ္တော ကိရ၊ အပြီးအစီးတတ်မြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီတဲ့။ သက္ခရာခိပနသိပ္ပံ၊ ခဲပစ်အတတ်ကို။ သာလိတ္တကသိပ္ပန္တိ ဝုစ္စတိ၊ သာလိတ္တကသိပ္ပ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည် တစ်နေ့၌။ ဓမ္မံ သုတ္တာ၊ တရားကို နာယူ၍။ သာသနေ ဥရံ၊ သာသနာတော်အား ရင်ကို။ ဒတ္တာ ပဒ္ဓဇိတ္တာ၊ ပေး၍ ရှင်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဒံ လဘိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရပြီ။ ပန နသိက္ခာကာမော၊ သို့သော်လည်း သိက္ခာမလိုလားပေ။ ပဌိပတ္တိသာဓကော နအဟောသိ၊ အကျင့်ပဋိပတ်ပြီးစေတတ်သည် မဖြစ်ပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုရဟန်းသည် တစ်နေ့၌။ ဧကံ ဒဟရဘိက္ခုံ အာဒါယ၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းငယ်ကို ခေါ်ယူ၍။ အစိရဝတီ ဂန္တာ နှာယိတ္တာ၊ အစိရဝတီမြစ်သို့ သွား၍ ရေချိုးပြီး၍။ နဒီတီရေ အဋ္ဌာသိ၊ မြစ်ကမ်းနား၌ ရပ်နေပြီ။ တသ္မိं သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဒွေ သေတဟံသာ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော ဟသ်ဖြူတို့သည်။ အာကာသေန ဂစ္ဆန္တိ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် ပျံသွားကုန်၏။ သော တံ ဒဟရံ၊ ထိုခဲပစ်အတတ်,တတ်သော ရဟန်းသည် ထိုအတူပါရဟန်းငယ်ကို။ "ဣမံ ပဿမဟံသံ၊ ဤနှောက်ကဟသ်ကို။ သက္ခရာယ၊ ကျောက်စရစ်ခဲဖြင့်။ အက္ခိမှိ ပဟရိတ္တာ၊ မျက်စိကို မှန်အောင်ပစ်၍။ ပါဒမူလေ၊ ဝါခြေရင်း၌။ ပါတေမီတိ အာဟ၊ ကျစေအံ့"ဟု ပြောပြီ။ ဣတရော၊ သည်ပြင် ရဟန်းငယ်သည်။ "ကထံ ပါတေဿသိ၊ အဘယ်မှာ ကျစေနိုင်အံ့နည်း။ ပဟရိတုံ၊ မှန်အောင်ပစ်ခြင်းငှါ။ နု သက္ခဿသိ၊ မစွမ်းနိုင်လတံ့"။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဣတရော၊ သည်ပြင်ခဲပစ်တတ်သော ရဟန်းသည်။ အဿ ဩရတော အက္ခိ၊ ထိုဟသ်၏ ဤဘက်ကမျက်စိသည်။ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ တည်ရှိစေဦး ထားလိုက်ဦး။ ပရတော အက္ခမှိ၊ ဟိုဘက်က မျက်စိ၌။ တं ပဟရာမီတိ၊ ထိုဟသ်ကို မှန်အောင်ပစ်အံ့"ဟုပြောပြီ။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ တံ အသန္တိ၊

သင်သည် မဖြစ်နိုင်သည်ကို။ ကထေသီတိ၊ ပြောတ၏ဟုပြောပြီ။ တေန ဟိ ဥပ-
ဓာရေဟီတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် စူးစမ်းကြည့်ရှုလော့ဟု ပြော၍။ ဧကံ တိခိဏာသက္ခရံ
တစ်လုံးသော ထက်စွာသော ကျောက်စရစ်ခဲကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ အဂ်ုလိယာ၊
လက်ချောင်း၏။ ပရိယန္တေ ကတ္တာ၊ အစွန်အဖျားဌ ပြု၍။ တသ ဟတ်သသ၊
ထိုဟသ်၏။ ပစ္စတော ခိပိ၊ နောက်သို့ ပစ်လိုက်ပြီ။ သာ၊ ထိုကျောက်စရစ်ခဲသည်။
ရန္ဓို သဒ္ဒံ ဝီးဟူသော အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဟ်သော၊ ဟသ်သည်။
ပရိဿယေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဘေးရန်သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု။ နိဝတ္တိတ္တာ၊ ခေါင်းလှည့်၍။
သဒ္ဒံ သောတုံ အာရဘိ၊ အသံကို နားထောင်ခြင်းငှါ အားထုတ်ပြီ။ ဣတရော
တသ္မိံ ခဏေ၊ ဤဟသ်မှတစ်ပါးသော ရဟန်းသည် ခေါင်းလှည့်ကြည့်ရာ
ထိုခဏ၌။ ဧကံ ဝဋ္ဋသက္ခရံ ဂဟေတ္တာ၊ တစ်ခုသော လုံးသော ကျောက်စရစ်ခဲကို
ယူ၍။ နိဝတ္တိတ္တာ သြလောကေန္တသ၊ ခေါင်းလှည့်၍ ကြည့်သော။ တသ
ပရဘာဂေ၊ ထိုဟသ်၏ ဟိုဘက်အဖို့ဟု။ အက္ခိံ ပဟရိ၊ မျက်စိကို မှန်အောင်ပစ်ပြီ။
သက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်ခဲသည်။ ဣတရမ္ပိ အက္ခိံ၊ သည့်ပြင်လည်းဖြစ်သော
မျက်စိကို။ ဝိနိဝိဇ္ဈိတ္တာ ဂတာ၊ ဖေါက်ထွင်း၍ သွားပြီ။ ဟ်သော မဟာရဝံ ရဝန္တော၊
ဟသ်သည် ကြီးစွာသော အသံကို မြည်လျက်။ ပါဒမူလေယေဝ ပတိ၊ ပစ်သော
ရဟန်း၏ ခြေရင်းဌသာ ကျပြီ။ တတော တတော ဘိက္ခူ၊ ထိုထိုအရပ်မှ ရဟန်း
တို့သည်။ အာဂန္တာ ဂရဟိတ္တာ၊ လာကြ၍ ကဲ့ရဲ့ကြ၍။ အနနုစ္ဆဝိကံ တေ ကတန္တိ၊
မသင့်လျော်သည်ကို သင်သည် ပြုအပ်ပြီဟုပြော၍။ သတ္ထု သန္တိကံ နေတ္တာ၊
ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ ခေါ်ယူ၍။ ဘန္တေ ဣမိနာ၊ အို၊ ရှင်တော်ဘုရား
ဤရဟန်းသည်။ ဣဒံ နာမ ကတန္တိ၊ ဤမည်သော အမှုကို ပြုအပ်ပါပြီဟု။ ဧတမတ္ထံ
အာရောစေသုံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ တံ ဘိက္ခုံ
ဂရဟိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းကို ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊
အို၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ ဧသော ဧတသ္မိံ သိပ္ပေ၊ ဤရဟန်းသည် ဤခဲပစ်
အတတ်၌။ နိ ကုသလော၊ လိမ္မာသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။
ကုသလောယေဝ၊ ကျွမ်းကျင်သည်သာ။ အဟောသိတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ" ဟု
မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ
ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော

တသ အမစ္စော အဟောသိ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ အမတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တသ္မိံ ကာလေ ရညော၊ ထိုအခါက ပြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ပုရောဟိတော အတိမုခရော၊ ပုရောဟိတ်သည် အလွန်နှုတ်ကြမ်းသည်။ ဗဟုဘာဏီ ဟောတိ၊ များစွာပြောဆိုတတ်သည် ဖြစ်၏။ တသ္မိံ ကထေတုံ အာရဒ္ဓေ၊ ထိုပုရောဟိတ်သည် ပြောဆိုခြင်းငှာ အားထုတ်သော်။ အညေ၊ အခြားသူတို့သည်။ သြကာသမေဝ နလဘန္တိ ပြောခွင့်ကိုပင် မရကြကုန်။ ရာဇာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "ကဒါ ဧတသ၊ ဘယ်ခါ၌ ဤပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားလော်။ ဝစနုပစ္ဆေဒကံ ကဒ္ဓိ၊ စကားကို ဖြတ်တတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူကို။ လဘိဿာမိ နုခေါတိ စိန္တေသိ၊ ရပါမည်နည်း"ဟု ကြံပြီ။ သော တတော ပဌာယ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုအခါမှ စ၍။ တထာရူပံ ဧကံ၊ ထိုသို့စကားဖြတ်တတ်သော သဘောရှိသော လူတစ်ယောက်ကို။ ဥပဓာရေန္တော ဝိစရတိ၊ စူးစမ်းရှာဖွေလျက် လှည့်လည်၏။ တသ္မိံ ကာလေ ဗာရာဏသိယံ၊ ထိုအခါက ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဧကော ပိဋ္ဌသပ္ပိ၊ တစ်ယောက်သော ငဆွဲ့သည်။ သက္ခရာခိပနသိပ္ပေ နိပ္ပတ္တိ၊ ခဲပစ်အတတ်၌ အပြီးအစီးတတ်မြောက်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော ဟောတိ၊ ရောက်သည် ဖြစ်၏။ ဂါမဒါရကာ တံ၊ ရွာသားကလေးတို့သည် ထိုငဆွဲ့ကို။ ရထကံ အာရောပေတ္တာ၊ ရထားငယ်ပေါ်သို့ တင်၍။ အာကမ္ဘမာနာ၊ ဆွဲယူကြလျက်။ ဗာရာဏသိနဂရဒ္ဒါရမူလေ၊ ဗာရာဏသီမြို့ တံခါးအနီး၌။ ဧကော ဝိဋ္ဌပသမ္ပန္နော၊ တစ်ပင်သော အခက်အခွန့်ပြည့်စုံသော။ မဟာနိဂြောဓော အတ္ထိ၊ ပင်ညောင်ပင်ကြီးသည် ရှိ၏။ တတ္ထ အာနေတ္တာ၊ ထိုပင်ညောင်ပင်သို့ ဆောင်ယူ၍။ သမ္မရိဝါရေတ္တာ၊ ဝိုင်းရံ၍။ ကာကဏိကာဒီနိ ဒတ္တာ၊ တစ်ချင့်ရွှေစသည်တို့ကို ပေး၍။ "ဟတ္ထိရူပကံ ကရ၊ ဆင်ရုပ်ကို ပြုပေးပါ။ အဿရူပကံ ကရာတိ ဝဒန္တိ၊ မြင်းရုပ်ကို ပြုပေးပါ"စသည်ဖြင့် ပြောဆိုကြကုန်၏။ သော သက္ခရာ၊ ထိုငဆွဲ့သည် ကျောက်စရစ်ခဲတို့ကို။ ခိပိတ္တာ ခိပိတ္တာ၊ ပစ်၍ ပစ်၍။ နိဂြောဓပဏ္ဏေသု၊ ပင်ညောင်ပင်ရွက်တို့၌။ နာနာရူပါနိ ဒဿေတိ၊ အမျိုးမျိုးသော အရုပ်တို့ကို ပြ၏။ သတ္ထာနိ ပဏ္ဏာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပင် ညောင်ပင်ရွက်တို့သည်။ ဆိဒ္ဒါဝဆိဒ္ဒါနေဝ အဟေသုံ၊ အပေါက်ငယ်အပေါက်ကြီးရှိကုန်သည်သာ ဖြစ်ကြပြီ။

အထ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ထိုအခါ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ဥယျာနံ ဂစ္ဆန္တော၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားသော်။ တံ ဌာနံ ပါပုဏိ၊ ထိုနေရာသို့ ရောက်သွားပြီ။

ဥဿာရဏာဘယေန၊ လမ်းရှင်းမည်ကြောက်သောကြောင့်။ သဗ္ဗေ ဒါရကာ ပလာယိံသု၊ အားလုံးကုန်သော ကလေးတို့သည် ထွက်ပြေးကုန်ပြီ။ ပိဋ္ဌသပ္ပိ တတ္ထေဝ နိပဇ္ဇိ၊ ငဆွဲ့သည် ထိုပင်ညောင်ပင်အောက်၌ပင် အိပ်နေပြီ။ ရာဇာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ နိဂြောဓမူလံ ပတ္တာ၊ ပင်ညောင်ပင်ရင်းသို့ ရောက်၍။ ရထေ နိသိန္နော၊ ရထားပေါ်၌ ထိုင်နေလျက်။ ပတ္တာနံ ဆိဒ္ဒတာယ၊ အရွက်တို့၏ ပေါက်ကုန်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဆာယံ ကဗရကဗရံ၊ ညောင်ပင်ရိပ်ကို အပြောက်အပြောက်ကို။ ဒိသွာ ဩလောကေန္တော၊ တွေ့ရ၍ ကြည့်သော်။ သဗ္ဗေသံ ပတ္တာနံ၊ အားလုံးကုန်သော ပင်ညောင်ရွက်တို့၏။ ဆိဒ္ဒဘာဝံ ဒိသွာ၊ ပေါက်နေကြောင်းကို တွေ့ရ၍။ "ကေန ဇောနိ၊ အဘယ်သူသည် ဤညောင်ရွက်တို့ကို။ ဇဝံ ကတာနိတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ပေါက်နေအောင် ပြုအပ်ကုန်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ "ပိဋ္ဌသပ္ပိနာ ဒေဝါတိ၊ ငဆွဲ့သည်ပါ အရှင်မင်းကြီး"ဟုလျှောက်ထားကြပြီ။ ရာဇာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "ဣမံ နိဿာယ၊ ဤငဆွဲ့ကို အမှီပြု၍။ ဗြာဟ္မဏသ ဝစနုပဇ္ဇေဒံ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏ စကားများမှုပြတ်ခြင်းကို။ ကာတုံ သက္ကာ၊ ပြုခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသည်။ ဘဝိဿတိတိ စိန္တေတွာ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု တွေးတော၍။ "ဘဏေ ပိဋ္ဌသပ္ပိ၊ အို. . အချင်းတို့ ငဆွဲ့သည်။ ကဟန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ဘယ်မှာနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဝိစိနန္တာ မူလန္တရေ ရှာဖွေကြသော် အမြစ်ကြား၌။ နိပန္နံ ဒိသွာ၊ အိပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍။ "အယံ ဒေဝါတိ အာဟံသု၊ ဤသူပါ အရှင်မင်းကြီး"ဟု လျှောက်ထားကြပြီ။ ရာဇာ နံ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုငဆွဲ့ကို ခေါ်စေ၍။ ပရိသံ ဥဿာရေ-တွာ၊ ပရိသတ်ကို ဖယ်ရှားစေ၍။ "အမှာကံ သန္တိကေ၊ ငါတို့၏ အထံ၌။ ဇကော၊ တစ်ယောက်သော။ မုခရဗြာဟ္မဏော အတ္ထိ၊ နှုတ်ကြမ်းသော ပုဏ္ဏားသည် ရှိ၏။ တံ နိဿဒ္ဓံ၊ ထိုနှုတ်ကြမ်းသော ပုဏ္ဏားကို အသံမရှိသည်ကို။ ကာတုံ သက္ခိဿသိ ဣတိ၊ ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်အံ့လော"ဟု။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ နာဠိမတ္တာ အဇလဏ္ဏိကာ၊ တစ်စလယ်မျှကုန်သော ဆိတ်ချေးတုံးတို့ကို။ လဘန္တော သက္ခိ-ဿာမိ ဣတိ၊ ရသော် စွမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ ပိဋ္ဌသပ္ပိ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ငဆွဲ့ကို၊ ယံ ရံ နေတွာ၊ အိမ်တော်သို့ ခေါ်ဆောင်၍။ အန္တော သာဏိယံ နိသီဒါပေတွာ၊ တင်းတိမ်အတွင်း၌ ထိုင်နေစေ၍။ သာဏိယံ ဆိဒ္ဒံ ကာရေတွာ၊ တင်းတိမ်၌ အပေါက်ကို ပြုစေ၍။ ဗြာဟ္မဏသ ဆိဒ္ဒါဘိမုခံ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား အတွက် တင်းတိမ်ပေါက်သို့ ရှေးရှု။ အာသနံ ပညာပေတွာ၊ နေရာကို ခင်းစေ၍။

နာဠိမတ္တာ သုက္ခာ အဇလဏ္ဍိကာ၊ တစ်စလယ်မျှကုန်သော ခြောက်ကုန်သော ဆိတ်ချေးတုံးတို့ကို။ ပိဋ္ဌသပ္ပိသ သန္ဓိကေ၊ ငဆွဲ့၏ အထံ၌။ ဌပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ ဥပဋ္ဌာနကာလေ အာဂတံ၊ မင်းခစားရာအချိန်၌ ရောက်လာသော။ ပြာဟွဏ်၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကို။ တသ္မိံ အာသနေ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုအပေါက်တည့်တည့် နေရာ၌ ထိုင်စေ၍။ ကထံ သမုट्ठာပေသိ၊ စကားကို စပေးပြီ။ ပြာဟွဏော အညေ-သံ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည် အခြားသူတို့အား။ ဩကာသံ အဒတွာ၊ ပြောခွင့်ကို မပေးမူ၍။ ရညာ သဒ္ဓိံ၊ မင်းနှင့်အတူ။ ကထေတုံ အာရဘိ၊ ပြောခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ အထ သော ပိဋ္ဌသပ္ပိ၊ ထိုအခါ ထိုငဆွဲ့သည်။ သာဏိစ္ဆိဒ္ဒေန၊ တင်းတိမ်ပေါက်ဖြင့်။ ဧကေကံ အဇလဏ္ဍိကံ၊ တစ်လုံးတစ်လုံးသော ဆိတ်ချေးတုံးကို။ ပစ္ဆိယံ ပဝေသေန္တော ဝိယ၊ တောင်းထဲသို့ ဝင်စေဘိသကဲ့သို့ (ထည့်ဘိသကဲ့သို့)။ အဿ တာလုတလမ္ပိယေ၀၊ ထိုပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏ အာစောက်အပြင်၌သာ။ ပါတေတိ၊ ကျစေ၏ (ထည့်၏)။ ပြာဟွဏော အာဂတာ ဂတံ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည် ပါးစပ်ထဲရောက်လာရောက်လာသော ဆိတ်ချေးတုံးကို။ နာဠိယံ တေလံ၊ ဆီပုလင်း၌ ဆီကို။ ပဝေသေန္တော ဝိယ ဂိလတိ၊ ဝင်စေဘိသကဲ့သို့ ထည့်ဘိသကဲ့သို့ မျိုချ၏။ သဗ္ဗာ ပရိက္ခယံ ဂမိံသု၊ ဆိတ်ချေးအားလုံးတို့သည် ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ ကုစ္ဆိံ ပဝိဋ္ဌာ၊ ထိုပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏ ဝမ်းထဲသို့ ဝင်သွားကုန်သော။ နာဠိ မတ္တာ၊ တစ်စလယ်မျှကုန်သော။ ဧတာ အဇလဏ္ဍိကာ၊ ဤဆိတ်ချေးတုံးတို့သည်။ အမှာဇကမတ္တာ အဟေသုံ၊ တစ်ပြည်ထက်ဝက်,တစ်ခွက်မျှရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ရာဇာ တာသံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဆိတ်ချေးတို့၏။ ပရိက္ခီဏဘာဝံ ဥ တွာ၊ ကုန်ပြီးကြောင်းကို သိ၍။ "အာစရိယ တုမှေ၊ အို. . ဆရာကြီး သင်ဆရာကြီးတို့သည်။ အတိမုခရတာယ၊ အလွန်နှုတ်ကြမ်းကုန်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ နာဠိမတ္တာ အဇလဏ္ဍိကာ၊ တစ်စလယ်မျှကုန်သော ဆိတ်ချေးတုံးတို့ကို။ ဂိလန္တာ ကိဠိ နဇာနိတ္ထ၊ မျိုကုန်သော်လည်း ဘာကိုမျှ မသိကြ။ ဣဒါနိ ဣတော၊ ယခု ဤတစ်စလယ်ထက်။ ဥတ္တရိ ဇီရာပေတုံ၊ အပိုအလွန်ကို အစာကြေစေခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿထ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်လတ့်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားပါကုန်။ ပိယဂုံဒကံ ပိဝိတွာ၊ ဥပါသ ကာရ္ဂက်ရေကို သောက်၍။ ဆဠေတွာ အတ္တာနံ၊ စွန့်ပစ်၍ မိမိကိုယ်ကို။ အရောဂံ ကရောထာတိ အာဟ၊ ရောဂါမရှိသည်ကို ပြုတော်မူကြပါ"ဟု ပြောပြီ။ ပြာဟွ-ဏော တတော ပဋ္ဌာယ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည် ထိုနေ့မှ စ၍။ ပိဟိတမုခေါ

ဝိယ ဟုတ္တာ၊ ပိတ်ထားအပ်သော ပါးစပ်ရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ ကထေန္တေနာပိ သဒ္ဒီ၊ လာပြောသူနှင့်သော်မှလည်း အတူ။ အကထနသီလော အဟောသိ၊ ပြောလေ့မရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "ဣမိနာ မေ၊ ဤငဆွဲ့သည် ဝဲ့အား။ ကဏ္ဏသုခံ ကတန္တိ၊ နားချမ်းသာမှုကို ပြုအပ်ပါပေပြီ"ဟု တွေးမ၍။ စတူသု ဒိသာသု၊ လေးခုကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့၌။ သတသဟဿုဋ္ဌာနကော၊ အခွန်တစ်သိန်းထွက်ရှိကုန်သော။ စတ္တာရော ဂါမေ၊ လေးခုကုန်သော ရွာတို့ကို။ ပီဋ္ဌသပ္ပိသ အဒါသိ၊ ငဆွဲ့အား ပေးသနားပြီ။ ဟောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ရာဇာနံ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "ဒေဝ သိပ္ပံ နာမ လောကေ၊ အရှင်မင်းကြီး အတတ်ပညာမည်သည်ကို လောကဌ်။ ပဏ္ဍိတေဟိ ဥဋ္ဌဟိတဗ္ဗံ၊ ပညာရှိတို့သည် သင်ယူထိုက်၏။ ပီဋ္ဌသပ္ပိနာ သာလိတ္တာကမတ္တေနာပိ၊ ငဆွဲ့သည် ခဲပစ်အတတ်မျှဖြင့်လည်း။ အယံ သမ္မတ္တိ လဒ္ဓါတိ ဝတ္တာ၊ ဤကြီးကျယ်သော စည်းစိမ်ကို ရအပ်ပါပေပြီ"ဟု လျှောက်ထား၍။

၁၀၇။ "သာဓု ခေါ သိပ္ပကံ နာမ၊ အပိ ယာဒိသ ကီဒိသံ။
ပဿ ခဠုပ္ပဟာရေန၊ လဒ္ဓါ ဂါမာ စတုဒ္ဒိသာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ သာဓု ခေါ ॥ပ॥ စတုဒ္ဒိသာဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား . . .

သိပ္ပကံ နာမ၊ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း အတတ်မည်သည်။ အပိ ယာဒိသ ကီဒိသံ၊ မည်ကဲ့သို့သော အတတ်ပညာပင်ဖြစ်စေကာမူ။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာတည်း။ ပဿ၊ ရှုတော်မူပါဘုရား။ ခဠုပ္ပဟာရေန၊ ခဲပစ် အတတ်, တတ်သော ငဆွဲ့သည်။ စတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဂါမာ လဒ္ဓါ၊ ရွာတို့ကို ဆုလာภ်အဖြစ်ရရှိအပ်ကုန်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ပဿ ခဠုပ္ပဟာရေနာတိ**၊ ပဿ ခဠုပ္ပဟာရေနဟူသည်ကား။ မဟာရာဇ ပဿ၊ အရှင်မင်းမြတ် ရှုတော်မူပါ။ ဣမိနာ ခဠုပီဋ္ဌသပ္ပိနာ၊ ဤခြေခွင်သည်ငဆွဲ့သည်။ အဇလဏ္ဍိကာပဟာရေန၊ ဆိတ်ချေးပစ်ပေးခြင်းဖြင့်။ စတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော ဂါမာ လဒ္ဓါ၊ ရွာလေးရွာတို့ကို ဆုလာภ်အဖြစ်ရအပ်ကုန်ပြီ။ အညေသံ သိပ္ပါနံ၊ ခဲပစ်အတတ်မှ တခြားကုန်သော အတတ်ပညာတို့၏။ အာနိသံသပရိစ္ဆေဒေါ ကော၊ ကောင်းကျိုးအပိုင်း

အခြားကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း"။ ဣတိ သိပ္ပဂုဏ် ကထေသိ၊ ဤကဲ့သို့ အတတ်ပညာဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ပီဋသပ္ပီ၊ ထိုအခါက ငဆွံ့သည်။ အယံ ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ဤဟသ်ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကား အာနန္ဒာတည်း။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော ပန အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိအမတ်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓေနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သာလိတ္တကဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော သာလိတ္တကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ ဗာဟိယဇာတကဝဏ္ဏနာ

သိဂ္ဂေယျ သိက္ခိတဗ္ဗာနီတိ ဣဒံ၊ သိဂ္ဂေယျ သိက္ခိတဗ္ဗာနိအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဝေသာလိ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေသာလီမြို့ကို အမှီပြု၍။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တောဌ်။ ကူဋာဂါရသာလာယံ ဝိဟာရန္တေ၊ စုလစ်မွန်းချွန်အထွဋ်တပ်သော ဇရပ်ကျောင်းဌ် နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ လိစ္ဆဝိ၊ တစ်ယောက်သော လိစ္ဆဝီမင်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သဒ္ဓေါ ပသန္နော၊ ကံကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သော ရတနာသုံးပါးကြည်ညိုသော။ သော လိစ္ဆဝိရာဇာ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသည်။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ နိမန္တေတွာ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို ပင့်ဖိတ်၍။ အတ္တနော နိဝေသနေ၊ မိမိ၏ အိမ်တော်ဌ်။ မဟာဒါနံ ပဝတ္တေသိ၊ အလှူကြီးကို ဖြစ်စေပြီ။ အဿ ဘရိယာ ပန၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်း၏ မယားသည်ကား။ ထူလဂ်ပစ္စဂ်။ ဝဖြိုးသော အဂ်ကြီးငယ်ရှိသည်။ ဥဒ္ဒမာတကနိမိတ္တသဒိသာ၊ ဖူးဖူးရောင်သော အသေကောင်နိမိတ်နှင့်တူသည်။ အနာကပ္ပသမ္ပန္နာ၊ အသွင်အပြင်မပြည့်စုံသည် အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်ပြီတဲ့။ သတ္ထာ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းကိစ္စအဆုံး၌။ အနုမောဒနံ ကတ္တာ၊ အနုမောဒနာတရားဟောခြင်းကို ပြု၍။ ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ ဘိက္ခူနံ သြ၀ါဒံ ဒတ္တာ၊ ရဟန်းတို့အား သြ၀ါဒကို

ပေးတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ ပါဝိသိ. ဂန္ဓကုဋ္ဌိသို့ ဝင်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု မေ့သဘာယ်၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌။ "အာဝုသော တာဝ အဘိရူပသေ၊ အို. . ငါ့ရှင်တို့ သို့ကလောက် အဆင်လှသော။ တသေ လိစ္ဆဝိရညော နာမ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းမည် သည်၏။ တာဒိသာ ဘရိယာ၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော မယားသည်။ ထူလဂ်ပစ္စဂ်၊ ဝမြောသော အဂ်ကြီးငယ်ရှိ၏။ အနာကပ္ပသမ္ပန္နာ၊ အသွင်အပြင်နှင့် မပြည့်စုံ။ ကထံ သော တာယ၊ အဘယ်သို့လျှင် ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသည် ထိုမယားနှင့်။ သဒ္ဓိ အဘိရမတီ-တိ၊ အတူ ပျော်မွေ့သနည်း"ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ ဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထနုတိ ပစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော် မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်ထားအပ် သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဧသော၊ အို. . ရဟန်းတို့ ဤလိစ္ဆဝီမင်းသည်။ ဣဒါနေဝ နု၊ ယခုအခါ၌သာ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ထူလသရီရာယ ဧဝ၊ ရှေးကလည်း ဝမြောသော ကိုယ်ရှိသည်သာဖြစ်သော။ ဣတ္ထိယာ သဒ္ဓိ၊ အိမ်ရှင်မနှင့် အတူ။ အဘိရမိတိ ဝတ္တာ၊ မွေ့လျော်ဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ ယာစိတော၊ ထိုရဟန်းတို့သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတ်တ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တသေ အမစ္စော အဟောသိ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ အမတ် သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကော ထူလသရီရော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော ဆူဖြိုးသော ကိုယ်ရှိသော။ အနာကပ္ပသမ္ပန္နာ ဇနပဒိတ္ထီ၊ အသွင်အပြင်မကောင်းသော ဇနပုဒ်နေ အမျိုးသမီးသည်။ ဘတိ ကုရုမာနာ၊ လက်ခစားအလုပ်ကို ပြုလုပ်၍။ ရာဇဂ်-ဏသေ အဝိဒူရေန ဂစ္ဆမာနာ၊ နန်းရင်ပြင်၏ မနီးမဝေးမှ သွားသော်။ သရီရဝလ္ဂ ပိဋ္ဌိတာ ဟုတ္တာ၊ ကိုယ်လက်အညစ်အကြေး နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ နိဝတ္ထ သာဋကေန သရီရံ၊ ခါးဝတ်ဖြင့် ကိုယ်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္တာ နိသီဒိတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍ ထိုင်၍။ သရီရဝလ္ဂံ မုဠ္ဆိတ္တာ၊ ကိုယ်လက်အညစ်အကြေးကို စွန့်လွှတ်ပြီး၍။ ခိပ္ပမေဝ ဥဋ္ဌာသိ၊ လျင်စွာသာ ထပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ထိုအခိုက်၌ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ဝါတပါနေန၊ ပြူတင်းပေါက်ဖြင့်။ ရာဇဂ်ဏံ သြလော-

ကေန္တော၊ မင်းရင်ပြင်ကို ကြည့်သော်။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုဇနပုဒ်သူမကို တွေ့၍။ "အယံ ဧဝရူပေ အင်္ဂဏဋ္ဌာနေ၊ ဤအမျိုးသမီးသည် ဤသို့သဘောရှိသော ကွင်းပြင်ဌာန၌။ သရီရဝလဉ္စ မုဠ္ဠမာနာ၊ ကိုယ်လက်အညစ်အကြေးကို စွန့်လွှတ်သော်။ ဟိရောတ္တပ္ပံ အပ္ပဟာယ၊ အရှက်အကြောက်ကို မစွန့်မူ၍။ နိဝါသနေနေဝ၊ ခါးဝတ်ဖြင့်ပင်။ ပဒ္မိစ္ဆန္နာ ဟုတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည် ဖြစ်၍။ သရီရဝလဉ္စ မောစေတ္တာ၊ ကိုယ်လက်အညစ်အကြေးကို လွှတ်စေပြီး၍ စွန့်ပြီး၍။ ခိပ္ပံ ဥဒ္ဓိတာ၊ လျင်စွာ ထပြီ။ ဣမာယ နိရောဂါယ၊ ဤသူမသည် ရောဂါကင်းသူမသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်လောက်၏။ ဧတိသာ ဝတ္ထု၊ ဤအမျိုးသမီး၏ သားသမီးတို့နေရာ သားအိမ်သည်။ ဝိသဒံ ဘဝိဿတိ၊ စင်ကြယ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပန ဝိသဒေ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဆက်တွေးရသော် စင်ကြယ်သော သားအိမ်၌။ လဗ္ဘမာနော ဧကော ပုတ္တော၊ ရရှိအပ်သော တစ်ယောက်သော သားသည်။ ဝိသဒေါ ပုညဝါ ဘဝိဿတိ၊ စင်ကြယ်သူသည် ဘုန်းကံရှိရှုသည် ဖြစ်လတ့်။ ဣမံ မယာ၊ ဤအမျိုးသမီးကို ငါသည်။ အဂ္ဂမဟေသိံ ကာတုံ၊ မြင့်မြတ်သော မိဖုရားကို ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ စိန္တေသိ၊ သင့်၏"ဟု တွေးမိပြီ။ သော တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဇနပုဒ်သူမ၏။ အပရိဂ္ဂဟိတဘာဝံ၊ သိမ်းပိုက်အပ်ပြီးသူ မဟုတ်ကြောင်းကို။ ဥ တွာ အာဟရာပေတွာ၊ သိ၍ ဆောင်ယူစေပြီး၍။ အဂ္ဂမဟေသိဌာနံ အဒါသိ၊ မိဖုရားကြီးရာထူးကို ပေးပြီ။ သာ တဿ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည် ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ပိယာ မနာပါ အဟောသိ၊ အချစ်ခံရသည် အနှစ်သက်ခံရသည် ဖြစ်ပြီ။ ဧကံ ပုတ္တံ၊ တစ်ယောက်သော သားကို။ န စိရဿေव ဝိဇာယိ၊ မကြာမီ၌ပင် ဖွားမြင်ပြီ။ အဿာ သော ပန ပုတ္တော၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏ ထိုသားတော်သည်ကား။ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ အဟောသိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ပြီ။

တဿာ သမ္ပတ္တိံ၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏ စည်းစိမ်ကို။ ဗောဓိသတ္တော ဒိသ္မာ၊ ဘုရားလောင်းသည် တွေ့မြင်၍။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝစနောကာသံ လဘိတ္တာ၊ ပြောရေးဆိုခွင့်ကို ရ၍။ "ဒေဝ သိက္ခိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ အို. အရှင်မင်းမြတ် သင်ထိုက်သည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော။ သိပ္ပံ နာမ၊ အတတ်ပညာမည်သည်ကို။ ကသ္မာ န သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်ကြောင့် မသင်ယူထိုက်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ဟိ ယတြ နာမ အယံ မဟာပုညာ၊ မှန်လှ၏ ယင်းဘုန်းကံကြီးမားလှသော ဤအရှင်မိဖုရားကြီးသည်။ ဟိရောတ္တပ္ပံ အပ္ပဟာယ၊ အရှက် အကြောက်ကို မစွန့်မူ၍။ ပဒ္မိစ္ဆန္နာ-

ကာရေန၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သရီရဝလဉ္ဇ ကုရုမာနာ၊ ကိုယ်လက်အညစ်အကြေးကို ပြု၍။ တုမှေ အာရာဓေတွာ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့ကို သဘောကျစေ၍။ ဒေဝရုပ် သမ္ဘတ္တိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော စည်းစိမ်ကို။ ပတ္တာတိ ဝတ္တာ၊ ရရှိ၏"ဟု လျှောက်ထားပြီး၍။ သိက္ခိတဗ္ဗယုတ္တကာနံ သိပ္ပါနံ၊ သင်ထိုက်သည်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော အတတ်ပညာတို့၏။ ဝဏ္ဏံ ကထေန္တော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောလိုရကား။

၁၀၈။ "သိက္ခေယျ သိက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ သန္တိ သစ္စန္ဒိနော ဇနာ။
ဗာဟိယာ ဟိ သုဟန္ဒေန၊ ရာဇာနမဘိရာဓယိတိ။

ကျွမ်း ဂါထံ အာဟ၊ သိက္ခေယျ ။ပ။ မဘိရာယေယိဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား . . .

သိက္ခိတဗ္ဗာနိ သိက္ခေယျ၊ သင်ထိုက်သော အတတ်ပညာတို့ကို သင်ယူရာ၏။ သစ္စန္ဒိနော ဇနာ သန္တိ၊ တူသော ဆန္ဒရှိကုန်သော လူတို့သည် ရှိကုန်၏။ ဟိ ဗာဟိယာ သုဟန္ဒေန၊ မှန်လှ၏ နန်းပြင်မှာ ဖွားမိဖုရားကြီးသည် မစင်စွန့်ကောင်းသဖြင့်။ ရာဇာနံ အဘိရာဓယိ၊ မင်းတရားကို နှစ်သက်အားရစေပြီ။

တတ္တ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သန္တိ သစ္စန္ဒိနော ဇနာ**တိ၊ သန္တိ သစ္စန္ဒိနော ဇနာဟူသည်ကား။ တေသု တေသု သိပ္ပေသု၊ ထိုထိုအတတ်ပညာတို့၌။ သစ္စန္ဒာ ဇနာ အတ္ထိ-ယေဝ၊ တူသော ဆန္ဒရှိကုန်သော လူတို့သည် ရှိကုန်သည်သာ။ **ဗာဟိယာ**တိ၊ ဗာဟိယာ ဟူသည်ကား။ ဗဟိဇနပဒေ ဇာတာ၊ နန်းပြင်ပ,ဇနပုဒ်၌ မွေးဖွားသော။ သံဝမှာ ဣတ္ထိ၊ ကြီးလာသော မိဖုရားကြီးတည်း။ **သုဟန္ဒေနာ**တိ၊ သုဟန္ဒေနဟူသည်ကား။ ဟိရောတ္တပ္ပံ အပ္ပဟာယ၊ အရှက်အကြောက်ကို မစွန့်မူ၍။ ပဋိစ္ဆန္နေန အာကာရေန၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဟန္ဒ သုဟန္ဒ နာမ၊ ကျင်ကြီးစွန့်ခြင်းသည် ကောင်းစွာကျင်ကြီးစွန့်ခြင်းမည်၏။ တေန သုဟန္ဒေန၊ ထိုကျင်ကြီးစွန့်,ကောင်းသဖြင့်တည်း။ **ရာဇာနမဘိရာဓယိ**တိ၊ ရာဇာနမဘိရာဓယိဟူသည်ကား။ ဒေဝံ အဘိရာဓယိတွာ၊ အရှင်မင်းတရားကို နှစ်သက်အားရစေပြီး၍။ ဣမံ သမ္ဘတ္တိ ပတ္တာ ဣတိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို ရရှိပြီတည်း ဤကား ဂါထာဖွင့် အပြီးတည်း။ ဒေဝ မဟာသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ သိက္ခိတဗ္ဗယုတ္တကာနံ၊ သင်ထိုက်သည်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ သိပ္ပါနံ ဂုဏံ ကထေသိ၊ အတတ်ပညာတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ဇယမ္ပတိကာ၊ ထိုရှေးအခါက မယားလင်တို့သည်။ ဧတရဟိပိ ဇယမ္ပတိကာဝ၊ ယခု ဘုရားလက်ထက်တော်ကာလ၌လည်း မယားလင်တို့ပင်တည်း။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော ပန၊ ပညာရှိအမတ်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်တော်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဗာဟိယဇာတကဝဏ္ဏနာ အဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဗာဟိယဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ ကုဏ္ဍကပုဝဏတကဝဏ္ဏနာ

ယထန္ဓော ပုရိသော ဟောတီတိ ဣဒံ၊ ယထန္ဓော ပုရိသော ဟောတိ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိမြို့၌ နေတော်မူစဉ်။ မဟာဒုဂ္ဂတံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဆင်းရဲသားကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ သာဝတ္ထိယံ၊ ချဲ့ပြောရသော် သာဝတ္ထိမြို့၌။ ကဒါစိ ဧကမေဝ ကုလံ၊ တစ်ခါတစ်ရံ၌ ဆွေမျိုးတစ်စုသည်သာ။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခသ ဘိက္ခုသံဃသ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ ဒေတိ၊ အလှူကို ပေးလှူ၏။ ကဒါစိ တီဏိ စတ္တာရိ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌ ဆွေမျိုးသုံး,လေးစုတို့သည်။ ဧကတော ဟုတ္တာ၊ တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကြ၍လည်းကောင်း။ ကဒါစိ ဂဏဗန္ဓနေန၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌ အုပ်စုဖွဲ့သဖြင့်လည်းကောင်း။ ကဒါစိ ဝိထိသဘာဂေန၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌ လမ်းသဘာဝဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကဒါစိ သကလနဂရံ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌ တစ်မြို့လုံးသည်။ ဆန္ဒကံ သံဟရိတ္တာ၊ ဆန္ဒတူရာကို ကောင်းစွာ ဆောင်ယူပေါင်းစု၍လည်းကောင်း။ (ဒါနံ ဒေတိ၊ အလှူကို ပေးလှူ၏)။ တဒါ ပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ ဝိထိဗဒ္ဓံ နာမ အဟောသိ၊ လမ်းအလိုက်ဖွဲ့,လှူသော ဆွမ်းမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ မနုဿာ၊ ထိုအခါ လူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခသ ဘိက္ခုသံဃသ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား။ ယာဂုံ ဒတ္တာ၊ ယာဂုကို ကပ်လှူပြီး၍။ ခဇ္ဇကံ အာဟရထာတိ၊ ခဲဖွယ်ကို ဆောင်ယူခဲ့ကြဟု။ အာဟံသု၊ ပြောကုန်ပြီ။ တဒါ ပန တသ္မိံ ဝိထိယံ ဝသမာနော၊ လမ်းအလိုက်ဖွဲ့,ဆွမ်းကျွေးကြရာ ထိုအခါ၌

ကား ထိုလမ်းခွဲ နေသော။ ပရေသံ ဘတိကာရကော၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အခစား အလုပ်ပြုလုပ်သော။ ဧကော ဒုဂ္ဂတမနုဿော၊ တစ်ယောက်သော ဆင်းရဲသား လူသည်။ "အဟံ ယာဝုံ၊ ငါသည် ယာဂုကို။ ဒါတုံ နိ သက္ခိဿာမိ၊ ပေးလှူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ်။ ခဇ္ဇကံ ပန ဒဿာမီတိ စိန္တေသိ၊ မုံ့ခဲဖွယ်ကိုကား လှူမည်"ဟု တွေးထားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးပြီး၍။ သဏ္ဌာသဏ္ဌာ၊ နူးညံ့သည်ထက်နူးညံ့စွာ။ ကုဏ္ဍာကံ ဝမှာပေတွာ၊ ဆန်ကျိုးဆန်ကွဲကို တိုးပွါးစေ၍။ ဥဒကေန တေမေတွာ၊ ရေဖြင့် ဆွတ်၍။ အဂ္ဂေပဏ္ဍေန ဝေဌေတွာ၊ မရိုးရွက်ဖြင့် ရစ်ပတ်၍ ထုတ်၍။ ကုဏ္ဍဋ္ဌေ ပစိတွာ၊ ပြာပူ၌ အုံး၍ (ဖုတ်၍)။ "ဣဒံ ဗုဒ္ဓဿ ဒဿာမီတိ၊ ဤမုံ့ခဲဖွယ်ကို ဘုရားရှင်အား လှူအုံ့"ဟုတွေး၍။ တံ အာဒါယ ဂန္တာ၊ ထိုမုံ့ခဲဖွယ်ကို ယူ၍ သွား၍။ သတ္ထု သန္တိကေ ဌိတော၊ ဘုရားရှင်၏ အနီး၌ တည်နေလျက်။ "ခဇ္ဇကံ အာဟရ-ထာတိ၊ မုံ့ခဲဖွယ်ကို ဆောင်ယူခဲ့ကြ"ဟု။ ဧကသ္မိံ ဝစနေ ဝုတ္တမတ္တေ၊ တစ်ခွန်းသော စကားကို ဆိုအပ်ခါမျှဖြစ်သော်။ သတ္ထုပဋ္ဌမံ ဂန္တာ၊ အားလုံးတို့ထက် ရှေးဦးစွာ သွား၍။ တံ ပူဝံ သတ္ထု၊ ထိုမုံ့ခဲဖွယ်ကို ဘုရားရှင်၏။ ပတ္တေ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ သပိတ်၌ တည်စေပြီ (လောင်းထည့်ပြီ)။ သတ္ထာ အညေဟိ ဒိယမာနံ၊ ဘုရားရှင်သည် အခြား လူတို့က ပေးလှူအပ်သော်။ ခဇ္ဇကံ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မုံ့ခဲဖွယ်ကို အလှူမခံမူ၍။ တမေဝ ပူဝခဇ္ဇကံ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ဆင်းရဲသားကြီးပေးလှူအပ်သည့် ထိုမုံ့ခဲဖွယ်ကိုသာ ဘုန်းပေးတော်မူပြီ။

ပန တသ္မိံယေဝ ခဏေ၊ ထူးခြားသည်ကား ထိုခဏ၌ပင်။ "သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓေန မဟာဒုဂ္ဂတသ၊ ဘုရားရှင်သည် ဆင်းရဲသားကြီး၏။ ကုဏ္ဍကခဇ္ဇကံ အဇ္ဈုပ္ပိတွာ၊ ဆန်ကွဲဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော မုံ့ခဲဖွယ်ကို မရှိမရှာ။ အမတံ ဝိယ ပရိဘုတ္တံ ကိရဏ္ဍတိ၊ အမြိုက်သုဓာကဲ့သို့ ဘုန်းပေးအပ်ပြီတဲ့"ဟု။ သကလနဂရံ ဧကကောလာဟလံ အဟောသိ၊ သာဝတ္ထိတစ်မြို့လုံးသည် တစ်ခါတည်းအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည် ဖြစ်သွားပြီ။ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒယော၊ မင်း, မင်းအမတ်ကြီးအစရှိကုန်သော။ အန္တမသော ဒေါဝါရိကော၊ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် တံခါးမှူးတို့ကို။ ဥပါဒါယ သဗ္ဗေဝ၊ အစပြု၍ လူအားလုံးတို့သည်ပင်။ သန္ဓိပတိတွာ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတွာ၊ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးကြ၍ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ မဟာဒုဂ္ဂတံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဆင်းရဲသားကြီးသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘော ဟန္ဒ၊ ဘိုး , အချင်း ယခု။ သတံ ဂဟေတွာ၊ တစ်ရာကို ယူ၍။ ဒွေသတာနိ ဂဟေတွာ၊ နှစ်ရာတို့ကို ယူ၍။ ပဉ္စသတာနိ

ဂဟေတွာ၊ ငါးရာတို့ကို ယူ၍။ အမှာကံ ပတ္တိ၊ ငါတို့အား ကုသိုလ်အဖို့ကို။ ဒေဟီတိ ဝဒိသု၊ ဝေမ္မပေးပါ"ဟု ပြောကြပြီ။ သော၊ ထိုဆင်ရဲသားကြီးသည်။ "သတ္ထာရံ ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို မေးမြန်းလျှောက်ထား၍။ ဇာနိဿာမိတိ၊ သိရပါလိမ့်မည်"ဟုပြော၍။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွား၍။ တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင် သည်။ "ဓနံ ဂဟေတွာ ဝါ၊ ပေးသော ပစ္စည်းကို ယူ၍သော်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဟေတွာ ဝါ၊ မယူမူ၍သော်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသတ္တာနံ ပတ္တိ၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့အား ကုသိုလ်အဖို့ကို။ ဒေဟီတိ အာဟ၊ မျှဝေပေးလော့"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဓနံ ဂဟေတုံ၊ ထိုဆင်းရဲသားကြီးသည် ပစ္စည်းကို ယူခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်ပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိဂုဏာစတုဂ္ဂုဏာအဋ္ဌဂုဏာဒိဝသေန၊ နှစ်ဆ လေးဆ ရှစ်ဆ စသည်တို့အစွမ်းဖြင့်။ ဒဒန္တာ၊ ပေးကြကုန်လျက်။ နဝ ဟိရညကောဋိယော အဒံသု၊ ငွေကိုးကုဋေတို့ကို ပေးကြပြီ။ သတ္ထာ အနုမောဒန် ကတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အနုမောဒနာတရားဟောခြင်းကို ပြုတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူ၍။ ဘိက္ခူဟိ ဝတ္တေ ဒဿိတေ၊ ရဟန်းတို့သည် ပြုနေကြဝတ္တရားကို ပြအပ်ပြီးသော်။ သုဂတောဝဒံ ဒတွာ၊ ဘုရားရှင်တို့သြဝါဒကို ပေးတော်မူပြီး၍။ ဂန္ဓကုဋိံ ပါဝိသိ၊ ဂန္ဓကုဋီသို့ ဝင်တော်မူပြီ။ ရာဇာ သာယန္ဟသမယေ၊ ပသေနဒိကောသလ မင်းသည် ညနေချမ်းအခါ၌။ မဟာဒုဂ္ဂတံ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ဆင်းရဲသားကြီးကို ခေါ်စေ၍။ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနေန ပူဇေသိ၊ သူဌေးရာထူးဖြင့် ပူဇော်ပြီ။

ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌။ "အာဝုသော သတ္ထာ၊ အို. . ငါ့ရှင်တို့ ဘုရားရှင်သည်။ မဟာဒုဂ္ဂတေန ဒိန္နံ၊ ဆင်းရဲသားကြီးသည် ပေးလှူအပ်သော။ ကုက္ကာကပူဝံ အဇ္ဈုပ္ပန္နော၊ ဆန်ကွဲ မုံ့ခဲဖွယ်ကို မရှိမရှာ။ အမတံ ဝိယ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ အမြိုက်သုဓာကဲ့သို့ ဘုဉ်းပေးပြီ။ မဟာဒုဂ္ဂတောပိ ဗဟုဓနဿ၊ ဆင်းရဲသားကြီးသည်လည်း များစွာသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနဿ လဘိတွာ၊ သူဌေးရာထူးကိုလည်းကောင်း ရပြီး၍။ မဟာသမ္ဘတ္တိ ပတ္တောတိ၊ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ကို ရရှိပြီ"ဟု။ ကထံ သမုट्ठာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကြပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တွာ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင် နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်

မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တော၊ ဤ မည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်ထား အပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အို. . ရဟန်းတို့ယခုအခါ၌သာ။ မယာ အဇ္ဈတ္ထ-ဗ္ဗေန၊ ငါဘုရားသည် မရှဲမရှာ။ တသ ကုဏ္ဍကပူဝေါ၊ ထိုဆင်းရဲသားကြီး၏ ဆန်ကွဲ မုံ့ခဲဖွယ်ကို။ နေ ပရိဘုတ္တော၊ သုံးဆောင်တော်မူအပ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ရုက္ခဒေဝတာယ၊ ရှေးကလည်း ရုက္ခစိုးနတ်အဖြစ်ဖြင့်။ ဟုတ္တာ ပရိဘုတ္တောယေဝ၊ ဖြစ်ပြီး၍ သုံးဆောင်အပ်ဖူးသည်သာ။ တဒါပိ စ ဧသော၊ ထိုအခါကလည်း ဤဆင်း ရဲသားကြီးသည်။ မံ နိဿာယ သေဋ္ဌဗ္ဗာနံ၊ ငါဘုရားကို အမှီပြု၍။ သူဌေးရာထူး ကို။ အလတ္ထော၀ါတိ ဝတ္တာ၊ ရဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ ရေဏ္ဍရုက္ခေ၊ တစ်ခုသော ဌာန၌ ကြက်ဆူ ပင်၌။ ရုက္ခဒေဝတာ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ရုက္ခစိုးနတ်၏အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ တသ္မိံ ဂါမကေ မနုဿာ၊ ထိုအခါက ထိုရွာငယ်၌ လူတို့သည်။ ဒေ၀တာမဂ်လိကာ ဟောန္တိ၊ နတ်ကိုးကွယ်လျှင် မင်္ဂလာရှိ၏ဟုအယူရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အထ ဧကသ္မိံ ဆဏေ သမ္ဗတ္တေ၊ ထိုအခါ တစ်ခုသော ပွဲသဘင်သည် ရောက်လတ် သော်။ မနုဿာ အတ္တနော အတ္တနော၊ လူတို့သည် မိမိ၏ မိမိ၏။ ရုက္ခဒေ၀တာနံ ဗလိကမ္မံ အကံသု၊ ကိုးကွယ်ရာရုက္ခစိုးနတ်တို့အား ပူဇော်မှုကို ပြုကြပြီ။ အထ ဧကော ဒုဂ္ဂတမနုဿော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော လူဆင်းရဲသည်။ တေ မနုဿေ ရုက္ခဒေ၀တာ၊ ထိုလူတို့ကို ရုက္ခစိုးနတ်တို့ကို။ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂန္တေ ဒိသွာ၊ လုပ်ကျွေး ပူဇော်နေသည်တို့ကို တွေ့ရ၍။ ဧကံ ရေဏ္ဍရုက္ခံ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂိ၊ တစ်ခုသော ကြက်ဆူပင် ကို လုပ်ကျွေးပူဇော်ပြီ။ တေ မနုဿာ အတ္တနော အတ္တနော၊ ထိုလူတို့သည် မိမိ၏ မိမိ၏။ ဒေ၀တာနံ နာနပ္ပကာရာနိ၊ ပူဇော်ရာနတ်တို့အတွက် အထူးထူး အပြားပြား ကုန်သော။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနာနိ စေ၀၊ ပန်းနံ့သာ,နံ့သာပြောင်းစသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇာနိ စ၊ ခဲဖွယ် စားဖွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ ဂစ္ဆိသု၊ ယူ၍ သွားကုန်ပြီ။ သော ပန ကုဏ္ဍကပူ၀ဥ္ဇေ၀၊ ထိုလူဆင်းရဲသည်ကား ဆန်ကွဲမုံ့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဒုက္ခေါ်နဉ ဥဒကံ စ၊ ရေမူတ်ဖြင့် ရေကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ ဂန္တွာ၊ ယူ၍ သွား၍။ ရေဏ္ဍရုက္ခဿ အဝိဒူရေ ဌတွာ၊ ကြက်ဆူပင်၏

မနီးမဝေးဘဲ ရပ်၍။ "ဒေဝတာ နာမ၊ နတ်တို့မည်သည်။ ဒိဋ္ဌခဇ္ဇကာနိ ခါဒန္တိ၊ နတ်ခဲဖွယ်တို့ကို စားကြကုန်၏။ မယ့် ဒေဝတာ၊ ငါ၏ ကိုးကွယ်ရာနတ်သည်။ မယ့် ဣမံ ကုဏ္ဍကပူဝံ၊ ငါ၏ ဤဆန်ကွဲမုန့်ကို။ နေ ခါဒိဿတိ၊ စားလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဣမံ အကာရဏေန၊ ဤဆန်ကွဲမုန့်ကို အကြောင်းမဲ့ဖြင့်။ ကိံ နာသေမိ၊ အဘယ်ကြောင့် ပျက်စီးစေရအံ့နည်း။ အဟမေဝ နံ၊ ငါသည်ပင် ထိုဆန်ကွဲမုန့်ကို။ ခါဒိဿာမိတိ၊ စားမည်"ဟုတွေးရ၍။ တတောဝ နိဝတ္တိ၊ ထိုနေရာမှပင် ဆုတ်နစ်ပြီ။ ဟေဓိသတ္တောဝ ခန္ဓဝိဌပေ ဌတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းရဟန်းစိုးသည် ကြက်ဆူပင်ခွကြားဌ ရပ်၍။ "ဘောပုရိသ တ္တံ၊ အိ. . ယောက်ျား သင်သည်။ ဣဿရော သစေ ဘဝေယျာသိ၊ အစိုးရသူသည် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ မယ့် မဓုရခဇ္ဇကံ၊ ငှဲ့အား ချိုမြိန်သော အရသာရှိသော ခဲဖွယ်ကို။ ဒဒေယျာသိ၊ ပေးရာပူဇော်ရာ၏။ တွံ ပန ဒုဂ္ဂတော၊ သင်သည်ကား ဆင်းရဲ၏။ အဟံ တဝ ပူဝံ၊ ငါရဟန်းစိုးသည် သင်ဆင်းရဲသား၏ မုန့်ကို။ နေ ခါဒိတ္တာ အည်၊ မစားသော် အခြားသော။ ကိံ ခါဒိဿာမိ၊ ဘာကို စားရအံ့နည်း။ မေ ကောဌာသံ၊ ငါ၏ ဝေစုကို။ မာ နာသေဟိတိ ဝတ္တာ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်"ဟု ပြော၍။

၁၀၉။ "ယထန္ဓော ပုရိသော ဟောတိ၊ တထန္ဓာ တဿ ဒေဝတာ။
အာဟရေ'တံ ကုဏ္ဍကပူဝံ၊ မာ မေ ဘာဂံ ဝိနာသယာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယထန္ဓော ။ပ။ ဝိနာသယဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား . . .

ပုရိသော၊ ကိုးကွယ်သည့် ယောက်ျားသည်။ ယထန္ဓော ဟောတိ၊ အကြင်သို့သော အစာရှိသည် ဖြစ်၏။ တဿ ဒေဝတာ၊ ထိုယောက်ျား၏ ကိုးကွယ်ရာနတ်သည်လည်း။ တထန္ဓာ၊ ထိုယောက်ျားနှင့်တူသော အစာရှိသည်သာ။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)။ ဧတံ ကုဏ္ဍကပူဝံ အာဟရ၊ ဆန်ကွဲဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သည့် ထိုမုန့်ကို ဆောင်ယူခဲ့ပါလော့။ မေ ဘာဂံ၊ ငါ၏ ဝေစုကို။ မာ ဝိနာသယ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယထန္ဓော**တိ၊ ယထန္ဓောဟူသည်ကား။ ယထာရူပ ဘောဇနော ဟောတိ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော အစာရှိသည် ဖြစ်၏တည်း။ **တထန္ဓာ**တိ၊ တထန္ဓာဟူသည်ကား။ တဿ ပုရိသဿ ဒေဝတာပိ၊ ထိုကိုးကွယ်သော ယောက်ျား၏ ကိုးကွယ်ခံနတ်သည်လည်း။ တထာရူပဘောဇနော၀

ဟောတိ၊ ထိုယောက်ျားအစာသဘောရှိသော အစာရှိသည်သာ ဖြစ်၏။ **အာဟာရေ'တံ ကုဏ္ဍပူဝဂ္ဂိ**၊ အာဟာရေ'တံ ကုဏ္ဍာပူဝံဟူသည်ကား။ ကုဏ္ဍာကေန၊ ဆန်ကွဲဖြင့်။ ဧတံ ပဏ္ဏပူဝံ၊ ဖုတ်အပ်သည့် ထိုမုန့်ကို။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ယူခဲ့ပါလော့။ မယှံ ဘာဂံ၊ ငါ၏ ဝေစုကို။ မာ ဝိနာသေဟိ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်တည်း။

သော နိဝတ္တိတ္တာ၊ ထိုလူဆင်းရဲသည် ပြန်နစ်၍။ ဗောဓိသတ္တံ သြလောကေတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းကို ကြည့်၍။ ဗလိကမ္မံ အကာသိ၊ ပူဇော်ပသမှုကို ပြုပြီ။ ဗောဓိသတ္တောဘာ တတော၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုတင်သော မုန့်မှ။ သြဇံ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ အဆီအနှစ်ကို စားသုံးပြီး၍။ "ပုရိသ တွံ ကိမတ္ထံ၊ အိ. . ယောက်ျား သင်သည် အဘယ်အကျိုးငှာ။ မံ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂသီတိ အာဟ၊ ငါ့ကို ပြုစုကိုးကွယ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ သာမိ ဒုဂ္ဂတောဘာ အမှိ၊ အိ. . အရှင်နတ်မင်း ဆင်းရဲသည် ဖြစ်၏။ တံ နိဿာယ၊ အရှင်နတ်မင်းကို အမှီပြု၍။ ဒုဂ္ဂတဘာဝတော၊ ဆင်းရဲသားအဖြစ်မှ။ မုစ္စိတုကာမတာယ၊ လွတ်လိုသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂါမိတိ၊ လုပ်ကျွေးကိုးကွယ်ပါ၏ဟုဖြေပြီ။ "ဘော ပုရိသ မာ စိန္တယိ၊ အိ. . ယောက်ျား မပူလင့်။ တယာ ကတညုဿ၊ သင်ယောက်ျားသည် ကျေးဇူးသိတတ်သူအား။ ကတဝေဒိနော၊ ကျေးဇူးကို ဆပ်တတ်သူအား။ ပူဇာ ကတာ၊ ပူဇော်မှုကို ပြုအပ်ပြီ။ ဣမံ ဧရဏ္ဍံ ပရိဂ္ဂိပိတွာ၊ ဤကြက်ဆူပင်ကို ဝိုင်းရံ၍။ နိဓိကုမ္ဘိယော၊ ဥစ္စာအိုးတို့သည်။ ဂိဝါယ ဂိဝံ အာဟာစ္စ၊ လည်ပင်းဖြင့် လည်ပင်းကို ထိခိုက်၍။ ဌိတာ၊ တည်ရှိကုန်၏။ တွံ ရညော အာစိက္ခိတွာ၊ သင်သည် ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်ထား၍။ သကဒ္ဒေဟိ ဓနံ အာဟရာပေတွာ၊ လှည်းတို့ဖြင့် ပစ္စည်းကို ဆောင်ယူစေ၍။ ရာဇာ ဧဝ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ရာသိံ ကာရေဟိ၊ အစုအပုံကို ပြုစေလော့။ ရာဇာ တေ တုဿိတွာ၊ မင်းသည် သင့်အား နှစ်သက်၍။ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ သူဌေးရာထူးကို၊ ဒဿတီတိ ဝတ္တာ၊ ပေးလတ္တံ"ဟု ပြော၍။ ဗောဓိသတ္တောဘာ အန္ဓရဓာယိ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကွယ်ပျောက်ပြီ။ သော တထာ အကာသိ၊ ထိုဆင်းရဲသားသည် ထိုဘုရားလောင်း ပြောသည့်အတိုင်း ပြုပြီ။ ရာဇာပိ တဿ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်လည်း ထိုဆင်းရဲသားအား။ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနံ အဒါသိ၊ သူဌေးရာထူးကို ပေးပြီ။ ဣတိ သော၊ ဤသို့လျှင် ထိုဆင်းရဲသားသည်။ ဗောဓိသတ္တံ နိဿာယ၊ ဘုရားလောင်းကို အမှီပြု၍။ မဟာသမ္ဘတ္တိံ ပတ္တာ၊ မျှားစွာသော စည်းစိမ်ကို ရရှိ၍။ ယထာကမ္မံ ဂတောဘာ၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ဒုဂ္ဂတော၊ ထိုရှေးအခါက ဆင်းရဲသားသည်။ ဧတရဟိ ဒုဂ္ဂတောဝ၊ ဤငါဘုရားလက်ထက်အခါ ဆင်းရဲသားပင်တည်း။ ဧရဏ္ဍရုက္ခ ဒေဝတာ ပန၊ ကြက်ဆူပင်စောင့် ရုက္ခဒိုးနတ်သည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု"။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကုဏ္ဍကပူဝဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော ကုဏ္ဍကပူဝဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ သဗ္ဗသံဟာရကပဥ္ဇရတကဝဏ္ဏနာ

သဗ္ဗသံဟာရကော နတ္ထိတိ၊ သဗ္ဗသံဟာရကော နတ္ထိ ဟူသော။ အယံ **သဗ္ဗသံဟာရကပဥ္ဇော**၊ ဤ**သဗ္ဗသံဟာရကပဥ္ဇဇာတ်**သည်။ **သဗ္ဗာကာရေန ဥမဂ်ဇာတကေ**၊ **အလုံးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့် မဟာဥမဂ်ဇာတ်၌**။ **အာဝိ ဘဝိဿတိ** ဣတိ ၊ **ထင်စွာဖြစ်လိမ့်မည်** ဤကားအပြီးတည်း။

သဗ္ဗသံဟာရကပဥ္ဇဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော သဗ္ဗသံဟာရကပဥ္ဇဇာတ်အဖွင့်တည်း။

ပရောသတဝဂ္ဂေါ ဧကာဒသမော၊ တစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ပရောသတဝဂ်တည်း။

တဿ ဥဒ္ဒါနံ၊ **ထိုပရောသတဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား**။

ပရောသတမ္မိ ပဏ္ဏိကံ၊ **ပရောသတဇာတ်လည်းကောင်း ပဏ္ဏိကဇာတ်** လည်းကောင်း။ **ဝေရီ စ မိတ္တဝိန္ဒကံ**၊ **ဝေရီဇာတ်လည်းကောင်း မိတ္တဝိန္ဒက** ဇာတ်လည်းကောင်း။ **ဒုဗ္ဗလဉ္စ ဥဒဉ္စနီ**၊ **ဒုဗ္ဗလကဋ္ဌဇာတ်လည်းကောင်း ဥဒဉ္စနီ** ဇာတ်လည်းကောင်း။ **သာလိတ္တမ္မိ စ ဗာဟိယံ**၊ **သာလိတ္တကဇာတ်လည်း** ကောင်း **ဗာဟိယဇာတ်**လည်းကောင်း။ **ကုဏ္ဍကပူဝသဗ္ဗသံဟာရကံ** ဣတိ၊ **ကုဏ္ဍကပူဝဇာတ် သဗ္ဗသံဟာရကဇာတ်**လည်းကောင်း ဤသည်ပင်တည်း။

၁ ၂။ ဟံစိဝဂ္ဂ

၁။ ဂဒြဘပဉ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဟံစိ တုဝံ ဝေမညသီတိ၊ ဟံစိ တုဝံ ဝေမညသိဟူသော။ အယမ္ပိ ဂဒြဘပဠော၊ ဤဂဒြဘပဉ္စဇာတ်သည်လည်း။ မဟာဥမင်္ဂဇာတကေယေဝ၊ မဟာဥမင်္ဂဇာတ်၌ပင်။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

ဂဒြဘပဉ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော ဂဒြဘပဉ္စဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ အမရာဒေဝီပဉ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယေန သတ္တုဇိလဂ်ိ စာတိ၊ ယေန သတ္တုဇိလဂ်ိ စဟူသော။ အယမ္ပိ အမရာဒေဝိပဠော နာမ၊ ဤအမရာဒေဝိပဉ္စမည်သော ဇာတ်သည်လည်း။ တတ္ထေဝ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထိုမဟာဥမင်္ဂဇာတ်၌ပင် ထင်စွာဖြစ်လတ့်။

အမရာဒေဝိပဉ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော အမရာဒေဝီပဉ္စဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ သိဂ်ိလဇာတကဝဏ္ဏနာ

သဒ္ဒဟာသိ သိဂ်ိလသာတိ ဣဒံ၊ သဒ္ဒဟာသိ သိဂ်ိလသစသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တသ္မိံ သမယေ ဘိက္ခူ။ ခဲ့ပြောရသော် ထိုအခါက ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတွာ၊ တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးကြ၍။ "အာဝုသော ဒေဝဒတ္တေန၊ အိုဒ, ငါ့ရှင်တို့ ဒေဝဒတ်သည်။ ပဠဘိက္ခုသတာနိ အာဒါယ၊ ရဟန်းငါးရာတို့ကို ခေါ်ယူ၍။ ဂယာသီသံ ဂန္တွာ၊ ဂယာသီသ အရပ်သို့ သွား၍။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဖြစ်သော ဂေါတမသည်။ ယံ ကရောတိ၊ အကြောင်းကို ပြု၏။ သော နု ဓမ္မော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမပြုသမျှသည်

တရား မဟုတ်။ ယံ အဟံ ကရောမိ၊ အကြောင်းကို ငါသည် ပြု၏။ အယမေဝ ဓမ္မောတိ၊ ဤငါပြုသမျှသည်သာ တရားဟု။ အတ္တာနော လဒ္ဓိ၊ မိမိ၏ အယူဝါဒကို။ တေ ဘိက္ခူ ဂါဟာပေတွာ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို ယူစေ၍။ ဌာနပ္ပတ္တံ၊ အပါယ်ကျ ကြောင်းသို့ ရောက်သော။ မုသာဝါဒံ ကတွာ၊ လိမ်ညာပြောမှုကို ပြု၍။ သံယံ ဘိန္ဒိတွာ၊ သံယာကို သင်းခွဲ၍။ ဧကသီမာယ၊ တစ်သိမ်ထည်း၌။ ဒွေ ဥပေါသထာ ကတာတိ၊ ဥပုသ်နှစ်ဖွဲ့တို့ကို ပြုအပ်ကုန်ပြီ"ဟု။ ဒေဝဒတ္တသ္မိ အဝုဏ္ဏကထံ၊ ဒေဝဒတ်၏ ကျေးဇူးမဲ့စကားကို။ ကထေန္တာ နိသိဒိသု၊ ပြောဆိုကုန်လျက် ထိုင်နေ ကြပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဖြစ်ကြသနည်းဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဘိက္ခဝေ ဒေဝဒတ္တော၊ အိုရဟန်းတို့ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ နမုသာဝါဒီ၊ ယခုအခါ၌သာ မုသားပြောသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ရှေးကလည်း။ မုသာဝါဒီယေဝါတိ ဝတ္တွာ၊ မုသားပြောသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သုသာနဝနေ ရုက္ခဒေဝတာ၊ သင်းချင်းရှိသော တောအုပ်၌ ရုက္ခစိုးနတ်၏။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ဗာရာဏသိယံ၊ ထိုအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ နက္ခတ္တံ ယုဇ္ဇံ အဟောသိ၊ နက္ခတ်ပွဲသည် ကြွေးကြော်အပ်သည် ဖြစ်ပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ "ယက္ခဗလိကမ္မံ ကရောမာတိ၊ နတ်ပူဇော်ပသမ္ဘကို ပြုကြမည်"ဟုတွေးဒ၍။ တေသု တေသု စစ္စရရဏ္ဌာဒိဋ္ဌာနေသု၊ ထိုထိုလမ်းဆုံ မြို့တွင်း လမ်းစသော ဌာနတို့၌။ မစ္ဆမံသာဒိနိ ဝိပ္ပကိရိတွာ၊ ငါး,အမဲစသည်တို့ကို ဖရိုဖရဲ ဖြန့်ကျဲ၍။ ကပါလကေသု၊ ခွက်ငယ်တို့၌။ ဗဟုံ သုရံ ဌပယိံသု၊ များစွာသော သေကို ထည့်ထားကုန်ပြီ။ အထ ဧကော သိဂ်ါလော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော တောခွေးသည်။ အမုရတ္တသမယေ နိဒ္ဒမနေန၊ သန်းခေါင်အခါ၌ ရေထွက်ပေါက် ဖြင့်။ နဂရံ ပဝိသိတွာ၊ မြို့တွင်းသို့ ဝင်၍။ မစ္ဆမံသံ ခါဒိတွာ၊ ငါး,အမဲကို စား၍။ သုရံ ပိဝိတွာ၊ သေကို သောက်၍။ ပုန္နာဂဂစ္ဆန္တံ ပဝိသိတွာ၊ ပုံးညက်ပင်ခြုံကြားသို့

ဝင်၍။ ယာဝ အရုဏုဂ္ဂမနာ၊ အရုဏ်တက်သည်တိုင်အောင်။ နိဒ္ဒံ သြက္ကမိ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ သက်ရောက်ပြီ။ သော ပဗုဒ္ဓိတ္တာ၊ ထိုတောခွေးသည် နိုးရ၏။ အာလောကံ ဒိသ္မာ၊ အရောင်အလင်းကို တွေ့မြင်၍။ "ဣဒါနိ နိက္ခမိတုံ နု သက္ကာတိ၊ ယခုအခါ မြို့ပြင်ထွက်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း"ဟုတွေး၍။ မဂ္ဂသမီပံ ဂန္တ္မာ၊ လမ်းနားသို့ သွား၍။ အဒိဿမာနော နိပဇ္ဇိတ္တာ၊ မည်သူမျှမမြင်အောင် ဝပ်နေ၍။ အညေ မနုဿေ ဒိသ္မာပိ၊ အခြားကုန်သော လူတို့ကို မြင်၍လည်း။ ကိဉ္စိ အဝတ္တာ၊ ဘာကိုမျှ မပြောမူ၍။ မုခဓောဝနတ္ထာယ ဂစ္ဆန္တံ၊ မျက်နှာသစ်ခြင်းအကျိုးငှာ သွားသော။ ဧကံ ပြာဟ္မဏံ ဒိသ္မာ၊ တစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားကို တွေ့၍။ "ပြာဟ္မဏာ နာမ၊ ပုဏ္ဏားတို့မည်သည်။ ဓနလောလာ ဟောန္တိ၊ ပစ္စည်း၌ လော်လီကြသည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမံ ဓနေန ပလောဘေတ္တာ၊ ဤပုဏ္ဏားကို ပစ္စည်းဖြင့် လှည့်ပတ်၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့ ပြုသော်။ မံ ဥပကစ္ဆကန္တရေ ကတ္တာ၊ ငါ့ကို ချိုင်းကြား၌ ထားမှုပြု၍။ ဥတ္တရာသင်္ကေန ပဋိစ္ဆာဒေတ္တာ၊ အပေါ်ရုံအဝတ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍။ နဂရာ နီဟရတိ၊ မြို့ထဲမှ ထုတ်ဆောင်ပေး၏။ တထာ ကရိဿာမိတိ၊ ထိုကဲ့သို့ ထုတ်ဆောင်ပေးအောင် ပြုမည်"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးပြီ။ သော မနုဿဘာသာယ၊ ထိုတောခွေးသည် လူတို့ဘာသာစကားဖြင့်။ "ပြာဟ္မဏာတိ အာဟ၊ အို. . ပုဏ္ဏား"ဟု ခေါ်ပြီ။ သော နိဝတ္တိတ္တာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် ပြန်နစ်၍။ "ကော မံ၊ ဘယ်သူသည် ငါ့ကို။ ပက္ကောသတီတိ အာဟ၊ ခေါ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ အဟံ ပြာဟ္မဏာတိ၊ ငါသည် အိုပုဏ္ဏားဟုခေါ်ပါပြီ။ ကိံ ကာရဏာတိ၊ ဘာကြောင့်နည်းဟုမေးပြီ။ ပြာဟ္မဏ မယ္ဟိ၊ အို. . ပုဏ္ဏား ငါ့အား။ ဒေဝကဟာပဏသတာနိ အတ္ထိ၊ ဒင်းနှစ်ရာတို့သည် ရှိကုန်၏။ မံ ဥပကစ္ဆကန္တရေ ကတ္တာ၊ ငါ့ကို ချိုင်းကြား၌ ထားမှုပြု၍။ ဥတ္တရာသင်္ကေန ပဋိစ္ဆာဒေတ္တာ၊ အပေါ်ရုံအဝတ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့ ထွက်စေသော်။ ကောစိ နဝသတိ၊ မည်သူသည်မျှ မမြင်။ တထာ၊ ထိုကဲ့သို့ မည်သူမျှမမြင်အောင်။ နဂရာ နိက္ခာမေတုံ၊ မြို့တွင်းမှ ထွက်စေခြင်းငှာ။ သစေ သက္ကောတိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့။ တုယ္ဟံ တေ ကဟာပဏေ၊ သင့်အား ထိုဒင်းနှစ်ရာတို့ကို။ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအံ့"ဟုပြောပြီ။ ပြာဟ္မဏော ဓနလောဘေန၊ ပုဏ္ဏားသည် ပစ္စည်းလောဘဖြင့်။ 'သာဓုတိ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ ကောင်းပြီ'ဟု ဝန်ခံ၍။ တံ တထာ ကတ္တာ၊ ထိုတောခွေးကို ထိုတောခွေးပြောသည့်အတိုင်း ပြု၍။ အာဒါယ နဂရာ နိက္ခမိတ္တာ၊ ယူ၍ မြို့မှ ထွက်ခဲ့၍။ ထောကံ အဂမာသိ၊ အနည်းငယ် သွားပြီ။ အထ နံ သိဂါလော၊

ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားကို တောခွေးသည်။ "ကတရဏ္ဍာန် ပြာဟ္မဏာတိ၊ ဘယ်နေရာလဲ ပုဏ္ဏားကြီး"ဟု။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ အသုဂ် နာမာတိ၊ ထိုမည်သော နေရာဟု ဖြေပြီ။ အည် ဌာန်၊ အခြားသော နေရာသို့။ ထောက် ဂစ္ဆာတိ၊ အတန်ငယ် သွားပါဦးဟု ပြောပြီ။ ဧဝံ ပုနပ္ပုနံ ဝဒန္တော၊ ဤသို့ ထပ်ခါထပ်ခါ ပြောလျက်။ မဟာသုသာနံ ပတ္တာ၊ သုသာန်ကြီးသို့ ရောက်၍။ "ဣဒေ မ ဣသုသာန်ကြီး၌ ဝါကို။ သြတာရေဟိ တိ အာဟ၊ ချပေးပါ"ဟု ပြောပြီ။ တတ္ထ နံ သြတာရေသိ၊ ထိုသုသာန်ကြီး၌ ထိုတောခွေးကို ချပေးပြီ။ အထ သိဂ်ိလော၊ ထိုအခါ တောခွေးသည်။ "ပြာဟ္မဏ တေန ဟိ၊ အို. . ပုဏ္ဏား ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဥတ္တရိသာဋကံ ပတ္ထရာတိ အာဟ၊ အပေါ် ရုံအဝတ်ကို ဖြန့်ခင်းပါ"ဟု ပြောပြီ။ သော ဓနလောဘေန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် ပစ္စည်းလောဘဖြင့်။ သာဋကံ ပတ္ထရိ၊ ကောင်းပြီဟုပြော၍ ဖြန့်ခင်းပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားကို။ "ဣမံ ရုက္ခမူလံ ခဏာဟိတိ၊ ဤသစ်ပင်ရင်းကို တူးပါ"ဟု။ ပထဝိခဏနေ ယောဇေတွာ၊ မြေတူးမှုဌ် အားထုတ်စေ၍။ ပြာဟ္မဏသ ဥတ္တရိ သာဋကံ၊ ပုဏ္ဏား၏ အပေါ် ရုံအဝတ်သို့။ အဘိရုယှ၊ တက်၍။ စတူသု ကဏ္ဏေသု စ၊ လေးခုကုန်သော ထောင့်တို့လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေ စ ဣတိ၊ အလယ်ခေါင်လည်းကောင်း ဤသို့။ ပဓူသု ဌာနေသု၊ ငါးပါးကုန်သော ဌာနတို့၌။ သရီရနိဿန္ဒ ပါတေတွာ၊ ကိုယ်၏ အကျိုးဆက်အညစ်အကြေးကို ယိုချ၍။ မဏ္ဍေတွာ စေဝ တေမေတွာ စ၊ လူးစေ၍လည်းကောင်း စိုစွတ်စေ၍လည်းကောင်း။ သုသာနဝနံ ပါဝိသိ၊ သုသာန်တောအုပ်သို့ ဝင်သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ရုက္ခဝိဋပေ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် သစ်ပင်ခွကြား၌ တည်၍။

ဝ၁၃။ "သဒ္ဒဟာသိ သိဂ်ိလဿ၊ သုရာပိတဿ ပြာဟ္မဏ။
　　သိပ္ပိကာနံ သတံ နတ္ထိ၊ ကုတော ကံသသတာ ဒုဝေ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ သဒ္ဒဟာသိ ။ပ။ ဒုဝေဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. . .

ပြာဟ္မဏ သုရာပိတဿ၊ အို. . ပုဏ္ဏား သေရည်သောက်ထားသော။ သိဂ်ိလဿ သဒ္ဒဟာသိ၊ တောခွေအား ယုံကြည်သလော။ သိပ္ပိကာနံ သတံ နတ္ထိ၊ ခရုတို့၏ တစ်ရာသည်သော်မှလည်း မရှိ။ ဒုဝေ ကံသသတာ ကုတော၊ ဒဂ်ီးနှစ်ရာတို့သည် အဘယ်မှာရှိပါအံ့နည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သဒ္ဒဟာသီတိ** သဒ္ဒဟသိ၊ သဒ္ဒဟာသိဟူသည်ကား ယုံကြည်သလောတည်း။ အယမေဝဝါ ပါဌော၊ ဤသဒ္ဒဟသိသည်ပင်လည်း ပါဠိတော်ပါ၏တည်း။ ပတ္တိယာယသီတိ၊ ယုံကြည်သလော။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား သဒ္ဒဟာသိ, သဒ္ဒဟသိတို့၏ အနက်တည်း။ **သိပ္ပိကာနံ သတံ နတ္ထိ**တိ၊ သိပ္ပိကာနံ သတံ နတ္ထိဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထင်ရှားအောင်ပြောရသော်။ ဧတဿ၊ ထိုတောခွေးမှာ။ သိပ္ပိကာသတမ္ပိ နတ္ထိ၊ ခရုတစ်ရာသည်သော်မှလည်း မရှိ။ **ကုတော ကံသသတာ ဒုဝေ**တိ၊ ကုတော ကံသသတာ ဒုဝေဟူသည်ကား။ ဒွေကဟာပဏာသတာနိ ပန၊ ငွေဒင်္ဂါးနှစ်ရာတို့သည်ကား။ အသ ကုတော ဧဝ၊ ထိုတောခွေးမှာ အဘယ်မှာရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤကားဂါထာဖွင့်တည်း။

ဗောဓိသတ္တော ဣမံ ဂါထံ ဝတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၍။ "ပြာဟွဏ ဂစ္ဆ၊ အို. . ပုဏ္ဏား သွားလော့။ တဝ သာဒ္ဓုကံ၊ သင်၏ အဝတ်ကို။ ဓောဝိတွာ နှာယိတွာ၊ ဖွတ်လျှော်၍ ရေချိုး၍။ အတ္တနော ကမ္မံ၊ မိမိ၏ အလုပ်ကို။ ကရောဟီတိ ဝတ္တာ၊ ပြုလော့"ဟု ပြော၍။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပြီ။ ပြာဟွဏော တတ္ထ ကတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားသည် ထိုရက္ခစိုးပြောသည့်အတိုင်း ပြု၍။ "ဝတ ဝဋ္ဌိတော၊ စင်စစ် အညာခံရသည်။ အမှီတိ၊ ဖြစ်၏"ဟုတွေး၍။ ဒေါမနဿပတ္တော ပဏ္ဏာမိ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းရောက်၍ ဖဲခွါသွားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ သိဂါလော၊ ထိုရှေးအခါက တောခွေးသည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ယခုအခါဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ရက္ခဒေဝတာ ပန၊ ရက္ခစိုးနတ်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သိဂါလဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော သိဂါလဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ **မိတစိန္တိဇာတကဝဏ္ဏနာ**

ဗဟုစိန္တိ အပ္ပစိန္တိတိ ဣဒံ၊ ဗဟုစိန္တိ အပ္ပစိန္တိအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌

နေတော်မူစဉ်။ ဒွေ မဟာလ္လကတ္တေရေ နှစ်ပါးကုန်သော ထေရ်အိုကြီးတို့ကို။ အာရဗ္ဘ
ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တေ ဇနပဒေ၊ ထိုမထေရ်အိုကြီး
တို့သည် ဇနပုဒ်၌။ ဧကသ္မိံ အရညာဝါသေ၊ တစ်ခုသော တောရကျောင်း၌။ ဝဿံ
ဝသိတ္တာ၊ ဝါလပတ်လုံး နေကြပြီး၍။ သတ္တာ၊ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဘုရားရှင်အား ဖူးမြင်
ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆိဿာမာတိ၊ သွားကြမည်ဟု။ ပါထေယ္ယံ သဇ္ဇေတ္တာ၊ လမ်းစာရိက္ခာကို
စီစဉ်ကြပြီး၍။ "အဇ္ဇ ဂစ္ဆာမ၊ ယနေ သွားကြစို့၊ သ္વေ ဂစ္ဆာမာတိ၊ နက်ဖန် သွားကြစို့"
ဟု။ မာသံ အတိက္ကာမေတ္တာ၊ တစ်လကို ကျော်လွန်စေ၍။ ပုန ပါထေယ္ယံ သဇ္ဇေ-
တ္တာ၊ တဖန် လမ်းစာရိက္ခာကို စီစဉ်ကြပြီး၍။ တထေဝ မာသံ၊ ထို့အတူသာ တစ်ရ
လည်းကောင်း။ ပုန မာသဉ္စ၊ တဖန် တစ်လလည်းကောင်း စသည်ဖြင့်။ ဧဝံ အတ္တ-
နော၊ ဤကဲ့သို့ မိမိတို့၏။ ကုသိတဘာဝေန စေဝ၊ ပျင်းရိကြသည့်အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ နိဝါသဋ္ဌာနေ အပေက္ခာယ စ၊ နေရာဌာန၌ ငဲ့ကွက်ကြ ခြင်းကြောင့်လည်း
ကောင်း။ တယော မာသေ အတိက္ကာမေတ္တာ၊ သုံးလတို့ကို ကျော်လွန်စေ၍။
တတော နိက္ခမ္မ၊ ထိုတောကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့၍။ ဇေတဝနံ ဂန္တာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်သို့ သွား၍။ သဘာဂဋ္ဌာနေ၊ သဘာဂဖြစ်ရာဌာန၌။ ပတ္တစီဝရံ ပဋ္ဌသာမေ-
တ္တာ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍။ သတ္ထာရံ ပဿိသု၊ ဘုရားရှင်ကို
ဖူးမြင်ကုန်ပြီ။ အထ နေ ဘိက္ခူ၊ ထိုအခါ ထိုမထေရ်အိုကြီးတို့ကို ရဟန်းတို့က။
"အာဝုသော ဗုဒ္ဓပဋ္ဌာနံ၊ အို. . ငါ့ရှင်တို့ ဘုရားဆည်းကပ်ခြင်းကို။ အကရောန္တာနံ
ဝေါ၊ မပြုကုန်သော သင်တို့အား။ စိရံ ကြာမြင့်လှပြီ။ ကသ္မာ ဧဝံ၊ အဘယ့်ကြောင့်
ဤကဲ့သို့။ စိရာယိတ္တာတိ ပုစ္ဆိသု၊ ကြာရကြသနည်း"ဟု မေးကုန်ပြီ။ တေ တမတ္ထံ
အာရောစေသုံ၊ ထိုမထေရ်အိုကြီးတို့သည် ထိုကြာမြင့်ခြင်းအကြောင်းကို ပြောကြား
ကုန်ပြီ။ အထ နေသံ၊ ထိုအခါ ထိုမထေရ်အိုကြီးတို့၏။ သော အာလသိယ
ကုသီတဘာဝေါ၊ ထိုပျင်းသူဖြစ်ကြောင်း ဆုတ်နစ်သူဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဘိက္ခု
သံယေ ပါကဋော ဇာတော၊ ရဟန်းသံဃာ၌ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မသဘာယမ္ပိ
တေသံ ဘိက္ခူနမေဝ၊ တရားသဘင်၌လည်း ထိုမထေရ်အိုကြီးတို့၏ပင်။ အာလ-
သိယဘာဝံ နိဿာယ၊ ပျင်းရိကြောင်းကို အမှီပြု၍။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို
ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ
ဧတရဟိ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်
သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင် နေကြသည်။ အတ္ထနုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသ

နည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ "ကျွမ်ယ နာမာတိ ဝုတ္တော၊ ဤ မည်သော စကားဖြင့်ပါ" ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ တေ ပကြောသာပေတွာ၊ ထိုမထေရ်အိုကြီးတို့ကို ခေါ်စေ၍။ "ဘိက္ခဝေ တုမှေ၊ အို. . ရဟန်းတို့ သင်တို့သည်။ အလသာ ကိရ ကုသီတာ ကိရ၊ ပျင်းရိကြသတဲ့ ဆုတ်နစ်ကြသတဲ့ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စန္တိ ပစ္ဆိတွာ၊ မှန်သလော"ဟု မေးတော်မူ၍။ "သစ္စံ ဘန္တေတိ ဝုတ္တော၊ မှန်ပါသည် ဘုရား"ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ကွဒါနေဝ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခု အခါ၌သာ။ ဧတေ နု အလသာ၊ ဤမထေရ်အိုနှစ်ပါးတို့သည် ပျင်းရိကြသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ အလသာ စေဝ၊ ပျင်းလည်း ပျင်းရိကြဖူးသည်သာ။ နိဝါသဋ္ဌာနေ၊ နေရာဌာန၌။ သာလယာ သာပေက္ခာ စ ကျွတိ၊ တွယ်တာမှု ရှိ၍ ငဲ့ကွက်မှုလည်းရှိကြသည်သာ"ဟု။ ဝတ္တာ အတီတံ အာဟရိ၊ မိန့်တော်မူ၍ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗာရာဏသိ နဒီယံ၊ ဗာရာဏသီမြစ်၌။ တယော မစ္ဆာ အဟေသုံ၊ ငါးသုံးကောင်တို့သည် ရှိကြပြီ။ ဗဟုစိန္တီ အပ္ပစိန္တီ မိတစိန္တီတိ၊ ဗဟုစိန္တီ အပ္ပစိန္တီ မိတစိန္တီ ဟူသည်တို့သည်။ တေသံ နာမာနိ၊ ထိုငါးသုံးကောင်တို့၏ နာမည်တို့တည်း။ တေ အရညတော၊ ထိုငါးသုံး ကောင်တို့သည် တောအရပ်မှ။ မနုဿပထံ အာဂမိသု၊ လူတို့နေရာလမ်းကြောင်း သို့ လာကြပြီ။ တတ္ထ မိတစိန္တီ၊ ထိုငါးသုံးကောင်တို့တွင် မိတစိန္တီသည်။ ကျွတရေ ဒွေ၊ သည်ပြင်အခြားကုန်သော ဗဟုစိန္တီ အပ္ပစိန္တီ ငါးနှစ်ကောင်တို့ကို။ "အယံ မနုဿပထော နာမ၊ ဤလူနေလမ်းမည်သည်။ သာသကော်ာ သပ္ပဋိဘယော၊ ရွံ့ရှာဖွယ်ရှိ၏။ ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ ကေဝဋ္ဋာ နာနပ္ပကာရာနိ၊ တံငါသည်တို့သည် အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။ ဇာလကုမိနာဒီနိ ခိပိတ္တာ၊ ပိုက်ကွန် မြှားစသည်တို့ကို ပစ်ချ၍။ မစ္ဆေ ဂဏှန္တိ၊ ငါးတို့ကို ဖမ်းယူကုန်၏။ မယံ အရညမေဝ၊ ငါတို့သည် တောထဲသို့သာ။ ဂစ္ဆာမတိ၊ သွားကြစို့"ဟု။ ဧဝမာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြပြီ။ ကျွတရေ ဒွေ ဇနာ၊ ဤမိတစိန္တီငါးမှ အခြားကုန်သော ဗဟုစိန္တီ အပ္ပစိန္တီ ငါးနှစ် ကောင်တို့သည်။ အလသတာယ စေဝ၊ ပျင်းရိသည့် အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အာမိသဂိဒ္ဓတာယ စ၊ အစာအာမိသမက်မောသည့် အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ "အဇ္ဇ ဂစ္ဆာမ သွေ ဂစ္ဆာမတိ၊ ယနေ့ သွားကြစို့ နက်ဖြန် သွားကြစို့"ဟု။ တယော

မာသေ အတိတ္ကာမေသုံ၊ သုံးလတို့ကို ကျော်လွန်စေကုန်ပြီ။ အထ ကေဝဋ္ဋာ၊ ထိုအခါ တံငါသည်တို့သည်။ နဒီယံ ဇာလံ ခိပိံသု၊ မြစ်၌ ကွန်ကို ပစ်ကြကုန်ပြီ။ ဗဟုစိန္တီ စ အပ္ပစိန္တီ စ၊ အကြံများသော ငါးသည်လည်းကောင်း အကြံနည်းသော ငါးသည်လည်းကောင်း။ ဂေါစရံ ဂဏှန္တာ၊ အစာကို ယူကြကုန်လျက်။ ပုရတော ဂစ္ဆန္တိ၊ ရှေ့မှ သွားကုန်၏။ တေ အတ္တာနော အန္ဓဘာလတာယ၊ ထိုငါးနှစ်ကောင်တို့သည် မိမိ၏ ကန်းမိုက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဇာလဂန္ဓံ အသလ္လကေ္ခတ္တာ၊ ပိုက်ကွန်နံ့ကို မမှတ်မိကြ၍။ ဇာလကုစ္ဆိမေဝ ပဝိသိံသု၊ ပိုက်ကွန်ဝမ်းထဲသို့သာ ဝင်သွားကုန်ပြီ။ မိတစိန္တီ ပဏ္ဍိတော အာဂစ္ဆန္တော၊ နှုန်းခြိန်စဉ်းစားတတ်သော ငါးသည် နောက်မှလာသော်။ ဇာလဂန္ဓံ သလ္လကေ္ခတ္တာ စ၊ ပိုက်ကွန်နံ့ကို မှတ်မိ၍လည်းကောင်း။ တေသံ ဇာလကုစ္ဆိ၊ ထိုငါးနှစ်ကောင်တို့၏ ပိုက်ကွန်ဝမ်းထဲသို့။ ပဝိဋ္ဌဘာဝံ ဉ တတ္တာ စ၊ ဝင်သွားကြောင်းကို သိ၍လည်းကောင်း။ "ကုသီတာနံ၊ ပျင်းရိကုန်သော။ ဣဒမေသံ အန္ဓဘာလာနံ၊ ဤကန်းမိုက်သူတို့အား။ ဇီဝိတဒါနံ ဒဿာမိတိ၊ အသက်အလှူကို ပေးမည်"ဟု။ စိန္တေတ္တာ၊ တွေးတော၍။ ဗဟိပသေန၊ ပိုက်ကွန်၏ နံဘေးဖြင့်။ ဇာလကုစ္ဆိဌာနံ ဂန္တာ၊ ပိုက်ကွန်ဝမ်းရှိရာဌာနသို့ သွား၍။ ဇာလကုစ္ဆိံ ဖာလေတ္တာ၊ ပိုက်ကွန်ဝမ်းကို ဖေါက်ခွဲ၍။ နိက္ခန္တသဒိသော ဟုတ္တာ၊ ထွက်လာသည်နှင့်တူသည် ဖြစ်၍။ ဥဒကံ အာလုဠေန္တော၊ ရေကို မွှေနှောက်လျက်။ ဇာလဿ ပုရတော ပတိတ္တာ၊ ပိုက်ကွန်၏ရှေ့မှ ကျ၍။ ပုန ဇာလကုစ္ဆိံ ပဝိသိတ္တာ၊ တဖန် ပိုက်ကွန်ဝမ်းထဲသို့ ဝင်၍။ ပစ္ဆိမဘာဂေန ဖာလေတ္တာ၊ နောက်အဖျားဖြင့် ပိုက်ကွန်ဖေါက်ခွဲ၍။ နိက္ခန္တသဒိသော၊ ထွက်လာသည်နှင့် တူသည်ဖြစ်၍။ ဥဒကံ အာလုဠေန္တော၊ ရေကို မွှေနှောက်လျက်။ ပစ္ဆိမဘာဂေ ပတိ၊ နောက်အဖျား၌ ကျပြီ။ ကေဝဋ္ဋာ၊ တံငါသည်တို့သည်။ "မစ္ဆာ ဇာလံ၊ ငါးတို့သည် ပိုက်ကွန်ကို။ ဖာလေတ္တာ ဂတာတိ၊ ဖေါက်ခွဲ၍ သွားကြပြီ"ဟု။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကြ၍။ ဇာလကောဋိယံ ဂဟေတ္တာ၊ ပိုက်ကွန်စွန်း၌ ကိုင်ယူ၍။ ဥက္ခိပိံသု၊ မ,ကြကုန်ပြီ။ တေ ဒွေပိ မစ္ဆာ၊ ထို ဗဟုစိန္တီ,အပ္ပစိန္တီငါးနှစ်ကောင်တို့သည်လည်း။ ဇာလတော မုစ္စိတ္တာ၊ ပိုက်ကွန်မှ လွတ်မြောက်ကြ၍။ ဥဒကေ ပတိံသု၊ ရေ၌ ကျကြကုန်ပြီ။ ဣတိ တေဟိ၊ ဤသို့ ထိုငါးနှစ်ကောင်တို့သည်။ မိတစိန္တီ နိဿာယ၊ မိတစိန္တီကို အမှီပြု၍။ ဇီဝိတံ လဒ္ဓံ၊ အသက်ကို ရအပ်ပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဣမံ အတီတံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤအတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းကို ဆောင်ပြတော်မူ၍။ အတီသမ္ဘဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၁၁၄။ ဗဟုစိန္တီ အပ္ပစိန္တီ၊ ဥဘော ဇာလေ အဗဇ္ဈရေ။
မိတစိန္တီ ပမောစေသိ၊ ဥဘော တတ္ထ သမာဂတာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဗဟုစိန္တီ ॥ပ॥ သမာဂတာဟူသော ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာနက်ကား. . .

ဗဟုစိန္တီ အပ္ပစိန္တီ ဥဘော၊ အကြံများသော ငါးသည်လည်းကောင်း အကြံနည်းသော ငါးသည်လည်းကောင်း ငါးနှစ်ကောင်တို့သည်။ ဇာလေ အဗဇ္ဈ-ရေ ပိုက်ကွန်ထည်း၌ ဖွဲ့မိနေကြပြီ။ မိတစိန္တီ ပမောစေသိ၊ နှိုင်းချိန်စဉ်းစားတတ်သော ငါးသည် လွတ်မြောက်စေပြီ။ ဥဘော တတ္ထ သမာဂတာ၊ အကြံများ အကြံနည်း ငါးနှစ်ကောင်တို့သည် ထိုရေထဲ၌ နှိုင်းချိန်စဉ်းစားသော ငါးနှင့်ဆုံမိကုန်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဗဟုစိန္တီ**တိ၊ ဗဟုစိန္တီ ဟူသည်ကား။ ဗဟုစိန္တနတာယ၊ များစွာကြံတတ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိတက္ကဗဟုလတာယ၊ ဝိတက်များသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ လဒ္ဓနာမော၊ ဤသို့ ဗဟုစိန္တီဟု ရအပ်သော အမည်ရှိသော ငါးတည်း။ ဣတရေသု ဒွိသုပိ၊ သည်ပြင်ငါးနှစ်ကောင်တို့၌လည်း။ အယမေဝ နယော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းပင်တည်း။ **ဥဘော တတ္ထ သမာဂတာ**တိ၊ ဥဘော တတ္ထ သမာဂတာ ဟူသည်ကား။ မိတစိန္တီ နိဿာယ၊ မိတစိန္တီငါးကို အမှီပြု၍။ လဒ္ဓဇီဝိတာ တတ္ထ ဥဒကေ၊ ရအပ်သော အသက်ရှိကြ၍ ထိုရေထဲ၌။ ပုန ဥဘောပိ ဇနာ၊ တစ်ဖန် အကြံများ အကြံနည်း ငါးနှစ်ကောင်တို့သည်လည်း။ မိတစိန္တီနာ သဒ္ဓိ နှိုင်းချိန်သော ငါးနှင့်အတူ။ သမာဂတာ ဣတိ အတ္ထော၊ ပေါင်းဆုံမိကြပြီတည်း ဤကား စတုတ္ထပါဒအနက်တည်း။

ဧဝံ သတ္ထာ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေတ္တာ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူ၍။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာပြပြီးအဆုံး၌။ မဟလ္လကာ ဘိက္ခူ။ မထေရ်အိုကြီး နှစ်ပါးတို့သည်။

သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ကုန်ပြီ။ တဒါ ဗဟုစိန္တီ စ အပ္ပစိန္တီ စ၊ ထိုအတိတ်အခါက အကြံများသော ငါးသည်လည်းကောင်း အကြံနည်းသော ငါးသည်လည်းကောင်း။ ဣမေ ဒွေ အဟေသုံ၊ ဤမထေရ်အိုကြီး နှစ်ပါးတို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ မိတစိန္တီ ပန၊ နှိုင်းချိန်တတ်သော ငါးသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိံ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဇာတ်ပေါင်း တော်မူပြီ။

မိတစိန္တီဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေခုမြောက်ဖြစ်သော မိတစိန္တီဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ အနုသာသိကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယာ'ယညေ မနုသာသတီတိ ဣဒံ၊ ယာ'ယညေ မနုသာသတိအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အနုသာသိကံ ဧကံ ဘိက္ခုနိံ၊ အနုသာသိကာမည်သော တစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီမကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိဝါသိနီ ဧကာ သာ ကုလဓီတာ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော တစ်ယောက်သော ထိုအမျိုးသမီးသည်။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ဥပသမ္ပန္နကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ရဟန်းမပြုစ်ရာကာလမှ စ၍။ သမဏဓမ္မေ အနုယုတ္တာ၊ ရဟန်းတရားတို့ကို အားမထုတ်သည်။ အာမိသဂိဒ္ဓါ ဟုတ္တာ၊ အာမိသတပ်မက်သည် ဖြစ်၍။ အညာ ဘိက္ခုနိယော၊ အခြားကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ယတ္ထ နံ ဂစ္ဆန္တိ၊ အကြင်နေရာ၌ ဆွမ်းခံမသွားကြကုန်။ နဂရသ္မိံ တာဒိသေ ဧကဒေသေ၊ မြို့၏ ထိုကဲ့သို့ အများဆွမ်းခံမသွားသော တစ်ခုသော အရပ်၌။ ပိဏ္ဍာယ စရတိ ကိရ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သတဲ့။ အထ အသာ မနုဿာ။ ထိုအခါ ထိုအနုသာသိကာရဟန်းမအား လူတို့သည်။ ပဏီတပိဏ္ဍပါတံ ဒေန္တိ၊ မွန်မြတ်သော ဆွမ်းကို ပေးလှူကြကုန်၏။ သာ ရသတဏှာယ ဗဇ္ဈိတ္တာ၊ ထိုအနုသာသိကာရဟန်းမသည် ရသတဏှာဖြင့် ဖွဲ့ချည်၍။ "ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ အညာ ဘိက္ခုနိယောပိ၊ အခြားကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း။ ပိဏ္ဍာယ သစေ စရိဿန္တိ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ အကယ်၍ လှည့်လည်ကြအုံ့။ မယံ

လာဘော၊ ငါ့အား လာဘ်လာဘသည်။ ပရိဟာယိဿတိ၊ ဆုတ်ယုတ်လတ့်။ ယထာ၊ အကြောင်သို့ ပြုသော်။ ဧတံ ပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အညာ နာဂစ္ဆန္တိ၊ အခြားရဟန်းမတို့သည် ဆွမ်းခံမလာကြကုန်။ ဧဝံ မယာ၊ ဤသို့ဆွမ်းခံမလာအောင် ငါသည်။ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတိ စိန္တေတွာ၊ ပြုခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု တွေးတောမှ။ ဘိက္ခုနုပဿယံ ဂန္တာ၊ ဘိက္ခုနီမတို့ကျောင်းသို့ သွားမှ။ "အယျေ အသုကဋ္ဌာနေ၊ အို. . ရှင်မတို့ ထိုမည်သော ဌာန၌။ စက္ကော ဟတ္ထိ၊ ကြမ်းတမ်းသော ဆင်သည်။ (စရတိ၊ လှည့်လည်ကျက်စား၏)။ စက္ကော အဿော၊ ကြမ်းသော မြင်းသည် (စရတိ၊ လှည့်လည်ကျက်စား၏)။ စက္ကော မေဏ္ဍော၊ ကြမ်းတမ်းသော ဆိတ်သည်။ (စရတိ၊ လှည့်လည်ကျက်စား၏)။ စက္ကော ကုက္ကုရော စရတိ၊ ကြမ်းတမ်းသော ခွေးသည် လှည့်လည်ကျက်စား၏။ သပရိဿယဌာနံ၊ ဘေးအန္တရာယ်ရှိသော ဌာနတည်း။ တတ္ထ ပိဏ္ဍာယ၊ ထိုမည်သော ဌာန၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ။ မာ စရိတ္ထာတိ၊ မလှည့်လည်ကြလင့်"ဟု။ ဘိက္ခုနိယော အနုသာသတိ၊ ရဟန်းမတို့ကို အဖန်ဖန်ဆုံးမ၏။ တဿာ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ထိုအနုသာသိကာရဟန်းမ၏ ပြောစကားကို ကြားရ၍။ ဧကာ ဘိက္ခုနီပိ၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းမသည်သော်မှလည်း။ တံ ပဒေသံ ဂီဝံ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ထိုအရပ်ကို လည်ပင်းကို လှည့်၍။ န ဩလောကေသိ၊ မကြည့်ပြီ။ တဿာ ဧကဿိ ဒိဝသေ၊ ထိုအနုသာသိကာရဟန်းမသည် တစ်ခုသော နေ့၌။ တဿိ ပဒေသေ ပိဏ္ဍာယ စရန္တိယာ၊ ထိုအရပ်၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်စဉ်။ ဝေဂေန ဧကံ ဂေဟံ၊ အဟုန်ဖြင့် တစ်လုံးသော အိမ်သို့။ ပဝိသန္တိယာ၊ ဝင်လသော်။ စက္ကော မေဏ္ဍကော ပဟရိတွာ၊ ကြမ်းသော ဆိတ်သည် ခတ်၍။ ဥရုဋ္ဌိကံ ဘိန္ဒိ၊ ပေါင်ရိုးကို ခွဲပြီ။ မနုဿာ ဝေဂေန ဥပဓာဝိတွာ၊ လူတို့သည် အဟုန်ဖြင့် အနီးကပ်ပြေးလာ၍။ ဒ္ဝိဓာ ဘိန္ဒံ ဥရုဋ္ဌိကံ၊ နှစ်ပိုင်း ကျိုးသွားသော ပေါင်ရိုးကို။ ဧကတော ပန္ဓိတွာ၊ တစ်ဆက်တည်း ဖွဲ့ချည်၍။ တံ ဘိက္ခုနိံ မဏ္ဍေန အာဒါယ၊ ထိုအနုသာသိကာရဟန်မကို ကုဋိုင်ဖြင့် ထမ်းယူ၍။ ဘိက္ခုနုပဿယံ နယိသု၊ ဘိက္ခုနီမတို့ကျောင်းသို့ ဆောင်ယူလာကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမတို့သည်။ "အယံ အညာ ဘိက္ခုနိယော၊ ဤအနုသာသိကာရဟန်းမသည် အခြားကုန်သော ရဟန်းမတို့ကို။ အနုသာသိတွာ၊ အဖန်ဖန်ဆုံးမပြီး၍။ သယံ တဿိ ပဒေသေ၊ ကိုယ်တိုင်ကား ထိုအရပ်၌။ စရန္တိ ဥရုဋ္ဌိကံ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ ပေါင်ရိုးကို။ ဘိန္ဒာပေတွာ အာဂတာတိ၊ ကျိုးစေ၍ လာပြီ"ဟု။ ပရိဟာသံ အကံသု၊ ပြောင်လှောင်မှုကို

ပြုကြပြီ။ တာယ တမ်ဗီ ကတကာရဏ၏၊ ထိုအနုသာသိကာရဟန်းမသည် ထိုပြုလုပ်အပ်သော အကြောင်းအရာသည်လည်း။ နစိရသေဝ ဘိက္ခသ်ယေ၊ မကြာမီပင် ရဟန်းသံယာ၌။ ပါကဋ် အဟောသိ၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဓမ္မသဘာယံ ဘိက္ခူ။ တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော အနုသာသိကာ၊ အို. . ငါ့ရှင်တို့ အနုသာသိကာ မည်သော။ အသုကာ ဘိက္ခနီ၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည်။ အညံ အနုသာသိတွာ၊ အခြားသူကို အဖန်ဖန်ဆုံးမပြီး၍။ သယံ တသ္မိံ ပဒေသေ၊ ကိုယ်တိုင်ကား ထိုအရပ်၌။ စရမာနာ စင္ကြမ်းနှင့် မေဏ္ဍကေန၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော် ကြမ်းတမ်းသော ဆိတ်ကို၊ ဥိရံ ဘိန္နာပေသိတိ၊ ပေါင်ရိုးကို ချိုးစေ၏"ဟု။ တဿာ အဂုဏကထံ ကထေသုံ၊ ထိုအနုသာသိကာရဟန်းမ၏ အပြစ်နှင့်စပ်သော စကားကို ပြောဆိုကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အာဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထနုတိ ပဿိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ နု၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဧသာ၊ ရှေးကလည်း ဤရဟန်းမသည်။ အညေ အနုသာသတိယေဝ၊ အခြားသူတို့ကိုကား အဖန်ဖန်ဆုံးမသည်သာတည်း။ ပန သယံ နဝတ္တတိ၊ သို့သော်လည်း ကိုယ်တိုင်ကား မကျင့်။ နိစ္စကာလံ ဒုက္ခမေဝ၊ အမြဲ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုသာ။ အနုဘောတိ တိ ဝတ္တာ၊ ခံစားရ၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အရညေ သကုဏယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ တောထဲ၌ ငှက်မျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်ရောက်သော်။ သကုဏဇေဋ္ဌကော ဟုတ္တာ၊ ငှက်တို့ အကြီးအကဲသည် ဖြစ်၍။ အနေကသကုဏသဟဿပရိဝါရော၊ ငှက်ထောင်ပေါင်းများစွာ အခြံအရံရှိ၍။ ဟိမဝန္တံ ပါဝိသိ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်နေပြီ။ တဿ တတ္ထ ဝသနကာလေ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ထိုဟိမဝန္တာ၌ နေရာကာလ၌။ ဧကာ စဏ္ဍသကုဏိကာ၊ တစ်ကောင်သော ကြမ်းတမ်းသောငှက်မသည်။ မဟာဝတ္တနိမဂ္ဂ

ဂန္ဓာ၊ ခရီးဝေးသွားသည့်လမ်းမကြီးသို့ သွား၍။ ဂေါစရံ ဂဏှာတိ၊ အစာကို ရှာဖွေ ယူ၏။။ သာ တတ္ထ၊ ထိုကြမ်းတမ်းသော ဌာန်မသည် ထိုခရီးဝေးသွားလမ်းမကြီး၌။ သကဒ္ဒေဟိ ပတိတာနိ၊ လှည်းတို့မှ ကျနေကုန်သော။ ဝိဟိမုဂ္ဂဗီဇာဒီနိ လဘိတ္တာ၊ စပါးစေ့, ပဲနောက်စေ့စသည်တို့ကို စားရ၍။ "ယထာ အကြင်သို့ပြုသော်။ ဣဒါနိ ဣမံ ပဒေသံ၊ ယခုအခါ ဤအရပ်သို့။ အညေ သကုဏာ နာဂစ္ဆန္တိ၊ အခြားကုန်သော ဌာန်တို့သည် မလာကုန်။ တထာ ကရိဿာမိတိ၊ ထိုကဲ့သို့ အခြားဌာန်တို့ မလာအောင် ပြုမည်"ဟု စိန္တေတ္တာ၊ တွေးတော၍။ သကုဏသံဃသ၊ ဌာန် အပေါင်းအား။ "ဝတ္ထနိမဟာမဂ္ဂေါ နာမ၊ ခရီးဝေးသွားလမ်းမကြီးမည်သည်။ သပ္ပဋိ-ဘယော၊ ဘေးအန္တရာယ်ရှိ၏။။ ဟတ္ထိအဿာဒယော စေဝ၊ ဆင်မြင်းစသည်တို့ သည်လည်းကောင်း။ စဏ္ဍာဂေါဏယုတ္တယာနာဒီနိ စ၊ ကြမ်းတမ်းသော နွားကသည့် ယာဉ်စသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗရန္တိ၊ လှည့်လည်သွားလာကုန်၏။။ သဟသာ ဥပ္ပတိတုမ္ပိ၊ အဆောတလျင် ပျံခြင်းငှာလည်း။ သက္ကာ နဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သည် မဖြစ်။ တတ္ထ နဂန္တဗ္ဗန္တိ၊ ထိုခရီးဝေးသွားလမ်းမကြီးသို့ မသွားထိုက်"ဟု။ သြဝါဒံ ဒေတိ၊ သြဝါဒကို ပေး၏။။ သကုဏသံဃော၊ ဌာန်အပေါင်းသည်။ တဿ နာမံ၊ ထိုဌာန်မ၏ နာမည်ကို။ အနုသာသိကာတ္တေ၀ အကာသိ၊ အနုသာသိကာ ဟူ၍သာ ပြုပြီ မှည့်ပြီ။

သာ ဧကဒိ၀သံ၊ ထိုအနုသာသိကာဌာန်မသည် တစ်နေ့၌။ ဝတ္ထနိမဟာမဂ္ဂေ စရန္တီ၊ ခရီးဝေးသွားသော လမ်းမကြီး၌ ကျက်စားသော်။ အတိမဟာ၀ေဂေန၊ အလွန်ကြီးသော အရှိန်ဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တသ ယာနသ၊ လာသော ယာဉ်၏။။ သဒ္ဒံ သုတ္တာ၊ အသံကို ကြားရ၍။ နိ၀တ္တိတ္တာ သြလောကေတ္တာ၊ ပြန်လည် ဆုတ်နစ်၍ ကြည့်ပြီး၍။ "ဒုရေ တာ၀တိ စရတိယေ၀၊ အ၀ေးကြီး၌ပါ"ဟု ကျက်စားနေသည် သာတည်း။ အထ နံ ယာနံ၊ ထိုအခါ ထိုယာဉ်သည်။ ၀ါတ၀ေဂေန၊ လေ၏ အဟုန်ဖြင့်။ သီယမေ၀ သမ္ဘာပုဏိ၊ လျင်စွာသာ ဆိုက်ရောက်လာပြီ။ သာ ဥဌာတုံ နာသက္ခိ၊ ထိုအနုသာသိကာဌာန်မသည် ထပျံခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ စက္ကေန ဒ္ဒိဓာ၊ ဘီးသည် နှစ်ပိုင်း။ ဆိန္နိတ္တာ ဂတာ၊ ပိုင်းဖြတ်၍ သွားခဲ့ရပြီ။ သကုဏဇေ့ဌကော၊ ဘုရားလောင်း ဌာန်အကြီးအကဲသည်။ သကုဏေ သမာနေန္တော၊ ဌာန်တို့ကို ကောင်းစွာဆောင်ယူသော်။ တံ အဒိသ္မာ၊ ထိုအနုသာသိကာဌာန်မကို မတွေ့ရ၍။ "အနုသာသိကာ နု ဒိဿတိ၊ အနုသာသိကာဌာန်မကို မတွေ့အပ် မတွေ့ရ။ နံ

ဥပဓာရေထာတိ အာဟ၊ ထိုအနုသာသိကာဌက်မကို ရှာဖွေကြ"ဟု ပြောပြီ။ သကုဏာ ဥပဓာရေန္တာ၊ ဌက်တို့သည် ရှာဖွေကြသော်။ တံ မဟာမဂ္ဂေ၊ ထိုအနုသာသိကာဌက်မကို လမ်းမကြီး၌။ ဒ္ဝိဓာ ဆိန္နံ ဒိသ္မာ၊ နှစ်ပိုင်း ပြတ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍။ သကုဏာဇေ္ဌကသ္မ အာရောစေသုံ၊ ဌက်တို့အကြီးအကဲ ဘုရားလောင်းအား ပြောကြားကုန်ပြီ။ သကုဏာဇေ္ဌကော၊ ဌက်တို့ အကြီးအကဲဘုရားလောင်းသည်။ "အညာ သကုဏိကာ၊ အခြားကုန်သော ဌက်မတို့ကို။ သာ ဝါရေတွာ၊ ထိုအနုသာသိကာဌက်မသည် တားမြစ်ပြီး၍။ သယံ တတ္ထ စရမာနာ၊ ကိုယ်တိုင်ကား ထိုလမ်းမကြီးသို့ သွားလာကျက်စား၍။ ဒ္ဝိဓာ ဆိန္နာတိ ဝတ္တာ၊ နှစ်ပိုင်း ပြတ်ရပြီ"ဟု ပြောဆို၍။

၁၁၅။ "ယာ'ယညေ မနုသာသတိ၊ သယံ လောလုပ္ပစာရိနီ။
သာယံ ဝိပက္ခိကာ သေတိ၊ ဟတာ စက္ကေန သာသိကာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယာ'ယညေ မနုသာသတိ ။ပ။ သာသိကာဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. . .

> သယံ လောလုပ္ပစာရိနီ၊ ကိုယ်တိုင်ကား လျှပ်ပေါ်သော ကျက်စားမှုရှိပါလျှက်။ ယာ အညေ အနုသာသတိ၊ အကြင်ဌက်မသည် အခြားဌက်တို့ကို သွန်သင်ဆုံးမ၏။ စက္ကေန ဟတာ၊ လှည်းဘီးသည် သတ်ဖြတ်အပ်သည် ဖြစ်၍။ သာ အယံ သာသိကာ၊ ထိုပြောခဲ့သည့် ဤအနုသာသိကာဌက်မသည်။ ဝိပက္ခိကာ သေတိ၊ ပျက်စီးသော တောင်ပံရှိလျှက် လမ်းမှာအိပ်စက်နေသတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယာ'ယညေ မနုသာသတီ**တိ၊ ယာ'ယညေ မနုသာသတိ ပါဋ္ဌံ။ ယကာရော ပဒသန္ဓိကရော၊ ယအက္ခရာသည် ပုဒ်စပ်မှုပြုတတ်၏။ ယာ အညေ အနုသာသတိ၊ အကြင်ဌက်မသည် အခြားဌက်တို့ကို သွန်သင်ဆုံးမ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ပထမပါဒအနက်တည်း။ **သယံ လောလုပ္ပစာရိနီ**တိ၊ သယံ လောလုပ္ပစာရိနီဟူသည်ကား။ အတ္တနာ လောလုပ္ပစာရိနီ သမာနာ၊ ကိုယ်တိုင်ကား လျှပ်ပေါ်သော ကျက်စားမှုရှိသည် ဖြစ်ပါလျှက်တည်း။ **သာယံ ဝိပက္ခိကာ သေတိ**တိ၊ သာယံ ဝိပက္ခိကာ သေတိဟူသည်ကား။ **သာ ဧသာ**၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီး ဤဌက်မသည်။ ဝိဟတပက္ခာ ဟုတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးခံရသော အတောင်ရှိ

သည် ဖြစ်၍။ မဟာမဂ္ဂေ သယတိ၊ လမ်းမကြီး၌ အိပ်စက်နေသတည်း။ **ဟတာ စက္ကေန သာသိကာတိ**၊ ဟတာ စက္ကေန သာသိကာဟူသည်ကား။ ယာနစက္ကေန ဟတာ၊ လှည်းဘီးသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော။ သာသိကာ သကုဏိကာ၊ အနုသာသိကာမည်သော ငှက်မတည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့် အပြီးတည်း။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ အနုသာသိကာ သကုဏိကာ၊ ထိုရှေးအခါက အနုသာသိကာမည်သော ငှက်မသည်။ အယံ အနုသာသိကာ ဘိက္ခုနီ အဟောသိ၊ ဤအနုသာသိကာမည်သော ရဟန်းမသည် ဖြစ်လာပြီ။ သကုဏာဇေ္ဌကော ပန၊ ငှက်တို့အကြီးအကဲသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အနုသာသိကဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော အနုသာသိကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ ဒုဗ္ဗစဇာတကဝဏ္ဏနာ

အတိကရ'မကရာ'စရိယာတိ ဣဒံ၊ အတိကရ'မကရာ'စရိယအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော ဆုံးမခက်သော ရဟန်းကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တဿ ဝတ္ထု နဝကနိပါတေ၊ ထိုဆုံးမခက်သော ရဟန်း၏ ဝတ္ထုကြောင်းသည် နဝကနိပါတ်၌။ **ဂိဗ္ဗဇာတကေ** အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ဂိဗ္ဗဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္ထာ ပန၊ ဘုရားရှင်သည်ကား။ တံ ဘိက္ခုံ အာမန္တေတ္တာ၊ ထိုရဟန်းကို ခေါ်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခု တ္တဲ့ အို, ရဟန်း သင်သည်။ ဣဒါနေဝ နု ဒုဗ္ဗစော၊ ယခုအခါသာ ပြောရခက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဒုဗ္ဗစောယေव၊ ရှေးကလည်း အပြောရခက်သည်သာ။ ဒုဗ္ဗစ ဘာဝေနေဝ၊ အပြောရခက်သောကြောင့်ပင်။ ပဏ္ဍိတာနံ သြဝါဒေါ၊ ပညာရှိတို့၏ သြဝါဒကို။ အကရောန္တော သတ္တိပ္ပဟာရေန၊ မပြုလုပ်ရကား လှံထိုးမိသဖြင့်။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တော၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ အသိတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ လယ်နင္ဒကယောနိယံ၊ လှံခုန်သည့်ကချေသည်မျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိံ ဂဟေတွာ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူ၍။ ဝယပ္ပတ္တော ပညဝါ၊ အရွယ်ရောက်သော် ပညာရှိသည်။ ဥပါယကုသလော အဟောသိ၊ နည်းလမ်းကျွမ်းကျင်သည် ဖြစ်ပြီ။ သော ဧကဿ လယ်နကဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်ယောက်သော လှံခုန်ကသော ဆရာ၏။ သန္တိကေ သတ္တိလယ်နသိပ္ပံ၊ အထံ၌ လှံခုန်အတတ်ကို။ သိက္ခိတွာ အာစရိယေန သဒ္ဓိံ၊ သင်ယူ၍ ဆရာနှင့် အတူ။ သိပ္ပံ ဒဿေန္တော ဝိစရတိ၊ အတတ်ပညာကို ပြလျက် လှည့်လည်ကျက်စား၏။ အဿ အာစရိယော ပန၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ဆရာသည်ကား။ စတုန္နံ သတ္တိနံယေဝ၊ လေးချောင်းကုန်သော လှံတို့ကိုသာ။ လယ်နသိပ္ပံ ဇာနာတိ၊ ခုန်သည့်အတတ်ကို နာလည်တတ်သိ၏။ ပဌမံ၊ လှံငါးချောင်းတို့ကို။ (လယ်နသိပ္ပံ၊ ခုန်သည့်အတတ်ကို)။ နဿ (ဇာနာတိ)၊ မသိနားမလည်။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းဆရာသည် တစ်နေ့၌။ ဧကသ္မိံ ဂါမကေ၊ တစ်ခုသော ရွာဝယ်၌။ သိပ္ပံ ဒဿေန္တော၊ လှံခုန်အတတ်ကို ပြသော်။ သုရာမဒမတ္တော၊ ယစ်မူးကြောင်းသေရည်ဖြင့် ယစ်မူး၍။ "ပဌမ သတ္တိယော လယိဿာမိတိ၊ ငါးချောင်းကုန်သော လှံတို့ကို ခုန်မည်"ဟု။ ပဋိပါဋိယာ ဌပေသိ၊ အစဉ်အတိုင်း စိုက်ထားထောင်ထားပြီ။ အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုဆရာကို ဘုရားလောင်းသည်။ "အာစရိယ တွံ၊ အို. . ဆရာ သင်ဆရာသည်။ ပဌမ သတ္တိလယ်နသိပ္ပံ နဿသိ၊ လှံငါးချောင်းခုံသည့်အတတ်ကို မသိပါ နားမလည်ပါ။ ဧကံ သတ္တिं ဟရ၊ တစ်ချောင်းသော လှံကို ဖယ်ရှားထားပါ။ သစေ လယိဿသိ၊ အကယ်၍ ခုန်အုံ့။ ပဌမယ သတ္တိယာ၊ ငါးချောင်းမြောက်သော လှံဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ မရိဿသိတိ အာဟ၊ အထိုးခံရ၍ သေလိမ့်မည်"ဟု ပြောပြီ။ သော သုဌု မတ္တတာယ၊ ထိုဆရာသည် လွန်စွာယစ်မူးသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ "တွံ ဟိ မယ္ဟံ၊ သင်သည်ကား ငါ၏။ ပမာဏံ နဿသိတိ၊ အတိုင်းအရှည်ကို (စွမ်းရည်ကို) မသိ"ဟုပြော၍။ တဿ ဝစနံ အနာဒိယိတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ စကားကို မနာယူမူ၍။ စတသော လယိတ္တာ၊ လှံလေးချောင်းတို့ကို ခုန်ပြီး၍ ပဌမယ သတ္တိယာ၊ ငါးချောင်းမြောက်ဖြစ်သော လှံ၌။ ဒဏ္ဍကေ မမုကပုပ္ပံ ဝိယ၊ ဒုတ်ကလေး၌ မယ်ဇယ်ပွင့်သည်ကဲ့သို့။ အာဝုတော၊ ထိုးသိအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဒေဝမာနော

နိပဋ္ဌိ ဦးကြွေးမြည်တမ်းလျက် အိပ်ပြီ။ အထ နံ ဟောခိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုဆရာကို ဘုရားလောင်းသည်။ "ပဏ္ဍိတာနံ ဝစနံ အကတ္တာ၊ ပညာရှိတို့၏ စကားကို လိုက်နာမှုမပြု၍။ ဣမံ ဗျသနံ၊ ဤပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော အသီတိ၊ ရောက်သည် ဖြစ်၏"ဟု (ဝဒန္တော၊ ပြောလိုရကား)။

ဘ၁၆။ "အတိကရ'မကရာ'စရိယ၊ မယှမ္မေ'တံ နု ရုစ္စတိ။
စတုတ္ထေ လယ်ယိတ္တာန၊ ပဠမာယ'သိ အာဝုတော"တိ၊

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အတိကရ ။ပ။ အာဝုတောဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. . .

အာစရိယ အတိကရံ အကရိ၊ အို. . ဆရာ အလွန်အကျွံပြုမှုကို သင်ဆရာပြုပြီ။ မယှမ္မိ ဧတံ နု ရုစ္စတိ၊ တပည့်ဖြစ်သူ ကျွန်တော်အားလည်း ဤအလွန်အကျွံပြုမှုသည် မနှစ်သက်။ (ကျွန်တော်သည်လည်း ဤအလွန်အကျွန်ပြုမှုကို မကြိုက်ဟု ဆိုလိုသည်)။ စတုတ္ထေ လယ်ယိတ္တာန၊ လေးချောင်းမြောက်လှဲကို ခုန်ပြီး၍။ ပဠမာယ အာဝုတော အသိ၊ ငါးချောင်းမြောက်လှဲ၌ ထိုးသီအပ်သည် ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အတိကရ'မကရာ'စရိယာတိ**၊ အတိကရ'မကရာ'စရိယ ဟူသည်ကား။ အာစရိယ အဇ္ဇ တ္တံ၊ အို. . ဆရာ ယနေ့ သင်ဆရာသည်။ အတိကရံ အကရိ၊ အပိုအလွန်ပြုမှုကို ပြုပြီ။ အတ္တနော ကရဏတော၊ မိမိ၏ ပြုနေကျထက်။ အတိရေကံ ကရဏံ၊ ပိုလွန်သော အပြုမှုကို။ အကရိ ပြုပြီတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ပထမပါဒအနက်တည်း။ **မယှမ္မေတံ နု ရုစ္စတိ**တိ၊ မယှမ္မေတံ နု ရုစ္စတိ ဟူသည်ကား။ အန္တေဝါသိကဿ သမာနဿပိ မယှံ၊ တပည့်သည် ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော ကျွန်တော်အား။ တဝ ဧတံ ကရဏံ၊ သင်ဆရာ၏ ဤအပြုအမူသည်။ နု ရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်။ တေန၊ ထိုဒုတိယပါဒဖြင့်။ တေ အဟံ၊ သင်ဆရာအား ကျွန်တော်သည်။ ပဋမမေဝ ကထေသိန္တိ၊ ပဋမကပင် ပြောခဲ့ပြီဟု။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ **စတုတ္ထေ လယ်ယိတ္တာနာတိ**၊ စတုတ္ထေ လယ်ယိတ္တာနဟူသည်ကား။ စတုတ္ထေ သတ္တိတလေ အပတိတ္တာ၊ လေးချောင်းမြောက်ဖြစ်သော လှဲအပြင်လှဲပေါ်၌ မကျမှု၍။ အတ္တာနံ လယ်ယိတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို ခုန်ကျော်၍တည်း။ **ပဠမာယ'သိ အာဝုတောတိ**၊ ပဠမာယ'သိ အာဝုတောဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတာနံ ဝစနံ၊ ပညာရှိ

တို့၏ စကားကို။ အဂ္ဂဗ္ဗာန္တော၊ မနာယူရကား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဠုမာယ သတ္တိယာ၊ ငါးချောင်းမြောက်ဖြစ်သော လှံ၌။ အာဝုတော အသီတိ၊ ထိုးသီအပ်သည် ဖြစ်၏တည်း ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။ ဣဒံ ဝတ္ထာ အာစရိယံ၊ ဤစကားကို ပြောဆိုပြီး၍ ဆရာကို။ သတ္တိတော အပနေတ္တာ၊ လှံမှ ဖယ်ရှား၍။ (လှံစူးနေသည်ကို ဖြုတ်ပေး၍)။ ကတ္တပ္ပယုတ္တက် အကာသိ၊ ပြုထိုက်သည်နှင့် ယှဉ်သည်ကို ပြုပေးပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ အတီတံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤအတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ အာစရိယော၊ ထိုရှေးအခါက လှံခုန်ဆရာသည်။ အယံ ဒုဗ္ဗစော အဟောသိ၊ ဤအပြောရခက်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ အန္တေ ဝါသိကော ပန၊ တပည့်သည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဒုဗ္ဗစဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော
ဒုဗ္ဗစဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ တိတ္ထိရဇာတကဝဏ္ဏနာ

အစ္ဆုဂ္ဂတာ'တိဣဒတာတိ ဣဒံ၊ **အစ္ဆုဂ္ဂတာ'တိ**ဣဒတာ**အစရှိသော** ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ကောကာလိကံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ကောကာလိကကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တဿ ဝတ္ထု၊ ထိုကောကာလိက၏ ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ တေရသကနိပါတေ၊ တေရသကနိပါတ်၌။ **တက္ကာရိ**ယ**ဇာတကေ**၊ တက္ကာရိယဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္ထာ ပန၊ ဘုရားရှင်သည်ကား။ "ဘိက္ခဝေ ကောကာလိကော၊ အို. . ရဟန်းတို့ ကောကာလိကသည်။ ဣဒါနေဝ အတ္တနော ဝါစံ၊ ယခုအခါသာ မိမိ၏ စကားကို။ နိဿာယ နဠော န၊ အမှီပြု၍ ပျက်စီးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ နဠောယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရှေးကလည်း ပျက်စီးခဲ့ဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဥဒီစ္စဗြာဟ္မဏကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ မြင့်မြတ်သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်ရောက်သော်။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်မြို့၌။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ အလုံးစုံသော အတတ်ပညာတို့ကို သင်ယူပြီး၍။ ကာမေ ပဟာယ၊ ကာမတို့ကို ပယ်စွန့်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ပဗ္ဗာဘိညာ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးကုန်သော သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ဟိမဝန္တပ္ပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ သဗ္ဗော ဣသိဂဏော သန္နိပတိတ္တာ၊ အားလုံးသော ရသေ့အပေါင်းသည် ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေး၍။ တံ သြဝါဒါစရိယံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို သြဝါဒါစရိယကို။ ကတ္တာ ပရိဝါရေသိ၊ ပြု၍ ခြံရံပြီ။ သော ပဗ္ဗဇ္ဇံ ဣသိသတာနံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ရသေ့ငါးရာတို့၏။ သြဝါဒါစရိယော ဟုတ္တာ၊ သြဝါဒါစရိယသည် ဖြစ်၍။ ဈာနကီဠံ ကီဠန္တော၊ ကစားသင့်သော ဈာန်ကို ကစားလျက်။ ဟိမဝန္တေ ဝသတိ၊ ဟိမဝန္တာ၌ နေ၏။ တဒါ စ ဇတ္တု၊ ထိုအခါ၌လည်း ထိုရသေ့တို့တွင်။ ဧကော ပဏ္ဏာရောဂီ တာပသော၊ တစ်ပါးသော ဖျော့တော့သော ရောဂါရှိသော ရသေ့သည်။ ကုဋ္ဌာရီဂဟေတ္တာ၊ ဓားမကို ကိုင်ယူ၍။ ကဋ္ဌ ဟာလေတိ၊ ထင်းကို ခွဲနေ၏။ အထ ဧကော မုခရတာပသော၊ ထိုအခါ တစ်ပါးသော စကားများသော ရသေ့သည်။ တဿ သန္တိကေ နိသီဒိတ္တာ၊ ထိုထင်းခွဲသော ရသေ့၏ အနီး၌ ထိုင်နေ၍။ "ဣမေ ပဟာရံ ဒေဟိ၊ ဤနေရာ၌ ဓားခုတ်မှုကို ပေးလော့။ ဣမေ ပဟာရံ ဒေဟီတိ၊ ဤနေရာ၌ ဓားခုတ်မှုကို ပေးလော့"ဟုပြော၍။ တံ တာပသံ ရောသေသိ၊ ထိုထင်းခွဲသော ရသေ့ကို ချုပ်ချယ်ပြီ။ သော ကုဋ္ဌိတ္တာ၊ ထိုထင်းခွဲသော ရသေ့သည် စိတ်ဆိုး၍။ "ဒါနိ တွံ မေ၊ ယခုအခါ သင်သည် ငါ၏။ ဒါရုဖာလနသိပ္ပံ၊ ထင်းခွဲအတတ်ကို။ နဿိဿပနကာစရိယောတိ၊ သင်ယူစေသော ဆရာမဟုတ်" ဟုပြော၍။ တိဏ္ဏံ ကုဋ္ဌာရိံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ထက်စွာသော ဓားမကို မြှောက်ချီ၍။ နံ ဧကပဟာရေနေဝ၊ ထိုစကားများသော ရသေ့ကို တစ်ချက်တည်းဖြင့်ပင်။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေသိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုကွယ်လွန်သော ရသေ့၏။ သရီရ ကိစ္စံ ကာရေသိ၊ အလောင်းကောင်ကိစ္စကို ပြုစေပြီ။ တဒါ အဿမတော အဝိဒူရေ၊ ထိုအခါ ကျောင်းသခင်မ်ားမှ

မနီးမဝေးဖြစ်သော။ ဧကသ္မိံ ဝမ္မိကပါဒေ၊ တစ်ခုသော တောင်ပို့ခြေရင်း၌။ ဧကော တိတ္ထိရော ဝသတိ၊ တစ်ကောင်သော ခါသည် နေ၏။ သော သာယံ ပါတံ၊ ထိုခါသည် ညနေချမ်း၌လည်းကောင်း နံနက်ခင်း၌လည်းကောင်း။ တသ္မိံ ဝမ္မိက မတ္ထကေ ဌတ္တာ၊ ထိုတောင်ပို့ထိပ်၌ တည်၍။ မဟာဝသိတံ ဝဿတိ၊ ကျယ်စွာ သော တွန်သံကို တွန်၏။ တံ သုတ္တာ၊ ထိုတွန်သံကို ကြားရ၍။ ဧကော လုဒ္ဒကော၊ တစ်ယောက်သော မုဆိုးသည်။ တိတ္ထိရေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ခါသည် ဖြစ်လောက်၏ဟု။ စိန္တေတ္တာ သဒ္ဒသညာယ၊ တွေးတောမှ အသံအမှတ်အသားဖြင့်။ တတ္ထ ဂန္ဓာ၊ ထိုတောင်ပို့ခြေသို့ သွား၍။ တံ ဝဓိတ္တာ၊ ထိုခါကို သတ်၍။ အာဒါယ ဂတော၊ ယူ၍ သွားပြီ။

ဟောဒိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ သဒ္ဒံ အသုဏာနော၊ ထိုခါ၏ အသံကို မကြားရကား။ "အသုကဋ္ဌာနေ တိတ္ထိရော ဝသတိ၊ ထိုမည်သော တောင်ပို့ခြေရင်း၌ ခါသည် နေ၏။ တဿ သဒ္ဒေါ၊ ထိုခါ၏ အသံကို။ ကိံ နု ခေါ နု သူယတိတိ၊ အဘယ်ကြောင့် မကြားရသနည်း"ဟု။ တာပသေ ပုစ္ဆိ၊ ရသေ့တို့ကို မေးပြီ။ တေ တဿ၊ ထိုရသေ့တို့သည် ထိုဘုရားလောင်းအား။ တမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားကုန်ပြီ။ သော ဥဘောပိ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် နှစ်မျိုးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ ကာရဏာနိ သံသန္ဒေတ္တာ၊ ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို နှီးနှောပြီး၍။ ဣသိဂဏမဇ္ဈေ၊ ရသေ့အပေါင်း အလယ်၌။

၁၁၇။ အစ္ဆရိယတာတိဝလတာ၊ အတိဝေလံ ပဘာသိတာ။
ဝါစာ ဟနတိ ဒုမ္မေဓံ၊ တိတ္ထိရံ ဝါတိဝဿိတန္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အစ္ဆရိယတာ ။ပ။ ဝါတိဝဿိတံ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. . .

အတိဝဿိတံ တိတ္ထိရံဝ၊ အလွန်တွန်ခြင်းသော ခါကိုကဲ့သို့။ အစ္ဆရိယတာ အတိဝလတာ၊ အထက်စီးယူမြင့်လွန်းလှသော အထပ်ထပ်ပြောသဖြင့် လွန်ကဲသော အားရှိသော။ အတိဝေလံ ပဘာသိတာ၊ အချိန်လွန်အောင် ပြောဆိုအပ်သော။ ဝါစာ ဒုမ္မေဓံ ဟနတိ၊ စကားသည် ပညာမဲ့သူကို သတ်တတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အစ္ဆရိယတာတိ** အတိဉဂ္ဂတာ၊ အစ္ဆရိယတာဟူသော ပုဒ်ကို အတိ+ဉဂ္ဂတာ ဟုပုဒ်ဖြတ်။ **အတိဝလတာတိ**၊ အတိဝလတာဟူသည်ကား။

ပုနပ္ပုနံ ဘာသနေန အတိဗလသဘာဝါ။ ထပ်ခါထပ်ခါ ပြောသဖြင့် အလွန်အား ရှိသော သဘောရှိသောတည်း။ **အတိဝေလ** ပဘာသိတာတိ၊ အတိဝေလ ပဘာသိတာဟူသည်ကား။ အတိက္ကန္တဝေလာ၊ ကျော်လွန်သော အချိန်အခါရှိ သော။ ပမာဏာတိက္ကမေန ဘာသိတာ၊ ပမာဏကျော်လွန်သဖြင့် ပြောဆိုအပ် သော စကားတည်း။ **တိတ္ထိရ ဝါတိဝဿိတန္တိ**၊ တိတ္ထိရ ဝါတိဝဿိတ်ဟူ သည်ကား။ တိတ္ထိရ အတိဝဿိတ်၊ ခါကို အလွန်တွန်ခြင်းသည်။ ဟနတိ ယထာ၊ သတ်ဘိသက္ခဲသို့။ တထာ ဒေဝရူပါ ဝါစာ၊ ထို့အတူ ဤသို့ သဘောရှိသော စကား သည်။ ဒုမ္မေဓံ ဗာလပုဂ္ဂလံ၊ ပညာမဲ့သော ဗာလပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏ တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့် အပြီးတည်း။

၉ဝ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣသိဂဏသ ဩဝါဒံ ဒတ္တာ၊ ရသေ့အပေါင်းအား ဩဝါဒကို ပေး၍။ စတ္တာရော ဗြဟ္မဝိဟာရေ ဘာဝေတ္တာ၊ လေးပါးကုန်သော ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ဖြစ်စေ၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏော အဟောသိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်လျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ကောကာလိကော၊ အို. . ရဟန်တို့ ကောကာလိကသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာ။ အတ္တနော ဝစနံ၊ မိမိ၏ စကား ကို။ နိဿာယ နဿ ဒ္ဒော၊ မှီ၍ ပျက်စီးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ နဒ္ဒောယေव၊ ရှေးကလည်း ပျက်စီးဖူးသည်သာ"။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ မုခရ တာပသော၊ ထိုရှေးအခါက စကားများလွန်းသော ရသေ့သည်။ ကောကာလိကော အဟောသိ၊ ကောကာလိကသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဣသိဂဏော ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ရသေ့ အပေါင်းကား ငါဘုရားပရိသတ်တည်း။ ဂဏသတ္ထာ ပန၊ ဂိုဏ်းဆရာ ရသေ့သည် ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင် ဖြစ်လာပြီ" ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

တိတ္ထိရဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
တိတ္ထိရဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ ဝဋ္ဌဇာတကဝဏ္ဏနာ

နာစိန္တယန္တော ပုရိသောတိ ဣဒံ၊ နာစိန္တယန္တော ပုရိသောစသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဥတ္တရသေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ ဥတ္တရသူဌေးသားကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိယံ မဟာဝိဘဝေါ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ များသောစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော။ ဥတ္တရသေဋ္ဌိ နာမ အဟောသိ ကိရ၊ ဥတ္တရသူဌေးမည်သည် ရှိသတဲ့။ တဿ ဘရိယာယ ကုစ္ဆိယံ၊ ထိုဥတ္တရသူဌေး၏ မယား၏ ဝမ်း၌။ ဧကော ပုညဝါ သတ္တော၊ တစ်ယောက်သော ဘုန်းကံကြီးမား သော သတ္တဝါသည်။ ဗြဟ္မလောကာ စဝိတ္တာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ စုတေ၍။ ပဋိသန္ဓိं ဂဟေတ္တာ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူ၍။ ဝယပ္ပတ္တော အဘိရူပေါ၊ အရွယ်ရောက်သော် အလွန်အဆင်းလှသည်။ ပါသာဒိကော ဗြဟ္မဝဏ္ဏီ အဟောသိ၊ စိတ်နှလုံးကြည် လင်မှုဖြစ်စေတတ်သည် မြတ်သောအဆင်းရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ သာဝတ္ထိယံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ သာဝတ္ထိမြို့၌။ ကတ္တိကဆဏော နက္ခတ္တော ယုဇ္ဇေ၊ ကြွတ္တိကာပွဲဟူသော နက္ခတ်ပွဲကို ကြွေးကြော်အပ်သော် (ကြော်ငြာအပ်သော်)။ သဗ္ဗော လောကော၊ အလုံးစုံသော လူလောကသည်။ နက္ခတ္တနိဿိတော အဟောသိ၊ နက္ခတ်ပွဲကိုမှီသည် ဖြစ်ပြီ။ တဿ သဟာယကာ၊ ထိုဥတ္တရသူဌေး သား၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ အညေ သေဋ္ဌိပုတ္တာ၊ အခြားကုန်သော သူဌေး သားတို့သည်။ သပဇာပတိကာ အဟေသုံ၊ မယားရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဥတ္တရ သေဋ္ဌိပုတ္တသ ပန ဒီယရတ္တံ၊ ဥတ္တရသူဌေးသား၏ကား နေ့ညဉ့်ရှည်စွာ။ ဗြဟ္မ လောကေ ဝသိတတ္တာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ နေခဲ့သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ကိလေသေသု စိတ္တံ နှ အလ္လီယတိ၊ ကိလေသာတို့ဆီ စိတ်သည် မကပ်ပြီ။ အထ အဿ သဟာယ-ကာ၊ ထိုအခါ ထိုဥတ္တရသူဌေးသား၏ သူငယ်ချင်းတို့သည်။ "ဥတ္တရသေဋ္ဌိ ပုတ္တသပိ၊ ဥတ္တရသူဌေးသားအတွက်လည်း။ ဧကံ ဣတ္ထိံ အာနေတွာ၊ တစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးကို ဆောင်ယူ၍။ နက္ခတ္တံ ကီဠိဿာမာတိ၊ နက္ခတ် ပွဲကို ကစားကြအံ"ဟု။ သမ္မန္တယိတွာ၊ တိုင်ပင်ကြ၍။ တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ထိုဥတ္တရ သူဌေးသားသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "သမ္မ ဣမသ္မိံ နဂရေ အိုမိတ်ဆွေ ဤသာဝတ္ထိမြို့၌။ ကတ္တိကဆဏော ယုဇ္ဇော၊ ကြွတ္တိကာနက္ခတ်ပွဲကို ကြော်ငြာအပ်ပြီ။ တုယှမ္ပိ ဧကံ ဣတ္ထိံ သင့်အတွက်လည်း တစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးကို။ အာနေတွာ နက္ခတ္တံ၊

ဆောင်ယူ၍ နက္ခတ်ပွဲကို။ ကိုင်ဆောမာတိ အာဟံသု၊ ကစားကြမည်"ဟု ပြောကုန်ပြီ။ "မေ ဣတ္ထိယာ နု အတ္ထော၊ ဝါအား အမျိုးသမီးဖြင့် အလိုမရှိပါ။ ဣတိ စ ဝုတ္တေပိ၊ ဤသိုလျှင် ပြောဆိုအပ်သော်လည်း။ ပုနပ္ပုနံ နိဗန္ဓိတ္တာ၊ ထပ်ခါထပ်ခါ စကားဖြင့် ဖွဲ့ချည်၍။ သမ္ဘဒ္ဓိစ္စာပေတ္တာ၊ လက်ခံစေ၍။ ဧကံ ဝဏ္ဏဒါသိံ၊ တစ်ယောက်သော ပြည့်တန်ဆာမကို။ သတ္ထာလက်ာရပဒ္ဓိမဏ္ဍိတံ ကတ္တာ၊ အဆင်တန်ဆာအားလုံးဖြင့် ဆင်မြန်းအပ်သည်ကို ပြု၍။ တသ ယရံ နေတ္တာ၊ ထိုဥတ္တရသူဌေးသား၏ အိမ်သို့ ဆောင်ယူ၍။ "တွံ သေဋ္ဌိပုတ္တသ၊ နင်သည် ဥတ္တရသူဌေးသား၏။ သန္တိကံ ဂစ္ဆာတိ၊ အထံသို့ သွားလော"ဟု။ သယနိယရံ ပေသေတ္တာ နိက္ခမိသု၊ အိပ်ခန်းသို့ စေလွှတ်၍ ထွက်သွားကြပြီ။ တံ သယနိယရံ ပဝိဋ္ဌမ္ပိ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမကို အိပ်ခန်းသို့ ဝင်လာသော်လည်း။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ ဥတ္တရသူဌေးသားသည်။ နေဝ ဩလောကေတိ နာလပတိ၊ ကြည့်လည်းမကြည့် စကားလည်းမပြော။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ "အယံ ဧဝံ ရူပသောဘဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ ဤသူဌေးသားသည် ဤကဲ့သို့ ရုပ်တင့်တယ်မှု,အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်သော။ ဥတ္တမဝိလာသသမ္ပန္နံ မံ၊ မြင့်မြတ်သော တင့်တယ်စံပယ်မှုနှင့်ပြည့်စုံသော ငါကို။ နေဝ ဩလောကေတိ နာလပတိ၊ ကြည့်လည်းမကြည့် စကားလည်းမပြော။ ဣဒါနိ နံ အတ္တနော၊ ယခုအခါ ထိုသူဌေးသားကို မိမိ၏။ ဣတ္ထိကုတ္တလီလာယ၊ မိန်းမတို့၏ အပြုအမူတင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ ဩလောကေဿာမီတိ၊ ကြည့်စေမည်"ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံစိပြီ။ ဣတိ ဣတ္ထိလီလံ ဒဿေန္တီ၊ ဤသို့တွေး၍ မ,၏ တင့်တယ်မှုကို ပြလျက်။ ပဟဋ္ဌာကာရေန အဂ္ဂဒန္တေ၊ ရယ်ရွှင်သော အခြင်းအရာဖြင့် သွားဖျားတို့ကို။ ဝိဝရိတ္တာ ဟသိတံ အကာသိ၊ ဖွင့်၍ ရယ်ရွှင်မှုကို ပြုပြီ။ သေဋ္ဌိပုတ္တော ဩလောကေတ္တာ၊ ဥတ္တရသူဌေးသားသည် ကြည့်၍။ ဒန္တဋ္ဌိကေ နိမိတ္တံ ဂဏှိ၊ သွားရိုးဌ အဋ္ဌကနိမိတ်ကို ယူပြီ။ အထ အဿ၊ ယူပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုဥတ္တရသူဌေးသားအား။ အဋ္ဌကသညာ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ အရိုးစုအမှတ်သညာသည် ဖြစ်ပြီ။ သကလမ္ပိ တံ သရီရံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော ထိုကိုယ်သည်။ အဋ္ဌကသဒိသံ ဝိယ ပညာယိ၊ စပ်ဆုပ်ဖွယ်အရိုးစုကဲ့သို့ ထင်လာပြီ။ သော တဿ၊ ထိုဥတ္တရသူဌေးသားသည် ထိုပြည့်တန်ဆာမအား။ ပရိဗ္ဗယံ ဒတ္တာ၊ အခစားရိက္ခာကို ပေးပြီး၍။ "ဂစ္ဆာတိ ဥယျောဇေသိ၊ သွားတော့"ဟု လွှတ်လိုက်ပြီ။

တဿ ယရာ၊ ထိုဥတ္တရသူဌေးသား၏ အိမ်မှ။ သြတိတ္ထိ တံ၊ ဆင်းလာသော ထိုပြည့်တန်ဆာမကို။ ဧကော ဣသရော၊ တစ်ယောက်သော အစိုးရသူသည်။ အန္ဓရဝီထိယံ ဒိသွာ၊ မြို့လမ်းအကြားဌ တွေ့ရ၍။ ပရိဗ္ဗယံ ဒတ္တွာ၊ အခစားရိက္ခာကို ပေး၍။ အတ္တနော ယရံ နေသိ၊ မိမိ၏ အိမ်သို့ ဆောင်ယူသွားပြီ။ သတ္တာဟေ ဝိတိဝတ္တေ၊ ခုနှစ်ရက်သည် ကျော်လွန်သော်။ နက္ခတ္တံ သြသိတံ၊ နက္ခတ်ပွဲသည် ပြီးဆုံးပြီ။ ဝဏ္ဏာဒါသိယာ မာတာ၊ ပြည့်တန်ဆာမ၏ မိခင်သည်။ ဓီတု အာဂမနံ အဒိသွာ၊ သမီး၏ ပြန်လာမှုကို မတွေ့ရ၍။ သေဋ္ဌိပုတ္တာနံ သန္တိကံ ဂန္တွာ၊ သူဌေးသားတို့၏ အထံသို့ သွား၍။ "သာ ကဟန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ထိုဝါသမီးသည် အဘယ်မှာနည်း" ဟု မေးပြီ။ တေ ဥတ္တရသေဋ္ဌိပုတ္တာ၊ ထိုသူဌေးသားတို့သည် ဥတ္တရသူဌေးသား၏။ ယရံ ဂန္တွာ၊ အိမ်သို့ သွားကြ၍။ "သာ ကဟန္တိ ပုစ္ဆိသု၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည် အဘယ်မှာနည်း"ဟု မေးကြပြီ။ တခ်ဏေ ဝ တဿာ၊ ထိုခဏခ္ဏပင် ထိုပြည့်တန်ဆာမ အား။ ပရိဗ္ဗယံ ဒတ္တွာ၊ အခစားရိက္ခာကို ပေး၍။ ဥယျောဇေသိန္တိ၊ ငါလွှတ်လိုက်ပြီဟု ပြောပြီ။ အထ အဿာ၊ ထိုအခါ ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏။ မာတာ ရောဒန္တိ၊ မိခင်သည် ငိုကြွေးလျက်။ "မေ ဓီတရံ နပဿာမိ၊ ငါ၏ သမီးကို မတွေ့ရ။ မေ ဓီတရံ၊ ငါ၏ သမီးကို။ သမာနေထာတိ၊ ကောင်းစွာဆောင်ယူပေးကြပါ"ဟု။ ဥတ္တရ သေဋ္ဌိပုတ္တံ အာဒါယ၊ ဥတ္တရသူဌေးသားကို ခေါ်ယူ၍။ ရညော သန္တိကံ အဂမာသိ၊ ကောသလမင်း၏ အထံသို့ ရောက်သွားပြီ။ ရာဇာ အဋ္ဌ ဝိနိစ္ဆိနန္တော၊ ကောသလ မင်းသည် တရားကို ဆုံးဖြတ်သော်။ "တေ ဣမေ သေဋ္ဌိပုတ္တာ၊ သင့်အတွက် ဤသူဌေးသားတို့သည်။ ဝဏ္ဏာဒါသိံ အာနေတွာ၊ ပြည့်တန်ဆာမကို ဆောင်ယူ၍။ တုယ္ဟံ အဒံသူတိ ပုစ္ဆိ၊ သင့်အား ပေးကြပြီလား"ဟု မေးပြီ။ အာမ ဒေဝါတိ၊ မှန်ပါ ပေးကြပါ၏ အရှင်မင်းကြီးဟုဖြေကြားပြီ။ ဣဒါနိ သာ ကဟန္တိ၊ ယခု ထိုပြည့်တန် ဆာမသည် ဘယ်မှာနည်းဟု စစ်ဆေးပြီ။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ တခ်ဏေ ဝ နံ၊ ခေါ်လာခဲ့ရာ ထိုခဏမှာပင် ထိုပြည့်တန်ဆာမကို။ ဥယျောဇေသိန္တိ၊ လွှတ်လိုက်ပါပြီ ဟု ဖြေပြီ။ ဣဒါနိ တံ၊ ယခုအခါ ထိုပြည့်တန်ဆာမကို။ သမာနေတုံ သဏ္ဌာသိတိ၊ ကောင်းစွာဆောင်ယူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်မည်လာဟုမေးပြီ။ နဿ သဏ္ဌာမိ ဒေဝါတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ အရှင်မင်းမြတ်ဟုလျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ "သမာနေတုံ၊ ကောင်းစွာဆောင်ယူပေးခြင်းငှာ။ သစေ နဿဏ္ဌာတိ၊ အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်အုံ။ အဿ ရာဇာဏံ၊ ဤဥတ္တရသူဌေးသားအား မင်းအာဏာကို။

ကရောထာတိ အာဟ၊ ပြုကြ"ဟု အမိန့်ချပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုဥတ္တရသူဌေး သားကို။ ပစ္ဆာဗာဟံ ဗန္ဓိတ္တာ၊ နောက်၌ လက်မောင်းရှိအောင် ဖွဲ့ချည်၍။ ရာဇာဏံ ကရိဿာမာတိ၊ မင်းအာဏာကို ပြုကြအုံ့ဟု။ ဂဟေတ္တာ ပက္ကမိသု၊ ခေါ်ယူ၍ ဖဿားကုန်ပြီ။ "ဝဏ္ဏဒါသီ သမာနေတုံ၊ ပြည့်တန်ဆာမကို ကောင်းစွာဆောင်ယူ ပေးခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တံ သေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ မစွမ်းနိုင်သော ဥတ္တရသူဌေးသားကို။ ရာဇာ ရာဇာဏံ၊ ကောသလမင်းသည် မင်းအာဏာကို။ ကာရေသိ ကိရာတိ၊ ပြုစေသတဲ့" ဟု။ သကလနဂရံ၊ သာဝတ္ထိတစ်မြို့လုံးသည်။ ဧကကောလာဟလံ အဟောသိ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်တစ်ခုတည်းရှိသည် ဖြစ်သွားပြီ။ မဟာဇနော ဥရေ၊ လူအများသည် ရင်ဘတ်၌။ ဟတ္ထေ ဌပေတ္တာ၊ လက်တို့ကို တင်ထား၍။ "သာမိ ဧတံ ကိံ နာမ၊ အို အရှင် ဤအမှုသည် ဘယ်မည်သော အမှုနည်း။ တေ အတ္တနော၊ အရှင်သူဌေးသားသည် မိမိအား။ နံ အနုစ္ဆဝိကံ လဒ္ဓန္တိ ပရိဒေဝတိ၊ မလျော်သည်ကို ရအပ်ပြီးဟု ငိုကျွေး၏။ သေဋ္ဌိပိ ပုတ္တသ၊ ဖခင်သူဌေးသည်လည်း သား၏။ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ ပရိဒေဝန္တော ဂစ္ဆတိ။ ငိုကျွေးလျက် လိုက်သွား၏။

သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ ဥတ္တရသူဌေးသားသည်။ "ဧဝရူပံ ဒုက္ခံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ဆင်းရဲသည်။ အဂါရေ ဝသနဘာဝေန၊ အိမ်၌ နေခြင်းကြောင့်။ မယံ ဥပ္ပန္နံ၊ ငါ့အား ဖြစ်ရ၏။ သစေ ဣဒါနိ ဘိက္ခုနီ ဟောမိ၊ အကယ်၍ ဤဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်အုံ့။ မဟာဂေါတမသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တော်မူသော ဂေါတမနွယ်ဖွား ရှင်တော်ဘုရား၏။ သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ အထံတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြုမည်"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးပြီ။ သာပိ ဝဏ္ဏဒါသီ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်လည်း။ တံ ကောလာ-ဟလသဒ္ဒံ သုတ္တာ၊ ထိုအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်သော အသံကို ကြားရ၍။ "ဧသော ကိံ သဒ္ဒေါ နာမာတိ၊ ဤအသံကား ဘယ်မည်သော အသံနည်း"ဟု။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍။ တံ ပဝတ္တိံ သုတ္တာ၊ ထိုအဖြစ်ကို ကြားရ၍။ ဝေဂေန သြတရိတ္တာ၊ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ဆင်းလာ၍။ "သာမိ၊ အို အရှင်တို့။ ဥဿရထ ဥဿရထ၊ ဖယ်တော်မူကြပါ ဖယ်တော်မူကြပါ။ မံ ရာဇပုရိသာနံ၊ ကျွန်မကို မင်းချင်းယောက်ျား တို့အား။ ဒဇ္ဇုံ ဒေထာတိ၊ မြင်ခြင်းငှာ ပေးကြပါ"ဟုပြော၍။ အတ္တာနံ ဒဿေသိ၊ မိမိကိုယ်ကို ပြပြီ။ ရာဇပုရိသာ တံ ဒိသ္မာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် ထိုပြည့်တန်ဆာမကို တွေ့ရ၍။ မာတရံ ပဋိစ္ဆာပေတ္တာ၊ မိခင်ကို လက်ခံစေ၍။ သေဋ္ဌိပုတ္တံ

မှုဋ္ဌိတွာ ပဏ္ဏမိသု၊ ဥတ္တရသူဌေးသားကို လွတ်၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ သော သဟာ ယကပရိဝုတောဝ၊ ထိုဥတ္တရသူဌေးသားသည် သူဝယ်ချင်းများခြံရံအပ်လျက်သာ။ နဒီ ဂန္တာ၊ မြစ်သို့ သွား၍။ သသီသံ နာယိတွာ၊ ခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုး၍။ ဂေဟံ ဂန္တာ၊ အိမ်သို သွား၍။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ စားအပ်ပြီးသော နံနက်စာရှိသော်။ မာတာပိတရော ဝန္ဒိတွာ၊ မိဘတို့ကို ရှိခိုး၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ အနုဇာနာပေတွာ၊ ရှင်ရဟန်း အဖြစ်ကို ခွင့်ပြုစေ၍။ စိဝရသာဋကေ အာဒါယ၊ သင်္ကန်းလျှာပုဆိုးတို့ကို ယူဆောင်၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွား၍။ ဝန္ဒိတွာ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ယာစိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်ပြီး၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇဉ္စ ဥပသမ္ပဒဉ္စ လဘိတွာ၊ ရှင်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ရပြီး၍။ အဝိသဒ္ဒကမ္မဋ္ဌာနော၊ မစွန့်လွှတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိပဿနံ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ဝိပဿနာကို ပွားစေ၍။ န စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်။ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ ဓမ္မသဘာယံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ တရားသဘင်၌။ သန္ဓိပတိ-တာ ဘိက္ခူ။ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော ဥတ္တရသေဋ္ဌိပုတ္တော၊ အို ငါရှင်တို့ ဥတ္တရသူဌေးသားသည်။ အတ္တနော ဘယေ ဥပ္ပန္နေ၊ မိမိအား ဘေးအန္တရာယ်သည် ဖြစ်ပေါ်သော်။ သာသနဿ ဂုဏ် ဇာနိတွာ၊ သာသနာတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိ၍။ 'ဣမမှာ ဒုက္ခာ မုစ္စမာနော၊ ဤဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်သော်။ ပဗ္ဗဇိယာမိတိ စိန္တေတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုအံ့'ဟု တွေးတောပြီး၍။ တေန သုစိန္တိတေန၊ ထိုကောင်းသော အတွေးအတောဖြင့်။ မရဏမုတ္တော စေဝ၊ သေးခြင်းမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ ပဗ္ဗဇိတော အဂ္ဂဖလေ၊ ရဟန်းပြု၍ အမြတ်ဆုံး အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော စ ဣတိ၊ တည်လည်းတည်ရ၏"ဟု။ တဿ ဂုဏ ကထံ ကထေသုံ၊ ထိုဥတ္တရသူဌေးသား၏ ဂုဏ်နှင့်စပ်သော စကားကို ပြောဆို ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္တနုတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တော၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဥတ္တရသေဋ္ဌိပုတ္တောဝ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ဥတ္တရသူဌေး

သားသည်သာ။ အတ္တနော ဘယေ ဥပ္ပန္နေ၊ မိမိအား ဘေးအန္တရာယ်သည် ဖြစ်ပေါ်သော်။ ဣမိနာ ဥပါယေန၊ ဤနည်းလမ်းဖြင့်။ ဣမမှာ ဒုက္ခာ၊ ဤဆင်းရဲမှု။ မုစ္စိဿာမီတိ စိန္တေတွာ၊ လွတ်မြောက်အံ့ဟု တွေးတောကြံစီ၍။ မရဏဘယာ နမုတ္တော၊ သေဘေးမှ လွတ်မြောက်သည်မဟုတ်သေး။ အတီတေ ပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးအခါက ပညာရှိတို့သည်လည်း။ အတ္တနော ဘယေ ဥပ္ပန္နေ၊ မိမိအား ဘေးအန္တရာယ်သည် ဖြစ်ပေါ်သော်။ ဣမိနာ ဥပါယေန၊ ဤနည်းလမ်း ဖြင့်၊ ဣမမှာ ဒုက္ခာ၊ ဤဆင်းရဲမှု။ မုစ္စိဿာမာတိ စိန္တေတွာ၊ လွတ်မြောက်ကြအံ့ဟု တွေးတော၍။ မရဏဘယ-တော၊ သေဘေးမှ၊ မုစ္စိသုယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ လွတ်ဖူးကြသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ စုတိပဋိသန္ဓိဝသေန ပရိဝတ္တန္တော၊ စုတိပဋိသန္ဓေအစွမ်းအားဖြင့် ချာချာလည်သော်။ ဝဋ္ဋကယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ငုံးမျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ဧကော ဝဋ္ဋကလုဒ္ဒကော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော ငုံးမုဆိုးသည်။ အရညာ ဗဟူ ဝဋ္ဋကေ၊ တောထဲမှ များစွာကုန်သော ငုံးတို့ကို။ အာဟရိတ္တာ ဂေဟေ ဌပေတ္တာ၊ ဖမ်းယူ၍ အိမ်၌ မွေးထား၍။ ဂေါစရံ ဒတ္တာ၊ အစာကို ကျွေး၍။ မူလံ ဂဟေတ္တာ၊ တန်ဖိုးကို ယူ၍။ အာဂတာဂတာနံ ဟတ္ထေ၊ ဝယ်လာ ဝယ်လာသူတို့၏ လက်၌။ ဝဋ္ဋကေ ဝိက္ကိဏန္တော၊ ငုံးတို့ကို ရောင်းချလျက်။ ဇီဝိကံ ကပ္ပေတိ၊ အသက်မွေးမှုကို ပြု၏။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုငုံးမုဆိုးသည် တစ်နေ့၌။ ဗဟူဟိ ဝဋ္ဋကေဟိ သဒ္ဓိं၊ များစွာကုန်သော ငုံးတို့နှင့် အတူ။ ဗောဓိသတ္တမ္ပိ ဂဟေတ္တာ အာနေတိ၊ ဘုရားလောင်းကိုလည်း ဖမ်း၍ ဆောင်ယူသွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သစေ အဟံ၊ အကယ်၍ ငါသည်။ ဣမိနာ ဒိန္နံ ဂေါစရဏ္ဍံ၊ ဤမုဆိုးသည် ပေးကျွေးအပ်သော အစာကိုလည်းကောင်း။ ပါနီယဉ္စ ပရိဘုဉ္ဇိဿामि၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း စားသောက်အံ့။ အယံ မံ ဂဟေတ္တာ၊ ဤမုဆိုးသည် ငါ့ကို ယူ၍။ အာဂတာနံ မနုဿာနံ ဒဿတိ၊ အဝယ်လာကုန်သော လူတို့အား ပေးလတ်။ သစေ ပန နံ ပရိဘုဉ္ဇိဿामि၊ အကယ်၍ကား မစားသောက်အံ့။ အဟံ မိလာယိဿာမိ၊ ငါသည် ညှိုးနွမ်းလိမ့်မည်။ အထ မိလာယန္တံ မံ ဒိသ္မာ၊ ထိုအခါ ညှိုးနွမ်းသော ငါ့ကို တွေ့မြင်၍။ မနုဿာ နံ ဂဏှိဿန္တိ၊ လူတို့သည် မဝယ်ယူ

ကြလတ့်။ ဧဝံ မေ၊ ဤသို့မဝယ်ယူသော် ငါ့အား။ သောတ္ထိ ဘဝိသတိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည် ဖြစ်လတ့်။ ဣမံ ဥပါယံ၊ ဤနည်းလမ်းကို။ ကရိသာမီတိ စိန္တေသိ၊ ငါပြုမည်"ဟု တွေးမိပြီ။ သော တထာ ကရောန္တော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုတွေးမိသည့်အတိုင်း ပြုသော်။ မိလာယိတ္တာ၊ ညှိုးနွမ်း၍။ အဋ္ဌိစမ္မမတ္တော အဟောသိ၊ အရိုးအရေမျှသာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ မနုဿာ တံ ဒိသ္မာ၊ လူတို့သည် ထိုဘုရားလောင်းကို မြင်၍။ နဂရံ့သု၊ မဝယ်ယူကြပြီ။ လုဒ္ဒကော ဟောမိသတ္တံ ဌပေတ္တာ၊ ငုံးမုဆိုးသည် ဘုရားလောင်းကို ချန်ထား၍။ သေသေသု ဝဋ္ဌကေသု ပရိဂ္ဂီဏေသု၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော ငုံးတို့သည် ကုန်ခမ်းကုန်သော်။ ပစ္ဆိ နိဟရိတ္တာ၊ ငုံးထည့်သည့်ခြင်းကို ထုတ်ဆောင်၍။ ဒ္ဝါရေ ဌပေတ္တာ၊ တံခါးပေါက်၌ ထား၍။ ဟောမိသတ္တံ ဟတ္ထတလေ ကတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းကို လက်ဝါးအပြင်၌ ထား၍။ "အယံ ဝဋ္ဌကော၊ ဤငုံးကား။ ကိံ နုခေါတိ စိန္တေတ္တာ၊ ဘယ်လိုလဲ "ဟု တွေး၍။ သြလောကေတ့ အာရဒ္ဓေ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုငုံးမုဆိုး၏။ ပမတ္တဘာဝံ ဉ တ္တာ၊ မေ့လျော့ကြောင်းကို သိ၍။ ဟောမိသတ္တော ပဏ္ဍေ၊ ဘုရားလောင်းသည် အတောင်တို့ကို။ ပသာရေတ္တာ ဥပ္ပတိတ္တာ၊ ဖျန့်၍ ပျံသွား၍။ အရညမေဝ ဂတော၊ တောထဲသို့သာ သွားပြီ။ အညေ ဝဋ္ဌကာ၊ အခြားကုန်သော ငုံးတို့သည်။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို မြင်၍။ "ကိံ နုခေါ နု ပညာယတိ၊ အဘယ့်ကြောင့် မထင်ရှားသနည်း။ ကဟံ ဂတော၊ အဘယ်သို့ သွားနေသည်။ အသီတိ ပစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးကြ၍။ "လုဒ္ဒကေန ဂဟိ-တော၊ ငုံးမုဆိုးသည် ဖမ်းယူအပ်သည်။ အမှိတိ ဝုတ္တော၊ ဖြစ်၏"ဟု ပြောအပ်သော်။ "ကိန္တိ ကတ္တာ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်၍။ မုတ္တော၊ လွတ်မြောက်လာသည်။ အသီတိ ပုစ္ဆိသု၊ ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးကြပြီ။ ဟောမိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "အဟံ တေန ဒိန္နံ ငါသည် ထိုမုဆိုးက ပေးအပ်ကျွေးအပ်သော။ ဂေါစရံ အဂ္ဂဟေ-တ္တာ၊ အစာကို မယူမစားမူ၍။ ပါနီယံ အပိဝိတ္တာ၊ သောက်ရေကို မသောက်မူ၍။ ဥပါယစိန္တာယ၊ လွတ်ကြောင်းနည်းလမ်းတွေးတောခြင်းဖြင့်။ မုတ္တောတိ ဝတ္တာ၊ လွတ်မြောက်လာ၏"ဟု ပြောပြ၍။

၁၁၈။ "နာစိန္တယန္တော ပုရိသော၊ ဝိသေသ'မဓိဂစ္ဆတိ။
စိန္တိတသ ဖလံ ပဿ၊ မုတ္တောသ္မိ ဝဓဗန္ဓနာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ နာစိန္တယန္တော ။ပ။ ဝေဗန္ဓနာဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. . .

> အစိန္တယန္တော ပုရိသော၊ အတွေးအတောမရှိသော ယောက်ျားသည်။ ဝိသေသံ နာ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ကောင်းကျိုးအထူးကို မရရှိနိုင်။ စိန္တိတသ ဖလံ ပသ၊ တွေးတောကြံစီမှု၏ ကောင်းကျိုးကို ရှုစမ်းပါ။ ဝေဗန္ဓနာ မုတ္တော အသို့၊ အသတ်ခံရခြင်း အနှောင်ဖွဲ့ခံရခြင်းမှ (ငါ) လွတ်မြောက်သည် ဖြစ်၏။

တတ္ထ အယံ ပိဏ္ဍတ္ထော၊ ထိုဂါထာ၌ ဤဆိုလတ့ံကား အပေါင်းဖြစ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း။ (ကော၊ အပေါင်းအနက်အဓိပ္ပါယ်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ **ပုရိသော** ဒုက္ခံ ပတ္တာ၊ ယောက်ျားသည် ဒုက္ခသို့ ရောက်သော်။ ဣမိနာ နာမဉ္ဉပါယေန၊ ဤမည်သော နည်းလမ်းဖြင့်။ ဣမမှာ ဒုက္ခာ၊ ဤဒုက္ခမှ။ မုစ္စိဿာမီတိ လွတ်မြောက်အံ့ဟု။ **အစိန္တယန္တော**၊ မတွေးတောသော်။ အတ္တနော ဒုက္ခာ၊ မိမိ၏ဒုက္ခမှ။ မောက္ခသခ်ီတံ ဝိသေသံ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အကျိုးထူးကို။ **နာဓိဂစ္ဆတိ**၊ မရနိုင်။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ မယာ **စိန္တိတ**ကမ္မဿ၊ ငါသည် တွေးတောအပ်သော အမှု၏။ **ဖလံ ပသ**၊ ကောင်းကျိုးကို ရှုစမ်းပါ။ တေနေဝ ဉပါယေန၊ ထိုနည်းလမ်းဖြင့်သာ။ **ဝေဗန္ဓနာ**၊ အသတ်ခံရခြင်း အနှောင်အဖွဲ့ခံရခြင်းမှ။ မုတ္တော အသို့၊ ငါ လွတ်မြောက်သည် ဖြစ်၏။ မရဏတော စ ဗန္ဓနတော စ၊ သေရခြင်းမှလည်းကောင်း အနှောင်အဖွဲ့ခံရခြင်းမှလည်းကောင်း။ အဟံ **မုတ္တော အသို့**၊ ငါသည် လွတ်မြောက်သည် ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ အပေါင်းအနက် အဓိပ္ပါယ်ဟူသည် ဤသည်ပင်တည်း။ ဒေဝ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ အတ္တနာ ကတ ကာရဏံ၊ မိမိသည် ပြုလုပ်အပ်သော အကြောင်းအရာကို။ အာစိက္ခိ ပြောကြားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ မရဏမုတ္တော ဝဋ္ဋကော၊ ထိုအခါက သေမှုမှ လွတ်မြောက်သော ငုံးသည်။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝဋ္ဋဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဝဋ္ဋဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ အကာလရာဝိဇာတကဝဏ္ဏနာ

အမာတာပိတရသံဝဒ္ဓေါတိ ဣဒံ၊ အမာတာပိတရသံဝဒ္ဓေါအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အကာလရာဝီ ဇော် ဘိက္ခု၊ အခါမဲ့ပြောဆိုတတ်သော ရဟန်းတစ်ပါးကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိဝါသီ သော ကုလပုတ္တော၊ သာဝတ္ထိမြို့နေသော ထိုအမျိုးသားသည်။ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ဝတ္တံ ဝါ သိက္ခံဝါ နဉ္စဂ္ဂေါ့၊ ကျင့်ဝတ်ကိုလည်းကောင်း အကျင့်သိက္ခာကိုလည်းကောင်း မသင်ယူ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဤအချိန်၌။ မယာ ဝတ္တံ ကာတဗ္ဗံ၊ ငါသည် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြုသင့်၏။ ဣမသ္မိံ ကာလေ ဥပဇ္ဈာတဗ္ဗံ၊ ဤအချိန်၌ ဆည်းကပ်ခစားသင့်၏။ ဣမသ္မိံ ကာလေ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဤအချိန်၌ သင်ယူသင့်၏။ ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဤအချိန်၌။ သဇ္ဈာယိတဗ္ဗန္တိ နံ ဇာနာတိ၊ ပြန်လှန်သရဇ္झာယ်သင့်၏"ဟု မသိ။ ပဌမယာမေပိ မဇ္ဈိမယာမေပိ၊ ပဌမယာမ်၌သော်လည်းကောင်း မဇ္ဈိမယာမ်၌သော်လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမယာမေပိ၊ ပစ္ဆိမယာမ်၌သော်လည်းကောင်း။ ပဗုဒ္ဓပဗုဒ္ဓကွဏ္ဏေယေဝ၊ နိုးရာနိုးရာအခါ၌ပင်။ မဟာသဒ္ဒံ ကရောတိ၊ ကျယ်စွာသော အသံကို ပြု၏။ ဘိက္ခု နိဒ္ဒံ နလဘန္တိ၊ ရဟန်းတို့သည် အိပ်ခွင့်ကို မရကြကုန်။ ဓမ္မသဘာယံ ဘိက္ခု တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော အသုကော နာမ ဘိက္ခု၊ အို. . ငါ့ရှင်တို့ ထိုမည်သော ရဟန်းသည်။ ဇဝရူပေ ရတနသာသနေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ရတနာဖြစ်သော သာသနာ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပြီး၍။ ဝတ္တံ ဝါ သိက္ခံ ဝါ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုလည်းကောင်း အကျင့်သိက္ခာကိုလည်းကောင်း။ ကာလံ ဝါ အကာလံ ဝါ၊ သင့်လျော်သော အခါကိုလည်းကောင်း မသင့်လျော်သော အခါကိုလည်းကောင်း။ နံ ဇာနာတိတိ၊ မသိတတ်"ဟု။ တဿ အဂုဏကထံ ကထေသုံ၊ ထိုရဟန်း၏ အပြစ်နှင့်စပ်သော စကားကို ပြောကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ ဇေတရဟိ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္တာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပဋ္ဌိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြ သနည်း" ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု

လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ဤယခုအခါ၌ သာ။ ဧသော နု အကာလရာဝီ၊ ဤရဟန်းသည် အခါမဲ့အသံပြုတတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အကာလရာဝီယေव၊ ရှေးကလည်း အခါမဲ့အသံပြုတတ်သည်သာ။ ကာလာကာလ၊ သင့်လျော်သောအခါ မသင့်လျော်သောအခါကို။ အဇာနနဘာ-ဝေန စ၊ မသိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဂိဝါယ ဝဋ္ဋတာယ၊ လည်ပင်းကို လိမ်ခံရသဖြင့်။ ဇိဝိတက္ခယံ ပတ္တောတိ ဝတ္တာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဥဒိစ္စပြာဟ္မဏကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ မြင့်မြတ်သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော သဗ္ဗသိပ္ပေသု၊ အရွယ်ရောက်သော် အားလုံးသော အတတ်ပညာတို့၌။ ပါရံ ဂန္တွာ၊ တစ်ဘက်ကမ်းသို့ ရောက်၍။ ဗာရာဏသိယံ ဒိသာပါမောက္ခော၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ အရပ်လေးမျက်နှာအကြီးအမှူးဖြစ်သော။ အာစရိယော ဟုတ္တာ၊ ဆရာသည် ဖြစ်၍။ ပဠသတေ မာဏဝေ၊ ငါးရာကုန်သော လုလင်တို့ကို။ သိပ္ပံ ဝါစေတိ၊ အတတ်ပညာကို ရွတ်ဆိုစေ၏ သင်ပြပေး၏။ တေသံ မာဏဝကာနံ ဧကော၊ ထိုလုလင်တို့မှာ တစ်ကောင်သော။ ကာလရာဝီ ကုက္ကုဋ္ဌော အတ္ထိ၊ အချိန်မှန်တွန်သော ကြက်သည် ရှိ၏။ တေ တဿ၊ ထိုလုလင်တို့သည် ထိုအချိန်မှန်တွန်သော ကြက်၏။ ဝဿိတသဒ္ဒေန ဥဋ္ဌာယ၊ တွန်သံဖြင့် ထ၍။ သိပ္ပံ သိက္ခန္တိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူကြ၏။ သော ကာလံ အကာသိ၊ ထိုအချိန် မှန်တွန်သော ကြက်သည် သေခြင်းကို ပြုပြီ။ တေ အညံ ကုက္ကုဋံ၊ ထိုလုလင်တို့သည် အခြားသော ကြက်ကို။ ပရိယေသန္တာ စရန္တိ၊ ရှာဖွေကြလျက် လှည့်လည်ကုန်၏။ အထ ဧကော မာဏဝကော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော လုလင်သည်။ သုသာနဝနေ ဒါရုနိ ဥဒ္ဒရန္တော၊ သုသာန်ရှိသော တောထဲ၌ ထင်းတို့ကို ထုတ်ဆောင်သော် ခွေသော်။ ဧကံ ကုက္ကုဋံ ဒိသ္မာ၊ တစ်ကောင်သော ကြက်ကို တွေ့ရ၍။ အာနေတ္တာ ပဠရေ ဌပေတ္တာ၊ ဖမ်းယူ၍ လှောင်ချိုင့်၌ ထည့်ထား၍။ ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ မွေးမြူ၏။ သော သုသာနေ ဝမိတတ္တာ၊ ထိုကြက်သည် သုသာန်ထဲ၌ ကြီးပြင်းသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ "အသုကဝေလာယ နာမ၊ ထိုမည်သော အချိန်၌။ ဝဿိတပုဗ္ဗန္တိ၊ တွန်သင့်၏"ဟု။ အဇာနန္တော၊ မသိရကား။ ကဒါစိ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌။ အတိရတ္တိ ဝဿတိ၊ အလွန်စောစွာ တွန်၏။ ကဒါစိ

အရုဏ္ဏုဂ္ဂမနေ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌ အရုဏ်တက်ချိန်၌။ (ဝဿတိ၊ တွန်၏)။ မာဏ၀ါ တဿ၊ လုလင်တို့သည် ထိုကြက်၏။ အတိရတ္တိ ဝဿိတကာလေ၊ အလွန်စောစွာ တွန်ရာအခါ၌။ သိပ္ပ သိက္ခန္တာ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူကြသော်။ ယာ၀ အရုဏုဂ္ဂမနာ၊ အရုဏ်တက်သည့် တိုင်အောင်။ သိက္ခိတုံ နိ သက္ကောန္တိ၊ သင်ယူခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ နိဒ္ဒါယမာနာ၊ ငိုက်မြည်းကြ၍။ ဂဟိတဌာနမ္ပိ ဝ ပဿန္တိ၊ သင်ယူရာ ဌာနကိုလည်း မတွေ့မြင်ကုန်။ အတိပဘာတေ ဝဿိတကာလေ၊ အလွန်လင်းအား ကြီးသော အချိန်၌ တွန်ရာကာလ၌။ သဗ္ဗာယသ၊ ပြန်လှန်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၏။ သြကာသမေ၀ နိ လဘန္တိ၊ အခွင့်ကိုပင် မရကြကုန်။ မာဏ၀ါ၊ လုလင်တို့သည်။ "အယံ အတိရတ္တိ ဝါ၊ ဤကြက်သည် အလွန်စောစွာသော်လည်းကောင်း။ အတိ ပဘာတေ ဝါ ဝဿတိ၊ အလွန် လင်းမှသော်လည်းကောင်း တွန်၏။ ဣမံ နိဿာယ၊ ဤကြက်ကို မှီ၍။ အမှာကံ သိပ္ပ၊ ငါတို့အား အတတ်ပညာသည်။ နိ နိဌာယိဿတီ တိ၊ ပြီးစီးမှုဖြစ်လိမ့် မဟုတ်"ဟုတွေးလ၍။ တံ ဂဟေတ္ဝာ၊ ထိုကြက်ကို ဖမ်းယူ၍။ ဂိ၀ံ ဝဋ္ဋေတ္ဝာ၊ လည်ကို လိမ်၍။ ဇိ၀ိတက္ခယံ ပါပေတ္ဝာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေပြီး၍။ "အကာလ ရာဝိ ကုက္ကုဋ္ဌော၊ အခါမဲ့တွန်တတ်သော (အချိန်မှန်မတွန်သော) ကြက်ကို။ အမှေဟိ ယာတိတောတိ၊ ကျွန်တော်တို့သည် သတ်အပ်ပါပြီ"ဟု။ အာစရိယဿ ကထေသုံ၊ ဆရာအား ပြောကြားကုန်ပြီ။ အာစရိယော၊ ဘုရားလောင်း ဆရာကြီးသည်။ "သြ၀ါဒံ အဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ သြ၀ါဒကို မနာယူရမူ၍။ သံ၀ဠိတဘာ၀ေန၊ ကြီးပြင်းခဲ့သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ မရဏံ ပတ္တောတိ ဝတ္ဝာ၊ သေခြင်းသို့ ရောက်ရ၏"ဟု ပြောဆို၍။

၁၁၉။ "အမာတာပိတရသံ၀ဒ္ဓေ၊ အနာစေရကုလေ ဝသံ။
နာယံ ကာလံ အကာလံ ဝါ၊ အဘိဇာနာတိ ကုက္ကုဋ္ဌော"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အမာတာပိတရသံ၀ဒ္ဓေ ။ပ။ ကုက္ကုဋ္ဌောဟူသော ဤဂါထာ ကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား

အမာတာ ပိတရသံ၀ဒ္ဓေ။ မိကောင်းဖခင်အထံ၌ ကြီးပြင်းလာသူ မဟုတ် သော။ အနာစေရကုလေ ဝသံ၊ ဆရာသမားကောင်းအိမ်၌ မနေဘူးသော။ အယံ ကုက္ကုဋ္ဌော၊ ဤကြက်သည်။ ကာလံ ဝါ အကာလံ ဝါ၊ တွန်သင့်သော အချိန်ကိုလည်းကောင်း မတွန်သင့်သော အချိန်ကိုလည်းကောင်း။ နိ အဘိဇာနာတိ၊ မသိ။

တတ္တ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အမာတာပိတရသ်ဝဒ္ဓေါ**တိ၊ အမာတာပိတရသ်ဝဒ္ဓေါ ဟူသည်ကား။ မာတာပိတရော နိဿာယ၊ မိကောင်းဖခင်တို့ကို မှီ၍။ တေသံ သြဝါဒ၊ ထိုမိဘတို့၏ သြဝါဒကို။ အဂ္ဂဟေတွာ သံဝဏ္ဏော၊ မနာယူရမူ၍ ကြီးပြင်းလာသောတည်း။ **အနာစေရကုလေ ဝသန္တိ**၊ အနာစေရကုလေ ဝသ်ဟူသည်ကား။ အာစရိယကုလေပိ အဝသမာနော၊ ဆရာသမားကောင်းအိမ်၌လည်း မနေဘူးသောတည်း။ အာစရသိက္ခာပက်၊ ကျင့်ဝတ်ကို သင်ပြပေးတတ်သော။ ကဠိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ဆရာကို။ နိဿာယ အဝသိတတ္တာ၊ မှီ၍ မနေဘူးသည်အဖြစ်ကြောင့်။ (နဿ အဘိဇာနာတိ၊ မသိ)။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ဒုတိယပါဒအနက်တည်း။ **နာယံ ကာလော အကာလော ဝါ**တိ၊ နာယံ ကာလော အကာလော ဝါ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ ကာလေ ဝသိတဗ္ဗံ ဤအချိန်၌ တွန်သင့်၏။ ဣမသ္မိံ နဝသိတဗ္ဗန္တိ ဤအချိန်၌ မတွန်သင့်ဟု။ ဧဝံ ဝသိတဗ္ဗယုတ္တက်၊ ဤသို့ တွန်သင့်သည်နှင့် ဆက်စပ်သော။ ကာလံ ဝါ အကာလံ ဝါ၊ သင့်လျော်သော အခါကိုလည်းကောင်း မသင့်လျော်သော အခါကိုလည်းကောင်း။ ဧသော ကုက္ကုဋ္ဌော နဇာနာတိ၊ ဤကြက်သည် မသိ။ အဇာနနဘာဝေနေဝ၊ မသိသည်အဖြစ်ကြောင့်သာ။ ဇိဝိတက္ခယံ ပတ္တော ဣတိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရှာရ၏တည်း ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။ ဣဒံ ကာရဏံ ဒဿေတွာ၊ ဤအကြောင်းကို ပြပြီး၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ အသက်အပိုင်းခြားကာလပတ်လုံး တည်ရှိ၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "ဘဒါ အကာလရာဝိ ကုက္ကုဋ္ဌော၊ ထိုအခါက အခါမဲ့တွန်တတ်သော ကြက်သည်။ အယံ ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ဤအချိန်မဲ့ဆူတတ်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်ပြီ။ အန္တေဝါသိကာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ အနီးနေတပည့်တို့ကား ငါဘုရားပရိသတ်တို့တည်း။ အာစရိယော ပန၊ ဒိသာပါမောက္ခဆရာသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အကာလရာဝိဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော အကာလရာဝိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ ဗန္ဓနမောက္ခဇာတကဝဏ္ဏနာ

အဗဒ္ဓါ တတ္ထ ဗဒ္ဓန္တိတိ ဣဒံ၊ အဗဒ္ဓါ တတ္ထ ဗဒ္ဓန္တိအစရိယော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ စိဉ္စမာဏဝိကံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ စိဉ္စမာဏကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တသာ ဝတ္ထု၊ ထိုစိဉ္စမာဏဝိကာ၏ ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ ဒ္ဝါဒသကနိပါတေ၊ ဒ္ဝါဒသကနိပါတ်၌။ **မဟာပဒုမဇာတကေ** အာဝိဘာဝိဿတိ၊ မဟာပဒုမဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ့်။ တဒါ ပန သတ္ထာ၊ ထိုအခါ၌ကား ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ စိဉ္စမာဏဝိကာ ဣဒါနေဝ၊ အိုရဟန်းတို့ စိဉ္စမာဏသည် ယခုအခါ၌သာ။ မံ အဘူတေန၊ ငါဘုရားကို မဟုတ်မမှန်သည်ဖြင့်။ နဲ အဘ္ဘာစိက္ခတိ၊ စွပ်စွဲသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အဘ္ဘာစိက္ခိယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း စွပ်စွဲဖူးသည်သာ"ဟု။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပုရောဟိတသဿ ဂေဟေ၊ ပုရောဟိတ်၏ အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဖြစ်၍ အရွယ်ရောက်သော်။ ပိတု အစ္စယေန၊ အဖ၏ ကွယ်လွန်ရာအခါ၌။ တသ္မေ ပုရောဟိတေ အဟောသိ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ပင် ပုရောဟိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တေန အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မိဖုရားခေါင်ကြီးအား။ "ဘဒ္ဒေ ယံ ဣစ္ဆသိ၊ အိုရချစ်နှမ အကြင်အရာဝတ္ထုကို အလိုရှိ၏။ တံ ဝဒေယ္ယာသိတိ၊ ထိုအလိုရှိသည်ကို ပြောဆိုပါလော့"ဟု။ ဝရော ဒိန္နော ဟောတိ၊ ဆုကို ပေးအပ်သည် ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်။ "မယှံ အညော ဝရော နာမ၊ ကျွန်တော်မျိုးမအား အခြားသော ဆုမည်သည်ကို။ နဲ ဒုလ္လဘော၊ ရဖို့ မခက်ခဲပါ။ ဣဒံ ပဏ္ဍိတေ ပဋ္ဌာယ ပန၊ ဤနေ့မှ စ၍ကား။ အညာ ဣတ္ထီ၊ အခြားသော အမျိုးသမီးကို။ တေ ကိလေသဝသေန၊ သင်မင်းကြီးသည် ကိလေသာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ နဲ ဩလောကေတဗ္ဗာတိ၊ မကြည့်ရဟု"။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ဆုစကားပြောကြားပြီ။ သော ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းသည် တောင်းသည့်ဆုပယ်ချ၍။ ပုနပ္ပုနံ နိပ္ပီဠိယမာနော၊ ထပ်ခါထပ်ခါ နှိပ်စက်ခံရ၍။ တသာ ဝစနံ၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏

စကားကို။ အတိုက္ကမိတ်ုံ အသက္ကောန္တော၊ ကျော်လွန်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရကား။ သမ္ပဋ္ဌိစ္ဆိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ တတော ပဌာယ၊ ထိုဝန်ခံရာ နေ့မှ စ၍။ သောဌသသု နာဌကိတ္ထိသဟသေသု၊ တစ်သောင်းခြောက်ထောင်သော ကချေသည်မတို့တွင်။ ဧကိတ္ထိမ္ပိ၊ တစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးကိုသော်မှလည်း။ ကိလေသဝသေန နသြလောကေသိ၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းဖြင့် မကြည့်ပြီ။

အထ အသ၊ ထိုအခါ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ပစ္စန္တော ကုပ္ပိ၊ တိုင်းစွန်ပြည်နားသည် ပျက်စီးပြီ (သူပုန်ထပြီ)။ ပစ္စန္တေ ဌိတာ ယောဓာ၊ တိုင်းစွန်ပြည်နား၌ တည်ရှိကုန်သော စစ်ဗိုလ်စစ်သားတို့သည်။ စောရေဟိ သဒ္ဓိ၊ ခိုးသားတို့နှင့် အတူ။ ဒွေ တယော သဂိမေ ကတွာ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်ကုန်သော တိုက်ခိုက်မှုတို့ကို ပြုပြီး၍။ ဣတော ဥတ္တရိ၊ ဤနှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်ထက် အလွန်။ မယံ နိ သက္ကောမာတိ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် မစွမ်းနိုင်ကြပါ"ဟု။ ရညော ပဏ္ဏံ ပေသေသုံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား သဝဏ်လွှာကို ပေးပို့ဆက်သကုန်ပြီ။ ရာဇာ တတ္ထ ဂန္တ္မကာမော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုတိုင်းစွန်ပြည်နားသို့ သွားလိုလျှင်။ ဗလကာယံ သံဟရိတ္တာ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို စုရုံး၍။ တံ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးကို ခေါ်စေ၍။ "ဘဒ္ဒေ အဟံ၊ ချစ်နှစ်မ ငါသည်။ ပစ္စန္တံ ဂစ္ဆာမိ၊ တိုင်းစွန်ပြည်နားသို့ သွားအံ့။ တတ္ထ နာနာပဟကာရာနိ၊ ထိုတိုင်းစွန်ပြည်နား၌ အထူး အထူးအပြားပြားကုန်သော။ ယုဒ္ဓါနိ ဟောန္တိ၊ တိုက်ခိုက်မှုတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဇယပရာဇယောပိ အနိဝဒ္ဓေါ၊ နိုင်မှုရှုံးမှုသည်လည်း မခိုင်မြဲ။ တာဒိသေသု ဌာနေသု၊ ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်ကုန်သော နေရာဌာနတို့၌။ မာတုဂါမော ဒုပ္ပရိဟာရော၊ မာတုဂါမကို စောင့်ရှောက်ရခက်ခဲ၏။ တံ ဣဓေဝ၊ သင်မိဖုရားကြီးသည် ဤမြို့တော်၌ပင်။ နိဝတ္တာဟိတိ အာဟ၊ ပြန်ဆုတ်ပါလော"ဟု ပြောပြီ။ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်။ "ဒေဝ မယာ၊ ရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုးမသည်။ နိဝတ္တိတုံ နိ သက္ကာတိ၊ ပြန်ဆုတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ"ဟုပြော၍။ ပုနပ္ပုနံ ရညာ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ထပ်ခါထပ်ခါ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ပယ်ချအပ်သော်။ "တေန ဟိ ဧကေကံ ယောဇနံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့လျှင် တစ်ယူဇနာတစ်ယူဇနာသို့။ ဂန္တာ မယံ၊ ရောက်သွားသော် ကျွန်တော်မျိုးမ၏။ သုခဒုက္ခဇာနနတ္ထံ၊ သုခဒုက္ခသိရန်အကျိုးငှာ။ ဧကေကံ မနုဿံ၊ တစ်ယောက် တစ်ယောက်သော လူကို။ ပေသေယျာထာတိ အာဟ၊ စေတော်မူကြပါ"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ သာဓူတိ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ဗောဓိသတ္တံ နဂရေ ဌပေတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းပုရောဟိတ်

ကို မြို့တော်၌ ထားခဲ့၏။ မဟာနွေန ဗလကာယေန၊ မျှားစွာသော စစ်သည်အပေါင်းနှင့်။ နိဂ္ဂမိတ္တာ ဂစ္ဆန္တော၊ မြို့တော်မှထွက်၍ စစ်တိုက်သွားသော်။ ယောဇနေ ယောဇနေ၊ တစ်ယူဇနာတိုင်း တစ်ယူဇနာတိုင်း၌။ ဧကေကံ ပုရိသံ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော ယောကျ်ားကို။ "အမှာကံ အာရောဂျံ၊ ငါတို့၏ ရောဂါကင်းကွာကျမ်းမာခြင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ မိဖုရားကြီးအား လျှောက်ထား၍။ ဒေဝိယာ သုခဒုက္ခံ၊ မိဖုရားကြီး၏ သုခဒုက္ခကို။ ဇာနိတ္တာ အာဂစ္ဆာတိ ပေသေသိ၊ သိ၍ လာလေ့"ဟု စေလွှတ်ပြီ။ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်။ အာဂတာဂတံ ပုရိသံ၊ ရောက်လာရောက်လာတိုင်းသော ယောကျ်ားကို။ "ရာဇာ ကိမတ္ထံ၊ မင်းကြီးသည် ဘယ်အကျိုးငှာ။ တံ ပေသေတီတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ မင့်ကို စေလွှတ်လိုက်သနည်း"ဟု မေးပြီး၍။ "တုမှာကံ၊ သင်မိဖုရားကြီးတို့၏။ သုခဒုက္ခဇာနနတ္ထာယာတိ၊ သုခဒုက္ခ သိဖို့ရာအကျိုးငှာ"ဟု။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သော်။ "တေန ဟိ ဧဟီတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် လာလေ့"ဟုပြော၍။ တေန သဒ္ဓိံ၊ ထိုရောက်လာသော မင်းချင်းနှင့် အတူ။ အသဒ္ဓမ္မံ ပဋိသေဝတိ၊ မသူတော်တရားကို မှီဝဲ၏။ ရာဇာ ဒ္ဝိတ္တိသယောဇနမဂ္ဂံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် သုံးဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ခရီးကို။ ဂစ္ဆန္တော၊ ရောက်သွားသော်။ ဒ္ဝိတ္တိသဇနေ ပေသေသိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ယောက်သော မင်းချင်းတို့ကို စေလွှတ်ပြီ။ သာ သဗ္ဗေဟိပိ တေဟိ သဒ္ဓိံ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည် အားလုံးလည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုရောက်လာသူတို့နှင့် အတူ။ တထေဝ အကာသိ၊ ထိုနှေးအတူသာ မသူတော်တရားကို ပြုကျင့်ပြီ။

ရာဇာ ပစ္စန္တံ ဝူပသမေတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ပစ္စန္တရာဇ်ကို ငြိမ်းအေးစေ၍။ ဇနပဒံ သမဿာသေတွာ၊ ဇနပုဒ်ကို သက်သာရာရစေ၍။ ပုန အာဂစ္ဆန္တောပိ၊ တဖန် ပြည်တော်ပြန်လာသော်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုသွားစဉ်အတူပင်။ ဒ္ဝတ္တိသဇနေ ပေသေသိ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော မင်းချင်းတို့ကို စေလွှတ်ပြီ။ သာ တေဟိပိ သဒ္ဓိံ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည် ထိုသုံးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့နှင့်လည်း အတူ။ တထေဝ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇိယေဝ၊ ထိုရှင်ဘုရင်သွားစဉ်အတူပင် ဖေါက်ပြန်၍ ကျင့်သည်သာတည်း။ ရာဇာ အာဂန္တာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ပြန်လာ၍။ ဇယကွန္ဓာဝါရဋ္ဌာနေ ဌတွာ၊ အောင်တပ်ချရာဌာန၌ ရပ်တည်၍။ နဂရံ ပဋိဇဂ္ဂါပေတူတိ၊ မြို့တော်ကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်စေလော့ဟု။ ဟောမိသတ္ထသ ပဏ္ဏံ ပေသေသိ၊ ဘုရားလောင်း၏ထံသို့ သဝဏ်လွှာကို ပေးပို့စေပြီ။ ဟောမိသတ္ထော၊ ဘုရားလောင်းသည်။

သကလနဂရ၊ ဗာရာဏသီတစ်မြို့လုံးကို။ ပဋ္ဌဇဂ္ဂါပေတွာ၊ သုတ်သင်ရှင်းလင်းစေ ပြီး၍။ ရာဇနိဝေသန် ပဋ္ဌဇဂ္ဂါပေန္တော၊ မင်းနန်းတော်ကို သုတ်သင်ရှင်း လင်းစေ သော်။ ဒေဝိယာ ဝသနဋ္ဌာန် အဂမာသိ၊ မိဖုရားကြီး၏ နေရာဌာနသို့ သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တသ ရူပသောဘဂ္ဂပ္ပတ္တံ ကာယံ၊ ဘုရားလောင်း၏ ရုပ်တင့်တယ်မှု အထွဋ်အထိပ်ရောက်သော ကိုယ်ကို။ သာ ဒိသွာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည် တွေ့မြင် ရ၍။ သဏ္ဌာတုံ အသက္ကောန္တီ၊ ကောင်းစွာတည်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ရကား။ "ဧဟိ ဗြာဟ္မဏ၊ လာလော့ ပုဏ္ဏား။ သယနံ အဘိရုဟာတိ အာဟ၊ အိပ်ရာပေါ်သို့ တက်လော့"ဟု ပြောပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဧဝံ မာ အဝစ၊ ဤသို့ မပြောပါလင့်။ ရာဇာပိ ဂရု၊ မင်းတရားကိုလည်း အလေးဂရုပြုရပါ၏။ အကုသလမ္မိ ဘာယာမိ၊ အကုသိုလ်ကိုလည်း ကြောက်လှပါ၏။ ဧဝံ ကာတုံ၊ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းငှါ။ မယာ နဿတိ အာဟ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် မစွမ်း နိုင်ပါ"ဟု ပြောပြီ။ စတုသဋ္ဌိယာ ပါဒမူလိကာနံ၊ ခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သော ခြေရင်းစောင့်အမှုထမ်းတို့သည်။ ရာဇာ နေဝ ဂရု၊ မင်းကို လုံးဝဂရု မစိုက်အပ်။ အကုသလံ နု ဘာယဿု၊ အကုသိုလ်ကို မကြောက်ကြကုန်။ တဝေဝ ရာဇာ ဂရု၊ သင်သည်သာ ရှင်ဘုရင်ကို အလေးဂရုပြုအပ်၏။ တွံယေဝ စ၊ သင်သည်သာလျှင် လည်း။ အကုသလံ ဘာယသိတိ၊ အကုသိုလ်ကို ကြောက်၏ဟုပြောပြီ။ အာမ ဒေဝ၊ မှန်ပါ ရှင်မိဖုရား။ သစေ တေသမ္မိ၊ အကယ်၍ ထိုခြေရင်း စောင့်တို့အား လည်း။ ဧဝံ ဘဝေယ္ယ၊ ဤသို့ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝရူပံ နု ကရေယ္ယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မသူတော်တရားကို မပြုကုန်ရာ။ အဟံ ပန ဇာနမာနော၊ ကျွန်တော်မျိုးသည်ကား တတ်သိနားလည်၍။ ဧဝရူပံ သာဟသိယကမ္မံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အနိုင် ကျင့်သည့်အပြုအမူကို။ နု ကရိဿာမိတိ၊ မပြုအံ့ဟုပြောပြီ။ ကိံ ဗဟုံ ဝိပ္ပလပသိ၊ ဘယ်မည်သော စကားများစွာကို ယောင်ရမ်းပြောဆိုနေသနည်း။ သစေ မေ ဝစနံ နု ကရောသိ၊ အကယ်၍ ငါ၏ စကားကို မပြုလုပ်အံ့။ တေ သီသံ၊ သင်ပုရောဟိတ်၏ ဦးခေါင်းကို ။ ဆိန္ဒာပေဿာမိတိ၊ ဖြတ်စေအံ့ဟုပြောပြီ။ ဧကသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ တစ်ခုသော ဘဝ၌။ သီသံ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ ဦးခေါင်းသည် တည်ရှိပါစေဦး။ အတ္တ ဘာဝသဟဿေ၊ ဘဝပေါင်းတစ်ထောင်၌။ သီသေ ဆိဇ္ဇန္တေပိ၊ ဦးခေါင်းကို အဖြတ် ခံရသော်လည်း။ မယာ ဧဝရူပံ၊ ငါသည် ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။ ကာတုံ နု သက္ကာတိ၊ ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါဟုပြောပြီ။ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီသည်။ "ဟောတု၊

ဖြစ်ပါစေ ရှိပါစေ။ ဇာနိသာမီတိ၊ ငါသည် သိအောင်ပြုမည်"ဟုပြော၍။ တောဓိ သတ္တဝ် တဇ္ဇေတွာ၊ ဘုရားလောင်းကို ခြိမ်းခြောက်၍။ အတ္တနော ဂဇ်ဘ ပဝိသိတွာ၊ မိမိ၏ အခန်းသို့ ဝင်၍။ သရီရေ နခဝဋ္ဋဉ္စ ဒဿေတွာ၊ ကိုယ်ပေါ်၌ လက်သဲခြစ်ရာကို ပြ၍။ တေလေန ဂတ္တာနိ အဘ္ဘဉ္ဇိတွာ၊ ဆီဖြင့် ကိုယ်တို့ကို သုတ်လိမ်း၍။ ကိလိဋ္ဌဝတ္ထံ နိဝါသေတွာ၊ ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ကို ဝတ်၍ (ကိုယ်ပေါ်၌ နေစေ၍)။ ဂိလာနာလယံ ကတွာ၊ နာဟန်ကို ပြု၍။ "ရညာ၊ မင်းကြီးသည်။ ကဟံ ဒေဝီတိ ဝုတ္တေ၊ ဘယ်မှာနည်း မိဖုရားကြီး"ဟု မေးအပ်သော်။ ဂိလာနာတိ၊ မကျန်းမာပါဟု။ ကထေယျာထာတိ၊ လျှောက်ထားကြ"ဟု။ ဒါသိယော အာဏာပေသိ၊ ကျွန်မတို့ကို အာဏာပေးထားပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ အညော၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း မင်းအား။ ပဋိပထံ အဂမာသိ၊ ရင်ဆိုင်ခရီးသို့ သွားရောက်ပြီ။ ရာဇာ နဂရံ၊ မင်းသည် မြို့တော်ကို။ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ၊ လက်ယာရစ်လှည့်လည်မှုကို ပြု၍။ ပါသာဒံ အာရုယ္ဟ၊ နန်းပြာသာဒ်သို့ တက်ပြီး၍။ ဒေဝီ အပဿဿန္တော၊ မိဖုရားကြီးကို မတွေ့ရသော်။ "ကဟံ ဒေဝီတိ ပုစ္ဆိ၊ ဘယ်မှာနည်း မိဖုရားကြီး"ဟု မေးပြီ။ ဂိလာနာ ဒေဝါတိ၊ မကျန်းမာပါ အရှင်မင်းမြတ်"ဟုလျှောက်ထားကြပြီ။ သောပိ သိရိဂဗ္ဘံ ပဝိသိတွာ၊ ထိုမင်းသည်လည်း ကျက်သရေခန်းသို့ ဝင်ပြီး၍။ တဿာ ပိဋ္ဌိ ပရိမဇ္ဇန္တော၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏ ကျောကို ပွတ်သတ်လျက်။ "ဘဒ္ဒေ တေ၊ အိုး . . ရှင်မိဖုရား ရှင်မိဖုရားအား။ ကိं အဖာသုကန္တိ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်မည်သော မချမ်းသာခြင်း ပါနည်း"ဟု မေးပြီ။ သာ တုဏ္ဏီ အဟောသိ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည် ဆိတ်ဆိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တတိယဝါရေ ရာဇာနံ ဩလောကေတွာ၊ တတိယအကြိမ်၌ မင်းကြီးကို စိမ်းစိမ်းကြည့်၍။ "မဟာရာဇ တွမ္ပိ ဇီဝသိနာမ၊ အိုး . . မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်သည်လည်း အသက်ရှင်သည်မည်သေးပါ၏လော။ မာဒိသာ ဣတ္ထိယောပိ၊ ဘုရားကျွန်မကဲ့သို့ ရှုစားအပ်ကုန်သော အမျိုးသမီးတို့သည်လည်း။ သဿာမိကာ ယေဝ နာမာတိ အာဟ၊ အိမ်ထောင်ရှင် ရှိသူမည်ကြသေးပါရဲ့လား"ဟု ပြောပြီ။ "ဘဒ္ဒေ ဧတံ ကိန္တိ၊ အိုချစ်နှမ ဤစကားသည် ဘာစကားနည်း"ဟု မေးပြီ။ တုမ္ဟေဟိ နဂရံ ရက္ခနတ္ထာယ၊ သင်မောင်တော်တို့သည် မြို့တော်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ ဌပိတောပိ ပုရောဟိတော၊ ထားအပ်ခဲ့သော ပုရောဟိတ်သည်။ တုမှာကံ နိဝေသနံ၊ မောင်တော်မင်းကြီးတို့၏ နန်းတော်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂါမိတိ၊ သုတ်သင်ရှင်းလင်းအံ့ဟု

ပြောရ၏။ ဣမ အာဂန္တာ၊ ဤအခန်းသို့ ရောက်လာ၍။ အတ္တနော ဝစနံ၊ မိမိ၏ ပြောစကားကို။ အကရောန္တိ မံ ပဟရိတ္တာ၊ မပြုသော ကျွန်တော်မကို ရိုက်ပုတ်၍။ အတ္တနော မနံ ပူရေတ္တာ၊ မိမိ၏ စိတ်နှလုံးကို ပြည့်စေ၍။ ဂတောတိ၊ သွားပါပြီဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ အဂ္ဂိမှိ၊ မင်းသည် မီးဌ်။ ပက္ခိတ္တလောဏသက္ခရာ ဝိယ၊ ထည့်အပ်သော ဆားခဲကဲ့သို့။ ကောဓေန တဇ္ဇတဇ္ဇာယန္တော၊ အမျက်ဒေါသဖြင့် တဖြတ်ဖြတ်အသံထွက်လျက်။ သိရိဂဗ္ဘာ နိက္ခမိတ္တာ၊ ကျက်သရေခန်းမှ ထွက်ခဲ့ပြီး၍။ ဒေါဝါရိကပါဒမူလိကာဒယော၊ တံခါးမှူးခြေတော်ရင်းစောင့်စသည်တို့ကို ပဏ္ဏော-သာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ "ဘဏေ ဂစ္ဆထ၊ အချင်းတို့ သွားကြ။ ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်ကို။ ပစ္ဆာဗာဟံ ဗန္ဓိတ္တာ၊ လက်မောင်းနောက်ပြန် ဖွဲ့ချည်၍။ ဝဗ္ဗဘာဝပတ္တံ ကတ္တာ၊ အသတ်ခံထိုက်သူအဖြစ်ရောက်သည်ကို ပြု၍။ နဂရာ နီဟရိတ္တာ၊ မြို့တွင်းမှ ထုတ်ဆောင်၍။ အာဃာတနံ နေတ္တာ၊ သူသတ်ကုန်းသို့ ဆောင်ယူ၍။ အသ သီသံ၊ ထိုပုရောဟိတ်၏ ခေါင်းကို။ ဆိန္ဒထာတိ အာဟ၊ ဖြတ်ကြလော"ဟု အမိန့်ချပြီ။ တေ ဝေဂေန ဂန္တာ၊ ထိုတံခါးမှူးခြေတော်ရင်းစောင့်စသည်တို့သည် အဟုန်ဖြင့် သွားကြ၍။ တံ ပစ္ဆာဗာဟံ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ထိုပုရောဟိတ်ကို လက်မောင်းနောက်ပြန် ဖွဲ့ချည်ပြီး၍။ ဝဗ္ဗဘေရိံ စရာပေသုံ၊ သတ်မည့်စည်ကို လှည့်လည်စေကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "အဒ္ဓါ တာယ ဒုဋ္ဌဒေဝိယာ၊ စင်စစ် ထိုမိဖုရားပျက်သည်။ ရာဇာ၊ မင်းတရားကြီးကို။ ပုရေတရမေဝ ပရိဘိန္နော၊ ဦးအောင်ပင်လျှင် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ အဇ္ဇ ဒါနိ အဟံ၊ ယန္နေ ယခု ငါသည်။ အတ္တနော ဗလေနေဝ၊ မိမိ၏ စွမ်းရည်ဖြင့်ပင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ မောစေဿာမီတိ စိန္တေသိ၊ လွတ်မြောက်စေမည်"ဟု တွေးလိုက်ပြီ။ သော တေ ပုရိသေ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုလာရောက် ဖမ်းဆီးသော ယောက်ျားတို့ကို။ "ဘော တုမ္ဟေ၊ အို အချင်းတို့ သင်တို့သည်။ မံ မာရေန္တာ၊ ငါ့ကို သတ်ကြသော်။ ရညော ဒဿေ-တွာဝ၊ မင်းကြီးအား ပြပြီး၍သာ။ မာရေထာတိ အာဟ၊ သတ်ကြပါ"ဟု ပြောပြီ။ ကိံ ကာရဏာတိ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်းဟုမေးကြပြီ။ အဟံ ရာဇကမ္မိကော၊ ငါသည် မင်းမှုလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရ၏။ မေ ကတံ ကမ္မံ ဗဟု၊ ငါသည် ပြုအပ်ခဲ့သော မင်းမှုသည်ကား များလှ၏။ မဟာနိမိဌာနာနိ ဗဟူနိ ဇာနာမိ၊ ဥစ္စာအိုး တည်ရာဖြစ်ကုန်သော နေရာများစွာတို့ကို ငါသိ၏။ ရာဇကုဋုမ္ဗံ မယာ ဝိစာရိတံ၊

မင်းတရားကြီးပစ္စည်းများကို ငါသည် စီရင်အပ်၏။ သစေ မံ၊ အကယ်၍ ငါ့ကို။ ရညော နဒသေထ၊ မင်းကြီးအား မပြကြအံ့။ ဗဟုံ ဓနံ နသီသတိ၊ မင်းကြီးပစ္စည်းများစွာသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ မယာ ရညော၊ ငါသည် မင်းကြီးအား။ သာပတေယ္ယေ အာစိက္ခိတေ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာကို ပြောကြားအပ်ပြီးသော်။ ပဿာ ကာတဗ္ဗံ ကရောထာတိ၊ နောက်၌ ပြုသင့်သည်ကို ပြုကြပါ"ဟုပြောပြီ။ တေ တံ၊ ထိုအဖမ်းဆီးလာသည့် ယောက်ျားတို့သည် ထိုဘုရားလောင်းပုရောဟိတ်ကို။ ရညော ဒဿယိသု၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား ပြကြပြီ။ ရာဇာ တံ ဒိသ္မာဝ၊ မင်းသည် ထိုပုရောဟိတ်ကို မြင်လျှင်မြင်ခြင်းပင်။ "ဘော ဗြာဟ္မဏ ကသ္မာ၊ အို. . ပုဏ္ဏား ဘာ့ကြောင့်။ မယိ လဇ္ဇံ နမ အကာသိ၊ ငါ၌ အရှက်အကြောက်ကို မပြုဘိသနည်း။ ကသ္မာ တေ၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်သည်။ ဧဝရူပံ ပါပကမ္မံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မကောင်းမှုကို။ ကတန္တိ အာဟ၊ ပြုအပ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ မဟာရာဇ အဟံ၊ အို. . မင်းမြတ် ကျွန်တော်မျိုးသည်။ သောတ္ထိယကုလေ ဇာတော၊ ကောင်းမြတ်စင်ကြယ်သည့်အမျိုး၌ ဖြစ်သူပါတည်း။ မယာ ကုန္ဓကိပိလ္လိကမတ္တောပိ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် ပိုးရွှေခြုံးမျှလည်းဖြစ်သော။ ပါဏာတိပါတော နကတပုဗ္ဗော၊ သူ့အသက်သတ်မှုကို မပြုအပ်ဘူးပါ။ တိဏသလာကမတ္တမ္ပိ အဒိန္နံ၊ မြက်ဝါးခြမ်းစိပ်မျှလည်းဖြစ်သော ပိုင်ရှင်မပေးသည့်ပစ္စည်းကို။ နဒိန္နပုဗ္ဗံ၊ မယူအပ်ဖူးပါ။ လောဘဝသေန ပရေသံ ဂဏ္ဍိ၊ လောဘ၏အစွမ်းဖြင့် အခြားသူတို့၏ အမျိုးသမီးကို အကျွန်ုပ် ဥမ္မီလေတွာပါ၊ မျက်စိတို့ကို ဖွင့်၍သော်မှလည်း။ နသြလောကိတပုဗ္ဗော၊ မကြည့်အပ်ဘူးပါ။ ဟသဝသေနပိ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်းအစွမ်းအားဖြင့်သော်မှလည်း။ မုသာ နဘာသိတပုဗ္ဗော၊ မုသားစကားကို မပြောအပ်ဘူးပါ။ ကုသဂ္ဂေနာပိ၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်သော်မှလည်း။ မဇ္ဇံ နပိတပုဗ္ဗံ၊ ယစ်မျိုးပစ္စည်းကို မသောက်ဘူး မသုံးစွဲဘူးပါ။ အဟံ တုမှေသု နိရပရာဓော၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် ရှင်မင်းကြီးတို့အပေါ်၌ အပြစ်မရှိပါ။ သာ ပန ဗာလာ လောဘဝသေန၊ ထိုအမိုက်မသည်ကား လောဘ၏အစွမ်းဖြင့်။ မံ ဟတ္ထေ ဂဟေတွာ၊ ကျွန်တော်မျိုးကို လက်၌ ကိုင်၍။ မယာ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ကျွန်တော်မျိုးက ပယ်ချအပ်သော်။ မံ တရေတွာ၊ ကျွန်တော်မျိုးကို ခြိမ်ခြောက်၍။ အတ္တနာ ကတံ ပါပံ၊ မိမိသည် ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုကို။ ဥတ္တာနံ ကတ္တာ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်ကို ပြု၍။ မမ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကျွန်တော်မျိုးအား ထုတ်ဖော်ပြောကြား၍။ အန္တောဂဇ္ဇံ ပဝိဋ္ဌာ၊ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားပါပြီ။ အဟံ နိရပရာဓော၊

ကျွန်တော်မျိုးသည်ကား အပြစ်မရှိပါ။ ပဏ္ဏာ ဂဟေတွေ၊ မင်းတရားစာလွှာကို ယူ၍။ အာဂတာ စတုသင္ဘီဇနာ ပန၊ လာကြကုန်သော ခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သော လူတို့သည်ကား။ သာပရာဓာ၊ အပြစ်ရှိပါကုန်၏။ တေ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ထိုခြောက်ဆယ့်လေးယောက်တို့ကို ခေါ်စေတော်မူ၍။ "တာယ ဝစနံ၊ ထိုမိဖုရား၏ ပြောစကားကို။ ဝေါ ကတံ နု ကတန္တိ၊ သင်တို့သည် ပြုအပ်သလော မပြုအပ်သလောဟု။ ပုစ္ဆ ဒေဝါတိ၊ မေးတော်မူပါ အရှင်မင်းမြတ်"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ တေ စတုသင္ဘီဇနေ၊ မင်းသည် ထိုခြောက်ဆယ့်လေးယောက်တို့ကို။ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ဖွဲ့ချည်စေ၍။ ဒေဝိံ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ မိဖုရားကြီးကို ခေါ်စေတော်မူ၍။ "တယာ ဧတေဟိ သဒ္ဓိံ၊ သင်မိဖုရားသည် ဤခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သော သူတို့နှင့် အတူ။ ပါပံ ကတံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုအပ်သလော။ အကတန္တိ ပုစ္ဆ၊ မပြုအပ်သလော"ဟု မေးပြီ။ ကတံ ဒေဝါတိ ဝုတ္တေ၊ ပြုအပ်ပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ တေ ပစ္စာဘာဟံ၊ ထိုခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သော သူတို့ကို လက်မောင်းနှောက်ပြန်။ ဗန္ဓာပေတွေ၊ ဖွဲ့ချည်စေ၍။ "ဣမေသံ စတုသင္ဘီဇနာနံ၊ ဤခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သော သူတို့၏။ သီသာနိ ဆိန္ဒထာတိ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို ဖြတ်ကြလော"ဟု။ အာဏာပေသိ၊ အာဏာပေးပြီ။

အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းကို ဘုရားလောင်းသည်။ "မဟာရာဇ ဧတေသံ၊ အို. . မင်းမြတ် ဤခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သော သူတို့အား။ ဒေါသော နတ္ထိ၊ အပြစ်သည် မရှိပါ။ ဒေဝီ အတ္တနော ရုစိံ၊ မိဖုရားကြီးသည် မိမိ၏ အလိုဆန္ဒကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုခိုင်းပါပြီ။ ဧတေ နိရပရာဓာ၊ ဤခြောက်ဆယ့်လေးယောက်တို့ကား အပြစ်မရှိကြပါ။ တသ္မာ နေသံ ခမထ၊ ထို့ကြောင့် ထိုခြောက်ဆယ့်လေးယောက်တို့အား သည်းခံတော်မူပါကုန်။ တဿာပိ ဒေါသော နတ္ထိ၊ ထိုမိဖုရားကြီးမှာလည်း အပြစ်သည် မရှိပါ။ ဣတ္ထိယော နာမ၊ အမျိုးသမီးတို့ မည်သည်။ မေထုနဓမ္မေန အတိတ္တာ၊ မေထုန်အကျင့်ဖြင့် တင်းတိမ်သည်မရှိကြပါ။ ဟိ ဧသော၊ မှန်၏ ထိုသို့မတင်းတိမ်ခြင်းသည်။ ဇာတိသဘာဝေါ၊ သန္ဓေပါသဘောတည်း။ ဧတာသံ၊ ထိုအမျိုးသမီးတို့အား။ ခမိတဗ္ဗယုတ္တမေဝ၊ သည်းခံသင့်မှုနှင့် ယှဉ်စပ်သည်သာ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ ဧတိဿာပိ၊ ထို့ကြောင့် ထိုမိဖုရားကြီးအားလည်း။ ခမထာတိ၊ သည်းခံတော်မူကြပါ"ဟု။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။ ရာဇာနံ သညာပေတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို သိစေ၍။ တေ

စတုသင္ဘိပ ဇနေ၊ ထိုခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သော လူတို့ကိုလည်းကောင်း။ တဠု ဗာလ၊ ထိုအမိုက်မမိဖုရားကိုလည်းကောင်း။ မောစာပေတွာ၊ သေဘေးမှ လွတ်မြောက်စေ၍။ သဗ္ဗေသံ ယထာသကာနိ ဌာနာနိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့အား အကြင်အကြင်မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော ရာထူးတို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပေးစေလောက်အောင်။ တေ သဗ္ဗေ မောစေတွာ၊ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့ကို သေဘေးမှ လွတ်စေ၍။ သကဋ္ဌာနေ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ မိမိလက်ရှိရာထူး၌ တည်စေပြီး၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ မင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "မဟာရာဇ အန္ဓဗာလာနံ နာမ၊ အို. . မင်းမြတ် ကန်းမိုက်သူမည်သည်တို့၏။ အဝတ္ထုကေန ဝစနေန၊ အကြောင်းမဲ့ဖြစ်သော စကားကြောင့်။ အဗန္ဓိ-တဗ္ဗယုတ္တကာ၊ မနှောင်ဖွဲ့သင့်သည်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာပိ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း။ ပစ္စာဗဟံ ဗဒ္ဓါ၊ လက်မောင်းနောက်ပြန် နှောင်ဖွဲ့ခံရကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ ကာရဏယုတ္တေန ဝစနေန၊ အကြောင်းနှင့်ယှဉ်သော စကားကြောင့်။ ပစ္စာဗဟံ ဗဒ္ဓါပိ၊ လက်မောင်းနောက်ပြန်နှောင်ဖွဲ့ခံရသူတို့သည်လည်း။ မုတ္တာ၊ သေဘေးမှပင် လွတ်မြောက်ကြကုန်၏။ ဧဝံ ဗာလာ နာမ၊ ဤကဲ့သို့ မိုက်သူတို့မည်သည်။ အဗန္ဓိတဗ္ဗယုတ္တကေပိ၊ မနှောင်ဖွဲ့သင့်သည်နှင့် ယှဉ်စပ်သော သူတို့ကိုသော်မှလည်း။ ဗန္ဓာပေန္တိ၊ နှောင်ဖွဲ့စေကြကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ ဗဒ္ဓေပိ၊ ပညာရှိတို့သည်ကား အနှောင်ဖွဲ့ခံရသူတို့ကိုသော်မှလည်း။ မောစေန္တိတိ ဝတ္တာ၊ လွတ်မြောက်စေကြ၏"ဟု လျှောက်ထား၍။

၁၂၀။ "အဗဒ္ဓါ တတ္ထ ဗဇ္ဈန္တိ၊ ယတ္ထ ဗာလာ ပဘာသရေ။
ဗဒ္ဓါပိ တတ္ထ မုစ္စန္တိ၊ ယတ္ထ မီရာ ပဘာသရေ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အဗဒ္ဓါ ။ပ။ ပဘာသရေဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား . .

ယတ္ထ ဗာလာ ပဘာသရေ၊ အကြင်နေရာ အကြင်ကိစ္စ၌ မိုက်သူတို့သည် ပြောဆိုကုန်၏။ တတ္ထ အဗဒ္ဓါ ဗဇ္ဈန္တိ၊ ထိုမိုက်သူတို့ပြောရာဌာနကိစ္စ၌ မနှောင်ဖွဲ့ထိုက်သူတို့သည် အနှောင်အဖွဲ့ခံရကုန်၏။ ယတ္ထ မီရာ ပဘာသရေ၊ အကြင်နေရာ,အကြင်ကိစ္စ၌ ပညာရှိတို့သည် ပြောဆိုကုန်၏။ တတ္ထ ဗဒ္ဓါပိ မုစ္စန္တိ၊ ပညာရှိတို့ ပြောသည့်ထိုနေရာထိုကိစ္စ၌ အနှောင် အဖွဲ့ခံရသူတို့သည် သော်မှလည်း လွတ်မြောက်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌ **အဗဒ္ဓါတိ** အဗန္ဓိတဗ္ဗယုတ္တကာ၊ **အဗဒ္ဓါ**ဟူသည်ကား မနှောင်ဖွဲ့သင့်သည်နှင့် စပ်ယှဉ်သောသူတို့တည်း။ **ပဘာသရေတိ**၊ ပဘာသရေ ဟူသည်ကား။ ပဘာသန္တိ ဝဒန္တိ ကထေန္တိ၊ ပြောကုန်၏ ဆိုကုန်၏ ပြောကြားကုန်၏တည်း။

ဧဝံ မဟာသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ ရညော၊ ဤဂါထာဖြင့် မင်းအား။ **ဓမ္မံ** ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟောကြား၍။ "**မယာ** ဣမံ ဒုက္ခံ၊ ငါသည် ဤဒုက္ခကို။ **အဂါရေ** ဝသနဘာဝေန၊ **အိမ်၌** နေသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ **လဒ္ဓံ**၊ ရရှိခံစားအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ **မေ**၊ ယခုအခါ ငါ့မှာ။ **အဂါရေန** ကိစ္စံ နတ္ထိ၊ **အိမ်**ဖြင့် အလုပ်ကိစ္စသည် မရှိ။ **မေ** ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကျွန်တော်မျိုးအား ရသေ့ရဟန်းပြုခြင်းကို။ **အနုဇာန** ဒေဝါတိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါ မင်းကြီး"ဟု လျှောက်ထား၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ **အနု-ဇာနာ**ပေတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို ခွင့်ပြုစေ၍။ **အ**သုမုခံ ဥတိဇနံ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရေရှိသော ဆွေမျိုးအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ **မ**ဟန္တံ ဝိဘဝံ **စ** ပဟာယ၊ များမြတ်လှစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း ပယ်စွန့်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ဟိမဝန္တေ ဝသန္တော၊ ဟိမဝန္တာ၌ နေလျက်။ **အ**ဘိညာ **စ** သမာပတ္တိယော **စ**၊ **အ**ဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ **နိ**ဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပြဟ္မလောကပရာယဏော **အ**ဟောသိ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "ဘဒါ ဒုဋ္ဌဒေဝီ၊ ထိုရှေးအခါက ပျက်စီးသော မိဖုရားကြီးသည်။ **စ**ိဉ္စမာဏဝိကာ **အ**ဟောသိ၊ **စ**ိဉ္စမာဏာသည် ဖြစ်လာပြီ။ ရာဇာ **အ**နန္ဒော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကား **အ**နန္ဒာတည်း။ ပုရောဟိတော ပန၊ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားသည်ကား။ **အ**ဟမေဝ **အ**ဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ပန္ဓနမောက္ခဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ပန္ဓနမောက္ခဇာတ်အဖွင့်တည်း။

ဟံစိဝဂ္ဂေါ ဒွါဒသမော၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဟံစိဝဂ်တည်း။

တဿ ဥဒ္ဓါနံ၊ ထိုဟံစိဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။

ဂဒြဘပဉ္စာ အမရာ၊ ဂဒြဘပဉ္စဇာတ်လည်းကောင်း အမရာဒေဝီပဉ္စဇာတ်လည်းကောင်း။ သိဂါလံ မိတစိန္တိ စ၊ သိဂါလဇာတ်လည်းကောင်း မိတစိန္တိဇာတ်လည်းကောင်း။ အနုသာသိကဒုဗ္ဗစ်၊ အနုသာသိကာဇာတ် ဒုဗ္ဗစဇာတ်လည်းကောင်း။ တိတ္တိရံ ဝဋ္ဋကံ ပုန၊ တိတ္တိရဇာတ်လည်းကောင်း ဝဋ္ဋဇာတ်လည်းကောင်း တစ်ဖန်။ အကာလရာဝိ ဗန္ဓနံ၊ အကာလရာဝိဇာတ်လည်းကောင်း ဗန္ဓနမောက္ခဇာတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၁၃။ ကုသနာဠိဝဂ္ဂ

၁။ ကုသနာဠိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကရေ သရိကျောတိ ဣဒံ၊ ကရေ သရိကျောအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ မိတ္တံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ မိတ်ဆွေကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ခဲ့ဦးအုံ့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ မိတ္တသုဟဒ္ဒဝတိဗန္ဓဝါ၊ မိတ်ဆွေ, စိတ်ထားကောင်းသူ, ဆွေမျိုး,အပေါင်းအဖော်တို့သည်။ ဧကတော ဟုတ္တာ၊ တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်ကြ၍။ "မဟာသေဋ္ဌိ အယံ၊ အို. သူဌေးကြီး ဤသူသည်ကား။ ဇာတိ ဂေါတ္တနေညာဒီဟိ၊ အမျိုးဇာတ်,အနွယ်, ပစ္စည်း, စပါးစသည်တို့ဖြင့်။ တယာ နေဝ သဒိသော၊ သင်သူဌေးကြီးနှင့် တန်းမတူ။ နှ ဥတ္တရိတရော၊ သာသူလည်း မဟုတ်။ ကသ္မာ ဧတေန သဒ္ဓိံ၊ အဘယ်ကြောင့် ထိုသူနှင့် အတူ။ သန္ထဝံ ကရောသိ၊ အပေါင်းအသင်းကို ပြုရသနည်း။ မာ ကရောဟိတိ၊ မပြုပါလင့်"ဟု။ ပုနပ္ပုနံ နိဝါရေသုံ၊ ထပ်ခါ ထပ်ခါ တားမြစ်ကုန်ပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကော ပန၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်ကား။ "မိတ္တသန္ထဝေါ နာမ၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့မှု မည်သည်ကို။ ဟီနေဟိပိ၊ အဆင့်နိမ့်သူတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သမေဟိပိ၊ အဆင့်တူသူတို့နှင့်လည်းကောင်း။ အတိရေကေဟိပိ၊ အဆင့်သာသူတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ကတ္တဗ္ဗောယေဝါတိ၊ ပြုထိုက်သည်သာ"ဟုတွေး၍။ တေသံ အဂ္ဂဟေတ္တာ၊ ထိုမိတ်ဆွေစသူတို့၏ စကားကို မနာယူမူ၍။ ဘောဂဂါမံ ဂစ္ဆန္တော၊ အပိုင်းစားရာရွာသို့ သွားသော်။ တံ ကုဋုမ္ဗရက္ခကံ၊ ထိုအဆင့်နိမ့်သူမိတ်ဆွေကို ပစ္စည်းအစောင့်အရှောက်ကို။ ကတ္တာ

အဂမာသီတိ၊ ပြုၤ၍သွားပြီစသော။ သင့်၊ အလုံးစုံကို။ ကာဋ္ဌကဏ္ဍိဝတ္ထုသို့၊ ကာဋ္ဌ
ကဏ္ဍိဇာတ်ဝတ္ထုကြောင်း၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်ပင်
သိသင့်၏။ ဣဒ ပန 'အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ ဤကုသနာဦးဇာတ်၌ကား အနာထပိဏ်
သူဌေးသည်။ အတ္တနော ဃရေ ပဝတ္တိယာ၊ မိမိ၏ အိမ်က အဖြစ်ကို။ အာရောစိ-
တာယ သတ္ထာ၊ လျှောက်ထားအပ်သော် ရှင်တော်ဘုရားသည်။ "ဂဟပတိ မိတ္တော
နာမ၊ အို. . သူကြွယ် မိတ်ဆွေမည်သည်။ ခဒ္ဒကော နတ္ထိ၊ သေးငယ်သည် မရှိ။
တ္တေ မိတ္တမမ္မ ရက္ခိတုံ၊ ဤမိတ်ဆွေ၌ မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ်တရားကို စောင့်ရှောက်
ခြင်းငှာ။ သမတ္ထဘာဝေါ ပမာဏံ၊ စွမ်းနိုင်သည့်အဖြစ်သည်သာ ပမာဏဖြစ်၏။
မိတ္တော နာမ အတ္တနာ သမောပိ၊ မိတ်ဆွေမည်သည်ကို မိမိနှင့် အဆင့်တူသူကို
လည်းကောင်း။ ဟီနောပိ သေဋ္ဌောပိ၊ အဆင့်နိမ့်သူကိုလည်းကောင်း အဆင့်မြင့်
သူကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူသင့် ယူထိုက်၏။ ဟိ သဗ္ဗေပိ ဧတေ၊
မှန်၏ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုမိတ်ဆွေစစ်တို့သည်။ အတ္တနော ပတ္တဘာရံ
မိမိအား ကျရောက်ရာတာဝန်ကို။ နိတ္ထရန္တိယေဝ၊ ထုတ်ဆောင်တတ်ကြကုန်သည်
သာ။ ဣဒါနိ တာဝ တွံ၊ ယခုအခါ သင်သည်။ အတ္တနော နီစမိတ္တံ နိဿာယ၊
မိမိ၏ အဆင့်နိမ့်မိတ်ဆွေကို အမှီပြု၍။ ကုဋုမ္ဗသ သာမိကော ဇာတော၊ ပစ္စည်း
ဥစ္စာ၏ ပိုင်ရှင်သည် ဖြစ်မြဲဖြစ်ရပြီ။ ပေါရာဏာ ပန၊ ရှေးပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။
နီစမိတ္တံ နိဿာယ၊ အဆင့်နိမ့်မိတ်ဆွေကို အမှီပြု၍။ ဝိမာနသာမိကာ၊ ဝိမာန်
ပိုင်ရှင်တို့သည်။ ဇာတာတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်မြဲဖြစ်ရကုန်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန
ယာစိတော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ
အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော
ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊
ဘုရားလောင်းသည်။ ရညော ဥယျာနေ၊ မင်း၏ ဥယျာဉ်၌။ ကုသနာဠိဂန္ဓေ
ဒေဝတာ၊ သမန်းမြက်ခြုံ၌ နတ်၏။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ စ တသ္မိံယေဝ
ဥယျာနေ၊ ဆက်ပြောရသော် ထိုဥယျာဉ်၌ပင်။ မဂ်လသိလံ နိဿာယ၊ မဂ်လာ
ကျောက်ဖျာကို မှီ၍။ ဥဇုဂတဂ္ဂေ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်တက်သွားသော ပင်စည်
ရှိသော။ ပရိမဏ္ဍလသာခါဝိဋပသမ္ပန္နေ၊ ဝန်းဝိုင်းသော အခက်အခွန့်ပြည့်စုံ
သော။ ရညော သန္တိကာ၊ မင်း၏ အထံမှ။ လဒ္ဓသမ္မာနေ၊ ရအပ်သော မြတ်နိုးခြင်း

ရှိသော။ ရုစမင်္ဂလရုက္ခာ အတ္တိ၊ ရုစမည်သော မင်္ဂလာသစ်ပင်သည် ရှိ၏။ "မုခ-ကောတိပိ ဝုစ္စတိ၊ မုခကပင်"ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုထိုက်၏။ တသ္မိံ ဧကော၊ ထိုရုစ-မင်္ဂလာသစ်ပင်၌ တစ်ပါးသော။ မဟေသက္ခော၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော။ ဒေဝရာဇ-နိဗ္ဗတ္တိ၊ နတ်မင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဟောဒိသတ္တသ၊ ဘုရားလောင်းသမန်းမြက်ခြုံစောင့်-နတ်၏။ တေန သဒ္ဓိံ၊ ထိုရုစမင်္ဂလာသစ်ပင်စောင့်နတ်မင်းနှင့် အတူ။ မိတ္တသန္ထဝေါ-အဟောသိ၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ရာဇာ၊ ထိုအခါက ပြဟ္မဒတ်-မင်းသည်။ ဧကတ္ထမ္ဘကော၊ တိုင်းတစ်လုံးသာရှိသော။ ဧကသ္မိံ ပါသာဒေ၊ တစ်ခု-သော နန်းပြာသာဒ်၌။ ဝသတိ၊ နေထိုင် စံမြန်း၏။ တသ သော ထမ္ဘော၊ ထိုတစ်ပင်-တိုင်နန်းပြာသာဒ်၏ ထိုတိုင်သည်။ စလိ၊ တုန်လှုပ်ပြီ။ အထ အသ၊ ထိုအခါ-ထိုတိုင်၏။ စလိတဘာဝံ၊ တုန်လှုပ်ကြောင်းကို။ ရညော အာရောစေသုံ၊ မင်းကြီး-အား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဝမှုကီ ပက္ကောသာပေတွာ၊ လက်သမားတို့ကို ခေါ်စေ၍။ "တာတာ မမ၊ အို. . ချစ်သားတို့ ငါ၏။ ဧကတ္ထမ္ဘကသ၊ တိုင်တစ်လုံးသာရှိသော။ မင်္ဂလပါသာဒသ၊ မင်္ဂလာနန်း-ပြာသာဒ်၏။ ထမ္ဘော စလိတော၊ တိုင်သည် ယိမ်းယိုင်တုန်လှုပ်ပြီ။ ဧကံ သာရတ္ထမ္ဘံ၊ တစ်လုံးသော အနှစ်ပြည့်သော တိုင်ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်ယူ၍။ တံ နိစ္စလံ၊ ထိုတစ်ပင်တိုင်မြဲနန်းကို ယိမ်းယိုင်မှု မရှိသည်ကို။ ကရောထာတိ အာဟ၊ ပြုကြ"ဟု-ပြောပြီ။ တေ၊ ထိုလက်သမားတို့သည်။ သာဓု ဒေဝါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီး-ဟု။ ရညော ဝစနံ သမ္မဒ္ဓိစ္စတ္တာ၊ မင်း၏ စကားကို ဝန်ခံ၍။ "တဒနုစ္ဆဝိကံ ရုက္ခံ၊ ထိုနန်းတော်တိုင်အား လျှောက်ပတ်သော သစ်ပင်ကို။ ပရိယေသမာနာ၊ ရှာကြကုန်-သော်။ အညတ္ထ အဒိသ္မာ၊ ဥယျဉ်တော်မှတစ်ပါး အခြားဌာ မတွေ့ကြ၍။ ဥယျာနံ-ပဝိသိတ္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ ဝင်ပြီး၍။ တံ မုခကရုက္ခံ ဒိသ္မာ၊ ထိုရုစမင်္ဂလာ-သစ်ပင်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ ရညော သန္တိကံ ဂန္တာ၊ မင်း၏ အထံသို့ သွားကြ၍။ "တာတာ ဝေါ၊ အို. . ချစ်သားတို့ သင်တို့သည်။ တဒနုစ္ဆဝိကော ရုက္ခော၊ ထိုနန်း-တော်တိုင်အား လျှောက်ပတ်သော သစ်ပင်ကို။ ဒိဋ္ဌော ကိန္တိ ဝုတ္တော၊ တွေ့မြင်-အပ်ပါပြီလော"ဟု မေးအပ်သော်။ "ဒိဋ္ဌော ဒေဝ၊ တွေ့မြင်အပ်ပါပြီ အရှင်မင်းကြီး။ အပိစ တံ ဆိန္ဒိတုံ၊ သို့သော်လည်း ထိုလျှောက်ပတ်သော သစ်ပင်ကို ခုတ်ဖြတ်-ခြင်းငှာ။ နဝိသဟာမာတိ အာဟံသု၊ မဝန်ကြပါ"ဟု လျှောက်ကြပြီ။ ကိံ ကာရဏာ-တိ၊ ဘာကြောင့်လည်းဟုမေးပြီ။ ဟိ မယံ၊ အကြောင်းပြောရသော် ကျွန်တော်မျိုး

တို့သည်။ အညတ္တ ရက္ခံ အပသဿန္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်မှတပါးအခြားခ္ဍ သင့်လျှော်သော သစ်ပင်ကို မတွေ့ကြ၍။ ဥယျာနံ ပဝိသိမှ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ ဝင်ခဲ့ကြပါပြီ။ တတြပိ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်ခ္ဍလည်း။ မင်္ဂလရက္ခံ ဌပေတွာ၊ ရုစမင်္ဂလာသစ်ပင်တော်ကို ထား၍။ အညံ နပဿာမ၊ အခြားအပင်ကို မတွေ့ခဲ့ကြပါကုန်။ ဣဒါနိ ဣ၍ကဲ့သို့ ထိုရုစမင်္ဂလာသစ်ပင်ကို။ မင်္ဂလရက္ခတာယ၊ မင်္ဂလာသစ်ပင်တော်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဆိန္ဒိတုံ နဝိသဟာမာတိ၊ ခုတ်ဖြတ်ခြင်းငှာ မဝန်ကြပါဟု လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ။ တံ ဆိန္ဒိတွာ၊ ထိုရုစမင်္ဂလာသစ်ပင်ကို ခုတ်ဖြတ်၍။ ပါသာဒံ ထိရံ ကရောထ၊ တစ်ပင်တိုင်မြနန်းကို ခိုင်ခံ့သည်ကို ပြုလုပ်ကြ။ မယံ အညံ၊ ငါတို့သည် အခြားသစ်ပင်ကို။ မင်္ဂလရက္ခံ ကရိဿာမာတိ၊ မင်္ဂလာသစ်ပင်ကို ပြုကြမည်ဟုပြောပြီ။ တေ သာဓူတိ၊ ထိုလက်သမားတို့သည် ကောင်းပါပြီဟု။ ဗလိကမ္မံ ဂဟေတွာ၊ ပသမ္ဘပြုလုပ်သင့်သည်ကို ယူ၍။ ဥယျာနံ ဂန္တွာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ သေ ဆိန္ဒိဿာမာတိ၊ နက်ဖန်ခ္ဍ ခုတ်ဖြတ်ကုန်အံ့ဟုတိုင်တည်၍။ ရက္ခဿ ဗလိကမ္မံ၊ မင်္ဂလာသစ်ပင်အား ပူဇော်ပသမ္ဘကို။ ကတ္တာ နိက္ခမိသု၊ ပြုလုပ်၍ ထွက်သွားကြကုန်ပြီ။

ရက္ခဒေဝတာ၊ ရုစမင်္ဂလာသစ်ပင်တော်စောင့်နတ်မင်းသည်။ တံ ကာရဏာ ဥ တွာ၊ နက်ဖန်ခုတ်ဖြတ်မည့် ထိုအကြောင်းရာကို သိ၍။ "သေ မယံ ဝိမာနံ၊ နက်ဖန်ခ္ဍ ငါ၏ ဘုံဗိမာန်ကို။ နာသေဿန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ဒါရကေ ဂဟေတွာ၊ ကလေးငယ်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ ကုဟိं ဂမိဿာမိတိ၊ ဘယ်သို့ သွားရမည်နည်း"ဟု။ ဂန္တုဗ္ဗဋ္ဌာနံ အပသဿန္တီ၊ သွားရမည့်ဌာနကို မတွေ့မြင်ရကား။ ပုတ္တကေ ဂိဝါယ၊ သားသမီးငယ်တို့ကို လည်ပင်းခ္ဍ။ ဂဟေတွာ ပရောဒိ၊ ကိုင်ယူ၍ ငိုကျွေးပြီ။ တဿာ၊ ထိုရုစမင်္ဂလာသစ်ပင်စောင့်နတ်မင်း၏။ သန္ဓိဋ္ဌသမ္ဘတ္တာ ရက္ခဒေဝတာ၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေဖြစ်ကြကုန်သော ရုက္ခစိုးနတ်တို့သည်။ အာဂန္တာ၊ လာရောက်ကြ၍။ ဧတေ ကိန္တိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤငိုခြင်းသည်ကား ဘာလဲဟု မေးကြ၍။ တံ ကာရဏာ သုတွာ၊ ထိုသစ်ပင်အခုတ်ခံရမည့်အကြောင်းကို ကြားရ၍။ သယမ္ပိ ဝမ္ဘကိန်၊ ကိုယ်တိုင်လည်း လက်သမားတို့၏။ ပဋိဂ္ဂမနူပါယံ၊ ဖဲသွားမည့်နည်းလမ်းကို။ အပသဿန္တိယော၊ မတွေ့ကြ၍။ တံ ပရိဿဇိတွာ၊ ထိုမင်္ဂလာသစ်ပင်စောင့်နတ်မင်းကို လည်ဖက်ကြ၍။ ရောဒိတုံ အာရဘိသု၊ ငိုခြင်းငှာ အားထုတ်ကြပြီ။ တသ္မိं သမယေ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအချိန်ခ္ဍ ဘုရားလောင်းသည်။

ရုက္ခဒေဝတံ ပဿိသ္သာမိတိ၊ မဂ်ိလာသစ်ပင်တော်စောင့်နတ်မင်းကို တွေ့မြင်အံ့ဟု။ တတ္ထ ဂန္တာ၊ ထိုမဂ်ိလာသစ်ပင်တော်စောင့် နတ်မင်းထံသို့ သွားရောက်၍။ တံ ကာရဏာ သုတ္တာ၊ ထိုသစ်ပင်အခုတ်ခံရမည့် အကြောင်းကို ကြားရ၍။ "ဟောတု မာ စိန္တယိတ္ထ၊ ဖြစ်ပါစေ ရှိပါစေ တွေးမပူကြပါကုန်လင့်။ အဟံ ရုက္ခံ ဆိန္နိတုံ၊ ငါသည် ရုစမဂ်ိလာသစ်ပင်တော်ကို ခုတ်ဖြတ်ခြင်းငှာ။ နဒ္ဒသာမိ၊ မပေးအံ့။ သွေ ဝမ္ဘုကီနံ အာဂတကာလေ၊ နက်ဖန်၌ လက်သမားတို့၏ ရောက်လာရာအချိန်၌။ မမ ကာရဏာ ပဿထာတိ၊ ငါ၏ ပြုမည့်အကြောင်းကို ကြည့် ကြပါဟုပြော၍။ တာ ဒေဝတာ သမသ္သာသေတွာ၊ ထိုတွေးပူနေသော နတ်တို့ကို သက်သာရာရစေ၍။ ပုန ဒိဝသေ၊ နောက်နေ့၌။ ဝမ္ဘုကီနံ အာဂတဝေလာယ၊ လက်သမားတို့၏ ရောက်လာရာအချိန်၌။ ကကဏ္ဍကဝေသံ ဂဟေတွာ၊ ပုတ်သင်ညိုအသွင်ကို ယူ၍။ ဝမ္ဘုကီနံ ပုရတော ဂန္တာ၊ လက်သမားတို့၏ ရှေ့မှ ပြေးသွား၍။ မဂ်ိလရုက္ခဿ၊ ရုစမဂ်ိလာသစ်ပင်တော်၏။ မူလန္ဓရံ ပဝိသိတွာ၊ အမြစ်ကြားသို့ ဝင်သွား၍။ တံ ရုက္ခံ၊ ထိုရုစမဂ်ိလာသစ်ပင်တော်ကို။ သုသိရံ ဝိယ ကတွာ၊ အခေါင်းရှိသကဲ့သို့ ပြု၍။ ရုက္ခမဗ္ဗေန အဘိရုဟိတွာ၊ ပင်စည်အလယ်ဖြင့် တက်သွား၍။ ခန္ဓမတ္ထကေန နိက္ခမိတွာ၊ ပင်စည်ထိပ်ဖျားဖြင့် ထွက်လာ၍။ သီသံ ကမ္မယမာနော နိပဇ္ဇိ ဦးခေါင်းကို လှုပ်စေလျက် အိပ်ပြီ။ မဟာဝမ္ဘုကီ၊ လက်သမားကြီးသည်။ တံ ကကဏ္ဍကံ ဒိသွာ၊ ထိုပုတ်သင်ညိုကို တွေ့မြင်၍။ ရုက္ခံ ဟတ္ထေန ပဟရိတွာ၊ သစ်ပင်ကို လက်ဖြင့် ခေါက်ကြည့်၍။ "ဧသော၊ ဣသ္သစ်ပင်ကား။ သုသိရရုက္ခော၊ အခေါင်းရှိသော သစ်ပင်တည်း။ နိဿာရော၊ အနှစ်မရှိသော အပင်တည်း။ ဟိယ္ယော အနုပဓာရေတွာ၊ မနေ့က မစူးစမ်းမူ၍။ ဗလိကမ္မံ ကရိမှာတိ၊ ပသတင်မြှောက်မှုကို ပြုမိခဲ့ကြပြီ"ဟု။ ဧကယနံ မဟာရုက္ခံ၊ တစ်လုံးတစ်ခဲတည်းသော သစ်ပင်ကြီးကို။ ဂရဟိတွာ ပက္ကာမိ၊ ကဲ့ရဲ့၍ ထွက်ခွါသွားပြီ။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုစမဂ်ိလာသစ်ပင်တော် စောင့်နတ်မင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တံ နိဿာယ၊ ဘုရားလောင်းကို အမှီပြု၍။ ဝိမာနဿ သာမိနီ ဇာတာ၊ ဘုံဝိမာန်၏ ပိုင်ရှင်သည် ဖြစ်မြဲဖြစ်ပြီ။

တဿာ ပဋိသန္ဓာရတ္ထာယ၊ ထိုရုစမဂ်ိလာသစ်ပင်တော်စောင့်နတ်မင်းအား ပျူဂ္ဂါလောကဝတ်ပြုခြင်းငှါ။ သန္ဓိဌသမ္ဘတ္တာ၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ ဒေဝတာ၊ များစွာကုန်သော နတ်တို့သည်။ သန္ဓိပတိံသု၊ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးမိကုန်ပြီ။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုစမဂ်ိလာသစ်ပင်တော်စောင့်

နတ်မင်းသည်။ "ဝိမာန်၊ ဘုံဗိမာန်ကို။ မေ လဒ္ဓန္တိ၊ ငါသည် ရမြဲရအပ်ပြီ"ဟု။ တုဋ္ဌ စိတ္တာ၊ နှစ်သက်လှသော စိတ်ရှိ၍။ တာသံ ဒေဝတာနံ မဇ္ဈေ၊ ထိုရောက်လာကြ သော မိတ်ဆွေနတ်တို့၏၊ အလယ်၌။ ဗောဓိသတ္တဿ ဂုဏ် ကထယမာနာ၊ ဘုရား လောင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောကြားလိုရကား။ "ဘော ဒေဝတာ၊ အို. နတ် အပေါင်းတို့။ မယံ မဟေသက္ခာ ဟုတ္တာပိ၊ ငါတို့သည် တန်ခိုးကြီးကုန်သည် ဖြစ်ကြ သော်လည်း။ ဒန္ဓပညတာယ၊ နံချာသော ပညာရှိကုန်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမံ ဥပါယံ နာ ဇာနိမှ၊ ဤနည်းလမ်းကို မသိကြပြီ။ ကုသနာဠိဒေဝတာ ပန၊ သမန်းမြက် ခြုံစောင့်နတ်သည်ကား။ အတ္တနော ဉာဏသမ္ပတ္တိယာ၊ မိမိ၏ ဉာဏ်ပြည့်စုံခြင်း ကြောင့်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဝိမာနသာမိကေ အကာသိ၊ ဘုံဗိမာန်ပိုင်ရှင်တို့ကို ပြုပြီ။ မိတ္တော နာမ၊ မိတ်ဆွေမည်သည်ကို။ သဒိသောပိ အဓိကောပိ၊ အဆင့်တူသူ ကိုလည်းကောင်း,အဆင့်သာသူကိုလည်းကောင်း။ ဟီနောပိ ကတ္တာဗ္ဗောဝ၊ အဆင် နိမ့်သူကိုလည်းကောင်း ပြုသင့်သည်သာတည်း။ ဟိ သဗ္ဗေပိ၊ မှန်၏ မိတ်ဆွေစစ် အားလုံးတို့သည်လည်း။ အတ္တနော ထာမေန၊ မိမိ၏ စွမ်းရည်ဖြင့်။ သဟာယကာနံ ဥပ္ပန္နံ ဒုက္ခံ၊ သူငယ်ချင်းတို့အား ဖြစ်ပေါ်လာသော ဒုက္ခကို။ နိဝတ္ထရိတ္တာ၊ ထုတ်ဆောင် ၍။ သုခေ ပတိဋ္ဌာပေန္တိယေဝါတိ၊ သုခ၌ တည်စေတတ်ကြသည်သာ"ဟု။ မိတ္တဓမ္မ ဝဏ္ဏောတ္တာ၊ မိတ်ဆွေတို့ ကျင့်ဝတ်တရားကို ချီးမွမ်းပြောဆို၍။

၁၂၁။ "ကရေ သရိက္ခော အထ ဝါပိ သေဋ္ဌော၊
နိဟီနကော ဝါပိ ကရေယျ ဧကော။
ကရေယျုံမေတေ ဗျသနေ ဥတ္တမတ္ထံ၊
ယထာ အဟံ ကုသနာဠိ ရုစာယန္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ကရေ သရိက္ခော ။ပ။ ရုစာယံ "ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား . .

သရိက္ခော၊ အဆင့်တူမျှသူသည်လည်းကောင်း။ အထ ဝါပိ သေဋ္ဌော၊ ထို့ပြင်လည်း အဆင့်သာသူသည်လည်းကောင်း။ ကရေ၊ မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် တရားပြုအံ့။ ဧကော နိဟီနကော ဝါပိ၊ အချို့သော အဆင့်နိမ့်သူသည် လည်း။ ကရေယျ၊ မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ်တရားပြုအံ့။ ဧတေ၊ ဤမိတ်ဆွေစစ် သုံးယောက်လုံးတို့သည်။ ဗျသနေ၊ ပျက်စီးဖို့ရာသည်။ (ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ပေါ်လ

သော်)။ ဥတ္တမတ္ထံ ကရေယ္ယ၊ မြတ်သော အကျိုးကို ပြုလုပ်ကုန်သည်သာ။ ရုစာယ အဟ၊ ရုစမဂ်လာသစ်ပင်တော်က ငါနတ်မင်းသည်လည်းကောင်း။ ကုသနာဌိ၊ သမန်မျက်ခြုံစောင့်နတ်သည်လည်းကောင်း။ (မိတ္တသန္ထဝ၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့မှုကို)။ ကရမှ ယထာ၊ ပြုကြသကဲ့သို့တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကရေ သရိကျောတိ**၊ ကရေ သရိကျောဟူသည်ကား။ ဇာတိအာဒီဟိ၊ မျိုးရိုးဇာတ်စသည်တို့နှင့်။ သဒိသောပိ၊ တူညီသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ မိတ္တမဲ့ ကရေယ္ယ၊ မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ်တရားကို ပြုအံ့တည်း။ **အထ ဝါပိ သေဋ္ဌောတိ**၊ အထ ဝါပိ သေဋ္ဌောဟူသည်ကား။ ဇာတိအာဒီဟိ အဓိကောပိ၊ မျိုးရိုးဇာတ်စသည်တို့ဖြင့် သာသူသည်လည်း။ ကရေယ္ယ၊ မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် တရားပြုအံ့တည်း။ **နိဟီနကော ဝါပိ ကရေယ္ယ ဧကောတိ**၊ နိဟီနကော ဝါပိ ကရေယ္ယ ဧကောဟူသည်ကား။ ဇာတိအာဒီဟိ၊ မျိုးရိုးဇာတ်စသည်တို့ဖြင့်။ ဟီနော ဧကောပိ၊ အဆင့်နိမ့်သော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ မိတ္တမဲ့ ကရေယ္ယ၊ မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ်တရားကို ပြုကျင့်အံ့တည်း။ တသ္မာ သဗ္ဗေပိ ဧတေ၊ ထိုကြောင့် အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုသူသုံးမျိုးတို့ကို။ မိတ္တာ ကာတဗ္ဗာယေ၀၊ မိတ်ဆွေတို့ကို ပြုသင့်ပြုထိုက်ကြသည်သာတည်း။ ဣတိ ဒီပေတိ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြ၏။ ကီံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ **ကရေယ္ယမေတေ ဗျသနေ ဥတ္တမတ္ထန္တိ**၊ ကရေယ္ယမေတေ ဗျသနေ ဥတ္တမတ္ထံ ဟူသည်ကား။ ဧတေ သဗ္ဗေပိ၊ ဤမိတ်ဆွေသုံးမျိုးလုံးတို့သည်လည်း။ သဟာယဿ ဗျသနေ ဥပ္ပန္နေ၊ သူငယ်ချင်းမှာ ပျက်စီးဖို့ရာသည် ဖြစ်ပေါ်လသော်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိအား။ ပတ္တဘာရံ ဝဟမာနာ၊ ကျွေးကောက်လာသော တာ၀န်ကို ရွက်ဆောင်ကြလျက်။ ဥတ္တမတ္ထံ ကရေယ္ယ၊ မြတ်သော အကျိုးကို ပြုကုန်၏တည်း။ ကာယိကစေတသိကဒုက္ခတော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဒုက္ခ စိတ်၌ဖြစ်သောဒုက္ခမှ။ တံ သဟာယကံ၊ ထိုသူငယ်ချင်းကို။ မောစေယ္ယ ဧ၀၊ လွတ်မြောက်စေကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား တတိယပါဒအနက်တည်း။ တသ္မာ ဟီနောပိ၊ ထို့ကြောင့် အဆင့်နိမ့်သူကိုလည်း။ မိတ္တော ကာတဗ္ဗောယေ၀၊ မိတ်ဆွေကို ပြုအပ်ပြုထိုက်သည်သာတည်း။ ဣတရေ ပဂေ၀၊ သည်ပြင်အဆင့်တူညီသူ,သာသူတို့ကိုကား မိတ်ဖွဲ့ရာ၌ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။ တတြ ဣဒံ သြပမ္မံ၊ ထိုသို့မိတ်ဖွဲ့သင့်ရာ၌ ဤဆိုလတံ့သည်ကား ဥပမာတည်း။ (ကီံ၊ ဥပမာဟူသည် အဘယ်နည်း)။ **ရုစာယ အဟ**၊ ရုစမဂ်လာ

သစ်ပင်တော်က ငါနတ်မင်းသည်လည်းကောင်း။ ကုသနာဌိ၊ သမန်မြက်ခြုံစောင့်နတ်သည်လည်းကောင်း။ (မိတ္တသန္ထဝ၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့မှုကို။ ကရိမ္ဘ ယထာ၊ ပြုခဲ့ကြသကဲ့သို့တည်း)။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ရုစာယ နိဗ္ဗတ္တဒေဝတာ အဟံ၊ ရုစမဂ််လာသစ်ပင်တော်ဌဖြစ်သော နတ်မင်းဖြစ်သော ငါသည်လည်းကောင်း။ အပ္ပေသက္ခာပိ၊ ဘုန်းတန်ခိုးနည်းသည်လည်းဖြစ်သော။ အယဉ္စ ကုသနာဌိဒေဝတာ၊ ဤသမန်းမြက်ခြုံစောင့်နတ်သည်လည်းကောင်း။ မိတ္တသန္ထဝံ ကရိမ္ဘ ယထာ၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့မှုကို ပြုခဲ့ကြသကဲ့သို့တည်း။ တတြပိ အဟံ၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင်လည်း ငါနတ်မင်းသည်။ မဟေသက္ခာ သမာနာပိ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသည်ဖြစ်ပါသော်လည်း။ အတ္တနော ဥပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ မိမိမှာ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဒုက္ခကို၊ ဘာလ-တာယ၊ မိုက်အ,သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပါယကုသလတာယ၊ နည်းလမ်းနားမလည်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဟရိတုံ နာသက္ခိ၊ ဆောင်ယူဖယ်ရှားခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ အပ္ပေသက္ခံ သမာနမ္ပိ၊ ဘုန်းတန်ခိုးနည်းသည် ဖြစ်ပါသော်လည်း။ ဣမံ ပဏ္ဍိတဒေဝတံ ပန၊ ဤပညာရှိ သမန်မြက်ခြုံစောင့်နတ်ကိုကား။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဒုက္ခတော မုတ္တောဿ အမှိ၊ ဒုက္ခမှ လွတ်ပြီးသည် ဖြစ်၏။ တသ္မာ အညေဟိပိ၊ ထို့ကြောင့် ငါတို့မှ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ မုစ္စိတုကာမေဟိ၊ ဒုက္ခမှ လွတ်လိုသူတို့သည်။ သမဝိသိဋ္ဌဘာဝံ အနောလောကေတွာ၊ အဆင့်တူညီကြောင်း,သာကြောင်းကို မကြည့်မူ၍။ ဟီနောပိ ပဏ္ဍိတော၊ အဆင့်နိမ့်သော်လည်း ပညာရှိကို။ မိတ္တော ကာတဗ္ဗော၊ မိတ်ဆွေကို ပြုအပ်ပြုထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ရုစာဒေဝတာ၊ ရုစမဂ််လာသစ်ပင်တော်စောင့်သော နတ်မင်းသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာ ဖြင့်။ ဒေဝသ်ယသ၊ နတ်အပေါင်းအား။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟောကြား၍။ ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ အသက်အပိုင်းအခြားကာလ ပတ်လုံး တည်ရှိ၍။ ကုသနာဌိဒေဝတာယ သဒ္ဓိံ၊ သမန်းမြက်ခြုံစောင့်နတ်နှင့် အတူ။ ယထာကမ္မံ ဂတာ၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ရုစာဒေဝတာ၊ ထိုရှေးအခါက ရုစမဂ််လာသစ်ပင်တော်စောင့် နတ်မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ ယခုအခါအာနန္ဒာသည်

ဖြစ်လာပြီ။ ကုသနာဠိဒေဝတာ ပန၊ သမန်းမြက်ခြုံစောင့်နတ်သည်ကား။ အဟ-
မေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊
ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကုသနာဠိဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော
ကုသနာဠိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ ဒုမ္မေဓာတကဝဏ္ဏနာ

ယသ် လဒ္ဓါန ဒုမ္မေဓောတိ ဣဒံ၊ ယသ် လဒ္ဓါန ဒုမ္မေဓာအစရှိသော ဤတရား
ဒေသနာတော်ကို၊ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟာရန္တေ၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း
တော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍
ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဓမ္မသဘာယံ ဘိက္ခူ၊ ချဲ့ပြောရသော် တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့
သည်။ "အာဝုသော ဒေဝဒတ္တော၊ အိ. . ငါ့ရှင်တို့ ဒေဝဒတ်သည်။ ပုဏ္ဏစန္ဒ-
သဿိရိက မုခံ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ကျက်သရေရှိသော မျက်နှာတော်ရှိသော။
အသီတာနုဗျဉ္ဇနဒ္ဓတ္တိ သမဟာပုရိသ၊ လက္ခဏာပဋိမဏ္ဍိတ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့၏
လက္ခဏာတော်ငယ်ရှစ်ဆယ် လက္ခဏာတော်ကြီးသုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့ဖြင့် တန်ဆာ
ဆင်အပ်သော။ ဗျာမပ္ပဘာပရိက္ခိတ္တံ၊ တစ်လံမျှသော ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့် ခြံရံ
အပ်သော။ အာဝေဠာဝေဠာဘူတာ၊ အသွယ်လိုက်အသွယ်လိုက်ဖြစ်ကြ၍။
ယမကယမကဘူတာ၊ အစုံလိုက် အစုံလိုက်ဖြစ်ကြ၍။ ယနဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ တစ်လုံး
တစ်ခဲတည်းသော ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ လွှတ်တော်မူနေ
သော။ ပရမသောဘဂ္ဂပ္ပတ္တံ၊ လွန်စွာတင့်တယ်မှုအထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်တော်မူ
သော။ တထာဂတဿ အတ္တဘာဝံ၊ ဘုရားရှင်၏ ရုပ်ကိုယ်တော်ကို။ [မျက်နှာ
တော်ရှိသော, တန်ဆာဆင်အပ်သော, ခြံရံအပ်သော, လွှတ်တော်မူနေသော,
ရောက်တော်မူသော၊ ဤသောငါးခုကို ရုပ်ကိုယ်တော်ကိုနှင့်တွဲစပ်အဓိပ္ပါယ်ယူပါ]
ဩလောကေတွာ စ၊ ဖူးမြင်ရ၍လည်း။ စိတ္တံ ပသာဒေတုံ၊ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ
ခြင်းငှာ။ နိ သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဥသူယမေဝ ကရောတိ၊ ငြူစူမှုကိုသာ ပြု၏။
ဗုဒ္ဓါ နာမ ဧဝရူပေန၊ ဘုရားရှင်တို့မည်သည် ဤသို့ မြင့်မြတ်လှသော သဘောရှိ
သော။ သီလေန သမာဓိနာ၊ သီလနှင့်လည်းကောင်း သမာဓိနှင့်လည်းကောင်း။

ပညာယ ဝိမုတ္တိယာ၊ ပညာနှင့်လည်းကောင်း ဝိမုတ္တိဂုဏ်နှင့်လည်းကောင်း။ ဝိမုတ္တိ ဉာဏဒဿနေန၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏ်နှင့်လည်းကောင်း။ သမန္နာဂတာတိ ဝုစ္စမာနေ၊ ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏ဟု ပြောဆိုအပ်သော်။ ဝဏ္ဏံ သဟိတုံ နသက္ကောတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးပြောသည်ကို သည်းခံခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဥသူယမေဝ ကရောတိတိ၊ ငြူစူမှုကိုသာ ပြု၏"ဟု။ ဒေဝဒတ္တသ၊ ဒေဝဒတ်၏။ အဂုဏကထံ ကထယိသု၊ အပြစ်နှင့်စပ်သော စကားကို ပြောဆိုကြပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တွာ၊ ဘုရား ရှင်သည် ကြွလာတော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေ ကြသည်။ အတ္ထနုတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါသာ။ ဒေဝဒတ္တော မမ ဝဏ္ဏေ၊ ဒေဝဒတ်သည် ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘည်မာနေ ဥသူယံ နကရောတိ၊ ပြောဆိုနေအပ်သော် ငြူစူမှုကို ပြုသည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ အကာသိယေဝါတိ ဝတ္တွာ၊ ရှေးကလည်း ပြုဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ မဂဓရဋ္ဌေ ရာဇဂဟနဂရေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ မဂဓတိုင်းဌ ရာဇပြိုတ်မြို့၌။ ဧကသ္မိံ မဂဓရာဇေ၊ တစ်ပါးသော မဂဓမင်းသည်။ ရဏ္ဍဂါရေ ဣမ်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဟတ္ထိယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်း သည် ဆင်မျိုး၌ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗသေတော၊ တစ်ကိုယ်လုံးဖြူသည်။ ဟေဋ္ဌာ ဝဏ္ဏိတ သဒိသာယ၊ နှေးခေါ်အောက်၌ ခိုးမွမ်းအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသော။ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ ရုပ်၏ တင့်တယ်မှုနှင့်။ သမန္နာဂတော အဟောသိ၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို။ "အယံ လက္ခဏသမ္ပန္နောတိ၊ ဤဆင်ကား ကောင်းသော ကျန်အင်လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ၏"ဟု။ သော ရာဇာ၊ ထိုမဂဓမင်း သည်။ မဂ်လဟတ္ထိ အကာသိ၊ မဂ်လာဆင်တော်ကို ပြုပြီ။ အထ ဧကသ္မိံ ဆဏ-ဒိဝသေ၊ ထိုအခါ တစ်ခုသော ပွဲလမ်းသဘင်နေ့၌။ သကလနဂရံ ဒေဝနဂရံ ဝိယ၊ တစ်မြို့လုံးကို နတ်ပြည်ကိုကဲ့သို့။ အလင်္ကာရာပေတွာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍။ သဗ္ဗာ လင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အဆင်တန်ဆာအလုံးစုံဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ မဂ်လ ဟတ္ထိ အဘိရုဟိတွာ၊ မဂ်လာဆင်တော်ကို စီး၍။ မဟန္တေန ရာဇာနုဘာဝေန၊

ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော မင်းအာနုဘော်ဖြင့်။ နဂရံ၊ မြို့တော်ကို။ ပဒက္ခိဏာ အကာသိ၊ လက်ယာရစ်လှည့်လည်သည်ကို ပြုပြီ။ မဟာဇနော၊ လူအများသည်။ တတ္ထ တတ္ထ ဌတွာ၊ ထိုထိုနေရာ၌ တည်ကြ၍။ မင်္ဂလဟတ္ထိနော၊ မင်္ဂလာဆင်တော်၏။ ရူပသောဘဂ္ဂပ္ပတ္တံ၊ ရုပ်တင့်တယ်မှုအထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်သော။ သရီရံ ဒိသွာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ ရူပံ အဟော၊ ရုပ်အဆင်းသည် အံ့ဖွယ်ကောင်းစွ။ ဂတိ အဟော၊ သွားလာပုံသည်လည်း အံ့ဖွယ်ကောင်းစွ။ လီဠာ အဟော၊ တင့်တယ်စံပါယ်မှုသည်လည်း အံ့ဖွယ်ကောင်းစွ။ လက္ခဏသမ္ပတ္တိ အဟော၊ ကျန်အင်လက္ခဏာပြည့်စုံမှုသည်လည်း အံ့ဖွယ်ကောင်းစွ။ ဧ၀ရူပေါ နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော။ သဗ္ဗသေတ၀ရ၀ါရဏော၊ တစ်ကိုယ်လုံး ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော ဆင်တော်မြတ်သည်။ စက္ကဝတ္တိရညော အနုစ္ဆ၀ိကောတိ၊ စကြ၀တေးမင်းအား လျှောက်ပတ်၏"ဟု။ မင်္ဂလဟတ္ထိမေ၀ ဝဏ္ဏော၊ မင်္ဂလာဆင်တော်ကိုသာ ချီးမွမ်းပြီ။

ရာဇာ၊ မဂဓမင်းသည်။ မင်္ဂလဟတ္ထိဿ၊ မင်္ဂလာဆင်တော်အား။ ဝဏ္ဏံ သုတ္တာ၊ ချီးမွမ်းစကားကို ကြားရ၍။ သဟိတုံ အသက္ကောန္တော၊ သည်းခံခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရကား။ ဥသ္သုယံ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ ငြူစူမှုကို ဖြစ်စေ၍။ "အဇ္ဇေ၀ တံ၊ ယနေ့ပင်သာ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်ကို။ ပဗ္ဗတပါဒေ ပါတေတ္တာ၊ တောင်ခြေ၌ လိမ့်ကျစေ၍။ ဇီ၀ိတက္ခယံ ပါပေဿာမိတိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေမည်"ဟုတွေး၍။ ဟတ္ထာစရိယံ ပက္ကောသာပေတ္တာ၊ ဆင်ဆရာကို ခေါ်စေ၍။ "ကိန္တိ ကတ္တာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ပြု၍။ တယာ အယံ နာဂေါ၊ သင်ဆင်ဆရာသည် ဤမင်္ဂလာဆင်တော်ကို။ သိက္ခာပိတောတိ အာဟ၊ သင်ယူစေအပ်သနည်း သင်ပေးထားအပ်သနည်း"ဟုမေးပြီ။ သုသိက္ခာပိတောတာ ဒေ၀ါတိ၊ ကောင်းစွာသင်ပေးထားအပ်ပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟုဖြေကြားပြီ။ နု သုသိက္ခိတောတာ၊ ကောင်းစွာသင်ပေးထားအပ်သည်မဟုတ်။ ဒုသိက္ခိတောတိ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ပေးထားအပ်၏ဟု။ (အာဟ၊ ဘုရင်ကပြောပြီ)။ သုသိက္ခိတောတာ ဒေ၀ါတိ၊ ကောင်းစွာသင်ပေးထားအပ်ပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု။ (အာဟ၊ ဆင်ဆရာက လျှောက်ပြန်ပြီ)။ ယဒိ သုသိက္ခိတောတာ၊ အကယ်၍ ကောင်းစွာသင်ပေးထားအပ်သည်ဖြစ်အုံ့။ နံ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတမတ္ထကံ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်ကို ဝေပုလ္လတောင်ထိပ်သို့။ အာရောပေတုံ သက္ခိဿသိ ဣတိ၊ တက်ရောက်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်မည်လော"ဟု မေးပြီ။ အာမ ဒေ၀ါတိ၊ မှန်ပါ စွမ်းနိုင်

ပါ၏၊ အရှင်မင်းကြီးဟုဖြေကြားပြီ။ တေန ဟိ ဧဟိတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် လာလော့ ဟုပြော၍။ သယံ သြတရိတ္တာ၊ ကိုယ်တိုင် ဆင်ပေါ်မှဆင်း၍။ ဟတ္ထာစရိယံ အာရောပေတ္တာ၊ ဆင်ဆရာကို စီးစေ၍။ ပဗ္ဗတပါဒံ ဂန္တာ၊ ဝေပုလ္လတောင်ခြေသို့ သွား၍။ ဟတ္ထာစရိယေန၊ ဆင်ဆရာသည်။ ဟတ္ထိပိဋ္ဌယံ နိသီဒိတ္တာဝ၊ ဆင်ကျောပေါ်၌ ထိုင်နေ၍သာ။ ဟတ္ထိမှိ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတမတ္ထကံ၊ ဆင်တော်ကို ဝေပုလ္လတောင်ထိပ်သို့။ အာရောပိတေ၊ တက်စေအပ်ပြီးသော်။ သယမ္ပိ၊ ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်လည်း။ အမစ္စဂဏပရိဝုတော၊ အမတ်အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်လျက်။ ပဗ္ဗတမတ္ထကံ အဘိရုဟိတ္တာ၊ တောင်ထိပ်သို့ တက်ရောက်ပြီး၍။ ဟတ္ထိ၊ မဂ်လာဆင်တော်ကို။ ပပါတာဘိမုခံ ကာရေတ္တာ၊ ကမ်းပါးပြတ်သို့ ရှေးရှုမျက်နှာရှိသည်ကို ပြုစေ၍။ "မယာ ဧသော၊ ကွန်တော်မျိုးသည် ဤဆင်တော်ကို။ သုသိက္ခာပိတောတိ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူစေအပ်ပါပြီဟု။ တွံ ဝဒေသိ၊ သင်ဆင်ဆရာသည် ပြောဆို၏။ နံ၊ ထိုဆင်တော်ကို။ တိဟိယေဝ ပါဒေဟိ၊ သုံးချောင်းသာဖြစ်ကုန်သော ခြေတို့ဖြင့်။ တာဝ ဌပေဟိတိ အာဟ၊ ရပ်ခိုင်းလော့"ဟု ပြောပြီ။ ဟတ္ထာစရိယော၊ ဆင်ဆရာသည်။ ပိဋ္ဌယံ နိသီဒိတ္တာဝ၊ ဆင်ကျောပေါ်၌ ထိုင်လျက်ပင်သာ။ "ဘော တိဟိ ပါဒေဟိ၊ အို. . ဆင်တော် သုံးချောင်းကုန်သော ခြေတို့ဖြင့်။ တိဋ္ဌာတိ၊ ရပ်ပြပါ"ဟု။ ပဏ္ဍိကာယ ဟတ္ထိသ၊ ဖနောင့်ဖြင့် ဆင်တော်အား။ သည် အဒါသိ၊ အမှတ်သညာကို ပေးပြီ။ မဟာသတ္တော တထာ အကာသိ၊ ဘုရားလောင်းဆင်တော်သည် ထိုဆင်ဆရာပြောသည့်အတိုင်း ခြေသုံးချောင်းဖြင့် ရပ်မူပြုပြီ။ ပုန ရာဇာ၊ တဖန် မဂဓမင်းသည်။ "ဒ္ဝိဟိ ပုရိမပါဒေဟိယေဝ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော ရှေ့ခြေတို့ဖြင့်သာ။ ဌပေဟိတိ အာဟ၊ အရပ်ခိုင်းလော့"ဟု ပြောပြီ။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းဆင်တော်သည်။ ဒ္ဝေပစ္ဆိမပါဒေ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော နောက်ခြေတို့ကို မြှောက်ထား၍။ ပုရိမပါဒေဟိ အဋ္ဌာသိ၊ ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်းတို့ဖြင့် ရပ်ပြပြီ။ ပစ္ဆိမပါဒေဟိယေဝါတိ ဝုတ္တောပိ၊ နောက်ခြေတို့ဖြင့်သာဟု ပြောအပ်သော်လည်း။ ဒ္ဝေ ပုရိမပါဒေ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော ရှေ့ခြေတို့ကို မြှောက်ချီ၍။ ပစ္ဆိမပါဒေဟိ အဋ္ဌာသိ၊ နောက်ခြေနှစ်ချောင်းတို့ဖြင့် ရပ်ပြပြီ။ ဧကေနာပိ ဝုတ္တောပိ၊ တစ်ချောင်းဖြင့်ဟု ပြောအပ်သော်လည်း။ တယော ပါဒေ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ သုံးချောင်းကုန်သော ခြေတို့ကို မြှောက်ချီ၍။ ဧကေနေဝ အဋ္ဌာသိ၊ ခြေတစ်ချောင်းတည်းဖြင့်သာ ရပ်ပြပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းဆင်တော်၏။

အပတနဘာဝံ ဥ တွာ၊ လိမ့်မကျကြောင်းကို သိရ၍။ "သစေ ပဟောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အုံ့။ အာကာသေ နံ၊ ကောင်းကင်၌ ထိုဆင်တော်ကို။ ဌပေဟိတိ အာဟ၊ အရပ်ခိုင်းပါ"ဟု ပြောပြီ။

အာစရိယော၊ ဆင်ဆရာသည်။ "သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗူဒီပ်တစ်ကျွန်းလုံး၌။ ဣမိနာ သဒ္ဒေသော သုသိက္ခိတော၊ ဤဆင်တော်နှင့်တူသော ကောင်းစွာသင်ပြထားအပ်သော။ ဟတ္ထီ နာမ နတ္ထိ၊ ဆင်မည်သည် မရှိ။ ပန နိသ်သယ် ဧသော၊ စင်စစ်သော်ကား သံသယမရှိ ဤရှင်ဘုရင်သည်။ ဧတံ ပပါတေ ပါတေတွာ၊ ဤဆင်တော်ကို ကမ်းပါးပြတ်၌ လိမ့်ကျစေ၍။ မာရေတုကာမော ဘဝိဿတီတိ၊ သေစေလိုသည် ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးမိပြီ။ သော တဿ ကဏ္ဏမူလေ၊ ထိုဆင်ဆရာသည် ထိုဆင်တော်၏ နားရင်း၌။ "တာတ အယံ ရာဇာ၊ ချစ်သား ဤမင်းသည်။ တံ ပပါတေ ပါတေတွာ၊ သင်ချစ်သားကို ကမ်းပါးပြတ်၌ လိမ့်ကျစေ၍။ မာရေတုကာမော၊ သေစေလို၏။ တွံ ဧတဿ၊ သင်ချစ်သားသည် ဤမင်းအား။ နအနုစ္ဆဝိကော၊ မထိုက်တန်။ တေ အာကာသေန ဂန္တုံ၊ သင်ချစ်သားအား ကောင်းကင်ဖြင့် သွားခြင်းငှာ။ ဗလံ သစေ အတ္ထိ၊ စွမ်းအားသည် အကယ်၍ရှိအုံ့။ မံ ယထာ နိသိန္နံ ယေဝ အာဒါယ၊ ငါ့ကို အကြင်ကြင်ထိုင်နေသည်အားလျော်စွာပင် ယူဆောင်၍။ ဝေဟာသံ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ ဗာရာဏသိံ ဂစ္ဆာတိ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ သွားလော"ဟု။ မန္တေသိ၊ တိုင်ပင်ပြောဆိုပြီ။ ပုညိဒ္ဓိယာ သမန္နာဂတော၊ ဘုန်းတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းဆင်တော်သည်။ တခ်ဉ္ဇေ အာကာသေ အဌာသိ၊ ထိုခဏ၌ပင် ကောင်းကင်၌ တည်ပြီ။ ဟတ္ထာစရိယော၊ ဆင်ဆရာသည်။ "မဟာရာဇ အယံ ဟတ္ထီ၊ အို . မင်းမြတ် ဤဆင်တော်သည်။ ပုညိဒ္ဓိယာ သမန္နာဂတော၊ ဘုန်းတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ တာဒိသဿ မန္ဒပုညဿ၊ အရှင်မင်းကြီးကဲ့သို့ရှုအပ်သော ဘုန်းကံနည်းသော။ ဒုဗ္ဘဒ္ဓိနော နအနုစ္ဆဝိကော၊ အလိမ္မာဉာဏ်မရှိသူအား မတော်ပါ။ ပဏ္ဍိတဿ ပုညသမ္ပန္နဿ၊ ပညာရှိသော ဘုန်းကံပြည့်စုံသော။ ရညော အနုစ္ဆဝိကော၊ မင်းအားသင့်လျော်၏။ တာဒိသာ မန္ဒပုညာ နာမ၊ သင်မင်းကြီးကဲ့သို့ရှုအပ်ကုန်သော ဘုန်းကံနည်းသူတို့မည်သည်။ ဧဝရူပံ ဝါဟဏံ လဘိတွာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ယာဉ်ကောင်းယာဉ်မြတ်ကို ရကြ၍။ တဿ ဂုဏံ အဇာနန္တာ၊ ထိုယာဉ်ကောင်းယာဉ်မြတ်၏ ဂုဏ်အရည်အချင်းကို မသိကြရကား။ တဿေဝ ဝါဟဏံ၊ ထိုယာဉ်

ကောင်းယာဉ်မြတ်ကိုလည်းကောင်း။ အဝသေသ် ယသသမ္ပတ္တိ၌ ကြွင်းကျန်သော အခြံအရံစည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ နာသေန္ဓိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်သည်သာ"ဟု လျှောက်ထား၍။ ဟတ္ထိကွန္ဒေ နိသိန္နောဝ၊ ဆင်ပုခုံးပေါ်၌ ထိုင်နေလျှက်ပင်။

၁၂၂။ "ယသ် လဒ္ဓါန ဒုမ္မေဓော၊ အနတ္ထं စရတိ အတ္တနော။
အတ္တနော စ ပရေသဉ္စ၊ ဟိ'သာယ ပဋိပဇ္ဇတိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယသ် လဒ္ဓါန ။ပ။ ပဋိပဇ္ဇတိဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား . .

ဒုမ္မေဓော ယသ် လဒ္ဓါန၊ အလိမ္မာ ဉာဏ်မရှိသူသည် စည်းစိမ်အခြံရံကို ရရှိပြီး၍။ အတ္တနော အနတ္ထं စရတိ၊ မိမိ၏ အကျိုးမဲ့ကို ပြုကျင့်၏။ အတ္တနော စ ပရေသဉ္စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း အခြားသူတို့၏လည်းကောင်း။ ဟိ'သာယ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ပင်ပန်းခြင်း ဒုက္ခဖြစ်ခြင်းငှာသာ ပြုကျင့်၏။

တတြ အယ် သခေ်ပတ္ထော၊ ထိုဂါထာ၌ ဤဆိုလတံ့သည်ကား အကျဉ်းချုပ် အနက်တည်း။ (ကော၊ အကျဉ်းချုပ်အနက်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ မဟာရာဇ တာဒိသော၊ အို. . မင်းမြတ် သင်မင်းကြီးကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ ဒုမ္မေဓော နိပ္ပညော ပုဂ္ဂလော၊ အလိမ္မာဉာဏ်မရှိသော အလိမ္မာပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိ လဘိတ္တာ၊ အခြံအရံစည်းစိမ်ကို ရရှိပြီး၍။ အတ္တနော အနတ္ထं စရတိ၊ မိမိ၏ အကျိုးမဲ့ကို ပြုကျင့်၏။ ကိं ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဟိ သော၊ အကြင့်ကြောင့် ထိုအလိမ္မာဉာဏ်မရှိသူသည်။ ယသမဒမတ္တော၊ စည်းစိမ်အခြံအရံ မာန်ရစ်ခြင်းဖြင့် ယစ်မူး၍။ ကတ္တဗ္ဗာကတ္တဗ္ဗံ အဇာနန္တော၊ ပြုသင့်၊မပြုသင့်ကို မသိရကား။ အတ္တနော စ ပရေသဉ္စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း အခြားသူတို့၏ လည်းကောင်း။ ဟိ'သာယ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ပင်ပန်းခြင်း ဆင်းရဲခြင်းငှာ ပြုကျင့်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။ ကိလမနံ ဒုက္ခပ္ပါဒနံ၊ ပင်ပန်းခြင်းကို ဒုက္ခဖြစ်စေခြင်းကို။ ဟိ'သာ ဝုစ္စတိ၊ ဟိ'သာဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တဒတ္ထာယ ဧဝ၊ ထိုပင်ပန်းခြင်း ဆင်းရဲခြင်းငှာသာ။ ပဋိပဇ္ဇတိ ဣတိ၊ ပြုကျင့်၏ ဤသည်ပင်တည်း။

ဧဝံ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤသို့ ဤဂါထာဖြင့်။ ရညော ဓမ္မံ ဒေသေတ္တာ၊ မဂဓ မင်းအား တရားကို ဟောပြီး၍။ တံ ဒါနိ တိဋ္ဌ ဣတိ ဝတ္တာ၊ သင်မင်းကြီးသည်

ယခုနေရစ်တော့ ဤသို့ လျှောက်ထား၍။ အာကာသေ ဥပ္ပတိတွာ၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ ဗာရာဏသိနဂရံ ဂန္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ သွား၍။ ရာဇဂေါ အာကာသေ အဋ္ဌာသိ၊ မင်းရင်ပြင်၌ ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်ပြီ။ သကလနဂရံ သဒ္ဒံဘိတွာ၊ ဗာရာဏသီတစ်မြို့လုံးသည် တုန်လှုပ်ခြောက်ခြား၍။ "အမှာက် ရညော၊ ငါတို့၏ မင်းကြီးအတွက်။ သေတဝရဝါရဏော၊ ဆင်ဖြူတော်မြတ်သည်။ အာကာသေန အာဂန္တာ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် လာရောက်၍။ ရာဇဂေါ ဌိတော-တိ၊ မင်းရင်ပြင်၌ တည်၏"ဟု။ ဧကကောလာဟလံ အဟောသိ၊ တစ်ခုတည်း သော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အသံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝေဂေန ရညောပိ အာရောစေ-သုံ၊ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ဗာရာဏသီမင်းအားလည်း လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ နိက္ခမိတွာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည် ထွက်လာပြီး၍။ "မယှံ ဥပဘောဂတ္ထာယ၊ ငါ၏ အသုံးအဆောင်အကျိုးငှာ။ သစေ အာဂတော အသိ၊ အကယ်၍ လာရောက် သည် ဖြစ်အုံ။ ဘူမိယံ ပတိဋ္ဌာဟိတိ အာဟ၊ မြေ၌ တည်ပါလော"ဟု ပြောပြီ။ ဟောဒိသတ္တော ဘူမိယံ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ဘုရားလောင်းသည် မြေပြင်၌ တည်ပြီ။ အာစရိယော သြတရိတွာ၊ ဆင်ဆရာသည် ဆင်ပေါ်မှ ဆင်း၍။ ရာဇာနံ ဝန္ဒိတွာ၊ ဗာရာဏသီမင်းကို ရှိခိုးပြီး၍။ "တာတ ကုတော၊ အို. . ချစ်သား အဘယ်မှ။ အာဂတော အသိ ဣတိ ဝုတ္တော၊ လာသည် ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးအပ်သော်။ ရာဇဂဟတောတိ ဝတွာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှပါဟု ဖြေကြားပြီး၍။ သဗ္ဗံ ပဝတ္တိံ အာရောစေသိ၊ အလုံးစုံသော အဖြစ်ကို လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီ မင်းသည်။ "တာတ ဣဒါနိ အာဂစ္ဆန္တေန၊ အို. . ချစ်သား ဤဗာရာဏသီမြို့သို့ လာသော။ တေ မနာပံ ကတံ၊ သင်သည် နှစ်သက်ဖွယ်ကို ပြုအပ်ပါပေပြီ။ ဣတိ တုဋ္ဌဟဋ္ဌော၊ ဤကဲ့သို့ နှစ်သက်ရွှင်လန်းလျှ၍။ နဂရံ သဇ္ဇာပေတွာ၊ မြို့ကို စီရင်စေ၍ (ပြင်ဆင်စေ၍)။ ဝါရဏံ၊ ဘုရားလောင်းဆင်မင်းကို။ မဂ်လဟတ္ထိဋ္ဌာနေ ဌပေတွာ၊ မဂ်လာဆင်တော်ရာထူး၌ ထားပြီး၍။ သကလရဇ္ဇံ၊ အလုံးစုံသော မင်းအဖြစ်ကို။ တယော ကောဋ္ဌာသေ ကတွာ၊ သုံးခုကုန်သော အစုအပုံတို့ကို ပြုပြီး၍။ ဧကံ ဟောဒိသတ္တဿ အဒါသိ၊ တစ်ပုံကို ဘုရားလောင်းဆင်မင်းအား ပေးပြီ။ ဧကံ အာစရိယဿ၊ တစ်ပုံကို ဆင်ဆရာအား။ (အဒါသိ ပေးပြီ)။ ဧကံ အတ္တနာ အဂ္ဂဟေသိ၊ တစ်ပုံကို မိမိသည် ယူပြီ။ ဟောဒိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း မဂ်လာဆင်တော်၏။ အာဂတကာလတော၊ ရောက်လာရာကာလမှ။ ပဋ္ဌာယေဝ

ပန်၊ စ၍သာလျှင်ကား။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ ရဇ္ဇ၊ ဇမ္ဗုဒီပ်တစ်ကျွန်းလုံး၌ မင်းအဖြစ်သည်။ ရညော ဟတ္ထဂတမေဝ ဇာတ်၊ ဗာရာဏသီမင်း၏ လက်သို့ ရောက်သည်သာ ဖြစ်ပြီ။ သော ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည် ဇမ္ဗုဒီပ်ကျွန်း၌။ အဂ္ဂရာဇာ ဟုတ္တာ၊ အမြတ်ဆုံးမင်းသည် ဖြစ်၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ အဂမာသိ၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ မဂဓရာဇာ၊ ထိုရှေးအခါက မဂဓမင်းသည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ဗာရာဏသိရာဇာ သာရိပုတ္တော၊ ဗာရာဏသီမင်းကား သာရိပုတ္တရာတည်း။ ဟတ္ထာစရိယော အာနန္ဒော၊ ဆင်ဆရာကား အာနန္ဒာတည်း။ ဟတ္ထီ ပန၊ မင်္ဂလာဆင်တော်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဒုမ္မေဓဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဒုမ္မေဓဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ နင်္ဂလီသဇာတကဝဏ္ဏနာ

အသဗ္ဗတ္ထဂါမိ ဝါစန္တိ ဣဒံ၊ အသဗ္ဗတ္ထဂါမိ ဝါစံအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို၊ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ လာဠုဒါယိတ္ထေရံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ လာဠုဒါယိမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သော ဓမ္မံ ကထေန္တော၊ ထိုလာဠုဒါယိထေရ်သည် တရားကို ဟောသော်။ "ဣမသ္မိံ ဌာနေ ဣဒံ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဤအကြောင်းအရာ၌ ဤတရားကို ဟောသင့်၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ ဣဒံ နကထေတဗ္ဗန္တိ၊ ဤအကြောင်းအရာ၌ ဤတရားကို မဟောသင့်"ဟု။ ယုတ္တာယုတ္တံ နဇာနာတိ၊ သင့်မသင့်ကို မသိ။ မင်္ဂလေ အဝမင်္ဂလံ ဝဒန္တော၊ မင်္ဂလာကိစ္စ၌ မင်္ဂလာမရှိသည်ကို ဟောပြောလျက်။ "တိရောကုဋ္ဋေသု၊ နံရံတစ်ဘက်တို့၌လည်းကောင်း။ သန္ဓိသိယ်ာဋ္ဌကေသု စ၊ အိမ်ခြံစပ်လမ်းဆုံတို့၌လည်းကောင်း။ တိဋ္ဌန္တိ ဣတိ၊ တည်ကုန်၏"စသည်ဖြင့်။ ဣဒံ အဝမင်္ဂလံ၊ ဤအမင်္ဂလာတရားကို။ မင်္ဂလံ ကရောန္တော၊

မဂ်လာတရားကို ပြု၍။ အနုမောဒနံ ကထေတိ ကိရ၊ အနုမောဒနာတရားကို ဟောသတဲ့။ အဝမဂ်လေသု၊ အမဂ်လာကိစ္စတို့၌။ အနုမောဒနံ ကရောန္တော၊ အနုမောဒနာတရားကို ပြုသော်။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ များစွာကုန်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း လူတို့သည်လည်းကောင်း။ မဂ်လာနိ အစိန္တယျန္တိ၊ မဂ်လာတရားတို့ကို တွေးတောကြပြီ"စသည်ဖြင့်။ ဝတ္တာ၊ ဟောပြောပြီး၍။ "ဒေဝရူပါနံ မဂ်လာနံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော မဂ်လာတို့၏။ သတမ္ပိ သဟဿမ္ပိ၊ တစ်ရာကိုလည်းကောင်း တစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း။ ကာတုံ သမတ္ထာ၊ ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဟောထာတိ ဝဒတိ ကိရ၊ ဖြစ်ကြပါစေ"ဟု ဟောပြောသတဲ့။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ ဓမ္မသဘာယံ ဘိက္ခူ။ တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော လာဠုဒါယီ၊ အိုငါ့ရှင်တို့ လာဠုဒါယီသည်။ ယုတ္တာယုတ္တံ နု ဇာနာတိ၊ သင့်မသင့်ကို မသိတတ်။ သဗ္ဗတ္ထ အဘာသိတဗ္ဗဝါစံ၊ ကိစ္စအားလုံး၌ မပြောသင့်သော စကားကို။ ဘာသတိတိ၊ ပြော၏"ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထနုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ လာဠုဒါယီ၊ အိုရဟန်းတို့ လာဠုဒါယီသည်။ ဣဒါနေဝ ဒန္ဓပရိသဣ္ဌနော၊ ယခုအခါသာ နုံချာသော အားထုတ်မှုရှိ၍။ ယုတ္တာယုတ္တံ နု ဇာနာတိ နု၊ သင့်,မသင့်ကို မသိသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဧဝရူပေါ အဟောသိ၊ ရှေးကလည်း ဤသို့သဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဧသော နိစ္စံ၊ ဤလာဠုဒါယီသည် အမြဲ။ လာဠကောယေဝ ဣတိ ဝတ္တာ၊ တံတွေးများသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားလူချမ်းသာမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော တက္ကသိလာယံ၊ အရွယ်ရောက်သော် တက္ကသိုလ်မြို့၌။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ အလုံးစုံသော အတတ်ပညာတို့ကို သင်ယူပြီး၍။ ဗာရာဏသိယံ ဒိသာပါမောက္ခော၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ အရပ်လေးမျက်နှာအကြီး

အမျှားဖြစ်သော။ အာစရိယော ဟုတ္တာ၊ ဆရာကြီးသည် ဖြစ်၍။ ပဠုမာဏဝက သတာနိ၊ လုလင်ငါးရာတို့ကို။ သိပ္ပံ ဝါစေသိ၊ အတတ်ပညာကို ဆိုစေပြီ။ (သင်ပေးပြီ)။ တဒါ တေသု မာဏဝေသု၊ ထိုအခါက ထိုပညာသင်လုလင်တို့တွင်။ ဧကော ဒန္ဓပရိသက္ကနော၊ တစ်ယောက်သော နုံချာသော လုံ့လရှိသော။ လာဇုကော မာဏဝေါ၊ တံတွေးများသော လုလင်သည်။ ဓမ္မန္တေဝါသိကော ဟုတ္တာ၊ ဓမ္မန္တေဝါသိကသည် ဖြစ်၍။ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူ၏။ ဒန္ဓဘာဝေန ပန၊ နုံချာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ဥဂ္ဂဏှိတုံ န သက္ကောတိ၊ သင်ယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဗောဓိသတ္တသ ပန၊ ဘုရားလောင်းအားကား။ ဥပကာရော ဟောတိ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည် (ကျေးဇူးများသည်) ဖြစ်၏။ ဒါသော ဝိယ၊ ကျွန်ကဲ့သို့။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ ကရောတိ၊ ကိစ္စအားလုံးတို့ကို ပြုလုပ်၏။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သာယမာသံ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ ညနေစာကို စားပြီး၍။ သယနေ နိပန္နော၊ အိပ်ရာ၌ လျောင်းသော်။ ဟတ္ထပါဒပိဋ္ဌိပရိကမ္မာနိ၊ လက်ခြေကျောဆုတ်နယ်ခြင်းတို့ကို။ ကတ္တာ ဂစ္ဆန္တံ ပြုပြီး၍ သွားသော။ တံ မာဏဝံ၊ ထိုလုလင်ကို။ "တာတ မဠုပါဒေ၊ အို. ချစ်သား ညောင်စောင်းခြေတို့ကို။ ဥပတ္ထ-မ္ဘေတွာ ယာဟိတိ အာဟ၊ ခုန် သွားလော" ဟု ပြောပြီ။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဧကံ ပါဒံ၊ ညောင်စောင်းခြေတစ်ချောင်းကို။ ဥပတ္ထမ္ဘေတွာ၊ ခုပြီး၍။ ဧကဿ၊ တစ်ချောင်းအတွက်။ ဥပတ္ထမ္ဘကံ၊ ခုစရာကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော ဥရုမှိ၊ မိမိ၏ ပေါင်ပေါ်၌။ ဌပေတွာ ရတ္တိံ ခေပေသိ၊ တင်ထား၍ ညကို ကုန်စေပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပစ္စူသသမယေ ဥဋ္ဌာယ၊ မိုးသောက်အခါ၌ ထ၍။ တံ ဒိသွာ၊ ထိုလုလင်ကို တွေ့ရ၍။ "တာတ ကိं နိသိန္နော၊ အို. ချစ်သား ဘာ့ကြောင့် ထိုင်နေသည်။ အသီသိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ အာစရိယ ဧကဿ မဠုပါဒဿ၊ အိုဆရာကြီး တစ်ချောင်းသော ညောင်စောင်းခြေ၏။ ဥပတ္ထမ္ဘကံ အလဘန္တော၊ ခုစရာကို မရ၍။ ဥရုမှိ ဌပေတွာ၊ ပေါင်ပေါ်၌ တင်ထား၍။ နိသိန္နော အမှိတိ၊ ထိုင်နေသည် ဖြစ်၏ဟုပြောပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သံဝိဂ္ဂမာနသော ဟုတ္တာ၊ ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ "အယံ အတိဝိယ၊ ဤလုလင်သည် အလွန်ပင်။ မယှံ ဥပကာရော၊ ငါအား ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ ပန ဧတ္တကာနံ၊ သို့သော်လည်း ဤမျှရှိကုန်သော။

မာဏဝကာနံ အန္တရေ၊ လုလင်တို့၏ အကြားဌ်။ အယမေဝ ဒန္ဓော၊ ဤလုလင်သည်သာ နံချာ၏။ သိပ္ပံ သိက္ခိတုံ နဿတိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ကထံ နုခေါ အဟံ၊ အဘယ်သို့လျှင် ငါသည်။ ဣမံ ပဏ္ဍိတံ၊ ဤလုလင်ကို ပညာရှိကို။ ကရေယျန္တိ စိန္တေသိ၊ ပြုနိုင်မည်နည်းဟု တွေးတောပြီ။ အထ အသ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းအား။ "ဧကော ဥပါယော အတ္ထိ၊ တစ်ခုသောနည်းလမ်းသည် ရှိ၏။ အဟံ ဣမံ မာဏဝံ၊ ငါသည် ဤလုလင်ကို။ ဒါရုအတ္ထာယ ပဏ္ဏတ္ထာယ စ၊ ထင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း ဟင်းရွက်အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ဝနံ ဂန္တာ အာဂတံ၊ တောထဲသို့ သွားပြီး၍ ပြန်လာသည်ကို။ 'အဇ္ဇ တေ၊ ယနေ့ သင်သည်။ ကိं ဒိဋ္ဌံ၊ အဘယ်ကို တွေ့မြင်အပ်သနည်း။ ကိं ကတန္တိ ပုစ္ဆိဿामि၊ အဘယ်ကို ပြုအပ်ခဲ့သနည်း'ဟု မေးဘို့။ အထ မေ၊ ထိုအခါ ငါ့အား။ ဣဒံ နာမ အဇ္ဇ၊ ဤမည်သည်ကို ယနေ့။ မယာ ဒိဋ္ဌံ၊ ကျွန်တော်သည် မြင်အပ်ခဲ့ပါပြီ။ ဣဒံ ကတန္တိ၊ ဤအမှုကို ပြုအပ်ခဲ့ပါပြီဟု။ အာစိက္ခိဿတိ၊ ပြောကြားလတ့်။ အထ နံ၊ ထိုပြောကြားရာ အခါ၌ ထိုလုလင်ကို။ တယာ ဒိဋ္ဌံ စ ကတဉ္စ၊ သင်လုလင်သည် မြင်အပ်သော ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း ပြုအပ်သော အမှုသည်လည်းကောင်း။ ကီဒိသန္တိ ပုစ္ဆိဿामि၊ အဘယ်သို့ရှုအပ်ပါသနည်းဟု မေးမည်။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ ဧဝရူပံ နာမာတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည် မည်ပါ၏ဟု။ ဥပမာယ စ၊ ဥပမာဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာရဏေန စ၊ အကြောင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကထေဿတိ၊ ဖြေဆိုလိမ့်မည်။ ဣတိ နံ၊ ဤသို့လျှင် ထိုလု လင်ကို။ နဝံ နဝံ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သော။ ဥပမဉ္စ ကာရဏဉ္စ ကထာပေတ္တာ၊ ဥပမာကိုလည်းကောင်း အကြောင်းကိုလည်းကောင်း ပြောဆိုစေ၍။ ဣမိနာ ဥပါယေန ပဏ္ဍိတံ၊ ဤနည်းလမ်းဖြင့် ပညာရှိကို။ ကရိဿामိတိ၊ ပြုမည်"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ သော တံ ပဏ္ဍိတသာပေတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုလုလင်ကို ခေါ်စေ၍။ "တာတ မာဏဝ၊ ချစ်သား လုလင်။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ ဒါရုအတ္ထာယ ဝါ၊ ထင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏတ္ထာယ ဝါ၊ ဟင်းရွက်အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ဝတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာဌာန၌။ ယံ တေ၊ အကြင်ပစ္စည်းကို သင်ချစ်သားသည်။ တတ္ထ ဒိဋ္ဌံ ဝါ၊ ထိုသွားရာဌာန၌ မြင်ခဲ့ရသည်လည်းကောင်း။ သုတံ ဝါ ဘုတ္တံ ဝါ၊ ကြားခဲ့ရသည်လည်းကောင်း စားခဲ့ရသည်လည်းကောင်း။ ပိတံ ဝါ ခါဒိတံ ဝါ ဟောတိ၊ သောက်ခဲ့ရသည်လည်းကောင်း ကိုက်စားခဲ့ရသည်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ တံ

အာဂန္တာ၊ ထိုမြင်ခဲ့ရသည့်ပစ္စည်းစသည်ကို လာရောက်၍။ မယ့် အာရော-စေယျာသီတိ အာဟ၊ ငါ့အား ပြောကြားလော့”ဟု ပြောဆို မှာထားပြီ။

သော သာဓုတိ ပဋိဿုဏိတ္တာ၊ ထိုလုလင်သည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံပြီး၍။ ဧကဒိဝသံ မာဏဝေဟိ သဒ္ဓိံ၊ တစ်နေ့၌ လုလင်တို့နှင့် အတူ။ ဒါရုအတ္ထာယ အရညံ ဂတော၊ ထင်းအကျိုးငှါ တောထဲသို့ သွားသော်။ တတ္ထ သပ္ပံ ထိုတောထဲ၌ မြွေကို။ ဒိသ္မာ အာဂန္ဒာ၊ တွေ့ရ၍ လာရောက်၍။ “အာစရိယ သပ္ပေါ၊ အို. ဆရာကြီး မြွေကို။ မေ ဒိဋ္ဌောတိ၊ ကျွန်တော်သည် မြင်ခဲ့ရပြီ”ဟု။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြားပြီ။ တာတ သပ္ပေါ နာမ၊ အို. ချစ်သား မြွေမည်သည်ကို။ ကီဒိသောဟောတီတိ၊ အဘယ်သို့ရှုအပ်သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ သေယျထာပိ နဂ်လီသာတိ၊ ထွန်တုံး ထွန်တန်ကဲ့သို့ပါဟုဖြေပြီ။ တာတ သာဓု၊ အို. ချစ်သား ကောင်းလှ၏။ တေ မနာပါ၊ သင်ချစ်သားသည် နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သော။ ဥပမာ အာဟဋာ၊ ဥပမာကို ဆောင်ယူအပ်ပေပြီ။ သပ္ပါ နာမ၊ မြွေတို့မည်သည်။ နဂ်လီသသဒိသာဝ၊ ထွန်တုံးထွန်တန်နှင့်တူကြသည်သာ။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု ပြောပြီ။ အထ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ “မာဏဝကေန မနာပါ၊ လုလင်ငယ်သည် နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော။ ဥပမာ အာဟဋာ၊ ဥပမာကို ဆောင်ယူအပ်ခဲ့ပြီ။ နံ ပဏ္ဏိတံ ကာတုံ၊ ထိုလုလင်ကို ပညာရှိကို ပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိဿာမိ ဣတိ၊ စွမ်းနိုင်လိမ့်မည်ဟုတွေးပြီ။ မာဏဝေါ ပုန ဧကဒိဝသံ၊ လုလင်သည် တဖန် တစ်နေ့၌။ အရညေ ဟတ္ထိ ဒိသ္မာ၊ တောထဲ၌ ဆင်ကို တွေ့ခဲ့၍။ အာစရိယ မေ ဟတ္ထိ၊ အို. ဆရာကြီး ကျွန်တော်မျိုးသည် ဆင်ကို။ ဒိဋ္ဌောတိ အာဟ၊ တွေ့ခဲ့ရပြီ”ဟု ပြောပြီ။ တာတ ဟတ္ထိ နာမ၊ အို. ချစ်သား ဆင်မည်သည်ကို။ ကီဒိသောတိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်ပါသနည်းဟု မေးပြီ။ သေယျထာပိ နဂ်လီသာတိ၊ ထွန်တုံးထွန်တန်ကဲ့သို့ပါဟုဖြေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “ဟတ္ထိသ သောဏ္ဏာ၊ ဆင်၏ နှာမောင်းတို့သည်။ နဂ်လီသသဒိသာ ဟောန္တိ၊ ထွန်တုံးထွန်တန်နှင့်တူကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဒန္တာဒယော၊ အစွယ်စသည်တို့သည်ကား။ ဧဝရူပါ စ ဧဝရူပါ စ၊ ဤသို့ သဘောလည်း ရှိကုန်၏ ဤသို့သဘောလည်းရှိကုန်၏။ အယံ ပန ဗာလတာယ၊ ဤလုလင်သည်ကား ဖျင်းအသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဘဇိတ္တာ ကထေတုံ၊ ခွဲခြား၍ ဖြေဆိုခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်ရကား။ သောဏ္ဏံ သန္ဓာယ၊ နှာမောင်းကို ရည်ရွယ်၍။ ကထေသိ မညေတိ၊

ဖြေဆိုသည် ထင်၏ဟု။ တုဏ္ဏီ အဟောသိ၊ ဆိတ်ဆိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကဒိ၀သံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ နိမန္တနေ ဥစ္ဆု လဘိတွာ၊ ထမင်းစား ဖိတ်ရာ၌ ကြံချောင်းကို ရခဲ့၍။ "အာစရိယ အဇ္ဈ အို. ဆရာကြီး ယနေ့။ မယံ ဥစ္ဆု ကျွန်တော် တို့သည် ကြံချောင်းကို။ ခါဒိမှာတိ အာဟာ၊ စုပ်ခဲ့ကြရပါပြီ"ဟု ပြောပြီ။ ဥစ္ဆု နာမ ကီဒိသောတိ ဝုတ္တေ၊ ကြံချောင်းမည်သည်ကို ဘယ်ကဲ့သို့ရှိအပ်သနည်းဟု မေးအပ်သော်။ သေယျထာပိ နဂ်လီသာတိ အာဟ၊ ထွန်တုံး ထွန်တန်ကဲ့သို့ပါဟု ဖြေပြန်ပြီ။ အာစရိယော၊ ဘုရားလောင်း ဆရာကြီးသည်။ ထောကံ ပတိရူပံ၊ အနည်းငယ် သင့်လျော်သော။ ကာရဏံ ကထေသိတိ၊ အကြောင်းအရာကို ဖြေဆို၏"ဟု။ တုဏ္ဏီ ဇာတော၊ ဆိတ်ဆိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။

ပုန ဧကဒိ၀သံ နိမန္တနေ၊ တစ်ဖန် တစ်နေ့၌ ထမင်းစားဖိတ်ရာ၌။ ဧကစ္စေ မာဏ၀ါ၊ အချို့ကုန်သော လူလင်တို့သည်။ ဂုဠံ ဒဓိနာ ဘုဉ္ဇိသု၊ တင်လဲခဲကို နို့ဓမ်းဖြင့် စားကြပြီ။ ဧကစ္စေ ခီရေန၊ အချို့လူလင်တို့သည် နို့ရည်ဖြင့်။ (ဂုဠံ ဘုဉ္ဇိသု၊ တင်လဲခဲကို စားကြပြီ)။ သော အာဂန္တာ၊ ထိုနံ့ချာသော တပည့်သည် လာ၍။ "အာစရိယ အဇ္ဈ မယံ၊ အို. . ဆရာကြီး ယနေ့ ကျွန်တော်တို့သည်။ ဒဓိနာ ခီရေန စ၊ နို့ဓမ်းဖြင့်လည်းကောင်း နို့ရည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘုဉ္ဇိမှာတိ ဝတ္တာ၊ စားခဲ့ကြပါပြီ"ဟု ပြောဆို၍။ "ဒဓိခီရံ နာမ ကီဒိသံ၊ နို့ဓမ်းနို့ရည်မည်သည် အဘယ်ကဲ့သို့ ရှိအပ်သည်။ ဟောတီတိ ဝုတ္တေ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးအပ်သော်။ "သေယျထာပိ နဂ်လီသာတိ အာဟ၊ ထွန်းတုံးထွန်တန်ကဲ့သို့ပါ"ဟု ဖြေဆိုပြီ။ အာစရိယော၊ ဘုရားလောင်းဆရာကြီးသည်။ "အယံ မာဏ၀ေါ၊ ဤလူလင်သည်။ 'သပ္ပေါ နဂ်လီသ သဒိသောတိ၊ မြွေသည် ထွန်တုံးထွန်တန်နှင့်တူ၏'ဟု ကထေန္တော၊ ပြောဆိုသော်။ သုကထိတံ တာ၀ ကထေသိ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သည်ကို ပြောဆိုပြီ။ 'ဟတ္ထီ နဂ်လီသသဒိသောတိ၊ ဆင်သည် ထွန်းတုံးထွန်းတန်နှင့်တူ၏'ဟု။ ကထေန္တေနာပိ၊ ပြောဆိုစဉ်ကလည်း။ သောဏ္ဍံ သန္ဓာယ၊ နှာမောင်းကို ရည်ရွယ်၍။ လေသေန ကထိတံ၊ တူမှုအရိပ်အမြွက်အားဖြင့် ပြောဆိုအပ်ပါပေ၏။ 'ဥစ္ဆု နဂ်လီသသဒိသန္တိ ကြံချောင်းသည် ထွန်းတုံးထွန်တန်နှင့်တူ၏'ဟု။ ကထနေပိ၊ ပြောဆိုရာ၌လည်း။ လေသော အတ္ထိ၊ တူညီမှုအရိပ်အမြွက်သည် ရှိသေး၏။ 'ပန၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောရသော်။ ဒဓိခီရာနိ၊ နို့ဓမ်းနို့ရည်တို့သည်။ နိစ္စံ ပဏ္ဍရာနိ၊ အမြဲဖြူဖွေးကုန်၏။ ပဂ္ဂိတ္တဘာ၀ေန သဏ္ဌာနိ၊ ထည့်ထားအပ်သော ခွက်သဏ္ဌာန်ရှိကြ၏။ ဣတိ ဣဓ၊

ထို့ကြောင့် ဤနို့ဓမ်းနို့ရည်တို့ ထွန်းတုံးထွန်တန်နှင့်တူ၏ဟူသော စကားခွဲ။ သဗ္ဗေန သင်္ခ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဥပမံ နဂ္ဃတိ ဥပမာကို ပြုလုပ်မပြောသင့်။ ဣမံ လာဇကံ၊ တံထွေးများသူ ဤအနုံအချာကို။ သိက္ခာပေတုံ နသက္ကာ၊ တတ်မြောက်အောင် သင်ယူစေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ ပြောဆို၍။

၁၂၃။ "အသဗ္ဗတ္ထဂါမိ ဝါစံ၊ ဘာလော သဗ္ဗတ္ထ ဘာသတိ။
နာယံ ဒမိ ဝေဒိ နနဂ်လီသံ၊ ဒမိပ္ပယံ မညတိ နဂ်လီသ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အသဗ္ဗတ္ထဂါမိ ။ပ။ နဂ်လီသံဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား . .

ဘာလော၊ နုံချာသော တပည့်သည်။ အသဗ္ဗတ္ထဂါမိ ဝါစံ၊ အရာဝတ္ထုအားလုံး၌ ဥပမာမဖြစ်သင့်သော စကားကို။ သဗ္ဗတ္ထ ဘာသတိ၊ အရာဝတ္ထုအားလုံး၌ ဥပမာအနေ ပြောဆိုလေ၏။ အယံ၊ ဤဖျင်းအ,သော တပည့်သည်။ ဒမိ၊ နို့ဓမ်းကို။ နဝေဒိ၊ ကွဲကွဲခြားခြားမသိ။ နဂ်လီသံ၊ ထွန်းတုံးထွန်တန်ကိုလည်း။ နဝေဒိ၊ ကွဲကွဲပြားပြားမသိ။ (ကိ ကာရဏာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း)။ (ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်)။ အယံ ဒမိမ္ပိ၊ ဤနုံချာသော တပည့်သည် နို့ဓမ်းကိုလည်း။ နဂ်လီသံ မညတိ၊ ထွန်းတုံးထွန်းတန်ဟူ၍ အောင့်မေ့မှတ်ထင်၏။ (တစ်နည်းကား) ဒမိပ္ပယံ၊ နို့ဓမ်းနို့ရည်ကိုလည်း။ (အယံ၊ ဤနုံချာသော တပည့်သည်)။ နဂ်လီသံ မညတိ၊ ထွန်းတုံးထွန်တန်ဟူ၍ပင် မှတ်ထင်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။

တတြ အယံ သခေါ်ပတ္ထော၊ ထိုဂါထာ၌ ဤဆိုလတံ့ကား အကျဉ်းချုပ်အနက်တည်း။ (ကော၊ အကျဉ်းချုပ်အနက်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ ယာ ဝါစာ သြပမ္ဘဝသေန၊ အကြင်စကားသည် ဥပမာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ နဝုဏ္ဏတိ၊ အရာဝတ္ထုအားလုံး၌ မဖြစ်။ ဒန္ဓပုဂ္ဂလော ဘာလော၊ နုံချာသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော လူအသည်။ **အသဗ္ဗတ္ထဂါမိ** တံ **ဝါစံ**၊ အရာဝတ္ထုအားလုံး၌ ဥပမာမဖြစ်သော ထိုစကားကို။ **သဗ္ဗတ္ထ** ဘာသတိ၊ အရာဝတ္ထုအားလုံး၌ ဥပမာအနေပြောဆိုလေ၏။ "ဒမိ နာမ ကီဒိသန္တိ၊ နို့ဓမ်းမည်သည် အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သနည်း"ဟု။ ပုဋ္ဌောပိ၊ မေးအပ်သော်လည်း (အမေးခံရသော်လည်း)။ "သေယျထာပိ နဂ်လီသာတိ၊ ထွန်တုံးထွန်တန်ကဲ့သို့ဟူ၍"။ ဝဒတေဝ၊ ပြောပြန်သည်သာ။ ဧဝံ ဝဒန္တော **အယံ**၊ ဤကဲ့သို့

ပြောဆိုသော ဤနုံချာသူသည်။ **ဒမိ နု ဝေဒိ**၊ နို့ခမ်းကို ခွဲခွဲခြားခြားမသိ။ **နဂ်လီသံ နု ဝေဒိ**၊ ထွန်းတုံးထွန်တန်ကို ကွဲကွဲပြားပြားမသိ။ ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ **ဒမိပ္ပယံ မညတိ နဂ်လီသံ**၊ ဒမိပ္ပယံ မညတိ နဂ်လီသံဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ယသ္မာ အယံ ဒမိမ္မိ၊ အကြောင့်ကြောင့် ဤနုံချာသူသည် နို့ခမ်းကိုလည်း။ နဂ်လီသမေဝ မညတိ၊ ထွန်းတုံးထွန်တန်ကဲ့သို့သာဟု မှတ်ထင်၏။ အထ ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ **ဒမိ**တိ၊ ဒမိဟူသည်။ ဒမိမေဝ၊ နို့ခမ်းပင်တည်း။ ပယန္တိ၊ ပယ်ဟူသည်ကား။ ခီရံ၊ နို့ရည်ပင်တည်း။ ဒမိ စ ပယဉ္စ၊ နို့ခမ်းသည်လည်းကောင်း နို့ရည်သည်လည်းကောင်း။ ဒမိပ္ပယံ၊ နို့ခမ်းနို့ရည်သည်။ ယသ္မာ ဒမိခီရာနိပိ အယံ၊ အကြောင့်ကြောင့် နို့ခမ်းနို့ရည်တို့ကိုလည်း ဤနုံချာသူသည်။ နဂ်လီသမေဝ မညတိ၊ ထွန်းတုံးထွန်တန်ကဲ့သို့သာဟု မှတ်ထင်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။ အယံ ဟလော ဧဒိသော စ၊ ဤအ,သူသည်ကား ဤသို့ရှုအပ်သည်လည်းဖြစ်၏။ ဣမိနာ ကိံ၊ ဤနုံချာသူဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ (ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း)။ ဣတိ အန္တေဝါသိကာနံ၊ ဤကဲ့သို့ အနီးနေတပည့်တို့အား။ ဓမ္မကထံ ကထေတွာ၊ တရားစကားကို ဟောကြားပြီး၍။ ပရိဗ္ဗယံ ဒတ္တွာ၊ လမ်းစာရိက္ခာကို ပေးပြီး၍။ တံ ဥယျောဇေသိ၊ ထိုနုံချာသော တပည့်ကို လွှတ်လိုက်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ လာဋုကမာဏဝေါ၊ ထိုရှေးအခါက တံတွေးယိုသော လုလင်သည်။ လာဋုဒါယီ အဟောသိ၊ လာဋုဒါယီသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဒိသာ ပါမောက္ခော အာစရိယော ပန၊ အရပ်လေးမျက်နှာအကြီးအမှူးဖြစ်သော ဆရာကြီးသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နဂ်လီသဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော နဂ်လီသဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ အမ္ဗဏတကဝဏ္ဏနာ

ဝါယမေထေဝ ပုရိသောတိ ဣဒံ၊ ဝါယမေထေဝ ပုရိသောအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဝတ္ထသမ္ဘန္ဓံ ဧကံ ဘိက္ခု၊ ကျင့်ဝတ်ပြည့်စုံသော တစ်ပါးသော ရဟန်းကို။ အာရब्भ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိဝါသီ သော ကုလပုတ္တော၊ သာဝတ္ထိမြို့နေသော ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ သာသနေ ဥရံ ဒတ္တာ၊ သာသနာတော်အား ရင်ကို ပေး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ရဟန်းပြုသော်။ ဝတ္ထသမ္ဘန္ဓော အဟောသိ ကိရ၊ ကျင့်ဝတ်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်ပြီတဲ့၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယဝတ္တာနိ၊ ဆရာ၌ ပြုအပ်သောဝတ် ဥပဇ္ဈာယ်၌ ပြုအပ်သောဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပါနီယပရိဘောဇနီယဥပေါသထာဂါရဇန္တာဃရာဒိဝတ္တာနိ စ၊ သောက်ရေဝတ် သုံးရေဝတ် ဥပုသ်အိမ်ဝတ် ဇရုံးအိမ်ဝတ်စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သာဓုကံ ကရောတိ၊ ကောင်းစွာ ပြု၏။ စုဒ္ဒသသု မဟာဝတ္တေသု၊ တစ်ဆယ့်လေးပါးကုန်သော အာစရိယဝတ်စသော ကျင့်ဝတ်ကြီးတို့၌လည်းကောင်း။အသီတိခန္ဓကဝတ္တေသုစ၊ ခန္ဓကလာ ရှစ်ဆယ်သော ကျင့်ဝတ်ငယ်တို့၌လည်းကောင်း။ ပရိပူရကာရီယေဝ ဟောတိ၊ ပြည့်စုံစွာ ကျင့်လေ့ရှိသည်သာ ဖြစ်၏။ ဝိဟာရံ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ကျောင်းကို သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်၏။ ပရိဝေဏံ ဝိတက္ကမာလကံ၊ နေရာအခန်းကိုလည်းကောင်း ကြံစည်ကြရာတန်ဆောင်းဝန်းကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာရမဂ္ဂံ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ကျောင်းဝင်ထွက်ရာလမ်းကိုလည်းကောင်း သုတ်သင်ရှင်းလင်း၏။ မနုဿာနံ ပါနီယံ ဒေတိ၊ လူတို့အား သောက်ရေကို ပေး၏။ မနုဿာ တဿ၊ လူတို့သည် ထိုရဟန်းတော်၏။ ဝတ္ထသမ္ဘတ္တိယံ ပသီဒိတွာ၊ ကျင့်ဝတ်ပြည့်စုံမှု၌ ကြည်ညိုကြ၍။ ပဠသတမတ္တာနိ၊ ငါးရာမျှရှိကုန်သော။ ဓုဝ ဘတ္တာနိ အဒံသု၊ အမြဲဆွမ်းဝတ်တို့ကို ပေးလှူကုန်ပြီ။ မဟာလာဘသက္ကာရော ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ များလှစွာသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရသည် ဖြစ်ပြီ။ တံ နိဿာယ၊ ထိုရဟန်းတော်ကို အမှီပြု၍။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော သူတို့အား။ ဖာသုဝိဟာရော ဇာတော၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဓမ္မသဘာယံ ဘိက္ခူ၊ တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော အသုကော နာမ ဘိက္ခု၊ အို. . ငါ့ရှင်တို့ ထိုမည်သော ရဟန်းတော်သည်။ အတ္တနော ဝတ္ထသမ္ဘတ္တိယာ၊ မိမိ၏ ကျင့်ဝတ်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ မဟန္တံ လာဘသက္ကာရံ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ များပြားလှစွာသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကို ဖြစ်စေပြီ။ ဧတံ ဧကံ နိဿာယ၊ ထိုရဟန်းတော်တစ်ပါးကို အမှီပြု၍။ ဗဟူနံ ဖာသုဝိဟာရော၊ လူများစွာတို့အား ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်။ ဇာတောတိ၊ ဖြစ်ပြီ"ဟု။ ကထံ သမုट्ठာပေသုံ၊ စကားကို

ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္တာ အာဝန္ဓာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အိ. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပဋ္ဌိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း" ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ နု၊ အိ. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အယံ ဘိက္ခု ဝတ္တာသမ္ပန္နော၊ ရှေးကလည်း ဤရဟန်းသည် ကျင့်ဝတ်ပြည့်စုံ၏။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ တံ ဧကံ နိဿာယ၊ ထိုတစ်ယောက်ကို အမှီပြု၍။ ပဠဂ္ဂသိသတာနိ၊ ရဲသော့ငါးရာတို့သည်။ ဖလာဖလတ္ထာယ၊ သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးအကျိုးငှာ။ အရည် အဂန္ဓာ၊ တောသို့ မသွားရမူ၍။ ဧတေနေဝ၊ ဤရဟန်းသည်ပင်။ အာနီတဖလာဖလေဟိ၊ ဆောင်ယူအပ်ကုန်သော သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးတို့ဖြင့်။ ယာပေသုန္တိ ဝတ္တာ၊ မျှတဘုဉ်းပေးကြရကုန်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဥဒီစ္စပြာဟ္မဏကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ မြင့်မြတ်သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ အရွယ်ရောက်သော် ရဲသော့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ပဠဂ္ဂသတဣသိပရိဝါရော၊ ရဲသော့ငါးရာအခြံအရံရှိ၍။ ပဗ္ဗတပါဒေ ဝိဟာသိ၊ ဟိမဝန္တာတောင်ခြေ၌ နေထိုင်ပြီ။ တဒါ ဟိမဝန္တေ၊ ထိုအခါက ဟိမဝန္တာ၌။ စဏ္ဍောဟ နိဒါယော အဟောသိ၊ အပူပြင်းထန်သော နွေကာလသည် ဖြစ်ပြီ။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုနေရာတို့၌။ ပါနီယာနိ ဆိဇ္ဇိံသု၊ သောက်ရေတို့သည် ပြတ်ကုန်ပြီ။ ပါနီယံ အလဘမာနာ၊ သောက်ရေကို မရကြ၍။ တိရစ္ဆာနာ ကိလမန္တိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ပင်ပန်းကုန်၏။ အထ တေသု တာပသေသု၊ ထိုအခါ ထိုရဲသော့ငါးရာတို့တွင်။ ဧကော တာပသော၊ တစ်ပါးသော ရဲသော့သည်။ တေသံ ပိပါသဒုက္ခံ ဒိသ္မာ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့၏ ရေငတ်သည့်ဒုက္ခကို တွေ့ရ၍။ ဧကံ ရုက္ခံ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ တစ်ပင်သော သစ်ပင်ကို ခုတ်ဖြတ်၍။ ဒေဏိဿ ကတ္တာ၊ ရေစကျင်းကို ပြုလုပ်၍။ ပါနီယံ ဥဿိဉ္စိတ္တာ၊ သောက်ရေကို သွန်းလောင်းထည့်၍။ ဒေဏိဿ ပူရေတ္တာ၊ စကျင်းကို ပြည့်စေ၍။ တေသံ ပါနီယံ အဒါသိ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့အား သောက်ရေကို ပေးပြီ။ ဗဟူသု သန္ဓိပတိတ္တာ၊ တိရစ္ဆာန်များစွာတို့သည် ကောင်းစွာစုဝေး ကျရောက်

၍။ ပါနီယ် ပိဝန္တေသု၊ သောက်ရေကို သောက်ကုန်သော်။ ဖလာဖလတ္ထာယ တာပသသ၊ သစ်သီးငယ်သစ်သီးကြီးအကျိုးငှာ ရသေ့၏။ ဂမနောကာသော နာဟောသိ၊ သွားလာခွင့်သည် မဖြစ်,မရှိပြီ။ သော နိရာဟာရောပိ၊ ထိုရသေ့သည် အစာအာဟာရ မစားရသော်လည်း။ ပါနီယ် ဒေတိယေ၀၊ သောက်ရေကို ခတ်ပေးသည်သာတည်း။ "မိဂဂဏာ၊ သားကောင်အပေါင်းတို့သည်။ "အယံ အမှာကံ၊ ဤရသေ့သည် ငါတို့အား။ ပါနီယံ ဒေန္တော၊ သောက်ရေကို ခပ်ပေးရ၍။ ဖလာဖလတ္ထာယ ဂန္တွာ၊ သစ်သီးငယ်သစ်သီးကြီးအကျိုးငှာ သွားဖို့ရာ။ ဩကာသံ နလဘတိ၊ အခွင့်ကို မရ။ နိရာဟာရတာယ၊ အစာမစားရသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အတိဝိယ ကိလမတိ၊ အလွန်ပင်ပင်ပန်းရှာ၏။ ဟန္ဒ မယံ၊ ယခု ငါတို့သည်။ ကတိကံ ကရောမာတိ စိန္တေသုံ၊ ကတိကဝတ်ကို ပြုကြအုံ့"ဟု တွေးမိကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုသားကောင်အပေါင်းတို့သည်။ "ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ ပါနီယံ ပိ၀နတ္ထာယ၊ သောက်ရေကို သောက်ခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တေန၊ လာသူသည်။ အတ္တနော ဗလာနုရူပေန၊ မိမိ၏ ခွန်အားနှင့်လျော်စွာ။ ဖလာဖလံ ဂဟေတ္ဝာ၀၊ သစ်သီးငယ်သစ်သီးကြီးကို ယူ၍သာ။ အာဂန္တ္ဗဗန္တိ၊ လာရမည်"ဟု။ ကတိကံ အကံသု၊ ကတိကဝတ်ကို ပြုကြပြီ။ တေ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုသားကောင်တို့သည် ထိုနေ့မှ စ၍။ ဧကေကော တိရစ္ဆာနော၊ တစ်ကောင်တစ်ကောင်သော တိရစ္ဆာန်သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဗလာနုရူပေန၊ ခွန်အားနှင့်လျော်စွာ။ မဓုရမဓုရာနိ၊ ချိုသော အရသာရှိကုန် ချိုသော အရသာရှိကုန်သော။ အမ္ဗဇမ္ဗုပနသာဒီနိ၊ သရက်သီး သပြေသီး ပိန်ဆံသီးအစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၀ အာဂစ္ဆတိ၊ ယူ၍သာ လာကြ၏။ ဧကသ အတ္ထာယ၊ ရသေ့တစ်ပါး၏ အကျိုးငှာ။ အာဘတံ ဖလာဖလံ၊ ဆောင်ယူအပ်ခဲ့သော သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးသည်။ အမုတေယျ သကဋ္ဌာဘာရပ္ပမာဏံ၊ နှစ်လှည်းခွဲတင်,ဝန်ပမာဏရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (လှည်းနှစ်စီးခွဲတိုက်ပမာဏရှိသည်ဖြစ်ပြီ)။ ပဠသတာ တာပသာ၊ ငါးရာကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ တဒေ၀ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ထိုသစ်သီးငယ်သစ်သီးကြီးကိုသာ ဘုဉ်းပေးကြကုန်၏။ အတိရေကံ ဆဒ္ဒိယိတ္ထ၊ အပိုအလွန်ကို စွန့်ပစ်အပ်ပြီ (စွန့်ပစ်ရပြီ)။

ဗောဓိသတ္တော တံ ဒိသ္မာ၊ ဘုရားလောင်းဆရာရသေ့သည် ထိုအဖြစ်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ "ဧကံ ဝတ္တသမ္ပန္နံ နာမ နိဿာယ၊ တစ်ယောက်သော ကျင့်ဝတ်ပြည့်စုံသူမည်သည်ကို အမှီပြု၍။ ဧတ္တကာနံ တာပသာနံ၊ ဤမျှရှိကုန်သော

ရသေ့တို့၏။ ဖလာဖလတ္ထာယ အဂန္တာ၊ သစ်သီးငယ်သစ်သီးကြီးအကျိုးငှာ မသွားရမူ၍။ ယာပနံ ဥပဂန္တုံ၊ မှတခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝိရိယံ နာမ၊ ဝိရိယမည်သည်ကို။ ကာတဗ္ဗမေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ပြုထိုက်သည်သာ"ဟု ပြောဆို၍။

၁၂၄။ "ဝါယမေထေဝ ပုရိသော၊ နာ နိဗ္ဗိန္ဒေယ္ယ ပဏ္ဍိတော။
ဝါယာမသ ဖလံ ပဿ၊ ဘုတ္တာ အမ္ဘာ အနီတိဟ"န္တိ

ဣမိနာ ဂါထေ အာဟ၊ ဝါယမေထေဝ ။ပ။ အနီတိဟံဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား . .

ပုရိသော ဝါယမေထေဝ၊ ယောက်ျားဟူသည် အားထုတ်ရမည်သာတည်း။ ပဏ္ဍိတော နာ နိဗ္ဗိန္ဒေယ္ယ၊ ပညာရှိသူဟူသည် အားထုတ်ရမှာ မငြီးငွေ့ရာ။ ဝါယာမသ ဖလံ ပဿ၊ ကြိုးစားမှု၏ ကောင်းကျိုးကို ရှုစမ်းပါလော။ အမ္ဘာ ဘုတ္တာ၊ သရက်သီးအဦးထားသည့်သစ်သီးများစွာတို့ကို စားရကုန်ပြီ။ (တဖွ ခေါ် ပန၊ ထိုစားရခြင်းသည်လည်း)။ အနီတိဟံ၊ တဆင့်ပြောမဟုတ်လက်တွေ့သာတည်း။

တတြ အယံ သခေါ်ပတ္ထော၊ ထိုဂါထာ၌ ဤဆိုလတံ့သည်ကား အကျဉ်းချုပ်အနက်တည်း။ (ကော၊ အကျဉ်းချုပ်အနက်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ ပဏ္ဍိတော အတ္တနော၊ ပညာရှိဟူသည် မိမိ၏။ ဝတ္တပူရဏာဒိကေ ကမ္မသ္မိံ၊ ကျင့်ဝတ်ဖြည့်ကျင့်ခြင်းစသော အလုပ်ကိစ္စ၌။ ဝါယမေထေဝ နာ ဥက္ကဏ္ဌေယ္ယ၊ အားထုတ်ရမည်သာ မငြီးငွေ့သင့်။ ကိं ကာရဏာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း။ ဝါယာမသ နိပ္ဖလတာယ၊ ကြိုးစားမှု၏ ကောင်းကျိုးမရှိသည့်အဖြစ်၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ ဣတိ မဟာသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဧသော ဝါယာမော နာမ၊ ဤအားထုတ်ခြင်းမည်သည်။ သဖလောဝ ဟောတီတိ၊ ကောင်းကျိုးရှိသည်သာ ဖြစ်၏ဟု။ ဣသိဂဏံ အာလပန္တော၊ ရသေ့အပေါင်းကို ခေါ်ပြောလိုရကား။ **ဝါယာမသ ဖလံ ပဿာတိ**၊ ဝါယာမသ ဖလံ ပဿဟု။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ ကီဒိသံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သနည်း။ **အမ္ဘာ ဘုတ္တာ အနီတိဟံ**၊ သရက်သီးအဦးထားသည့်သစ်သီးများစွာတို့ကို စားရကုန်ပြီ တဆင့်ပြောမဟုတ် လက်တွေ့သာတည်း။ တတ္ထ၊ ဘုတ္တာ အမ္ဘာ အနီတိဟံဟူသော ထိုပါဠိ၌။ **အမ္ဘာ**တိ ဒေသနာမတ္တံ၊ အမ္ဘာဟူသည်ကား ဟောကြားချက်မျှသာတည်း။ (ဂါထာစကားအရ

ဟောကြားချက်မျှသာတည်း)။ ပန တေဟိ၊ အဟုတ်သော်ကား ထိုတိရစ္ဆာန်တို့သည်။ နာနပ္ပကာရာနိ ဖလာဖလာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော သစ်သီးဝယ် သစ်သီးကြီးတို့ကို။ အာဘတာနိ၊ ဆောင်ယူအပ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုဆောင်ယူခဲ့သည့်သစ်သီးတို့တွင်။ သမ္မန္ဒတရာနံ၊ အထူးခြိုမြိန်ကုန်သည်တို့၏လည်းကောင်း။ ဥဿန္ဒတရာနံ ဝါ ဝသေန၊ အထူးမျှားပြားကုန်သည်တို့၏လည်းကောင်း အစွမ်းအားဖြင့်။ အမ္ဘာတိ ဝုတ္တံ၊ အမ္ဘာဟု ဘုရားလောင်းရသေ့ရွတ်ဆိုအပ်ပြီ။ ဣမေဟိ ပဋ္ဌဟိ ဣသိသတေဟိ၊ ဤငါးရာကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ သယံ အရည် အဂန္ဓာ၊ ကိုယ်တိုင် တောထဲသို့ မသွားရမူ၍။ ဧကဿ အတ္ထာယ၊ ရသေ့တစ်ပါး၏ အကျိုးငှာ။ အာနီတာ ယေ အမ္ဘာ၊ ဆောင်ယူအပ်ခဲ့ကုန်သော အကြင်သရက်သီးတို့ကို။ ဘုတ္တာ၊ စားရကုန်ပြီ။ ဣဒံ၊ ဤစားရခြင်းသည်။ ဝါယာမသဟလ၊ ရသေ့တစ်ပါးကြိုးစားမှု၏ ကောင်းကျိုးတည်း။ တဋ္ဌ ခေါ ပန အနိတိဟံ၊ ထိုကောင်းကျိုးသည်လည်း တဆင့်ပြောမဟုတ် လက်တွေ့တည်း။ "ဣတိ အာဟ ဣတိ အာဟာတိ၊ ဤသို့ပြောပြီတဲ့ ဤသို့ပြောပြီတဲ့"ဟု။ ဧဝံ ဣတိဟီတိဟေန၊ ဤသို့ပြောပြီတဲ့ ဤသို့ပြောပြီတဲ့ဟူသော စကားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ နဟောတိ၊ ယူဆရသည် မဖြစ်,မဟုတ်။ ပစ္စက္ခမေဝ၊ လက်တွေ့သာဖြစ်သော။ တံ ဖလံ ပဿ၊ ထိုကောင်းကျိုးကို ရှုစမ်းပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဧဝံ မဟာသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣသိဂဏဿ၊ ရသေ့အပေါင်းအား။ သြဝါဒံ အဒါသိ၊ သြဝါဒကို ပေးပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ဝတ္ထသမ္ဘဒ္ဒော တာပသော၊ ထိုရှေးအခါက ကျင့်ဝတ်ပြည့်စုံသော ရသေ့သည်။ အယံ ဘိက္ခု အဟောသိ၊ သင်တို့ ခိုးမွမ်းသော ဤရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဂဏသတ္ထာ ပန၊ ဂိုဏ်းဆရာရသေ့သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အမ္ဘဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော
အမ္ဘဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ ကဋ္ဌာဟကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဗဟုမ္ပိ သော ဝိကတ္ထေယ္ယာတိ ဣဒံ၊ ဗဟုမ္ပိ သော ဝိကတ္ထေယ္ယအစရိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဝိကတ္ထကဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော ကြွားဝါတတ်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တဿ ဝတ္ထု၊ ထိုကြွားဝါတတ်သော ရဟန်း၏ ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ခေါ် ရှေးဘီမသေနဇာတ်၌။ ကထိတသဒိသမေव၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာတည်း။

ပန၊ ထူးသည်ကို ပြောရသော်။ အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာဝိဘဝေါ သေဋ္ဌိ အဟောသိ၊ ပစ္စည်းများစွာရှိသော သူဌေးသည် ဖြစ်ပြီ။ တဿ ဘရိယာ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ မယားသည်။ ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ သားကို ဖွားပြီ။ အဿ ဒါသီပိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ကျွန်မသည်လည်း။ တံ ဒိဝသညေव၊ ထိုနေ့၌ပင်။ ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ သားကို ဖွားပြီ။ တေ၊ ထိုသူဌေးသားနှင့် ကျွန်မသားတို့သည်။ ဧကတောဝ ဝမ္မိသု၊ အတူတကွသာ ကြီးပြင်းကုန်ပြီ။ သေဋ္ဌိပုတ္တော လေခံ သိက္ခန္တော၊ သူဌေးသားသည် အရေးအသားကို သင်ယူသော်။ အဿ ဒါသောပိ၊ ထိုသူဌေးသား၏ ကျွန်သည်လည်း။ ဖလကံ ဝဟမာနော ဂန္တွာ၊ သင်ပုန်းကို ဆောင်ယူလျက် သွား၍။ တေန သဒ္ဓိံ ဧဝ၊ ထိုသူဌေးသားနှင့် အတူသာ။ လေခံ သိက္ခိ၊ အရေးအသားကို သင်ယူပြီ။ ဂဏနံ သိက္ခိ၊ ဂဏန်းသင်္ချာကို သင်ယူပြီ။ ဒွေ တယော၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်ကုန်သော။ ဝေါဟာရေ အကာသိ၊ ရောင်းဝယ်မှုတို့ကို ပြုပြီ။ သော အနုက္ကမေန၊ ထိုကျွန်မသားသည် အစဉ်အားဖြင့်။ ဝစနကုသလော၊ အပြောအဆိုလိမ္မာသည်။ ဝေါဟာရကုသလော၊ အရောင်းအဝယ်ကျွမ်းကျင်သည်။ ယုဝါ အဟိရူပေါ၊ နုပျိုသည် အဆင်းလှသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ နာမေန ကဋ္ဌာဟကော နာမ၊ နာမည်အားဖြင့် ကဋ္ဌာဟကမည်၏။ သော သေဋ္ဌိယရေ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကသည် ဘုရားလောင်းသူဌေးအိမ်၌။ ဘဏ္ဍာဂါရိကကမ္မံ ကရောန္တော၊ ဘဏ္ဍာစိုးအမှုကို ပြုလျက်။ "မံ ဣမေ သဗ္ဗကာလံ၊ ဝါကို ဤသခင်တို့သည် အခါခပ်သိမ်း။ ဘဏ္ဍာဂါရိကကမ္မံ၊

ဘဏ္ဍာစိုးအမှုကို။ နှ ကာရေဿန္တိ၊ ပြုခိုင်းကြလိမ့်မည် မဟုတ်။ ကိုဋ္ဌိဒေဝ ဒေါသ ဒိသွာ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော အပြစ်ကို တွေ့ရ၍။ တာဌေတွာ ဗန္ဓိတွာ၊ ရိုက်နှက်၍ နှောင်ဖွဲ့၍။ လက္ခဏေန အကော်တွာ၊ အမှတ်အသားဖြင့် တံဆိပ်ခတ်၍။ ဒါသပရိဘောဂေနပိ ပရိဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ ကျွန်အဖြစ်အသုံးခံခြင်းဖြင့်လည်း အသုံးပြုကြလတ့်။ ပစ္စန္တေ ခေါ ပန သေဋ္ဌိသ၊ ပစ္စန္တရာဇ်ဌာကား ငါတို့သူဌေးကြီး၏။ သဟာယကော သေဋ္ဌိ အတ္ထိ၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော သူဌေးသည် ရှိ၏။ အဟံ သေဋ္ဌိသ ဝစနေန၊ ငါသည် သူဌေးကြီး၏ စကားအနေဖြင့်။ လေခံ အာဒါယ၊ ရေးအပ်သော စာကို ယူသွား၍။ တတ္ထ ဂန္တွာ၊ ထိုပစ္စန္တရာဇ်သို့ သွား၍။ အဟံ သေဋ္ဌိပုတ္တောတိ ဝတ္တွာ၊ ငါသည်ကား ဗာရာဏသီသူဌေးသားဟု ပြော၍။ တံ သေဋ္ဌိ ဝဠ္ဍေတွာ၊ ထိုပစ္စန္တရာဇ်သူဌေးကို လိမ်ညာ၍။ တဿ ဓီတရံ ဂဟေတွာ၊ ထိုပစ္စန္တရာဇ်သူဌေး၏ သမီးကို ယူပြီး၍။ သုခံ ဝသေယ္ယံ ယံနူနာတိ၊ ချမ်းသာစွာ နေရပါမူကား ကောင်းလေစွ"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးတောမိပြီ။ သော သယမေဝ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကသည် ကိုယ်တိုင်ပင်။ ပဏ္ဏံ ဂဟေတွာ၊ စာလွှာကို ယူသွားပြီး၍။ "မမ အသုကံ နာမ ပုတ္တံ၊ ငါဗာရာဏသီသူဌေး၏ ထိုမည်သော သားကို။ တဝ သန္တိကံ၊ သင်ပစ္စန္တရာဇ်သူဌေး၏ အထံသို့။ အဟံ ပဟိဏာမိ၊ ငါ ဗာရာဏသီသူဌေးသည် ပို့လိုက်လွှတ်လိုက်ပြီ။ အာဝါဟဝိဝါဟသမ္ဗန္ဓော နာမ၊ သမီးပေးသမီးယူ ဆက်စပ်မှုမည်သည်။ မယှဉ္စ တယာ သဒ္ဓိ၊ ငါအားလည်း သင်နှင့် အတူလည်း ကောင်း။ တုယှဉ္စ မယာ သဒ္ဓိ၊ သင့်အားလည်း ငါနှင့် အတူလည်းကောင်း။ ပတိရူပေါ၊ သင့်လျော်၏။ တသ္မာ တံ၊ ထို့ကြောင့် သင်ပစ္စန္တရာဇ်သူဌေးသည်။ ဣမသ္မိံ ဒါရကသ္မိံ ယခုလာသည့် ဤသူငယ်အား။ အတ္တနော ဓီတရံ ဒတ္တွာ၊ မိမိ၏ သမီးကို ပေးပြီး၍။ ဧတံ တတ္ထေဝ ဝသာပေဟိ၊ ဤကလေးကို ထိုသင့်နေရာ၌ပင် နေစေလော့။ အဟမ္ပိ သြကာသံ လဘိတ္တွာ၊ ငါသည်လည်း အခွင့်အခါကို ရသော်။ အာဂမိဿာမိတိ လိခိတ္တွာ၊ လာခဲ့မည်ဟု ရေးသား၍။ သေဋ္ဌိဿေဝ သူဌေး၏ပင်။ မုဒ္ဒိကာယ လဉ္ဆေတွာ၊ လက်စွပ်ဖြင့် တံဆိပ်ခတ်၍။ ယထာရုစိတံ ပရိဘုယ္ဇေဝ၊ အကြင် အကြင်နှစ်သက်အပ်သော လမ်းစာရိကွာကိုလည်းကောင်း။ ဂန္ဓဝတ္ထာဒီနိ စ ဂဟေတွာ၊ နံ့သာအဝတ်စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း ယူပြီး၍။ ပစ္စန္တံ ဂန္တွာ၊ ပစ္စန္တရာဇ်သို့ သွားပြီး၍။ သေဋ္ဌိ ဒိသွာ၊ သူဌေးကို တွေ့ပြီး၍။ ဝန္ဒိတွာ အဋ္ဌာသိ၊ ရှိခိုး၍ ရပ်နေပြီ။

အထ နံ သေဋ္ဌိ၊ ထိုအခါ ထိုကဋ္ဌာဟကကို ပစ္စန္တရာဇ်သူဌေးသည်။ ကုတော အာဂတော အသိ၊ ဘယ်မှလာခဲ့သည် ဖြစ်သနည်း။ တာတာတိ ပုစ္ဆိ၊ ချစ်သားဟု မေးပြီ။ ဘရာဇာသိတောတိ၊ ဘရာဇာသီမှပါဟုဖြေပြီ။ ကဿ ပုတ္တော အသီတိ၊ ဘယ်သူ၏ သားသည် ဖြစ်သနည်းဟုမေးပြီ။ ဘရာဇာသိသေဋ္ဌိဿာတိ၊ ဘရာဇာသီသူဌေး၏ပါဟုဖြေပြီ။ ကေန အတ္ထေန၊ အဘယ်မည်သော ကိစ္စဖြင့်။ အာဂတော အသီတိ၊ လာသည် ဖြစ်သနည်းဟုမေးပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ ကဋ္ဌာဟ-ကော၊ ထိုအခါ၌ ကဋ္ဌာဟကသည်။ "ဣဒံ ဒိသ္မာ၊ ဤစာလွှာကို ကြည့်ရှုပြီး၍။ ဇာနိဿထာတိ၊ သိတော်မူကြပါလိမ့်မည်"ဟုပြော၍။ ပဏ္ဏံ အဒါသိ၊ စာလွှာကို ပေးပြီ။ သေဋ္ဌိ ပဏ္ဏံ ဝါစေတွာ၊ ပစ္စန္တရာဇ်သူဌေးသည် စာလွှာကို ဖတ်စေပြီး၍။ "ဣဒါနိ အဟံ၊ ယခုအခါ ငါသည်။ ဇီဝါမိ နာမာတိ၊ အသက်ရှင်သည် မည်၏ဟု။ တုဋ္ဌစိတ္တော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိ၍။ ဓီတရံ ဒတ္တာ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ သမီးကို ပေးစား၍ တည်နေစေပြီ။ တသ္မိ ပရိဝါရော၊ ထိုကဋ္ဌာဟကအား အခြံအရံသည်။ မဟန္တော အဟောသိ၊ ကြီးကျယ်များမြတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုကဋ္ဌာဟက သည်။ ယာဝုခဇ္ဇကာဒီသု ဝါ၊ ယာဝုခဲဖွယ်စသည်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဝတ္ထ ဂန္ဓာဒီသု ဝါ၊ အဝတ်နံ့သာစသည်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဥပနီတေသု၊ အနီး ကပ်ဆောင်ယူအပ် ပေးအပ်ကုန်သော်။ "ဧဝမ္မိ နာမ ယာဝုံ ပစ္ဆိ၊ ဤသို့ မည်သည် လည်းဖြစ်သော ယာဝုကို ကို့ကြကုန်၏။ ဧဝံ ခဇ္ဇကံ၊ ဤကဲ့သို့သော ခဲဖွယ်ကို လည်းကောင်း။ ဧဝံ ဘတ္တံ၊ ဤကဲ့သို့သော ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ (ပစ္ဆိ၊ ကြော်ကြ ချက်ကြကုန်၏)။ ပစ္စန္တဝါသိကာ နာမ၊ ပစ္စန္တရာဇ်နေသူတို့မည်သည်။ အဟော ဣတိ၊ အော်ဟု"ပြော၍။ ယာဝုအာဒီနိ ဂရဟတိ၊ ယာဝုစသည်တို့ကို ကဲ့ရဲ့၏။ "ဣမေ ပစ္စန္တဝါသိဘာဝေနေဝ၊ ဤသူတို့ကား ပစ္စန္တရာဇ်နေသူတို့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာ။ အဟတသာဋကေ၊ အဝတ်အစားအသစ်တို့ကို။ ဝဋ္ဋိတုံ န ဇာနန္တိ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ နားမလည်ကြကုန်။ ဂန္ဓေ ပိသိတုံ၊ နံ့သာတို့ကို ကြိတ်ချေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ပုပ္ဖါနိ ဂန္ထိတုံ၊ ပန်းတို့ကို သီကုံးခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ န ဇာနန္တိတိ၊ နားမလည်ကြကုန်"ဟု။ ဝတ္ထကမ္မန္တိကာဒယော၊ အဝတ်အစားအလုပ်သမားစသည်တို့ကို။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ၏။

ဗောဓိသတ္တောပိ ဒါသံ အပဿန္တော၊ ဘုရားလောင်သူဌေးသည်လည်း ကျွန်ကဋ္ဌာဟကကို မတွေ့ရကား။ "ကဋ္ဌာဟကော နု ဒိဿတိ၊ ကဋ္ဌာဟကကို

မတွေ့အပ် မတွေ့ရ။ ကဟ် ဂတော၊ ဘယ်သို့ သွားသနည်း။ နံ ပရိယေသထ ဣတိ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကကို ရှာကြ"ဟု ပြော၍။ သမန္တာ မနုဿေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လူတို့ကို။ ပယောဇေသိ၊ စေခိုင်းတိုက်တွန်းပြီ။ တေသု ဧကော၊ ထိုစေခိုင်းတိုက်တွန်းခံရသူတို့တွင် တစ်ယောက်သည်။ တတ္ထ ဂန္တာ၊ ထိုပစ္စန္တရာဇ်သို့ ရောက်သွား၍။ တံ ဒိသ္မာ သဏ္ဌာနိတ္တာ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကကို တွေ့ရ၍ မှတ်မိ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အဇာနာပေတ္တာ အာဂန္တာ၊ မသိစေမူ၍ ပြန်လာ၍။ ဟောမိသတ္တသ အာရောစေသိ၊ ဘုရားလောင်းသူဌေးအား ပြောကြားပြီ။ ဟောမိသတ္တော တံ ပဝတ္တိံ သုတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုအဖြစ်ကို ကြားရ၍။ "အယုတ္တံ တေန ကတံ၊ မသင့်လျော်သည်ကို ထိုကဋ္ဌာဟကသည် ပြုအပ်ပြီ။ ဂန္တာ နံ ဂဟေတ္တာ ၊ သွားပြီး၍ ထိုကဋ္ဌာဟကကို ခေါ်ယူပြီး၍။ အာဂစ္ဆိဿာမိတိ၊ ပြန်လာမည်"ဟုတွေး၍။ ရာဇာနံ အာပုစ္ဆိတ္တာ၊ မင်းကြီးကို ပန်ကြား၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန နိက္ခမိ၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့် ထွက်လာပြီ။ "သေဋ္ဌိ ပစ္စန္တံ၊ ဗာရာဏသီသူဌေးသည် ပစ္စန္တရာဇ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ကိရ ဣတိ၊ သွားသတဲ့ဟု။ သဗ္ဗတ္ထ ပါကဋော ဇာတော၊ အရပ်အားလုံး၌ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ ကဋ္ဌာဟကော၊ ကဋ္ဌာဟကသည်။ သေဋ္ဌိ အာဂစ္ဆတိ ကိရ ဣတိ၊ ဗာရာဏသီသူဌေးသည် လာသတဲ့"ဟု။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ "သော အညေန ကာရဏေန၊ ထိုဗာရာဏသီသူဌေးသည် အခြားသော အကြောင်းကြောင့်။ နံ အာဂစ္ဆိဿတိ၊ လာလိမ့်မည် မဟုတ်။ မံ နိဿာယေဝ၊ ငါ့ကို မှီ၍သာ။ အဿ အာဂမနေန ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ထိုဗာရာဏသီသူဌေး၏ လာမှုသည် ဖြစ်လောက်၏။ ပန သစေ၊ အထူးပြောရသော် အကယ်၍။ အဟံ ပလာယိဿာမိ၊ ငါသည် ထွက်ပြေးအံ့။ ပုန အာဂန္တုံ၊ တစ်ဖန် ပြန်လာခြင်းငှါ။ သက္ကာ နံ ဘဝိဿတိ၊ စွမ်းနိုင်သည် မဖြစ်လတံ့။ ဧသော ဥပါယော အတ္ထိ ပန၊ ဤဆိုမည့် နည်းလမ်းသည် ရှိသည်သာ။ မမ သာမိကဿ၊ ငါ၏ ပိုင်ရှင်သူဌေး၏။ ပဋိပထံ ဂန္တာ၊ ရင်ဆိုင်ခရီးသို့ သွားပြီး၍။ ဒါသကမ္မံ ကတ္တာ၊ ကျွန်အမှုကို ပြုလုပ်ပြီး၍။ တမေဝ အာရာဓေယ္ယာမိတိ၊ ထိုသခင်ကိုပင် နှစ်သက်စေအံ့"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးတောပြီ။ သော တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကသည် ထိုအခါမှ စ၍။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ "အညေ ဗာလမနုဿာ၊ အခြားကုန်သော မိုက်ကန်းသော လူတို့သည်။ အတ္တနော ဗာလဘာဝေန၊ မိမိ၏ မိုက်ကန်းသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ မာတာပိတူနံ ဂုဏံ အဇာနန္တာ၊ မိဘတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မသိကြ

ရကား။ တေသံ ဘောဇနဝေလာယ၊ ထိုမိဘတို့၏ စားသောက်ရာကာလ၌။ အပစိတိကမ္မံ အကတ္တာ၊ ရိုသေမှုကို မပြုကြမူ၍။ တေဟိ သဒ္ဓိယေဝ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ထိုမိဘတို့နှင့် အတူသာ စားသောက်ကြကုန်၏။ မယံ ပန၊ ငါတို့သည်ကား။ မာတာပိတူနံ ဘောဇနကာလေ၊ မိဘတို့၏ စားသောက်ရာအချိန်၌။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟံ ဥပနေမ၊ လက်ဆေးကန်ကို အနီးကပ်ဆောင်ယူပေးကုန်၏။ ခေဠမလ္လကံ ဥပနေမ၊ ထွေးခံကို အနီးကပ်ဆောင်ယူပေးကုန်၏။ ဘာဇနာနိ ဥပနေမ၊ စားသောက်ခွက်တို့ကို အနီးကပ်ဆောင်ယူပေးကုန်၏ ပါနီယမ္ပိ ဗီဇနိမ္ပိ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း ယပ်တောင်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ ဥပတိဋ္ဌာမာတိ၊ ယူ၍ အနီးကပ် တည်ရှိကုန်၏"ဟု။ ဧဝံ ဘာသတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၍။ သရီရဝဍ္ဎနကာလေ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ရာ အခါ၌။ ဥဒကကလသံ အာဒါယ၊ ရေခွက်ကို ယူ၍။ ယာဝ ပဋ္ဌိစ္ဆန္နဋ္ဌာနဂမနာ၊ ဖုံးလွှမ်းရာဌာန သွားရောက်သည်တိုင်အောင်။ ဒါသေဟိ သာမိကာနံ၊ ကျွန်တို့က သခင်တို့အား။ သပ္ပံ ကတ္တာပ္ပကိစ္စံ၊ အားလုံးသော ပြုသင့်သောကိစ္စကို။ ပကာသေသိ၊ ထင်ရှားပြပြီ။

သော ဧဝံ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကသည် ဤကဲ့သို့။ ပရိသံ ဥဂ္ဂဏှာပေတွာ၊ ပရိသတ်ကို သင်ယူစေပြီး၍ (သင်ပြပေးပြီး၍)။ ပစ္စန္တသမီပံ ဗောဓိသတ္တာသ၊ ပစ္စန္တရာဇ်အနီးသို့ ဘုရားလောင်းသူဌေး၏။ အာဂတကာလေ သသုရံ၊ ရောက်လာရာအခါ၌ ယောဇ္ဈမ တောသူဌေးကို။ "တာတ မမ ပိတာ၊ အို. . ဖခင် ကျွန်တော်၏ ဖခင်ဟာရာဇာသီသူဌေးသည်။ တုမှာကံ ဒဿနတ္ထာယ၊ သင်ဖခင်တို့ကို တွေ့မြင်ရန် အကျိုးငှာ။ အာဂစ္ဆတိ ကိရ၊ လာသတဲ့။ တုမ္မေ ခါဒနီယဘောဇနီယံ၊ သင်ဖခင်တို့သည် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ပဋိယာဒါပေထ၊ စီရင်ခိုင်းကြပါကုန်လော။ အဟံ ပဏ္ဏာကာရံ ဂဟေတွာ၊ ကျွန်တော်သည် လက်ဆောင်ပစ္စည်းကို ယူ၍။ ပဋိပထံ ဂမိဿာမိတိ အဝေါစ၊ ခရီးရင်ဆိုင် သွားပါမည်"ဟု ပြောပြီ။ သော၊ ထိုပစ္စန္တရာဇ် သူဌေးသည်။ သာဓု တာတာတိ၊ ကောင်းပါပြီ ချစ်သားဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ လက်ခံပြီ။ ကဋ္ဌာဟကော ဗဟုံ ပဏ္ဏာကာရံ၊ ကဋ္ဌာဟကသည် များစွာသော လက်ဆောင်ပစ္စည်းကို။ အာဒါယ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ ယူဆောင်၍ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ ဂန္တွာ ဗောဓိသတ္တံ ဝန္ဒိတွာ၊ သွားပြီး၍ ဘုရားလောင်းကို ရှိခိုးပြီး၍။ ပဏ္ဏာကာရံ အဒါသိ၊ လက်ဆောင်ပစ္စည်းကို ပေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ပဏ္ဏာကာရံ ဂဟေတွာ၊ လက်ဆောင်ပစ္စည်းကို ယူ၍။

တေန သဒ္ဓီ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကနှင့် အတူ။ ပဋိသန္ဓာရဲ့ ကတ္တာ၊ ပျူဇာလောကဝတ်ကို ပြုပြီး၍။ ပါတရာသကာလေ၊ နံနက်စာစားရာအချိန်၌။ ခန္ဓာဝါရဲ့ နိဝါသေတ္တာ၊ သစ်တပ်မြို့၌ နေထိုင်ပြီး၍။ သရီရဝဏ္ဏနတ္ထာယ၊ ကိုယ်လက်သုတ်တင်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ပဋိစ္ဆန္နဌာနံ ပါဝိသိ၊ ဖုံးကွယ်ရာဌာနသို့ ဝင်သွားပြီ။ ကဋ္ဌာဟကော အတ္တနော၊ ကဋ္ဌာဟကသည် မိမိ၏။ ပရိဝါရဲ့ နိဝတ္တေတွာ၊ အခြံအရံများကို နောက်ဆုတ်စေ၍။ ကလသံ အာဒါယ၊ ရေခွက်ကို ယူ၍။ ဟောမိသတ္တာသ သန္ဓိက် ဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ သွားပြီး၍။ ဥဒကကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ရေသန့်စင်မှုကိစ္စအပြီး၌။ ပါဒေသု ပတိတွာ၊ ခြေတို့၌ လည်းကျ,ဝပ်စင်း၍။ "သာမိ အဟံ၊ အို. . သခင် ကျွန်တော်သည်။ ယတ္တကံ ဣစ္ဆထ၊ အကြင်မျှလောက်သော ပစ္စည်းကို အလိုရှိကုန်၏။ တတ္တကံ ဓနံ၊ ထိုအလိုရှိသမျှသော ပစ္စည်းကို။ တုမှာကံ ဒဿာမိ၊ အရှင်သခင်တို့အား ပေးပါအုံ့။ မေ ယသံ၊ ကျွန်တော်၏ စည်းစိမ်အခြံအရံကို။ မာ အန္တရဓာပယိတ္ထာတိ အာဟ၊ မကွယ်ပျောက်ပါစေကုန်လင့်"ဟု တောင်းပန်ပြီ။ ဟောမိသတ္တော တဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုကဋ္ဌာဟကအား။ ဝတ္တသမ္ဘဒါယ ပသီဒိတွာ၊ ကျင့်ဝတ်ပြည့်စုံခြင်း၌ ကြည်ညိုပြီး၍။ "မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ မမ သန္ဓိကာ၊ ငါ၏ အထံမှ။ တေ အန္တရာယော၊ မင့်အား အန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ ကတိ သမဿာသေတွာ၊ မရှိ"ဟု နှစ်သိမ့်ပြီး၍။ ပစ္ဆန္နနဝရဲ့ ပါဝိသိ၊ ပစ္ဆန္နရာဇ်မြို့သို့ ဝင်သွားပြီ။ မဟန္တော သက္ကာရော အဟောသိ၊ ကြီးကျယ်များမြတ်သော ပူဇော်သက္ကာရသည် ဖြစ်ပြီ။ ကဋ္ဌာဟကောပိ နိရန္တရံ၊ ကဋ္ဌာဟကသည်လည်း မပြတ်မလပ်။ အသ ဒါသေန၊ ထိုဘုရားလောင်းသူဌေးအား ကျွန်သည်။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ ကရောတိ၊ ပြုသင့်သော ကိစ္စကို ပြု၏။ အထ ဧကာယ ဝေလာယ၊ ထိုအခါ တစ်ခုသော အချိန်၌။ သုခနိသိန္နံ နံ၊ ချမ်းသာစွာထိုင်နေသော ထိုဘုရားလောင်းသူဌေးကို။ ပစ္ဆန္နသေဋ္ဌိ၊ ပစ္ဆန္နရာဇ်သူဌေးသည်။ "မဟာသေဋ္ဌိ မယာ၊ အို. . သူဌေးကြီးသည် ကျွန်တော်သည်။ တုမှာကံ ပဏ္ဏံ ဒိသ္မာဝ၊ အရှင်သူဌေးကြီးတို့၏ စာလွှာကို မြင်ရ၍ပင်။ တုမှာကံ ပုတ္တာသ၊ အရှင်သူဌေးကြီးတို့၏ သားအား။ ဒါရိကာ ဒိန္နာတိ အာဟ၊ သူငယ်မကို ပေးစားအပ်ပါပြီ"ဟု ပြောပြီ။ ဟောမိသတ္တော ကဋ္ဌာဟကံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကဋ္ဌာဟကကို။ ပုတ္တမေဝ ကတ္တာ၊ သားကိုသာလျှင် ပြု၍။ တဒနုစ္ဆဝိကံ၊ ထိုအခါနှင့်လျောက်ပတ်သော။ ပိယဝစနံ ဝတ္တာ၊ ချစ်ခင်ဖွယ် စကားကို ပြောကြား၍။ သေဋ္ဌိ တောသေသိ၊

ပစ္စန္တရာဇ်သူဌေးကို နှစ်သက်စေပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ကဋ္ဌာဟကသ
မုခံ ဥလ္လောကေတုံ၊ ကဋ္ဌာဟက၏ မျက်နှာကို မော့ကြည့်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထော
နာမ နာဟောသိ၊ စွမ်းနိုင်သူမည်သည် မရှိပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။
သေဋ္ဌိဓီတရံ ပဏ္ဏောသိတွာ၊ တောသူဌေးသမီးကို ခေါ်၍။ "အမ္မ ဧဟိ၊ အို. . .
ချစ်သမီး လာပါ။ မေ သီသေ ဦကာ၊ ငါ၏ ခေါင်းက သန်းတို့ကို။ ဝိစိနာဟီတိ
ဝတ္တွာ၊ ရှာပါလော"ဟု ပြောရ၍။ အာဂန္တ္မာ ဦကာ၊ လာ၍ သန်းတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ
ဌိတံ တံ၊ ကောက်ယူရှာဖွေ၍ တည်နေသော ထိုတောသူဌေးသမီးကို။ ပိယဝစနံ
ဝတ္တွာ၊ ချစ်ဖွယ်စကားကို ပြောဆို၍။ "အမ္မ ကထေဟိ၊ အို. . ချစ်သမီး ပြောစမ်းပါ။
ကစ္စိ တေ၊ အသ္မိနည်း သင့်အား။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ၏ သားဖြစ်သော ကဋ္ဌာဟက
သည်။ သုခဒုက္ခေသု အပ္ပမတ္တော၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့၌ မမေ့လျော့ပါ၏လော။
ဥဘော ဇနာ၊ သမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ။ သမဂ္ဂဝါသံ၊ သင့်သင့်မြတ်မြတ်နေထိုင်မှုကို။ ဝသထာတိ ပုစ္ဆိ၊ နေကြပါရဲ့
လား"ဟု မေးပြီ။ တာတ မဟာသေဋ္ဌိ၊ အို. . ဖခင်သူဌေးကြီး။ တုမှာကံ ပုတ္တသ
သင်ဖခင်ကြီးတို့၏ သားမှာ။ အညော ဒေါသော နတ္ထိ၊ အခြားသော အပြစ်သည်
မရှိပါ။ ကေဝလံ၊ ဝတ်မှုစသည်နှင့်မဖက်သက်သက်။ အာဟာရံ ဂရဟတိတိ၊
အစာအာဟာရကို ကဲ့ရဲ့၏ဟုပြောပြီ။ "အမ္မ နိစ္ဆကာလံ၊ အို. . ချစ်သမီး အခါ
ခပ်သိမ်း။ ဧသော ဒုက္ခသီလောဝ၊ ဤကဋ္ဌာဟကသည် ဆင်းရဲသော သဘောရှိ
သည်သာ။ အပိစ တေ၊ သို့သော်လည်း သင်သမီးအား။ အဟံ တဿ၊ ငါအဖေ
သည် ထိုကဋ္ဌာဟက၏။ မုခဇန္ဓနမန္တံ ဒဿာမိ၊ ခံတွင်းပိတ်မန္တြာန်ကို ပေးအံ့။ တံ
တွံ၊ ထိုခံတွင်းပိတ်မန္တြာန်ကို သင်သမီးသည်။ သာဓုကံ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ ကောင်းမွန်စွာ
သင်ယူ၍။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါ၏ သားကဋ္ဌာဟက၏။ ဘောဇနကာလေ၊
စားသောက်ရာကာလ၌။ ဂရဟန္တ္ယဿ၊ အစားအသောက်ကဲ့ရဲ့သော်။ ဥဂ္ဂဟိတ
နိယာမေနေဝ၊ သင်ယူထားသော နည်းဖြင့်ပင်။ ပုရတော ဌတွာ၊ ရှေ့မှ ရပ်၍။
ဝဒေယျာသီတိ၊ ရွတ်ဆိုပါလေ"ဟု။ ဂါထံ ဥဂ္ဂဏှာပေတွာ၊ ဂါထာကို သင်ယူစေ၍။
ကတိပါဟံ ဝသိတွာ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ပတ်လုံး နေပြီး၍။ ဗာရာဏသိမေဝ
အဂမာသိ၊ ဗာရာဏသီသို့သာ ပြန်သွားပြီ။ ကဋ္ဌာဟကောပိ ဗဟုံ၊ ကဋ္ဌာဟက
သည်လည်း များစွာသော။ ခါဒနီယဘောဇနီယံ အာဒါယ၊ ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို

ယူ၍။ အနုမဂ္ဂ ဂန္ဓာ၊ နောက်ကလိုက်ရသည့်လမ်းသို့ သွား၍။ ဗဟုဓနံ ဒတ္တာ၊ များစွာသော ပစ္စည်းကို ပေး၍။ ဝန္ဒိတ္တာ နိဝတ္တိ၊ ရှိခိုး၍ ပြန်နစ်လာပြီ။ သော ဗောဓိသတ္တဿ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကသည် ဘုရားလောင်း၏။ ဂတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ပြန်သွားရာကာလမှ စ၍။ အတိရေကမာနီ အဟောသိ၊ အလွန်မာနကြီးသည် ဖြစ်ပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကသည် တစ်နေ့၌။ သေဋ္ဌိဓီတာယ နာနဂ္ဂရသဘောဇနံ၊ သူဌေးသမီးသည် အထူးထူးမြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ [သေဋ္ဌိဓီတုယာ၊ ဟု ဖြစ်သင့်သည်]။ ဥပနေတ္တာ၊ အနီးဆောင်ယူ၍။ ကဋ္ဌမ္ဘို အာဒါယ၊ ယောက်မကို ကိုင်ယူ၍။ ပရိဝိသန္တိယာ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးသော်။ ဘတ္တံ ဂရဟိတုံ အာရဘိ၊ အစားအသောက်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ သေဋ္ဌိဓီတာ၊ တောသူဌေးသမီးသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကေ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံ၌။ ဥဂ္ဂဟိတနိယာမေနေဝ၊ သင်ယူထားအပ်သော နည်းဖြင့်ပင်။

၁၂၅။ "ဗဟုမ္ပိ သော ဝိကတ္ထေယ္ယ၊ အည် ဇနပဒံ ဂတော။
အန္ဓာဂန္ဓာန ဒူသေယ္ယ၊ ဘုဉ္ဇ ဘောဂေ ကဋ္ဌာဟကာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဗဟုမ္ပိ သော ။ပ။ ကဋ္ဌာဟက ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား . .

(ယော၊ အကြင်သူသည်)။ အည် ဇနပဒံ ဂတော၊ မွေးရပ်မြေမှအခြားသော ဇနပုဒ်သို့ ရောက်သွား၏။ သော ဗဟုမ္ပိ ဝိကတ္ထေယ္ယ၊ ထိုအခြားဒေသရောက်သွားသူသည် များစွာလည်း ရှုံ့ချစကား ပြောကြားရာ၏။ အန္ဓာဂန္ဓာန ဒူသေယ္ယ၊ နောက်ကအစဉ်လိုက်လာပြီး၍ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ကဋ္ဌာဟက ဘောဂေ ဘုဉ္ဇ၊ အို. . ကဋ္ဌာဟက စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားပါလော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဗဟုမ္ပိ သော ဝိကတ္ထေယ္ယ အည် ဇနပဒံ ဂတောတိ**၊ ဗဟုမ္ပိ သော ဝိကတ္ထေယ္ယ အည် ဇနပဒံ ဂတောဟူသည်ကား။ ယော အတ္တနော ဇာတိဘူမိတော၊ အကြင်သူသည် မိမိ၏ ဖွားရာမြေမှ။ အည် ဇနပဒံ၊ အခြားသော ဇနပုဒ်သို့။ ဂတော ဟောတိ၊ ရောက်သွားသည် ဖြစ်၏။ ယတ္ထ အဿ၊ အကြင် အရပ်၌ ထိုသူ၏။ ဇာတိ နု ဇာနန္တိ၊ မျိုးရိုးဇာတိကို မသိကြကုန်။ (တတ္ထ၊ မျိုးရိုးဇာတိမသိရာ ထိုအရပ်၌)။ သော၊ အခြားအရပ်ရောက်သွားသော ထိုသူသည်။ ဗဟုမ္ပိ ဝိကတ္ထေယ္ယ၊ များစွာလည်း ရှုံ့ချစကားပြောကြားရာ၏။ ဝမ္ဘနဝစနံ ဝဏ္ဏနဝစနံ၊

ရှုံ့ချစကားကို အလိမ်အညာစကားကို။ ဝဒေယျ၊ ပြောကြားနိုင်၏။ **အန္ဓာဝန္ဓာန ဒူသေယျာတိ**၊ အန္ဓာဝန္ဓာန ဒူသေယျဟူသည်ကား။ တာဝ ဣမံ ဝါရိ၊ ရှေးဦးစွာ ဤအကြိမ်၌။ သာမိကဿ ပဋိပထံ ဂန္တာ၊ သခင်၏ ရင်ဆိုင်ခရီးသို့ သွားပြီး၍။ ဒါသကိစ္စဿ ကတတ္တာ၊ ကျွန်လုပ်ရမည့် ကိစ္စကို ပြုပေးအပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ကသာဟိ ပဟရိတ္တာ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့် ရိုက်ပုတ်၍။ ပိဋ္ဌိစမ္မပ္ပါဒေ နတောဝ စ၊ ကျောရေကွာခြင်းမှလည်းကောင်း။ လက္ခဏာဟနနတောဝ စ၊ အမှတ်တံဆိပ်ရိုက်နှိပ်ဖျက်ဆီးခံရခြင်းမှလည်းကောင်း။ မုတ္တောဝ အသိ၊ လွတ်မြောက်သည် ဖြစ်၏။ သစေ အနာစာရံ ကရောသိ၊ အကယ်၍ မလျော်သော အကျင့်ကို သင်ပြုကျင့်အံ့။ ပုန အညသ္မိံ အာဂမနဝါရေ၊ တစ်ဖန်အခြားသော လာသည့် အကြိမ်၌။ တဝ သာမိ-ကောဝ၊ သင်ကဋ္ဌာဟက၏ သခင်သည်။ အန္ဓာဝန္ဓာန ဒူသေယျ၊ အစဉ်နောက်မှ လိုက်လာ၍ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ဣမံ ဂေဟံ အနုဂန္တာ၊ ဤအိမ်သို့ နောက်မှအစဉ် လိုက်လာ၍။ ကသာဘိယာတေဟိ စေဝ၊ ကြိမ်တို့ဖြင့် ရိုက်နှက်နှိပ်စက်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ လက္ခဏာဟနနေန စ၊ အမှတ်တံဆိပ် ရိုက်နှိပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇာတိပွကာသနေန စ၊ အမျိုးဇာတ်ထင်စွာပြခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ တံ ဒူသေယျ ဥပဟနေယျ၊ သင်ကဋ္ဌာဟကကို ဖျက်ဆီးရာ၏ ကပ်၍နှိပ်စက်ရာ၏။ တသ္မာ ဣမံ အနာစာရံ ပဟာယ၊ ထို့ကြောင့် ဤမလျော်သော အကျင့်ကို ပယ်စွန့်၍။ **ကဋ္ဌာဟက ဘောဝေ ဘုဉ္ဇ**၊ အို. . ကဋ္ဌာဟက စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားပါလော့။ အတ္တနော ဒါသဘာဝံ၊ မိမိ၏ ကျွန်ဖြစ်ကြောင်းကို။ ပါကဋံ ကာရေတ္တာ၊ ထင်ရှားသည်ကို ပြုစေပြီး၍။ ပစ္ဆာ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နောက်၌ နှလုံးမသာမယာရှိသည်။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်ပါလင့်။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။ ဇတ္တု အယံ၊ ဤဂါထာ၌ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား။ သေဋ္ဌနော အဓိပ္ပါယော၊ ဘုရားလောင်းသူဌေး၏ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်တည်း။

သေဋ္ဌိမိတာ ပန၊ တောသူဌေးသမီးသည်ကား။ ဇတမတ္ထံ အဇာနန္တီ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မသိပါဘဲ။ ဥဂ္ဂဟိတနိယာမေန၊ သင်ယူအပ်သော နည်းဖြင့်။ ဗျဉ္ဇန-မေဝ ပယိရုဒါဟာသိ၊ သဒ္ဒါကိုသာ ထုတ်ဖော်ရွတ်ဆိုပြီ။ ကဋ္ဌာဟကော၊ ကဋ္ဌာဟကသည်။ "အဒ္ဓါ သေဋ္ဌိနာ၊ စင်စစ် ငါ့သခင်သူဌေးကြီးသည်။ မမ ကုလံ အာစိက္ခိ-တ္တာ၊ ငါ၏ အမျိုးကို ပြောကြား၍။ ဇတိသာ သဗ္ဗံ၊ ဤသူဌေးသမီးအား အလုံးစုံကို။ ကထိတံ ဘဝိဿတိတိ၊ ပြောကြားအပ်ပြီးသည် ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟုတွေး၍။

တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ပုန ဘတ္တံ၊ တစ်ဖန် အစားအသောက်ကို။ ဂရဟိတုံ န ဝိသဟိ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှာ မဝန်ပြီ။ နိဟတမာနော၊ ကျသော မာနရှိသည်ဖြစ်၍။ ယထာလဒ္ဓံ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ရအပ်တိုင်းကို စားသောက်ပြီး၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ကဋ္ဌာဟကော၊ ထိုရှေးအခါက ကဋ္ဌာဟကသည်။ ဝိကတ္ထကဘိက္ခု အဟောသိ၊ ကြွားဝါတတ်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိ ပန၊ ဗာရာဏသီသူဌေးသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကဋ္ဌာဟကဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ကဋ္ဌာဟကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ အသိလက္ခဏဇာတကဝဏ္ဏနာ

တထေဝေကသ္မ ကလ္ယာဏန္တိ ဣဒံ၊ တထေဝေကသ္မ ကလ္ယာဏံအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။ အသိလက္ခဏပါဌကံ ဗြာဟ္မဏံ၊ သံလျက်လက္ခဏာဖတ်တတ်သော ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ကမ္မာရေဟိ ရညော၊ ပန်းပဲသမားတို့သည် ကောသလမင်းအတွက်။ အသီနံ အာဟဋကာလေ၊ သံလျက်တို့ကို ဆောင်ယူခဲ့ရာကာလ၌။ သော အသီ ဥပသိယိတွာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် သံလျက်ကို နမ်းရှု၍။ အသိလက္ခဏံ ဥဒါဟရတိ ကိရ၊ သံလျက်လက္ခဏာကို ထုတ်ဖော် ပြောဆိုသတဲ့။ ယေသံ ဟတ္ထတော၊ အကြင်ပန်းပဲသမားတို့၏ လက်မှ။ သော လာဘံ လဘတိ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် လာဘ်ကို ရ၏။ တေသံ အသီ၊ ထိုလာဘ်ပေးကြသူ ပန်းပဲသမားတို့၏ သန့်လျက်ကို။ လက္ခဏသမ္ပန္နော၊ သန့်လျက် လက္ခဏာပြည့်စုံ၏။ မဂ်လသံယုတ္တောတိ ဝဒတိ၊ မဂ်လာနှင့်စပ်ယှဉ်၏ဟု ပြောဆို၏။ ယေသံ ဟတ္ထ-တော၊ အကြင်ပန်းပဲသမားတို့၏ လက်မှ။ လာဘံ နဲ့ လဘတိ၊ လာဘ်ကို မရ။

တေသံ အသိ၊ လာဘ်မပေးသူ ထိုပန်းပဲသမားတို့၏ သန်လျက်ကို။ အဝလက္ခ-ဏောတိ ဂရဟာတိ၊ မကောင်းသော လက္ခဏာရှိ၏ဟု ကဲ့ရဲ့၏။ အထ ဧကော ကမ္မာရော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော ပန်းပဲသမားသည်။ အသိ ကတ္တာ၊ သန်လျက်ကို ပြုလုပ်ပြီး၍။ သုခုမံ မရိစစုဏ္ဏံ၊ မှုံလှစွာသော ငရုပ်မှုံကို။ ကောသိယံ ပက္ခိပိတ္တာ၊ သန်လျက်အိမ်၌ ထည့်၍။ ရညော အသိ အာဟရိ၊ ကောသလမင်းအတွက် သန်လျက်ကို ဆောင်ယူခဲ့ပြီ။ ရာဇာ ဗြာဟ္မဏံ ပက္ကောသာပေတ္တာ၊ ကောသလမင်းသည် ပုဏ္ဏားကို ခေါ်စေ၍။ အသိ ဝီမံသာတိ အာဟ၊ သန်လျက်ကို စုံစမ်းပါလော့ဟု ပြောပြီ။ အသိ အာကမ္မိတ္တာ၊ သန်လျက်ကို ဆွဲငင်ထုတ်၍။ ဥပသိယ်ရှေ့သ ဗြာဟ္မဏသ၊ နမ်းရှုသော ပုဏ္ဏား၏။ နာသံ မရိစစုဏ္ဏာနိ ပဝိသိတ္တာ၊ နှာခေါင်းတွင်းသို့ ငရုပ်မှုံတို့သည် ဝင်သွား၍။ ခိပိတုကာမတံ ဥပ္ပါဒေသုံ၊ ခြေဆတ်လိုသူ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ ခိပန္တသ တဿ နာသိကာ၊ ခြေဆတ်သော ထိုပုဏ္ဏား၏ နှာခေါင်းသည်။ အသိမာရာယ ပဋိဟတာ၊ သန်လျက်သွားသည် ထိခိုက်အပ်၍။ ဒွိဓာ ဆိဇ္ဇိ၊ နှစ်ပိုင်းပြတ်သွားပြီ။ တဿ ဧဝံ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏ ဤကဲ့သို့။ နာသိကာယ ဆိန္နဘာဝေါ၊ နှာခေါင်း၏ ပြတ်သွားကြောင်းသည်။ ဘိက္ခုသံဃေ ပါကဋော ဇာတော၊ ရဟန်းသံဃာ၌ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဓမ္မသဘာယံ ဘိက္ခူ၊ တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည်။ သိလက္ခဏပါဋိဂေါ၊ သန်လျက်လက္ခဏာဖတ်,ပုဏ္ဏားသည်။ အသိ ဥပသိယ်ရှေ့၊ သန်လျက်ကို အနီးကပ်နမ်းရှုသော်။ နာသိကံ ဆိန္နာပေသိ ကိရ၊ နှာခေါင်းကို နှစ်ပိုင်းပြတ်စေပြီတဲ့" ။ ဣတိ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ ဤသို့စကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တ္မာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထနုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း" ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ သော ဗြာဟ္မဏော အသိ ဥပသိယ်ရှေ့၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် သန်လျက်ကို ကပ်၍ နမ်းရှုသော်။ နာသိကာဆေဒံ နပတ္တော၊ နှာခေါင်းနှစ်ပိုင်းပြတ်ခြင်းသို့ ရောက်ဖူးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ပတ္တောယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရှေးကလည်း ရောက်ဖူးသည် သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ တဿ အသီလကဿပါဠကော၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ သံလျက်လက္ခဏာဖတ်တတ်သော။ ပြာဟ္မဏော အဟောသိ၊ ပုဏ္ဏားသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ သဗ္ဗံ၊ စသောအလုံးစုံသည်။ ပစ္ဆိပ္ပန္နဝတ္ထုသဒိသမေव၊ ပစ္ဆိပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းနှင့်တူသည်သာတည်း။ ရာဇာ ပန တဿ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်ကား ထိုသံလျက်လက္ခဏာဖတ်,ပုဏ္ဏားအား။ ဝဇ္ဇေ ဒတ္တွာ၊ ဆေးသမားတို့ကို ပေး၍။ နာသိကာကောဋိံ၊ နှာခေါင်းစွန်းကို။ ဖာသုကံ ကာရာပေတ္တွာ၊ ချမ်းသာသည်ကို ပြုခိုင်း၍။ လာခါယ ပဋိနာသိကံ ကာရေတ္တွာ၊ ချိတ်ဖြင့် နှာခေါင်းတုကို ပြုစေ၍။ ပုန တံ၊ တစ်ဖန် ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဥပဋ္ဌာကမေဝ အကာသိ၊ ခစားသူကိုပင် ပြုပြီ။ ဗာရာဏသိရညော ပန၊ ဗာရာဏသီမင်းအားကား။ ပုတ္တော နတ္ထိ၊ သားသည် မရှိ။ ဧကာ ဓီတာ စေဝ၊ တစ်ယောက်သော သမီးသည်လည်းကောင်း။ ဘာဂိနေယျော စ အဟောသုံ၊ တူသည်လည်းကောင်း ရှိကုန်ပြီ။ သော တေ ဥဘောပိ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုသမီး,တူ နှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း။ အတ္တနော သန္ဓိကေယေဝ၊ မိမိ၏ အထံ၌သာ။ ဝမှာပေသိ၊ ကြီးပြင်းစေပြီ။ တေ ဧကတော ဝမှန္တာ၊ ထိုသမီး,တူတို့သည် အတူတကွ ကြီးပြင်းကြသော်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဋိပဒ္ဓစိတ္တာ အဟေသုံ၊ တပ်မက်သော စိတ်ရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ရာဇာပိ အမစ္စေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်လည်း အမတ်တို့ကို။ ပဏ္ဏောသာ-ပေတ္တွာ၊ ခေါ်စေ၍။ "မယံ ဘာဂိနေယျောပိ၊ ငါ၏ တူသည်လည်း။ ဣမဿ ရဇ္ဇဿ သာမိကောဝ၊ ဤမင်းအဖြစ်၏ ပိုင်ရှင်သာတည်း။ ဓီတရံ ဧတဿေဝ ဒတ္တွာ၊ သမီးတော်ကို ထိုတူတော်အားသာ ပေးစားပြီး၍။ အဿ အဘိသေကံ၊ ထိုတူတော်အား အဘိသိက်သွန်းခြင်းကို။ ကရောမိတိ ဝတ္တွာ၊ ပြုမည်"ဟု ပြောပြီး၍။ "မယံ ဘာဂိနေယျော၊ ငါ၏ တူတော်သည်။ သဗ္ဗထာပိ ဥတကောယေဝ၊ ဘက်စုံအားဖြင့်လည်း ဆွေမျိုးသာတည်း။ အညံ ရာဇဓီတရံ၊ အခြားသော မင်းသမီးကို။ ဧတဿ အာနေတ္တွာ၊ ထိုတူတော်အတွက် ဆောင်ယူပြီး၍။ အဘိသေ-ကံ ကတ္တွာ၊ အဘိသိက်သွန်းမှုကို ပြု၍။ အညဿ ရညော၊ အခြားသော မင်းအား။ ဓီတရံ ဒဿာမိ၊ သမီးတော်ကို ပေးအံ့။ ဧဝံ နော ဥဘတကာ၊ ဤသို့ပြုသော် ငါတို့၏ ဆွေမျိုးတို့သည်။ ဗဟူ ဘဝိဿန္တိ၊ များကုန်သည် ဖြစ်ကြလတံ့။ ဒ္ဝိန္နမ္ပိ ရဇ္ဇာနံ၊ နှစ်မျိုးလည်းဖြစ်ကုန်သော မင်းအဖြစ်တို့၏။ မယမေဝ သာမိကာ၊ ငါတို့သည်သာ

ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။ ဘဝိဿာမာတိ ပုန စိန္တေသိ၊ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်"ဟု တစ်ဖန် တွေးမိပြန်ပြီ။ သော အမစ္စေဟိ သဒ္ဓိ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းသည် အမတ်တို့နှင့် အတူ။ သမ္မန္တေတွာ၊ ကောင်းစွာတိုင်ပင်ပြီး၍။ "ဧတေ ဥဘောပိ၊ ဤသမီးတော် တူတော်နှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း။ ဝိသုံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သီးခြားပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်၏" ဟုတွေး၍။ ဘာဂိနေယျဿ အညဿ နိဝေသနေ၊ တူတော်ကို အခြားသော အိမ်တော်၌လည်းကောင်း။ ဓီတရံ အညဿ ဝါသေသိ၊ သမီးတော်ကို အခြားအိမ်တော်၌လည်းကောင်း နေစေပြီ။

တေ၊ ထိုတူတော်,သမီးတော်တို့သည်။ သောဋ္ဌသဝဿုဒ္ဒေသိကဘာဝံ ပတ္တာ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည် ၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကြသော်။ အတိဝိယ၊ အလွန်သာ။ ပဋိဘဒ္ဓစိတ္တာ အဟေသုံ၊ တပ်မက်သော စိတ်ရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ရာဇကုမာရော၊ တူတော်မင်းသားသည်။ "ကေန ဥပါယေန၊ အဘာယ်နည်းလမ်းဖြင့်။ မာတုလဓီတရံ ဥိးရိုးတော်သမီးကို။ ရာဇဂေဟာ နီဟရာပေတုံ၊ မင်းအိမ်တော်မှ ထုတ်ဆောင်စေခြင်းငှါ။ သက္ကာ ဘဝေယျ နုခေါတိ၊ တတ်ကောင်းသည် ဖြစ်အံ့နည်း"ဟု။ စိန္တေန္တော၊ ကြံစီသော်။ ဧကော ဥပါယော၊ တစ်ခုသော နည်းလမ်းသည်။ အတ္ထိ ဣတိ၊ ရှိ၏ဟုတွေးမိ၍။ မဟာဣဏ္ဍကဿ ပဏ္ဏာသာပေတွာ၊ နတ်ကတော်မကြီးကို ခေါ်စေ၍။ တဿာ၊ ထိုနတ်ကတော်မကြီးအား။ သဟဿ ဘဏ္ဍိကံ ဒတ္တွာ၊ ငွေတစ်ထောင်ထုပ်ကို ပေးပြီး၍။ ကိံ မယာ၊ အဘယ်ကို ကျွန်တော်မျိုးမသည်။ ကတ္တဗ္ဗန္တိ ဝုတ္တေ၊ ပြုသင့်ပါသနည်း"ဟု မေးအပ်သော်။ အမ္မ တယိ ကရောန္တိယာ၊ အို. မယ်တော် သင်မယ်တော်သည် ပြုသော်။ အနိပ္ဖတ္တိ နာမ နတ္ထိ၊ မပြီးစီးသည်မည်သည် မရှိပါ။ ကိဉ္စိဒေဝ ကာရဏံ ဝတ္တွာ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းကို ပြောဆို၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့ ပြုသော်။ မမ မာတုလော ရာဇာ၊ ကျွန်တော်၏ ဥိးရိုးတော်ဖြစ်သော မင်းသည်။ ဓီတရံ အန္တောဂေဟာ၊ သမီးတော်ကို အိမ်တော်အတွင်းမှ။ နီဟရာပေတိ၊ အပြင်ထုတ်စေ၏။ တထာ ကရောဟိတိ အာဟ၊ ထိုကဲ့သို့ သမီးတော်ကိုအပြင်ထုတ်အောင် ပြုလုပ်ပါလော့"ဟု ပြောပြီ။ သာဓု သာမိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင့်သား။ အဟံ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကျွန်တော်မသည် မင်းကြီးသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ "ဒေဝ ရာဇဓီတာယ ဥပရိ၊ အို. အရှင်မင်းမြတ် မင်းသမီး၏ အပေါ်၌။ ကာဠကဏ္ဏီ အတ္ထိ၊ ကြက်သရေယုတ်သည် ရှိနေ၏။ ဧတ္တကံ ကာလံ နိဝတ္တိတ္တာ၊ ဤမျှရှိသော ကာလပတ်လုံး

ပြန်လှည့်၍။ သြလောကေန္ဓောပိ နတ္ထိ၊ ကြည့်သူသည်သော်မှလည်း မရှိ။ အဟံ ရာဇမိတရံ၊ ကျွန်တော်မျိုးမသည် သင် မင်းကြီးသမီးတော်ကို။ အသုကဒိဝသေ နာမ၊ ထိုမည်သောနေ့၌။ ရထံ အာရောပေတွာ၊ ရထားပေါ်သို့ တင်ပြီး၍။ ဗဟု အာဝုဓဟတ္ထေ ပုရိသေ အာဒါယ၊ လက်နက်များစွာ ကိုင်စွဲကုန်သော ယောကျ်ားတို့ကို ခေါ်ယူ၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ သုသာနံ ဂန္တွာ၊ သုသာန်သို့ သွားပြီး၍။ မဏ္ဍလပီဋ္ဌကာယ၊ ဝန်းဝိုင်းသော အင်းပျဉ်၏။ ဟေဋ္ဌာမဉ္စေ၊ အောက်က ညောင်စောင်းပေါ်၌။ မတမနုဿံ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ လူသေကောင်ကို အိပ်စေ၍။ ဥပရိမဉ္စေ၊ အထက်ညောင်စောင်းပေါ်၌။ ရာဇမိတရံ ဌပေတွာ၊ မင်းတရားသမီးတော်ကို တင်ထားပြီး၍။ ဂန္ဓောဒကဃဋဿနံ၊ နံ့သာရေအိုးတို့၏။ အဋ္ဌုတ္တရသတေန၊ ရှစ်လုံးကျော်သောတစ်ရာဖြင့်(၀၊) တစ်ရာ့ရှစ်လုံးဖြင့်။ နှာပေတွာ ကာဋကဏ္ဏိ၊ ရေချိုးစေ၍ ကျက်သရေယုတ်ကို။ ပဝါဟေဿာမိတိ၊ မျောပါသွားစေအံ့"ဟု။ ဇဝံ ဝက္ခာမိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားမည်။ ဇဝံ ဝတွာ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီး၍။ ရာဇမိတရံ၊ မင်းသမီးကို။ သုသာနံ နေဿာမိ၊ သုသာန်သို့ ဆောင်ယူခဲ့မည်။ တွံ အမှာကံ၊ သင်မင်းသားသည် ငါတို့၏။ တတ္ထ ဂမနဒိဝသေ၊ ထိုသုသာန်သို့ သွားရာနေ့၌။ အမှေဟိ ပုရေတရမေဝ၊ ငါတို့ထက် အထူးရှေးဦးစွာသာ။ ထောက် မရိစစုဏ္ဏံ အာဒါယ၊ အနည်းငယ်သော ငရုပ်မှုန့်ကို ယူ၍။ အာဝုဓဟတ္ထေဟိ၊ လက်နက်စွဲကိုင်ကုန်သော။ အတ္တနော မနုဿေဟိ၊ မိမိ၏ လူတို့သည်။ ပရိဝုတော ရထံ အဘိရုယှ၊ ခြံရံအပ်လျက် ရထားကို တက်စီးပြီး၍။ သုသာနံ ဂန္တွာ၊ သုသာန်သို့ သွားနှင့်ပြီး၍။ ရထံ သုသာနဒ္ဒါရေ၊ ရထားကို သုသာန်တံခါး အနီး၌။ ဧကပဒေသေ ဌပေတွာ၊ တစ်ခုသော အရပ်၌ ထားပြီး၍။ အာဝုဓဟတ္ထေ မနုဿေ၊ လက်နက်ကိုင်စွဲကုန်သော လူတို့ကို။ သုသာနဝနံ ပေသေတွာ၊ သုသာန်ရှိရာ တောထဲသို့ စေလွှတ်ပြီး၍။ သယံ သုသာနေ၊ ကိုယ်တိုင်ကား သုသာန်ထဲ၌။ မဏ္ဍလပီဋ္ဌကံ ပသာရေတွာ၊ ဝန်းဝိုင်းသော အင်းပျဉ်ကို ဖြန့်ခင်းပြီး၍။ မတကော ဝိယ၊ သေသူသည်ကဲ့သို့။ ပဋိကုဋ္ဌော ဟုတ္တာ နိပဇ္ဇိ၊ မှောက်လျက်သား ဖြစ်၍ အိပ်လော့။ အဟံ တတ္ထ အာဂန္တွာ၊ ငါသည် ထိုသင်ရှိရာသို့ လာ၍။ တဝ ဥပရိ၊ သင်မင်းသား၏ အပေါ်၌။ မဉ္စကံ အတ္ထရိတ္တာ၊ ညောင်စောင်းငယ်ကို ခင်း၍။ ရာဇမိတရံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ မင်းသမီးကို ချီ မ၍။ မဉ္စေ သယာပေဿာမိ၊ ညောင်စောင်းပေါ်၌ အိပ်စေမည်။

တွံ့ တသ္မိ ခဏေ၊ သင်မင်းသားသည် ထိုခဏ၌။ မရိစစုတ္ကို၊ ငရုပ်သီးမှုန့်ကို။ နှာသိကာယ ပက္ခိပိတွာ၊ နှာခေါင်း၌ ထည့်၍။ ဒွေ တယော ဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်တို့တိုင်တိုင်။ ခိပေယျာသိ၊ ချေဆပ်ပါလော့။ တယာ ခိပိတကာလေ၊ သင်မင်းသားသည် ချေဆပ်ရာ ကာလ၌။ မယံ ရာဇဓီတရံ ငါတို့သည် မင်းသမီးကို။ ပဟာယ ပလာယိဿာမ၊ ပစ်ထားခဲ့၍ ပြေးကြပေမည်။ အထ တွံ၊ ထိုအခါ သင်မင်းသားသည်။ ရာဇဓီတရံ၊ မင်းသမီးကို။ သီသံ နှာပေတွာ၊ ဦးခေါင်းကို ရေချိုးစေ၍(ဝါ) ခေါင်းလျှော်စေ၍။ သယမ္ပိ သီသံ နှာယိတွာ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ခေါင်းလျှော်ပြီး၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုမင်းသမီးကို ခေါ်ယူ၍။ အတ္တနော နိဝေသနံ၊ မိမိ၏အိမ်တော်သို့။ ဂစ္ဆေယျာသိတိ၊ သွားလော့ဟု ပြောပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ သုန္ဒရော ဥပါယောတိ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ ကောင်းသော နည်းလမ်းပါဟု လက်ခံပြီ။

သာပိ ဂန္တွာ၊ ထိုနတ်ကတော်ကြီးသည်လည်း သွား၍။ ရညော တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ဦးရီးတော် မင်းအား ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာပိ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ ဦးရီးတော်မင်းသည်လည်း လက်ခံပြီ။ ရာဇဓီတာယပိ၊ မင်းသမီးအားလည်း။ တံ အန္တရံ အာစိက္ခိ၊ ထိုအကြောင်းကို ပြောထားပြီ။ သာပိ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ ထိုမင်းသမီးသည်လည်း လက်ခံပြီ။ သာ နိက္ခမနဒိဝသေ၊ ထိုနတ်ကတော်ကြီးသည် သုသာန်ထွက်ရာ နေ့၌။ ကုမာရသ သည် ဒတွာ၊ မင်းသားအား အမှတ်သညာကို ပေးပြီး၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ မျှားစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ သုသာနံ ဂစ္ဆန္တီ၊ သုသာန်သို့ သွားသည်ရှိသော်။ အာရက္ခမနုဿာနံ ဘယဇနနတ္ထံ၊ အစောင့်အရှောက် လူတို့၏ ကြောက်ရွံ့မှုဖြစ်စေခြင်းငှါ။ အာရက္ခမနုဿာနံ၊ အစောင့်အရှောက်လူတို့အား။ "မယာ ရာဇဓီတာယ၊ ငါသည် မင်းသမီးကို။ မဠ္ဟေ ဌပိတကာလေ၊ ညောင်စောင်းပေါ်၌ တင်ထားရာ ကာလ၌။ ဟေဋ္ဌာမဠ္ဟေ မတပုရိသော၊ ညောင်စောင်းအောက်က အသေကောင် ယောက်ျားသည်။ ခိပိဿတိ၊ ချေဆပ်လတ္တံ့။ ခိပတွာ စ၊ ချေဆပ်ပြီး၍လည်း။ ဟေဋ္ဌာမဠ္ဟာ နိက္ခမိတွာ၊ ညောင်စောင်းအောက်မှ ထွက်လာ၍။ ယံ ပဌမံ ပဿိဿတိ၊ အကြင်သူကို ရှေးဦးစွာ မြင်အံ့။ တမေဝ ဂဟေဿတိ၊ ရှေးဦးစွာမြင်သည့် ထိုသူကိုပင် ဖမ်းယူလိမ့်မည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကြသည်။ ဘဝေယျာထာတိ အာဟ၊ ဖြစ်ကြလော"ဟု ပြောထားပြီ။ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ပုရေတရံ

ဂန္ဓာ၊ အထူးရှေးဦးစွာ သွားပြီး၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ပြောထားအပ်ခဲ့သော နည်းဖြင့်ပင်။ တတ္ထ နိပဇ္ဇိ၊ ထိုညောင်စောင်းအောက်၌ အိပ်နေပြီ။ မဟာ ကွက္ခဏိကာ၊ နတ်ကတော်မကြီးသည်။ ရာဇဓီတရဲ့ ဥက္ခိပိတွာ၊ မင်းသမီးကို မ, ချီ၍။ မဏ္ဍာလပိဋ္ဌိကာ ဌာနံ ဂစ္ဆန္တီ၊ အင်းပျဉ်ဝိုင်းရှိရာ ဌာနသို့ သွားသော်။ မာ ဘာယိတိ သညာပေတွာ၊ မကြောက်လင့်ဟု ကောင်းစွာ သိစေ၍။ မဠ္ဍေ ဌပေသိ၊ ညောင်စောင်းပေါ်၌ တင်ထားပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ ကုမာရော၊ ထိုအချိန်၌ မင်းသားသည်။ မရိစဝုဏ္ဏံ နာသာယ၊ ငရုပ်မှုန့်ကို နှာခေါင်း၌။ ပက္ခိပိတွာ ခိပိ၊ ထည့်၍ချေဆပ်ပြီ။ တေန ခိပိတမတ္တေယေဝ၊ ထိုမင်းသားသည် ချေဆပ်အပ်ခါမျှ၌ ပင်။ မဟာကွက္ခဏိကာ၊ နတ်ကတော်မကြီးသည်။ ရာဇဓီတရဲ့ ပဟာယ၊ မင်းသမီးကို ပစ်ထားခဲ့၍။ မဟာရဝံ ရဝမာနာ၊ ကျယ်စွာသော အသံကို အော် မြည်လျက်။ သဗ္ဗပဌမံ ပလာယိ၊ အားလုံးတို့ရှေးဦးစွာ ထွက်ပြေးပြီ။ တဿာ၊ ထိုနတ်ကတော်မကြီး၏။ ပလာတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ထွက်ပြေးရာကာလမှ စ၍။ ဧကောပိ ဌာတုံ၊ တစ်ယောက်သည်သော်မှလည်း ရပ်တည်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထော နာမ နဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သူမည်သည် မရှိပြီ။ ဂဟိတဂဟိတာနိ၊ ကိုင်စွဲ အပ် ကိုင်စွဲအပ်ကုန်သော။ အာဝုဓာနိ ဆဍ္ဍေတွာ၊ လက်နက်တို့ကို စွန့်ပစ်၍။ သဗ္ဗေ ပလာယိံသု၊ လူအားလုံးတို့သည် ထွက်ပြေးကြပြီ။ ကုမာရော ယထာ သမ္မန္ဓိတံ၊ မင်းသားသည် အကြင် အကြင်တိုင်ပင်ထားအပ်ခဲ့ပြီးသော။ သဗ္ဗံ ကတ္တာ၊ အလုံးစုံကို ပြုလုပ်၍။ ရာဇဓီတရံ အာဒါယ၊ မင်းသမီးကို ခေါ်ယူ၍။ အတ္တနော နိဝေသနံ အဂမာသိ၊ မိမိ၏ အိမ်တော်သို့ သွားပြီ။

ကွက္ခဏိကာ ဂန္ဓာ၊ နတ်ကတော်မကြီးသည် သွား၍။ တံ ကာရဏံ ရညော အာရောစေသိ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို မင်းကြီးအား လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "ပကတိယာပိ သာ မယာ၊ ပင်ကိုယ်အားဖြင့်လည်း ထိုသမီးတော်ကို ငါသည်။ တသ္မေ အတ္ထာယ ပဋ္ဌာ၊ ထိုတူတော်၏ပင် အကျိုးငှာ မွေးမြူအပ်ခဲ့ပြီ။ ပါယာသေ ဆဍ္ဍိတသပ္ပိ ဝိယ၊ နို့ယနာထဲသို့ သွန်ပစ်အပ်သော ထောပတ်ကဲ့သို့။ ဇာတန္တိ သမ္ပဋ္ဌိတ္ထတွာ၊ ဖြစ်သွားပြီ"ဟု လက်ခံ၍။ အပရဘာဂေ ဘာဂိနေယျသ၊ နောက်အဖို့၌ တူတော်အား။ ရဇ္ဇံ ဒတ္တာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပေး၍။ ဓီတရံ မဟာဒေဝီ ကာရေသိ၊ သမီးတော်ကို မိဖုရားကြီးကို မြှောက်စေပြီ။ သော တာယ သဒ္ဓိ၊ ထိုတူတော်မောင်မင်းသည် ထိုသမီးတော် မိဖုရားကြီးနှင့်အတူ။

သမဂ္ဂဝါသံ ဝသမာနော၊ သင့်မြတ်စွာ နေထိုင်မှုကို နေထိုင်လျက်။ မမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ တရားသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ သောပိ အသိလက္ခဏပါဌကော၊ ထိုသန်လျက်လက္ခဏာဖတ် ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ တသ္မေ၀၊ ထိုတူတော်မင်း၏ ပင်။ ဥပဋ္ဌာကော အဟောသိ၊ အလုပ်အကျွေးသည် ဖြစ်ပြီ။ တသ္မ ဧကဒိ၀သံ၊ ထိုသန်လျက်လက္ခဏာဖတ် ပုဏ္ဏားသည် တစ်နေ့၌။ ရာဇုပဋ္ဌာနံ အာဂန္တွာ၊ မင်းခစားခြင်းငှာ လာ၍။ ပဒ္ဓိသူရိယံ ဌတ္တာ၊ နေနှင့် ရင်ဆိုင်၌ တည်၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တသ၊ ခစားစဉ်။ လာခါ ဝိလီယိ၊ ချိပ်သည် အရည်ပျော်ကျပြီ။ ပဒ္ဓိနာသိကာ ဘူမိယံ ပတိ၊ နှာခေါင်းတူသည် မြေကြီးသို့ ကျသွားပြီ။ သော လဇ္ဇာယ၊ ထိုသန်လျက်လက္ခဏာဖတ်ပုဏ္ဏားသည် ရှက်သဖြင့်။ အဓောမုခေါ အဋ္ဌာသိ၊ အောက်၌ မျက်နှာရှိ၍ တည်နေပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုသန်လျက်လက္ခဏာဖတ်ပုဏ္ဏားကို။ ရာဇာ ပရိဟာသန္တော၊ တူတော်မောင်မင်းသည် ပြောင်လှောင်လိုရကား။ "အာစရိယ မာ စိန္တယိတ္ထ၊ အို. . ဆရာကြီး တွေးမပူကြပါလင့်။ ခိပိတံ နာမ ဧကဿ၊ ချေဆပ်မှုမည်သည် အချို့သူအတွက်။ ကလျာဏံ ဟောတိ၊ အကောင်းသည် ဖြစ်၏။ ဧကဿ ပါပကံ ဟောတိ၊ အချို့သူအတွက် မကောင်းသည် ဖြစ်၏။ တုမှေဟိ ခိပိတေန၊ သင်ဆရာကြီးတို့သည် ချေဆပ်ခြင်းဖြင့်။ နာသိကာ ဆိဇ္ဇိယိတ္ထ၊ နှာခေါင်းကို ဖြတ်အပ်ခဲ့ပြီ။ မယံ ပန ခိပန္တာ၊ ငါကိုယ်တော်မြတ်တို့သည်ကား ချေဆပ်ကြ၍။ မာတုလဓီတရံ လဘိတ္တာ၊ ဦးရီးတော်သမီးကို ရရှိ၍။ ရဇ္ဇံ ပါပုဏိမှာတိ ဝတ္တာ၊ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကြရပြီ"ဟု မိန့်ဆို၍။

၁၂၆။ "တထေ၀ေကဿ ကလျာဏံ၊ တထေ၀ေကဿ ပါပကံ။
　　တသ္မာ သဗ္ဗံ နကလျာဏံ၊ သဗ္ဗံ ဝါပိ နပါပက"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ တထေ၀ေ ကဿ (ပ) ပါပကံဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

တထေ၀ ဧကဿ ကလျာဏံ၊ ထိုအမှုသည်ပင် အချို့သူအတွက် အကောင်းဖြစ်၏။ တထေ၀ ဧကဿ ပါပကံ၊ ထိုအမှုသည်ပင် အချို့သူအတွက် မကောင်းဖြစ်၏။ တသ္မာ သဗ္ဗံ နကလျာဏံ၊ ထို့ကြောင့် လောကရေးဟူသမျှသည် အကောင်းချည်းလည်း မဖြစ်။ သဗ္ဗံ နပါပကံ ဝါပိ၊ လောကရေးအားလုံးသည် မကောင်းချည်းလည်း မဖြစ်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **တထေဝေကသာတိ**၊ တထေဝေကသဟူသည်ကား။ တဒေဝေကသ တဒေဝ ဧကသ၊ ထိုအမှုသည်ပင် အချို့သူအတွက်တည်း။ ဝါ အယမေဝ ဝါ ပါဌော၊ တစ်နည်းကား ဤတဒေဝေကသသည်ပင် ပါဠိတော်ရှိရင်း ပါ၌တည်း။ ဒုတိယပဒေပိ ဧသေဝနယော၊ ဒုတိယပဒ၌လည်း ဤကဲ့သို့သော နည်းတည်း။ (ဤနည်းသာတည်း)။

ဣတိ သော ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤကဲ့သို့ ထိုတူတော်မောင် မင်းသည် ဤဂါထာဖြင့်။ တံ ကာရဏံ အာဟရိတ္တာ၊ ထိုချေဆပ်ဆတ်ခဲ့ကြောင်းကို ဆောင်ပြ ပြီး၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလုပ်ပြီး၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမာယ ဒေသနာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤဒေသနာတော်ဖြင့်။ လောကသမ္မတာနံ ကလျာဏပါပကာနံ၊ လောကလူများ သမုတ်ထားအပ်ကုန်သော အကောင်း အဆိုးတို့၏။ အနေကန္တိကဘာဝံ ပကာသေတ္တာ၊ ဧကန်မဟုတ်ကြောင်းကို ထင်ရှားပြတော်မူပြီး၍။ "တဒါ အသိလက္ခဏပါဋ္ဌကောဝ၊ ထိုရှေးအခါက သန်လျက်လက္ခဏာဖတ်, ပုဏ္ဏားသည်ပင်။ ဧတရဟိ အသိလက္ခဏပါဋ္ဌကော၊ ယခုငါဘုရား လက်ထက်၌ သန်လျက်လက္ခဏာဖတ် ပုဏ္ဏားတည်း။ ဘာဂိနေယျရာဇပန၊ တူတော်မောင် တရာဇာသီမင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အသိလက္ခဏဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ အသိလက္ခဏဇာတ်အဖွင့်သည် ဆဋ္ဌတည်း။

၇။ ကလဏ္ဍုကဇာတကဝဏ္ဏနာ

တေ ဒေသာ တာနိ ဝတ္ထူနီတိ ဣဒံ၊ တေ ဒေသာ တာနိ ဝတ္ထုနိအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဝိကတ္ထကဘိက္ခုံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ တစ်ပါးသော ကြွားဝါတတ်သော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တတ္ထ ဒွေပိ ဝတ္ထူနိ၊ ထိုကလဏ္ဍုကဇာတ်၌ ပစ္စုပ္ပန် အတိတ်နှစ်မျိုးလည်း

ဖြစ်ကုန်သော ဝတ္ထုကြောင်းတို့သည်။ ကဠာဟကဇာတကသဒိသာနေဝ၊ ကဠာဟကဇာတ်နှင့် တူကုန်သည်သာတည်း။

ပန ဣဓ၊ အထူးပြောရသော် ဤကလဏ္ဍုကဇာတ်၌။ ဗာရာဏသီသေဋ္ဌိနော ဧသော ဒါသော၊ ဗာရာဏသီသူဌေး၏ ဤကျွန်သည်။ ကလဏ္ဍုကော နာမ အဟောသိ၊ ကလဏ္ဍုကမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ တဿ ပလာယိတွာ၊ ထိုကလဏ္ဍုက ကျွန်၏ ထွက်ပြေး၍။ ပစ္စန္တဝါသိသေဋ္ဌိနော၊ ပစ္စန္တရာဇ်နေ သူဌေး၏။ ဓီတရံ ဂဟေတွာ၊ သမီးကို ယူ၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန ဝသနကာလေ၊ များမြတ်သော အခြံအရံဖြင့် နေထိုင်ရာကာလ၌။ ဗာရာဏသီသေဋ္ဌိ ပရိယေသာပေတွာပိ၊ ဗာရာဏသီသူဌေးသည် ရှာစေ၍လည်း။ တဿ ဂတဋ္ဌာနံ အဇာနန္တော၊ ထိုကလဏ္ဍုက၏ သွားရာဌာနကို မသိရကား။ "ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ကလဏ္ဍုကံ ပရိယေသာတိ၊ ကလဏ္ဍုကကို ရှာချေ"ဟု။ အတ္တနာ ပဋ္ဌ၊ မိမိသည် မွေးထား အပ်သော။ သုကပေါတကံ ပေသေသိ၊ ကျေးသားငယ်ကို (ကျက်တူရွေးငယ်ကို) စေလွှတ်ပြီ။ သုကပေါတကော၊ ကျေးသားငယ်သည်။ ဣတော စိတော စ ဝိစရန္တော၊ ဤမှလည်း ဤမှလည်း လှည့်လည်သော်။ တံ နဂရံ ပါပုဏိ၊ ကလဏ္ဍုက နေရာ ထိုတောမြို့သို့ ရောက်သွားပြီ။ တသ္မိံ စ ကာလေ ကလဏ္ဍုကော၊ ထိုအခါ၌ လည်း ကလဏ္ဍုကသည်။ နဒီကီဠံ ကီဠိတုကာမော၊ မြစ်ရေကစားမှုကို ကစားလို ရကား။ ဗဟုံ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဗ္ဗေါ၊ များစွာသော ပန်းနံ့သာ, နံ့သာပြောင်းကို လည်းကောင်း။ ခါဒနီယဘောဇနီယာနိ စ ဂါဟာပေတွာ၊ ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်တို့ကို လည်းကောင်း ယူစေ၍။ နဒီ ဂန္တာ၊ မြစ်သို့ သွား၍။ သေဋ္ဌိဓီတာယ သဒ္ဓိံ၊ တော သူဌေးသမီးနှင့် အတူ။ နာဝံ အာရုယှ၊ လှေကို စီး၍။ ဥဒကေ ကီဠတိ၊ ရေထဲ၌ ကစား၏။ တသ္မိဉ္စ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်ဒေသ၌လည်းပဲ။ နဒီကီဠံ ကီဠန္တာ၊ မြစ်ရေ ကစားမှုကို ကစားကြကုန်သော။ ဣဿရဇာတိကာ၊ အစိုးရသဘောရှိ သူတို့သည်။ တိခိဏဘောဇနပရိဘာဝိတံ၊ ထက်လှစွာသော ဆေးဖြင့် ထုံထားအပ်သော။ ခီရံ ပိဝန္တိ၊ နို့ရည်ကို သောက်ကုန်၏။ တေန တေသံ၊ ထိုနို့ရည်သောက်ထားခြင်းကြောင့် ထိုရေကစားသူတို့သည်။ ဒိဝသဘာဂံ ဥဒကေ၊ နေ့အဖို့ပတ်လုံး ရေ၌။ ကီဠန္တာနမ္ပိ၊ ကစားကုန်သော်လည်း။ သီတံ နုဒတိ၊ အအေးသည် မနှိပ်စက် (အအေးခံ နိုင်၏)။ အယံ ပန ကလဏ္ဍုကော၊ ဤကလဏ္ဍုကသည်ကား။ ခီရဂဏ္ဍုသံ ဂဟေတွာ၊ ငုံထားအပ်သော နို့ရည်ကို ယူ၍။ မုခံ ဝိကွာလေတွာ၊ ခံတွင်းကို

ဆေး၍။ တံ ခီရံ နုဋ္ဌာဘတိ၊ ထိန္ဒိရည်ကို ထွေးပစ်၏။ နုဋ္ဌာဘန္တောပိ၊ ထွေးပစ်သော်လည်း။ ဥဒကေ အနုဋ္ဌာဘိတ္တာ၊ ရေထဲ၌ မထွေးမူ၍။ သေဋ္ဌိဓီတာယ၊ တောသူဌေးသမီး၏။ သီသေ နုဋ္ဌာဘတိ၊ ခေါင်းပေါ်၌ ထွေး၏။ သုကပေါတကောပိ နဒီတီရံ ဂန္တာ၊ ကျေးသားငယ်သည်လည်း မြစ်ကမ်းသို့ ပျံသွား၍။ ဧကိဿာ ဥဒုမ္ဗရသာခါယ နိသိဒိတ္တာ၊ တစ်ကိုင်းသော ရေသဖန်းကိုင်း၌ နားနေပြီး၍။ သြလောကေတ္တာ၊ ကြည့်ရှုသော်။ ကလဏ္ဏကံ သဠာနိတ္တာ၊ ကလဏ္ဏကကျွန်ကို မှတ်မိ၍။ သေဋ္ဌိဓီတာယ သီသေ၊ တောသူဌေးသမီး၏ ဦးခေါင်း၌။ နုဋ္ဌာဘန္တံ ဒိသ္မာ၊ နှံ့ရည်ထွေးပစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍။ "အရေ ကလဏ္ဏက ဒါသ၊ ဟယ်. . ကလဏ္ဏကကျွန်။ အတ္တနော ဇာတိဠ၊ မိမိ၏ မျိုးရိုးဇာတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝသနဋ္ဌာနဠ အနုဿရ၊ နေရာဌာနကိုလည်းကောင်း ထပ်ခါ ထပ်ခါ သတိထားပါ။ ခီရဂဏ္ဍုသံ ဂဟေတ္တာ၊ ငုံအပ်သော နှံ့ရည်ကို ယူ၍။ မုခံ ဝိကဿာလေတ္တာ၊ ခံတွင်းကို ဆေးကြော၍။ ဇာတိသမ္ပန္နာယ သုခသံဝဍ္ဎာယ၊ မျိုးရိုးကောင်းသော ချမ်းသာစွာ ကြီးပြင်းလာသော။ သေဋ္ဌိဓီတာယ သီသေ၊ တောသူဌေးသမီး၏ ခေါင်း၌။ မာ နုဋ္ဌာဘိ၊ မထွေးပါလင့်။ အတ္တနော ပမာဏံ၊ မိမိ၏ ပမာဏကို။ နု ဇာနာသိတိ ဝတ္တာ၊ မသိသလော"ဟု ပြော၍။

၁၂၇။ "တေ ဒေသာ တာနိ ဝတ္ထူနိ၊ အဟဠ္ဍ ဝနဂေါစရော။
အနုဝိစ္စ ခေါ တံ ဂဏ္ဍေယ္ယုံ၊ ပိဝ ခီရံ ကလဏ္ဏကာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ တေ ဒေသာ (ပ) ကလဏ္ဏကဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ယေ ဒေသာ၊ နေခဲ့ဖူးရာ အကြင်မိခင်ဝမ်းတို့သည်။ ယာနိ ဝတ္ထူနိ၊ တည်ခဲ့ဖူးရာအကြင်အမိဝမ်းတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏)။ (တေ ဒေသေ၊ ထိုနေခဲ့ဖူးရာမိခင်ဝမ်းအရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း)။ တာနိ ဝတ္ထူနိ၊ တည်ခဲ့ဖူးရာ ထိုမိခင်ဝမ်း နေရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝနဂေါစရော အဟဠ္ဍ၊ တောထဲ၌ ကျင်လည်ကျက်စားသော ငါကျေးသားငယ် တိရစ္ဆာန်သည်ပင်။ (ဇာနာမိ၊ သိ၏)။ အနုဝိစ္စ ခေါ တံ ဂဏ္ဍေယ္ယုံ၊ စစ်ဆေး၍ သင့်ကို ဖမ်းယူကုန်ရာ၏။ ကလဏ္ဏက ခီရံ ပိဝ၊ အို. . ကလဏ္ဏက နှံ့ရည်ကို သောက်ပါ (ထွေးမပစ်ပါနဲ့)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **တေ ဒေသာ တာနိ ဝတ္ထူနိ**တိ၊ တေ ဒေသာ တာနိ ဝတ္ထူနိ ဟူသော ပဌမပါဒကို။ မာတုကုစ္ဆိ သန္ဓာယ၊ မိခင်ဝမ်းကို ရည်ရွယ်၍။ ဝဒတိ၊ ကျေးဇူးငယ် ပြောဆို၏။ အယံ ဧတ္ထ အဓိပ္ပါယော၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား ဤပဌမပါဒ၌ ကျေးဇူးငယ်ဆိုလိုသည့် အဓိပ္ပါယ်တည်း။ (ကော၊ အဓိပ္ပါယ် ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ ယတ္ထ တေ ဝသိတံ၊ အကြင်မိခင်ဝမ်း၌ သင်ကလဏ္ဍုက သည် နေခဲ့ဖူးပြီ။ တေ ကုစ္ဆိဒေသာ၊ ထိုသင်နေခဲ့ဖူးသည့် မိခင်ဝမ်းအရပ်တို့သည်။ ခတ္တိယမီတာဒီနံ၊ မင်းသမီးစသည်တို့၏။ နံ ကုစ္ဆိဒေသာ၊ ဝမ်းဗိုက်အရပ် မဟုတ်ကြ ကုန်။ ယတ္ထ ဝါ ပတိဋ္ဌိတော အာသိ၊ အကြင်ဌာန၌လည်း တည်ခဲ့ဖူးသည် ဖြစ်ပြီ။ တာနိ ကုစ္ဆိဝတ္ထူနိ၊ တည်ခဲ့ဖူးရာ ထိုဝမ်းဗိုက်အရပ်တို့သည်။ ခတ္တိယမီတာဒီနံ၊ မင်းသမီးစသည်တို့၏။ နံ ကုစ္ဆိ ဝတ္ထူနိ၊ ဝမ်းဗိုက်နေရာ မဟုတ်ကြကုန်။ အထ ခေါ ဒါသိကုစ္ဆိယံ၊ စင်စစ်သော်ကား ကျွန်မဝမ်းဗိုက်၌။ တံ၊ သင်ကလဏ္ဍုကသည်။ ဝသိ စေဝ ပတိဋ္ဌိတော စ၊ နေလည်း နေခဲ့ဖူးပြီ တည်လည်း တည်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း။ **အဟဉ္စ ဝနဂေါစရောတိ**၊ အဟဉ္စ ဝနဂေါစရော ဟူသော ပါဋ်ဖြင့်။ တိရစ္ဆာနဘူတောပိ၊ တိရစ္ဆာန်စစ်စစ်ဖြစ်သော်လည်း။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤသင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြောင်းကို။ ဇာနာမိတိ ဒီပေတိ၊ ငါကျေးဇူးငယ် သိ၏ဟု ပြ၏။ **အနုဝိစ္ဆ ခေါ တံ ဂဏ္ဍေယျုန္တိ**၊ အနုဝိစ္ဆ ခေါ တံ ဂဏ္ဍေယျုံဟူသည်ကား။ **ဧဝံ** အနာစာရံ စရမာနံ၊ ဤကဲ့သို့ မသင့်လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြံသော်။ မယာ ဂန္တာ အာရောစိတေ၊ ငါသည် သွား၍ ပြောကြားအပ်သော်။ အနုဝိစ္ဆ ဇာနိတ္တာ၊ စီစစ်၍ သိရှိ၍။ တဝ သာမိကာ၊ သင်ကလဏ္ဍုက၏ ပိုင်ရှင်တို့သည် တာဌေတ္တာ စေဝ၊ ရိုက်နှက်၍လည်းကောင်း။ လက္ခဏာဟတံ ကတ္တာ စ၊ တံဆိပ်ရိုက်နှိပ်အပ်သည်ကို ပြု၍လည်းကောင်း။ တံ ဂဏ္ဍေယျုံ၊ သင့်ကို ဖမ်းယူကုန်ရာ၏။ ဂဟေတ္တာ ဂမိဿန္တိ၊ ဖမ်းယူ၍ သွားကြလတံ့။ တသ္မာ အတ္တာနော၊ ထို့ကြောင့် မိမိ၏။ ပမာဏံ ဥ တ္တာ၊ ပမာဏကို သိ၍။ သေဋ္ဌီတာယ သီသေ၊ တောသူဌေးသမီး၏ ဦးခေါင်း၌။ ခီရံ အနုဌ္ဌဘိတ္တာ ဝိဝ၊ နို့ရည်ကို ထွေးမပစ်မူ၍ သောက်ပါ။ **ကလဏ္ဍုကာတိ**၊ ကလဏ္ဍုကဟူ၍။ တံ၊ ထိုကျွန်ကို။ နာမေန အာလပတိ၊ နာမည်ဖြင့် ကျေးဇူးငယ်ခေါ်ပြော၏။

ကလဏ္ဍုကောပိ၊ ကလဏ္ဍုကသည်လည်း။ သုဝပေါတက် သဠာနိတွာ၊ ကျေးသားငယ်ကို မှတ်မိ၍။ "မ ပါကင်္ရ၊ ငါ့ကို ထင်ရှားစွာ။ ကရေယျာတိ ဘယေန၊ ပြုရာ၏"ဟု တွေးကြောက်သဖြင့်။ ဧဟိ သာမိ၊ လာပါ အို. . အရှင်။ ကဒါ အာဂတောဝ၊ ဘယ်အခါက လာခဲ့သည်။ အသိတိ အာဟ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ သုကော၊ ကျေးသားငယ်သည်။ "ဧသော မ၊ ဤကလဏ္ဍုကသည် ငါ့ကို။ ဟိတကာမတာယ၊ အကျိုးစီးပွါးလိုလားသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ နဿ ပဏ္ဍောသတိ၊ ခေါ်သည် မဟုတ်။ ပန မေ၊ အဟုတ်သော်ကား ငါ၏။ ဂီဝံ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လည်ပင်းကို လိမ်ညှစ်၍။ မာရေတုကာမောတိ ဥ တွာဝ၊ သတ်လိုလို"ဟု သိ၍သာလျှင်။ မေ တယာ၊ ငါ့အား သင်ကလဏ္ဍုကဖြင့်။ နဿ အတ္ထောတိ၊ အကျိုးမရှိဟု ပြော၍။ တတော ဥပ္ပတိတွာ၊ ထိုမြစ်ကမ်းမှ ပျံတက်၍။ ဗာရာဏသိံ ဂန္တွာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ သွား၍။ ယထာဒိဋ္ဌं သေဋ္ဌိနော၊ အကြောင်းအကြောင် မြင်အပ်ခဲ့သည်ကို ဗာရာဏသီ သူဌေးအား။ ဝိတ္ထာရေန ကထေသိ၊ အကျယ်အားဖြင့် ပြောကြားပြီ။ သေဋ္ဌိ ဗာရာဏသီသူဌေးသည်။ အယုတ္တံ တေန၊ မသင့်လျော်သည်ကို ထိုကလဏ္ဍုက သည်။ ကတန္တိ ဝတွာ၊ ပြုအပ်ပြီဟု ပြော၍။ ဂန္တွာ တဿ၊ သွားရောက်၍ ထိုကလဏ္ဍုကအား။ အာဏံ ကာရေတွာ၊ အာဏာကို ပြုစေ၍။ ဗာရာဏသိမေဝ နံ အာနေတွာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့သာ ထိုကလဏ္ဍုကကို ဆောင်ယူ၍။ ဒါသပရိ ဘောဂေန ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ကျွန်အဖြစ်အသုံးပြုခြင်းဖြင့် အသုံးပြုပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ကလဏ္ဍုကော၊ ထိုရှေးအခါက ကလဏ္ဍုကကျွန်သည်။ အယံ ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ဤကြွားဝါသော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဗာရာဏသိ သေဋ္ဌိ ပန၊ ဗာရာဏသီသူဌေးသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည် သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကလဏ္ဍုကဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ကလဏ္ဍုကဇာတ်အဖွင့်သည် သတ္တမတည်း။

၈။ ဗိဇ္ဇာရဝတဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယော ဝေ ဓမ္မံ ဓဇံ ကတ္တာတိဣဒံ၊ ယော ဝေ ဓမ္မံ ဓဇံ ကတ္တာအစရိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟာရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ကုဟကဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော အံ့ဖွယ်သရဲပြုတတ်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တဒါ၊ မှန်၏ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ တဿ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်း၏။ ကုဟကဘာဝေ အာရောစိတေ၊ အံ့သြဖွယ်ပြုတတ်ကြောင်းကို လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ နု၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဧသော၊ ရှေးကလည်း ဤရဟန်းသည်။ ကုဟကောယေ ဝါတိ ဝတ္တာ၊ အံ့သြဖွယ်ပြုတတ်သည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မူသိကယောနိယံ၊ ကြွက်မျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိं ဂဟေတွာ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူ၍။ ဝုဏ္ဏိ အန္ဓာယ၊ ကြီးပြင်းမှုကို အစွဲပြု၍။ မဟာသရီရော၊ ကြီးသော ကိုယ်ရှိသည်။ သူကရစ္ဆာပကသဒိသော ဟုတ္တာ၊ ဝက်ပေါက်လေးနှင့် တူသည် ဖြစ်၍။ အနေကသတမူသိကာဟိ ပရိဝုတော၊ ရာပေါင်းများစွာသော ကြွက်တို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ အရညေ ဝိဟာရတိ၊ တောထဲ၌ နေ၏။ အထ ဧကော သိဂါလော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော မြေခွေးသည်။ ဣတော စိတော စ ဝိစရန္တော၊ ဤမှလည်း ဤမှလည်း လှည့်လည်သော်။ တံ မူသိကယူထံ ဒိသွာ၊ ထိုကြွက်အုပ်ကို တွေ့ရ၍။ ဣမာ မူသိကာ ဝဠ္ဆေတွာ၊ ဤကြွက်တို့ကို လှည့်စား၍။ ခါဒိဿာမိတိ စိန္တေတွာ၊ စားမည်ဟု တွေး၍။ မူသိကာနံ အာသယဿ၊ ကြွက်တို့၏ နေရာ၏။ အဝိဒူရေ သူရိယာဘိမုခေါ၊ မနီးမဝေး၌ နေသို့ရှေ့ရှုသော မျက်နှာရှိ၍။ ဝါတံ ပိဝန္တော၊ လေကို သောက်လျက် (ပါးစပ်ဟထားလျက်)။ ဧကေန ပါဒေန အဋ္ဌာသိ၊ တစ်ချောင်းတည်းသော ခြေဖြင့် ရပ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဂေါစရာယ စရမာနော၊ အစာရှာရန်အကျိုးငှာ လှည့်လည်သော်။ တံ ဒိသွာ၊ ထိုမြေခွေးကို တွေ့၍။ "ဧသော သီလဝါ၊ ဤမြေခွေးသည် သီလရှိသည်။

ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ့်"ဟု တွေး၍။ တဿ သန္ဓိက် ဂန္ဓာ၊ ထိုမြေခွေး၏ အထံသို့ သွား၍။ "ဘန္တေ တွဲ၊ အို. . အရှင် အရှင်သည်။ ကော နာမောတိ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ် အမည်ရှိသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဓမ္မိကော နာမာတိ၊ ဓမ္မိကမည်၏ဟု ဖြေပြီ။ စတ္တာရော ပါဒေ၊ လေးချောင်းကုန်သော ခြေတို့ကို။ ဘူမိယံ အဋ္ဌပေတွာ၊ မြေပေါ်၌ မထားမူ၍။ ဧကေနေဝ၊ ခြေတစ်ချောင်းတည်းဖြင့်သာ။ ကသ္မာ ဌိတောဝ၊ အဘယ်ကြောင့် တည်နေသည်။ အသီတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ မယိ စတ္တာရော ပါဒေ၊ ငါသည် လေးချောင်းလုံးကုန်သော ခြေတို့ကို။ ပထဝိယံ ဌပေန္တေ၊ မြေပေါ်၌ ထားသော်။ ပထဝီ ဝဟိတုံ နိ သက္ကောတိ၊ မြေကြီးသည် ဆောင်ထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ တသ္မာ ဧကေနေဝ၊ ထို့ကြောင့် ခြေတစ်ချောင်းတည်းဖြင့်သာ။ တိဋ္ဌာမိတိ၊ တည်နေ၏ဟု ဖြေပြီ။ မုခံ ဝိဝရိတွာ၊ ခံတွင်းကို ဖွင့်၍။ ကသ္မာ ဌိတောဝ၊ အဘယ့်ကြောင့် တည်နေသည်။ အသီတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ မယံ အည်၊ ငါတို့သည် လေမှတစ်ပါး အခြားကို။ နိ ဘက္ခယာမ၊ မစားကြကုန်(အစာမပြုကြကုန်)။ ဝါတမေဝ ဘက္ခယာမာတိ၊ လေကိုသာ စားကြ၏ (အစာပြုကြပါကုန်၏)ဟုဖြေပြီ။ အထ ကသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ့်ကြောင့်။ သူရိယာဘိမုခေါ တိဋ္ဌသီတိ၊ နေသို့ ရှေးရှုသော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍ တည်နေသနည်းဟု မေးပြီ။ သူရိယံ နမသ္သာမိတိ၊ နေကို ငါ ရှိခိုး၏ဟု ဖြေပြီ။ ဟောမိသတ္တော တဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုမြေခွေး၏။ ဝစနံ သုတ္တာ၊ စကားကို ကြားရ၍။ ဧသော သီလဝါ၊ ဤမြေခွေးသည် သီလရှိသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေး၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ မူသိကဂဏော သဒ္ဒီ ကြွက်အုပ်နှင့်အတူ။ သာယံ ပါတံ၊ ညနေချမ်း၌ လည်ကောင်းမနက်စောစော၌လည်းကောင်း။ တဿ ဥပဋ္ဌာနံ ဂစ္ဆတိ၊ ထိုမြေခွေးအား ခစားခြင်းငှာ သွား၏။

အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဥပဋ္ဌာနံ ကတ္တာ၊ ခစားမှုကို ပြုပြီး၍။ ဂမနကာလေ သိဂ်ါလော၊ သွားရာအခါ၌ မြေခွေးသည်။ သဗ္ဗပစ္ဆိမံ မူသိကံ၊ အားလုံးတို့နောက်ဆုံးဖြစ်သော ကြွက်ကို။ ဂဟေတွာ မံသံ ခါဒိတွာ၊ ဖမ်းယူ၍ အသားကို ကိုက်စား၍။ အဗ္ဗောဟရိတွာ မုခံ၊ မျိုချ၍ ခံတွင်းကို။ ပုဏ္ဏိတွာ တိဋ္ဌတိ၊ သုတ်သင်၍ တည်နေ၏။ အနုပုဗ္ဗေန မူသိကဂဏော၊ အစဉ်အားဖြင့် ကြွက်အုပ်သည်။ တနုကော ဇာတော၊ နည်းသွားသည် ဖြစ်ပြီ။

မူသိကာ၊ ကြွက်တို့သည်။ "ပုဗ္ဗေ အမှာကံ၊ ရှေးက ငါတို့၏။ အယံ အာသယော နပ္ပဟောတိ၊ ဤနေရာသည် မနေလောက်။ နိရန္တရာ တိဋ္ဌာမ၊ အကြားမရှိကုန်ဘဲ တည်နေကြရ၏။ ဣဒါနိ သိထိလာ၊ ယခုအခါ၌ကား လျော့ကုန်၏။ ဧဝမ္မိ အာသယော၊ ဤသို့ လျော့သော်လည်း နေရာသည်။ နေ ပူရတေဝ၊ ကြွက်တို့ဖြင့် မပြည့်သည်သာ။ ဧတံ ကိ" နု ခေါတိ၊ ဤကြွက်နည်းပါးခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့် နည်း"ဟု။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား။ တံ ပဝတ္တိ" အာရောစေသုံ၊ ထိုအဖြစ်ကို ပြောကြားကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ကေန ကာရဏေန မူသိကာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ကြွက်တို့သည်။ တနုတ္တံ ဂတာ နု ခေါတိ၊ နည်းပါးသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ကြသနည်း"ဟု။ စိန္တေန္တော သိဂ်ါလေ၊ တွေးတောသော် မြေခွေးအပေါ်၌။ အာသက်" ဌပေတွာ၊ သံသယကို ထား၍။ နံ ဝိမံသိဿာမိ ဣတိ၊ ထိုမြေခွေးကို စူးစမ်းမည်ဟု တွေး၍။ ဥပဌာနကာလေ သေသမူသိကာ၊ ဆည်းကပ်ရာအချိန်၌ ကြွင်းသော ကြွက်တို့ကို (မူသိကေဟု ဒုတိယန္တသာ ရှိသင့်သည်)။ ပုရတော ကတွာ၊ ရှေ့မှ ပြု၍။ သယံ ပစ္ဆတော အဟောသိ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ကား နောက်မှ ဖြစ်ပြီ။ သိဂ်ါလော တဿ၊ မြေခွေးသည် ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဥပရိ ပဗ္ဗန္တိ၊ အပေါ်သို့ ပြေးလာပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အတ္တနော၊ ဘုရားလောင်းသည် မိမိကို။ ဂဟဏတ္ထာယ တံ၊ ဖမ်းယူဖို့အကျိုးငှာ ထိုမြေခွေးကို။ ပဗ္ဗန္တန္တံ ဒိသွာ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြေးလာသည်ကို တွေ့ရ၍ နောက်သို့ ဆုတ်တည့်၍။ "ဘော သိဂ်ါလ တေ၊ ဘို. . မြေခွေး သင်မြေခွေး၏။ ဣဒံ ဝတသမာဒါနံ၊ ဤဝတ်အကျင့် ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဓမ္မသုဓမ္မတာယ နု၊ တရားအကျင့် အလွန်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မဟုတ်။ ပန ပရေသံ၊ စင်စစ်သော်ကား သူတပါးတို့ကို။ ဟိ"သနတ္ထာယ ဓမ္မံ၊ ညှဉ်းဆဲဖို့အကျိုးငှာ ကျင့်ဝတ်တရားကို။ ဓဇံ ကတ္တာ၊ အလံတံခွန်ကို ပြုလုပ်၍။ စရသိတိ ဝတ္တာ၊ သွားလာလှည့်လည်၏ဟု ပြောပြီး၍။

၁၂၈။ "ယော ဝေ ဓမ္မံ ဓဇံ ကတ္တာ၊ နိဂ္ဂဏ္ဍော ပါပမာစရေ။
　　ဝိဿာသယိတ္တာ ဘူတာနိ၊ ဗိဠာရံ နာမ တံ ဝတ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယော ဝေ ဓမ္မံ (ပ) တံ ဝတံဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ယော ဓမ္မံ၊ အကြောင်သူသည် ကုသလကမ္မပထတရားကို။ ဝေ ဓဇံ ကတ္တာ၊ စင်စစ် အလံတံခွန်ကို ပြု၍။ ဘူတာနိ ဝိဿာသယိတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို အကျွမ်းဝင်မှုရှိသည်တို့ကို ပြု၍။ နိဂူဠှော၊ ဖုံးကွယ်လျက်။ ပါပံ အာစရေ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်၏။ (တဿ၊ ထိုသူ၏)။ တံ ဝတံ၊ ထိုအကျင့်ကား။ ဗိဠာရံ နာမ၊ ကြောင်နှင့်တူစွာ ကောက်ကျစ်သော အကျင့်မည်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယော ဝေတိ**၊ ယော ဝေဟူသည်ကား။ ခတ္တိယာဒီသု၊ ခတ္တိယမျိုးစသည်တို့တွင်။ ယော ကောစိဒေဝ၊ အမှတ်မရှိတစ်ပါးပါးသော သူသာတည်း။ **ဓမ္မံ ဓဇံ ကတ္တာတိ**၊ ဓမ္မံ ဓဇံ ကတ္တာဟူသည်ကား။ ဒသကုသလကမ္မပထဓမ္မံ၊ ကုသလကမ္မပထတရား(၁၀)ပါးကို။ ဓဇံ ကတ္တာ၊ အလံတံခွန်ကို ပြု၍တည်း။ ကူဋံ ကရောန္တော၀ိယ၊ အထွဋ်အထိပ်ကို ပြုဘိသကဲ့သို့။ ဥဿာပေတ္တာ၊ စိုက်ထောင်၍။ ဒဿေန္တော၊ ပြလျက်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ဓမ္မံ ဓဇံ ကတ္တာအနက်တည်း။ **ဝိဿာသယိတ္တာတိ**၊ ဝိဿာသယိတ္တာ ဟူသည်ကား။ အယံ သီလဝါတိ၊ ဤသူကား သီလရှိ၏ဟု။ သညာယ၊ မှတ်ထင်မှုဖြင့်။ သဠာတ ဝိဿာသာနိ ကတ္တာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည့် ချစ်ကျွမ်းဝင်မှုရှိသည်တို့ကို ပြု၍။ **ဗိဠာရံ နာမ တံ ဝတန္တိ**၊ ဗိဠာရံ နာမ တံ ဝတံဟူသည်ကား။ ဧဝံ တံ ဓမ္မံ၊ ဤကဲ့သို့ ထိုကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကို။ ဓဇံ ကတ္တာ၊ အလံတံခွန်ကို ပြု၍။ ရဟောပါပါနိ၊ ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တသ ဝတံ၊ ပြုသူ၏ အကျင့်သည်။ ကေရာဋိကဝတံ နာမ ဟောတိ၊ ကောက်ကျစ်သော အကျင့် မည်သည် ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား စတုတ္ထပါဒအနက်တည်း။

မှသိကရာဇာ ကထေန္တော၀၊ ကြွက်မင်းသည် ပြောလျက်ပင်သာ။ ဥပ္ပတိတ္တာ တဿ၊ ခုန်၍ ထိုမြွေခွေး၏။ ဂီ၀ါယံ ပတိတ္တာ၊ လည်ပင်းပေါ်၌ ကျ၍။ ဟနုကဿ ဟေဋ္ဌာ၊ မေးရိုး၏ အောက်၌။ အန္တောဂလနာဋိယံ ဆုံသိတ္တာ၊ လည်ပင်းအတွင်း ကြောင့် ကိုက်၍။ ဂလနာဋိံ ဖာလေတ္တာ၊ လည်ချောင်းရိုးကို ဖောက်ခွဲ၍။ ဇီ၀ိတက္ခယံ ပါပေသိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေပြီ။ မှသိကဂဏော နိ၀တ္တိတ္တာ၊ ကြွက်အုပ်သည် ပြန်ဆုတ်လာ၍။ သိဂါလံ မုရ မုရ္ဝတိ၊ မြွေခွေးကို မြုံ့မြုံ့ဟု။ ခါဒိတ္တာ အဂမာသိ၊ ကိုက်စား၍ သွားပြီ။ ပဌမဂတာ၀ အဿ၊ ပဌမရောက်လာကြသော ကြွက်တို့သည်သာ ထိုမြွေခွေး၏။ မံသံ လဘိသု ကိရ၊ အသားကို

စားကြရသတဲ့။ ပစ္ဆာ အာဂတာ၊ နောက်မှ ရောက်လာကြသော ကြွက်တို့သည်။ နဿ လဘိသု၊ မစားရဟုန်ပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေမှ စ၍။ မူသိကဂဏော၊ ကြွက်အုပ်သည်။ နိဗ္ဗယော ဇာတော၊ ဘေးကင်းသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္မာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ သိဂါလော၊ ထိုရှေးအခါက မြေခွေးသည်။ ကုဟကဘိက္ခု အဟောသိ၊ အံ့သြဖွယ်ပြုတတ်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ မူသိကရာဇာ ပန၊ ကြွက်မင်းသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဗိဠာရဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ဗိဠာရဇာတ်အဖွင့်သည် အဋ္ဌမတည်း။

၉။ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇာတကဝဏ္ဏနာ

နာယံ သိခါ ပုညဟေတူတိ ဣဒံ၊ နာယံ သိခါ ပုညဟေတု စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ကုဟကံ ဘိက္ခုဇဝေ၊ အံ့သြဖွယ် ပြုတတ်သော ရဟန်းကိုပင်။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။

ဟိ အတီတသ္မိံ၊ ခဲ့ဦးအံ့ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တော၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မူသိကရာဇာ ဟုတ္မာ၊ ကြွက်မင်းသည် ဖြစ်၍။ အရညေ ဝသတိ၊ တောထဲ၌ နေ၏။ အထ ဧကော သိဂါလော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော မြေခွေးသည်။ ဒဝဏှာဟေ ဥဋ္ဌိတေ၊ တောမီးသည် ထတောက်သော်။ ပလာယိတုံ အသက္ကောန္တော၊ ပြေးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ရကား။ ဧကသ္မိံ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တစ်ပင်၌။ သီသံ အာဟစ္စ အဋ္ဌာသိ၊ ဦးခေါင်းကို ထိခိုက်၍ စိုက်၍ တည်ပြီ။ တဿ သကလသရီရေ၊ ထိုမြေခွေး၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌။ လောမာနိ ဈာယိသု၊ အမွေးတို့သည် မီးလောင်ကုန်ပြီ။ ရုက္ခံ အာဟစ္စ၊ သစ်ပင်ကို ထိခိုက်၍ စိုက်၍။ ဌိတဋ္ဌာနေ ပန၊ တည်ရာဌာန၌ကား။ မတ္ထကေ စူဠာ ဝိယ၊ ငယ်ထိပ်၌ ဦးစွန်းဖုတ်

ကဲ့သို့။ ထောကာနိ လောမာနိ အဋ္ဌသု၊ အနည်းငယ်ကုန်သော အမွေးတို့သည် တည်ရှိကုန်ပြီ။ သော ဧကဒိဝသ်၊ ထိုမြေခွေးသည် တစ်နေ့၌။ သောဏ္ဍိယ် ပါနီယ် ပိဝန္တော၊ ကျောက်ရေကန်၌ သောက်ရေကို သောက်သော်။ ဆာယ် သြလော ကေန္တော၊ အရိပ်ကို ကြည့်သော်။ စူဠဠ ဒိသွာ၊ ဦးစွန်းဖုတ်ကို တွေ့၍။ "ဣဒါနိ မေ ယခုအခါ ငါ့မှာ။ ဘဏ္ဍာမူလံ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ အရင်းပစ္စည်းသည် ဖြစ်ပြီ ရှိပြီ"ဟုတွေး၍။ အရညေ ဝိစရန္တော၊ တောထဲ၌ လှည့်လည်သော်။ တံ မူသိကာဒရိ ဒိသွာ၊ ကြွက်တို့နေရာ ထိုချောက်ကြားကို တွေ့ရ၍။ "ဣမာ မူသိကာ ဝဠ္ဠေတွာ၊ ဤကြွက်တို့ကို လိမ်ညာ၍။ ခါဒိဿာမိတိ၊ စားမည်"ဟု တွေး၍။ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ရှေးခေါ်သည့် အောက်ပိဋကရဏတ်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်ပင်။ အဝိဒူရေ အဋ္ဌာသိ၊ မနီးမဝေးတွင် တည်ပြီ။ အထ နံ ဟောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုမြေခွေးကို ဘုရားလောင်းသည်။ ဂေါစရာယ စရန္တော ဒိသွာ၊ အစာရှာခြင်းငှါ လှည့်လည်သော် တွေ့၍။ အယံ သီလဝါတိ၊ ဤမြေခွေးသည် သီလရှိ၏ဟု။ သညာယ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ အမှတ်သညာဖြင့် ချဉ်းကပ်၍။ တွံ ကိံ နာမော၊ သင်သည် အဘယ်အမည်ရှိသည်။ အသိတိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်သနည်း ဟု မေးပြီ။ အဟံ၊ ငါကား။ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇော နာမာတိ၊ မီးပူဇော်သည့် ဘာရဒ္ဒါဇမည်၏ဟုဖြေပြီ။ အထ ကသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော် အဘယ့်ကြောင့်။ အာဂတော အသိတိ၊ လာသည် ဖြစ်သနည်းဟုမေးပြီ။ တုမှာကံ ရက္ခဏတ္ထာယာတိ၊ သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါဟု ဖြေပြီ။ ကိန္တိ ကတ္တာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်၍။ အမှေ ရက္ခိဿသီတိ၊ ငါတို့ကို စောင့်ရှောက်မည်နည်းဟု မေးပြီ။ အဟံ အဂ္ဂိဇဏနံ နာမ၊ ငါသည် မြီးထူးရေတွက်ခြင်း မည်သည်ကို။ ဇာနာမိ၊ နားလည်၏။ တုမှာကံ ပါတောဝ နိက္ခမိတွာ၊ သင်တို့၏ စောစောပင် နေရာမှ ထွက်၍။ ဂေါစရာယ ဂမနကာလေ၊ အစာရှာခြင်းငှါ သွားရာအခါ၌။ ဧတ္တကာတိ ဂဏေတွာ၊ ဤမျှရှိကုန်၏ဟု ရေတွက်၍။ ပစ္ဆာဂမနကာလေပိ၊ ပြန်လာရာအခါ၌လည်း။ ဂဏေသာမိ၊ ရေတွက်အံ့။ ဧဝံ သာယံ ပါတံ၊ ဤကဲ့သို့ ညချမ်း၌လည်းကောင်း နံက်ခင်း၌လည်းကောင်း။ ဂဏေန္တော ရက္ခိဿာမီတိ၊ ရေတွက်လျက် စောင့်ရှောက်မည်ဟု ပြောပြီ။ မာတုလ တေန ဟိ ရက္ခ ဣတိ၊ အို. ဦးကြီး ထိုသို့ဖြစ်လျှင် စောင့်ရှောက်ပါဟု ပြောပြီ။ သော သာမူတိ၊ ထိုမြေခွေးသည် ကောင်းပါပြီဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ လက်ခံပြီး၍။ နိက္ခမနကာလေ၊ အစာရှာထွက်သော အခါ၌။ ဧကော ဒွေ တယောတိ၊ တစ်ကောင်, နှစ်ကောင်

တို့ သုံးကောင်တို့ဟု။ ဂဏောတွာ၊ ရေတွက်ပြီး၍။ ပစ္စာဂမနကာလေပိ၊ ပြန်လာရာ ကာလ၌လည်း။ တထေဝ ဂဏောတွာ၊ ထို့အတူပင် ရေတွက်ပြီး၍။ သဗ္ဗပစ္ဆိမံ ဂဟေတွာ ခါဒတိ၊ ကြွက်အားလုံး နောက်ဆုံးဖြစ်သော ကြွက်ကို ဖမ်းယူ၍ စား၏။ သေသံ ပုရိမသဒိသမေव၊ အကြွင်းစကားသည် ရှေးဝိဌာရဇာတ်နှင့် တူသည် သာတည်း။

ဣမ ပန မူသိကရာဇာ၊ ဤအဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇာတ်၌ကား ကြွက်မင်းသည်။ နိဝတ္တိတွာ ဌိတော၊ နောက်ပြန်ဆုတ်၍ ရပ်တည်လျက်။ "ဘော အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇ အို. မီးပူဇော်သည့် ဘာရဒ္ဒါဇ။ တဝ ဓမ္မသုဓမ္မတာယ၊ သင်၏ တရားအားဖြင့် အလွန်ကောင်းသောတရားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မတ္ထကေ အယံ စူဠ၊ ငယ်ထိပ်၌ ဤဦးစွန်းဖုတ်ကို။ န ဌပိတာ၊ ထားအပ်သည်မဟုတ်။ ကုဋ္ဌိကာရဏာ ပန၊ ဝမ်းဗိုက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်ကား။ ဌပိတာတိ ဝတ္တာ၊ ထားအပ်ပြီဟု ပြောဆို၍။

၁၂၉။ "နာယံ သိခါ ပုညဟေတု၊ ယာသဟေတု အယံ သိခါ။
နာ'ဂုဋ္ဌဂဏနံ ယာတိ၊ အလံ တေ ဟောတု အဂ္ဂိကာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ နာယံ သိခါ ॥ပ॥ အဂ္ဂိကစသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

အယံ သိခါ နပုညဟေတု၊ ဤဦးစွန်းဖုတ်သည်ကား ကုသိုလ်လိုချင်သောကြောင့် မဟုတ်။ အယံ သိခါ ယာသဟေတု၊ ဤဦးစွန်းဖုတ်သည်ကား စားချင်သောကြောင့်တည်း။ အဂုဋ္ဌဂဏနံ န ယာတိ၊ မြီးထူး ရေတွက်ခြင်းသို့ ကြွက်များမရောက်။ အဂ္ဂိကာ၊ မီးပူဇော်သည့် အို. ဘာရဒ္ဒါဇ။ အလံ တေ ဟောတု၊ အကျိုးမရှိခြင်းသည် သင်အား ဖြစ်ပါစေ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **နာ'ဂုဋ္ဌဂဏနံ ယာတီတိ**၊ နာ'ဂုဋ္ဌဂဏနံ ယာတိဟူသော ပါဋိ၌။ အဂုဋ္ဌဂဏနာ၊ မြီးထူးရေတွက်ခြင်းကို။ အဂုဋ္ဌဂဏနာတိ ဝုစ္စတိ၊ အဂုဋ္ဌဂဏနာဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ အယံ မူသိကဂဏော၊ ဤကြွက်အုပ်သည်။ အဂုဋ္ဌဂဏနံ၊ မြီးထူးရေတွက်ခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ န ဥပေတိ၊ မကပ်ရောက်တော့။ န ပူရေတိ၊ မပြည့်တော့။ ပရိက္ခယံ ဂစ္ဆတိ၊ ကုန်ခမ်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဣတိ

အတ္ထော၊ ဤကား တတိယပါဒ အနက်တည်း။ **အလ် တေ ဟောတု အဂ္ဂိကာတိ၊** အလ် တေ ဟောတု အဂ္ဂိကဟူသည်။ သိဂ်ါလ်၊ မြေခွေးကို။ နာမေန အာလပန္တော အာဟ၊ နာမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်လျက် ပြောဆိုပြီ။ ဧတ္တာဝတာ တေ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော စားခြင်းဖြင့် သင်မြေခွေးအား။ အလ် ဟောတု၊ အကျိုးမရှိခြင်းသည် ဖြစ်ပါစေ။ ဣဒေါ ပရံ၊ ဤမှ နောက်၌။ မှုသိကေ နိ ခါဒေဿသိ၊ ကြွက်တို့ကို သင်မစားရလတံ့။ တယာ သဒ္ဓိ၊ သင်နှင့်အတူ။ အမ္ဟေဟိ ဝါ သံဝါသော၊ ငါတို့နှင့် လည်း အတူနေခြင်းသည်။ အလ် ဟောတု၊ အကျိုးမရှိခြင်းသည် ဖြစ်ပါစေ။ မယံ ဣဒါနိ၊ ငါတို့သည် ယခုအခါ၌။ တယာ သဒ္ဓိ၊ သင်မြေခွေးနှင့် အတူ။ နိ ဝသိဿာမ၊ မနေကုန်တော့အံ့။ ဣတိပိ အတ္ထော၊ ဤသည်လည်း စတုတ္ထပါဒ အနက်တည်း။ သေသံ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ အကြွင်းစကားသည် ရှေးဂါထာဖွင့်နှင့် တူသည်သာ တည်း။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္မာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ တဒါ သိဂ်ါလော၊ ထိုရှေးအခါက မြေခွေးသည်။ အယံ ဘိက္ခု၊ အဟောသိ၊ ဤဘုံသြဖွယ်ပြုတတ်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ မှုသိကရာဇာ ပန၊ ကြွက်မင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည် သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊
အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇာတ်အဖွင့်သည် နဝမတည်း။

၁၀။ ဧကာသီယဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယထာ ဝါစာ စ ဘုဇ္ဇသူတိ ဣဒံ၊ ယထာ ဝါစာ စ ဘုဇ္ဇသုအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သာဝတ္ထိယံ ဧကံ မာတုဂါမံ၊ သာဝတ္ထိမြို့က တစ်ယောက်သော မာတုဂါမကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်း ပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဧကဿ သဒ္ဓါသမ္ပန္နဿ၊ တစ်ယောက်သော သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဥပါသကဗြာဟ္မဏဿ ရတနာသုံးပါးကိုးကွယ်သော ပုဏ္ဏားဏ်။ သာ ဗြာဟ္မဏီ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်။ ဒုဿီလာ ပါပဓမ္မာ၊ သီလမရှိသည်

ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသည်။ ရတ္တိ အတိစရိတွာ၊ ညဉ့် လွန်ကျူးဖောက်ပြန်ကျင့်၍။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ကိဉ္စိ ကမ္မံ အကတွာ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အလုပ်ကို မပြုမူ၍။ ဂိလာနာလယံ ဒသ္သေတွာ၊ နာဖျားဟန်ကို ပြ၍။ နိတ္ထုနမာနာ နိပဇ္ဇတိ ကိရ၊ ငြီးငြူလျက် အိပ်နေသတဲ့။ အထ နံ ပြာဟွဏော၊ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားမကို လင်ပုဏ္ဏားသည်။ "ဘဒ္ဒေ တေ၊ အို. . ရှင်မ သင်ရှင်မ၏။ အဟသုကံ ကိန္တိ ပုစ္ဆိ၊ မချမ်းသာခြင်းကား ဘာပါနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဝါတာ မေ ဝိဗ္ဗန္တိတိ၊ လေတို့သည် ငါ့အား ထိုးကုန်၏ဟု ဖြေပြီ။ အထ ကိံ၊ ထိုသို့လေထိုးသော် အဘယ်ကို။ လဒ္ဓုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ရခြင်းငှာ သင့်သနည်းဟု မေးပြီ။ သိနိဒ္ဓမဓုရာနိ၊ နူးညံ့ချိုဆိမ့်ကုန်သော။ ပဏီတပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်, မွန်မြတ်ကုန်သော။ ယာဂုဘတ္တတေလာဒီနိ၊ ယာဂု ထမင်း ဆီစသည်တို့ကို။ (လဒ္ဓုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ရခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ဖြေပြီ)။ ပြာဟွဏော ယံ ယံ၊ လင်ပုဏ္ဏားသည် အကြင်အကြင်ပစ္စည်းကို။ သာ ဂ္ဂန္ဓတိ၊ ထိုမယားပုဏ္ဏေးမသည် အလိုရှိ၏။ တံ တံ၊ မယားပုဏ္ဏေးမ အလိုရှိသည့် ထိုထိုပစ္စည်းကို။ အာဟရိတွာ ဒေတိ၊ ဆောင်ယူ၍ ပေး၏။ ဒါသော ဝိယ၊ ကျွန်ကဲ့သို့။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ ကရောတိ၊ ကိစ္စအားလုံးတို့ကို ပြုလုပ်ပေး၏။ ပန သာ၊ သို့သော်လည်း ထိုပုဏ္ဏေးမသည်။ ပြာဟွဏသ ဂေဟံ၊ လင်ပုဏ္ဏား၏ အိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌကာလေ နိပဇ္ဇတိ၊ ဝင်လာရာအခါ၌ အိပ်နေ၏။ ဗဟိ နိက္ခန္တကာလေ၊ အိမ်ပြင်ပသို့ ထွက်သွားရာ အချိန်၌။ ဇာရေဟိ သဒ္ဓိံ၊ လင်ငယ်တို့နှင့် အတူ။ ဝိတိနာမေတိ၊ အချိန်ကုန်စေ၏။

အထ ပြာဟွဏော၊ ထိုအခါ လင်ပုဏ္ဏားသည်။ "ဣမိဿာ သရီရေ ဤမယားပုဏ္ဏေးမ၏ ခန္ဓာကိုယ်၌။ ဝိဗ္ဗနဝါတာနံ ပရိယန္တော၊ ထိုးသောလေတို့၏ သက်သာပျောက်ကင်းမှု အပိုင်းအခြားသည်။ နု ပညာယတိတိ၊ မထင်ရှား မသိရ"ဟုတွေး၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့၌။ ဂန္ဓမာလာဒီနိ အာဒါယ၊ နံ့သာပန်း စသည်တို့ကို ယူ၍။ ဇေတဝနံ ဂန္တွာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားပြီး၍။ သတ္ထာရံ ပူဇေတွာ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ပူဇော်ပြီး၍ ရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိတွာ၊ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်ပြီးသော်။ "ပြာဟွဏ ကိံ၊ အို. . ပုဏ္ဏား ဘာ့ကြောင့်။ နု ပညာယသိတိ ဝုတ္တော၊ မထင်သနည်း မတွေ့ရသနည်း"ဟု မေးတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ "ဘန္တေ မေ ပြာဟွဏိယာ၊ အို. . ရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်၏ ပုဏ္ဏေးမ၏။ မေ သရီရေ ကျွန်မ၏ကိုယ်၌။ ဝါတာ ဝိဗ္ဗန္တိ ကိရ၊ လေတို့သည် ထိုးကုန်သတဲ့။ သွာဟံ တဿာ၊ ထိုတပည့်တော်သည် ထိုအိမ်ရှင်မအတွက်။ သပ္ပိတေလာဒီနိ စေဝ၊

ထောပတ်ဆီစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဏီတပဏီတဘောဇနာနိ စ၊ မွန်မြတ်, မွန်မြတ်ကုန်သော ဘောဇဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရိယေသာမိ၊ ရှာပေးရ၏။ အဿာ သရီရံ၊ ထိုအိမ်ရှင်မ၏ ကိုယ်သည်။ ယန်၊ လုံးလုံးခဲခဲသည်။ ဝိပ္ပသန္နဆဝိဝဏ္ဏံ ဇာတ်၊ အထူးကြည်လင်သော ကိုယ်အဆင်းရှိသည် ဖြစ်ပါပြီ။ ပန ဝါတရောဂဿ၊ သို့သော်လည်း လေနာရောဂါ၏။ ပရိယဏ္ဍော နု ပညာယတိ၊ သက်သာပျောက်ကင်းမှု အပိုင်းအခြားသည် မထင်ရှားပါ, မတွေ့ရပါ။ အဟံ တံ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂေါ၀၊ တပည့်တော်သည် ထိုအိမ်ရှင်မကို ပြုစုလျက်သာ။ ဣမ အာဂမနဿ၊ ဤရှင်တော်ဘုရားထံသို့ လာရောက်ခြင်း၏။ ဩကာသံ နုလဘာမိတိ အာဟ၊ အခွင့်ကို မရပါ"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ ဗြာဟ္မဏီယာ၊ ဘုရားရှင်သည် မယားပုဏ္ဏားမ၏။ ပါပဘာ၀ံ ဥ တွာ၊ ယုတ်မာကြောင်းကို သိ၍။ "ဗြာဟ္မဏာ ဧ၀ं နိပန္နဿ၊ အို, ပုဏ္ဏား ဤကဲ့သို့ အိပ်၍သာနေသော။ မာတုဂါမဿ ရောဂေ၊ မာတုဂါမ၏ ရောဂါသည်။ အ၀ူပသမန္တေ၊ မငြိမ်းအေး, မပျောက်ကင်းသော်။ ဣဒဉ္စ ဣဒဉ္စ ဘေသဇ္ဇံ ဤဆေး ဤဆေးကိုလည်း။ ကာတုံ ဝဋ္ဋတီတိ၊ စားခိုင်းမှုပြုခြင်းငှာ သင့်၏'ဟု။ ပုဗ္ဗေပိ တေ၊ ရှေးတုန်းကလည်း သင့်အား။ ပဏ္ဍိတေဟိ ကထိတံ၊ ပညာရှိတို့သည် ပြောကြားအပ်ဖူးပြီ။ ပန ဘ၀သခ်ေ၀ဂတတ္တာ၊ သို့ပါသော်ငြားလည်း ဘ၀ချဉ်းချူးမှုရောက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ နသံလဂ္ဂေသိတိ ဝတ္တာ၊ သင်မမှတ်မိ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားလူချမ်းသာမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော ဗာဂ္ဂသိလာယံ၊ အရွယ်ရောက်သော် ဗာဂ္ဂသိုလ်မြို့၌။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ အတတ်ပညာအားလုံးတို့ကို သင်ယူ၍။ ဗာရာဏသိယံ ဒိသာပါမောက္ခော၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ အရပ်လေးမျက်နှာ အကြီးအမှူးဖြစ်သော။ အာစရိယော အဟောသိ၊ ဆရာကြီးသည် ဖြစ်ပြီ။ ကေသဗာရာဇာနိသု၊ တစ်ရာ့တစ်ပါးသော မင်းနေပြည်တို့က။ ခတ္တိယကုမာရာ စ၊ ခတ္တိယမျိုး မင်းသားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏကုမာရာ စ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး

လူငယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယေဘုယ္ယေန တဿ သန္ဓိကေ၀ေ၀ များသော အားဖြင့် ထိုဘုရားလောင်း၏ အထံ၌သာ။ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှန္တိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူကြကုန်၏။ အထ ဧကော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော။ ဇနပဒ၀ါသီ ပြာဟွဏမာဏ၀ေါ၊ ဇနပုဒ်နေသော ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္ဓိကေ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံ၌။ တယော ဝေဒေ၊ သုံးပုံကုန်သော ဝေဒကျမ်း တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌာရသဝိဇ္ဇာဋ္ဌာနာနိ စ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်ကုန်သော အတတ်ပညာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်ယူ၍။ ဗာရာဏသိယံယေ၀၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ပင်။ ကုဋုမ္ဗံ သဏ္ဌာပေတွာ၊ ပစ္စည်းကို ကောင်းစွာထား၍။ ဒိ၀သေ ဒိ၀သေ ဒ္ဝိတ္တာဂ္ဃတ္တိ၊ နေတိုင်း နေ့တိုင်း၌ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္ဓိကံ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာရောက်၏။ တဿ ပြာဟွဏိ၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်၏ ပုဏ္ဏေးမကား။ ဒုဿီလာ ပါပ၀မ္မာ၊ သီလမရှိသည် ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသည်။ အဟောသိဂ္ဂတိ သတ္ပဲ၊ ဖြစ်ပြီစသော အလုံးစုံသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထုသဒိသမေ၀၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းနှင့် တူသည်သာတည်း။

"ဂ္ဂမိနာ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ သြ၀ါဒ၀ဟဏာယ၊ သြ၀ါဒခံယူဖို့။ သြကာသံ နလဘာမိတိ ဝုတ္တော၊ အခွင့်အခါကို ကျွန်တော်မရပါ"ဟု ပြောကြားအပ်သော်။ "သာ မာဏ၀ိကာ၊ ထိုပုဏ္ဏေး လုလင်ငယ်မသည်။ ဂ္ဂမ်ဝ ဥ္ဇေတွာ၊ ဤလုလင်ကို လိမ်ညာ၍။ နိ၀ဇ္ဇတိတိ၊ အိပ်နေ၏"ဟု။ ဗောဓိသတ္တော ပန ဥ ဘတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည်ကား သိရှိ၍။ "တဿာ ရောဂါနုစ္ဆ၀ိကံ၊ ထိုပုဏ္ဏေးသူငယ်မ၏ ရောဂါနှင့် သင့်လျော်သော။ ဘေသဇ္ဇံ အာစိက္ခိဿာမီတိ၊ ဆေးကို ပြောမည်"ဟု။ စိန္တေတွာ၊ တွေးတောမှ။ "တာတ တုံ၊ အို. . ချစ်သား သင်သည်။ ဂ္ဂတော ပဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ တဿာ၊ ထိုအိမ်ရှင်မအား။ သပ္ပိ ခီရရသာဒီနိ၊ ထောပတ်နို့ရည်အရသာစသည်တို့ကို။ မာ အဒါသိ၊ မပေး မကျွေးလင့်။ ဂေါမုတ္တေ ပန၊ နွားကျင်ငယ်၌ကား။ ပဠ္ဘပဏ္ဏာနိ၊ တမာစသော အရွက်ငါးမျိုး တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဖလာဒီနိစ၊ ဆီးဖြူစသော အသီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပက္ခိပိတွာ ကောဒ္ဓေတွာ၊ ထည့်၍ ထောင်းထု၍။ နဝတမ္ဗလောဟဘာဇနေ ပက္ခိပိတွာ၊ ကြေးနီခွက်အသစ်၌ ထည့်၍။ လောဟဂန္ဓံ ဂါဟာပေတွာ၊ ကြေးနံ့ကို ယူစေ၍။ ရဏ္ဍ၀ါ ယောတ္တံ၀ါ၊ ရိုးရိုးကြိုးကိုသော်လည်းကောင်း သားရေကြိုးကို သော်လည်းကောင်း။ ရုက္ခဲ ၀ါ လတံ ၀ါ ဂဟေတွာ၊ အသားချောင်းကိုသော်

လည်းကောင်း ကြိမ်နွယ်စသည်ကိုသော်လည်းကောင်း ကိုင်ယူ၍။ ဣဒံ တေ ရောဂဿ၊ ဤဆေးသည်ကား နင်၏ ရောဂါနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကဘေသဇ္ဇံ၊ သင့်လျော်သော ဆေးတည်း။ ဣဒံ ဝါ ပိဝ၊ ဤဆေးကိုသော်မူလည်း သောက်လော့။ ဥဌာယ တယာ ဘုတ္တာဘတ္တာသ၊ ထ၍ နင်သည် စားထားအပ်သော ထမင်းအား။ အနုစ္ဆဝိကံ ကမ္မံဝါ၊ သင့်လျော်သော အလုပ်ကိုသော်မူလည်း။ ကရောဟိတိ ဝတ္တာ၊ ပြုလော" ဟု ပြောဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ ဝဒေယျာသိ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပါလေ။ ဘေသဇ္ဇံ သစေ နပိဝတိ၊ ဆေးကို အကယ်၍ မသောက်အံ့။ အထ နံ၊ ဆေးမသောက်ရာ ထိုအခါ၌ ထိုအိမ်ရှင်မကို။ ရဇ္ဇုယာ ဝါ ယောတ္တေန ဝါ၊ ကြိုးရိုးရိုးဖြင့်သော်လည်းကောင်း သားရေကြိုးဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ရုက္ခေန ဝါ လတာယ ဝါ၊ သစ်သားဖြင့်သော်လည်းကောင်း ကြိမ်စသော နွယ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ကတိစိ ပဟာရေ ပဟရိတ္တာ၊ နှစ်ချက် သုံးချက် ရိုက်မှုတို့ကို ရိုက်မှုပြုပြီး၍။ ကေသေသု ဂဟေတ္တာ၊ ဆံပင်တို့၌ ကိုင်၍။ အာကမ္မိတ္တာ၊ ဆွဲထည့်၍။ ကပ္ပရေန ပေါထေယျာသိ၊ တံတောင်ဆစ်ဖြင့် ထောင်းလော့။ သာ တခ်ဏာ ညေव ဥဌာယ၊ ထိုအိမ်ရှင်မသည် ထိုခဏ၌ပင် အိပ်ရာမှ ထ၍။ ကမ္မံ ကရိဿတိတိ အာဟ၊ အမှုကို လုပ်လိမ့်မည်"ဟု ပြောပြပြီ။ သော သာမူတိ သမ္ဘဏ္ဍိတ္တာ၊ ထိုတပည့်လုလင်သည် ကောင်းပါပြီဟု လက်ခံပြီး၍။ ဝုတ္တနိယာမေနေဝ၊ ဆိုခဲ့ပြီးနည်းဖြင့်ပင်။ ဘေသဇ္ဇံ ကတ္တာ၊ ဆေးကို ဖော်စပ်မှုပြု၍။ "ဘဒ္ဒေ ဣမံ ဘေသဇ္ဇံ၊ အို. . ရှင်မ ဤဆေးကို။ ပိဝါတိ အာဟ၊ သောက်လော"ဟု ပြောပြီ။ ကေန တေ၊ အဘယ်သူသည် ရှင့်အား။ ဣဒံ အာစိက္ခိတန္တိ၊ ဤဆေးနည်းကို ပြောကြားအပ်သနည်းဟုမေးပြီ။ ဘဒ္ဒေ အာစရိယေန ဣတိ၊ အို. . ရှင်မ ဆရာကြီးသည်ဟု ဖြေပြီ။ တံ အပနေဟိ၊ ထိုဆေးကို ဖယ်ထားပါ။ နပိဝိဿာမိတိ၊ မသောက်အံ့ဟု ပြောပြီ။ မာဏဝေါ လုလင်သည်။ "တွံ အတ္တနော ရုစိယာ၊ နင်သည် မိမိ၏ ဆန္ဒဖြင့်။ နပိဝိဿသိတိ၊ သောက်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ပြော၍။ ရဇ္ဇုံ ဂဟေတ္တာ၊ ကြိုးရိုးရိုးကို ကိုင်၍။ "အတ္တနော ရောဂဿ အနုစ္ဆဝိကံ၊ မိမိ၏ ရောဂါအား သင့်မြတ်သော။ ဘေသဇ္ဇံ ဝါ ပိဝ၊ ဆေးကိုသော်မူလည်း သောက်ပါ။ ယာဂုဘတ္တာနုစ္ဆဝိကံ၊ စားသောက်ထားသော ယာဂုထမင်းစသည်အား လျော်သော။ ကမ္မံဝါ ကရောဟိတိ ဝတ္တာ၊ အလုပ်ကိုသော်မူလည်း ပြုလုပ်ပါ"ဟု ပြောဆို၍။

၁၃၀။ "ယထာဝါစာ စ ဘုဇ္ဇသု၊ ယထာဘုတ္တဉ္စ ဗျာဟရ။
ဥဘယံ တေ နု သမေတိ၊ ဝါစာ ဘုတ္တဉ္စ ကောသိယေ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယထာဝါစာ စ (ပ) ကောသိယေဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ယထာဝါစာ စ ဘုဇ္ဇသု၊ ပြောစကားအားလျော်သည့် ဆေးကိုသော် လည်း စားသောက်လော့။ ယထာဘုတ္တဉ္စ ဗျာဟရ၊ စားထားသည့် အစား အားလျော်သော စကားကိုမူလည်း ပြောပါလော့။ ကောသိယေ၊ ကောသိယ နွယ်ဝင် အို. . အိမ်ရှင်မ။ တေ ဝါစာ ဘုတ္တဉ္စ၊ နင်၏ ပြောစကားသည် လည်းကောင်း အစားအသောက်သည်လည်းကောင်း။ ဥဘယံ နု သမေတိ၊ စကားနှင့်အစား နှစ်ပါးသည် မကိုက်ညီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယထာဝါစာ စ ဘုဇ္ဇသူ**တိ၊ ယထာဝါစာ စ ဘုဇ္ဇသု ဟူသည်ကား။ ယထာ တေ ဝါစာ၊ အကြင်အခြင်းရာအားဖြင့် နင်၏ ပြောစကား သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)။ တထာ ဘုဇ္ဇသု၊ ထိုပြောစကားအခြင်းအရာအားဖြင့် တိုက်ကျွေးသည့်ဆေး စားသောက်ပါလော့။ "ဝါတာ မေ ဝိဗ္ဗန္ဓိတိ၊ လေတိုသည် ကျမအား ထိုးကုန်၏"ဟူသော။ ဝါစာယ အနုစ္ဆဝိကမေဝ၊ ပြောစကားနှင့် သင့်လျော်သည်ကိုသာ။ ကတ္တာ ဘုဇ္ဇသု၊ ပြု၍ စားသောက်လော့။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ပထမပါဒအနက်တည်း။ "**ယထာဝါစံ ဝါ**တိ၊ ယထာဝါစံ ဝါဟူသော"။ ပါဠော်ပိ ယုဇ္ဇတိ၊ ပါဠိပါဌ်သည်လည်း သင့်လျော်၏။ "ယထာ ဝါစယာတိပိ ပဌ္ဌန်၊ ယထာဝါစာယဟူ၍လည်း ရွတ်ဖတ်ကြကုန်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ပါဠိသုံးမျိုးလုံး၌။ အယမေဝ အတ္ထော၊ ဤဖွင့်ဆိုခဲ့ပြီး အနက်သည်ပင်တည်း။ **ယထာဘုတ္တဉ္စ ဗျာဟရာ**တိ၊ ယထာဘုတ္တဉ္စ ဗျာဟရဟူသည်ကား။ ယံ၊ အကြင် စားသောက်ဖွယ်ကို။ ယထာ တေ၊ အကြင်အခြင်းရာအားဖြင့် နင်သည်။ ဘုတ္တံ၊ စားသောက်အပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုစားသောက်ထားသည့် အစားအသောက်အား။ အနုစ္ဆဝိကမေဝ ဗျာဟရ၊ သင့်လျော်သည်ကိုသာ ပြောဆိုပါ။ အရောဂါမှိတိ ဝတ္တာ၊ ရောဂါမရှိသည်ဖြစ်၏ဟု ပြော၍။ ဂေဟေ ကတ္တာဗ္ဗံ၊ အိမ်က ပြုလုပ်စရာဟူသမျှကို။ ကရောသိ၊ ပြုလုပ်ပါ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ဒုတိယပါဒအနက်တည်း။ "ယထာဘူတဉ္စာတိပိ ပါဠော၊ ယထာဘူတဉ္စဟုလည်း ပါဌ်ပါဠိသည်။ (အတ္ထိ၊

ရှိသေး၏)။ အထ ဝါ၊ တစ်နည်းကား (ယထာဘူတဥ္စတစ်နည်းကား)။ အရောဂါ အမှီတိ၊ ရောဂါမရှိသည် ဖြစ်၏ဟု။ ယထာဘူတမေဝ ဝတ္တာ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းကိုသာ ပြောဆို၍။ ကမ္မံ ကရောဟိ၊ အလုပ်ကို လုပ်ပါ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသည်ကား ဒုတိယနည်းအနက်တည်း။ ဥဘယံ တေ နေ သမေတိ၊ ဝါစာဘုတ္တဥ္စ ကောသိယေတိ၊ ဥဘယံ တေ နေ သမေတိ။ ဝါစာဘုတ္တဥ္စ ကောသိယေ ဟူသည်ကား။ ဝါတာ မံ ဝိဗျန္ဓိတိ၊ လေတို့သည် ကျွမ်းကို ထိုးကုန်၏ဟု။ တေ ယာ စ အယံ ဝါစာ၊ နင်၏ အကြင်ဤပြောစကားသည်လည်းကောင်း။ တေ ဘုတ္တံ၊ နင်သည် စားအပ်သော။ ယဉ္စ ဣဒံ ပဏီတဘောဇနံ၊ ဤကောင်းမြတ်သော အကြင် ဘောဇဉ်သည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ တုယ္ဟံ၊ နင်၏။ ဣဒံ ဥဘယမ္ပိ၊ ဤစကား, အစားနှစ်ပါးလုံးသည်လည်း။ နေ သမေတိ၊ ရှေ့နောက်မညီ။ တသ္မာ ဥဋ္ဌာယ၊ ထို့ကြောင့် ထ၍။ ကမ္မံ ကရောဟိ၊ အိမ်မှုကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါ။ ကောသိယေတိ၊ ကောသိယနွယ်ဝင် ရှင်မဟု။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို။ ဂေါတ္တေန အာလပတိ၊ အနွယ်အားဖြင့် ခေါ်၏။

ဇဝံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ပြောဆိုအပ်သော်။ ကောသိယဗြာဟ္မဏီတာ၊ ကောသိယ နွယ်ဝင်ပုဏ္ဏားသမီးသည်။ "အာစရိယေန ဥဿုက္ကံ၊ ဆရာကြီးသည် ကြောင့်ကြ စိုက်မှုသို့။ အာပန္နကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ရောက်ရာကာလမှ စ၍။ မယာ ဇသော ဝဏ္ဏော၊ ငါသည် ဤအိမ်ရှင်ကို လိမ်ညာခြင်းငှာ။ နေ သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းတော့။ ဥဋ္ဌာယ ကမ္မံ၊ အိပ်ရာမှထ၍ အိမ်မှုကိစ္စကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုတော့မည်ဟု တွေး၍။ ဥဋ္ဌာယ ကမ္မံ အကာသိ၊ အိပ်ရာမှ ထ၍ အိမ်မှုကိစ္စကို ပြုပြီ။ "အာစရိယေန မေ၊ ဆရာကြီးသည် ငါ၏။ ဒုဿီလဘာဝေါ ဥာတော၊ သီလမရှိကြောင်းကို သိအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ ဣဒေဝ ပဋ္ဌာယ၊ ယခု ဤအချိန်မှ စ၍။ ပုန ဇဝရုပ်၊ တစ်ဖန် ဤသို့သောအမှုကို။ ကာတုံ နေ သက္ကာ ဣတိ၊ ပြုခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း"ဟု တွေး၍။ အာစရိယေ ဂါရဝေန၊ ဆရာကြီး၌ ရိုသေလေးစားသဖြင့်။ ပါပကမ္မတောပိ ဝိရမိတွာ၊ မကောင်းမှုအလုပ်မှလည်း ရှောင်ကြဉ်၍။ သီလဝတီ အဟောသိ၊ သီလကောင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သာပိ ဗြာဟ္မဏီ၊ ငါတို့ဘုရားလက်ထက် ထိုပုဏ္ဏားမ သည်လည်း။ "သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန ဥာတာ၊ ဘုရားရှင်သည် သိအပ်ပြီးသည်။ အမှိ ကိရ ဣတိ၊ ဖြစ်ပြီတဲ့"ဟု ကြား၍။ သတ္ထရိပိ ဂါရဝေန၊ ဘုရားရှင်၌လည်း

ရိုသေလေးစားခြင်းကြောင့်။ ပုန အနာစာရ၊ တစ်ဖန် မသင့်လျော်သော အကျင့်ကို။ နု အကာသိ၊ မပြုကျင့်ပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ဇယမ္ပတိကာ၊ ထိုရှေးအခါက မယားလင်တို့သည်။ ဣဒါနိ ဇယမ္ပတိကာဝ၊ ယခုငါဘုရား လက်ထက် မယားလင်တို့ပင်တည်း။ အာစရိယော ပန၊ ဒီသာပါမောက္ခဆရာကြီးသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကောသိယဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ကောသိယဇာတ်အဖွင့်သည် ဒသမတည်း။

ကုသနာဌိဝဂ္ဂေါ တေရသမော၊ ကုသနာဌိဝဂ်သည် တေရသမတည်း။

တသ္သ ဥဒ္ဒါနံ၊ ထိုကုသနာဌိဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။

ကုသနာဌိ စ ဒုမ္မေဓံ၊ ကုသနာဌိဇာတ်လည်းကောင်း ဒုမ္မေဓဇာတ်လည်းကောင်း။ နဂ်လီသမ္ဘကဇာဟံ နဂ်လီသဇာတ် အမ္ဘဇာတ် ကဋာဟကဇာတ်လည်းကောင်း။ အသိလက္ခဏကလဏ္ဍုကံ၊ အသိလက္ခဏဇာတ် ကလဏ္ဍုကဇာတ်လည်းကောင်း။ ဗိဠာရဂ္ဂိကကောသိယံ၊ ဗိဠာရဝတဇာတ် အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါရဇာတ် ကောသိယဇာတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၁၄။ အသမ္ဘဝါနုဝဏ္ဏ

၁။ အသမ္ဘဝါနုဇာတကဝဏ္ဏနာ

အသမ္ဘဝါနေနိတရီတရသာတိ ဣဒံ၊ အသမ္ဘဝါနေနိတရီတရသ စသော ဤဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တသ္မိံ ကာလေ၊ ခဲ့ပြောရသော် ထိုအခါက။ ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌။ "အာဝုသော ဒေဝဒတ္တော၊ အို. ငါရှင်တို့ ဒေဝဒတ်သည်။ အကတညူ တထာဂတသ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမသိတတ် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ န ဇာနာတိတိ၊ မသိတတ်"ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကြပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တ္မာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပဋ္ဌိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အို. ရဟန်းတို့ ယခုအခါသာ။ ဒေဝဒတ္တော န အကတညူ၊ ဒေဝဒတ်သည် ကျေးဇူးမသိတတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ အကတညူယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ကျေးဇူးမသိ တတ်သည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်ပြီ။

အတီတေ မဂဓရဋ္ဌေ ရာဇဂဟေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ မဂဓတိုင်း၌ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဧကသ္မိံ မဂဓရညေ၊ တစ်ပါးသော မဂဓမင်းသည်။ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ တောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တသ္မေဝ၊ ထိုမဂဓ မင်း၏သာ။ သခိသေဋ္ဌိတိ နာမေန၊ သခိသူဌေးဟူသော နာမည်ဖြင့်။ အသီတိ ကောဋိဝိဘဝေါ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ် စည်းစိမ်ရှိသော။ သေဋ္ဌိ အဟောသိ၊ သူဌေးသည် ဖြစ်ပြီ။ ဘာရာဏသိယံ ပိဋ္ဌိယသေဋ္ဌိ နာမ၊ ဘာရာဏသီမြို့၌ ပိဋ္ဌိယမည်သော သူဌေး သည်။ အသီတိကောဋိဝိဘဝေါ အဟောသိ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ် စည်းစိမ်ရှိသည်ပင် ဖြစ်ပြီ။ တေ အညမညံ၊ ထိုသူဌေးနှစ်ဦးတို့သည် အချင်းချင်း။ သဟာယကာ အဟေသုံ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည် ဖြစ်ကြပြီ။ တေသု ဘာရာဏသိယံ၊ ထိုသူဌေး

နှစ်ဦးတို့တွင် ဗာရာဏသီပြည်က။ ပိဋ္ဌိယသေဋ္ဌိသ၊ ပိဋ္ဌိယသူဌေးအား။ ကေနစိဒေဝ ကာရဏေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းကြောင့်။ မဟန္တံ ဘယံ ဥပ္ပန္နံ၊ ကြီးစွာသော ဘေးသည် ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗ သာပတေယ္ယံ ပရိဟာယိ၊ အလုံးစုံသော စီးပွားဥစ္စာသည် ဆုတ်ယုတ်ပြီ။ သော ဒလိဒ္ဒေါ၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးသည် ဆင်းရဲသည်။ အပ္ပဋ္ဌိသရဏော ဟုတ္တာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည် ဖြစ်၍။ ဘရိယံ အာဒါယ၊ မယားကို ခေါ်ယူ၍။ သခ်ိသေဋ္ဌိ ပစ္စယံ ကတ္တာ၊ သခ်ိသူဌေးကို ကျေးဇူးပြုတတ်သည့် အားကိုးရာကို ပြု၍။ ဗာရာဏသိတော နိက္ခမိတ္တာ၊ ဗာရာဏသီမှ ထွက်ခဲ့၍။ ပဒသာဝ ရာဇဂဟံ ပတ္တာ၊ ခြေဖြင့်သာ (ခြေလျင်သာ) ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ရောက်၍။ သခ်ိသေဋ္ဌိသ၊ သခ်ိသူဌေး၏။ နိဝေသနံ အဂမာသိ၊ အိမ်သို့ ရောက်သွားပြီ။ သော တံ ဒိသ္မာဝ၊ ထိုသခ်ိသူဌေးသည် ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးကို တွေ့ရလျှင်ပင်။ မေ သဟာယော၊ ငါ၏ သူငယ်ချင်းသည်။ အာဂတောတိ ပရိသဏိတ္တာ၊ ရောက်လာ၏ဟု လည်ဖက်၍။ သက္ကာရသမ္မာနံ ကတ္တာ၊ ကောင်းစွာပြုမူ မြတ်နိုးမှုကို ပြုပြီး၍။ ကတိပါဟံ ဝီတိနာမေတ္တာ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကို ကျော်လွန်စေ၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့၌။ "သမ္မ ကေနဋ္ဌေန၊ အို. သူငယ်ချင်း အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတော အသိတိ ပုစ္ဆိ၊ ရောက်လာသည် ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ သမ္မ မေ၊ အို. သူငယ်ချင်း ဝ့ဲအား။ ဘယံ ဥပ္ပန္နံ၊ ဘေးသည် ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗံ မနံ ပရိကို့ဏ်၊ အားလုံးသော ပစ္စည်းသည် ကုန်ခမ်းသွားပြီ။ မေ ဥပဋ္ဌာနော ဟောတိ၊ ငါအား ထောက်ပံ့ ကူညီသူသည် ဖြစ်ပါလော့ဟု ပြောပြီ။ သာဓု သမ္မ၊ ကောင်းပါပြီ အို. . သူငယ်ချင်း။ မာ ဘာယိတိ၊ မကြောက်ပါလင့်ဟု ပြော၍။ ဘဏ္ဍာဂါရံ ဝိဝရာပေတ္တာ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို ဖွင့်လှစ်စေ၍။ စတ္တာလီသဟိရညကောဋိယော ဒါပေတ္တာ၊ ကုဋေလေးဆယ်သော ငွေတို့ကို ပေးစေ၍။ သေသံ သဗ္ဗံ၊ ကြွင်းကျန်သော အလုံးစုံသော။ ပရိစ္ဆဒပရိဝါရမ္ပိ၊ အခြွေအရံ၊ အပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း။ အတ္တနော သန္တကံ၊ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သဝိညာဏကံ အဝိညာဏကံ၊ သက်ရှိပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း သက်မဲ့ပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း။ မဒ္ဒေ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ အလယ်၌ ခွဲ၍။ ဥပမ္ပမေဝ အဒါသိ၊ တစ်ဝက်ကိုပင် ပေးပြီ။ သော တံ ဝိဘဝံ အာဒါယ၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးသည် ထိုစည်းစိမ်ကို ယူ၍။ ပုန ဗာရာဏသိ ဂန္တာ၊ တစ်ဖန် ဗာရာဏသီမြို့သို့ သွား၍။ နိဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ နေထိုင်မှုကို ပြုပြီ။

အပရဘာဂေ သခ်ၤသေဋ္ဌိသပိ၊ နောက်အဖို့၌ သခ်ၤသူဌေးအားလည်း။ တာဒိသမေဝ ဘယံ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သည်သာဖြစ်သော ဘေးသည် ဖြစ်ပြီ။ သော အတ္တနော ပဋိသရဏံ၊ ထိုသခ်ၤသူဌေးသည် မိမိ၏ မှီခိုအားကိုးရာကို။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းလသော်။ "မေ သဟာယကဿ၊ ငါ၏ သူငယ်ချင်းအား။ မဟာဥပကာရော၊ ကြီးစွာသော ကျေးဇူးကို။ မေ ကတော၊ ငါသည် ပြုအပ်ပြီ။ ဥပမဝိဘဝေါ ဒိန္နော၊ စည်းစိမ်ထက်ဝက်ကို ပေးအပ်ပြီ။ သော မံ ဒိသ္မာ၊ ထိုပဋိဠိယ သူဌေးသည် ငါ့ကို တွေ့၍။ နဝ ပရိစ္ဆဒိဿတိ၊ စွန့်ခွါလိမ့်မည် မဟုတ်။ တဿ သန္ဓိကံ၊ ထိုပဋိဠိယသူဌေး၏ အထံသို့။ ဂမိဿာမိတိ စိန္တေတွာ၊ သွားမည်"ဟု ကြံစည်၍။ ဘရိယံ အာဒါယ၊ မယားကို ခေါ်ယူ၍။ ပဒသာဝ၊ ခြေဖြင့်သာ(ဝါ) ခြေလျင်သာ။ ဗာရာဏသိံ ဂန္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ သွား၍။ "ဘဒ္ဒေ မယာ သဒ္ဓိံ၊ အို. ချစ်နှမ ငါနှင့်အတူ။ အန္တရဝီထိယာ၊ မြို့တွင်းလမ်း၌။ တဝ ဂမနံ နာမ၊ သင်၏ သွားခြင်းမည်သည်။ နု ယုတ္တံ၊ မသင့်လျော်။ မယာ ပေသိတယာနံ၊ ငါသည် စေလွှတ်အပ်လိုက်သော ယာဉ်ကို။ အာရုယှ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ စီးနင်း၍ များမြတ်သော အခြံအရံဖြင့်။ ပစ္ဆာ အာဂမိဿသိ၊ နောက်၌ လာရလိမ့်မည်။ ယာဝ ယာနံ ပေသေမိ၊ အကြင်မျှလောက် ယာဉ်ကို ငါစေလွှတ်လိုက်၏။ တာဝ ဣဓေဝ၊ ထိုယာဉ်ကို ငါစေလွှတ်လိုက်သည့်တိုင်အောင် ဤဇရပ်၌သာ။ ဟောဟိတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ပါလော့"ဟု ပြောဆို၍။ တံ သာလာယ ဌပေတွာ၊ ထိုသူဌေး ကတော်ကို ဇရပ်၌ ထားခဲ့၍။ သယံ နဂရံ ပဝိသိတွာ၊ ကိုယ်တိုင် ဗာရာဏသီမြို့သို့ ဝင်၍။ သေဋ္ဌိဿ ဃရံ ဂန္တာ၊ ပဋိဠိယသူဌေး၏အိမ်သို့ သွားပြီး၍။ "ရာဇဂဟ နဂရတော၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ။ တုမှာကံ သဟာယော၊ သင်တို့၏ သူငယ်ချင်း ဖြစ်သော။ သခ်ၤသေဋ္ဌိ နာမ အာဂတောတိ၊ သခ်ၤသူဌေးမည်သည် လာ၏"ဟု။ အာရောစာပေသိ၊ ပြောကြားစေပြီ။ အာဂစ္ဆတူတိ၊ လာပါစေဟု။ သော ပဏ္ဏော သာပေတွာ၊ ထိုပဋိဠိယသူဌေးသည် အခေါ်ခိုင်း၍။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုသခ်ၤသူဌေးကို တွေ့မြင်ရ၍။ အာသနာ နေဝ ဝုဋ္ဌာသိ၊ နေရာမှ မထပြီ။ ပဋိသန္ထာရံ နဿ အကာသိ၊ ပျူဇဲ့ဂါလောကဝတ်ကို မပြုပြီ။ ကေဝလံ၊ နေရာမှထခြင်း လောကဝတ်ပြုခြင်း မဖက်သက်သက်။ "ကိမတ္ထံ အာဂတော၊ အဘယ်အကျိုးငှါ ရောက်လာသည်။ အသိတိ ပဿိ ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ တုမှာကံ ဒဿနတ္ထံ၊ သင်ပဋိဠိယသူဌေးတို့အား တွေ့မြင်ခြင်းငှါ။ အာဂတော အမှိတိ၊ လာသည် ဖြစ်၏ဟုဖြေပြီ။ နိဝါသော တေ၊

နေရာကို သင်သခ်ိသူဌေးသည်။ ကဟံ ဂဟိတောတိ၊ ဘယ်၌ ယူအပ်ခဲ့သနည်းဟု မေးပြီ။ နိဝါသဋ္ဌာနံ နု တာဝ အတ္ထိ၊ နေရာဌာနသည် မရှိသေးပါ။ သေဋ္ဌိယရဏိမ်ဖ၊ သူဌေးကတော်ကိုလည်း။ သာလာယ ဌပေတွာဝ၊ ဇရပ်၌ ထားခဲ့၍သာလျှင်။ အာဂတောဟိ အမ္မိတိ၊ ရောက်လာသည် ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ "တုမှာကံ ဣဓ၊ သင်တို့အတွက် ဤအိမ်၌။ နိဝါသဋ္ဌာနံ နတ္ထိ၊ နေဖို့ရာဌာနသည် မရှိပါ။ နိဝါပံ ဂဟေတွာ၊ စားစရာကို ယူ၍။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ ပစာပေတွာ၊ တစ်ခုသော ဌာနနှင့် ချက်စေ၍။ ဘုဥ္ဇိတွာ ဂစ္ဆထ၊ စား၍ သွားကြပါ။ ပုန အမှာကံ ယဒါ၊ တဖန် ငါတို့၏ အိမ်သို့။ မာ ပဝိသထာတိ ဝတွာ၊ မဝင်ကြပါလင့်"ဟု ပြော၍။ "မယ့်၊ သဟာယ ကဿ၊ ငါပိဋ္ဌိယသူဌေး၏ သူငယ်ချင်းသခ်ိသူဌေး၏။ ဒုဿန္တော ဗန္ဓိတွာ၊ အဝတ် စွန်း၌ ဖွဲ့ချည်၍။ ဧကံ ဗဟလပလာပတုမ္ဗံ၊ စပါးဖျင်းအကြမ်းတစ်ပြည်ကို၊ ဒေဟိတိ၊ ပေးလိုက်"ဟု။ ဒါသံ အာဏာပေသိ၊ ကျွန်ကို စေခိုင်းပြီ။ တံ ဒါဝသံ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းလာသည့်နေ့က ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးသည်။ ရတ္တာသာလိနံ၊ သကဋ္ဌသဟာသ မတ္တံ၊ သလေးနီတို့၏ လှည်းအစီးတစ်ထောင်တိုက်မျှကို။ ဩဖုနာပေတွာ၊ လှေစေ၍။ ကောဋ္ဌာဂါရံ ပူရာပေသိ၊ စပါးကျီကို ပြည့်စေပြီ။ စတ္တာလီသကောဋ္ဌိဝနံ ဂဟေတွာ၊ ကုဋ္ဌေလေးဆယ်ဥစ္စာကို ယူ၍။ အာဂတော အကတညူ၊ လာသော ကျေးလူးမသိတတ်သော။ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသဖွယ်ဖြစ်သော ပိဋ္ဌိယ သူဌေးသည်။ သဟာယကဿ၊ သူငယ်ချင်း ဘုရားလောင်းအား။ တုမ္ဗမတ္တေ ပလာပေ ဒါပေသိ၊ တစ်ပြည်ရှိကုန်သော စပါးဖျင်းတို့ကို ပေးစေပြီ။ ဒါသော ပန္ဌိယ်၊ ပိဋ္ဌိယသူဌေးကျွန်သည် တောင်း၌။ ဧကံ ပလာပတုမ္ဗံ ပက္ခိပိတွာ၊ စပါးဖျင်း တစ်ပြည်ကို ထည့်၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္ဓိကံ အဂမာသိ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ ယူသွားပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "အယံ အသပ္ပုရိသော၊ ဤလူယုတ်မာ သည်။ မမ သန္ဓိကာ၊ ငါ၏ အထံမှ။ စတ္တာလီသကောဋ္ဌိဝနံ လဘိတွာ၊ ကုဋ္ဌေ လေးဆယ်သော ပစ္စည်းကို ရရှိ၍။ ဣဒါနိ ပလာပတုမ္ဗံ ဒါပေသိ၊ ယခု စပါးဖျင်း တစ်ပြည်ကို ပေးစေပြီ။ ဂဏှာမိ နု ခေါ၊ ယူရမည်လော။ နု ဂဏှာမိ နု ခေါတိ၊ စိန္တေသိ၊ မယူရမည်လော"ဟု တွေးပြီ။ အထ အဿ၊ တွေးရာ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်းမှာ။ "မိတ္တဒုဗ္ဘိ အယံ အကတညူ ၊ မိတ်ဆွေပစ်မှားတတ်သော ဤကျေးလူးမသိတတ်သူသည်။ ကတဝိနာသကဘာဝေန၊ ပြုအပ်သော ကျေးလူး

ဖျက်ဆီးတတ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ မယာ သဒ္ဓီ၊ ငါနှင့်အတူ။ မိတ္တဘာဝံ တာဝဘိန္ဒိ၊ မိတ်ဆွေအဖြစ်ကို ဦးအောင်ဖျက်ပါ။ ဧတေန ဒိန္နံ ပလာပတုမ္ဗံ၊ ဤပီဠိယသူဌေးသည် ပေးအပ်သော စပါးဖျင်းတစ်ပြည်ကို။ လာမကတ္တာ၊ ယုတ်ညံ့သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အဟံ သစေ နဂဏှိဿာမိ၊ ငါသည် အကယ်၍ မယူအံ့။ အဟမ္ပိ မိတ္တဘာဝံ၊ ငါသည်လည်း မိတ်ဆွေအဖြစ်ကို။ ဘိန္ဒိဿာမိ၊ ဖျက်ရာရောက်လိမ့်မည်။ အန္ဓဗာလာ ပရိတ္တက၊ ကန်းမိုက်သူတို့သည် အနည်းငယ်ကို။ လဒ္ဓံ အဂ္ဂဏှန္တာ၊ ရအပ်သည်ကို မယူကြဘဲ။ မိတ္တဘာဝံ ဝိနာသေန္တိ၊ မိတ်ဆွေအဖြစ်ကို ဖျက်ကုန်၏။ အဟံ ပန ဧတေန ဒိန္နံ၊ ငါသခင်သည်ကား။ ထိုပီဠိယသည် ပေးအပ်သော။ ပလာပတုမ္ဗံ ဂဟေတွာ၊ စပါးဖျင်းတစ်ပြည်ကို ယူ၍။ မမ ဝသေန၊ ငါ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ မိတ္တဘာဝံ ပတိဋ္ဌာပေဿာမိတိ၊ မိတ်ဆွေအဖြစ်ကို တည်စေမည်"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ သော ပလာပတုမ္ဗံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် စပါးဖျင်းတစ်ပြည်ကို။ ဒုဿန္တေ ဝန္ဓိတ္တာ အဝတ်စွန်း၌ ဖွဲ့ချီ၍။ ပါသာဒါ သြရုယှ၊ ပီဠိယသူဌေးနေရာပြာသာဒ်မှ ဆင်းခဲ့၍။ သာလံ အဂမာသိ၊ တည်းခိုရာဇရုပ်သို့ သွားပြီ။ အထ နံ ဘရိယာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို သူဌေးကတော်သည်။ "အယျ တေ၊ အို. . အိမ်ရှင် သင်အိမ်ရှင်သည်။ ကိं လဒ္ဓန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ဘာကို ရအပ်ခဲ့သနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဘဒ္ဒေ အမှာကံ သဟာယော၊ အို. . ရှင်မ ငါတို့၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော။ ပီဠိယသေဋ္ဌိ ပလာပတုမ္ဗံ ဒတ္တာ၊ ပီဠိယသူဌေးသည် စပါးဖျင်းတစ်ပြည်ကို ပေးလိုက်၍။ အမှေ အဇ္ဇေဝ ဝိသေဇ္ဇေသိတိ၊ ငါတို့ကို ယနေ့ပင် ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီဟု ပြောပြီ။ သာ၊ ထိုသူဌေးကတော်သည်။ "အယျ ကိမတ္ထံ အဂ္ဂဟေသိ၊ အို. . အိမ်ရှင် အဘယ်အကျိုးငှာ ယူခဲ့သနည်း။ ဧတံ စတ္တာလီသ ကောဋိဓနဿ၊ ဤစပါးဖျင်းတစ်ပြည်သည် ကုဋေလေးဆယ်သော ပစ္စည်းအား။ အနုစ္ဆဝိကံ ကိန္တိ၊ သင့်လျော်ပါသလား"ဟု ပြော၍။ ရောဒိတုं အာရဘိ၊ ငိုဖို့ ပြင်ပြီ။ ဟောမိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ "ဘဒ္ဒေ မာ ရောဒိ၊ အို. . ချစ်နှမ မငိုပါလင့်။ အဟံ တေန သဒ္ဓိं၊ ငါသခင်သည် ထိုပီဠိယနှင့် အတူ။ မိတ္တဘာဝ ဘေဒနဘယေန၊ မိတ်ဆွေအဖြစ်ပျက်မည် ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ မမ ဝသေန မိတ္တဘာဝံ၊ ငါ၏ အစွမ်းဖြင့် မိတ်ဆွေအဖြစ်ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတုं ဂဏှိं၊ တည်စေခြင်းငှာ ယူခဲ့ပြီ။ တံ ကိံကာရဏာ၊ ရှင်မသည် ဘာ့ကြောင့်။ ရောဒသိတိ ဝတ္တာ၊ ငိုရသနည်း"ဟု ပြောပြီး၍။

၁၃၁။ "အသမ္ဘဒါနေနဲ'တရိတရသ၊ ဘလသ မိတ္တာနိ ကလိဘဝန္တိ။
တသ္မာ ဟရာမိ ဘုသံ အမုမာနံ၊ မာ မေ မိတ္တိ ဇိယိတ္ထ သသတာ'ယ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အသမ္ဘဒါနေနဲ' (၀) သသတာ'ယံဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ဣတရိတရသ အသမ္ဘဒါနေန၊ အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော ညံ့သည်, ပိုညံ့သည်ကို ကောင်းစွာမယူခြင်းဖြင့်။ ဘလသ မိတ္တာနိ၊ ဖျင်းအနုတ်ထိုင်းသူအား မိတ်ဖွဲ့မှုတို့သည်။ ကလိဘဝန္တိ၊ ကျက်သရေယုတ်နှင့်တူ ကုန်၏ (ပျက်စီးကုန်၏)။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မေ မိတ္တိ၊ ငါ၏ ခင်မင်မှုသည်။ မာ ဇိယိတ္ထ၊ မအိုပါစေနှင့်။ အယံ၊ ဤချစ်ခင်ခြင်းသည်။ သသတာ၊ မြဲသည်။ (ဟောတု ဣတိ၊ ဖြစ်ပါစေဟု နှလုံးသွင်း၍)။ အမုမာနံ ဘုသံ ဟရာမိ၊ ရှစ်စလယ် ထက်ဝက်ဖြစ်သော စပါးဖျင်းတစ်ပြည်ကို ဆောင်ယူခဲ့၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အသမ္ဘဒါနေနာတိ**၊ အသမ္ဘဒါနေန ဟူသည်ကား။ အသမ္ဘဒါနေန၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် မယူခြင်းဖြင့်တည်း။ အကာရလောပေ သန္ဓိ၊ အ,အကၠရာကျေခြင်းကြောင့် သန္ဓိဖြစ်နေ၏။ အဂ္ဂဟဏေန ဣတိ အတ္ထော၊ မယူခြင်းဖြင့် ဤကား အသမ္ဘဒါနေန၏ အနက်တည်း။ **ဣတရိတရသာတိ**၊ ဣတရိတရသဟူသည်ကား။ ယသ ကသစိ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ လာမကာလာမကသ၊ ညံ့သည် ပိုညံ့သည်ကိုတည်း။ **ဘလသ မိတ္တာနိ ကလိဘဝန္တိ**တိ၊ ဘလသ မိတ္တာနိ ကလိဘဝန္တိဟူသည်ကား။ ဒန္ဓသ အပညသ၊ နုံချာသော ပညာမရှိသူအား။ မိတ္တာနိ ကလိနိ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်ခြင်းတို့သည် အပြစ်ရှိကုန်သည်။ ကာဠကဏ္ဏိသဒိသာနိ ဟောန္တိ၊ ကျက်သရေယုတ်နှင့် တူကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိဒ္ဒန္တိ ဣတိ အတ္ထော၊ ပျက်စီးကုန်၏ ဤကား ကလိဘဝန္တိ၏ အဓိပ္ပါယ်အနက်တည်း။ **တသ္မာ ဟရာမိ ဘုသံ အမုမာနန္တိ**၊ တသ္မာ ဟရာမိ ဘုသံ အမုမာနံဟူသော ပါဋ္ဌဖြင့်။ တေန ကာရဏေန အဟံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသခင်သည်။ သဟာယေန ဒိန္နံ၊ သူငယ်ချင်းက ပေးအပ်သော။ ကေ ပလာပတုမ္ဗံ ဟရာမိ၊ စပါးဖျင်းတစ်ပြည်ကို ဆောင်၏။ ဂဏ္ဍာမိတိ ဒဿေတိ၊ ယူ၏ဟု ပြ၏။ ဟိ "မာန"န္တိ၊ မှန်၏ "မာန"ဟူသည်။ အဌန္ဌ နာဠိနံ၊ ရှစ်ခုကုန်သော စလယ်တို့၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ အမုမာနံ

စတုန်း၊ အမှုမာနဟူသည် လေးစလယ်တို့၏။ (နာမ်၊ အမည်တည်း)။ စတသော နာဋိယော စ၊ လေးစလယ်တို့သည်ကား။ တုမ္ဟော နာမ၊ တစ်ပြည် မည်၏။ တေန၊ ထိုသို့လေးစလယ် တစ်ပြည်မည်သောကြောင့်။ ပလာပတုမ္ဟန္တိ၊ ပလာပတုမ့ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ငါအဋ္ဌကထာ ဆရာ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီ။ မာ မေ မိတ္တိ ဇီယိတ္ထ သဿတာ'ယန္တိ၊ မာ မေ မိတ္တိ ဇီယိတ္ထ သဿတာ'ယံဟူသည်ကား။ မမ သဟာယေန သဒ္ဓိံ၊ ငါသခင်၏ သူငယ်ချင်းနှင့် အတူ။ မိတ္တိ မာ ဘိဇ္ဇိတ္ထ၊ ခင်မင်မှုသည် မပျက်စေ သတည်း။ အယံ သဿတာဝ၊ ဤခင်မင်မှုသည် မြဲသည်သာ။ ဟောတု ဣတိ အတ္ထော၊ ဖြစ်ပါစေ ဤကား စတုတ္ထပါဒ အနက်တည်း။

ဇဝ် ဝုတ္တောပိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ သေဋ္ဌဘရိယာ ရောဒတေဝ၊ သူဌေးကတော်သည် ငိုသည်သာတည်း။ တသ္မိံ ခဏေ သခ်သေဋ္ဌနာ၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်း သခ်သူဌေးသည်။ ပိဋိယသေဋ္ဌိဿ ဒိန္နော ကမ္မန္တဒါသော၊ ပိဋိယသူဌေးအား ပေးထားခဲ့သော အမှုလုပ်ကျွန်သည်။ သာလာဒ္ဓါရေန အာဂစ္ဆန္တော၊ ဇရပ်တံခါးဖြင့် လာရောက်သော်။ သေဋ္ဌဘရိယာယ ရောဒနသဒ္ဒံ သုတ္တာ၊ သခ်သူဌေးကတော်၏ ငိုးကွေးသံကို ကြားရ၍။ သာလံ ပဝိသိတ္တာ၊ ဇရပ်ထဲသို့ ဝင်၍။ အတ္တနော သာမိကေ ဒိသ္မာ၊ မိမိ၏ သခင်တို့ကို တွေ့မြင်၍။ ပါဒေသု နိပတိတ္တာ၊ ခြေတို့၌ ဝပ်စင်း၍။ ရောဒိတ္တာ ကန္ဒိတ္တာ၊ ငိုကျွေး၍ မြည်တမ်း၍။ "သာမိ ကိမတ္ထံ၊ အို. . သခင်တို့ အဘယ်ကိုးဌာ။ ဣဒါနိ အာဂတာ အတ္ထ၊ ဤဗာရာဏသီမြို့သို့ လာကြသည် ဖြစ်ကုန်သနည်း"။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ သေဋ္ဌိ သဗ္ဗံ အာရောစေသိ၊ ဘုရားလောင်းသူဌေးသည် အလုံးစုံသော အဖြစ်ကို ပြောပြပြီ။ ကမ္မန္တဒါသော၊ အမှုလုပ်ကျွန်သည်။ "သာမိ ဟောတု၊ သခင် ဖြစ်ပါစေ။ မာ စိန္တယိတ္ထာတိ၊ မပူကြပါလင့်"ဟု။ ဥဘော အဿာသေတ္တာ၊ သူဌေး, သူဌေးကတော် နှစ်ယောက်လုံးတို့ကိုလည်း သက်သာရာရစေ၍။ အတ္တနော ဂေဟံ နေတ္တာ၊ မိမိ၏ အိမ်သို့ ခေါ်ယူ၍။ ဂန္ဓောဒကေန နှာပေတ္တာ ဘောဇေတ္တာ၊ နံ့သာရေဖြင့် ရေချိုးစေ၍ ကျွေးမွေးပြီး၍။ "ဝေါ သာမိကာ၊ သင်တို့၏ သခင်တို့သည်။ အာဂတာတိ၊ ရောက်လာကြသည်"ဟုပြော၍။ သေသဒါသေ၊ ကြွင်းကျန်သော ကျွန်တို့ကို။ သန္ဓိပါတေတ္တာ ဒဿေတ္တာ၊ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးစေ၍ သခင်နှစ်ယောက်ကို ပြ၍။ ကတိပါဟံ ဝီတိနာမေတ္တာ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကို ကျော်လွန်စေ၍။ သဗ္ဗေ ဒါသေ ဂဟေတ္တာ၊ အလုံးစုံကုန်သော

ကျွန်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ ရာဇာ်ဏာ ဂန္ဓာ၊ နန်းရင်ပြင်သို့ သွား၍။ ဥပရဝံ အကာသိ၊ ငိုကျွေးမှုကို ပြုပြီ။ ရာဇာ ပကြွောသာပေတွာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည် ခေါ်စေ၍။ "ဧတံ ကိန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ဤငိုကျွေးခြင်းကား ဘာလဲ"ဟု မေးပြီ။ တေ သဗ္ဗံ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုကျွန်တို့သည် အလုံးစုံသော ထိုအဖြစ်ကို။ ရညော အာရောစေသုံ၊ ဗာရာဏသီမင်းအား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

ရာဇာ တေသံ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည် ထိုကျွန်တို့၏။ ဝစနံ သုတ္တာ၊ လျှောက်ထားစကားကို ကြားရ၍။ ဥဘောပိ သေဋ္ဌီ ပကြွောသာပေတွာ၊ သခ်, ပိဋ္ဌိယ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော သူဌေးတို့ကို ခေါ်စေ၍။ သခ်ံသေဋ္ဌိ၊ သခ်ံ သူဌေးကို။ "မဟာသေဋ္ဌိ တယာ၊ ဘို. . သခ်ံသူဌေးကြီး သင်သူဌေးကြီးသည်။ ပိဋ္ဌိယသေဋ္ဌိသ၊ ပိဋ္ဌိယသူဌေးအား။ စတ္တာလီသကောဋိဓနံ၊ ကုဋေလေးဆယ်သော ပစ္စည်းကို။ ဒိန္နံ ကိရ၊ ပေးအပ်ခဲ့ပြီတဲ့ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စန္တိ ပုစ္ဆိ၊ မှန်သလော"ဟု မေးပြီ။ အာမ မဟာရာဇ မှန်ပါ အရှင်မင်းမြတ်။ မံ တကြွောတွာ၊ ကျွန်တော်မျိုးကို ကြံစည်အားကိုး၍။ ရာဇဂဟံ အာဂတသ၊ ရာဇပြိုဟ်မြို့သို့ ရောက်လာသော။ မမ သဟာယသ၊ ကျွန်တော်မျိုး၏ သူငယ်ချင်း ပိဋ္ဌိယ သူဌေးအား။ ကေဝလံ ဓနံ၊ အခြားနှင့်မဖက် သက်သက်သော ပစ္စည်းကို။ (နအဒါသိ၊ ပေးခဲ့သည်မဟုတ်ပါ)။ သဝိညာဏက် အဝိညာဏက်၊ သက်ရှိဖြစ်သော သက်မဲ့ဖြစ်သော။ သဗ္ဗံ ဝိဘဝဇာတံ၊ အလုံးစုံသော ပစ္စည်းကို။ ဒွေ ကောဋ္ဌာသေ ကတွာ၊ နှစ်ခုကုန်သော အပုံတို့ကို ပြု၍။ သမဘာဂေ အဒါသိန္တိ၊ ထပ်တူထပ်မျှ အပုံတို့ကို ပေးခဲ့ပါ!ပြီ"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ဧတံ သစ္စန္တိ၊ ဤသခ်ံသူဌေးစကားသည် မှန်သလောဟု။ ပိဋ္ဌိယသေဋ္ဌိ ပုစ္ဆိ၊ ပိဋ္ဌိယ သူဌေးကို မေးပြီ။ အာမ ဒေဝါတိ၊ မှန်ပါ၏၊ အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ပြီ။ တညေဝ တကြွောတွာ၊ သင့်ကိုသာ ကြံစည်အားကိုး၍။ အာဂတသ အသ ပန၊ ရောက်လာသော ထိုသခ်ံသူဌေးအားကား။ တယာ ကတောဝ၊ သင်က ပြုအပ်သော။ ကောစိ သက္ကာရော ဝါ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ပူဇော်သက္ကာရသည်သော်လည်းကောင်း။ သမ္မာနော ဝါ အတ္ထိ ကျတိ၊ မြတ်နိုးမှုသည်သော်လည်းကောင်း ရှိပါ၏လောဟု မေးပြီ။ သော တုဏ္ဍီ အဟောသိ၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးသည် ဆိတ်ဆိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဒုဿန္တေ ပဏ္ဍိပါပေတွာ၊ အဝတ်စွန်းခ်ဉ် ထည့်စေ၍။ တေ ဧတသ ဒါပိတံ၊ သင်ပိဋ္ဌိယက ထိုသခ်ံအား ပေးစေအပ်သော။ ပလာပ

တုမ္ဗမတ္တ၊ စပါးဖျင်းတစ်ပြည်မျှသည်။ အပိ ပန အတ္ထိတိ၊ ရှိပါသလောဟု မေးပြီ။ တံ သုတ္တာပိ၊ ထိုအမေးစကားကို ကြားရ၍လည်း။ တုဏ္ဍိယေ၀ အဟောသိ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ကိं ကာတဗ္ဗန္တိ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ ပြုသင့်သနည်းဟု။ အမစ္စေဟိ သဒ္ဓိं မန္တေတွာ၊ အမတ်တို့နှင့် အတူတိုင်ပင်၍။ တံ ပရိဘာသိတွာ၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးကို ခြိမ်းခြောက်၍။ "ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ။ ပိဋ္ဌိယ သေဋ္ဌိသ ယရေ၊ ပိဋ္ဌိယသူဌေး၏ အိမ်က။ သဗ္ဗံ ဝိဘဝံ သခ်ိသေဋ္ဌိသ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ကို သခ်ိသူဌေးအား။ ဒေထာတိ အာဟ၊ ပေးလိုက်ကြလော့"ဟု အမိန့်ချပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသခ်ိသူဌေးသည်။ "မဟာရာဇ မယ္ဟံ၊ အို. . မင်းမြတ် ကျွန်တော်မျိုးသခ်ိအား။ ပရသန္တကေန အတ္ထো နတ္ထိ၊ သူတစ်ပါး ပစ္စည်းဖြင့် လိုချင်မှုသည် မရှိပါ။ မယာ ဒိန္နမတ္တမေ၀ ပန၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် ပေးအပ်သည်မျှကိုသာကား။ ဒါပေထာတိ အာဟ၊ အပေးခိုင်းတော်မူတော်ကြပါ"ဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တသ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည် ဘုရားလောင်းအား။ သန္တကံ ဒါပေသိ၊ ပစ္စည်းကို ပေးစေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော သဗ္ဗံ၊ ဘုရားလောင်းသည် အလုံးစုံသော။ အတ္တနာ ဒိန္နဝိဘဝံ၊ မိမိက ပေးအပ်ခဲ့သည့် ပစ္စည်းကို။ ပဋိလဘိတွာ ဒါသပရိဝုတော၊ ရရှိပြီး၍ ကျွန်အပေါင်းခြံရံအပ်လျက်။ ရာဇဂဟမေ၀ ဂန္တာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့သာ သွား၍။ ကုဋုမ्बံ သဏ္ဌာပေတွာ၊ ပစ္စည်းကို ကောင်းစွာ တည်စေ၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုပြီး၍။ ယထာကမ္မं ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရာ ဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ပိဋ္ဌိယသေဋ္ဌိ၊ ထိုအခါက ပိဋ္ဌိယသူဌေးသည်။ ဒေ၀ဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေ၀ဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ သခ်ိသေဋ္ဌိ ပန အဟမေ၀ အဟောသိန္တိ၊ သခ်ိသူဌေးသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ" ဟု။ ဇာတက်သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အသမ္ဘဒါနဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ အသမ္ဘဒါနဇာတ်အဖွင့်သည် ပဌမတည်း။

၂။ ဘိရုကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကုသလူပဒေသေ မိတိယာ ဒဠ္ဌာယ စာတိ ဣဒံ၊ ကုသလူပဒေသေ မိတိယာ ဒဠ္ဌာယ စ အစရိုသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အဇပါလနိဂြောဓေ မာရဓီတာနံ၊ အဇပါလပင်ညောင်ပင်ရင်း၌ မာရ်နတ်မင်း, သမီးတို့၏။ ပလောဘန သုတ္တန္တံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဖျားယောင်းသော သုတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဘဂဝတာ၊ ချဲ့ပြောရသော် ဘုရားရှင်သည်။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ ဝုတ္တံ၊ အစမှ စ၍ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (ကား၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်ပြီနည်း)။

"ဒဒ္ဒလ္လမာနာ အာဂဏ္ဌုံ၊ တဏှာ စ အရတီ ရဂါ။
တာ တတ္ထ ပနုဒိ သတ္ထာ၊ တူလံ ဘဋ္ဌံ မာလုတော"တိ။

ဒဒ္ဒလ္လမာနာ (ပ) မာလုတောဟု ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

တဏှာ စ အရတီ ရဂါ၊ တဏှာသည်လည်းကောင်း အရတီသည်လည်းကောင်း ရဂါသည်လည်းကောင်း။ ဒဒ္ဒလ္လမာနာ အာဂဏ္ဌုံ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်လျက် လာကြပြီ။ သတ္ထာ တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုမာရ်နတ်မင်း, သမီးတို့ကို။ မာလုတော ဘဋ္ဌံ တူလံဝ၊ လေသည် ကျလာသော လဲမှိုကိုကဲ့သို့။ တတ္ထ ပနုဒိ၊ ထိုအဇပါလပင်ညောင်ပင်ရင်း၌ ပယ်ဖျောက်တော်မူပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်။ ယာဝ ပရိယောသာနာ၊ ဆုံးသည်တိုင်အောင်။ တဿ သုတ္တန္တဿ၊ ထိုပလောဘနသုတ္တန်ကို။ ကထိတကာလေ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးရာကာလ၌။ ဗဟုသဘာယ သန္ဓိပတိတာ ဘိက္ခူ။ တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာ ကျရောက်စုဝေးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အို. . ငါ့ရှင်တို့ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ အနေကသတာနိပိ ဒိဗ္ဗရူပါနိ၊ ရာပေါင်းများစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော နတ်အဆင်းတို့ကို။ မာပေတွာ ပလောဘနတ္ထာယ၊ ဖန်းဆင်းပြီး၍ ဖျားယောင်းခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥပသက်မန္တိယော မာရဓီတရော၊ ချဉ်းကပ်လာကုန်သော မာရ်နတ်မင်းသမီးတို့ကို။ အဂ္ဂိနိ ဥမ္မိလေတွာပိ၊ မျက်စိတို့ကို ဖွင့်၍သော်မှတောင်လည်း။ နေ ဩလောကေသိ၊

ကြည့်တော်မမူ။ ဗုဒ္ဓဗလ နာမ၊ ဘုရားတို့စွမ်းအား မည်သည်။ အဟော အစ္ဆရိယန္တို့ အော် အံ့သြဖွယ်ကောင်းပါပေစွ"ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ ဗောရဟိ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ "ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ"ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ သတ္တာသဝေ ခေပေတ္တာ၊ အာသဝေါအားလုံးတို့ကို ကုန်ခမ်းစေပြီး၍။ သတ္တညုတံ သမ္ပတ္တာသ၊ သတ္တညုဘုရားအဖြစ်သို့ ကောင်းစွာရောက်တော်မူသော။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ မာရဓီတာနံ၊ မာရ်နတ်မင်းသမီးတို့အား။ အနောလောကနံ နာမ နအစ္ဆရိယံ၊ မကြည့်ခြင်းမည်သည် အံ့သြဖွယ်မရှိသေး။ ဟိ အဟံ ပုဗ္ဗေ၊ မှန်၏ ငါဘုရားသည် ရှေးက။ ဗောဓိဘာဏံ ပရိယေသမာနော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို ရှာဖွေစဉ်။ သကိလေသကာလေပိ၊ ကိလေသာရှိရာ ကာလကသော်မှလည်း။ အဘိသင်္ခတံ ဒိဋ္ဌရူပံ၊ ပြုပြင်ဖန်ဆင်းအပ်သော နတ်ရုပ် နတ်အဆင်းကို။ ဣန္ဒြိယာနိ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ဖောက်ဖျက်၍။ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းဖြင့်။ အနောလောကေတ္တာဝ ဂန္တာ၊ မကြည့်မူ၍သာ သွား၍။ မဟာရဇ္ဇံ ပါပုဏိန္တိ ဝတ္တာ၊ ကြီးမြတ်သော မင်းအဖြစ်ကို ရရှိပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဘာတိကသတသ ကနိဋ္ဌော အဟောသိ၊ နောင်တော် တစ်ရာ၏ အငယ်ဆုံးသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ သတ္ထဲ ဟေဋ္ဌာ၊ စသော အလုံးစုံကို အောက်ဖြစ်သော။ တက္ကသီလဇာတကေ၊ တေလပတ္တဇာတ်ခေါ် တက္ကသီလ ဇာတ်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝိတ္ထာရိတတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်ပင် အကျယ်ချဲ့ပါလေ။ တဒါ ပန တက္ကသိလာနဂရဝါသိနော၊ ထိုအခါ၌ကား တက္ကသိုလ်မြို့နေသူတို့သည်။ ဗဟိနဂရေ သာလာယ၊ တက္ကသိုလ်မြို့ပြင်ပ၌ ဇရပ်၌။ ဗောဓိသတ္တံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ နေသော ဘုရားလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ ယာစိတ္တာ ရဇ္ဇံ ပဋိစ္ဆာပေတ္တာ၊ တောင်းပန်၍ မင်းအဖြစ်ကို လက်ခံစေ၍။ အဘိသေကေ ကတေ၊

အဘိသိက်သွန်းခြင်းကို ပြုအပ်ပြီးသော်။ တက္ကသိလာ နဂရဝါသိနော၊ တက္ကသိုလ်မြို့နေသူတို့သည်။ နဂရံ ဒေဝနဂရံ ဝိယ၊ တက္ကသိုလ်မြို့ကို နတ်မြို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ရာဇဘဝန် ဣန္ဒဘဝန် ဝိယ စ၊ မင်းနန်းတော်ကို သိကြားဗိမာန်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အလက်ရိသု၊ တန်ဆာဆင်ကြပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ နဂရံ ပဝိသိတ္တာ၊ တက္ကသိုလ်မြို့တွင်းသို့ ဝင်ပြီး၍။ ရာဇဘဝနေ ပါသာဒေ၊ မင်းနန်းတော်၌ နန်းပြာသာဒ်၌။ မဟာတလေ၊ မြတ်သော အပြင်၌။ သမုဿိတသေတစ္ဆတ္တံ၊ စိုက်ထောင်အပ်ပြီးသော ထီးဖြူရှိသော။ ရတနဝရပလ္လင်္ကေ အဘိရုယှ၊ မြတ်သော ရတနာပလ္လင်ထက်သို့ တက်ရောက်ပြီး၍။ ဒေဝရာဇလီလာယ နိသီဒိ၊ နတ်မင်းတို့၏တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့် ထိုင်နေပြီ။ အမစ္စာ စ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာဒယော စ၊ အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း ပုဏ္ဏားသူကြွယ် စသူတို့သည်လည်းကောင်း။ ခတ္တိယကုမာရာ စ၊ ခတ္တိယမျိုး, မင်းသားတို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အဆင်တန်ဆာအလုံးစုံ ဆင်မြန်းအပ်ကုန်လျက်။ ပရိဝါရေတ္တာ အဋ္ဌသု၊ ဝိုင်းရံ၍ တည်ကုန်ပြီ။ ဒေဝစ္ဆရာ ပဋိဘာဂါ၊ နတ်သမီးနှင့်တူကုန်သော။ နစ္စဂီတဝါဒိတကုသလာ၊ ကမ္မ သီဆိုမှု တီးမှုတ်မှု ကျွမ်းကျင်ကုန်သော။ ဥတ္တမဝိလာသသမ္ပန္နာ၊ မြင့်မြတ်သော တင့်တယ်စံပယ်မှုနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ သောဌသ သဟဿနာဌကိတ္ထိယော၊ တစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော ကချေသည်မတို့သည်။ နစ္စဂီတဝါဒိတာနိ ပယောဇေသုံ၊ ကမ္မ သီဆိုမှု တီးမှုတ်မှုတို့ကို ယှဉ်စေကုန်ပြီ။ ဂီတဝါဒိတသဒ္ဒေန ရာဇဘဝနံ၊ သီဆိုအပ် တီးမှုတ်အပ်သော အသံဖြင့် မင်းနန်းတော်သည်။ မေယတ္ထနိတပူရိတာ၊ ဗိုးချန်းသံပြည့်နေသော။ မဟာသမုဒ္ဒကုစ္ဆိ ဝိယ၊ ပင်လယ်ဝမ်း ဗိုက်ကဲ့သို့၊ ဧကနိန္နာဒံ အဟောသိ၊ ပဲ့တင်သံတစ်ခုတည်းရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိ သတ္တော အတ္တနော၊ ဘုရားလောင်းသည် မိမိ၏။ တံ သိရိသောဘဂ္ဂံ၊ ထိုမြင့်မြတ်တင့်တယ်သော ကျက်သရေကို။ သြလောကယမာနော၀၊ ကြည့်လျက်သာ။ "အဟံ တာသံ ယက္ခိနီနံ၊ ငါသည် ထိုဘီလူးမတို့၏။ အဘိသခ်ံတံ ဒိဗ္ဗရူပံ၊ ပြုပြင် ဖန်ဆင်းအပ်သော နတ်အဆင်းကို။ သစေ သြလောကေသံ၊ အကယ်၍ ကြည့်ရှု ခဲ့အုံ့။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တော၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ အဘဝိဿံ၊ ဖြစ် လောက်ပြီ။ ဣမံ သိရိသောဘဂ္ဂံ၊ ဤမြင့်မြတ်တင့်တယ်သော ကျက်သရေကို။ န သြလောကေသံ၊ မတွေ့ရလောက်ပြီ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ သြဝါဒေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့၏ သြဝါဒ၌။

ဌိတဘာဝေန ပန၊ တည်နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ဣဒံ မယာ သမ္မတ္တန္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို ငါသည် ကောင်းစွာ ရအပ်ပြီ"ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ ဝေဠု ပန စိန္တေတွာ၊ ဤသို့သာလည်း ကြံစံည်ပြီး၍။ ဥဒါနံ ဥဒါနေန္တော၊ ဥဒါန်းစကားကို ကျူးရင့်ပြောဆိုလိုရကား။

၁၃၂။ "ကုသလူပဒေသေ ဓိတိယာ ဒဠှာယ စ၊
အနိဝတ္တိတတ္တာ ဘယဘီရုတာယ စ။
နာ ရက္ခသီနံ ဝသ'မာဂမိမှသေ၊
သ သောတ္ထိဘာဝေါ မဟတာ ဘယေန မေ"တိ

ဤမ်ိုး ဂါထာ အာဟ၊ ကုသလူပဒေသေ (ပ) ဘယေန မေဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ကုသလူပဒေသေ၊ ကောင်းမှုကျွမ်းကျင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့ ဩဝါဒ၌။ ဒဠှာယ ဓိတိယာစ၊ ခိုင်မြဲသော အကြားမရှိ၊ တရစပ်ကြိုးစားမှုကြောင့် လည်းကောင်း။ ဘယဘီရုတာယ အနိဝတ္တိတတ္တာစ၊ လန့်ခြင်း, ကြီးစွာ ကြောက်ခြင်းဖြင့် မဆုတ်နစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ရက္ခသီနံ ဝသံ၊ ဘီလူးမတို့၏ အလိုဆန္ဒသို့။ နာ အဂမိမှသေ၊ မလိုက်ခဲ့ကြကုန်။ မေ မဟတာ ဘယေန၊ ငါအား ကြီးစွာသော ဘေးမှ။ သော သောတ္ထိဘာဝေါ၊ ထိုဘေးရန်ကင်းကွာ, ချမ်းသာခြင်းသည်။ (ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကုသလူပဒေသေတိ**၊ ကုသလူပဒေသေဟူသည်ကား။ ကုသလာနံ ဥပဒေသေ၊ ကုသိုလ်မှုလိမ်မာကျွမ်းကျင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့၏ နည်းပေးလမ်းပြဩဝါဒ၌တည်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ ဩဝါဒေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ဩဝါဒ၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ကုသလူပဒေသေအနက်တည်း။ **ဓိတိယာ ဒဠှာယ စာတိ**၊ ဓိတိယာ ဒဠှာယ စဟူသည်ကား။ ဒဠှာယ ဓိတိယာ စ၊ ခိုင်မြဲသော အကြားမရှိ တရစပ်ကြိုးစားမှုကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ထိရေန၊ ခိုင်မြဲသော။ အဗ္ဘောစ္ဆိန္နနိရန္တရဝီရိယေနစ၊ မပြတ်မစဲ အကြားမရှိဖြစ်သော ကြိုးစားမှုကြောင့် လည်းကောင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ဓိတိယာ ဒဠှာယ စအနက်တည်း။ **အနိဝတ္တိတတ္တာ ဘယဘီရုတာယစာတိ**၊ အနိဝတ္တိတတ္တာ ဘယဘီရုတာယ စ ဟူသည်ကား။ ဘယဘီရုတာယ၊ အကြောက်သေးခြင်း အကြောက်ကြီးခြင်းဖြင့်။

အနိဝတ္တိတတ္တာ၊ မဆုတ်နစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ တတ္ထ ဘယန္တိ; ထိုဒုတိယပါဒ၌ ဘယဟူသည်ကား။ စိတ္တုတ္တာသမတ္တံ ပရိတ္တဘယ၊ စိတ်ထိတ်လန့်ရုံမျှသာဖြစ်သော အကြောက်သေးခြင်းတည်း။ **ဘီရုတာတိ** ဘီရုတာ ဟူသည်ကား။ သရီရကမ္မနပတ္တံ၊ ခန္ဓာကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ မဟာဘယ၊ အကြောက်ကြီးခြင်းတည်း။ ဣဒံ ဥဘယမ္ပိ၊ ဤအကြောက်ငယ်, အကြောက်ကြီးနှစ်မျိုးလုံးသည်လည်း။ မဟာသတ္တဿ; ဘုရားလောင်းအား။ "ဧတာ ယက္ခိနိယော နာမ၊ ဤဘီလူးမတို့မည်သည်။ မနုဿခါဒိကာတိ၊ လူကိုစားတတ်ကုန်၏"ဟု။ ဘေရဝါရမ္မဏံ ဒိသွာပိ၊ ကြောက်ဖွယ်အာရုံကို တွေ့ကြုံရ၍ သော်လည်း။ နာဟောသိ; မဖြစ်ခဲ့ပေ။ တေန၊ ထိုသို့မဖြစ်ခဲ့ခြင်းကြောင့်။ အနိဝတ္တိတတ္တာ ဘယဘီရုတာယ စာတိ၊ အနိဝတ္တိတတ္တာ ဘယဘီရုတာယ စ ဟူ၍။ အာဟ; ဆိုပြီ။ ဘယဘီရုတာယ၊ အကြောက်ငယ် အကြောက်ကြီး၏။ အဘာဝေနေဝ၊ မရှိခြင်းကြောင့်ပင်။ ဘေရဝါရမ္မဏံ ဒိသွာပိ၊ ကြောက်ဖွယ်အာရုံကို တွေ့ကြုံရပါသော်လည်း။ အနိဝတ္တနဘာဝေန; မဆုတ်နစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ဒုတိယပါဒအနက်တည်း။ **နာ ရက္ခသီနံ ဝသ'မာဂမိမ္ဟသေတိ**၊ နာ ရက္ခသီနံ'ဝသ'မာဂမိမ္ဟသေဟူသည်ကား။ ယက္ခကန္တာရေ ဘီလူးတို့နေရာ ကန္တာရ၌။ တာသံ ရက္ခသီနံ; ထိုဘီလူးမတို့၏။ ဝသံ နာ အဂမိမ္ဟ; အလိုသို့ မလိုက်ခဲ့ကြကုန်။ ယသ္မာ အမှာကံ; အကြင့်ကြောင့် ငါတို့မှာ။ ကုသလူပဒေသေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ဩဝါဒ၌။ ဓိတိ စ ဒဠှာ အဟောသိ; မပြတ်မစဲ တရုစပ်ဖြစ်သော ဝီရိယသည်လည်း ခိုင်မြဲသည် ဖြစ်ပြီ။ ဘယဘီရုတာဘာဝေန စ; အကြောက်ကြီး အကြောက်ငယ်မရှိခြင်းကြောင့်လည်း။ အနိဝတ္တနသဘာဝါ အဟုမှာ; မဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည် ဖြစ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ တသ္မာ ရက္ခသီနံ; ထို့ကြောင့် ဘီလူးမတို့၏။ ဝသံ နာ အဂမိမ္ဟ; အလိုဆန္ဒသို့ မလိုက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ; ဤသို့ ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။ **သ သောတ္ထိဘာဝေါ မဟတာ ဘယေန မေတိ**၊ သ သောတ္ထိဘာဝေါ မဟတာ ဘယေန မေ ဟူသည်ကား။ မယ္ဟ အတ္ထေ ငါ၏ ယနေ့။ မဟတာ ဘယေန; ကြီးစွာသော ဘေးမှလည်းကောင်း။ ရက္ခသီနံ သန္တိကာ; ဘီလူးမတို့၏ အထံမှ။ ပတ္တဗ္ဗေန ဒုက္ခဒေါမနဿေန; ရောက်ထိုက်သော ကိုယ်ဆင်းရဲ, စိတ်ဆင်းရဲမှလည်းကောင်း။ သော အယံ သောတ္ထိဘာဝေါ; ထိုဆိုခဲ့ပြီး ဤချမ်းသာခြင်းသည်။ သော အယံ ခေမဘာဝေါ; ထိုဆိုခဲ့ပြီး

ဤဘေးကုန်ခြင်းသည်။ သော အယ် ပီတိသောမနဿဘာဝေါယေဝ၊ ထိုပီတိ သောမနဿဖြစ်ရခြင်းသည်ပင်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့် အပြီးတည်း။

ဇဝံ မဟာသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟောကြားပြီး၍။ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေတွာ၊ တရားသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီး၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုပြီး၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအား လျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "အဟံ တေန သမယေန၊ ငါဘုရားသည် ထိုရှေး အခါက။ တဏ္ဍုလိလံ ဂန္တာ၊ တဏ္ဍုလိုလ်ပြည်သို့ သွားရောက်၍။ ရဇ္ဇပတ္တကုမာရော အဟောသိန္တိ၊ မင်းအဖြစ်ရောက်သော မင်းသားသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဘိရုကဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ ဘီရုကဇာတ်အဖွင့်သည် ဒုတိယတည်း။

၃။ ယဘာသနဇာတကဝဏ္ဏနာ

ခေမံ ယဟိန္တိ ဣဒံ၊ ခေမံ ယဟိ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ ဘိက္ခုံ၊ အညတရဖြစ်သော ရဟန်းကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ သော ဘိက္ခု၊ ချဲ့ပြောရသော် ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူ၍။ ပစ္စန္တံ ဂန္တာ၊ ပစ္စန္တရာဇ်သို့ သွား၍။ ဧကံ ဂါမကံ ဥပနိဿာယ၊ တစ်ခုသော ရွာငယ်ကို အမှီပြု၍။ အရညသေနာသနေ၊ တောရကျောင်း၌။ ဝဿံ ဥပဂန္တွာ၊ ဝါသို့ ကပ်ရောက်ပြီ။ ပဌမမာသေယေဝ ပိဏ္ဍာယ၊ ဝါဆိုရာ ပဌမလ၌ပင် ဆွမ်းအကျိုးငှာ။ ပဝိဋ္ဌသ တဿ၊ ဝင်ရောက်နေသော ထိုရဟန်း၏။ ပဏ္ဏာသာလာ စျာယိတ္တာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းသည် မီးလောင်ပြီ။ သော ဝဿန ဋ္ဌာနာဘာဝေန၊

ထိုရဟန်းသည် နေရာဌာန မရှိခြင်းကြောင့်။ ကိလမန္တော၊ ပင်ပန်းရကား။ ဥပဋ္ဌာကာနံ အာစိက္ခိ၊ အလုပ်အကျွေး လူတို့အား ပြောကြားပြီ။ တေ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးလူတို့သည်။ "ဟောတု ဘန္တေ၊ ရှိပါစေ အရှင်ဘုရား။ ပဏ္ဏာသာလံ ကရိဿာမ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ပြုကြပါမည်ဘုရား။ တာဝ ကသာမ၊ ထွန်နေဆဲဖြစ်ကြပါသည်ဘုရား။ တာဝ ဝပါမ၊ စိုက်ပျိုးနေဆဲဖြစ်ကြပါသည်"။ ဣတိ အာဒိနိ ဝဒန္တာ၊ ဤသို့ စသည်တို့ကို ပြောကြလျက်။ တေမာသံ ဝိတိနာမေသုံ၊ ဝါတွင်းသုံးလကို ကျော်လွန်စေကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သေနာသနသပ္ပါယာဘာဝေန၊ သေနာသနသပ္ပါယမရှိခြင်းကြောင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ မတ္ထကံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အထွဋ်အထိပ်သို့။ ပါပေတုံ နာသက္ခိ၊ ရောက်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ သော နိမိတ္တမတ္တမ္ပိ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ ထိုရဟန်းသည် အာရုံနိမိတ်မျှကို သော်လည်း မဖြစ်စေနိုင်မူ၍။ ဝုဋ္ဌဝဿော ဇေတဝနံ ဂန္တွာ၊ ဝါကျွတ်သော် ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ သွားပြီး၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ သင့်လျော်ရာက ထိုင်နေပြီ။ သတ္ထာ တေန သဒ္ဓိံ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းနှင့် အတူ။ ပဋိသန္ထာရံ ကတွာ၊ ပျူငှာလောကဝတ်ကို ပြုတော်မူသော်။ "ဘိက္ခု တေ၊ အိုရဟန်း သင့်အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ သပ္ပါယံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် သင့်လျော်သည်။ ဇာတံ ကိံ နု ခေါ တိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်ပါရဲ့လား"ဟု မေးတော်မူပြီ။ သော အာဒိတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုရဟန်းသည် အစမှ စ၍။ အသပ္ပါယဘာဝံ ကထေသိ၊ မလျော်ပတ်ကြောင်းကို လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု ခေါ ပုဗ္ဗေ၊ အိုရဟန်း စင်စစ် ရှေးက။ တိရစ္ဆာနာပိ အတ္တနော၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်သော် မှလည်း မိမိအား။ သပ္ပါယာသပ္ပါယံ ဉ တွာ၊ သင့်လျော်သည် မသင့်လျော်သည်ကို သိ၍။ သပ္ပါယကာလေ ဝသိတွာ၊ သင့်လျော်ရာအခါ၌ နေကြ၍။ အသပ္ပါယကာလေ၊ မသင့်လျော်ရာအခါ၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ ပဟာယ၊ နေရာဌာနကို ပယ်စွန့်၍။ အညတ္ထ အဂမံသု၊ အခြားနေရာသို့ သွားကြကုန်ပြီ။ တွံ ကသ္မာ၊ သင်သည် ဘာ့ကြောင့်။ အတ္တနော သပ္ပါယာသပ္ပါယံ၊ မိမိအား သင့်လျော်သည် မသင့်လျော်သည်ကို။ န အညာသိတိ ဝတွာ၊ မသိရသနည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတောပိ၊ ထိုရဟန်းသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတိတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သကုဏယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ငှက်မျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝိညုတံ ပတ္တော၊ သိတတ်သော အရွယ်သို့ ရောက်၍။ သောဘဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ တင့်တယ်မှုအစုသို့ ရောက်သော။ သကုဏရာဇာ ဟုတ္တာ၊ ငှက်မင်းသည် ဖြစ်၍။ ဧကသ္မိံ အရညာယတနေ၊ တစ်ခုသော တောအုပ်ကြီး၌။ ဇာတဿရတီရေ၊ ဇာတဿရအိုင်ကမ်းနား၌။ သာခါဝိဋပသမ္ပန္နံ ဗဟလပတ္တပလာသံ၊ အခက်အခွန့်ပြည့်စုံသော ထူထဲသော ရွက်ရင့် ရွက်နုရှိသော။ မဟာရုက္ခံ ဥပနိဿာယ၊ သစ်ပင်ကြီးကို အမှီပြု၍။ သပရိဝါရော ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ နေထိုင်ခြင်းကို ပြုပြီ။ ဗဟူ သကုဏာ၊ များစွာကုန်သော ငှက်တို့သည်။ တဿ ရုက္ခဿ ဥဒကမတ္ထကေ၊ ထိုသစ်ပင်ကြီး၏ ရေအထက်၌။ ပတ္ထဋ္ဌာသာခါသု ဝသန္တာ၊ ဖြန့်ရောက်နေသော ကိုင်းတို့၌ နေကြသော်။ သရီရဝဋ္ဋံ၊ ကိုယ်အညစ်အကြေးကို။ ဥဒကေ ပါတေန္တိ၊ ရေ၌ ကျစေကုန်၏။ တသ္မိံ စ ဇာတဿရေ၊ ထိုဇာတဿရအိုင်၌လည်း။ စဏ္ဍောနာဂရာဇာ ဝသတိ၊ ကြမ်းတမ်းသော နဂါးမင်းသည် နေ၏။ တဿ၊ ထိုနဂါးမင်းအား။ "ဣမေ သကုဏာ မယှံ နိဝါသေ၊ ဤငှက်တို့သည် ငါ၏ နေထိုင်ရာ ဖြစ်သော။ ဇာတဿရေ သရီရဝဋ္ဋံ ပါတေန္တိ၊ ဇာတဿရအိုင်၌ ကိုယ်အညစ်အကြေးကို ကျစေကုန်၏။ အဟံ ဥဒကတော၊ ငါသည် ရေထဲမှ။ အဂ္ဂိံ ဥဋ္ဌာပေတ္တာ၊ မီးကို ထတောက်စေ၍။ ရုက္ခံ ဈာပေတ္တာ၊ သစ်ပင်ကို လောင်ကျွမ်းစေ၍။ ဧတေ ပလာပေယ္ယံ ယံနူန ဣဒါနိ၊ ဤငှက်တို့ကို ပျံသွားစေရပါမူကား ကောင်းလေစွ"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ကုဒ္ဓမာနသော သော၊ စိတ်ဆိုးသော ထိုနဂါးမင်းသည်။ ရတ္တိဘာဂေ သဗ္ဗေသံ သကုဏာနံ၊ ညအဖို့၌ အားလုံးကုန်သော ငှက်တို့၏။ သန္ဓိပတိတ္တာ ရုက္ခသာခါသု၊ ကောင်းစွာ ကျရောက်စုဝေးကြ၍ သစ်ကိုင်းတို့၌။ နိပန္နကာလေ ပဌမံ၊ အိပ်ရာအချိန်၌ ရှေးဦးစွာ။ ဥဒ္ဓနာရောပိတံ ဝိယ ဥဒကံ၊ ခုံလောက်ပေါ် တင်ထားအပ်သကဲ့သို့ ရေကို။ တာဝ ပတ္ကမာပေတ္တာ၊ ရှေးဦးစွာ ကျိုက်ကျိုက်ဆူပွက်စေ၍။ ဒုတိယဝါရေ ခုမံ ဥဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ဒုတိယအကြိမ်၌ အခိုးကို ထစေ၍။ တတိယဝါရေ တာလ-ဂ္ဃနပ္ပမာဏံ၊ တတိယအကြိမ်၌ ထန်းလုံးပမာဏရှိသော။ ဇာလံ ဥဋ္ဌာပေသိ၊

မီးလျှံကို ထတောက်စေပြီ။ ဗောဓိသတ္တာ ဥဒကတော၊ ဘုရားလောင်းသည် ရေထဲမှ။ ဇာလ ဥဌ္ဌာဟမာနံ ဒိသ္မာ၊ မီးလျှံကို ထတောက်နေသည်ကို တွေ့ရ၍။ "ဘော သကုဏာ အဂ္ဂိနာ၊ အိုး . . ငှက်အပေါင်းတို့ မီးသည်။ အာဒိတ္တံ နာမ၊ တောက်လောင်အပ်သော ပစ္စည်းမည်သည်ကို။ ဥဒကေန နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ရေဖြင့် ငြိမ်းစေကြကုန်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ဥဒကမေဝ အာဒိတ္တံ၊ ရေကပင် အလျှံပြောင်ပြောင်တောက် လောင်နေပြီ။ အမှေဟိ ဣဓ၊ ငါတို့သည် ဤသစ်ပင်ကြီး၌။ ဝသိတုံ နိ သက္ကာ၊ နေထိုင်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ အညတ္ထ ဂမိဿာမာတိ ဝတ္တာ၊ အခြားနေရာသို့ သွားကြစို့"ဟု ပြောဆို၍။

ဘဉ္ဇ။ "ခေမံ ယဟိ တတ္ထ အရီ ဥဒီရိတော၊
ဒကဿ မဇ္ဈေ ဇလတေ ယတာသနော။
နိ အဇ္ဇ ဝါသော မဟိယာ မဟီရုဟေ၊
ဒိသာ ဘဇဏ္ဍေ သရဏာ'ဇ္ဇ နော ဘယံ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ခေမံ (ပ) နော ဘယံဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ယဟိ ခေမံ၊ အကြင်ရေအပြင်၌ မီးဘေးကုန်၏။ တတ္ထ အရီ ဥဒီရိတော၊ မီးဘေးကုန်ရာ ထိုရေပြင်၌ ရန်သူမီးသည် ထတောက်လာပြီ။ ဒကဿ မဇ္ဈေ၊ ရေ၏ အလယ်က။ ယတာသနော ဇလတေ၊ ထောပတ်စားသည့် မီးသည် တောက်လောင်နေ၏။ မဟိယာ မဟီရုဟေ၊ မြေပေါ်က သစ်ပင်၌။ အဇ္ဇ ဝါသော နိ၊ ယနေ့ ငါတို့နေရာသည် မရှိပြီ။ ဒိသာ ဘဇဏ္ဍေ၊ အရပ်မျက်နှာ တို့သို့ ဆည်းကပ်ကြကုန်လော့။ သရဏာ အဇ္ဇ၊ ကိုးကွယ်ရာမှ ယနေ့။ နော ဘယံ၊ ငါတို့အား ဘေးသည်။ (ဇာတ်၊ ဖြစ်ပေါ်လာပြီ)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ခေမံ ယဟိ တတ္ထ အရီ ဥဒီရိတောတိ**၊ ခေမံ ယဟိ တတ္ထ အရီ ဥဒီရိတောဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ အကြင်ရေပြင်၌။ ခေမဘာဝေါ၊ မီးဘေးကုန်သည့်အဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗယဘာဝေါ၊ မီးဘေးမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုရေပြင်၌။ အတ္တဟစ္ဆတ္ထိကော၊ ရေဟူသောမိမိ၏ ဆန္ဒကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ သပတ္တော ဥဋ္ဌိတော၊ ရန်သူမီးသည် ထတောက်နေပြီ။

ဒကဿာတိ၊ ဒကဿဟူသည်။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏တည်း။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ယတာသနောတိ၊ ယတာသနမည်၏။ ဟိ သော၊ အကြောင်းကြောင့် ထိုမီးသည်။ ယတံ အသ္ဆာတိ၊ ထောပတ်ကို စားတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယတာသနော ဟိ ဝုစ္စတိ၊ ယတာသနဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ **နာ အဇ္ဇ ဝါသောတိ**၊ နာ အဇ္ဇ ဝါသော ဟူသည်ကား။ အဇ္ဇ နော၊ ယနေ့ ငါတို့၏။ ဝါသော နတ္ထိ၊ နေရာသည် မရှိပြီတည်း။ **မဟိယာ မဟိရုဟေတိ**၊ မဟိယာ မဟိရုဟေဟူသော ပါဋ္ဌ၌။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်ကို။ မဟိရုဟောတိ ဝုစ္စတိ၊ မဟိရုဟဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဣမိဿာ မဟိယာ ဇာတေ၊ ဤမြေပေါ်၌ ပေါက်နေသော။ တသ္မိံ ရုက္ခေ၊ ထိုသစ်ပင်၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား မဟိယာ မဟိရုဟေအနက်တည်း။ **ဒိသာ ဘဇေ**ဝေါတိ၊ ဒိသာ ဘဇေဝေါ ဟူသည်။ ဒိသာ ဘဇထ ဂစ္ဆထ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သို့ ဆည်းကပ်ကြလော့ သွားကြလော့တည်း။ **သရဏာဇ္ဇ နော ဘယန္တိ**၊ သရဏာ'ဇ္ဇ နော ဘယံဟူသည်ကား။ အဇ္ဇ အမှာကံ၊ ယနေ့ ငါတို့အား။ သရဏတော ဘယံ ဇာတံ၊ မြို့ခိုရာမှ ဘေးသည် ဖြစ်လာပြီတည်း။ ပဋိသရဏဋ္ဌာနတော ဘယံ ဥပ္ပန္နံ၊ မြို့ခိုရာဌာနမှ ဘေးသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား သရဏာဇ္ဇ နော ဘယံအနက်တည်း။

ဇဝံ ဝတ္တာ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ပြောပြီး၍ ဘုရားလောင်းသည်။ အတ္တနော ဝစနကရေ၊ မိမိ၏ ပြောစကားပြုကျင့်လိုက်နာကုန်သော။ သကုဏေ အာဒါယ၊ ငှက်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ ဥပ္ပတိတ္တာ အညတ္ထ ဂတော၊ ပျံတက်၍ အခြားနေရာသို့ သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တာသ ဝစနံ၊ ဘုရားလောင်း၏ ပြောစကားကို။ အဂ္ဂဟေတ္တာ ဌိတသကုဏာ၊ မနာယူမူ၍ တည်နေကြသော ငှက်တို့သည်။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေတ္တာ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီး၍။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သော ဘိက္ခု၊ သစ္စာလေးပါးပြီးအဆုံး၌ ထိုရဟန်းတော်သည်။ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်၌ တည်ပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တာသ၊ ထိုနှေးအခါက ဘုရားလောင်း၏။ ဝစနကရာ သကုဏာ၊ ပြောစကားပြုတတ်ကုန်သော ငှက်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ အဟေသုံ၊ ဘုရားပရိသတ်တို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ သကုဏာရာဇာပန၊ ငှက်

မင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဇာတ်ပေါင်းတော်မူပြီ။

ယတာသနဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ ယတာသနဇာတ်အဖွင့်သည် တတိယတည်း။

၄။ စျာနသောဓနဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယေ သညိနောတိ ဣဒံ၊ ယေ သညိနော အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သင်္ကဿရနဂရဒ္ဓါရေ၊ သင်္ကဿနဂိုရ်မြို့တံခါးအနီး၌။ အတ္တနာ သံဓိတ္တေန၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပစ္ဆိတပဒ္ဒသ၊ မေးတော်မူအပ်သည့် ပြဿနာကို။ ဓမ္မသေနာပတိနော၊ တရားစစ်သူကြီးရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ဝိတ္ထာရဗျာကရဏံ၊ အကျယ်အားဖြင့် ဖြေဆိုတော်မူနိုင်ခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တတြ ဣဒံ အတီတဝတ္ထု၊ ထိုသို့ဖြေဆိုရာ၌ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား အတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းတည်း။ (ကိ၊ အတိတ် ဝတ္ထုကြောင်းဟူသည် အဘယ်နည်း)။ အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ် မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော အရညာယတနေ၊ ဘုရားလောင်းသည် တောကြီးထဲ၌။ ကာလံ ကရောန္တော၊ သေမှုကို ပြုကာနီးသော်။ အန္တေဝါသိကေဟိ ပုစ္ဆိတော၊ အနီးနေတပည့်တို့က မေးမြန်းအပ်ရကား။ "နေဝသညီနာသညီတိ အာဟ ကိရ၊ နေဝသညီနာသညီ"ဟု ပြောခဲ့ပြီတဲ့။ (ပ) တာပသာ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကဿ၊ တပည့်ရသေ့ငယ်တို့သည် တပည့်ရသေ့ကြီး၏။ ကထံ နု ဂဏ္ဍိသု၊ ပြောစကားကို မနာယူကြ, လက်မခံကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အာဘာသရတော အာဂန္တာ၊ အာဘာသရာတုံမှ လာရောက်၍။ အာကာသေ ဌတ္တာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်၍။

၁၃၄။ "ယေ သညိနော တေပိ ဒုဂ္ဂတာ၊ ယေပိ အသညိနော တေပိ ဒုဂ္ဂတာ။
ဧတံ ဉာယံ ဝိဝဋ္ဋယ၊ တံ သမာပတ္တိသုခံ အနဂ်ဏ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယေ သညိနော(ပ)အနဂ်ဏ်ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ယေ သညိနော၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည် သညာရှိကုန်၏။ တေပိ ဒုဂ္ဂတာ၊ သညာရှိသည့် ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း ဆင်းရဲကုန်၏။ ယေပိ အသညိနော၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း သညာမရှိကုန်။ တေပိ ဒုဂ္ဂတာ၊ ထိုသညာမရှိသည့် သတ္တဝါတို့သည်လည်း ဆင်းရဲကုန်၏။ ဧတံ ဥဘယံ ဝိဝဇ္ဇယ၊ သညာရှိ, မရှိထိုနှစ်မျိုးကို ရှောင်ကြဉ်လော့။ တံ သမာပတ္တိသုခံ၊ ထိုသညာမရှိ,တရှိ သမာပတ်ချမ်းသာသည်။ အနဂ်ဏံ၊ အပြစ်မရှိ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယေ သညိနော**တိ၊ ယေ သညိနောဟူသော ပါဠိဖြင့်။ နေဝသညာနာသညာယတနလာဘိနော ဌပေတ္တာ၊ နေဝသညာနာသညာယတနစျာန် ရရှိသူတို့ကို ချန်ထား၍။ အဝသေသေ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။ သစိတ္တကသတ္တေ၊ စိတ်ရှိသတ္တဝါအားလုံးတို့ကို။ ဒဿေတိ၊ ဖော်ပြ၏။ **တေပိ ဒုဂ္ဂတာ**တိ၊ တေပိ ဒုဂ္ဂတာဟူသည်။ တဿာ သမာပတ္တိယာ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်ကို။ အလာဘတော၊ မရခြင်းကြောင့်။ တေပိ ဒုဂ္ဂတာ နာမ၊ ထိုစိတ်ရှိသူတို့သည်လည်း ဆင်းရဲသူတို့ မည်၏။ **ယေပိ အသညိနော**တိ၊ ယေပိ အသညိနောဟူသောပါဠိဖြင့်။ အသညဘဝေ နိဗ္ဗတ္တေ၊ အသညသတ်ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ အစိတ္တကသတ္တေ ဒဿေတိ၊ စိတ်မရှိသော သတ္တဝါတို့ကို ဖော်ပြ၏။ **တေပိ ဒုဂ္ဂတာ**တိ၊ တေပိ ဒုဂ္ဂတာဟူသည်ကား။ တေပိ၊ ထိုစိတ်မရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ ဣမိဿာယေဝ သမာပတ္တိယာ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်ကိုပင်။ အလာဘတော၊ မရခြင်းကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတာယေဝ နာမ၊ ဆင်းရဲသည်တို့ပင် မည်၏။ **ဧတံ ဥဘယံ ဝိဝဇ္ဇယာ**တိ၊ ဧတံ ဥဘယံ ဝိဝဇ္ဇယ ပါဠိဖြင့်။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်မျိုးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဧတံ သညိဘဝဉ္စ၊ ထိုသညီဘဝကိုလည်းကောင်း။ ဧတံ အသညီဘဝဉ္စ၊ ထိုအသညီဘဝကိုလည်းကောင်း။ ဝိဝဇ္ဇယ ပဇဟာတိ၊ ပယ်စွန့်လော့ဟု။ အန္တေဝါသိကံ သြဝဒတိ၊ တပည့်ကို ဆိုဆုံးမ၏။ **တံ သမာပတ္တိသုခံ အနဂ်ဏန္တိ**၊ တံ သမာပတ္တိသုခံ အနဂ်ဏံဟူသည်ကား။ နေဝသညာနာသညာသမာပတ္တိလာဘိနော၊ နေဝသညာ နာသညာသမာပတ်ရသူ၏။ သန္တဋ္ဌေန သုခန္တိ ငြိမ်သက်အေးချမ်းသော သဘောကြောင့် သုခဟု။ သခ်

ဂတ်၊ ခေါ် အပ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ တံ စာနသုခံ၊ ထိုစာန်ချမ်းသာသည်။ အနဂ်ဏံ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဗလဝစိတ္တေကဂ္ဂတာသဘာဝေနပိ၊ အားကောင်းလှစွာသော စိတ္တေကဂ္ဂတာ သဘောကြောင့်လည်း။ တံ အနဂ်ဏံ နာမ ဇာတံ၊ ထိုသမာပတ်ချမ်းသာသည် အပြစ်မရှိသည်မည်သည် ဖြစ်၏။

ဒေဝ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟောကြား၍။ အန္တေဝါသိကဿ ဂုဏံ ကထေတွာ၊ တပည့်ကြီးရသေ့၏ ဂုဏ်အရည်အချင်းကို ပြောဆို၍။ ဗြဟ္မလောကမေဝ အဂမာသိ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့သာ ပြန်သွားပြီ။ တဒါ သေသတာပသာ၊ ထိုအခါကျမှ ကျန်ရသေ့ဝယ်တို့သည်။ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကဿ သဒ္ဒဟိသု၊ တပည့်ကြီးရသေ့၏စကားကို ယုံကြည်ကြပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကော၊ ထိုရှေးအခါက တပည့်ကြီးရသေ့ကား။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာတည်း။ မဟာဗြဟ္မာ ပန၊ အာဘဿရာ မဟာဗြဟ္မာကြီးသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

စာနသောဓနဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ စာနသောဓနဇာတ်အဖွင့်သည် စတုတ္ထတည်း။

၅။ စန္ဒာဘဇာတကဝဏ္ဏနာ

စန္ဒာဘန္တိ ဣဒံ၊ စန္ဒာဘံအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ်။ သက်သနဂရဒ္ဓါရေ၊ သက်သနဂိုရ်မြို့တံခါးအနီး၌။ ထေရဿ ပဉ္စဟာကရဏ်ဝေ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ဘုရားရှင်အမေး, ဖြေတော်မူခြင်းကိုပင်။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီ မြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အရညာယတနေ၊ တောအရပ်၌။ ကာလံ ကရောန္တော၊ သေမှုကို ပြုခါနီသော်။ အန္တေဝါသိကေဟိ

ပုစ္ဆိတော တပည့်ငယ်တို့သည် မေးမြန်းအပ်ရကား။ "စန္ဒာဘ် သူရိယာဘန္ဓိ ဝတ္တာ၊ လရောင် နေရောင်"ဟု ပြောခဲ့ပြီး၍။ အာဘာသရေ နိဗ္ဗတ္တော၊ အာဘာသရာ ပြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။ တာပသာ၊ တပည့်ငယ်ရသော့တို့သည်။ ဇေ့ဌန္ဓေဝါသိကသန သဒ္ဒဟိ'သု၊ တပည့်ကြီးရသော့၏ ပြောစကားကို မယုံကြကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အာဘာသရတော အာဂန္တာ၊ အာဘာသရာပြဟ္မာ့ပြည်မှ ရောက်လာ၍။ အာကာသေ ဌိတော၊ ကောင်းကင်၌ တည်လျက်။

၁၃၅။ "စန္ဒာဘ် သူရိယာဘာ၊ ယော'ဓ ပညာယ ဂါဓတိ။
အဝိတက္ကေန ဈာနေန၊ ဟောတိ အာဘာသရူပဂေါ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ စန္ဒာဘ် (ပ) အာဘာသရူပဂေါ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ယော ဣဓ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤသတ္တလောကတွင်။ စန္ဒာဘ် သူရိယာဘာ၊ လရောင်နှင့်တူ၊ ဩဒါတကသိုဏ်းကိုလည်းကောင်း၊ နေရောင်နှင့်တူ, ပီတကသိုဏ်းကိုလည်းကောင်း။ ပညာယ ဂါဓတိ၊ ပညာဖြင့် သက်ဝင်နိုင်၏။ (တစ်နည်း)။ (စန္ဒာဘာ သူရိယာဘာ စ၊ နေရောင်သည်လည်းကောင်း၊ လရောင်သည်လည်းကောင်း။ ယတ္တက် ပတ္ထရာ၊ အကြင်မျှ အရပ်တိုင်အောင် ပျံ့နှံ့၏။ တတ္တကေ၊ နေရောင် လရောင်ပျံ့နှံ့ရာ ထိုဌာနတွင်။ ယော ဣဓ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤသတ္တလောကတွင်။ စန္ဒာဘ် သူရိယာဘာ၊ လရောင်ကိုလည်းကောင်း နေရောင်ကိုလည်းကောင်း။ (ဝမှေတ္တာ၊ ပွားများ၍)။ ပညာယ ဂါဓတိ၊ ပညာဖြင့် သက်ဝင်နိုင်၏။ (သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်)။ အဝိတက္ကေန ဈာနေန၊ ပီတက်မရှိသော ဒုတိယဈာန်ဖြင့်။ အာဘာသရူပဂေါ၊ အာဘာသရာဘုံသို့ ကပ်ရောက်ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **စန္ဒာဘန္ဓိ**၊ စန္ဒာဘ်ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ဩဒါတကသိဏ်၊ ဩဒါတကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ **သူရိယာဘန္ဓိ** ပီတကသိဏ်၊ သူရိယာဘ်ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ပီတကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြ၏)။ **ယော'ဓ ပညာယ ဂါဓတိ**တိ၊ ယော'ဓ ပညာယ ဂါဓတိ ဟူသည်ကား။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဓ သတ္တလောကေ၊

ဤသတ္တလောကဌ်။ ဣမံ ကသိဏဒ္ဌယံ၊ ဤသြဒါတ ပီတကသိုဏ်းနှစ်ပါးကို။ ပညာယ ဂါဓေတိ၊ ပညာဖြင့် သက်ဝင်၏။ အာရမ္မဏံ ကတ္တာ အနုပဝိသတိ၊ အာရုံပြု၍ သက်ဝင်၏။ တတ္ထေဝ ပတိဋ္ဌဟတိ၊ ထိုကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်၌ပင် တည်၏။ အထ ဝါ၊ တစ်နည်းသော်ကား။ **စန္ဒာဘံ သူရိယာဘဿ၊ ယော'ဓ ပညာယ ဂါဓေတိ**တိ၊ စန္ဒာဘံ သူရိယာဘဿ။ ယော'ဓ ပညာယ ဂါဓေတိ ဟူသည်။ ယတ္ထကံ ဌာနံ စန္ဒာဘာ စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ဌာနသို့ လရောင်သည် လည်းကောင်း။ သူရိယာဘာ စ ပတ္ထရာ၊ နေရောင်သည်လည်းကောင်း ပျံ့နှံ့၏။ တတ္ထကေ ဌာနေ၊ လရောင် နေရောင်ပျံ့နှံ့ရာ ထိုမျှရှိသော ဌာနဌ်။ ပဋိဘာဂ ကသိဏံ ဝမေ့တွာ၊ ကသိုဏ်းပဋိဘာဂအာရုံကို ပွားများ၍။ တံ အာရမ္မဏံ ကတ္တာ၊ ထိုကသိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်ကို အာရုံကို ပြု၍။ စျာနံ နိဗ္ဗတ္တေန္တော၊ စျာန်ကို ဖြစ်စေ သူသည်။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဧတေ အာဘာ၊ ဤအရောင် အလင်းကို။ ပညာယ ဂါဓေတိ နာမ၊ ပညာဖြင့် သက်ဝင်သည် မည်၏။ တသ္မာ အယမ္ပိ၊ ထို့ကြောင့် ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်လည်း။ ဧတ္ထ အတ္ထောယေဝ၊ ဤရှေ့ ထက်ဝက်၌ ဆိုလိုသော အနက်ပင်တည်း။ **အဝိတက္ကေန စျာနေန၊ ဟောတိ အာဘာသရူပဂေါ**တိ၊ အဝိတက္ကေန စျာနေန၊ ဟောတိ အာဘာသရူပဂေါဟူသည်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တထာ ကတ္တာ၊ ထိုကဲ့သို့ ပညာဖြင့် တည် နိုင်အောင် ပြု၍။ ပဋိလဒ္ဓေန ဒုတိယေန စျာနေန၊ ရရှိအပ်သော ဒုတိယဖြစ်သော စျာန်ဖြင့်။ အာဘာသရဗြဟ္မလောကူပဂေါ ဟောတိ၊ အာဘာသရာဗြဟ္မပြည် ကပ်ရောက်ရသည် ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ တာပသေ ဗောဓေတွာ၊ တပည့်ရသေ့ငယ်တို့ကို သိစေ၍။ ဧဠေ ဧဠေ ဝါသိကဿ၊ တပည့်ကြီးရသေ့၏။ ဂုဏံ ကထေတွာ၊ ဂုဏ်အရည်အချင်းကို ပြောခဲ့ပြီး၍။ ဗြဟ္မလောကမေဝ ဂတော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့သာ ပြန်သွားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ဧဠေ ဧဠေ ဝါသိကော၊ ထိုနေ့အခါက တပည့်ကြီး ရသေ့သည်။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာတည်း။ မဟာဗြဟ္မာ ပန၊ အာဘာသရာ

ပြဟ္မာကြီးသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

စန္ဒာဘဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ စန္ဒာဘဇာတ်အဖွင့်သည် ပဌမတည်း။

၆။ သုဝဏ္ဏဟံသဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယံ လဒ္ဓံ တေန တုဋ္ဌတ္တန္တိ ဣဒံ၊ ယံ လဒ္ဓံ တေန တုဋ္ဌဗ္ဗံ အစရှိသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ထုလ္လနန္ဒံ ဘိက္ခုနိ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ထုလ္လနန္ဒာ မည်သော ရဟန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ သာဝတ္ထိယံ၊ ခဲ့ပြော ရသော် သာဝတ္ထိမြို့က။ အညတရော ဥပါသကော၊ အညတရဖြစ်သော ဥပါသကာသည်။ ဘိက္ခုနိသံယံ၊ ဘိက္ခုနိသံယာကို။ လသုဏောန ပဝါရေတွာ၊ ကြက်သွန်ဖြူဖြင့် ဖိတ်မံထားပြီး၍။ "ဘိက္ခုနိယော သစေ အာဂစ္ဆန္တိ ရဟန်းမတို့သည် အကယ်၍ ရောက်လာကုန်အံ့။ ဧကေကာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ တစ်ပါးတစ်ပါးသော ရဟန်းမအား။ ဒွေ တယော ဘဏ္ဍိကေ၊ ကြက်သွန်ဖြူတစ်ဥ, နှစ်ဥတို့ကို။ ဒေဟိတိ၊ လှူပါလေ"ဟု။ ခေတ္တပါလံ အာဏာပေသိ၊ လယ်စောင့်ယောကျ်ားကို အာဏာ ပေးထားပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုဖိတ်မံပြီးရာနေ့မှ စ၍။ ဘိက္ခုနိယော တဿ၊ ရဟန်းမတို့သည် ထိုဥပါသကာ၏။ ဂေဟမ္ပိ ခေတ္တမ္ပိ၊ အိမ်သို့သော်လည်းကောင်း ကြက်သွန်ခင်းသို့သော်လည်းကောင်း။ လသုဏတ္ထာယ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြက်သွန်ဖြူ အကျိုးငှာ သွားကုန်၏။ အထ ဧကသ္မိံ ဥဿဝဒိဝသေ၊ ထိုအခါ တစ်ခုသော ပွဲလမ်းသဘင်နေ့၌။ တဿ ဂေဟေ လသုဏံ၊ ထိုဥပါသကာ၏ အိမ်၌ ကြက် သွန်ဖြူသည်။ ပရိက္ခယံ အဂမာသိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်သွားပြီ။ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီ၊ ထုလ္လနန္ဒာမည်သော ရဟန်းမသည်။ သပရိဝါရာ ဂေဟံ ဂန္တွာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ အိမ်သို့ သွား၍။ "အာဝုသော လသုဏောန၊ အို. . ဒါယကာ ကြက်သွန်ဖြူဖြင့်။ အတ္ထောတိ ဝတ္တွာ၊ အလိုရှိ၏"ဟု ပြောသော်။ "နတ္ထိ အယ္ယေ၊ အိမ်မှာ မရှိပါ အို. . အရှင်မ။ ယထာဘတံ လသုဏံ၊ အကြင်အကြင်ဆောင်ယူထားအပ်ခဲ့သော ကြက်သွန်ဖြူသည်။ ပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်သွားပြီ။ ခေတ္တံ ဂစ္ဆထာတိ ဝုတ္တာ၊ ကြက်သွန် ခင်းသို့ သွားကြပါ"ဟု ပြောကြားအပ်သော်။ ခေတ္တံ ဂန္တွာ၊ ကြက်သွန်ခင်းသို့

သွားပြီ။ မတ္တံ နဇာနိတ္ထာ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိမူ၍။ လသုဏ်း အာဟာရပေသိ၊ ကြက်သွန်ဖြူကို ဆောင်ယူစေပြီ။ ခေတ္တပါလော၊ ကြက်သွန်ခင်းစောင့်သည်။ "ကထဉ္စိ ဘိက္ခုနိယော၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင် ရဟန်းမတို့သည်။ မတ္တံ နဇာနိတ္ထာ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြမူ၍။ လသုဏ်း ဟရာပေဿန္တိ နာမ၊ ကြက်သွန်ဖြူကို ဆောင်စေကြကုန်ဘိသနည်း"။ ဣတိ ဥဒ္ဒါယိ၊ ဤကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့ပြီ။ တဿ ကထံ သုတ္ဝာ၊ ထိုကြက်သွန်ခင်းစောင့်၏ ကဲ့ရဲ့စကားကို ကြားကြ၍။ ယာ တာ ဘိက္ခုနိယော အပ္ပိစ္ဆာ၊ အကြင်ရဟန်းမတို့သည် နည်းသောလောဘ ရှိကုန်၏။ တာပိ၊ ထိုလောဘနည်းသော ရဟန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ တာသံ သုတ္ဝာ၊ ထိုလောဘနည်းသော ရဟန်းမတို့၏ ကဲ့ရဲ့စကားကြား၍။ ဘိက္ခူပိ ဥဒ္ဒါယိသု၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း ကဲ့ရဲ့ကုန်ပြီ။ စ ပန ဥဒ္ဒါယိတ္ထာ၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော် ကဲ့ရဲ့ကြပြီး၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ (စည်းကမ်းထားစေရန်ရည်ရွယ်၍)ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ထုလ္လနန္ဒံ ဘိက္ခုနိ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် ထုလ္လနန္ဒာမည်သော ရဟန်းမကို။ ဂရဟိတ္ထာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ မဟိစ္ဆော၊ အို. . ရဟန်းတို့ ကြီးသော လောဘရှိသော။ ပုဂ္ဂလော နာမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဝိဇာတမာတုယာပိ၊ မွေးမိခင်၏သော်မှလည်း။ အပ္ပိယော၊ အချစ်မခံရသည်။ အမနာပေါ ဟောတိ၊ အနှစ်သက်မခံရသည် ဖြစ်၏။ အပ္ပသန္နေ ပသာဒေတုံ၊ မကြည်ညိုသေးသူတို့ကို ကြည်ညိုစေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပသန္နာနံ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုပြီးသူတို့၏ ကြည်ညိုမှုကို။ မတ္တာယ ဘိယ္ယောသော၊ အတိုင်းအတာထက် ပိုလွန်စွာ။ ဇနေတုံ ဝါ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ အနုပ္ပန္နံ လာဘံ၊ မဖြစ်, မရသေးသော လာဘ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ ဝါ၊ ဖြစ်စေရစေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နံ ဝါ ပန လာဘံ၊ ဖြစ်ပြီး ရပြီးသည်လည်းဖြစ်သော လာဘ်ကို။ ထိရံ ကာတုံ၊ ခိုင်မြဲသည်ကို ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ နဿ ဣဒ္ဓေတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အပ္ပိစ္ဆော ပုဂ္ဂလော ပန၊ နည်းသော လောဘရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ အပ္ပသန္နေ ပသာဒေတုံ၊ မကြည်ညိုသေးသူတို့ကို ကြည်ညိုစေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပသန္နာနံ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုပြီးသူတို့၏ ကြည်ညိုမှုကို။ မတ္တာယ ဘိယ္ယောသော အတိုင်းအတာထက် ပိုလွန်စွာ။ ဇနေတုံ ဝါ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ အနုပ္ပန္နံ လာဘံ၊ မဖြစ်သေး မရသေးသော လာဘ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ ဝါ၊ ဖြစ်စေရစေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နံ ဝါ ပန လာဘံ၊

ဖြစ်ပြီး ရပြီးသည်လည်းဖြစ်သော လာဘ်ကို။ ထိရဲ့ ကာတဲ့၊ ခိုင်မြဲသည်ကို ပြုခြင်းငှာ လည်ကောင်း။ သင်္ကြောတီတိ၊ စွမ်းနိုင်၏"ဟု။ အာဒိနာ နယေန၊ စသော နည်းဖြင့်။ ဘိက္ခုန်၊ ရဟန်းတို့အား။ တဒနုစ္ဆဝိက် ဓမ္မ ကထေတွာ၊ ထိုအကြောင်းနှင့် လျော်သော တရားကို ဟောတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ထုလ္လနန္ဒာ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာသည်။ ဣဒါနေဝ နု မဟိစ္ဆာ၊ ယခုအခါ၌သာ ကြီးသော လောဘရှိသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ မဟိစ္ဆာယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ကြီးသော လောဘ ရှိခဲ့သည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ တရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အညတရသ္မိံ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ အညတရဖြစ်သော ပုဏ္ဏား မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝယပ္ပတ္တသ တဿ၊ အရွယ်ရောက်လာသော ထိုဘုရား လောင်းအတွက်။ သမာနဇာတိကာ ကုလာ၊ တူသော ဇာတ်ရှိသော အမျိုးမှ။ ပဇာပတိ အာဟရိသု၊ မယားကို ဆောင်ယူပေးကြပြီ။ တဿာ၊ ထိုမယား၏။ နန္ဒာ နန္ဒဝတီ သုနန္ဒရီနန္ဒာတိ၊ နန္ဒာလည်းကောင်း နန္ဒဝတီလည်းကောင်း သုနန္ဒရီ နန္ဒာလည်းကောင်းဟု။ တိဿော ဓီတရော အဟေသုံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော သမီးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တာသု ပတိကုလံ၊ ထိုသမီးသုံးယောက်တို့သည် လင်အိမ်သို့။ အဂတာသုယေဝ၊ မသွားကုန်မီပင်။ ဗောဓိသတ္တော ကာလံ ကတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် သေမှုကို ပြု၍။ သုဝဏ္ဏဟံသယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ရွှေဟင်္သာ မျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ ဇာတိသရဉာဏဉ္စ၊ ရှေးဘဝအောင်မေ့တတ်သော ဉာဏ်သည် လည်း။ အသ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ထိုဘုရားလောင်း ရွှေဟင်္သာအား ဖြစ်ပြီ။ သော ဝယပ္ပတ္တော၊ ထိုဘုရားလောင်း ရွှေဟင်္သာသည် အရွယ်ရောက်သော်။ သုဝဏ္ဏပတ္တသဏ္ဌာနံ ရွှေအတောင် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ သောဘဂ္ဂပတ္တံ၊ တင့်တယ်မှုအစုရောက်သော။ မဟန္တံ အတ္တဘာဝံ ဒိသ္မာ၊ ကြီးစွာသော အတ္တဘောကို တွေ့မြင်ရ၍။ "ကုတော စဝိတ္တာ၊ ဘယ်ဘဝမှ သေခဲ့၍။ အဟံ ဣဓ၊ ငါရွှေဟင်္သာသည် ဤဟင်္သာဘဝ၌။ ဥပပန္နော နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ရသနည်း"ဟု။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်သော်။ မနုဿလောကတောတိ ဥ တ္တာ၊ လူ့ဘဝမှဟု သိ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ "ကထံ မေ ဗြာဟ္မဏီ စ၊ အဘယ်သို့လျှင် ငါ၏ ပုဏ္ဏားမသည်လည်းကောင်း။ ဓီတရော စ၊ သမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဇီဝန္တိ နု ခေါတိ၊ အသက်မွေးကြသနည်း"ဟု။

ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းသော်။ "ပရေသ် ဘတိ ကတ္တာ၊ သူတပါးတို့၏ အခစားကို ပြု၍။ ကိစ္ဆေန ဇီဝန္တိ၊ ဆင်းရဲစွာ အသက်မွေးကြရ၏။ ဣတိ ဥ တ္တာ၊ ဤသို့ သိရ၍။ "မယံ သရီရေ ငါ၏ ကိုယ်က။ သောဝဏ္ဏမယာနိ ပတ္တာနိ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်သော အတောင်တို့သည်။ ကောဋ္ဌနယဋ္ဌနခမာနိ၊ အထောင်း, အထုခံနိုင်ကုန်၏။ တာသံ ဣတော၊ ထိုမယားနှင့်သမီးတို့အား ဤအတောင်တို့မှ။ ဧကေကံ ပတ္တံ ဒဿာမိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော အတောင်ကို ပေးအံ့။ တေန မေ၊ ထိုအတောင်ဖြင့် ငါ၏။ ပဇာပတိ စ ဓီတရော စ၊ မယားသည်လည်းကောင်း သမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ သုခံ ဇီဝိဿန္တိတိ၊ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးကြရလိမ့်မည်"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးမိပြီ။ သော တတ္ထ ဂန္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုမယားနှင့် သမီးတို့ရှိရာသို့ ပျံသွား၍။ ပိဋ္ဌိဝံသကောဋ္ဌိယံ နိလီယိ၊ အိမ်ခေါင်မိုးဌ်နားပြီ။ ဗြာဟ္မဏီ စ ဓီတရော စ၊ ပုဏ္ဏားမသည်လည်းကောင်း သမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ တောမိသတ္တံ ဒိသ္မာ၊ ဘုရားလောင်းကို မြင်ကြ၍။ "သာမိ ကုတော၊ အို. . အရှင် အဘယ်မှ။ အာဂတော အသိ ဣတိ ပုစ္ဆိသု၊ လာသည် ဖြစ်သနည်း" ဟု မေးကြပြီ။ တုမှာကံ ပိတာ အဟံ၊ သင်တို့၏ ဖခင်ဖြစ်သော ငါသည်။ ကာလံ ကတ္တာ၊ သေမူကို ပြု၍။ သုဝဏ္ဏဟံသယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တော၊ ရွှေဟသ်မျိုးဌ် ဖြစ်၍။ တုမှေ ဒဋ္ဌုံ အာဂတော၊ သင်တို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ လာခဲ့၏။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ ပရေသ် ဘတိ ကတ္တာ၊ သူတပါးတို့၏ အခစားကို ပြု၍။ တုမှာကံ ဒုက္ခဇီဝိကာယ၊ သင်တို့၏ ဆင်းရဲစွာ အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ အသက်မွေးဖို့ကိစ္စသည် မရှိတော့။ အဟံ ဝေါ ဧကေကံ၊ ငါသည် သင်တို့အား တစ်ခုတစ်ခုသော။ ပတ္တံ ဒဿာမိ၊ ရွှေအတောင်ကို ပေးပါအံ့။ တံ ဝိက္ကိဏိတ္တာ၊ ထိုရွှေအတောင်ကို ရောင်း၍။ သုခေန ဇီဝထာတိ၊ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးကြ"ဟု ပြော၍။ ဧကံ ပတ္တံ၊ တစ်ခုသော ရွှေအတောင်ကို။ ဒတ္တာ အဂမာသိ၊ ပေးပြီး၍ ပျံသွားပြီ။ သော ဧတေနေဝ နိယာမေန၊ ထိုဘုရားလောင်း ရွှေဟသ်သည် ဤနည်းဖြင့်သာ။ အန္တရန္တရာ အာဂန္တာ၊ အကြားအကြား၌ လာ၍။ ဧကေကံ ပတ္တံ ဒေတိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ရွှေအတောင်ကို ပေး၏။ ဗြာဟ္မဏီ စ ဓီတရော စ၊ ပုဏ္ဏားမသည်လည်းကောင်း သမီးတို့သည် လည်းကောင်း။ အမှာ သုခိတာ အဟေသုံ၊ ကြွယ်ဝကုန်သည် ချမ်းသာကုန်သည် ဖြစ်ကြပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ သာ ပြာဟွဏီ မီတရော၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည် သမီးသုံးယောက်တို့ကို။ "အမှာ တိရစ္ဆာနာနံ၊ အို. . ခွစ်သမီးတို့ တိရစ္ဆာန်တို့၏။ စိတ္တံ နာမ ဒုဇ္ဇာနံ. စိတ်မည်သည်ကို သိရခက်၏။ ကဒါစိ ဝေါ ပိတာ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌ နင်တို့၏ ဖခင်ရှေ့ဟယ်သည်။ ဣမ နာဂရွှေယျ၊ ဤငါတို့အိမ်သို့ မလာဘဲ နေချင်နေရာ၏။ ဣဒါနိ အသ အာဂတကာလေ၊ ယခု ထိုရှေ့ဟယ်၏ လာရာကာလ၌။ သဗ္ဗာနိ ပတ္တာနိပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော အတောင်တို့ကိုလည်း။ လုဠိတ္တာ ဂဏ္ဍာမာတိ၊ နှုတ်၍ ယူကြကုန်စို့" ဟု။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်ပြောပြီ။ တာ၊ ထိုသမီးသုံးယောက်တို့သည်။ "ဧဝံ နော ပိတာ၊ ဤသို့နှုတ်ယူသော် ငါတို့၏ ဖခင်ရှေ့ဟယ်သည်။ ကိလမိဿတိတိ၊ ပင်ပန်းလိမ့်မည်"ဟုတွေးရ၏။ နဿမ္ဘိဏ္ဍိသု၊ လက်မခံကြကုန်။ ပြာဟွဏီ ပန မဟိစ္ဆတာယ၊ ပုဏ္ဏားမသည်ကား ကြီးသောလောဘရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ပုန ဧကဒိဝသံ၊ တစ်ဖန် တစ်နေ့၌။ သုဝဏ္ဏဟံသရာဇသ အာဂတကာလေ၊ ရှေ့ဟယ်မင်း၏ ရောက်လာရာ ကာလ၌။ ဧဟိ တာဝ သာမိတိ ဝတ္တာ၊ လာပါ အရှင်ဟု ခေါ်ပြီး၍။ အတ္တနော သန္ဓိက်၊ မိမိ၏ အထံသို့၊ ဥပဂတံ တံ၊ ကပ်ရောက်လာသော ထိုရှေ့ဟယ်မင်းကို၊ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ ဂဟေတ္တာ၊ နှစ်ဖက်ကုန်သော လက်တို့ဖြင့် ကိုင်၍။ သဗ္ဗပတ္တာနိ လုဠိ၊ အတောင်အားလုံးတို့ကို နှုတ်ယူပြီ။ တာနိ ပန ဟောဓိသတ္တာသ၊ ထိုနှုတ်ယူသော အတောင်တို့သည်ကား ဘုရားလောင်း၏။ ရုစိံ ဝိနာ၊ ဆန္ဒကို ကြဉ်ဖယ်ထား၍။ ဗလက္ကာရေန ဂဟိတတ္တာ၊ အနှိုင်အထက်ပြုခြင်းဖြင့် နှုတ်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ အတောင်အားလုံးတို့သည်။ ဗကပတ္တာသဒိသာနိ အဟေသုံ၊ ဗျိုင်းတောင်နှင့်တူကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဟောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပက္ခေ ပသာရေတ္တာ၊ အတောင်တို့ကို ဆန့်တန်း၍။ ဂန္ဓံ နာသက္ခိ၊ ပျံသွားခြင်းဌာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ အထ နံ သာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို ထိုပုဏ္ဏားမသည်။ မဟာစာဋိယံ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ဒိုးတုတ်ကြီး၌ ထည့်၍။ ပေါသေသိ၊ မွေးထားပြီ။ တဿ ပုန ဥဋ္ဌဟန္တာနံ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ တစ်ဖန် ပေါက်လာကြကုန်သော။ ပတ္တာနိ သေတာနိ သမ္ဘဋ္ဌိသု၊ အတောင်တို့သည် အဖြူတို့သည်သာ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗာတ ပတ္တော သော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော အတောင်ရှိသော ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဥပ္ပတိတ္တာ အတ္တနော၊ ပျံတက်သွား၍ မိမိ၏။ ဝသနट္ဌာနမေဝ ဂန္တာ၊ နေရာသို့သာ သွား၍။ ပုန နံ အဂမာသိ၊ တစ်ဖန် မလာပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ အတီတံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤအတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းကို ဆောင်ပြတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ထုလ္လနန္ဒာ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာရဟန်းမသည်။ ဣဒါနေဝ နမဟိစ္ဆာ၊ ယခုအခါ၌သာ ကြီးသော လောဘရှိသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ မဟိစ္ဆာယေव၊ ရှေးကလည်း ကြီးသော လောဘရှိခဲ့ဖူးသည်သာ။ စ ပန မဟိစ္ဆတာယ၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော် ကြီးသော လောဘရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုဝဏ္ဏမှာ ပရိဟီနာ၊ ရွှေမှ ဆုတ်ယုတ်လက်လွတ်ခဲ့ရဖူးပြီ။ ဣဒါနိ ပန အတ္တနော၊ ယခုအခါ၌ကား မိမိ၏။ မဟိစ္ဆတာယ ဧဝ လသုဏာမှာပိ၊ ကြီးသော လောဘရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်သာ ကြက်သွန်ဖြူမှလည်း။ ပရိဟာယိ ဿတိ၊ ဆုတ်ယုတ်လက်လွတ်ရလိမ့်လတ့်။ တသ္မာ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ထို့ကြောင့် ဤနေ့မှ စ၍။ လသုဏံ ခါဒိတုံ၊ ကြက်သွန်ဖြူကို စားခြင်းငှာ။ နေ လဘိဿတိ၊ မရတော့လတ့်။ ထုလ္လနန္ဒာ ယထာ စ၊ ထုလ္လနန္ဒာရဟန်းမကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ တံ နိဿာယ၊ ဤအတူ ထိုထုလ္လနန္ဒာရဟန်းမကို အမှီပြု၍။ သေသဘိက္ခုနိယောပိ၊ ကျန်ရဟန်းမတို့သည်လည်း။ (နေ လဘိဿန္တိ၊ မရကြလတ့်)။ တသ္မာ ဗဟုံ လဘိတ္တာပိ၊ ထို့ကြောင့် များစွာကို ရရှိသော်လည်း။ ပမာဏမေဝ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသာ သိသင့်သိထိုက်၏။ အပ္ပံ လဘိတ္တာ ပန၊ အနည်းငယ်ကို ရပြီး၍ကား။ ယထာလဒ္ဓေနေဝ၊ အကြင်အကြင်ရအပ်ပြီးသည်ဖြင့်သာ။ သန္တောသော ကာတဗ္ဗော၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲမှုကို ပြုသင့်၏။ ဥတ္တရိ ပိုပိုလွန်လွန်။ နေ ပတ္ထေတဗ္ဗန္တိ ဝတ္တာ၊ မတောင့်တသင့်ဟု မိန့်တော်မူ၍။

၁၃၆။ "ယံ လဒ္ဓံ တေန တုဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အတိလောဘော ဟိ ပါပကော။
ဟံသရာဇ ဂဟေတ္တာန၊ သုဝဏ္ဏာ ပရိဟာယထာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ယံ လဒ္ဓံ (ပ) ပရိဟာယထဟူသော ဤဂါထာကို မိန့်တော်မူပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ယံ လဒ္ဓံ၊ အကြင်ကို ရအပ်၏။ တေန တုဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ထိုရသမျှဖြင့် ရောင့်ရဲထိုက်၏။ ဟိ အတိလောဘော ပါပကော၊ မှန်၏ ပိုပိုလွန်လွန်လိုချင်ခြင်းသည် မကောင်း။ ဟံသရာဇ ဂဟေတ္တာန၊ ရွှေဟင်္သာမင်းကို ဖမ်းယူ၍။ သုဝဏ္ဏာ ပရိဟာယထ၊ ရွှေမှ ဆုတ်ယုတ်လက်လွတ်ရဖူးပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တုဋ္ဌပ္ဖုန္ဒိ တုဿိတဗ္ဗံ၊ တုဋ္ဌဗ္ဗံဟူသည်ကား ရောင့်ရဲထိုက်၏၊ တည်း။

ဣဒံ ဝတ္တာ ပန သတ္ထာ၊ ဤဂါထာတရားဒေသနာကို ဟောကြားပြီး၍ကား ဘုရားရှင်သည်။ အနေကပရိယာယေန ဂရဟိတ္တာ၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ "ယာ ပန ဘိက္ခုနီ၊ အကြင်ရဟန်းမသည်။ လသုဏံ ခါဒေယ္ယ၊ ကြက်သွန်ဖြူကို စားအံ့။ (တဿာ၊ ထိုရဟန်းမအား)။ ပါစိတ္တိယန္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏"ဟု။ သိက္ခာပဒံ ပညာပေတ္တာ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူပြီး၍။ "တဒါ ဗြာဟ္မဏီ၊ ထိုရှေးအခါက ပုဏ္ဏားမသည်။ အယံ ထုလ္လနန္ဒာ အဟောသိ၊ ဤထုလ္လနန္ဒာရဟန်းမသည် ဖြစ်လာပြီ။ တိသော ဓီတရော၊ ရှေးကသုံးယောက်ကုန်သော သမီးတို့သည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တိသောယေव ဘဂိနိယော၊ သုံးယောက်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော ညီမတို့ပင်တည်း။ သုဝဏ္ဏဟံသရာဇာ ပန၊ ရွှေဟသ်မင်းသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သုဝဏ္ဏဟံသဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ သုဝဏ္ဏဟံသဇာတ်အဖွင့်သည် ဆဋ္ဌတည်း။

၇။ ဗဒ္ဓရာဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယတ္ထေ'ကော လဘတေ ဗဒ္ဓူတိ ဣဒံ၊ ယတ္ထေ'ကော လဘတေ ဗဒ္ဓူ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာ တော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ကာဏာမာတုသိက္ခာပဒံ၊ ကာဏာမာတုသိက္ခာပုဒ်ကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ သာဝတ္ထိယံ၊ ခဲ့ပြောရသော် သာဝတ္ထိမြို့၌။ ဓိတုဝသေန ပါကဋ္ဌနာမာ၊ သမီး၏ အစွမ်းဖြင့် ထင်ရှားသော နာမည်ရှိသော။ ကာဏာမာတာ နာမ၊ ကာဏာ၏ မိခင်မည်သော။ သောတာပန္နာ အရိယသာဝိကာ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော အရိယာတပည့်မဖြစ်သော။ ဥပါသိကာ အဟောသိ၊ ဥပါသိကာမသည် ရှိပြီ။ သာ ဓီတရံ ကာဏံ၊ ထိုဥပါသိကာမသည် သမီးဖြစ်သော ကာဏာကို။ အညတရသ္မိံ ဂါမကေ၊ အညတရဖြစ်သော ရွာငယ်က။ သမာနဇာတိကဿ၊

တူသော မိုးရိုးဇာတ်ရှိသော။ ပုရိသဿ အဒါသိ၊ ယောက်ျားအား ပေးစားပြီ။ ကာဏာ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ သမီးကာဏာသည် တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ မာတုယရံ အဂမာသိ၊ မိခင်၏အိမ်သို့ သွားပြီ။ အထ အဿာ သာမိကော၊ ထိုအခါ ထိုကာဏာ၏ လင်သည်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကျော်သဖြင့်။ "ကာဏာ အာဂစ္ဆတု၊ ကာဏာသည် လာခဲ့ပါ။ ကာဏာယ အာဂမနံ၊ ကာဏာ၏ လာခြင်းကို။ ဣစ္ဆာမိ ဣတိ၊ လိုလား၏"ဟု။ ဒူတံ ပါဟေသိ၊ တမန်ကို စေလိုက်ပြီ။ ကာဏာ ဒူတဿ၊ ကာဏာသည် တမန်၏။ ဝစနံ သုတ္တာ၊ စကားကို ကြားရ၍။ အမ္မ ဂမိဿာမိတိ၊ အို. အမေ သွားမည်ဟု။ မာတရံ အာပုစ္ဆိ၊ မိခင်ကို ပန်ကြားပြီ။ ကာဏာမာတာ၊ ကာဏာ၏မိခင်သည်။ "ဇေတ္တက် ကာလံ ဝသိတ္တာ၊ ဤမျှရှိသော ကာလပတ်လုံး နေပြီး၍။ တုစ္ဆဟတ္ထာဝ၊ အချိုးနှီးသော လက်ရှိသည်သာဖြစ်၍။ ကထံ ဂမိဿသိတိ၊ ဘယ်မှာ သွားရမည်နည်း"ဟုတွေး၍။ ပူဝံ ပစိ၊ မုန့်ကို ကြော်ပြီ။ တသ္မိံယေဝ ခဏေ၊ မုန့်ကြော်ရာ ထိုခဏမှာပင်။ ပိဏ္ဍာစာရိကော ဧကော ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ တဿာ နိဝေသနံ အဂမာသိ၊ ထိုကာဏမိခင်၏ အိမ်သို့ ရောက်သွားပြီ။ ဥပါသိကာ တံ၊ ကာဏမိခင်ဥပါသိကာမသည် ထိုဆွမ်းခံရဟန်းကို။ နိသီဒါပေတ္တာ၊ ထိုင်နေစေ၍။ ပတ္တပူရံ ပူဝံ ဒါပေသိ၊ သပိတ်အပြည့်ဖြစ်သော မုန့်ကို လှူစေပြီ။ သော ဘိက္ခု နိက္ခမိတ္တာ၊ ထိုရဟန်းသည် အိမ်မှထွက်ခဲ့၍။ အညဿ အာစိက္ခိ၊ အခြားဆွမ်းခံ ရဟန်းအား ပြောကြားပြီ။ တဿပိ တထေဝ ဒါပေသိ၊ ထိုနောက်ရဟန်းအားလည်း ထို့အတူပင် သပိတ်အပြည့် လှူစေပြီ။ သောပိ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း အိမ်မှထွက်ခဲ့၍။ အညဿ အာစိက္ခိ၊ အခြားဆွမ်းခံရဟန်းအား ပြောကြားပြန်ပြီ။ တဿပိ တထေဝ၊ ထိုဆွမ်းခံ ရဟန်းအားလည်း ထိုရှေးအတူပင်။ (ဒါပေသိ၊ သပိတ်အပြည့် လှူစေပြီ)။ ဣတိ ဧဝံ စတုန္နံ၊ ဤကဲ့သို့ လေးပါးကုန်သော။ ဇနာနံ ဒါပေသိ၊ ရဟန်းတို့အား လှူစေပြီ။ ယထာပရိယတ္တံ ပူဝံ၊ အကြင်အကြင်စီရင်အပ်ပြီးသော မုန့်သည်။ ပရိက္ခယံ အဂမာသိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်သွားပြီ။ ကာဏာယ ဂမနံ နသမ္ဘဝိ၊ ကာဏာ၏ လင်အိမ်ပြန်သွားခြင်းသည် မဖြစ်ပြီ။ အထ အဿာ သာမိကော၊ ထိုအခါ ထိုကာဏာ၏ လင်သည်။ ဒုတိယမ္မိ တတိယမ္မိ၊ ဒုတိယအကြိမ်လည်းကောင်း တတိယအကြိမ်လည်းကောင်း။ ဒူတံ ပါဟေသိ၊ တမန်ကို စေပြီ။ တတိယံ

ပါဟေန္တော စ၊ တတိယအကြိမ် တမန်စေသော်ကား။ "ကာဏာ သစေ နာဂစ္ဆိဿတိ၊ ကာဏာသည် အကယ်၍ မလာအုံ့။ အဟံ အည် ပဇာပတိ၊ ငါသည် အခြားသော မယားကို။ အာနေဿာမိတိ ပါဟေသိ၊ ဆောင်ယူမည်"ဟု စေလိုက်ပြီ။ တယော ဝါရေပိ၊ သုံးကြိမ်တို့တိုင်တိုင်လည်း။ တေနေဝ ဥပါယေန၊ ထိုနည်းဖြင့်ပင်။ ဂမနံ နာ သမ္ဘဒ္ဓိ၊ သွားခြင်းသည် မဖြစ်ပြီ။ ကာဏာယ သာမိကော၊ ကာဏာ၏ လင်သည်။ အည် ပဇာပတိ အာနေသိ၊ အခြားသော မယားကို ဆောင်ယူပြီ။ ကာဏာ တံ ပဝတ္တိံ သုတ္တာ၊ ကာဏာသည် ထိုအဖြစ်ကို ကြားရ၍။ ရောဒမာနာ အဋ္ဌာသိ၊ ငိုလျက် တည်ပြီ။

သတ္ထာ တံ ကာရဏံ ဥ တ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုအကြောင်းကို သိတော်မူ၍။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ နိဝါသေတ္တာ၊ နံနက်အခါ၌ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ပတ္တစီဝရံ အာဒါယ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူတော်မူ၍။ ကာဏမာတာယ နိဝေသနံ ဂန္တွာ၊ ကာဏာ၏မိခင်၏ အိမ်သို့ ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိတ္တာ၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူပြီး၍။ "ကိသ အယံ ကာဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤကာဏာသည်။ ရောဒတီတိ၊ ငိုနေရသနည်း"ဟု။ ကာဏမာတရံ ပုစ္ဆိ၊ ကာဏာ၏မိခင်ကို မေးတော်မူပြီ။ ဣမိနာ နာမ ကာရဏေနာတိ စ သုတ္တာ၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်ပါဟုလည်း ကြားရ၍။ ကာဏမာတရံ သမဿာသေတ္တာ၊ ကာဏာ၏မိခင်ကို သက်သာရာရစေ၍။ ဓမ္မိ ကထံ ကထေတ္တာ၊ တရားရှိသော စကားကို ဟောကြားတော်မူ၍။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ အဂမာသိ၊ ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူပြီ။ အထ စတုန္နံ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုအခါ လေးပါးကုန်သော ထိုရဟန်းတို့၏။ တယော ဝါရေ၊ သုံးကြိမ်တို့တိုင်တိုင်။ ယထာပဋိယတ္တပုဝံ ဂဟေတ္တာ၊ အကြင် အကြင် စီရင်အပ်ပြီးသော မုန့်ကို အလျှခံ၍။ ကာဏာယ ဂမနသ၊ ကာဏာ၏ လင့် အိမ်သွားမှု၏။ ဥပစ္ဆိန္နဘာဝေါ ဘိက္ခုသံယေ၊ ပြတ်စဲကြောင်းသည် ရဟန်းအပေါင်း၌။ ပါကဋော ဇာတော၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌။ "အာဝုသော စတူဟိ ဘိက္ခူဟိ နာမ၊ အို. . ငါ့ရှင်တို့ လေးပါးကုန်သော ရဟန်းမည်သည်တို့သည်။ တယော ဝါရေ၊ သုံးကြိမ်တို့တိုင်တိုင်။ ကာဏမာတာယ၊ ကာဏာ၏ မိခင်၏။ ပက္ကပုဝံ ခါဒိတ္တာ၊ ကြော်ပြီးမုန့်ကို ကိုက်စားကြ၍။ ကာဏာယ၊

သမီးကာဏာ၏။ ဂမနန္တရာယ် ကတ္တာ၊ လင့်အိမ်သွားမှု အန္တရာယ်ကို ပြုကြ၍။ သာမိကေန ပရိစ္စတ္တံ၊ လင်သည် စွန့်ပစ်အပ်သော။ မီတရံ နိဿာယ၊ သမီးကာဏာကို အမှီပြု၍။ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမကြီးအား။ ဒေါမနဿံ ဥပ္ပါဒိတံ ဣတိ၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုကို ဖြစ်စေအပ်ပြီ"ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္တာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အို. ရဟန်းတို့ ယခုအခါသာ။ စတ္တာရေ တေ ဘိက္ခု။ လေးပါးကုန်သော ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကာဏမာတာယ သန္ဓိကံ ခါဒိတ္တာ၊ ကာဏာ၏မိခင်၏ ပစ္စည်းဖြစ်သောမုန့်ကို စားကြ၍။ တဿာ ဒေါမနဿံ၊ ထိုကာဏာ၏မိခင်အား စိတ်ဆင်းရဲမှုကို။ နဥပ္ပါဒေသုံ၊ ဖြစ်စေကြဖူးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဥပ္ပါဒေသုံယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရှေးကလည်း ဖြစ်စေဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပါသာဏကောဋ္ဌကကုဋ္ဌေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ကျောက်ထွင်းသမားအမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်ရောက်သော်။ ပရိယောဒါတသိပ္ပေါ အဟောသိ၊ ဖြူစင်သော အတတ်ပညာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ကာသိရဋ္ဌေ ဧကသ္မိံ နိဂမေ၊ ကာသီတိုင်း၌ တစ်ခုသော နိဂုံး၌။ ဧကော မဟာဝိဘဝေါ၊ တစ်ယောက်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ များစွာရှိသော။ သေဋ္ဌိ အဟောသိ၊ သူဌေးသည် ရှိပြီ။ တဿ နိဓာနဂတာယေဝ၊ ထိုသူဌေးမှာ မြှုပ်ထားသည်သာဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာလီသ ဟိရညကောဋိယော အဟေသုံ၊ ရွှေကုဋေလေးဆယ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ အဿ ဘရိယာ၊ ထိုအခါ ထိုသူဌေး၏ မယားသည်။ ကာလံ ကတ္တာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ ဓနသိနေဟေန ဂန္တာ၊ ပစ္စည်းခင်မင်ခြင်းဖြင့် သွားရောက်၍။ ဓနပိဋ္ဌယံ မူသိကာ၊ ပစ္စည်းပေါ်၌ ကြွက်မ၏။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံ အနုက္ကမေန၊ ဤသို့ အစဉ်အားဖြင့်။ သတ္ဘမ္ဘိ တံ ကုလံ၊ အားလုံးလည်းဖြစ်သော ထိုသူဌေးမျိုးသည်။ အဘ္ဘတ္ထံ အဂမာသိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဝံသော ဥပစ္ဆိဒ္ဓိ

အမျိုးအနွယ်သည် ပြတ်သွားပြီ။ သော ဂါမောပိ ဆဋ္ဌိတော၊ ထိုရွာသည်လည်း လူများစွန့်ပစ်အပ်၍။ အပဏ္ဏတ္တိကဘာဝံ အဂမာသိ၊ ရွာနာမည်ပျောက်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်သွားပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါက ဘုရားလောင်းသည်။ တသ္မိံ ပုရာဏဂါမဋ္ဌာနေ၊ ထိုရွာဟောင်းနေရာဌာနဋ္ဌ။ ပါသာဏော ဥပ္ပါ‌ဋေတွာ၊ ကျောက်တို့ကို ဖေါ်ထုတ်၍။ ကောဋ္ဌေတိ၊ ထွင်းထု၏။ အထ သာ မူသိကာ၊ ထိုအခါ ထိုကြွက်မသည်။ ဂေါစရာယ စရမာနာ၊ အစာရှာခြင်းငှာ လှည့်လည်သော်။ ဗောဓိသတ္တံ ပုနပ္ပုနံ ပဿန္တီ၊ ဘုရားလောင်းကို ထပ်ခါထပ်ခါ တွေ့မြင်ရ၍။ ဥပ္ပန္နသိနေဟာ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော ခင်မင်မှုရှိသည် ဖြစ်၍။ "မယံ ဗဟု ဓနံ၊ ငါ၏ များစွာသော ပစ္စည်းသည်။ နိက္ကာရဏေန နသိဿတိ၊ အကြောင်းမဲ့ဖြင့် ပျက်စီးလတ့်။ ဣမိနာ သဒ္ဓိံ၊ ဤကျောက်ထွင်းသမားနှင့် အတူ။ ဧကတော ဟုတ္တာ၊ တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ ဣဒံ ဓနံ ဒတ္တာ၊ ဤပစ္စည်းကို ပေး၍။ မံသံ ဝိက္ကိဏာ ပေတ္တာ၊ အသားကို ဝယ်စေ၍။ ခါဒိဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ စားမည်"ဟု တွေးတောပြီ။ သာ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုကြွက်မသည် တစ်နေ့ဌ။ ဧကံ ကဟာပဏံ၊ တစ်ကျပ်ကို။ မုခေန ဍုသိတ္တာ၊ ခံတွင်းဖြင့် ကိုက်ခဲ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကံ အဂမာသိ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ သွားပြီ။ သော တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုကြွက်မကို တွေ့ရ၍။ ပိယဝါစာယ သမာလပန္တော၊ ချစ်ဖွယ်စကားဖြင့် ကောင်းစွာ ခေါ်ဆိုလျက်။ "အမ္မ ကိံ နု ခေါ၊ ဘိုး. . သမီး ဘာ့ကြောင့်။ ကဟာပဏံ ဂဟေတ္တာ၊ အသပြာကို ခြိုယူ၍။ အာဂတာ အသိတိ အာဟ၊ လာသည် ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ တာတ ဣမံ ဂဟေတ္တာ၊ ဘိုး. . အမောင် ဤအသပြာကို ယူသွား၍။ အတ္တနာပိ ပရိဘုဉ္ဇ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း စားသုံးပါ။ မယှမ္ပိ၊ ကျမအတွက်လည်း။ မံသံ အာဟရာတိ၊ အသားကို ဆောင်ယူခဲ့ပါဟုပြောပြီ။ သော သာမူတိ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ကောင်းပြီဟု လက်ခံ၍။ ကဟာပဏံ အာဒါယ၊ အသပြာကို ယူ၍။ ယဓံ ဂန္တာ၊ အိမ်သို့ သွား၍။ ဧကေန မာသကေန၊ တစ်ပဲဖြင့်။ မံသံ ကိဏိတ္တာ အာဟရိတ္တာ၊ အသားကို ဝယ်၍ ဆောင်ယူခဲ့၍။ တဿာ အဒါသိ၊ ထိုကြွက်မအား ပေးပြီ။ သာ တံ ဂဟေတ္တာ၊ ထိုကြွက်မသည် ထိုအသားကို ခြိုယူ၍။ အတ္တနော မိမိ၏။ နိဝါသဋ္ဌာနံ ဂန္တာ၊ နေရာဌာနသို့ သွား၍။ ယထာရုစိယာ ခါဒိ၊ နှစ်သက်သည်အားလျော်စွာ စားပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာ။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၌။

ဗောဓိသတ္တသ၊ ဘုရားလောင်းအား။ ကဟာပဏ် ဒေတိ၊ တစ်အသပြာကို ပေးပြီ။ သောပိ အသာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုကြွက်မအတွက်။ မဲသံ အာဟ ရတိ၊ အသားကို ဆောင်ယူခဲ့၏။

အထ ဧကဒိဝသံ တံ မူသိကံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ ထိုကြွက်မကို။ ဗိဠာရော အဂ္ဂဟေသိ၊ ကြောင်သည် ဖမ်းယူပြီ။ အထ နံ သာ၊ ထိုအခါ ထိုကြောင်ကို ထိုကြွက်မသည်။ "သမ္မ မံ၊ အို. . အဆွေကြောင် ကျွမ်းကို။ မာ မာရေသိတိ၊ မသတ်ပါလင့်"ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ကိं ကာရဏာ နု မာရေသာမိ၊ အဘယ့်ကြောင့် မသတ်ရမည်နည်း။ ဟိ အဟံ၊ မှန်၏ ငါသည်။ ဆာတောဝ၊ ဆာလှပြီ။ မဲသံ ခါဒိတုကာမော၊ အသားကို စားလိုလို၏။ မယာ နု မာရေတုံ၊ ငါသည် မသတ်ခြင်းငှာ။ နု သက္ကာ ဣတိ၊ မစွမ်းနိုင်ဟု ပြောပြီ။ ကိं ပန၊ ဘယ်လိုလည်း။ ဧကဒိဝသမေဝ၊ တစ်ရက်တည်း၌သာ။ မဲသံ၊ အသားကို။ ခါဒိတုကာမော အသိ၊ စားလိုသည် ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု နိစ္စကာလံ ဣတိ၊ သို့မဟုတ် အမြဲပင်လောဟု မေးပြီ။ လဘာမာနော နိစ္စကာလမ္ပိ၊ ရနိုင်သော် အမြဲလည်း။ ခါဒိတုကာမော အမှိ တိ၊ စားလိုသည် ဖြစ်၏ဟုပြောပြီ။ ယဒိ ဧဝံ အဟံ၊ ယင်းကဲ့သို့ ဖြစ်သော် ကျွမ်းသည်။ တေ နိစ္စကာလံ၊ ရှင်,ကြောင်အား အမြဲတမ်း။ မဲသံ ဒဿာမိ၊ အသားကို ပေးပါမည်။ မံ ဝိဿေဇ္ဇေဟိ ဣတိ၊ ကျွမ်းကို လွှတ်ပါဟုပြောပြီ။ အထ နံ ဗိဠာရော၊ ထိုအခါ ထိုကြွက်မကို ကြောင်သည်။ "တေန ဟိ အပ္ပမတ္တာ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မမေ့မလျော့။ ဟောဟိတိ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြစ်လော့"ဟုပြော၍ လွှတ်ပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ သာ အတ္တနော၊ ထိုကြွက်မသည် မိမိဖို့၊ အာဘတံ မဲသံ၊ ဆောင်ယူအပ်သော အသားကို။ ဒွေ ကောဋ္ဌာသေ ကတ္တာ၊ နှစ်ပုံတို့ကို ပြု၍။ ဧကံ ဗိဠာရဿ ဒေတိ၊ တစ်ပုံကို ကြောင်အား ပေး၏။ ဧကံ သယံ ခါဒတိ၊ တစ်ပုံကို ကိုယ်တိုင် စား၏။ အထ နံ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ ထိုကြွက်မကို တစ်နေ့၌။ အညော ဗိဠာရောပိ အဂ္ဂဟေသိ၊ အခြားသော ကြောင်သည်လည်း ဖမ်းယူပြီ။ တမ္ပိ တထေဝ သညာပေတ္တာ၊ ထိုဒုတိယဖမ်းယူသော ကြောင်ကိုလည်း ထိုရှေးကြောင်အတူသာ သိအောင် ပြောပြ၍။ အတ္တာနံ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ၊ မိမိကိုယ်ကို လွှတ်စေပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ တယော ကောဋ္ဌာသေ ကတ္တာ၊ သုံးပုံတို့ကို ပြု၍။ ခါဒန္တိ၊ ကြောင်နှစ်ကောင်,ကြွက်မ တို့စားကြကုန်၏။ ပုန အညော အဂ္ဂဟေသိ၊ တစ်ဖန် အခြားကြောင်သည် ဖမ်းယူပြီ။ တမ္ပိ တထေဝ

သညာပေတ္တာ၊ ထိုတတိယကြောင်ကိုလည်း ထိုရှေးအတူသာ သိအောင်ပြော၍။ အတ္တာနံ မောစာပေသိ၊ မိမိကိုယ်ကို လွတ်မြောက်စေပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ စတ္တာရော ကောဋ္ဌာသေ ကတ္တာ၊ လေးပုံတို့ကို ပြု၍။ ခါဒန္တိ၊ ကြောင်သုံးကောင် ကြွက်မတို့ စားကြ၏။ ပုန အညော အဂ္ဂဟေသိ၊ တစ်ဖန် အခြားကြောင်သည် ဖမ်းယူပြီ။ တမ္မိ တထေဝ သညာပေတ္တာ၊ ထိုစတုတ္ထကြောင်ကိုလည်း ထိုရှေးအတူသာ သိအောင်ပြော၍။ အတ္တာနံ မောစာပေသိ၊ မိမိကိုယ်ကို လွတ်မြောက်စေပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ပဏ္ဍ ကောဋ္ဌာသေ ကတ္တာ၊ ငါးပုံတို့ကို ပြု၍။ ခါဒန္တိ၊ ကြောင်လေးကောင် ကြွက်မတို့စားကြ၏။ သာ ပဏ္ဍမံ ကောဋ္ဌာသံ၊ ထိုကြွက်မသည် ငါးပုံတစ်ပုံဖြစ်သော အပုံကို။ ခါဒမာနာ၊ စားရ၍။ အပ္ပါဟာရတာယ နည်းသောအစာရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ကိလန္တာ ကိသာ၊ ပင်ပန်းသည် ပိန်သည်။ အပ္ပမံသလောဟိတာ အဟောသိ၊ နည်းသော အသားအသွေးရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

ဘေမိသတ္တော တံ ဒိသ္မာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုကြွက်မကို တွေ့ရ၍။ "အမ္မ ကသ္မာ၊ အို. . ချစ်သမီး အဘယ့်ကြောင့်။ မိလာတာ အသီတိ ဝတ္တာ၊ မျက်နှာညိုးသည် ဖြစ်ရသနည်း"ဟု မေးသော်။ ဣမိနာ နာမ ကာရဏေနာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်ပါဟု ဖြေဆိုအပ်သော်။ "တွံ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ နင်သည် ဤမျှရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ကသ္မာ မယှံ နာစိက္ခိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ငါ့အား မပြောသနည်း။ အဟံ ဧတ္ထ၊ ငါသည် ဤသင်ဆင်းရဲသည့်ကိစ္စ၌။ ကာတဗ္ဗံ ဇာနိဿာမိ၊ ပြုထိုက်သည်ကို သိရလိမ့်မည်"ဟု ပြော၍။ တံ သမဿာသေတ္တာ၊ ထိုကြွက်မကို နှစ်သိမ့်စေ၍။ သုဒ္ဓဖလိက ပါသာဏေန၊ စင်ကြယ်သော ဖန်သားကျောက်ဖြင့်။ ဂုဟံ ကတ္တာ အာဟာရိတ္တာ၊ ဂူကို ပြု၍ ဆောင်ယူခဲ့၍။ "အမ္မ တွံ ဣမံ ဂုဟံ၊ အို. . ချစ်သမီး နင်သည် ဤဖန်ဂူသို့။ ပဝိသိတ္တာ နိပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဝင်ရောက်ပြီး၍ လျောင်း၍။ အာဂတာဂတာနံ၊ လာကုန် လာကုန်သော ကြောင်တို့အား။ ဖရုသာဟိ ဝါစာဟိ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော အပြောအဆိုတို့ဖြင့်။ သန္တဇ္ဇေယျာသိတိ အာဟ၊ ခြိမ်းခြောက်လေလော့"ဟု ပြောပြပြီ။ သာ ဂုဟံ၊ ထိုကြွက်မသည် ဖန်သားဂူသို့။ ပဝိသိတ္တာ နိပဇ္ဇိ၊ ဝင်ရောက်၍ အိပ်ပြီ။ အထ ဧကော ဗိဠာရော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော ကြောင်သည်။ အာဂန္တ္မာ၊ ရောက်လာ၍။ "အဇ္ဇ မေ မံသံ၊ ယနေ့ ငါ့ဖို့ အသားကို။

ဒေဟိ ဣတိ အာဟ၊ ပေးလော"ဟု ပြောပြီ။ အထ နံ မူသိကာ၊ ထိုအခါ ထိုကြောင်ကို ကြွက်မသည်။ "အရေ ဒုဗ္ဗဝိဇ္ဇာရ၊ ဟယ် ကြောင်ဖျက်။ တေ အဟံ၊ သင့်အတွက် ငါသည်။ ကိံ မံသဟာရိကာ၊ ဘာ့ကြောင့် အသားကို ဆောင်ယူ ပေးရမည်နည်း။ အတ္တနော ပုတ္တာနံ၊ မိမိ၏ သားသမီးတို့၏။ မံသံ ခါဒါတိ တရေသိ၊ အသားကို စားချေ"ဟု ခြိမ်းခြောက်ပြီ။ ပိဇ္ဇာရော ဖလိကဂုဟာယ၊ ကြောင်သည် ဖန်ဂူ၌။ နိပန္နဘာဝံ အဇာနန္တော၊ အိပ်နေကြောင်းကို မသိရကား။ ကောဝေသေန၊ ဒေါသအစွမ်းဖြင့်။ မူသိကံ ဂဏှိဿာမိတိ၊ ကြွက်မကို ဖမ်းယူမည်ဟု တွေး၍။ သဟသာဝ ပက္ခန္ဒိတွာ၊ အဆောတလျင်သာ ပြေးသွား၍။ ဟဒယေန၊ ရင်ဘတ်ဖြင့်။ ဖလိကဂုဟာယံ ပဟရိ၊ ဖန်ဂူ၌ ထိခိုက်မိပြီ။ တာဝဒေဝ အသေ၊ ထိခိုက်မိရာထိုခဏ၌ပင် ထိုကြောင်၏။ ဟဒယံ ဘိဇ္ဇိ၊ ရင်သည် ကွဲပြီ။ အဂ္ဂီနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နိက္ခမနာကာရပတ္တာနိ ဇာတာနိ၊ ထွက်အံ့သော အခြင်းအရာ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သော တတ္ထေဝ၊ ထိုကြောင်သည် ထိုနေရာ၌ပင်။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တော၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ ဧကမန္တံ၊ တစ်ခုသော နေရာ၌။ ပဇ္ဇိတ္ဝာ ဆန္ဒဗ္ဗာနေ ပတိ၊ ဖုံးကွယ်ရာဌာန၌ ကျသွားပြီ။ ဧတေန ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ အပရောပိ အပရောပိ၊ အခြားကြောင်လည်းကောင်း အခြားကြောင်လည်း ကောင်း။ ဣတိ စတ္တာရော ဇနာပိ၊ ဤသို့ လေးကောင်ကုန်သော ကြောင် တို့သည်လည်း။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပုဏိသု၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။ တတော ပဌာယ မူသိကာ၊ ထိုနေ့မှ စ၍ ကြွက်မသည်။ နိဗ္ဘယာ ဟုတ္တာ၊ ဘေးမရှိသည် ဖြစ်၍။ ဟေဓိသတ္တာသ ဒေဝသိကံ၊ ဘုရားလောင်းအား နေ့တိုင်း။ ဒွေ တယော၊ နှစ်ခုသုံးခုကုန်သော။ ကဟာပဏော ဒေတိ၊ အသပြာတို့ကို ပေး၏။ ဧဝံ အနုဋ္ဌာမေန၊ ဤသို့ အစဉ်အားဖြင့်။ သဗ္ဗမ္ပိ ဓနံ၊ အားလုံးလည်းဖြစ်သော ပစ္စည်းကို။ ဟေဓိ သတ္တာသေဝ အဒါသိ၊ ဘုရားလောင်းအားသာ ပေးပြီ။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုဘုရား လောင်း, ကြွက်မနှစ်ဦးတို့သည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ မိတ္တိ အဘိန္ဒိတွာ၊ အသက်ရှည် သမျှ ကာလပတ်လုံး ခင်မင်မှုကို မဖျက်ကြမူ၍။ ယထာကမ္မံ ဂတာ၊ ကံအား လျော်စွာ လားကြကုန်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ အတီတံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤအတိတ်ဝတ္ထုကြောင်း ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်စင်စစ်သည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၁၃၇။ "ယတ္ထေ'ကော လဘတေ ဗဟု၊ ဒုတိယော တတ္ထ ဇာယတိ။
တတိယော စ စတုတ္ထော စ၊ ဣဒံ တေ ဗဟုကာ ဖိလ"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ ယတ္ထေ'ကော (ပ) ဖိလံဟူသော ဤဂါထာကို မိန့်တော်မူပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ယတ္ထ ဧကော၊ အကြင်ဌာနဌ် တစ်ကောင်သော။ ဗဟု လဘတေ၊ ကြောင်သည် ရ၏။ တတ္ထ၊ ကြောင်တစ်ကောင်၏ရရာ ထိုဌာနဌ်။ ဒုတိယော၊ ဒုတိယကြောင်သည်လည်းကောင်း။ တတိယော စ စတုတ္ထော စ၊ တတိယ ကြောင်သည်လည်းကောင်း စတုတ္ထကြောင်သည်လည်းကောင်း။ ဇာယတိ၊ စားရန်အခွင့်ရ၏။ တေ ဗဟုကာ၊ ထိုကြောင်လေးကောင်တို့သည်။ ဣဒံ ဖိလံ၊ ဤဖန်ဂူကို (ဥရေန ပဟာရိတ္တာ၊ ရင်ဘတ်ဖြင့် ထိခိုက်မိကြ၍။ ဇိဝိတက္ခယံ ပတ္တာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား။ ယသ္မိं ဌာနေ၊ အကြင်ဌာနဌ်တည်း။ ဗဟူတိ ဗိဠာရော၊ ဗဟုဟူသည်ကား ကြောင်တည်း။ ဒုတိယော တတ္ထ ဇာယတီတိ၊ ဒုတိယော တတ္ထ ဇာယတိ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထ ဧကော၊ အကြင်နေရာ၌ ကြောင်တစ်ကောင်သည်။ မူသိကံ ဝါ မံသံ ဝါ လဘတိ၊ ကြွက်မ ကိုလည်းကောင်း အသားကိုလည်းကောင်း စားခွင့်ရ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌။ ဒုတိယောပိ ဗိဠာရော၊ ဒုတိယလည်းဖြစ်သော ကြောင်သည်။ ဇာယတိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လာ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ တတိယော စ စတုတ္ထော စ၊ တတိယကြောင် သည်လည်းကောင်း စတုတ္ထကြောင်သည်လည်းကောင်း။ (ဇာယတေ၊ ဖြစ်လာ၏)။ ဧဝံ တဒါ၊ ဤသို့ ထိုအခါက။ စတ္တာရော တေ ဗိဠာရာ အဟေသုံ၊ လေးကောင် ကုန်သော ထိုကြောင်တို့သည် ဖြစ်ကြပြီ။ စ ပန ဟုတ္တာ၊ ဆက်၍အထူး ပြောရသော် လေးကောင်တို့ဖြစ်ကြ၍။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၌။ မံသံ ခါဒန္တာ၊ အသားကို စားကြကုန်သော။ တေ ဗဟုကာ၊ ထိုကြောင်လေးကောင်တို့သည်။ ဖလိကမယံ ဣဒံ ဖိလံ၊ ဖန်ဖြင့်ပြီးသော ဤတွင်းဂူကို။ ဥရေန ပဟာရိတ္တာ၊ ရင်ဘတ်ဖြင့် ထိခိုက်မိကြ၍။ သမ္ဘေပိ၊ ကြောင်အားလုံးတို့သည်လည်း။ ဇိဝိတက္ခယံ ပတ္တာ ဣတိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဧဝံ သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားရှင်သည် ဤတရား ဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ စတ္တာရော ဗိဠာရာ၊ ထိုရှေးအခါက လေးကောင်ကုန်သော ကြောင်တို့သည်။ စတ္တာရော ဘိက္ခူ အဟေသုံ၊ လေးပါး ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ မူသိကာ ကာဏမာတာ၊ ကြွက်မသည် ကား ကာဏာ၏ မိခင်တည်း။ ပါသာဏကောဋ္ဌကမဏိကာရော ပန၊ ကျောက် ထွင်းသည့် ကျောက်အလုပ်သမားသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ ငါဘုရား သည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဗဟုဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ဗဟုဇာတ်အဖွင့်သည် သတ္တမတည်း။

၈။ ဂေါဓာတကဝဏ္ဏနာ

ကိံ တေ ဇဋ္ဌာဟိ ဒုမ္မေဓာတိ ဣဒံ၊ ကိ တေ ဇဋ္ဌာဟိ ဒုမ္မေ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော် ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ကုဟကဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော အံ့သြဖွယ်ပြုတတ်သည့် ရဟန်းကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ ဟေဋ္ဌာ ကထိတသဒိသမေव၊ အောက်ခေါ် ရှေးကုဟကဝတ္ထု၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာတည်း။

အတီတေ ပန ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ကား ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဂေါဓယောနိယံ၊ ဖွတ်မျိုး၌။ ပဋိသန္ဓिं ဂဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ တဒါ ဧကော ပဏ္ဍိတော၊ ထိုအခါ တစ်ပါးသော အတတ်ညာဉ် ငါးပါးရသော။ ဥဂ္ဂတပေါ တာပသော၊ ပြင်းထန်သော အကျင့်ရှိသော ရသေ့သည်။ ဧကံ ပစ္စန္တဂါမံ နိဿာယ၊ တစ်ခုသော ပစ္စန္တရာဇ်ရွာကို အမှီပြု၍။ အရညာယတနေ၊ တောကြီးထဲ၌။ ပဏ္ဏသာလာယံ ဝသတိ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၌ နေ၏။ ဂါမ ဝါသိနော တာပသံ၊ ရွာနေလူတို့သည် ရသေ့ကို။ သက္ကစ္စံ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော တဿ စက်မနကောဋ္ဌိယံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုရသေ့၏ စက်ကြီးစွန်း၌။ ဧကသ္မिं ဝမ္မိကေ ဝသတိ၊ တစ်ခုသော တောင်ပို့၌ နေ၏။

စ ပန ဝသန္တော၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော် နေထိုင်သောဘုရားလောင်းသည်။ ဒီဝသေ ဒီဝသေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ဒွေ တယော ဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်တို့ တိုင်တိုင်။ တာပသံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရသေ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဓမ္မူပသံဟိတံ၊ အကြောင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အတ္ထူပသံဟိတဉ္စ၊ အကျိုးနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝစနံ သုတ္တာ၊ စကားကို နာယူ၍။ တာပသံ ဝန္ဒိတွာ၊ ရသေ့ကို ရှိခိုး၍။ ဝသနဋ္ဌာနမေဝ ဂစ္ဆတိ၊ နေရာဌာနသို့သာ သွား၏။ အပရဘာဂေ တာပသော၊ နောက်အဖို့၌ ရသေ့သည်။ ဂါမဝါသိနော၊ ရွာနေလူတို့ကို။ အာပုစ္ဆိတွာ ပက္ကာမိ၊ ပန်ကြား၍ ထွက်ခွါသွားပြီ။ စ ပန၊ ဆက်၍အထူး ပြောရသော်။ သီလ ဝတသမ္ပန္နော၊ သီလကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ တသ္မိံ တာပသေ၊ ထိုရသေ့သည်။ ပက္ကမန္တော၊ ဖဲသွားသော်။ အညော ကူဋ္ဌတာပသော၊ အခြားသော ကောက် ကျစ်သော ရသေ့သည်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ တသ္မိံ အဿမပဒေ၊ ထိုသခ်ိမ်းကျောင်း၌။ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ နေထိုင်ခြင်းကို ပြုပြီ။ ဘောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "အယမ္မိ သီလဝါတိ၊ ဤရသေ့သည်လည်း သီလရှိ၏"ဟု။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်ထင်၍။ ပုရိမနယေနေဝ တဿ၊ ရှေးနည်းဖြင့်ပင် ထိုရသေ့၏။ သန္ဓိကံ အဂမာသိ၊ အထံသို့ သွားပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ နိဒါဃသမယေ၊ နွေကာလ၌။ အကာလ မေယေ ဝုဋ္ဌေ၊ အခါမဲ့မိုးသည် ရွာပြီးသော်။ ဝမ္မိကေဟိ၊ တောင်ပို့တို့မှ။ မက္ခိကာ နိက္ခမိံသု၊ မှက်တို့သည် ထွက်ကုန်ပြီ။ တာသံ ခါဒနတ္ထံ၊ ထိုမှက်တို့ကို စားခြင်းငှာ။ ဂေါဓာ အာဟိဏ္ဍိံသု၊ ဖွတ်တို့သည် လှည့်လည်ကုန်ပြီ။ ဂါမဝါသိနော နိက္ခမိတွာ၊ ရွာနေလူတို့သည် ထွက်ကြ၍။ မက္ခိကာခါဒကာ ဂေါဓာ၊ မှက်တို့ကို စားကုန်သော ဖွတ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ သိနိဒ္ဓသမ္ဘာရသံယုတ္တံ၊ နူးညံ့သည့် အဆာ ပလာနှင့် ယှဉ်သော။ အမ္မိလာနမ္မိလံ၊ ချဉ်, မချဉ်သော။ ဂေါဓမံသံ သမ္ဘာဒေတွာ၊ ဖွတ်သားကို ပြည့်စုံစေ၍။ တာပသဿ အဒံသု၊ ရသေ့အား လျှူကုန်ပြီ။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ဂေါဓမံသံ ခါဒိတွာ၊ ဖွတ်သားကို စားရ၍။ ရသတဏှာယ ဗဇ္ဈေ၊ ရသတဏှာ၏ အနှောင်အဖွဲ့ခံရ၍။ "ဣဒံ မံသံ အတိမဓုရံ၊ ဤအသားကား အလွန်ချိုဆိမ့်၏။ ဧတေ၊ ဤအသားကား။ ကိဿ၊ အဘယ်သတ္တဝါ၏။ မံသံ နာမတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ အသားမည်သနည်း"ဟု မေး၍။ ဂေါဓမံသန္တိ သုတွာ၊ ဖွတ်သားဟု ကြားရသော်။ "မမ သန္တိကံ၊ ငါ၏ အထံသို့။ မဟာဂေါဓာ အာဂစ္ဆတိ၊

ဖွတ်ကြီးတစ်ကောင်သည် လာ၏။ တံ မာရေတွာ၊ ထိုဖွတ်ကြီးကို သတ်၍။ မဲသံ ခါဒိဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ အသားကို စားမည်"ဟု တွေးထားပြီ။ စိန္တေတွာ စ ပန၊ တွေးပြီး၍ကား။ ဘာဇနဠ၊ ချက်ဖို့ရာအိုးခွက်ကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပိလောဏာဒီနိ စ၊ ထောပတ်ဆားစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်ယူစေ၍။ ဧကမန္တေ ဌပေတွာ၊ တစ်ခုသော အစွန်း၌ ထား၍။ မုဂ္ဂရံ အာဒါယ၊ ဆောက်ပုတ်ကို ယူ၍။ ကာသာဝေန ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍။ ပဏ္ဏာသာလာ ဒ္ဒါရေ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတံခါး၌။ ဟောမိသတ္တာသ၊ ဘုရားလောင်း၏။ အာဂမနံ သြလောကယမာနော၊ လာမှုကို မျှော်ကြည့်လျက်။ ဥပသန္တူပသန္တော ဝိယ ဟုတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သည်ထက်, ငြိမ်သက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဟောမိသတ္တောသာယန္ဟသမယေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ညနေချမ်းအခါ၌။ "တာပသသ သန္ဓိက်၊ ရသေ့၏ အထံသို့။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားမည်"ဟု။ နိက္ခမိတ္တာ၊ တောင်ပို့မှ ထွက်၍။ ဥပသက်မန္တောဝ၊ ချဉ်းကပ်ဖို့ သွားသော်သာလျှင်။ တဿ ဣန္ဒြိယဝိပ္ပကာရံ၊ ထိုရသေ့၏ ဣန္ဒြေဖောက်ပြန်မှုကို။ ဒိသ္မာ၊ တွေ့ရ၍။ "အယံ တာပသော၊ ဤရသေ့သည်။ အညေသု ဒိဝသေသု၊ အခြားကုန်သော နေ့တို့က။ နိသီဒနာကာရေန၊ ထိုင်နေသည့်ပုံစံဖြင့်။ န နိသိန္နော၊ ထိုင်မနေ။ အဇ္ဇ ဧသော၊ ယနေ့ ဤရသေ့သည်။ မံ သြလောကေန္တော၊ ငါ့ကို ကြည့်သော်လည်း။ ဒဋ္ဌုန္တိယော ဟုတ္တာ၊ ပျက်သော ဣန္ဒြေရှိသည် ဖြစ်၍။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ နံ ပရိဂ္ဂဏှိဿာမိ ဣတိ၊ ထိုရသေ့ကို စုံစမ်းမည်"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးမိပြီ။ သော တာပသဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ရသေ့၏။ ဟေဋ္ဌာဝါတေ ဌတ္တာ၊ လေအောက်၌ တည်၍။ ဂေါမမံသဂန္ဓံ ယာယိတ္တာ၊ ဖွတ်သားအနံ့ကို အနံ့ရ၍။ "ဣမိနာ ဂုဏ္ဍတာပသေန၊ ဤရသေ့ကောက်သည်။ အဇ္ဇ ဂေါမမံသံ၊ ယနေ့ ဖွတ်သားကို။ ခါဒိတံ ဘဝိဿတိ၊ စားအပ်သည် ဖြစ်လတ့ံ။ တေန ဧသော၊ ထို့ကြောင့် ဤရသေ့သည်။ ရသတဏှာယ ဗဒ္ဓေါ၊ ရသတဏှာ၏ အနှောင်အဖွဲ့ခံရ၍။ အဇ္ဇ အတ္တနော သန္ဓိက်၊ ယနေ့ မိမိ၏ အထံသို့၊ ဥပသက်မန္တံ မံ၊ ချဉ်းကပ်လာသော ငါ့ကို။ မုဂ္ဂရေန ပဟာရိတ္တာ၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင့် ရိုက်ပုတ်၍။ မံသံ ပစိတ္တာ၊ ဖွတ်သားကို ချက်၍။ ခါဒိတုကာမော ဘဝိဿတိတိ၊ စားလိုသည် ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟုတွေး၍။ တဿ သန္ဓိက်၊ ထိုရသေ့၏ အထံသို့။ အနုပဂန္တာဝ၊ မကပ်ရောက်မူ၍သာ။ ပဋိက္ကမိတ္တာ ဝိစရတိ၊ ဖဲခွါ၍ လှည့်လည်၏။

တာပသော ဗောဓိသတ္တာသ၊ ရသေ့ကောက်သည် ဘုရားလောင်း၏။ အနာဂမန် ဥ တွာ၊ မလာကြောင်းကို သိ၍။ "အယံ မံ၊ ဤရသေ့သည် ငါ့ဖွတ်မင်းကို။ ပဟရိတုကာမောတိ၊ ရိုက်ပုတ်လို၏ဟု။ ဣမိနာ ဥတေ ဘဝိဿတိ၊ ဤဖွတ်သည် သိအပ်သည် ဖြစ်လတ့်။ တေန ကာရဏေန နံ အာဂစ္ဆတိ၊ ထိုသို့ သိခြင်းကြောင့် မလာ။ အနာဂစ္ဆန္တသာပိ၊ မလာသော်လည်း။ ကုတော အသ၊ ဘယ်မှာ ထိုဖွတ်အား။ မုတ္တိတိ၊ လွတ်ရမည်နည်း"ဟု။ မုဂ္ဂရံ နီဟရိတွာ ခိပိ၊ ဆောက်ပုတ်ကို ထုတ်ဆောင်၍ ပစ်ပြီ။ သော တသ၊ ထိုဆောက်ပုတ်သည် ထိုဘုရားလောင်း၏။ အဂ္ဂနဂ်ဋ္ဌမေဝ၊ အမြီးဖျားကိုသာ။ အာသာဒေသိ၊ ထိခိုက်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဝေဂေန၊ ဘုရားလောင်းသည် အဟုန်ဖြင့်။ ဝမ္မိကံ ပဝိသိတွာ၊ တောင်ပို့သို့ ဝင်၍။ အညေန ဆိဒ္ဒေန၊ အခြားသော အပေါက်ဖြင့်။ သီသံ ဥက္ခိပိတွာ၊ ခေါင်းကို ဖော်၍။ "အမ္ဘော ကူဋ္ဌဇဋိလ၊ အို. . ရသေ့ကောက်။ အဟံ တဝ၊ တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရား၏။ သန္ဓိကံ ဥပသက်မန္တော၊ အထံသို့ ချဉ်းကပ်သော်။ သီလဝါတိ သညာယ၊ သီလရှိ၏ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဥပသက်မိ၊ ချဉ်းကပ်ပါပြီ။ ဣဒါနိ ပန မယာ၊ ယခုအခါ၌ကား တပည့်တော်သည်။ တေ ကူဋ္ဌဘာဝေါ ဥတော၊ အရှင်ဘုရား၏ ကောက်ကျစ်ကြောင်းကို သိအပ်ပါပြီ။ တာဒိသဿ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ ရှိအပ်သော။ မဟာစောရဿ၊ ခိုးသူကြီးအား။ ဣမိနာ ပဋ္ဌဇ္ဇာလိဂ်ေန၊ ဤရသေ့ရဟန်းအသွင်ဖြင့်။ ကိं ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း"ဟု ပြောပြီး၍။ တं ဂရဟန္တော၊ ထိုရသေ့ကောက်ကို ကဲ့ရဲ့လိုရကား။

ဘုစ။ "ကိं တေ ဇဋာဟိ ဒုမ္မေဓ၊ ကိं တေ အဇိနသာဋိယာ။
အဗ္ဘန္တရံ တေ ဂဟန်၊ ဗာဟိရံ ပရိမဇ္ဇသိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ကိं တေ(ပ) ပရိမဇ္ဇသိဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ဒုမ္မေဓ၊ အသိညာဏ်မရှိသော အို. . ရသေ့ ကောက်။ တေ ဇဋာဟိ ကိं၊ အရှင်ဘုရားအား ဆံကျစ်တို့ဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ အဇိနသာဋိယာ၊ သစ်နက်ရေဖြင့်။ တေ ကိं၊ အရှင်ဘုရားအား ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ တေ အဗ္ဘန္တရံ ဂဟန်၊ အရှင်ဘုရား၏ ကိုယ်တွင်းသည်ကား ရွက်ထွေးလှ၏။ ဗာဟိရံ ပရိမဇ္ဇသိ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပ၌ကား ပြေပြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကိုယ် တေ ဇရာဟိ ဒုမ္မေဓာတိ**၊ ကိုယ် တေ ဇရာဟိ ဒုမ္မေဓ ဟူသည်ကား။ အမ္ဘော ဒုမ္မေဓ နိပ္ပညေ၊ အို. . ပညာမဲ့ ရသေ့ကောက်။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရသေ့ရဟန်းသည်။ ဇတာ ဇရာ၊ ထိုဆံကျစ်တို့ကို။ ဓာရေတဗ္ဗာ၊ ဆောင်ထိုက်ကုန်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇဂုဏာရဟိတသ တေ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇဂုဏ်မှကင်းသော သင့်အား။ တာဟိ ဇရာဟိ၊ ထိုဆံကျစ်တို့ဖြင့်။ ကိုယ်၊ အဘယ်ကျိုးရှိအံ့နည်းတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ပဌမပါဒအနက်တည်း။ **ကိုယ် တေ အဇိနသာဋိယာတိ**၊ ကိုယ် တေ အဇိနသာဋိယာ ဟူသည်ကား။ အဇိနသာဋိယာ၊ သစ်နက်ရေနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကသ သံဝရသ၊ သင့်လျော်သော စောင့်စည်းမှု၏။ အဘာဝကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ မရှိရာအခါမှ စ၍။ တေ အဇိနသာဋိယာ ကိုယ်၊ အရှင်ဘုရားအား သစ်နက်ရေဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်းတည်း။ **အဗ္ဘန္တရံ တေ ဂဟနန္တိ**၊ အဗ္ဘန္တရံ တေ ဂဟနံ ဟူသည်။ တဝ အဗ္ဘန္တရံ ဟဒယံ၊ အရှင်ဘုရား၏ အတွင်းသားဖြစ်သော စိတ်နှလုံးသည်။ ရာဂဒေါသမောဟဂဟနေန၊ ရာဂဒေါသမောဟအရှုတ်အထွေးဖြင့်။ ဂဟနံ **ပဋ္ဌစ္ဆန္နံ**၊ ရှုတ်ထွေးလျှင်၏ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ **ဗာဟိရံ ပရိမဇ္ဇသိ**တိ၊ ဗာဟိရံ ပရိမဇ္ဇသိ ဟူသည်။ သော တွံ၊ ထိုအရှင်ဘုရားသည်။ ဂဟနေ အဗ္ဘန္တရေ၊ ရှုတ်ထွေးသော ကိုယ်တွင်း၌။ နှာနာဒီဟိ စေဝ လိင်ဂဟနေန စ၊ ရေချိုးခြင်း စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း အသွင်အပြင်ယူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗာဟိရံ ပရိမဇ္ဇသိ၊ ပြင်ပ၌ ပြေပြစ်၏။ တံ ပရိမဇ္ဇန္တော၊ ထိုပြင်ပကို ပြေပြစ်အောင်ပြုသော အရှင်ဘုရားသည်။ ကဏ္ဌကပူရိတလာဘုဝိယ၊ ဆန်ပုံးရည်ဖြင့်ပြည့်သော ဗူးတောင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝိသပူရိတစာဋိဝိယ၊ အဆိပ်ပြည့်နေသော အိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အာသီဝိသပူရိတ ဝမ္မိကော ဝိယ၊ မြွေများပြည့်နေသော တောင်ပို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဂူထပူရိတ စိတ္တယဏ္ဍောဝိယ စ၊ ကျင်ကြီးပြည့်နေသော ပန်ခြီရေးထားသည့်အိုးကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဗဟိမဏ္ဍောဝ ဟောသိ၊ အပြင်ပပြေပြစ်ရုံသည်သာ ဖြစ်၏။ တယာ စောရေန၊ အရှင်ဘုရား သူခိုးသည်။ ဣဒံ ဝသန္တေန ကိုယ်၊ ဤသစ်ရွက်မိုးကျောင်း၌ နေသဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ သိယံ ဣတော ပလာယာဟိ၊ လျင်စွာ ဤကျောင်းမှ ထွက်ပြေးပါလော။ နော စေ ပလာယတိ၊ အကယ်၍ ထွက်မပြေးအံ့၊ ဂါမဝါသီနံ၊ ရွာနေလူတို့အား။ တေ အာစိက္ခိတ္တာ၊ အရှင်ဘုရား၏ အကြောင်းပြောကြား၍။ နိဂ္ဂဟံ ကာရာပေဿာမိတိ၊ နှိမ်နင်းမှုကို ပြုစေအံ့။ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ကူဋ္ဌတာပသ် တဇ္ဇေတ္တာ၊ ရသေ့ကောက်ကို ခြိမ်းခြောက်၍။ ဝမ္မိကမေဝ ပါဝိသိ၊ တောင်ပို့ထဲသို့သာ ဝင်သွားပြီ။ ကူဋ္ဌတာပသောပိ၊ ရသေ့ကောက်သည်လည်း။ တတော ပဏ္ဍာမိ၊ ထိုကျောင်းမှ ခွါသွားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူပြီး၍။ တဒါ ကူဋ္ဌတာပသော၊ ထိုရှေးအခါက ရသေ့ကောက်သည်။ အယံ ကုဟကော အဟောသိ၊ ဤအံ့သြဖွယ်ပြုသော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပုရိမော သီလဝန္တတာပသော၊ ရှေးဖြစ်သော သီလဝန္တရသေ့ကား။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာတည်း။ ဂေါဓပဏ္ဍိတော ပန၊ ဖွတ်ပညာရှိသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဂေါဓာဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ဂေါဓာဇာတ်အဖွင့်သည် အဋ္ဌမတည်း။

၉။ ဥဘတောဘဋ္ဌဇာတကဝဏ္ဏနာ

အက္ခီ ဘိန္နာ ပဒ္ဓော နဋ္ဌောတိ ဣဒံ၊ အက္ခီ ဘိန္နာ ပဒ္ဓော နဋ္ဌော စသော ဤဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ အာရब्ब ကထေသိ၊ ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တဒါ ဓမ္မသဘာယံ ဘိက္ခူ။ ထိုအခါ တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော ဥဘတောပဒိတ္တော၊ အို. ငါရှင်တို့ အစွန်းနှစ်ဖက်တောက်လောင်နေသော။ မဇ္ဈေ ဂူထဂတံ၊ အလယ်၌ ကျင်ကြီးပေနေသော။ ဆဝါလာတံ၊ တံစူးဝါးသည်။ အရညေ ကဋ္ဌတ္ထံ၊ တောထဲ၌ ထင်းကိစ္စကို။ နေဝ ဖရတိ သေယ္ယထာပိ နာမ၊ မပြီးစေသကဲ့သို့။ ဂါမေ ကဋ္ဌတ္ထံ၊ ရွာထဲ၌ ထင်းကိစ္စကို။ နေ ဖရတိ သေယ္ယထာပိ နာမ၊ မပြီးစေသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ ဒေဝဒတ္တော၊ ဤအတူသာ ဒေဝဒတ်သည်။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ နိယျာနိကသာသနေ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှထုတ်ဆောင်တတ်သောသာသနာ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပြီး၍။ ဥဘတော ဘဋ္ဌော၊ နှစ်မျိုးစုံမှ လျှောကျသည်လည်းကောင်း။ ဥဘတော ပရိဘာဟိရော၊ နှစ်မျိုးစုံမှ အပယ်ဖြစ်ရသည်လည်းကောင်း။ ဇာတော၊ ဖြစ်ရပြီ။

ဂိဟိပရိဘောဂါ စ၊ လူ၏စည်းစိမ်မှလည်း။ ပရိဟီနော၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီ၊ သာမည္ဘဏ္ဍ၊ ရဟန်းအဖြစ်အကျိုးကိုလည်း။ နိ ပရိပူရေတိတိ၊ မပြည့်စုံစေနိုင်"ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဝန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အိုံ. ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်းဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဘိက္ခဝေ ဒေဝဒတ္တော၊ အိုံ. ရဟန်းတို့ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ ဥဘတော၊ ယခုအခါ၌သာ နှစ်မျိုးစုံမှ။ ဘဒ္ဒော နိ ဟောတိ၊ လျှောကျသည် မဟုတ်သေး။ အတီတေပိ ဥဘတော၊ ရှေးအခါကလည်း နှစ်မျိုးစုံမှ။ ဘဒ္ဒော အဟောသိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ လျှောကျသည် ဖြစ်ဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ရုက္ခဒေဝတာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ရုက္ခစိုးနတ်၏။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ဧကသ္မိံ ဂါမကေ၊ ထိုအခါ တစ်ခုသော ရွာငယ်၌။ ဗာဠိသိကာ ဝသန္တိ၊ ငါးမျှားချိတ်သမားတို့သည် နေကုန်၏။ အထ ဧကော ဗာဠိသိကော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော ငါးမျှားချိတ်သမားသည်။ ဗဠိသံ အာဒါယ၊ ငါးမျှားချိတ်ကို ယူ၍။ ဒဟရေန ပုတ္တေန သဒ္ဓိံ၊ ငယ်သော သားနှင့် အတူ။ ယသ္မိံ သောဏ္ဍေ ပကတိယာပိ၊ အကြင်ချောက်ကြားသို့ ပင်ကိုယ်အားဖြင့်လည်း။ ဗာဠိသိကာ မစ္ဆေ ဂဏှန္တိ၊ ငါးမျှားချိတ်သမားတို့သည် ငါးတို့ကို ဖမ်းယူကုန်၏။ တတ္ထ ဂန္တွာ၊ ထိုချောက်ကြားသို့ သွား၍။ ဗဠိသံ ခိပိ၊ ငါးမျှားချိတ်ကို ပစ်ချပြီ။ ဗဠိသော ဥဒကပဋိစ္ဆန္နေ၊ ငါးမျှားချိတ်သည် ရေဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဧကသ္မိံ ခါဏုကေ လဂ္ဂိ၊ တစ်ခုသော သစ်ငုတ်၌ ချိတ်မိနေပြီ။ ဗာဠိသိကော တံ၊ ငါးမျှားချိတ်သမားသည် ထိုငါးမျှားချိတ်ကို။ အာကမ္မိတုံ အသက္ကောန္တော၊ ရအောင်ဆွဲငင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော်။ "အယံ ဗဠိသော မဟာမစ္ဆော၊ ဤငါးမျှားချိတ်သည် ငါးကြီး၌။ လဂ္ဂေါ ဘဝိဿတိ၊ ချိတ်မိသည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပုတ္တကံ မာတုသန္တိကံ၊ သားငယ်ကို မိခင်၏ထံသို့။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ ပဋိဝိဿကေဟိ သဒ္ဓိံ၊ အိမ်နီးချင်းတို့နှင့် အတူ။ ကလဟံ ကာရာပေမိ၊ ရန်ဖြစ်ခြင်းကို ပြုစေအံ့။ ဧဝံ ဣတော ကောစိ၊

ဤသို့ ရန်ဖြစ်ထားသော် ဤငါးဖမ်း၍ ရသည်မှ မည်သူသည်မျှ။ ကောင္ဘာသ်၊ ဝေစုကို။ နေ ပစ္စာသီသိသဟိတိ၊ မမ္ဟော်လတ့်"ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးတောပြီ။ သော ပုတ္တ်၊ ထိုငါးမျှားချိတ်သမားသည် သားငယ်ကို။ "တာတ ဂစ္ဆ၊ အို. ချစ်သား သွားပါချေ။ အမှေဟိ မဟာမစ္ဆဿ၊ ငါတို့သည် ငါးကြီးကို။ လဒ္ဓဘာဝ်၊ ဖမ်းရ ကြောင်းကို။ မာတု အာစိက္ခာဟိ၊ မိခင်အား ပြောကြားပါချေ။ ပဋ္ဌိဝိသကေဟိ သဒ္ဓိ၊ အိမ်နီးချင်းတို့နှင့်အတူ။ ကလဟ် ကရောဟိ ကိရာတိ၊ ရန်ဖြစ်ခြင်းကို ပြုထားပါလော့တဲ့ဟု။ ဝဒေဟိတိ အာဟ၊ သွားပြောချေ"ဟု ပြောပြီ။ သော ပုတ္တ် ပေသေတွာ၊ ထိုငါးမျှားချိတ်သမားသည် သားငယ်ကို စေလွှတ်ပြီး၍။ ဗဠိသ် အာကမိတုံ၊ ငါးမျှားချိတ်ကို ဆွဲငင်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်ရကား။ ရဇ္ဇုစ္ဆေဒနဘယေန၊ ကြိုးပြတ်မည်ကို ကြောက်သောကြောင့်။ ဥတ္တရိသာဋကံ ထလေ ဌပေတွာ၊ အပေါ်ရုံအဝတ်ကို ကုန်းပေါ်၌ ထား၍။ ဥဒကံ သြတရိတွာ၊ ရေထဲသို့ ဆင်းသက်၍။ မစ္ဆလောဘေန၊ ငါးရလိုသော လောဘဖြင့်။ မစ္ဆံ ဥပ ဓာရေန္တော၊ ငါးကို ရှာဖွေသော်။ ခါဏုကေဟိ ပဟရိတွာ၊ သစ်ငုတ်တို့ဖြင့် ခိုက်မိ၍။ ဒွေပိ အက္ခိနီ ဘိန္နဲ၊ နှစ်ဘက်လည်းဖြစ်ကုန်သော မျက်စိတို့ကို ဖျက်ဆီးပြီ။ အသ ထလေ ဌပိတသာဋကမ္ပိ၊ ထိုငါးမျှားချိတ်သမား၏ ကုန်းပေါ်၌ ထားအပ်သော အဝတ်ကိုလည်း။ စောရော ဟရိ၊ ခိုးသူသည် ဆောင်ယူသွားပြီ။ သော ဝေဒနာ-ပ္ပတ္တော ဟုတွာ၊ ထိုငါးမျှားချိတ်သမားသည် ဆင်းရဲဝေဒနာသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဟတ္ထေန အက္ခိနီ ဥပ္ပီဠယမာနော၊ လက်ဖြင့် မျက်စိတို့ကို ပိတ်လျက်။ ဂဟေတွာ ဥဒကာ ဥတ္တရိတွာ၊ ယူ၍ ရေမှ တက်၍။ ကမ္ပမာနော၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်။ သာဋကံ ပရိယေသတိ၊ အဝတ်ကို ရှာ၏။

အသ သာပိ ဘရိယာ၊ ထိုငါးမျှားချိတ်သမား၏ ထိုမယားသည်လည်း။ "ကလဟ် ကတွာ၊ ခိုက်ရန်မှုကို ပြု၍။ ကဿစိ၊ မည်သူ၏မျှ။ အပစ္စာသီသနဘာဝ်၊ မမ္ဟော်လင့်ကြောင်းကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုမည်"ဟု တွေး၍။ ဧကသ္မိံယေဝ ကဏ္ဏေ၊ တစ်ဖက်သာဖြစ်သော နားဌ။ တာလပဏ္ဏံ ပိဋ္ဌန္ဓိတွာ၊ ထန်းရွက်ကို ပန်ဆင်၍။ ဧကံ အက္ခိ၊ တစ်ဖက်သော မျက်စိကို။ ဥက္ခလိမသိယာ အဠေတွာ၊ ခွန်စားဖိုမင်ဖြင့် မျက်ကွင်း ကွင်း၍။ ကုက္ကုရဲ အကေ်နေ အာဒါယ၊ ခွေးကို ရင်ခွင်ဖြင့် ပိုက်ယူ၍။ ပဋ္ဌိဝိသကယရဲ အဂမာသိ၊ အိမ်နီးချင်းအိမ်သို့ သွားပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုအမျိုးသမီးကို။ ဧကာ သဟာယိကာ၊ တစ်ယောက်သော သူငယ်ချင်းမသည်။

တေ ဧကသ္မိံ ကဏ္ဏေယေဝ၊ သင်၏ တစ်ဘက်သော နားဌသာ။ တာလပဏ္ဏံ ပိဋ္ဌန္ဓိတံ၊ ထန်းရွက်ကို ပန်ဆင်အပ်ပြီ။ ဧကံ အက္ခိ အဋ္ဌိတံ၊ တစ်လုံးသော မျက်စိကိုသာ ဆေးကွင်းအပ်ပြီ။ ပိယပုတ္တံ ဝိယ ကုက္ကုရံ၊ ချစ်စွာသော သားကဲ့သို့ ခွေးကို။ အကေ်နေ အာဒါယ၊ ရင်ခွင်ဖြင့် ပိုက်ယူ၍။ ယရတောဝ ယရံ ဂစ္ဆသိ၊ တစ်အိမ်မှ တစ်အိမ်သို့ နင်သွားနေ၏။ ဥမ္မတ္တိကာ ဇာတာ၊ အရူးမသည် ဖြစ်သည်။ အသိ ကိန္တိ ဖြစ်သလား"ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ "အဟံ နု ဥမ္မတ္တိကာ၊ ငါသည်ကား မရူးပါ။ တွံ ပန မံ၊ နင်သည်ကား ငါ့ကို။ အကာရဏေန၊ အကြောင်းမဲ့ဖြင့်။ အက္ကောသသိ ပရိဘာသသိ၊ ဆဲရေး၏ ခြိမ်းခြောက်၏။ ဣဒါနိ တံ၊ ယခုအခါ နင့်ကို။ ဂါမဘောဇကဿ၊ ရွာစား၏။ သန္တိကံ ဂန္တွာ၊ အထံသို့ သွား၍။ အဋ္ဌ ကဟာပဏေ၊ ရှစ်ကျပ်ကုန်သော အသပြာတို့ကို။ ဒဏ္ဍာပေဿာမိ တေ၊ ဒဏ်ပေးစေအံ့"ဟု ပြော၍။ ဧဝံ ကလဟံ ကတ္တာ၊ ဤသို့ ငြင်းခုံမှုကို ပြုကြ၍။ ဥဘောပိ ဂါမဘောဇကဿ၊ အမျိုးသမီးနှစ်ဦးတို့သည်လည်း ရွာစား၏။ သန္တိကံ အဂမံသု၊ အထံသို့ သွားကြပြီ။ ကလဟေ ဝိသောဓိယမာနေ၊ ငြင်းခုံမှုကို သုတ်သင်စစ်ဆေးအပ်သော်။ တဿာယေဝ မတ္ထကေ၊ ထိုရန်စသူ အမျိုးသမီး၏သာ အပေါ်၌။ ဒဏ္ဍော ပတိ၊ ဌေဒဏ်သည် ကျရောက်ပြီ။ အထ နံ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ထိုအခါ ထိုရန်စသူအမျိုးသမီးကို ဖွဲ့ချည်၍။ ဒဏ္ဍံ ဒေဟိတိ၊ ဒဏ်ငွေကို ပေးလော့ဟု ပြော၍။ ပေါထေတုံ အာရဘိသု၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်းငှာ အားထုတ်ကြပြီ။

ရုက္ခဒေဝတာ ဂါမေ၊ ဘုရားလောင်းရုက္ခစိုးနတ်သည် ရှာ၌။ တဿာ ဣမံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုရန်စသူအမျိုး သမီး၏ ဤအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အရညေ အဿာ၊ တောထဲ၌ ထိုရန်စသူအမျိုးသမီး၏။ ပတိနော တံ ဗျသနံ စ၊ လင်ယောကျ်ား၏ ထိုပျက်စီးမှုကိုလည်းကောင်း။ ဒိသွာ ခန္ဓန္တရေ ဌိတာ၊ တွေ့မြင်ရ၍ ပင်စည်အကြား၌ ရပ်တည်လျက်။ "ဘော ပုရိသ တုယ်၊ အို. . ယောကျ်ား အသင်ယောကျ်ား၏။ ကမ္မန္တော၊ လုပ်ငန်းဟူသမျှသည်။ ဥဒကေပိ ထလေပိ ပဒုဋ္ဌော၊ ရေ၌လည်းကောင်း ကုန်း၌လည်းကောင်း ပျက်စီးပြီ။ ဥဘတော ဘဋ္ဌော၊ နှစ်မျိုးလုံးမှ လျှောကျပျက်စီးသည်။ ဇာတောတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ပြီ"ဟု ပြော၍။

၁၃၉။ "အက္ခီ ဘိန္နာ ပဒ္ဓော နဒ္ဒော၊ သခိဂေဟေ စ ဘဏ္ဍနံ။
ဥဘတော ပဒုဋ္ဌာ ကမ္မန္တာ၊ ဥဒကမှိ ထလမှိ စာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အက္ခီ (ပ) ထလမှိ စဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီး။ ဂါထာနက်ကား. .

အက္ခီ ဘိန္နာ၊ မျက်စိနှစ်လုံးတို့သည် ပျက်ကုန်ပြီ။ ပဒ္ဓော နဒ္ဒော၊ ပုဆိုးသည် ပျောက်သွားပြီ။ သခိဂေဟေစ၊ အိမ်ကအိမ်ရှင်မသည်လည်း။ ဘဏ္ဍနံ၊ ငြင်းခုံမှုကို (ကတ်၊ ပြုအပ်ပြီ)။ ဥဒကမှိ ထလမှိ စ၊ ရေထဲ၌လည်းကောင်း ကုန်ပေါ်၌လည်းကောင်း။ ကမ္မန္တာ၊ လုပ်ငန်းတို့သည်။ ဥဘတော ပဒုဋ္ဌာ၊ နှစ်နေရာလုံးတို့၌ ပျက်စီးကုန်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သခိဂေဟေ စ ဘဏ္ဍနန္တိ**၊ သခိဂေဟေ စ ဘဏ္ဍနံဟူသော ပါဋ်၌။ သခီ နာမ သဟာယိကာ၊ သခီမည်သည် သူငယ်ချင်းမတည်း။ ဂေဟေ တဝ၊ အိမ်က သင်၏။ တဿာ ဘရိယာယ စ၊ ထိုမယားသည်လည်း။ ဘဏ္ဍနံ ကတံ၊ ငြင်းခုံမှုကို ပြုအပ်ပြီ။ ဘဏ္ဍနံ ကတ္တာ၊ ငြင်းခုံမှုကို ပြု၍။ ဗန္ဓိတ္တာ ပေါ်ထေတ္တာ၊ တုတ်ချည်၍ ရိုက်နှက်၍။ ဒဏ္ဍံ ဒါပိယတိ၊ ဒဏ်ငွေကို အပေးခိုင်းခံရ၏။ **ဥဘတော ပဒုဋ္ဌာ ကမ္မန္တာတိ**၊ ဥဘတော ပဒုဋ္ဌာ ကမ္မန္တာ ဟူသည်။ ဧဝံ တဝ ဒ္ဝိသုပိ ဌာနေသု၊ ဤသို့ သင်၏ နှစ်မျိုးလည်း ဖြစ်ကုန်သော ဌာနတို့၌။ ကမ္မန္တာ ပဒုဋ္ဌာယေဝ ဘိန္နာ ယေဝ၊ လုပ်ငန်းတို့သည် ပျက်စီးကုန်သည်သာတည်း။ ကတရေသု ဒ္ဝိသု၊ ဘယ် နှစ်ဌာနတို့၌နည်း။ ဥဒကမှိ **စ ထလမှိ စ**၊ ရေထဲလည်းကောင်း ကုန်းပေါ်လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤနှစ်ဌာနတို့၌တည်း။ အက္ခီဘေဒေနပဋ္ဌနာသေန စ၊ မျက်စိ ပျက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း အဝတ်ပျောက်ခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း။ ဥဒကေ ကမ္မန္တာ ပဒုဋ္ဌာ၊ ရေထဲက လုပ်ငန်းတို့သည် ပျက်စီးကုန်ပြီ။ သခိဂေဟေ ဘဏ္ဍနေန၊ အိမ်က, အိမ်ရှင်မ၏ ငြင်းခုံခြင်းဖြင့်။ ထလေ ကမ္မန္တာ ပဒုဋ္ဌာ၊ ကုန်းပေါ်က လုပ်ငန်းတို့သည် ပျက်စီးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့် အပြီးတည်း။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ဘဒ္ဒိသိကော၊ ထိုရှေးအခါက ငါးမျှားချိတ် သမားသည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ရုက္ခဒေဝတာ

ပန၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောမာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဥဘတောဘဋ္ဌဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ဥဘတောဘဋ္ဌဇာတ်အဖွင့်သည် နဝမတည်း။

၁၀။ ကာကဇာတကဝဏ္ဏနာ

နိစ္စံ ဥဇ္ဇိဂ္ဃဟဒယာတိ ဣဒံ၊ နိစ္စံ ဥဇ္ဇိဂ္ဃဟဒယာအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟာရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဥတ္တရတ္ထစရိယ် အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဥတ္တရတ္ထစရိယာကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထု ဒ္ဝါဒသကနိပါတေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းသည် ဒ္ဝါဒသကနိပါတ်၌။ ဘဒ္ဒသာလဇာတကေ၊ ဘဒ္ဒသာလဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ့်။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ကာကယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ကျီးမျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ရညော ပုရောဟိတော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်း၏ ပုရောဟိတ်သည်။ ဗဟိနဂရေ နဒီယံ နှာယိတ္တာ၊ မြို့ပြင်၌ မြစ်၌ ရေချိုးပြီး၍။ ဂန္ဓေ ဝိလိမ္ပိတ္တာ၊ နံ့သာတို့ကို လိမ်းကျံ့ပြီး၍။ မာလံ ပိလန္ဓိတ္တာ၊ ပန်းကို ပန်ပြီး၍။ ဝရဝတ္ထနိဝတ္ထော၊ ကောင်းမြတ်သော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်။ နဂရံ ပါဝိသိ၊ မြို့တွင်းသို့ ဝင်ပြီ။ နဂရဒ္ဒါရတောရဏေ၊ မြို့တံခါးတုရိဏား၌။ ဒွေ ကာကာ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော ကျီးတို့သည်။ နိသိန္နာ ဟောန္တိ၊ နားနေကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု ဧကော ဧကံ၊ ထိုကျီးနှစ်ကောင်တို့တွင် တစ်ကောင်သည် တစ်ကောင်ကို။ "သမ္မ အဟံ၊ အို . မိတ်ဆွေ ငါသည်။ ဣမသ္မိ ပြာဟ္မဏသ မတ္ထကေ၊ ဤပုဏ္ဏား၏ ထိပ်ထက်၌။ သရီရဝဋ္ဌဲ၊ ကိုယ်အညစ်အကြေးကို။ ပါတေဿာမိတိ အာဟ၊ ကျစေအံ့ ယိုချအံ့"ဟု ပြောပြီ။ ဣတရော၊ သည်ပြင်ကျီးသည်။ "တေ ဧတံ မာ ရုစ္စိ၊ သင့်အား ဤအမှုသည် မနှစ်သက်ပါလင့် (သင်သည် ဒီအလုပ်ကို မနှစ်သက်လင့်ဟု ဆိုလိုသည်)။ အယံ ပြာဟ္မဏော ဣမသ္မိ ရော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်ကား အစိုးရ၏။

ကြွသမျှနေန စ သင့်၊ အစိုးရသူနှင့်လည်း အတူ။ ဝေရဲ နာမ ပါပက်၊ ရန်ဖြစ်ခြင်း မည်သည် မကောင်း။ ဟိ အယံ ကုဋ္ဌေ၊ မှန်၏ ဤပုဏ္ဏားသည် စိတ်ဆိုးသော်။ သဗ္ဗေ ကာကေပိ၊ အားလုံးကုန်သော ကျီးတို့ကိုလည်း။ ဝိနာသေယျာတိ၊ ပျက်စီး စေရာ၏"ဟုပြောပြီ။ မယာ နု ကာတုံ၊ ငါသည် မပြုဘဲနေခြင်းငှာ။ နု သက္ကာကြာတိ၊ မတတ်နိုင်ပါဟု ပြောပြီ။ "တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ပညာယိဿသီတိ၊ သင်ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု။ ဝတ္တာ၊ ပြောဆို၍။ ကြတရော ကာကော ပလာယိ၊ သည်ပြင်ဖြစ်သော ကျီးသည် ပျံပြေးပြီ။ သော တောရဏသ၊ ထိုကျင်ကြီး ယိုချလိုသော ကျီးသည် တံခါးတုရိုဏ်း၏။ ဟေဋ္ဌာဘာဂံ၊ အောက်အဖို့သို့။ ပြာဟွဏော သမ္ဗတ္တော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည် ရောက်လာသော်။ သြလမ္ဗကံ စာလေန္တော ဝိယ၊ တွဲရရဲ့ လှုပ်စေဘိသကဲ့သို့။ တသ မတ္ထကေ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏ ထိပ်ထက်၌။ ဝစ္စံ ပါတေသိ၊ ကျင်ကြီးကို ကျစေပြီ။ ပြာဟွဏော ကုဒ္ဓိတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားသည် စိတ်ဆိုး၍။ ကာကေသု ဝေရံ ဗန္ဓိ၊ ကျီးတို့၌ ရန်ငြိုးကို ဖွဲ့ထားပြီ။

တသ္မိံ ကာလေ ဘတိယာ၊ ထိုအခါက အခစားဖြင့်။ ဧကာ ဝိဟိကောဋ္ဌိက ဒါသီ၊ တစ်ယောက်သော စပါးထောင်းသူ ကျွန်မသည်။ ဝိဟိံ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ စပါးကို အိမ်တံခါးအနီး၌။ အာတပေ ပတ္ထရိတ္တာ၊ နေပူ၌ ဖြန့်ထား၍။ ရက္ခန္တီ နိသိန္နာဝ၊ စောင့်နေသော် ထိုင်လျက်ပင်။ နိဒ္ဒံ သြက္ကမိ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ သက်ရောက်ပြီ။ တသာ ပမာဒံ ဉ တ္တာ၊ ထိုကျွန်မ၏ မေ့လျော့မှုကို သိ၍။ ဧကော ဒီဃ လောမကော၊ တစ်ကောင်သော ရှည်သော အမွေးရှိသော။ ဧဋ္ဌကော အာဂန္တာ၊ သိုးသည် လာ၍။ ဝိဟိံ ခါဒိ၊ စပါးကို စားပြီ။ သာ ပဗုဇ္ဈိတ္တာ၊ ထိုကျွန်မသည် နိုးလာ၍။ တံ ဒိသ္မာ ပလာပေသိ၊ ထိုသိုးကို တွေ့၍ ပြေးစေပြီ။ ဧဋ္ဌကော ဒုတိယမ္ပိ တတိယမ္ပိ သိုးသည် ဒုတိယအကြိမ်လည်းကောင်း တတိယအကြိမ်လည်းကောင်း။ တသာ တထေဝ၊ ထိုကျွန်မ၏ ထိုရှေးအတူပင်။ နိဒ္ဒါယနကာလေ အာဂန္တာ၊ အိပ်ပျော်ရာအခါ၌ လာ၍။ ဝိဟိံ ခါဒိ၊ စပါးကို စားပြီ။ သာပိ တံ၊ ထိုကျွန်မ သည်လည်း ထိုသိုးကို။ တိက္ခတ္တုံ ပလာပေတ္တာ၊ သုံးကြိမ် ပြေးစေပြီး၍။ "အယံ ပုနပ္ပုနံ ခါဒန္တော၊ ဤသိုးသည် ထပ်ခါထပ်ခါ စားသော်။ ဥပမုဝိဟိံ ခါဒိဿတိ၊ စပါးတစ်ဝက်ကို စားလိမ့်မည်။ မေ ဗဟုဆေဒေါ၊ ငါ့အား များစွာသော လုပ်ခ အဖြတ်ခံရခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဣဒါနိ အဿ၊ ယခုအခါ ထိုသိုး၏။ ပုန အနာဂမနကာရဏံ၊ တစ်ဖန် မလာကြောင်းကို။ ကရိဿာမီတိ

စိန္ဓေသိ၊ ပြုမည်"ဟု တွေးထားပြီ။ သာ အလာတံ ဂဟေတွာ၊ ထိုကျွန်မသည် မီးစကို ယူပြီး၍။ နိဒ္ဒါယမာနာ ဝိယ နိသီဒိတွာ၊ အိပ်ပျော်သကဲ့သို့ ထိုင်နေ၍။ ဝိဟိခါဒနတ္ထာယ၊ စပါးစားရန်အကျိုးငှာ။ ဧဌကေ သမ္ဘတ္တေ၊ သိုးသည် ရောက်လာသော်။ ဥဌာယ အလာတေန၊ ထ၍ မီးစဖြင့်။ ဧဌကံ ပဟရိ၊ သိုးကို ရိုက်ပြီ။ လောမာနိ အင်္ဂါ ဂဏှိသု၊ အမွေးတို့သည် မီးကို ယူကုန်ပြီ (အမွေးတွေ မီးလောင်ပြီ)။ သော သရီရေ စျာယန္တေ၊ ထိုသိုးသည် ကိုယ်သည် မီးလောင်နေသော်။ "အင်္ဂါ နိဗ္ဗာပေဿာမိတိ၊ မီးကို ငြိမ်းစေမည်ဟု"။ ဝေဂေန ဂန္တာ၊ အဟုန်ဖြင့် သွား၍။ ဟတ္ထိသာလာယ သမီပေ၊ ဆင်တင်းကုတ်၏ အနီး၌။ ဧကိဿာ တိဏကုဋ္ဌိယာ၊ တစ်ဆောင်သော မြက်ထားသည့်တဲကုတ်၌။ သရီရံ ယံသိ၊ ကိုယ်ကို ပွတ်တိုက်ပြီ။ သာ သမ္ဘဇ္ဇလိ၊ ထိုမြက်ထားသည့်တဲကုတ်သည် တောက်လောင်ပြီ။ တတော ဥဋ္ဌိတာ ဇာလာ၊ ထိုမြက်ထားသည့်တဲကုတ်မှ ထတောက်သော မီးလျှံသည်။ ဟတ္ထိသာလံ ဂဏှိ၊ ဆင်တင်းကုတ်ကို စွဲ,ယူပြီ။ ဟတ္ထိသာလာသု စျာယန္တီသု၊ ဆင်တင်းကုတ်တို့သည် မီးလောင်ကုန်သော်။ ဟတ္ထိပိဌာနိ စျာယိံသု၊ ဆင်ကျောတို့သည် မီးလောင်ကုန်ပြီ။ ဗဟူ ဟတ္ထီ၊ များစွာကုန်သော ဆင်တို့သည်။ ဝဏ္ဏိတ သရီရာ အဟေသုံ၊ အနာရှိသည့်ကိုယ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဝဇ္ဇာ ဟတ္ထီ၊ ဆင်ဆေးဆရာတို့သည် ဆင်တို့ကို။ အရောဂေ ကာတုံ၊ အနာပျောက်သည်တို့ကို ပြုခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကြရကား။ ရညော အာရောစေသုံ၊ မင်းအား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ ပုရောဟိတံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ပုရောဟိတ်ကို။ "အာစရိယ ဟတ္ထိဝဇ္ဇာ၊ အို. ဆရာကြီး ဆင်ဆေးဆရာတို့သည်။ ဟတ္ထီ တိကိစ္ဆိတုံ၊ ဆင်တို့ကို ဆေးကုခြင်းငှာ။ နိ သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ကိဉ္စိ ဘေသဇ္ဇံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ဆေးကို။ အပိဇာနာသိတိ အာဟ၊ သိပါသလော"ဟု မေးပြီ။ ဇာနာမိ မဟာရာဇာတိ၊ သိပါ၏၊ အရှင်မင်းမြတ်ဟုလျှောက်ထားပြီ။ ကီံ လဒ္ဓါ ဝဇ္ဇတီတိ၊ ဘာကို ရခြင်းငှာ သင့်သနည်းဟုမေးပြီ။ ကာကဝသာ မဟာရာဇာတိ၊ ကျီးအဆီတို့ကိုပါ အရှင်မင်းမြတ်ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း သည်။ "တေန ဟိ ကာကေ မာရေတွာ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ကျီးတို့ကို သတ်၍။ ဝသံ အာဟရထာတိ အာဟ၊ အဆီကို ဆောင်ယူကြ"ဟု ပြောပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ကာကေ မာရေတွာ၊ ကျီးတို့ကို သတ်၍။ ဝသံ အလဘိတွာ၊ အဆီကို မရ၍။

တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထိုအရပ်၌ပင်။ ရာသီ ကရောန်တို့၊ ကျီးသေကောင်အစုအပုံကို ပြုကုန်၏။ ကာကာနံ မဟာဘယံ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ကျီးတို့အား ဘေးကြီးသည် ဖြစ်ပြီ။

တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ အသီတိကာကသဟဿ ပရိဝါရော၊ ကျီးပေါင်း ရှစ်သောင်းအခြံအရံရှိ၍။ မဟာသုသာနေ ဝသတိ၊ သုသာန်ကြီးထဲ၌ နေ၏။ အထ ဧကော ကာကော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော ကျီးသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွားရောက်၍။ ကာကာနံ ဥပ္ပန္နဘယံ၊ ကျီးတို့အား ဖြစ်ပေါ်လာသောဘေးကို။ ဗောဓိသတ္တဿ အာရောစေသိ၊ ဘုရားလောင်းအား ပြောကြားပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ "မံ ဌပေတွာ၊ ငါ့ကို ထား၍။ မယှံ ဘုတကာနံ၊ ငါ၏ ဆွေမျိုးတို့အား။ ဥပ္ပန္နဘယံ ဟရိတုံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသောဘေးကို ဆောင်ယူဖယ်ရှားခြင်းငှာ။ သမတ္ထော အညော နာမ နတ္ထိ၊ စွမ်းနိုင်သော အခြားသူမည်သည် မရှိ။ နံ ဟရိဿာမိတိ၊ ထိုဘေးရန်ကို ဆောင်ယူ ဖယ်ရှားမည်" ဟု။ စိန္တေသိ၊ တွေးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးပြီး၍။ ဒသပါရမိယော အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ပါရမိတို့ကို ဆင်ခြင်ပြီး၍။ မေတ္တာပါရမိ၊ မေတ္တာပါရမီကို။ ပုရေစာရိကံ ကတွာ၊ ရှေ့သွားကို ပြု၍။ ဧကဝေဂေန ပက္ခိန္ဒိတွာ၊ တစ်ဟုန်တည်းဖြင့် ပျံသွား၍။ ဝိဝဋ္ဋမဟာဝါတပါနေန ပဝိသိတွာ၊ ဖွင့်ထားအပ်သော ပြူတင်းပေါက်ကြီးဖြင့် ဝင်သွား၍။ ရညော အာသနဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ နေရာ၏။ ဟေဋ္ဌာ ပါဒေသိ၊ အောက်သို့ ဝင်သွားပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကျီးကို။ ဧကော မနုဿော၊ တစ်ယောက်သော လူသည်။ ဂဟိတုကာမော အဟောသိ၊ ဖမ်းယူလိုသည် ဖြစ်ပြီ။ "သရဏံ ပဝိဋ္ဌော၊ ကိုးကွယ်ရာ,ရမည့်သူထံသို့ ဝင်လာပြီ။ မာ ဂဏှိတိ၊ မဖမ်းလင့်"ဟု။ ရာဇာ ဝါရေသိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် တားမြစ်ပြီ။ မဟာသတ္တော ထောကံ ဝိဿမိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် အနည်းငယ် အပန်းဖြေပြီး၍။ မေတ္တာပါရမိ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ မေတ္တာပါရမီကို ဆင်ခြင်ပြီး၍။ ဟေဋ္ဌာသနာ နိက္ခမိတွာ၊ နေရာအောက်မှ တွက်ခဲ့၍။ ရာဇာနံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို။ "မဟာရာဇ ရညာ နာမ၊ အို. . မင်းမြတ် မင်းမည်သည်။ ဆန္ဒာဒိဝသေန အဂန္တာ၊ ချစ်ခြင်းစသည်အစွမ်းဖြင့် မသွား,မပြုမူ၍။ ရဇ္ဇံ ကာရေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုခြင်းငှာ သင့်၏။ ယံ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အကြင်အမှုကို။ ကတ္တဗ္ဗံ ဟောတိ၊ ပြုထိုက်သည် ဖြစ်၏။ (တံ တံ)သဗ္ဗံ နိသမ္မ၊ (ထိုထို)ပြုသမျှအားလုံးကို ဆင်ခြင်၍။ ဥပဓာရေတွာ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ စူးစမ်း၍ ပြုခြင်းငှာ သင့်၏။ ယဋ္ဌ ကယိရမာနံ၊

အကြောင်အမှုသည်လည်း ပြုလုပ်အပ်သော်။ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ ရည်ရွယ်ချက်အကျိုး ပြီးစီး၏။ တဒေဝ၊ ရည်ရွယ်ချက် အကျိုးပြီးစီးသည့်, ထိုအမှုကိုသာ။ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပြုခြင်းငှါ သင့်၏။ ဣတရံ ကာတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ သည့်ပြင် အကျိုးမပြီးသည့်အမှုကို ပြုခြင်းငှာ မသင့်။ ဟိ၊ မှန်၏။ ယံ ဂဟိရမာနံ နနိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကြောင်အမှုကို ပြုအပ်သော် ရည်ရွယ်ချက်အကျိုးမပြီး။ တံ ရာဇာနော၊ ရည်ရွယ်ချက်အကျိုးမပြီးသည့်ထိုအမှုကို မင်းတို့သည်။ သစေ ကရောန္တိ၊ အကယ်၍ပြုကုန်အုံ့။ မဟာဇနသ၊ များစွာသော သတ္တဝါအပေါင်းအား။ မရဏဘယပရိယောသာနံ၊ သေဘေးလျှင်အဆုံးရှိသော။ မဟာဘယံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဘေးကြီးသည် ဖြစ်၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ ဝေရဝသိကော ဟုတ္တာ၊ ရန်ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒရှိသည် ဖြစ်၍။ မုသာဝါဒံ အဘာသိ၊ မုသားစကားကို ပြောဆိုပြီ။ ကာကာနံ ဝသာ နာမ၊ ကြီးတို့အား အဆီမည်သည်။ နတ္ထိတိ အာဟ၊ မရှိ"ဟု ပြောပြီ။ တံ သုတ္တာ၊ ထိုစကားကို ကြားရ၍။ ရာဇာ ပသန္နစိတ္တော၊ ဖြဟွဒတ်မင်းသည် ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား။ ကဠနဘဒ္ဒပီဋ္ဌံ ဒါပေတ္တာ၊ ကောင်းမြတ်သော ရွှေအင်းပျဉ်ကို ပေးစေ၍။ တတ္ထ နိသိန္နဿ၊ ထိုရွှေအင်းပျဉ်၌ နားနေသော ဘုရားလောင်း၏။ ပဏ္ဍန္တရာနိ၊ အတောင်ကြားတို့ကို။ သတပါကသဟဿပါကတေလေဟိ၊ အကြိမ်တစ်ရာ,အကြိမ်တစ်ထောင်ချက်အပ်သော ဆီတို့ဖြင့်။ မက္ခာပေတ္တာ၊ လိမ်းစေ၍။ ကဠနတဋ္ဌကေ၊ ရွှေခွက်၌။ ရာဇာရဟံ သုဘောဇနံ၊ မင်းနှင့်သာ ထိုက်တန်သော ကောင်းမြတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ဘောဇာပေတ္တာ၊ စားစေ၍။ ပါနီယံ ပါယေတ္တာ၊ သောက်ရေကို သောက်စေ၍။ သုဟိတံ ဝိဂတဒရထံ၊ အစာ ဝပြီးသော ကင်းသော အပူရှိသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ "ပဏ္ဍိတ တွံ၊ အို, . ပညာရှိကျီး သင်သည်။ ကာကာနံ ဝသာ နာမ၊ ကျီးတို့အား အဆီ မည်သည်။ နတ္ထိတိ ဝဒေသိ၊ မရှိဟု ပြော၏။ ကေန ကာရဏေန နေသံ၊ ဘယ် အကြောင်းကြောင့် ထိုကျီးတို့အား။ ဝသာ နဟောတီတိ၊ အဆီသည် မဖြစ်သနည်း မရှိသနည်း" ဟု။ ဧတံ အဝေါစ၊ ဤစကားကို မေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဣမိနာ စ ဣမိနာ စ ကာရဏေနာတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်းဟု။ သကလနိဝေသနံ၊ မင်းအိမ်တော်တစ်ခုလုံးကို။ ဧကရဝံ ကတ္တာ၊ ကျီးသံတစ်ခုတည်းရှိသည်ကို ပြု၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားကို ဟောလိုရကား။

၁၄၀။ "နိစ္စံ ဥဗ္ဘိဂ္ဂဟာဒယာ၊ သဗ္ဗလောကဝိဟေသကာ။
တသ္မာ နေသံ ဝသာ နတ္ထိ၊ ကာကာနမ္ပာက ဘုတိန"န္တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ နိစ္စံ (ပ) ဘုတိနံဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

(မဟာရာဇ ကာကာနာမ၊ အိုမင်းမြတ် ကျီးတို့မည်သည်)။ **နိစ္စံ** ဥဗ္ဘိဂ္ဂဟာဒယာ၊ အမြဲထိတ်လန့်သော စိတ်နှလုံးရှိကြကုန်၏။ သဗ္ဗလောကဝိဟေသကာ၊ လူအားလုံးကို ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုအကြောင်းနှစ်ခုကြောင့်။ အမှာကံ ဘုတိနံ၊ ငါတို့၏ ဆွေမျိုးဖြစ်ကုန်သော။ နေသံ ကာကာနံ၊ ထိုကျီးတို့အား။ ဝသာ နတ္ထိ၊ အဆီမည်သည် မရှိ။

တစ်ဖြေ အယံ သခ်ေပတ္ထော၊ ထိုဂါထာ၌ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ (ကော၊ အကျဉ်းချုပ်အနက်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ မဟာရာဇ ကာကာ နာမ၊ အို. . မင်းမြတ် ကျီးတို့ မည်သည်။ **နိစ္စံ** ဥဗ္ဘိဂ္ဂမာနသာ၊ အမြဲထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိကြကုန်လျက်။ ဘယပတ္တာဝ ဝိဟရန္တိ၊ အကြောက်ဘေးရောက်ကြလျက်သာ နေကြရကုန်၏။ **သဗ္ဗလောကဿ စ ဝိဟေသကာ**၊ လူအားလုံးကိုလည်း ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်၏။ ခတ္တိယာဒယော မနုဿေပိ၊ ခတ္တိယမျိုးစကုန်သော လူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိပုရိသေပိ၊ မိန်းမကြီးယောကျ်ားကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကုမာရကုမာရိကာဒယောပိ၊ သူငယ်, သူငယ်မစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟေဌေန္တာ၊ ညှဉ်းဆဲကြလျက်။ ကိလမေန္တာဝ၊ ပင်ပန်းစေကြလျက်သာ။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ **တသ္မာ**၊ ထို့ကြောင့်။ ဣမေဟိ ဒ္ဝီဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤနှစ်မျိုးကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ **အမှာကံ ဘုတိနံ**၊ ငါတို့၏ ဆွေမျိုးဖြစ်ကုန်သော။ **နေသံ ကာကာနံ**၊ ထိုကျီးတို့အား။ **ဝသာ နာမ နတ္ထိ**၊ အဆီမည်သည် မရှိ။ အတိတေပိ နဘူတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးအတိတ်ကလည်း မဖြစ်ဘူး မရှိဘူးပေ။ အနာဂတေပိ၊ နဘဝိဿတိ၊ နောင်အနာဂတ်မှာလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

ဇဝ် မဟာသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းကျီးမင်းသည်။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းအရာကို။ ဥတ္တာနံ ကတ္တာ၊ ထင်ရှားသည်ကို ပြု၍။ "မဟာရာဇ ရညာ နာမ၊ အို. . မင်းမြတ် မင်းမည်သည်။ အနိသမ္မ အနုပဓာရေတ္တာ၊

မဆင်ခြင်မှု၍ မစူးစမ်းမှု၍။ ကမ္မ နကတ္တတ္ထိ၊ အလုပ်ကို မလုပ်သင့်"ဟု။ ရာဇာနံ ဗောဓေသိ၊ မင်းကို သိစေပြီ။ ရာဇာ တုဿိတွာ၊ မင်းသည် နှစ်သက်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ရတ္ဇေန ပူဇေသိ၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့် ပူဇော်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ရဋ္ဌေ ဘုရားလောင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို။ ရညောယေဝ ပဋ္ဌိဒတ္တာ၊ မင်းအားသာ ပြန်လည်ပေး၍။ ရာဇာနံ ပဋ္ဌသု၊ မင်းကို ငါးပါးကုန်သော။ သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ သီလတို့၌ တည်စေ၍။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့အတွက်။ အဘယံ ယာစိ၊ ဘေးမဲ့ကို တောင်းယူပြီ။ ရာဇာ တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ် မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်းကျီးမင်း၏။ ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့အား။ အဘယံ ဒတ္တာ၊ ဘေးမဲ့ကို ပေး၍။ ကာကာနံ နိဗဒ္ဓဒါနံ၊ ကျီးတို့အတွက် အမြဲတမ်းအလျှူကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၌။ တဏ္ဍုလမဂ္ဂဿ၊ ဆန် တစ်အမွှာကို။ ဘတ္တံ ပစိတ္တာ၊ ထမင်းကို ချက်၍။ နာနဂ္ဂရသေဟိ သြမဒ္ဒိတ္တာ၊ အထူးထူးမြတ်သော အရသာတို့ဖြင့် နယ်၍။ ကာကာနံ ဒီယတိ၊ ကျီးတို့အား ပေးရ ကျေးရ၏။ မဟာသတ္တဿ ပန၊ ဘုရားလောင်းကျီးမင်းအားကား။ ရာဇဘောဇနမေဝ ဒီယိတ္ထ၊ ရှင်ဘုရင်စားတော်ကိုသာ ပေးရ ကျေးရပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ထိုရှေးအခါက ဗာရာဏသီ မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ ကာကရာဇာ ပန၊ ကျီးမင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ" ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကာကဏ္ဍတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ကာကဏ္ဍတ်အဖွင့်သည် ဒသမတည်း။
အသမ္ဘဒါနဝဂ္ဂေါ စုဒ္ဒသမော၊ အသမ္ဘဒါနဝဂ်သည် စုဒ္ဒသမတည်း။

တဿ ဥဒ္ဒါနံ၊ ထိုအသမ္ဘဒါနဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။

အသမ္ဘဒါနဘီရုကံ၊ အသမ္ဘဒါနဇာတ် ဘီရုကဇာတ်လည်းကောင်း။ ယတာသနစ္စာနသောဓံ၊ ယသာသနဇာတ် စ္စာနသောဓနဇာတ်လည်းကောင်း။ စန္ဒာဘံ သုဝဏ္ဏဟံသံ၊ စန္ဒာဘဇာတ်လည်းကောင်း သုဝဏ္ဏဟံသဇာတ်လည်းကောင်း။ ဗဗ္ဗုဂေါဓာဥဘောဘဋ္ဌ၊ ဗဗ္ဗုဇာတ်

ဂေါဓာဇာတ် ဥဘတောဘဋ္ဌဇာတ် လည်းကောင်း။ ကာကရာဇာ၊ ကာကဇာတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ ဒသ၊ ထိုဇာတ်တို့သည် ဆယ်မျိုး တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၁၅။ ကကဏ္ဋကဝဂ္ဂ

၁။ ဂေါဓာဇာတကဝဏ္ဏနာ

နု ပါပဇနသ်သေဝိတိ ဣဒံ၊ နု ပါပဇနသ်သေဝိအစရိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဝိပက္ခသေဝိံ ဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော ဆန့်ကျင်ဘက် မှီဝဲတတ်သော (ဆန့်ကျင်ဘက်အပေါင်းအသင်း လုပ်တတ်သော)ရဟန်းကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ မဟိဠာမုခဇာတကေ၊ မဟိဠာမုခဇာတ်၌။ ကထိတသဒိသမေव၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာတည်း။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဂေါဓယောနိယံ ပဋိသန္ဓिं ဂဏှိ၊ ဖွတ်မျိုး၌ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ သော ဝယပ္ပတ္တော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် အရွယ်ရောက်သော်။ နဒီတီရေ မဟာဗိလေ၊ မြစ်ကမ်း၌ တွင်းကြီး၌။ အနေကဂေါဓသတပရိဝါရော၊ ရာပေါင်းများစွာသော ဖွတ်အခြံအရံရှိ၍။ ဝါသं ကပ္ပေသိ၊ နေထိုင်ခြင်းကို ပြုပြီ။ တဿ ပုတ္တော၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ သားဖြစ်သော။ ဂေါဓပိလ္လကော၊ ဖွတ်ငယ်သည်။ ဧကေန ကကဏ္ဋကေန သဒ္ဓိं၊ တစ်ကောင်သော ပုတ်သင်နှင့် အတူ။ သန္ထဝံ ကတ္တာ၊ မိတ်ဖွဲ့မှုကို ပြု၍။ တေန သဒ္ဓိं၊ ထိုပုတ်သင်နှင့် အတူ။ သမ္မောဒမာနော ဝိဟရန္တော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နေသော်။ "ကကဏ္ဋက၊ ပုတ်သင်ကို။ ပရိဿဒိ ဿာမိတိ၊ ပွေ့ဖက်မည်"ဟုတွေး၍။ အဝတ္ထရတိ၊ လွှမ်းမိုးဖိစီး၏။ တဿ တေန၊ ထိုဖွတ်ငယ်၏ ထိုပုတ်သင်နှင့်။ သဒ္ဓိं ဝိဿာသံ၊ အတူ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ ဂေါဓာရာဇဿ အာရောစေသုံ၊ ဖွတ်မင်းအား ပြောကုန်ပြီ။ ဂေါဓာရာဇာ၊ ဖွတ်မင်းသည်။ ပုတ္တံ ပက္ကောသာပေတ္တာ၊ သားငယ်ကို ခေါ်စေ၍။ "တာတ တွံ၊

အို. . ချစ်သား သင်သည်။ အဌာနေ ဝိဿာသံ ကရောသိ၊ မတော်ရာ၌ အကျွမ်းဝင်မှုကို ပြု၏။ ကကဏ္ဍကာ နာမ နီစဇာတိကာ၊ ပုတ်သင်တို့မည်သည် နိမ့်ကျသော သဘောရှိကုန်၏။ တေဟိ သဒ္ဓိ၊ ထိုပုတ်သင်တို့နှင့် အတူ။ ဝိဿာသော နု ကတ္တေဘော၊ အကျွမ်းဝင်မှုကို မပြုထိုက်။ တွဲ တေန သဒ္ဓိ၊ သင်သည် ထိုပုတ်သင်နှင့် အတူ။ ဝိဿာသံ သစေ ကရိဿသိ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို အကယ်၍ ပြုအုံ့။ တံ ကကဏ္ဍကံ နိဿာယ၊ ထိုပုတ်သင်ကို အမှီပြု၍။ သဗ္ဗမ္ပိ ဧတံ ဂေါဓာ ကုလံ၊ အားလုံးလည်းဖြစ်သော ဤငါတို့ဖွတ်မျိုးသည်။ ဝိနာသံ ပါပုဏိဿတိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ဣဒေါ ပဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ ဧတေန သဒ္ဓိ၊ ထိုပုတ်သင်နှင့် အတူ။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်မှုကို။ မာ အကာသီတိ အာဟ၊ မပြုပါလင့်"ဟု ပြောပြီ။ သော ကရောတိယေဝ၊ ထိုသားငယ်သည် ပြုမြဲပြုသည် သာတည်း။ ဗောဓိသတ္တော ပုနပ္ပုနံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထပ်ခါထပ်ခါ။ ကထေန္တောပိ၊ ပြောပါသော်လည်း။ တဿ တေန သဒ္ဓိ၊ ထိုသားငယ်၏ ထိုပုတ်သင်နှင့် အတူ။ ဝိဿာသံ ဝါရေတုံ အသက္ကောန္တော၊ အကျွမ်းဝင်မှုကို တားမြစ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ရကား။ "အဝသံ အမှာကံ၊ မဆွတ်ကေန် ငါတို့အား။ ဧတံ ကကဏ္ဍကံ နိဿာယ၊ ထိုပုတ်သင်ကို အမှီပြု၍။ ဘယံ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဘေးသည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ တသ္မိံ ဥပ္ပန္နေ၊ ထိုဘေးရန်သည် ဖြစ်လသော်။ ပလာယနမဂ္ဂံ ပြေးဖို့လမ်းကို။ သမ္မာဒေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ သင့်၏"ဟုတွေး၍။ ဧကေန ပယေန၊ တစ်ခုသော နံပါးဖြင့်။ ဝါတဇိလံ ကာရာပေသိ၊ လေပေါက်ကို ပြုစေပြီ။

အဿ ပုတ္တောပိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ သားငယ်သည်လည်း။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ မဟာသရီရော၊ ကြီးသော ကိုယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လာပြီ။ ကကဏ္ဍကော ပန ပုရိမပွမာဏောယေဝ၊ ပုတ်သင်သည်ကား ရှေးကပမာဏ ရှိသည်သာပင်တည်း။ ဣတရော၊ သည်ပြင်ဖွတ်သည်။ "ကကဏ္ဍကံ ပရိဿဇိ သာမီတိ၊ ပုတ်သင်ကို ပွေ့ဖက်မည်ဟု တွေး၍။ အန္ဓရန္ဓရာ၊ အကြားအကြား ရံခါရံခါ၌။ အဝတ္ထရတိယေဝ၊ လွှမ်းဖိသည်သာတည်း။ ကကဏ္ဍကဿ ပဗ္ဗတ ကူဋေန၊ ပုတ်သင်အား တောင်ထွတ်ဖြင့်။ အဝတ္ထရဏကာလော ဝိယ ဟောတိ၊ လွှမ်းဖိရာအခါကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သော ကိလမန္တော၊ ထိုပုတ်သင်သည် ပင်ပန်းသော်။ "အယံ အညာနိ ကတိပယာနိ ဒိဝသာနိ၊ ဤဖွတ်သည် အခြားကုန်သော နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ မံ ဧဝံ၊ ငါ့ကို ဤကဲ့သို့။ သစေ ပရိဿဇိဿတိ၊

အကယ်၍ပွေ့ဖက်အုံ့။ မေ ဇီဝိတံ နတ္ထိ၊ ငါ၏ အသက်သည် မရှိပြီ။ ဧကေန လုဒ္ဒကေန သဒ္ဓိ၊ တစ်ယောက်သော မုဆိုးနှင့် အတူ။ ကေတော ဟုတ္တာ၊ တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂေါဓကုလံ၊ ဤဖွတ်မျိုးကို။ ဝိနာသေဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ပျက်စီးစေမည်"ဟု တွေးတောပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ နိဒါဃသမယေ မေဃေ ဝုဋ္ဌေ၊ နွေကာလ၌ အခါမဲ့မိုးသည် ရွာပြီးသော်။ ဝမ္မိက မက္ခိကာ ဥဋ္ဌဟိသု၊ တောင်ပို့မှက်တို့သည် ထွက်ကုန်ပြီ။ တတော တတော ဂေါဓာ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထိုထိုတောင်ပို့မှ ဖွတ်တို့သည် ထွက်လာကြ၍။ မက္ခိကာယော ခါဒန္တိ၊ မှက်တို့ကို စားကုန်၏။ ဧကော ဂေါဓာလုဒ္ဒကော၊ တစ်ယောက်သော ဖွတ်မုဆိုးသည်။ ဂေါဓပိလံ ဘိန္ဒနတ္ထာယ၊ ဖွတ်တွင်းကို တူးခြင်းအကျိုးငှာ။ ကုဒ္ဒါလံ ဂဟေတ္တာ၊ ပေါက်တူးကို ကိုင်၍။ သုနခေဟိ သဒ္ဓိ၊ ခွေးတို့နှင့် အတူ။ အရညံ ပါဝိသိ၊ တောထဲသို့ ဝင်လာပြီ။ ကကဏ္ဏကော တံ ဒိသ္မာ၊ ပုတ်သင်သည် ထိုဖွတ်မုဆိုးကို တွေ့၍။ "အဇ္ဇ အတ္တနော၊ ယနေ့ မိမိ၏။ မနောရထံ ပူရေဿာမိတိ၊ စိတ်အလိုကို ပြည့်စေမည်"ဟုတွေး၍။ တံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ထိုဖွတ်မုဆိုးသို့ ချဉ်းကပ်၍။ အဝိဒူရေ နိပဇ္ဇိတ္တာ၊ မနီးမဝေးဌာန လျောင်း၍။ "ဘော ပုရိသ ကသ္မာ၊ အို. . ယောက်ျား အဘယ့်ကြောင့်။ အရညေ ဝိစရသိတိ ပုစ္ဆိ၊ တောထဲ၌ လှည့်လည်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ သော၊ ထိုဖွတ်မုဆိုးသည်။ ဂေါဓာနံ အတ္ထာယာတိ အာဟ၊ ဖွတ်တို့၏ အကျိုးငှာ(ဖွတ်လိုက်ဖို့ရာ)"ဟု ဖြေပြီ။ "အဟံ အနေကသတာနံ ဂေါဓာနံ၊ ငါသည် ရာပေါင်းများစွာကုန်သော ဖွတ်တို့၏။ အာသယံ ဇာနာမိ၊ နေရာကို သိ၏။ အဂ္ဂိဠ ပလာလဠ၊ မီးကိုလည်းကောင်း ကောက်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ ဧဟိတိ၊ ယူ၍ လာခဲ့ပါ"ဟုပြော၍။ တံ တတ္ထ နေတ္တာ၊ ထိုဖွတ်မုဆိုးကို ထိုဖွတ်တွင်းရှိရာသို့ ခေါ်ဆောင်၍။ "ဣမသ္မိံ ဌာနေ ပလာလံ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ဤနေရာ၌ ကောက်ရိုးကို ထည့်၍။ အဂ္ဂိံ ဒတ္တာ၊ မီးကို ပေး၍ (မီးတိုက်၍)။ ဓူမံ ကတ္တာ၊ အခိုးကို ပြု၍။ သမန္တာ သုနခေ ဌပေတ္တာ၊ ပတ်ပတ်လည်မှ ခွေးတို့ကို ထား၍။ သယံ မဟာမုဂ္ဂရံ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုယ်တိုင် လက်ရိုက်ဒုတ်ကြီးကို ကိုင်၍။ နိက္ခန္တာ နိက္ခန္တာ ဂေါဓာ၊ ထွက်လာကုန် ထွက်လာကုန်သော ဖွတ်တို့ကို။ ပဟာရိတ္တာ မာရေတ္တာ၊ ရိုက်၍ သတ်၍။ ရာသိံ ကတ္တာ ယာဟိတိ၊ အစုအပုံကို ပြု၍ သွားလော"ဟု။ ဧဝံ စ ပန ဝတ္တာ၊ ဤသို့သာလျှင် ပြောဆိုပြီး၍။ အဇ္ဇ ပစ္စာမိတ္တာသ၊ ယနေ့ ရန်သူ၏။ ပိဋ္ဌိ ပဿိဿာမိတိ၊ ကျောကို မြင်ရလိမ့်မည်"ဟု။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ

သီသံ၊ တစ်နေရာ၌ ဦးခေါင်းကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ နိပဇ္ဇိ ခို့မ၍ အိပ်ပြီ။ လုဒ္ဒကောပိ၊ ဖွတ်မုဆိုးသည်လည်း။ ပလာလဓူမံ အကာသိ၊ ကောက်ရိုးမီးခိုးကို ပြုပြီ။ ဓူမောဒိလံ ပါဝိသိ၊ မီးခိုးသည် ဖွတ်တွင်းထဲသို့ ဝင်သွားပြီ။ ဂေါဓာ ဓူမန္ဓာ၊ ဖွတ်တို့သည် မီးခိုးဖြင့်ကန်းကြရကား။ မရဏာဘယတဇ္ဇိတာ၊ သေဘေးခြိမ်းခြောက်မှုခံကြရ၍။ နိက္ခမိတ္တာ၊ တွင်းမှထွက်၍။ ပလာယိတုံ အာရဒ္ဓါ၊ ပြေးခြင်းငှာ အားထုတ်ကြပြီ။ လုဒ္ဒကော နိက္ခန္တံ နိက္ခန္တံ၊ ဖွတ်မုဆိုးသည် ထွက်လာထွက်လာသော ဖွတ်ကို (ထွက်လာသမျှဖွတ်ကို)။ ပဟရိတ္တာ မာရေသိ၊ ရိုက်၍ သတ်ပြီ။ တဿ ဟတ္ထတောမုတ္တာ၊ ထိုဖွတ်မုဆိုး၏ လက်မှ လွတ်ကြသော ဖွတ်တို့ကို။ သုနခါ ဂဏှိံသု၊ ခွေးတို့သည် ဖမ်းယူကုန်ပြီ။ ဂေါဓာနံ၊ ဖွတ်တို့အား။ မဟာဝိနာသော ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။

ဟောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ကကဏ္ဍက နိဿာယ၊ ပုတ်သင်ကို အမှီပြု၍။ ဘယံ ဥပ္ပန္နန္တိ ဥ တွာ၊ ဘေးသည် ဖြစ်ပြီ"ဟု သိ၍။ "ပါပပုရိသသံသဂ္ဂေါ နာမ၊ ယောက်ျားယုတ်နှင့် ရောနှောမှုမည်သည်ကို။ နဿ ကတ္တာ ဘော၊ မပြုထိုက်။ ပါပေ နိဿာယ၊ ယုတ်မာသူတို့ကို အမှီပြု၍။ ဟိတသုခံ နာမ နတ္ထိ၊ စီးပွါးချမ်းသာမည်သည် မရှိ။ ဧကဿ ပါပကကဏ္ဍကဿ၊ တစ်ကောင်သော ပုတ်သင်ယုတ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ တ္တေကာနံ ဂေါဓာနံ၊ ဤမျှရှိကုန်သော ဖွတ်တို့၏။ ဝိနာသော ဇာတောတိ၊ ပျက်စီးခြင်းသည် ဖြစ်ရပြီ"ဟု ပြောလျက်။ ဝါတဒိလေန ပလာယန္တော၊ လေပေါက်ဖြင့် ပြေးလိုလျက်။

၁၄၀။ "နဿ ပါပဇနသံသေဝီ၊ အစ္ဆန္ဒသုခမေဓတိ။
ဂေါဓာကုလံ ကကဏ္ဍာဝ၊ ကလိ ပါပေတိ အတ္တာန"န္တိ

ဤမဲ့ဂါထာ အာဟာ၊ နဿ ပါပဇနသံသေဝီ (ပ) အတ္တာနံဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ပါပဇနသံသေဝီ၊ လူယုတ်မာမှီဝဲသူသည်။ အစ္ဆန္ဒသုခံ နဿ ဓေတိ၊ စင်စစ်ခိုင်မြဲသည့်ချမ်းသာကို မရနိုင်။ ဂေါဓာကုလံ ကကဏ္ဍာ၊ ဖွတ်မျိုးသည် ပုတ်သင်မှ။ အတ္တာနံ ကလိ ပါပေတိ ဤဝ၊ မိမိကိုယ်ကို ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေသကဲ့သို့။ (တထာ ပါပဇနသံသေဝီ၊ ထိုအတူ လူယုတ်မာ မှီဝဲသူသည်။ အတ္တာနံ ကလိ ပါပေတိ၊ မိမိကိုယ်ကို ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေ၏)။

တကြေ အယ် သခ်ေပတ္ထာ၊ ထိုဂါထာ၌ ဤဆိုလတံ့သည်ကား အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ (ကော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ **ပါပဇန သ်သေဝီ** ပုဂ္ဂလော၊ လူယုတ်မာမှီဝဲလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ **အစ္ဆန္တသုခံ** ဇကန္တသုခံ၊ စစ်မှန်သော ချမ်းသာကို။ နိရန္တရသုခံ နာမ၊ ခိုင်မြဲသောချမ်းသာ မည်သည်ကို။ နေ ဧတိ နေ ဝိန္ဒတိ နေ ပဋ္ဌလဘတိ၊ မရနိုင်။ ယထာ ကိ၊ ဥပမာ ဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ **ဂေါဓကုလ် ကကဏ္ဏာဝ**၊ ဖွတ်မျိုးသည် ပုတ်သင်မှ ကဲ့သို့တည်း။ ကကဏ္ဏကတော၊ ပုတ်သင်မှ။ ဂေါဓကုလ် ဖွတ်မျိုးသည်။ သုခံ နလဘတိ ယထာ၊ ချမ်းသာကို မရသကဲ့သို့။ ဧဝံ ပါပဇနသ်သေဝီ၊ ဤအတူ လူယုတ်မာ မှီဝဲလေ့ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော သုခံ နလဘတိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချမ်းသာကို မရနိုင်။ ပန ပါပဇနံ သေဝန္တော၊ အဟုတ်သော်ကား လူယုတ်မာကို မှီဝဲသူသည်။ ဧကန္တေနေဝ **အတ္ထာနံ**၊ စင်စစ်သာလျှင် မိမိကိုယ်ကို။ **ကလိ ပါပေတိ**၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ ဝိနာသော ကလိ ဝုစ္စတိ၊ ပျက်စီးခြင်းကို ကလိဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဧကန္တေနေဝ ပါပသ်သေဝီ၊ စင်စစ်သာလျှင် လူယုတ်မာမှီဝဲ သူသည်။ အတ္ထာနဉ္စ အတ္ထနာ သဒ္ဓိ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း မိမိနှင့် အတူ။ ဝသန္တေ အညေ စ၊ နေကြကုန်သော အခြားသူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနာသ် ပါပေတိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ (ကွတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း)။ ပန ပါဠိယံ၊ ဝါဒအထူးပြောရသော် ပါဠိတော်၌။ ဖလံ ပါပေယျာတိ လိခန္တိ၊ ဖလံ ပါပေယျဟု ရေးကြကုန်၏။ တံ ဗျဉ္ဇနံ၊ ထိုဖလံ ပါပေယျဟူသော သဒ္ဒါသည်။ အဋ္ဌကထာယံ နတ္ထိ၊ အဋ္ဌကထာဟောင်း၌ မရှိ။ အသ အတ္ထောပိ၊ ထိုဖလံ ပါပေယျ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်လည်း။ နေ ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်လျော်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တမေဝ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး ကလိ, ပါပေတိကိုပင် ယူထိုက်၏။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ကကဏ္ဏကော၊ ထိုရှေးက ပုတ်သင်သည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ဗောဓိသတ္တသု ပုတ္တော၊ ဘုရားလောင်း၏ သားဖြစ်သော။ အနောဝါဒကော ဂါဓပိလ္လကော၊ ဆုံးမ, မရသော ဖွတ်ငယ်သည်ကား။ ဝိပဏ္ဍသေဝီ ဘိက္ခု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်မှီဝဲသော ရဟန်းတည်း။ ဂေါဓရာဇာ ပန၊ ဖွတ်မင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊

ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓေနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဂေါဓာဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ဂေါဓာဇာတ်အဖွင့်သည် ပဌမတည်း။

၂။ သိဂ်ိလဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဧတံ ဟိ တေ ဒုရာဇာနန္တိ ဣဒံ၊ ဧတံ ဟိ တေ ဒုရာဇာနံအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တသ ဝဓာယ ပရိသက္ကန်၊ ဒေဝဒတ်၏ သတ်ဖို့ရာ အားထုတ်မှုကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ မမ္မသဘာယ်၊ မှန်၏ တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခူနံ ကထံ သုတ္တာ၊ ရဟန်းတို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ သတ္ထာ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ "ဘိက္ခဝေ ဒေဝဒတ္တော၊ အိ. . ရဟန်းတို့ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ မယ္ဟံ ဝဓာယ၊ ယခုအခါသာ ငါဘုရားကို သတ်ခြင်းငှာ။ နပရိသက္ကတိ၊ အားထုတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ပရိသက္ကိယေဝ၊ ရှေးကလည်း အားထုတ်ဖူးသည်သာ။ စ မံ မာရေတုံ၊ သို့သော်လည်း ငါဘုရားကို သတ်ခြင်းငှာ။ နအသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ပန သယမေဝ၊ စင်စစ်သော်ကား သူကိုယ်တိုင်သာ။ ကိလန္တော တိ ဝတ္တာ၊ ပင်ပန်းရ၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သိဂ်ိလယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ မြေခွေးမျိုးဌ ဖြစ်၍။ သိဂ်ိလရာဇာ ဟုတ္တာ၊ မြေခွေးမင်းသည် ဖြစ်၍။ သိဂ်ိလဂဏပရိဝုတော၊ မြေခွေးအုပ်ခြံရံအပ်လျက်။ သုသာနဝနေ ဝိဟာသိ၊ သုသာန်တောထဲ၌ နေပြီ။ တေန သမယေန ရာဇဂဟေ၊ ထိုအခါက ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဥဿဝေါ အဟောသိ၊ ပွဲလမ်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ယေဘုယ္ယေန မနုဿာ၊ များသောအားဖြင့် လူတို့သည်။ သုရံ ပိဝန္တိ၊ သေကို သောက်ကုန်၏။ ဧသော၊ ဤပွဲလမ်းသည်။ သုရာဆဏောယေဝ ကိရ၊ သေသောက်ပွဲလမ်းသာ ဖြစ်သတဲ့။ အထ ဇေ္ဍ၊ ထိုအခါ ထိုသေသောက်ပွဲ၌။ သမ္မဟုလာ ဓုတ္တာ၊ များစွာကုန်သော သေသောက်ကြူးတို့သည်။

ဗဟုံ သုရ၊ မ်ိုးသ၊ မှားစွာသော သေကိုလည်းကောင်း အသားကိုလည်းကောင်း။ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်ယူစေကြ၍။ မဏ္ဍိတပသာဓိတာ၊ တန်ဆာဆင်အပ်, ပြင်ဆင်အပ်ကုန်လျက်။ ဂါယိတွာ ဂါယိတွာ၊ သီချင်းဆို၍ သီချင်းဆို၍။ သုရ၊ ပိဝန္တိ၊ သေကိုလည်း သောက်ကုန်၏။ မ်ိုးသ၊ ခါဒန္တိ၊ အသားကိုလည်း စားကုန်၏။ တေသံ ပဌမယာမာဝသာနေ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့အား ပဌမယာမ်အကုန်၌။ မ်ိုးသံ ခီယိ၊ အသားသည် ကုန်သွားပြီ။ သုရာ ပန ဗဟုကာဝ၊ သေရည်တို့သည်ကား အများကြီးတို့သာတည်း။ အထ ဧကော ဝုတ္တော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော သေသောက်ကြူးသည်။ မ်ိုးသ၊ ဣဒါနိ ဒေဟီတိ အာဟ၊ အသားတုံးကို ပေးပါ"ဟု ပြောပြီ။ မ်ိုးသံ ခီဏန္တိ စ ဝုတ္တော၊ အသားသည် ကုန်သွားပြီဟုလည်း ပြောဆိုအပ်သော်။ "မယိ ဌိတေ၊ ငါသည် တည်ရှိစဉ်။ မ်ိုးသ၊ ကွယော နာမ၊ အသားကုန်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိတိ ဝတ္တာ၊ မရှိရ"ဟု ပြော၍။ အာမကသုသာနေ၊ အစိမ်းသေပစ်ရာ သုသာန်၌။ မတမနုဿမ်ိုးသံ၊ လူသေကောင်အသားကို။ ခါဒနတ္ထာယ အာဂတေ၊ စားရန်အကျိုးငှာ လာကုန်သော။ သိဂါလေ မာရေတွာ၊ မြေခွေးတို့ကို သတ်ဖြတ်၍။ မ်ိုးသံ အာဟရိဿာမိတိ၊ အသားကို ဆောင်ယူမည်"ဟု တွေး၍။ မဂ္ဂရံ ဂဟေတွာ၊ လက်ရိုက်ဒုတ်ကို ကိုင်၍။ နိဒ္ဓမနမဂ္ဂေန၊ ရေထွက်လမ်းဖြင့်။ နဂရာ နိက္ခမိတွာ၊ မြို့မှ ထွက်ခဲ့၍။ သုသာနံ ဂန္တာ၊ သုသာန်သို့ သွား၍။ မဂ္ဂရံ ဂဟေတွာ၊ လက်ရိုက်ဒုတ်ကို ကိုင်၍။ မတကော ဝိယ၊ အသေကောင်ကဲ့သို့၊ ဥတ္တာနော နိပဇ္ဇိ ပက်လက်အိပ်နေပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ သိဂါလ ဂဏာပရိဝုတော၊ မြေခွေးအုပ်ခြံရံအပ်လျက်။ တတ္ထ ဂတော၊ ထိုသုသာန်သို့ သွားသော်။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုအိပ်နေသူကို တွေ့၍။ အယံ နု မတကောတိ၊ ဤသူကား အသေကောင်မဟုတ်ဟု။ ဥ တ္တာပိ၊ သိသော်လည်း။ "သုဌုတရံ အလ္ဂန်ကောင်းစွာ။ ဥပပရိက္ခိဿာမိတိ၊ စူးစမ်းဦးမည်"ဟု။ တဿ အဓောဝါတေန ဂန္တာ၊ ထိုသူ၏ လေအောက်ဖြင့် သွား၍။ သရီရဂန္ဓံ ယာယိတ္တာ၊ ကိုယ်နံ့ကို အနံ့ရ၍။ တထတောဝ အဿ၊ အမှန်အားဖြင့်ပင် ထိုသူ၏။ အမတကဘာဝံ ဥ တ္တာ၊ အသေကောင်မဟုတ်ကြောင်းကို သိ၍။ "နံ လဇ္ဇာပေတွာ၊ ထိုသူကို အရှက်ရစေ၍။ ဥယ္ယောဇေဿာမိတိ၊ လွှတ်လိုက်မည်"ဟု။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ မဂ္ဂရကောဋ္ဌိယံ၊ လက်ရိုက်ဒုတ် အစွန်း၌။ ဆုံသိတွာ အာကမ္ပိ၊ ကိုက်၍ ဆွဲငင်ပြီ။ ဝုတ္တော မဂ္ဂရံ၊ သေသောက်ကြူးသည် လက်ရိုက်ဒုတ်ကို။ နဝိဿဇ္ဇိ မလွှတ်ပြီ။ ဥပသက်မန္ဒမ္ပိ၊ အနီးကပ်သော

ဘုရားလောင်းကိုလည်း။ နေ ဩလောကေန္တော၊ မကြည့်မူ၍။ နံ ဂါဠ္ဍတရံ အဂ္ဂဟေသိ၊ ထိုလက်ရိုက်ဒုတ်ကို အထူးမြဲမြန်စွာ ကိုင်ထားပြီ။ ဟောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ဘော ပုရိသ တွံ၊ အိ. . ယောက်ျား သင်သည်။ မတကော သစေ ဘဝေယျာသိ၊ အသေကောင်သည် အကယ်၍ ဖြစ်ဘုံ။ မယိ မုဂ္ဂရံ အာကမ္ဗန္တော၊ ငါသည် လက်ရိုက်ဒုတ်ကို ကိုက်ဆွဲသော်။ ဂါဠ္ဍတရံ နဂ္ဂေယျာသိ၊ အထူးမြဲမြန်စွာ ကိုင်မထားရာ။ ဣမိနာ ကာရဏေန တဝ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် သင်၏။ မတကဘာဝေါ ဝါ၊ အသေကောင်ဖြစ်ကြောင်းကိုသော်လည်းကောင်း။ အမတကဘာဝေါ ဝါ၊ အသေကောင်မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒုဇ္ဇာနောတိ ဝတ္တာ၊ သိရခက်၏"ဟု ပြောရ၏။

၁၄၂။ "ဧတံ ဟိ တေ ဒုရာဇာနံ၊ ယံ သေသိ မတသာယိကံ။
　　ယသ တေ ကမ္ဘုမာနသ၊ ဟတ္ထာ ဒဏ္ဍော နု မုစ္စတိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဧတံ ဟိ (ပ) နု မုစ္စတိဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

> မတသာယိကံ၊ သူသေတို့ အိပ်ခြင်းကို။ ယံ သေသိ၊ အကြင့်ကြောင့် အိပ်၏။ ကမ္ဘုမာနသ၊ ကိုက်ဆွဲခံရသော။ ယသ တေ၊ အကြင်သင်၏။ ဟတ္ထာ ဒဏ္ဍော၊ လက်မှ ဒုတ်သည်။ နု မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ (တသ တေ၊ ထိုသင်၏)။ ဧတံ ဟိ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဒုရာဇာနံ၊ အသိခက်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဧတံ ဟိ တေ ဒုရာဇာနန္တိ**၊ ဧတံ ဟိ တေ ဒုရာဇာနံ ဟူသည်။ တဝ ဧတံ ကာရဏံ သင်၏ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒုဝိညေယ္မံ အသိခက်၏။ **ယံ သေသိ မတသာယိကန္တိ**၊ ယံ သေသိ မတသာယိကံ ဟူသည်ကား။ ယေန ကာရဏေန တွံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့် သင်သည်။ မတသာယိကံ သေသိ၊ အသေကောင်အလားအိပ်ခြင်းကို အိပ်၏တည်း။ မတကော ဝိယ ဟုတ္တာ သယသိ၊ အသေကောင်သည်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ အိပ်၏တည်း။ **ယသ တေ ကမ္ဘုမာနသ**ာတိ၊ ယသ တေ ကမ္ဘုမာနသ ဟူသည်။ ဒဏ္ဍကောဋ္ဌိယံ ဂဟေတ္တာ၊ ဒုတ်စွန်း၌ ကိုက်၍။ ကမ္ဘိယမာနသ၊ ဆွဲငင်အပ်သော။ ယသ တဝ၊ အကြင်သင်၏။ ဟတ္ထတော ဒဏ္ဍော၊ လက်မှ ဒုတ်သည်။ နု မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ သော တွံ၊ ဒုတ်မလွတ်သော

ထိုသင်သည်။ တထတော၊ အမှန်အားဖြင့်။ မတကော နာမ၊ အသေကောင် မည်သည်။ နဟောသိ၊ မဖြစ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဧဝံ ဝုတ္တေ သော ဓုတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းပြောအပ်သော် ထိုသေသောက် ကြူးသည်။ "အယံ မမ၊ ဤမြေခွေးသည် ငါ၏။ အမတကဘာဝံ ဇာနာတိတိ၊ အသေကောင်မဟုတ်ကြောင်းကို သိ၏"ဟု။ ဥဋ္ဌာယ ဒဏ္ဍံ ခိပိ၊ ထ၍ ဒုတ်ကို ပစ်လိုက်ပြီ။ ဒဏ္ဍော ဝိရဒ္ဓိ၊ ဒုတ်သည် လွဲသွားပြီ။ ဓုတ္တော၊ သေသောက်ကြူးသည်။ "ဂစ္ဆ၊ သွားလိုက်ဦး။ မယာ ဣဒါနိ၊ ငါသည် ယခု။ ဝိရဒ္ဓေါ အသိ၊ လွဲသွားသည် ဖြစ်၏"။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဟောဓိသတ္တော နိဝတ္တိတွာ၊ ဘုရားလောင်း သည် ဆုတ်နစ်၍။ "ဘော ပုရိသ မံ ဝိရဒ္ဓန္တောပိ၊ အို. . ယောကျ်ား ငါ့ကို လွဲသွားသော်လည်း။ တွံ အဋ္ဌမဟာနိရယေ၊ သင်သည် ဝေရကြီးရှစ်ထပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ သောဠသ ဥဿဒနိရယေ စ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုကုန်သော ဥဿဒဝေရဝယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဝိရဒ္ဓေါယေဝါတိ၊ မလွဲသည်သာ"ဟု။ ဝတ္တွာ ပက္ကာမိ၊ ပြော၍ ထွက်သွားပြီ။ ဓုတ္တော ကိဉ္စိ အလဘိတွာ၊ သေသောက် ကြူးသည် ဘာကိုမျှ မရမူ၍။ သုသာနာ နိက္ခမိတွာ၊ သုသာန်ထဲမှ ထွက်သွားပြီး၍။ ပရိခါယံ နှာယိတွာ၊ ကျူးထဲ၌ ရေချိုး၍။ အာဂတမဂ္ဂေနေဝ နဂရံ ပါဝိသိ၊ လာရာလမ်းဖြင့်ပင် မြို့သို့ ဝင်သွားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ဓုတ္တော၊ ထိုရှေးအခါက သေသောက်ကြူး သည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ သိဂ်ါလဇာတ ပန၊ မြေခွေးမင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာ ပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သိဂ်ါလဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ သိဂ်ါလဇာတ်အဖွင့်သည် ဒုတိယတည်း။

၃။ ဝိရောစနတကဝဏ္ဏနာ

လသီ စ တေ နိပ္ပလိတာတိ ဣဒံ၊ လသီ စ တေ နိပ္ပလိတာအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တသ ဂယာ သီသေ၊ ဒေဝဒတ်၏ ဂယာသီသ၌။ သုဂတာလယသ ဒသိတဘာဝံ၊ ဘုရားဟန်ပန်ကို ပြသည့် အဖြစ်ကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဒေဝဒတ္တော၊ ချဲ့ပြောရသော် ဒေဝဒတ်သည်။ ပရိဟီနဇ္ဈာနော၊ ယုတ်လျော့သော စျာန်ရှိသော် (စျာန်လျောလတ်သော်)။ လာဘသက္ကာရပရိဟီနော၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ ဆုတ်ယုတ်သော်။ "ဧကော ဥပါယော၊ တစ်ခုသော နည်းလမ်းသည်။ အတ္ထိတိ စိန္တေတွာ၊ ရှိ၏"ဟု တွေးပြီး၍။ ပဠဝတ္ထုနိ၊ ငါးမျိုးကုန်သော အကြောင်းအရာတို့ကို။ သတ္ထာရံ ယာစိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို တောင်းဆို၍။ အလဘာမာနော၊ မရသော်။ ဒ္ဝိန္နံ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အဂ္ဂသာဝကတို့၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေ၊ အတူနေတပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ အဓုနာ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ယခုမှ ရှင်ရဟန်းပြုကြကုန်သော။ ဓမ္မဝိနယမှိ အကောဝိဒေ၊ ဓမ္မဝိနယ၌ မလိမ်မာကြကုန်သော။ ပဠသတေ ဘိက္ခူ။ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲဆောင်ယူ၍။ ဂယာသီသံ ဂန္တာ၊ ဂယာသီသသို့ သွား၍။ သံယံ ဘိန္ဒိတွာ၊ သံယာကို သင်းခွဲ၍။ ဧကသီမာယံ အာဝေဏိကံ၊ တစ်သိမ်တည်း၌ သီးခြားဖြစ်သော။ သံယကမ္မံ အကာသိ၊ သံယက်ကို ပြုပြီ။ သတ္ထာ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းငါးရာတို့၏။ ဥဏ္ဏပရိပါကကာလံ ဥ ဒတ္တွာ၊ ဥဏ္ဏ်ရင့်ကျက်ရာအခါကို သိတော်မူ၍။ ဒ္ဝေ အဂ္ဂသာဝကေ ပေသေသိ၊ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။ တေ ဒိသ္မာ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့ကို တွေ့မြင်ရ၍။ ဒေဝဒတ္တော တုဋ္ဌမာနသော၊ ဒေဝဒတ်သည် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိ၍။ ရတ္တိံ ဓမ္မံ ဒေသယမာနော၊ ညဉ့် တရားကို ဟောသော်။ "ဗုဒ္ဓလီလံ ကရိဿာမိတိ၊ ဘုရားတို့ စံပယ်မှုကို ပြုမည်"ဟု။ သုဂတာလယံ ဒဿေန္တော၊ ဘုရားဟန်ပန်ကို ပြလျက်။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ဘိက္ခုသံယော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ ခေါ၊ ကင်းသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်သာ။ ဘိက္ခုနံ ဓမ္မိကထာ၊ ရဟန်းတို့အတွက် တရားစကားသည်။ တံ ပဋိဘာတု၊ သင်၏ ဉာဏ်မှာထင်ပါစေ။

မေ ပိဋ္ဌိ၊ ငါ၏ ကျောသည်။ အာဂိလာယတိ၊ နာ၏။ တံ အဟံ၊ ထိုကျောကို ငါသည်။ အာယမိဿာမိတိ ဝတ္တာ၊ ဆန့်ဦးမည်"ဟု ပြောရ၏။ နိဒ္ဒံ ဥပဂတောပိ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ကပ်ရောက်ပြီ။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့သည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုအတူနေ တပည့်ရဟန်းငါးရာတို့အား။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟောကြားပြီး၍။ မဂ္ဂဖလေဟိ ပဘောဓေတွာ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို သိစေပြီး၍။ သတ္ထေ အာဒါယ၊ ရဟန်းငါးရာအားလုံးကို ခေါ်ယူ၍။ ဝေဠုဝနမေव ပစ္စာဂမိသု၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့သာ ပြန်လာကြကုန်ပြီ။

ကောကာလိကော တုဏ္ဍိ ဝိဟာရံ၊ ကောကာလိကသည် ရဟန်းမရှိ အချည်းနှီးဖြစ်နေသော ကျောင်းကို။ ဒိသွာ ဒေဝဒတ္တသ၊ တွေ့ရ၍ ဒေဝဒတ်၏။ သန္ဓိကံ ဂန္တာ၊ အထံသို့ သွား၍။ "အာဝုသော ဒေဝဒတ္တ တေ ပရိသံ၊ အို. . ငါ့ရှင် ဒေဝဒတ်သင်၏ ပရိသတ်ကို။ ဘိန္ဒိတွာ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဖျက်ဆီး၍ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့သည်။ ဝိဟာရံ တုဏ္ဍိ၊ ကျောင်းကို အချည်းနှီးဟောင်းလောင်း ဖြစ်နေသည်ကို။ ကတ္တာ ဂတာ၊ ပြု၍ သွားကြကုန်ပြီ။ တံ ဝန နိဒ္ဒါယသိယေဂ၊ သင်သည်ကား အိပ်နေဆဲသာတည်း"။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ ပြော၍။ အသ ဥတ္တရာသင်္ဃ အပနေတွာ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏ ဧကသီကို ဖယ်ရှား၍။ ဘိတ္တိယံ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ ဖုသန္တော ဝိယ၊ နံရံ၌ ကျောရိုးကို တွေ့ထိမသကဲ့သို့။ ပဏ္ဍိယာ နံ၊ ဖနောင့်ဖြင့် ထိုဒေဝဒတ်ကို။ ဟဒယေ ပဟရိ ရင်၌ ကန်ကျောက်ပြီ။ တာဝဒေव အသ မုခတော၊ ထိုခဏ၌ပင် ထိုဒေဝဒတ်၏ ခံတွင်းမှ။ လောဟိတံ ဥဂ္ဂဏ္ဍိ သွေးသည် အံထွက်ပြီ။ သော တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုဒေဝဒတ်သည် ထိုနေ့မှ စ၍။ ဂိလာနော အဟောသိ၊ မကျန်းမာသည် ဖြစ်ပြီ။ သတ္ထာ ထေရံ ရှင်တော် ဘုရားသည် ရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ကို။ "သာရိပုတ္တ၊ အို. သာရိပုတ္တရာ။ တုမှာကံ ဂတကာလေ၊ သင်တို့၏ သွားရာအခါ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ကိံ အကာသိတိ ပုစ္ဆိ၊ ဘာကို ပြုပြီနည်း"ဟု မေးပြီ။ "ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တော၊ အို. ရှင်တော်ဘုရား ဒေဝဒတ်သည်။ အမှေ ဒိသွာ၊ တပည့်တော်တို့ကို တွေ့သော်။ ဗုဒ္ဓလီလံ ကရိဿာမိတိ၊ ဘုရားတို့ စံပယ်မှုကို ပြုအံ့"ဟု။ သုဂတာလယံ ဒဿေတွာ၊ ဘုရားတို့ဟန်ပန်ကို ပြ၍။ မဟာဝိနာသံ ပတ္တောတိ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရှာပြီ"ဟုလျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "သာရိပုတ္တ ဒေဝဒတ္တော၊ အို. . သာရိပုတ္တရာ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာ။ မမ အနုကရောန္တော၊ ငါဘုရားအား အတုပြုရကား။

ဝိနာသံ နှ ခေါ ပတ္တော၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ ပတ္တောယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရောက်ဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ထေရေန ယာစိတော၊ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာထေရ်သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟာရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ကေသရသီဟော ဟုတ္တာ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့သည် ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တပ္ပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ကဠနဂုဟာယံ၊ ရွှေဂူ၌။ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ နေမှုကို ပြုပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်နေ့၌။ ကဠနဂုဟာယ နိက္ခမိတ္တာ၊ ရွှေဂူမှ ထွက်ခဲ့၍။ ဝိဇမ္ဘိတ္တာ၊ လူးလာတုံ့ခေါက်စံပယ်ပြီး၍။ စတုဒ္ဒိသံ ဩလောကေတ္တာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ ကြည့်ပြီး၍။ သီဟနာဒံ နဒိတ္တာ၊ ခြင်္သေ့သံကို ဟိန်းဟောက်ပြီး၍။ ဂေါစရာယ ပက္ကန္တော၊ အစာအကျိုးငှာ ဖဲသွားသော်။ မဟာမဟိသံ ဝဓိတ္တာ၊ ကျွဲကြီးကို ကိုက်သတ်၍။ ဝရမံသံ ခါဒိတ္တာ၊ ကောင်းမြတ်သော အသားကို စားပြီး၍။ ဧကံ သရံ ဩတရိတ္တာ၊ တစ်ခုသော ရေအိုင်သို့ သက်ဆင်း၍။ မဏိဝဏ္ဏာသ ဥဒကသ၊ ပတ္တမြားအဆင်းရှိသော ရေဖြင့်။ ကုစ္ဆိံ ပူရေတ္တာ၊ ဝမ်းကို ပြည့်စေ၍။ ဂုဟံ သန္ဓာယ ပါယာသိ၊ နေရာ ရွှေဂူကို ရည်မှန်း၍ သွားပြီ။ အထ ဧကော သိဂ်ါလော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော မြေခွေးသည်။ ဂေါစရပ္ပသုတော၊ အစာရှာသွားသော်။ သဟသာဝ သီဟံ၊ အလျင်အမြန်ပင် ခြင်္သေ့ကို။ ဒိသ္မာ ပလာယိတုံ၊ တွေ့ရ၍ ပြေးသွားခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်ရကား။ သီဟသ ပုရတော၊ ခြင်္သေ့၏ ရှေ့၌။ ပါဒေသု ပတိတ္တာ နိပဇ္ဇိ၊ ခြေတို့၌ လဲကျ၍ ဝပ်ပြီ။ "ကိं ဇမ္ဗုကာတိ ဝုတ္တေ စ၊ ဘာလဲ ဇမ္ဗုက"ဟု မေးအပ်သော်ကား။ "သာမိ အဟံ၊ အို. . အရှင် ကျွန်တော်မျိုးသည်။ တေ ပါဒေ၊ သင်ခြင်္သေ့မင်း၏ ခြေရင်း၌။ ဥပဋ္ဌာတုကာမောတိ၊ ခစားလိုပါ၏"ဟု။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ သီဟော၊ ဘုရားလောင်းခြင်္သေ့သည်။ "သာဓု ဧဟိ၊ ကောင်းပြီ လာပါ။ မံ ဥပဋ္ဌဟ၊ ငါ့ကို ခစားပါ။ ဝရမံသာနိ တံ၊ ကောင်းမြတ်သော အသားတို့ကို သင့်ကို။ ခါဒါပေဿာမိတိ ဝတ္တာ၊ စားစေမည်"ဟု ပြော၍။ သိဂ်ါလံ အာဒါယ၊ မြေခွေးကို ခေါ်ယူ၍။ ကဠနဂုဟံ အဂမာသိ၊ ရွှေဂူသို့ သွားပြီ။ သိဂ်ါလော တတော ပဋ္ဌာယ၊ မြေခွေးသည် ထိုနေမှ စ၍။ သီဟဝိယာသံ ခါဒတိ၊ ခြင်္သေ့စားကြွင်းကို

စားရ၏။ သော ကတိပါဟာစွယေနေ၀၊ ထိုမြေခွေးသည် နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်သာ။ ထူလသရီရော အဟောသိ၊ ဆူဖြိုးသော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ နံ ဇကဒိ၀သံ၊ ထိုအခါ ထိုမြေခွေးကို တစ်နေ့၌။ ဂုဟာယ နိပန္နကောဝ၊ ရွှေဂူ၌ အိပ်လျက်ပင်။ သီဟော၊ ဘုရားလောင်းခြင်္သေ့သည်။ "ဇမ္ဗုက ဂစ္ဆ၊ အို. . မြေခွေး သွားပါချေ။ ပဗ္ဗတသိခရေ ဌတ္တာ၊ တောင်ထွဋ်၌ တည်၍။ ပဗ္ဗတပါဒေ သဠ္ဘရန္တေသု၊ တောင်ခြေ၌ လှည့်လည်ကျက်စားကုန်သော။ ဟတ္ထိ အဿမဟိသာဒီသု၊ ဆင် မြင်း ကျွဲစသည်တို့တွင်။ ယဿ မံသံ၊ အကြင် အကောင်၏ အသားကို။ ခါဒိတုကာမော အသိ၊ သင်စားလိုသည် ဖြစ်၏။ တံ ဩလောကေတ္တာ အာဂန္တ၊ ထိုအကောင်ကို ကြည့်၍ လာ၍။ အသုကမံသံ ခါဒိတုကာမော၊ ထိုမည်သော အသားကို စားလိုသည်။ အမှိတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ပါ၏" ဟု ပြောကြား၍။ မံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ငါ့ကို ရှိခိုး၍။ "သာမိ ဝိရောစ ဣတိ ဝဒါဟိ၊ အိုအရှင်ခြင်္သေ့မင်း တင့်တယ်တော်မူပါဟု ပြောလော့။ အဟံ တံ ဝဓိတ္တာ၊ ငါသည် သင်စားလိုသည့်ထိုအကောင်ကို သတ်၍။ မဓုရမံသံ ခါဒိတ္တာ၊ ချိုဆိမ့်သော အသားကို စားပြီး၍။ တုယ္ဟမ္ပိ ဒဿာမိတိ၊ သင့်အားလည်း ပေးမည်"ဟု။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ သိဂါလော ပဗ္ဗတသိခရံ၊ မြေခွေးသည် တောင်ထွဋ်သို့။ အဘိရုဟိတ္တာ၊ တက်၍။ နာနပ္ပကာရေ မိဂေ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော သားကောင်တို့ကို။ ဩလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ ယဿေဝ မံသံ၊ အကြင်သားကောင်၏သာ အသားကို။ ခါဒိတုကာမော ဟောတိ၊ စားလိုသည် ဖြစ်၏။ ကဠနဂုဟံ ပဝိသိတ္တာ၊ ရွှေဂူတွင်းသို့ ဝင်ပြီး၍။ တမေ၀ သီဟဿ အာရောစေတ္တာ၊ စားလိုသော ထိုသားကောင်ကိုပင် ခြင်္သေ့အား ပြောကြား၍။ ပါဒေသု ပတိတ္တာ၊ ခြင်္သေ့မင်းခြေတို့၌ လဲကျ၍။ "ဝိရောစ သာမိတိ ဝဒတိ၊ တင့်တယ်တော်မူပါ အရှင်ခြင်္သေ့မင်း"ဟု ပြောဆို၏။ သီဟော ဝေဂေန ပက္ခန္ဒိတ္တာ၊ ခြင်္သေ့သည် အဟုန်ဖြင့် ပြေးသွား၍။ မတ္တ၀ရ၀ါရဏော၊ အမုံယစ်သော ဆင်ပြောင်သည်။ သစေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ လည်း ဖြစ်စေကာမူ။ တတ္ထေ၀ နံ၊ ထိုနေရာ၌ပင် ထိုဆင်ပြောင်ကို။ ဇီ၀ိတက္ခယံ ပါပေတ္တာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ သယမ္ပိ ဝရမံသံ ခါဒတိ၊ ကိုယ်တိုင် လည်း ကောင်းမြတ်သော အသားကို စား၏။ သိဂါလဿပိ ဒေတိ၊ မြေခွေး အားလည်း ပေး၏ကျေး၏။ သိဂါလော ကဠဠိပူ၏ မြေခွေးသည် ဗိုက်ပြည့်အောင်။ မံသံ ခါဒိတ္တာ၊ အသားကို စား၍။ ဂုဟံ ပဝိသိတ္တာ၊ ဂူထဲသို့ ဝင်၍။ နိဒ္ဒါယတိ၊

အိပ်၏။ သော ကာလေ၊ ထိုမြေခွေးသည် အချိန်သည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ ကုန်သွား ကုန်သွားသော်။ အဟမ္မိ စတုပ္ပဒေါ၀၊ ငါသည်လည်း ခြေလေး ချောင်းရှိသော သားကောင်ပင်တည်း။ ကိं ကာရဏာ၊ ဘာ့ကြောင့်။ ဒိ၀သေ ဒိ၀သေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ပရေဟိ ပေါသိယမာနော၊ သူတစ်ပါးတို့သည် ကျွေးမွေးအပ်လျက်။ ဝိဟရामိ၊ နေရအံ့နည်း။ ဣဒေါ ပဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ အဟမ္မိ ဟတ္ထိ အာဒယော၊ ငါသည်လည်း ဆင်စသည်တို့ကို။ ဟနိတ္မာ၊ ကိုယ်တိုင် သတ်၍။ မံသं ခါဒိဿामိ၊ အသားကို စားအံ့။ မိဂရာဇာ သီဟောပိ၊ သားတို့မင်းဖြစ်သော ခြင်္သေ့သည်လည်း။ ဝိရောစ သာမီတိ၊ တင့်တယ်တော်မူပါ အရှင်ဟု။ ဝုတ္တံ ပဒံ၀ေ၊ ပြောဆိုအပ်သော ပုဒ်ကိုပင်။ နိဿာယ အမ္မိပြု၍။ ဝရ၀ါရဏော ဝ၀ေတိ၊ ဆင်ပြောင်တို့ကို သတ်၏။ အဟမ္မိ သီဟေန၊ ငါသည်လည်း ခြင်္သေ့ကို။ ဝိရောစ ဇမ္ဗုကာတိ၊ တင့်တယ်တော်မူပါ ဇမ္ဗုကဟု။ မံ ဝဒါပေတွာ၊ ငှါကို ရည်ရွယ်ဆိုစေ၍။ ဧကံ ဝရ၀ါရဏံ ဝ၀ိတွာ၊ တစ်ကောင်သော ဆင်ပြောင်ကို သတ်၍။ မံသं ခါဒိ ဿာမီတိ၊ အသားကို စားမည်"ဟု။ မာနံ ဝမ္ဘေသိ၊ မာနကို တိုးပွားစေပြီ။

သော သီဟံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ထိုမြေခွေးသည် ခြင်္သေ့သို့ ချဉ်းကပ်၍။"သာမိ မယာ ဒီယရတ္တေ၊ အို. အရှင်ခြင်္သေ့မင်း အကျွန်ုပ်သည် ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ခြင်္သေ့မင်းတို့သည်။ ဝ၀ိတ၀ရ၀ါရဏာနံ၊ သတ်ဖြတ်အပ်ပြီး ဆင်ပြောင်ကြီးတို့၏။ မံသं ခါဒိတं၊ အသားကို စားခဲ့ရပြီ။ ဧကံ ဝါရဏံ၊ တစ်ကောင်သော ဆင်ပြောင်ကို။ အဟမ္မိ မာရေတွာ၊ ကျွန်ုပ်သည်လည်း သတ်၍။ မံသं ခါဒိတုကာမော၊ အသားကို စားလိုပါ၏။ တသ္မာ တုမှေဟိ၊ ထို့ကြောင့် အရှင်ခြင်္သေ့မင်းတို့သည်။ နိ၀နဋ္ဌာနေ၊ အိပ်ရာဌာနဋ္ဌ။ ကဋ္ဌနဂုဟာယံ၊ ရွှေဂူ၌။ နိ၀ဇ္ဇိဿာမိ၊ အိပ်ပါအံ့(အိပ်ပါရစေ)။ တုမှေ ပဋ္ဌတပါဒေ၊ အရှင်ခြင်္သေ့မင်းတို့သည် တောင်ခြေ၌။ ဝိစရန္တေ ဝရ၀ါရဏံ၊ ကျက်စားနေသော ဆင်ပြောင်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ခဲ့ပြီး၍။ မမ သန္တိကံ၊ ကျွန်ုပ်၏ထံသို့။ အာဂန္တွာ၊ လာပြီး၍။ ဝိရောစ ဇမ္ဗုကာတိ၊ တင့်တယ်တော်မူပါ ဇမ္ဗုကဟု။ ဝ၀ေထ၊ ပြောပေးပါကုန်လော့။ ဧတ္တက မတ္တသ္မိं၊ ဤမျှလောက်၌။ မစ္ဆေရံ မာ ကရိတ္ထာတိ၊ ဝန်တိုမှုကို မပြုကုန်လင့်"ဟု။ ဧတံ အ၀ေါစ၊ ဤစကားကို ပြောပြီ။ အထ နံ သီဟော၊ ထိုအခါ ထိုမြေခွေးကို ဘုရားလောင်းခြင်္သေ့သည်။"ဇမ္ဗုက တွံ၊ အို. မြေခွေး သင်သည်။ ဝါရဏော ဝ၀ိတုံ၊ ဆင်ပြောင်တို့ကို သတ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော သိဟကုလေ၊ စွမ်းနိုင်သော ခြင်္သေ့မျိုး၌။

နဲ့ ဥပ္ပန္နော၊ မဖြစ်။ ဝါရဏာ ဝဓိတ္တာ၊ ဆင်ပြောင်ကို သတ်၍။ မံသံ ခါဒနသမတ္ထော၊ အသားကို စားရန်စွမ်းနိုင်သော။ သိဂါလော နာမ လောကေ နတ္ထိ၊ မြေခွေး မည်သည် လောကဌ် မရှိ။ တေ ဧတံ မာ ရုစ္စိ၊ သင်မြေခွေးအား ဤဆင်ပြောင် သတ်လိုမှုသည် မနှစ်သက်လင့်(သင်ဆင်ပြောင် မသတ်ချင်နှင့်)။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝဓိတဝရဝါရဏာနံယေဝ၊ သတ်ဖြတ်အပ်ပြီး ဆင်ပြောင်ကြီးတို့၏သာ။ မံသံ ခါဒိတ္တာ၊ အသားကို စား၍။ ဝသာတိ အာဟ၊ နေပါ"ဟု ပြောပြီ။ သော ဧဝံ ဝုတ္တေပိ၊ ထိုမြေခွေးသည် ဤသို့ ပြောအပ်ပါသော်လည်း။ ဝိရမိတုံ နဿ ဣစ္ဆာ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းငှါ အလိုမရှိပြီ။ ပုနပ္ပုနံ ယာစိယေဝ၊ ထပ်ခါထပ်ခါ တောင်းဆိုသည် သာတည်း။ သီဟော တံ၊ ဘုရားလောင်းခြသေ့သည် ထိုမြေခွေးကို။ ဝါရေတုံ အသက္ကောန္တော၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ရကား။ ဃမ္မဋ္ဌိတ္တာ၊ လက်ခံပြီး၍။ "တေန ဟိ မမ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ငါ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ ပဝိသိတ္တာ၊ နေရာဌာနသို့ ဝင်၍။ နိပဇ္ဇာတိ၊ အိပ်လော့"ဟုပြော၍။ ဇမ္ဗုကံ ကဠေနဂုဟာယံ၊ မြေခွေးကို ရွှေဂူ၌။ နိပဇ္ဇာပေတ္တာ၊ အိပ်စေ၍။ ပဗ္ဗတပါဒေ မတ္တဝရဝါရဏံ၊ တောင်ခြေ၌ အမုန်ယစ်သော ဆင်ပြောင်ကို။ သယံ သြလောကေတ္တာ၊ ကိုယ်တိုင် ကြည့်ပြီး၍။ ဂုဟာဒ္ဒါရံ ဝန္ဓာ၊ ရွှေဂူတံခါးသို့ သွား၍။ ဝိရောစ ဇမ္ဗုကာတိ အာဟ၊ တင့်တယ် တော်မူပါ အို. မြေခွေး"ဟု ပြောပြီ။ သိဂါလော ကဠေနဂုဟာယံ၊ မြေခွေးသည် ရွှေဂူမှ။ နိက္ခမိတ္တာ ဝိဇမ္ဘိတ္တာ၊ ထွက်ခဲ့၍ ကွန့်မြူး၍။ စတုဒ္ဒိသံ သြလောကေတ္တာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာကို ကြည့်ပြီး၍။ တိက္ခတ္တုံ ဝဿိတ္တာ၊ သုံးကြိမ် ဟောင်ပြီး၍။ မတ္တဝရ ဝါရဏာသ၊ အမုန်ယစ်သော ဆင်ပြောင်၏။ ကုမ္ဘေ ပတိသာမိတိ၊ ဦးကင်းဌ ကျမည်"ဟု။ ပက္ခန္ဒိတ္တာ ဝိရဝိတ္တာ၊ ပြေးသွား၍ လွှဲချော်၍။ ပါဒမူလေ ပတိ၊ ဆင်ပြောင်ခြေရင်းဌ ကျပြီ။ ဝါရဏော ဒက္ခိဏပါဒံ၊ ဆင်ပြောင်သည် ညာခြေကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ မ,ချီ၍။ တသ သီသံ အက္ကမိ၊ ထိုမြေခွေး၏ ဦးခေါင်းကို နင်းပြီ။ သီသဋ္ဌိနိ၊ ခေါင်းရိုးတို့သည်။ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏာနိ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ အသ သရီရံ၊ ထိုအခါ ထိုမြေခွေး၏ ကိုယ်ကို။ ဝါရဏောပိ ဆင်ပြောင်သည်။ ပါဒေန သံဃရိတ္တာ၊ ခြေထောက်ဖြင့် စုံ၍။ ရာသိံ ကတ္တာ၊ အစုအပုံကို ပြု၍။ ဥပရိ လဏ္ဍံ ပါတေတ္တာ၊ အပေါ်၌ ဆင်ခွေးကို ယိုချ၍။ ကောဇ္ဆနာဒံ နဒန္တော၊ ကြီးကြွာသံကို မည်လျက်။ အရညံ ပါဝိသိ၊ တောထဲသို့ ဝင်သွားပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းခြေသ့်သည်။ ဣမံ ပဝတ္တိं ဒိသ္မာ၊ ဤအဖြစ်ကို တွေ့ရ၍။ "ဇမ္ဗုက ဣဒါနိ၊ အိ. မြေခွေး ယခုအခါ။ ဝိရောစ ဣတိ ဝတ္တာ၊ တင့်တယ်ပါလော့"ဟု ပြောပြီး၍။

၁၄၃။ လသီ စ တေ နိပ္ပလိတာ၊ မတ္ထကော စ ပဒါလိတော။
သဗ္ဗာ တေ ဖါသုကာ ဘဂ္ဂါ၊ အဇ္ဇ ခေါ တွံ ဝိရောစသိတိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ လသီစ တေ ။ပ။ ဝိရောစသိဟူသော ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

တေ လသီ စ နိပ္ပလိတာ၊ သင်မြေခွေး၏ ဦးနှောက်သည်လည်း ထွက်နေပြီ။ မတ္ထကော စ ပဒါလိတော၊ ဦးခေါင်းကိုလည်း ခွဲအပ်ပြီ။ တေ သဗ္ဗာ ဖါသုကာ ဘဂ္ဂါ၊ သင်၏ အားလုံးကုန်သော နံရိုးတို့သည် ကျိုးကုန်ပြီ။ အဇ္ဇ ခေါ တွံ ဝိရောစသိ၊ ယနေ့ကား သင်သည် တင့်တယ်လှ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **လသီတိ** မတ္ထလုဂ်၊ လသီဟူသည်ကား ဦးနှောက်တည်း။ **နိပ္ပလိတာတိ** နိက္ခန္တာ၊ နိပ္ပလိတာဟူသည်ကား ထွက်နေပြီတည်း။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမံ ဂါထံ ဝတ္တာ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီး၍။ ယာဝတာယုကံ ဌတ္တာ၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး တည်နေပြီး၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ သိဂါလော၊ ထိုရှေးအခါက မြေခွေးသည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ သီဟော ပန၊ ခြသ့်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝိရောစဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ ဝိရောစဇာတ်အဖွင့်သည် တတိယတည်း။

၄။ နဂ်ိုဌဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဗဟုမ္မေတံ အသင္ဘိ ဇာတဝေဒါတိ ဣဒံ၊ ဗဟုမ္မေတံ အသင္ဘိ ဇာတဝေဒ စသော ဤဂါထာကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အာဇီဝကာနံ မိစ္ဆာတပ်၊ တက္ကတွန်းတို့၏ အကျင့်မှားကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တဒါ အာဇီဝကာ၊ ထိုအခါ တက္ကတွန်းတို့သည်။ ဇေတဝနပိဋ္ဌယ်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဘေး၌။နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော။ မိစ္ဆာတပ် စရန္တိ၊ မှားသော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်၏။ သမ္ဘဟုလာ ဘိက္ခူ တေသံ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ထိုတက္ကတွန်းတို့၏။ ဥက္ကုဋ္ဌိကပဓာနဝဂ္ဂလိဝတကဏ္ဏကာပဿယ ပဌဝတပတပနာဒိဘေဒံ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်အားထုတ်ခြင်း, လင်းနို့ကဲ့သို့ တွဲလဲနေကျင့်ခြင်း, ဆူးပေါ် အိပ်ခြင်း, အပူငါးမျိုး အပူခံခြင်းစသည်အပြားရှိသော။ မိစ္ဆာတပ် ဒိသွာ၊ အကျင့်မှားကျင့်နေသည်ကို တွေ့ရ၍။ "ဘန္တေ ဣမံ မိစ္ဆာတပ်၊ အို, မြတ်စွာဘုရား ဤအကျင့်မှားကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ကုသလ ဝါ ဝုမှိ ဝါ၊ ကုသိုလ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း ကြီးပွားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ နု ခေါ ဣတိ၊ ရှိပါသလော"ဟု။ ဘဂဝန္တံ ပုစ္ဆိသု၊ ဘုရားရှင်ကို မေးမြန်းကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဝေရုပ် မိစ္ဆာတပ်၊ အို, . ရဟန်းတို့ ဤသို့သဘောရှိသော အကျင့်မှားကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ကုသလ ဝါ ဝုမှိ ဝါ၊ ကုသိုလ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း ကြီးပွားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ ဝေရုပ် တပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော အကျင့်မှားကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ကုသလ ဝါ ဝုမှိ ဝါ၊ ကုသိုလ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း ကြီးပွားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိတိ သညာယ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဇာတဂ္ဂိ ဂဟေတွာ၊ မွေးဖွားစဉ်ကမီးကို ယူ၍။ အရညံ ပဝိသိတွာ၊ တောထဲသို့ ဝင်၍။ အဂ္ဂိဇုဟနာဒိဝသေန၊ မီးပူဇော်ခြင်းစသည်အစွမ်းဖြင့်။ ကဋ္ဌဝုမှိ အပဿန္တာ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ကြီးပွားမှုကို မတွေ့ရ၍။ အဂ္ဂိံ ဥဒကေန နိဗ္ဗာပေတွာ၊ မီးကို ရေဖြင့် ငြိမ်းစေ၍။ ကသိဏပရိကမ္မံ ကတွာ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို ပြု၍။ အဘိညာ စ သမာပတ္တိယော စ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေပြီး၍။ ဗြဟ္မလောက

ပရာယဏာ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ ဣတိ၊ ဖြစ်ကြပြီ"ဟု။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဥဒီစ္စပြာဟ္မဏကုလေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ မြင့်မြတ်သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ တဿ ဇာတဒိဝသေ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ မွေးဖွားရာနေ့၌။ မာတာ ပိတရော ဇာတဂ္ဂိ၊ မိဘတို့သည် မွေးဖွားစဉ်က မီးကို။ ဂဟေတ္တာ ဌပေသုံ၊ ယူ၍ ထားကြပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို သောဋ္ဌသဝဿကာလေ၊ ၁၆,နှစ်ရှိသော အခါ၌။ "ပုတ္တ မယံ တေ၊ အို. . ချစ်သား ငါတို့သည် သင်၏။ ဇာတဒိဝသေ အဂ္ဂိ ဂဏှိမှ၊ မွေးဖွားရာနေ့၌ မီးကို ယူထားခဲ့ကြပြီ။ အဂါရံ အဗ္ဘာဝသိတုကာမော၊ အိမ်၌ နေလိုသည်။ သစေ အသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ။ တယော ဝေဒေ ဥဂ္ဂဏှ၊ သုံးပုံကုန်သော ဝေဒကျမ်းတို့ကို သင်ယူပါလော့။ ပြဟ္မလောကံ အထ ဂန္တုကာမော၊ ပြဟ္မာ့ပြည်သို့ အကယ်၍ သွားလိုအုံ။ အဂ္ဂိ ဂဟေတ္တာ၊ ဖွားစဉ်ကမီးကို ယူ၍။ အရညံ ပဝိသိတ္တာ၊ တောထဲသို့ ဝင်၍။ အဂ္ဂိ ပရိစရန္တော၊ မီးကို လုပ်ကျွေးလျက်။ မဟာပြဟ္မာနံ အာရာဓေတ္တာ၊ ပြဟ္မာကြီးကို နှစ်သက်စေ၍။ ပြဟ္မလောကပရာယဏောဝ ပြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာ ရှိသည်။ ဟောဟိတိ၊ ဖြစ်လော့"ဟု။ ဧတံ အဝေါစုံ၊ ဤစကားကို ပြောကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ "မယှံ အဂါရေန၊ ငါ့အား အိမ်ဖြင့်။ နှ အတ္ထောတိ၊ အလိုမရှိ"ဟု ပြော၍။ အဂ္ဂိ ဂဟေတ္တာ၊ ဖွားစဉ်ကမီးကို ယူ၍။ အရညံ ပဝိသိတ္တာ၊ တောထဲသို့ ဝင်၍။ အဃမပဒံ မာပေတ္တာ၊ သခ်မ်းကျောင်းကို ဖန်ဆင်းဆောက်လုပ်၍။ အဂ္ဂိ ပရိစရန္တော၊ မီးကို လုပ်ကျွေးလျက်။ အရညေ ဝိဟာသိ၊ တောထဲ၌ နေပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်နေ့၌။ ပစ္စန္တဂါမကေ၊ ပစ္စန္တရာဇ်ရွာငယ်၌။ ဂေါဒက္ခိဏံ လဘိတ္တာ၊ နွားအလှူကို ရ၍။ တံ ဂေါဏံ၊ ထိုနွားကို။ အဃမပဒံ နေတ္တာ၊ သခ်မ်းကျောင်းသို့ ဆောင်ယူ၍။ "အဂ္ဂိဘဂဝန္တံ ဂေါမံသံ၊ မီးဘုရားကို နွားသားကို။ ခါဒါပေဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ စားစေမည်"ဟု တွေးပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းမှာ။ "ဣမ လောဏံ နတ္ထိ၊ ဤတောထဲ၌ ဆားသည် မရှိ။ အဂ္ဂိဘဂဝါ အလောဏံ၊ မီးဘုရားသည် ဆားမပါသည်ကို။ ခါဒိတုံ နှ သက္ခိဿတိ၊ စားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်လတ့ံ။ ဂါမတော၊

ရွာထဲမှ။ လောကဏ် အာဟရိတ္တာ၊ ဆားကို ဆောင်ယူ၍။ အဂ္ဂိဘဂဝန်တို့ သလောဏက၊ မီးဘုရားကို ဆားပါသည်ကို။ ခါဒါပေသာမီတိ၊ စားစေမည်"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြန်ပြီ။ သော တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုနွားကို။ တတ္ထေဝ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ထိုတောထဲ၌ပင် ချည်ထားခဲ့၍။ လောဏတ္ထာယ၊ ဆားယူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂါမကံ အဂမာသိ၊ ရွာငယ်သို့ သွားပြီ။ တသ္မိံ ဂတေ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် သွားသော်။ သမ္ဘဟုလာ လုဒ္ဒကာ၊ မျှားစွာကုန်သော မုဆိုးတို့သည်။ တံ ဌာနံ အာဂတာ၊ ထိုဘုရားလောင်းနေရာဌာနသို့ ရောက်လာကြသော်။ ဂေါဏံ ဒိသွာ ဝမိတ္တာ၊ နွားကို တွေ့၍ သတ်၍။ မံသံ ပစိတ္တာ ခါဒိတ္တာ၊ အသားကို ချက်ပြုတ်၍ စား၍။ နဂ်ဋ္ဌဋ္ဌ ဇယ်ဋ္ဌ မြီးထူးကိုလည်းကောင်း ခြေထောက်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ စမ္ဘဋ္ဌ တတ္ထေဝ ဆဋ္ဌေတွာ၊ အရေကိုလည်းကောင်း ထိုသခ်မ်းကျောင်း၌ပင် စွန့်ထားခဲ့၍။ အဝသေသမံသံ၊ ကြွင်းကျန်သော အသားကို။ အာဒါယ အဂမံသု၊ ယူ၍ သွားကြပြီ။

ဗြာဟ္မဏော အာဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်းပုဏ္ဏားသည် ပြန်ရောက်လာ၍။ နဂ်ဋ္ဌာဒိမတ္တမေဝ ဒိသွာ၊ မြီးထူးစသည်မျှကိုသာ တွေ့ရ၍။ "အယံ အဂ္ဂိဘဂဝါ၊ ဤမီးဘုရားသည်။ အတ္တနော သန္တကမ္မိ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော နွားကိုသော်မှလည်း။ ရက္ခိတုံ နဿက္ခောတိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ မံ ပန ကဒါ ရက္ခိဿတိ၊ ငါ့ကိုကား ဘယ်အခါ၌ စောင့်ရှောက်နိုင်လိမ့်မည်နည်း။ ဣမိနာ အဂ္ဂိပရိစရဏေန၊ ဤမီးလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ နိရတ္ထကေန ဘဝိတဗ္ဗံ၊ အကျိုးမရှိသည် ဖြစ်လောက်၏။ ဣတော နိဒါနံ၊ ဤမီးလုပ်ကျွေးခြင်းကြောင့်။ ကုသလံ ဝါ ဝုဍ္ဎိ ဝါ၊ ကုသိုလ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း ကြီးပွားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ ဣတိ စိန္တေသိ၊ မရှိ"ဟု တွေးမိပြီ။ သော အဂ္ဂိပရိစရိယာယ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် မီးလုပ်ကျွေးခြင်း၌။ ဝိဂတစ္ဆန္ဒော၊ ကင်းသော ဆန္ဒရှိ၍။ "ဟမ္ဘော အဂ္ဂိဘဂဝါ တွံ၊ ဟယ်. . မီးဘုရားသင်သည်။ အတ္တနော သန္တကမ္မိ၊ မိမိ၏ ပစ္စည်းကိုသော်မှလည်း။ ရက္ခိတုံ အသက္ကောန္တော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော်။ မံ ကဒါ ရက္ခိဿသိ၊ ငါ့ကို ဘယ်အခါ စောင့်ရှောက်နိုင်လိမ့်မည်နည်း။ မံသံ နတ္ထိ၊ အသားသည် မရှိတော့။ ဧတ္တကေနပိ တုဿာဟိတိ၊ ဤမျှဖြင့်လည်း ရောင်ရဲလော့"ဟု။ နဂ်ဋ္ဌာဒိနိ၊ မြီးထူးစသည်တို့ကို။ အဂ္ဂိမှိ ပက္ခိပန္တော၊ မီးထဲ၌ ထည့်လျက်။

၁၄၄။ "ဗဟုမ္ပေ'တံ အသင္ဘိ ဇာတဝေဒ၊ ယံ တံ ဝါလမိနာ'ဘိပူဇယာမ။
မံသာရဟာသ နတ္ထ'ဇ္ဇ မံသံ၊ နဂ္ဂ်ိုဌမ္ပိ ဘဝံ ပဋိဂ္ဂဟာတူ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဗဟုမ္ပေ'တံ (ပ) ပဋိဂ္ဂဟာတုဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

အသင္ဘိ ဇာတဝေဒ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သော အို. . မီး။ တံ ဝါလမိနာ၊ သင့်ကို မြီးထူးဖြင့်။ ယံ အဘိပူဇယာမ၊ အကြင်ပူဇော်ကုန်၏။ ဗဟုမ္ပိ ဗဟု၊ မြီးထူးဖြင့် ဤပူဇော်ခြင်းသည်လည်း များလှသေး၏။ မံသာရဟာသ၊ အသားပူဇော်ထိုက်သော သင့်အတွက်။ အဇ္ဇ မံသံ နတ္ထိ၊ ယနေ့ အသားသည် မရှိပြီ။ ဘဝံ နဂ္ဂ်ိုဌမ္ပိ ပဋိဂ္ဂဟာတု၊ သင်မီးဘုရားသည် မြီးထူးကိုလည်း လက်ခံပါလော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဗဟုမ္ပေ'တန္တိ**၊ ဗဟုမ္ပေတံဟူသည်ကား။ ဇေတ္တကမ္ပိ ဗဟု၊ ဤမြီးထူးမျှသည်လည်း များလှသေး၏။ **အသင္ဘိတိ**၊ အသင္ဘိဟူသည်ကား။ အသပ္ပုရိသ အသာဓုဇာတိက၊ သူတော်ကောင်း မဟုတ်သော သူတော်ကောင်း သဘောမရှိသောတည်း။ **ဇာတဝေဒါတိ**၊ ဇာတဝေဒဟု။ အဂ္ဂိ အာလပတိ၊ မီးကို ခေါ်၏။ ဟိ အဂ္ဂိ၊ အကြင့်ကြောင့် မီးကို(မီးသည်)။ ဇာတမတ္တောဝ၊ ဖြစ်ခါမျှ ဖြစ်သော်သာ။ ဝေဒိယတိ၊ သိရ၏။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ပါကဋော ဟောတိ၊ ပေါ်လွင်သည် ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဇာတဝေဒေါတိ ဝုစ္စတိ၊ ဇာတဝေဒဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ **ယံ တံ ဝါလမိနာဘိပူဇယာမာတိ**၊ ယံ တံ ဝါလမိနာဘိပူဇယာမ ဟူသော ပါဋ္ဌဖြင့်။ အဇ္ဇ မယံ၊ ယနေ့ ငါတို့သည်။ အတ္တနော သန္တကမ္ပိ၊ မိမိ၏ ပစ္စည်းကိုသော်မှလည်း။ ရက္ခိတုံ အသမတ္ထံ ဘဂဝန္တံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော မီးဘုရားကို။ ဝါလမိနာ၊ မြီးထူးဖြင့်။ ယံ အဘိပူဇယာမ၊ အကြင် ပူဇော်ကုန်၏။ ဗဟုမ္ပိ၊ မြီးထူးဖြင့် ထိုပူဇော်ခြင်းသည်သော်မှလည်း။ တဝ ဗဟုမေဝ၊ သင့်အတွက် များလှသေးသည်သာတည်း။ ဣတိ ဒဿေတိ၊ ဤကဲ့သို့ ဖော်ပြ၏။ **မံသာရဟာသာတိ**၊ မံသာရဟာသဟူသည်။ မံသံ အရဟာသ တုယ်၊ အသားကို စားရထိုက်သော သင့်အတွက်။ အဇ္ဇ မံသံ နတ္ထိ၊ ယနေ့ အသားသည် မရှိတော့။ **နဂ္ဂ်ိုဌမ္ပိ ဘဝံ ပဋိဂ္ဂဟာတူတိ**၊ နဂ္ဂ်ိုဌမ္ပိ ဘဝံ ပဋိဂ္ဂဟာတုဟူသည်ကား။ အတ္တနော သန္တကံ ရက္ခိတုံ၊ မိမိ၏ ပစ္စည်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော ဘဝံ၊

မစွမ်းနိုင်သော သင်မီးဘုရားသည်။ သဇယ်စမ္ပဲ၊ ခြေထောက်ရိုး, အရေနှင့် တက္ကသော။ ဣမံ နဂ်ုဋ္ဌမ္ပိ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှတု၊ ဤမြီးထူးကိုလည်း အလျှုံခံပါလော့။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

၈၀ ဝတ္တာ မဟာသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ပြောပြီး၍ ဘုရားလောင်းသည်။ အဂ္ဂိ ဥဒကေန နိဗ္ဗာပေတ္တာ၊ ဖွားစဉ်ကမီးကို ရေဖြင့် ငြှိမ်း၍။ ဣသိပဇ္ဇဋ ပဇ္ဇဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ပြီး၍။ အဘိညာ စ သမာပတ္တိယော စ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပြဟ္မလောကပရာယဏော အဟောသိ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တေန သမယေန၊ ထိုရှေးအခါက။ နိဗ္ဗုတဂ္ဂိ တာပသော၊ ငြှိမ်းအပ်ပြီးသော ဖွားစဉ်မီးရှိသော ရသေ့သည်ကား။ အဟမေव ဣတိ၊ ငါဘုရားသည်သာတည်း"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်း တော်မူပြီ။

နဂ်ုဋ္ဌဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ နဂ်ုဋ္ဌဇာတ်အဖွင့်သည် စတုတ္ထတည်း။

၅။ ရာဓေဇာတကဝဏ္ဏနာ

နယ ကေ ရာဓ ဝိဇာနာသီတိ ဣဒံ၊ **နယ ကေ ရာဓ ဝိဇာနာသိ**အစရှိသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ပုရာဏဒုတိယိကာပလောဘနံ၊ မယားဟောင်း ဖျားယောင်းမှုကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ ဣဒ္ဓိယဇာတကေ၊ ဣဒ္ဓိယဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်လတ့်။ သတ္ထာ ပန၊ ဘုရား.ရှင်သည်ကား။ တံ ဘိက္ခုံ အာမန္တေတ္တာ၊ ထိုရဟန်းကို ခေါ်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခု မာတုဂါမော နာမ၊ အို ရဟန်း မာတုဂါမ မည်သည်။ အရက္ခိယော၊ စောင့်ရှောက်၍ မရ။ အာရက္ခံ ဌပေတ္တာ၊ အစောင့်

အရှောက်ကို ထားရ။ ရက္ခန္ဓာပါ၊ စောင့်ရှောက်ကြသော်လည်း။ ရက္ခိတုံ နသက္ကောန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တွံပိ ပုဗ္ဗေ၊ သင်သည်လည်း ရှေးက။ ဧတံ အာရက္ခံ၊ ဤအမျိုးသမီးကို အစောင့်အရှောက်ကို။ ဌပေတွာ ရက္ခန္တောပိ၊ ထားရ၍ စောင့်ရှောက်ခဲ့သော်လည်း။ ရက္ခိတုံ နာသက္ခိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ခဲ့။ ဣဒါနိ ကထံ၊ ယခုအခါ ဘယ်မှာလျှင်။ ရက္ခိဿသိတိ ဝတ္တာ၊ လုံအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်လိမ့်မည်နည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သုကယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ကျေးသားမျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ ကာသိရဋ္ဌေ ဧကော ပြာဟ္မဏော၊ ကာသိတိုင်းက တစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ အသ္သ ကနိဋ္ဌဘာတရဿ၊ ဘုရားလောင်းကိုလည်းကောင်း ထိုဘုရားလောင်း၏ ညီငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ပုတ္တဘ္ဘာနေ ဌပေတွာ၊ သားအရာ၌ ထား၍။ ပေါသေသိ၊ မွေးမြူပြီ။ တေသု ဗောဓိသတ္တဿ နာမံ၊ ထိုကျေးသားနှစ်ကောင်တို့တွင် ဘုရားလောင်း၏ နာမည်သည်။ "ပေါဋ္ဌပါဒေါတိ အဟောသိ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ"ဟု ဖြစ်ပြီ။ ဣတရဿ၊ သည်ပြင်ကျေးသား၏။ (နာမံ၊ နာမည်သည်)။ "ရာဓောတိ၊ ရာဓမည်၏" တဿ ပြာဟ္မဏဿ ဘရိယာ ပန၊ ထိုပုဏ္ဏား၏ မယားသည်ကား။ အနာစာရာ၊ မလျော်သော အကျင့်ရှိသည်။ ဒုဿီလာ ဟောတိ၊ သီလမရှိသည် ဖြစ်၏။ သော ဝေါဟာရတ္ထာယ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် ရောင်းဝယ်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော်။ ဥဘော ဘာတရောပိ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော ကျေးသားညီနောင်တို့ကိုလည်း။ "တာတာ ဝေါ၊ အို. . ချစ်သားတို့ မင်းတို့၏။ မာတာ ပြာဟ္မဏီ၊ မိခင်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏေးမသည်။ အနာစာရံ သစေ အာစရတိ၊ မလျော်သော အကျင့်ကို အကယ်၍ပြုကျင့်ဘုံ။ နံ ဝါရေယျာထ၊ ထိုမိခင်ပုဏ္ဏေးမကို တားမြစ်ကြ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မှာထားခဲ့ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "သာဓု တာတ၊ ကောင်းပါပြီ အို. . ဖခင်။ ဝါရေတုံ သက္ကောန္တာ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကြသော်။ ဝါရေယျာမ၊ တားမြစ်ပါကုန်ဘုံ။ အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကြသော်။ တုဏ္ဍီ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်ကြရပါလိမ့်မည်"ဟု။ အာဟ၊ ပြန်ပြောပြီ။ ဧဝံ ပြာဟ္မဏော ပြာဟ္မဏီ၊ ဤသို့လျှင် ပုဏ္ဏားသည် ပုဏ္ဏေးမကို။ သုကာနံ

နိယျာဒေတွာ၊ ကျေးသားတို့အား အပ်နှင်းခဲ့၏။ ဝေါဟာရတ္ထာယ ဂတော၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းအကျိုးငှာ ထွက်ခွါသွားပြီ။

တသ ဂတဒိဝသတော၊ ထိုပုဏ္ဏား၏ ထွက်သွားရာနေ့မှ။ ပဌာယ ပန ပြာဟွဏီ၊ စ၍ကား ပုဏ္ဏားမသည်။ အတိစရိတုံ အာရဒ္ဓါ၊ လွန်ကျူးကျင့်ခြင်းငှါ အားထုတ်ပြီ။ ပဝိသန္တာနဠ၊ အိမ်ဝင်လာသူတို့၏လည်းကောင်း။ နိက္ခမန္တာနဠ၊ အိမ်မှ ထွက်သွားသူတို့၏လည်းကောင်း။ အန္တော နတ္ထိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားသည် မရှိ။ တသာ ကိရိယံ ဒိသွာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမ၏ အပြုအမူကို တွေ့ရ၍။ ရာဓော ဗောဓိသတ္တံ၊ ညီရာဓသည် ဘုရားလောင်းကို။"ဘာတိက အမှာကံ ပိတာ၊ အို. နောင်တော် ငါတို့၏ ဖခင်သည်။ ဝေါ မာတာ၊ မင်းတို့၏ အမိသည်။ အနာစာရံ သစေ အာစရတိ၊ မလျော်သော အကျင့်ကို အကယ်၍ ပြုကျင့်အုံ့။ ဝါရေယျာထာတိ၊ တားမြစ်ကြဟု။ ဝတ္တာ ဂတော၊ မှာထား၍ သွားပြီ။ ဣဒါနိ စ ဧသော၊ ယခုအခါ၌လည်း ဤမိခင်သည်။ အနာစာရံ အာစရတိ၊ မလျော်သော အကျင့်ကို ပြုကျင့်၏။ နံ ဝါရေမ ဣတိ၊ ထိုမိခင်ကို တားမြစ်ကုန်အုံ့" ဟု။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။"တာတ တွံ၊ အို. ချစ်ညီ သင်သည်။ အတ္တနော အဗျတ္တတာယ၊ မိမိ၏ မလိမ္မာသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဗာလဘာဝေန ဧဝံ ဝဒေသိ၊ မိုက်,အသည့်အဖြစ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ပြောဆို၏။ မာတုဂါမံ နာမ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ မာတုဂါမမည်သည်ကို မ,ချီ၍။ စရန္တာပိ ရက္ခိတုံ၊ လှည့်လည်ကြသော်လည်း စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ နဿ သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ယံ ကမ္မံ ကာတုံ နဿ သက္ကာ၊ အကြင်အမှုကို ပြုခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ တံ ကာတုံ၊ မစွမ်းနိုင်သည့်ထိုအမှုကို ပြုခြင်းငှါ။ နဿ ဝတ္တတိတိ ဝတ္တာ၊ မသင့်"ဟု ပြောပြီး၍။

၁၄၅။ "နဿ တွံ ရာဓ ဝိဇာနာသိ၊ အမှရတ္တေ အနာဂတေ။
အဗျယတံ ဝိလပသိ၊ ဝိရတ္တာ ကောသိယာယနေတိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ နဿ တွံ ရာဓ ॥ပ॥ ကောသိယာယနေ စသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ရာဓ တွံ၊ အို. ချစ်ညီရာဓ သင်သည်။ အမှရတ္တေ အနာဂတေ၊ သန်းခေါင် အချိန်သည် မရောက်သေးမီ။ နဿ ဇာနာသိ၊ ဘယ်လောက်လာမည်ဟု မသိ။

အဗျယတ် ဝိလပသိ၊ မပီမပြင် ပြောမှုကို ပြောဆိုဘိ၏။ ကောသိယာယနေ ဝိရတ္တာ၊ ကောသိယန္တယ်ဝင် ငါတို့ဖခင်အပေါ် ၌ မိခင်သည် ချစ်ခင်မှုမရှိ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **နတ္ထိ ရာဓ ဝိဇာနာသိ၊ အမရတ္တေ အနာဂတေတိ၊** နတ္ထိ ရာဓ။ပ။အနာဂတေ ဟူသည်။ တာတ ရာဓ တ္ထိ နု ဇာနာသိ၊ အို. ချစ်ညီရာဓ သင်သည် မသိ။ အမရတ္တေ အနာဂတေ၊ သန်းခေါင်အခါသည် မရောက်သေးသော။ ပဌမယာမေယေဝ၊ ပဌမယာမ်၌ပင်။ ဧတ္ထကာ ဇနာ၊ ဤမျှရှိကုန်သော လူတို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကြပြီ။ ဣဒါနိ ကော ဇာနာတိ၊ ယခုအခါ ဘယ်သူသည် သိအံ့နည်း။ ကိတ္တကာပိ အာဂမိဿန္တိ၊ ဘယ်မျှတို့သည်လည်း လာကြလိမ့်ဦးမည်နည်း။ **အဗျယတ် ဝိလပသိတိ**၊ အဗျယတ် ဝိလပသိဟူသည်ကား။ တို့ အဗျတ္တဝိလာပ်၊ မင်းသည် မပီမပြင်ပြောမှုကို။ ဝိလပသိ၊ ပြောဆိုဘိ၏။ **ဝိရတ္တာ ကောသိ ယာယနေတိ**၊ ဝိရတ္တာ ကောသိယာယနေဟူသည်ကား။ နော မာတာ၊ ငါတို့၏ မိခင်ဖြစ်သော။ ကောသိယာယနီ ဗြာဟ္မဏီ၊ ကောသိယန္တယ်ဝင်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားမသည်။ အမှာကံ ဝိတရိ ငါတို့၏ ဖခင်အပေါ် ၌။ ဝိရတ္တာ နိပ္ပေမာ ဇာတာ၊ ချစ်ခင်မှုမရှိလည် ဖြစ်ပြီ။ အဿာ တသ္မိံ ထိုမိခင်၏ ထိုဖခင်အပေါ် ၌။ သိနေဟောဝါ ပေမံ ဝါ၊ ခင်မင်မှုသည်လည်းကောင်း ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သစေ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့ ရှိအံ့။ ဧဝရူပံ အနာစာရံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မလျော်သော အကျင့်ကို။ နု ကရေယျ၊ မပြုရာ။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤကဲ့သို့ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဧတေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဤသဒ္ဒါတို့ဖြင့်။ ပကာသေသိ၊ ထင်ရှားပြပြီ။

စ ပန၊ ဆက်၍အထူးပြောပြရသော်။ ဧဝံ ပကာသေတွာ၊ ဤသို့ထင်ရှားပြပြီး၍။ ဗြာဟ္မဏီယာ သဒ္ဒီ ဝတ္တုံ၊ ပုဏ္ဏားမနှင့် အတူ ပြောခြင်းငှါ။ ရာဓဿ နု အဒါသိ၊ ရာဓအား မပေးပြီ။ သာပိ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်လည်း ပုဏ္ဏား၏။ ယာဝ အနာဂမနာ၊ မလာမချင်း။ ယထာရုစိယာ ဝိစရိ ကြိုက်သည်အား လျှောက်စွာ ပြုကျင့်ပြီ။ ဗြဟ္မဏော အာဂန္တွာ၊ ပုဏ္ဏားသည် ပြန်ရောက်လာ၍။ ပေါ်ဌပါဒံ၊ ဘုရားလောင်း ပေါ်ဌပါဒကို။ "တာတ ဝေါ မာတာ၊ အို. ချစ်သား မင်းတို့၏ မိခင်သည်။ ကီဒိသီတိ ပုစ္ဆိ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဟောဓိသတ္တော ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် မွေးစားပုဏ္ဏားအား။ သဗ္ဗံ ယထာဘူတံ၊

အလုံးစုံကို ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ ကထေတွာ၊ ပြောကြားပြီး၍။ "တာတ တေ၊ အို, ဖခင် သင်ဖခင်အား။ ဧဝရူပါယ ဒုဿီလာယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော သီလမရှိသော အိမ်ရှင်မဖြင့်။ ကိန္တိ ဝတ္တာ၊ ဘာလုပ်မှာလဲ"ဟု ပြောပြီး၍။ "တာတ အမ္မေဟိ၊ အို, ဖခင် ကျွန်တော်တို့သည်။ မာတုယာ ဒေါသဿ၊ မိခင်၏ အပြစ်ကို။ ကထိတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ပြောပြီးချိန်မှ စ၍။ ဣဒေ ဝသိတုံ၊ ဤအိမ်၌ နေခြင်းငှါ။ နေ သက္ကာတိ၊ မတတ်ကောင်း"ဟုပြော၍။ ဗြာဟ္မဏသ ပါဒေ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုး၍။ ရာဇေန သဒ္ဓိ ဥပ္ပတိတ္တာ၊ ရာဇနှင့် အတူ ပျံသွား၍။ အရည် အဂမာသိ၊ တောထဲသို့ ပျံသွားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာပြပြီးအဆုံး၌။ ဥဘေ ဇာတိဘိက္ခူ၊ သာသနာတော် ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ "တဒါ ဗြာဟ္မဏော စ ဗြာဟ္မဏီ စ၊ ထိုရှေးအခါက ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း ပုဏ္ဏားမသည်လည်းကောင်း။ ဧတေယေဝ ဒွေ ဇနာ အဟေသုံ၊ ထိုရဟန်း, မယားဟောင်းနှစ်ယောက်တို့သည်သာ ဖြစ်လာကြပြီ။ ရာဓော အာနန္ဒော၊ ရာဓသည်ကား အာနန္ဒာတည်း။ ပေါ်ဋ္ဌပါဒေါ ပန၊ ပေါ်ဋ္ဌပါဒသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိံ ဣတိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ ဤကား ဇာတ်ပေါင်းခန်းတည်း။

ရာဇောတကဝဏ္ဏနာ ပဋ္ဌမာ၊ ရာဇောတ်အဖွင့်သည် ပဋ္ဌမတည်း။

၆။ သမုဒ္ဒကာကဇာတကဝဏ္ဏနာ

အပိ နု ဟနုကာ သန္ဓာတိ ဣဒံ၊ **အပိ နု ဟနုကာ** သန္ဓာအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သမ္ဗဟုလေ မဟာလုကေ ဘိက္ခူ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းကြီးတို့ကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိယံ ကုဋုမ्बိကာ၊ သာဝတ္ထိမြို့က သူကြွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ အမှာ မဟာဒ္ဓနာ၊ မြေပ်ထားသည့် ပစ္စည်း ရှိကြကုန်သော နေ့စဉ်သုံးပစ္စည်း များစွာရှိကုန်သော။ ဂိဟိကာလေ

အညမညသဟာယကာ၊ လူဖြစ်စဉ်က အချင်းချင်းသူငယ်ချင်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဧကတော ဟုတ္တာ၊ ထိုရဟန်းကြီးများစွာတို့သည် တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကြ၍။ ပုညာနိ ကရောန္တာ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြုကြလျက်။ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ ဟောကြားအပ်သော တရားကို နာကြရ၍။ "မယံ မဟာလ္လကာ၊ ငါတို့သည် အသက်ကြီးကြပြီ။ နော ယရာဝါသေန ကိ၊ ငါတို့အား အိမ်၌နေခြင်းဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌။ ရမဏီယေ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မွေ့လျော်ထိုက်သော ဘုရားသာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကြ၍။ ဒုက္ခဿ အန္တံ၊ ဝဋ်ဒုက္ခ၏ ကုန်ဆုံးမှုကို။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကြမည်"ဟုတိုင်ပင်ကြ၍။ သဗ္ဗံ သာပတေယ္ယံ၊ အားလုံးသော ပစ္စည်းကို။ ပုတ္တမိတာဒီနံ ဒတ္တာ၊ သားသမီးစသူတို့အား ပေးပြီး၍။ အဿုမုခံ ဥတိသ်ယ် ပဟာယ၊ မျက်နှာ၌မျက်ရည်ရှိသော ဆွေမျိုးအပေါင်းကို စွန့်ခွါ၍။ သတ္ထာရံ ပဗ္ဗဇ်၊ ရှင်တော်ဘုရားကို ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတ္တာ ပဗ္ဗဇိသု ကိရ၊ တောင်းပန်၍ ရှင်ရဟန်းပြုကြပြီတဲ့။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ ပန ပဗ္ဗဇ္ဇာနုရူပံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပြီး၍ကား ရှင်ရဟန်း အဖြစ်အားလျော်စွာ။ သမဏဓမ္မံ နကရိသု၊ ရဟန်းတရားကို မပြုကြပြီ။ မဟာလ္လက ဘာဝေန၊ အသက်ကြီးသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မမ္ပိ နပရိယာပုဏိသု၊ ပရိယတ္တိ တရားကိုလည်း မသင်ယူကြပြီ။ ဂိဟိကာလေ ဝိယ၊ လူဖြစ်စဉ်ကာလ၌ကဲ့သို့။ ပဗ္ဗဇိတကာလေပိ၊ ရဟန်းဖြစ်ရာအခါ၌လည်း။ ဝိဟာရပရိယန္တေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်အစွန်အဖျား၌။ ပဏ္ဏသာလံ ကာရေတ္တာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ ဧကတောဝ ဝသိသု၊ တစ်ပေါင်းတည်းသာ နေကြပြီ။ ပိဏ္ဍာယ စရန္တာပိ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ သွားကြကုန်သော်လည်း။ အညတ္ထ အဂန္ဒာ၊ အခြားအိမ်သို့ မသွားကြမူ၍။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ အတ္တနော ပုတ္တဒါရဿ ဂေဟံ ဧဝ၊ မိမိ၏ သား သမီး, သားမယား၏ အိမ်သို့သာ။ ဂန္တာ ဘုဉ္ဇိသု၊ သွား၍ ဘုဉ်ပေးကြပြီ။ တေသု ဧကဿ၊ ထိုရဟန်းကြီးတို့တွင် တစ်ပါး၏။ ပုရာဏ ဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းသည်။ သဗ္ဗေသမ္ပိ မဟာလ္လကတ္ထေရာနံ၊ အားလုံးလည်း ဖြစ်ကုန်သော သက်ကြီးမထေရ်တို့အား။ ဥပကာရာ အဟောသိ၊ ကျေးဇူး ပြုတတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တသ္မာ သေသာပိ၊ ထို့ကြောင့် ကျန်သက်ကြီး မထေရ်တို့သည်လည်း။ အတ္တနာ လဒ္ဓံ၊ မိမိသည် ရရှိအပ်သော။ အာဟာရံ ဂဟေတ္တာ၊ အာဟာရကို ယူ၍။ တဿာ ဂေဟေဝ၊ ထိုမယားဟောင်း၏ အိမ်၌သာ။

နိသီဒိတ္တာ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ နေ၍ ဘုဉ်းပေးကြကုန်၏။ သာပိ တေသံ၊ ထိုမယားဟောင်း သည်လည်း ထိုသက်ကြီးမထေရ်တို့အား။ ယထာသန္နိဟိတံ၊ အကြင်အကြင် ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော။ သူပဗျဉ္ဇနံ ဒေတိ၊ ပဲနောက်ဟင်း, လက်သုတ်လျှာ ဟင်းကို ပေးလှူ၏။ သာ အညတရေန ရောဂေန၊ ထိုမယားဟောင်းသည် အညတရဖြစ်သော ရောဂါသည်။ ဖုဋ္ဌာ ကာလံ အကာသိ၊ တွေ့ထိနှိပ်စက်အပ်၍ သေမှုကို ပြုပြီ။ အထ တေ မဟလ္လကတ္ထေရာ၊ ထိုအခါ ထိုသက်ကြီးမထေရ် တို့သည်။ ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ကျောင်းတော်သို့ သွားကြ၍။ အညမညံ ဂိဝါသု ဂဟေတွာ၊ အချင်းချင်း လည်ပင်းတို့ကို ကိုင်ကြ၍။ "မဓုရဟတ္ထရသာ ဥပါသိကာ၊ ချိုမြိန်သော လက်အရသာရှိသော ဥပါသိကာမသည်။ ကာလကတာတိ၊ သေရှာပြီ"ဟု ပြောကြ၍။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်းတော်အစွန်အဖျားဌ။ ရောဒန္တာ ဝိစရိံသု၊ ငိုကျွေးကြလျက် လှည့်လည်ကုန်ပြီ။ တေသံ သဒ္ဒံ သုတ္တာ၊ ထိုသက်ကြီးရဟန်းတို့၏ ငိုသံကို ကြားရ၍။ ဣတော စိတော စ၊ ဤမှလည်း ဤမှလည်း။ ဘိက္ခူ သန္နိပတိတ္တာ၊ ရဟန်းတို့သည် ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးကြ၍။ "အာဝုသော ကဿ၊ အို. . ငါ့ရှင်တို့ ဘာ့ကြောင့်။ ရောဒထာတိ ပုစ္ဆိသု၊ ငိုကြသနည်း"ဟု မေးကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုအသက်ကြီးမထေရ်တို့သည်။ "အမှာကံ သဟာယကဿ၊ တပည့်တော်တို့၏ သူငယ်ချင်း၏။ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းဖြစ်သော။ မဓုရဟတ္ထရသာ ကာလကတာ၊ ချိုမြိန်သော လက်အရသာရှိသူမသည် သေရှာပြီ။ အတိဝိယ အမှာကံ၊ အလွန်ပင် တပည့်တော်တို့အား။ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးပြု တတ်၏။ ဣဒါနိ ကုတော၊ ယခုအခါ အဘယ်မှာ။ တထာရူပိ လဘိဿာမာတိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသူမကို ရနိုင်ပါအံ့နည်း'ဟု။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်း ကြောင့်။ ရောဒိမှာတိ အာဟံသု၊ ငိုကြပါပြီ"ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။

တေသံ တံ ဝိပ္ပကာရံ ဒိသွာ၊ ထိုသက်ကြီးရဟန်းတို့၏ ထိုဖောက်ပြန်သော အပြုအမူကို တွေ့ကြရ၍။ ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်ဌ။ "အာဝုသော ဣမိနာ နာမ ကာရဏေန၊ အို. ငါ့ရှင်တို့ ဤမည်သော အကြောင်း ကြောင့်။ မဟလ္လတ္ထေရာ အညမညံ၊ သက်ကြီးမထေရ်တို့သည် အချင်းချင်း။ ဂိဝါသု ဂဟေတွာ၊ လည်ပင်တို့ကို ကိုင်ကြ၍။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်းတော် အစွန် အဖျားဌ။ ရောဒန္တာ ဝိစရန္တိ၊ ငိုကုန်လျက် လှည့်လည်ကြ၏"ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်

ကြွေလာတော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါသာ။ ဧတေ တသာ ကာလကိရိယာယ၊ ဤသက်ကြီးရဟန်းတို့သည် ထိုအမျိုးသမီး၏ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ရောဒန္တာ နဝိစရန္တိ၊ ငိုကြွေးကုန်လျက် လှည့်လည်ကြသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဧတေ၊ ရှေးကလည်း ဤသက်ကြီးရဟန်းတို့ သည်။ ကာကယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ကျီးမျိုးဌ ဖြစ်ကြ၍။ သမုဒ္ဒေ မတံ ဣမံ နိဿာယ၊ သမုဒ္ဒရာဇ်ဌ သေသော ဤအမျိုးသမီးကို အမှီပြု၍။ 'သမုဒ္ဒဥဒကံ ဥဿိဉ္စိတ္တာ၊ သမုဒ္ဒရာရေကို ငုံကြ၍။ ဧတံ နိဟရိဿာမာတိ၊ ဤကျီးမဖြစ်နေသော အမျိုးသမီးကို ထုတ်ဆောင်ကြအုံ့'ဟု။ ဝါယမန္တာ၊ အားထုတ်ကြသော်။ ပဏ္ဍိတေ နိဿာယ၊ ပညာရှိတို့ကို အမှီပြု၍။ ဇီဝိတံ လဘိသူတိ ဝတ္တာ၊ အသက်ကို ရဖူးကြပြီ"ဟု မိန့်တော်၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သမုဒ္ဒဒေဝတာ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပင်လယ်စောင့်နတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကော ကာကော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော ကျီးသည်။ အတ္တနော ဘရိယံ၊ မိမိ၏ မယားဖြစ်သော။ ကာကီ အာဒါယ၊ ကျီးမကို ခေါ်ယူ၍။ ဂေါစရံ ပရိယေသမာနော၊ အစာကို ရှာဖွေလျက်။ သမုဒ္ဒတီရံ အဂမာသိ၊ ပင်လယ်ကမ်းနားသို့ ရောက်သွားပြီ။ တသ္မိံ ကာလေ မနုဿာ၊ ထိုအခါက လူတို့သည်။ သမုဒ္ဒတီရေ၊ ပင်လယ်ကမ်းနား၌။ ခီရပါယာသမစ္ဆမံသသုရာဒီဟိ၊ နို့ရည်, နို့ယနှာ, ငါး, အမဲ သေရည်စသည်တို့ဖြင့်။ နာဂပလိကမ္မံ၊ နဂါးတို့အား ပူဇော်ပသမှုကို။ ကတ္တာ ပက္ကမိံသု၊ ပြု၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ အထ သော ကာကော၊ ထိုအခါ ထိုကျီးသည်။ ဗလိကမ္မဋ္ဌာနံ ဂန္တာ၊ ပူဇော်မှုပြုရာဌာနသို့ သွား၍။ ခီရာဒီနိ ဒိသ္မာ၊ နို့ရည်စသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၍။ ကာကိယာ သဒ္ဒိ၊ ကျီးမနှင့် အတူ။ ခီရပါယာသ မစ္ဆမံသာဒီနိ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ နို့ရည် နို့ယနှာ ငါး အမဲစသည်တို့ကို စားပြီး၍။ ဗဟုံ သုရံ ပိဝိ၊ များစွာသော သေရည်ကို သောက်ပြီ။ တေ ဥဘောပိ သုရာမဒမတ္တာ၊

ထိုကျီဖို,ကျီးမနှစ်ကောင်တို့သည်လည်း သေရည်ရစ်မူးကြကုန်၍။ သမုဒ္ဒကိုင်ဌ ကိုင်ဌိသောမာတိ၊ ပင်လယ်ရေကစားခြင်းကို ကစားကြမည်ဟု တွေး၍။ ဝေလန္တေ နိသီဒိတွာ၊ ပင်လယ်ကမ်းစပ်၌ နေကြ၍။ နှာယိတုံ အာရဘိသု၊ ရေချိုးခြင်းငှာ အားထုတ်ကြပြီ။ အထ ဧကော ဥမိ အာဂန္တွာ၊ ထိုအခါ တစ်လုံးသော လှိုင်းသည် ရောက်လာခဲ့၍။ ကာကီ ဂဟေတွာ၊ ကျီးမကို ယူသွား၍။ သမုဒ္ဒံ ပဝေသေသိ၊ ပင်လယ်ထဲသို့ သွင်းပြီ။ တံ ဧကော မဏ္ဍော၊ ထိုကျီးမကို တစ်ကောင်သော ငါးသည်။ မံသံ ခါဒိတွာ အဒ္ဓောဟရိ၊ အသားကို စားပြီး၍ မျိုချပြီ။ ကာကော၊ ကျီးသည်။ "မေ ဘရိယာ မတာတိ၊ ငါ၏ မယားသည် သေရှာပြီ"ဟု။ ရောဒိ ပရိဒေဝိ၊ ငိုပြီ မြည်တမ်းပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုကျီး၏။ ပရိဒေဝနသဒ္ဒံ သုတွာ၊ ငိုကွေးသံကို ကြားရ၍။ ဗဟू ကာကာ သန္နိပတိတွာ၊ များစွာကုန်သော ကျီးတို့သည် ကောင်းစွာ စုဝေးကျရောက်၍။ "ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ရောဒသိတိ ပုစ္ဆိသု၊ ငိုကြွေးသနည်း"ဟု မေးကြပြီ။ ဝေါ သဟာယိကာ၊ သင်တို့၏ သူငယ်ချင်း မသည်။ ဝေလန္တေ နှာယမာနာ၊ ကမ်းစပ်၌ ရေချိုးနေသော်။ ဥမိယာ ဟဋာတိ၊ လှိုင်း၏ ဆောင်ယူမှုခံရသည်ဟု ဖြေပြီ။ တေ သဗ္ဗေပိ ဧကရဝံ၊ ထိုကျီးအားလုံးတို့သည်လည်း တစ်ပေါင်းတည်းသော အသံကို။ ရဝန္တာ ရောဒိံသု၊ အသံပြုကြ လျက် ငိုကုန်ပြီ။ အထ နေသံ၊ ထိုအခါ ထိုကျီးတို့မှာ။ "ဣဒံ သမုဒ္ဒဥဒကံ နာမ၊ ဤပင်လယ် ရေမည်သည်။ အမှာကံ ကိံ ပဟောသိ၊ ငါတို့အတွက် ဘာဖြစ်လောက်အံ့နည်း။ ဥဒကံ ဥဿိဋ္ဌိတွာ၊ ပင်လယ်ရေကို ငုံယူထွေးပြစ်၍။ သမုဒ္ဒံ တုစ္ဆံ ကတွာ၊ ပင်လယ်ကို ရေမရှိ, အချည်းနှီးကို ပြု၍။ သဟာယိကံ နီဟရိ သောမာတိ၊ သူငယ်ချင်းမကို ဆောင်ယူကြမည်"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ တေ မုခံ၊ ထိုကျီးတို့သည် ခံတွင်းကို။ ပူရေတွာ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍ ပြည့်စေ၍။ ဥဒကံ ဗဟိ ဆဋ္ဌေန္တိ၊ ပင်လယ်ရေကို ပင်လယ်ပြင်ပ၌ စွန့်ကြ, ထွေးကြကုန်၏။ လောဏူဒကေန စ၊ ဆားငန်ရေကြောင့်လည်း။ ဂလေ သုသ မာနေ၊ လည်ချောင်း သည် ခြောက်ကပ်သော်။ ဥဋ္ဌာယ ဥဋ္ဌာယ၊ ထပျံ၍ ထပျံ၍။ ထလံ ဂန္တွာ ဝိဿမန္တိ၊ ကုန်းပေါ်သို့ သွား၍ အပန်းဖြေကုန်၏။

တေ ဟန္ဒသု ကိလန္တေသု၊ ထိုကျီးတို့သည် မေးတို့သည် ပင်ပန်းကုန်သော်။ မုခေသု သုက္ခန္တေသု၊ အာခံတွင်းတို့သည် ခြောက်ကုန်သော်။ အက္ခီသု ရတ္တေသု၊ မျက်စိတို့သည် နီကုန်သော။ ဒီနာ ကိလန္တာ ဟုတွာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည် ပင်ပန်း

ကုန်သည် ဖြစ်ကြ၍။ အညမည် အာမန္တွေတွေ၊ အချင်းချင်း ခေါ်ဝေါ်ကြ၍။ "အမ္ဘော မယ်၊ အို. . အချင်းတို့ ငါတို့သည်။ သမုဒ္ဒဥဒက် ဂဟေတွေ၊ ပင်လယ်ရေကို ယူ၍။ ဗဟို ပါတေမ၊ ပြင်ပသို့ ကျစေကုန်၏။ ဂဟိတဂဟိတဌာန် ပုန်၊ ယူရာ ယူရာဌာနသည် တစ်ဖန်။ ဥဒကေန ပူရတိ၊ ရေဖြင့် ပြည့်မြဲပြည့်၏။ သမုဒ္ဒ တုစ္ဆ ပင်လယ်ကို ရေမရှိ အချည်းနှီးကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နေ သက္ခိသာမာတိ ဝတွေ၊ စွမ်းနိုင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်"ဟု ပြောကြ၍။

၁၄၆။ "အပိ နု ဟနုကာ သန္တာ၊ မုခ္ခ ပရိသုဿတိ။
သြရမာမ နေ ပါရေမ၊ ပူရတေဝ မဟောဒဓိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟံသု၊ အပိ နု ဟနုကာ (ပ) မဟောဒဓိဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုကုန်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

နော ဟနုကာ အပိ သန္တာ၊ ငါတို့၏ မေးတို့သည်လည်း ပင်ပန်းကုန်ပြီ။ မုခ္ခ ပရိသုဿတိ၊ အာခံတွင်းသည်လည်း ခြောက်၏။ သြရမာမ နေ ပါရေမ၊ ဆွဲငင်ကြ,သက်ဝင်စေကြပါ၏ အချည်းနှီးဖြစ်အောင်ကား မစွမ်းနိုင်ကုန်။ မဟောဒဓိ ပူရတေဝ၊ ပင်လယ်သည် ပြည့်မြဲပြည့်နေသည်သာတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အပိ နု ဟနုကာ သန္တာ**တိ၊ အပိ နု ဟနုကာ သန္တာ ဟူသည်ကား။ နော ဟနုကာ အပိ သန္တာ၊ ငါတို့၏ မေးတို့သည်လည်း ပန်းကုန်ပြီ။ အမှာက် ဟနုကာအပိ ကိလန္တာ၊ ငါတို့ ၏ မေးတို့သည်လည်း ပင်ပန်းကုန်ပြီတည်း။ **သြရမာမ နေ ပါရေမာ**တိ၊ သြရမာမ နေ ပါရေမဟူသည်။ မယ် အတ္တနော ဗလေန၊ ငါတို့သည် မိမိ၏ စွမ်းအားဖြင့်။ မဟာသမုဒ္ဒဥဒက်၊ ပင်လယ်ကြီးထဲကရေကို။ အာကမှာမ သြသာရေမ၊ အပြင်ပသို့ငင်ကြ သက်ဝင်စေကြပါကုန်၏။ ပန တုစ္ဆ နံ၊ သို့သော်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်အောင် ထိုပင်လယ်ကို။ ကာတုံ နေ သက္ကောမ၊ ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ ဟိ အယ် **မဟောဒဓိ ပူရတေဝ**၊ မှန်၏ ဤပင်လယ်သည် ပြည့်မြဲပြည့်နေသည်သာတည်း။ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

စ ပန ဒေဝ ဝတွေ၊ ဆက်၍အထူး ပြောရသော် ဤသို့ ပြောကြ၍။ သဗ္ဗေပိ တေ ကာကာ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုကြီးတို့သည်။ "တဿာ ကာကိယာ၊ ထိုကြီးမ၏။ ဒေဝရူပ် နာမ တုဏ္ဏံ အဟောသိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော

နှုတ်သီးသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝဋ္ဋကို့နိ ဇဝရှုပါနိ၊ လုံးဝိုင်းသော မျက်စိတို့သည်ကား ဤသို့သဘောရှိကုန်၏။ ဆဝိသဏ္ဌာန် ဇဝရှုပ်၊ အရေနှင့် ပုံသဏ္ဌာန်သည်ကား ဤသို့ သဘောရှိ၏။ မဓုရသဒ္ဒါ ဇဝရှုပေါ၊ ချိုသာသော အသံကား ဤသို့ သဘောရှိ၏။ နော သာ၊ ငါတို့၏ ထိုကျီးမသည်။ ဣမံ စောရသမုဒ္ဒံ နိဿာယ၊ ဤပင်လယ်သူခိုးကို အမှီပြု၍။ နဋ္ဌာတိ၊ ပျက်စီးရရှာပြီ"ဟု။ ဗဟုံ ဝိပ္ပလပိသု၊ များစွာ အထူးထူးအပြားပြား မြည်တမ်းကြပြီ။ ဧဝံ ဝိပ္ပလပမာနေ တေ၊ ဤကဲ့သို့ အထူးထူး အပြားပြား မြည်တမ်းကြကုန်သော ထိုကျီးတို့ကို။ သမုဒ္ဒဒေဝတာ၊ ပင်လယ်စောင့်နတ်, ဘုရားလောင်းသည်။ ဘေရဝရှုပံ ဒဿေတွာ၊ ကြောက်မတ်ဖွယ်ရာ အာရုံကို ဖန်ဆင်းပြ၍။ ပလာပေသိ၊ ပျံပြေးစေပြီ။ ဧဝံ တေသံ၊ ဤကဲ့သို့ ထိုကျီးတို့အား။ သောတ္ထိ အဟောသိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ကာကီ. ထိုရှေးအခါက ကျီးမသည်။ အယံ ပုရာဏဒုတိယိကာ အဟောသိ၊ ဤမယားဟောင်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ကာကော မဟလ္လတ္ထေရော၊ ကျီးဖိုသည်ကား သက်ကြီးမထေရ်တည်း။ သေသကာကာ သေသမဟလ္လတ္ထေရာ၊ ကြွင်းကျန်သော ကျီးတို့သည်ကား ကြွင်းကျန်သော သက်ကြီးမထေရ်တို့တည်း။ သမုဒ္ဒဒေဝတာ ပန၊ ပင်လယ်စောင့်နတ်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သမုဒ္ဒကာကဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ သမုဒ္ဒကာကဇာတ်အဖွင့်သည် ဆဋ္ဌတည်း။

၇။ ပဒ္ဓရတ္ထဇာတကဝဏ္ဏနာ

နယိဒံ ဒုက္ခံ အဒုံ ဒုက္ခန္တိ ဣဒံ၊ နယိဒံ ဒုက္ခံ အဒုံ ဒုက္ခံအစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခုံ အာရब्ब ကထေသိ၊ တစ်ပါးသော သာသနာတော်ငြီးငွေ့သော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ သော ဘဂဝတာ၊ ချဲ့ပြောရသော် ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်က။ "ဘိက္ခု

တဲ့၊ အို. ရဟန်း သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတော ကိရ၊ ပြီးဌေ့သတဲ့ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စန္ဓိ ဝုတ္တော၊ မှန်သလောဟု မေးတော်မူအပ်သော်။ သစ္စန္ဓိ ဝတ္တာ၊ မှန်ပါ၏ဟု လျှောက်ထား၍။ ကေန ဥက္ကဏ္ဌာပိတော၊ အဘယ်သူသည် ပြီးဌေ့စေအပ်သည်။ အသီတိ စ ပုဒ္ဓေ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟုလည်း မေးတော်မူအပ်သော်။ "ပုရာဏ ဒုတိယိကာယာတိ ဝတ္တာ၊ မယားဟောင်းပါဟု ဖြေကြားပြီး၍။ "ဘန္တေ သာ ဣတ္ထီ၊ အို. . ရှင်တော်ဘုရား ထိုအမျိုးသမီးသည်။ မဓုရဟတ္ထရသာ၊ ချိုမြိန်သော လက်အရသာရှိ၏။ တံ ဝိနာ၊ ထိုအမျိုးသမီးကို ကြဉ်ဖယ်ထား၍။ ဝသိတုံ နသက္ကောမိ ဣတိ အာဟ၊ နေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ အထ နံ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ ထို ရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု ဧသာ တေ၊ အို. . ရဟန်း ဤအမျိုးသမီးသည် သင့်အား။ အနတ္ထကာ ရိကာ၊ အကျိုးမဲ့ ပြုတတ်၏။ ပုဗ္ဗေပိ တွံ၊ ရှေးကလည်း သင်သည်။ ဧတံ နိဿာယ၊ ဤအမျိုးသမီးကို အမှီပြု၍။ သူလေ ဥတ္တာသိတော၊ တံကျင်ဌ် အလျှိခံရသော်။ ဧတည္ဟေ ပတ္ထယမာနော၊ ဤအမျိုးသမီးကိုသာ တောင့်တလျက်။ ကာလံ ကတ္တာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ နိရယေ နိဗ္ဗတ္တော၊ ငရဲ၌ ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။ ဣဒါနိ နံ ကသ္မာ၊ ယခုအခါ ထိုအမျိုးသမီးကို ဘာ့ကြောင့်။ ပုန ပတ္ထေသိတိ ဝတ္တာ၊ ထပ်ခါ တောင့်တရသနည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အာကာသဒေဝေါ အဟောသိ၊ အာကာသဗိုးနတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဗာရာဏသိယံ၊ ထိုအခါက ဗာရာဏသီမြို့၌။ ကတ္တိကရတ္တိဝါရ ဆဏော၊ ညအခါကြတ္တိကာနက္ခတ်ပွဲ ဆင်နွှဲသည့်အကြိမ်သည်။ သမ္ဘတ္တော ဟောတိ၊ ရောက်လာသည် ဖြစ်၏။ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို။ ဒေဝနဂရံ ဝိယ အလင်္ကရိသု၊ နတ်မြို့ကဲ့သို့ တန်ဆာဆင်ကြပြီ။ သဗ္ဗော ဇနော၊ အားလုံးသော မြို့နေလူများသည်။ ဆဏကီဠာနိဿိတော အဟောသိ၊ ပွဲလမ်းကစား ပျော်ပါးမှီမှီသည် ဖြစ်ပြီ။ ဧကဿ ဒုဂ္ဂတမနုဿဿ ပန၊ တစ်ယောက်သော ဆင်းရဲသားလူအားကား။ ဧကမေဝ၊ တစ်စုံသာဖြစ်သော။ ယနသာဌကယုဂံ အဟောသိ၊ ထူထဲသော ဝတ်စုံသည် ဖြစ်ပြီ ရှိပြီ။ သော တံ သုဓော တံ၊ ထိုဆင်းရဲသားသည် ထိုရှိသည့်ဝတ်စုံကို ကောင်းစွာဖွတ်လျှော်အပ်သည်ကို။ ဓောဝါပေတွာ၊ ဖွတ်လျှော်

စေ၍။ သြဘဥ္စာပေတွာ၊ အခ်ိန်ကျကျခေါက်စေ၍။ သတဝလိက် သဟဿဝလိက်၊ အတွန့်အလိပ်တစ်ရာရှိသည်ကို အတွန့်အလိပ်တစ်ထောင်ရှိသည်ကို၊ ကာရေတွာ ဌပေသိ၊ ပြုစေ၍ ထားပြီ။ အထ နံ ဘရိယာ၊ ထိုအခါ ထိုဆင်းရဲသားကို မယားသည်။ "သာမိ အဟံ၊ အို. . အရှင် ကျမသည်။ ဧကံ ကုသုမ္ဘရတ္တံ နိဝါသေတွာ၊ တစ်ထည်သော ဝတ်ပန်းဆိုးအဝတ်ကို ဝတ်၍။ ဧကံ ပါရုပိတွာ၊ တစ်ထည်ကို ခြုံ၍။ တဝ ကရေ္ဟာ လဂ္ဂါ၊ ရှင်၏ လည်ပင်းၭ ငြိကပ်တွဲခိုလျက်။ ကတ္ထိကရတ္တိဝါရံ ညကြတ္တိကာပွဲ အလှည့်အကြိမ်ကို။ စရိတုံ ဣစ္ဆာမိ ဣတိ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှာ အလိုရှိပါ၏"ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ "ဘဒ္ဒေ ဒလိဒ္ဒါနံ အမှာကံ၊ အို. . ချစ်နှမ ဆင်းရဲကုန်သော ငါတို့အား။ ကုသုမ္ဘံ ကုတော၊ ဝတ်ပန်းဆိုးအဝတ်သည် အဘယ်မှာရှိပါအံ့ နည်း။ သုဒ္ဓဝတ္ထံ နိဝါသေတွာ၊ စင်ကြယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်၍။ ကီဠာဟိတိ၊ ကစားပျော်ရွှင်ပါဟု"ပြောပြီ။ ကုသုမ္ဘရတ္တံ အလဘာမာနာ၊ ဝတ်ပန်းဆိုးအဝတ်ကို မရသော်။ ဆဏာကီဠံ နု ကီဠိဿာမိ၊ ပွဲလမ်းပျော်ရွှင်မှုကို မပျော်ရွှင်အံ့။ တွံ အည် ဣတ္ထိ၊ ရှင်သည် အခြားသော အမျိုးသမီးကို။ ဂဟေတွာ ကီဠဿု တိ၊ ခေါ်ယူ၍ ပျော်ရွှင်ပါ"ဟုပြောပြီ။ ဘဒ္ဒေ ကိံ မံ ပီဠေသိ၊ အို. . ချစ်နှစ်မ ဘာကြောင့် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲသနည်း။ အမှာကံ ကုသုမ္ဘံ: ငါတို့အား ဝတ်ပန်းအဝတ်သည်။ ကုတောတိ၊ ဘယ်မှာရှိပါမည်နည်း"ဟုပြောပြီ။ သာမိ ပုရိသဿ ဣစ္ဆာယ၊ အို. . အရှင် ယောကျ်ား၏ အလိုဆန္ဒသည်။ သတိ ကိံ နာမ နတ္ထိ၊ ရှိခဲ့သော် အဘယ်အရာမည်သည် မရှိဘဲဖြစ်အံ့နည်း။ ရညော ကုသုမ္ဘဝတ္ထာသို့၊ မင်းကြီး၏ ဝတ်ပန်းစိုက်ပျိုးသည့် ယာမြေ၌။ ကုသုမ္ဘံ ဗဟု နနု ဣတိ၊ ဝတ်ပန်းသည် များစွာပင်မဟုတ်ပါလောဟု ပြောပြီ။ ဘဒ္ဒေ တံ ဌာနံ၊ အို. . ချစ်နှမ ထိုနေရာသည်။ ရက္ခသပရိဂ္ဂဟိတ ပေါက္ခရဏိသဒိသံ၊ ရေစောင့်ဘီလူးစောင့်ရှောက်အပ်သည် ရေကန်နှင့် တူ၏။ ဗလဝါရက္ခာ၊ အားကောင်းသော အစောင့်အရှောက်ရှိ၏။ ဥပသက်မိတုံ နု သက္ကာ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ တေ ဧတေ မာ ရုစ္စိ၊ နင့်အား ဤဝတ်ပန်းသည် မနှစ်သက်လင့်(နင်သည်ဤဝတ်ပန်းကို မနှစ်သက်လင့်ဟု ဆိုလိုသည်)။ ယထာလဒ္ဓေနေဝ၊ အကြင်အကြင်ရအပ်သော အဝတ်ဖြင့်ပင်။ တုဿဿူတိ၊ နှစ်သက် ကျေနပ်ပါလောဟု ပြောပြီ။ သာမိ ရတ္တိဘာဂေ၊ 'အို. . အရှင် ညအဖို့၌။ အန္ဓကာရေ သတိ၊ အမှောင်သည် ဖြစ်ခဲ့သော်။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားအဖို့။

အဂမနီယဌာနံ နာမ နတ္ထိတိ၊ မသွားနိုင်သော ဌာနမည်သည် မရှိပါဟု ပြောပြီ။ ဣတိ သော တာယ၊ ဤသို့လျှင် ထိုယောက်ျားသည် ထိုမယားက။ ပုနပ္ပုနံ ကထေန္တိယာ၊ ထပ်ခါထပ်ခါ ပြောကြားသော်။ ကိလေသဝသေန တဿာ၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းဖြင့် ထိုအမျိုးသမီး၏။ ဝစနံ ဂဟေတွာ၊ ပြောစကားကို နာယူ၍။ "ဘဒ္ဒေ ဟောတု၊ အို. . ချစ်နှမ ရှိပါစေ။ မာ စိန္တယိတ္ထာတိ၊ မပူကြလင့်"ဟုပြော၍။ တံ သမဿာသေတွာ၊ ထိုမယားကို နှစ်သိမ့်ပြီး၍။ ရတ္တိဘာဂေ ဇိဝိတံ ပရိစ္စဇိတွာ၊ ညအဖို့၌ အသက်ကို စွန့်၍။ နဂရာ နိက္ခမိတွာ၊ မြို့မှ ထွက်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ကုသုမ္ဘဝတ္ထုံ ဂန္တာ၊ ဝတ်ပန်းစိုက်ပျိုးရာ ယာမြေသို့ သွား၍။ ဝတိံ မဒ္ဒိတွာ၊ အကာအရံကို နင်း၍။ အန္တောဝတ္ထုံ ပါဝိသိ၊ ဝတ်ပန်းယာကွက် အတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီ။ အာရက္ခမနုဿာ၊ အစောင့်အရှောက်လူတို့သည်။ ဝတိသဒ္ဒံ သုတွာ၊ အကာအရံအသံကို ကြားကြ၍။ "စောရော စောရောတိ၊ သူခိုး သူခိုး"ဟု။ ပရိဝါရေတွာ ဂဟေတွာ၊ ဝိုင်း၍ ဖမ်းကြ၍။ ပရိဘာသေတွာ ကောဋ္ဌေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍ ထောင်းထု၍။ ဗန္ဓိတွာ ရတ္တိယာ၊ ဖွဲ့ချည်ထားပြီး၍ ညသည်။ ပဘာတာယ ရညော ဒဿေသုံ၊ လင်းလသော် မင်းအား ပြကြပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ "ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ။ နံ သူလေ၊ ထိုသူခိုးကို တံကျင်၌။ ဥတ္တာသေထာတိ အာဟ၊ လျှို့ကြလော့(အထက်ထက် နောက်ကာလ နောက်လူများကို ထိတ်လန့်စေကြလော)"ဟု မိန့်ပြီ။ အထ နံ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ ထိုအခါ ထိုသူခိုးကို နောက်၌ လက်မောင်းရှိသော ဖွဲ့ချည်မှုကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ ဝဇ္ဈဘေရိယာ ဝဇ္ဈမာနာယ၊ သတ်မည် ကြေငြာသည့်စည်ကို တီးအပ်သည်ရှိသော်။ နဂရာ နိက္ခမာပေတွာ၊ မြို့မှ ထုတ်၍။ သူလေ ဥတ္တာသေသုံ၊ တံကျင်၌ လျှိုထားကုန်ပြီ။ ဗလဝဝေဒနာ ပဝတ္တန္တိ၊ အားကြီးကုန်သော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ကာကာ သီသေ နိလီယိတွာ၊ ကျီးတို့သည် ခေါင်းပေါ်၌ နားကြ၍။ ကဏ္ဏယဂ္ဂ သဒိသေဟိ တုဏ္ဍေဟိ၊ ခက်ရင်းဖျားနှင့် တူကုန်သော နှုတ်သီးတို့ဖြင့်။ အက္ခီနိ ဝိဗ္ဗန္တိ၊ မျက်စိတို့ကို ထိုးဖောက်ကုန်၏။

သော တထာရူပံ ဒုက္ခမ္ပိ၊ ထိုသူခိုးယောက်ျားသည် ထိုသို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲကိုသော်မှလည်း။ အမနသိကရိတွာ၊ နှလုံးမသွင်းနိုင်မူ၍။ တမေဝ ဣတ္ထိံ အနုဿရိတွာ၊ ထိုအိမ်ရှင်မကိုပင် အဖန်ဖန်အမှတ်ရ၍။ "ယနပုပ္ပရတ္တဝတ္ထု နိဝတ္ထာယ၊ တစ်ခဲနက်သော ဝတ်ပန်းအဝတ် ဝတ်ဆင်ထားသော။ ကဏ္ဏော

အာသတ္တာဗာဟုယုဂဠာယ၊ ငါ့လည်ပင်းခ်ိ ဋ္ဌိကပ်ဆွဲကိုင်သော လက်မောင်းအစုံ ရှိသော။ တာယ နာမ သဒ္ဒါ၊ ထိုအိမ်ရှင်မမည်သည်နှင့် အတူ။ ကတ္တိကရတ္တိ ဝါရတော၊ ညအခါ ဆင်နွဲသည့် ကြတ္တိကာပွဲအကြိမ်မှ။ ပရိဟီနော အမ္မိ၊ ဆုတ်ယုတ်ရ, လက်လွတ်ရသည် ဖြစ်ရ၏"။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။

၁၄၇။ "နယိဒံ ဒုက္ခံ အဒုံ ဒုက္ခံ၊ ယံ မံ တုဒတိ ဝါယသော။
ယံ သာမာ ပုပ္ဖရတ္တေန၊ ကတ္တိကံ နာနုဘောဿတီ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ နယိဒံ (ပ) နာနုဘောဿတီဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ဣဒံ နု ဒုက္ခံ၊ ဤတံကျင် လျှိုခံရသောဒုက္ခသည် ဒုက္ခမဟုတ်ပါ။ မံ ဝါယသော ယံ တုဒတိ၊ ငါ့ကို ကျီးသည် အကြင်ထိုးဆိတ်၏။ (ဣဒံ နု ဒုက္ခံ၊ ဤကျီးထိုးဆိတ်ခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခမဟုတ်ပါ)။ သာမာ ပုပ္ဖရတ္တေန၊ အသားညိုချော အိမ်ရှင်မသည် ဝတ်ပန်းအဝတ်ဖြင့်။ ကတ္တိကံ ယံ နာနုဘောဿတိ၊ ညအခါဆင်နွဲသည့် ကြတ္တိကာပွဲအလှည့်ကို မခံစားရလတံ့။ အဒုံ ဒုက္ခံ၊ ထိုမခံစားရခြင်းသည်သာ ငါ့အတွက်ဒုက္ခတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **နယိဒံ ဒုက္ခံ အဒုံ ဒုက္ခံ၊ ယံ မံ တုဒတိ ဝါယသော**တိ၊ နယိဒံ ဒုက္ခံ အဒုံ ဒုက္ခံ၊ ယံ မံ တုဒတိ ဝါယသောဟူသည်ကား။ သူလေ လဂ္ဂနပစ္စယ်၊ တံကျင်၌ ဋ္ဌိကပ်လျှိုထားခြင်းအကြောင်းရှိသော။ ယဒ္ဓ ဣဒံ ကာယိကစေတသိက ဒုက္ခံ၊ အကြင်ကိုယ်စိတ်၌ဖြစ်သော ဤဆင်းရဲသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ လောဟ မယေဟိ ဝိယ၊ သံကြေးသဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ တုဏ္ဍေဟိ၊ နှုတ်သီးတို့ဖြင့်။ ဝါယသော ယဒ္ဓ တုဒတိ၊ ကျီးသည် အကြင်ထိုးဆိတ်၏။ သဗ္ဗမ္ပိ ဣဒံ၊ အလုံးစုံ လည်းဖြစ်သော ဤဆင်းရဲနှစ်မျိုးသည်။ မယ္ဟံ နု ဒုက္ခံ၊ ငါ့အတွက် ဒုက္ခမဟုတ်။ အဒုံ ဒုက္ခံ ဧတံယေဝ ပန၊ ဟိ. . ဆင်းရဲသည်သာ။ မေ ဒုက္ခံ ဣဒံ အတ္ထော၊ ငါ့ အတွက် ဒုက္ခတည်း ဤကား ရှေ့ထက်ဝက်အနက်တည်း။ ကတရံ၊ ဟို ဒုက္ခဟူသည် အဘယ်နည်း။ **သာမာ ပုပ္ဖရတ္တေန**၊ အသားညိုချော အိမ်ရှင်မသည် ဝတ်ပန်းအဝတ်ဖြင့်။ **ကတ္တိကံ ယံ နာနုဘောဿတိ**တိ၊ ညအခါဆင်နွဲသည့် ကြတ္တိကာပွဲအလှည့်ကို အကြင်မခံစားရလတံ့။ ဣဒံ၊ ဤမခံစားရခြင်းပင်တည်း။ မမ ပိယဂုံသာမာ၊ ငါ၏ အသားညိုချောမဖြစ်သော။ သာ ဘရိယာ၊ ထိုမယားသည်။

ဧကံ ကုသုမ္ဘရတ္တံ၊ တစ်ထည်သော ဝတ်ပန်းအဝတ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဧကံ ပါရုပိတွာ၊ တစ်ထည်ကို ခြုံ၍။ ဧဝံ ဃနပုပ္ဖရတ္တေန၊ ဤကဲ့သို့ တစ်ခဲနက် ဝတ်ပန်းဆိုးရည်,ဆိုးထားအပ်သော။ ဝတ္ထယုဂေန၊ ဝတ်စုံဖြင့်။ အစ္ဆန္နာ၊ ဖုံးလွှမ်း ဝတ်ဆင်အပ်လျက်။ မမ ကဏ္ဌေ ဂဟေတွာ၊ ငါ၏ လည်ပင်းကို ဆွဲကိုင်၍။ ကတ္တိကရတ္တိဝါရံ ညအခါဆင်နွဲသည့် ကြတ္တိကာပွဲအလှည့်ကို။ ယံ နာနုဘဝိဿတိ၊ အကြင်မခံစားရလတ်။ ဣဒံ မယ္ဟံ ဒုက္ခံ၊ ဤမခံစားရခြင်းသည် ငါ့အဖို့ ဆင်းရဲလှ၏။ ဟိ ဧတဒေဝ၊ မှန်၏ ဤမခံစားရခြင်းသည်သာ။ မံ ဗာဓတိ၊ ငါ့ကို နှိပ်စက်လျက် နေ၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။ သော ဧဝံ၊ ထိုယောက်ျားသည် ဤကဲ့သို့။ မာတုဂါမံ အာရဗ္ဘ၊ မာတုဂါမကို အာရုံပြု၍။ ဝိပ္ပလပန္တော ယေဝ၊ ယောင်ရမ်းမြည်တမ်းလျက်သာ။ ကာလံ ကတွာ၊ သေမှုကို ပြု၍။ နိရယေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်ရှာပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ဇယမ္ပတိကာဝ၊ ထိုရှေးက မယားလင်တို့သည် ပင်။ ဣဒါနိ ဇယမ္ပတိကာ၊ ယခုအခါ မယားလင်တို့တည်း။ တံ ကာရဏံ ပစ္စက္ခံ ကတွာ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို မျက်မှောက်ကို ပြု၍။ ဌိတာ အာကာသဋ္ဌဒေဝတာ ပန၊ တည်ရှိသော အာကာသစိုးနတ်သည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ပုပ္ဖရတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ပုပ္ဖရတ္တဇာတ်အဖွင့်သည် သတ္တမတည်း။

၈။ သိဂါလဇာတကဝဏ္ဏနာ

နာဟံ ပုနံ နဿ ပုနန္တိ ဣဒံ၊ နာဟံ ပုနံ နဿ ပုနံအစရှိသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ကိလေသနိဂ္ဂဟံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ကိလေသာ နှိမ်နင်းမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိယံ ပဉ္စသတမတ္တာ သဟာ ယကာ၊ သာဝတ္ထိမြို့က ငါးရာမျှရှိကုန်သော သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ မဟာဝိဘဝါ

သေဋ္ဌိပုတ္တာ၊ ပစ္စည်းများစွာရှိကုန်သော သူဌေးသားတို့သည်။ သတ္တု ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ သာသနေ ဥရံ ဒတ္တာ၊ သာသနာတော်အား ရင်ကို ပေး၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကြပြီး၍။ အန္တော ကောဋ္ဌိသန္ထာရေ၊ ရွှေခွက်အစွန်းချင်းထိအောင်, ခင်းအပ်သည့်အတွင်းဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ ဝိဟာရိသု ကိရ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေကြကုန်ပြီတဲ့။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ အမှုရတ္တသမယေ၊ သန်းခေါင်အခါ၌။ တေသံ ကိလေသနိဿိတော၊ ထိုရဟန်းတို့မှာ ကိလေသာကို မှီသော။ သက်ပွေါ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ အတွေးအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ တေ ဥက္ကဏ္ဌိတ္တာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ငြီးငွေ့ကြ၍။ အတ္တနာ ဇဟိတကိလေသေ၊ မိမိသည် ပယ်စွန့်အပ်ပြီးကိလေသာတို့ကို။ ပုန ဂဏ္ဍိတုံ၊ တစ်ဖန် ပြန်ယူခြင်းငှာ။ စိတ္တံ ဥပ္ပါဒယိသု၊ စိတ်ကို ဖြစ်စေကြပြီ။ အထ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည်။ အမှုရတ္တသမနန္တရေ၊ သန်းခေါင်အခါ၏ အခြားမဲ့၌။ သဗ္ဗညုတညာဏဒဏ္ဍဒီပကံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် တည်းဟူသော မီးတိုင်ကို စိုက်ထူ၍။ "ကတရာယ ရတိယာ၊ အဘယ်မည်သော ညောမွေ့ခြင်းဖြင့်။ ဇေတဝနေ ဘိက္ခူ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်က ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ နု ခေါ ဣတိ၊ နေကြသနည်း"ဟု။ ဘိက္ခူနံ အဠာသယံ၊ ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသော်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ အဇ္ဈာသယေ၊ ထိုရဟန်းတို့၏ ကိုယ်တွင်း၌။ ကာမရာဂသင်္ခါတပ္ပဿ၊ ကာမရာဂအကြံ၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ အညာသိ၊ ဖြစ်ပေါ်နေကြောင်းကို သိတော်မူပြီ။ သတ္ထာ နာမ၊ ရှင်တော်ဘုရားမည်သည်။ ဧကပုတ္တိကာ၊ သားတစ်ယောက်တည်းသာရှိသော။ ဣတ္ထီ၊ အမျိုးသမီးသည်။ အတ္တနော ပုတ္တံ၊ မိမိ၏ သားကို။ ရက္ခတိ ဝိယ စ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧကစက္ခုကော ပုရိသော၊ မျက်စိ တစ်ဖက်သာကောင်းသော အမျိုးသားသည်။ စက္ခုံ ဝိယ စ၊ ကောင်းသော မျက်စိကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ (ဧဝံ၊ ဤအတူ)။ အတ္တနော သာဝကေ ရက္ခတိ၊ မိမိ၏ တပည့်သားတို့ကို စောင့်ရှောက်၏။ ပုဗ္ဗဏ္ဟာဒိသု၊ နံနက်ခင်းစသည်တို့တွင်။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အကြင်အခါ၌။ တေသံ ကိလေသာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ထိုတပည့်တို့မှာ ကိလေသာတို့သည် ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ တေသံ တေ ကိလေသေ၊ ထိုတပည့်တို့၏ ထိုကိလေသာတို့ကို။ တတော ပရံ ထိုဖြစ်သည်မှ နောက်၌လွန်စွာ။ ဝမိတုံ အဒတ္တာ၊ ပွားခြင်းငှာ(ပွားခွင့်ကို) မပေးမူ၍။ တသ္မိံ

တသို့ယေဝ သမယေ နိဂ္ဂဏ္ဌာတိ၊ ထိုထိုဖြစ်ရာအခါ၌ပင် နှိမ်နင်းတော်မူ၏။ တေန အသ၊ ထိုသို့နှိမ်နင်းတော်မူခြင်းကြောင့် ထိုရှင်တော်ဘုရားမှာ။ "အယံ၊ ရဟန်းငါးရာတို့ ဤကိလေသာဖြစ်ခြင်းသည်။ စက္ကဝတ္တိရညော အန္တောနဂရေ ယေဝ၊ စက္ကာဝတေးမင်း၏ စံရာနန်းမြို့အတွင်း၌ပင်။ စောရာနံ ဥပ္ပန္နကာလော ဝိယ ဝတ္တတိ၊ ခိုးသားတို့၏ ဖြစ်ပေါ်ရာအခါကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဣဒါနေဝ တေသံ၊ ယခုအခါ၌ပင် ထိုရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မဒေသနံ ကတ္တာ၊ တရားဟောမှုကို ပြု၍။ တေ ကိလေသေ နိဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို နှိမ်နင်းပြီး၍။ အရဟတ္တံ ဒဿာမီတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပေးမည်"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ သော သုရဘိဂန္ဓကုဋ္ဌိတော နိက္ခမိတ္တာ၊ ထိုဘုရားရှင်သည် ကောင်းသော နံ့သာတို့ ထုံအပ်သော ဂန္ဓကုဋီမှ ထွက်တော်မူ၍။ မဓုရဿရေန၊ သာယာ ချိုမြိန်သော အသံဖြင့်။ အာယသ္မန္တံ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကံ၊ သက်တော်ရှည်ဖြစ်သော တရားဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သော။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာထေရ်ကို။ "အာနန္ဒာတိ အာမန္တေသိ၊ အာနန္ဒာ"ဟု ခေါ်တော်မူပြီ။ ထေရော "ကိं ဘန္တေတိ၊ ရှင်အာနန္ဒာ ထေရ်သည် ဘာပါလဲ ရှင်တော်ဘုရား"ဟု။ အာဂန္တာ ဝန္ဒိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ လာ၍ ဝပ်ချ၍ တည်ပြီ။ "အာနန္ဒ ယတ္တကာ ဘိက္ခူ အိ. . အာနန္ဒာ အကြင်မျှရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အန္တောကောဋ္ဌိသန္ထာရေ ဝိဟရန္တိ၊ ရွှေခွက်စွန်းချင်းထိအောင် ခင်းအပ်သည့်ကျောင်းတော်တွင်း၌ နေကြကုန်၏။ (တတ္တကေ)သဗ္ဗေ၀၊ (ထိုမျှ ရှိကုန်သော) ရဟန်းအားလုံးတို့ကိုပင်။ ဂန္ဓကုဋီပရိဝေဏေ၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ခန်း၌။ သန္ဓိပါတေဟိတိ၊ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးစေလောဟု မိန့်ပြီ။ "အဟံ ပဋ္ဌသတော၊ ငါဘုရားသည် ငါးရာကုန်သော။ တေ ယေဝ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုသာ။ သစေ ပဏ္ဍောသာပေဿာမိ၊ အကယ်၍ ခေါ်စေအံ့။ 'နော အဘ္ဘန္တရေ ငါတို့၏ ကိုယ်တွင်း၌။ ကိလေသာနံ ဥပ္ပန္နဘာဝေါ၊ ကိလေသာတို့၏ ဖြစ်နေကြောင်းကို။ သတ္ထာရာ ဥတောတိ၊ ဘုရားရှင်သည် သိတော်မူအပ်ပြီ'ဟု။ သံဝိဂ္ဂမာနသာ၊ ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိကြ၍။ ဓမ္မဒေသနံ သမ္ဘဋ္ဌိတုံ၊ ဟောကြားအပ်သော တရားကို ကောင်းစွာခံယူခြင်းငှာ။ နာသက္ခိဿန္တိတိ၊ စွမ်းနိုင်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်"ဟု။ အသ ဧဝံ အဟောသိ ကိရ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားမှာ ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်ပြီတဲ့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗေ သန္ဓိပါတေဟိတိ၊ ရဟန်း အားလုံးတို့ကို ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးစေလော"ဟု။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်။ သာမု ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ ရှင်တော်ဘုရားဟု။ အဝါပုရဏံ အာဒါယ၊ သော့, သံကောက်ကို ယူ၍။ ပရိဝေဏေန ပရိဝေဏံ အာဟိဏ္ဍိတွာ၊ ပရိဝုဏ်တစ်ခုမှ ပရိဝုဏ်တစ်ခုသို့ လှည့်လည်တော်မူ၍။ သဗ္ဗေ ဘိက္ခူ အားလုံးကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ခန်း၌။ သန္ဓိပါတေတွာ၊ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးစေ၍။ ဗုဒ္ဓါသနံ ပညာပေသိ၊ ဘုရားရှင်ဖို့ နေရာတော်ကို ခင်းထားပြီ။

သတ္ထာ ပလ္လင်် အာဘုဇိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် တင်ပလ္လင်ကို ခွေတော်မူ၍။ ကာယံ ဥဇုံ ပဏိဓာယ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်တော်ကို ဖြောင့်ဖြောင့် ထား၍။ သိလာပထဝိယံ ပတိဋ္ဌဟမာနော၊ ကျောက်သားမြေပေါ်၌ တည်ရှိနေသော။ သိနေရု ဝိယ၊ မြင်မိုရ်တောင်ကဲ့သို့။ ပညတ္တေ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော ဘုရားတို့ နေရာ၌။ အာဝေဏ္ဍာဝေဏ္ဍာ၊ အသွယ်အသွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ယမကယမကာ၊ အစုံအစုံဖြစ်ကုန်သော။ ဆဗ္ဗဏ္ဏာယနဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ အဆင်းခြောက်မျိုးရှိကုန်သော, လုံးလုံးခဲခဲဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော နိသီဒိ၊ လွှတ်တော်မူလျက် ထိုင်နေတော်မူပြီ။ တာပိ ရသ္မိယော၊ ထိုရောင်ခြည်တော်ခြောက်ပါးတို့သည်လည်း။ ပါတိမတ္တာ ဆတ္တမတ္တာ၊ ခွက်မျှရှိကုန်၍ ထီးမျှရှိကုန်၍။ ကူဋာဂါရကူဋ္ဌမတ္တာ၊ တောင်ထွဋ်ဝမ်းမျှရှိကုန်၍။ ဆိဇ္ဇိတွာ ဆိဇ္ဇိတွာ၊ ပြတ်ကျ၍ ပြတ်ကျ၍။ ဂဂနတလေ ဝိဇ္ဇုလတာ ဝိယ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌ လျှပ်စစ်နွယ်တို့ကဲ့သို့။ သဗ္ဗရိသု၊ ကောင်းစွာလှည့်လည်ကုန်ပြီ။ အဏ္ဏဝကုစ္ဆိံ ခေါဘေတွာ၊ ပင်လယ်ဝမ်းကို ခြောက်ခြားစေ၍။ ဗာလသူရိယုဂ္ဂမနကာလော ဝိယ အဟောသိ၊ နေလုလင်ထွက်ပေါ်ရာအခါကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခသံဃောပိ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ဝပ်ချ၍။ ဂရုစိတ္တံ ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ၊ အလေးဂရုပြုသော စိတ်ထားကို ရှေးရှုဖြစ်စေ၍။ ရတ္တကမ္မလသာဏိယာ ပရိက္ခိပန္တော ဝိယ၊ ကမ္မလာနီ တင်းတိမ်ဖြင့် ကာရံထားဘိသကဲ့သို့။ ပရိဝါရေတွာ နိသိဒိ၊ ဝိုင်းရံ၍ ထိုင်နေပြီ။ သတ္ထာ ဗြဟ္မသံရံ နိစ္ဆာရေန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် မြင့်မြတ်သော အသံကို ထွက်စေတော်မူလျက်။ ဘိက္ခူ အာမန္တေတွာ၊ ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ရဟန်းမည်သည်။ ကာမဝိတက္ကံ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကာမကြံမှုလည်းကောင်း ဖျက်ဆီးဖို့ကြံမှုလည်းကောင်း။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကံ ဣတိ၊ ညှဉ်းဆဲဖို့ကြံမှုလည်းကောင်းဟု။ ဣမေ

တယော အကုသလဝိတက္ကေ၊ ဤသုံးပါးကုန်သော အပြစ်ရှိ, အကြံတို့ကို။ ဝိတက္ကေတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ကြံစည်ခြင်းငှာ မသင့်။ ဟိ အန္ဓော ဥပ္ပန္နကိလေသော၊ မှန်၏ ကိုယ်တွင်းဖြစ်ပေါ်လာသော ကိလေသာကို။ ပရိတ္တကောတိ၊ အနည်းငယ်ဟု။ အဝမညိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်းငှာ မသင့်။ ကိလေသော နာမ ပစ္စာမိတ္တသဒိသော၊ ကိလေသာမည်သည် ရန်သူနှင့်တူ၏။ ပစ္စာမိတ္တော စ၊ ရန်သူဟူသည်လည်း။ ခုဒ္ဒကော နာမ နတ္ထိ၊ ငယ်သည်မည်သည် မရှိ။ သြကာသံ လဘိတ္တာ၊ အခွင့်ကို ရသော်။ ဝိနာသမေဝ ပါပေတိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့သာ ရောက်စေ၏။ ဧဝမေဝ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ ဤသို့သာလျှင် အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော။ ကိလေသော ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ ကိလေသာသည် ဖြစ်ပြီး၍။ ဝမိုတုံ လဘန္တော၊ ကြီးပွားခွင့်ကို ရသော်။ မဟာဝိနာသံ ပါပေတိ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်၏။ ဧသော ကိလေသော နာမ၊ ဤကိလေသာမည်သည်။ ဟလာဟလ ဝိသူပမော၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်လျှင် ဥပမာရှိ၏။ ဥပ္ပါဋိတ္ဌာနဝိဂ္ဂဟသဒိသော၊ ခွါထုတ်အပ်သော အရေရှိသော အမာနှင့်တူ၏။ အာသီဝိသပဋိဘာဂေါ၊ အဆိပ်တက်မြန်သောမြွေနှင့်တူ၏။ အသနိအဂ္ဂိသဒိသော၊ မိုးကြိုးလောင်မီးနှင့်တူ၏။ အလ္လီယိတုံ နယုတ္တော၊ ငြိကပ်ခြင်းငှာ မသင့်။ အာသက်ကိတဗ္ဗော၊ သံသယထားထိုက်၏။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နက္ခဏေယေဝ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ရာအချိန်မှာပင်။ ပဋိသခါနဗလေန၊ ဆင်ခြင်မှုစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘာဝနာဗလေန၊ ဘာဝနာစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယထာ၊ အကြင်သို့ ပယ်ဖျောက်သော်။ မုဟုတ္တမ္ပိ၊ တစ်မုဟုတ်သော်မှလည်း။ ဟဒယေ အဋ္ဌတ္တာ၊ စိတ်နှလုံး၌ မတည်မူ၍။ ပဒုမိနိပတ္တာ၊ ပဒုမ္မာကြာရွက်မှ။ ဥဒကဗိန္ဒု ဝိယ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့၊ ဝိဝဋ္ဋတိ၊ လျှောကျ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှောကျအောင်။ ပဇဟိတဗ္ဗော၊ ပယ်စွန့်ထိုက်၏။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည် လည်း။ ကိလေသံ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ ကိလေသာကို အနည်းငယ်မျှပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ဂရဟိတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ကြ၍။ ယထာ၊ အကြင်ကဲ့သို့ နှိမ်နင်းသော်။ ပုန အဘ္ဘန္တရေ၊ တစ်ဖန် ကိုယ်တွင်း၌။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့ တစ်ဖန်ကိုယ်တွင်း၌ မဖြစ်အောင်။ နိဂ္ဂဏှိသူတိ ဝတ္တာ၊ နှိမ်နင်းကြဦးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟာရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ တေဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သိဂါလယောနိယံ၊ မြေခွေးမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိं ဂဟေတွာ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူ၍။ အရညေ နဒီတီရေ၊ တောထဲက မြစ်ကမ်းနား၌။ နိဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ နေထိုင်မှုကို ပြုပြီ။ အထ ဧကော ဇရဟတ္ထီ၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော ဆင်အိုကြီးသည်။ ဂင်္ဂါတီရေ ကာလံ အကာသိ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနား၌ သေမှုကို ပြုပြီ။ သိဂါလော၊ ဘုရားလောင်းမြေခွေးသည်။ ဂေါစရတ္ထသုတော၊ အစာအတွက် လှည့်လည်သော်။ တं မတဟတ္ထိသရီရံ ဒိသ္မာ၊ ထိုဆင်သေကောင်ကို တွေ့ရ၍။ "မေ မဟာ၊ ငါအတွက် ကြီးစွာသော။ ဂေါစရော ဥပ္ပန္နော တိ၊ အစာသည် ဖြစ်ပြီ"ဟု တွေး၍။ ဂန္တွာ တं၊ သွားပြီး၍ ထိုဆင်သေကောင်ကို။ သောဏ္ဍေ ဆုံသိ၊ နှာမောင်း၌ ကိုက်ပြီ။ နဂ်လီသာယ၊ ထွန်တုံးထွန်သန့်ကို။ ဒဋ္ဌကာလော ဝိယ အဟောသိ၊ ကိုက်ရာအခါကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ "ဧတ္ထ၊ ဤနေရာ၌။ ခါဒိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ကိုက်စားသင့်သည်နှင့်ယှဉ်သော အရာဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိ တိ၊ မရှိ"ဟု။ ဒန္တေသု ဆုံသိ၊ အစွယ်တို့၌ ကိုက်ပြန်ပြီ။ ထမ္ဘေ ဒဋ္ဌကာလော ဝိယ၊ တိုင်၌ ကိုက်ရာအခါကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သွားပြီ။ ကဏ္ဏေ ဆုံသိ၊ နားရွက်၌ ကိုက်ပြီ။ သုပ္ပကောဠိယံ၊ စကောအစွန်း၌။ ဒဋ္ဌကာလော ဝိယ အဟောသိ၊ ကိုက်ရာ အခါကဲ့သို့ ဖြစ်ပြန်ပြီ။ ဥဒရေ ဆုံသိ၊ ဝမ်းပိုက်၌ ကိုက်ပြီ။ ကုသုလေ ဒဋ္ဌကာလော ဝိယ၊ စပါးကြည်၌ ကိုက်ရာ အခါကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပါဒေ ဆုံသိ၊ ခြေ၌ ကိုက်ပြီ။ ဥဒုက္ခလေ ဒဋ္ဌကာလော ဝိယ၊ ဆုံ၌ ကိုက်ရာ အခါကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ နဂ်ဠေ ဆုံသိ၊ မြီးထူး၌ ကိုက်ပြီ။ မုသလေ ဒဋ္ဌကာလော ဝိယ၊ ကျီမွှေ့၌ ကိုက်ရာအခါကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ ဧတ္ထာပိ၊ ဤမြီးထူး၌လည်း။ ခါဒိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ကိုက်စားသင့်သည်နှင့်ယှဉ်သော အရာဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိ ဣတိ၊ မရှိဟု။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ကိုက်ရာဌာန အားလုံး၌။ အဿာဒံ အလဘန္တော၊ သာယာဖွယ်ကို မရ၍။ ဝစ္စမဂ္ဂေ ဆုံသိ၊ ဝစ္စမဂ်၌ ကိုက်ပြီ။ မုဒုပူဝေ ဒဋ္ဌကာလော ဝိယ၊ နူးညံ့သောမုံ့၌ ကိုက်ရာကာလကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ "ဣဒါနိ ဣမသ္မိं သရီရေ၊ ယခုအခါ ဤဆင်သေကောင်၌။ မဒုခါဒိတဗ္ဗယုတ္တကဋ္ဌာနံ၊ နူးညံ့သော ကိုက်စားသင့်သည်နှင့်ယှဉ်သော နေရာကို။ မေ လဒ္ဓန္တိ၊ ငါသည် ရအပ်ပြီ"ဟုတွေး၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေရာမှ စ၍။

ခါဒန္တော၊ ကိုက်စားလျက်။ အန္တောကုစ္ဆိယ် ပဝိသိတ္တာ၊ ဆင်သေကောင်ဝမ်းတွင်းသို့ ဝင်၍။ ဝက္ကဟဒယာဒီနိ ခါဒိတ္တာ၊ အညှိုနှလုံးသားစသည်တို့ကို ကိုက်စားပြီး၍။ ပိပါသိတကာလေ၊ ရေငတ်ရာအခါ၌။ လောဟိတံ ပိဝိတ္တာ၊ သွေးကို သောက်၍။ နိပဇ္ဇိတုကာမကာလေ၊ အိပ်လိုရာအခါ၌။ ဥဒရံ ပတ္ထရိတ္တာ၊ ဆင်သေကောင် ရင်ဘတ်ကို ဖြန့်ခင်း၍။ နိပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏။

အထ အသ၊ ထိုအခါ ထိုမြေခွေးမှာ။ "ဣဒံ ဟတ္ထိသရီရံ၊ ဤဆင်သေကောင်သည်။ နိဝါသသုခတာယ၊ နေဖို့ရာ ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မယှံ ဂေဟသဒိသံ၊ ငါ့အတွက် အိမ်နှင့်တူ၏။ ခါဒိတုကာမတာယ သတိ၊ စားလိုသည့် အဖြစ်သည် ရှိခဲ့သော်။ ပဟူတမံသံ၊ များစွာသော အသားရှိ၏။ ဣဒါနိ မေ ယခုအခါ ငါ့မှာ။ အညတ္ထ ကမ္မံ၊ အခြားနေရာ၌ ပြုလုပ်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ ကိံ ဣတိ၊ ဘယ်မှာရှိတော့မည်နည်း"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ သော အညတ္ထ အဂန္တ္မာ၊ ထိုဘုရားလောင်းမြေခွေးသည် အခြားသို့ မသွားမူ၍။ ဟတ္ထိကုစ္ဆိယံယေव၊ ဆင်ဝမ်းခေါင်း၌သာ။ မံသံ ခါဒိတ္တာ ဝသတိ၊ အသားကို စား၍ နေ၏။ ကာလေ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ အချိန်သည် ကုန်သွားသော် ကုန်သွားသော်။ နိဒါယေ၊ နွေကာလ၌။ ဝါတသမ္ဘဝေန စေဝ၊ လေနှင့်တွေ့ထိမှုကြောင့်လည်းကောင်း။ သူရိယရသ္မိသန္တာပေန စ၊ နေရောင်အပူကြောင့်လည်းကောင်း။ တံ ကုဏပံ သုဿိတ္တာ၊ ထိုဆင်သေကောင်သည် ခြောက်သွေ့၍။ ဝလိယောဂဏ္ဍီ၊ အတွန့်အရှုံ့တို့ကို ယူပြီ။ သိဂ်ိလဿ၊ မြေခွေး၏။ ပဝိဋ္ဌဒ္ဒါရံ ပိဟိတံ၊ ဝင်ပေါက်သည် ပိတ်သွားပြီ။ အန္တောကုစ္ဆိယံ၊ ဆင်သေကောင်ဝမ်းအတွင်း၌။ အန္ဓကာရော အဟောသိ၊ အမှောင်သည် ဖြစ်ပြီ။ သိဂ်ိလဿ၊ မြေခွေးအတွက်။ လောကန္တရိကနိဝါသော ဝိယ ဇာတော၊ လောကန္တရိက်ငရဲနေရသကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ကုဏပေ သုဿန္တေ၊ ဆင်သေကောင်ပုတ် ခြောက်သွေ့သော်။ မံသမ္ပိ သုဿိ၊ အသားသည်လည်း ခြောက်သွေ့ပြီ။ လေဟိတမ္ပိ ပစ္ဆိဇ္ဇိ၊ အသွေးသည်လည်း ခြောက်သွေ့ပြတ်စဲပြီ။ သော နိက္ခမဒ္ဒါရံ၊ ထိုမြေခွေးသည် ထွက်ပေါက်ကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်။ ဘယပတ္တော ဟုတ္တာ၊ ဘေးသို့ရောက်သည် ဖြစ်၍။ သန္ဓာဝန္တော၊ ဆင်သေကောင်ဝမ်းထဲပြေးသွားလျက်။ ဣတော စိတော စ ပဟရိတ္တာ၊ ဤမှ ဤမှလည်း ထိခိုက်တိုးဝှေ့၍။ နိက္ခမနဒ္ဒါရံ ပရိယေသမာနော ဝိစရတိ၊ ထွက်ပေါက်ကို ရှာလျက် လှည့်လည်၏။ ဧဝံ တသ္မိံ၊ ဤကဲ့သို့

ထိုမြေခွေးသည်။ ဥက္ခလိယဲ ဝိဋ္ဌပိဏ္ဍီ ဝိယ၊ ဖိုခနောက်ပေါ်၌ မဲ့မဲ့လုံးကဲ့သို့။ အန္တောကုစ္ဆိယဲ ပစ္စမာနေ၊ ဆင်သေကောင်ဝမ်းဗိုက်တွင်း၌ ကျက်အပ်သော်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ မဟာမေယော ပါဝဿီ၊ ကြီးစွာသောမိုးသည် ရွာသွန်းပြီ။ အထ နံ ကုဏပဲ တေမေတွာ၊ ထိုအခါ ထိုဆင်သေကောင်ကို စိုစွတ်စေ၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကြွရောင်ရမ်း၍။ ပကတိ သဏ္ဌာနေန အဋ္ဌာသိ၊ ပင်ကိုသဏ္ဌာန်ဖြင့် တည်ပြီ။ ဝစ္ဆမဂ္ဂေါ ဝိဝဋ္ဋော ဟုတ္တာ၊ ဝစ္ဆမဂ်သည် ပွင့်လင်းသည် ဖြစ်၍။ တာရကာ ဝိယ ပညာယိ၊ ကြယ်တာရာကဲ့သို့ ထင်ရှားပြီ။ သိဂ်ါလော တံ ဆိဒ္ဒဲ ဒိသ္မာ၊ မြေခွေးသည် ထိုအပေါက်ကို တွေ့ရ၍။ မေ ဇီဝိတံ လဒ္ဓန္တိ၊ ငါသည် အသက်ကို ရအပ်ပြီ"ဟု။ ယာဝ ဟတ္ထိသီသာ ပဋ္ဌိဏ္ဍမိတ္တာ၊ ဆင်သေကောင်, ဦးခေါင်းတိုင်အောင် နောက်ပြန်ဆုတ်၍။ ဝေဂေန ပက္ခန္ဒိတ္တာ၊ အဟုန်ဖြင့် ပြေးသွား၍။ ဝစ္ဆမဂ္ဂံ သီသေန၊ ဝစ္ဆမဂ်ကို ဦးခေါင်းဖြင့်။ ပဟာရိတ္တာ နိက္ခမိ၊ ထိခိုက်တိုးဝှေ့၍ ထွက်သွားပြီ။ တဿ သဋ္ဌန္ဓသရီရတ္တာ၊ ထိုမြေခွေး၏ ကောင်းစွာ ဖုံးလွမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗလောမာနိ၊ အမွေးအားလုံးတို့သည်။ ဝစ္ဆမဂ္ဂေ အလ္လိယိသု၊ ဆင်သေဝစ္ဆမဂ်၌ ငြိကပ်ကျန်ရစ်ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းမြေခွေးသည်။ တာလက္ခန္ဓ သဒိသေန၊ ထန်းလုံးနှင့်တူသော။ နိလောမေန သရီရေန၊ အမွေးမရှိသော ကိုယ်ဖြင့်။ ဥဗ္ဗိဂ္ဂစိတ္တော၊ ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိ၍။ မုဟုတ္တံ ဓာဝိတ္တာ၊ တစ်မုဟုတ်မျှ ပြေးသွားပြီး၍။ နိဝတ္တိတ္တာ နိသိန္နော၊ နောက်ပြန်ဆုတ်၍ ဝပ်လျက်။ သရီရံ သြလောကေတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို ကြည့်၍။ "မယ္ဟံ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ ငါ၏ ဤဒုက္ခကို။ အညေန နကတံ၊ အခြားသူသည် ပြုအပ်သည် မဟုတ်။ ပန လောဘဟေတု၊ စင်စစ်သော်ကား လောဘအကြောင်းရင်းကြောင့်။ လောဘကာရဏာ၊ လောဘ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ လောဘံ နိဿာယ၊ လောဘကို မှီ၍။ မယာ ဧတံ ကတံ၊ ငါသည် ဤဒုက္ခကို ပြုအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ယခုအခါ ဤအချိန်မှ စ၍။ လောဘဝသိကော နဘဝိဿာမိ၊ လောဘအလိုသို့ လိုက်သူသည် မဖြစ်တော့အံ့။ ဟတ္ထိသရီရံ နာမ၊ ဆင့်ကိုယ်မည်သည်သို့။ ပုန နပဝိသိဿာမိတိ၊ တစ်ဖန်မဝင်တော့အံ့"ဟု။ သံဝိဂ္ဂဟဒယော ဟုတ္တာ၊ ထိတ်လန့်သော စိတ်နှလုံးရှိသည် ဖြစ်၍။

၁၄၈။ "နာဟံ ပုနံ နစ ပုနံ၊ နစ စာပိ အပုနပ္ပုနံ။
ဟတ္ထိဇောန္ဒိ ပဝေက္ခာမိ၊ တထာ ဟိ ဘယတဇ္ဇိတော"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ နာဟံ(ပ)ဘယတဇ္ဇိတောဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

တထာ ဟိ ဘယတဇ္ဇိတော၊ ထိုသို့သာလျှင် သေဘေးခြိမ်းခြောက်အပ်ရကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဟတ္ထိဇောန္ဒိ နပဝေက္ခာမိ၊ ဆင်ကိုယ်တွင်းသို့ မဝင်တော့အံ့။ ပုန စ နပဝေက္ခာမိ၊ တစ်ဖန်လည်း မဝင်တော့အံ့။ အပုနပ္ပုနံ စာပိ နပဝေက္ခာမိ၊ နောက်တစ်ဖန် နောက်တစ်ဖန်လည်း မဝင်တော့အံ့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **နစာပိ အပုနပ္ပုနန္တိ**၊ နစာပိ အပုနပ္ပုနံဟူသော ပါဋ်၌။ အ,ကာရော နိပါတမတ္တော၊ အ,အက္ခရာသည် အနက်မရှိနိပါတ်မျှသာတည်း။ အယံ ပန သကလာယပိ၊ ဤဆိုလတ်သည်ကား အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဇတိသာ ဂါထာယ အတ္ထော၊ ဤဂါထာ၏ အနက်တည်း။(ကော၊ အနက်ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ အဟံ ဟိ ဣတော ပုန၊ ငါသည်ကား ဤအခါမှ နောက်တစ်ဖန်လည်းကောင်း။ တတော စ ပုန၊ ထိုအခါမှလည်း နောက်တစ်ဖန်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝုတ္တဝါရတော၊ ဤကဲ့သို့ ပြောသင့်သော အလှည့်အကြိမ်မှ။ ပုန၊ နောက်တစ်ဖန်လည်းကောင်း။ တတောပိ စ ပုနပ္ပုနံ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီး အလှည့်မှလည်း နောက်တစ်ဖန်နောက်တစ်ဖန်လည်းကောင်း။ ဝါရဏသရီရသခ်ိတံ၊ ဆင်ကိုယ်ဟု ဆိုအပ်သော။ **ဟတ္ထိဇောန္ဒိ နပဝေက္ခာမိ**၊ ဆင်ကိုယ်တွင်းသို့ မဝင်တော့အံ့။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း။ **တထာ ဟိ ဘယတဇ္ဇိတော**၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင် သေဘေးခြိမ်းခြောက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ငါမြေခွေးကို။ ဣမသ္မိံယေव ပဝေသနေ၊ ဆင်သေကောင်ဝမ်းထဲသို့ ဤဝင်ခြင်း၌ပင်။ ဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေးခြိမ်းခြောက်ခံရ၍။ တထာ ဟိ မရဏဘယေန၊ ထိုသေဘေးသည်ပင်။ သန္တာသံ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပါဒိတော၊ ရောက်စေအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

စ ပန ဇဝံ ဝတ္တာ၊ ဆက်၍အထူး ပြောရသော် ဤသို့ ပြောပြီး၍။ တတောဝ ပလာယိတ္တာ၊ ထိုနေရာမှပင် ထွက်ပြေး၍။ ပုန တံ ဝါ၊ တစ်ဖန် ထိုဆင်သေ ကောင်ကို သော်လည်းကောင်း။ အညံ ဝါ ဟတ္ထိသရီရံ၊ အခြားသော ဆင်ကိုယ်ကို သော်လည်းကောင်း။ နိဝတ္တိတ္တာပိ၊ ဆုတ်နစ်၍သော်မှလည်း။ နေ ဩလောကေသိ၊ မကြည့်ပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှ စ၍။ လောဘဝသိကော နေ အဟောသိ၊ လောဘအလိုသို့ လိုက်သူသည် မဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ အန္ဓော၊ အို. . ရဟန်းတို့ ကိုယ်တွင်း၌ ဥပ္ပန္နကိလေသဿ နာမ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကိလေသာမည်သည်ကို။ ဝမိတုံ အဒတ္တာ၊ တိုးပွားခြင်းကြီးပွားခြင်းငှာ အခွင့်အလမ်း မပေးမူ၍။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထိုဖြစ်သည့်နေရာ ဖြစ်သည့်အခါ၌ပင်။ နံ နိဂ္ဂဏှိတုံ၊ ထိုဖြစ်ပေါ်လာသည့် ကိလေသာကို နှိမ်နင်းခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတီတိ ဝတ္တာ၊ သင့်၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေတ္တာ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူ၍။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာပြပြီးအဆုံး၌။ ပဠသတာပိ တေ ဘိက္ခူ၊ ငါးရာလုံးလည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ကုန်ပြီ။ အဝသေသေသု ကေစိ၊ ကြွင်းကျန်သော ရဟန်းတို့တွင် အချို့ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့သည် လည်းကောင်း။ ကေစိ သကဒါဂါမိနော၊ အချို့ရဟန်းတို့သည် သကဒါဂါမ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ကေစိ အနာဂါမိနော အဟေသုံ၊ အချို့ရဟန်းတို့သည် အနာဂါမ် တို့သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တဒါ သိဂ်ါလော၊ ထိုနှေးအခါက မြေခွေးသည် ကား။ အဟမေဝ အဟောသိံ ဣတိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ ဤသို့ ဇာတ်ပေါင်းတော်မူပြီ။

သိဂ်ါလဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ သိဂ်ါလဇာတ်အဖွင့်သည် အဋ္ဌမတည်း။

၉။ ကေပဏ္ဍဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကေပဏ္ဍော အယံ ရုက္ခေါတိ ဣဒံ၊ ကေပဏ္ဍော အယံ ရုက္ခေါအစရိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဝေသာလိ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေသာလီမြို့ကို အမှီပြု၍ ။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ ဝိဟာရေ၊ စုလစ်မွန်းခွန် အထွဋ်တင်သော ဇရပ်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဝေသာလိကံ ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိကုမာရံ၊ ဝေသာလီပြည်သားဖြစ်သော ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တသ္မိံ ကာလေ၊ ခဲ့ပြောရသော် ထိုအခါက။ ဝေသာလိနဂရံ၊ ဝေသာလီမြို့ကို(ဝေသာလီမြို့သည်)။ ဂါဝုတ ဂါဝုတန္တရေ၊ တစ်ဂါဝုတ် တစ်ဂါဝုတ်အတွင်း၌။ တီဟိ ပါကာရေဟိ၊ သုံးထပ်ကုန်သော တံတိုင်းတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ကာရံအပ်၏။ တီသု ဌာနေသု၊ သုံးဌာနတို့၌။ ဂေါပုရဋ္ဌာလကယုတ္တံ၊ တုရိဏ်းတိုင်နှင့် ယှဉ်၏။ ပရမသောဘဂ္ဂပ္ပတ္တံ၊ အလွန်တင့်တယ်ခြင်းအစုသို့ ရောက်၏။ တတ္ထ နိစ္စကာလံ၊ ထိုဝေသာလီမြို့၌ အမြဲကာလ ပတ်လုံး။ ရဇ္ဇံ ကာရေတွာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြု၍ ။ ဝသန္တာနညေဝ ရာဇုနံ၊ နေသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော မင်းတို့၏။ သတ္တသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တသတာနိ၊ ခုနစ်ရာတို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တ ရာဇာနောစ ဟောန္တိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော မင်းတို့သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်, ရှိကုန်၏။ တတ္ထကာယေဝ ဥပရာဇာနော၊ ထိုမျှလောက်သာရှိကုန်သော အိမ်ရှေ့မင်း တို့သည်လည်းကောင်း။ တတ္ထကာ သေနာပတိနော၊ ထိုမျှလောက်သာ ရှိကုန်သော စစ်သူကြီးတို့သည်လည်းကောင်း။ တတ္ထကာ ဘဏ္ဍာဂါရိကာ၊ ထိုမျှလောက်သာရှိကုန်သော ဘဏ္ဍာစိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် ရှိကုန်၏)။ တေသံ ရာဇကုမာရာနံ အန္တရေ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသားငယ်တို့၏ အတွင်း၌။ ဧကော ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိကုမာရော နာမ၊ တစ်ယောက်သော ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားငယ် မည်သည်။ ကောဓနော စဏ္ဍော၊ စိတ်ဆိုးလေ့ရှိသည် ကြမ်းတမ်းသည်။ ဖရုသော သာဟသိကော၊ ရိုင်းပြသည် အနိုင်ကျင့်တတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒဏ္ဍေန၊ ဒုတ်ဖြင့်။ ယဋ္ဌိတဓာသီဝိသော ဝိယ၊ ထိခိုက်ထားအပ်သော မြွေကဲ့သို့။ ကောဓေန၊ ဒေါသဖြင့်။ နိစ္စံ ပဇ္ဇလိတော၊ အမြဲတောက်လောင်နေ၏။ တဿ ပုရတော၊ ထိုဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသား၏ ရှေ့၌။ ဒွေ တီဏိ ဝစနာနိ၊ နှစ်ခွန်းကုန်သုံးခွန်းကုန်သော စကားတို့ကို။ ကထေတုံ သမတ္ထော နာမ၊ ပြောခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သူမည်သည်။

နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ မာတာပိတရော၊ ထိုဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို မိဘတို့သည်။ သိက္ခာပေတုံ နေဝ သက္ခိသု၊ သင်ယူစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြပြီ။ ဉာတယော နသက္ခိသု၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း မစွမ်းနိုင်ကြပြီ။ မိတ္တသုဟဇ္ဇာ၊ မိတ်ဆွေစိတ်ကောင်းရှိသူတို့သည်လည်း။ သိက္ခာပေတုံ နသက္ခိသု၊ သင်ယူစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြပြီ။ အထ အဿ မာတာပိတူနံ၊ ထိုအခါ ထိုဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသား၏ မိဘတို့မှာ။ "အယံ ကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်။ အတိဖရုသော၊ အလွန်ကြမ်းတမ်း၏။ သာဟသိကော၊ အနိုင်ကျင့်တတ်၏။ သမ္မာသမ္ဗဒ္ဓံ ဌပေတွာ၊ ရှင်တော်ဘုရားကို ချန်ထား၍။ အညော၊ အခြားသော။ ဣမံ ဝိနေတုံ၊ ဤဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို ဆုံးမခြင်းငှာ။ သမတ္ထော နာမ နတ္ထိ၊ စွမ်းနိုင်သူမည်သည် မရှိ။ ဗုဒ္ဓဝေနေယျော၊ ဘုရားရှင် ချွတ်ထိုက်သူသည်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ ဖြစ်လောက်၏"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ တေ တံ အာဒါယ၊ ထိုမိဘတို့သည် ထိုဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံသို့။ ဂန္တွာ ဝန္ဒိတ္တာ၊ သွား၍ ဝပ်ချ၍။ "ဘန္တေ အယံ ကုမာရော၊ အို. . မြတ်စွာဘုရား ဤမင်းသားသည်။ စဏ္ဍော ဖရုသော၊ ကြမ်းတမ်းပါ၏ ရိုင်းပြပါ၏။ ကောဓနပဇ္ဇလတိ၊ ဒေါသဖြင့် တောက်လောင်နေပါ၏။ ဣမဿ သြဝါဒံ၊ ဤမင်းသားအား သြဝါဒကို။ ဒေထာတိ အာဟံသု၊ ပေးတော်မူကြပါ"ဟု လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

သတ္ထာ တံ ကုမာရံ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို။ "ကုမာရ ဣမေသု သတ္တေသု နာမ၊ အို. . မင်းသား ဤသတ္တဝါမည်သည်တို့တွင်။ စဏ္ဍေန ဖရုသေန၊ ကြမ်းတမ်းသူသည် ရိုင်းပြသူသည်။ သာဟသိကေန၊ အနိုင်ကျင့်တတ်သူသည်။ ဝိဟေဌကဇာတိကေန၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသဘောရှိသူမည်သည်။ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်သင့်မဖြစ်ရာ။ ဖရုသဝါစော စ နာမ၊ ရိုင်းပြသော စကားရှိသူမည်သည်ကိုလည်း။ ဝိဇာတမာတုယာပိ၊ မွေးမိခင်သည်လည်းကောင်း။ ပိတုနောပိ၊ မွေးဖခင်သည်လည်းကောင်း။ ပုတ္တဒါရဿပိ၊ သားသမီး, သားမယားသည်လည်းကောင်း။ ဘာတိဘဂိနိနမ္ပိ၊ ညီအစ်ကိုအမနှမတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဇာပတိယာပိ၊ အိမ်ရှင်မသည်လည်းကောင်း။ မိတ္တဓန္ဓဝါနမ္ပိ၊ မိတ်ဆွေအကျွမ်းဝင်သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သည်။ အမနာပေါ ဟောတိ၊ မနှစ်သက်အပ်သည် ဖြစ်၏။ ဥသိတုံ အာဂစ္ဆန္တော၊ ကိုက်ဖို့ရာ လာသော။ သပ္ပေါ ဝိယ၊ မြွေကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဋ္ဌဝိယံ ဥဋ္ဌိတစောရော ဝိယ၊

တောအုပ်ထဲ၌ ထက္ကြသောင်းကြမ်းသော သူခိုးဓားပြကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ခါဒိတုံ အာဂစ္ဆန္တော၊ ကိုက်စားခြင်းငှာ လာသော။ ယက္ခော ဝိယ၊ ဘီလူးကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓေဇနီယော ဟုတ္တာ၊ ထိပ်လန့်ဖွယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်၍။ ဒုတိယ စိတ္တဝါရေ၊ ဒုတိယဘဝစိတ်အကြိမ်၌။ နိရယာဒီသု နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ငရဲစသည်တို့၌ ဖြစ်ရ၏။ ဒိဋ္ဌေယေဝ စ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက် တွေ့မြင်ရသောသဘော၌ပင်လည်း။ (ယခုဘဝ၌ပင်လည်း)။ ကောဓနော ပုဂ္ဂလော၊ စိတ်ဆိုးလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မဏ္ဍိတပသာဓိတောပိ၊ တန်းဆာဆင်အပ်, ပြင်ဆင်အပ်သော်လည်း။ ဒုဗ္ဘဏ္ဍောဝ ဟောတိ၊ အဆင်းမလှသည်သာ ဖြစ်၏။ အဿ မုခံ၊ ထိုစိတ်ဆိုးလေ့ရှိသူ၏ မျက်နှာသည်။ ပုဏ္ဏစန္ဒသသိရိကမိ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ကျက်သရေရှိသော်လည်း။ ဇာလာဘိဟတပဒုမံ ဝိယ၊ မီးလျှံ ဖိစီးနှိပ်စက်အပ်သော ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ မလဂ္ဂဟိတကဠနာဒါသမဏ္ဍလံ ဝိယ စ၊ ယူအပ်သော အညစ် အကြေးရှိသော ရွှေကြေးမုံကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝိရူပံ၊ ပျက်သော အဆင်းရှိသည်။ ဒုဒ္ဒသိကံ အဟောသိ၊ ကြည့်ရှုဖွယ်မကောင်းသည် ဖြစ်၏။ ဟိ ကောဓံ နိဿာယ၊ ချဲ့ပြောရသော် ဒေါသကို မှီ၍။ သတ္တာ သတ္တံ အာဒါယ၊ သတ္တဝါတို့သည် လက်နက်ကို ကိုင်ယူ၍။ အတ္တနာဝ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်။ အတ္တာနံ ပဟရန္တိ၊ မိမိကိုယ်ကို ရိုက်နှက်ထိုးခုတ်ကုန်၏။ ဝိသံ ခါဒန္တိ၊ အဆိပ်ကို စားကြကုန်၏။ ရဇ္ဇုယာ ဥဗ္ဗန္ဓန္တိ၊ ကြိုးဖြင့် အထက်၌ အပေါ်၌ ဖွဲ့ချည်ကြကုန်၏(ကြိုးဆွဲချကုန်၏)။ ပပါတာ ပပတန္တိ၊ ကမ်းပါးပြတ်မှ ခုန်ချကုန်၏။ ဧဝံ ကောဓဝေသေန၊ ဤကဲ့သို့ ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့်။ ကာလံ ကတ္တာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ နိရယာဒီသု ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ငရဲစသည်တို့၌ ဖြစ်ကြ ကုန်၏။ ဝိဟေဌကဇာတိကာပိ၊ ညှဉ်းဆဲလေ့ရှိသူတို့သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ယခုဘဝ၌ပင်။ ဂရဟံ ပတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်းကို ရ၍။ ကာယဿ ဘေဒါ၊ ခန္ဓာ ကိုယ်၏ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ နိရယာဒီသု ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ငရဲစသည်တို့၌ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ မနုဿတ္တံ လဘိတ္တာ၊ လူအဖြစ်ကို ရ၍။ ဝိဇာတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ မွေးဖွားရာကာလမှ စ၍။ ရောဂဗဟုလာဝ ဟောန္တိ၊ ရောဂါများကုန်သည် သာ ဖြစ်ကုန်၏။ စက္ခုရောဂေါ၊ မျက်စိရောဂါလည်းကောင်း။ သောတရောဂေါ၊ နားရောဂါလည်းကောင်း။ ဣတိအာဒီသု စ ရောဂေသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော ရောဂါတို့သည်လည်း။(သန္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်လသော်)။ ဧကတော ဥဋ္ဌာယ၊ တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ပေါ်ကြ၍။ ဧကသ္မိံ ပတန္တိ၊ ဒေါသကြီးသူပုဂ္ဂိုလ်

တစ်ယောက်တည်း၌ ကျရောက်ကုန်၏ ရောဂေန အပရိမုတ္တာဝ၊ ရောဂါမှ မလွတ်ကုန်သည်သာ။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိစ္စံ ဒုက္ခိတာဝ၊ အမြဲ ဒုက္ခရောက်သူ တို့သည်သာ။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗေသု သတ္တေသု၊ အားလုံးကုန်သော သတ္တဝါတို့၌။ မေတ္တာစိတ္တေန၊ မေတ္တာစိတ်ရှိသည်။ ဟိတစိတ္တေန၊ အကျိုးစီးပွားလိုလားသည့်စိတ်ရှိသည်။ မုဒုစိတ္တေန ဘဝိတဗ္ဗံ၊ နူးညံ့သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်သင့်၏။ ဟိ ဧဝရူပေါ ပုဂ္ဂလော၊ မှန်၏ ဤသို့ ဒေါသကြီးသော သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိရယာဒီဘယေဟိ၊ ငရဲအစရှိသော ဘေးတို့မှ။ နပရိမုစ္စတိတိ၊ မလွတ်"ဟု။ သြဝဒိ၊ ဆုံးမတော်မူပြီ။ သော ကုမာရော၊ ထိုဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားသည်။ သတ္တု သြဝါဒံ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ သြဝါဒကို နာယူရ၍။ ဧကောဝါဒေနေဝ၊ တစ်ကြိမ်တည်းသော သြဝါဒဖြင့်ပင်။ နိဟတ မာနော ဒန္တော၊ နှိမ့်ချအပ်သော မာနရှိသူသည် ယဉ်ကျေးသူသည်။ နိဗ္ဗိသေဝနော မေတ္တစိတ္တော၊ မကောင်းမှုအထူးမှီဝဲမှု မရှိသူသည် မေတ္တာစိတ်ရှိသူသည်။ မုဒုစိတ္တော အဟောသိ၊ နူးညံ့သော စိတ်ရှိသူသည် ဖြစ်သွားပြီ။ အဂ္ဂေါသန္တမ္ပိ ပဟာရန္တမ္ပိ၊ ဆဲရေးသည်လည်းဖြစ်သော ပုတ်ခတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အညံ နိဝတ္တိတွာ၊ အခြားသူကို ပြန်နှစ်၍။ နဿ သြလောကေသိ၊ မကြည့်ပြီ။ ဥဒ္ဓဋ္ဌဒါဋ္ဌော သပ္ပေါ ဝိယ၊ ထုတ်အပ်သော အစွယ်ရှိသော မြွေကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဋ္ဌစ္ဆိန္နော ကဏ္ဍဋ္ဌကော ဝိယ၊ လက်မကြိုးသော ပုဇွန်လုံးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဆိန္နဝိသာဏော ဥသဘော ဝိယ စ၊ ကျိုးသော ဦးချိုရှိသော နွားလားကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သွားပြီ။

တဿ တံ ပဝတ္တိံ ဥ တတ္တာ၊ ထိုဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသား၏ ထိုအဖြစ်ကို သိကြ၍။ ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌။ "အာဝုသော ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိ ကုမာရံ၊ အို. . ငါရှင်တို့ ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို။ သုစိရံ သြဝဒိတ္တာပိ၊ ကြာမြင့်စွာ ဆုံးမကြသော်လည်း။ မာတာပိတရော ဒမေတုံ၊ မိဘတို့သည် ဆုံးမခြင်းငှာ။ နေဝ သက္ခိံသု၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ ဉာတိမိတ္တာဒယော၊ ဆွေးမျိုးမိတ်ဆွေစသူတို့သည်။ ဒမေတုံ နဿ သက္ခိံသု၊ ဆုံးမခြင်းငှာ မစွန်းနိုင်ကြကုန်။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓော ပန တံ၊ ဘုရားရှင်သည်ကား ထိုဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို။ ဧကောဝါဒေနေဝ ဒမေတ္တာ၊ တစ်ကြိမ်တည်းသော သြဝါဒဖြင့်ပင် ဆုံးမတော်မူ၍။ နိဗ္ဗိသေဝနံ ကတ္တာ၊ မကောင်းမှုအထူး မှီဝဲခြင်းမရှိသည်ကို ပြု၍။ မတ္တဝရဝါရဏံ၊ အမှန်ယစ်သော

ဆင်ပြောင်ကို။ သမုဂ္ဂဟိတာနေ ဥ္ဇကာရဏ် ဝိယ အကာသိ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်ပြီးသော မတုန်လှုပ်ကြောင်းရှိသကဲ့သို့ ပြုတော်မူပြီ။ ဣဒံ ယာဝ သုဘာသိတံ စ၊ ဤငါတို့ဆိုခဲ့ပြီးသော စကားသည် အလွန်ကောင်းစွာ ပြောဆိုအပ်သော စကားလည်း ဖြစ်၏။ (ကား၊ ဘယ်ကဲ့သို့ အလွန်သုဘာသိတ ဖြစ်သနည်း)။ 'ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟတ္ထိဒမကေန၊ ဆင်ဆရာသည်။ သာရိတော ဟတ္ထိဒမ္မော၊ သွားစေအပ်သော ဆုံးမအပ်ပြီးဆင်သည်။ ပုရတ္ထိမံ ဝါ ပစ္ဆိမံ ဝါ၊ အရှေ့အရပ်သို့သော်လည်းကောင်း အနောက်အရပ်သို့သော်လည်းကောင်း။ ဥတ္တရံ ဝါ ဒက္ခိဏံ ဝါ၊ မြောက်အရပ်သို့သော်လည်းကောင်း တောင်အရပ်သို့သော် လည်းကောင်း။ ဧကံယေဝ ဒိသံ၊ တစ်ခုသာဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာသို့။ ဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏။ အဿဒမကေန၊ မြင်းဆရာသည် (ပ) ဂေါဒမကေန၊ နွားဆရာသည်။ (ပ) ဒက္ခိဏံဝါ၊ တောင်အရပ်သို့သော်လည်းကောင်း။ (ဧကံယေဝ ဒိသံ ဓာဝတိ၊ တစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာသို့ ပြေးသွား၏)။ ဘိက္ခဝေ အရဟတာ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူး ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုद्धेန တထာဂတေန ဟိ၊ မှန်စွာကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော ငါဘုရားသည်။ သာရိတော ပုရိသဒမ္မော၊ သွားစေအပ်သော ယဉ်ကျေးပြီးယောက်ျားသည်။ အဋ္ဌ ဒိသာ ဝိဓာဝတိ၊ အရပ် ရှစ်မျက်နှာတို့သို့ အထူးထူးအပြားပြား ပြေးသွား၏။ ရူပီ၊ ရူပစျာန်ရှိသူသည်။ ရူပါနိ ပဿတိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို သိမြင်၏။ အယံ ဧကော ဒိသာ၊ ဤသည်ကား တစ်ခုသော အရပ်တည်း။ (ပ) သော၊ ထိုငါဘုရားကို၊ ယောဂ္ဂါစရိယာနံ၊ သင်ပြပေး သော ဆရာတို့တွင်။ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိတိ၊ အမြင့်မြတ်ဆုံး သင်ပြပေးတတ်သူ'ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဟိ အာဝုသော၊ မှန်၏ အို. . ငါ့ရှင်တို့။ သမ္မာသမ္ဗုद्धेန သဒိသော၊ မှန်စွာ ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော ဘုရားရှင်နှင့် တူသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ နာမ နတ္ထိတိ၊ ဆုံးမထိုက်သော ယောက်ျား, ဆုံးမတတ်သူမည်သည် မရှိ"ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာ ပေသုံ၊ ခ်ီးမွမ်းစကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။

သတ္ထာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ' ဟု

လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အိုး. ရဟန်းတို့ ယခုအခါသာ။ ဧသော မယာ၊ ဤဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို ငါဘုရားသည်။ ဧကောဝါဒေနေဝ နဒမိတော၊ သြဝါဒတစ်ကြိမ်တည်းဖြင့်သာ ဆုံးမအပ်ဖူးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အဟံ ဣမံ၊ ရှေးကလည်း ငါဘုရားသည် ဤဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို။ ဧကောဝါဒေနေဝ၊ သြဝါဒတစ်ကြိမ်တည်းဖြင့်သာ။ ဒမေသိန္တိ ဝတ္တာ၊ ဆုံးမခဲ့ဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဥဒိစ္စဗြာဟ္မဏကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ မြင့်မြတ်သောပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော တက္ကသိလာယံ၊ အရွယ်ရောက်သော် တက္ကသိုလ်မြို့၌။ တယော ဝေဒေ၊ သုံးပုံကုန်သော ဝေဒကျမ်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ စ ဥဋ္ဌဟေတ္တာ၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အတတ်ပညာအားလုံးတို့ကိုလည်းကောင်း သင်ယူ၍။ ကိဠိ ကာလံ၊ အနည်းငယ်သော ကာလပတ်လုံး။ ယရာဝါသံ ဝသိတ္တာ၊ အိမ်ဟူသောနေရာ၌ နေပြီး၍။ မာတာပိတူနံ အစ္စယေန၊ မိဘတို့၏ ကွယ်လွန်ရာ အခါ၌။ ဣသိပတ္တဇဋ ပတ္တဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ပြီး၍။ အဘိညာ စ သမာပတ္တိယော စ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဟိမဝန္တေ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ ဟိမဝန္တာ၌ နေမှုကို ပြုပြီ။ တတ္ထ စိရံ ဝသိတ္တာ၊ ထိုဟိမဝန္တာ၌ ကြာမြင့်စွာ နေပြီး၍။ လောဏမ္ဗိလ သေဝနတ္ထာယ၊ ဆားနှင့်ကို မှီဝဲခြင်း အကျိုးငှာ။ ဇနပဒံ ဂန္တာ၊ ဇနပုဒ်သို့ သွား၍။ ဗာရာဏသိ ပတ္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ ရောက်၍။ ရာဇုယျာနေ ဝသိတ္တာ၊ မင်းဥယျာဉ်ထဲ၌ နေ၍။ ပုနဒိဝသေ သုနိဝတ္တော၊ နောက်နေ့၌ ကောင်းစွာ ဝတ်လျက်။ သုပါရုတော၊ ကောင်းစွာ ရုံလျက်။ တာပသာကပ္ပသမ္ပန္နော၊ ရသေ့ အသွင်အပြင်နှင့် ပြည့်စုံ၍။ ဘိက္ခာယ နဂရံ ပဝိသိတ္တာ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ မြို့သို့ ဝင်သော်။ ရာဇဂဟံ ပါပုဏိ၊ နန်းရင်ပြင်သို့ ရောက်ပြီ။ ရာဇာ သီဟပဉ္ဇရေန၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ခြင်္သေ့ရုပ်ခံသော ပြူတင်း ပေါက်ဖြင့်။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သော်။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို ဖူးရ၍။ ဣရိယာပထေ ပသီဒိတ္တာ၊ ဣရိယာပုထ်၌ ကြည်ညိုရ၍။ "အယံ ဘာပသော၊ ဤရသေ့သည်။ သန္တိန္ဒြိယော၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိလျက်။ သန္တမာနသော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ထားရှိလျက်။

ယုဂမတ္တဒသော၊ ထန်းပိုးတစ်ပြန်မျှသာ ကြည့်လျက်။ ပဒဝါရေ ပဒဝါရေ၊ ခြေလှမ်းအကြိမ်တိုင်း အကြိမ်တိုင်း၌။ သဟသတ္ထဝိုက်၊ ဌေတစ်ထောင်ထုပ်ကို။ ဌပေန္တော ဝိယ၊ ထားဘိသကဲ့သို့။ သီဟဝိဇမ္ဘိတေန၊ ခြသော့်တို့၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာ၏။ ဧကော သန္တမမ္ပေ နာမ၊ တစ်ပါးသော သူတော်ကောင်း တရားမည်သည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိအုံ့။ တေန၊ ထိုသူတော်ကောင်း တရားသည်။ ဣမဿ အဘ္ဘန္တရေ၊ ဤရသေ့၏ ကိုယ်တွင်း၌။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ စိန္တေတွာ၊ ဖြစ်လောက်ရှိလောက်၏"ဟု တွေးမိ၍။ ဧကံ အမစ္စံ သြလောကေသိ၊ တစ်ယောက်သော အမတ်ကို ကြည့်ပြီ။ သော၊ ထိုအမတ်သည်။ "ကိံ ကရောမိ ဒေဝါတိ အာဟ၊ ဘာကို ပြုရပါမည်နည်း အရှင်မင်းကြီး" ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ဧတံ တာပသံ၊ ဟို ရသေ့ကို။ အာနေဟိတိ၊ ပင့်ဆောင်ခဲ့လော့ဟု ပြောပြီ။ သော၊ ထိုအမတ်သည်။ သာဓု ဒေဝါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု။ ဗောဓိသတ္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ ဝန္ဒိတွာ ဟတ္ထတော၊ ဝပ်ချပြီး၍ လက်မှ။ ဘိက္ခာဘာဇနံ ဂဟေတွာ၊ ဆွမ်းခံခွက်ကို ယူသော်။ "ကိံ မဟာပုညာတိ ဝုတ္တေ၊ ဘာလဲ အို. . ဘုန်းကံကြီးသူ"ဟု မေးအပ်သော်။ "ဘန္တေ ရာဇာ၊ အို. . အရှင်ဘုရား မင်းတရားသည်။ တံ ပဏ္ဍိတတိတိ အာဟ၊ အရှင်ဘုရားကို ပင့်နေ၏"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "မယံ နု ရာဇကုလူပကာ၊ ငါတို့သည် မင်းအိမ်ကပ်သည့် ဆရာရသေ့ မဟုတ်ကုန်။ ဟေမဝန္တိကာ နာမ၊ ဟိမဝန္တာနေရသေ့တို့မည်သည်။ အမှာတိ အာဟ၊ ဖြစ်ကုန်၏"ဟု ပြောပြီ။ အမစ္စော ဂန္တွာ တမတ္ထံ၊ အမတ်သည် သွားရောက်ပြီး၍ ထိုအကြောင်းကို။ ရညော အာရောစေသိ၊ မင်းကြီးအား လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "အမှာကံ အညော၊ ငါတို့အား အခြားသော။ ကုလူပကော နတ္ထိ၊ နန်းတော်ကပ်သည့်ဆရာရသေ့သည် မရှိ။ နံ အာနေဟိ ဣတိ အာဟ၊ ထိုရသေ့ကို ဆောင်ပင့်ခဲ့ပါ"ဟု ပြောပြီ။ အမစ္စော ဂန္တွာ၊ အမတ်သည် သွားရောက်၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဝန္ဒိတွာ ယာစိတွာ၊ ဘုရားလောင်းကို ဝပ်ချ၍ တောင်းပန်၍။ ရာဇနိဝေသနံ ပဝေသေတိ၊ မင်းနန်းတော်သို့ သွင်းပြီ။

ရာဇာ ဗောဓိသတ္တံ ဝန္ဒိတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်းကို ဝပ်ချ၍။ သမုဿိတသေတစ္ဆတ္တေ၊ စိုက်ထောင်အပ်သော ထီးဖြူရှိသော။ ကဉ္စနပလ္လင်္ကေ၊

ရွှေပလွင်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်စေပြီး၍။ အတ္တနော ပဋိယတ္တံ၊ မိမိအတွက် စီရင်အပ်သော။ နာနဂ္ဂရသဘောဇနံ ဘောဇေတွာ၊ အထူးထူးမြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို ကျွေးမွေးဆက်ကပ်၍။ "ဘန္တေ ကဟံ၊ အိုဘုရား . . အရှင်ဘုရား အဘယ်အရပ်၌။ ဝသထာတိ ပုစ္ဆိ၊ နေတော်မူကြပါသလဲ"ဟု မေးပြီး။ မဟာရာဇ၊ အိုမင်းမြတ်။ မယံ ဟေမဝန္တိကာ၊ ငါတို့ကား ဟိမဝန္တာနေ ရသော့တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီး။ ဣဒါနိ ကဟံ၊ ယခုအခါ ဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထာတိ၊ ကြွတော်မူကုန်အံ့နည်းဟု မေးပြီး။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ ဝဿာရတ္တာနုရူပံ၊ မိုးကာလ အားလျော်သော။ သေနာသနံ ဥပဓာရေမ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို စူးစမ်းရှာဖွေနေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီး။ "ဘန္တေ တေန ဟိ၊ အိုဘုရား . . အရှင်ဘုရား ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အမှာကံ ဥယျာနေ၀၊ တပည့်တော်တို့၏ ဥယျာဉ်ထဲ၌သာ။ ဝသထာတိ၊ နေတော်မူကြပါ"ဟု။ ပဋိညံ ဂဟေတွာ၊ နေမည်ဟူသော ပဋိညာဉ်ကို ရယူ၍။ သယမ္မိ ဘုဇ္ဈိတွာ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း စားသောက်ပြီး၍။ ဘောဓိသတ္တံ အာဒါယ၊ ဘုရားလောင်းကို ပင့်ယူ၍။ ဥယျာနံ ဂန္တွာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားရောက်ပြီး၍။ ပဏ္ဏသာလံ မာပေတွာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ဖန်ဆင်းပြီး၍။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိ၀ါဋ္ဌာနာနိ ကာရေတွာ၊ ညဉ့်သန့်ရာ, နေ့သန့်ရာဌာနတို့ကို ပြုလုပ်စေ၍။ ပဗ္ဗဇိတပရိက္ခာရေ ဒတ္တာ၊ ရသေ့ပရိက္ခရာတို့ကို ပေးလှူပြီး၍။ ဥယျာနပါလံ ပဋိစ္ဆာပေတွာ၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့်ကို အပ်နှင်းပြီး၍။ နဂရံ ပါဝိသိ၊ မြို့တော်သို့ ဝင်ပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ဘောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဥယျာနေ ဝသတိ၊ ဥယျာဉ်တော်၌ နေ၏။ ရာဇာပိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်လည်း။ ဒိ၀သေ ဒိ၀သေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ဒ္ဝတ္တိက္ခတ္တုံ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်။ အဿ ဥပဌာနံ ဂစ္ဆတိ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ သွားရောက်၏။

တဿ ရညော ပုတ္တော၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ သားဖြစ်သော။ ဒုဋ္ဌကုမာရော နာမ ပန၊ ဒုဋ္ဌကုမာရမည်သော မင်းသားသည်ကား။ စဏ္ဍော ဖရုသော အဟောသိ၊ ကြမ်းတမ်းသည် ရိုင်းပြသည် ဖြစ်ပြီ။ နံ ရာဇာ၊ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားကို ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ဒမေတုံ နေ၀ အသက္ခိ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ သေသ ဥတကာ နံ အသက္ခိသု၊ ကြွင်းကျန်သော ဆွေမျိုးသည် မစွမ်းနိုင်ကြပြီ။ အမစ္စာပိ၊ အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာပိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်

လည်းကောင်း။ ဧကတော ဟုတ္တာ၊ တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကြ၍။ "သာမိ ဧဝံ မာ ကရိ၊ အို. . အရှင်မင်းသား ဤသို့ မပြုပါလင့်။ ဧဝံ ကာတုံ နိ လဗ္ဘာ၊ ဤကဲ့သို့ ပြုခြင်းငှာ မရနိုင်"။ ဣတိ ကုဋ္ဌိတ္တာ၊ ဤသို့ စိတ်ဆိုးကြ၍။ ကထေန္တာပိ၊ ပြောကြပါသော်လည်း။ ကထံ ဂါဟာပေတုံ၊ ပြောစကားကို နာယူစေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိသု၊ မစွမ်းနိုင်ကြပြီ။ ရာဇာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "မမ အယ္ယ၊ ငါ၏ ကိုးကွယ်ရာ အရှင်ဖြစ်သော။ ဟိမဝန္တတာပသံ ဌပေတ္တာ၊ ဟိမဝန္တာနေရသေ့ကို ထား၍။ ဣမံ ကုမာရံ ဒမေတုံ၊ ဤဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားကို ဆုံးမခြင်းငှာ။ အညော သမတ္ထော နာမ၊ အခြားသော စွမ်းနိုင်သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောယေဝ နံ၊ ထိုင့်အရှင်ရသေ့သည်သာ ထိုသားတော် ဒုဋ္ဌကုမာရကို။ ဒမေဿတိ စိန္တေသိ၊ ဆုံးမတော်မူလိမ့်မည်"ဟု တွေးမိပြီ။ သော ကုမာရံ အာဒါယ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းသည် သားတော်ဒုဋ္ဌကုမာရကို ခေါ်ယူ၍။ ဟောဒိသတ္တာသ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ သွားရောက်ပြီး၍။ "ဘန္တေ အယံ ကုမာရော၊ အို. . အရှင်ဘုရား ဤသားတော် ဒုဋ္ဌကုမာရသည်။ စဏ္ဍော ဖရုသော၊ ကြမ်းတမ်းပါ၏ ရိုင်းပြပါ၏။ ဣမံ ဒမေတုံ၊ ဤသားတော် ဒုဋ္ဌကုမာရကို ဆုံးမခြင်းငှာ။ မယံ နိ သက္ကောမ၊ တပည့်တော်တို့သည် မစွမ်းနိုင်ကြပါ။ တုမ္မေ နံ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် ထိုသားတော် ဒုဋ္ဌကုမာရကို။ ဧကေန ဥပါယေန၊ တစ်ခုသော နည်းလမ်းဖြင့်။ သိက္ခာပေထာတိ၊ သင်ယူစေတော်မူကြပါ" ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ဣတိ ကုမာရံ ဟောဒိသတ္တာသ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီး၍ သားတော်ဒုဋ္ဌကုမာရကို ဘုရားလောင်းအား။ နိယျာဒေတ္တာ ပဏ္ဏာမိ၊ အပ်နှင်း၍ ထွက်ခွါသွားပြီ။ ဟောဒိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ကုမာရံ ဂဟေတ္တာ၊ ဒုဋ္ဌကုမာရကို ခေါ်ယူ၍။ ဥယျာနေ ဝိစရန္တော၊ ဥယျာဉ်ထဲ၌ လှည့်လည်လျက်။ ဧကတော ဧကေန၊ ဤတစ်ဘက်မှ တစ်ရွက် လည်းကောင်း။ ဧကတော ဧကေန၊ ဟိုတစ်ဘက်မှ တစ်ရွက်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဒ္ဝိဟိယေဝ၊ ဤကဲ့သို့ နှစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ပတ္တေဟိ၊ အရွက်တို့ဖြင့်။ ဧကံ နိမ္ဗပေါတကံ၊ တစ်ပင်သော တမာပင်ပေါက်စကို။ ဒိသ္မာ ကုမာရံ၊ တွေ့.ရ၍ ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားကို။ "ကုမာရ၊ အို. . မင်းသား။ ဧတဿ ရုက္ခပေါတကဿ၊ ဤအပင်ပေါက်စ၏။ ပဏ္ဏံ ခါဒိတ္တာ၊ အရွက်ကို ဝါးစား၍။ ရသံ တာဝ ဇာနာဟိတိ၊ အရသာကို သိအောင်လုပ်ပါ"ဟု။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ သော တဿ၊ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရ မင်းသားသည် ထိုတမာပင်ပေါက်စ၏။ ဧကံ ပတ္တံ ခါဒိတ္တာ၊ တစ်ခုသော အရွက်ကို

ဝါးစား၍။ ရသံ ဥ တွာ၊ ခါးလှသည့်အရသာကို သိရ၍။ ဓီတိ ခေဋ္ဌေန သဟ၊ ထို့ဟု တံတွေးနှင့် အတူ။ ဘူမိယံ နုဗ္ဗဘိ၊ မြေပေါ်သို့ ထွေးချလိုက်ပြီ။ "ဧတံ ကိံ ကုမာရာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသည်ကား ဘာလဲ အမောင်မင်းသား"ဟု မေးအပ်သော်။ "ဘန္တေ ဣဒါနေဝ၊ အို. . အရှင်ဘုရား ယခုငယ်စဉ်အခါ၌ပင်။ ဧသော ရုက္ခော၊ ဤအပင်သည်။ ဟလာဟလဝိသူပမော၊ လတ်တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်ဥပမာရှိ၏။ ဝမုန္ဓော ပန၊ ကြီးလာသော်ကား။ ဗဟူ မနုဿေ၊ များစွာ ကုန်သော လူတို့ကို။ မာရေဿတိတိ၊ သတ်ပါလိမ့်မည်"ဟုပြော၍။ တံ နိမ္ဗပေါတကံ ဥပ္ပါ၌ဧတွာ၊ ထိုတမာပင်ပေါက်စကို ဆွဲနှုတ်၍။ ဟတ္ထေဟိ ပရိမဒ္ဒိတွာ၊ လက်တို့ဖြင့် ဆုတ်နယ်ပြီး၍။

၁၄၉။ "ဧကပဏ္ဏော အယံ ရုက္ခော၊ နဘူမျာ စတုရဏ္ဍလော။
ဖလေန ဝိသကပ္ပေန၊ မဟာ'ယံ ကိံ ဘဝိဿတိ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဧကပဏ္ဏော (ပ) ဘဝိဿတိဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ဧကပဏ္ဏော အယံ ရုက္ခော၊ တစ်ဘက်တစ်ဘက်မှ တစ်ရွက်တစ်ရွက်သာ ရှိသေးသော ဤတမာပင်ပေါက်စသည်။ ဘူမျာ နစတုရဏ္ဍလော၊ မြေကြီးမှ လက်လေးသစ်ပင် မရှိသေးပါ။ အယံ မဟာ၊ ဤတမာပင်ပေါက်စသည် ကြီးလာသော်။ ဝိသကပ္ပေန ဖလေန၊ လတ်တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်နှင့် တူသော အသီးအရသာဖြင့်။ ကိံ ဘဝိဿတိ၊ ဘယ်လိုဖြစ်လိမ့်မည်လဲ ဘုရား။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဧကပဏ္ဏော**တိ၊ ဧကပဏ္ဏောဟူသည်ကား။ ဥဘောသု ပဿေသု၊ နှစ်ဘက်သော နံပါးတို့၌။ ဧကေကပဏ္ဏော၊ တစ်ရွက်တစ်ရွက်သာ ရှိသေးသောတည်း။ **နဘူမျာ စတုရဏ္ဍလော**တိ၊ နဘူမျာ စတုရဏ္ဍလော ဟူသည်။ ဘူမိတော၊ မြေကြီးမှ။ စတုရဏ္ဍလမတ္တမ္ပိ၊ လက်လေးသစ်မျှသော်လည်း။ နဝမ္ပိတော၊ မြင့်အောင်မကြီးသေးပါတည်း။ **ဖလေနာ**တိ ဖလရသေန၊ အသီးအရသာဖြင့်တည်း။ **ဝိသကပ္ပေနာ**တိ၊ ဝိသကပ္ပေနဟူသည်။ ဟလာဟလဝိသသဒိသေန၊ လတ်တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်နှင့်တူသောတည်း။ ဧဝံ ခုဒ္ဒကော သမာနောပိ၊ သို့ကလောက် ငယ်သေးသည် ဖြစ်ပါလျက်လည်း။ ဧဝရူပေန

တိတ္တကေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော ခါးလှစ္စာသော။ ပဏ္ဍေန သမန္နာဂတော၊ အရှက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား တတိယပါဒ၏ အဓိပ္ပါယ် နက်တည်း။ **မဟာ'ယံ ကိံ ဘာဝိဿတီတိ**၊ မဟာ'ယံ ကိံ ဘဝိဿတိဟူသည်ကား။ ယဒါ ပန အယံ ဝုမ္ဘိပ္ပတ္တော၊ အကြင်အခါ၌ကား ဤအပင်ပေါက်စသည် ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်၍။ မဟာ ဘဝိဿတိ၊ အပင်ကြီးသည် ဖြစ်လတ့်။ တဒါ ကိံ နာမ ဘဝိဿတိ၊ အပင်ကြီးဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌ အဘယ်မည်သည် ဖြစ်လတ့်နည်း ဘုရား။ အဒ္ဓါ မနုဿမာရကော၊ ဧကန် လူသတ်အပင်သည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးမိ၍။ ဧတံ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ ဤအပင်ပေါက်စကို ဆွဲနှုတ်၍။ မဒ္ဒိတ္တာ ဆဋ္ဌေသိန္တိ အာဟ၊ ဆုတ်နယ်ချေမွှ၍ ပစ်လိုက်ပါပြီဟု လျှောက်ထားပြီ။

အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားကို ဘုရားလောင်းသည်။ "ကုမာရ တ္တံ၊ ဘိုး. . မင်းသား သင်သည်။ ဣမံ နိမ္ဗပေါတကံ၊ ဤတမာပင်ပေါက်စကို။ ဣဒါနေဝ ဧဝံ တိတ္တကော၊ ယခုအခါမှာပင် ဤလောက် ခါး၏။ မဟာလ္လကကာလေ၊ ကြီးရာအခါ၌။ ကိံ ဘဝိဿတိ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။ ဣမံ နိဿာယ၊ ဤတမာပင်ပေါက်စကို မှီ၍။ ကုတော ဝုမ္ဘိတိ၊ အဘယ်မှာ ကြီးပွားပါမည်နည်းဟု တွေး၍။ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ ဆွဲနှုတ်၍။ မဒ္ဒိတ္တာ ဆဋ္ဌေသိ၊ ဆုတ်နယ်ချေမွှ၍ စွန့်ပစ်၏။ တံ ဧတသ္မိံ၊ သင်မင်းသားသည် ဤတမာပင်ပေါက်စ၌။ ပဋိပဇ္ဇိ ယထာ၊ ကျင့်သုံးဘိသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ တဝ၊ ဤအတူသာ သင်မင်းသား၏။ ရဋ္ဌဝါသိနောပိ၊ တိုင်းပြည်နေသူတို့သည်လည်း။ အယံ ကုမာရော၊ ဤမင်းသားငယ်သည်။ ဒဟရကာလေယေव၊ ငယ်စဉ်အခါမှာပင်။ ဧဝံ စဏ္ဍော ဖရုသော၊ ဤလောက် ကြမ်းတမ်း၏ ရိုင်းပျ၏။ မဟာလ္လကကာလေ၊ အသက်ကြီးရာ အခါ၌။ ရဇ္ဇံ ပတ္တော၊ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော်။ ကိံ နာမ ကရိဿတိ၊ အဘယ်အမှုမည်သည်ကို ပြုလိမ့်မည်နည်း။ အမှာကံ ဧတံ နိဿာယ၊ ငါတို့အား ဤမင်းသားငယ်ကို မှီ၍။ ကုတော ဝုမ္ဘိတိ၊ အဘယ်မှာ ကြီးပွားမည်နည်း'ဟုတွေးကြ၍။ ကုလသန္တကံ ရဇ္ဇံ၊ အမျိုးဥစ္စာဖြစ်သော မင်းအဖြစ်ကို။ တဝ အဒတ္တာ၊ သင့်အားမပေးမူ၍။ နိမ္ဗပေါတကံ ဥပ္ပါဒေတ္တာ ဝိယ၊ တမာပင်ပေါက်စကို ဆွဲနှုတ်ပစ်သကဲ့သို့၊ တံ ရဋ္ဌာ၊ သင်မင်းသားကို တိုင်းပြည်မှ။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ ကရိဿန္တိ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကို ပြုကြလိမ့်မည်။ တသ္မာ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ထို့ကြောင့် ဤနေ့မှ စ၍။ နိမ္ဗရုက္ခပဋိဘာဂတံ ဟိတ္တာ၊ တမာပင်နှင့် တူသည့်အဖြစ်ကို ပယ်စွန့်၍။

ခန္ဓိမေတ္တာနုဒ္ဒယသမ္ပန္နော၊ သည်းခံခြင်း မေတ္တာထားခြင်း အစဉ်သနားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောဟိတိ၊ ဖြစ်လော"ဟု။ ဧတံ အဝေါစ၊ ဤစကားကို ပြောပြီ။ သော တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားသည် ထိုနေ့မှ စ၍။ နိဟတမာနော၊ နှိမ့်ချိုးအပ်သော မာနရှိသည်။ နိဗ္ဗိသေဝနော၊ အကုသိုလ်အထူး မှီဝဲမှုမရှိသည်။ ခန္ဓိမေတ္တာနုဒ္ဒယသမ္ပန္နော ဟုတ္တာ၊ သည်းခံခြင်း မေတ္တာထားခြင်း အစဉ်သနားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ဟောမိသတ္တာသ၊ ဘုရားလောင်း၏။ သြဝါဒေ ဌတ္တာ၊ အဆုံးအမ၌ တည်၍။ ပိတု အစ္ဆယေန၊ ခမည်းတော်၏ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့်။ ရဇ္ဇံ ပတ္တာ၊ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ အဂမာသိ၊ ကံအားလျော်စွာ လာပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ ဧသော ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိကုမာရော၊ ဤဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို။ မယာ နဒမိတော၊ ငါဘုရားသည် ဆုံးမတော်မူအပ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အဟံ၊ ရှေးကလည်း ငါဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို။ ဒမေသိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ဆုံးမဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ "တဒါ ဒုဋ္ဌကုမာရော၊ ထိုရှေးအခါက ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားသည်။ အယံ လိစ္ဆဝိကုမာရော၊ အဟောသိ၊ ဤဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားသည် ဖြစ်လာပြီ။ ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်ကား အာနန္ဒာတည်း။ သြဝါဒဒါယကတာပသော ပန၊ သြဝါဒပေးသော ရသေ့သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကေပဏ္ဏဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကေပဏ္ဏဇာတ်အဖွင့်သည် နဝမတည်း။

၁၀။ သဒ္ဓိဝိဇာတကဝဏ္ဏနာ

အသန္တံ ယော ပဂ္ဂဏှာတီတိ ဣဒံ၊ **အသန္တံ ယော ပဂ္ဂဏှာတိအစရှိသော** ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ်။ အဇာတသတ္တုသ္မိံ ရညော၊ အဇာတသတ်

မည်သော မင်း၏။ အသန္တပဂ္ဂဟံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ မသူတော်ခိုးမြောက်မှုကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ သော၊ ချဲ့ပြောရသော် ထိုအဇာတသတ် မင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ ပဋိကဏ္ဏကဘူတော၊ ငါတို့ဘုရား၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်ဆူးရန်ညောင့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဒုဿီလေ ပါပဓမ္မေ၊ သီလမရှိသော ယုတ်မာသော သဘောရှိသော။ ဒေဝဒတ္တေ ပသီဒိတွာ၊ ဒေဝဒတ်၌ ကြည်ညိုပြီး။ အသန္တံ အသပ္ပုရိသံ၊ မင်ြမ်သက်သော သူတော်ကောင်းမဟုတ်သော။ တံ ပဂ္ဂယှ၊ ထိုဒေဝဒတ်ကို ခိုးမြောက်၍။ တဿ သက္ကာရံ၊ ထိုဒေဝဒတ်အား ပူဇော် သက္ကာရကို။ ကရိသာမီတိ၊ ပြုမည်ဟု တွေးပြီး။ ဗဟုံ ဓနံ ပရိစ္စဇိတွာ၊ များစွာသော ပစ္စည်းကို စွန့်လွှတ်ပြီး။ ဂယာသီသေ၊ ဂယာသီသ၌။ ဝိဟာရံ ကာရေတွာ၊ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်စေပြီး။ တဿ ဝစနံ ဒေဝ ဂဟေတွာ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏ စကားကိုပင် နာယူပြီး။ ဓမ္မရာဇာနံ သောတာပန္နံ၊ တရားမင်းဖြစ်သော သောတာပန်ဖြစ်သော။ အရိယသာဝကံ ပိတရံ၊ အရိယာသာဝကဖြစ်သော ခမည်းတော်ကို။ ယာတေတွာ၊ သတ်ဖြတ်ပြီး။ အတ္တနော သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ မိမိ၏ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဥပနိဿယံ ဘိန္ဒိတွာ၊ အားကြီးသော မှီရာ အကြောင်းကို ဖျက်ဆီးပြီးပြီ။ မဟာဝိနာသံ ပတ္တော၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဟိ သော၊ ချဲ့ပြောရသော် ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ ဒေဝဒတ္တော ပထဝိယံ၊ ဒေဝဒတ်သည် မြေသို့။ ပဝိဋ္ဌောတိ သုတွာ၊ ဝင်သွားပြီဟု ကြားရ၍။ 'ကစ္စိ နုခေါ မမ္မိ၊ ဘယ်လိုလဲ ငါ့ကိုလည်း။ ပထဝီ ဂိလေယျာတိ၊ မြေသည် မျိုလေ ရာသလော"ဟု။ ဘီတတသိတော၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်လျက်။ ရဇ္ဇုသုခံ နလဘတိ၊ မင်းအဖြစ်၌ ချမ်းသာကို မခံစားနိုင်။ သယနေ အဿာဒသုခံ၊ အိပ်ရာ ပေါ်၌ သာယာမှုချမ်းသာကို။ နဝိန္ဒတိ၊ မရရှာ။ တိဗ္ဗကာရဏာဘိတုန္နော ဟတ္ထိပေါတော ဝိယ၊ ထက်စွာသော ညှင်းဆဲမှုထိုးဆွအပ်သော ဆင်ပေါက်ကဲ့သို့။ ကမ္မမာနော ဝိစရတိ၊ တုန်လှုပ်လျက် လှည့်လည်၏။ သော ပထဝိ ဖလမာနံ ဝိယ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည် မြေကြီးကို ကွဲလာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဝီစိဇာလံ နိဂ္ဂမန္တိ ဝိယ၊ အဝီစိမီးလျှံကို ထွက်လာဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပထဝိယာ အတ္တာနံ ဂိလိယမာနံ ဝိယ၊ မြေကြီးက မိမိကို မျိုနေအပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အာဒိတ္တာယ လောဟပထဝိယာ၊ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက် နေသော သံမြေပြင်၌။ ဥတ္တာနကံ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ ပက်လက်အိပ်ခိုင်း၍။ အယ

သူ့လေဟိ ကောင္ရိယမာန် ဝိယ စ၊ သံတံကျင်တို့ဖြင့် ထိုးဆွခံနေရသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သမနုပသိ၊ ပြင်းစွာရှုမှတ်ထင်မြင်နေပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပဟာဋ္ဌကုက္ကုဋ္ဌသေဝ၊ အရိုက်ခံရသော ကြက်ကဲ့သို့။ ကမ္မမာနဿ အသ၊ တုန်လှုပ်နေသော ထိုအဇာတသတ်မင်း၏။ မုဟုတ္တမ္ပိ၊ တစ်မုဟုတ်မျှလည်း။ အဝတ္ထာန် နာမ နာဟောသိ၊ တည်တန့်စွာ နေနိုင်ခြင်းမည်သည် မဖြစ်ပြီ။ သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည် ဘုရားရှင်ကို။ ပဿိတုကာမော၊ ဖူးမြော်လိုသည်။ ခမာပေတုကာမော၊ ကန်တော့လိုသည်။ ပဉ္စ ပုစ္ဆိတုကာမော အဟောသိ၊ သိလိုသည်ကို မေးခြင်းငှာ အလိုရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ပန အတ္တနော၊ သို့သော်လည်း မိမိ၏။ အပရာမေဟန္ဓတာယ၊ အပြစ်ကြီးလေးလှသည့်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ဥပသက်မိတုံ နဿက္ကောတိ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။

အထ အသ၊ ထိုအခါ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ ရာဇဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ် မြို့၌။ ကတ္တိကရတ္တိဝါရေ၊ ညအခါဆင်နွဲသည့် ကြတ္တိကာနက္ခတ်ပွဲ အလှည့်သည်။ သမ္ဗတ္တေ၊ ရောက်သော်။ ဒေဝနဂရံ ဝိယ၊ နတ်မြို့ကဲ့သို့။ နဂရေ အလက်တေ၊ မြို့တော်ကို တန်ဆာဆင်အပ်ပြီးသော်။ မဟာတလေ၊ မြတ်သော နန်းကြမ်းပြင်၌။ အမစ္စဂဏပရိဝုတသ၊ အမတ်အပေါင်းခြံရံအပ်လျက်။ ကဠနာသနေ နိသိန္နဿ၊ ရွှေပလွင်၌ ထိုင်နေစဉ်။ ကောမာရဘစ္စံ ဇီဝကံ၊ အဘယမင်းသား ကောက်ယူ မွေးမြူအပ်သော ဇီဝကကို။ အဝိဒူရေ နိသိန္နံ ဒိသ္မာ၊ မနီးမဝေး၌ ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရ၍။ "ဇီဝကံ ဂဟေတ္တာ၊ ဇီဝကကို ခေါ်ယူ၍။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မှန်စွာ ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော ရှင်တော်ဘုရား၏။ သန္တိကံ ဂမိဿာမိ၊ အထံတော်သို့ သွားမည်။ 'သမ္ဗ ဇီဝက အဟံ၊ အချင်းဇီဝက ငါသည်။ သယံ ဂန္တ္မ နဿ သက္ကောမိ၊ ကိုယ်တိုင်ကား သွားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဧဟိ မံ၊ လာပါ ငါ့ကို။ သတ္ထု သန္တိကံ နေဟီတိ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ ဆောင်ပို့ပါ'ဟု။ မယာ ဥဇုကမေဝ ဝတ္တုံ၊ ငါသည် အဖြောင့်သာလျှင် ပြောဆိုခြင်းငှာ။ နဿ ခေါ ပန သက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်။ ပန ပရိယာယေန၊ စင်စစ်သော်ကား ပရိယာယ်အားဖြင့်။ ရတ္တိသမ္ပဒံ ဝဏ္ဏေတ္တာ၊ ညီ၏ပြည့်စုံမှုကို ချီးမွမ်းပြောဆို၍။ 'ယံ ပယိရူပါသတံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆည်းကပ်ကုန်သော။ နော စိတ္တံ၊ ငါတို့၏ စိတ်သည်။ ပသီဒေယ္ယ၊ ကြည်လင်ရာ၏။ အဇ္ဇ မယံ၊ ယနေ့ ငါတို့သည်။ ကံ (တံ) သမဏံ ဝါ၊ အဘယ်မည်သော (ထို) ရဟန်းသို့သော်လည်းကောင်း။ ကံ (တံ) ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ အဘယ်မည်သော

ထိုပြာဟ္မဏသို့သော်လည်းကောင်း။ ပယိရုပါသေယျာမ နု ခေါ်တိ၊ ဆည်းကပ်ရပါကုန်အံ့နည်း'ဟု။ ဝက္ခာမိ၊ ပြောအံ့။ တံ သုတ္တာ အမစ္စာ၊ ထိုပြောစကားကို ကြားရ၍ အမတ်တို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော သတ္ထာရာနံ၊ မိမိ၏ မိမိ၏ ဆရာတို့၏။ ဝဏ္ဏံ ကထေသုန္တိ၊ ဂုဏ်အရည်အချင်းကို ပြောကြလိမ့်မည်။ ဇီဝကောပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ၊ ဇီဝကသည်လည်း ဘုရားရှင်၏။ ဝဏ္ဏံ ကထေသတိ၊ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်ကို ပြောဆိုလိမ့်မည်။ အထ နံ ဂဟေတ္တာ၊ ထိုအခါ ထိုဇီဝကကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့။ ဂမိဿာမီတိ၊ သွားအံ့"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ "ဘော ရတ္တိ၊ အို. . အချင်းတို့ ညသည်ကား။ လက္ခညာ ဝတ ဒေါသိနာ ဝတ၊ အမှတ်တရ ဖြစ်ထိုက်ပါပေစွတကား အပြစ်ကင်းပါပေစွတကား။ ဘော ရတ္တိ၊ အို. . အချင်းတို့ ဤညသည်ကား။ အဘိရူပါ ဝတ ဒေါသိနာ ဝတ အလွန်လှပါပေစွတကား အပြစ်ကင်းပါပေစွတကား။ ဘော ရတ္တိ၊ အို. . အချင်းတို့ ဤညသည်ကား။ ဒဿနီယာ ဝတ ဒေါသိနာ ဝတ၊ ရှုကြည့်ထိုက်ပါပေစွတကား အပြစ်ကင်းပါပေစွတကား။ ဘော ရတ္တိ၊ အို. . အချင်းတို့ ဤညသည်ကား။ ပါသာဒိကာ ဝတ ဒေါသိနာ ဝတ၊ စိတ်ကြည်စေတတ်ပါပေစွတကား အပြစ်ကင်းပါပေစွတကား။ ဘော ရတ္တိ၊ အို. . အချင်းတို့ ဤညသည်ကား။ ရမဏီယာ ဝတ ဒေါသိနာ ဝတ၊ ဖျော်ဖွယ်ကောင်းပါပေစွတကား အပြစ်ကင်းပါပေစွတကား။ ယံ ပယိရုပါသတံ နော၊ အကြင်သမဏာပြာဟ္မဏာကို ဆည်းကပ်ကုန်သော ငါတို့၏။ စိတ္တံ ပသီဒေယ္ယ၊ စိတ်သည် ကြည်လင်ရာ၏။ အဇ္ဇ မယံ၊ ယနေ့ည ငါတို့သည်။ ကံ တံ သမဏံဝါ၊ အဘယ်မည်သော ထိုသမဏာကိုသော်လည်းကောင်း။ ကံ တံ ပြာဟ္မဏံဝါ၊ အဘယ်မည်သော ထိုပြာဟ္မဏာကိုသော်လည်းကောင်း။ ပယိရုပါသေယျာမ နု ခေါ်တိ၊ ဆည်းကပ်ရပါကုန်အံ့နည်း"ဟု။ ပဠဟိ ပဒေဟိ၊ ငါးခုကုန်သော ဝါကျပိုဒ်တို့ဖြင့်။ ရတ္တိ ဝဏ္ဏေသိ၊ ညကို ချီးကျူးပြီ။

အထ ဧကော အမစ္စော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော အမတ်သည်။ ပူရဏကဿပဿ၊ ပူရဏကဿပ၏လည်းကောင်း။ ဧကော မက္ခလိဂေါသာလဿ၊ အမတ်တစ်ယောက်သည် မက္ခလိဂေါသာလ၏လည်းကောင်း။ ဧကော အဇိတကေသကမ္ဗလဿ၊ အမတ်တစ်ယောက်သည် လူဆံပင်ကမ္ဗလာ အသုံးပြုသည့် အဇိတ၏လည်းကောင်း။ ဧကော ပကုဓကစ္စာယနဿ၊ အမတ်တစ်ယောက်

သည် ကစ္စည်းအနွယ်ပကုဏ်လည်းကောင်း။ ဧကော ဗေလဋ္ဌပုတ္တသ သဠေယသ၊ အမတ်တစ်ယောက်သည် ဗေလဋ္ဌသားဖြစ်သော သဠေ၏ လည်းကောင်း။ ဧကော နာဋ္ဌပုတ္တနိဂဏ္ဌသ၊ အမတ်တစ်ယောက်သည် နာဋ္ဌသား နိဂဏ္ဌ၏လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့အသီးသီး။ ဝဏ္ဏံ ကထေသိ၊ ဂုဏ် အရည်အချင်းကို ပြောဆိုပြီ။ ရာဇာ တေသံ ကထံ၊ အဇာတသတ်မင်းသည် ထိုအမတ်တို့၏ ပြောစကားကို။ သုတ္တာ တုဏ္ဍီ အဟောသိ၊ ကြားရပြီး၍ ဆိတ်ဆိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဟိ သော၊ မှန်၏ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ ဇီဝကသ မဟာအမစ္စသဧ၊ ဇီဝကမည်သော အမတ်ကြီး၏သာ။ ကထံ ပစ္စာသီသတိ၊ ပြောစကားကို တောင့်တမျှော်လင့်၏။ ဇီဝကောပိ၊ ဇီဝကသည်လည်း။ "ရညာ မံ အာရဗ္ဘ၊ မင်းကြီးသည် ငါ့ကို တိုက်ရိုက်အကြောင်းပြု၍။ ကထိတေယေဝ ဇာနိဿာမိတိ၊ ပြောအပ်သော်သာ သိရလိမ့်မည်"ဟုတွေး၍။ အဝိဒူရေ တုဏ္ဍီ နိသီဒိ၊ မနီးမဝေး၌ ဆိတ်ဆိတ် ထိုင်နေပြီ။ အထ နံ ရာဇာ၊ ထိုအခါ ထိုဇီဝကကို အဇာတသတ်မင်းသည်။ "သမ္မ ဇီဝက တွံ ပန၊ အို. . အရှယ်တူ ဇီဝက သင်သည် ကား။ ကိं တုဏ္ဍီတိ အာဟ၊ ဘာ့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ရသနည်း"ဟု မေးပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ ဇီဝကော၊ ထိုအခါ၌ ဇီဝကသည်။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ၊ ထိုင်ရာမှ ထ၍။ ယေန ဘဂဝါ၊ အကြင်အရပ်၌ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ တေန အဉ္ဇလိं ပဏာမေတွာ၊ ရှင်တော်ဘုရားရှိရာ ထိုအရပ်သို့ လက်အုပ်ကို ညွှတ်စေ၍။ "ဒေဝ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အို. . အရှင်မင်းကြီး ပူဇော်အထူး ခံတော်မူထိုက်သော မှန်စွာကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ ဧသော ဘဂဝါ၊ ထိုရှင်တော်ဘုရားသည်။ အမှာကံ အမ္ဗဝနေ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ သရက်တော ကျောင်း၌။ အမှုတေ ဌသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ (၁၂၅၀)ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့် (အမှုတေ ဌသဟိသာ ဖြစ်သင့်)။ သဒ္ဓိं ဝိဟရတိ၊ အတူတကွ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ တं ခေါ ပန ဘဂဝန္တံ၊ ထိုရှင်တော်ဘုရား၏။ ဧဝံ ကလ္လာဏော၊ ဤကဲ့သို့ ကောင်းမြတ်သော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ခီးမွမ်းအံ့သြ ကျော်ဇောသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတောတိ၊ ပျံ့နှံ့တက်ပါ၏"စကုန်သော။ နဝ အရဟာဒိဂုဏေ ဝတ္တာ၊ ကိုးပါး ကုန်သော အရဟံ အစရှိသောဂုဏ်တို့ကို ခီးမွန်းပြောဆို၍။ ဇာတိတော ပဋ္ဌာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသည်မှ စ၍။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာဒိဘေဒံ၊ ရှေ့ပြေးနိမိတ် စသည် အပြားရှိသော။ ဘဂဝတော အာနုဘာဝံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို။

ပကာသေတွာ၊ ထင်ရှားပြပြီး၍။ "တံ ဘဂဝန်တော်၊ ထိုဘုရားရှင်သို့။ ဒေဝေါ ပယိရုပါသတု၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ဆည်းကပ်တော်မူပါ။ ဓမ္မံ သုဏာတု၊ တရားကို နာယူတော်မူပါ။ ပဠဲ ပုစ္ဆတု၊ တိ အာဟ၊ သိလိုသည်ကို မေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထားပြီ။

ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ သမ္ဘဏ္ဍာမနောရထော ဟုတ္တာ၊ ပြည့်ဝသော စိတ်ဆန္ဒရှိသည် ဖြစ်၍။ "သမ္ဘ ဇီဝက တေန ဟိ၊ အရှယ်တူ အို. . ဇီဝက ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဟတ္ထိယာနာနိ ကပ္ပါပေဟိတိ၊ ဆင်ယာဉ်တို့ကို ပြင်ဆင်စေပါ"ဟု။ ယာနာနိ ကပ္ပါပေတွာ၊ ဆင်ယာဉ်တို့ကို ပြင်ဆင်စေပြီး၍။ မဟန္တေန ရာဇာနုဘာဝေန၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော မင်းအာနုဘော်ဖြင့်။ ဇီဝကမ္ဗဝန် ဂန္တာ၊ ဇီဝက သရက်တောကျောင်းသို့ သွားရောက်၍။ တတ္ထ မဏ္ဍလမာဠေ၊ ထိုဇီဝက သရက်တောကျောင်း၌ တန်ဆောင်းဝန်း၌။ ဘိက္ခသံယပရိဝုတံ၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သော။ တထာဂတံ ဒိသွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ဖူးရ၍။ သန္တဝိစိမဗ္ဗေ မဟာနာဝံ ဝိယ၊ ငြိမ်သက်လှစွာသော လှိုင်းတို့အလယ်၌ လှေကြီးကဲ့သို့။ နိစ္စလံ ဘိက္ခသံယံ၊ တစ်စုံတစ်ရာ လှုပ်ရှားမှု မရှိသော ရဟန်းတော်အပေါင်းကို။ ဣတော စ ဣတော စ၊ ဤမှလည်း ဤမှလည်း။ အနုဝိလောကေတွာ၊ အဖန်ဖန်စောင်းငဲ့ဖူးမြော်ပြီး၍။ "ဧဝရူပါ ပရိသာ နာမ၊ ဤသို့ငြိမ်သက်လှစွာသော သဘောရှိသော ပရိသတ်မည်သည်ကို။ မေ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာတိ၊ ငါသည် မတွေ့မြင်အပ်ဘူးပေ"ဟု တွေးမိ၍။ ဣရိယာပထေယေဝ ပသီဒိတွာ၊ ဣရိယာပုထ်၌ပင် ကြည်ညိုမိ၍။ သံယသ အဠလိ ပဂ္ဂဏှိတွာ၊ သံယာတော်အား လက်အုပ်ကို ချီပြီး၍။ ထုတိ ကတွာ၊ ချီးမွမ်းမှုကို ပြု၍။ ဘဂဝန္တံ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ဝပ်ချ၍။ ဧကမန္တံ နိသိန္နော၊ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်နေလျက်။ သာမညဖလပဠဲ ပုစ္ဆိ၊ သိလိုသည့် ရဟန်းပြုရကျိုးကို မေးလျှောက်ပြီ။ အထ အသ ဘဂဝါ၊ ထိုအခါ ထိုအဇာတသတ်မင်းအား ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဒ္ဝိဟိ ဘာဏဝါရေဟိ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ နှစ်ခုကုန်သော ဘာဏဝါရတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော(တစ်ဘာဏဝါရလျှင် ရှစ်လုံးဖွဲ့ ဂါထာပေါင်း ၂၅၀ ရှိသည်)။ သာမညဖလသုတ္တं ကထေသိ၊ သာမညဖလသုတ်ကို ဟောတော်မူပြီ။ သော သုတ္တပရိယောသာနေ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည် သာမညဖလသုတ်အဆုံး၌။ အတ္ထမနော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိ၍။ ဘဂဝန္တံ ခမာပေတွာ၊ ရှင်တော်ဘုရားကို သည်းခံစေ၍ ကန်တော့၍။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ၊ ထိုင်ရာမှ ထ၍။ ပဒက္ခိဏံ

ကတ္တာ ပဏ္ဏာမိ၊ လက်ယာရစ် လည်သည်ကို ပြု၍ ဖဲသွားပြီ။ ရညော အစိရပဏ္ဏန္တသ၊ အဇာတသတ်မင်းသည် ဖဲသွား၍ မကြာမီ။ သတ္ထာ ဘိက္ခု အာမန္တေတွာ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ အယံ ရာဇာ ခတော၊ အို. . ရဟန်းတို့ ဤအဇာတသတ်မင်းသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို တူးဖြိုးအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ အယံ ရာဇာ ဥပဟတော၊ အို. . ရဟန်းတို့ ဤအဇာတသတ်မင်းသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ အယံ ရာဇာ၊ အို. . ရဟန်းတို့ ဤအဇာတသတ်မင်းသည်။ ဣသိရိယသ ကာရဏာ၊ အစိုးရခြင်း၏ အကြောင်းကြောင့်။ ဓမ္မိကံ ဓမ္မရာဇာနံ ပိတရံ၊ တရားရှိသော တရားမင်းဖြစ်သော ခမည်းတော်ကို။ ဇီဝိတာ သစေ နံ ဝေါရောပေသဃ၊ အသက်မှ အကယ်၍ မချခဲ့အုံ့။ ဣမသ္မိံယေဝ အာသနေ၊ ဤထိုင်နေရာ၌ပင်။ ဝိရဇံ ဝီတမလံ၊ အပါယ်ကျကြောင်း ကိလေသာမြေကင်းသော အပါယ်ကျကြောင်း ကိလေသာအညစ်အကြေးကင်းသော။ ဓမ္မစက္ခု ဥပ္ပဇ္ဇိဿထ၊ သောတာပတ္တိ ဉာဏ်မျက်စိသည် ဖြစ်ရလောက်ပြီ။ ဒေဝဒတ္တံ နိဿာယ၊ ဒေဝဒတ်ကို အမှီပြု၍။ အသန္ဓပဂ္ဂဟံ ကတ္တာ၊ မသူတော် ခိုးမြောက်မှုကို ပြု၍။ သောတာပတ္တိဖလာ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ၊ ပရိဟီနောတိ အာဟ၊ ဆုတ်ယုတ်ရရှာပြီ" ဟု မိန့်တော်မူပြီ။

ပုန ဒိဝသေ ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ၊ နောက်နေ့၌ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌။ "အာဝုသော အဇာတသတ္တု၊ အို. . ငါ့ရှင်တို့ အဇာတသတ်မင်းသည်။ အသန္ဓပဂ္ဂဟံ ကတ္တာ၊ မသူတော်ခိုးမြောက်မှုကို ပြု၍။ ဒုဿီလံ ပါပဓမ္မံ၊ သီလမရှိသော ယုတ်မာသောသဘောရှိသော။ ဒေဝဒတ္တံ နိဿာယ၊ ဒေဝဒတ်ကို အမှီပြု၍။ ပိတုဃာတကကမ္မဿ ကတတ္တာ၊ အဖသတ်ကံကို ပြုလုပ်မိသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ သောတာပတ္တိဖလာ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ။ ပရိဟီနော ကိရ၊ ဆုတ်ယုတ်ရရှာပြီတဲ့။ ဒေဝဒတ္တေန ရာဇာ၊ ဒေဝဒတ်သည် အဇာတသတ်မင်းကို။ နာသိတော ကိရ ဣတိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီတဲ့"ဟု။ ကထံ သမုट्ठာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူပြီး၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို. ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍။ ဣမာယ နာမာတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့် ပါဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အို. ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌

သာ။ အဇာတသတ္တုသည်။ အသန္တပဂ္ဂဟ် ကတ္တာ၊ မသူတော်ခိုးမြောက်မှုကို ပြု၍။ မဟာဝိနာသ် နှ ပတ္တော၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဧသော၊ ရှေးကလည်း ဤအဇာတသတ်မင်းသည်။ အသန္တပဂ္ဂဟေနေဝ အတ္တာနံ၊ မသူတော် ခိုးမြောက်ခြင်းဖြင့်ပင် မိမိကိုယ်ကို။ နာသေသိတိ ဝတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာဝိဘဝေ ဗြာဟ္မဏ ကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ပစ္စည်းများစွာ ရှိသော ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော တက္ကသိလံ ဂန္တ္မာ၊ အရွယ်ရောက်သော် တက္ကသိုလ်မြို့သို့ သွားပြီး၍။ သတ္ထသိပ္ပါနိ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ အတတ်ပညာအားလုံးတို့ကို သင်ယူပြီး၍။ ဗာရာဏသိယံ ဒိသာပါမောက္ခော၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ အရပ်မျက်နှာ အကြီးအမှူးဖြစ်သော။ အာစရိယော ဟုတ္တာ၊ ဆရာကြီးသည် ဖြစ်၍။ ပဉ္စ မာဏဝကသတာနိ၊ လုလင်ငါးရာတို့ကို။ သိပ္ပံ ဝါစေသိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူစေပြီ သင်ပေးပြီ။ တေသု မာဏဝေသု ဧကော၊ ထိုလုလင်ငါးရာတို့တွင် တစ်ယောက်သော။ သဠေဝေါ နာမ မာဏဝေါ အတ္ထိ၊ သဠေဝမည်သော လုလင်သည် ပါရှိ၏။ ဗောဓိသတ္တော တဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုသဠေဝလုလင်အား။ မတကုဋ္ဌာပနမန္တံ အဒါသိ၊ အသေကောင်ထစေတတ်သည့် မန္တာန်ကို သင်ပေးပြီ။ သော ဥဋ္ဌာပနကမန္တမေဝ ဂဟေတ္တာ၊ ထိုသဠေဝလုလင်သည် အသေကောင်ထစေ တတ်သည့် မန္တာန်ကိုသာ သင်ယူ၍။ ပဋ္ဌာဟာနမန္တံ ပန အဂ္ဂဟေတ္တာဝ၊ တားမြစ် ကာကွယ်သည့် မန္တန်ကိုကား မသင်ယူမူ၍သာ။ ဧကဒိဝသံ မာဏဝေဟိ သဒ္ဓိ၊ တစ်နေ့၌ လုလင်တို့နှင့် အတူ။ ဒါရုအတ္ထာယ အရညံ ဂန္တ္မာ၊ ထင်းခွေရန် အကျိုးငှာ တောသို့ သွားသော်။ ဧကံ မတပုဗ္ဗံ ဒိသွာ၊ တစ်ကောင်သော ကျားသေကို ဘွေ့၍။ "ဘော ဣမံ မတပုဗ္ဗံ၊ အို. . သူငယ်ချင်းတို့ ဤကျားသေကို။ ဥဋ္ဌာပေ ဿာမိတိ၊ ထစေမည်"ဟု။ မာဏဝေ အာဟ၊ လုလင်တို့ကို ပြောပြီ။ မာဏဝါ၊ လုလင်တို့က။ နှ သက္ခိဿသိတိ အာဟံသု၊ စွမ်းနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါဟု ပြောကြပြီ။ ဝေါ ပဿန္တာနညေဝ၊ သင်တို့သည် ကြည့်နေကြစဉ်ပင်။ တံ ဥဋ္ဌာပေ ဿာမိတိ၊ ထိုကျားသေကို ထစေမည်"ဟုပြောပြီ။ မာဏဝ သစေ သက္ကောသိ၊

သဠေဝလုလင် အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အုံ့။ ဥဒ္ဒာပေဟီတိ၊ ထစေပါဟု ပြောကြပြီ။ ဧဝံ ဝတ္တာ စ ပန၊ ဤသို့ ပြောကြပြီး၍ကား။ တေ မာဏဝါ၊ ထိုလုလင်တို့သည်။ ရုက္ခံ အဘိရုဟိ'သု၊ သစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်ကြပြီ။ သဠေဝေါ မန္တံ ပရိဝတ္တေတွာ၊ သဠေဝလုလင်သည် မန္တာန်ကို မန်းမှုတ်၍။ မတဗျဏ္ဍ သက္ခရာဟိ ပဟရိ ကျားသေကို ကျောက်စရစ်ခဲ့တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ပြီ။ ဗျဂ္ဃော ဥဒ္ဒာယ၊ ကျားသေသည် ထတည့်၍။ ဝေဂေန အာဂန္တာ၊ အရှိန်ဖြင့် လာ၍။ သဠေဝံ ဂလနာဋိယံ ဒုသိတွာ၊ သဠေဝလုလင်ကို လည်ချောင်း၌ ကိုက်၍။ သဠေဝံ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ သဠေဝကို အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ တတ္ထေဝ ပတိ၊ ထိုသဠေဝအနီး၌ပင် လဲကျပြီ။ သဠေဝေါပိ တတ္ထေဝ ပတိ၊ သဠေဝလုလင်သည်လည်း ထိုကျားသေအနီး၌ပင် လဲကျပြီ။ ဥဘောပိ ဧကဋ္ဌာနေယေဝ၊ ကျားသေ သဠေဝလုလင်နှစ်ဦးလုံးတို့သည်လည်း တစ်နေရာတည်း၌ပင်။ မတာ နိပဇ္ဇိ'သု၊ သေကြ၍ အိပ်ကြပြီ။

မာဏဝါ၊ ကျွန်လုလင်တို့သည်။ ဒါရုနိ အာဒါယ အာဂန္တာ၊ ထင်းတို့ကို ခွေယူ၍ ပြန်လာကြ၍။ တံ ပဝတ္တိံ အာစရိယဿ၊ ထိုအဖြစ်ကို ဘုရားလောင်း ဆရာကြီး အား။ အာရောစေသုံ၊ ပြောကြားကုန်ပြီ။ အာစရိယော၊ ဆရာကြီးသည်။ မာဏဝေ အာမန္တေတွာ၊ တပည့်လုလင်တို့ကို ခေါ်ပြီး၍။ "တာတာ အသန္တပဂ္ဂဟကာရာ နာမ၊ အို. . ချစ်သားတို့ မသူတော်ခိုးမြောက်သူတို့မည်သည်။ အယုတ္တဋ္ဌာနေ-မသင့်လျော်ရာ ဌာန၌။ သက္ကာရသမ္မာနံ ကရောန္တာ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်း, မြတ်နိုးခြင်းကို ပြုကုန်သော်။ ဧဝရူပံ ဒုက္ခံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ဒုက္ခကို၊ ပဋိလဘန္တိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရကြသည်သာ"ဟု ပြောပြီး၍။

၁၅၀။ "အသန္တံ ယော ပဂ္ဂဏှာတိ၊ အသန္တံ စူပသေဝတိ။
တမေဝ ယာသံ ကုရုတေ၊ ဗျဂ္ဃေါ သဠေဝိကော ယထာ"တိ

ဣမံ ဂါထံ အာဟ-အသန္တံ (ပ) သဠေဝိကော ယထာဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား. .

ယော အသန္တံ၊ အကြင်သူသည် မသူတော်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ခိုးမြောက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တံ ဥပသေဝတိ၊ မသူတော်ကို မှီဝဲဆည်းကပ်၏။ တမေဝ၊ ထိုခိုးမြောက်သူ မှီဝဲဆည်းကပ်သူကိုပင်။ (သော အသန္တော၊ ထိုခိုးမြောက်ခံရ ဆည်းကပ်ခံရသော မသူတော်သည်)။ ယာသံ ကုရုတေ၊

ကိုက်စားမှု ပျက်စီးမှုကို ပြုလုပ်၏။ (ကထံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား)။ သဠေဝိကော ဗျဂ္ဂေါ၊ သဠေဝအသက်သွင်းပေးအပ်သော ကျားသေသည်။ တမေဝ၊ ထိုယဠေဝကိုပင်။ ယာသံ ကုရုတေ ယထာ၊ ကိုက်စားခြင်း ပျက်စီးခြင်းကို ပြုသကဲ့သို့တည်း။

တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ **အသန္ဓန္တိ**၊ အသန္ဓံဟူသည်ကား။ တီဟိ ဒုစ္စရိတေဟိ၊ သုံးမျိုးကုန်သော မကောင်းကျင့်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ ဒုဿီလံ၊ ပြည့်စုံသော သီလမရှိသော။ ပါပဓမ္မံ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသူကိုတည်း။ **ယော ပဂ္ဂဏှာတီ**တိ၊ ယော ပဂ္ဂဏှာတိ ဟူသည်ကား။ ခတ္တိယာဒီသု ယော ကောစိ၊ ခတ္တိယမျိုးစသည်တို့တွင် အကြင်အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောသူသည်။ **ဧဝရူပံ** ဒုဿီလံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော သီလမရှိသော။ ပဗ္ဗဇိတံ ဝါ၊ ရှင်ရဟန်းကိုသော် မူလည်း။ **စိဝရာဒိသမ္ပဒါနေန**၊ သင်္ကန်းစသည် ကောင်းစွာ ပေးခြင်းဖြင့်။ ဂဟဋ္ဌံ ဝါ၊ လူကိုသော်မူလည်း။ **ဥပရဇ္ဇသေနာပတိဌာနာဒိသမ္ပဒါနေန**၊ အိမ်ရှေ့မင်းရာထူး စစ်သူကြီးရာထူးစသည် ကောင်းစွာပေးခြင်းဖြင့်။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ခီးမြှောက်အံ့တည်း။ သက္ကာရသမ္မာနံ ကရောတိ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို ပြုအံ့တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ယော ပဂ္ဂဏှာတိအနက်တည်း။ **အသန္ဓံ စူပသေဝတီ**တိ၊ အသန္ဓံ စူပသေဝတိဟူသည်ကား။ ယော စ ဧဝရူပံ၊ အကြင်သူသည်လည်း ဤသို့ သဘောရှိသော။ အသန္ဓံ ဒုဿီလံ၊ မသူတော်ဖြစ်သော သီလမရှိသူကို။ ဥပသေဝတိ ဘဇတိ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်အံ့။ ပရိယုပါသတိ၊ အနီးချဉ်းကပ်အံ့။ **တမေဝ ယာသံ ကုရုတေ**တိ၊ တမေဝ ယာသံ ကုရုတေဟူသည်ကား။ အသန္ဓပဂ္ဂဏှကံ တမေဝ၊ မသူတော်ခီးမြှောက်မိသော ထိုသူကိုပင်။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသော၊ သော ပါပပုဂ္ဂလော၊ ထိုယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယသတိ သံခါဒတိ၊ ကိုက်စား၏။ ဝိနာသံ ပါပေတိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ ကထံ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ **သဠေဝိကော ဗျဂ္ဂေါ ယထာ**၊ သဠေဝအသက်သွင်းပေးအပ်သော ကျားသေကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤကားအဖြေတည်း။ သဠေဝေန မာဏဝေန၊ သဠေဝမည်သော လုလင်သည်။ **မန္ဓံ** ပရိဝတ္တေတွာ၊ **မန္ဒာန်**ကို မန်းမှုတ်၍။ သဠေဝိကော မတဗျဂ္ဂေါ၊ သဠေဝအသက်သွင်းပေးအပ်သော ကျားသေသည်။ ဇီဝိတသမ္ပဒါနေန သမ္ပဂ္ဂဟိတော၊ အသက်သွင်းပေးခြင်းဖြင့် ခီးမြှောက်အပ်သော ကျားသေသည်။ အတ္တနော ဇီဝိတဒါယကံ၊ မိမိအား အသက်သွင်းပေးတတ်သော။

သဠ္ဠိဝမေ၀၊ သဠ္ဠိ၀ကိုပင်။ ဇီ၀ိတာ ဝေါရောပေတွာ၊ အသက်မှ ကျွစေ၍။ တတ္ထေ၀ ပါတေတိ ယထာ၊ ထိုကျားသေအနီးဌာပင် လဲကျစေဘိသကဲ့သို့။ ဧ၀ं အညောယောပိ၊ ဤအတူ အခြားသော အကြင်သူသည်လည်း။ အသန္တပဂ္ဂဟံ ကရောတိ၊ မသူတော်ခိုးမြောက်မှုကို ပြုအံ့။ သော ဒုဿီလော၊ ခိုးမြောက်ထားသည့် ထိုဒုဿီလသည်။ အတ္တနော တं သမ္ဘဂ္ဂါဟကမေ၀၊ မိမိအား ထိုကောင်းစွာ ခိုးမြောက်ထားသူကိုပင်။ ဝိနာသေတိ၊ ပျက်စီးစေတတ်၏။ ဧ၀ं အသန္တ သမ္ဘဂ္ဂါဟကာ၊ ဤကဲ့သို့ မသူတော်ခိုးမြောက်မှုပြုသူတို့သည်။ ဝိနာသံ ပါပုဏန္တိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဘေဒိသတ္တော ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဤဂါထာဖြင့်၊ မာဏ၀ါနံ ဓမ္မं ဒေသေတွာ၊ တပည့်လုလင်တို့အား တရားကို ဟောမြဲ။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ မတဗ္ဗ္ဂုဠ္ဌာ ပနကော၊ ထိုရှေးအခါက ကျားသေထစေတတ်သော။ မာဏ၀ေါ၊ သဠ္ဠိ၀ လုလင်သည်။ အဇာတသတ္တု၊ အဟောသိ၊ အဇာတသတ်မင်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဒိသာပါမောက္ခော အာစရိယော ပန၊ ဒိသာပါမောက္ခဖြစ်သော ဆရာသည်ကား။ အဟမေ၀ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သဠ္ဠိ၀ဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ သဠ္ဠိ၀ဇာတ်အဖွင့်သည် ဒသမတည်း။

ကကဏ္ဋကဝဂ္ဂေါ ပန္နရသမော၊ ကကဏ္ဋကဝဂ်သည် ပန္နရသမတည်း။

တဿ ဥဒ္ဒါနံ-ထိုကကဏ္ဋကဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ဥဒါန်းစဉ်ကား--

ဂေါ၀ေသိဂ်ိလ၀ိရောစံ၊ ဂေါဓာဇာတ် သိဂ်ိလဇာတ် ဝိရောစဇာတ်လည်းကောင်း။ နဂ်ဋ္ဌရာဓကာကဠ၊ နဂ်ဋ္ဌဇာတ် ရာဓဇာတ် သမုဒ္ဒကာကဇာတ်လည်းကောင်း။ ပုပ္ပရတ္တဉ္စ သိဂ်ိလံ၊ ပုပ္ပရတ္တဇာတ်လည်းကောင်း သိဂ်ိလ

ဇာတ်လည်းကောင်း။ ဧကပဏ္ဏဠ္ဍ သဠေါ၊ ဧကပဏ္ဏဇာတ်လည်းကောင်း သဠေါဝါဒတ်လည်းကောင်းတည်း။

အထ ဝဂ္ဂဒ္ဒါနံ၊ ထို့အပြင် ဝဂ်အကျဉ်းချုပ်ကား--

အပဏ္ဏကော သီလဝဂ္ဂေါ၊ အပဏ္ဏကဝဂ်လည်းကောင်း သီလဝဂ်လည်းကောင်း။ ကုရုဂေါ စ ကုလာဝကော၊ ကုရုဂ်ဝဂ်လည်းကောင်း ကုလာဝကဝဂ်လည်းကောင်း။ အတ္ထကာမော စ အာသီသော၊ အတ္ထကာမဝဂ်လည်းကောင်း အာသီသဝဂ်လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိဝရဏပါယိမှာ၊ ဣတ္ထိဝဂ် ဝရဏဝဂ် အပါယိမှဝဂ်တို့လည်းကောင်း။ လိတ္တော ပရောသတံ ဟံစိ၊ လိတ္တဝဂ်လည်းကောင်း ပရောသတဝဂ်လည်းကောင်း ဟံစိဝဂ်လည်းကောင်း။ ကုသနာဠာ သမ္ဘဒါနော၊ ကုသနာဠိဝဂ် အသမ္ဘဒါနဝဂ်လည်းကောင်း။ ကကဏ္ဍကော ပန္နရသ၊ ကကဏ္ဍဝဂ်လည်းကောင်း (၁၅)ဝဂ် တို့တည်း။ ဇာတကာ သတပဏ္ဏာသ၊ ဇာတ်တို့သည်ကား (၁၅၀)တည်း။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ဧကကနိပါတဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ၊ ဧကကနိပါတ်အဖွင့်သည် ပြီးပြီ။

ပဌမော ဘာဂေါ နိဋ္ဌိတော၊ ပဌမဖြစ်သော အုပ်သည် ပြီးပြီ။

၃၀-၁-၂၀၁၃

နိဿယဆရာ၏ နိဂုံးစကားရေပ်

မကွေးတိုင်း ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်ပုရေ မနုပ္ပဘာဝေ။
ကုန်းစင်ဂါမေ သုဇာတေန၊ မာတာပိတူဟိ သာခုဘိ။

ဦးသူတော် ဒေါ်ပိုး နာမိဟိ၊ သကရာဇေ ဒဓခကေ။
မာသမ္မိ မိဂသိရေန၊ နိယုတ္တမ္မိ မာဝသိယာ။

မကွေးတိုင်း ပခုက္ကူခရိုင် မနုခေါ် လူသားတို့ စတင်ပေါက်ဖွားရာ လူသားဘိုးအေ (လူသားဖခင်, စကားလုံးအရ သုံးနှုန်းလိုက်သည်) မြိုင်မြို့နယ် ကုန်းစင်ရွာ၌ ဦးသူတော် + ဒေါ်ပိုး သူတော်ကောင်းမိဖတို့မှ သက္ကရာဇ် ၁၂၉၈-ခု နတ္တော်လကွယ်နေ့ဝယ် ကောင်းစွာဖွားမြင်ပြီး၊

မြစ်သားပုရေ မင်းလည်ဂါမေ၊ နိဝုတ္ထေန စ မဏ္ဍလေ။
ချမ်းအေးသာစံ ဌာနီယမ္မိ၊ စေားချိုအာပဏာမဏ္ဍိတေ။

သီရိဟေမာပါစိနမ္မိ၊ ဂါမေ သမ္ဘန္ဓဝိဘာဝေ။
မဟာလောကရံသိလက္ခ၊ အိမ်တော်ရာတိ ဘိပါကဋ။

စေတိယေန သိရီမန္တေ၊ ပစုရာန ဝိဇ္ဇာလယေ။
မိုးကောင်းသုတေ သံယာရာမေ၊ ဝသတာ ဇယဝတိယံ။

မြစ်သားမြို့နယ် မင်းလည်ရွာ၌လည်း ၁၇-နှစ်တိုင်တိုင် ကျောင်းထိုင် နေခဲ့ဖူး၍ မန္တလေး ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ် စေားချိုတော်ဖြင့် အလှဆင်အပ်၍ ပြည့်စုံသူတို့ ပေါများနေထိုင်ရာ သီရိဟေမာ အရှေ့ရပ်ကွက် မဟာလောကရံသီ ဘွဲ့တော်ခံ၍ အိမ်တော်ရာဟု ထင်ရှားသော စေတီတော်ဖြင့် ကျက်သရေရှိသည့် စာသင်များစွာ ပညာသင်ယူရာ ထင်ရှားသော မိုးကောင်းကျောင်းတိုက် ဇယဝတီ ကျောင်းထိုင်၊

သတ္တသတ္တတိဝဿေန၊ ဇာတိယာ ပဋ္ဌဇ္ဇာယ စ။
ဧကသင်္ခ်သရဒေန၊ အဘိဝံသောတိ လက္ခ်ိနာ။

ယဒိ ဝုတ္တံ အယုတ္တေတ္ထ၊ ပတိဋ္ဌံ နာဓိဂစ္ဆတာ။
သာဓူဟိ သပတိဋ္ဌေဟိ၊ ဒိဿတေ တံ သုသောဓိယ။

ဣမိနာ ပုညေနာညေန၊ လဘေယျ အာသဝက္ခယံ။
ဝါယမေယျ တဒတ္ထာယ၊ အလဘံ တံ ဘဝါဘဝေ။

မွေးသည်ကစ ၇၇-နှစ်၊ ရှင်ပြုသည်ကစ ၆၁-ဝါရ၊ သက္ကသီဟ, စေတိယဂိုဏ်း စာမေးပွဲအောင်၍ သုဇနာဘိဝံသဘွဲ့မည်ရ ငါမထေရ်သည် တည်ရာမှီရာ မရသဖြင့် ၁၃၇၃-ခု၊ နယုန်လပြည့်ကျော်(၁)ရက် သောကြာနေ့ ည(၈)နာရီ (၁၅)မိနစ်အချိန်မှ စတင်ရေးသား၍၊ ၁၃၇၅-ခု ဝါဆိုလပြည့်ကျော်(၁၃)ရက် တနင်္လာနေ့ ည(၁၁)နာရီအချိန်မှာ အချောသတ်ပြီးစီးသည့် ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ပထမအုပ်။ ဤနိဿယ၌ မလျော်သည်ကို အကယ်၍ ဆိုမိရေးမိအံ့၊ ထိုမတော်မလျော် ဆိုမိရေးမိသည်ကို ထောက်ရာတည်ရာ ကောင်းစွာ ရရှိတော်မူကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည် ကောင်းစွာ သုခ်သင် ရှုမြင်တော်မူကြပါကုန်။ ဤကောင်းမှုနှင့်တကွ အခြားသော ကောင်းမှုတို့ကြောင့် အာသဝက္ခယဉာဏ်ကို ရပါလို၏။ ရပါစေသား။ ထိုအာသဝက္ခယဉာဏ်ကို မရသေးသည်ရှိသော် ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်း၌ ထိုအာသဝက္ခယဉာဏ်အကျိုးငှာ အားထုတ်ရပါလို၏။ အားထုတ်နိုင်ရပါစေသား။

သပတိဿာ စ သောတာရော၊ အာစေရေဟိ သမုဂ္ဂယ္ဟ။
သတ္ထာရာ ဒေသိတံ သုဠ္ဠ၊ ပဿန္တု စ သုခံ သုခံ။

မာတာပိတရော အာစေရာ၊ သေသာ စ ပုညဘာဂိနော။
သုခိတတ္တာ သဒါ ဇဝ၊ ဘာဝေန္တု ကုသလံ ဗဟုန္တိ။

ထေရိယော စ ပဏ္ဍိစ္စော စ၊ ကဝိနော စ ဣမေ တယော။
နိဿယဿ,ဿ ကရဏော၊ မမောပကာရကာ ဣတိ။

စာသင်သားတို့သည်လည်း ရိုသေကြိုးနွဲ့ ဆရာထံမှ ကောင်းမွန် ကျန်စွာ သင်ယူ၍၊ ဘုရားဟောဖော် တရားတော်ကို ကောင်းမွန်ကျန်စွာ ချမ်းချမ်းသာသာ မြင်သိလည်း မြင်သိကြပါစေ၊ ကျင့်လည်း ကျင့်နိုင်ကြ ပါစေ၊ ပေါက်မြောက်လည်း ပေါက်မြောက်ကြပါစေ၊ မယ်တော် ခမည်းတော် ဆရာသမား ကြွင်းပုဂ္ဂိုလ် များသည် ကုသိုလ်ဘာဝ အမျှရကြပြီး အမြဲသာ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာ ကြ၍ ကုသိုလ်တရား များစွာ ပွားနိုင်ကြပါစေ။

ကွန်ပျူ တာ ပရင်တာနှင့်တကွ အကြမ်းအချော စာစီစာရိုက်ပေးသော ခင်မကန်တိုက် စာချ သိမ်ကျောင်းဘုန်းကြီး ဦးထေရိယလည်းကောင်း၊ အကြမ်းအချော စာစီစာရိုက်ပေးသော မိုးကောင်းတိုက် ဇေယျသိန်ကျောင်း စာချ ဦးပဏ္ဍိစ္စာလင်္ကာရလည်းကောင်း၊ အချောစာစီ စာရိုက်ပေးသော မိုးကောင်းတိုက် အောင်မြေချမ်းသာကျောင်း စာချ ဦးကဝိန္ဒလည်းကောင်း။ ဤအရှင်သုံးပါးတို့သည် ဤနိဿယကို ပြုစုရာ၌ နိဿယပြုစုသူ တပည့်တော် သုဇနာဘိဝံသအား ကျေးဇူးများကြ၏။ ဤကား ကျေးဇူးမော်ကွန်းတည်း။

ဇတ္တာဝတာ စ အမ္ဘေဟိ၊ ကတော ဇာတကနိဿယော။
နိဋ္ဌိတော အနာယာသေန၊ ကာတုန ဥပနိဿယံ။

ဒေါ စန်းရီမာတာပမုခေ၊ ဝရသာသနဘိက္ခုနော။
ဒေါက်တာခင်ခင်ရီအာဒိကေ၊ ကုမ္ဘဏ္ဍိရှင်းဟုပ်သာမိကေတိ။

နိဿယပြီးကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းကို (ဤစကားလုံးကား ဒွန်လည်းဟုတ် ကမ္မဓာရယ်လည်းဟုတ်သည်) ပြုရသော် စိန်ရတနာ ဓမ္မာစရိယစာသင်တိုက် ဆရာတော် ရဟန်းတော်မြတ် အရှင်သာသနဝရနှင့် တကွ မိခင်ကြီး ဒေါ်စန်းရီးအမှူးထား၍ သမီး ဒေါက်တာ ဒေါ်ခင်ခင်ရီ စသော ရှင်းဟုပ်ကုမ္ဘဏ္ဍိပိုင်ရှင် မိသားစုတို့ အထောက်အပံ့ ခန့်ခန့်ကြီးရသဖြင့် ဤရေးသားပြီး အစီအစဉ်ဖြင့် ငါတို့ရေးသားပြုစုသည့် ဇာတ်အဋ္ဌကထာ နိဿယ လွယ်ကူချောမောစွာ ပြီးစီးပါသည်။

ဇာတကအဋ္ဌကထာ ပထမတွဲ

(စာမျက်နှာ ၂၇၉ - ၅၃၈)

ဂါထာသူစိ

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
အကတညုဿ ပေါသဿ၊	၃၄၀	၁၅၃
အကို့ ဘိန္နာ ပဠော နဠော၊	၅၀၉	၅၈၆
အစ္ဆရိဂ္ဂတာတိဗလတာ၊	၄၅၃	၄၄၉
အတိကရ'မကရာ'စရိယ၊	၄၅၆	၄၄၆
အတိဏ္ဍမ္ပ ရမဏက်၊	၃၈၅	၂၆၅
အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ၊	၄၁၆	၃၄၅
အပါယိမ္ဟ အနစ္ဆိမ္ဟ၊	၃၈၄	၂၆၂
အပိ နု ဟနုကာ သန္တာ၊	၅၂၄	၆၂၃
အဗဒ္ဓါ တတ္ထ ဗဇ္ဈန္တိ၊	၄၆၅	၄၃၁
အဘိတ္ထနယ ပဋ္ဌန္ဟ၊	၃၅၀	၁၃၈
အမာတာပိတရသ်ဝဒ္ဓေါ၊	၄၆၂	၄၆၀
အသက်ိယောမှိ ဂါမမှိ၊	၃၅၂	၁၈၄
အသန္ဓိ ယော ပဂ္ဂဏှာတိ၊	၅၃၃	၆၅၈
အသဗ္ဗတ္ထဂါမိ ဝါစံ၊	၄၃၄	၄၉၄
အသမ္ဘဒါနေနိ'တရိတရဿ၊	၄၉၃	၅၄၃
အသာတံ သာတရူပေန၊	၄၃၄	၃၉၁
အသာ လောကိ'တ္ထိယော နာမ၊	၃၀၆	၆၆
အာယတိ' ဒေါသ် နာညာယ၊	၃၉၀	၂၇၉
အာရောဂျမိစ္ဆေ ပရမဉ္စ လာဘံ၊	၃၈၈	၂၇၄
အာသီသေထေဝ ပုရိသော၊	၂၈၄	၁၅
ဥက္ကဋ္ဌေ သူရမိစ္ဆန္တိ၊	၄၁၀	၃၂၉

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ဥစ္ဆင်္ဂေ ဒေဝ မေ ပုတ္တော၊	၃၂၆	၁၁၃
ဥဘော ခဏ္ဍာ ဥဘော ကုဏီ၊	၃၇၄	၂၃၉
ဥသဘာ ရုက္ခာ ဂါဝိယော ဂဝါ စ၊	၃၅၅၊ ၃၆၅	၁၉၀၊ ၂၁၄
ဧကေပဏ္ဏော အယံ ရုက္ခော၊	၅၃၃	၆၄၈
ဧကာ ဣစ္ဆာ ပုရေ အာသိ၊	၃၂၃	၁၁၂
ဧတံ ဟိ တေ ဒုရာဇာန်၊	၅၁၅	၆၀၁
ကရေ သရိက္ခော အထ ဝါပိ သေဋ္ဌော၊	၄၆၈	၄၇၈
ကလျာဏိမေဝ မုဠ္ဠေယ္ယ။	၃၉၇	၂၉၇
ကိံ တေ ဇဋာဟိ ဒုမ္မေဓ၊	၅၀၇	၅၈၀
ကုသလူပဒေသေ ဓီတိယာ ဒဠ္ဌာယ စ၊	၄၉၅	၅၅၀
ကောဓနာ အကတညူ စ၊	၃၁၆	၉၃
ခေမံ ယဟိ တတ္ထ အရီ ဥဒီရိတော၊	၄၉၇	၅၅၅
စတုဋ္ဌိ အဋ္ဌ'ဗ္ဗဂမာ၊	၄၃စ	၄၀၂
စန္ဒာဘံ သူရိယာဘဉ္စ၊	၄၉၉	၅၆၀
စောရိယော ကထိနာ ဟေတာ၊	၃၁၂	၈၄
စောရိန် ဗဟုဗုဒ္ဓိန်၊	၃၁၂	၈၄
ဇိဝကဉ္စ မတံ ဒိသ္မာ၊	၃စ၆	၃၇၄
တထေဝ ပုဏ္ဏာ ပါတိယော၊	၂စ၇	၂၁
တထေဝေကသ္မ ကလျာဏီ၊	၄စ၃	၅၁၇
တေ ဒေသာ တာနိ ဝတ္ထူနိ၊	၄စ၄	၅၂၀
ဒ္ဒလ္လမာနာ အာဂဆ္ဆု။	၄၉၄	၅၄၇
ဒုန္ဒိဂ္ဂဟသ္မ လဟုနော၊	၃၃၀	၁၂၉
ဓမေ ဓမေ နာတိဓမေ၊	၃၀၁-၂	၅၆၊ ၅စ
ဓီရတ္ထု တံ ဝိသံ ဝန္တံ။	၃၂၉	၁၂၆
နဝ တံ ဇိတံ သာဓု ဇိတံ၊	၃၃၁	၁၃၂
နဝ တွံ ရာဓ ဝိဇာနာသိ၊	၅၂၂	၆၁၆
နဝ ပါပဇနသံသေဝီ၊	၅၁၄	၅၉၇

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
နယိဒံ ဒုက္ခံ အဒုံ ဒုက္ခံ၊	၅၂၆	၆၂၈
နာ ဝိဿသေ အဝိဿတ္ထေ၊	၄၁၂	၃၃၄
နာစိန္တယန္တော ပုရိသော၊	၄၆၀	၄၅၇
နာယံ ရုက္ခော ဒုရာရုဟော၊	၂၈၉	၂၆
နာယံ သိခါ ပုညဟေတု၊	၄၈၈	၅၂၉
နာဟံ ပုနံ နဘ ပုနံ၊	၅၂၉	၆၃၇
နိစ္စံ ဥဒ္ဓိဂ္ဂဟဒယာ၊	၅၁၂	၅၉၂
ပရောသတဉ္စေပိ သမာဂတာနံ၊	၄၃၅	၃၉၃
ပရောသဟဿမ္ပိ သမာဂတာနံ၊	၄၃၁	၃၈၃
ဗဟုစိန္တီ အပ္ပစိန္တီ၊	၄၅၃	၄၃၈
ဗဟုမ္ပိ သော ဝိကတ္ထေယ္ယ၊	၄၇၉	၅၀၈
ဗဟုမ္ပေ'တံ အသင္ဘိ ဇာတဝေဒ၊	၅၂၀	၆၀၃
ဗဟုမ္ပေ'တံ ဝနေ ကဋ္ဌံ၊	၄၄၀	၄၀၆
မိတ္တော ဟဝေ သတ္တပဒေန ဟောတိ၊	၃၈၇	၂၇၀
မာယာ စေတာ မရီစီ စ၊	၃၀၆	၆၇
မာ သု နန္ဒိ ဂ္ဂစ္ဆတိ မံ၊	၃၁၈	၉၈
မုသာ တာသံ ယထာ သစ္စံ၊	၃၁၂	၈၄
ယံ တေ ပဝိကတ္ထိတံ ပုရေ၊	၃၈၀	၂၅၃
ယံ ဗြာဟ္မဏော အဝါဒေသိ၊	၃၁၁	၈၀
ယံ လဒ္ဓံ တေန တုဋ္ဌေ၊	၅၀၂	၅၆၇
ယတ္ထေ'ကော လဘတေ ဗဟု၊	၅၀၅	၅၇၆
ယတော ဝိလုတ္တာ စ ဟတာ စ ဂါဝေါ၊	၃၇၆	၂၄၃
ယထန္ဓော ပုရိသော ဟောတိ၊	၄၄၈	၄၂၇
ယထာ နဒီ စ ပန္ထော စ၊	၃၁၉	၁၀၁
ယထာပိ ဘမရော ပုပ္ပံ၊	၃၇၀	၂၂၉
ယထာဝါစာ စ ဘုဇ္ဇသု၊	၄၉၀	၅၃၅
ယတ္ထ ဝေရီ နိဝိသတိ၊	၄၃၇	၄၀၀

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ယသ် လဒ္ဓါန ဒုမ္မေဓော၊	၄၇၁	၄၈၆
ယသ္မိ မနော နိဝိသတိ၊	၃၂၇	၁၂၂
ယသ္ယ ဧတေ တယော ဓမ္မာ၊	၂၉၉	၅၃
ယသ္ယ မဂ်လာ သမ္ဘဟတာ၊	၃၉၆	၂၉၄
ယသ္ယေတေ စတုရော ဓမ္မာ၊	၂၉၇	၄၇
ယာ'ယညေ မနုသာသတိ၊	၄၅၅	၄၄၃
ယေ သညိနော တေပိ ဒုဂ္ဂတာ၊	၄၉၈	၅၅၇
ယော အလိနေန စိတ္တေန၊	၂၉၂	၃၅
ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ ဘဝေယျ တာဏ၊	၄၃၆	၃၉၇
ယော ပဟဋ္ဌေန စိတ္တေန၊	၂၉၅	၄၂
ယော ပုဗ္ဗေ ကတကလ္ယာဏော၊	၄၀၁	၃၀၇
ယော ပုဗ္ဗေ ကရဏီယာနိ၊	၃၃၇	၁၄၅
ယော ဝေ ဓမ္မံ ဓဇံ ကတ္တာ၊	၄၈၆	၅၂၅
ယော သဟဿံ သဟဿေန၊	၃၃၂	၁၃၄
လသီ စ တေ နိပ္ပလိတာ၊	၅၁၉	၆၀၉
လာဘုနိ သီဒန္တိ သိလာ ပ္ပ ဝဋ္ဋိ၊	၃၅၅၊ ၃၆၅	၁၉၀၊ ၂၁၅
လိတ္ထံ ပရမေန တေဇသာ၊	၄၀၃	၃၁၁
ဝါစာဝ ကိရ တေ အာသိ၊	၃၉၉	၃၀၂
ဝါယမေထေဝ ပုရိသော၊	၂၈၅၊ ၄၇၆	၁၇၊ ၄၉၉
သစ္စံ ကိရေဝမာဟံသု၊	၃၄၄	၁၆၃
သဒ္ဒဟာသိ သိဂ်ိလဿ၊	၄၅၁	၄၃၃
သဗ္ဗာ နဒီ ဝက်ဂတီ၊	၃၀၈	၇၁
သမတိတ္ထိက် အနဝသေသက်၊	၄၂၄	၃၆၅
သာဓု ခေါ ပဏ္ဍိတော နာမ၊	၄၂၉	၃၇၉
သာဓုံ ခေါ သိပ္ပက် နာမ၊	၄၄၄	၄၁၈
သာမ္ဟ သမ္ဘဟုလာ ဥတိ၊	၃၄၇	၁၇၀
သိက္ခေယျ သိက္ခိတဗ္ဗာနိ၊	၄၄၆	၄၂၂

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
သီလဲ ကိရေဝ ကလ္လာဏံ၊	၃၉၃	၂၈၇
သုခံ ဝတ မံ ဇီဝန္တံ၊	၄၄၁	၄၁၀
သောတတ္ထော သောသိနော စေဝ၊	၄၁၄	၃၄၀

ဇာတကအဋ္ဌကထာပါဠိ ပထမတွဲ (စာမျက်နှာ ၂၇၉- ၃၈၅) နှင့်

ရင်း နိုင်ယယ

စာမျက်နှာအညွှန်း

ဌ၊ နှာ	နိုင်ယယ၊ နှာ	ဌ၊ နှာ	နိုင်ယယ၊ နှာ
၂၇၉	၁	၃၀၁	၅၅
၂၈၀	၂	၃၀၂	၅၇
၂၈၁	၅	၃၀၃	၅၉
၂၈၂	၈	၃၀၄	၆၁
၂၈၃	၁၀	၃၀၅	၆၄
၂၈၄	၁၃	၃၀၆	၆၆
၂၈၅	၁၆	၃၀၇	၆၉
၂၈၆	၁၈	၃၀၈	၇၁
၂၈၇	၂၀	၃၀၉	၇၄
၂၈၈	၂၃	၃၁၀	၇၆
၂၈၉	၂၅	၃၁၁	၇၉
၂၉၀	၂၈	၃၁၂	၈၁
၂၉၁	၃၁	၃၁၃	၈၄
၂၉၂	၃၃	၃၁၄	၈၇
၂၉၃	၃၆	၃၁၅	၈၉
၂၉၄	၃၈	၃၁၆	၉၂
၂၉၅	၄၀	၃၁၇	၉၅
၂၉၆	၄၃	၃၁၈	၉၈
၂၉၇	၄၅	၃၁၉	၁၀၀
၂၉၈	၄၈	၃၂၀	၁၀၂
၂၉၉	၅၀	၃၂၁	၁၀၅
၃၀၀	၅၃	၃၂၂	၁၀၈

ဋ္ဌ၊ နှာ	နိဿယ၊ နှာ	ဋ္ဌ၊ နှာ	နိဿယ၊ နှာ
၃၂၃	၁၁၀	၃၄၈	၁၇၂
၃၂၄	၁၁၃	၃၄၉	၁၇၄
၃၂၅	၁၁၅	၃၅၀	၁၇၇
၃၂၆	၁၁၇	၃၅၁	၁၇၉
၃၂၇	၁၂၀	၃၅၂	၁၈၁
၃၂၈	၁၂၂	၃၅၃	၁၈၄
၃၂၉	၁၂၅	၃၅၄	၁၈၆
၃၃၀	၁၂၇	၃၅၅	၁၈၈
၃၃၁	၁၂၉	၃၅၆	၁၉၂
၃၃၂	၁၃၁	၃၅၇	၁၉၄
၃၃၃	၁၃၃	၃၅၈	၁၉၆
၃၃၄	၁၃၅	၃၅၉	၁၉၈
၃၃၅	၁၃၇	၃၆၀	၂၀၂
၃၃၆	၁၄၁	၃၆၁	၂၀၄
၃၃၇	၁၄၃	၃၆၂	၂၀၆
၃၃၈	၁၄၅	၃၆၃	၂၀၈
၃၃၉	၁၄၇	၃၆၄	၂၁၀
၃၄၀	၁၄၉	၃၆၅	၂၁၂
၃၄၁	၁၅၁	၃၆၆	၂၁၄
၃၄၂	၁၅၃	၃၆၇	၂၁၆
၃၄၃	၁၅၅	၃၆၈	၂၁၈
၃၄၄	၁၅၇	၃၆၉	၂၂၂
၃၄၅	၁၅၉	၃၇၀	၂၂၄
၃၄၆	၁၆၁	၃၇၁	၂၂၆
၃၄၇	၁၆၃	၃၇၂	၂၂၈

ဌာ၊ နှာ	နိဿယ၊ နှာ	ဌာ၊ နှာ	နိဿယ၊ နှာ
၃၇၃	၂၃၅	၃၉၉	၃၀၀
၃၇၄	၂၃၆	၄၀၀	၃၀၃
၃၇၅	၂၄၀	၄၀၁	၃၀၅
၃၇၆	၂၄၂	၄၀၂	၃၀၈
၃၇၇	၂၄၅	၄၀၃	၃၁၀
၃၇၈	၂၄၇	၄၀၄	၃၁၂
၃၇၉	၂၅၀	၄၀၅	၃၁၅
၃၈၀	၂၅၂	၄၀၆	၃၁၇
၃၈၁	၂၅၅	၄၀၇	၃၂၀
၃၈၂	၂၅၆	၄၀၈	၃၂၂
၃၈၃	၂၅၈	၄၀၉	၃၂၄
၃၈၄	၂၆၀	၄၁၀	၃၂၆
၃၈၅	၂၆၂	၄၁၁	၃၂၈
၃၈၆	၂၆၄	၄၁၂	၃၂၉
၃၈၇	၂၆၆	၄၁၃	၃၃၁
၃၈၈	၂၆၈	၄၁၄	၃၃၃
၃၈၉	၂၇၀	၄၁၅	၃၃၅
၃၉၀	၂၇၂	၄၁၆	၃၃၇
၃၉၁	၂၇၄	၄၁၇	၃၃၉
၃၉၂	၂၇၆	၄၁၈	၃၄၁
၃၉၃	၂၇၈	၄၁၉	၃၄၃
၃၉၄	၂၈၀	၄၂၀	၃၄၅
၃၉၅	၂၈၂	၄၂၁	၃၄၇
၃၉၆	၂၈၄	၄၂၂	၃၄၉
၃၉၇	၂၈၆	၄၂၃	၃၅၁
၃၉၈	၂၈၈	၄၂၄	၃၅၃

ဌ၊ နှာ	နိဿယ၊ နှာ	ဌ၊ နှာ	နိဿယ၊ နှာ
၄၂၅	၃၆၇	၄၅၁	၄၃၃
၄၂၆	၃၆၉	၄၅၂	၄၃၅
၄၂၇	၃၇၂	၄၅၃	၄၃၈
၄၂၈	၃၇၅	၄၅၄	၄၄၀
၄၂၉	၃၇၈	၄၅၅	၄၄၃
၄၃၀	၃၈၀	၄၅၆	၄၄၅
၄၃၁	၃၈၂	၄၅၇	၄၄၈
၄၃၂	၃၈၅	၄၅၈	၄၅၀
၄၃၃	၃၈၈	၄၅၉	၄၅၃
၄၃၄	၃၉၀	၄၆၀	၄၅၅
၄၃၅	၃၉၃	၄၆၁	၄၅၈
၄၃၆	၃၉၆	၄၆၂	၄၆၀
၄၃၇	၃၉၈	၄၆၃	၄၆၃
၄၃၈	၄၀၀	၄၆၄	၄၆၆
၄၃၉	၄၀၄	၄၆၅	၄၆၉
၄၄၀	၄၀၆	၄၆၆	၄၇၂
၄၄၁	၄၀၈	၄၆၇	၄၇၃
၄၄၂	၄၁၀	၄၆၈	၄၇၆
၄၄၃	၄၁၄	၄၆၉	၄၇၉
၄၄၄	၄၁၆	၄၇၀	၄၈၂
၄၄၅	၄၁၉	၄၇၁	၄၈၄
၄၄၆	၄၂၂	၄၇၂	၄၈၇
၄၄၇	၄၂၄	၄၇၃	၄၉၀
၄၄၈	၄၂၇	၄၇၄	၄၉၂
၄၄၉	၄၂၉	၄၇၅	၄၉၅
၄၅၀	၄၃၀	၄၇၆	၄၉၈

ဌာ နှာ	နိဿယ၊ နှာ	ဌာ နှာ	နိဿယ၊ နှာ
၄၂၂	၅၀၁	၅၀၂	၅၆၆
၄၂၈	၅၀၃	၅၀၃	၅၆၈
၄၂၉	၅၀၆	၅၀၄	၅၂၁
၄၈၀	၅၀၈	၅၀၅	၅၂၄
၄၈၁	၅၁၁	၅၀၆	၅၂၂
၄၈၂	၅၁၄	၅၀၇	၅၂၉
၄၈၃	၅၁၆	၅၀၈	၅၈၁
၄၈၄	၅၁၉	၅၀၉	၅၈၄
၄၈၅	၅၂၁	၅၁၀	၅၈၆
၄၈၆	၅၂၄	၅၁၁	၅၈၉
၄၈၇	၅၂၆	၅၁၂	၅၉၂
၄၈၈	၅၂၈	၅၁၃	၅၉၄
၄၈၉	၅၂၉	၅၁၄	၅၉၆
၄၉၀	၅၃၄	၅၁၅	၅၉၈
၄၉၁	၅၃၆	၅၁၆	၆၀၁
၄၉၂	၅၃၈	၅၁၇	၆၀၄
၄၉၃	၅၄၁	၅၁၈	၆၀၆
၄၉၄	၅၄၃	၅၁၉	၆၀၉
၄၉၅	၅၄၅	၅၂၀	၆၁၁
၄၉၆	၅၄၇	၅၂၁	၆၁၄
၄၉၇	၅၄၉	၅၂၂	၆၁၆
၄၉၈	၅၅၁	၅၂၃	၆၁၉
၄၉၉	၅၅၃	၅၂၄	၆၂၁
၅၀၀	၅၅၅	၅၂၅	၆၂၄
၅၀၁	၅၅၇	၅၂၆	၆၂၆

ဌာ၊ နှာ	နိဿယ၊ နှာ	ဌာ၊ နှာ	နိဿယ၊ နှာ
၅၂၇	၆၃၀	၅၃၃	၆၄၆
၅၂၈	၆၃၃	၅၃၄	၆၄၉
၅၂၉	၆၃၅	၅၃၅	၆၅၀
၅၃၀	၆၃၈	၅၃၆	၆၅၄
၅၃၁	၆၄၀	၅၃၇	၆၅၇
၅၃၂	၆၄၃	၅၃၈	၆၆၀

အရှင်သာသနဝရ ရေးသားထုတ်ဝေပြီး

ကျမ်းစာအုပ်များ

၁။ ဗုဒ္ဓဝင်နှင့် ဓမ္မစကြာ (တတိယအကြိမ်) (၂၀၀၉)
၂။ ဗုဒ္ဓ၏ ပုံတော်နှင့် ဂုဏ်တော်များ (၁၉၉၉)
၃။ မိဘမေတ္တာ (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၀၉)
၄။ ဘဝငြိမ်းချမ်းအောင် နေမယ် (၂၀၀၀)
၅။ အနှိုင်းမဲ့ဗုဒ္ဓ၏ အနှိုင်းမဲ့တရားတော်များ
ဥပရိပဏ္ဏာသ (၁) (တတိယအကြိမ်) (၂၀၁၂)
၆။ အနှိုင်းမဲ့ဗုဒ္ဓ၏ အနှိုင်းမဲ့တရားတော်များ
ဥပရိပဏ္ဏာသ (၂) (တတိယအကြိမ်) (၂၀၁၂)
၇။ ဓမ္မလက်ဆောင် (၂၀၀၁)
၈။ အနှိုင်းမဲ့ဗုဒ္ဓ၏ အနှိုင်းမဲ့တရားတော်များ မူလပဏ္ဏာသ (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၁၁)
၉။ ပိဋကတ ဝိနိစ္ဆယကထာ (၁) (၂၀၀၇)
၁၀။ စိန်ရတနာ ပါဠိသင်နည်း (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၁၁)
၁၁။ ပရိတ်တော် အဓိပ္ပာယ် ကြည်ညိုဖွယ် (၂၀၀၈)
၁၂။ ပရိတ်တော် လက်ာများ (၂၀၀၈)
၁၃။ ပဌာန်းလက်ာများ (၂၀၀၈)
၁၄။ သဒ္ဒါအုတ်မြစ် (၂၀၀၉)
၁၅။ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၁၀)
၁၆။ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၁၃)

ဖြန့်ချိရေး

- သစ္စာမဏ္ဍိုင်စာပေ၊ ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်မုခ်
ဖုန်း-၀၁-၃၈၇၈၄၉၊ ၀၉-၅၁-၂၅၂၈၅

မွေဒီမာန်ထုတ် ကျမ်းစာအုပ်များ

၁။ ဂါထာသုစီ (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၁၀)
၂။ ဗုဒ္ဓဘာသာအရေး မွေဒဿန အတွေးအမြင်များ (၂၀၀၃)
၃။ WHAT BUDDHISM HAS TO OFFER THE WORLD (2003)
၄။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဗုဒ္ဓဝင် (၂၀၀၃)
၅။ ဣတိဝုတ်ပါဠိတော် နိဿယသစ် (၂၀၀၃)
၆။ သီလကွန် အဋ္ဌကထာ မြန်မာပြန် (၂၀၀၃)
၇။ အဋ္ဌသာလိနီ စည်းမျဉ်းရောင်ခြည် (၂၀၀၃)
၈။ ပိဋကတ်ဝတ္ထုလမ်းညွှန် (၂၀၀၄)
၉။ ဗုဒ္ဓညွှန်ပြ အလှကမ္ဘာ (၂၀၀၄)
၁၀။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် (၂၀၀၄)
၁၁။ KHANDHĀ (THE AGGREGATES) AND THEIR NATURE (2005)
၁၂။ ဥဒါန်းပါဠိတော် နိဿယသစ် (၂၀၀၅)
၁၃။ သီလကွန်စည်းမျဉ်း အဖြေ (၂၀၀၅)
၁၄။ နေတ္တိအဋ္ဌကထာနိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၀၅)
၁၅။ ဘာသာဋီကာလမ်းညွှန် (၂၀၀၇)
၁၆။ နေတ္တိအဋ္ဌကထာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၀၇)
၁၇။ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ မြန်မာပြန် (၂၀၀၉)
၁၈။ မဟာဝဂ္ဂဋီကာနိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၁၀)
၁၉။ မဟာဝဂ္ဂဋီကာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၁၀)
၂၀။ အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော် နိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၁၀)
၂၁။ အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော် နိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၁၀)
၂၂။ အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော် နိဿယ (တတိယတွဲ) (၂၀၁၁)
၂၃။ အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော် နိဿယ (စတုတ္ထတွဲ) (၂၀၁၁)
၂၄။ အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော် နိဿယ (ပဉ္စမတွဲ) (၂၀၁၃)
၂၅။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ(ပဉ္စမတွဲ)နိဿယ (၂၀၁၂)
၂၆။ အဘိမဟာဝိနိစ္ဆယကျမ်း (၂၀၁၃)
၂၇။ စူဠဂန္ဓဝံသမြန်မာပြန် နှင့် လေ့လာစိစစ်ချက် စာတမ်း (မောင်မောင်ညွှန့်-မန်းတက္ကသိုလ်) (၂၀၁၃)

၂၈။ သတ္တမစတုဝီသတိဝဂ္ဂ ပဏ္ဏာသအာဂုံ မှတ်စု (၂၀၁၄)
၂၉။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ဒုတိယတွဲ (ဒုကနိပါတ်)နိဿယ (၂၀၁၄)
၃၀။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ဒုတိယတွဲ (တိကနိပါတ်)နိဿယ (၂၀၁၄)
၃၁။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ စတုတ္ထတွဲ (ဒသက-တေရသက)နိဿယ (၂၀၁၄)
၃၂။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ပထမတွဲ (ဧကကနိပါတ်-၁-၂၇၉)နိဿယ (၂၀၁၄)
၃၃။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ပထမတွဲ (ဧကကနိပါတ်-၂၇၉-၅၃၈)နိဿယ (၂၀၁၄)

ဖြန့်ချိရေး

- သစ္စာမဏ္ဍိုင်စာပေ၊ ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်မုခ်
  ဖုန်း-၀၁-၃၈၇၈၄၉၊ ၀၉-၅၁-၂၅၂၈၅